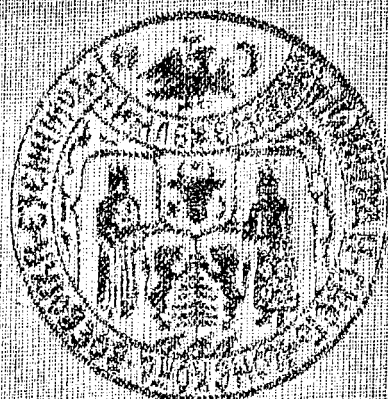

ACADEMIA
DE ȘTIINȚE
SOCIALE ȘI
POLITICE A
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOLUME LXV

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

ROMANIAE
DOCUMENTA **B** HISTORICA
ȚARA
ROMANEASCA

VOL. XXV

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

SECȚIA DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACȚIE

acad. ȘTEFAN PASCU, ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU,
membru corespondent al Academiei,
CONSTANTIN CIHODARU, DAMASCHIN MIOC,
IOAN CAPROȘU, AUREL RĂDUȚIU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA”

B.ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOLUMUL XXV

(1635 – 1636)

VOLUM ÎNTOCMIT DE

DAMASCHIN MIOC, MARIA BĂLAN,
RUXANDRA CĂMĂRĂȘESCU, CORALIA FOTINO

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
București, 1985

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
R – 79717, București, Calea Victoriei 125

P R E F A Ț Ă

Volumul de față, al XXV-lea al seriei B din colecția DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA, cuprinde documentele interne ale Țării Românești din anii 1635—1636.

Multiple date de istorie economică, socială, politică și instituțională vin să îmbogățească cunoștințele istoricului despre secolul al XVII-lea românesc, cu specială referire la anii începutului de domnie a lui Matei Basarab. Se poate constata o mai vie activitate economică, actele conținând variate știri despre agricultură, viticultură, creșterea vitelor, pescuit, ca și despre producția de mărfuri : meșteșuguri, negustori, prăvălii, prețuri, circulație monetară. Interesantă este, așa cum rețese din acte, și politica de oarecare echilibru pe care încă o mai încearcă domnul țării în acești ani între clasele și păturile sociale cu interese contrare și contradictorii, cu unele încercări de ajutorare a celor mulți, a moșnenilor, în lupta lor de supraviețuire, cu marii stăpînitori de moșii, boierii și biserica. Unele documente aduc clarificări și precizări în privința raporturilor politice și economice ale Țării Românești cu Poarta („schiptrul” țării, încredințat domnului de către „împărat” ; quantumul și modul de livrare a haraciului). Destul de bogate în conținut sînt și deslușirile pe care le dau actele referitor la fiscalitate, oaste, justiție, divan și marea adunare de stări.

Valoarea prezentului volum este indicată și din faptul că din cele 435 de documente pe care le cuprinde, 361 (83%) sînt inedite.

După forma în care ni s-au păstrat documentele, 429 sînt autentice, iar 6 sînt îndotelnice sau false. Din acele 429 documente autentice, 346 sînt originale (246 românești, 99 slave și 1 grecesc), 59 sînt copii (54 românești, 3 slave și 2 grecești), 23 sînt traduceri mai vechi ale unor documente slave, precum și un rezumat românesc. Se poate astfel constata că la origine, 70% din acte erau scrise în limba română, 29% în limba slavă și 1% în limba greacă, limba română dovedindu-și pătrunderea tot mai accentuată în redactarea actelor. În însăși cancelaria domnească, atît de tradiționalistă în privința limbii și a regulilor diplomatice, aproximativ 46% din acte sînt scrise în limba română.

În privința emitentului, 206 acte provin de la domn, 2 de la județi și pîrgari, 7 de la mitropoliții Țării Românești, 3 de la patriarhul Ierusalimului, 9 de la marii dregători (ban, vornic, logofăt, postelnic, armaș, agă), 6 de la tîrgoveți, 3 de la slujitori, 8 de la preoți și călugări, 55 de la boieri și boiernași, 129 de la moșneni și 1 de la niște turci. Cum se poate vedea, zapisele, în număr de 202, aproape egalează actele domnești.

După materialul pe care au fost scrise cele 346 acte originale autentice, 289 sînt pe hîrtie și numai 57 (16%) pe pergament.

Cele 435 de documente au fost culese din următoarele fonduri: 268 de la Arhivele Statului din București, 108 de la Biblioteca Academiei Republicii

Socialiste România, în prezent la Arhivele Statului București, 21 de la Muzeul de istorie al municipiului București, 17 se dau după diferite publicații, ele neaflându-se în depozite publice, 3 de la Muzeul Olteniei din Craiova, cîte 2 de la Biblioteca Centrală de Stat, Arhivele Statului Ploiești, Muzeul județean Gorj, cîte unul de la Arhivele Statului Craiova, Arhivele Statului Iași, Muzeul militar central, Muzeul de istorie din Ploiești, Institutul de istorie „Nicolae Iorga”, Biserica Sf. Treime din Craiova și o arhivă particulară.

Ca și la volumele anterioare, la baza acestuia stau în bună parte acte transcrise cu ani în urmă de un numeros colectiv (Vezi „Introducere” la colecția „Documente privind istoria României”, vol. I, p. 3—4). Precizăm însă că toate documentele au fost retranscrise conform noilor principii de editare a colecției „Documenta Romaniae Historica”, iar transcrierea revizuită după originalele din arhive. La transcrierea și traducerea documentelor grecești am primit ajutorul lui Mihai Regleanu și Tudor Teoteoi. Corectura volumului s-a făcut de asemenea după actele din arhive sau după fotocopii.

PRESCURTĂRI — BIBLIOGRAFIE

- Andreescu, *Cîteva precizări* Ștefan Andreescu, *Cîteva precizări despre citirile bucureștene ale lui Ghicrma banul*, in „Glasul bisericii”, XXIII (1964), nr. 5—6.
- Andreescu, *Tutana* Ștefan Andreescu, *Contribuții cu privire la trecutul m-rii Tutana*, in „Mitropolia Olteniei”, XVIII (1966), nr. 3—4.
- Bălan și Cernovodeanu, *Doc. inedite* C. Bălan, și P. Cernovodeanu, *Documente inedite slavo-române din Țara Românească din veacurile al XVI-lea și al XVII-lea*, in „Romano-slavica”, XI (1965).
- Berechet, *Album* Șt. Berechet, *Album paleografic juridic*, Iași, 1939.
- Berechet, *Cojurătorii* Șt. Berechet, *Particularitățile cojurărilor la români, după documente slave*, in „Spicuior in ogor vecin”, III (1924).
- Bulat, *Două acte domnești* T. G. Bulat, *Două acte domnești, unul de la Matei Basarab, altul de la Constantin Brîncoveanu*, publicate de ~, in „Revista istorică”, IX (1923).
- Chiriță, *Doc. brîncovene* Ilie Chiriță, *Documente brîncovene și oltene*, transcrise de ~, in „Arhivele Olteniei”, XVII (1938), ian. — apr.
- Constantinescu, *Com. Brdnești* Ioan Constantinescu, *Monografia comunei Brdnești din județul Gorjiu*, Tirgu Jiu, 1914.
- Crețeanu, *Doc. Schit. Topolnița* Radu Crețeanu, *Documentele Schitului Topolnița*, in „Mitropolia Olteniei”, XV (1963).
- Danielescu, *Doc. Scundu* C. Danielescu, *Documente din comuna Scundu-Vilcea*, comunicate de ~, in „Arhivele Olteniei”, XVIII (1939), iul. — dec.
- Dinculescu, *Doc. țărani* N. G. Dinculescu, *Documente privitoare la starea țărănilor*, in „Arhivele Olteniei”, I (1922).
- Doc. București* *Documente privind istoria orașului București*, București, 1960.
- Dumitrescu, *Doc. istorice* Al. T. Dumitrescu, *Documente istorice*, in „Revista pentru istorie, arheologiei și filologie”, X (1909).
- Ghibănescu, *Surete* Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade*, VI, Iași, 1909.
- Grecianu, *Genealogiile* Ștefan D. Grecianu, *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, I—II, București, 1913—1916.
- Hasdeu, *Arh. Ist.* Petriceicu B., Hasdeu, *Arhiva Istorică a României*, I, București, 1865.
- Ionașcu, *Doc. Morunglavu* I. Ionașcu, *Documentele moșilor schitului Șerbănești-Morunglavu din Vilcea* in „Arhivele Olteniei”, XVII (1938).
- Ionașcu, *Doc. Oltenia* I. Ionașcu, *Documente privitoare la Oltenia și jud. Olt*, in „Arhivele Olteniei”, XIV (1935).
- Ionașcu, *M-rea Ciolanu* I. Ionașcu, *Știri nouă asupra mândstirii Ciolanu (Buzău)*, Buzău, 1936.
- Ionescu, *Govora* Gheorghe Ionescu, *Mândstirea Govora și egumenia lui Meletie Macedoneanul*, in „Buletinul monumentelor istorice”, XL (1971), nr. 2, 4.
- Ionescu, *Drăgdești* G. T. Ionescu, *În legătură cu Drăgdești-Ungureni din jud. Dimbovița*, in „Revista istorică română”, XVII (1947), fasc. I—II.

- Îndrumător j. Prahova*
Marian, *Patru doc.*
Nandriș, *Doc. Athos*
Oprescu, *Stănțești*
Nicolăescu-Ploșor, *Mon. j. Dolj.*
Pleșia-Andreescu, *M-rea Gruuiul*
Potra, *Ist. țigani*
Potra, *Doc. București*
Potra, *Tezaurul*
Rădulescu-Codin, *Cîmpulung*
Răzeșu, *Mitrop. Ignatie Sîrbul*
Sacerdoțeanu, *Arhimandritul Vasile Tismăneanu*
Sacerdoțeanu, *Documente*
Sacerdoțeanu, *Moara m-rii Govora*
Sacerdoțeanu, *Satul Eșciori*
Sacerdoțeanu, *Tudor spudei*
Ștefulescu, *Crasna*
Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*
Ștefulescu, *Ist. Tg. Jiu*
Ștefulescu, *Tismana*
Velichi, *Nouă doc.*
- Îndrumător în Arhivele Statului județul Prahova*, ed. II, București, 1972.
I. Marian, *Patru documente*, comunicate de ~, în „Arhivele Olteniei”, XVI (1937), ian — iun.
Gr. Nandriș, *Documente românești în limba slavă de la mănăstirile Muntelui Athos*, București, 1936.
Anton Oprescu, *Hîrtii referitoare la moșia Stănțești (Prahova)*, în „Revista Istorică”, X (1924).
C. S. Nicolăescu-Ploșor, *Monografia județului Dolj*, în „Oltenia”, V (1944).
Dan Pleșia și Ștefan Andreescu, *M-rea Gruuiul (Contribuții documentare)*, în „Glasul bisericii”, XXIV (1965), nr. 11—12.
George Potra, *Contribuțiuni la istoricul țiganilor din România*, București, 1939.
George Potra, *Documente privitoare la istoria orașului București (1594—1821)*, I, București, 1961.
George Potra, *Tezaurul documentar al județului Dîmbovița (1418—1800)*, Tîrgoviște, 1972.
C. Rădulescu-Codin, *Cîmpulungul Muscelului*, Cîmpulung, 1925.
Șerban Răzeșu (A. Sacerdoțeanu), *Despre mitropolitul Ignatie Sîrbul*, în „Biserica ortodoxă română”, LXXVIII (1960).
A. Sacerdoțeanu, *Arhimandritul Vasile Tismăneanu și mitropolitul Teodosie*, în „Mitropolia Olteniei”, XV (1963).
A. Sacerdoțeanu, *Documente de cultură românească veche*, în „Mitropolia Olteniei”, XVI (1964), nr. 5—6.
A. Sacerdoțeanu, *Moara de la Rîmnic a mănăstirii Govora*, în „Mitropolia Olteniei”, XV (1963), nr. 3—4.
A. Sacerdoțeanu, *Un act fals din 1636 privitor la satul Eșciori*, în „Analele Universității — București”, XVI (1967).
A. Sacerdoțeanu, *Tudor spudei, viitorul mitropolit al Ungrovlahiei*, în „Mitropolia Olteniei”, XXII (1970), nr. 7—8.
Al. Ștefulescu, *Schitul Crasna*, București, 1910.
Al. Ștefulescu, *Documente slavo-române relative la Gorj, 1406—1665*, Tîrgu Jiu, 1908.
Al. Ștefulescu, *Istoria Tîrgu Jiului*, ed. II, Tîrgu Jiu, 1906.
Al. Ștefulescu, *Mănăstirea Tismana*, ed. III, București, 1909.
C. Velichi, *Nouă documente slave inedite (1569—1636)*, în „Studii”, XV (1962), nr. 4.

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. 1635 (7143) *ianuarie 1. București.* Matei Basarab întărește mănăstirii Govora niște țigani.
2. 1635 (7143) *ianuarie 3. București.* Matei Basarab întărește lui Gherghie spătarul și lui Pătru postelnicul, fiii lui Ivașco fost mare vornic, ocină la Băleni, jud. Dimbovița.
3. 1635 (7143) *ianuarie 8. Dumitru Grecul din Slatina* vinde jupinului Stamatie din Pitești o livadă și două seliști în sat.
4. 1635 (7143) *ianuarie 8. București.* Matei Basarab întărește lui Marco și lui Lorențu vie și moșie în Dealul Săsenilor.
5. 1635 (7143) *ianuarie 10. Matei Basarab* împuternicește mănăstirea Govora să stăpânească o ocină la Frăsinet, cotropită de mănăstirea Cozia.
6. <1635> *ianuarie 10. București.* Matei Basarab întărește jupaniței Maria și fiicelor ei toată averea soțului ei, Vasilie spătarul, în urma unei judecăți.
7. 1635 (7143) *ianuarie 10. București.* Matei Basarab stabilește ca satul Vaideei-Slobozia lui Ianache să dea dare cu ruptoare.
8. 1635 (7143) *ianuarie 12. Constantin Cantacuzino* marele postelnic dă voie episcopului Efreem al Buzăului să-și caute o țigancă a episcopiei în țigănia doamnei Elina.
9. 1635 (7143) *ianuarie 12. Pătrașco* postelnicul și fratele său Pană vind un copil de țigan lui Marco postelnicul.
10. 1635 (7143) *ianuarie 12. București.* Matei Basarab întărește lui Stanciu postelnicul din Piriiani și fraților lui satul Polovragii de la Olteț, jud. Gorj, în urma unei judecăți.
11. 1635 (7143) *ianuarie 13. Matei Basarab* împuternicește pe Nedelco din Vereani să-și întoarcă de la Radu Frijureanu sulgerul niște oi și porci, pe care acesta îi luase pe nedrept ca dijmă.
12. 1635 (7143) *ianuarie 15. Jupineasa Anca și fiul ei, Tudor,* vind o țigancă cu copil lui Iane paharnicul.
13. 1635 (7143) *ianuarie 15. București.* Matei Basarab împuternicește pe Vasilie spătarul să-și țină niște mori la Izvorani, pe apa Argeșului.
14. 1635 (7143) *ianuarie 18. Toma* vinde lui Lupu căpitanul ocină la Mocești.
15. 1635 (7143) *ianuarie 18. București.* Matei Basarab întărește lui Radu Dudescu logofătul ocină în Golești, jud. Mușcel și Pădureț.
16. 1635 (7143) *ianuarie 20. București.* Matei Basarab întărește jupaniței Stana spătareasa și fratelui ei, Preda spătarul, satul Golești, jud. Mușcel și Pădureț.
17. 1635 (7143) *ianuarie 21. București.* Zapisul lui Chircă paharnicul de întocmire cu Dumitru marele pitar și Dragomir marele armaș pentru stăpînirea unei ocine la Runcul, jud. Vilcea.
18. 1635 (7143) *ianuarie 21. București.* Zapisul lui Dumitru marele pitar și Dragomir marele armaș de întocmire cu Chircă paharnicul pentru stăpînirea unei ocine la Runcul, jud. Vilcea.
19. 1635 (7143) *ianuarie 26. București.* Răvaș de jurătorii satului Mihăilești, jud. Teleorman.
20. 1635 (7143) *ianuarie 28. Mîtropolitul Grigorie* împreună cu alți șase boieri jurători judecă și hotărâsc în pricina de moștenire dintre Calea și Neacșa, fiicele lui Cernica vornicul.
21. 1635 (7143) *ianuarie 31. Coman* comisul și frații lui vind lui Dumitru marele vistier un țigan cu copilul său.
22. 1635 (7143) *februarie.* Matei Basarab întărește lui Erimia căpitanul și sîrbilor din steagul lui satul Gruianii, jud. Vlașca.
23. 1635 (7143) *februarie 1. Dima* postelnicul și surorile lui dăruiesc finului lor, Pîrvul logofătul, moșie în Ulița din orașul Rimnic.
24. 1635 (7143) *februarie 3. București.* Matei Basarab iartă de rumânie pe Mihai Pribeagul, care i-a slujit cu credință în pribegie.

25. 1635 (7143) *februarie 5. București.* Matei Basarab întărește jupaniței Calea, fiica lui Cernica vornicul, moștenirea rămasă de la tatăl ei, deopotrivă cu sora sa Neața, așa cum au întocmit jurătorii și mitropolitul Grigorie.
26. 1635 (7143) *februarie 15.* Jupinul Panait cumpără ocină și părți de moară la Stănulești.
27. 1635 (7143) *februarie 21.* Matei Basarab poruncește lui Cotoragea din Ciinești să se înfățișeze degrabă la judecata domnească, în pricina pe care o are cu Ișfan.
28. 1635 (7143) *februarie 25. București.* Megiașii din Dătcoi vind parte de moșie lui Sima al doilea logofăt.
29. 1635 (7143) *martie.* Lazăr logofătul vinde parte în Goruneni, jud. Vlașca, unui vornic al doilea.
30. 1635 (7143) *martie 2.* Iova dă zestre fiicei sale Petrii moșie la Gioroc.
31. 1635 (7143) *martie 3. București.* Matei Basarab întărește lui Drăgoi din Dobrești doi vecini din Mușetești, jud. Argeș.
32. 1635 (7143) *martie 10. București.* Matei Basarab întărește jupanului Ivașco marele vornic satul Trănșanii, jud. Ialomița, în urma unor judecăți.
33. 1635 (7143) *martie 10. București.* Matei Basarab întărește lui Sima al doilea logofăt ocină în Dătcoi.
34. 1635 (7143) *martie 13. București.* Matei Basarab întărește lui Dumitru Filieșanul marele pitar ocină și rumâni la Spinișorul de Sus, jud. Mehedinți.
35. 1635 (7143) *martie 13. București.* Matei Basarab întărește lui Petrea sulgerul satul Lazul din jud. Mehedinți, în urma unei judecăți cu rumânii din sat.
36. 1635 (7143) *martie 15.* Sima logofătul cumpără fălci de loc la Seciul Banei și la Seceri.
37. 1635 (7143) *martie 15.* Maria vinde fălci de loc la Mlacă lui Sima al doilea logofăt.
38. 1635 (7143) *martie 15.* Tatomir și soția sa Goita dăruiesc mănăstirii Govora moșie la Vlădila, jud. Romanați.
39. 1635 (7143) *martie 20.* Matei Basarab întărește mănăstirii Mărgineni mertic de sare de la Ocna Telega.
40. 1635 (7143) *martie 29.* Grigorie, mitropolitul Țării Românești, dă carte Stanei spătăreasa și lui Preda spătarul de moștenire a unor moșii ale lui Matei Basarab, aceștia fiindu-i domnului nepoți de văr primar.
41. 1635 (7143) *aprilie 1.* Matei Basarab întărește mănăstirii Cozia satul Studenița, jud. Romanați, în urma unor judecăți cu rumânii din sat.
42. 1635 (7143) *aprilie 2.* Matei Basarab întărește răscumpărarea din rumânie a unor săteni și a unei părți din satul Vilceni, jud. Vlașca.
43. 1635 (7143) *aprilie 3.* Matei Basarab imputernicește pe Efrem episcopul de Buzău să ia o țigancă din țigănia domnească de la Brincoveni.
44. 1635 (7143) *aprilie 3. București.* Matei Basarab întărește mănăstirii Cotmeana vinăriciul domnesc de la Ciocănești.
45. 1635 (7143) *aprilie 3. București.* Matei Basarab întărește moșnenilor satul Turcinești, în urma unei judecăți.
46. 1635 (7143) *aprilie 5. București.* Matei Basarab întărește lui Bolovan din Titești ocină la Cocoli, jud. Argeș.
47. 1635 (7143) *aprilie 5. București.* Matei Basarab întărește Bisericii lui Ghiorma banul un loc, în urma unei judecăți.
48. 1635 (7143) *aprilie 7. București.* 12 megiași jurători mărturisesc în pricina dintre satul Mihăilești și fiii lui Papa logofătul, anume Drăghici spătarul și Fota postelnicul.
49. 1635 (7143) *aprilie 10. București.* Datco Robul vinde ocină în Stănemirul de Jos lui Mitrea al doilea stolnic.
50. 1635 (7143) *aprilie 10. București.* Popa Galiton dă mărturie pentru o prăvălie a mănăstirii Sf. Ioan din București.
51. 1635 (7143) *aprilie 10.* Oprea din Pircsov infrățește pe fiii săi cu fiica și ginerele pe moșia ce o avea.
52. 1635 (7143) *aprilie 15.* Răvaș de jurătorii mănăstirii Tismana și ai lui Manea din Pădeni și Radu din Racoți.
53. 1635 (7143) *aprilie 15.* Teofil, episcopul Rimnicului, întărește pomana lui Radu portarul către mănăstirea Govora, un loc de casă, cu pivniță și grădină în Rimnic.
54. 1635 (7143) *aprilie 15. București.* Matei Basarab întărește lui Condilă fost mare postelnic și soției sale Stanca părți în Cocorăști și Stoanești, jud. Prahova, în urma unei judecăți.
55. 1635 (7143) *aprilie 15. București.* Matei Basarab întărește mănăstirii Cozia balta Căbelul și toate bălțile și girlele precum și vamă de pește, perperul și dijma de pe bălțile și moșia mănăstirii.
56. 1635 (7143) *aprilie 16. București.* Matei Basarab întărește lui Gherghe fost al doilea vistier ocină și vecini în Jigoreni de Sus și Jigoreni de Jos, jud. Vlașca.

57. 1635 (7143) aprilie 20. Cîrstian din Zătreni lasă doi țigani ai săi mănăstirii Dintrunlemn. Ei, împreună cu un rumân, o vor sluji pe soția sa pînă la moartea ei, iar apoi țiganii vor rămîne ai mănăstirii, iar rumânul va fi liber.
58. 1635 (7143) aprilie 22, *București*. Hriza, marele ban al Craiovei, dăruiește lui Dumir, fiul logofătului Radu Dudescu, la naștere, ocină în Ciurmeric.
59. 1635 (7143) aprilie 26. Șase megiași jurători mărturisesc în pricina diutre Oprea marele agă și Manolache șifarul pentru o ocină și un vad de moară.
60. 1635 (7143) aprilie 27. Megiașii din Brănești mărturisesc că n-au cumpărat ocină de la Vasile Paindur marele stolnic.
61. 1635 (7143) aprilie 28, *București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Glavacioc satul Cernătești.
62. 1635 (7143) aprilie 29, *București*. Matei Basarab întărește lui Drăghici postelnicul un rumân în Virleți.
63. 1635 (7143) mai 3, *București*. Matei Basarab întărește lui Dumitru, fratele lui Coman, o vie, ocină și livezi în Dealul Sătenilor și în Siliștea Vlădei.
64. 1635 (7143) mai 3. Matei Basarab întărește lui Hrizea marele ban al Craiovei jumătate din satul Românești, jud. Dimbovița și ocină în Bercești.
65. 1635 (7143) mai 4. Matei Basarab întărește lui Petru și Ghioca negustorii satele Fometești, Runcu și Tocsobeni, precum și vii la Copăcel.
66. 1635 (7143) mai 4. Matei Basarab întărește mănăstirii Viforita bălțile de la Gurguiati și Vărăști, precum și vama de la ele.
67. 1635 (7143) mai 5, *București*. Matei Basarab întărește lui Mitrea sulgerul ocină în Mihăești, jud. Vilcea.
68. 1635 (7143) mai 7. Hlebu și alții din Vaideei se vînd rumâni lui Ion al doilea armaș.
69. 1635 (7143) mai 8. Stanciu vâtaful vinde lui Neguț un laz în Vracnița.
70. 1635 (7143) mai 9, *București*. Matei Basarab întărește lui Pavlache banul satul Iaroslărești, jud. Vlașca, ai cărui locuitori, au fugit în altă țară străină.
71. 1635 (7143) mai 10, *București*. Grigorie, mitropolitul Țării Românești, întărește Elinei și lui Ianu spătarul dania de zestre făcută lor de Maria din Bucov, mama Elinei.
72. 1635 (7143) mai 15. Ivan, fiul lui Simion, vinde lui Iane ocină în Iaroslăvești.
73. <1635> mai 15. Micșan vinde lui Radu călărașul ocină la Băjăști.
74. 1635 (7143) mai 15. Stanciu vinde ocină la Poienărei lui Ion logofătul.
75. 1635 (7143) mai 15, *București*. Matei Basarab întărește lui Udriște, fiul lui Oprea logofătul din Șirineasa, ocină în Foleștii de Jos, în urma unei judecăți.
76. 1635 (7143) mai 16. Megiașii din Prodilești mărturisesc că Rafail călugărul a cumpărat ocină la Udeni de la Adinca <Andronie> vâtaful și că jumătate din ocină a dat-o mănăstirii Dealul.
77. 1635 (7143) mai 18. Maria și Stana dăruiesc mănăstirii Cozia moșie la Brezoi, în gura Lotrului.
78. 1635 (7143) mai 20. Matei Basarab întărește lui Ilie postelnicul și fraților săi jumătate din satul Groșani, jud. Romanați, în urma unor judecăți.
79. 1635 (7143) mai 22. Calin și fratele său Oprîș vînd părțile lor de moșie din Mălaia mănăstirii Cozia.
80. 1635 (7143) mai 23, *Brîncoveni*. Rafail călugărul și fratele său Leul dăruiesc mănăstirii Brîncoveni moșie în Robănești.
81. 1635 (7143) mai 24. Badaea și alți judeci din Brătășani închină mănăstirii Brîncoveni o moșie.
82. 1635 (7143) mai 25, *Brîncoveni*. Matei Basarab împuternicește mănăstirea Topolnița să ia dijma de pe moșiile Șevărluc, Ștelbiț, Vlăsceni, Bucovăț și altele.
83. 1635 (7143) mai 27, *Brîncoveni*. Răvaș de boieri tocmelnici pentru o moșie la Brănești.
84. 1635 (7143) mai 28, *Brîncoveni*. Matei Basarab întărește lui Petre sulgerul ocină în satul Ostra, jud. Olt, în urma unei judecăți.
85. 1635 (7143) mai 29, *Brîncoveni*. Matei Basarab întărește eliberarea din rumânie a preotului Ștefan și a fratelui său Șerbu din Tătulești.
86. 1635 (7143) mai 30. Anghelina și Necșa vînd ocină în Băleni unchiului lor, Hodea.
87. 1635 (7143) iunie 9. Răvaș de boieri hotarnici pentru moșia Creața de Jos.
88. 1635 (7143) iunie 12, *București*. Matei Basarab întărește lui Radu al doilea vistier ocină în Dreșești, jud. Ialomița, precum și un țigan.
89. 1635 (7143) iunie 15, *București*. Matei Basarab întărește lui Marco postelnicul ocină la Mihăești, jud. Mușcel, precum și țigani.
90. 1635 (7143) iunie 28. Ștefu vinde lui Giurcea din Odobeni două pogoane de vie.
91. 1635 (7143) iulie 1, *București*. Paraschiva, fata lui Ianachi cizmarul, vinde lui Ghiorma clucerul un loc de casă în București.
92. 1635 (7143) iulie 6. Costea, Drăgan și Radu vînd lui Radu paharnicul din Brîncoveni jumătate din satul Proci.

93. 1635 (7143) *iulie 6*. Maria și fiul ei Ianachi vind lui Gheorghe și Petru ocină in Cindești.
94. 1635 (7143) *iulie 6, București*. Matei Basarab imputernicește pe Petru cupețul și fratele său Ghioca să-și stringă rumâni din Fometești, Runcu și Tocsobești, de ori unde se vor afla fugiți, făgăduindu-le ușurare de bir.
95. 1635 (7143) *iulie 7*. Hriza marele ban al Craiovei imputernicește pe oamenii mânăstirii Vierășul să stringă dijma de pe toate moșile mânăstirii.
96. 1635 (7143) *iulie 8*. Matei Basarab imputernicește pe Ivașco marele vornic să țină morile de la Ciorani, pe Ialomîța.
97. 1635 (7143) *iulie 15*. Vasilie și Albu, fiii lui Albu logofătul din Rativoești, vind lui Tudoran sulgerul moșie cu rumâni in Aninoasa.
98. 1635 (7143) *iulie 15*. Megiași din Vernești se înfrățesc cu Jipa, fiul lui Lorinț, căruia ii dau a treia parte din moșia lor, primind in schimb 12 000 bani și un butoi de vin.
99. 1635 (7143) *iulie 20*. Șase boieri jurători mărturisesc intr-o pricină pentru satul Mihăești.
100. 1635 (7143) *iulie 20, București*. Matei Basarab apără pe Mihai postelnicul din Bărbătești și pe Călin Tabără de Nenciul vornicul din Mănești pentru o datorie pe care acesta o aruncă asupra celor doi.
101. 1635 (7143) *iulie 22*. Șase boieri jurători, luați pe răvașe domnești, hotărăsc intr-o pricină de moșie la Brănești.
102. 1635 (7143) *iulie 24*. Cindea postelnicul zălogește două delnițe pentru 45 galbeni.
103. 1635 (7143) *iulie 24*. Mai mulți boieri impart cu Cindea postelnicul 8 delnițe in Izvorani, jud. Mușcel.
104. 1635 (7143) *iulie 27*. Nenciu vornicul și soția lui, Neacșa, dăruiesc finului lor Sava la nuntă o ocină in Boldești.
105. 1635 (7143) *iulie 29, București*. Matei Basarab întărește Mitropoliei din Tirgoviște satul Lucianii pe Dimbovița, in urma unor judecăți.
106. 1635 (7143) *august 2*. Jupinul Manole cumpără vie in Dealul Urlăților.
107. 1635 (7143) *august 5, București*. Matei Basarab întărește lui Balica paharnicul satul Belovții, cu rumâni.
108. 1635 (7143) *august 11*. Zlate vinde moșie la Belcești fratelui său Ion.
109. 1635 (7143) *august 14*. Vasile, fiul lui Albu logofătul din Rătivoești, vinde lui Stroe logofătul un rumân din Ștefănești cu delnița lui.
110. 1635 (7143) *august 16, București*. Paraschiva roaba, fiica lui Paul din Stoiceștii de pe Mostiște, dăruiește lui Ghiorma clucerul, fiul ei de suflet, ocină in Stoicești.
111. 1635 (7143) *august 20*. Zapis de vinzare a unui rumân către Ivan iuzbașa, pentru că i-a furat niște rimători.
112. 1635 (7143) *august 20*. Vlad dărăbanțul vinde o parte de pădure lui Stanciu Roșcescu.
113. 1635 (7143) *august 22, București*. Oprea postelnicul și soția sa Anca vind lui Gherghie paharnicul moșie și rumâni in Sărdănești.
114. 1635 (7143) *august 24*. Matei Basarab întărește lui Vlad Glăvăiescu moșie in Șchei, in urma unei judecăți.
115. 1635 (7143) *august 28, București*. Matei Basarab întărește mânăstirii Tismana satul Tismana și balta Bistretului, in urma unor judecăți.
116. 1635 (7143) *august 29*. Matei Basarab cheamă in țară pe locuitorii unor sate ale mânăstirii Tismana, fugiți de „bogate nevoi“ in Țara Turcească.
117. <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144. Arbănaș vinde lui Postolache comisul ocină in Glodeni.
118. <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144. Pătru, fiul lui Drăghici, vinde jupanului Ivan Cortofleș din Pitești o parte de seliște.
119. <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144. Vlaicu vinde lui Neagoe locuri la Priseceni.
120. <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144. Zirnă, Căzan și Gonția se înfrățesc cu Mușat croitorul pe o ocină din Cindești.
121. <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144. Grigorie, mitropolitul Țării Românești, întărește mânăstirii Stelea un vac de moară și grădini.
122. <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144. Matei Basarab întărește lui Barbu clucerul satele Scorila și Zlasoma, jud. Mehedinți.
123. <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144. Matei Basarab întărește mânăstirii Mărgineni ocină și rumâni in Căprioru, in urma unei judecăți.
124. 1635 (7144) *septembrie 3*. Vasile și fratele său Neagoe vind lui Parepa postelnicul ocină in Șirina.
125. 1635 (7144) *septembrie 4*. Velica și Iliana, fiicele lui Radu Piarsecă, își vind ocina din Văleni lui Sima al doilea logofăt.
126. 1635 (7144) *septembrie 5*. Matei Basarab întărește lui Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistierul, toate averile tatălui său, in urma unor judecăți.

127. 1635 (7144) septembrie 8. Stroe și Pătrașco vind jupanului Dediu Bucureșteanul ocină în Dărmănești, jud. Prahova.
128. 1635 (7144) septembrie 8. Grigorie, mitropolitul Țării Românești, și alți boieri mărturisesc că Rada, soția lui Staico Rudeanu paharnicul, este stăpină peste satele și moșiile soțului, care, căzut în nevoie, le vinduse pe ale ei de zestre.
129. 1635 (7144) septembrie 8. Matei Basarab imputernicește pe Maria, fosta soție a lui Vasilie spătarul, să caute să stringă toate averile acestuia, ori pe unde se vor fi risipit, fie moșii, fie rumâni, fie țigani.
130. 1635 (7144) septembrie 12. Matei Basarab întărește lui Dima călărașul moșie în Liudești.
131. 1635 (7144) septembrie 13. Ianciu din Flești vinde jupanului Ghiorghie trei locuri în Samara.
132. 1635 (7144) septembrie 14. Opt megiași jurători mărturisesc pentru un deal de vie la Șerbănești, al popii Ianache din Moringlavi.
133. 1635 (7144) septembrie 14. Radul Buzescu fost mare ban al Craiovei recunoaște stăpinirea popii Ianache din Moringlavi asupra unui deal de vie la Șerbănești.
134. 1635 (7144) septembrie 14. Turturea lasă soției sale Stanca o moșie la Sufleni, pină la moartea ei, după care va reveni rudelor de singe.
135. 1635 (7144) septembrie 18, București. Matei Basarab întărește popii Stanciu din Bogătești ocină la Izvorani și doi copii de țigani. ca urmare a unei înfrățiri.
136. 1635 (7144) septembrie 29, Floci. Matei Basarab apără pe Turturea din Sufleni de orice supărări din partea nepotului său Necula.
137. 1635 (7144) septembrie 24. Pătrașco, fiul lui Cazan din Zălogi, mărturisește că tatăl său a dat moșia Zălogi lui Vlasie, fiindcă acesta l-a scăpat pe el de la spînzurătoare în Moldova, unde jefuise și fusese prins.
138. 1635 (7144) septembrie 25. Radu Gălăgiaie vinde lui adu logofătul din Țigănești moșie la Liperești.
139. 1635 (7144) septembrie 30. Șase megiași hotărnicesc o moșie cumpărată de Vucina marele paharnic de la locuitorii din Gălăești
140. 1635 (7144) octombrie 5. Baia din Cioceni vinde lui Costandin postelnicul o vie în Dealul Loloieștilor.
141. 1635 (7144) octombrie 6. Pătrașco vinde lui Stroe logofătul din Leurdeni ocină în Dărmănești, jud. Prahova.
142. 1635 (7144) octombrie 6. Stanciu Gealalăul vinde lui Constandin al doilea postelnic o vie în Dealul Loloieștilor.
143. 1635 (7144) octombrie 7. Iacov logofătul zălogește lui Sima logofătul o ocină în Steanca, cu rumâni.
144. 1635 (7144) octombrie 9. Stoica paharnicul vinde lui Constandin al doilea postelnic mai multe pogoane de vie în Dealul Loloieștilor .
145. 1635 (7144) octombrie 20. Voicilă din Mogoșești vinde lui Bunea logofătul moșie în Grădiștea de Jos.
146. 1635 (7144) octombrie 23, București. Matei Basarab întărește lui Mogoș logofătul din Păulești ocină în Strimbeni, jud. Prahova, în urma unor judecăți.
147. 1635 (7144) octombrie 26. 12 boieri hotarnici stabilesc hotarul satului Bucov al lui Dumitrașco, fost al doilea clucer.
148. 1635 (7144) octombrie 26. 12 boieri hotarnici stabilesc hotarele satului Cernătești, partea mănăstirii Glavacioc.
149. 1635 (7144) octombrie 27, București. Manea, fiul lui Ursu din Motomeanul, se vinde rumân lui Hrița marele ban.
150. 1635 (7144) octombrie 29, București. Matei Basarab întărește popii Ianache din Moringlavi o vie în Dealul Șerbăneștilor, cotropită de Radu Buzescu, fost mare ban.
151. 1635 (7144) noiembrie 1. Matei Basarab întărește lui Dragomir și fratelui său Buzea un vad de moară la Dedulești, în urma unor judecăți.
152. 1635 (7144) noiembrie 2. Matei Basarab întărește mănăstirii Govora satul Ninășești cu rumânii, în urma unei judecăți.
153. 1635 (7144) noiembrie 2, București. Mai mulți boieri din familia Rudeanu recunosc că . . . Petru și Ghioca, neguțatori, au cumpărat jumătate din satul Fometești.
154. 1635 (7144) noiembrie 3. Neagoe postelnicul din Corbșori vinde lui Ion logofătul și fratelui său Pătru niște locuri de casă.
155. 1635 (7144) noiembrie 3. Neacșa, soția lui Stoica paharnicul din Răzvad, vinde lui Iane cojocarul o pivniță cu loc în București.
156. 1635 (7144) noiembrie 3, București. Matei Basarab întărește lui Radu Piscotan ocină la Ibănești și la Pulaș, jud. Olt.
157. 1635 (7144) noiembrie 5. Matei Basarab hotărăște ca o pagubă avută de frații Iane paharnicul, Iserul și Zaharia să fie suportată în mod egal de toți.

158. 1635 (7144) *noiembrie 5, București*. Matei Basarab întărește lui Stan logofătul, soției sale Stanca și lui Hranita averile răposatei Maria Boldeasca, sate, vii și țigani.
159. 1635 (7144) *noiembrie 6, București*. Matei Basarab întărește lui Necula logofătul jumătate din satul Petrești, jud. Mușcel și Pădureț, ocină fără vecini, în urma unei judecăți
160. 1635 (7144) *noiembrie 9*. Șase boieri jurători luați pe răvașe domnești, hotărăsc ca Vasilie spătar să țină toate moșiile și țiganii lui Mușat vistierul, tatăl său.
161. <1635> *noiembrie 10*. Bade postelnicul vinde ocina sa din Băleni lui Ivașco marele vornic.
162. 1635 (7144) *noiembrie 10*. Neagoe postelnicul din Corbșori împrumută bani de la jupineasa Marica, în anumite condiții.
163. 1635 (7144) *noiembrie 10, București*. Matei Basarab întărește lui Mitrea fost mare pitar și soției sale Neacșa ocine cu rumâni în Mușetești și Năpîrteni, jud. Argeș.
164. 1635 (7144) *noiembrie 15*. Radu al doilea armaș și soția sa Maria vind lui Sima vâtaful o vie la Tirgoviște.
165. 1635 (7144) *noiembrie 16*. Ivașco marele vornic poruncește la doi megiași tocmelnici din Bogați să împartă ocina altor megiași din acest sat.
166. 1635 (7144) *noiembrie 22*. Diman vinde lui Lupu marele căpitan ocină în Carcadulea, jud. Sac.
167. 1635 (7144) *noiembrie 25*. Jupineasa Rada, soția răposatului Staico paharnicul Rudeanu, dă lui Petru și Ghioca neguțatori jumătate din satul Fometești, jud. Vîlcea, pentru o datorie neplătită.
168. 1635 (7144) *noiembrie 28*. 12 boieri hotarnici alipesc ocina din Blejoi de Sus, jud. Prahova, cu cea din Blejoi de Jos, ale mănăstirii Mislea.
169. 1635 (7144) *noiembrie 28, București*. Matei Basarab întărește lui Drăgușin postelnicul ocină și vecini în satul Pădureți, jud. Vîlcea.
170. 1635 (7144) *noiembrie 29*. Matei Basarab împuternicește pe Pîrvu din Drăgoești, jud. Gorj, să-și stăpînească moșia din sat, pîrile ce i se aduc fiind neîntemeiate.
171. 1635 (7144) *noiembrie 30*. Petre sulgerul vinde lui Dima clucerul și lui Balica paharnicul satul Lazul, jud. Mehedinți, și ocină cu rumâni în Gabrul.
172. 1635 (7144) *noiembrie 30*. Stan Pițig și Băncilă vind lui Oprea marele agă și fiului său Leca postelnicul ocină în Bucu.
173. 1635 (7144) *noiembrie 30, București*. Matei Basarab întărește lui Constantin marele postelnic un loc de casă în București și vii în Vispești.
174. 1635 (7144) *noiembrie 30*. Matei Basarab întărește mănăstirii Topolnița niște țigani.
175. 1635 (7144) *decembrie 5*. Megiașii din Vărăști, jud. Vlașca, se vind rumâni cu ocina lor lui Șerban logofătul.
176. 1635 (7144) *decembrie 10*. Tudoran vinde lui Dedu Bucureșteanu din Călinești ocină la Dărmănești, jud. Prahova.
177. 1635 (7144) *decembrie 10, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Mărgineni toate satele cu rumâni, viile și țiganii pe care-i are.
178. 1635 (7144) *decembrie 12, București*. Matei Basarab hotărăște ca Dragomir din Fiani și fiul său, Cristian, fost cioban la Andoca vâtaful, să fie în pace de către acesta, fugit în Moldova.
179. 1635 (7144) *decembrie 15*. Vasilie și soția sa Giura vind lui Radu postelnicul și altora vie la Cindești.
180. 1635 (7144) *decembrie 16, București*. Matei Basarab întărește Stancăi, fosta soție a lui Preda spătarul din Albești, ocine în Albești, Domirești și Dobroți, jud. Argeș.
181. 1635 (7144) *decembrie 20, București*. Dumitrașco postelnicul vinde lui Matei Basarab moșie în Sărățeni, jud. Ialomița.
182. 1635 (7144) *decembrie 27, București*. Răvaș de jurători pentru satul Cindești.
183. 1635 (7144) *decembrie 30*. Matei Basarab împuternicește pe Dumitru marele vistier să stăpînească satul Poeni, jud. Vlașca, al lui Paraschiva logofătul până ce acesta își va plăti datoria.
184. <1636–1637> *ianuarie 8*. Matei Basarab scutește oamenii mănăstirii Menedic de toate dările.
185. 1636 (7144) *ianuarie 8, București*. Matei Basarab întărește lui Stroe fost mare stolnic și lui Dumitru al doilea stolnic ocine, rumâni și țigani la Grădiște, Viriți și Stoinești.
186. <1636> *ianuarie 11*. Preda Brincoveanu marele spătar dăruiește mănăstirii Vieroș ocina Știubeele.
187. 1636 (7144) *ianuarie 14*. Unchiașul Dumitru, fiul lui Negre postelnicul din Mihăești, vinde lui Marco postelnicul o delniță.
188. 1636 (7144) *ianuarie 14*. Nenciul postelnicul și Grama pitarul cu soțiile lor înfrățesc pe Nedelco ceașul pe ocina lor din Șerbănești.
189. 1636 (7144) *ianuarie 14, București*. Matei Basarab întărește lui Toia iuzbașa de roșii și altora vii în Topliceni și Putrida.

190. 1636 (7144) *ianuarie 15*. Petru postelnicul cu frații săi vind lui Radu al doilea postelnic un rumân.
191. 1636 (7144) *ianuarie 15, București*. Matei Basarab întărește lui Iorga, fiul lui Țangonie din Tirgu Jiu, ocine in Curtea și Dănești, jud. Gorj.
192. 1636 (7144) *ianuarie 16*. Stroe din Cislău vinde lui Vintilă vâtaful ocină în Berciugov.
193. 1636 (7144) *ianuarie 20*. Județul Dragul și pîrgarii din Tirșor mărturisesc că Pădure paharnicul și verii lui stăpinesc ocină în Dădulești.
194. 1636 (7144) *ianuarie 20*. Matei Basarab întărește lui Mihart clucerul satul Drăgoeni, în urma unei judecăți.
195. 1636 (7144) *ianuarie 21, București*. Matei Basarab întărește răscumpărarea din rumânie a lui Lupul din Bircești și a fraților lui.
196. 1636 (7144) *ianuarie 22, București*. Matei Basarab întărește lui Radu Cotorogea ocină și vie în Ciunești, jud. Vilcea, în urma unor judecăți.
197. 1636 (7144) *ianuarie 23, București*. Matei Basarab întărește lui Bunea logofătul un sălaş de țigani.
198. 1636 (7144) *<ianuarie-august> 24*. Matei Basarab întărește mănăstirii Strimbul moșii și țigani în Fintinele și Vernești.
199. 1636 (7144) *ianuarie 25*. Matei Basarab imputernicește pe Iancu căpitanul să țină un vad de moară pe apa Vădinău, la Cornu.
200. 1636 (7144) *ianuarie 26, București*. Matei Basarab întărește lui Preda vornicul din Ceplea și jupaniței lui Marga, jumătate din satul Prigoria și jumătate din satul Drăgoești, jud. Gorj, cu rumâni, țigani, vii și mori.
201. 1636 (7144) *ianuarie 26, București*. Matei Basarab întărește jupinsei Stanca și fraților ei satul Mihăești, în urma unei judecăți.
202. 1636 (7144) *ianuarie 29, București*. Lupașco dă un loc de vie în Dealul Loloieștilor lui Radu al doilea vistier în schimbul unor oi, pe care acesta le dă mănăstirii Gruiu.
203. 1636 (7144) *ianuarie 30*. Jupinesele Anca și Grăjdana se invoiesc să țină satul Dobrunul pe din două.
204. 1636 (7144) *ianuarie 30*. Lupul din Bucșani cu egumenul Leontie de la mănăstirea Gruu vind lui Costandin al doilea postelnic un loc cu pădure la Loloiești.
205. 1636 (7144) *februarie, București*. Matei Basarab întărește lui Preda postelnicul și lui Oncea logofătul moșie la Lerești și la Voinești.
206. 1636 (7144) *februarie 5*. Dumitru vinde lui Borcea vornicul ocină la Stroiești.
207. 1636 (7144) *februarie 6*. Răvaș de 12 boieri hotarnici pentru o ocină de la Curești.
208. 1636 (7144) *februarie 6, București*. Matei Basarab întărește satul Jupinești, jud. Mușcel și Pădureț, moșnenilor satului în urma unor judecăți.
209. 1636 (7144) *februarie 8*. Toader uncheașul vinde lui Ivașco marele vornic ocină în Tătărai, jud. Dimbovița.
210. <1636> *februarie 8*. 12 megiași jurători mărturisesc pentru o ocină și vie la Valea Teancului.
211. 1636 (7144) *februarie 8*. Matei Basarab întărește jupinsei Marica din Tătărani moșii, sate, rumâni și țigani, în urma unor judecăți.
212. 1636 (7144) *februarie 10, București*, Gherghe vistierul, Caridi și Radu vornicul din Desa hotărnicesc lui Dumitrașco clucerul din Spineni moșie în Futești, jud. Ilfov.
213. 1636 (7144) *februarie 18, București*. Stanciu Portărescu cu fiii săi vind lui Pirvu logofătul un vad de moară pe apa Rîmnicului.
214. 1636 (7144) *februarie 18, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Sfinta Troiță satul Grecii, iar mănăstirii Tinganul satul Plătărești, în urma unor judecăți.
215. 1636 (7144) *februarie 20, București*. Matei Basarab întărește lui Dumitrașco clucerul din Spineni ocină în Futești, jud. Ilfov, în urma unei judecăți.
216. 1636 (7144) *februarie 23*. Iuga vinde lui Ion logofătul locuri la Corșori.
217. 1636 (7144) *februarie 25*. Ionașcul comisul și rudele sale vind lui Dumitru Dudescu marele vistier ocină la Săcuiani.
218. 1636 (7144) *februarie 25*. Stanciu și Voico, fiii popii Ghinu din Bujurani, vind lui Teofil episcopul de Rîmnic ocina lor din Ulița și un vad de moară.
219. 1636 (7144) *februarie 29*. Crăciun vinde lui Stoica logofăt livadă și ocine la Bătiești.
220. 1636 (7144) *martie 2*. Obrejie cumpără ocine în Șoimari de la Goran și de la Stana.
221. 1636 (7144) *martie 3*. Pătru, fiul lui Stoica Robul, vinde jupinsei Dumitra din Cotrăceni, partea sa din vadul de moară de la Dătcoi.
222. 1636 (7144) *martie 3, București*. Matei Basarab întărește lui Buzinca marele comis ocine la Mătiești, jud. Buzău, vie în Dealul Zoreștilor, precum și țigani.
223. 1636 (7144) *martie 8*. Neagoe postelnicul dăruiește ocină în Corșori fiilor săi Bratul și Pătru, care s-au înfrățit.
224. 1636 (7144) *martie 9*. Matei Basarab scutește pe Grama din Rătești de bir de roșii și de toate dăjdiile de peste an.

225. 1636 (7144) *martie 10, București*. Oprea din Cornățel și Dița din Gurbănești vind ocine lui Dumitru logofătul din Tirgoviște.
226. 1636 (7144) *martie 10*. Răvaș de 12 boieri tocmealnici pentru o ocină la Mușătești.
227. 1636 (7144) *martie 11*. Matei Basarab împuternicește pe Preda spătarul să-și ia niște rumâni ai săi din Crăceni și să-i ducă la Lichirești, unde i-a apucat „legătura lu Mihail Vodă”.
228. 1636 (7144) *martie (înainte de 15)*. Trei boieri mărturisesc pentru ocina mănăstirii Plumbuita și pentru cea a jupinesei Neacșa.
229. 1636 (7144) *martie 15*. Gurbana lasă popii Chirfoti partea ei din pivniță, loc și vie (la Tirgoviște).
230. 1636 (7144) *martie 15*. Stana cu soțul ei, Drumea, vind lui Gherghie postelnicul din Mîrzănești ocină la Dușești.
231. 1636 (7144) *martie 15, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Plumbuita un loc lângă mănăstire.
232. 1636 (7144) *martie 17*. Dragomir din Șuici vinde popii Stan o seliște și un loc în Titești.
233. 1636 (7144) *martie 18, București*. Matei Basarab întărește lui Ghinea Coți negustorul un copil de țigan.
234. 1636 (7144) *martie 20, București*. Răvaș de boieri judecători, care să cerceteze o pricină pentru satul Suharna.
235. 1636 (7144) *martie 21, București*. Matei Basarab întărește lui Anania din Sibiceu și altora a patra parte din satul Cindești, în urma unei judecăți.
236. 1636 (7144) *martie 22*. Sas din Cotești împreună cu fiica și ginerele său vind lui Ghinea Turculescu un loc.
237. 1636 (7144) *martie 23*. Voico și alți megiași din Fintinele vind un vad de moară lui Hrizea marele ban al Craiovei.
238. 1636 (7144) *martie 23*. Udrea și soția sa Sora vind lui Pirvu logofătul o pivniță cu loc.
239. 1636 (7144) *martie 24*. Vlădaia și Rada vind lui Lupul căpitanul din Lapos moșie în Cîrnitura.
240. 1636 (7144) *martie 25*. Paraschiva vinde ocină la Bărbuleț popii Șarban și altora.
241. 1636 (7144) *martie 25*. Tudoran sulgerul își lasă toată averea fiilor săi Iane paharnicul, Badea paharnicul și Pirvul.
242. 1636 (7144) *martie 29*. Detco și Gîrbaci, fiii lui Gîrbaci căpitanul, vind lui Loizu clucerul o vie în Dealul Bucureștilor.
243. 1636 (7144) *aprilie 1*. Costea și Drăgan vind lui Radul paharnicul jumătate din satul Prooroci, cu vii și vaduri de moară.
244. 1636 (7144) *aprilie 1, București*. Matei Basarab întărește lui Dumitru Dudescu marele vistier ocine la Săcuiani, jud. Ilfov, vie în Dealul Birzeștilor, precum și țigani.
245. 1636 (7144) *aprilie 3, București*. Matei Basarab întărește lui Pătru și fratelui său Gheoca, negustori, jumătate din satul Fometești, cu rumâni.
246. 1636 (7144) *aprilie 6*. 12 boieri cercetează o pricină pentru partea Hogească din Mușeștești.
247. 1636 (7144) *aprilie 6, București*. Matei Basarab întărește lui Nan postelnicul din Bărbătești ocine în Mănești, Bîrsești și Mușcel, în urma unor judecăți.
248. 1636 (7144) *aprilie 10*. Iuzbașii Chivul și Stan din Tîrșor mărturisesc că au primit ocină la Dedulești de la domnul țării.
249. 1636 (7144) *aprilie 10*. Matei cu fratele său Drăgan vind lui Dumitru căpitanul ocină în Frăsinetul lui Boțocan.
250. 1636 (7144) *aprilie 12, București*. Matei Basarab scutește de dări orașul Cimpulung.
251. 1636 (7144) *aprilie 18*. Bran și alții iartă de rumânie pe popa Stoica din Nămăești.
252. 1636 (7144) *aprilie 19*. Matei Basarab întărește mănăstirii Tismana pe rumânul Lațco cu nepoții săi și împuternicește pe egumenul Teodosie să-și strângă rumânii fugiți.
253. 1636 (7144) *aprilie 20, București*. Matei Basarab scutește satul Glodul al mănăstirii Govora de toate dările și slujbele.
254. 1636, *aprilie 20*. Teofan, patriarhul Ierusalimului, întărește scutirea de dări a satului Glodul al mănăstirii Govora.
255. 1636 (7144) *aprilie 20, București*. Matei Basarab poruncește sătenilor din Strehaia să se mute toți la un loc în sat, să nu stea risipiți.
256. 1636 (7144) *aprilie 25*. Șerban face schimb de ocină cu Nedelco, dînd în Pupezeni și primind în Pisculești.
257. 1636 (7144) *aprilie 25, București*. Matei Basarab întărește jupinesei Maria și fiicelor ei sate, moșii și țigani în urma unei judecăți.
258. 1636 (7144) *aprilie 25, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Viforita satul Gurguiații, jud. Ilfov, cu bălțile, în urma unor judecăți.

259. 1636 (7144) aprilie 26. Radu și alții vînd lui Lupu căpitanul părțile lor din ocina Găgenească.
260. 1636 (7144) aprilie 27. Răvaș de șase boieri, care să cerceteze o pricină pentru un iaz la Băbeni.
261. 1636 (7144) aprilie 27, *București*. Matei Basarab întărește lui Radul călărașul ocină în Ciuliniața, jud. Ialomița.
262. 1636 (7144) aprilie 27. Matei Basarab întărește lui Toader și altor megiași ocină și vii în Cepturi.
263. 1636 (7144) aprilie 28. Iuga vinde lui Ion logofătul și fratelui său Pătru locuri în Corșori și în Mușcel.
264. 1636 (7144) aprilie 29. Matei Basarab scutește de dări satul Muereasca, jud. Vilcea, al Episcopiei de Rîmnîc.
265. 1636 (7144) aprilie 30, *București*. Matei Basarab întărește lui Stănimir logofătul un rumân din Dobrești, pe care aceasta îl dă într-o datorie lui Tudor sulgerul din Ruda.
266. 1636 (7144) mai 1. Matei Basarab poruncește lui Condilo postelnicul din Albești să vină la judecată cu Rudenii pentru banii bisericii din Săveni.
267. 1636 (7144) mai 3, *București*. Matei Basarab întărește lui Mitrea, fost mare pitar, ocină și vecini în Mușetesti, jud. Argeș, și în Ciocănești, jud. Ilfov, în urma unor judecăți.
268. 1636 (7144) mai 5, *București*. Matei Basarab întărește lui Cindea postelnicul din Băloțesti ocină în Izvorani, jud. Mușcel și Pădureț, precum și țigani.
269. 1636 (7144) mai 6, *București*. Matei Basarab întărește lui Drăgușin al doilea postelnic satul Alimănești, jud. Olt.
270. 1636 (7144) mai 6, *București*. Matei Basarab întărește lui Stoica spătarul satul Dădești, jud. Teleorman, în urma unei judecăți.
271. 1636 (7144) mai 7, *București*. Matei Basarab întărește lui Dabela și lui Ion Dan ocine, vii, locuri la Grivi, Curpenu și Alexeni.
272. 1636 (7144) mai 7, *București*. Matei Basarab întărește lui Ivan postelnicul ocine și vii în Grădiștea și Viriți, jud. Olt.
273. 1636 (7144) mai 8. Stanciul al pircălabului Neacșul din Cimpulung vinde lui Nica din Cimpulung partea sa de moșie din Lăzărești.
274. 1636 (7144) mai 9. Grigorie, mitropolitul Țării Românești, poruncește Mariei a lui Malcoci sulgerul și lui Nico din Crăpeni să jure pentru pricina dintre frații Malcoci și Gheoca pentru moșia Crușeț.
275. 1636 (7144) mai 9, *București*. Matei Basarab întărește Mușei și Neacșai, fiicele Simei din Stăncești, vii în Găgeni și Călugăreni și un loc de casă în Tirgșor, în urma unei judecăți.
276. 1636 (7144) mai 10. Sătenii din Muereasca, jud. Vilcea, se vînd rumâni lui Matei Basarab, care îi dăruiește Episcopiei de Rîmnîc.
277. 1636 (7144) mai 10. Preda clucerul din Ceplea face schimb de sate cu mănăstirea Tismana, dînd jumătate din satul Moi și primind jumătate din satul Năsip.
278. 1636 (7144) mai 10, *București*. Matei Basarab întărește lui Radu paharnicul ocine la Proroci, Ghizdavul, Dumbrăvița și Birza, precum și țigani.
279. 1636 (7144) mai 13, *București*. Matei Basarab întărește lui Lăudat din Beleți ocine în Jupineni, Negomirești, Lucăcești, Cotenesti și Văleni.
280. 1636 (7144) mai 14. Răvaș de șase jurători pentru un rumân din Borăscul.
281. 1636 (7144) mai 15, *București*. Matei Basarab întărește lui Dumitru și altora delnițe cu vecini în Izvorani, jud. Mușcel.
282. 1636 (7144) mai 17, *București*. Matei Basarab întărește lui Radul al doilea vistier sate, ocine, vii și țigani.
283. 1636 (7144) mai 18, *București*. Satul Muereasca, jud. Vilcea, se vinde lui Preda marele spătar, care-l dă Episcopiei de Rîmnîc în schimbul satului Hrastul.
284. 1636 (7144) mai 18. Oprea mare agă din Bucu și alții se impacă cu Partenie călugărul și cu nepoții lui în pricina unor vii și ocine din Dealul Verneștilor și Valea Teancului.
285. 1636 (7144) mai 20. Vlad din Copăceni vinde lui Bunea logofătul vie în Grădiștea de Sus.
286. 1636 (7144) mai 20, *București*. Matei Basarab întărește Episcopiei de Rîmnîc satul Muereasca, să-i fie ca slobozie, scutindu-l de dări.
287. 1636 (7144) mai 20, *București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Iver și mănăstirii Sfiata Troiță ocine în Glina, jud. Ilfov.
288. 1636 (7144) mai 20, *București*. Matei Basarab imputernicește mănăstirea Sfiata Troiță să-și facă mori lingă morile domnești în București.
289. 1636 (7144) mai 20, *București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Sfiata Troiță jumătate din satul Hodopeni, jud. Ilfov.
290. 1636 (7144) mai 27, *București*. Erimia, egumenul mănăstirii Strimbul, face schimb de țigani cu jupineasa Marica.

291. 1636 (7144) mai 28, *București*. Matei Basarab întărește lui Oprea mare agă și altora ocină și vie în Vernești, jud. Buzău, în urma unei judecăți.
292. 1636 (7144) mai 29. Ion croitorul vinde lui Stoica neguțătorul din Buzău vie și ocină în Dealul Săsenilor.
293. <1636> mai 30. Arbănaș din Chiojd și alții mărturisesc că Ventilă a vindut partea lui de ocină lui Apostolache comisul.
294. 1636 (7144) iunie 1. Mai mulți săteni din Găleşti, jud. Argeș, își vind ocina lor cu vad de moară lui Vucina marele paharnic.
295. 1636 (7144) iunie 1. Matei Basarab întărește lui Vucina marele paharnic ocină în Găleşti, jud. Argeș.
296. <1636> iunie 3. Jupan Nicola postelnicul poruncește lui Radu pircălabul din Blatnița să impartă niște rumâni ai mănăstirii Govora.
297. 1636 (7144) iunie 5. Iovan mazilul cu soția lui vind lui Iane Dumitrescul postelnicul moșie în Drăgoeni.
298. 1636 (7144) iunie 5. Toderășco al doilea portar vinde lui Chirca croitorul o casă cu pivniță în București.
299. 1636 (7144) iunie 5, *București*. Matei Basarab întărește jupaniței Maria și ginerelui ei, Cirstea iuzbașa, satul Curotești de Sus, jud. Vlașca.
300. 1636 (7144) iunie 6, *București*. Matei Basarab întărește popii Stoica din Bălțești vie la Susuici.
301. 1636 (7144) iunie 7. Vasile spătarul mărturisește că la înfrățirea cu popa Stanciu din Bogătești i-a dat acestuia o delniță cu un rumân în Izvorani.
302. 1636 (7144) iunie 7, *București*. Matei Basarab întărește lui Stroe logofătul ocine și vecini la Jegălia, Deveselul, Secărești, Pleșovul, Groșătul și Ștefănești.
303. 1636 (7144) iunie 10, *București*. Matei Basarab întărește jupinesei Dumitra și fiului ei Ghioca iuzbașa din Cotrăceni a patra parte din vadul de moară de la Dătcoi, în urma unei judecăți.
304. 1636 (7144) iunie 11. Matei Basarab întărește mănăstirii Babele un rumân din Ștefeni.
305. 1636 (7144) iunie 12, *București*. Matei Basarab întărește lui Necula pircălabul și soției lui, Florica, niște țigani, în urma unei judecăți.
306. 1636 (7144) iunie 13. Matei Basarab poruncește lui Miloș logofătul să readucă în satul Brănești 3 rumâni fugiți.
307. 1636 (7144) iunie 13. Matei Basarab întărește mănăstirii Sfinta Troiță dijma din satul Parapani.
308. 1636 (7144) iunie 18, *București*. Matei Basarab întărește lui Radul și celorlalți moșneni satul Vlăduleștii, jud. Prahova.
309. 1636 (7144) iunie 19, *București*. Matei Basarab întărește lui Pădure paharnicul și altora jumătate din satul Dedulești, lângă Tirgșor, jud. Prahova.
310. 1636 (7144) iunie 20. Negoită și Manea vind lui Lupul și lui Pană moșie în Poiana, jud. Saac.
311. 1636 (7144) iunie 20. Vlad din Loloești vinde lui Iordache vornicul ocină în Dealul Cherbii.
312. 1636 (7144) iunie 20, *București*. Matei Basarab imputernicește pe Balea să țină o ocină la Star Chiojd, în urmă unei judecăți.
313. 1636 (7144) iunie 20. Matei Basarab poruncește lui Dumitru copilul din casa domnească să-și caute un țigan fugit.
314. 1636 (7144) iunie 20, *București*. Matei Basarab întărește lui Stanciul vâtaful din Preotești ocină în Fiani, jud. Ilfov, în urma unei judecăți.
315. 1636 (7144) iunie 20, *București*. Matei Basarab întărește lui Stoica logofătul părți de ocină și vie în Bătiești, jud. Mușcel și Pădureț.
316. 1636 (7144) iunie 21, *București*. Andrei spătarul Rudeanu dă lui Dumitrașco clucerul din Spineni satul Virbița în schimbul satului Futeștii de pe Mostiștea, jud. Ilfov.
317. 1636 (7144) iunie 21, *București*. Dumitrașco clucerul din Spineni face schimb de sate cu Andrei spătarul, dind satul Futeștii de pe Mostiștea, jud. Ilfov, în schimbul satului Virbița.
318. 1636 (7144) iunie 23. Matei Basarab întărește lui Bunea logofătul moșie în Grădiște, în urma unei judecăți.
319. 1636 (7144) iunie 23, *București*. Matei Basarab întărește lui Ilie și tatălui său, popa Șerban, ocină în Izvorani, jud. Mușcel.
320. 1636 (7144) iunie 23, *București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Xenoh de la Athos satul Recica, siliștea Plopului și bălțile Scheilor, Certogăi și Părului, precum și dijma din ele.

321. 1636 (7144) *iunie 25*. Radu Robul cu fiul său vînd lui Oprea marele agă ocină în Bucu.
322. 1636 (7144) *iunie 26*. Udrea postelnicul face schimb de țigănci cu mănăstirea Tîsmana.
323. <1636> *iunie 27*. Jodul vinde lui Apostolache comisul ocină la Măstănești.
324. 1636 (7144) *iunie 27*. Jupineasa Maria și Nica Răul din Căpreni mărturisesc pentru o moșie la Crușeți.
325. 1636 (7144) *iunie 28, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Mislea dijma de la stinile de pe muntele Sorica.
326. 1636 (7144) *iunie 28*. Matei Basarab împuternicește pe Paraschiva cupețul să stăpînească satele Lazul și Gabrovul, jud. Dolj.
327. 1636 (7144) *iunie 29, Tîrgoviște*. Stanciu șoimarul din Tîrgoviște vinde lui Hriza marele ban al Craiovei o vie.
328. 1636 (7144) *iunie 29*. Tudoran județul cu 12 pîrgari din Tîrgoviște întăresc lui Hriza marele ban al Craiovei vie în Dealul Tîrgoviștei.
329. 1636 (7144) *iunie 30*. Dragomir Turtă vinde lui Radul marele comis moșie la Mătești.
330. 1636 (7144) *iunie 30*. Șase megiași, luați pe răvașe domnești, cercetează pricina dintre Duțe și Ion Potecă.
331. 1636 (7144) *iulie 2, București*. Ianul spătarul cu soția lui, Iliana, pun zălog a patra parte din satul Comarnic pentru o datorie ce o au la Dumitrașco clucerul din Filipești.
332. 1636 (7144) *iulie 3, București*. Matei Basarab întărește lui Gherghe, Elinei, Dobrei și cu ceata lor ocină în Vernești, județul Buzău, în urma unei judecăți.
333. 1636 (7144) *iulie 8*. Tatul Jambu vinde lui Gherghe marele agă moșie la Drăghinești, jud. Vlașca.
334. 1636 (7144) *iulie 8, București*. Matei Basarab întărește lui Ghinea vameșul din Focșani ocină, vie și casă la Cîrlige, jud. Rîmnicul Sărat, și vad de mcară la Golești.
335. 1636 (7144) *iulie 11, București*. Preda postelnicul cu frații săi vind mănăstirii Arnota jumătate din satul Bogdănești, jud. Vilcea.
336. 1636 (7144) *iulie 13, București*. Matei Basarab întărește lui Radu al doilea postelnic și fraților lui satul Cacaletii din Coastă și moșii și vii la Futești, Pătîrlage, Tega, Bădeni, Brăești și altele.
337. 1636 (7144) *iulie 17, București*. Matei Basarab întărește lui Radul al doilea postelnic ocine și vecini în satele Pătîrlage și Podbelești precum și un sălaș de țigani.
338. 1636 (7144) *iulie 18*. Radu Piscotan recunoaște că Radu paharnicul și-a răscumpărat de la el moșia de la Ibănești.
339. 1636 (7144) *iulie 18*. Radu Piscotan recunoaște că Radu paharnicul și-a răscumpărat de la el o moșie la Ibănești și o vie de la Dragomir călărașul.
340. 1636 (7144) *iulie 19*. Matei Basarab poruncește lui Bogdan iuzbașa și altora să nu ia dijmă de la popa Dragul de pe moșia lui de la Frăsinet.
341. 1636 (7144) *iulie 20*. Boieri judecători cercetează pricina dintre mănăstirea Bucovăț și Gabroveni pentru Lacul Tomei.
342. 1636 (7144) *iulie 25*. Patriarhul Teofan intervine în pricina dintre Iordachi vornicul și mănăstirrea Bistrița pentru niște țigani.
343. 1636 (7144) *iulie 27*. Cinda și alții vind lui Ivan din Pitești o livadă la Soceni.
344. 1636 (7144) *iulie 27*. Sarul și alții vind lui Stanciu și lui Jipa postelnicul din Vernești o roată și jumătate de moară la Zorești.
345. 1636 (7144) *iulie 28*. Hriza marele ban al Craiovei judecă o pricină între Stanciu din Broscari și Stoica din Știubec pentru niște bani.
346. 1636 (7144) *iulie 29*. Teofil, mitropolitul Țării Românești, scrie unor boieri să judece pricina dintre mănăstirea Tismana și Stoica din Șcămănești, pentru niște rumâni.
347. 1636 (7144) *iulie 31*. Chisar paharnicul scrie satului Groșani să nu împresoare partea de sat dăruiată de el mării Tismana.
348. 1636 (7144) *august*. Răvaș de șase boieri jurători, să cerceteze ce avere îi revine lui Radu, fiul vitreg al lui Dragomir postelnicul din Fărcăsești.
349. 1636 (7144) *august 1*. Coman și fiii săi vind lui Neagul și Antonie o vie la Negovani.
350. 1636 (7144) *august 2*. Mihăilă din Budeasa vinde lui Stan din Ogrăzeni ocină în Goruneni.
351. 1636 (7144) *august 2, București*. Matei Basarab întărește lui Drăgoi și Balea logofătul ocine la Star Chiojd și vii în Dealul Scăianilor, jud. Sac.
352. 1636 (7144) *august 4, București*. Matei Basarab scutește mănăstirea Bradu de dijme și șase oameni ai ei de toate dările și slujbele.
353. 1636 *august 5*. Vasile se invoiește cu Jupin Dimitrie pentru niște bani și pentru satul Băcălești.
354. 1636 (7144) *august 5, București*. Matei Basarab întărește lui Bunea logofătul un sălaș de țigani.
355. 1636 (7144) *august 5, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Strimbul satul Murgești, jud. Gorj.

356. 1636 (7144) august 6, *București*. Matei Basarab întărește lui Bunea logofătul o vie in Dealul Tirgoviștei, pe Valea Voievodului.
357. 1636 (7144) august 7. Matei Basarab imputernicește pe Ivașco marele vornic să stăpânească o ocină la Tătărai, jud. Dimbovița.
358. 1636 (7144) august 7. Matei Basarab întărește lui Oprea mare agă satul Detcoi, jud. Vlașca.
359. 1636 (7144) august 8, *București*. Matei Basarab întărește lui Bunea logofătul ocine in Grădiștea de Jos, jud. Vlașca.
360. 1636 (7144) august 8. Matei Basarab imputernicește pe Nicola postelnicul din Stingăcea să stăpânească o ocină in satul Ohaba.
361. 1636 august 9. Teofan, patriarhul Ierusalimului, confirmă dania lui Matei Basarab de 1000 de florini către mănăstirea Govora, pentru întreținerea unor dascăli și funcționarea unei tipografii.
362. 1636 (7144) august 10. Matei Basarab ia satul Putineiu de la Gherghe căpitanul și Gilcă iuzbașa și-l dă lui Stroe logofătul.
363. 1636 (7144) august 10, *București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Potoc satul Vlăduța, vii la Topoloveni, ocină la Celeiul, mori in Lunți precum și țigani.
364. 1636 (7144) august 11, *București*. Matei Basarab întărește lui Vucina marele paharnic satul Brădărești și ocine in Curata și Gălișești, case in Tirgoviște, precum și țigani.
365. 1636 (7144) august 19. Radu din Budeni vinde lui Bunea logofătul moșia sa din Grădiște.
366. 1636 (7144) august 20. Bratul cumpără de la Radu Moncesul partea lui de ocină.
367. 1636 (7144) august 26. Neca Izrum vinde lui Costandin ocine in Stăncești.
368. 1636 (7144) august 29. Irina și nepotul ei, Neagu, vind lui Necula ceașul din Buzău ocină la Olteniș.
369. 1636 (7144) august 31, *București*. Matei Basarab întărește jupaniței Calea niște țigani.
370. <1636 septembrie 1 — 1637 august 31>, 7145. Dumitru Găgeanu vinde lui Marăș căpitanul din Ploiești ocină la Băbeni.
371. <1636 septembrie 1 — 1637 august 31>, 7145. Ion cu femeia lui, Stana, vind lui Mihai postelnicul ocină in siliștea Drăgăneștilor, jud. Vlașca.
372. <1636 septembrie 1 — 1637 august 31>, 7145. Oprea și Radul vind un răzor de vie la Orca lui Pătru logofătul.
373. <Ca 1636 septembrie>. Drăghici vinde lui Dedu Bucureșteanul un vad de moară la Dărmănești.
374. 1636 (7145) <septembrie-decembrie>. Matei Basarab întărește mănăstirii Slobozia vie in dealul Năenilor. jud. Saac și 300 de bolovani de sare de la ocna de la Ghitioara.
375. <1636 septembrie — 1637 august> 2, 7145. Stroe din Rihov și vărul său Radul vind lui Iorgache vornicul ocină la Cozleciu.
376. 1636 (7145) septembrie 3, *București*. Matei Basarab întărește lui Vucina marele paharnic și lui Pirvul logofătul satul Corbii, jud. Argeș.
377. 1636 (7145) septembrie 6, *București*. Matei Basarab imputernicește pe orășenii din București să și stăpânească moșiile pe vechile hotare.
378. 1636 (7145) septembrie 9, *Grozăvești*. Ilie și alții se impacă cu Sima al doilea logofăt in pricina ivită pentru o ocină la Păușești.
379. 1636 (7145) septembrie 10. Dragomir cumpără de la Neacșul o ocină la Virbilov.
380. 1636 (7145) septembrie 10. Popa Stan cu fratele său Dumitru dau fiilor lor părțile lor de moșie din Belcești.
381. 1636 (7145) septembrie 14, *București*. Matei Basarab întărește lui Lațco ocină la Ciucel, jud. Mehedinți.
382. 1636 (7145) septembrie 20, *București*. Matei Basarab întărește lui Ivașco marele vornic ocine in Băleni, jud. Dimbovița.
383. 1636 (7145) septembrie 26. Dionisia călugărița vinde mănăstirii Coziiani vie cu ocină in Dealul Săsenilor.
384. 1636 (7145) septembrie 30. Drăghici din Holești vinde lui Dedul Bucureșteanul ocină și jumătate de roată de moară in Dărmănești.
385. 1636 (7145) septembrie 30. Obială și Marco din Țrăniștari vind lui Bunea logofătul partea lor de moșie din Grădiștea de Jos.
386. 1636 (7145) octombrie 2. Dumitru Grecul vinde lui Stamatie ocină in Slătioare.
387. 1636 (7145) octombrie 2. Stan și fratele său Stoica vind lui Panaiut vie și ocină la Lipia.
388. 1636 (7145) octombrie 5. Drăghici logofătul cu nepoții săi vind lui Hrizea marele ban al Craiovei ocină in Belciugatu.
389. 1636 (7145) octombrie 7. Gorun, fiul lui Andreiu din Băbeni, vinde lui Andrei clucerul ocină in Mihăești.
390. 1636 (7145) octombrie 9. Mihalo vinde lui Oprea marele agă ocină in Popezeni.
391. 1636 (7145) octombrie 15. Curuia și Dragul vind lui Buliga căpitanul moșie in Erghevița.

392. 1636 (7145) *octombrie* 15. Manea și Radul vind lui Tudor Mustață din Tirșor moșie la Ratina.
393. 1636 (7145) *octombrie* 18. Iliana și fiica ei, Neacșa. vind lui Danciul o țelină de vie la Bășinești.
394. 1636 (7145) *octombrie* 19. Dumitru, fiul lui Negre postelnicul, dăruiește lui Oancea logofătul o delniță în Mihăești.
395. 1636 (7145) *octombrie* 20. Ionașco comisul vinde lui Miho luminărarul din București un loc de prăvălie.
396. 1636 (7145) *octombrie* 20. Stana și Caplea, fiicele lui Stanciu Făiașul, vind o ccină lui Danciul logofătul din Piriiani.
397. 1636 (7145) *octombrie* 21. Măciucă comisul cu soția lui, Cirstina, vind lui Radu al doilea postelnic ocina lor din Mușcileni.
398. (1636 *înainte de octombrie* 21). Stanciu vinde lui Dumitru marele pitar ccină la Crasna, jud. Gorj.
399. 1636 (7145) *octombrie* 21. București. Matei Basarab întărește lui Dumitru Filieșanul marele pitar și lui Stamatie fost mare agă ocine în Crasna, jud. Gorj și în Jupinești.
400. 1636 (7145) *octombrie* 24. Buică, fiica lui Radu Răchie, vinde lui Sima al doilea logofăt partea ei de vie și cu toată moșia.
401. 1636 (7145) *octombrie* 25. Asan bașa și Ibrishașim vind lui Vucina marele paharnic o moară.
402. 1636 (7145) *octombrie* 25. București. Matei Basarab imputernicește mănăstirea Govora să-și facă moară în mijlocul piriului Erbășe.
403. 1636 (7145) *octombrie* 25. București. Matei Basarab întărește lui Sima al doilea logofăt un loc de moară.
404. 1636 (7145) *octombrie* 26. Jupinița Neacșa, fiica lui Dragul postelnicul din Tătulești, vinde lui Parepa postelnicul din Stănțești a patra parte din Virliți, cu vad de moară.
405. 1636 (7145) *octombrie* 28. Matei Basarab întărește lui Șteful ocine la Găneștii de Jos și la Piteștii de Sus, jud. Ilfov, în urma unei judecăți.
406. 1636 (7145) *noiembrie* 2. București. Theofil, mitropolitul Țării Rcmănești și mulți dregători mărturisesc că Calotă marele clucer și Marco logofătul nu sint vinovați de furtul unor bani din haraci.
407. 1636 (7145) *noiembrie* 5. București. Matei Basarab întărește lui Sima al doilea logofăt ocine, vii, livadă în Mănăilești și Cilinești, precum și niște țigani.
408. 1636 (7145) *noiembrie* 6. Matei Basarab întărește lui Dumitru vornicul din Roșia niște țigani.
409. 1636 (7145) *noiembrie* 7. București. Iane logofătul din Birsești cu soția sa Stanca vind lui Pătru, Mihai și Grigorie moșii în Moringlavi, Iași și Tomești.
410. 1636 (7145) *noiembrie* 28. Zaida vinde jupinsei Tcdosia din Orbești moșie în Meriș.
411. 1636 (7145) *noiembrie* 10. București. Matei Basarab întărește lui Ianiu ccină în Iaroslăvești jud. Vilcea.
412. 1636 (7145) *noiembrie* 10. București. Matei Basarab întărește mănăstirii Slobozia ocine la Fundeni, jud. Ialomița și la Sărățeni.
413. 1636 (7145) *noiembrie* 11. București. Matei Basarab întărește lui Vucina marele paharnic două roți de moară în orașul Argeș.
414. 1636 (7145) *noiembrie* 13. Oprea din Păușești și sora sa, Velica, vind moșie la Pădureț popii Lupu și altora.
415. 1636 (7145) *noiembrie* 13. Stanciu, Ion și Lupu promit să aducă lui Dumitru marele pitar toate cărțile de moșie ale Crasnei la ziua stabilită.
416. 1636 (7145) *noiembrie* 14. Corbii de Piatră. Oprea vinde lui Ion logofătul și fratelui său grădină și loc la Corșori.
417. 1636 (7145) *noiembrie* 19. București. Matei Basarab întărește lui Pătru, Mihai și Grigorie moșii în Moringlavi, Iași, Tomești, Birlui și Tirsei.
418. 1636 (7145) *noiembrie* 25. București. Matei Basarab întărește lui Bunea logofătul ocină la Nucșoara, jud. Mușcel și Pădureț.
419. 1636 (7145) *noiembrie* 26. Matei Basarab imputernicește pe Stan și pe fratele său, Șerbu, din Cirsteenești, jud. Mușcel și Pădureț, să-și stăpânească moșia ce nu fusese vindută, ci pusă zălog.
420. 1636 (7145) *noiembrie* 28. Ion, fiul Radului din Fiani, se vinde rumân lui Bunea logofătul.
421. 1636 (7145) *decembrie* 2. București. Matei Basarab imputernicește mănăstirea Mislea să ia gorștina de pe ocina mănăstirii din Cornul și din Breb.
422. 1636 (7145) *decembrie* 2. Matei Basarab imputernicește mănăstirea Mislea să ia vama de pește de la balta Greaca.
423. 1636 (7145) *decembrie* 5. București. Matei Basarab întărește mănăstirii Sfinta Troiță rumâni în satul Critinești, jud. Ilfov.
424. 1636 (7145) *decembrie* 6. București. Matei Basarab întărește orașenilor din Cimpulung moșia orașului, fixându-i hotarele.

425. 1636 (7145) *decembrie 8, București*. Matei Basarab fixează dările pe vii ce le au de dat orașenii din Cimpulung.
426. 1636 (7145) *decembrie 21*. Preda spătarul pune zălog la Iarciul logofătul din Piriieni satele Vulpeni și Grua pentru o datorie.
427. 1636 (7145) *decembrie 21, București*. Matei Basarab face cunoscut că Radu logofătul, fiul lui Dumitru Dudescul fost mare vistier, nu mai este obligat față de datornicii tatălui său, pentru că s-a lepădat de el.
428. 1636 (7145) *decembrie 28*. Sora cu fiica ei, Vișa, vind lui Ion logofătul locuri în satul Cirstinești.
429. 1636 (7145) *decembrie 30*. Neagu, fiul lui Barbu, vinde lui Udrea postelnicul ocină în Lindicești.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE ȘI FALSE

- A. 1635 (7143) *august 12*. Radu vornicul din Desa și Radu comisul din Amărăști cercetează o pricină pentru o moșie la Piscu.
- B. 1635 (7144) *noiembrie 20*. Stancul își lasă moșia din Pîrscov nepotului său Stan.
- C. 1636 (7144) *martie 25*. Stoica și Iarca din Slănicul de Jos își vind delnițele lui Stoica Tăpșan pentru o datorie.
- D. 1636 (7144) *mai 25*. Nan vinde lui Radu și lui Mircea ocină în siliștea Șaineștilor.
- E. 1636 (7144) *iulie 20*. Ivan logofătul din Pitești vinde un vad de moară la Eșciori lui Mîtreă stolnicul.
- F. 1636 (7145) *octombrie 15*. Stana și fiii ei vind popii Stan ocină la Păcălești.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. *1er janvier 1635 (7143) Bucarest.* Matei Basarab confirme au monastère de Govora des tziganes.
2. *3 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au spathaire Gherghe et au « postelnic » Pătru, fils de Ivașco, ancien grand « vornic » une terre à Băleni, district de Dimbovița.
3. *8 janvier 1635 (7143).* Dumitru Grecul de Slatina vend au « joupant » Stamatie de Pitești un verger et deux emplacements d'anciennes habitations dans le village.
4. *8 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Marco et à Lorențu une vigne et un domaine à Dealul Săsenilor.
5. *10 janvier 1635 (7143).* Matei Basarab accorde au monastère de Govora la permission de posséder une terre à Frăsinet, sur laquelle a empiété le monastère de Cozia.
6. *10 janvier (1635), Bucarest.* Matei Basarab confirme à la « joupantiza » Maria et à ses filles tous les biens de son époux, le spathaire Vasilie, après jugement.
7. *10 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab décide que le village de Vaideei-Slobozia de lanache payera l'impôt global par tranches (« rupta »).
8. *12 janvier 1635 (7143).* Constantin Cantacuzène, grand « postelnic » permet à l'évêque de Buzău, Ephrème, de chercher une tzigane de l'évêché dans les familles de tziganes appartenant à la princesse Elina.
9. *12 janvier 1635 (7143).* Le « postelnic » Pătrașco et son frère Pană vendent un enfant de tzigane au « postelnic » Marco.
10. *12 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au « postelnic » Stanciu de Pirliani et à ses frères le village de Polovragii de Oltet, district de Gorj, après jugement.
11. *13 janvier 1635 (7143).* Matei Basarab accorde à Nedelco de Vereani la permission de reprendre des moutons et des porcs au « sluger » Radu Frijureanu que ce dernier lui avait injustement pris comme dime.
12. *15 janvier 1635 (7143).* La « joupantiza » Anca et son fils, Tudor, vendent une tzigane et son enfant à l'échanson Iane.
13. *15 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab accorde au spathaire Vasilie la permission d'exploiter des moulins à Izvorani, au bord de l'Argeș.
14. *18 janvier 1635 (7143).* Tcma vend au capitaine Lupu une terre à Mocești.
15. *18 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au logothète Radu Dudescu une terre à Golești, district de Mușcel et Pădureț.
16. *20 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme à la « joupantiza » Stana épouse de spathaire, et à son frère le spathaire Preda, le village de Golești, district de Mușcel et Pădureț.
17. *21 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Convention de l'échanson Chircă avec le grand pannetier Dumitru et le grand prévôt Dragomir pour la possession d'une terre à Runcul, district de Vilcea.
18. *21 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Convention du grand pannetier Dumitru et du grand prévôt Dragomir avec l'échanson Chircă pour la possession d'une terre à Runcul, district de Vilcea.
19. *26 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Acte désignant les jureurs du village de Mihăilești, district de Teleorman.
20. *28 janvier 1635 (7143).* Le métropolitain Grigorie et six boyards jureurs jugent et décident dans le procès d'héritage entre Calea et Neața, filles du « vornic » Cernica.
21. *31 janvier 1635 (7143).* L'écuyer Coman et ses frères vendent au grand trésorier Dumitru, un tzigane et l'enfant de celui-ci.
22. *février 1635 (7143).* Matei Basarab confirme au capitaine Erimia et aux Serbes de son unité le village de Gruiani, district de Vlașca.

23. 1er février 1635 (7143). Le « postelnic » Dima et ses sœurs font don à leur filleul, le logothète Pirvul, du domaine d'Ulița de la ville de Rimnic.
24. 3 février 1635 (7143), Bucarest. Matei Basarab affranchit du servage Mihai Pribeagul, pour l'avoir fidèlement servi pendant son exil.
25. 5 février 1635 (7143), Bucarest. Matei Basarab confirme à la « joupanitza » Calea, fille du « vornic » Cernica, l'héritage légué par son père, de même qu'à la sœur de celle-ci, Neacșa, ainsi que l'ont décidé les jureurs et le métropolitain Grigorie.
26. 15 février 1635 (7143). Le « joupan » Panait achète une terre et des parts de moulin à Stănulești.
27. 21 février 1635 (7143). Matei Basarab ordonne à Cotorogea de Clinești de se présenter sans délai pour jugement princier dans son procès avec Ișfan.
28. 25 février 1635 (7143), Bucarest. Les paysans libres de Dâtcoi vendent une part de domaine au second logothète Sima.
29. Mars 1635 (7143). Le logothète Lazăr vend une part de Goruneni, district de Vlașca, à un second « vornic ».
30. 2 mars 1635 (7143). Iova donne en dot à sa fille Petriia un domaine à Gioroc.
31. 3 mars 1635 (7143), Bucarest. Matei Basarab confirme à Drăgoi de Dobrești deux serfs de Mușetești, district d'Argeș.
32. 10 mars 1635 (7143), Bucarest. Matei Basarab confirme un « joupan » Ivașco, grand « vornic », le village de Trănșanii, district de Ialomița, après jugements.
33. 10 mars 1635 (7143), Bucarest. Matei Basarab confirme au second logothète Sima une terre à Dâtcoi.
34. 13 mars 1635 (7143), Bucarest. Matei Basarab confirme au grand pannetier Dumitru Filieșanul une terre et des serfs à Spinișorul de Sus, district de Mehedinți.
35. 13 mars 1635 (7143), Bucarest. Matei Basarab confirme au « sluger » Petrea le village de Lazul, district de Mehedinți, après jugements avec les serfs du village.
36. 15 mars 1635 (7143). Le logothète Sima achète des terres (« fâlci ») à Seciul Banei et à Seceri.
37. 15 mars 1635 (7143). Maria vend des terres (« fâlci ») à Mlacă au deuxième logothète Sima.
38. 15 mars 1635 (7143). Tatomir et son épouse Goita font don au monastère de Govora du domaine de Vlădila, district de Romanați.
39. 20 mars 1635 (7143). Matei Basarab confirme au monastère de Mărgineni une redevance en sel à Ocna Telega.
40. 29 mars 1635 (7143). Le métropolitain de Valachie, Grigore, délivre à Stana et au spathaire Preda un acte d'héritage pour plusieurs domaines de Matei Basarab, ceux-ci étant les petits-cousins du prince.
41. 1er avril 1635 (7143). Matei Basarab confirme au monastère de Cozia le village de Studenița, district de Romanați, après jugements avec les serfs du village.
42. 2 avril 1635 (7143). Matei Basarab confirme le rachat du servage de plusieurs villageois et d'une part du village de Vilceni, district de Vlașca.
43. 3 avril 1635 (7143). Matei Basarab accorde à l'évêque de Buzău, Ephrème, la permission de prendre une tzigane à Brincoveni, dans les familles de tziganes appartenant au prince.
44. 3 avril 1635 (7143), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère de Cotmeana la dime due au prince sur le vin de Ciocănești.
45. 3 avril 1635 (7143), Bucarest. Matei Basarab confirme aux paysans libres le village de Turcinești, après jugement.
46. 5 avril 1635 (7143), Bucarest. Matei Basarab confirme à Bolovan de Titești une terre à Cocol, district d'Argeș.
47. 5 avril 1635 (7143), Bucarest. Matei Basarab confirme une terre à l'Eglise du « ban » Ghiorma, après jugement.
48. 7 avril 1635 (7143). 12 paysans libres jureurs rendent témoignage dans le procès opposant le village de Mihăilești aux fils du logothète Papa, à savoir le spathaire Drăghici et le « postelnic » Fota.
49. 10 avril 1635 (7143), Bucarest. Datco Robul vend une terre de Stănimirul de Jos au second « stolnic » Mitrea.
50. 10 avril 1635 (7143), Bucarest. Le prêtre Caliton rend témoignage en ce qui concerne une boutique appartenant au monastère Saint Jean de Bucarest.
51. 10 avril 1635 (7143). Oprea de Pircov affrêrit ses fils avec sa fille et son gendre sur le domaine qu'il possédait.
52. 15 avril 1635 (7143). Acte désignant les jureurs du monastère de Tismana, ainsi que de Manea de Pădeni et de Radu de Racoți.
53. 15 avril 1635 (7143). L'évêque de Râmnic, Théophile, confirme la donation du portier Radu au monastère de Govora, soit un emplacement de maison à cave et jardin à Rimnic.

54. 15 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Condilă, ancien grand « postelnic » et à son épouse Stanca des parts à Cocorăști et Stoinesti, district de Prahova, après jugement.
55. 15 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Cozia l'étang de Căbel, tous ses étangs et cours d'eau ainsi que la dime sur le poisson, les revenus et la dime sur les étangs du domaine appartenant au monastère.
56. 16 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Gherghe, ancien second trésorier, une terre et des serfs à Jigoreni de Sus et Jigoreni de Jos, district de Vlașca.
57. 20 avril 1635 (7143). Cirstian de Zătreni lègue au monastère Dintrunlemn deux tziganes. Ceux-ci et un serf serviront son épouse jusqu'à sa mort, après quoi les tziganes appartiendront au monastère et le serf sera affranchi.
58. 22 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Hriza, le grand « ban » de Craiova, fait don à Dumitru, fils du logothète Radu Dudescu, lors de sa naissance, d'une terre à Ciurnenic.
59. 26 avril 1635 (7143). Six paysans libres jureurs rendent témoignage dans le procès opposant le grand « aga » Oprea et Manolache « șifarul » pour une terre et un gué à moulin.
60. 27 avril 1635 (7143). Les paysans libres de Brănești attestent qu'ils n'ont pas acheté une terre au grand « stolnic » Vasile Paindur.
61. 28 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère Glavacioc le village de Cernătești.
62. 29 avril 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « postelnic » Drăghici un serf à Virleți.
63. 3 mai 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Dumitru, frère de Coman, une vigne, une terre et des vergers à Dealul Sătenilor et à Siliștea Vladei.
64. 3 mai 1635 (7143). Matei Basarab confirme à Hrizea, grand « ban » de Craiova la moitié du village de Românești, district de Dimbovița et une terre à Bercești.
65. 4 mai 1635 (7143). Matei Basarab confirme aux marchands Petru et Ghioca les villages de Fometești, Runcu et Tocsobeni, ainsi que des vignes à Copăcel.
66. 4 mai 1635 (7143). Matei Basarab confirme au monastère de Viforita les étangs de Gurguița et Vărăști, ainsi que les droits de douane de ceux-ci.
67. 5 mai 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « sulger » Mitrea une terre à Mihăești, district de Vilcea.
68. 7 mai 1635 (7143). Hlebu et autres de Vaideei se vendent comme serfs à Ion, second prévôt.
69. 8 mai 1635 (7143). L'intendant Stanciu vend à Neğuț un étang à Vracnița.
70. 9 mai 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « ban » Pavlache le village de Iaroslăvești, district de Vlașca, dont les habitants « se sont enfuis en pays étranger ».
71. 10 mai 1635 (7143), *Bucarest*. Le métropolitain de Valachie, Grigorie, confirme à Elina et au spathaire Ianiu la donation qui leur a été faite sous forme de dot par Maria de Bucov, mère d'Elina.
72. 15 mai 1635 (7143). Ivan, fils de Simion, vend à Iane une terre à Iaroslăvești.
73. 15 mai (1635). Micșan vend à Radu « călărașul » une terre à Băjăști.
74. 15 mai 1635 (7143). Stanciul vend au logothète Ion une terre à Poienărei.
75. 15 mai 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Udriște, fils du logothète Oprea de Șirineasa, une terre à Foleștii de Jos, après jugement.
76. 16 mai 1635 (7143). Les paysans libres de Prodilești rendent témoignage que le moine Rafail a acheté une terre à Udeni à l'intendant Adina (Andronie) et qu'il a fait don d'une moitié de cette terre au monastère de Dealul.
77. 18 mai 1635 (7143). Maria et Stana font don au monastère de Cozia d'un domaine à Brezoi, aux bouches de la rivière de Lotru.
78. 20 mai 1635 (7143). Matei Basarab confirme au « postelnic » Ilie et à ses frères une moitié du village de Groșani, district de Romanați, après jugements.
79. 22 mai 1635 (7143). Calin et son frère Opriș vendent leurs parts du domaine de Mălaia au monastère de Cozia.
80. 23 mai 1635 (7143), *Brîncoveni*. Le moine Rafail et son frère Leul font don au monastère de Brîncoveni d'un domaine à Robănești.
81. 24 mai 1635 (7143). Badea et autres « judeci » de Brătășani font don au monastère de Brîncoveni d'un domaine.
82. 25 mai 1635 (7143). *Brîncoveni*. Matei Basarab accorde au monastère de Topolnița la permission d'encaisser la dime des domaines de Șevărluc, Ștelbiț, Vlăsconi, Bucovăț et autres.
83. 27 mai 1635 (7143), *Brîncoveni*. Acte désignant les boyards intermédiaires pour l'achat d'un domaine à Brănești.
84. 28 mai 1635 (7143), *Brîncoveni*. Matei Basarab confirme au « sluger » Petre une terre dans le village d'Ostra, district d'Olt, après jugement.

85. 29 mai 1635 (7143), *Brîncoveni*. Matei Basarab confirme l'affranchissement du servage du prêtre Ștefan et de son frère Șerbu de Tătulești.
86. 30 mai 1635 (7143). Anghelina et Necșa vendent une terre à Băleni à leur oncle Hodea.
87. 9 juin 1635 (7143). Acte désignant les boyards arpenteurs qui établiront les limites du domaine de Creața de Jos.
88. 12 juin 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Radu, second trésorier, une terre à Dreșești, district de Ialomița, ainsi qu'un tzigane.
89. 15 juin 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « postelnic » Marco une terre à Mihăești, district de Mușcel, ainsi que des tziganes.
90. 28 juin 1635 (7143). Ștefu vend à Giurcea d'Odobeni deux arpents de vigne.
91. 1er juillet 1635 (7143), *Bucarest*. Paraschiva, fille de Ianachi le cordonnier vend au « clucer » Ghiorma un emplacement de maison à Bucarest.
92. 6 juillet 1635 (7143). Costea, Drăgan et Radu vendent à Radu l'échanson de Brîncoveni la moitié du village de Proroci.
93. 6 juillet 1635 (7143). Maria et son fils Ianachi vendent à Gheorghe et Petru une terre à Cîndești.
94. 6 juillet 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab accorde au marchand Petru et à son frère Ghioca la permission de ramener leurs serfs de Fometești, Runcu et Tocsobești, où qu'ils se soient enfuis, en leur promettant l'allègement d'impôt.
95. 7 juillet 1635 (7143). Hriza grand « ban » de Craiova autorise les gens du monastère de Vierășul à percevoir la dîme sur tous les domaines du monastère.
96. 8 juillet 1635 (7143). Matei Basarab accorde au grand « vornic » Ivașco la permission d'exploiter les moulins de Ciorani, au bord de la Ialomița.
97. 15 juillet 1635 (7143). Vasilie et Albu, fils du logothète Albu de Rătivoești, vendent au « sluger » Tudoran un domaine avec serfs à Aninoasa.
98. 15 juillet 1635 (7143). Les paysans libres de Vernești s'affrèrent avec Jipa, fils de Lorinț, auquel ils donnent un tiers de leur domaine, recevant en échange 12 000 « bani » et un tonneau de vin.
99. 20 juillet 1635 (7143). Six boyards jureurs rendent témoignage dans un procès concernant le village de Mihăești.
100. 20 juillet 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab défend le « postelnic » Mihai de Bărbăești et Călin Tabără contre le « vornic » Nenciu de Mănești pour une dette que ce dernier impute à ceux-ci.
101. 22 juillet 1635 (7143). Six boyards jureurs désignés par mandats princiers, se prononcent dans un procès pour un domaine à Brănești.
102. 24 juillet 1635 (7143). Le « postelnic » Cîdea donne en nantissement deux manses pour 45 ducats.
103. 24 juillet 1635 (7143). Plusieurs boyards partagent avec le « postelnic » Cîdea 8 manses à Izvorani, district de Mușcel.
104. 27 juillet 1635 (7143). Le « vornic » Nenciu et son épouse Neacșa, font don à leur filleul Sava, lors de sa noce, d'une terre à Boldești.
105. 29 juillet 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à la Métropole de Tirgoviște le village de Lucianii sur la Dimbovița, après jugements.
106. 2 août 1635 (7143). Le « joupan » Manole achète une vigne à Dealul Urlaților.
107. 5 août 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à l'échanson Balica le village de Belovții, avec les serfs.
108. 11 août 1635 (7143). Zlate vend un domaine à Belcești à son frère Ion.
109. 14 août 1635 (7143). Vasile, fils du logothète Albu de Rătivoești vend au logothète Stroe un serf de Ștefănești avec sa manse.
110. 16 août 1635 (7143), *Bucarest*. Paraschiva, fille de Paul de Stoicești sur la Mostiște, fait don au « clucer » Ghiorma, son fils adoptif, d'une terre à Stoicești.
111. 20 août 1635 (7143). Acte pour la vente d'un serf à Ivan « iuzbașa », le serf ayant volé des porcs à ce dernier.
112. 20 août 1635 (7143). Vlad « dărăbanțul » vend une part de forêt à Stanciu 'Roșcescu.
113. 22 août 1635 (7143), *Bucarest*. Le « postelnic » Oprea et son épouse Anca vendent à l'échanson Gherghie un domaine et des serfs à Sărdănești.
114. 24 août 1635 (7143). Matei Basarab confirme à Vlad Glăvăiescu un domaine à Șchei, après jugement.
115. 28 août 1635 (7143), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Tismana le village de Tismana et l'étang de Bistreț, après jugements.
116. 29 août 1635 (7143). Matei Basarab rappelle dans le pays les habitants de certains villages du monastère de Tismana, qui, se trouvant en « grande indigence », se sont enfuis dans l'Empire ottoman.
117. <1er septembre 1635 — 31 août 1636>, 7144. Arbănaș vend à l'écuyer Postolache une terre à Glodeni.

118. <1er septembre 1635 — 31 août 1636>, 7144. Pătru, fils de Drăghici, vend au « joupan » Ivan Cortofleș de Pitești une partie de l'emplacement d'un ancien village.
119. <1er septembre 1635 — 31 août 1636>, 7144. Vlaicu vend à Neagoe des terres à Priseceni.
120. <1er septembre 1635 — 31 août 1636>, 7144. Zirnă, Căzan et Gonția s'affrèrent avec Mușat, le tailleur, sur une terre de Cindești.
121. <1er septembre 1635 — 31 août 1636>, 7144. Le métropolitain de Valachie, Grigorie, confirme au monastère Stelea un gué à moulin et des jardins.
122. <1er septembre 1635 — 31 août 1636>, 7144. Matei Basarab confirme au « clucer » Barbu les villages de Scorila et Zlasoma, district de Mehedinți.
123. <1er septembre 1635 — 31 août 1636>, 7144. Matei Basarab confirme au monastère de Mărgineni une terre et des serfs à Căprioru, après jugement.
124. 3 septembre 1635 (7144). Vasile et son frère Neagoe vendent au « postelnic » Parepa une terre à Șirina.
125. 4 septembre 1635 (7144). Velica et Ilina, filles de Radu Piarsecă, vendent leur part de Văleni à Sima, second logothète.
126. 5 septembre 1635 (7144). Matei Basarab confirme au spathaire Vasilie, fils du trésorier Mușat, tout les biens de son père, après jugements.
127. 8 septembre 1635 (7144). Stroe et Pătrașco vendent au « joupan » Dediu Bucureșteanul une terre à Dărmănești, district de Prahova.
128. 8 septembre 1635 (7144). Le métropolitain de Valachie, Grigorie, et des boyards attestent que Rada, l'épouse de l'échanson Staico Rudeanu possède les villages et les domaines de son époux qui, en proie aux difficultés, avait vendu ceux qu'elle avait reçus comme dot.
129. 8 septembre 1635 (7144). Matei Basarab accorde à Maria, ancienne épouse du spathaire Vasilie, la permission de chercher à rassembler tous les biens de celui-ci, où qu'ils fussent éparpillés — domaines, serfs ou tziganes.
130. 12 septembre 1635 (7144). Matei Basarab confirme à Dima « călărașul » un domaine à Liudești.
131. 13 septembre 1635 (7144). Ianciu de Flești vend au « joupan » Ghiorghie trois terres à Samara.
132. 14 septembre 1635 (7144). Huit paysans libres jureurs attestent en faveur du prêtre Ianache de Moriglavi quant à la possession d'une vigne à Șerbănești.
133. 14 septembre 1635 (7144). Radul Buzescu, ancien grand « ban » de Craiova reconnaît la possession du prêtre Ianache de Moriglavi sur une vigne à Șerbănești.
134. 14 septembre 1635 (7144). Turturea lègue à son épouse Stanca la possession d'un domaine à Sufleni, jusqu'à la mort de celle-ci, après quoi le domaine reviendra aux proches parents.
135. 18 septembre 1635 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au prêtre Stanciu de Țogătești une terre à Izvorani et deux enfants de tziganes, comme suite d'un affrètement.
136. 20 septembre 1635 (7144), Floci. Matei Basarab défend Turturea de Sufleni contre toute importunité de la part de son neveu, Necula.
137. 24 septembre 1635 (7144). Pătrașco, fils de Cazan de Zălogi, atteste que son père a fait don du domaine de Zălogi à Vlășie, celui-ci l'ayant sauvé de la potence en Moldavie, où il s'était fait arrêter pour pillage.
138. 25 septembre 1635 (7144). Radu Gălăgăie vend au logothète Radu de Țigănești un domaine à Liperești.
139. 30 septembre 1635 (7144). Six paysans libres délimitent un domaine acheté par le grand échanson Vucina aux habitants de Gălășești.
140. 5 octobre 1635 (7144). Baia de Cioceni vend au « postelnic » Costandin une vigne à Dealul Loloieștilor.
141. 6 octobre 1635 (7144). Pătrașco vend au logothète Stroe de Leurdeni une terre à Dărmănești, district de Prahova.
142. 6 octobre 1635 (7144). Stanciu Gealălăul vend au second « postelnic » Costandin une vigne à Dealul Loloieștilor.
143. 7 octobre 1635 (7144). Le logothète Iacov donne en nantissement au logothète Sima une terre à Steanca, avec serfs.
144. 9 octobre 1635 (7144). L'échanson Stoica vend au second « postelnic » Costandin plusieurs arpents de vigne (à Dealul Loloieștilor.)
145. 20 octobre 1635 (7144). Voicilă de Mogoșești vend au logothète Bunea un domaine à Grădiștea de Jos.
146. 23 octobre 1635 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au logothète Mogoș de Păulești une terre à Strimbeni, district de Prahova, après jugements.
147. 26 octobre 1635 (7144). 12 boyards arpenteurs établissent les limites du village de Bucov appartenant à Dumitrașco, ancien second « clucer ».
148. 26 octobre 1635 (7144). 12 boyards arpenteurs établissent les limites du village de Cernătești, part du monastère de Glavacioc.

149. 27 octobre 1635 (7144), *Bucarest*. Manea, fils de Ursu de Motomeanu se vend comme serf au grand « ban » Hriza.
150. 29 octobre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au prêtre Ianache de Morin-glavi une vigne à Dealul Șerbăneștilor sur laquelle avait empiété l'ancien « ban » Radu Buzescu.
151. 1er novembre 1635 (7144). Matei Basarab confirme à Dragomir et à son frère Buzea un emplacement de moulin à Dedulești, après jugements.
152. 2 novembre 1635 (7144). Matei Basarab confirme au monastère de Govora le village de Ninășești avec les serfs, après jugement.
153. 3 novembre 1635 (7144), *Bucarest*. Plusieurs boyards de la famille Rudeanu reconnaissent que les marchands Petru et Ghioca ont acheté la moitié du village de Fometești.
154. 3 novembre 1635 (7144). Le « postelnic » Neagoe de Corbșori vend au logothète Ion et à son frère Pătru des emplacements de maison.
155. 3 novembre 1635 (7144). Neacșa, épouse de l'échanson Stoica de Răzvad, vend au pelletier lane une cave et un terrain à Bucarest.
156. <3> novembre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Radu Piscotan une terre à Ibănești et à Pulaș, district d'Olt.
157. 5 novembre 1635 (7144). Matei Basarab décide qu'une perte subie par les frères Iane l'échanson, Iserul et Zaharia soit supportée de manière égale par tous.
158. 5 novembre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au logothète Stan, à son épouse Stanca et à Hranita les biens de la feu Maria Boldeasca — villages, vignes et tziganes.
159. 6 novembre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au logothète Necula la moitié du village de Petrești, district de Mușcel et Pădureț, ainsi qu'une terre sans serfs, après jugement.
160. 9 novembre 1635 (7144). Six boyards jureurs désignés par mandats princiers décident que le spathaire Vasilie détienne tous les domaines et les tziganes de son père, le trésorier Mușat.
161. 10 novembre <1635>. Le « postelnic » Bade vend sa terre de Băleni au grand « vornic » Ivașco.
162. 10 novembre 1635 (7144). Le « postelnic » Neagoe de Corbșori emprunte une somme d'argent à la « jupanitza » Marica, dans certaines conditions.
163. 10 novembre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Mitrea, ancien grand panetier et à son épouse Neacșa des terres avec serfs à Mușetești et Năpîrteni, district d'Argeș.
164. 15 novembre 1635 (7144). Le second prévôt Radu et son épouse Maria vendent à l'intendant Sima une vigne à Tirgoviște.
165. 16 novembre 1635 (7144). Le grand « vornic » Ivașco ordonne à deux paysans libres intermédiaires de Bogați de partager la terre d'autres paysans libres du village.
166. 22 novembre 1635 (7144). Diman vend au grand capitaine Lupu une terre à Carcadulea, district de Sac.
167. 25 novembre 1635 (7144). La « jupanitza » Rada, épouse du feu l'échanson Staico Rudeanu, cède aux marchands Petru et Ghioca la moitié du village de Fometești, district de Vilcea, pour une dette non payée.
168. 28 novembre 1635 (7144). 12 boyards arpenteurs attachent la terre de Blejoi de Sus, district de Prahova, à celle de Blejoi de Jos, appartenant au monastère de Mislea.
- 169 28. novembre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « postelnic » Drăgușin une terre et des serfs dans le village de Pădureți, district de Vilcea.
170. 29 novembre 1633 (7144). Matei Basarab confère à Pirvu de Drăgoești, district de Gorj, le droit de possession sur son domaine, les accusations portées contre lui étant dénuées de fondement.
171. 30 novembre 1635 (7144). Le « sluger » Petre vend au « clucer » Dinia et à l'échanson Balica, le village de Lazul, district de Mehedinți et une terre avec serfs à Gabrul.
172. 30 novembre 1635 (7144). Stan Pițig et Băncilă vendent au grand « aga » Oprea et à son fils le « postelnic » Leca une terre à Bucu.
173. 30 novembre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au grand « postelnic » Constantin un emplacement de maison à Bucarest et des vignes à Vispești.
174. 30 novembre 1635 (7144). Matei Basarab confirme des tziganes au monastère de Topolnița.
175. 5 décembre 1635 (7144). Les paysans libres de Vărăști, district de Vlașca, se vendent comme serfs, avec leur terre, au logothète Șerban.
176. 10 décembre 1635 (7144). Tudoran vend à Dedu Bucureșteanu de Călinești une terre à Dărmănești, district de Prahova.
177. 10 décembre 1635 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Mărgineni tous les villages avec les serfs, les vignes et les tziganes qu'il détient.

178. 12 décembre 1635 (7144), Bucarest. Matei Basarab décide que Dragomir de Fiani et son fils Cristian, ancien berger chez l'intendant Andoca, ne soient plus importunés par celui-ci, qui s'est enfui en Moldavie.
179. 15 décembre 1635 (7144). Vasilie et son épouse Giura vendent au « postelnic » Radu et autres une vigne à Cindești.
180. 16 décembre 1635 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Stanca, ancienne épouse du spathaire Preda d'Albești, des terres à Albești, Domirești et Dobroți, district d'Argeș.
181. 20 décembre 1635 (7144), Bucarest. Le « postelnic » Dumitrașco vend à Matei Basarab un domaine à Sărățeni, district de Ialomița.
182. 27 décembre 1635 (7144), Bucarest. Acte désignant les jureurs pour le village de Cindești.
183. 30 décembre 1635 (7144). Matei Basarab confère au grand trésorier Dumitru le droit de possession sur le village de Poeni, district de Vlașca, appartenant au logothète Paraschiva, jusqu'à ce que celui-ci paye sa dette.
184. 8 janvier <1636–1637>. Matei Basarab exempte de tout impôt les gens du monastère de Menedic.
185. 8 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à l'ancien grand « stolnic » Stroe et au second « stolnic » Dumitru des terres, des serfs et des tziganes à Grădiște, Viriți et Stoinești.
186. 11 janvier <1636>. Le grand spathaire Preda Brincoveanu fait don au monastère de Vieroș de la terre de Știubeele.
187. 14 janvier 1636 (7144). Le vieillard Dumitru, fils du « postelnic » Negre de Mihăești, vend une manse au « postelnic » Marco.
188. 14 janvier 1636 (7144). Le « postelnic » Nenciul et le pannetier Grama avec leurs épouses affrangent le « ceauș » Nedelco sur leur terre de Șerbănești.
189. 14 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Toia, « iuzbașa » de « roșii », et à d'autres des vignes à Topliceni et à Putrida.
190. 15 janvier 1636 (7144). Le « postelnic » Petru et ses frères vendent un serf au second « postelnic » Radu.
191. 15 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Iorga, fils de Țangonie de Tirgu-Jiu, des terres à Curtea et Dănești, district de Gorj.
192. 16 janvier 1636 (7144). Stroe de Cislău vend à l'intendant Vintilă une terre à Berciugov.
193. 20 janvier 1636 (7144). Le maire Dragul et les échevins de Tirșor attestent que l'échançon Pădure et ses cousins possèdent une terre à Dădulești.
194. 20 janvier 1636 (7144). Matei Basarab confirme au « clucer » Mihart le village de Drăgoeni, après jugement.
195. 21 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme le rachat du servage de Lupul de Bircești et des frères de celui-ci.
196. 22 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Radu Cotorogea une terre et une vigne à Olinești, district de Vilcea, après jugements.
197. 23 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au logothète Bunea une famille de tziganes.
198. Janvier – 24 août 1636 (7144). Matei Basarab confirme au monastère de Strimbul des domaines et des tziganes à Fintinele et à Vernești.
199. 25 janvier 1636 (7144). Matei Basarab accorde au capitaine Iancu la permission d'exploiter un gué à moulin au bord de Vădinău, à Cornu.
200. 26 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au « vornic » Preda de Coplea et à la « joupanitza » Marga, la moitié du village de Prigoria et la moitié du village de Drăgoești, district de Gorj, avec serfs, tziganes, vignes et moulins.
201. 26 janvier 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à la « joupanitza » Stanca et à ses frères le village de Mihăești, après jugement.
202. 26 janvier 1636 (7144), Bucarest. Lupașco cède un terrain de vigne à Dealul Loloieștilor au second trésorier Radu, en échange de brebis, que celui-ci offre au monastère de Gruiu.
203. 30 janvier 1636 (7144). La « joupanitza » Anca et la « joupanitza » Grăjdana conviennent de détenir en commun le village de Dobrun.
204. 30 janvier 1636 (7144). Lupul de Bucșani et l'hégoumène Leontie du monastère de Gruiu vendent au second « postelnic » Costandin une terre à Loloiești.
205. Février 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au « postelnic » Preda et au logothète Onca des domaines à Lerești et à Voinești.
206. 5 février 1636 (7144). Dumitru vend au « vornic » Borcea une terre à Stroiești.
207. 6 février 1636 (7144). Acte désignant 12 boyards qui établissent les limites d'une terre à Curești.
208. 6 février 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme le village de Jupinești, district de Mușcel et Pădureț, aux paysans libres du village, après jugements.
209. 8 février 1636 (7144). Le vieillard Toader vend au grand « vornic » Ivașco une terre à Tătărăi, district de Dimbovița.

210. 8 février (1636). 12 paysans libres jureurs rendent témoignage en ce qui concerne une terre et une vigne à Valea Teancului.
211. 8 février 1636 (7144). Matei Basarab confirme à la « joupanitza », Marica de Tătărani des domaines, des villages, des serfs et des tziganes, après jugements.
212. 10 février 1636 (7144), Bucarest. Le trésorier Gherghe, Caridi et le « vornic » Radu de Desa établissent les limites du domaine de Futești, district d'Ilfov, appartenant au « clucer » Dumitrașco de Spineni.
213. 18 février 1636 (7144), Bucarest. Stanciu Portărescu et ses fils vendent au logothète Pirvu un gué à moulin au bord de Rimnic.
214. 18 février 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère Sfinta Troiță le village de Grecii, et au monastère Tinganul le village de Plătărești, après jugements.
215. 20 février 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au « clucer » Dumitrașco de Spineni une terre à Futești, district d'Ilfov, après jugement.
216. 23 février 1636 (7144). Iuga vend au logothète Ion des terres à Corșori.
217. 25 février 1636 (7144). L'écuyer Ionașcul et ses parents vendent au grand trésorier Dumitru Dudescu une terre à Săcuiani.
218. 25 février 1636 (7144). Stanciu et Voico, fils du prêtre Ghinu de Bujurani vendent à l'évêque de Rimnic, Théophile, leur terre d'Ulița et un gué à moulin.
219. 20 février 1636 (7144). Crăciun vend au logothète Stoica un verger et une terre à Bătiești.
220. 2 mars 1636 (7144). Obrejje achète à Goran et à Stana des terres se trouvant à Șoimari.
221. 3 mars 1636 (7144). Pătru, fils de Stoica Robul, vend à la « joupanitza » Dumitra de Cotrăceni, sa part du gué à moulin de Dătcoi.
222. 3 mars 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au grand écuyer Buzinca des terres à Mătești, district de Buzău, une vigne à Dealul Zoreștilor, ainsi que des tziganes.
223. 8 mars 1636 (7144). Le « postelnic » Neagoe fait don d'une terre à Corșori à ses fils Bratul et Pătru, qui se sont affrérés.
224. 9 mars 1636 (7144). Matei Basarab exempte Grama de Rătești de l'impôt sur les « roșii » et des corvées fixées pour toute l'année.
225. 10 mars 1636 (7144), Bucarest. Oprea de Cornățel et Dița de Gurbănești vendent des terres au logothète Dumitru de Tîrgoviște.
226. 10 mars 1636 (7144). Acte désignant 12 boyards arpenteurs qui établiront les limites d'un domaine à Mușătești.
227. 11 mars 1636 (7144). Matei Basarab accorde au spathaire Preda la permission de déplacer de Crăceni des serfs qui lui appartiennent et de les conduire à Lichirești, où les a surpris la loi de Michel le Brave.
228. <Avant le 15> mars 1636 (7144). Trois boyards rendent témoignage en ce qui concerne la terre du monastère de Plumbuita et celle de la « joupanitza » Neacșa.
229. 15 mars 1636 (7144). Gurbana lègue au prêtre Chirfoti sa part de cave, de terrain et de vigne, (à Tîrgoviște).
230. 15 mars 1636 (7144). Stana et son époux Drumea vendent au « postelnic » Gherghe de Mirzănești une terre à Dușești.
231. 15 mars 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère de Plumbuita une terre aux environs du monastère.
232. 17 mars 1636 (7144). Dragomir de Șuici vend au prêtre Stan un emplacement d'ancien village et une terre à Titești.
233. 18 mars 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au marchand Ghinea Coți un enfant de tzigane.
234. 20 mars 1636 (7144), Bucarest. Acte désignant des boyards qui jugent un procès concernant le village de Suharna.
235. 21 mars 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Anania de Sibiceu et autres le quart du village de Cindești, après jugement.
236. 22 mars 1636 (7144). Sas de Cotești, sa fille et son gendre vendent à Ghinea Turculescu une terre.
237. 23 mars 1636 (7144). Voico et autres paysans libres de Fintinele vendent un gué à moulin au grand « ban » de Craiova, Hrizea.
238. 23 mars 1636 (7144). Udrea et son épouse Sora vendent au logothète Pirvu une cave et un terrain.
239. 24 mars 1636 (7144). Vlădaia et Rada vendent au capitaine Lupul de Lapos un domaine à Cîrnitura.
240. 25 mars 1636 (7144). Paraschiva vend une terre à Bărbuleț au prêtre Șarban et autres.
241. 25 mars 1636 (7144). Le « sluger » Tudoran lègue tous ses biens à ses fils l'échanson Iane, l'échanson Badea et Pirvul.
242. 29 mars 1636 (7144). Detco et Gîrbaci, fils du capitaine Gîrbaci, vendent au « clucer » Loizu une vigne à Dealul Bucureștilor.

243. 1er avril 1636 (7144). Costea et Drăgan vendent à l'échanson Radul la moitié du village de Prooroci, avec vignes et gués à moulin.
244. 1er avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au grand trésorier Dumitru Dudescul des terres à Săcuieni, district d'Ilfov, une vigne à Dealul Birzeștilor, ainsi que des tziganes.
245. 3 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Pătru et à son frère Gheoca, marchands, la moitié du village de Fometești, avec serfs.
246. 6 avril 1636 (7144). 12 boyards instruisent un procès concernant la part Hogească de Mușetești.
247. 6 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « postelnic » Nan de Bărbătești des terres à Mănești, Birsești et Muscel, après jugements.
248. 10 avril 1636 (7144). Les « iuzbași » Chivul et Stan de Tirșor attestent qu'ils ont reçu une terre à Dedulești de la part du prince du pays.
249. 10 avril 1636 (7144). Matei et son frère Drăgan vendent au capitaine Dumitru une terre à Frăsinetul lui Boțocan.
250. 12 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab exempte d'impôts la ville de Cimpulung.
251. 18 avril 1636 (7144). Bran et autres affranchissent du servage le prêtre Stoica de Nămăești.
252. 19 avril 1636 (7144). Matei Basarab confirme au monastère de Tismana le serf Lațco ses neveux et accorde à l'hégoumène Teodosie la permission de rassembler ses serfs qui se sont enfuis.
253. 20 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab exempte le village de Glodul du monastère de Govora de tout impôt et obligations.
254. 20 avril 1636. Théophane, patriarche de Jérusalem confirme l'exemption d'impôts du village de Glodul du monastère de Govora.
255. 20 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab ordonne aux habitants de Strehaia de se grouper tous dans le village, et ne plus demeurer éparpillés.
256. 25 avril 1636 (7144). Șerban échange une terre avec Nedelco, de Pupezeni à Pisculești.
257. 25 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à la « joupantiza » Maria et à ses filles des villages, des domaines et des tziganes, après jugement.
258. 25 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Viforita le village de Gurguiați, district d'Ilfov, avec les étangs, après jugements.
259. 26 avril 1636 (7144). Radu et autres vendent au capitaine Lupu leurs parts de la terre de Găgeni.
260. 27 avril 1636 (7144). Acte désignant six boyards qui instruisent un procès concernant un étang de Băbeni.
261. 27 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Radul « călărașul » une terre à Ciulinița, district de Ialomița.
262. 27 avril 1636 (7144). Matei Basarab confirme à Toader et autres paysans libres une terre et des vignes à Cepturi.
263. 28 avril 1636 (7144). Iuga vend au logothète Ion et à son frère Pătru des terres à Corșori et à Mușcel.
264. 29 avril 1636 (7144). Matei Basarab, exempte d'impôts le village de Muereasca, district de Vilcea, appartenant à l'Évêché de Rimnic.
265. 30 avril 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au logothète Stănimir un serf de Dobrești, que celui-ci cède au « sluger » Tudor de Ruda pour s'acquitter d'une dette envers ce dernier.
266. 1er mai 1636 (7144). Matei Basarab ordonne au « postelnic » Condilo d'Albești de se présenter pour jugement avec les boyards Rudeanu dans le procès concernant l'argent de l'église de Săveni.
267. 3 mai 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à l'ancien grand pannetier Mitrea une terre et des serfs à Mușetești, district d'Argeș et à Ciocănești, district d'Ilfov, après jugements.
268. 5 mai 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « postelnic » Cindea de Bălotești une terre à Izvorani, district de Mușcel et Pădureț, ainsi que des tziganes.
269. 6 mai 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au second « postelnic » Drăgușin le village d'Alimănești, district d'Olt.
270. 6 mai 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au spathaire Stoica le village de Dădești, district de Teleorman, après jugement.
271. 7 mai 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Dabela et à Ion Dan des parts, des vignes et des terres à Grivi, Curpenu et Alexeni.
272. 7 mai 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « postelnic » Ivan des terres et des vignes à Grădiștea et Viriți, district d'Olt.
273. 8 mai 1636 (7144). Stanciul, fils du « pircălab » Neacșul de Cimpulung, vend à Nica de Cimpulung sa part de domaine de Lăzărești.

274. 9 mai 1636 (7144). Le métropolitain de Valachie, Grigorie, ordonne à Maria, épouse du «sluger» Malcoci et à Nico de Crăpeni de prêter serment dans le procès entre les frères Malcoci et Gheoca concernant le domaine de Crușeț.
275. 9 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Mușa et Neacșa, filles de Sima de Stăncești, des vignes à Găgeni et à Călugăreni ainsi qu'un emplacement de maison à Tirgșor, après jugement.
276. 10 mai 1636 (7144). Les habitants de Muereasca, district de Vilcea, se vendent comme serfs à Matei Basarab, qui les offre à l'Evêché de Rîmnîc.
277. 10 mai 1636 (7144). Le «clucer» Preda de Ceplea fait un échange de villages avec le monastère de Tismana, cédant la moitié du village de Moi et recevant la moitié du village de Năsip.
278. 10 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à l'échanson Radu des terres à Prooroci, à Ghizdavul, à Dumbrăvița et à Bîrza, ainsi que des tziganes.
279. 13 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Lăudat de Beleți des terres à Jupineni, à Negomirești, à Lucăcești, à Cotenești et à Văleni.
280. 14 mai 1636 (7144). Acte désignant six jureurs pour un serf de Borăscul.
281. 15 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Dumitru et autres des manses avec serfs à Izvorani, district de Mușcel.
282. 17 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au second trésorier Radul des villages, des terres, des vignes et des tziganes.
283. 18 mai 1636 (7144), Bucarest. Le village de Muereasca, district de Vilcea, se vend au grand spathaire Preda, qui le cède à l'Evêché de Rîmnîc en échange du village de Hrastul.
284. 18 mai 1636 (7144). Le grand «aga» Oprea de Bucu et autres se réconcilient avec le moine Partenie et les neveux de celui-ci dans le procès concernant des vignes et des terres à Dealul Verneștilor et à Valea Teancului.
285. 20 mai 1636 (7144). Vlad de Copăceni vend au logothète Bunea une vigne à Grădiștea de Sus.
286. 20 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à l'Evêché de Rîmnîc le village de Muereasca en tant que village affranchi, exempté d'impôts.
287. 20 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère d'Iver et au monastère Sfînta Troiță des terres à Glina, district d'Ilfov.
288. 20 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab accorde au monastère Sfînta Troiță la permission de se faire bâtir des moulins près les moulins princiers à Bucarest.
289. 20 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère Sfînta Troiță la moitié du village d'Hodopeni, district d'Ilfov.
290. 27 mai 1636 (7144), Bucarest. L'hégoumène Erimia du monastère Strimbul fait un échange de tziganes avec la «joupanitza» Marica.
291. 28 mai 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au grand «aga» Oprea et autres une terre et une vigne à Vernești, district de Buzău, après jugement.
292. 29 mai 1636 (7144). Le tailleur Ion vend au marchand Stoica de Buzău une vigne et une terre à Dealul Săsenilor.
293. 30 mai 1636. Arbănaș de Chiojd et autres attestent que Ventilă a vendu sa part de terre à l'écuyer Apostolache.
294. 1er juin 1636 (7144). Plusieurs habitants de Găleşești, district d'Argeș vendent leur terre avec gué à moulin au grand échanson Vucina.
295. 1er juin 1636 (7144). Matei Basarab confirme au grand échanson Vucina une terre à Găleşești, district d'Argeș.
296. 3 juin 1636. Le «joupan» Nicola «postelnic» ordonne au «pircălab» Radu de Blatnița de céder des serfs au monastère de Govora.
297. 5 juin 1636 (7144). Iovan «mazilul» et son épouse vendent au «postelnic» Iane Dumitrescul un domaine à Drăgoeni.
298. 5 juin 1636 (7144). Le second portier Toderășco vend au tailleur Chirca une maison avec cave à Bucarest.
299. 5 juin 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à la «joupanitza» Maria et à son gendre Cîrstea «iuzbașa», le village de Curotești de Sus, district de Vlașca.
300. 6 juin 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au prêtre Stoica de Bălțești des vignes à Susuici.
301. 7 juin 1636 (7144). La spathaire Vasilie atteste que lors de son affrètement avec le prêtre Stanciu de Bogătești il a donné à celui-ci une manse avec un serf à Izvorani.
302. 7 juin 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au logothète Stroe des terres et des serfs à Jegălia, à Deveselul, à Secărești, à Pleașovul, à Groșătul, et à Ștefănești.
303. 10 juin 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à la «joupanitza» Dumitra et à son fils Ghioca «iuzbașa» de Cotrăceni le quart du gué à moulin de Dătcoi, après jugement.

304. 11 juin 1636 (7144). Matei Basarab confirme au monastère de Babelo un serf à Ștefeni.
305. 12 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « pircălab » Necula et à son épouse Florica des tziganes, après jugement.
306. 13 juin 1636 (7144). Matei Basarab ordonne au logothète Miloș de ramener dans le village de Brănești trois serfs qui se sont enfuis.
307. 13 juin 1636 (7144). Matei Basarab confirme au monastère Sfinta Troiță la dime du village de Parapani.
308. 18 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Radul et aux autres paysans libres le village de Vlădulești, district de Prahova.
309. 19 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à l'échanson Pădure et autres la moitié du village de Dedulești, aux alentours de Tîrgșor, district de Prahova.
310. 20 juin 1636 (7144). Negoiaș et Manea vendent à Lupul et à Pană un domaine à Poiana, district de Saac.
311. 20 juin 1636 (7144). Vlad de Loloești vend au « vornic » Iordache une terre à Dealul Cherbii.
312. 20 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab accorde à Balea la permission d'exploiter une terre à Star Chiojd, après jugement.
313. 20 juin 1636 (7144). Matei Basarab ordonne au page Dumitru de rechercher un tzigane qui s'est enfui.
314. 20 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à l'intendant Stanciul de Preotești une terre à Fiani, district d'Ilfov, après jugement.
315. 20 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au logothète Stoica des parts de terre et de vigne à Bătiești, district de Mușcel et Pădureț.
316. 21 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Le spathaire Andrei Rudeanul cède au « clucer » Dumitrașco de Spineni le village de Virbița en échange du village de Futești sur la Mostiștea, district d'Ilfov.
317. 21 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Le « clucer » Dumitrașco de Spineni fait un échange de villages avec le spathaire Andrei, cédant le village de Futești sur la Mostiștea, district d'Ilfov et recevant le village de Virbița.
318. 23 juin 1636 (7144). Matei Basarab confirme au logothète Bunea un domaine à Grădiște, après jugement.
319. 23 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Ilie et à son père, le prêtre Șerban, une terre à Izvorani, district de Mușcel.
320. 23 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère Xenoh du mont Athos le village de Recica, l'emplacement de l'ancien village de Plopul et les étangs de Schei, Certoga et Părul, ainsi que la dime sur ceux-ci.
321. 25 juin 1636 (7144). Radu Robul et son fils vendent au grand « aga » Oprea une terre à Bucu.
322. 26 juin 1636 (7144). Le « postelnic » Udrea fait un échange de tziganes avec le monastère de Tismana.
323. 27 juin (1636). Jodul vend à l'écuyer Apostolache une terre à Măstănești.
324. 27 juin 1636 (7144). La « joufanitza » Maria et Nica Răul de Căpreni rendent témoignage en ce qui concerne un domaine à Crușeți.
325. 28 juin 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Mislea la dime sur les bergeries du mont Sorica.
326. 28 juin 1636 (7144). Matei Basarab confère au marchand Paraschiva le droit de possession sur les villages de Lazul et de Gabrovul, district de Dolj.
327. 29 juin 1636 (7144), *Tîrgoviște*. Le fauconnier Stanciul de Tîrgoviște vend une vigne au grand « ban » de Craiova, Hriza.
328. 29 juin 1636 (7144). Le maire Tudoran et 12 échevins de Tîrgoviște confirment au grand « ban » de Craiova, Hriza, une vigne à Dealul Tîrgoviștei.
329. 30 juin 1636 (7144). Dragomir Turtă vend au grand écuyer Radul un domaine à Mătești.
330. 30 juin 1636 (7144). Six paysans libres désignés par mandat princier instruisent le procès entre Duțe et Ion Potecă.
331. 2 juillet 1636 (7144), *Bucarest*. Le spathaire Ianul et son épouse Ilina, donnent en nantissement le quart du village de Comarnic pour une dette envers le « clucer » Dumitrașco de Filipești.
332. 3 juillet 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Gherghe, à Elina, à Dobra et à leur groupe une terre à Vernești, district de Buzău, après jugement.
333. 8 juillet 1636 (7144). Tatul Jambu vend au grand « aga » Gherghe un domaine à Drăghinești, district de Vlașca.
334. 8 juillet 1636 (7144), *Bucarest*. Matei Basarab confirme au douanier de Focșani, Ghinea, une terre, une vigne et une maison à Cirlige, district de Rîmnicul Sărat, et un gué à noulin à Golești.

335. 11 juillet 1636 (7144), Bucarest. Le « postelnic » Preda avec ses frères vendent au monastère d'Arnota la moitié du village de Bogdănești, district de Vilcea.
336. 13 juillet 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au second « postelnic » Radu et à ses frères le village de Căcaleții din Coastă, des domaines et des vignes à Futești, à Pătirlage, à Tega, à Bădeni, à Brăești et autres.
337. 17 juillet 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au second « postelnic » Radul des terres et des serfs dans les villages de Pătirlage et de Podbelești, ainsi qu'une famille de tziganes.
338. 18 juillet 1636 (7144). Radu Piscotan atteste que l'échanson Radul lui a racheté le domaine qu'il possédait à Ibănești.
339. 18 juillet 1636 (7144). Radu Piscotan atteste que l'échanson Radu lui a racheté un domaine qu'il possédait à Ibănești et à Dragomir « călăraș » une vigne.
340. 19 juillet 1636 (7144). Matei Basarab ordonne à Bogdan « iuzbașa » et autres de ne pas percevoir de dime au prêtre Dragul pour son domaine de Frăsinet.
341. 20 juillet 1636 (7144). Des boyards juges instruisent le procès entre le monastère de Bucovăț et le village de Gabroveni concernant le Lac de Toma.
342. 25 juillet 1636 (7144). Le patriarche Théophile intervient dans le procès entre Iordachi « vornicul » et le monastère de Bistrița concernant des tziganes.
343. 27 juillet 1636 (7144). Cinda et autres vendent à Ivan de Pitești un verger à Soceni.
344. 27 juillet 1636 (7144). Sarul et autres vendent à Stanciu et au « postelnic » Jipa de Vernești une roue et demi d'un moulin à Zorești.
345. 28 juillet 1636 (7144). Hriza, le grand « ban » de Craiova juge un procès entre Stanciul de Broscari et Stoica de Știubec concernant une somme d'argent.
346. 29 juillet 1636 (7144). Théophile, le métropolitain de Valachie, écrit à des boyards de juger le procès entre le monastère de Tismana et Stoica de Șomănești, concernant des serfs.
347. 31 juillet 1636 (7144). L'échanson Chisar écrit au village de Groșani de ne pas empiéter sur la part de village dont il a fait don au monastère de Tismana.
348. Août 1636 (7144). Acte désignant six boyards jureurs pour examiner les biens qui reviennent à Radu, le beau-fils de Dragomir « postelnicul » de Fărcăești.
349. 1er août (7144). Coman et ses fils vendent à Neagul et à Antonie une vigne à Negovani.
350. 2 août 1636 (7144). Mihăilă de Budeasa vend à Stan d'Ogrăzeni une terre à Goruneni.
351. 2 août 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme à Drăci et au logothète Bălea des terres à Star Chiojd et des vignes à Dealul Scăianilor, district de Sac.
352. 4 août 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab exempte de dime le monastère de Bradu et six gens de celui-ci de tout impôt et obligation.
353. 5 août 1636. Vasile s'entend avec le « joupan » Dimitrie pour une somme d'argent et pour le village de Băcălești.
354. 5 août 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au logothète Bunea une famille de tziganes.
355. 5 août 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère de Strimbul le village de Murgești, district de Gorj.
356. 6 août 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au logothète Bunea une vigne à Dealul Tirgoviștei, sur Valea Voievodului.
357. 7 août 1636 (7144). Matei Basarab confère au grand « vornic » Ivașco le droit de possession sur une terre à Tătăroi, district de Dimbovița.
358. 7 août 1636 (7144). Matei Basarab confirme au grand « aga » Oprea le village de Detcoi, district de Vlașca.
359. 8 août 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au logothète Bunea des terres à Grădiștea de Jos, district de Vlașca.
360. 8 août 1636 (7144). Matei Basarab confère au « postelnic » Nicola de Stingăcea le droit de possession sur une terre dans le village d'Ohaba.
361. 9 août 1636. Le patriarche de Jérusalem, Théophile, confirme la donation de Matei Basarab de 1000 florins au monastère de Govora, pour l'entretien de plusieurs chantres d'église et le fonctionnement d'une imprimerie.
362. 10 août 1636 (7144). Matei Basarab enlève le village de Putineul au capitaine Gherghie et à l'« iuzbașa » Gilcă et l'offre au logothète Stroe.
363. 10 août 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère de Potoc le village de Vlăduța, des vignes à Topoloveni, une terre à Celeiul, des moulins à Lungi ainsi que des tziganes.
364. 11 août 1636 (7144), Bucarest. Matei Basarab confirme au grand échanson Vucina le village de Brădăești et des terres à Curota et Gălișești, des maisons à Tirgoviște, ainsi que des tziganes.
365. 19 août 1636 (7144). Radu de Budeni vend au logothète Bunea son domaine de Grădiște.
366. 20 août 1636 (7144). Bratul achète à Radu Moncescul sa part de terre.

367. 26 août 1636 (7144). Neca Izrum vend à Costandin des terres à Stăncești.
368. 29 août 1636 (7144). Irina et son neveu Neagu vendent à Necula « ceașul » de Buzău une terre à Olteni.
369. 31 août 1636 (7144), Bucarest. Matei Easarab confirme des tziganes à la « joupanitza » Calea.
370. <1er septembre 1636 – 31 août 1637>, 7145. Dumitru Găgeanu vend au capitaine Mărăș de Floiești une terre à Eăbeni.
371. <1er septembre 1636 – 31 août 1637>, 7145. Ion et son épouse Stana, vendent au « postelnic » Mihai une terre dans l'ancien emplacement du village de Drăgănești, district de Vlașca.
372. <1er septembre 1636 – 31 août 1637>, 7145. Oprea et Radul vendent au logothète Pătru un guéret de vigne à Orica.
373. <Environ septembre 1638>. Drăghici vend à Dedu Bucureșteanul un gué à moulin à Dărmănești.
374. <Septembre-décembre> 1636 (7145). Matei Basarab confirme au monastère de Slobozia la vigne de Dealul Năenilor, district de Sac et 300 blocs de sel de la saline de Ghițioara.
375. <Septembre 1636 – 2 août 1637>, 7145. Stroe de Rîhov et son cousin Radul vendent au « vornic » Iorgache une terre à Cozlecui.
376. 3 septembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Easarab confirme au grand échançon Vucina et au logothète Pirvul le village de Corbii, district d'Argeș.
377. 6 septembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Easarab confère aux habitants de la ville de Bucarest le droit de posséder leurs domaines suivant les anciennes délimitations.
378. 9 septembre 1636 (7145), Grozăvești. Ilie et autres se reconcilient avec le second logothète Sima dans le procès concernant une terre à Păușești.
379. 10 septembre 1636 (7145). Dragcmir achète à Neacșul une terre à Virbilov.
380. 10 septembre 1636 (7145). Le prêtre Stan et son frère Dumitru font don à leurs fils de leurs parts de domaine à Belcești.
381. 15 septembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Easarab confirme à Lațco une terre à Căcel, district de Mehedinți.
382. 20 septembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au grand « vornic » Ivașco des terres à Băleni, district de Dîmbovița.
383. 26 septembre 1636 (7145). La religieuse Dionisia vend au monastère de Coziani une vigne et une terre à Dealul Săsenilor.
384. 30 septembre 1636 (7145). Drăghci de Holești vend à Dedul Bucureșteanul une terre et une demie de roue de moulin à Dărmănești.
385. 30 septembre 1636 (7145). Obială et Marco de Brăniștari vendent au logothète Bunea leur part de domaine de Grădiștea de Jos.
386. 2 octobre 1636 (7145). Dumitru Grecul vend à Stamatie une terre à Slătioara.
387. 2 octobre 1636 (7145). Stan et son frère Stoica vendent à Panaiut une vigne et une terre à Lipia.
388. 5 octobre 1636 (7145). Le logothète Drăghici et ses neveux vendent au grand « ban » de Craiova, une terre à Belciugatu.
389. 7 octobre 1636 (7145). Gorun, fils d'Andrei de Băbeni, vend au « clucer » Andrei une terre à Mihăești.
390. 9 octobre 1636 (7145). Mihalo vend au grand « aga » Oprea une terre à Popezeni.
391. 15 octobre 1636 (7145). Curuia et Dragul vendent au capitaine Buliga un domaine à Erghevița.
392. 15 octobre 1636 (7145). Manea et Radul vendent à Tudor Mustață de Tîrșor un domaine à Ratina.
393. 18 octobre 1636 (7145). Iliana et sa fille Neacșa, vendent à Danciu un emplacement de vigne en jachère à Bășinești.
394. 19 octobre 1636 (7145). Dumitru, fils du « postelnic » Negre fait don au logothète Oancea d'une manse à Mihăești.
395. 20 octobre 1636 (7145). L'écuyer Ionașco vend au chandelier Miho de Bucarest un emplacement de boutique.
396. 20 octobre 1636 (7145). Stana et Caplea, filles de Stanciu Băiașul, vendent une terre au logothète Danciu de Piriiani.
397. 21 octobre 1636 (7145). L'écuyer Măciucă et son épouse Cirstina, vendent au second « postelnic » Radu leur terre de Mușcileni.
398. <Avant le 21 octobre 1636>. Stanciu vend au grand pannetier Dumitru une terre à Crașna, district de Gorj.

399. 21 octobre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au grand pannetier Dumitru Filieșanul et à Stamatie, ancien grand « aga », des terres à Crasna, district de Gorj et à Jupinești.
400. 24 octobre 1636 (7145). Buică, fille de Radu Răchie, vend au second logothète Sima, sa part de vigne avec tout le domaine.
401. 25 octobre 1636 (7145). Asan « bașa » et Ibrihachim vendent un moulin au grand échançon Vucina.
402. 25 octobre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab accorde au monastère de Govora la permission de se faire bâtir un moulin vers le milieu du cours de Erbășie.
403. 25 octobre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au second logothète Sima un emplacement de moulin.
404. 26 octobre 1636 (7145). La « joupانيتza » Neacșa, fille du « postelnic » Dragul de Tătu-luști, vend au « postelnic » Parepa de Stăncești le quart de Virliți, avec gué à moulin.
405. 28 octobre 1636 (7145). Matei Basarab confirme à Șteful des terres à Găneștii de Jos et à Piteștii de Sus, district d'Ilfov, après jugement.
406. 2 novembre 1636 (7145), Bucarest. Le métropolitain de Valachie, Théophile et de nombreux dignitaires attestent que le grand « clucer » Calotă et le logothète Marco ne sont pas impliqués dans le vol d'une somme d'argent du tribut.
407. 5 novembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au second logothète Sima des terres, des vignes et un verger à Mănăilești et à Cilnești, ainsi que des tziganes.
408. 6 novembre 1636 (7145). Matei Basarab confirme des tziganes au « vornic » Dumitru de Roșia.
409. 7 novembre 1636 (7145), Bucarest. Le logothète Iane de Birsești et son épouse Stanca, vendent à Pătru, Mihai et Grigorie des domaines à Moringlavi, à Jassy et à Tomești.
410. 10 novembre 1636 (7145). Zaida vend à la « joupانيتza » Todossia d'Orbești un domaine à Meriș.
411. 10 novembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme à Ianiu une terre à Iaroslă-vești, district de Vilcea.
412. 10 novembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère de Slobozia des terres à Fundeni, district de Ialomița et à Sărățeni.
413. 11 novembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au grand échançon Vucina deux roues de moulin dans la ville d'Argeș.
414. 13 novembre 1636 (7145). Oprea de Păușești et la sœur de celui-ci, Velica, vendent un domaine à Pădureș au prêtre Lupu et autres.
415. 13 novembre 1636 (7145). Stanciu, Ion et Lupu promettent de présenter au grand pannetier Dumitru tous les registres du domaine de Crasna à la date fixée.
416. 14 novembre 1636 (7145), Corbii de Piatră. Oprea vend un jardin et une terre à Corșori au logothète Ion et au frère de celui-ci.
417. 19 novembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme à Pătru, Mihai et Grigorie des domaines à Moringlavi, à Jassy, à Tomești, à Birlui et à Tirsei.
418. 25 novembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au logothète Bunea une terre à Nucșoara, district de Mușcel et Pădureș.
419. 26 novembre 1636 (7145). Matei Basarab confirme à Stan et à son frère Șerbu, de Cirsteenești, district de Mușcel et Pădureș, le droit de possession sur leur domaine qui n'avait pas été vendu, mais donné en nantissement.
420. 28 novembre 1636 (7145). Ion, fils de Radu de Fiani, se vend comme serf au logothète Bunea.
421. 2 décembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab accorde au monastère de Mislea le droit de prélever la « gorștina » (l'impôt sur les porcs) provenant de la terre du monastère de Cornul et de Breb.
422. 2 décembre 1636 (7145). Matei Basarab accorde au monastère de Mislea les droits de douane sur le poisson de l'étang de Greaca.
423. 5 décembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme au monastère Sfinta Troiță des serfs dans le village de Critinești, district d'Ilfov.
424. 6 décembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab confirme aux habitants de Cimpulung le domaine de la ville, en lui établissant ses limites.
425. 8 décembre 1636 (7145), Bucarest. Matei Basarab établit les impôts sur les vignes qu'auront à payer les habitants de Cimpulung.
426. 21 décembre 1636 (7145). Le spathaire Preda donne en nantissement au logothète Iarciul de Piriiani les villages de Vulpeni et de Grua pour une dette.

427. *21 décembre 1636 (7145)*, Bucarest. Matei Basarab fait connaître que le logothète Radu, fils de Dumitru Dudescu, ancien grand trésorier, n'est plus obligé envers les créditeurs de son père, parce qu'il l'a renié.
428. *28 décembre 1636 (7145)*. Sora et sa fille, Vișa, vendent au logothète Ion des terres dans le village de Cirstinești.
429. *30 décembre 1636 (7145)*. Neagu, fils de Barbul, vend au « postelnic » Udrea une terre à Lindicești.

DOCUMENTS DOUTEUX ET FAUX

- A. *12 août 1635 (7143)*. Le « vornic » Radu de Desa et l'écuyer Radu d'Amărăști instruisent un procès concernant un domaine à Piscu.
- B. *20 novembre 1635 (7144)*. Stancul lègue son domaine de Pirscoș à son neveu Stan.
- C. *25 mars 1636 (7144)*. Stoica et Iarca de Slănicul de Jos vendent leurs manses à Stoica Tăpșan pour s'acquitter d'une dette.
- D. *25 mai 1636 (7144)*. Nan vend à Radu et à Mircea une terre dans l'ancien emplacement du village de Șainești.
- E. *20 juillet 1636 (7144)*. Le logothète Ivan de Pitești vend au « stolnic » Mitrea un gué à moulin à Eșciori.
- F. *15 octobre 1636 (7145)*. Stana et ses fils vendent au prêtre Stan une terre à Păcălești.

† Многостією божією, Іу Матією воевода и господинъ въ сон земли Оугроррорв-лахінскон, вѣдѣк великаго и прѣдобрагъ, почившомъ Іу Басараба воеводі. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣн, божественѣн монастыр нарицает сѧ Говора, идеже естъ храм прѣсвѣтѣн, чистнѣн и прѣблагословенѣн владѣицѣ нашей Богородице и чистнѣ ен оуспеніе и шцѣ егѣмена Мелетін Макидонскн и всѣмъ иже ш Христѣ брати живѣщїи въ свѣтое шентеле тон, іако да ест свѣтѣн монастыр иѣкъи гаванин нме нх: Преда съ челѣд емъ и Пъдърѣн със челѣд емъ и Фѣга съ челѣд емъ и Говорѣнѣа съ челѣд емъ и Лепѣдат съ челѣд емъ и Чюнгѣа съ челѣд емъ и съ вси сини нм, понеже сїн вышше речени гаванин быст свѣтѣн монастыр Говорїи шт дѣдїнѣ ешеже шт прѣжде врѣме.

Потомже, егда быст въ една врѣме шт давно, а иѣкїи кѣмьраши шт Бѣанка Ѡкнѣ приаѣчиа сѧ нмѣ аше не нмаа посѣчителн шт сола, нѣ възѣа ест сїн вышше речени гаванин въ снаост нм, быти правн, аше въложнл нх вѣнѣтрѣ ѣ Бѣанка Ѡкнѣ, чесо радї не нмаа ни една браненїе ни шт къ господарн, ни шт никтоже. И шт тогда ѣ само, шни всѣ быа вѣнѣтрѣ въ шкнѣ аше бнл ест шт сола посѣчителн.

По снхже, егда быст нинѣ, въ дѣни господство ми, а господство ми видѣшѣ сїа божественна монастыр Говора встала въ снрота и без гаванин, сътворишъ господство ми мноасть съ нѣю, аше извѣдох сїн вышше речени гаванин шт Бѣанка Ѡкнѣ и дахъ мѣ пакн да быти свѣтѣн монастыр, како быст и шт прѣжде врѣме, да дрѣжитъ м съ блазѣ мнѣа шт нинѣ и до вѣка и да быти господство ми въспоминанїе и иноцѣмъ иже живѣщїи въ тон шентел въ пищѣ и въ штрѣае свѣтѣннжи, божественѣн монастыр въ стверѣжденїе и не шт кого непоколѣбимом, по рездо господство ми.

И ешеже и заканианїе положнхъ господство ми: въ слѣд нас, кого изберитъ господѣ Богѣ быти господарѣ всон Земли Бѣлахїнскон, нан шт срьдїчнаго плода господство ми нан шт сьродник нашн и шт по грѣсѣ нашн и шт иноплѣмник, того господѣ Богѣ да наѣчит егѣ и да наставит и да почтет и да съхранит сїа книга наша како ест вышше реченно. И ацианже не почтет и не съхранит сїа книга, но разорит и поперет, того да ест трѣклет и ачатема и афѣрсан шт тнї свѣтн штци иже въ Никїе и да бѣдет под клетѣшъ матере господѣ нашего Ісуса Христа и да почивает съ Іуда и съ Ірїа въ вѣки, амин.

Се и сведїтелїи: пан Хризѣ велѣ бан Кралевскїи и пан Івашко велѣ дворник и пан Глигорїе велѣ логофет и Дѣмитрѣ велѣ вистїар и Михаю велѣ спатар и Баснаїе велѣ столник и Бѣзника велѣ кѣмис и Бѣчина велѣ пѣхарник и Костандин велѣ постелник. И исправник, Глигорїа велѣ логофет.

Н се аз, Стопка спѣден Шѣрбанович, писахъ въ столѣнъ градъ Бѣкворецин,
генаріе ѿ — гв данѣ и шт ѿдама до нинѣ въ лѣтѣ хрѣмг, лѣта господа хрѣ.

† Іу Матею вшевода, милостію божію господинѣ.

Іу Матею воевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri zise Govora, unde este hramul preasfintei, curatei și binecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și cinstitei ei uspenii și părintelui egumen Meletie Macedoneanul și tuturor fraților întru Hristos care trăiesc în sfîntul lăcașul acela, ca să-i fie sfintei mănăstiri niște țigani, numele lor: Preda cu sălașul lui și Pădurean cu sălașul lui și Fulga cu sălașul lui și Govoreanu cu sălașul lui și Lepădat cu sălașul lui și Ciungul cu sălașul lui și cu toți fiii lor, pentru că acești mai sus ziși țigani au fost ai sfintei mănăstiri Govora de moștenire încă dinainte vreme.

După aceea, cînd a fost într-o vreme de demult, iar unor cămărași de la Ocna Mare întîmplîndu-li-se lor de n-au avut tăietori de sare, au luat pe acești mai sus ziși țigani în sila lor, ca să le fie lor drepti, de i-a băgat pe ei înăuntru în Ocna Mare, pentru că n-au avut nici o apărare nici de către domni, nici de către nimeni. Și de atunci încoace, ei au tot fost înăuntru în ocna, de au fost tăietori de sare.

Iar după acestea, cînd a fost acuma, în zilele domniei mele, iar domnia mea văzînd această dumnezeiască mănăstire Govora, rămasă în sărăcie și fără țigani, domnia mea am făcut miluire cu ea de am scos pe acești mai sus ziși țigani de la Ocna Mare și i-am dat pe ei să fie iarăși ai sfintei mănăstiri cum au fost și dinainte vreme, să-i țină pe ei cu bună pace de acum și pînă în veac și să fie domniei mele pomenire, iar călugărilor care trăiesc în acel lăcaș de hrană și spre folosință, iar sfintei, dumnezeieștii mănăstiri de întărire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea: în urma noastră, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn a toată Țara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după greșelile noastre, și din alt neam, pe acela domnul Dumnezeu să-l învețe și să-l povățuiască și să cinstească și să păzească această carte a noastră precum este mai sus scris. Iar dacă nu va cinsti și nu va păzi această carte, ci o va rupe și o va călca, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de cei 318 sfinți părinți de la Nicheea și să fie sub blestemul maicii domnului nostru Iisus Hristos și să se odihnească cu Iuda și cu Arie în veci, amin.

Iată și martorii: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihaiu mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Stoica spudei Șărbănovici, am scris în cetatea de scaun București, ianuarie l-a zi și de la Adam pînă acum în anul 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Matei voevod <м.р.>

Arh. St. Buc., Mrea Govora, XXV/16. Orig., hirtie (41 × 27,5), pecete aplicată, căzută. Cu o trad. din 1797; alte trad. ibidem, ms. 447, f. 402 și 463, f. 138v — 139.

† Многостією вожією, Іу Матею воевода н господннъ вѣсон земле Ѹггров-лаѹинское, внѣк великаго н прѣдобраго, стараго, поконинномѣ Іу Басараба воеводе. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми волѣриинѣ господства ми Герге спатар н братом си Пѣтров постелник, синовн почтенномѣ правителю господства ми жѣпан Івашко вел дворник н съ ннѣ синовн, елицем Богъ даст, іакоже да мѣ ест учиннѣ ѣ село ѣ Бѣлѣнн, вѣ сѣдство Дѣм<бовица>, але дел жѣпаннцев Станкѣвѣ, дѣщира Ісаров банѣл шт Мѣшчелѣнн, шт през вѣс селѣ н-го дел, шт полю, шт шѣма, шт вод н шт учиненіе н шт анезн н шт седалеце селѣве, шт посвѣдї, варї еанка се хтнт нзбрат шт по вѣс хотаром. Понеже сію внше речена учиноу шт Бѣлѣнн еиле сѣт за дѣдїнѣ Фіерѣв лѣгѣфет шт Ѣреци н а жѣпаннцев его Станкѣвѣ, дѣщира Ісаров банѣл шт Мѣшчелѣнн, ещїже шт прѣжде врѣме.

† потом, кѣда ест еил вѣ дѣнн Ілеѣандрѣ воевода синнѣ Радѣла воевода, а почтенном правител господства ми жѣпан Хриза вел бан Кралекскїн, шн ест еил покѣпна сіа учиннѣ внше речена, всмаго дел, шт над Івашко н шт над Пѣдѣре, синовн Фіерѣв лѣгѣфет шт Ѣреци н жѣпаннцев Станкѣн, дѣщ.ра Ісаров банѣл шт Мѣшчелѣнн, за ѣгн рѣ аспри готовн. Н продадоше шнн за добра волѣ нм, без не една селосто. Н вѣс дрѣжал ю ест сѣс добро мирно.

† потом, кѣда ест еил вѣ дѣне господства ми, а почтенном правител господства ми жѣпан Хриза вел бан, а шн сам шт волѣ его даровал ест по Герге спатар н по Пѣтрѣ постелник, синовн жѣпан Івашков вел дворник, сѣс сію дел за учиноу шт Бѣлѣнн, внше пис, всмаго дел, что ест нмал за пѣкѣпенїе, радї любовство н радї вратаства что ест нмал почтенаго правител господства ми жѣпан Хриза вел бан сѣс жѣпан Івашко вел дворник, ещїже шт прѣжде врѣме, шт младоствїе нм, даже до сѣда на врѣмѣ нм за старостїю. Таже, вндѣвѣ н жѣпан Хриза вел бан славленїа его за старостїю, вѣзрнновах н помнслнлѣ ест вѣ срад<ца> его да си сѣтворна помѣннѣ сѣс штроки жѣпан Івашков вел дворник, анѣ нх ест даровал жѣпан Хриза вел бан сѣс сіа дел за учиннѣ шт Бѣлѣнн радї дѣша его, іакоже да ест емѣ вѣчное вѣспоминанїе. Н даровал ш ест жѣпан Хриза вел бан, шн за негово добро волю, без нн една селосто, сѣс ѣзнанїе штѣѣ нашамѣ архїмтрополнт кнр влѣдїка Гргорїе н сѣс ѣзнанїе вѣсѣм волѣриам, велнцн н мали н шт прѣд господства ми, іакоже да нм ест дѣдїнѣ вѣ вѣки.

† Н вндѣхом господство ми н запнс шт рѣка жѣпанов Хриза вел бан за помнлованїе і сѣс великое клѣтво н сѣс мношн волѣри сведѣтеле напнсанїн ѣ запнс, на нме: Гнгорїе вел логофет н Дѣмнтрѣ Дѣдескѣл вел внстнгар н Мнѣаю вел спатар н Неделко вел клѣчар н Баснаїе вел столник н Бѣзникка вел столник¹ н Костанднн вел постелник н Драгомнр вел армаш н Дѣмнтрѣ Фнлїешанѣл вел пнтар н Радѣл вторїн внстнгар н Дѣмнтрашко клѣчар шт Фнлнпелнцн н шт Рѣзвѣд, Сокол клѣчар н Дрѣгнч спатар шт Гречн н Бѣнѣ логофет н шт Мѣнеци, Нѣнчюл дворник н Мавроднн дворник н Дѣмнтрѣ дворник н шт Брѣтеци, Баснаїн постелник н Дѣмнтрѣ логофет шт Могошоваи н Радѣл логофет Дѣдескѣл н Шербан логофет н Індрею слѣжер.

† Н поставнле сѣт жѣпан Хриза вел бан н заклананїе: кого чловѣкѣ шт сѣродник его, любо синнѣ нли дѣщера, любо внѣк нли браточед нли ѣнко, любо сестрѣ хокет се покѣси поперег н разорет сіа помѣно н мнлованїе, тог да ест трекает н анатнма н афѣрсан шт тнї свѣтн штцн нже сѣт вѣ Некїе н да нмат чѣстїю сѣс Юда н сѣс Іреѣл на еднн мѣсто.

† Сего радї, дадох сѣм господство ми волѣром господства ми Герге спатар н Пѣтров постелник, іакоже да сѣт нм учиннѣ дѣдїнѣ н вѣ шѣб, синовом н внѣком н прѣвнѣчетом н не шт кождо непоколѣвнмо, порезвмо господства ми.

СЕЖЕ СВО Н СВЕДѢТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢННЪ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН КРАЛЕВСКЫН Н ЖЪПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНІК Н ЖЪПАН ГЛІГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ Н ЖЪПАН ДЪМИТРОСЛА ВЕЛ ВІСТІАР Н ЖЪПАН МНХАЮ ВЕЛ СПАТАР Н ЖЪПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНІК Н ЖЪПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМІС Н ЖЪПАН БЪЧІНА ВЕЛ ПЕХАРНІК Н ЖЪПАН КОСТАДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНІК. И НЕПРАВНІК, ГЛІГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, ЛЕПѢДАТ, ВЪ НАСТОЛНІ ГРАДЪ СЪ БѢКСРЕЩІН, МЕСѢЦА ГЕНАРІЕ 17 ДНИ Н ШТ ПДАМА ДАЖЕ ДО НННѢ, ВЪ СЕГО ПИСАНІЕ, ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМЪ ВЪ ЛѢТЪ ХЪСРМГ, А ШТ РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО ХАХЛА.

† ІУ МАТЕЮ ВШЕВДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДННЪ.

ІУ МАТЕЮ ВШЕВДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Gherghe spătarul și fratelui său Pătru postelnicul, fiii cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în sat în Băleni, în județul Dimbovița, însă partea jupaniței Stanca, fiica lui Isar banul din Mușceleni, a opta parte de peste tot satul, din cîmp, din pădure, din apă și din curătură și din livezi și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că această ocină mai sus zisă de la Băleni a fost moștenire a lui Fiera logofătul din Orăști și a jupaniței lui, Stanca, fiica lui Isar banul din Mușceleni, încă de mai înainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza marele ban al Craiovei, el a cumpărat această ocină mai sus zisă, a opta parte, de la Ivașco și de la Pădure, fiii lui Fiera logofătul din Orăști și ai jupaniței lui, Stanca, fiica lui Isar banul din Mușceleni, pentru 120 ughi, aspri gata. Și au vîndut ei de bunăvoia lor, fără nici o silă. Și au tot stăpînit cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele domniei mele, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza marele ban, el singur, de bunăvoia lui, a dăruit pe Gherghe spătarul și pe Pătru postelnicul, fiii jupanului Ivașco marele vornic, cu această parte de ocină din Băleni, mai sus scrisă, a opta parte, pe care o avusese de cumpărătură, pentru iubirea și pentru înfrățirea pe care a avut-o cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza marele ban cu jupan Ivașco marele vornic, încă de mai înainte vreme, din tinerețea lor, pînă acum, în vremea lor de bătrînețe. Deci, văzînd și jupan Hriza marele ban slăbiciunea sa de bătrînețe, a rîvnit și s-a gîndit în inima sa ca să facă pomană cu copiii jupanului Ivașco marele vornic și i-a dăruit jupan Hriza marele ban cu această parte de ocină din Băleni, pentru sufletul lui, ca să-i fie veșnică pomenire. Și a dăruit-o jupan Hriza marele ban, el de a lui bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea părintelui nostru, arhimetropolitul chir vlădica Grigorie, și cu știrea tuturor boierilor, mari și mici și dinaintea domniei mele, ca să le fie dedină în veci.

Și am văzut domnia mea și zăpăsul de miluire de la mîna jupanului Hriza marele ban, cu mare blestem și cu mulți boieri martori, scriși în zăpăsul, anume: Gligorie marele logofăt și Dumitru Dudescul marele vistier și Mihai marele spătar și Nedelco marele cluceș și Vasilie marele stolnic și Buzinca marele stolnic¹ și Costandin marele postelnic și Dragomir marele armaș și Dumitru Filieșanul marele pitar și Radul al doilea vistier și Dumitrașco

clucerul din Filipești și din Răzvad, Socol clucerul și Drăghici spătarul din Greci și Bunea logofătul și din Mănești, Nenciul vornicul și Mavrodin vornicul și Dumitru vornicul și din Brătești, Vasili postelnicul și Dumitru logofătul din Mogoșoaia și Radul logofăt Dudescul și Șerban logofătul și Andrei slugerul.

Și a pus jupan Hriza marele ban și blestem: care om dintre rudele lui sau fiii, sau fiică, sau nepot, sau văr, sau unchi, sau soră se vor încerca să calce și să rupă această pomană și miluire, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheea și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

De aceea, am dat domnia mea boierilor domniei mele Gherghe spătarul și Pătru postelnicul, ca să le fie ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun în București, luna ianuarie 3 zile și de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor în anul 7143 și de la nașterea lui Hristos, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 27 206. Orig., perg. (35 × 51,5), pecete timbrată. Data de la facerea lumii nu corespunde cu data erei noastre; data exactă este cea dintii (după divan), adică 7143 = 1635.

¹ Buzincă n-a fost mare stolnic niciodată.

3

1635 (7143) ianuarie 8.

Scris-am eu Dumitru Grecul de la Slatină acesta al meu zapis la mîna jupînului Stamatie ot Pitești, cum să știe că i-am vîndut o livade în 2 gâlbeni. Și o am vîndut de bunăvoia mea, să-i fie moșie lui și coconilor lui.

Și mărturii: Drăgan din Uda și Badea din Mogoșoaia și Necula logofăt ot Pitești și Stănislav cîrciumariul.

Și iar mi-au mai vîndut mai în urmă siliștea unde i-au fost casa cu tot locul, cît au fost ținutul casii. Și iar mi-au mai vîndut o seliște din sat, tot de bunăvoia lui. Și pîntru credința, am pus pecetea.

Méseța ghenarie dni 8, leat 7143 <1635>.

Eu Dumitru Grecul vînzătoriu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477, f. 32. Copie.
Altă copie, ibidem ms. 371, f. 12v.

† Cu mila lui Dumnezeu, creștin Matei voevod și domn a toată Țara Rumânească, nepotul marelui, răposatului Basaraba voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om anume Marco cu frate-său Lorențu și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, din sat din Bărbucești, ot sud Buzău, că să le fie lor pogon 1 de vie și cu jumătate de stînjene de moșie la cîmpu. Și lungul moșiei de la Lacul cu Zălojii pînă în apa Buzăului, cît se va alege. Și via iaste în Dealul Săsenilor. Pentru că aceste moșii ce sînt mai sus zise au fost ale Oanei din Săséni de baștină.

Apoi, cînd au fost în zilele lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă, el le-au vindut Negoitei, moașa lui Marco, cu știrea tuturor megiașilor de prin prejurul locului, drept 2 000 de aspre gata. Și am văzut domnia mea și zapisul de la mîna Oanei de vînzare și cu mărturii anume: popa Stan de la Săséni și Dobrișan și Trifan și Dragomir și Țlad de la Unguréni și Bădica și Mihoc și Stoica și Albul și Cîrstiaan. Și toți au ținut cu pace.

Iar după aceea, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, iar Negoita au dăruit cu aceste moșii pe nepoții ei Marco și Lorențu pentru pomeana. Iar alții din rudele Negoitei să n-aibă treabă, nici frate, nici soru, nici alți nepoți, nici alt nimenea, cu aceste moșii ce sînt mai sus zise. Și au dat Negoita și zapisul acel de cumpărătoare la mîna lui Marco și a lui Lorențu.

Și au pus și blestem: cine din rudele ei s-ar ispiti să-i bîntuiască pentru aceste moșii și ar sparge această pomeană, acela să fie afurisit de 318 sfinți părinți ce au fost la Nicheia.

Drept aceasta am dat domnia mea lui Marco și lui Lorențu, ca să fie aceste moșii ce sînt mai sus zise vécinice și ohabnice, lor și feciorilor, nepoților și strănepoților și <de>¹ cătră nimeni nemișcat, după zisa domniei mele.

Încă și mărturii am pus domnia mea: jupan Hriza vel ban al Craiovei, jupan Ivașco vel vornic, jupan Grigorie vel logofăt, jupan Dumitru vel vistier, jupan Mihai vel spatar, jupan Nedelco vel cliucer, jupan Vasilie vel stolnic, jupan Buzinca vel comis, jupan Vucina vel paharnic, jupan Costandin vel postelinc.

Și s-au scris în Bucur ești, ianuarie 8 dni, leat 7143 <1635>.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVII/3. Copie. Altă copie ibidem, ms. 172, f. 423.

¹ Omis.

† Многостію божію, Іу Матен Басараба воєводі и господннѣ. Дават господство ми сіе повекаєніе господства ми свѣтлн монастнр Govora și perintelui egumenului Melentie, ca să hie volnic cu această carte a domniei méle să fie ocina mănăstirii de la Frăsinet, partea Comănésii, den hotar pînă în hotar, cum scrie în hrisovul Radului voevod, pentru că această ocină au fostu a mănăstirii, dată de Vasilie monahul. Deci o au fost înpresurat o seamă de loc coziianii. Altă seamă de loc au ținut Matei ot Comanca, căci n-au avut cine căuta că au sărăcit mănăstirea.

Iar cîndu au fostu acum, în zilele domniei méle, au venit părintele Melentie și Coziianul și Matei, toți de față la domnia mea în divan. Și pîrîia

Coziianul cum o au cumpărat cea ocină Mihai vodă și o au dat la mănăstire. Deci într-aceaia au mărturisit singur Matei cum n-au dat Mihai vodă nici un ban, ce au fost a moșilor lui de moșie dată la mănăstire și coziianii n-au avut nici carte pre acel loc. Și am văzut domnia mea și hrISOVUL cum scrie mai sus. Deci am dat și domnia mea că să-și ție Govora ocina cu pace, iar Coziia să n-aibă treabă, că au rămas de lege. Și încă au dat și Matei cea ocină să hie moșie la mănăstire, cum au dat moșii lui. Alt val să n-aibă. Iar cine va mai scorni pîră, să hie afurisit ot 318. ИНАКО ДА НѢСТ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МН.

И исправник, сам реч господства мн.

ПИС ГЕНАРИЕ І ДЪНН, ЛѢТ 4381Г.

ІУ МАТЕИ ВОЕВОДА, МНОСТІЕЮ БОЖІЮ ГОСПОДННЬ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XII 4. Orig., hirtie (24,5 × 21), pecete aplicată. Copii ibidem, ms, 234, f. 229; 447, f. 238; 448, f. 667; 463, f. 54; Arh. St. Craiova, ms. 86, f. 5v — 6.

6

(1635) ianuarie 10, București.

† МНОСТІЕЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА И ГОСПОДННЬ ВЪСОН ЗЕМЛЕ ХГГРОК-ЛАХІНСКОЕ, ВИСК ВЕЛНКАГО И ПРѢДОБРАГО, СТАРАГО, ПОКОИНОМЪ ІУ БАСАРАБА ВОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МН СІЕ ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВО МН ЈУПІНЕСЕИ МАРИЕИ, фата jupînelui Ivașco vel dvornic, ce au fost jupîneasa lu Vasilie spatarul, feciorul lu Mușat vistierul și cocoanelor ei, Neacșa și Ioana și Vilae, ca să ia și să aibă a ține toate bucatele lu Vasilie spatarul, sate, moșii, vii, rumâni, țigani, ce vor fi bucatele lu Vasilie spatarul, toate să fie pre seama lor. Pentru că au aruncat Vasilie spatarul jupînesei lui Mariei prihană de au zis că iaste muiare rea și neînțeleaptă, încă în zilele lu Leon vovoda, pre vrême cîndu era aici și părintele Macarie exarhul de la Tîrnova. Și au umblat Vasilie spatarul cu mită și la unii și la alții, pre unde au știut el și o au lăsat și i-au cheltuit toate zestrele ei, ce au avut de la tată-său Ivașco vel dvornic. Și se-au plînsu jupîneasa Mariia de direptate, cum nu iaste vinovată nimica de cea năpaste. Și ș-au cerșut în zilele lui Leon vovoda jupîneasa Mariia legea țerăi, ca să se direpteze și să-și scoață capul de în nevoe și de într-acea năpaste mare. Iar Vasilie spatarul tot au umblat cu mită și nu se-au putut apropiia jupîneasa Mariia a-și lua lege. Deci într-alt chip n-au avut cum face, că ș-au fost făcut Vasilie spatarul o carte a lu Leon vovod și o carte a vlădicilor și a piscupilor și a boiarilor cu înșelăciune, pre vrême cîndu se-au tîmplat de-au fost aici și părintele Macarie exarhul de la Tîrnova, omul lu Chiril patriiarhul de în Țarigrad, zicîndu Vasilie spatarul cum se-au lăsat de bunăvoia lor.

Într-acéia, jupîneasa Mariia, fiindu într-atîta năpaste, nu se-au putut răbda. Deci, cîndu au fost acum, în zilele domnii mele, iar jupîneasa Mariia au trimis la părintele Chiril patriiarhul de în Țarigrad și se-au tîmplat de-au fost în Țarigradu și părintele Theofan patriiarhul de la Ierusalim și părintele Macarie exarhul de la Tîrnova de-au făcut carte cu blăstem și cu mare afuresanie pre capul jupînesei Mariei cum de va fi fost vinovată, să fie blestemul și afurisania pre capul jupînesei Mariei, iar de va fi fost direptă, să fie blestemul și afurisania pre capul celui ce o au năpăstuit. Și au mărturisit și părintele Macarie exarhul înnaîntea patriiarhului Chiril și a lui Theofan

în Țarigradu cum au năpăstuit Vasilie spatarul pre jupîneasa Mariia fără direptate.

După acéia, jupîneasa Mariia, cîndu au fost în zioa de Bogoiavlenie, ia ș-au cerșut și lége denaintea părinților, a vlădicilor și a piscupi și a egumeni și a tot soborul și a tuturor boiarilor pentru acea năpaste. Într-acéia, domnia mea am căutat și am socotit împreună cu toți părinții vlădicii și piscupii și egumenii și cu toți boia(rii)¹ și cu toată țeara, cîți au fost adunați la sobor în zioa de Bogoiavlenie, de am <luo>¹at seama pre amăruntul pre sventa prav(îlă)¹ și cu l<egea dreap>¹ta. Și am citit cartea patriiarșilor la soboru și nu o am putut opri domnia mea să nu-și ia jupîneasa Mariia lége, ce i-au dat Vasi<lie spa>¹tarul lége 12 jupînese pre răvașe domnești, ca să jure cu sufletele lor pre sventa evanghelie înaintea părintelui nostru mitropolitul chir vlădica Grigorie cum nu iaste jupîneasa Mariia nim(i)ca vino-vată de acéle cuvente cu năpaste și cu asupriciune. Deci jupîneasa Mariia au jurat și se-au direptat denaintea domnii méle de în divan de acea năpaste. Și au rămas Vasilie spatarul de lége și de judecată de în divan și de vină ca un om rău și năpăstuitoriu.

Și l-au ajunsu pravila și divanul să i se taelui Vasilie spatarul și capul, necum să i se ia bucatele. Apoi au căzut toți boiarii la domnia mea cu mare rugăciune de l-am ertat și au dat domnia mea să-i ia jupîneasa Mariia și cocoanele ei ce scriu mai-sus toate moșiile și toate bucatele lui ce va avea, multe puține, pre seama lor, cum scrie mai sus. Și să aibă a lua jupîneasa Mariia de la Vasilie spatarul și cartea lui Leon voevod și alte cărți de la mîna lui, care cărți au fost făcut mai denainte vréme și opreală să n-aibă, că așa-m judecat domnia, mea.

И не вт кождо непоколѣбно, порнзмо господство ми.

Сеже вбо и сѣдетелѣи поставиху господство ми: жупан Хриза вел бан Кра-левскѣи и жупан Ивашко вел дворник и жупан Глигоріе вел лугуфет и жупан Дѣ-митръ вел вистіар и жупан Михаїю вел спатар и жупан Неделко вел ключер и жупан Баснаїе вел столник и Бѣзника вел комис и Бѣчина вел пѣхарник и жупан Костандин вел постелник. И исправник, Глигоріе вел лугуфет.

И написах аз, Лепѣдат логофет, въ настоли град Бѣкѣрѣци, мѣсеца гена-рїе 7 дьни и вт ѿдама даже до селѣ въ сего писанїе, теченїе лѣтом, въ лѣт 737ма, лѣта господина 741г.

† Іу Матею воєвода, милостїю божїю господинь.

Іу Матею воєвод <м.р.>²

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, LXIII/10. Orig, hirtie, (42 × 28), pecete timbrată. Datat după divan.

EDIȚII: Mag. ist. I, 206—209; Ștefulescu, *Tismana*, 50; Berechet, *Cojurători*, 42—46 (sub 1633).

¹ Loc rupt.

² „Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihaїul mare șpătar și jupan Nedelco mare cliucer și jupan Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Leșădat logofăt, în scaunul cetății București, luna ianuarie 10 zile și de la Adam pînă aci m ja această scriere, cursul anilor în anul 7141, anul domnului 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod" <м.р.>

† Милостією божією, Іу Матею воеводи и господинѣ всми землн Сѹтг-ррвблхнскми, вѣснк великаго и прѣдобраго, почившумѣ Іу Басараба воеводѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми шемл селм нарицаемн Бан-деен, Слвбозл Инакіев, иже ест свѣтѣн и божьствѣн монастыр господства ми котора сътворихъ господство ми тамо ꙗ село и ест поклонена и подрученіе свѣтѣн, божественѣн монастыр Дохлар, храмъ свѣтн архієстратига Мнхана и Гавріла, яко да ест шт нинѣ ѣ прѣд ѣ мирно и свобод шт данѣ за мѣсецѣ и шт къбелю и штеѣно и шт вол и шт сѣха шваца и шт кон и шт мед и шт восок и шт кони за шлак и шт шваца за сѹлжѹ и шт подвоаде и шт мъртнк и шт работ господски и шт димѣ и шт всѣ шажденію, елнци сѹт дробни през лѣтъ въ землн господство ми, шт никогоже бантованіе да не имат и тѹчію да имат давати съ растрѣгумъ въ едни лѣтъ ѣги р, на свѣтн Димитріа ꙗги и на свѣтн Гішоріи нин ѣги и, нна оꙗко ничтѹже. Пшнеже самѣ господство ми милосрѣдю сѣ а ꙗсе простихъ всѣ село Бандеен — Слобовіа да бѣде ѣ мирно всѣхъ іаже сѹт вышше писане, шт нинѣ и до вѣка, тѣчію да даст сін вышши писани пшнеси и да боꙗдет шт послꙗшаніа и шт работъ мннхастиреволн господство ми, како ест бнл и шт прѣжде врѣме, яко да бѣдетъ господство ми помѣнѣ и рѹдїтелемъ господства ми и мннхастиреволн господство ми въ помози и шт оꙗтворѣженіе и чрѣноривцимъ же квторіи бнти ... ѣ бѣватннл въ тон свѣтн швѣтелъ въ пшцѣ и въ шстрабѣ.

Того радн и въ волѣромъ и въ всѣмъ <слѣ>жебнникомъ нашнмъ которн въ еже слꙗжбе хꙗдннн нинѣ и пш снхъ даю вамѣ ѣзнаніе: егда видѣти сїа книга господства ми, вн всн да нматн шклонннн сѣ шт село Бандеен, ннктоже шт ннхъ да не прнкасати сѣ и да не бантов<ати нхъ> въ ничтоже, и иже шт вас непослꙗшетъ шт сѣа повеленіе господство ми и не благоволнт доброта господство ми, того сѣло добрѣ да вѣстѣ яко велика паростѣ въспрїимлетъ шт къ господство ми іака шце повѣлкѹхъ господство ми и не шт кꙗго да не бѣдетъ пꙗпрана, през пшвѣлкѣ-нїа господство ми.

Се оꙗко и клѣтѹ положнхъ господство ми: въ слѣдъ господство ми, кого нзбернтъ господѣ Богѣ бнти князъ въ сїа землн Блшкон нлн шт срѣдїчнаго пл<о>-да господства ми нлн шт сѣрѹдннк нашн нлн шт нноплѣмннк, да аще почететъ и поновнт и шкрѣпнт сїа <ѣс>троеніе и кннгѣ господство ми како ест писано вышше, того господѣ Богѣ да почететъ и да сѣхраннт въ господства [ми] его. и иже непочтетъ и не обновнт сїа кнлгѣта респодство ми но раздрѣшнт и попарнт, того да ест трѣклѣтъ и аѣсрнсанъ <т> владїка Іꙗсѣс Хрнстосъ и шт тнї свѣтн штѣци иже въ Ннкїе и да бꙗдетъ прѣбнвателъ съ Іꙗда и съ Ірїа и съ нннми невѣрнн іꙗдѣн въ вѣкн, амин.

Се оꙗко и свѣдїтеленъ приложнхъ господство ми: пан Хрнза велъ бан Кралевскїн и пан Івашко велъ двѹрннк и пан Глнгорїа велъ лшгѹфетъ и Дꙗмнтрꙗ велъ внстнлар и Мнхѹа велъ <спа>таръ и Баснлїе Паландꙗр велъ столннк и пан Бꙗзннка велъ комнс и пан Бѣѣчннна велъ пѣхѣрннк и пан Квстанднн велъ постелннк. И нсправннк, Глнгорїе велъ лшгѹфетъ.

И азъ, Стншка слꙗденъ Шѣрбаншвнч, пшсѹхъ въ стѹлпн градꙗ Бꙗксрѣштскї, мѣсеца генарїн ѣ-гѹ¹ днн и шт іѣдама до сего псанїе въ лѣтъ хꙗрлг, лѣта господнннл хꙗрлѣ.

† Іу Матею воевода, милостію божію господинѣ.

Іу Матею воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui sat numit Vaideei, Slobozia lui Ianache, care este al sfintei și dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele, pe care am făcut-o domnia mea acolo în sat și este închinată și sub stăpînirea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Dohiar, hramul sfinților arhistrategi Mihail și Gavril, ca să fie de acum înainte în pace și slobod de darea de lună și de găleată și de fîn și de bou și de oaie seacă și de cal și de miere și de ceară și de cai de olac și de oaie de tolguiu și de podvoade și de mertic și de lucru domnesc și de fum și de toate mincăturile cîte sînt mărunte peste an în țara domniei mele, de la nimeni să nu aibă bîntuială și să aibă numai a da cu ruptoare într-un an 100 de ughi, la sfîntul Dumitru 50 ughi și la sfîntul Gheorghe alți 50 de ughi, alta însă nimic. Pentru că însumi domnia mea m-am milostivit și am iertat tot satul Vaideei, Slobozia, să fie în pace de toate care sînt mai sus scrise, de acum și pînă în veac, numai să dea acești mai sus scriși bani și să fie de ascultare și de muncă mănăstirii domniei mele, cum au fost și dinainte vreme, ca să fie domniei mele pomană și părinților domniei mele și mănăstirii domniei mele de ajutor și de întărire și călugărilor, care vor fi locuitori în acel sfînt lăcaș, de hrană și de folosință.

De aceea și voi, boierilor și voi, toate slugile noastre, care umblați la slujbe acum și după aceasta, vă dau în știre: cînd veți vedea această carte a domniei mele, voi toți să vă feriți de satul Vaideei, pe nici unul din ei să nu-l atingeți și să nu fie bîntuiți întru nimic. Iar care dintre voi nu va asculta de această poruncă a domniei mele și nu va cinsti bunătatea domniei mele, acela foarte bine să știe că mare asprime va primi de la domnia mea, căci așa am poruncit domnia mea și de nimeni să nu fie stricată, peste porunca domniei mele.

Iată și blestem am pus domnia mea: în urma domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie cneaz al întregii Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această întocmire și carte a domniei mele, cum este mai sus scris, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar care nu va cinsti și nu va înnoi această carte a domniei mele, civa strica și va rupe, acela să fie blestemat și afurisit de vlădica Iisus Hristos și de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia și să fie locuitori cu Iuda și cu Aria și cu alți necredincioși iudei în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihaiu mare spătar și Vasilie Paindur mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Stoica spudei Șerbanovici, am scris în orașul de scaun București, luna ianuarie, cea de-a 10¹ zi și de la Adam pînă la această scriere în anul 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <m.p.>

După Gr. Nandriș, *Athos*, 158—160. Orig., hîrtie (40 × 27,5), pecete timbrată: la m-rea Dohiariu de la Athos. Trad. la Arh. St. Buc., *Condica m-rii Slobozia lui Enache*, nr. 314, f. 517v—518.

¹ La editor, greșit: ̃r, în loc de ̃rw.

† Jupan Costandin vel postelnic scriem cartea noastră de credință la mîna părintelui piscupului Efrem Buzăvschi, ca să se știi cum ș-au bănuit sfinția lui, zicînd că au avut episcupia o țigancă în țigănia răposatei doamnei Elinei, plătită mai denaninte vréme. Într-acéia, noi am socotit ca să nu ne fie păcat, ce am dat cartea noastră la mîna părintelui episcupului, cum unde va afla sfinția lui o țigancă den țigănia doamnei Elinei, să aibă a luoare sfinția lui o țigancă, au fată, au țigancă bătrînă; una să nu ne fie păcat, alta și pentru pomeana la sfînta episcupie. Aceasta am scris și pentru credința, am pus și peceata și iscala.

Κοσταντηνος¹ vel postelnic

Bibl. Acad., CXXVII/88. Orig., hîrtie (31×20). Copie la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 598r.

EDIȚII. G. Potra, *Ist. țigani*, 215.

¹ „Costantin . . .

† Scris-am eu Pătrașco postelnicul ot Cîrstești și frate-meu Pană, feciorii lu Drăghici postelnicul ot Bărbătești, acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Marco postelnicul de Mihăești, cum să se știe că i-am vîndut un copil de țigan anume Stoica, feciorul lu Bogdan țiganul și a Stanii țiganca, de a me bunăvoe, fără nici o silă, dreptu 3 500 de bani gata.

Și la tocmela noastră fost-au mulți boeri mărturie, anume: Barbul postelnicul ot Mănești i Mirce spatarul ot Prejva i Tanasie postelnicul ot Bărbătești i Stepan logofătul ot Țigănești.

Și am scris eu Pătrașcu ot Bucșani

Eu Pătrașco ot Cîrstești

Și eu Barbul postelnicul ot Mănești

Eu Tanasii mărturie

Eu Stepan logofăt, mărtorie¹.

Пис мѣсеца генаріе еї дѣни, въ лѣтъ хрмг.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XVIII/18. Orig., hîrtie (32×22), 4 peceți aplicate. Copie ibidem ms. 478, f. 113—113v.

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

† Многостією вожіе, Іу Матен Басараба воевод н господинъ всон земан Хггровлахінскін, вишк великаго н стараго, почившомъ Іу Басараба воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми сѣзем господства ми Станчюла постелник н сѣ братін его, Данчюла лугуфет н Калотъ постелник от Пъръшани

и братъчед им Мартинъ вт Половраціи, вѣскы Данчюлѣи Замонѣ и съ сины им, елицимъ Богъ даровахъ, икоже да сѣт им село Половраціи вт Сѣлтецъ, вт сѣдство Горжію, вѣс село, съ вѣс хотаромъ и съ вѣс вечниинъ и съ вѣс ходокомъ вт полю и вт шѣмъ и вт водъ и вт плании вт пѣсвѣдѣ, вари елика се хтитъ извратъ вт хотар до хотар, по старинъ хотаре и по велѣгн, понеже того село Половраціи вѣнше писъ вилъ естъ за дѣдѣинъ и за прѣдѣдѣиинъ вт на дѣдомъ имъ Данчюлъ Замона вт прѣжде времѣе. И вѣс дрѣжалъ съ властѣи мирѣ.

Потомже, егда быстъ въ дѣни Илѣандрѣи воевода Іліашъ, въ на второе редъ, а Іѣнъ и Бѣнѣ, вѣнцы Мансѣханъ, вѣн вѣстанниа се сѣтъ съ прѣхъ и извѣднѣи ѣ днѣанъ една кнѣга Мирченъ воевода лѣжанѣа и сѣпрѣше се за лицѣи ѣ великинъ днѣанъ предъ Илѣандрѣи воевода съ сѣи вѣнше речени болѣри. И сѣи прѣше Іѣнъ и Бѣнѣ, вѣнцыи Мансѣханъ, како естъ вилъ и зѣнкомъ имъ Мансѣха сѣнѣ сътвориа вт Данчюлъ Замона и ходоа съ ласканіеи и съ лѣжъ, тере естъ вѣзнималъ село вт рѣкии вѣомъ болѣри, почто радѣи нѣстъ вилъ кнѣги имъ за лицѣи на днѣанъ.

Потомже, егда быстъ нѣнѣа, въ дѣни господства ми, а слѣсемъ господства ми вѣнше писъ, вѣн вѣдѣше дѣдѣина имъ прѣтеснена и вѣиална и вт къ Іѣнъ и вт къ Бѣнѣ безъ правдѣи, вѣн приидетъ предъ господства ми ѣ великинъ днѣанъ, тере сѣпрѣше се за лицѣи съ Іѣнъ и съ Бѣнѣ и сѣце се жаловалъ Станчюлъ постѣлиникъ съ вѣгати еми вѣнше писъ ѣ днѣанъ, како нѣстъ глѣдалъ Илѣандрѣи воевода правдо, анѣ естъ вѣзнималъ дѣдѣина имъ, Половраціи, безъ работъ и ходоа Іѣнъ и Бѣнѣ със лѣжъ и съ ласканіеи и съ кнѣсы лѣжанѣе. Таже, въ томъ, господство ми глѣдахъ и сѣдѣи по правдо и по законъ, кѣпноже съ вѣсѣми чѣстѣитѣи правѣтелии господства ми. И вѣдѣхъ господство ми хрисовѣла Радѣлѣи воевода, сѣна великаго Блада воевода вт дѣдѣинѣи надъ того село Половраціи въ лѣтѣ хѣцѣи и кнѣга Бадѣславъ воевода, сѣнѣ Бадѣслава воевода вт прѣхъ и вт вѣсталъ како нѣстъ вилъ Мансѣха изъ крѣвѣ Данчюлъ Замонѣ, анѣ естъ паднѣа силостъ и напасти, когда быстъ тѣченіа лѣтомъ хѣлѣгъ.

Таже, въ томъ, господство ми глѣдахъ и сѣдѣхъ по правдо и по законъ божію и прочѣтахъ господство ми кнѣгове вѣс по редѣи ѣ великинъ сѣдѣилицѣи и истѣнѣствовахъ господство ми съ вѣс днѣаномъ како естъ вилъ того село Половраціи за дѣдѣинъ слѣсыи господства ми вѣнше писъ вт на дѣдомъ имъ Данчюлъ Замонѣ, а Мансѣха нѣстъ ималъ ни една трѣбѣи, анѣ естъ ходоа вѣнцыи его, Іѣнъ и Бѣнѣ, съ ласканіеи и съ кнѣги лѣжанѣе. Таже естъ вѣсталъ Іѣнъ и Бѣнѣ вт законъ и вт сѣжденіеи вт предъ господства ми вт днѣанъ и извѣднѣа нѣ със за страмотъ, како по много трѣбѣи и работѣи да не иматъ. И ащѣлиже извѣднѣа нѣкогда нѣкѣи кнѣги за прѣхъ и за вѣсталъ да не се вѣрѣетъ, но да стонтъ лѣжанѣе.

Сего радѣи, дахъ и господство ми слѣсемъ господства ми вѣнше писъ, ико да естъ имъ село Половраціи вѣнше писъ за дѣдѣинѣи и въ шѣвѣ, имъ и синовомъ и вѣнкомъ и прѣвѣнѣчетомъ въ вѣкы и не вт когождо непотѣкновѣнно, да нестъ, презъ заповѣдъ господства ми.

<С>ѣже и сѣдѣтелиа поставѣхъ господство ми: панъ Хриза велъ ванъ Краѣветскѣи, панъ Іѣвашко велъ дворѣникъ, панъ Гангоріе велъ логѣфетъ, панъ Дѣмѣтрѣи велъ вѣстѣларъ, панъ Миханъ велъ спатаръ, панъ Неделко велъ кѣлючаръ, панъ Басиліе велъ столѣникъ, панъ Бѣзѣника велъ колѣнсъ, панъ Бѣчѣина велъ пѣхарѣникъ, панъ Кѣстантинъ велъ постѣлиникъ. И исправѣникъ, панъ Гангорію велъ логѣфетъ.

И азъ, Тѣдорѣи сѣсѣденъ, намазамъ ѣ града наше рекомѣи Бѣкѣреции, мѣсеца генаріеи вѣ дѣни и вт Іѣдама до нѣнѣа, в лѣтѣ хѣрѣлѣгъ.

† Іѣ Матѣю вѣвѣвѣда, мѣлостію божію господѣни.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Stanciul postelnicul și cu frații lui, Danciul logofătul și Calotă postel-

nicul din Pîrîiani, și vărului lor, Martin din Polovragi, nepoții lui Danciul Zamonea și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Polovragii de la Olteț, din județul Gorj, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și de pretutindeni, oricît se va alege din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că acel sat Polovragii mai sus scris a fost de moșie și de strămoșie de la bunicul lor Danciul Zamona de mai înainte vreme. Și l-au stăpînit cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliăș, în al doilea rînd, Ion și Bunea, nepoții lui Manuha, ei s-au ridicat cu pîră și au scos în divan o carte a lui Mircea voievod mincinoasă și s-au pîrit de față în marele divan înaintea lui Alexandru voievod cu acești boieri mai sus ziși. Și așa pîrau Ion și Bunea, nepoții lui Manuha, că a fost și unchiul lor Manuha, fiu făcut de Danciul Zamona, și umblau cu înșelăciune și minciună de au luat satul de la mîna acestor boieri, pentru că n-au fost cărțile lor de față la divan.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, slugile domniei mele mai sus scrise, ei, văzînd dedina lor cotropită și apucată și de către Ion și de către Bunea fără dreptate, ei au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrit de față cu Ion și cu Bunea și așa s-au plins Stanciul postelnicul cu frații lui mai sus scriși în divan că nu le-a căutat Alexandru voievod dreptatea, ci le-a luat dedina lor, Polovragii, fără treabă și au umblat Ion și Bunea cu minciună și înșelăciune și cu cărți mincinoase. Astfel, întru aceea domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea hrisovul lui Radul voievod, fiul marelui Vlad voievod, de moștenire pe acest sat Polovragii în anul 6972 și cartea lui Vădislav voievod, fiul lui Vădislav voievod de pîră și de rămas, că nu a fost Manoha din singele lui Danciul Zamona, ci a căzut sila și năpăștile, cînd a fost cursul anilor 7033.

Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și am citit domnia mea cărțile tot pe rînd în marele divan și am adevărit domnia mea cu tot divanul că au fost acel sat Polovragii de moștenire al slugilor domniei mele mai sus scrise de la bunicul lor Danciul Zamonea, iar Manuha n-a avut nici o treabă, ci au umblat nepoții lui, Ion și Bunea, cu înșelăciune și cu cărți mincinoase. Astfel a rămas Ion și Bunea de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan și i-am scos cu rea rușine ca mai mult treabă și lucru să nu aibă. Iar dacă vor scoate vreodată niște cărți de pîră și de rămas să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

De aceea am dat și domnia mea slugilor domniei mele mai sus scrise, ca să le fie satul Polovragii mai sus scris de moștenire și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neatins să nu fie peste porunca domniei mele.

Îată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vis-tier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clușer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comiș, pan Vucina mare paharnic, pan Constantin mare postelnic. Și ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

Și eu Tudor spudei am însemnat în cetatea noastră numită București, luna ianuarie 12 zile, și de la Adam pînă acum în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-reă Polovragi, XVI/4. Orig., hirtie (42 × 28,5) pecete timbrată. Cu două trad. una din sec. XVIII, cealaltă din 1860.

¹ Omis.

11

1635 (7143) ianuarie 13.

† Мностію <божію>, Іу Матею Басараба воеводи н господннѣ .Дѣятъ <господство мн> сїе покелѣніе господство мн салтѣ господства мн<> Nedelco ot Vereani, ca <сă> hie vol<nic> cu ac<eastă> carte a domnii <me>le și cu sl<uga> domnii méle anume... ¹ portariul de să-și întoarcă de la Radul slujerul Frijureanul 13 rîmători și 8 oi, care bucate le-au luat el dijmă d<e> pre muntele Viianilor și iaste <a>l lui Nedelco, nu au fost al Radului. Și au venit de se-au pîrit de față și pî<ra> Radul slujerul cum au cumpărat acest munt<e M>oașa de la Mihail călugărul d<in C>ălugăreni, iar Mihail călugărul au <venit> în divan de au mărturisit s<ingur> cu gura lui, cum n-are el treabă cu <acest> munte Moașa, nici l-au vîndut n<im>ănuilea, iar Radul slujerul să ție munt<ii ca>rii i-au vîndut el, iar Moașa ia<ste> al lui Nedelco, alt nu are treabă <nim>enilea, cum au aflat și sluga domnii mé<le> Vasilie portariul carele au fost tri<mis> acolo. Iar Radul slujerul au fo<st um>blat fără lucru și fără ispravă. In<tr-a>céia, domniia mea am judic<at c>u tot divanul și am dat lui Nedelc<o ca s>ă hie volnic sluga domniei mele ce s<cr>ie mai sus, de să-și întoarcă de la R<adul slujer 13> rîmători și 8 oi c<e i s>e-au luat dijmă și n-au... Și să hie în pace de acum de cătră el, că s-au pîrit de față <și au rămas de le>ge. Și de nimenilea opreală să n-aibă.

Инако <да нѣст, по рѣхъ господство мн.

П<нс мѣсеца гек<саріе> гї дѣни, в лѣт хэрумг.

† Іу Матен воевода, мностію божію господннѣ.

Ѣчил Симон втори логофет.

Bibl. Acad., CXCVI/196. Orig., hirtie (30 × 22), rupt, pecete inelară, aplicată.

¹ loc alb.

12

1635 (7143) ianuarie 15.

† Eu jupîneasa Anca și al meu ficior Tudor scris-am zapisul nostru la mîna lu Iane peharnicul cum să să știe că i-am vîndut o țigancă anume Voica drept aspri 2 600. Iar cînd au fost preste vreme, Voica țigancă au <a>vut u<n> copilaș anume Neagoe. Dici ne-am tocmit cu Iane peharnicul de i l-am vîndut drept aspri, de a noastră bună voe, cu știrea fraților noștri.

Și la această tocmeală fost-au mulți boeri: Arsenie peharnicul, Lăudat comisul, Badea postelnicul. Și am scris eu, Tudor, cu mîna mea.

Пнс мѣсеца генаріе єї дѣні лѣт хэрумг.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCCLIII/13. Orig., hirtie (12 × 20,5), pecete aplicată.

† Многостією божію, Іу Матею Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми садг господства ми Баснаіе спатар, синъ ¹ Мушат vistierul, ca să fie volnicu cu această carte a domnii mele să ție morile de la Izvorani de în apa Argeşului, care mori le-au fost făcut Tudoran pitarul de Aninoasa pre ocina Izvoranilor. Pentru că această ocină fost-au hotărîtă de călugării de la Sveta Troiță cu 12 boiari în zilele... ².

Apoi, după acéia, sculatu-se-au Muşat vistierul, tatăl lu Vasilie spatarul, de au rădicat 24 de boiari de au călcat al doilea rîndu tot hotarul Izvoranilor și le-au ajunsu acéste mori ale lu Tudoran pitariul, carele sînt mai sus scrise, cu hotarul și le-au luoat Muşat vistierul încă de în zilele lu Alexandru voevod Pliiaş. Și tot le-au ținut cu bună pace după cum iaste obicéiul hotarului pentru că și lu Muşat vistierul încă i-au luoat alții morile cu hotarul.

Iar după acéia, cîndu au fost acuma, în zilele domnii mele, sculatu-se-au Tudoran pitarul de-au oprit pre Vasilie spatarul de la acéle mori, feciorul lu Muşat vistierul. Deci Vasilie spatarul, déc-au văzut că-i opréște morile Tudoran pitariul, venit-au de față împreună cu Tudoran pitarul înaintea domnii mele în divan de se-au pîrît. Într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége cu toți cinstiții deregătorii domnii mele și am dat domnia mea lu Vasilie spatarul, feciorul lu Muşat vistierul, ca să-ș ție aciale mori cum le-au ajunsu cu hotarul, după cum iaste légea și obicéiul țerăi și de nimenilea opreală să n-aibă că se-au pîrît de față și au rămas Tudoran de lége și de judecată denaintea domnii mele de în divan. Deci mai mult val să n-aibă.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ Бѣжсрещин, мѣсеца генаріе єї дѣни, въ лѣтъ хрѣмг ³.

† Іу Матею воевода, многостією божію господинъ.

Іу Матею воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XLVI/6. Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată cu legendă: Млстїю бжїю, Іу Матею воеводъ вѣнѣ покоиномъ Басараба вѣд и гсѣдъ Блшшкон. Copie ibidem, ms. 204, f. 374v—375.

¹ „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Vasilie spatarul, fiul lui...“.

² Loc alb.

³ Scris în București, luna ianuarie 15 zile în anul 7143 <1635>.

† Ade<că> eu, Toma în Mocești, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie la mîna jupînului Lupului căpitanul ot Lapoș, că să fie de mare credință la mîna dumnealui și feciorilor dumnelui și a nepoților dumnelui, cîți Dumnezeu îi va dărui, cumu se se știe că i-amu vîndut eu Lupului căpitanului 70 de stînjini de ocină ot Moceștie i stînjinul cîte 6 costande, iată ¹ eu Toma ot Mocești fosto-i-am cupărat această ocină di la Stoica portarul. Și aceștie 70 de stîjini fostu-ei-amu eu vîndutū de bunăvoia me jupunului Lupului căpitanului dă bunăvoe me, fără de nici o silă, cu știire tuturor fraților mei.

Şe cîndu amŭ scris aĉestu zăpis al nostru fost-au mulĉie oamini buni care ŝ-orŭ pune iscăliturile mai jos, ca să <s>e creză: Prêda ot Călugăreni ruşuul ŝe Vlad de Ciine<şti> ŝe Vasilie Ŝuche ot tam ŝe Nica căpitanul ot Tîrgovişte.

Eu Tuma ot Moceşti ŝe petru cred<in>ă me-mŭ pu<s> ŝe degetulŭ.

Пис мѣсеца гннарїе нїї, въ летъ хрѣмг.

Eu Prêda i Vlad i Vasili i Nica cupitanul.

<Pe verso:> † Zăpisul de la călugărul Cervenie, hăl vechiu.

Muzeul de istorie al municipiului Bucureşti, др. 37 344. Orig., hirtie (26,5 × 21,5).

¹ În loc de „iară”.

15

1635 (7143) ianuarie 18, Bucureşti.

† Мноостїю божію, Іу Матею воевода н господннъ въсом земле Ъггров-лаѳинское, внѣк великаго н прѣдобраго, стараго, поконномѣ Іу Басараевъ воевода. Дават господство ми сїе повелѣніе господство ми волѣрннѣ господство ми Радѹлов логофет ДѢдескѣл н със снновн сн, елнцн нм Богъ даровахъ, такоже да мѣ ест вчннѣ ѣ Голещн, въ сѣдство Моуш<чел> н Падѹ<рец>, вбаче дел жѣпаннцев Нѣкшен, жителннца поконномѣ Герге внѣ вел лѹгѹфетъ, дѣшера поконномѣ Інію внѣ вел постелннк, дѣла ен въсахъ, вт полю н вт шѣма н вт вод н вт седалнще селов, вт посвѣдї, варе еанка се хтет нзврати вт по въсом хотаром, по старе хотаре н велѣсе. Понеже сїю внше реченна вчннѣ вт Голещн влнн сѣт покѣпнла за поконннаго Інію постелннк вт Болѣска, ваца жѣпаннцав Нѣкшен логофетѣса, вт над Тѣдор лѹгѹфет вт Балѣдѣнн н вт Станко вт Голещн н със вчннн, ешеже вт прн дннїе поконннаго Мнѣхана воевода, тере ѹ ест дал дѣщерам сн жѣпаннцев Нѣкшен прекю.

Таже, къда ест еїѹ сѣда, въ прн дннїе господство ми, а жѣпаннца Нѣкша, вна ест простнлн по въснхъ вчнннн вт Голещн да ест ѣ мнрнн за вчнннїе радї дѣшѣ ен н радї дѣше поконномѣ родїтелю ен, Інію в постелннк, а вчнна вт Голещн, ннѣе, давал ѹ ест волѣрннѣ господства ми Радѣлов лѹгѹфет ДѢдескѣл радї дѣшѣ ен н а родїтелнм ен, такоже да ест жѣпаннцев Нѣкшен помѣннѣ, а Радѹлов лѹгѹфет да бѣдет емѣ н снновом его вчнннъ дѣдїнѣ въ вѣкы. Понеже ѹ ест даровал жѣпаннца Нѣкша вна за ненна добро волю без нн една снаост, със ѣзнанїе въсем волѣром господства ми, велнцн н малн н вт прѣд господства ми, почто радї ест гледал Радѹл лѹгѹфет по жѣпаннца Нѣкша на свакахъ нѣжда ен н на добре н на зло н сѣтворнл га ест снннъ за дѣшѣ. Я по сѣмрѣтн ен, дрѣг ннхто вт сѣродннка ен трѣбѣ да не нмат сѣс вчнна вт Голещн, алн вчнна без вчннн, анѣ да ѹ вѣладает тѣчїю сам Радѹл лѹгѹфет. Н вндѣхом господство ми н записѣл жѣпаннцев Нѣкшен за мнлованїе по вчнна вт Голещн на рѣка Радѣлов лѹгѹфет със велнкою клетвою н със волѣрнн сѣдетелнн напнсанн ѣ запис которнн сѣт вѣст вт сїе такмеженїе внше пис, на нме: вт Флннвещн, Дѣмнтрашко ключар н вт Шнн-тешн, Радѣл лѹгѹфет н вт Вѣщерѣнн, Сава лѹгѹфет н вт Балѣнн, Герге сратар н вт Потѣнн, Іван спатар н Яндронїе ватахъ н вт Бодарн, Мнтрѣ столннк н Шербан лѹгѹфет вт Блнчнрещн.

И поставнл ест жѣпаннца Нѣкша н заклннанїе: кое человекъ се хтет покѣснхъ, вт сѣродннцем ен н вт крѣв ен, поперет н разорет сїѣ ненна мнлно н пнсанїе н встроенїе, тог да ест анаѣема н афоресан вт тнї сѣвѣтн втцн нже сѣт въ Некен н да нмат частїю със Іѣда н със Ярїа на еднѣ место.

СЕГО РАДІ, ДАДОУ СЪМЪ ГОСПОДСТВО МН БОЛЪРНІСЪ ГОСПОДСТВО МН РАДЪЛОВ
ЛЮГВФЕТ ДЪДЕСКЪА, ІКОЖЕ ДА МЪ ЕСТЪ УЧІНІСЪ СЪ ГОЛЕЩІН, ВІШЕ ПІСЪ ДЪДІНІСЪ НЪ ВЪ
УХЪБ СІНОВОМЪ НЪ ВІСКОМЪ НЪ ПРЪВІСЪЧЕТОМЪ НЪ ЦЕ УТЪ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБИМО, ПОРІЗМО
ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ СЪБО НЪ СРЕДЕТЕЛІНЪ ПОСТАВІАЕМЪ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАНЪ ХРИЗЪА ВЕЛЪ БАНЪ
КРАЛЕВСКІНЪ НЪ ЖЪПАНЪ ІВАШКО ВЕЛЪ ДВОРНІКЪ НЪ ЖЪПАНЪ ГАНГОРІЕ ВЕЛЪ ЛЮГВФЕТЪ НЪ ЖЪПАНЪ
ДЪСМІТРЪСЪ ДЪДЕСКЪА ВЕЛЪ ВІСТІЯРЪ НЪ ЖЪПАНЪ МІХЪАНЪ ВЕЛЪ СПАТАРЪ НЪ ЖЪПАНЪ БАСНАІЕ ВЕЛЪ
СТОЛНІКЪ НЪ ЖЪПАНЪ БІСЪЗНІКА ВЕЛЪ КОМІСЪ НЪ ЖЪПАНЪ БЪСЪЧІНА ВЕЛЪ ПЕХЪАРНІКЪ НЪ ЖЪПАНЪ КОСТА-
ДІНЪ ВЕЛНІКЪНЪ ПОСТЕЛНІКЪ. І НЪСПРАВНІКЪ, ГАНГОРІЕ ВЕЛЪ ЛЮГВФЕТЪ.

І НАПІСАХЪ АЗЪ, ЛЕПЪДАТЪ ЛЮГВФЕТЪ, ВЪ НАСТОЛНІНЪ ГРАДЪ БЪСЪСРЕЩІ, СЪ МЪСЕЦА
ГЕНАРІЕ НІ ДЪННЪ, ВЪ ДЪНЪ СЪВЪТІНЪ АНДРОНІЕ ВЕЛНІКІНЪ НЪ УТЪ ВЪДАМА ДО НІНЪ ТЕЧЕНІЕ
ЛЪТОМЪ, ВЪ ЛЪТЪ ХЪЗРАГЪ, ЛЪТА ГОСПОДІНА ХЪХЪЛА.

† ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА, МІЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДІНЪ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Radul logofătul Dudescul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Golești, în județul Mușcel și Pădureți, însă partea jupaniței Neacșa, soția răposatului Gherghe fost mare logofăt, fiica răposatului Ianiu fost mare postelnic, partea ei toată din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutîndenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne. Pentru că această mai sus zisă ocină de la Golești a fost cumpărată de răposatul Ianiu postelnicul din Boleasca, tatăl jupaniței Neacșa logofeteasa, de la Tudor logofătul din Vlădeni și de la Staico din Golești și cu vecini, încă din zilele răposatului Mihail voievod, de a dat-o zestre fiicei sale jupanița Neacșa.

Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupanița Neacșa, ea a iertat pe toți vecinii din Golești, ca să fie în pace de vecinie pentru sufletul ei și pentru sufletul răposatului părintelui ei, Ianiu postelnicul, iar ocina din Golești, ogoarele, le-a dat boierului domniei mele Radul logofătul Dudescul pentru sufletul ei și al părinților ei, ca să-i fie jupaniței Neacșa pomană, iar lui Radul logofătul să-i fie lui și fiilor lui ocină dedină în veci. Pentru că a dăruit jupanița Neacșa, ea de a ei bunăvoie, fără de nici o silă, cu știrea tuturor boierilor domniei mele, mari și mici și dinaintea domniei mele, pentru că a căutat-o Radul logofătul pe jupanița Neacșa la orice nevoie a ei și la bine și la rău și l-a făcut fiu de suflet. Iar după moartea ei, nimeni altul din rudele ei să nu aibă treabă cu ocina de la Golești, însă ocina fără vecini, ci să o stăpînească singur numai Radul logofătul. Și am văzut domnia mea și zăpășitul jupaniței Neacșa de miluire pe ocina de la Golești la mîna lui Radul logofătul, cu mare blestem și cu mulți boieri martori, scriși în zăpăș, care au știut de această întocmire mai sus scrisă, anume: din Filipești, Dumitrașco clucerul și din Șintești, Radul logofătul și din Cușterenii, Sava logofătul și din Bălenii, Gherghe spătarul și din Botenii, Ivan spătarul și Andronie vâtaful și din Boarii, Mitrea stolnicul și Șerban logofătul din Bîlcirești.

Și a pus jupanița Neacșa și blestem: care om va încerca din rudele ei și din sîngele ei să strice și să calce această milă și scrisoare și întocmire, acela să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele Radul logofătul Dudescul, ca să-i fie ocină în Goleștii, mai sus scris, dedină și de ohabă

fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, în luna ianuarie 18 zile, în ziua sfântului Antonie cel Mare și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7143, anul domnului 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., XLIII/5. Orig., hirtie (28,5 × 42), pecete timbrată. Cu o traducere din sec. XVIII. Anul erei noastre greșit; vâleatul corespunde cu divanul.

16

1635 (7143) ianuarie 20, București.

Мнолостію вожію, Іу Матен воєвода н господнѣ всон земан Зггров-ла҃тинскїн, внѣк велнкаго н прѣблагаго почнешомѣ Іу Касарава воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми сспрѣжннцев Станев спѣтѣрѣса н братом си Прѣдед спатар шт Брѣнковѣни, внѣкы Івашков дворник шт Голещн н сѣ синн нх, елнцнм Богѣ дарова, іакоже да сѣт нм село Голещн шт сѣдство Мѣшчел н Падѣрецъ вѣс село сѣ вѣс хотаром н сѣ вѣчннн н сѣ вѣс ходоком шт поля н шт шѣм н шт вод н сѣ водїннцн н сѣ вноградї н шт седалище селок шт пѣскѣдр, варѣ елнко се хтнт нзвратн шт по вѣс хотаром, шт хотар даже до хотар, по старн хотарн н белѣгы, занеже того село Голещн внше пис ест негова стара н права шчннѣ н за дѣдїнѣ шт на дѣдом нм Івашко дворник.

Іа потом, кѣда ест вна вѣ дѣни поконннм Мнхнев воєвод, по смѣртн Івашко дворник, а жѣпаннца его, Іанна дворннчаса, вна ест вна вѣзймала шт на Мнхнѣ воєвод хѣ за жнати за новцн, іако да нх променнт вѣ Зггровскаа Земан, да нх сѣтворнт жнати за злато. Потомже, жѣпаннца Іанна дворннчаса, вна ест вна келтоваа тѣх новцн н іадеа нх ест, тере нѣст нмѣл шт где да нх даст, да платнт. Таже, радї тѣх новцн, вѣзймала ест Мнхнѣ воєвод шт штѣчествїе сспрѣжннцев Шнннев дворннчаса села н ащнганн.

Іа потом, егда быст вѣ дѣне Ілѣѣандрѣ воєвод Іліаш, по смѣртн жѣпаннцев Шнннев дворннчаса, сѣшѣ того село Голещн по разлога нм сѣ блазѣ мнрѣ, а жѣпаннца Стана спѣтѣрѣса н брат еѣ Прѣда спатар, шнн ест нмал прѣх прѣд Ілѣѣандрѣ воєвод Іліаш ѣ дван сѣ егѣмена Ітанасїе шт Сѣѣтаа Тронцѣ шт зде шт Бѣкѣрещн радн село Голещн н сѣпрѣше се за ащѣ. Н шнцн прѣше калѣгерїн шт Сѣѣта Тронцѣ, іако да вѣзймает село Голещн радї село Домнещн что ест вна дал на Сѣѣта Тронцѣ. Бѣ том, Ілѣѣандрѣ воєвод гледает н сѣднл по законѣ, вѣкѣпѣ сѣ вѣсн емѣ почтенин правнтелн н вна ест свѣдѣтелствовалн многн болѣрн старн, кторн ест знаетѣ шт при та врѣме. Н добрн нстннствовалн Ілѣѣандрѣ воєвод сѣ вѣс дваном како того село Голещн нѣстѣ вна жѣпаннцев Шнннев дворннчаса за прѣкю шт на родїтелн еѣ, анѣ ест вна Івашков дворник шт дѣдїнѣ н тѣх новцн нѣст вна вѣзймала жѣпаннца Шннна дворннчаса докле ест вна сѣ мѣж еѣ Івашко дворник вѣкѣпѣ, анѣ ест вна вѣзел по смѣртн Івашков дворник, а село Домнещн, шн ест вна за дѣдїнѣ свѣтомѣ монастырѣ Іргешѣ. Таже, дал ест Ілѣѣандрѣ воєвод нз дван, іако да дрѣжит жѣпаннца Стана спѣтѣрѣса

и съ врат ея Преда спатар село Голещи съ всъ хотаром минѹиже шт Свѣта Тронцъ, шни да възимаеи новци шт где нѹ ест дал Минѹиѣ боевод нан да възимаеи дрѹги дѣдине шт штъчѣствѣи жѣпаницев Ёлинек дворничаса, гдеже хошет нанти. И сице штал егѣмена Итанасіе шт закона и шт сѣждѣ шт пред Ілѣѣандрѣ боевод шт днѣан, како нан много работъ да не нмат съ село Голещи. И шт тогда вѣс дрѣжал жѣпаница Стана спѣтѣрѣса село Голещи съ мирѣ.

И кѣда ест бна сѣда, вѣ дани господства ми, а егѣмена Козма шт Свѣта Тронцъ скоши и шн прѣ раді село Голещи и приндет пред господства ми ѣ великин сѣдинца, тере съпрѣше се лицѣ съ жѣпаница Стана спѣтѣрѣса и съ врат ея Преда спатар и пакн прѣше ѣ днѣан іако да възимаеи село Голещи и рекаѣ како ест бна покѣпила Минѹиѣ боевод съ теѹ пенѣзы вишше пис шт на жѣпаница Ёлина дворничаса. Бѣ том, господство ми ешеже гледаѹ и сѣднѹ <по> правдо и по законѣ, кѣпно съ всн правителн господства ми и мнозы колѣри стари вѣстанли се сѣт ѣ днѣан, тере ест сѣдѣтелствоваи съ дѣши нѹ како ест того село Голещи шт дѣдинѣ Івашков дворник тог стар, дѣд жѣпаницев Стана спѣтѣрѣса. И истинствоваи и господство ми съ вѣс днѣаном како нѣст нмал жѣпаница Ёлина дворничаса ниже еднаа трѣбѣ съ село Голещи, почто раді нѣст бна ея шт прѣкю, но ест бна Івашков дворник шт дѣдин, тере даѹ и господство ми жѣпаници Станен спѣтѣрѣса, іако да дрѣжит село Голещи дѣдина дѣдом ея Івашков дворник съ добро мир, како ест бна дрѣжал и шт прѣжде врѣме. Минѹиже шт Свѣта Тронцъ, шни пакн штал шт закона и шт прѣд господства ми шт днѣан, како нан много работ да не нмат съ село Голещи, анѣ да гледает шт дѣдин жѣпаницев Ёлини дворничѣса, гдеже хокет шѣрѣтал, да възимаеи раді теѹ новци, понеже внаѣѹ господство ми и книг Ілѣѣандрѣ боевод Імаш шт прѣ и за штал, лѣто хѣрѣз и нни кннсы старе.

<Т>ем радн, даѹ и господство ми сѣпрѣжннцев Станек спѣтѣрѣса и Предек спатар, іако да сѣт нм село Голещи вѣс, съ вѣс хотаром и съ всн вечини за дѣдинѣ и вѣ хѹабѣ, нм и снновом и внѣком и прѣвнѣчетом, вѣ вѣкн. Ишеланже извади минѹы шт Свѣта Тронцъ нѣкин кннгн нѣкогда над село Голещи, да не се вѣрѣшет, но да стонт лѣжинчи. И не шт когождо да вѣдет поколѣбнмо, <по> заповѣда господства ми.

<С>еже оубо и сѣдѣтелн поставнѹ господство ми: пан Хриза вел бан Кралеветскіи, пан Івашко вел дворник, пан Гангоріе вел логофет, пан Дѣмитрѣ вел внстнгар, пан Минѹан вел спатар, пан Неделко вел ключар, пан Баснаіе вел столник, пан Бѣзникка вел колмс, пан Бѣчина вел пѣхарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, пана Гангоріе вел логѹфет.

И аз, Тѣдѣоръ снѣден, намазаѹ нѣ град рекше Кѣкѣреці, мѣсеца генѣваріе кѣ дани и шт Ідама до нни в лѣт хѣрѣмг.

† Іѹ Матею вѣвѣдї, млостію божію господннѣ.

Іѹ Матею боевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlaniei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Stana spătăreasa și fratelui său, Preda spătarul din Brincoveni, nepoții lui Ivașco vornicul din Golești și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Goleștii, din județul Mușcel și Pădureț, tot satul cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și cu mori și cu vii și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că acest sat Golești mai sus scris este ocina lor veche și dreaptă și de moștenire de la bunicul lor Ivașco vornicul.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Mihnea voievod, după moartea lui Ivașco vornicul, iar jupanița lui, Ilina vorniceasa, ea a luat de la Mihnea voievod 1 000 de galbeni, în bani, ca să-i schimbe în Țara Ungurească, să-i facă galbeni de aur. După aceea, jupanița Ilina vorniceasa, ea a cheltuit acei bani și i-a mîncat, încît n-a avut de unde să-i dea, să-i plătească. Deci, pentru acei bani, a luat Mihnea voievod din moștenirea jupaniței Elina vorniceasa sate și țigani.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliăș după moartea jupaniței Elina vorniceasa, fiind acel sat Goleștii pe seama lor cu bună pace, iar jupanița Stana spătăreasa și fratele ei, Preda spătarul, ei au avut pîră înaintea lui Alexandru voievod Iliăș în divan cu egumenul Atanasie de la Sfînta Troiță de aici din București pentru satul Goleștii și s-au pîrît de față. Și așa pîrau călugării de la Sfînta Troiță, ca să ia satul Goleștii pentru satul Domneștii, care fusese dat la Sfînta Troiță. Întru aceea, Alexandru voievod a cercetat și a judecat după lege împreună cu toți cinstiții lui dregători și au mărturisit mulți boieri bătrîni, care știau de pe acea vreme. Și bine a adevărit Alexandru voievod cu tot divanul că acel sat Goleștii n-a fost al jupaniței Elina vorniceasa de zestre de la părinții ei, ci a fost al lui Ivașco vornicul de moștenire și acei bani nu i-a luat jupanița Elina vorniceasa, cît a fost împreună cu bărbatul ei, Ivașco vornicul, ci i-a luat după moartea lui Ivașco vornicul, iar satul Domneștii, el a fost de moștenire al sfîntei mănăstiri Argeșul. Deci, a dat Alexandru voievod din divan ca să stăpînească jupanița Stana spătăreasa și cu fratele ei, Preda spătarul, satul Golești cu tot hotarul, iar călugării de la Sfînta Troiță, ei să ia banii de unde i-a dat Mihnea voievod sau să ia alte dedine din moștenirea jupaniței Elina vorniceasa, unde vor găsi. Și astfel, a rămas egumenul Atanasie de lege și de judecată dinaintea lui Alexandru voievod din divan, ca mai mult treabă să nu aibă cu satul Goleștii. Și de atunci a tot stăpînit jupanița Stana spătăreasa satul Goleștii cu pace.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, egumenul Cozma de la Sfînta Troiță a sărit și el cu pîră pentru satul Goleștii și a venit înaintea domniei mele în mare judecată, de s-a pîrît de față cu jupanița Stana spătăreasa și cu fratele ei, Preda spătarul și iar pîrau în divan, ca să ia satul Goleștii și au spus că îl cumpărase Mihnea voievod cu acei bani mai sus scriși de la jupanița Elina vorniceasa. Întru aceea, domnia mea încă am cercetat și am judecat <după>¹ dreptate și după lege, împreună cu toți dregătorii domniei mele și mulți boieri bătrîni s-au ridicat în divan de au mărturisit cu suflețele lor că acel sat Goleștii este de moștenire al lui Ivașco vornicul cel bătrîn, bunicul jupaniței Stana spătăreasa. Și am adevărit și domnia mea cu tot divanul că n-a avut jupanița Elina vorniceasa nici o treabă cu satul Goleștii, pentru că n-a fost al ei de zestre, ci a fost al lui Ivașco vornicul de moștenire, de am dat și domnia mea jupaniței Stana spătăreasa, ca să stăpînească satul Goleștii, dedina bunicului ei, Ivașco vornicul cu bună pace, cum au stăpînit și de mai înainte vreme. <Iar>¹ călugării de la Sfînta Troiță, ei au rămas iarăși de lege și dinaintea domniei mele din divan, ca mai mult treabă să nu aibă cu satul Goleștii, ci să cerceteze din dedinele jupaniței Elina vorniceasa, unde vor găsi, să ia pentru acei bani, pentru că am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod Iliăș de pîră și de rămas, anul 7137 <1629> și alte cărți vechi.

Pentru aceea, am dat și domnia mea jupaniței Stana spătăreasa și lui Preda spătarul, ca să le fie satul Goleștii tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii de moștenire și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților în veci. Iar dacă vor scoate călugării de la Sfînta Troiță niscaiva cărți vreedată pen-

tru satul Goleştii, să nu se creadă, ci să stea mincinoase. Şi de nimeni să nu fie clintită, <după>¹ porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivaşco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Şi eu, Tud<or>¹ spudei, am scris în cetatea zisă Bucureşti, luna ianuarie 20 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., XL/102. Orig., perg. (38 × 51), pecete timbrată.

¹ Omis.

17

1635 (7143) inauarie 21, Bucureşti.

† Adecă eu Chirca peharnicul împreună cu jupîneasa mea Despa de Runcu scris-am acesta al nostru zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupînului Dumitru vel pitar şi la mîna jupînului Dragomir vel armaş, ca să se ştie cum am făcut tocmeală toţi depreună de bunăvoia noastră ca să avem a ţine toată partea de ocină a lui Dobromir banul de la satul Runcul, de în judeţul Vîlcea, cu toţi rumâni şi cu tot venitul ce se va alége, să ne hrănim eu Chirca peharnicul şi cu jupaneasa mea Despa pînă vom trăi noi amîndoi cu toată partea moşu-său lu Dobromir banul. Alt nimenilea treabă să n-aibă de în rudenia lui Dobromir banul, ce să ne hrănim noi cu bună pace. Iar după moartea noastră, amîndurora, să aibă a merge şi a cădea moşia a lui Dobromir banul, iar pre mîna lu Dumitru vel pitar pre mîna jupînului Dragomir vel armaş, să cază iar la sînge; iar alt de în rudenia noastră nimenilea treabă să n-aibă pentru că așa am făcut tocmeală noi toţi depreună de bunăvoe şi ne-am zapisuit unii la alaiţi. Şi se-au făcut această tocmeală de bunăvoia noastră, cu ştirea tuturor boia-riilor mari şi mici şi denaintea şi domnu nostru Io Mateiu Basaraba voevod.

Şi am pus şi blăstem: care se va ispiti den ruda noastră a călca şi a sarge această tocmeală ce am făcut sau a ne lepăda de în cuvîntu, acela să fie trăclet şi anathema şi blăstemat de vlădica Hristos şi afurisit la un loc.

Aceasta mărturisim, ca să se ştie şi să se crează. Şi pentru mai ade-<ve>rită credinţă, pusu-mi-am şi pecétea.

И написах аз, Лепѣдат лугвофет, ꙗ Бѣкѣреци, мѣсеца генаріе кѣ дьни, в лѣт хрѣмг¹.

Eu Chirca paharnic

Lepădat logofăt

᾽Ο Οὐγκροβλαχίας Γρηγόριος².

Arh. St. Buc., Ep. Rimnic, CII/8. Orig., hîrtie (30 × 21), două peceti aplicate. Cu o copie modernă. Altă copie la Bibl. Acad., ms. 2 083, f. 269.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Documente*, 458.

¹ „Şi am scris eu Lepădat logofăt, în Bucureşti, luna ianuarie 21 zile, în anul 7143” <1635>.

² Grigorie al Ungrovlahiei. Semnături autografe.

† Adecă eu jupan Dumitru vel pitar i jupan Dragomir vel armaș scris-am acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna jupî-nului Chircăi peharnicul, fratele jupînesei Simei stolniciasa, ca să se știe cum să aibă a țină toată partea de ocină a moșu nostru Dobromir banul de în sat de la Runcu, ot sudstvo Vlcea, cu toți rumâni și cu tot venitul cît se va alége, să se hrănească Chirca peharnicul și cu jupîneasa lui Despa, pînă voiu fi amîndoi vii și cu suflet, să n-aibă de nimenilea opreală den ruda noastră. Iar după moartea lor amîndurora să aibă a veni și a cădea moșia moșu nostru Dobromir banul de în Runcu, iar pre mîna noastră la sînge, alt nimenilea treabă să n-aibă, că așa am făcut tocmeală depreună de a noastră bunăvoie, cu știrea a tuturor boiarilor, mari și mici și denaintea domnu nostru Io Mateiu Basaraba voevoda.

Și am pus și blăstem: care se va ispiti den ruda noastră a călca și a sparge această tocmeală ce am făcut sau a se lăpăda de cuvînt acela să fie [să fie] trăclat și anatema și blăstemat de vlădica Hristos și afurisit de 318 sveti oțți ce sînt întru vă Nechei și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia.

Aceasta mărturisim să se știe și să se crează. Și pentru mai adeverită credință, pusu-ne-am și pecețile.

И написах аз, Лепѣдат логѡфѣт, ѡ Пѣкѡрѣци, мѣсеца генаріе кѡ дѡни, в лѣт ^{хрмг} 1.

Dumitru vel pitar

Dragomir vel a<(r)>maș

† *Ο Οὐγκροβλαχίας Γρηγόριος².

Lepădat logofăt³.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XIV/1. Orig., hirtie (30 × 21,5), 3 peceți mici, aplicate. Copii ibidem ms. 449, f. 305 și 702, f. 397.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Documente* 449—463.

¹ „Și am scris eu, Lepădat logofătul, în București, luna ianuarie 21 zile, în anul 7143” <1635>.

² „Grigorie al Ungrovlahiei”.

³ Toate semnăturile sînt autografe.

† Zde cletovții ai satului Mihăileștii ot sudstvo Tele<(or)>m<(an)>, anume: ot Păhulești, Bělciu i Bala i ot Cumcești, Manea i Neag i ot Truțești, Gherge i ot Tristicin, Leca i ot Pahulești, Gherghina i ot Găuriciu, Calofir i ot Brînceni, Mihăilă i ot Blotori, Mirlia i ot Guziani, Poroschi i ot Grozești, Nedelco, să jure satul Mihăilești cu acești megiași de către feciorii Papii logofătul, Drăghici i Fota spatarul, cum cînd s-au vîndut rumâni Papei logofătul și-au vîndut numai capetele, fără ocină și fără feciori, unul drept ughi 13. Și le-au lepădat banii cu sila pre la casele lor și n-au mersu la Păpa logofătul să ia banii de voia lor nici unul. Deci cum vor adevăra acești megiași cu sufletele lor. Și zioa la Paști, să jure aicea.

И исправник, Некѣла вел портар¹.

И писах аз, Стопка спѣден, оу Бѣкѣрещи, генаріе КС-гв дѣни, в лѣт хрѣмг².

† Іw Матен ввевѣд, мнлостію божію господннѣ.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-București, XI/3. Orig., hîrtie (20 × 15), pecete aplicată în tuș roșu.

¹ „Și ispravnic, Necula mare portar“.

² „Și am scris eu, Stoica spudei, în București, ianuarie a 26-a zi, în anul 7143“ <1635>.

† Григоріе прѣвѣсвещенномѣ архіемиѣтрополитѣ Земле Блѣшкѣ¹, împreună cu 6 boiari, numele lor: jupan Oprea vel agă i Radul vornicul ot Desa i ot Filipești, Dumitrașco cliucerul i ot Cornățeni, Socol cliucerul i Bratul comisul i Nénciul dvornicul ot Mănești, scris-am și mărturisim cu această carte a noastră, ca să fie de credință la mîna jupînesei Calei, fata Cernicăi dvornicul, și a fie-sa Marei, ca să se știe cum am fost luați de jupîneasa Calea și de soru-sa jupîneasa Neacșa a lui Ionașco comisul, fétele Cernicăi vornicul, pre răvașe domnești denaintea domnu nostru, Io Matei Băsărabă voevod, den divan, ca să căutăm și să le judecăm pentru toate moșiile, sate, rumâni, țigani ale Cernicăi vornicul, ce-au rămas după moartea lui. Într-aceia, noi ne-am strînsu toți împreună la părintele vlădica, la sfînta Mitropolie, de-am șazut și le-am luat sama pre amăruntul. Și așa-m judecat cum ce-au rămas după moartea Cernicăi vornicul mult, puțin, sate, rumâni, țigani, să fie tot den doao, ca doao surori. Anume, satul Ghitioara cu tot venitul și Săcuianii cu morile, cu viile, cu casele boerești ale Cernicăi vornicul și dentr-alte moșii, rumâni, țigani, ce se vor afla după moartea Cernicăi vornicul ce i se va alége partea, tot den doao.

Iar pentru rîndul zéstrelor, cui ce au dat Cernica vornicul pînă au fost el viu, fételor și nepoatelor lui, noi așa am judecat să hie dat, că au fost el voln'c cu bucatele lui a face ce-i va fi voia.

Iar pentru 240 de galbeni ce zicea Ionașco comisul că au cheltuit el pentru datoriile socru-său Cernicăi vornicul, noi am șazut de am luat sama ce-au luat Ionașco comisul în opt ani încheiați de la ocna Ghitioara. Am socotit ughi 250 luați de Ionașco comisul ce am culcat tot jos, și cei ce au luat de la ocna și cei ce zicea că au cheltuit. Iar pentru pacé, judecat-am cum să pue jupîneasa Calea ughi 50 și soru-sa Neacșa alți 50, ca să nu mai fie piră și gîlceavă la mijlocul lor. Iar de să va scula Ionașco comisul caré cumva să jure cu boiari pentru céle 240 de galbeni ce zice că au cheltuit pentru socru-său Cernica vornicul, să aibă a puneré și el céle 250 de galbeni ce au luat de la Ghitioara, atîta ani, pentru că așa le-am ales lucrul și le-am judecat cu sufletele noastre.

Și după ce am judecat, mers-au părintele vlădica de-au mărturisit cu noi împreună înaintea domnu nostru, în divan, cum scrie și mai sus. Într-aceia și domnu nostru cu tot <divan>²ul încă au judecat și au lăsat să hie această judecată și <a>ceastă tocmeală stătătoare în véci. Și le-am făcut această carte a noastră de judecată la mîna jupînesei Calii și a fie-sa Marii, cum le-am judecat și cum le-am tocmit cu ale noastre suflete și într-alt chip să nu fie. Și pentru mai bună credință am pus și pecețile și iscăliturile mai jos, să se crează în tot locul.

Πισ ε Βικκρεσι, μεσεца генарие ки дьни, в лѣт хрмг.

† 'Ο Ουγκροβλαχίας Γρηγόριος².

Oprea vel agă

Eu Dumitrașco cliucer ot Hilipești

Eu Radul vornic ot Desa

Socol cliucer ot Cornățeni

Nénciul dvornic⁴.

Bibl. Acad., L/4. Orig., hirtie (43 × 28), șters, 3 peceți aplicate.

¹ Grigorie preasfințitul arhimetropolit al Țării Românești...

² Loc rupt.

³ „Al Ungrovlahiei Grigorie”.

⁴ Toate semnăturile sînt autografe.

21

1635 (7143) ianuarie 31.

† Adecă eu, Coman comisul și cu frații mii, Andrei spatarul i Pătrașco postelnicul, feciorii agăi Neagului, scriem și mărturisim cu acestă zapis al nostru, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Dumitru vel vistiîar, cum să se știe că i-am vîndut noi dumnealui 1 țigan anume Stoica potcovariul și cu 1 copil micu de țîță, anume Ivan¹, ce l-au făcut cu țigancă jupînului Dumitru vel vistiîar, derept 5 000 de bani gata. Și i-am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, ca să-i fie dumnealui de moșie și feciorilor dumnealui și nepoților și strănepoților dumnealui în veacu.

Și cînd se-au făcut această tocmeală fost-au mulți boiari mărturii, anume: Bunea logofătul i Șerban logofătul și jupînul Pătru neguțătorul și Ivașco postelnicul Mujescul. Și pentru mai mare credința, pusu-ne-am și pecețile nostre.

Πис Стефан логωфет ωт Брътѣиани², мѣсеца генарие ѿ дьни, в лѣт хрмг.

† Coman comis

Bunea logofăt

† Pătrașco postelnic

Αποστολος μαρτηρας³.

† Ivașcu Muj(escul)⁴.

<Pe verso:> Dintr-acest Stoica iaste Ivan potcovarul și din Ivan, Vasile și din Vasile, Florea, Nițu i Constandin. 7251.

Bibl. Acad., XLIII/6. Orig., hirtie (29 × 21), 4 peceți aplicate.

¹ „Ivan”, scris de altă mînă pe loc alb.

² „A scris Ștefan logofătul din Brătiani”...

³ „Apostol mărtor”.

⁴ Toate semnăturile sînt autografe.

22

1635 (7143) februarie.

† Многостією вожією, Іу Матею воєвод и господинъ вѣсон земли Шгирвеллахінскон, вноуке великаго и прѣдобраго, почнешомъ Іу Басараевъ воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми вѣрном слоугуу господства ми

БРЕМІА КЪПИТАНОУЛ Н СЪ СЪРБИМИ, ЕЛЦИ СОУТ ПОД СКРИПЪТОУ ЕГО Н СЪ СИНОВИ НУ, ЕЛЦИЖЕ БОГЪ ПРИПОУСТИТ, ТАКОЖЕ ДА ЕСТ ИМЪ СЕЛО ГРОУЛІНІН ШТ СОУДСТВО БЛАШКА, ВЪС СЕЛО СЪС ВЪС ХОТАРОМ Н СЪ ВЪС ХОДОКОМ ШТ ПОСКОУДІ, ВАРЕ ЕЛНКА ВНСТ. . . РА СИ, ШТ ХОТАРЪ ДАЖЕ ДО ХОТАРЪ, ПО СТАРН ХОТАРН Н ПО БЛАНШ, ЕЖЕ СЕ ХОТАРСАЕТ СЪ СЕЛО ЛЪТЧЛІНІН Н СЪ МИРЧЕШІН Н СЪ ГРОЗЕШІН. ПОНЕЖЕ ТОГО СЕЛО ГРЪЛІНІН ВЪЛ ЕСТ СЕЛО ГОСПОДСКОУ Н ПОКОУПЕН ШТ ПОКОННАГО МИХАНА ВОЕВОД. И ШТ ТОГДА. . . , ВЪС ВЪС БЫЛ СЕЛО ГОСПОДСКОУ.

И ПОТОМ, КЪДА ЕСТ БЫЛ ВЪ ДЪНИ ЛЕШН ВОЕВОД, СИНЪ ШЕФАН ВОЕВОД, А ГОСПОДСТВО ЕМОУ ДАЛ ЕСТ Н ПОДАРОВАЛ ПО СЛОУГЪ ГОСПОДСТВА ЕМОУ БРЕМІА КЪПИТАНОУЛ Н СЪ СЪРБИМИ ЕГО СЪ ВЪС СЕЛО ГРОУЛІНІН РАДІ ПРАВА Н ВЪРНА СЛОУЖБА ЧТО ЕСТ ПОСЛОУЖНА ГОСПОДСТВА ЕМОУ. И ДАЛ ЕСТ Н ГОСПОДСТВО ЕМОУ ВОЛА ДА СЪВІРАЕТ ЛЮДІ ЧЮЖДИ. . . ВЪЗ ЛЪФЪ. И ПРОСТИЛ НУ ЕСТ СЕЛО ГРЪЛІНІЕ. . . Н. . . Н КНИГИ ЛЕШН ВОЕВОД, ВЪ ЛЪТ ВРАӨ. . . ІЕРИМІА КЪПИТАНОУЛ Н СЪ СЪРБИМИ ЕГО, ТАКО ДА ЕСТ НУ СЕЛО ГРЪЛІНІН ВЪСН СЪ ВЕЧНИНІН. . . ДЪДНО. . . Н ЗА. . . ШТ ВЕЧНИНАНІЕ. . . ДА СЪВІРАЕТ ЛЮДІ ЧЮЖДИ. . . НАД СІА. . . Н. . . Н ЗА ХРА. . . ПОСЛОУЖНА ГОСПОДСТВА МН СЪ СВОЕН ШРОЖІЕ. . . ДОМОВЕ. . . МОЖЕ, ХОКЕТ БЫТИ ТРЪБОВЕ ГОСПОДСТВА МН Н ХОРЕВ. И ШНН. . . Н ЗАКОН. . . Н ШЕЦАМ Н ВІНОМ Н ЗА ОУЗАМСТВО <Н ЗА СВАКЕХ> ІАЖДЕНІЕ КОЛНКО СЪТ ПРЕЗ ВСЪ ЗЕМЛН. . . БАНТОВАНІЕ ДА НЕ ИМАТ, ТЪЧІА ДА БОУДЕТ ЗА СЛОУЖВОУ Н САМО МЕ ХОКЕТ БЫТИ. . . ТРОУДА ИМЪ. . . НА ГОСПОДСТВА МН. . . САМ ГОСПОДСТВО МН ДАХ Н ПОМИЛОВАХ Н ОУТВЪРДІАХ ПО МНЛОВАНІА Н ОУСТРОЕНІА ЛЕШНОВ ВОЕВОД НАД СІА КНИГА ГОСПОДСТВА МН, КАКО ЕСТ ВІШЕ ПНС.

СЕГО РАДІ, <ДАДОХ Н ГОСПОДСТВО МН БРЕМІА КЪПИТАНОУЛ Н СЪ> СЪРБИМИ, КОЛЦИ СОУТ ПОД СКРИПЪТОУ ЕГО, ТАКО ДА ЕСТ ИМЪ СЕЛО ГРЪЛІНІН СЪ ВЪС ХОТАРОМ Н СЪ ВСН ВЕЧНИНІН Н СЪ ВЪС ХОДОКОМ <ВЪ ШЧІНІН Н ВЪ ШХАВЪ Н НЕ ШТ КОГОЖЕ> НЕПОКОЛЪВЫМО, ПО <ШРЪЗМЪ> ГОСПОДСТВА МН.

И ЕЩЕЖЕ И ЗАКЛІНАНІЕ ПОСТАВІАХ ГОСПОДСТВО МН: ПО ШЩЪСТВІАХ ГОСПОДСТВА МН, КОГО ИЗВЕРИТ ГОСПОДЪ БОГЪ БЫТИ ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛІН БЛАШКОН ІАЛИ ШТ СРЪДІНАГО ПЛОДА ГОСПОДСТВА МН ІАЛИ ШТ СЪРОДИК ІАШИХ ІАЛИ ШТ ІНО ПЛЪМЕННИКІАХ ІАЛИ ШТ ІНЕ. . . МОЛЮМ ВІ. . . КНЕЗН БОЖІЕМЪ, ДА АЩЕ ПОЧТЕТЕ Н ПОНОВИТЕ Н ОУТВЪРДІАТЕ СІА КНИГА ГОСПОДСТВА МН, ТОГО ГОСПОДЪ БОГЪ ДА. . . Н СЪХРАНИТ. . . ЗАЕ ТЪЛО ЕГО, А СЪДЪШІАХ ВЪЦІАХ, ДЪША ЕГО. И АЩЕІАЖЕ НЕ ПОЧЕТЕТЪ Н НЕ ПОНОВИТ Н НЕ ШТВЪРДИТ СІО КНИГА ГОСПОДСТВА МН. . . ТОГ ДА ЕСТ АНАОНМА Н АФОУРСАН ШТ ТНІ ШТЦІ ІАЖЕ СОУТ ВЪ НЕКЕН Н ДА ИМАТ ЧАСТІО СЪС ЮДА Н СЪС ІВОІА НА ЕДНО МЪСТО, АМИН.

СЕЖЕ ОУБЕ Н СВЕДИТЕЛІЕ ПОЛОЖІАХ ГОСПОДСТВО МН: ЖОУПАН ХРИЗЪ ВЕЛ БАН КРАЛСВЕТСКЫ Н ЖОУПАН ІЕЛАСКО ВЕЛ ДВОРНИК Н ЖОУПАН ГРИГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ Н ЖОУПАН ДОУМИТРЪ ВЕЛ ВІСТІАР Н ЖОУПАН. . . ВЕЛ СПАТАР Н ЖОУПАН БАСІАІЕ ВЕЛ СТОЛНИК Н ЖОУПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМІС Н ЖОУПАН БОУЧИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК Н ЖОУПАН КОСТАТИНЪ ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ІСПРАВНИК, ГРИГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И ІСПИСАХ АЗ. . . МЪСЦА ФЕВРВАРІЕ. . . В ЛЪТ ХЗРАГ.

† ІУ МАТЕЮ ВШЕВЪДА, МНОСТІО ВОЖІЮ, ГОСПОДИНЪ.

ІУ МАТЕН ВОЕВОД <М.Р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credincioasei slugi a domniei
mele Erimia căpitanul și cu sîrbii, cîți sînt sub steagul lui, și cu fiii lui, cîți
Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satul Gruianii din județul Vlașca, tot satul
cu tot hotarul și cu tot venitul de pretutindeni, oricît va fi. . . sa, din hotar
pînă în hotar, pe vechile hotare și pe semne, care s-au hotărnicit cu satul
Lătcénii și cu Mirceștii și cu Grozeștii. Pentru că acel sat Gruianii a fost sat
doimnesc și cumpărat de răposatul Mihail voievod. Și de atunci. . . a tot fost
sat domnesc.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Leon voievod, fiul lui Ștefan voievod, iar domnia lui a dat și a dăruit pe sluga domniei lui Erimia căpitanul și cu sîrbii lui, cu tot satul Gruianii pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce a slujit domniei lui. Și i-a dat și domnia lui voie să strîngă oameni străini... fără leafă. Și le-a iertat satul Gruianii... și... și cărțile lui Leon voievod, în anul 7139... lui Ierimia căpitanul și cu sîrbii lui, ca să-i fie satul Gruiani tot și cu vecinii... dedină... și de... de vecinie... să strîngă oameni străini... pe această... și... și pentru... a sluji domniei mele cu armele sale... casele... poate, vor fi treburile domniei și ale țării... Iar ei... și legea... și oi și vin și de împrumută <și de toate> mîncaturile cîte sînt peste toată țara... bîntuială să nu aibă, numai să fie de slujbă și însuși vor fi... truda lui... la domnia mea... însămi domnia mea am dat și am miluit și am întărit miluirea și întocmirea lui Leon voievod pe această carte a domniei mele, cum este mai sus scris.

Pentru aceasta, <am dat și domnia mea lui Erimie căpitanul și cu> sîrbii, cîți sînt sub steagul lui, ca să-i fie satul Gruianii cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul <de ocină și de ohabă și de către nimeni> neclintit, după <porunca> domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești fie din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau din alt neam sau din alte... vă rugăm... cnezi ai lui Dumnezeu, dacă veți cinsti și veți înnoi și veți întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să... și să-l păzească... aici trupul lui, iar în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar dacă nu veți cinsti și nu veți înnoi și nu veți întări această carte a domniei mele, ... acela să fie anatema și afurisit de 318 părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Grigorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan... mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Grigorie mare logofăt.

Și am scris eu... luna februarie... în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Bibl. Acad., LIX/33. Orig., perg. (36 × 44), rău pătat de umezeală, pecete timbrată.

23

1635 (7143) februarie 1.

† Adecă eu, Dima postelnicul, și cu surorile mele, Anca și Neacșa și Mariica și Vilae, feciorii jupînului Eftemie bîl vel pitar și ai jupîneșei Vilae, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, cum să se știe că au lăsat răposata a noastră maică, jupîneasa Vilae, încă pînă au fost vie și la moartea ei, partea ei de în Uliță, de la oraș de Rîmnic, toată, cu vadul de moară și cu locul, cît se va alége și cu rumânii, anume...¹, însă partea ei toată, de preste tot. Pentru că această parte de ocină, cu rumânii și cu tot ce se va alége, fost-au lăsat încă pînă au fost cu suflet, ca să o dăm de milă pentru sufletul domneaei răposatei maicăi noastre și a părinților domneaei deci și noi, după cuvîntul domneaei, datu-o-am finului Pîrvului logofătul, finului nostru feciorul popei Pangăi de Rîmnic, ca să-i fie lui moaște și feciorilor lui și nepoți-

lor și strenepoților, iară maicăi noastre în vecie de pomeană și părintelui nostru Eftemie pitariu și noac.

Iar cine se va ispiti a sparge această tocmeală a noastră, veri den feciorii noștri, veri den rudele noastre, acela să fie proclēt și afurisit de vlădica Iisus Hristos și de 318 otți ije vă Nichei și să fie cu Iuda și cu Ariia într-un loc.

Și mărturie: părintele Theofil Rudeanul i Radul vtori vistiiar i Preda spatar de Brncoveni i Ivașco cliucer Ceparul i Andrei slujer Rudeanul i Drăghici spatarul sînu Papev logofătul și Radul logofătul de Șintești i Udrea logofătul și Iane zugraful i Dragomir logofătul Rătivoescul i Mitrea stolnicul ot Boari i Mihăilă portarul și alți boiari mulți carii-ș vor pune pecețile și iscăliturile.

Și am scris eu, Bratul grămăticul, în casa lu Iane zugraful. Aceasta mărturisim.

ПИС МѢСЕЦА ФЕВРѢАРИЕ А ДАНЫ, В ЛѢТЪ ХЗРМГ.

Condilă postelnic

Eftemie pitariu

Eu Dima, feciorul lui Eftimie pitariu și a răposatei maicăi noastre Vilae, am sc(r)is ca să-ți faci fine Pîrvo logofete, cărți domnești pre acestua zapisu alū nostru.

Dima

† Stanca sora i Vilae.

Anca.

Neacșa.

Marica.

Vilae.

Dragomir Rătivoescul

Preda spătar

Dolofan

Ivașco clucer

Radul logofăt

Drăghici spatar².

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XLVI/2. Orig., hirtie (30 × 20,5), 9 peceți aplicate.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Arhimandritul Vasile Tismăneanu*, 554—555.

¹ Loc alb.

În afară de numele surorilor, celelalte semnături sint autografe.

† МНООСТІЮ ВОЖІЮ, ІУ МАТЕЮ ВОЕВОД Н ГОСПОДИНЪ ВЪСОИ ЗЕМАН УГГРОВАУХІНСКОЕ, ВНСК ВЕЛНКАГО Н ПРѢДОБРАГО, ПОКОНИНОМ <ІУ БАСА>РАБЪ ВОЕВОДЕ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МН СІН ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МН СЛБСЪ ГОСПОДСТВА МН МНУХАН ПРИБѢГША, СИНЪ ДАДШЛОВ УТ БЪИЛЕЦИН, УТ СЪДСТВО ДОЛ ЖНА Н СЪС СИНОВИ ЕМЪ, ЕДИЦЕМ БОГЪ ДАСТ, ІАКОЖЕ ДА ВЪДЕТ УТ НИНѢ НАПРЕД Ѹ МИРОНО Н СЕСВОДНО ЗА ВЕЧННАНІЕ, УН Н СИНОВИ ЕМЪ УТ КЪ ГОСПОДСТВА МН Н УТ КЪ ВЪСЫХ АНАУЕН ГОСПОДСТВА МН Н УТ КЪ ВЪСАХ ПОРЪДЕНІА ГОСПОДСТВА МН, ЗА НИХТО ВАИТОКАНІЕ ДА НЕ НМАТ ВЪ ВѢКЫ. ПОНЕЖЕ ТОГ ЧЛОВЕКЪ МН<УХАН ВНСЕ ПИС>, УН ЕСТ БНА ВЕЧНИЪ ЗА ДѢДИНЪ ГОСПОДСТВО МН УТ СЕЛО УТ БЪИЛЕЦИН, ЕЩНЖЕ УТ ДАВНОЕ ВРѢМЕ. Я КЪДА СЪМ БНА ГОСПОДСТВО МН ВЪ ПРИБѢГСТВО Ѹ УГГРРЪСКА ЗЕМАН, НА ХАЦАГ, НА РЪША БЪРБАТОВЕ

Миклаѡш, а господство ми тогда съм простил по Михан за вечннаніе, по вн и по синови емѡ и по видци емѡ шт сини, алн тѣчию глава без шчинѡ, радї права и вѣрнин слѡжеѡ что ест послѡжил господство ми на врѣмѡ за неколю ѡ приѣгство и вставнин нже ест жина его и синови его зде въ земан, радї господство ми, тере ест послѡжил господство ми по чюжди земан. И сътвори нх съм господство ми и запис на рѡкѡ его, когда съм простил господство ми ѡ приѣгство ѡ Хацагѡ със велнокое каетѡ и със мнош болѣри сведѣтелїн написани ѡ запис, по нме: <Ис>ан бив вел дворник и Горган спатар и Дѡмитрѡ Финишан кѣпнтан и Михан ключар и Прѣвѡ вистнар и Барѡвѡ пѣхарник и Михан постелник и Дѡмитрашко постелник и Преда постелник и Івнашко постелник и шт Хора Хацагѡлов, жѡпан Бѣрѡат Миклаѡш и синѡ его, Бѣрѡат Матѡпш и жѡпан Бѣлаш и Чока Дѡмитрѡ.

<И> потом, къда ест бнл съда, въ дѡнїн господства ми, ако подаровал ме ест господѡ Богѡ по господство ми със господство и честитомѡ царю със скрипта дрѣжецие Земан Блашко, зде въ настоа прѣдѣдом господства ми, а господство ми съм сътвори на рѡкѡ Миханюв и книгѡ господства ми шт господство, <п>акоже да ест ѡ мишо и संबодно за вечннаніе шт къ господства ми и шт къ видци господства ми и шт къ въсах порѡднїа господства ми, вн џ синови емѡ и внѡком и прѣвѣнчетом и не шт кождо непоколебно, порнзмо господства ми.

Ѣщнже закланнїе поставѡлем господство ми: по шшествиѡ господства ми, кого изберет господѡ Богѡ биты господарѡ Земле Блашкое, нан шт срдїчнаго плода господства ми нан шт сѡродныкы нашых нан, по грѣсах нашнх, нан шт кино племенник, да аще почитит и поновит и штерѡдит сїн книгѡ господства ми за помилованїе, тог господѡ Богѡ да га почитит и да съхранит въ господствѡ и въ бѡдеши вѣщах, дѡш: его. Ищелнже не почитет и не поновит и не шкрѣпит сїн книг за помилованїе, анѡ поперет и . . . и нехавнт, того господѡ Богѡ да га шѡїет зде тѣло его<и да> бѡдет трѣклет и анатнма и аѡѡрсан шт ѡн свѣтѡх шцих нже сѡт въ Некен и да имат частїю със Юѡда и със Ирїа, . . .

Сеже сведетелїе поставѡлем: жѡпан Хрнзѡ вел ван Кралевски <и пан Івашко вел дворник> и пан Глнгорїе вел постелник¹ и Дѡмитрѡ вел вистнар и Михан <вел спатар и пан Бѡзника вел колмс и пан Баснлїе вел столник и пан Бѡчина вел пахарник и Костантин вел постелник . И исправник, сам реч господства ми.

Писах аз, Пѣрвоуа граматик, въ настолин граду Бѡкѡрецин, мѣсеца феврѡарїе ѡ днїе и шт Ідѡла до ннїѡ, въ сего писанїе, теченїе лѣто хѡрмг, лѣта господждаѡ хлѡдѡх.

† Ів Матѡю воевода, мнлостїю божию, господннѡ.

Ів Матѡю воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mihai Pribeagul, fiul lui Dadul din Băilești, din județul Dolj și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să fie de acum înainte în pace și slobod de vecinie, el și fiii lui de către domnia mea și de către toți nepoții domniei mele și de către toată rudenia domniei mele, de nimeni bîntuială și să nu aibă în veci. Pentru că acel om Mihai mai sus scris, el a fost vecin de moștenire al domniei mele din sat din Băilești, încă de multă vreme. Iar cînd am fost domnia mea în pribegie în Țara Ungurească, la Hațeg, la Rîul lui Bărbat Miclăuș, iar domnia mea am iertat atunci pe Mihai de vecinie, pe el și pe fiii lui și pe nepoții lui de fii, însă numai capul fără ocină, pentru dreaptă și credincioasă slujbă, pe care a slujit-o domniei mele la vreme de nevoie în pribegie și a lăsat pe femeia lui și pe fiii lui aici în țară, pentru domnia mea, dea slujit domniei mele prin

țări străine. Și i-am făcut domnia mea și zapis la mîna lui, cînd am iertat domnia mea în pribegie la Hațeg cu mare blestem și cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: Aslan fost mare vornic și Gorgan spătarul și Dumitru Filiașan căpitanul și Mihai clucerul și Pîrvul vistierul și Barbul paharnicul și Mihai postelnicul și Dumitrașco postelnicul și Preda postelnicul și Ionașco postelnicul și din țara Hațegului, jupan Bărbat Miclăuș și fiul lui, Bărbat Mateias și jupan Bălaș și Cioca Dumitru.

⟨Iar⟩ apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu pe domnia mea cu domnia și cinstitul împărat cu schiptrul stăpînirii Țării Românești, aici în scaunul strămoșilor domniei mele, iar domnia mea am făcut la mîna lui Mihai și cartea domniei mele din domnie, ca să fie în pace și slobod de vecinie de către domnia mea și de către nepoții domniei mele și de către toată rudenia domniei mele, el și fiii lui și nepoții și strănepoții și de către nimeni neclîntit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de miluire, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte de miluire, ci o va călca și ⟨o va strica⟩ și o va rupe, acelaia domnul Dumnezeu să-i ucidă aci trupul ⟨și să⟩ fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte de Iuda și cu Arie ⟨în același loc, amin⟩.

Iată martori punem: jupan Hrizea mare ban al Craiovei ⟨și pan Ivașco mare vornic⟩ și pan Gligorie mare postelnic ¹ și Dumitru mare vistier și Mihai ⟨mare spătar și pan Buzinca mare comis și pan Vasilie mare stolnic și pan Vucina mare paharnic⟩ și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Am scris eu, Pîrvu gramaticul, în cetatea de scaun București, luna februarie 3 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7143, anul domnului 1634 ².

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LX 24. Orig., perg. (43 × 29), rupt, pecete timbrată, căzută.

¹ În loc de mare logofăt.

² Anul erei noastre nu corespunde cu vâlcatul.

† Многостією божією, Іу Матен воевода н господиннъ вѣсон земле Уггров-лахнское, вѣск стараго н прѣблагаго, поконномѣ Іу Басараба воеводі. Дават господство ми сін повелѣніе господства ми жѣпанницев Калев, дѣцира Черникъв дворник н дѣщерех ен Марін, вѣска Черникъв дворник н съ синови нм, еанцеже Богъ даровах, якоже да ест нм вѣсѣх дѣдіне н вечини н ацигани Черникъв дворник вѣс на двоа със сестрам са, жѣпанница Нѣкша Іунашков колмс по нме шт Гнтіваръ, шт вѣс ходоком н шт Сѣксіани н шт сѣдство Блх<ов> със воденицех н със вннограді н съ кѣщове ващом си, Черникъв дворник н шт вѣсѣх штѣчествін Черни-

кън ворник, что ест бнл встал по сьмрът емѸ, много мало, вѸс на двоа, ꙗкоже две сестри. Понеже сѣн више речени учине и дѣдѣне Черникъв дворник бнл ест притеснени и вѣдръжани шт къ зетом си Іунашко комнс със жѸпанница его Нѣкша, дъщера Черникъв ворник, сестра сѸпрѸжницев Калев по сьмрътѣи Черникън дворник. Таже нмаѸ многа прѸх и каранѣе еднаа съ дръга радѣи учине и дѣдѣне бащом си, Черникън ворник, почто радѣи снни шт тѣло его нѣст встал.

Ѹ потом, къда вист и нинѣ, въ дьни господство ми, а шнѣ пакѣже нмаѸ прѸх за лицѸ въ многа редове пред господства ми Ѹ великѣи днван. Вѣ том, господство ми сьм гледах и сѣднх по правдѸ и по закон, кѸпно съ вснхми почтеними правителѣи господства ми и дах господство ми мегю ннх Ѹ болѣри шт днван, по рѣваше господски, по нме: жѸпан Ѹпрѣ вел агъ и шт Деса, Радул ворник и шт Филиппа, ДѸмитрашко ключар и шт Корнѣцъ вни, Сокол ключар и шт Ѹеци, Ъратѣл комнс и шт Мънеци, Нѣнчюл дворник въ пред чистнѣншомѸ и прѣвсѣтѣ-ищенномѸ архѣе митрополнт штцѸ нашемѸ владѣцѣ Гргорѣе Земле Блашко, ꙗкоже да гледает и да истен<ствѣет>, како ест вѣрѣтал съ дѸшамн нх, сице да Ѹтакмише радѣи всѣх дѣдѣне Черникаъв ворник села и ацигани и вечни, что внтѣи встал по сьмрътѣи его.

Вѣ том, сѣн више речени болѣри, шн съвнраше се вснх въ кѸпно на штцѸ владѣка, въ свѣта Митрополѣе зде, Ѹ ЪжкѸреци и сѣднл тере ест вѣзнимал разлога а Ѹ вѣс разлчнѣе и сице сѣднх и Ѹтакмиа със дѸшамн нх, како что ест встал по сьмрътѣи Черникъв дворник, много, мало, варе что се вѣрѣстнх да ест двоа, ꙗкоже две сестри. Ѹ радѣи редо прекюве, комѸ что ест бнл дал Черника ворник внѣкам си и дъщерех емѸ, докле ест бнл шн жив, сице сѣднл тех болѣри да вѣдѣи дал, почто радѣи ест бнл шн волен съ дѣдѣнне его да сѣтворит что внтѣи болѣе его. Ѹ радѣи сѣи житѣи, что ест рекаъ Іунашко комнс како ест кѣлтовал радѣи трѣбове и дѸжновенѣа тѣстом си, Черникъв дворник, шн ест вѣзнимал разлога Іунашков комнс, что ест бнл вѣзнимал и шн въ всем годѣне шт над шкна Гнтѣваръ, смотриа Ѹги сѣи, вѣзнимал вснх шт Іунашко комнс.

Вѣ том, тех Ѹ болѣри поставна всѣх Ѹ дол: и сѣи житѣи что ест бнл Ѹзел Іунашко шт на шкнѣ и тех Ѹги, что ест рекаъ Іунашко како ест бнл кѣлтовал по трѣбове Черникъв ворник, а радѣи сѣмиренѣа Ѹтакмиа тех болѣри, ꙗко да поставна жѸпанница Калѣ Ѹги и сестрам са Нѣкша дръги и житѣи, да <не>¹ нмат млѣво и прѸх въ сред нм. Ѹ ащещанже се вѣстаниа Іунашко комнс, ꙗкоже да заклет със болѣри радѣи тех сѣи житѣи, кое ест рекаъ како ест келтовал радѣи дѸжновенѣа тѣстом си, Черникън дворник, да нматѣи поставнѣи и шн тех сѣи Ѹги что ест бнл вѣзнимал шт на шкна Гнтѣваръ въ толнко лѣтѣи, без жѸпанница Калѣ, понеже сице сѣднх и Ѹтакмиа сѣн више речени Ѹ болѣри със дѸшамн нх. И вндѣх господство ми и книга штцѸ владѣцѣ Гргорѣе въ кѸпно със болѣри шт сѣжденѣе и за такмеженѣе и сам свѣтнѣе его штцѸ владѣка свѣдѣтелствовала пред господства ми Ѹ днван кѸпно със тех шест болѣри шт сѣжденѣе и за такмеженѣе, како ест више пис.

Сега радѣи, дах и господство ми жѸпанницев Калев и дъщерех ен Марѣн, ꙗкоже да дрѣжит шт всѣх дѣдѣнне бащом си, Черникъв ворник, вѣс на двоа шт сестрам на Нѣкша, како ест више пис, да сѣт нм за дѣдѣно и въ шѸаб и синовом нвнѸком и прѣвнѸчетом и не шт кождо непоколѣбнмо, по заповѣда господства ми

Сеже и свѣдѣтелѣи поставнх господство ми: пан Хриза вел ван Кралевски и пан Івашко вел дворник и пан Гангорѣе вел лшгѸфет и ДѸмитрѸ вел внтѣгар и МиѸан вел спатар и Ъаснлѣ вел столник и ЪѸзника вел комнс и ЪѸчнна вел пѣхарник и жѸпан Костандн великѣи постелник. И исправник, жѸпан Гргорѣе великѣи лшгѸфет.

И аз, ДѢШМНТЪ ЛОГОФЕТЪ, НАЧЕРТА ВЪ НАСТАВА ГРАДУ БѢКЪРЕЩІ, МѢСЕЦА ФЕВ-
РВАРІЕ Е ДАНИ И ШТ ПДАМА ДАЖЕ ДО НИИЪ, ВЪ СЕГО ПИСАНІЕ, ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМ ВЪ ЛѢТ
ХРГМВ.

† Іу МАТЕЮ ВВЕКВАДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДНИЪ.

Іу МАТЕЮ КОЕКОВА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul bătrînului și preabunului răposatului, Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Calea, fiica lui Cernica vornicul, și fiicei ei, Maria, nepoata lui Cernica vornicul, și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie din toate dedinele și vecinii și țigani lui Cernica vornicul tot în două cu sora sa, jupanița Neacșa a lui Ionașco comisul, anume: din Ghitioara, din tot venitul și din Săcuiani și din județul Ilfov cu morile și cu viile și cu casele tatălui lor, Cernica vornicul, și din toată moștenirea lui Cernica vornicul ce a rămas după moartea lui, mult puțin, tot în două, ca două surori. Pentru că aceste mai sus spuse ocine și dedine ale lui Cernica vornicul au fost cotropite și stăpînite de către ginerele său, Ionașco comisul, cu jupanița lui, Neacșa, fiica lui Cernica vornicul, sora jupaniței Calea, după moartea lui Cernica vornicul. Apoi, au avut multă pîră și ceartă una cu alta pentru ocinele și dedinele tatălui lor, Cernica vornicul, pentru că fii din trupul lui n-au rămas.

Iar după aceea, cînd a fost și acum, în zilele domniei mele, ele iarăși au avut pîră de față în multe rînduri înaintea domniei mele, în marele divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ele 6 boieri, din divan, pe răvașe domnești, anume: jupan Oprea mare agă și din Desa, Radul vornicul și din Filipești, Dumitrașco clucerul și din Cornățeni, Socol clucerul și din Uești, Bratul comisul și din Mănești, Nenciul vornicul înaintea preacinstițului și preasfințitului arhimitropolit, părintele nostru vlădica Grigorie al Țării Românești, ca să cerceteze și să adeverească, cum vor afla cu sufletele lor, așa să se întocmească pentru toate dedinele lui Cernica vornicul, sate și țigani și vecini, ce au rămas după moartea lui.

Întru aceea, acești boieri mai sus spuși, ei s-au adunat toți împreună la părintele vlădica, la sfînta Mitropolie, aici, în București, și au stat de au luat seama în toate felurile și așa au judecat și întocmit cu sufletele lor ca, ce a rămas după moartea lui Cernica vornicul, mult, puțin, orice se va afla, să fie în două, ca două surori. Iar pentru rîndul zestrei, fiecăreia cît a dat Cernica vornicul nepoatei sale și fiicelor lui, cît a fost el în viață, așa au judecat acei boieri să fie dat, pentru că a fost el volnic să facă cu dedinele lui ce i-a fost voia lui. Iar pentru 240 galbeni, ce a spus Ionașco comisul că a cheltuit pentru treburile și datoria socrului său, Cernica vornicul, ei au luat seama lui Ionașco comisul, ce a luat și el în opt ani de la ocna Ghitioara, au socotit 250 ughi, luați toți de Ionașco comisul.

Întru aceea, acei 6 boieri au pus tot jos: și acești galbeni, pe care i-a luat Ionașco de la ocna și acei ughi, ce a spus Ionașco că a cheltuit pentru treburile lui Cernica vornicul, iar pentru împăcare au întocmit acei boieri ca să pună jupanița Calea 50 ughi și sora sa, Neacșa, alți 50 galbeni, să <nu>¹ aibă ceartă și pîră între ele. Iar dacă se va scula Ionașco comisul, ca să jure cu boieri pentru acei 240 galbeni, pe care a spus că i-a cheltuit pentru datoria socrului său, Cernica vornicul, să pună și el acei 250 ughi pe care i-a luat de la ocna din Ghitioara în atîția ani, fără jupanița Calea, pentru că așa au judecat

și au întocmit acești mai sus spuși 6 boieri cu sufletele lor, Și am văzut domnia mea și cartea părintelui vlădica Grigorie împreună cu boierii, de judecată și de întocmire, și însuși sfinția sa părintele vlădica a mărturisit înaintea domniei mele în divan, împreună cu acei șase boieri, de la judecată și de la întocmire, cum este scris mai sus.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Calea și fiicei ei, Maria, ca să stăpânească din toate dedinele tatălui său, Cernica vornicul, tot în două cu sora sa Neacșa, cum este scris mai sus, să le fie de moștenire și de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni, neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Grigorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna februarie 5 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., L/21. Orig., perg. (38 × 47), pecete timbrată.

¹ Omis.

26

1635 (7143) februarie 15.

† Să se știe acesta zapis, ca să fie de mare credință, cum au cum<părat> giupînul Panaite ocină în sat în Stănulești de la Hurdează, stîjini 10 de ocină. Ș-au dat Panaite bani gata 600 în mîna lu Hurdează. Și ocina de lungă de hotărul Moceștilor pînă în apa Buzăului, fără moră.

Și iar au cumpărat giupînul Panaite o jumătate de rotă de moră în Buzău, fără ocină, de la Negrita și de la feciorii ei, anume Stanciul și de la Vlad. Ș-au dat Panaite bani gata [i] Negritei 9 galbeni. Și iar au cumpărat giupînul Panaite de la Stan Băcan de Stănulești, de într-o rotă de moră a patra parte, dreptu 900 de bani. Și iar au cumpărat giupînul Panaite de la Cîrstiian și de la Rădul Huiup de într-o rotă de moră iar a patra parte, dreptu 900 de bani.

Deci acești omeni ¹ au vîndut de bunăvoia lor, cu știrea tuturor megiașilor și de în sus și de în jos.

Deci mărturie și aldămășari: giupînul Armega i Manea i Staico i Négo-slav i Radul i Cîrstiian i Staico i Manea i Stanciul i Hurdează i Pătru diaconul și de Potoceni, Toder.

Писах аз, поп Стан въ село Мирчеши, мѣсеца февралѣ ѿ дьни, въ лѣтѣ 7143².

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, XVIII/2. Orig., hîrtie (30 × 21), 3 peceti aplicate. Copii ibidem, mss. 441, f. 9v și 29 și 459, f. 114.

¹ Cuvîntul „omeni” scris între rînduri.

² „Am scris eu, popă Stan din satul Mircești, luna făurar 15 zile, în anul 7143” <1635>.

Milostiiu bojieiu Io Matei Basarabă vovod i gospodar. Pișem gospodstva mi ție Cotorogio din Cînești. Dau în știre domnia mea, în vreme ce vei vedea ceastă carte a domniei mele și cu sluga domniei mele po ime...¹, iar tu să cauți să vii aici cât mai curînd, să stai de față cu Ișfan înaintea domniei mele pentru un pogon de vie, ce zice Ișfan că l-ai vîndut întiiu lui, iar apoi te-ai sculat de l-ai vîndut și boiarinului domniei mele Simei logofătul. Iar să nu vei vrea să vii de voie, să hie volnic Ișfan cu sluga domniei mele ce scrie mai sus să te aducă fără voia ta și de nimenea opreală să n-aibă.

(21 februar 7143 = 1635).

După T. G. Bulat, *Două acte d mnești*, 48.

¹ Loc alb.

† Adecă noi, megiiășii den satul Dătcoii, anume Stan și Pătru, feciorul Stoicăi Robul și Manea, feciorul Manii, și Nica scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis să hie de mare credință la mîna jupînului Simei al doilea logofăt, cum să se știe că i-am vîndut partea noastră de moșie den Dătcoi, însă cît iaste decindea de Dîmbovița, despre Grozăvești, partea noastră toată cît se va alége den gîrla Miclii pînă în matca Dîmboviții, cu jumătate de apă și cu vad de moară, drept bani gata zéce mii. Și i-o am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor boiarilor și a vecinilor de pre înprejurul locului și den sus și den jos. Și am luoat toți banii gata în mîinile noastre. Însă i-am vîndut moșie cît iaste mai sus scris, iar dencoace de Dîmbovița despre siliște noastră și despre vii, să nu aibă nici o treabă nici cu noi, nici cu feciorii noștri, nici cu acea parte de ocină.

Însă ne-am tocmit într-acest chip cum să-și facă moară în vadul ce i-am vîndut, iar să nu va hi vad de moară cum vendem noi, de nu i se va suferi, să hie volnic dumnealui să-și ia banii toți de la noi și noi să ne ținem moșia noastră.

Și s-au întîmplat la această tocmeală a noastră și la aldămaș mulți boiari mărturii: jupan Dumitru Dudescul vel vistier i sinŭ ego, Radul logofătul i jupan Calotă clucerul ot Popești i Ghioca iuzbașa ot Cotrăceni i Ianiu comisul i Tatul cupețu i popa Stoica i popa Drăgoiu i Dumitru croitorul i Paraschiva croitorul i Hrizea vatahul i Șteful logofătul i Sima vatahul za dărăbani i Dumitru i Udriște logofătul ot cămară i Neagoe logofătul i brat ego Pîrvul i Iova banul. Aceasta am scris și mărturisim cu acesta al nostru zapis. Și pentru credința ne-am pus toți dégitele ca să se creaza.

СЕ АЗ, СТОИКА СПЪДЕН, ПИСАХЪ ВЪ ГРАДУ БЪКЪСРЕЦИН, МЪЩЕЦА ФЕРЕСАРІЕ КЪ ДНН,
В ТАКЪ ХЪРМГ¹.

Eu Stan.

Eu Pătru.

Eu Manea.

Eu Nica.

Eu popa Drăgoiu.

Γηάνη κόμησος².

Dumitru vel vistiar <m.p.>
 Eu Calotă clucer <m.p.>
 Radul logofăt Dudescul <m.p.>
 Ghiuoca izbăşa <m.p.>
 Udrişte logofăt <m.p.>
 Eu Dumitru pîrcălab <m.p.>
 Tatul cupţu <m.p.>
 Popa Stoica <m.p.>
 Eu Dumitru croitor.
 Eu Paraschiva croitor.
 Sima vatah.
 Hriza vatah.
 Iova.
 Eu Şteful logofăt <m.p.>
 Eu Pîrvul logofăt <m.p.>
 Eu Neagoe logofăt ot Fălcoi <m.p.>
 Stoica spudei <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-Bucureşti, II/21. Orig., hirtie (30 × 21), 15 peceti inelare, aplicate.

¹ „Iată eu, Stoica spudei, am scris in oraşul Bucureşti, luna februarie 25 zile in anul 7143” <1635>.

² „Iani comis”.

29

1635 (7143) martie.

...<Lazăr logofăt călugărul> de Gorunéni ot sudstvo Vlaşca, scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare <credinţă la mîna jupanului...> vtorii dvornic şi jupînései lui Tod<o>sia, cum să ştie că am vîndut eu toată <partea mea de ocină den Gor>unéne di în cîmpu şi di în pădure şi di în apă şi cu vaduri de moră şi din<... şi cu> tot hotarul orecît şe va alége pre unde au fost <ho>tarăle céle bătrîne încă mai di<nainte vréme, jupanului...> eiu vornic şi jupînései lui, Todosiia, de<rept>u ughi 15 bani gata de a mea <bună-voe şi> cu ştirea tuturor rudelor méle şi a megiişelor de pre înprejurul locului, ca să<-i fie lui> şi jupînései lui şi coconelor lor m<oş>ie în vecie.

Şi la tocmeala noastră <fost-au> mărturie, anume: Calotă clucer ot Popeşte şi frate-său Toader slugiiarul i Cîrstiiian <i...logof>ătul ot Orbească şi Tudor portarul ot Gor<uné>ni i Stănilă logofătul ot Băneşti... alţi mulţi boiari. Aceasta mărturisescu ca să se ştie şi să se crează. Şi prentu <mai mare credinţă ne-am pus şi pe>cetea.

ПИС МЪКЕЦА МАРТИЕ... ДНЕ, БЪ ЛЪТ 7143.

...tănel

Eu Lazar logofăt, călugur.

Bibl. Acad., DCCXXXV/58. Orig., hirtie, rupt, pecete aplicată.

EDIȚII, Iorga, *Doc. urldăşene*, 188—189.

† Eu Iova ot Gioroc cu fii-mieu Stoichina scris-am acesta al mieu zapis ca să fie de mare credință la mîna fiei mîele, anume Petriia, cum să știe că i-am dat eu Pitriei moșie zēstri în vale, răzoari 2 de varză și în moară o zi și o noapte și în Nisip, unde să va adivăra de funea mea să țiea a treia și în Turnaț pași 40, ca să-i fie ei moșie ohabnică, ei și ficiorilor ei și nepoților și cine-i va da ei Dumnăzău, căci i-am dat eu de a mea bunăvoe. Iar cine va vrea să o oprească de în ficiorii miei să fie proclēt și afurisit de vlădica Isus Hristos și de 318 otți. Așa să fie și de mine.

Și am scris în luna lu martie 2 dni.

Și mărturii a fostū: Dragomir i Raicu i Stoian ot Gioroc.

Și am scris eu Lamba, sinū Drăgoi ceauș ot Puțuri, leat 7143 <1635>.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, III/2. Orig. hirtie (21× 15,5).

† Многостією вожією, Іу Матею воевода и господинъ въсон земли Уггровлахи́нское, вишк великаго и прѣдобраго, стараго, поконниаго Іу Басарава воевода. Дават господство ми сїе повеленіе господства ми Дръгоюк wt Добрещи и жителницев его Фѣтанін, дъщеря Конкве, синъ Владѣлов Рошка wt Брътїани wt сѣдство Яриши, и съ нх синовн, елицн им Богъ припѣстит, ꙗкоже да мѣ ест нѣкое вечнии ѿ село ѿ Мѣшетци, въ сѣдство Яриш, на име: Іуи със синовн си и Стонка със синовн си, синовн Шипев, понеже сїи више речени вечнии били сѣт за дѣдїнѣ вечнии Владѣлов Рошка wt село wt Мѣшетци, ешеже wt прѣжде време и въс дрѣжал нх ест със добро мирно.

И потом, къда ест бнл съда, при днїе господство ми а синовн Шипев, Іуи и Стонка, вини ест дигнѣл съпренїе и пришии сѣт тере съпрѣше се за лицѣ пред господства ми ѿ великїи диван със Дръгою и със жѣпанца его Фѣана. и сице прѣше Іуи и брат си, Стонка, ѿ диван како нѣст бнл вини вечнии Владѣлов Рошка wt Мѣшетци, ниже за дѣдїнѣ, ниже за покѣпенїе, ниже ѿфатна нх ест свезанїа Мнхана воевода тамо ѿ Мѣшетци, ниже продадоше се вечнии Владѣлов Рошка. Таже въ том, господство ми съм гледал и сѣдил по правдѣ и по закон, със въснхми честнстїамн правнтелїи господство ми и съм дал господство ми Іуинов и Стонкѣв, синовн Шипев закнн ѿ добри людїе по рѣваше господскїи, на име: wt Бѣжеци, Стан Моканѣл и wt Каракал, Дѣмитрѣ кълѣрашѣл и wt Лѣхѣчци, Могош и wt Бѣлци, Тѣдор и wt Цигънеци, Радул, синъ Балдовниов и Нѣкшѣл, ꙗко да закает със дѣшамн нх како нѣст бнл Шипа, wtцѣ Іуинов и Стонкѣв, вечниѣ Владѣлов Рошка wt село Мѣшетци, ниже ѿфатна нх ест свезанїа Мнхана воевода тамо ѿ Мѣшетци, ниже продадал се ест вечнии. Таже, когда ест кїи на днѣ и на сорок, а Іуи и Стонка, синовн Шипев, вини никакоже нѣст моглѣ заклѣти, анѣ ест wстал wt закон и wt сѣжденїе wt пред госпоства ми. И видѣхом господство ми и wва рѣвашоѣ господски за клетовци и кингѣ мегїашом за сѣжденїе на рѣк Дръгоюв. И ащеи ниже хокет извад нти нѣкогда сїи вечнии некїе кинге, сътворит въ нинно wбраз, да не се вѣрѣет, нѣ лѣжинче да стонт.

Сего ради, дадохъ съм господство ми Дръгоюв и жѣпанцев его Фѣтанін, ꙗкоже да сѣт им сїи вечнии, Іуи и Стонка, дѣдїнѣ и въ wхаѣ, ни.м, синовном и внском и прѣвншчедом и не wt когожде непоколѣнмо, порнзмо господства ми.

СЕЖЕ СКО Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН Хриза вел бан
Кралеvски н жъпан Ивашко вел дворник н жъпан Глигоріе вел логѡфет н жъпан
Дѡмитръ Дѡдескѡ вел вистіар н жъпан Мнѡко вел спатар н жъпан Басналіе вел
столник н жъпан Бѡзника вел колмс н жъпан Бѡчина вел постѡлник ² н жъпан Ко-
стандин велникіе постѡлник. И исправник, Глигоріе вел логофет.

И написахом аз, Лепѡдат логѡфет, въ настолин граду Бѡкѡрѡцин, мѡсеца
мартіе ѿ дѡни н ѡт ѡдамѡдо селѡ, въ сего писаніе, теченіа лѡтом въ лѡт хрѡмг.

† Іо Матею воєвода, мноствію вожію господннь.

Іо Матею воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara
Ungrovlăhiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io
Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Drăgoi
din Dobrești și soției lui, Eftana, fiica lui Voico, fiul lui Vladul Roșca din
Brătiani, din județul Argeș, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să-i fie
niște vecini în sat la Mușetești, în județul Argeș, anume: Ion cu fiii săi și
Stoica cu fiii săi, fiii lui Șipa, pentru că acești mai sus ziși vecini au fost de
moștenire vecini ai lui Vladul Roșca din sat din Mușetești încă dinainte vreme
și i-a tot ținut cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, iar fiii lui Șipa, Ion
și Stoica, ei au ridicat pîră și au venit de s-au pîrît de față înaintea domniei
mele în marele divan cu Drăgoiu și cu jupanița lui, Eftana. Și așa a pîrît
Ion și fratele său Stoica în divan că n-au fost ei vecini ai lui Vladul Roșca din
Mușetești, nici de moștenire, nici de cumpărătură, nici i-a prins pe ei legătura
lui Mihail voievod acolo la Mușetești, nici nu s-au vîndut vecini lui Vladul
Roșca. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după drep-
tate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia
mea lui Ion și lui Stoica, fiii lui Șipa, lege 6 oameni buni pe răvașe domnești,
anume: din Băjești, Stan Mocanul, și din Caracal, Dumitru călărașul, și din
Lehăcești, Mogoș, și din Beleți, Tudor, și din Țigănești, Radul, fiul lui Bal-
dovin, și Neacșul, ca să jure cu sufletele lor că Șipa, tatăl lui Ion și al lui Stoica,
n-a fost vecinul lui Vlad Roșca din sat din Mușetești, nici nu l-a prins legătura
lui Mihail voievod acolo la Mușetești, nici nu s-au vîndut vecini. Astfel, cînd
a fost la zi și la soroc, iar Ion și Stoica, fiii lui Șipa, ei nicidecum n-au putut să
jure, ci au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am văzut
domnia mea și amîndouă răvașele domnești de jurători și cartea megieșilor
de judecată la mîna lui Drăgoiu. Iar dacă vreodată acești vecini vor scoate
niscaiva cărți făcute în alt chip, să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

De aceea, am dat domnia mea lui Drăgoiu și jupaniței lui, Eftana, ca să
le fie acești vecini, Ion și Stoica, dedină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților
și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei
și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru
Dudescul mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare
stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare postelnic ² și
jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna
martie 3 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în
anul 7143 <1635>.

СЕГО РАДІ, ДАДОУ СЪМ ГОСПОДСТВО МН ПОЧТЕННОМЪ ПРАВНТЕАЮ ГОСПОДСТВО МН [ПОЧТЕННОМЪ ПРАВНТЕАЮ ГОСПОДСТВО МН] ЖЪПАН ИВАШКО ВЕЛ ДВОРННК, ІАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ ВЪС СЕЛО ТРЪНШАНІН СЪ ВЪСОМ ХОТАРОМ Н СЪС ВЕЧНІН Н СЪС ВЪСОМ ХОДОКОМ ШЧННЪ ДЪДІНЪ Н ВЪ ШУАБ СІНОВОМ Н ВЪСКОМ Н ПРЪВНЪЧЕТОМ Н НЕ ШТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБНОМО, ПОСІЗМО ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ ШЕО Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН КРАЛЕВСКІН НЖЪПАН...² ВЕЛ ДВОРННК Н ЖЪПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ АУГУФЕТ Н ЖЪПАН ДЪМИТРЪ ДЪДЕСКЪА ВЕЛ ВІСТІАР Н ЖЪПАН МНУХАЮ ВЕЛ СПАТАР Н ЖЪПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛННК Н ЖЪПАН БЪЗІНКА ВЕЛ КОМНС Н ЖЪПАН КОСТАНДІН ВЕЛ ПОСТЕЛННК. И НСПРАВННК, ГАНГОРІЕ ВЕЛ АУГУФЕТ.

И НАПНСАХ АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛОГОФЕТ, ВЪ НАСТОЛНН ГРАДУ БЪКЪРЕЦІН, МЪСЕЦА МАРТІЕ І ДЪНН Н ШТ ІДАМА ВЪ ЛЪТ ДРМГ.

† ІУ МАТЕЮ ВОВЕРУДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДННЪ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОД <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic și cu fiii lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Trănșanii din județul Ialomița, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din baltă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, însă toată partea lui Albul, fiul lui Piscică din Nănișori, din malul Dunării în lung pînă la hotarul Ialomiței, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Ivașco marele vornic de la Albul din Nănișori toată partea lui din Trănșani, cu vecinii și cu tot venitul, pentru 10 000 aspri gata.

Și iar să-i fie jupanului Ivașco marele vornic ocină și vecini, însă partea lui Mușat vistierul și partea copilului său Vasilie spătarul, toată partea lor și de moștenire și de cumpăratură, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că această ocină și cu vecinii din Trănșani a fost de moștenire a jupaniței Samfirei, soția lui Mușat vistierul, mama lui Vasilie spătarul. Și a cumpărat și Mușat vistierul niște părți de ocină din Trănșani și cu vecini de la Radul postelnicul și de la fratele său, Datco paharnicul și de la fiii lui Miclăuș postelnicul, fiii lui Datco clucerul din Potoceni și încă și de la alți boieri, care nu sînt scriși aici, în cartea aceasta.

Iar cînd a fost mai înainte vreme, vecinii din Trănșani din partea lui Mușat vistierul, pe cîți îi cumpărase cu bani gata și din partea lui Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistierul, cîți a avut de la mama sa, jupanița Samfira, ei s-au răscumpărat de vecinie de la Mușat vistierul și de la fiul său, Vasilie spătarul, ca să fie iarăși cnezi cu ocinele lor.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu pe domnia mea cu domnia și cinstitul împărat cu sceptrul stăpînirii Țării Românești, pe scaunul strămoșilor mei, vecinii din Trănșani, moștenii satului, ei nu au voit să șadă pe moștenire lor, să-și plătească haraciul cinstitului împărat și mierea împărătească și dăjdiile domniei mele, ci au fugit, de au trecut peste Dunăre și au părăsit dedinele lor. Întru aceea, domnia mea am apucat pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic să plătească toate birurile sătenilor din Trănșani și toată mierea împărătească tot din casa lui, pînă ce s-au împlinit ughi 350, cînd a fost cursul anilor 7142, pentru că a ținut Ivașco marele vornic județul Ialomița de birărie.

Iar apoi, cînd a fost iarăși în zilele domniei mele, în anul 7143, luna august¹ s-au întimplat și trei deșugubine pe ocina satului Trănșanii: un gelep omorît cu doi ciobani. Astfel a plătit jupan Ivașco marele vornic acele trei deșugubine deplin și au făcut cheltuială cu pîrîtorii pentru gelepi pînă ce au împlinit cheltuiala, 80 000 aspri.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic, ca să-i fie tot satul Trănșanii cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan...² mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna martie 10 zile și de la Adam în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Muzeul de Istorie al municipiului București, nr. 27 205. Orig., hirtie (42 × 28), pecete timl rată.

¹ Așa în text, deși actul este dat în martie 1635.

² Loc alb.

† Многостією божією, Іу Матею Басарабѣ воєводі и господинѣ въсон земли Уггровлахінскон. Дават господство ми сіе повелѣніе господство ми почътенномѣ волѣрѣ господство ми пан Сима вторіи логофет и съ сини емѣ, елнци Богъ даровати, яко да ест емѣ учинѣ въ село Дѣтконі, шбаче вса частѣ мегіашом въ Дѣткон и колника ест шбонѣ полѣ въ Дѣмбовицѣ въ къ Грозъ-вещи, въ Грѣла Шикліи дорн ѣ гіена Дѣмбовицин, съ половино въ вод и съ брод въ водіициѣ, въ по въс хотаромѣ, въ хотар до хотар, варе елика избериѣ са.

Понеже сіе вышше речена учинѣ и със брод въ водіициѣ был ест мегіашов въ Дѣткон въ дѣдно, ешеже въ прѣжде времѣ. ꙗ потом, егда выст иниѣ, въ дѣны госоодство ми, шни сътворили ест сіѣ дѣднина им продатеана. Бѣ томъ, волѣр господство ми Сима логофет, шн кѣпи ест сіѣ вышше писана учинѣ и съ брод въ водіициѣ въ на въс мегіашин въ Дѣткон по име, Стан и Пѣтрѣ, синѣ Стонокъи Ровѣл и Манѣ, синѣ Маніи и Ника за хі панизи готови, шбаче учина без вѣчини. И видѣхъ господство ми и записа сим мегіашом въ проданіе на рѣка Симеѣ логофет и съ много волѣри и мегіашини свѣдѣтели, имени ихъ: пан Дѣмитрѣ Дѣдескѣл вел вистѣар и съ сини егѣ Радѣл логофет и Калотѣ клѣчар въ Попѣци и въ Котрѣчѣни, Гіука юзбаша и Інию колмс и Татѣл кѣпец и поп Стонка и въ Бѣкѣрѣци, поп Дрѣгою и Дѣмитрѣ кронтор и Параскиѣ кронтор и Шефѣл логофет и Хризѣ ватах и Сима ватах въ Дѣрѣбани и Дѣмитрѣ прѣкѣлаб и Вѣдрице логофет, въ Шерниѣса и въ Фѣлкон, Нѣгоѣ логофет и брат егѣ, Прѣвѣл и въ Шѣшѣци Іуѣа ванѣл. И продали ест сѣи мегіашини въ Дѣткон ницномѣ учинѣ въ ницномѣ добро волѣ, без ни една силост и съ знаніѣ всѣм мегіашомѣ въ гор и въ дол и въ штрого местом и въ прѣд господство ми.

СЕГО РАДИ, ДАДОХ СЪМ ГОСПОДСТВО МН БОЛЪРОМЪС ГОСПОДСТВО МН СМЕР
ВОТОН ЛОГОФЕТ ИКО ДА ЕСТ ЕМЪС СІЕ ВНИШЕ РЕЧЕНА, УЧНИЪ УТ ДЪТКОИ И СЪ БРОД УТ
ВОДИНИЦЪ УЧНИЪ, ДЪДИНИЪ И ВЪ УХАБЪ СИНОВИМ И ВЪДИНИМ И ВЪШЕТОМ И НЕ УТ КОГО
НЕПОКОЛЪБИМОМЪС, ПРЕЗ РЕЧЕНИИ ГОСПОДСТВО МН.

СЕ ОУБО И СВЕДІТЕЛИИ ПРИЛОЖИХУ ГОСПОДСТВО МН: ПАН ХРИЗЪ ВЕЛ БАН КРА-
ЛЕВСКИИ И ПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРИК И ПАН ГЛИГОРИЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ПАН ДЪСАНИТЪС ВЕЛ
ВНСТІАР И ПАН МІХАЮ ВЕЛ СПЪТАР. . .¹ И ПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНИК И ПАН БЪЗНИКА ВЕЛ
КОМИС И ПАН БЪЧНИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК И КОСТАТИИ ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВИК, ГЛИГОРИЕ
ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И АЗ, СТОИКА СПЪДЕН ШЕРБАНОВИЧ, ПИСАХ ВЪ НАСТОЛНИ ДНЕНО ГРАДУ БЪКЪ-
РЕШСКИИ МЪСЦА МАРТИЕ І-ГВ ДНИИ И УТ ІДАМА ДО НИИЪ ТЕЧЕНИА ВЪ ЛЪТЪ ХЪРМІ,
ЛЪТА ГОСПОДА ХЪХЛЕ.

† ІУ МАТЕЮ КВЕВЪДА, МНООСТИЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

ІУ МАТЕЮ КОЕВОД <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinsti-
tului boier al domniei mele pan Sima al doilea logofăt și cu fiii lui, cîți Dum-
nezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în satul Dătcoii, însă toată partea megiași-
lor din Dătcoi și cît este pe amîndouă cîmpurile de la Dîmbovița, dinspre
Grozăvești, de la gîrla Miclii pînă la matca Dîmboviții, cu jumătate din apă
și cu vad de moară, de peste tot hotarul, din hotar în hotar, oricît se va alege.

Pentru că această mai sus-zisă ocină și cu vad de moară a fost a megiași-
lor din Dătcoi de moștenire încă dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum,
în zilele domniei mele, ei au făcut această dedină a lor vînzătoare. Întru
aceasta, boierul domniei mele, Sima logofăt, el a cumpărat această mai sus-
scrisă ocină și cu vad de moară de la toți megiașii din Dătcoi, anume: Stan
și Pătru, fiul lui Stoica Robul și Manea, fiul lui Manea și Nica pentru 10.000
bani gata, însă ocina fără vecini.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare al acestor vecini la mîna
lui Sima logofătul și cu mulți boieri și megiași martori, numele lor: pan Du-
mitru Dudescul marele vistier și cu fiul lui, Radul logofătul și Calotă clucerul
din Popești și din Cotrăceni, Ghioca iuzbașa și Ianiu comisul și Tatul negusto-
rul și popa Stoica din București și popa Drăgoiu și Dumitru croitorul și
Paraschiva croitorul și Șteful logofătul și Hriza vătaful și Sima vătaful de
dărăbani și Dumitru pîrcălabul și Udriște logofătul din Șerineasa și din Fălcoi,
Neagoe logofătul și fratele lui, Pîrvul și din Păușești, Iova banul. Și au vîndut
acești megiași din Dătcoi ocina lor de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu ști-
rea tuturor megieșilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea
domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Sima al
doilea logofăt, ca să-i fie lui această mai sus-zisă ocină din Dătcoi și cu vad
de moară, ocină, dedină și de oahbă, fiilor și nepoților și <stră>nepoților
și de nimeni neclintit, înaintea spusei domniei mele,

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Cra-
iovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru
mare vistier și pan Mihaiu mare spătar. . .¹ și pan Vasilie mare stolnic și
pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și Costantin mare
postelnic. Și ispravnic. Gligorie mare logofăt.

Și eu, Stoica spudei Șerbanovici, am scris în minunata cetate de scaun
București, luna martie a 10-a zi și de la Adam pînă acum cursul, în anul 7143,
anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

<Pe verso din sec. XVIII:> Carte de cumpărătoare pre Fundul Dătcoilor ot Mateiu voievod.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan București, II 22. Orig., hirtie (40 × 28), pecete timbrată. Cu o trad. ibidem II/23. Altă trad. la Bibl. Acad., ms. 2 593, f. 33, cu data martie 3.

¹ Loc alb.

34

1635 (7143) martie 13, București.

† Милостією вожією, Іу Матею воєвода и господинѣ въсон земаи Згг-ррволахіинское, вѣск велнаго и прѣдвѣраго, стараго, поконинномъ Іу Басарабѣ воєвода. Дават господство ми сѣи повелѣніе господство ми почтенномъ правителю господство ми жѣпан Дѣмитрѣ Фланшанѣа вел питарю и със синови си, елищеже Богъ даровахъ, такоже да мѣ ест вчинѣ и вечинѣи ѣ село ѣ Гор Спинишор, вт сѣдство Мех<единци>, али деа господство ми, половинѣи за село, вт пол и вт шѣм и вт вод и със вѣснхъ вечинѣи и със вѣс ходокомъ и вт седалище селавъ вт посвѣдї, варе еанка се хтит извѣгат вт през вѣс хотаромъ, по старе хотарѣ¹ и велѣси.

Понеже сѣи више речениа половинѣи за село вт Гор Спинишор вили соут господство ми за дѣдинѣ ешиже вт прѣжде врѣме. И потомъ, къда ест вна въ дѣни Илїандрѣ воєводе Илїашъ, въ лѣт хѣлѣзъ, по врѣме къда съм вна господство ми волѣр вел агъ, а господство ми самъ продалъ съм ест сѣи половинѣи за село вт Гор Спинишор със вѣснхъ вечинѣи колище се хошетъ нанти ѣ деа господство ми със вѣснхъ вчинѣи и със вѣс ходокомъ, вт хотар до хотар, почтенномъ правителю господство ми жѣпан Дѣмитрѣ вел питар, что ест вна тогда къпнтан, за зги Тѣ аспри готови, за добро колю и със званїа вѣсѣмъ волѣромъ и със званїа братїимъ господство ми и а мерїашомъ, вт гор издол, и вт кръсть мѣстомъ. И съм възималъ господство ми тогда вѣснхъ новѣи вт рѣка жѣпан Дѣмитрѣ вел питар, что ест вна твгда къпнтан. И сѣи више речени аспри далъ ю съм господство ми, пакъ вѣснхъ по село Бѣвчиюл, тере съм покѣпила пакъ въ мѣсто, дѣдинѣ радї дѣдинѣ, и сътворила нхъ съм господство ми, вт волѣрство, и записъ вт рѣка господство ми въ рѣка жѣпан Дѣмитрѣу вел питар, що ест вна тогда къпнтан и със мнози волѣри сведѣтелиа написани ѣ записъ, на име: жѣпан Стаматїе вие вел агъ и Мнхан ключаръ и Конде вел армашъ и вт Бѣлѣки, Радулъ постелиникъ и вт Фаркашъ, Радулъ постелиникъ и вт Брѣнеци, Дрѣгичъ постелиникъ и вт Поганъ, Барбѣа постелиникъ и вт Спинѣки, Дѣмитрѣашко постелиникъ и вт Фвндѣки, Станчиюл логофетъ.

И потомъ, къда ест вна съда, въ дѣни господство ми, ако подаровалъ ме ест господъ Богъ със господствїе и честитомъ царю със скриптра держещанъ Земаи Блашкое, на стѣла прѣдѣдомъ господство ми, а господство ми сътеорихомъ на рѣка жѣпан Дѣмитрѣ вел питар и книга господство ми вт господство да ест емѣ и синови емѣ дѣдинѣ въ вѣкы.

И пакъ да ест почтенномъ правителю господство ми жѣпан Дѣмитрѣ вел питар вчинѣи и вечинѣи ѣ село ѣ Рѣспичи вт сѣдство. . . ¹, вт пол и вт шѣм и вт вод и вт по вѣс мѣстомъ и вт по вѣснхъ хотарове, вт чин до чин и със вечинѣи и вт седалище селавъ, вт посвѣдї, варе еанка се хтит извѣратъ вт по вѣсомъ хотаромъ. И вечинѣи да се знаетъ, которїи се сѣт продалъ вечинѣи пан Дѣмитрѣ вел питар със синови нхъ и със вѣсѣхъ делове имъ за вчинѣи вт Рѣспичи, по име: Пан със

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstितului dregător al domniei mele jupan Dumitru Filișanul marele pitar și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Spinișoru de Sus, din județul Mehedinți, însă partea domniei mele, jumătate de sat, din cîmp și din pădure și din apă și cu toți vecinii și cu tot venitul și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne.

Pentru că această jumătate de sat mai sus-spusă din Spinișorul de Sus a fost a domniei mele de dedină încă dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alixandru voievod Iliaș, în anul 7137, pe vremea cînd am fost domnia mea boier, mare agă, iar domnia mea singur am vîndut această jumătate de sat din Spinișorul de Sus cu toți vecinii cîți se vor găsi în partea domniei mele, cu toată ocina și cu tot venitul, din hotar în hotar, cinstितului dregător al domniei mele jupan Dumitru marele pitar, care a fost atunci căpitan, pentru ughi 360 aspri gata, de bunăvoie și cu știrea tuturor boierilor și cu știrea fraților domniei mele și a megiașilor din sus și din jos și dinprejurul locului. Și am luat domnia mea atunci toți banii din mîna jupanului Dumitru marele pitar, care a fost atunci căpitan. Și acei sus-spuse aspri i-am dat singur domnia mea, iar toți pe satul Băbiciul, de l-am cumpărat iar în loc, dedină pentru dedină și le-am făcut domnia mea, din boierie, și zapis de la mîna domniei mele la mîna jupînului Dumitru marele pitar, care a fost atunci căpitan, și cu mulți boieri martori, scriși în zapis, anume: jupan Stamatie fost mare agă și Mihael clucerul și Conde marele armaș și din Văleni, Radul postelnicul și din Farcași, Radul postelnicul și din Brănești, Drăghici postelnicul și din Poiană, Barbul postelnicul și din Spineni, Dumitrașco postelnicul și din Fundeni, Stanciul logofătul.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu cu domnia și cinstitul împărat cu schiptrul stăpînirii Țării Românești, pe scaunul strămoșilor domniei mele, iar domnia mea am făcut la mîna jupanului Dumitru marele pitar și cartea domniei mele, din domnie, ca să-i fie lui și fiilor lui dedină în veci.

Și iar să-i fie cinstितului dregător al domniei mele, jupan Dumitru marele pitar, ocină și vecini în sat în Răsipiți, din județul. . . ¹, din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot locul și de peste toate hotarele, din cap în cap și cu toți vecinii și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Și vecinii să se știe, care s-au vîndut vecini panului Dumitru marele pitar, cu fiii lor și cu toate părțile de ocină din Răsipiți, anume: Nan cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2600 aspri gata și o iapă de 1 000 aspri și Curicea cu fiii lui și cu funia lui de ocină, pentru 2 400 aspri gata și Ivan cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri gata și o iapă, prețul ei 1 000 aspri gata și Cernat cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Coman cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Stanciul cu fiii lui și cu funia lui de ocină, pentru 2 600 aspri gata și Nedelco cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Lepădat cu fiii lui și cu funia lui de ocină și Ivan cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri gata și Bănța cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri și Nicoară cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 800 aspri gata și o iapă de 1 000 aspri și Stan, fiul lui Dobre, cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri gata și Avram cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri și o iapă de 1 000 aspri și Brătîlă cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400

aspri și Ion cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Mihorcea cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Gogul cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Rădăcină cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Dan cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri și Hodor cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 și Dumitru cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri și Radoslav cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Oprea cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Țițea cu fiii lui, cu funia lui de ocină, pentru 2 400 aspri gata și Radul cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Bădea cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Țundrea cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 500 aspri gata și Stoica cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri gata și Radul Gonțea cu fiii lui și cu funia de ocină pentru 5 600 aspri gata și o vacă de 400 aspri și Vișan cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 3 040 aspri și o iapă de 1 000 aspri și Toader și fiii lui și <cu> funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și o vacă de 400 aspri și Neagoe cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri și Stan cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri și Barbul cu fiii lui și cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata și Mărin cu fiii lui și cu zece stinjeni de ocină pentru două iepe foarte bune și drept o vacă.

Pentru că acel sat, Răsipiți, mai sus spus, au fost toți cnezi cu ocinile lor încă mai dinainte vreme. Iar apoi, când a fost în zilele lui Alexandru vodă, iar moștenii satului din Răsipiți, cîți sînt mai sus-spuse, ei singuri, de voia lor, [și] s-au vîndut vecini cu fiii lor și cu moștenirea lor cinstitului dregător al domniei mele jupan Dumitru marele pitar, ca să-i tie dedină, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul locului și cu zapise de la mîinile lor de vînzare și cu mulți boieri martori scriși în zapis.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Dumitru Filieșanul marele pitar ocinile și vecinii, care sînt pe rînd mai sus-spuse în satul Răsipiți, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna martie 13 zile și de la Adam pînă acum în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., MDLXVII/1. Orig., perg. (36 × 50), pecete aplicată.
 EDIȚII. Bălan și Cernovodeanu, *Doc. inedite*, 350–355.

¹ Loc alb.

† Милостією божією, Іу Матен воевода и господинь всои Земли Уггров-лахінскін, виск великагш, покойниомъ Іу Басараба воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господство ми болѣрниш господства ми Петрін сльжер и съ сини

его, елициже Богъ дароватъ), яко да мѣ естъ село Лазъла въ сѣдство Мехъединцихъ, всѣ село съ всѣ хотаромъ и съ всѣ вечини и съ всѣ ходокомъ шт полю и шт шѣмъ и шт водъ и шт седалице селовѣ, шт хотаръ до хотаръ, по старъ хотаръ и по велѣгы. И вечини ешеже да се знае, по име: Станчюл и Стоян и Нѣгое¹ и Стеаѣ и Тѣдосіе и Тѣдоръ и Пѣтръ и Маринъ и Барвѣла и Стопка и Тѣдоръ и Лѣпѣла и Станъ и Манѣ и Строе и Барвѣла и Лѣпѣла и Кръстѣ и Неделко и Нѣгое и Дръгичъ Рѣба и Степанъ и Проданъ и Станъ Бѣлановъ и Радославъ, и Драгѣла и Нѣгѣла и Барвѣла Граменъ и Данъ и Лѣпѣла Нѣнчюлши и Лазаръ и Станъ и Станъ Кока и Дима и Бишанъ и Стоянъ Кика и Станчюлъ Фѣлага и Прѣвѣла и Барвѣла и Симинъ Залъ и Дръгичъ и съ вси сини имъ. Понеже того село Лазъла више писъ, выстъ кнѣзы шт прѣжде вѣрѣме съ шчини нхъ. Потомъже, егда выстъ въ дѣни Илѣандръ боеводъ Іліашъ, втораго крѣто, а шинъ шт свонхъ добро волѣ продадоше съ вечини Петрѣнъ сѣвжеръ съ сини нхъ и съ шчине нхъ, безъ не еднаа силѣштъ шт къ никтоже, радѣ фѣдъ ѣгнъ готови. И всѣ били вечини съ властѣ мнрѣ.

И потомъ, егда выстъ ннѣла, въ дѣни господства мнъ, а вечини више речени, шинъ вѣстанни се сѣтъ съ прѣ и прѣдетъ предъ господство мнъ ѣ великии диванъ, тере съпрѣше се лицѣ съ болѣрни господства мнъ Петрѣ сѣвжеръ. И шчнъ прѣла вечини ѣ диванъ, како нѣстъ бѣла далъ Петрѣ сѣвжеръ имъ вси новци више писъ шт пѣти, анѣ далъ естъ имъ нанъ мало и сътворилъ нхъ естъ силѣштъ. Бѣ томъ, господство мнъ гледаѣхъ и сѣднхъ правдъ, кѣпни съ всѣмъ почтенними правѣтели господства мнъ. И видѣхъ господство мнъ и записѣла имъ на рѣкѣ Петрѣнъ сѣвжеръ шт проданіе съ многи болѣрни и кѣпци и мегнаши свѣдѣтели ѣ записъ и книга Илѣандръ боеводъ шт покѣпеніе. И истинствоваѣхъ господство мнъ всѣ диваномъ и знаѣхъ господство мнъ шт такмеженіа и шт проданіа швомъ вечини шт Лазъ и како естъ бѣла вѣзнималъ вси пѣнѣзы готови ѣ рѣки нхъ тогда. И шчнъ шсталъ естъ вечини шт законъ шт диванъ.

Сега радѣ даѣхъ и господство мнъ болѣрниѣ господства мнъ Петрѣнъ сѣвжеръ, яко да быти его село Лазъла съсѣ вси вечини и съ всѣ хотаромъ, како естъ више писъ и како се продаетъ дѣдинѣ и въ шхавѣ емѣ и синовомъ и вѣшкомъ въ вѣкы и не шт когождо непоколѣнимо по заповѣдъ господства мнъ [и не шт когождо].

Сеже и свѣдѣтели поставихъ господство мнъ: испрѣво пана Хриѣвѣ велъ банъ Кралеветскіи, пана Івашко велъ дворникъ, пана Гангоріе велъ логофетъ, пана Дѣмитрѣ велъ вѣстѣаръ, пана Мнхъанъ велъ спатаръ, пана Неделко велъ кѣлючаръ, пана Баснаѣ велъ столникъ, пана Бѣзника велъ комисъ, пана Бѣчина велъ пѣхарникъ, пана Костантинъ велъ постелникъ. И исправникъ, пана Гангоріе велъ логѣфетъ.

И азъ, Тѣдоръ спѣденъ, намазаѣхъ въ градъ рекше Бѣскѣреци, мѣсеца мартіе ѣ дѣни, шт Ідѣма вѣ лѣтѣ хрѣмѣ.

† Іw Матею вѣвѣрѣда, милостію божію, господниѣ.

Іw Матею боеводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui, răposatului Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Petre slugerul și cu fiii lui, cîți îi va dăruî Dumnezeu, ca să-i fie satul Lazul, în județul Mehedintzi, tot satul și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și pe semne. Și vecinii încă să se știe, anume: Stanciul și Stoian și Neagoe¹ și Stelea și Tudosie și Tudor și Pătru și Marin și Barbul și Stoica și Tudor și Lupul și Stan și Manea și Stroe și Barbul și Lupul și Cîrstea și Nedelco și Neagoe și Drăghici Riba și Stepan și Prodan și Stan al lui Bălan și Radoslav și Dragul și Neagul și Barbul al Gramei și Dan și Lupul al lui Nenciu și Lazăr și Stan și Stan Coca și Dima și Vișan și Stoian Chica și Stanciul Fulga și Pîrvul și Barbul și Simeon Zală și Drăghici și cu toți fiii lor. Pentru că acel

sat Lazul, mai sus scris, au fost cnezi dinainte vreme cu ocinele lor. Iar după aceea, când a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliăș, a doua oară, iar ei, de a lor bunăvoie, s-au vîndut vecini lui Petre slugerul cu fiii lor și cu ocinele lor, fără nici o silă din partea nimănui, pentru 534 ughi gata și au tot fost vecini cu bună pace.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar vecinii mai sus ziși, ci s-au ridicat cu pîră și au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de față cu boierul domniei mele Petrea slugerul. Și așa au pîrît vecini în divan că Petru slugerul nu le-a dat lor deplin toți banii mai sus scriși, ci le-a dat mai puțin și le-a făcut silnicie. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat drept, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și zăpisul de vînzare la mîna lui Petre sluger cu mulți boieri și negustori și megieși martori în zăpis și cartea lui Alexandru voievod de cumpărătură. Și am adevărit domnia mea cu tot divanul și am știut domnia mea de întocmirea și de vînzarea acelor vecini din Laz și că atunci au luat toți banii gata în mîinile lor. Și astfel au rămas vecinii de lege din divan.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Petre slugerul, ca să-i fie satul Lazul, cu toți vecinii și cu tot hotarul, cum este mai sus scris și că s-au vîndut dedină și de ohabă lui și fiilor și nepoților în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele [și de nimeni].

Iată și martori am pus domnia mea: mai întîi pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în cetatea ce se zice București, luna martie 13 zile și de la Adam în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Brincoveni, XVIII/16. Orig. hirtie, (41,5 × 28,5) pecete aplicată timbrată. Cu o trad. din 1860.

¹ « Htror adăugat ulterior.

36

1635 (7143) martie 15.

† Eu Despa, préuteasa pupéi Stuiică, scris-am al mieu zăpis, să hie de credință la mîna jupînului Simei [lug] lugufătului și a jupînésie Marie, cum să să știe că am vîndut 2 falce de luc în Seciul Banéi și o-m vîndot derépt bani 160, ca să-i hie dumnealui moșie.

Și eu Tudor pântru crédin<ța> am scris într-acest zăpis să să [și] știe că am vîndut 1 <falce> ¹ de luc în Seceri, derépt bani 80. Și eu Tudusie, feciurul Vladului Vucicăi am scris în acest zăpis pântru [s] crédința ca să să știe că am vîndut 1 falce de luc în Seciul Banie și o-m vîndut derépt bani 80.

Și eu, Stanumir, am scris acest zăpis ca să să știe că am vîndot 1 falce de luc în Lazul Bucur și o-m vîndot, derépt bani 80. Și eu Marie, fata unchieaşului Calin, am scris în cest zăpis pântru crédința să să știe că am vîn<dut> 2 fálci de luc den vie în jus și o-m vîndut, derépt bani 160.

Și le-am vîndot nui tuți de a nustră bunăvoia, să-i hie moșie.

Și mărtori: Ilie și Domitru și Franța și Stanciul pîrcălabul și Radol Stoianéscul.

Și am scris eu, Domitrașco. Pis martie 15 dni vă leat 7143 <1635>.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/28. Orig., hirtie (20,5 × 15). Copie, ibidem ms. 445, f. 134.

¹ Omis.

37

1635 (7143) martie 15.

† Eu Mariia, fâmeia a Oprea, feciurul banului Stanciului, scris-am acesta al meu zapis să hie de credință la mîna jupînului Simei al doilea logofăt și a jupînesi domnealui Marie, cum să să știe că am vîndut în Mlacă 3 fălci de luc și în Spinété 2 fălci. Și am vîndot de a mea bunăvoia drept bani 400, să-i hie moșie domnealur și coconélur.

Și mărturie, Ilie și Domitru și Stănilă și Franța. Păntu [s] credința am pus și degétéle.

Și am scris eu Domitrașco. Pis measeța martie 15 dni v leat 7143 <1635>.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/27. Orig., hirtie (20,5 × 14,5).

38

1635 (7143) martie 15.

† Adecă eu, Tatomir, împreună cu soția mea Goita ot selo ot Vlădila, ot sudstvo Rom<anați>, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna părintelui egumenului Meletie ot sviata monastir ot Govora și a tot soborul al sfintei mănăstiri, ce scrii mai sus, cum să se știe că după petrecirea părinților noștri și în urma lor n-au rămas nimenile, fără numai cu fâmeia mea, ce le-au rămas moșie multă. Deci ajungîndu noi vrème de bătrînéți și de slăbiciune, cugitat-am întru inema noastră de am scris pre părinții noștri la sfîntul poménicu în sfînta mănăstire, ce iaste mai sus scrisă.

Și am dat de am ajutat la sfînta mănăstire moșie, însă să se știe că iaste preste tot hotariul șapte moși. Deci den cei șapte moși am dat sfintei mănăstiri dentru moș, a treia parte, cît se va alége partea mea, den cîmpu și de în pădure și den apă și de în siliștea satului, oarecît se va alége de preste tot hotarul, tot a treia parte dentr-acestu moș ce scrie mai sus, ca să fie sfintei mănăstiri de-ntărire și dumnizăeștilor părinți de hrană și noo pomeană în vecie. Iar altă jumătate de într-această moșie ce scrie mai sus, eu m-am tocmit cu părintele Meletie de o am vîndutu drept 2 iape cu mînzi și un cal bun și dereptu o vacă cu lapte.

Și am dat noi acéste moșii de bunăvoe a noastră la sfînta mănăstire ca să fie sfintei mănăstiri moșie în veacu.

Și la tocmeala noastră tîmplatu-se-au de au fost mulți oameni buni și bătrîni den satu den Vlădilă, anume: Danciul și Stoian și Aldea și gineri-său Bratul.

Și am pus și blăstem (în)¹ urma noastră; care se va ispiti de în ruda noastră a călca și a sparge această tocmeală a noastră, acela să fie proclētu și anatema și afurisit de 318 sveti oțți eje sut vă Nechei și să n-aibă unde a veni după moartea noastră. Aceasta mărturisim ca să se știe și să se crează. Și pentru credința pusu-ne-am și dēgitele.

Пис мѣсеца мартіе ѿ днн, в лѣт х҃҃рмѣ.

Eu Tatomirū <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XII/5. Orig., hirtie (30 × 21), Copii ibidem, ms. 234, f. 230—230v; 447, f. 238v; 448, f 7v—8; 463, f. 54v—55. și Arh.st. Craiova, ms. 86, f. 6v—7.

¹ Loc rupt.

39

1635 (7143) martie 20.

† Мнлостією божією, Нш Матією Басараба воеводы н господннъ вѣсон землн Уггровахінскон. Дават господство мн сіа повелѣніе господства мн свѣтѣн божественѣн монастыр нарыцаемѣа Мѣрцинѣнн, надеже е т храм свѣтн архангел Мнхана, н штцѣ днкѣа поп Гавріла н всѣм еже ш Христѣ братн жнеѣшнн въсемѣ свѣтѣ шентел, іако да ест свѣтане монастыр частѣ шт сола шт на шкна нарычае са Телега, шт ї боловани шт сола, а болованъ н шт сола дробна н шт лоспе, г-гш частѣ, любо еанко изберт са, понеже сіе вышше речена сола, шт ї боловани еднн болованъ н шт сола дробна н шт лоспе, г-гш частѣ, ест частѣ свѣтѣн монастыр Мѣрцинѣнн шт дѣднн, данна н помнлованна н поклонна шт прочнн почнвшн кнѣшн ешеже шт прѣжде врѣме. Тогш радї н господство мн еше дах свѣтѣн монастыр Мѣрцинѣнн іако да дрѣжет како ест вышше писано, шбаче да се знае радн редѣ солек чокънашнлор, колнце хокет седат н прихраница са дѣднна монастыров: како аше посѣчет еднѣ чокънаш въ еднн днѣ сола боловани, ї, ѿ боловант да платнт са нмѣ шт на скналрн которн хокет быти, а еднѣ болованъ, нже ест частѣ монастыров да не платнт чокънашнлор нктоже, понеже іако тако быст ѣстрола теѣ почнвшн дрѣвнн кнѣшн радї тог болован шт сола частѣ монастыров како почто радї седет чокънашн над дѣднна монастыров н ннже равотает монастыров н ннже вѣзнимае нм днжмѣ, ннже ннчсоже, нѣ прихрани са всѣ свободн съ добрѣ мнра над дѣднна монастыровѣ, <како>¹ смотрна н ұстрола теѣ почнвшн кнѣшн да быти тог болованъ платнт. Ї радн сола дробна н радн лоспе пакн ѣстрола ест теѣ кнѣшн како почто радї имае монастыра нзноренїе на ѣже н на кон, н на вса нзноренїе шкнеѣ, да вѣзнимае шт сіа, шт вса, г-гш частѣ.

Бѣ том, господство мн смотрнх кѣпно съ всн чнстнннмн прантелнн господства мн н дах н господство мн свѣтѣн монастыров Мѣрцинѣнн іако да дрѣжет частѣ монастыров шт сола шт Телега, шт ї боловани а болован н шт сола дробна н шт лоспе г-гш частѣ н чокънашнлор ї-гш боловани да не платнт нм, над ұстроенїе н над шенчѣю что ест сѣтворна теѣ кнѣшн н како ест дрѣжала монастыра н до нннѣ.

Того радн н господство мн ешеже пновнх н стверѣднх сіа шстроенїе кнѣстка съ сіа кннга господство мн, како предважнше рѣхѣ іако да ест свѣтѣн монастыр въ ұтверѣженїе н чнорнрнзцамже въ шкрѣмленїе н шт рнз н а телм почнвшн кнѣшн н господство мн вѣчное въспомннанїе н не ш<т>¹ кого непоколѣбнмом, порезмо господство мн.

Н ешеже н заклннанїе положнх господство мн въ слѣд нас: аше кого нзбернт господѣ Богѣ быти кнѣс Землн Блашкоѣ, еше да почтет н да стверѣднт

сѣа устроѣніе и помилваніа кнѣсна, како естъ выше пис, а нже непочтетъ но разо-
рѣтъ и поперетъ, тогѣ да естъ трѣклетъ и анатема и аѣѣрсанъ ѡтѣ тѣи свѣти ѡтѣнъ нже
въ Никѣи и да прѣрѣветъ съ Іудѣи и съ Ірѣа, аминъ.

Се убо и свидѣтелии поставихъ господство мнѣ: панъ Хризѣ велъ банъ Кралев-
скѣи и панъ Івашко велъ дворникъ и панъ Глигоріе велъ логофетъ и панъ Дѣмитрѣ велъ вѣс-
тигаръ и панъ Мнѣаю велъ спатаръ и панъ Басиліе велъ столникъ и Бѣзника велъ комисъ и вѣ-
чина велъ пѣхарникъ и Костантинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Глигворіе велъ логофетъ.

И писахъ азъ, Стопка спѣденъ Шервановичъ, мартіе кѣ дни и ѡтѣ Ідама до нинѣ,
въ лѣтѣ хѣрмѣ.

† Іу Матею вѣсѣвѣда, милостію божію господнѣа.

Іу Матею воеводѣ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Mărgineni, unde este hramul sfântului Arhan-
ghel Mihail și părintelui dichiuil, popa Gavriil și tuturor fraților întru Hristos, care trăiesc în acest sfânt lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri parte din sarea de la ocna numită Telega, din 10 bolovani de sare un bolovan și din sarea mărunță și din lospe a treia parte, oricât se va alege, pentru că această mai sus spusă sare, din 10 bolovani un bolovan și din sarea mărunță și din lospe a treia parte, este partea sfintei mănăstiri Mărgineni de moștenire și miluită și închinată de alți răposați domni încă de mai înainte vreme. De aceea și domnia mea încă am dat sfintei mănăstiri Mărgineni, ca să stăpânească cum este scris mai sus.

Însă să se știe pentru rîndul sării ciocănașilor, cîți vor șede și se vor hrăni pe dedina mănăstirii: dacă un ciocănaș va tăia într-o zi 10 bolovani de sare, 9 bolovani să li se plătească de schilerii care vor fi, iar un bolovan, care este partea mănăstirii, să nu li se plătească ciocănașilor nimic, pentru că astfel au întocmit acei răposați domni bătrîni, pentru acel bolovan de sare, partea mănăstirii, pentru că stau ciocănași pe dedina mănăstirii și nici nu lucrează mănăstirii și nici nu le ia dijmă, nici nimic, ci se hrănesc toți slobozi cu bună pace pe dedina mănăstirii, <cum>¹ au socotit și au întocmit acei domni răposați, să fie acel bolovan plătit. Iar pentru sarea mărunță și pentru lospe, iarăși au întocmit acei domni, ca pentru cheltuielile de care le are mănăstirea la funie și la cal și la toate cheltuielile ocnei, să ia din acestea, din toate, a treia parte.

Întru aceea, domnia mea am socotit, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am dat și domnia mea sfintei mănăstiri Mărgineni ca să stăpânească partea mănăstirii, din sarea de la Telega din 10 bolovani un bolovan și din sarea mărunță și din lospe a treia parte și ciocănașilor să nu le plătească al zecelea bolovan, după întocmirea și după obiceiul pe care le-au făcut acei domni și cum a stăpînit mănăstirea și pînă acum.

De aceea și domnia mea încă am înnoit și am întărit această întocmire a domniei, cu această carte a domniei mele, cum a fost spus mai sus, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și călugărilor de hrană și de îmbrăcăminte, iar acelor domni răposați și domniei mele veșnică pomenire și de nimeni neclin-
tit, după porunca domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea în urma noastră: pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, să cinstească și să întărească această întocmire și miluire a domnilor cum este scris mai sus, iar care nu va cinsti, ci o va rupe și o va călca, acela să fie de trei ori blestemat și

anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, cei din Nicheia și să locuiască cu Iuda și cu Arie, amin.

Iată dat și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihai mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica spudei Șerbanovici, martie 20 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., DCXXIII/42. Orig., hîrtie (42 × 27,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din sec. XVIII. Altă trad. la Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 21–22, cu data 7143 <1634–1635>.

¹ Omis.

40

1635 (7143) martie 29.

Григоріе, милостію вожію архієпискѣп и митрополит вѣсое земле Уггров-лахінское, и прочи¹.

După cinstit hrisovul mării sale prealuminatul nostru domn Io Mateiu Basarab voevod, dat-am și smerenia noastră această carte a smereniei noastre, ca să fie de bună credință și întărire la mâna nepoților mării sale, jupănesei Stanei spătăreasa și a frăține-său Predei spătarul, feciorii jupănesii Mariei ot Brîncoveni, care au fost vară primare mării sale domnului nostru, cum să se știe că miluindu preamilstivul Dumnezeu pre măriia sa cu domnia a toată Țara Românească, în cinstit scaunul strămășilor mării sale, iar măriia sa au socotit cu preaînțeleptul sfat al mării sale și au tocmit pentru toate moșiile și satele mării sale și pentru rumâni și țigani, care au avut măriia sa de moșie, de la cinstiți și răposați moși și strămoși ai mării sale. Și au tocmit măriia sa ca să fie în urma mării sale și să rămăe așezământ bun, iar să nu fie vreun val sau vreo metocmire, pentru ale mării sale drepte ocini și moșii, care scriu mai sus. Și au socotit măriia sa cum că deaca de vreme ce mult milostivul Dumnezeu mării sale nu i-au dat cocon den trupul mării sale să aibă să moșteneze moștenirea mării sale, nici altă rudenie mai aproape n-au avut măriia sa, să se tragă de sîngele mării sale fără decît pre jupîneasa Stana spătăreasa și pe frăte-său, Preda spătarul, feciorii jupînesii Mariei, datu-le-au măriia sa cinstit hrisovul mării sale la mîna dumnealor, ca să le fie în urma mării sale toate satele, moșiile, rumâni și țigani și viile mării sale, care se trag de sînt ale mării sale de moșie de la cinstit și răposat părintele mării sale, jupan Danciul vornic și de la alți cinstiți și răposați moși și strămoși ai mării sale moșii ohabnice și stătătoare și în urma dumnealor, coconilor și nepoților și strănepoților în veac, iar mării sale și răposaiților părinți ai mării sale să fie pomeana netrecătoare, pentru că și măriia sa încă au avut multă socotință de dumnealor cît au fost pribeag în Țara Ungurească, precum mărturisește și măriia sa însuși în hrisovul mării sale.

Și au întărit măriia sa hrisovul mării sale cu iscălitura și pecetea mării sale. Și au pus măriia sa și mărturii vrednice de credință, pe toți cinstiții

boierii divanului mării sale cărora le sînt puse numele mai jos în hrisovul mării sale.

Și au pus măriia sa și mare blestem, ca în urma mării sale nimeni să nu îndrăznească a călca sau a strica această milă, care au făcut măriia sa, nepoților mării sale, ca să le fie moși ohabnice și stătătoare în veci.

Drept aceia și smerenia noastră încă am dat această carte a smerenii noastre de mîna noastră iscălită și cu săborniceasca pecete întărită, ca să fie de mărturie adevărată la mîna jupanesei Stanei spătăreasa și a frăține-său Preda spătarul pentru toate satele, moșiile, rumâni și țigani mării sale domnu nostru, care se trag de sînt ale mării sale de la moși, de la strămoși, ca să fie ale lor și ale feciorilor lor și ale nepoților în veac precum însuși măriia sa i-au miluit.

Iar cine va îndrăzni și se va ispiti a călca sau a strica această milă a mării sale, sau nu va băga de seamă de această mărturisire a smereniei noastre, unul ca acela să fie cu blestemul a 318 otța, eje vă Nichei și să fie procler, afurisit și anathema și să lăcuască cu Iuda și cu Ariia la un loc, așijderea să fie și de smerenii noastră legat și neertat și în ceastă lume și în ceia ce va să fie, amin.

Пис мѣсеца мартіе кѹ дьни, в лѣт хр҃мг.

᾽Ο Οὐγκροβλαχίας ἀρχιεπίσκοπος Γρηγόριος <м. р.>²

Arh. Crețulescu, București. Orig. hîrtie, pecete aplicată.

¹ „Grigorie, din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop și mitropolit a tcată țara Ungrovlahiei, și celelalte”.

² „Grigorie arhiepiscop al Ungrovlahiei”.

† Многостію вожією, Іу Матен Басарабѣ воеводі и господинь въсон земли Бгровлахінскін. Дават господство ми сіе повѣленіе господства ми свѣтѣн и вожественѣн монастырѣ глаголемаа Козіа, надѣже есть храм свѣтла и жнео-началнаа и нераздѣланаа тронца и шцѣ нг҃сменѣ Діѡннсіѣ и всѣмъ инколомъ жнеѣ-цимъ въ тон шьытель, яко да есть свѣтомъ монастырѣ выше речена село Стѣ-денница шт соудство Ромѣнаціи вес, съ въсемъ хотаром и съ въсемъ ходокомъ шт полъ и шт шоум и шт вода и шт седалище селов, шт хотаръ до хотаръ, по старш прѣдѣлн и по прѣдѣлъ еже ест хотарска шт Мнхана воеводі и по белѣшн и въсон вечннн, по нма старовн дедовн нх: Ставѣръ и Бѣа и Татѣа и Стан Ирчиюа съ синови нхъ и Чинчѣ съ сини его Чернатъ и Драгомнр, синъ Ирчек и Дона, синъ Балънов съ синови нх и Оурѣсъ съ сини его и Драгомнр съ синови нх и Пацко съ синови нхъ и Давѣа съ синови его и Стонка съ сини его и елициже изшверѣшет сѣ того село вечннн, понеже того село ест старе и права шчина и дѣднна свѣтѣн-шомъ монастырѣ, помнлована шт поконннномъ госпожде Тѣдора, мати поконнаго Мнхана воевода, нареченаже по мнншески монахія Февфана.

Понеже сън выше писанныи село быст за дѣдінѣ князи свободнѣ. По том, шнн, шцт> своимъ добро волѣ, продахъ сѣ поконннномъ Мнхана воеводѣ ешеже когда быст господства его вел агъ и вел столник. Я господства его, шнъ дастъ того село Стѣденница матерн своен госпожде Тѣдорн, по мнншески монахія Февфана, яко да ест еѣ того село выше писанныи, до съмрѣтн еѣ, да съхранит ю, а по съмрѣтн еѣ, да ест волна датн комъ хошет. Я егдаже прикажн сѣ время гос-

поднѣ Мнѹханаѣ воеводѣ из княжество изити и сконча сѧ въ земли Оугрроскон, матиже его, княгиня Тоудора, она вѣста въ свѣтѣмъ монастырѣ Козію, възата на себѣ мнѣшески образа и пре наименова себе Ѡеуфана монахѣа и шбещѧ сѧ жити въ свѣтѣн монастырѣ до сѣмрѣти еѧ. По сѣмрѣтиже еѧ, да имат погребати сѧ въ свѣтѣн и велицен црѣкви. И приложи свѣтомъ монастырѣ того село Стѣденница вес, сѣ въсеми вечниѣн и сѣтворѣна ест и рѣкописаніе шт неѧ сѣ многими свѣдѣтелеми, запечатленъ своимѣ прѣстены и вѣставна ест свѣтомъ монастырѣ и книги шт<т> отечество. И пакы по том, прѣидоста княгиня Станка и княгиня Флорина, дѣщи Мнѹхана воевода и сѣтвориша тыѧ рѣкописаніе на того село выше реченныѧ, ѡко да стонт въ свѣта монастыра въ вѣки непоколѣбимо. Написашѧ въ свѣтѣм поманицѣ Мнѹхана воевода и монахѣа Ѡеуфана и господжа Станка и госпожда Флорина и вес рѣд нѹх.

И не по мнѣсѣже время, постиже сѣмрѣтъ монахѣа Ѡеуфана и престави сѧ въ свѣтомъ монастырѣ Козію и погребена выст въ свѣтѣн и велицен црѣкви и вѣста того село свѣтомъ монастырѣ Козію. И вес дрѣжит свѣта монастыра того село сѣ миром.

И при дѣны господина Левна Стефановица воевода, а вечниѣн шт того село, они продаша сѧ Николаи вѣстѣарѣ, понеже выст велмѣжъ силен. И рекоша они ѡко соут князи, а ни соут вечниѣн никомѣже. Бѣ том, Николаи вѣстѣар дасть имъ пѣнаши и продадоша сѧ они выти емъ вечниѣн сѣ великою ласканію. По том, калѣгерѣн шт свѣта монастыра выше писанна невѣсѹхотѣша вѣставити того село Стѣденница, дѣдина свѣтомъ монастырѣ погнѣнѣти, нѣ прѣидоша оу прѣ сѣ Николаи вѣстѣаром и сѣ вечниѣн прѣд Левном воеводом в великѣн диван. И сице прѣхѣ како не соут вечниѣн свѣтомъ монастырѣ и како не продаша сѧ поконниом Мнѹханаѣ воеводѣ и како нѣ соут приложени свѣтомъ монастырѣ шт поконнон монахѣн Ѡеуфана, мати Мнѹхана воевода. Бѣ том, Левн воевода, господства его расмотрит и сѣдѣт законом вожѣим сѣ всеми правителѣн господствѣ его и дасть имъ законъ бѣ добри людѣе, князи, писаніем господским шт того соудство Ромѣнацинѹх, ѡко да заклетъ како нѣ соут продани Мнѹханаѣ воеводѣ и како не сѣтъ вечниѣн свѣтомъ монастырѣ и како не соут данн свѣтомъ монастырѣ шт поконнион монахѣа Ѡеуфана и како не соутъ г дѣдови нѹ Ставѣръ, Боуи, Татѣа, како они изверещет дѣшамн своимн. Ониже истинствовашѧ и расмотрѣша и изверетошамн сѣ доушамн своимн како ест вечниѣн свѣтомъ монастырѣ и како соут продани Мнѹханаѣ воеводѣ и како данн соут свѣтомъ монастырѣ шт поконнон монахѣн Ѡеуфана, мати поконнион Мнѹханаѣ воеводѣ; и даша тѣн добри людѣе еже быти вечниѣн свѣтѣн монастырѣ, ѡкоже выст и шт прѣжде время. И не вѣсѹхотѣша клѣти сѧ. Ѡниже пакы не вѣсѹхотѣша вѣставити сѧ, еже да быти вечниѣн свѣтомъ монастырѣ, нѣ пакы вѣздвѣгоша прѣд Левном воеводом в великѣн диван. Тѣмже, Левн воеводѣ пакы сѣдѣт правдою и законом вожѣим и пакы дасть имъ законъ бѣ добри людѣе шт соудство Ромѣнаци, сѣ ними писанныи господствѣамн <!,>, да клѣт сѧ како ест выше писанно, како не быша продани Мнѹханаѣ воеводѣ и како не сѣтъ вечниѣн свѣтомъ монастырѣ. Тѣмже тѣн бѣ добри людѣе не вѣсѹхотѣша клѣнѣти сѧ, нѣ вѣставѣша быти вечниѣн свѣтомъ монастырѣ, ѡкоже и тѣн перви клѣтовци, понеже знаша како соут вечниѣн свѣтѣн монастыри, приложени шт поконнион монахѣн Ѡеуфани, мати Мнѹхана воевода. Того ради и господинѣ Левн воевод не вѣсѹхотѣ възати дѣдина свѣтомъ монастырѣ и помана прѣждѣни ктѣтори, но посла своего слѹжебника сѣ книгѣ господствѣ его и възем шт нѹх писанѣа (снрѣч рѣваше)¹ и книгѣ господства его и дасть свѣтомъ монастырѣ и село сѣ вечниѣн да быти вечниѣн свѣтомъ монастырѣ в вѣки непоколѣбимо.

Сего ради, егда благоволи Богъ дати ми господство и сѣ скиптро дрѣжати Землюѣмъ Блѣшкое и сѣдох на прѣстолаѣ почивѣшнѹх дѣдом господства ми, тогда прѣидоша мнѣшн шт свѣта монастырѣн и сказашѧ прѣд нами вѣсе, по рѣдѣ

како ест выше писанное. Тѣмже господство ми рассмотрѣхъ и сѣдѣхъ правдою вожию съ всеми правителіеи господства ми и дахъ того село прѣжде варше ² рѣхомъ свѣтомѣ монастырѣ Козію, да ест вечнии свѣтомѣ монастырѣ въ вѣкы непоколебимо. И послахъ господство ми и слѣга господства ми кингою господства ми и възахъ ѡтъ нѣхъ аспри еже быстъ дастъ нмѣ Никола вѣстѣаръ радїи вечнии и дахъ ѡ пакы быти вечнии свѣтомѣ монастырѣ. И дахъ господство ми и книга господства ми свѣтомѣ монастырѣ да възметѣ ѡтъ нѣхъ иждивеніе ѡже нзвѣстна естъ свѣта монастырѣ съ нмии егда възвдвоша прѣдъ Левномъ воеводомъ и прѣдъ господства ми. И ѡста того село выше писанныи ѡтъ закона и ѡтъ осудѣнїе ѡтъ прѣдъ господства ми ѡтъ великїи днѣвн. И видѣхъ господство ми и хрисовѣла Мнѣхана воеводѣ и хрисовѣла Радѣла воеводѣ и книга Радѣла воевода Мнѣхнѣ и кнїга Ілѣзандрѣ воевода Ілѣашъ и кнїга Левнѣ воеводѣ Стефанъ и ѣ рѣваше за клятвѣ и рѣкописанїе монахию Ѳеѡфанѣ, мати покоиннаго Мнѣхана воевода, въ рѣцѣ калѣгеромъ ѡтъ свѣта монастырѣ ѡтъ Козїа.

Сего ради, дахъ господство ми свѣтѣншомѣ и божествѣншомѣ монастырѣ Козїю село Стѣденица ѡтъ судство Ромѣнаци вѣс, съ всемъ хотаромъ и съ всѣмъ вечнии, ѡко да естъ вечнии свѣтомѣ монастырѣ дѣдїнѣ въ вѣкы непоколебимо.

Се оубо и свѣдѣтели поставихъ господство ми: панъ Хриза великїи банъ Кралевски и панъ Івашко велъ дворникъ и панъ Глѣгорїе велъ логофетъ и панъ Дѣмитрѣ велъ вѣстѣаръ и панъ Мнѣхую велъ спатаръ и панъ Бѣзника велъ комисъ и панъ Бѣчина велъ пѣхарникъ и панъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Силмонъ второго лѣгѣѡфета.

И писахъ ѡ, Стопка спѣденъ Шьрѣановичъ, мѣсеца апрїлїе 2-гѡ днѣи и ѡтъ Ідама до ннѣ теченїа лѣтомъ, въ лѣтѣ хрїстїи, лѣта господннѣ хрїстїе.

† Іѡ Матею вѣвѣда, милостїю божїю господннѣ.

Іѡ Матею воеводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Românească. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Cozia, unde este hramul sfintei și de viață începătoare și nedespărțitei troițe, și părintelui egumen Dionisie și tuturor călugărilor care trăiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus zise satul Studenița din județul Romanați tot, cu tot hotarul și cu tot venitul din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, din hotar în hotar, pe vechile hotare și pe hotarul care s-a hotărnicit de Mihail voievod și pe semne și toți vecinii, anume bătrînii moși ai lor: Stavăr și Buia și Tatul și Stan Ariciul cu fiii lor și Cincea cu fiul lui, Cernat și Dragomir, fiul lui Arici și Dona, fiul lui Bălan cu fiii lor și Ursu cu fiii lui și Dragomir cu fiii lui și Lațco cu fiii lui și Dabul cu fiii lui și Stoina cu fiii lui și cîți se vor afla din acel sat vecini, pentru că acel sat este veche și dreaptă ocină și dedină preasfintei mănăstiri, miluită de răposata doamnă Tudora, mama răposatului Mihail voievod, numită în călugărie monahia Teofana.

Pentru că acest mai sus scris sat au fost de moștenire cnezi, slobod. Apoi ei de a lor bunăvoie s-au vîndut răposatului Mihail voievod încă de cînd a fost domnia lui mare agă și mare stolnic. Iar domnia lui, el a dat acel sat Studenița mamei sale, doamna Tudora, în călugărie monahia Teofana, ca să fie al ei acel sat mai sus scris, să-l țină pînă la moartea ei, iar după moartea ei să fie volnică a-l da cui va voi. Iar cînd s-a întîmplat vremea domnului Mihail voievod de a ieși din domnie și s-a sfîrșit în Țara Ungurească, mama lui, cneaghina Tudora, ea a rămas la sfînta mănăstire Cozia luîndu-și chip de călugăriță și și-a schimbat numele în monahia Teofana și s-a făgăduit să trăiască la sfînta mănăstire pînă la moartea ei. Iar după moartea ei, să aibă

a se înmormînta în sfînta și marea biserică. Și a dăruit sfintei mănăstiri acel sat Studenița tot, cu toți vecinii și a făcut și zapis de la ea cu mulți martori, pecetluit cu inelele lor și a lăsat sfintei mănăstiri și cărți de moștenire. Și iarăși, după aceea, au venit cneaghina Stanca și cneaghina Florica, fiica lui Mihail voievod și au făcut acel zapis pe acel sat mai sus zis, ca să rămînă sfintei mănăstiri în veci neclintit. Au scris în sfîntul pomelnic pe Mihail voievod și pe monahia Teofana și pe doamna Stanca și pe doamna Florica și tot neamul lor.

Și nu după multă vreme, a ajuns moartea pe monahia Teofana și a murit la sfînta mănăstire Cozia și a fost înmormîntată în sfînta și marea biserică și a rămas acel sat sfintei mănăstiri Cozia. Și a tot ținut sfînta mănăstire acel sat cu pace.

Iar în zilele domnului Leon Ștefanovici voievod, iar vecinii din acel sat, ei s-au vîndut lui Nicola vistierul, pentru că a fost boier puternic. Și au spus ei că sînt cnezi și nu sînt vecini nimănui. Întru aceea, Nicola vistierul le-a dat lor bani și s-au vîndut ei, cu mare înșclăciune, să-i fie vecini. Apoi călugării de la sfînta mănăstire mai sus scrisă nu au voit să lase acel sat Studenița, dedina sfintei mănăstiri, să se piardă, ci au venit în pîră cu Nicola vistierul și cu vecinii înaintea lui Leon voievod în marele divan. Și așa pîrau că nu sînt vecini ai sfintei mănăstiri și că nu s-au vîndut răposatului Mihail voievod și că nu sînt dăruți sfintei mănăstiri de răposata monahie Teofana, mama lui Mihail voievod. Întru aceea, Leon voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după legea lui Dumnezeu, cu toți dregătorii domniei lui și, cu scrisoare domnească, le-a dat lege 12 oameni buni cnezi, din acel județ Romanați, ca să jure că nu s-au vîndut lui Mihail voievod și că nu sînt vecini ai sfintei mănăstiri și că nu sînt dați sfintei mănăstiri de răposata monahia Teofana și că nu sînt ai lor cei 3 moși, Stavăr, Buia și Tatul, cum vor afla ei cu sufletele lor. Iar ei au adevărit și au cercetat și au aflat cu sufletele lor că sînt vecini sfintei mănăstiri și că s-au vîndut lui Mihail voievod și că sînt dați sfintei mănăstiri de răposata monahia Teofana, mama răposatului Mihail voievod; și au dat acei oameni buni ca să fie vecini sfintei mănăstiri, cum au fost și mai dinainte vreme. Și n-au vrut să se jure. Iar ei iarăși n-au vrut să se lase să fie vecini sfintei mănăstiri, ci iarăși au ridicat pîră înaintea lui Leon voievod în marele divan. De aceea, Leon voievod iarăși a judecat cu dreptate și cu legea lui Dumnezeu și iarăși le-a dat lor lege 12 oameni buni din județul Romanați cu alte scrisori ale domniei sale, să jure cum este mai sus scris, că nu s-au vîndut lui Mihail voievod și că nu sînt vecini ai sfintei mănăstiri. Astfel, acei 12 oameni buni n-au vrut să jure, ci au lăsat să fie vecini sfintei mănăstiri, ca și acei jurători dintîi, pentru că știau că sînt venici ai sfintei mănăstiri, dăruți de răposata monahia Teofana, mama lui Mihail voievod. De aceea și domnul Leon voievod n-a vrut să ia dedina sfintei mănăstiri și pomana ctitorilor de mai înainte, ci a trimis pe slujitorul său cu cartea domniei lui și a luat de la ei scrisorile (adică răvașele) ¹ și cartea domniei lui și a dat sfintei mănăstiri și satul cu vecini să fie vecini sfintei mănăstiri în veci neclintit.

De aceea, cînd a binevoit Dumnezeu să-mi dea domnia și cu sceptrul să stăpînesc Țara Românească și am stat pe scaunul răposaiților bunici al domniei mele, atunci au venit monahii de la sfînta mănăstire și au spus înaintea noastră toate, pe rînd, cum este mai sus scris. De aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptatea lui Dumnezeu, cu toți dregătorii domniei mele, și am dat acel sat mai sus spus, înainte sfintei mănăstiri Cozia să fie vecini sfintei mănăstiri în veci neclintit. Și am trimis domnia mea și

sluga domniei mele cu cartea domniei mele și am luat de la ei asprii ce le-a dat lor Nicola vistierul pentru vecinie și i-am dat pe ei iarăși să fie vecini sfintei mănăstiri. Și am dat domnia mea și cartea domniei mele sfintei mănăstiri, ca să ia de la ei cheltuiala pe care a cheltuit-o sfânta mănăstire cu ei când au ridicat pîră înaintea lui Leon voievod și înaintea domniei mele. Și a rămas acel sat mai sus scris de lege și de judecată dinaintea domniei mele din marele divan. Și am văzut domnia mea și hrisovul lui Mihail voievod și hrisovul lui Radul voievod și cartea lui Radul voievod Mihnea și cartea lui Alexandru voievod Iliș și cartea lui Leon voievod Ștefan și 2 răvașe de jurămint și zapisul monahiei Teofana, mama răposatului Mihail voievod, la mîna călugărilor de la sfînta mănăstire de la Cozia.

De aceea, am dat domnia mea preasfintei și preadumnezeieștii mănăstiri Cozia tot satul Studenița, din județul Romanați, cu tot hotarul și cu toți vecinii, ca să fie vecini sfintei mănăstiri, dedină, în veci neclintit.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihai mare spătar și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Simon al doilea logofăt.

Și am scris eu, Stoica spudei Șarbanovici, luna aprilie în ziua întia și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXIV/11. Orig., perg. (35 × 49), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1844. Copie slavă ibidem ms. 712, f. 328—329 și trad. în ms. 209, f. 286—288; 215, f. 303—305 și 215 bis, f. 17—19.

¹ Paranteză și în orig.

² În loc de „„ШШ“”.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voevod și domn a toată Țara Românească. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele lui Voico cu frate-său Ion și cu toți frații lor, din moșia de la Vîlteni, din județul Vlășcii, anume Roman și Mănăilă și Tatomir și cu frate-său Marin și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dăru, ca să fie cu pace și slobozi de rumânie, aceștea și cu feciorii lor și cu doao funii de moșie din Vîlteni, de către Sima și Stoica, feciorii izbașii Damian din Bădinești și de către jupan V<uc>ina vel peharnic și dă către feciorii lui și de către rudeniile lor și de către tot neamul lor, ca să nu-i mai stăpînească în veci.

Dupe aceia, acești mai sus ziși oameni, Mănăilă și cu alții și cu feciorii lui, încă au mai întorsă toată moșia din Vîlteni, iar dupe aceia s-au dat Mănăilă în zilele lui Mihai voevod și moșia Vîltenii acei vînzători să fie rumâni dinpreună cu moșia Vîltenii. Apoi dupe aceia, [au dat Mănăilă] în zilele răposatului Șarban voevod dat-au și au miluit pe izbașa Damian și pe Sima și pe Stoica cu moșia Vîltenii, ca să fie în veci pentru dreaptă slujbă, să-i fie lui în veci. Iar după aceia, au dat în zilele răposatului Radul voevod întiul rînd. Iar izbașa Damian au cugetat în gîndul lui pentru domn, au ștersă partea lui. După aceia, acești oameni ce s-au zis mai sus, din Vîlteni,

iar s-au răscumpărat cu 2 funii dă moșie de către el cu trizeci de galbeni gata și cu zăpis din mîna lui de răscumpărare cu mare jurămînt să fie oameni slobozi în lume.

Iar dupe aceia, au datŭ jalbă acuș, în zilele domniei mele, dupe moartea izbașii Damian, iar feciorii lui, Sima și Stoica, aceștia li s-au pus în spinare ca să-i rumânească și au adus spre dînșii și pe V<uc>ina vel peharnic, ca să le ajute spre aceasta și să-i împartă în doao cu acela. Și venind înaintea domnii i-au tras dă față la divan și așa cerea Sima i Stoica că are judecată cu acești mai sus ziși oameni în zilele lui Alixandru voevod Iliiaș la Badiște¹ și iar au mai dat dupe cuvintile lor o sută de galbeni domnii și cum au de cătră acestea multă nevoe, pentru aceasta. Deci domniia mea căutînd am judecatŭ dupe dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu toți îndreptătorii domnii mele. Și văzînd domniia mea și zăpisul izbașii Damian de răscumpărare cu mare jurămînt și cu mulți boeri mărturie și cu feciorul Radului voevod, de la leat 7122 la mîna acestor răscumpărați oameni. Și după moartea domnii mele, de vor veni feciorii izbașii Damian cu minciuni, ca niște oameni răi, poruncă au datŭ domniia mea pe acești oameni cu lege șase megiiși, pe răvașe anume: din Vărăști, Cîrstea și din Mîrșa, Bîrsan și din Tîrnava, Voinea și Bădilă și din Singureni, Neagul și din Baba, Vladul Cazac. Apoi iar au datŭ piste dînșii, iar Voico și cu frații lui și cu alții, ce s-au zis mai sus, aceștia au adus lege înaintea domnii mele la marele divan, trăgîndu-i, cum s-au răscumpărat de rumânie de către izăbașa Damian și cu 2 funii de moșie, ce sînt scrise mai sus, cum să nu aibă de către feciorii izbașii Damiiian, Sima i Stoica, nici o voe, precum în zilele lui Alexandru voevod de către aceia anume. Iar feciorii izbașii, Sima i Stoica, au rămas de lege și dă dreptate înaintea domnii mele în divan, cum după multa lor răotate, să nu aibă cu aceștia nici o treba în veac, că sîntŭ niște oameni cu pace și slobozi dinpreună cu a lor dreaptă și aleasă moșie de la Vlăcenii și cu toți feciorii lor, să le fie lor moștenire ohabnică, să stăpînească cu pace și de nimenea să nu să clătească în véci, după porunca domnii mele.

Și mărturie au pus domniia mea: jupîn Hriza vel ban, jupîn Ivașco vel vornic i pan Gligorie vel logofăt i Dumitru vel vistiar i Mihaieu vel spatar i Vasilie vel stolnic i Nedelco vel cliucer i Bizilca² vel comis i jupîn Condilă³ vel postelnic. I <ispravnic>, jupîn Grigorie vel logofet.

Și s-au scris de Dumitru logofătul, leat 7143 <1635> méseța aprilie, dni 2.

B.C.S., CXVII/2. Trad. din sec. XVIII, pe alocuri confuză.

¹ În loc de Batiște.

² În loc de Buzinca.

³ În loc de Costandin.

† Милостію божію, Іу Матен Бъсърба воеводі и господинѣ. Дават господство ми сін повелѣніе господства ми честнѣшомѣ утцѣ ѿ Фрем епискѣп Бвзъвски¹, ca să hie volnic cu această carte a domnii méle ori unde va afla o țigancă den țigănia domnii méle de la Brîncovenii, să aibă a luaoré o țigancă fără de bărbat, pentru că o am dat domniia mea la sfînta episcopie pentru pomeana.

Așijderea și voi globnicilor carii veți fi, în vreme ce veți vedea această carte a domnii mele, iară voi încă să căutați să-i dați o țigancă fără de bărbat la episcopie, că o am dat domnia mea, însă den țigancele domnii mele cele de moșie. Și de cătră niménilea să n-aibă opreală [să n-aibă], că așa iaste învățătura domnii mele. И како да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис мѣсеца априліе 7 дьни, в лѣт 7381г.

† Іу Матен воевода, милостію божію господинь.

Іу Матею воевод <п.р.>

Bibl. Acad., CXXIV/140. Orig., hirtie (31' x 21), pecete inelară, aplicată. Copie la Arh. St, Buc., ms. 173, f. 598v—599.

EDIȚII. G. Potra, *Ist. țigani*, 217.

¹ „... cinstitului părinte Efrem episcop al Buzăului . . .

44

1635 (7143) aprilie 3, București.

† Милостію вожію, Іу Матею Басарабѣ воеводы и господинь. Дават господство мн сіе повелѣніе господства мн свѣтѣн, божественѣн м<монасти>р¹ глаголемін Кодмѣна, идѣже естъ храм прѣсвѣтѣн чистѣн и прѣблагословеніе владичице нашою Богородице и присно дѣвѣ Маріа и шцѣн игъменѣ Рафанѣ и всѣмъ чернор<цзем>, нѣже в Христѣ братін, живѣщін въ томѣ свѣтѣ шентел, іако да ест свѣтѣн монастыр вышше пис вѣс винарч, еинко естъ шт над шчина Чокънецилор, нже естъ село свѣтомѣ монастыр, варе оубо еинко изберит са вса часть господска, <п>онеже сью вышше писанъ винарч вса часть господска шт над шчина Чокънецилор естъ свѣтомѣ, божественомѣ монастыр Кодмѣна, іаже ест подрѣченіе свѣтѣн монастыр Козіен, данно и помилувано шт почывшомѣ прѣдѣдѣ господства мн Іу Басарава воевод, синь прѣдобраго Блада воеводі и шт прочін благочѣстивін кнѣзи, еже быст въ слѣд емѣ господствню. И вѣс дрѣжал съ добрѣ мирѣ.

Потом, егда быст нинѣ, въ дьни господства мн, егда Богъ благоизволи еже даровал ма съ князства зде въ Блахїа Запанескїн и чьститом царю съ скриптрѣ, шцѣнже егъмена Рафана, шнь прїидет прѣд господства мн ѣ великїн диван и въ пред всѣми чьститими правителїн господства мн аще показал хрисовѣл Басарабѣ воевод, тог шт помилуванїе, ветхѣ и раздалиѣ и помрачениѣ сътворен како ест вышше пис и съ великоє клѣтвѣ. Бѣ том, господство мн смотрнх кѣпно съ всѣми чьститими правителїн господства мн и със вѣс съвѣти наше и абїн дах господство мн свѣтѣн, божественѣн монастыр Кодмѣнїн іако да ест вѣс винарч, еинко ест шт над шчина Чокънецилор, вса част господска. И шеновнх господство мн и штервднх тог хрисов Басарабов воевод съ сью кингов господства мн, да дрѣжат монастыр Кодмѣна, іако и предварнше рѣх и іако да естъ свѣтѣн монастыр въ помощь и въ оукрѣпленїе а минхнм, нже жѣвет въ томѣ свѣтѣ шентгѣ, шт шкрѣмленїе и шт шстрабѣ, а тех почывшем кнѣзи и господства мн и родїтелнм господства мн вѣчноє вѣспомнанїе. И не шт кого непоколѣбшом, по реченїн господства мн.

И еше и клѣтвѣ положнх господство мн: въ слад нас а е кого изберит господь Богъ быти владатель нан княз зде въ Блахїе Земли нан шт срднчнаго

плада господства ми нан шт сьродник наше, нан шт грѣса наши, нан шт нно плѣ-
менник еше да аще почитет и поновит и оукрѣпит сѣа книга господства ми над
оустроеніе еже више писах, тог господь Богъ да почитет его и да съхранит въ гос-
подствѣ его и да въспрїимет части и венцы ш Христа Бога съ праведники. ѿ нже
не початет и не поновит и не оутвѣрдит сѣа книга господства ми и помилуванїа
техъ клѣбш, но гзворит и поперит и въ шевеніе вставит, тог да ест треклет !: ана-
ѳема и аѳѳрсан шт тнѣ свѣти штци еже въ Никїи и да нмат часть съ Іудѣи и съ
ѿрїа и съ ннѣми некѣрни іудейи да есдет сеперника пред Христа матира, наша
Богородице и да приверѣцит стрѣли Гіезіев въ вѣки вѣком, амин.

Се оубо и сведителїи приложихъ господство ми: жѣпан Хриза вел еан Кра-
левскїи и жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Гангорїе велникїи логофет и жѣпан
Дѣмитрѣ Дѣдеска вел вистїар и жѣпан Мнхаю велникїи спатар и жѣпан Баслаке
вел столник и жѣпан Бѣзника вел комис и жѣпан Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Квс-
тантин вел постелник. И исправник...²

И аз, Стопка спѣден, писахъ въ настоа град Бѣскрепскїи, мѣсеца апрїаіе
Г-гв дьны и шт ѿдама до ннѣ теченїа лѣтом в лѣт хрлм, лѣта господнне
хххлѣ.

† Іw Матею воевода, мнолостїю божію господннь.

Іw Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod și domn. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii m(ănăști)ri¹
numite Codmeana, unde este hramul preasfintei, curatei și preabinecuvin-
tatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și
părintelui egumen Rafail și tuturor călugărilor, care sînt frați întru Hristos,
locuitori în acel sfînt lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrise tot
vinăriciul, cît este de pe ocina Ciocăneștilor, care este satul sfintei mănăstiri,
oricît se va alege toată partea domnească, pentru că acest mai sus scris vină-
rici, toată partea domnească de pe ocina Ciocăneștilor, este al sfintei, dumne-
zeieștii mănăstiri Codmeana, care este sub stăpînirea sfintei mănăstiri Cozia,
dat și miluit de răposatul străbunicul domniei mele Io Basaraba voievod,
fiul prea bunului Vlad voievod, și de alți binecinstitori cnezi, care au fost
în urma domniei lui. Și a ținut cu bună pace.

Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cînd Dumnezeu a bine-
voit de m-a dăruit cu cnezia în Vlahia de dincoace de munți și cinstitul țar
cu sceptrul, atunci egumenul Rafail a venit înaintea domniei mele în marele
divan și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele de a arătat
hrisovul lui Basarab voievod cel de miluire, vechi și rupt și întunecat, făcut
cum este mai sus scris și cu mare blestem. Întru aceasta, domnia mea am
cercetat împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și cu tot sfatul
nostru și îndată am dat domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Codmeana,
ca să-i fie tot vinăriciul cît este de pe ocina Ciocăneștilor, toată partea dom-
nească. Și am înnoit și am întărit acel hrisov al lui Basarab voievod cu această
carte a domniei mele, ca să stăpînească mănăstirea Codmeana precum este
mai sus scris și ca să fie sfintei mănăstiri de ajutor și de întărire, iar călugări-
lor care trăiesc în acel sfînt lăcaș, de hrană și de folosință, iar acelor cnezi
răposați și domniei mele și părinților domniei mele, veșnică pomenire. Și de
nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea în urma noastră: dacă cel pe care
fi va alege domnul Dumnezeu să fie stăpîn sau cnez aici în Țara Românească
sau din ruda de inimă a domniei mele sau din rudele noastre sau, după păca-

tele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele pe întocmirea care este mai sus scrisă, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și să primească cinste și cunună de la domnul Hristos cu cei dreпți. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele și miluire, ci acei cnezi o vor strica și o vor nimici și o vor lăsa în ținare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu acei necredincioși iudei și să-i fie pîrișă înaintea lui Hristos maica noastră de Dumnezeu născătoare și să-l afle bubele lu Ghizie în vecul veacului, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilache mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic...²

Și eu, Stoica spudei, am scris în cetatea de scaun București, luna aprilie 3 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotmeana VIII/5. Orig., perg. (36 × 45), pecete timbrată, stricată. Cu o trad. ibidem, ms. 357, f. 114—115.

¹ Loc șters.

² Loc alb.

† Милостією вожією, Іу Матен Басарабѣ воєвод н господинѣ въсон земан Хгггроклахінскін. Дават господсто ми сіе повелѣніе господство ми селок Тѣрчинецін wt сѣдство Горжиа н всѣм наслѣдницым селок н съ синны нх, елици емѣ Богъ дати, ікоже да быти нм всѣ село Тѣрчинецін съ всѣ хотаром н съ всѣ ходоком wt полю н wt шѣм н wt вод н wt по всѣ хотаром, wt хотар до хотар, по старн хотарн н по влѣсы, понеже естѣ нм негова стара н права шчинѣ н wt дѣднѣ, ещнже wt прѣжде врѣме, wt пре дѣни ннѣмн старн господарн дрѣвнн. Н всѣ бнл ѣ власѣ мнрѣ съ шчинн нм н кнлсы.

† И потом, егда быст ннл, въ дѣни господство ми, wtцѣе егѣмена Тешдосіе wt свѣта монастыр Тисмѣна, емѣже бѣх нмѣ емѣ попа Радѣл wt Столожани, шн вврѣтад естѣ нѣкн книги старе wt свѣтад монастыр, ещнже wt сзданіа сен земан н бнл естѣ писан въ тал книга н село Тѣрчинецін н скочнал прѣ н съпрѣх сѣ за лицѣ пред господство ми ѣ великн днван съ Станчюл н съ Данчюл wt Тѣрчинецін. И сици прѣл егѣмена wt свѣтад монастыр Тисмѣна како сѣт село Тѣрчинецін вечннн свѣтѣн монастыр Тисмѣна ещнже wt пре дѣни Негрѣлов воєвод, почто радї вврѣтад естѣ тѣх книги старн. Я сн внше речени людн wt Тѣрчинецін, шнн плакаше се wt кривостію н нзвадна естѣ книги старн wt дѣднѣ, книга стараргв Дан воєвод съ великаа клетво, теченіа лѣта хѣцлѣ н книга Шербан воєвод wt повиновеніа, в лат хѣрѣ. Таже, въ том господство ми гледах н сзднх по правдо н по закон, кѣпно съ всѣмн почтенимн правнтелнн господство ми н истинствовах господство ми съ всѣ днваном, како естѣ бнл всѣ людн кнлшн съ шчинн нм wt давно врѣме, а свѣтад монастыр Тисмѣна нѣстѣ нмал нн еднаа трѣбѣ.

ТажЕ естѣ всталъ егѣмена вт свѣта монастыр вт зак она н вт сѣжденіе вт пред вѣс двѣномъ господства ми, како нан много работъ съ нхъ да не нматъ въ вѣкы.

Сего ради, дахъ н господство ми всѣмъ наследници селомъ Тѣрчинешіи внише рѣхъ, яко да вниши мирни н свободни вт вѣченіе, шни н сини нмъ н съ вчнина нмъ вт къ егѣмена вт свѣта монастыр Тисмѣна н вт къ вси мнѣхъ вт съда напредъ, какско естѣ внише пнс н не вт кожда да не бѣдѣт вт къ нхѣто поколѣбнмо, презъ заповѣдъ господства ми.

Сеже оубо н свѣдѣтъ<ел>¹и поставихъ господство ми: панъ Хриза велъ б ан Кра-леветскін, панъ Івашко велъ дворникъ, панъ Глигоріе велъ лугвѣт, панъ Дѣмитрѣ велъ внистіар, панъ Мнѣхан велъ спатар, панъ Неделко велъ ключар, панъ <Баснаіе> Панидѣр велъ столникъ, пана Бѣзника велъ коланс, пана Бѣчина велъ пѣхарникъ, панъ Костантинъ велъ постелникъ. И исправникъ, пана Глигоріе велъ лугвѣт.

Н аз, Тѣдѣрѣ спѣден, братъ мали Дѣмитрѣ...¹, намазахъ ѣ града рекше Бѣскрѣшї, мѣсеца апрїлїеѣ-гв дѣни н вт Ідама до нина, теченїа лѣтомъ, в лѣто хѣрмг н вт копѣщенїа сына хѣхлѣ.

† Іу Матѣю ввевѣдъ, милостїю божїю господннѣ.

Іу Матѣю ввевѣдъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Băsarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Turcineștii din județul Gorj și tuturor moștenilor satului și cu fiii lor, cîți Dumnezei le va da, ca să le fie lor tot satul Turcineștii cu tot hotarul și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire încă dinainte vreme, din zilele altor vechi domni de demult. Și au tot fost în bună pace cu ocinele lor și cnezi.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele părintele egumen Teodosie de la sfînta mănăstire Tismana al cărui nume era popa Radul din Stolojani, el a aflat niște cărți vechi de la sfînta mănăstire, încă de la întemeierea acestei țări și a fost scris în acea carte și satul Turcineștii și a sărit cu pîră și s-au pîrît de față înaintea domniei mele în marele divan cu Stanciu și cu Danciu din Turcinești. Și așa pîra egumenul de la sfînta mănăstire Tismana că satul Turcineștii sînt vecini ai sfintei mănăstiri Tismana încă din zilele lui Negruț voievod, pentru că i-a aflat în acele cărți vechi. Iar acești mai sus spuși oameni din Turcinești, ei s-au plîns de strîmbătate și au scos cărți vechi de moștenire: cartea bătrînului Dan voievod, cu mare blestem, cursul anilor 6939 și cartea lui Șerban voievod de înnoire, anul 7115. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am adevărit domnia mea cu tot divanul, că au fost toți oamenii cnezi cu ocinele lor de multă vreme, iar sfînta mănăstire Tismana n-a avut nici o treabă. Astfel a rămas egumenul de la sfînta mănăstire de lege și de judecată dinaintea a tot divanul domniei mele, ca mai mult treabă să nu aibă cu ei în veci.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea tuturor moștenilor satului Turcineștii mai sus spus, ca să fie în pace și slobozi de vecinie ei și fiii lor și cu ocina lor de către egumenul de la sfînta mănăstire Tismana și de către toți călugării, de acum înainte, cum este mai sus scris și de nimeni neclintit peste porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan <Vasilie> Pain-

dur mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

Și eu Tudur spudei, fratele cel mic al lui Dumitru. . . ¹ am scris în cetatea numită București, luna aprilie a 3 zi și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7143 și de la întruparea fiului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod (m.p.)

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XLII/2. Orig., perg. (38 × 49,5), pecete timbrată căzută. Cu o trad. din 1845. Alte trad. ibidem, ms. 329, f. 473; 336, f. 201–202 și 711, f. 182.

¹ Loc rupt.

46

1635 (7143) aprilie 5, București.

† Многостією божією, Іу Матею воєвода и господиныхъ вѣсонъ землѣ Уггровлахінское, видк велкаго и прѣдобраго, стараго, покониаго Іу Басараба воєвода, Дават господство ми сіе повеленіе господство ми Колованокъ вт Титеци и съ снновн сн, еанцемъ Богъ приишетит, іакоже да мѣ естъ вчинѣ ѡ Кокон, али деа Іуновъ вѣсаѣ, четвъртаго деа вт поля и вт шѣма и вт вода и вт планен и вт седалище селов, вт посебді, варе еанка се хтетъ извраті вт по вѣсомъ хотаром, понеже ѡ естъ покѣпна Колован сѣмъ вчинѣ више речена вт надъ Іуи вт Кокон, вт сѣдство вриеш, за хѣ аспри готови. <И> продадохъ ѡи за неговъ добро волю безъ ни една силост, със знаніа меріашомъ вт шкрѣстнимъ местомъ.

И потомъ, Іуи дигнѣ естъ съпреніе и пришеа естъ предъ господства ми ѡ вѣшнн днван тере съпрѣше се за лицѣ със Колован. И сице прѣше Іуи, іакоже да повратитъ да вмеринше новци назадъ вт по вчина, что естъ вна продак! > Колованокъ вт надъ Іуи. Бѣ томъ господство ми съмъ гледал и сѣдла по правдъ и по законъ, със вѣснхми чьстннми правнтеліе господство ми и съмъ далъ господство ми Іуновъ законъ ѡ людіе добри меріашн по рѣваше господски на нме: вт Греблещн, Станчюа Прѣстѣсен и вт Спнни, Герге и вт Раковнца, Сѣпрнш Стоекъ и вт Бѣмѣщн, Драгомиръ Фнторѣ, да заклетъ Іуи вт Коконъ како естъ вна втакмна вчина със Колованъ за хѣ аспри, нѣстъ ѡ естъ втакмна за хѣ аспри. Таже, къда естъ вна на дннъ и на сорок, а Іуи никакоже нѣстъ моглаъ заклетн, анѣ естъ всталъ Іуи вт законъ и вт сѣжденіе вт предъ господства ми, а Колован, ѡи да сн дрѣжитъ вчина, како ѡи ѡ естъ покѣпна.

И потомъ, Іуи, ѡи втакмна се сѣтъ със Колованъ втараго кратъ, тере нѣ естъ подаваа Іуновъ ешеже аспри хѣ дондеже напалнѣютъ сѣ теѣ сіе хѣ аспри, како естъ внше писъ. И видѣхомъ господство ми и записъ вт рѣка Іуновъ како нѣстъ можетъ заклетнше и како нѣ естъ далъ вѣа рѣвашове господски на рѣка Колованокъ със мнози добри людіе сведетеліе, написани ѡ записъ, на нме: вт Кокон, Станчюа, сннъ Калновъ и вт Титеци, попъ Лазаръ и Мѣртнн и С. . . ¹ Прѣчюа и мнози людіе вт шкрѣстномъ местомъ, іакоже да сн дрѣжитъ вчина, како ѡи естъ покѣпна вт надъ Іуи и за нѣхто запрѣтеніе да не иматъ.

Сего раді, дадохъ съмъ господство ми Колованокъ, іакоже да естъ емѣ вчинѣ, дѣдінѣ и вѣ шѣаб и снновомъ и видкомъ и прѣвнѣчетомъ и не вт когождо непоколѣбнмо, порнзмо господства ми.

Сеже сео и сведетелн поставѣемъ господство ми: жѣпанъ Хриза велъ банъ Кралевскн и жѣпанъ Івашко велъ дворннкъ и жѣпанъ Глигоріе велъ логофѣтъ и жѣпанъ

ДЪМИТРОС ВЕЛ ВИСТІАР Н ЖЪПАН <МНУАН ВЕЛ СПАТАР Н ЖЪПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНИК>¹
Н ЖЪПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС Н ЖЪПАН БЪЧНИА ВЕЛ ПЕХЪРНИК Н ЖЪПАН КОСТАДИН ВЕЛ
ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛОГОФЕТ, ВЪ НАСТОЛНИН ГРАДУ БЪСКРЕЩИН, МЪСЕЦА
АПРНАІЕ ҃ ДАНИ Н ШТ ЫДАМА ДО НИИ҃КЕ ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМ ВЪ ЛѢТЪ ХЪРМГ, ЛѢТА ГОСПОДНА
ХЪХЛАД².

† ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДИНЬ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bolovan din Titești și cu fiii săi, cîți i-a lăsat Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Cocoi, însă partea lui Ion, toată, a patra parte din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din vatra satului, de pretutindenî, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Bolovan această ocină mai sus spusă de la Ion din Cocoi, din județul Argeș, pentru 7 000 aspri gata. <Și> a vîndut el de bunăvoia lui fără nici o silă, cu știrea megiașilor din jurul locului.

Iar apoi, Ion a ridicat pîră și a venit înaintea domniei mele în divanul cel mare de s-a pîrît de față cu Bolovan. Și așa pîra Ion ca să întoarcă să lepede banii înapoi de pe ocina ce cumpărase Bolovan de la Ion. Într-aceea domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am daț domnia mea lui Ion lege 4 oameni buni megiași pe răvașe domnești anume: din Greblești, Stanciul Preutesei, și din Spini, Gheorghe, și din Racovița, Opriș al lui Stoia, și din Bumbuești, Dragomir Fitorea, să jure Ion din Cocoi cum a tocmit ocina cu Bolovan, pentru 4 000 aspri nu a tocmit-o pentru 7 000 aspri. Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, Ion nicicum nu a putut să jure, ci a rămas Ion de lege și de judecată dinaintea domniei mele, iar Bolovan, el să-și țină ocina, cum a cumpărat-o.

Iar apoi, Ion s-a tocmit cu Bolovan a doua oară, de i-a mai dat lui Ion încă 3 000 aspri pînă s-au împlinit acești 7 000 de aspri, cum este mai sus scris. Și am văzut domnia mea și zapis de la mîna lui Ion, că n-a putut să jure și că a dat amîndouă răvașele domnești la mîna lui Bolovan cu mulți oame buni martori, scriși în zapis, anume din Cocoi, Stanciul, fiul lui Călin, și din Titești, popa Lazăr și Mărtin și S...¹ Pîrcioiul și mulți oameni, din jurul locului, ca să-și țină ocina, cum a cumpărat-o de la Ion și de nimeni să nu aibă oprire.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Bolovan, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan <Mihael mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic>¹ și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt,

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna aprilie 5 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7143, anul domnu-
uî 1634.²

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu vovod (m.p.)

Arh. St. Buc., A.N. CCCXXXVIII/39. Orig., hirtie, pecete timbrată. Cu o trad. din 1905.

¹ Loc rupt.

² Anul erei noastre greșit.

† Милостією вожією, Іо Матен Басарабѣ воевода и господинъ вѣсон земли Уггровлахѣнскіи. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣн, божествѣнѣи цркви глаголеміи Гіурмев банѣ, гдѣже ест храм рождество Христова, іже естъ метохъ и подрученіа на архіепіскѣп Погонкинъ ѡ Земли Гръчскаа и штиѡ поп Гавріла монахъ, іако да ест свѣтѣн цркви еднѣ место шт гор шт къ стѣгна, еже ест бна шт прѣжде врѣме двора цркви и да ест црква мирно шт къ черноризцы шт свѣтаа монастыр Мнѣхана воевод, понеже сін више реченѣ место бна естъ двора шт цркви, ешеже шт егда се сѣтворна свѣта црква и шгражден съ стовор, дѣи и приложна свѣтѣн цркви шт Гіурма бан.

Іи потом, егда быст въ дѣни Ілевандрѡ воевод старого, а Гіурма бан, шн погнѣнѣ шт сабле. По слѣдѣже емѡ вѣстал сѣ Драгомир дворник, аше вѣспросна естъ того место шт на Ілевандрѡ¹ воевод и дал ест емѡ. Бѣ том, Драгомир, шн посѣчна стоворѣи цркви и сѣтворна ест правалін над место цркви. Іи по смѣрті Драгомир дворник, вѣстал сѣ сннѣ его, Пѣтрѡ спатар, аше прода естъ тѣхъ прѣвѣлін попев Свгїеніе монахъ, иже быст егѣмена на [мо] монастыра Гіурмев бан, іже ест код винограді, храм свѣтн Николаа, что ест нинѣ метохъ на монастыр Мнѣханов воевод. Іи вѣъ был над разлога нм, почто раді нѣст бнѣ нмал кто да гледает шт редо селѣ место и шт свѣтаа црква, іако бна естъ толико врѣме нѣста.

Іи потом, егда быст нинѣ въ дѣни господство ми, а поп Гавріла шт на црква Гіурмев бан више писана съ вси кѡпци и съ вса махалава, шнн пришеи естъ вси кѡпно пред господства ми ѡ великіи днѣи аше съпрѣ<ше> сѣ лицѡ и сказали пред господства ми вѣъ по ред сѣмо мѣсто како естъ више пис, а егѣмена Мелентіе съ вси мнѣхн шнн извадилн естъ кнги шт покѡпеніе шт на Пѣтрѡ спатар. Таже, въ том, господство ми гледаѣхъ и сѣднѣхъ по прав и по закон кѡпно съ вснми чиститнми правителін господства ми и смотрнѣхъ господство ми, аше послаѣхъ шт днѣи по еднѣ болѣ, нн вѣрнн на нме Герге вѣстѣар Карнді, аше пошел ест съ мнози болѣрн и кѡпци и добри чѣловѣки, старн варошанн, тере естъ гледал и подкопал и швѣтѣл стоворѣле тѣхъ ветѣе, еже быст шт дрѣвнн. Іи приѣчна сѣ аше нммо ндоѣ сам господство ми съ вси болѣрн велнцн и малн и съ вса двора, понеѣлннк шт по Паска по стѣгна код цркви и видѣѣхъ господство ми съ мон шче стѣлпн стоворѣловѡ посѣченѣ и извадилн шт ннѣ и вѣроваѣхъ господство ми и нан паче съ истннствѣахъ анѡ даѣхъ господство ми свѣтѣн цркви Гіурмев бан, іако да ест емѡ того место шт дѣдінѣ и шкрѣпленіе, како ест бна и шт прѣжде врѣме. Мнѣхнже шт Мнѣхана воевод, шнн да вѣзймает пѣнѣсн нм шт гдѣ далн нѣ естъ, іако шстали шт закон и шт сѣжденіе шт днѣи. Іи аше вѣстанна се съпреніе нѣкогда нли да извадитн нѣкін кнги нли записе тѣхъ да не се вѣрѣет нѣ да вѣдѣт въ тѣци. Іи не шт кождо непоколѣвенмо през заповѣд господства ми.

Сеже и свѣдѣтелн поставнѣхъ господство ми: пан Хриза вел бан Кралеветскін, пан Івашко вел дворник, пан Гангоріе вел шгѣфет, пан Дѣмитрѡ вел вѣстѣар,

пан Мнѣдан вел спатар, пан Неделко вел ключар, пан Басилѣ вел столник, пан Бс-
зникка вел комнс, пан Бсчнина вел пѣхарник, пан Костантин вел постелник. И исправ-
ник, пан Гангорѣ вел лшгѣѣт.

И аз, Тѣд<ор>¹ спсден, намазах ѡ Бсксреци, мѣсеца априлѣ ѣ дни, лѣт
хрѣмг.

† Іw Матею воевода, мноостію вожію господннь.

Іw Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii biserici numite a Ghiormii banul, unde este hramul nașterii lui Hristos, care este metoh și sub ascultarea arhiepiscopiei de Pogoniana, în Țara Grecească și părintelui popa Gavriil monahul, ca să-i fie sfintei biserici un loc din sus, dinspre uliță, care a fost mai dinainte vreme curtea bisericii și să fie biserica în pace de către călugării de la sfânta mănăstire a lui Mihail voievod, pentru că acest mai sus zis loc a fost curte de biserică încă de când s-a făcut sfânta biserică și îngrădit cu gard, dat și dăruit sfintei bisericii de Ghiorma banul.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Alexandru voievod cel Bătrîn, iar Ghiorma banul el a pierit de sabie. Iar în urma lui, s-a ridicat Dragomir vornicul și a cerut acel loc de la Alexandru voievod și i l-a dat lui. Întru aceea, Dragomir vornicul, el a tăiat gardul bisericii și a făcut prăvălii pe locul bisericii. Iar după moartea lui Dragomir vornicul, s-a ridicat fiul său, Pătru spătarul, de a vîndut acele prăvălii popei Evghenie monahul, care a fost egumen la mănăstirea lui Ghiorma banul, care este lîngă via hramului Sfîntului Nicolae, care este acum metoh la mănăstirea lui Mihail voievod. Și a tot fost pe seama lor, pentru că n-a fost cine să cerceteze de rîndul acelu loc și al sfintei biserici, că a fost atîta vreme pustie.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar popa Gavriil de la biserica lui Ghiorma banul, mai sus scrisă, cu toți negustorii și cu toată mahalaua, ei au venit toți împreună înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de față și au arătat înaintea domniei mele tot pentru rîndul acestui loc, cum este mai sus scris, iar egumenul Melentie cu toți călugării, ei au scos cărți de cumpărătură de la Pătru spătarul. Deci, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am socotit domnia mea de am trimis din divan pe un boier credincios, anume Gherghe vistierul Caridi, de a mers cu mulți boieri și negustori și oameni buni, bătrîni, orașeni, de au cercetat și au săpat și au găsit gardurile acele vechi, care au fost de demult. Și s-a întîmplat de am trecut pe acolo însumi domnia mea cu toți boierii mari și cu mici și cu toată curtea, luni după Paști, pe uliță, lîngă biserică și am văzut domnia mea cu ochii mei stîlpii gardurilor tăiați și scoși din pămînt și am crezut domnia mea și mai mult am adevărit și am dat domnia mea sfintei biserici a lui Ghiorma banul, ca să-i fie ei acel loc de moștenire și întărire, cum a fost și mai dinainte vreme. Iar călugării de la mănăstirea lui Mihail voievod, ei să ia banii lor de unde i-au dat, căci au rămas de lege și de judecată din divan. Iar dacă vreodată se va ridica pîră sau să scoată niscaiva cărți sau zapise, acelea să nu se creadă, ci să fie în deșert și de nimeni neclintit, peste porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic,

pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tud(or)¹ spudei, am scris în București, luna aprilie 5 zile, anul 7143 <1635>

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, X/3. Orig., hîrtie (42 × 27,5), pecete timbrată. Cu o trad din 1907.

EDIȚII. Trad. Andreescu, *Cîteva precizări*, 559—560.

¹ Omis.

† Adecă noi cești 12 megiiși, pre nume den Păhulești, Bêlcu i Bala i ot Cumcești, Manea și Neag i ot Truțești, Ghierghie i ot Trestenic, Leoa i ot Păhulești, Ghierghina i ot Găurici, Calofir i ot Brînceani, Mihăilă i ot Blotori, Mirlea i ot Guzêni, Poroschi i ot Grozești. Nedelco, scris-am ceastă carte a noastră ca să hie de credință la mîinile lui Drăghici spatarul și la Fota postelnicul, feciorii Papei logofătul, cum ca să se știe că ne-au luoat satul Mihăileștii den județul Tele(or)m(an) pre răvașe domnești, denaintea domnu nostru Io Matei Basarabea voevodă den divan ca să jurăm noi cu satul Mihăileștii de cătră feciorii Papei logofătul cum cînd s-au vîndut satul Mihăileștii rumâni Papei logofătul, ș-au vîndut numai capetele lor fără de ocină și fără de feciori, unul derept ughi 13; și cum le-au lepădat banii cu sila pre la casele lor și n-au mersu la Papa logofătul să ia banii de voia lor nici unul. Deci, într-aceaia noi ne-am strînsu toți înpreună și am venit toți la divan cînd ne-au fost zioaa, dennaintea domnu nostru și a tot sfatul și ne-au întrebat sfatul: cum știm noi de vînzarea acestui sat și cum vom putea ca să jurăm derept dinșii. Deci noi, eșit-am afară și ne-am sfătuit 2 zile și ne-au dat domnu nostru ispravnic den divan pre jupan Simon vtori logofăt. Deci într-aceaia noi am adevărat cu sufletele noastre, cum cînd s-au vîndut satul Mihăileștii s-au vîndut ei de a lor bunăvoe cu feciorii lor și cu ocinele lor cum am văzut noi și cărțile cele de cumpărătoare; și încă și-n cartea cea ce s-au scumpărat de la domnu nostru, încă scriia cum s-au scumpărat cu feciorii lor și cu ocinele lor. Deci văzînd noi vînzarea lor cum scrie mai sus, n-am putut jura, ce am dat ceastă carte a noastră la mîna lui Drăghici spatarul și la Fota postelnicul, cum să le fie satul Mihăileștii rumâni cu feciorii lor și cu ocinele cum s-au vîndut. Și am dat amîndoao răvașele domnești la mîinile lor, că așa am adevărat cu ale noastre suflete.

Și cînd am făcut ceastă carte o am făcut dennainté a lu pan Hrizea vel ban i pan Gligorie vel logofăt i pan Necula vel portar i Drăgușin vtori postelnic și încă mulți boiari carei n-am scris aici. Și pentru mai mare credință ne-am pus noi și pecețile și dégetele noastre mai jos ca să să crează.

ИНС БСКЪРЕЩІ, АПРИЛІЕ 5 ДЪНИ, В ЛѢТЪ ХРЪМАГ¹.

Gherghe.

Iu Mihăilă <m.p.>

Belciu.

Bala.

Manea.
Neag.
Leoa.
Gherghina.
Calofir.
Mirlea.
Poroschi.
Nedelco.
Σίμας λογοθέτης² <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-București, XI/4. Orig., hirtie (31 × 21), trei peceti inelare, aplicate.

¹ „Scris în București, aprilie 7 zile în anul 7143” <1635>.

² „Sima logofăt”.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.

Adecă eu Datco Robul, feciorul Cornii, nepotul Neagului și al Stanei și al Mușii, strenepot lui Lal cel bătrîn den satul Stănimirul de Jos ce să chiamă Căcănău împreună cu fămeia mea Tudora, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis să hie de mare credință la mîna jupînului Mitrii al doilea stolnec, cum să se știe cîndu au fost acum în zilele mării sale domnul nostru Io Mateiu Basarab voevod, iar noi ne-am sculat de i-am vîndut toată ocina și moșia noastră din Stănimirul dă Jos, însă stînjiți 320, din cîmp, din pădure, din șăzutul satului, din apă, cu toț yenitul de preste tot hotarul, din hotar pînă iar în hotar, vericît să va alege. Pentru că această moșie ce scrie mai sus fost-au a mea de la moșii și stremoșii miei încă mai dinainte vreme. Iar acum eu cu fămeia mea Tudora la nevoia mea sculatu-ne-am de am vîndut toată moșia noastră cum scrie mai sus jupînului Mitrii stolnecul drept 12 000 de bani gata și drept un cal bun, prețul lui au fost 6 000 de bani.

Și am vîndut noi această mășie ce scrie mai sus de a noastră bunăvrere fără de nici o silă și cu știrea a mulți boeri și megiași den sus și din jos și de pre împrejurul locului, ca să hie lui și coconilor lui de moșie în vecie. Și i-am dat și cărțile de moșie toate în mîna lui.

Și am pus și blestem cu legătură cum cine va avea din rudele noastre să întoarcă banii Mitrii stolnecul să nu poată, nici să aibă voe, pentru că la nevoia noastră nimeni nu s-au aflat să ne caute, numai Mitrea stolnecul ne-au miluit și ne-au hrănit și ne-au socotit și ne-au plătit de multe datorii și nevoi. Iar cine din rudele noastre sau din alții streini să vor ispiti a strica această tocmeală a noastră ca să întoarcă banii Mitrii stolnecul acela om blestemat de domnul nostru Isus Hristos să fie și afurșit de 318 sfinți părinți care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu ceilalți evrei în vecie, adevărat.

Și s-au întîmplat la această tocmeală a noastră de au fost mărturii mulți boeri, anume: jupan Mitrea biv vel pitar i pan Radul vtori vistier i pan Sima vtori logofăt i pan Ivan vel șufar i pan Costandin vel postelnic i Calotă vel clucer i Răzvan căpitan i Tudor dvornec i Vladul dvornec ot Drăngești i Stroe logofăt i Bunea logofăt i Șarban logofăt i Mircea spatari

Ivașco clucer ot Cepari i Sava logofăt sin Ioancii logofăt și alți mulți care nu sînt scriși aici. Aceasta am scris și mărturisesc. Și pentru credință pusu-mi-am pecetea și isclălitura mai jos ca să se știe și să se crează.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șarbanoviciu, în cetatea Bucureștii, luna aprilie 10 zile vă leat 7143, de la Hristos 1635.

Datco Robul.
Mitrea pitar.
Radul vistier.
Sima logofăt.
Ivan vel șufar.
Sava logofăt.
Datco ¹ clucer.
Stroe Fiera logofăt.
Șarban logofăt.
Bunea logofăt.
Răzvan căpitan.
Vladul vornec.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 350. Copie.

¹ Probabil greșit, în loc de Ivașco.

50

1635 (7143) aprilie 10, București.

† Adecă eu, popa Galitonu ot Svei Ioanu, să se știe de o prăvălie ci avemu în tîrgulu de sus pe lîngă beserica popii lu Plăcintă, pe den susu de Stamatie și pe lîngă Străpodarulu, dată de pomană de titori ca să fie mănăstirii moșie, unde șade Dumitru stegariulu și fămăia lui Stana. Și chiria lui cite 2 c.s.ande, ca să fie de tămie la sfînta rugă.

În zile răposatului Mateiu voevod domnia, aicea în București.

Și mărturie: popa Anghelu și Manta diiaconulu și Stanciulu Falafanta.

Писъ Бѣсѣрѣци, мѣсеца апрѣлѣи ѿ дѣнъ в лѣтѣ 7143 мѣ 1.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-București, XII/1. Orig., hîrtie (29,5 × 21), 2 peceti aplicate.

EDIȚII Potra, *Doc. București*, 93–94.

¹ „Scris în București, luna aprilie 10 zile în anul 7143” <1635>.

51

1635 (7143) aprilie 10.

† Scris-am eu, Oprea ot Pîrscov, accsta zapis al meu, să fie de mare credință la mîna ginere-meu Radu<lu> ¹ i și a fii-mea Rădii, peîntu că me-u scufnărat ei moșie de la logofătul Voico, de au dat 700 bani, că eu n-am fost în țeară. Iar de vrême ce am venit de în țeara Moldovei aici la moșie mea, în Pîrscov, să-mi țiu moșie, iară <gine> ² re-meu Radul și fie-mea Rada me-u cer<u> ² t bani cîți au cheltuit pre ace moșie, peîntu că au tra<s mult> ² cu

Voico logofătul și cheltuială bogată și au scuîmpărat și de pre aiiurea de pre unde au fost zălogită de mine. Dici, de vréme ci me-u cerut banii n-am avut să-i dau, ci i-am înfrățit să fie 3 frați: Pătru și Simion și ginere-meu Radul cu fie-mea Rada să fie a triia parti din moșie-mea în Pîrscuv, de în apă și de în cîfnpu și de în pădure și de peste tot locul.

Și mărturie au fost molți oameni buni pre nume: ot Pîrscov, uîncu-său Crăciun, Gligorie i Dumitru i Toma, Ion, Irimie, Toder Pirății.

Пис аз, Мнѣхънаб от Мъгѣрѣ³. Пис мѣсеца апрѣлѣ дъни ѿ, въ летъ хърлмг.

Crăciun.

Toder.

Irimie.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLVIII/15. Orig., hirtie (28,5 × 20). Copie, ibidem, ms. 172, f. 18v.

¹ Omis.

² Loc rupt.

³ „Am scris eu, Mihăilă din Măgură. Scris aprilie 10 zile, în anul 7143 <1635>”.

52

1635 (7143) aprilie 13.

† Zde megiașii Tismeanii și ai Manii din Pădeni și au Radului ot Racoți, anume Ivăniș den Negoești i Mihail ot Glogova și Ursul ot Izvoare i Neagul ot Ciupereni i Mecleuș ot Cilcești i Stănilav ot Băbrin, ca să caute acești oameni și să adevéze de ocina Manii și de viaa den Racoți, fost-au a Manii această ocină de moșie megieșească au fost-au rumânească. Deci cum vor afla cu sufletele lor, așa să fie. Și zioa Duminicii.

Пис апрѣлѣ ѿ дъни, въ летъ хърлмг.

† Іу Матею ешегда, милостію божію господинь.

După Ghibănescu, *Surete*, VI, 20–21.

53

1635 (7143) aprilie 15.

Milostiuu bojieiu, preaosveaștenomu arhiepiscop chir Teofil Ribniceschi¹.

† Scris-am episcopiia mea acest zapis al episcopii méle pentru să fie al sfintei mănăstiri al Govorii de mare credință, pentru că au venit Radul portariul și cu jupîneasa lui, Apostola, și iaste Radul portariul din oraș din Rîmnic, venit-au cu egumenul al sfintei mănăstiri al Govorii, anume Meletie, pentru că s-au scris Radul portariul și cu jupîneasa lui, Apostola, la sfîntul pomenică în sfînta mănăstire în Govora, unde să pomenesc ctitorii la sfîntul jertvenică și la sfînta proscomidie. Deaca s-au scris Radul portariul și cu jupîneasa lui, Apostola, la sfîntul pomenică ei încă au dat sfintei mănăstiri Govorii un loc de casă cu pimniță cu grădină, cu tot, cît să alége pînă în uliță. Și iaste acestă locă ce scrie mai sus lîngă moara Govorii, la oraș la Rîmnică. De aceasta scrie episcopiia mea.

Pis méseța aprilie 15 dni, leat 7143 <1635>².

† Teofil episcop Rimnic.

Și am пр's și numele², eu Radul portariu, pentru pomană.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Govora, nr. 463, f. 137. Copie; alte copii idem, ms. 234, f. 316 și 447, f. 321.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Moara m-rii Govora*, 381.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul arhiepiscop chir Teofil al Rîmnicului”.

² În ms. 447, text scris în românește.

³ În ms. 447: „mina”.

† Мнлостію божію, Іу Матен коевода н господинь вѣсон <земан>¹ Згг-ррорвладхнскін, внск почнешом Іу Басарагѣ коевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми почтенномѣ правнтел господства ми пан Кондила вие вел постелник н сѣпрѣжннцев емѣ Станкѣв, дѣщера Прѣвслово логѣфет Рѣдѣнѣл н сѣ сини нх еанцеже Богъ да >ррорвати, іако да ест нх учинѣ ѣ Кокорѣци н ѣ Стоннеци, вѣ сѣдство Прах<ова>, вѣаче част жѣпан Радѣл банѣл Бѣзескѣл, синѣ Радѣслово ключар Бѣзескѣл, вѣа, вт полю н вт шѣм н вт вод н сѣ вечннн н сѣ вноградн н сѣ бродове вт водіннцѣ. . . ¹ н вт седалище селов н сѣ вѣс ходоком н вт по вѣс хотаром. Н вечннн ешеже да се знае вси по нме: Фрѣнкѣл сѣ сини его н Мѣвнѣлѣ сѣ браты его н сѣ сини нх н Дрѣган сѣ сини егв н Стонка сѣ братн емѣ н сѣ сини нх н Нѣгомир сѣ браты нх н сѣ сини <н>¹ Ангел сѣ браты его н сѣ сини нх н Радѣл, синѣ Парѣслово н Владѣл Моцѣн н Дрѣган Пнцѣл сѣ вси сини нх н Інню сѣ брат его, внскы Владѣслово Небѣжннцѣл, сѣ сини нм н Ѣпрѣ Борсон н Владѣл Небѣжннцѣл сѣ брат емѣ н сѣ сини нх, еанци нх нмѣт н еанци Богѣ дати нх.

Понеже сіа внше речена учинѣ вт Кокорѣци н вт Стоннеци быст вт дѣдїно Радѣслово банѣл Бѣзескѣл вт прѣжде врѣме. По том, егда внстѣ пре дѣни Іледандрѣ коевод, синѣ Радѣл коевод, а сѣпрѣжннца Марнка вѣнѣса, сестра Радѣслово бана Бѣзескѣл, вна была естѣ поставна сіа внше речена учинѣ вт Кокорѣци н вт Стоннеци залог на сѣпрѣжннца Станка, дѣщера Прѣвслово логофет сѣпрѣжннца Кондлово постелник, радї една разлог вт панезн н вѣс бнл над разлог ем до нннѣ.

По томже, егда быст нннѣ, вѣ дѣни господство ми, по сѣмрѣти Марнкѣ вѣнѣса, а брат ем Радѣл банѣл Бѣзескѣл, вн сѣтворна ест ѣстроенїе вт негов добро волѣ сѣ сѣпрѣжннца Станка, тере ест был продаа сіа внше речена учинѣ вт Кокорѣци н вт Стоннеци част его вѣа сѣпрѣжннцев Станкѣвѣ аше ест даа ѣ жнатици вт пѣн сѣ запис вт рѣк его вт проданїе сѣ мношн болѣри свѣдѣтели. Н вѣс дрѣжал сѣ влѣсѣ мирѣ село Кокорѣци н Стоннеци част банѣлово Бѣзескѣл вѣа. По том, егда быст пакы нннѣ вѣ дѣни господство ми, вт егда се вѣкѣ-пѣше сѣ Кондила постелник сѣ жѣпаннца Станка, а жѣпан Радѣл банѣл Бѣзескѣл, вн естѣ рѣкѣл како естѣ был продаа тѣчїю село Кокорѣци радї ѣгн ѣ, а село Стоннеци нѣст бнл продаа. Вѣ том, сѣпрѣжннца Станка, вна прїндет пред господство ми ѣ великн диван за лицѣ сѣ Радѣл банѣл Бѣзескѣл аше сѣпрѣсѣ лицѣ ко лицѣ. Вѣ том, господство ми глѣдах н сѣднх по правдѣ н по закон кѣпно сѣ вѣсѣмн почтенннмн правнтелн господства ми н дах господство ми сѣпрѣжннцев Станкѣв іако да заклеа по свѣта евангелїн, како ест кѣпна вѣа двѣ села радї ѣгн ѣ, како ест был поставна н залог вт прѣжде врѣме. Н поставнх господство ми

исправник на клетво по болѣрнѣ господства мн прсєнїе ключар. И снцє клеа сѣпрѣжнїца Станка ѡ свѣтаа црѣкѣва по свѣтаа евангелїе. И был ест за лицѣ и Радѣа банѣа Бѣзескѣа там. Таже встал ест бана Радѣа Бѣзескѣа шт закон и шт сѣжденїе, шко да дрѣжит сѣпрѣжнїца Станка и Кокорѣщїн и Стоинєщїн шт дѣдїно въ вѣкы, како ест вншше пис.

И послѣ, Радѣа банѣа Бѣзескѣа, шн не вставлѣет сѣ ннже снцє анѣ ест поставна днѣшт шт пред господства мн шт днєан до на свѣты Пасцѣ, шко да ѡметнѣ пѣнєшї назад и сѣ подписанїе шт рѣка его шко да възнмал дѣдїна его пак на рѣка его. Таже, егда быст на днѣшт, шн нѣст дал пѣнєшн, нѣ ест встал шт днѣшт и шт ѡстроєна.

Сєго радї, дах и господство мн почтенном болѣрнѣ господства мн Кондилѣ постєланнѣ и сѣпрѣжнїцєн емѣ Станкѣв шко да ест нм шчннѣ ѡ Кокорѣщїн и ѡ Стоинєщїн частѣ жѣпан Радѣа банѣа Бѣзескѣа вса шт дѣдїнно и въ шхлєбѣ нм и снновом и внѣком и прѣвнѣчетом въ вѣкы и не шт когождо непоколѣбнѣмо да не бѣдѣшт, през заповѣд господства мн.

Сєже и свѣдѣтелн поставнѣх господство мн; пан Хрнѣв кєл бан, пан Ёвашко кєл дворннѣ, пан Гангорїе кєл логофєт, пан Дѣмнѣтрѣ кєл внстїар, пан Мнѣхан кєл спатар, пан Нєдєлко кєл ключар, пана Басцїлїе кєл столннѣ, пан Бѣзннѣка кєл комнс, пан Бѣчннѣа кєл пєхарннѣ, пан Костантнн кєл постєланнѣ. И исправннѣ, пан Гангорїе кєл лнѣгшфєт.

И аз, Тѣдѣос снѣден, намазах въ град Бѣксрєщїн, мѣсеца апрнлїе ѣ, лѣта господннѣа хлѣ, ѣддмлєже хрмг.

† Іw Матєю евєвѣда, мнлостїю кожїю господннѣ.

Іw Матєю коєвода <ш.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Maței voievod și domn a toată țara¹ Ungrovlahiei, nepotul răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele pan Condila fost mare postelnic și soției lui, Stanca, fiica lui Pîrvul logofăt Rudeanul și cu fiii lor, cîți le va dărui Dumnezeu, ca să le fie lor ocină la Cocorăști și la Stoinești, în județul Prahova, însă partea jupanului Radul banul Buzescul, fiul lui Radul clucerul Buzescul, toată, din cîmp și din pădure și din apă, și cu vecinii și cu văile și cu vadurile de moară. . . ¹ și din vatra satului și cu tot venitul și de pe tot hotarul. Și vecinii încă să se știe toți anume: Frîncul cu fiii lui și Mănăilă cu frații lui și cu fiii lor și Drăgan cu fiii lui și Stoica cu frații lui și cu fiii lor și Neagomir cu frații lui și cu fiii <și> ¹ Anghel cu frații lui și cu fiii lor și Radul, fiul lui Barbul și Vladul Moțăi și Drăgan Pițul cu toți fiii lor și Ianiu cu fratele lui, nepoții lui Vladul Nebleajnicul, cu fiii lor și Oprea Borsoi și Vladul Nebleajnicul cu fratele lui și cu fiii lor, cîți au ei și cîți le va da Dumnezeu.

Pentru că această mai sus z'ă ocină de la Cocorăști și de la Stoinești a fost de moștenire a lui Radul banul Buzescul dinainte vreme. După aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, iar jupanița Marica băneasa, sora lui Radul banul Buzescul, ea a lăsat această mai sus zisă ocină de la Cocorăști și de la Stoinești zălog la jupanița Stanca, fiica lui Pîrvul logofătul, soția lui Condilă postelnicul, pentru o seamă de bani și a tot fost pe seama ei pînă acum,

După aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea Maricăi băneasa, fratele ei Radul banul Buzescul el, de a lui bunăvoie, a făcut întocmire cu jupanița Stanca, de i-a vîndut această mai sus zisă ocină de la Cocorăști și de la Stoinești partea lui toată jupaniței Stanca de i-a dat lui deplin 400 galbeni cu zapis de vînzare de la mîna lui cu mulți boierii martori.

Și a tot ținut cu bună pace satul Cocorăști și Stoinești toată partea banului Buzescul.

După aceea, cînd a fost iarăși acum în zilele domniei mele de cînd s-au unit Condilă postelnic cu jupanița Stanca, jupan Radul banul Buzescul el a spus că a vîndut numai satul Cocorăști pentru 400 ughi, iar satul Stoinești nu l-a vîndut. Întru aceea, jupanița Stanca, ea a venit înaintea domniei mele la marele divan de față cu Radul banul Buzescul de s-au pîrît față în față. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea jupaniței Stancăi, ca să jure pe sfînta evanghelie că a cumpărat amîndouă satele pentru 400 ughi, cum le-a pus și zălog mai dinainte vreme. Și am pus domnia mea ispravnic la jurămînt pe boierul domniei mele Arsenie clucerul. Și astfel a jurat jupanița Stanca în sfînta biserică pe sfînta evanghelie. Și acolo, a fost de față și Radul banul Buzescul. Astfel a rămas banul Radul Buzescul de lege și de judecată ca să țină jupanița Stanca și Cocorăștii și Stoineștii de moștenire în veci cum este mai sus scris.

Iar după aceea, Radul banul Buzescul el nu s-a lăsat nici așa, ci a pus zi înaintea domniei mele din divan ca pînă la sfintele Paști să lepede banii înapoi și cu iscălitură de la mîna lui, ca să-și ia dedina lui iarăși în mîna lui. Astfel, cînd a fost la zi, el n-a dat banii, ci a rămas de zi și de întocmire.

De aceea, am dat și domnia mea cinstitului boier al domniei mele, lui Condilă postelnicul și soției lui, Stancăi, ca să le fie lor ocină la Cocorăști și la Stoinești toată partea jupanului Radul banul Buzescul de moștenire și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit să nu fie, peste porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Constantin mare postelnic. Și ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudoru spudei, am scris în cetatea București, luna aprilie 15, anul domnului 1635, iar de la Adam 7143.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., CXI/31. Orig., perg. (40 × 52,5), pecete timbrată.

¹ Loc rupt.

† Многостією вожеію, Іу Матею Басарабѣ воєводи и господинѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми скѣтѣн, божественѣн монастыр глаголеме Козіа, храм ен скѣта Тронцѣ и вцѣ ерѣмена Діѡнисиѣ¹ ca să fie sfintii mănăstire balta ce se cheamă Căbelul, den Săpatul în jos pînă în gura Ialomniții, cu toate bălțile și iazerul, cu toate gîrlele și cu toate iazurile, cîte es den Dunăre se dau pînă în grindu și cu vama, den 10 pești 1 pête și den 10 bani 1 ban și cu pîrpările den carăle cu peștele și de la buțile cu vinul și cu dijma den stupi și den grădini și den toată hrana cîtă să va afla pre această moșie și bălți ale mănăstirii. Pentru că acêste bălți și cu vămi

ce scriu mai sus iaste a sfintii mănăstire ce scrie mai sus Coziia încă mai denainte vrême, dată și miluită într-această mănăstire de cei bătrîni răposaji domni.

Și am văzut domniia mea și hrisoavele Mircii voevod cel Bătrîn v leat 6900 și hrisovul lui Dan voevod v leat 6900² și hrisovul lui Vladu voevod v leat 6996 și al fiu-său Radul voevod v leat 7009 și a lui Băsaraba voevod v leat 6983 și al Radului voevod, feciorul Radului vodă, v leat 7047 și cartea lui Pătru voevod, feciorul lui Mircii voevod. Și de atunce încoace tot au ținut mănăstirea acéste bălți cu bună pace. Iar den zilele răposatului Șarban voevod încoace n-au mai ținut, căci n-au avut cine căuta de aceaste bălți, ce s-au înpresurat de stolnici și au căzut pre seama domnească.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar părintele egumenul Dionisie den Cozia au venit înaintea domniei méle în divan de au arătat toate hrisoavele ce scriu mai sus făcute pre acéste bălți, întărite una pre alta cum scrie mai sus. Într-aacéia, domnia mea am socotit cu toți cinstiții deregă:orii domnii méle și am dat sfintii mănăstiri Coziei ca să ție acéste bălți cu vama a zécea den péste și cu părpăriile și cu dijma cum iaste mai sus scris, cum au ținut și mai nainte vrême, moșie obabnică de folos mănăstirii și acelor răposaji domni și noao pomeană de vecie.

Și încă și blăstem am adaos domnia mea: în urma noastră cine va veni domnu să aibă a cinsti și a întări hrisoavele și pomeana domnilor și ceastă carte a domnii méle, iar carele nu va cinsti n'ci va înnoi, ce va călca și va sparge mila și hrisoavele, acela să hie trăclet și afurisit ot 318 sveti otți eje vă Nichie și să lăcuiască cu Iuda și cu Aria vă veac, amin. **Никао да не ест.**

Исправник, сам рѣх господство ми.

Из Бѣскрецин, писах аз, Стопка спѣдден, априліе 16-го дны, в лѣт 7143³.

† Іу Матейо воевода, милостію божію господиень.

Іу Матейо воевода <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLIX/8. Orig., hirtie (29,5 × 21,5), pecete timbrată. Copii ibidem, ms. 712, f. 532v-534 și 209, f. 254-255.

¹ „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dămnezieștii mănăstiri numite Cozia, hrumul ei sfinta troiță și părintelui egumenului Dionisie. . .”.

² Cifrele zecilor și unităților sînt omise.

³ „Din București, am scris eu, Stoica spudei, aprilie a 15-a zi, în anul 7143” (1635)

† Милостію божію, Іу Матейо воеводе и господиень въсон земли Бѣскрецинское, виск велиаго и прѣдсѣраго, стараго, покоинномъ Іу Басаравъ воеводе. Дават господство ми сін повелѣніе господства ми почтенномъ волѣринъ господства ми жѣпан Герге бие втори шри и със синови емъ, елицеже Богъ даст, якоже да мѣ ест шчинъ и вечнии ѿ Гор Жигорѣни и ѿ Дол Жигорѣни, шт сѣдство Блашка. И вечнии, да се знает колици се сѣт продад почтенномъ волѣринъ господства ми жѣпан Герге висти шри съ синови ем и със въсах делове им за шчинъ шт Гор Жигорѣни и шт Дол Жигорѣни за дѣдинъ и за покшпниѣ въ дьни Левни воеводе въ лѣт 7140 въс по аспри готови, али да се знает вечниин, анѣме: Дѣка, синъ Дѣтковъ Къльбгърѣл със две сини, на име Радул и Данчул със дел им за шчинъ за шри ѿ аспри готови и Бранка, синъ Мѣшатовъ Тъльпъшескъл, със синови емъ, анѣме Костандин, за шри ѿ аспри готови и Сѣпрѣ Брѣзка със синови емъ Добре, за шри ѿ пол аспри готови и Мѣшат, синъ Дръганов със синъ его Манѣ,

за 8гн ѕѣ пол аспри готови и Кръстѣан, брат Мѣшатов, за 8гн вѣ аспри готови и Иван, синѣ Братоснои със синови его и със дел жѣна его за шчинѣ шт Гор Жигорѣни, колико ест имал, за 8гн ѕѣ аспри готови и Кѣпен, синѣ Пѣтров със три синови, анѣме Пѣтрѣ и Стан и Бладуѣ, за 8гн ља готови и Микшан, синѣ Баснаѣек Кълѣгърѣла, за 8гн вѣ готови и Стан, синѣ Стоикъв, за 8гн ѣ и Костѣ, синѣ Станов със три синови, на име Танасѣе и Стан и Манѣ, за 8гн кѣ и Дѣмитрѣ, синѣ Стоек, за 8гн вѣ аспри готови.

И пак, да ест почтенномъ волѣрни господства ми жѣпан Герге вистѣар шчинѣ и вечини шт Гор и Дол Жигорѣни. И вечини, да се знает котори се сѣт продали съда въ дѣни господства ми, на име: Манѣ, синѣ Дръганов и със синѣ его Моушат, за 8гн ѕѣ готови и Гѣца, синѣ Балев, за 8гн вѣ готови и Бѣра, синѣ Дръганов, за 8гн вѣ аспри готови и Гота, брат Бѣрѣв и със синѣ его Стан, за 8гн ѣѣ аспри готови и Нѣг, синѣ Стожнок и със ѣ сини, анѣме Нѣг и Микшан, за 8гн кѣ пол аспри готови и Радѣл, синѣ Станкѣлов със ѣ сини, анѣме Іѣни и Станкѣл, за 8гн нѣ аспри готови и със въснѣ синови им, елицеже Богъ даст. Понеже сѣи вѣше речени имените людѣ, они сѣт вѣли въснѣ кнѣси със шчинѣ им шт дѣдѣ за прѣдѣдѣ. Таже се сѣт продали они сами вечини почтенномъ волѣрниѣ господства ми жѣпан Герге вистѣар, за ниѣно добро волю, без ни една шлостѣю със синови им и със въснѣ дѣл им за шчинѣ шт Гор Жигорѣни и шт Дол Жигорѣни за дѣдѣниѣ и за покѣпенѣ шт пол и шт шѣм и шт вод и шт седалище селов шт посѣдѣ, вѣре елика се хтит изѣрат шт по въсом хотаром, за того цѣно за аспри иже ест вѣше пис, ѣкоже да ест его за дѣдѣниѣ въ вѣкы.

И вѣдѣхомъ господство ми и запис шт рѣками нѣ за проданѣе и със волѣрни сведѣтелѣи написани ѣ запис, на име: жѣпан Ивашко вел дворник и жѣпан Гангорѣе вел логофет и Цара вѣв вел пѣхарник и шт Попеци, Калотѣ ключар и Дѣмитрѣ логофет и Шерван логофет и Герге логофет.

Сего радѣ, дадохъ съмъ господство ми почтенномъ волѣрниѣ господства ми жѣпан Герге вистѣар, ѣкоже да мѣ ест сѣи именити людѣ вечини, иже вѣше пис със въснѣ делове им за шчинѣ дѣдѣниѣ и въ шѣб синовом и вѣшком и прѣвнѣчетом и не шт коже непоколебнѣмо, порнѣмо господства ми.

Сеже сведѣтелѣи полагахъ господство ми: жѣпан Хриза вел бан Краловскѣи и пан Ивашко вел дворник и пан Гангорѣе вел логофет и Дѣмитрѣ вел вистѣар и Мѣхан вел спатар и Баснаѣе вел столник и Бѣзника вел колмс и Бѣчина вел пѣхарник и Костандин вел постелник. И исправник, Гангорѣе велникѣи логофѣт.

И начертахъ аз, Пѣрѣла спѣдѣи, съ повченѣ Лѣпѣдатѣов логофет <и> Ърѣна словоположникъ въ настѣлини градъ Бѣкѣрѣци, мѣсеца априа ѕѣ дѣни и шт ѣдама дажѣ до нынѣ въ сего писанѣе, теченѣ лѣтомъ въ лѣтъ хѣрмг.

† Іѣ Матѣю вѣвѣвѣда, милостѣю кожѣю господнѣи.

† Іѣ Матѣю вѣвѣвѣд <ш.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiului boier al domniei mele jupan Gherghe fost al doilea vistier și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină și vecini în Jigorenii de Sus și în Jigoreni de Jos, din județul Vlașca.

Și vecinii să se știe cîți s-au vîndut cinstiului boier al domniei mele jupan Gherghe vistierul cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină din Jigoreni de Sus și din Jigoreni de Jos de moștenire și de cumpărătură, în zilele lui

Leon voievod, în anul 7139, tot pe aspri gata, dar să se știe vecinii anume: Duca, fiul lui Detco călugărul, cu doi fii, anume Radul și Danciul, cu partea lor de ocină, pentru 31 ughi aspri gata și Braica, fiul lui Mușat Tălpășescul, cu fiul lui, anume Costandin, pentru 17 ughi aspri gata și Oprea Brezica cu fiul său Dobre pentru 16 ughi și jumătate aspri gata și Mușat, fiul lui Drăgan, cu fiul lui, Manea, pentru 16 ughi și jumătate aspri gata și Cîrstian, fratele lui Mușat, pentru 12 ughi aspri gata și Ivan, fiul lui Bratosin, cu fiii săi și cu partea de ocină a femeii lui din Jigoreni de Sus, cât a avut, pentru 17 ughi aspri gata și Cupen, fiul lui Pătru, cu trei fii, anume Pătru și Stan și Vladul, pentru 31 ughi gata și Micșan, fiul lui Vasilie călugărul, pentru 12 ughi gata și Stan, fiul lui Stoica, pentru 9 ughi și Costea, fiul lui Stan, cu trei fii, anume Tanasie și Stan și Manea, pentru 24 ughi și Dumitru, fiul lui Stoia, pentru 12 ughi aspri gata.

Și iarăși să fie cinstitului boier al domniei mele jupan Gherghe vistierul ocină și vecini din Jigoreni de Sus și de Jos. Și vecinii să se știe care s-au vîndut acum, în zilele domniei mele, anume: Manea, fiul lui Drăgan, și cu fiul său Mușat, pentru 17 ughi gata și Guța, fiul lui Bale, pentru 12 ughi aspri gata și Bîra, fiul lui Drăgan, pentru 12 ughi aspri gata și Gota, fratele lui Bîra, și cu fiul său Stan, pentru 15 ughi aspri gata și Neag, fiul lui Stoian, și cu 2 fii, anume Neag și Micșan, pentru 26 ughi și jumătate aspri gata și Radul, fiul lui Stancul, cu 2 fii, anume Ioan și Stancul, pentru 18 ughi aspri gata și cu toți fiii lor, cîți Dumnezeu le va da. Pentru că acești mai sus ziși numiți oameni, ei au fost toți cnezi cu ocinele lor din, moși, din strămoși. Deci, ei sînguri s-au vîndut vecini cinstitului boier al domniei mele jupan Gherghe vistierul, de a lor bunăvoie, fără nici o slă, cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină din Jigoreni de Sus și din Jigoreni de Jos, de moștenire și de cumpărătură, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru acel preț de aspri care este mai sus scris, ca să-i fie lui de moștenire în veci.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mîinile lor și cu boieri martori scriși în zapis, anume: jupan Ivașco marele vornic și jupan Gligorie marele logofăt și Para fost mare paharnic și din Popești, Calotă clucerul și Dumitru logofătul și Șerban logofătul și Gherghe logofătul,

De aceea, am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele jupan Gherghe vistierul, ca să-i fie vecini acești oameni numiți, care sînt mai sus scriși, cu toate părțile lor de ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am însemnat eu, Pîrvul spudei, cu învățătura lui Lepădat logofăt <și> Uriil logofăt, în cetatea de sçaun București, luna aprilie 16 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Mateiu voevod <m.p.>

† Adecă eu, Cîrstiaan ot Zătréni, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis că să fie de mare credință la sfîntă mănăstiré Deunlemn, unde iaste hramul al prea curatei mumei domnu și pururea față Marie, și tuturor maicelor carele vor fi lăcuitoare într-această sfîntă mănăstire, pîntru că să știe că la vrémé de moarte a mea, am lăsat eu cu sufletul meu pre Calin și fomé:ia lui ca să fie la svînta mănăstire Deunlemn moșie în véci. Și așa am lăsat eu la moartea mea cum acest țigan și cu fomé:ia lui pre lîngă soț:ia mea Mariia să o hrănească și să o asculte de ce-i va fi tréaba și să asculte și de soru-mea, monah:ia Afimia. Așijderea pînă cînd va fi soț:ia mea Mariia vie, iar de-acia să fie ai mănăstirei, înse pînă va fi soț:ia mea vie tot să lucréze mănăstirei la fierű.

Și să șază soț:ia mea Maria și soru-mea, monahie Afimia, la mănăstire, iar de se va mărita soț:ia mea Maria, seau de se va duce într-altă parte, să nu mai aibă tréabă cu acești țigani. Iar se va șede la mănăstire, cum scrie mai sus, să o asculte de toate, iar după moarte ei, nime să nu mai aibă treabă.

Iar de va vrea cineva din rudele méle, veri cine va fi, să ia acești țigani de la svînta mănăstire, să fie procleți și afurisiți de Isus Hristos și de 318 svétii otți ije vă Nichei și să le fie pîrș la cea înfricoșată judecată unde nu iaste fățarie, maica précista să le fie pîrșă. Ci niménile să nu aibă amestecătură <cu> acești țigani, pîntru că i-am dat eu la moarte mea ca să fim scriși la svîntul pomeanic.

Așjiderea și de un rumân, ce-l chiiamă Florea, încă să aibă a ascultare de soț:ia mea, de Mariia, pînă la moartea ei. Iar deacia să fie slobod.

Și mărturie: popa Grigorie i popa Bran i Nichifor i Stanciul, feciorul lui Bogdan ot Zetréni și Stanciul, feciorul Iicomcioaei ot tam i Stanciul, nepotu-său și alții mulți carei nu sînt scriși aici.

Пис мѣсеца апрѣлѣ к днѣ в лѣто отъ сѣзданія мнрѣ $\overline{\text{X}}^{\text{V}}\text{РМГ}$ и лѣта гос-поданна $\overline{\text{X}}^{\text{V}}\text{КЛѢ}$.

Eromonah igumen Vasilie ot Bistriță <m.p.>

popa Grigorie.

popa Bran

Stanciul Bogdan.

Nichifor.

Stanciul.

Pahomios ¹ sveadeatelstvo ².

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XLIV/2. Orig., hîrtie (32 x 21,5), șapte peceti mici, aplicate, din care cea a egumenului Vasilie poartă legenda: "† Сію пискъть манастиря Бистрица, Мсянїѣ".

¹ Cuvînt „Pahomios” scris cu litere latine.

² . . . „mărturisesc”.

† Adecă eu, jupan Hriza velichii ban Cralevschii, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zapis să fie de mare credință la mîna acestui cocon, anume Dumitru, feciorul Radului logofătul Dudescul, ca să-i fie ocină în

Ciumernic, însă toată partea mea, cât am avut cumpărătoare de la Turturea peharnicul de Glina încă de în zilele răposatului Radul vovod a doaa domnie, de în cîmpu și de în pădure și de în apă de pretutindinea cîtă se va alege de preste tot hotarul, pentru că o am fost cumpărat eu pre ai miei bani direpți, za ughi 55 aspri gata. Și o au vîndut Turturea păharnicul de bunăvoia lui fără de nice o slă. Iar cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru, Io Mateiu Basarabă vovode, iar eu singuru de în voia mea dat-am și am miluit cu toată partea mea de în Ciumernic pre Dumitru coconul la nașterea lui, nepot de fecior fratelui nostru jupan Dumitru Dudescul vel vistier pentru pomeana și pentru sufletul meu, ca să-i fie lui ocină de moșie în veacu, iar noao să ne fie pomeană.

Și cîndu am dăruit această ocină de în Ciumernic, ci scrie mai sus, fost-au boiarii mărturie, anume: jupan Ivașco vel dvornic i Gligorie vel logofet i Nedelco Boteanul vel cliucer i Mihai Coțofeanul vel spătar i Vasilie Paendur vel stolnic i Buzinca vel comis i Vucina vel peharnic i Costandin vel postelnic i Radul vtori vistiar i Stroe logofătul i Bunea logofătul i Dumitru logofătul i Șerban logofătul.

Aceasta mărturisescu, ca să se știe și să se crează. Și pentru mai adeverită credință pis-am și pecete.

И написах аз, Лепѣдат логофѣт, ѡ Бѣскѣрѣци, мѣсеца априліе кѣ дьни и въ ꙗдама въ лѣтъ хрѣмѣ¹.

† Eu Hrizea vel ban cu bunăvoia mea am miluit

Ivașco dvornic

Gligorie vel logofet

Mihaiu vel spătar

Nedélco vel cliuciar

Vucina vel peharnic

Buzinca vel comis

Vasilie Paindur vel stolnic

Stroe Fiera logofăt

Bunea Vilcul logofăt

Șerban logofăt²

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 35 855. Orig., hirtie (41,5 × 28), șapte peceti aplicate.

¹ „Și am scris eu, Lepădat logofătul, în București, luna aprilie 22 zile și de la Adam în anul 7143” (1635).

² Toate semnăturile sint autografe.

Adecă noi, cești 6 megiiși, anume: den Tărtășești, Bucșe i Stanciu Știrbėi i Cîrstea i ot Tătulești, Manea i Badea fuș[ș]tași i ot Corbești, Gavril, scris-am acea s'ă carte a noastră, ca să fie de credință la mîna lui jupan Oprea vel agă, cum să se știe că ne-au luoat pan Oprea vel agă și cu Manolache șifarul pre cartea domnul nos'ru Io Matei Basarabea vovodi den divan, ca să căutăm și să alegem ocina den Șarlău și vadul de moară partea Sorii, sora Radei, fata lui Caliu, de cătră Manolache șifarul, den apa Dîmboviței. Într-aceaia, noi ne-am adunat toți la jupînul Mitrea biv vel pitar, carele l-au trimis domnu nostru ispravnic.

Deci am luat sama și am ales partea Sorii den vad de moară ca să fie jupan Oprea vel agă vadul de moară împotriva morilor lui Manolache șifarul preste apă. Și ocina să să știe: în lat, den hotarul Malamei pînă în hotarul Vlcului și-n lungu, den calea den mijloc pînă la Rfioasa, toata partea Sorii. Iar pentru partea de ocină și vad de moară a Zahariii, care o au fost vîndut lui Manolachi șifarul, așa am dat noi, cum să o fie pan Oprea vel agă și să dea el banii, căci că s-au căzut în partea dumnealui, aleasă de cătră Manolache șifarul, și den sus și den jos, den calea den mijloc pînă în stîlpul lui Vișan, ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare și coconilor în veac, pentru că așa am adevărat și am știut noi cu ale noastre suflete.

Într-aceaia și dumnealor s-au împăcat denaintea Mitrii pitarul și-a noastră, cum mai mult gîlceavă să nu mai fie, nici să mai scornească pîră Manolache șifarul, nici cu cărți, nici fără de cărți, că au mărturisit el singur înaintea noastră, cu al lui suflet cum n-au cumpărat această ocină, partea Sorii. Și s-au împăcat de a lor bunăvoe, cum scrie mai sus. Iar cine va mai scorni pîră de acum înaintea-să aibă a daré la domnie ungi 300 că așa s-au tocmît.

Și au fost și alți megiași la această tocmeală și judecată, anume: Vintilă vataful ot Brézoc i ot Tărtășești, Darul i Cernica i brat emu Tuduru i ot Bldănești, Lucaci i ot Dobrușești, Drăghici i Mihăilă. Și ne-am pus și degetul, că inele n-am avut, ca să să crează.

Πισ μακιασ αρηαιε, κς δμνι, λκτ x̄p̄m̄r̄.

Εγo Μανολάκη σιφαρης ¹ <m.p.>

Eu Bucșe.

Stanciul.

Chîstea.

Manea.

Badea.

Gavrilă.

Mitre pitar <m.p.>

Mușat iuzbașa <m.p.>

Oana iuzbașa <m.p.>

Bibl. Acad., MCDLXI/7. Orig., hirtie (30,5 × 21), două peceti inelare, aplicate.

¹ Eu Manolache șifarul.

† Adecă noi Brăneștii ot sud Sac, po ime: popa Cazan i Dragne, Mihăilă Pirciul i Gehrghina i Neagoe Mălaia i Fătuicul e Gorghe lu Hazan i Albea lui Cazan i Sin călugărul și alalți săténi, noi toți de în sat den Brănești, cari noi sîntem mai sus-scriși, scriimu și mărturisim cu acesta al nostru zapis să fie de mare credință la mîna jup<înului> Vasîlie Paindur vel stolnic, cum să să știe cum amu loat în zilele domnului nostru Io Mateiu voivod noi toți 12 boeri hotarnici la mijlocul nostru de né-am hotărît și ne-a<m> ales toate cumpăătorile noastre cîte amu cumpărat den sūt den București de ocină de am o dat spre Brănești. Însi să să știe cum amu cumpărat den partea vornecului Ilie și denîntr-a Neculii și dentr-a jupnésiei Rusii și dentr-a jupnésiei Ilinii, iar cu partea jupnului Vasîlie Paindor velichi stolnic, n-am

cumpărat nimic noi Brăneștii, nici avem nici o treabă, nici den ana(!) de sus, nici den jos, că n-au vîndut dumnealui noao nici cît capul părului. Deci noi așa mărturisim, noi acești megiași și tot satul Brăneștii cu această scri-sore și pentru maré credință pusu-ne-am și pecețile.

Пис априліє къ дъни, лет хрлмг.

Az Fătuiucul.

Eu popa Cazan.

Eu Dragne.

Eu Mihăilă Pîrciul.

Eu Gherhina.

Eu Neagoe Mălaia.

Eu Gerghe al lui Hazan.

Eu Albea al lui Cazan.

Sinū călugărul.

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 37 343. Copie de la sfîrșitul sec. XVIII.

61

1635 (7143) aprilie 28, București.

† Милостією кожією, Іу Матен Басараба воеводи и господинъ. Дават гос-подство ми сіе повелѣніе господство ми свѣтѣн, кожественѣн монастыр глаголемн Glăvăciog și părintelui egumenului Ioanichie, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle, de să ție satul Cernăteștii tot, cu tot hotarul, cu viile și cu morile și cu tot venitul cît se va alége, pentru că acest sat iaste al sfintii mănăstire Glăvăciocul dat și miluit de răposatul Vlad voevod Călugărul, cum am văzut domniia mea și cărțile domnilor ce-au fost mai nainte: cartea Radului vodă, feciorul Radului vodă și cartea Mihni vodă, făcute pre acest sat ce scrie mai sus.

Într-aacăia și domniia mea încă am dat și am întărit cu ceastă tocmeală, ca să fie volnic părintele egumenul Ioanichie cu această carte a domnii méle de să ție satul Cernătești cu rumâni, cu viile, cu morile, cu tot venitul cum l-au ținut și mai nainte și de nimenilea opreală să n-aibă. Iar cui va părea strîmbu să vie să stea de față. Инако да нѣст, по реч господство ми.

И исправник, сам реч господство ми.

Пис в Бсѣрещи, априліє къ дъни, в лет хрлмг.

† Іу Матею вшевѣда, милостією божію господинъ.

Іу Матею воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XVII/3. Orig. hirtie (29,5 × 21), pecete aplicată. Copie ibidem, ms. 223, f. 72v.

62

1635 (7143) aprilie 29, București.

† Милостією божію, Іу Матею Басарабѣ воевод и господинъ. Дават гос-подство ми сін повелѣніе господства ми слѣдъ господства ми, Іу Дрăghici postelnicul, nepotul jupînesei Neacșei de în Tătulești, ca să fie volnic cu ceastă carte a domnii méle de să-și ție un rumân, anume Stroe și cu feciorii lui, de sat den Vîrleți ot sudstvo...¹ pentru că a fost vîndut

Ventilă de Teişani, ot sudstvo Sac, partea lui toată de ocină den Virleţi şi cu 12 rumâni, cu zăpis di în mîna lui şi cu multe mărturie.

Iar dup-acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar Stroe den cei 12 rumâni, el au rădicat pîră şi zicea cum n-au fost rumânu lu Ventilă, nici l-au vîndut lu Drăghici postélnicului, ca să scape de rumânie. Deci Ventilă, el au venit naintea domnii méle, de au mărturisit cum i-au fost rumân de moşie şi l-au vîndut lu Drăghici postélnicului cu zăpis de în mîna lui de vînzare.

Derept acéia, domnia mea am judecat şi am dat s'ugii domnii méle, lu Drăghici postélnicului, ca să-i fie acestu rumânu Stroe şi cu feciorii lui, rumâni de moşie, lui şi coconilor lui, în vecie. Iar de va fi şi fugit, tot să şi-l ia de unde-l va găsi, să-i fie rumân şi de hîminilea opreală să n-aibă, că așa am judecat domnia mea. Инакѡ да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Иис въ градѡ ѡ Бѣскрецин, мѣсеца апрѣлѣ кѡ дни въ лѣт х̄ѡрмг.

† Іѡ Матѣю воевода, милостію божію господинь.

Іѡ Матѣю воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., A.N. LXXX/4. Orig., hirtie (29,6 × 20,7), pecete timbrată.

¹ Loc alb.

† Милостію божію, Іѡ Матѣю воевода и господинь въсон земли Уггровлаѣинское, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномѡ Іѡ Басараба воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господство ми <с>лѡг господство ми Дѡмитров, брат Команов и със синовн си, единеже Богъ даст, іакоже да мѡ ест една виноградіе шт Дѣлаѡ Сѣтѣниаор и със шчинъ ѡ полю ѣ ниже и ѡ село Снлицѣ Бладаѡ та стара и нѣгоѡ ¹ лнезні иже сѡт под дѣл и винарничюл Бладаѡ шт дѣл, понеже сіе дѣдїне билн сѡт покѡплене за Дѡмитрѡ, брат Команов, шт над Дѡмитрѡ грѣматнк, брат Мнѡалков, синн презвитерецев Ірмѣнкѣи шт варош господства ми шт Трѣговнище, за х̄ѣу аспри готови. И дал ест Мнѡалков аспри х̄ѣ радї сіе дѣдїне, иже сѡт вѣш еречене, іакоже да нм сѡт, али тѣчїе лнезніле и винарничюл, със Мнѡалко на двоа. Потом, бил ест пошел и добри людіе, варошани шт варош шт Трѣговнище, на име: стар Фота и Пѣтрѡ седларюл и Драгѡл, синъ Мнѡалков и Герге Бѣнеѡ и Дѡмитрѡ Факишле и шт Сѣтѣни, Бланкѡл и Некѡла, тере сѡт раздѣлани виноградю и избранѣт, тере ест поставлѣт виноградю добра със зла, тере сѡт потребниа нгдеже ест бил виноградю наю добра поставили ест по мало, пакн, ндѣже ест бил по слабѡ, поставил ест по многа и дал ест волю Мнѡалков тере сѡг пикниа нгдеже нѡ ест любит, виноградю та изгор та по добра и по мало. Я Дѡмитров, брат Команов, дал нѡ ест лозїа та шт издол наю слабѡ и по многа. И сице се сѡт волнсаи и штакмили се сѡт шни, за ннѡном добро волю. И покѡпиа ест Дѡмитрѡ, брат Команов, сіе дѣдїне више речене със новци готови, ешеже шт при данїе покоинном Радюл воевода, синъ Мнѡнев воевод. <Н> продадоше Дѡмитрѡ граматнк, брат Мнѡалков, синн Ірмѣнкѣѡв пападїа, сіе дѣдїне Дѡмитров, брат Команов, със ѡзнанїа въсем мегїашом и волѣром шт село шт Сѣтѣни, Крѣстѣ и Ѣпрѣ, синовн Бентилѡ постелник.

И видѣхом господство ми и книгѡ сѡдцѡ Бентилѣѡ със ѡї прѣгарн шт варош шт Трѣговнище, за покѡпенїе, въ лѣт х̄ѡркѡ, със мношн свѣщеници и

ДОБРИ ЛЮДИЕ ВАРОШАНИ СВЕДЕТЕЛІН, НА ИМЕ; ПОП ДЪМИТРОШ УТ КИРОС СЪТЪН МИТРОПОЛИН Н КЕРФОТЕ ДІАКОН Н СТАНКО ДІАКОН Н ИГНАТ ГРАМАТИК Н УТ КРАЮШКА, ДЪМИТРОШ Н ІОН, СЛЪГА ГЛИГОРИЕК КОМИС.

И ПОТОМ, СЛЪГА ГОСПОДСТВО МИ ДЪМИТРОШ, УН СТАКМИ СЕ СЪТ СЪС БРАТОМ СИ КОМАН, ТЕРЕ НУ ЕСТ РАЗДЕЛИА УТЪЧЪСТВІЕУ ШКА ДВѢ, ТЕРЕ ЕСТ ВЪЗНИМАЛ КОМАН ЕДНА ПРАКАЛІЕ 8 ВАРОШ 8 ТРЪГОВИЩЕ НА СЪТЪНАУ, КОД ПРОКА ГРАМАТИК ГОСПОДСКЪ, А ДЪМИТРОШ, БРАТ КОМАНОВ, УН ЕСТ ВЪЗНИМАЛ ДѢДИНА УТ НА СЪТЪНИ Н СЪС ВИНОГРАДУ УТ КАЛѢ. . . 2, ЕЖЕ ЕСТ ВИШЕ ПИС.

СЕГО РАДИ, ДАДОУ СЪМ ГОСПОДСТВО МИ ДЪМИТРОШ, БРАТ КОМАНОВ, ИКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ СІА ВИНОГРАДУ УТ ДѢЛА СЪТЪНИЛОС Н СЪС 7 ИШЕ 8 ПОЛЮ Н 8 СЕЛО СНАЩІКЪ БЛАДЕК ТА СТАРА УЩИНЪ ДѢДИНЪ ЕГО Н ВИШКОМ Н ПРѢКНИЧЕТОМ Н НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢНИМО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВО МИ.

СЕЖЕ ШКО Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВНУ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗА БЕЛ БАН КРАЛЕВСКИН Н ЖЪПАН ІВАШКО БЕЛ ДВОРИК Н ЖЪПАН ГЛИГОРИЕ БЕЛ ЛУГВЪФЕТ Н ЖЪПАН ДЪМИТРОШ ДЪДЕСКЪА БЕЛ ВИСТІАР Н ЖЪПАН МАНХАН БЕЛ СПАТАР Н ЖЪПАН БАСИЛІЕ БЕЛ СТОЛИК Н ЖЪПАН БЪЗНИКА БЕЛ КОМИС Н ЖЪПАН БЪЩИНА БЕЛ ПЕХАРИК Н ЖЪПАН КОСТАДИН БЕЛ ПОСТЕЛИК. И ИСПРАВИК, ГЛИГОРИЕ БЕЛИКИН ЛУГВЪФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, ЛЕПЪДАТ, ВЪ НАСТОЛИН ГРАДУ БЪСКЪРЕЦИН, МЪСЕЦА МАН 7 ДНИ Н УТ ПДАМА ДО НИИѢ ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМ ВЪ ЛѢТ хърл. г.

† ІУ МАТЕЮ ВШЕВУДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

ІУ МАТЕЮ КОЕКОД <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Dumitru, fratele lui Coman, și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dat, ca să-i fie o vie în Dealul Săteanilor și cu ocină în cîmp 5 ogoare și în sîtul Siliștea Vladei cea bătrînă și niște livezi care sînt sub deal și vinăriciul Vladei din deal. Pentru că aceste dedine au fos cumpărate de Dumitru, fratele lui Coman, de la Dumitru gramaticul, fratele lui Mihalco, fiii preotesei Armeanca din orașul domniei mele din Țirgoviște, pentru 5 700 aspri gata. Și a dat Mihalco aspri 2 000 pentru aceste dedine, care sînt mai sus spuse, ca să-i fie, însă numai livezile și vinăriciul, cu Mihalco pe din două. Apoi, au venit și oameni buni, orășeni din oraș din Țirgoviște, anume: Fota cel bătrîn și Pătru șelariul și Dragul, fiul lui Mihalco, și Gherghe al lui Bunea și Dumitru Fachiuole și din Săteni, Vlaicul și Necula, de au împărțit via și au ales, de au pus via bună cu cea rea, de au schimbat unde era vie mai bună au pus mai puțin, iar unde era mai slabă, am pus mai mult și au dat pe voia lui Mihalco de i-au dat unde i-a plăcut, via cea din sus, cea bună și mai puțină. Iar lui Dumitru, fratele lui Coman, i-au dat via cea din jos, mai slabă și mai multă. Și așa s-au învoit și s-au întocmit ei, de a lor bunăvoie. Și a cumpărat Dumitru fratele lui Coman, aceste dedine mai sus zise cu bani gata, încă din zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod. <Și> a vîndut Dumitru gramaticul, fratele lui Mihalco, fiii Armeancăi preotesei, aceste dedine lui Dumitru, fratele lui Coman, cu știrea tuturor megiașilor și a boierilor din sat din Săteni, Cîrstea și Oprea, fiii lui Ventilă postelnicul.

Și am văzut domnia mea și cartea județului Ventilă cu 12 pîrgari din oraș din Țirgoviște, de cumpărătură, în anul 7127, cu mulți preoți și oameni buni orășeni martori, anume: popa Dumitru din clirosul sfintei mitropolii și Cherfote diaconul și Staico diaconul și Ignat gramaticul și din Craiova, Dumitru și Ion, sluga lui Gligorie comisul.

Iar apoi, sluga domniei mele Dumitru, el s-a întocmit cu fratele său Coman, de și-au împărțit moștenirea pe din două, de a luat Coman o prăvălie în oraș în Tîrgoviște, la drum, lângă Proca gramaticul domnesc, iar Dumitru, fratele lui Coman, el a luat dedina din Săteni și cu via din valea . . . ,² care este mai sus scrisă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Dumitru, fratele lui Coman, ca să-i fie această vie din Dealul Săteanilor și cu 5 ogoare în câmp și în satul Siliștea Vladei cea bătrînă, ocină, dedină, lui și nepoților și strănepoților și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun București, luna mai 3 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7143.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn,
Io Mateiu voevo d <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom. XXXV/11. Orig. hîrtie (42 × 28,5). Copii ibidem, ms 127, f. 181 și 134, f. 36v—37.

EDIȚII. Trad. Potra, *Tesaurul*, 170—171.

¹ În loc de „нѣкоѣ“.

² Loc alb.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod și domnu a toată Țara Rumânească. Dat-au domniia lui această poruncă a domniei lui cinstitutului boiarului domniei lui pan Hrizea vel ban al Craiovei și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu ei va dărui, ca să-i fie lui moșie și rumâni la satul Romaneștilor ot sud Dîmbovița, însă jumătate dă sat, toată partea lui Iane comisul Cotrăcean, den cîmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului și cu morile dă priste tot hotarul, den hotar pînă în hotar, cu tot venitul și cu toți rumânii, cîți au fost ai lui Iane comisul pă jumătate și cu toți feciorii lor. Pentru că această mai sus zisă jumătate de sat den Rumânești au fost al lui Iane comisul de cumpărătoare încă dă mai nainte vreme. Apoi după aceia, cînd au fost acum, în zilele domniei lui, iar pan Hrizea vel ban au cumpărat această moșie și rumânii, jumătate de sat den Rumânești, moșia lui Iane comisul, drept 350 ughi bani gata. Și au văzut domniia lui doao zapise ale lui Iane comisul, unul grecescu, iar altul pă limba rumânească, la mîna pan Hrizei vel ban, făcut cum scrie mai sus cu mulți boiari mărturie.

Și iarăș să fie bioarului domniei lui pan Hrizea vel ban un codru de moșie din satul Berceștii, din cîmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului și dă preste tot hotarul, oricîtă s-ar alege, pentru că această mai sus-zisă moșie din Bercești au fost a lui Manolie comisul și a Cîndei postelnicul ot Balotești, cumpărată dă la Miriță neguțătoriu, den zilele lui Leon Stefan voevod, care moșie o au fost cumpărat-o Miriță negățătoriu de la Preda, feciorul Radului ot Balomirești. Și după aceia, cînd au fost iar în zilele lui

Leon voevod, iar Manole comisul și Cînda postelnicul, ei au vîndut această moșie pan Hrizei vel ban, drept 130 oi cu miei supt iale și tot au stăpînit cu pace. După aceia, cînd au fost acum, în zilele domniei lui, cît au șazut domnia lui în scaun întii, atunceea s-au întîmplat dă au fost pan Hrizea în pribegie, iar domnia lui au trimis dă au luat acéle oi toate de la Manole comisul și dă la Cînda postelnicul pre seama domnească, pentru căci au fost din-bucatele Hrizei vel ban și ei au rămas în pagubă.

Și după aceia iarăși acum, în zilele domniei lui, vă leat 7143, după ce-au venit pan Hrizea din pribegie, iar Manole comisul și Cînda postelnicul, ei au mersu la pan Hrizea vel ben, dă i-au spus lui dă această pagubă și i-au zis lui sau să le de lui oi pentru oi, au bani, sau să stăpînească moșia lor, iar pan Hrizea vel ban n-au vrut ca să-i lase pre dînșii într-această pagubă, ci s-au voitu ei toți, ei dă a lor bunăvoie și le-au dat lor pan Hrizea vel ban pentru această moșie ce scrie mai sus, galbeni de aur 91 bani gata. Și am văzut domnia lui și zapisul lui Manole postelnicul și al Cîndei postelnicul, cu mulți boiari și megiași mărturii.

Și iarăși să fie bioarului domniei lui pan Hrizii vel ban moșie la Bercești stînjeni 80, însă partea lui Stan din Popești din cîmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului și dă preste tot hotarul, oricît s-ar alege, pentru că această moșie au fost a lui Stan de cumpărătoare de la Pređa dvornicul ot Balomirești, încă din zilele Radului vodă. Iar după aceia, cînd au fost acum, în zilele domniei lui, iar pan Hrizea vel ban au cumpărat această moșie stînjeni 80 dă la Stan ot Popești, drept ughi 36, stînjenul cîte bani 90, bani gata. Și au văzut domnia lui și zapisul lui Stan cu mulți boiari și megiași iscăliți în zapis.

Și iarăși să fie boiarului domniei lui pan Hrizea vel ban ocină la Bercești însă stînjeni 20, den cîmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului și dă pretutindenea, dă priste tot hotarul, oricîtă s-ar alege, pentru că această moșie au fost a lui Stan al Dumei de cumărătoare de la Radul postelnicul ot Balomirești, încă dă mai nainte vreme. Apoi după aceia, cînd au fost acum, în zilele domniei lui, iar pan Hrizea vel ban au cumpărat această moșie din Bercești de la Stan al Dumei, drept 2000 aspri gata. Și au văzut domnia lui și zapisul ui cu mulți boiari [cu mulți boiari] și megiași mărturie și au luat acei boiari 1/2 megiași toți banii gata în mîinile lor dă la boiariul domniei lui pan Hrizea vel ban. Au cumpărat această moșie din Bercești de la Stan al Dumei și ș-au vîndut ei moșile și rumâni, ei de a lor bunăvoie, fără-de nici o silă, cu știrea tuturor boiariilor din județ, mari și mici și a megiașilor den sus și din jos dînaintea domniei lui.

Pentru aceasta au dat și domnia lui [pentru aciasta au dat domnia lui] boiariului domniei lui pan Hrizea vel ban, ca să-i fie lui aceste mai zise sus moși și rumâni de baștină și ohabnici lui și feciorilor lui, nepoților și stră-nepoților lui și dă nimeni să nu să clătească dîn zisa domniei lui. Iată și mărturii au pus domnia lui pă toți boiarii divanului.

Și am scris eu, Stoica spudei Șarbanovici, mai 3 dni, leat 7143, ot Hrista 1635.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 212v—213v. Copie; altă copie ibidem, ms. 349, f. 460—462.

† Milostiiu bojiu, Io Matei Basaraba voevod i gospodinū. Davat gospostvo mi siu povēlaniu gospostva mi lui Pătru și cu frati-său Ghioca, cupeții, ca să fie volnici cu această carte a domniei méle, ca să ție satul Fometeștii și satul Runcul și Toxobénii și viile de la Copăcel cu rumânii și cu tot venitul, vericît să va alége. Pentru că aceste și vii ce scriu mai sus, fost-au ale jupînesi Voicăi și ale fiică-sa Radei, care au fost jupîneasă lui Staico peharnicul Rudeanul, care sate le-au dat Staico peharnicul jupînesii lui, Radei, la moartea lui, pentru alte sate ale ei, de zestre, ce le-au vîndut Staico pãharnicul, de s-au plătit de nevoia lui, anume satele Frăteștii, Crețuleștii și Cepturile, cu vii.

Iar cînd au fost acum, în zilele domniei méle, iar jupîneasă Voica cu fii-sa Rada, ia le-au luat de la Pătru și de la Ghioca, neguțătorii, bani împrumut ughi 400 pentru nevoia Radei; și iar au mai luat bani pã miere de 200 dă cantare; și au mai luat bani pe ceară de oca 700. Și au avut tocméală și legătură cu zapisul lor, cum cei ughi 400 să-i dea la sîntă Măriia Mare, iar mierea și ceara să dea la vrémea lor în toamnă. Și-au pus zălog satul Fometeștii și Runcul și Tocsobénii și viile de la Copăcel. Și au avut tocméală, cum dă nu le vor da banii și mierea și ceara la vréme, cum scrie mai sus, iar acești neguțători să aibă voe a le vinde și a le judeciré, sau să le ție ei. Deci mierea, 200 de cantare, ș-au dat-o toată, iar banii, ughi 400 și ceara, oca 700, fac ughi 300, iar peste tot ughi 700, n-au dat de atuncea pînă acuma nici un ban.

Și am văzut domniia mea și zapisul jupînesii Voicăi și al fie-sa Radei la mîna acestor neguțători, Pătru i Ghioca, făcut cum scrie mai sus și cartea lui Staico peharnicul făcută pre aceste sate, lăsate la moartea lui jupînesii lui Radei pentru alte sate ale ei, ce le-au vîndut Staico peharnicul la nevoia lui, iar la mîna acestor neguțători. Intru acéia și domniia mea am judecat cu tot divanul și <am> dat lui Pătru și Ghiocăi neguțătorii, ca să ție aceste sate, au să le vînză, au să să rãscumpere rumânii, au să fie ale lor dă moșie în véci, să facă cu dînșii ce le va fi voia lor, cum scrie și în zapisul lor. Și de nimenea opréală să n-aibă.

Așijderea și voi, rumânilor, încă să căutați toți să ascultați dă Pătru și de Ghioca, neguțătorii și de oamenii lor, că de acum sînteți pre séama lor, iar de acéle jupînese să nu mai ascultați, nici de oamenii lor, nici să mai aibă tréabă, că așa iaste învățatura domniei méle. Inaco da nest, po reci gospostva mi.

I ispravnic, saam reacoh gospostvo mi.

Pis measeța mai 4 dni, leat 7143 <1635>.

Arh. St. Buc. Conдика m-rii Hurez, nr. 719, f. 256—257. Copie; altă copie ibidem, ms. 449, f. 113v—114.

† Милостією божією, Іо Матею Бѣсарѣба воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣи божественаго монастыр глаголемн Бѣхорѣцн,¹ наѣже ест храм чьсноє рождеством Богородице са să fie volnice călugărițe cu această carte a domnie méle să-și ție balta de la satele mănăstirii, de la Gurguiati și de la Vărăști cu Stecleanul, și

cu vama și cu tot venitul ce va fi partea sfintei mănăstiri și să fie în pace de cătră stolnici și de cătră vameși să n-aibă niménilea a le amestecare înracéste bălți ale mănăstirii ce iaste mai sus scrisă. Și cîndu se vor vinde alte bălți iar cu partea mănăstirii de în baltă să n-aibă treabă, pentru că acéste sate cu bălțile au fostu date și miluite la sfînta mănăstire de răposatul Alecxandru voevod ce(1) bătrîn.

Și au văzut domnia mea și cartea lui Mihaiu vo(evod) și cartea lu Simion voevod și cartea Radul voe[voe]vod, sinú Mihnei voevod și cartea lu Alecxandru Iliiaș și cartea lu Gavril voevod și cartea lu Leon voevod de milă pentru pomeana acelui domnu bătrî(n). Derept acéia și voi, stolnicelor și voi, vameșilor, carii sînte(ți) ² ispravnici preste bălți înncă [înncă] să aveți a vă feriré de bălțile mănăstirii ce scre mai sus, mai multu jalbă a do-oară să nu vie, că bine să știți că veți petrece foarte o nevoe mare de cătră domn(ia) mea. Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис ман ѿ дѣни, в лѣт <хѣрмг>³.

† Іу Матею воевода, мнлостію божію господинь.

Іу Матею воевод <м.р.>

Ъчил вторн лугвфет.

Arch. St. Buc., M-reia Viforita, I 23. Orig., hirtie (31,2 x 22,4), pecete aplicată.

¹ ... mănăstiri numite Vihorăști ...

² Loc rupt.

³ Loc rupt. Data completată după însemnarea de pe verso documentului.

† Мнлостію божію, Іу Матен Басарабѣ воеводы н господинь въсон земан Ёггровлахінскін. Дават господство мн сіе повелѣніе господства мн слѣгѣ господства мн Мнтрев слѣѣр, синь Ицфан логофет wt Мнхъещи н съ синь его, елицн Богъ даробает, іакоже да ест емѣ учинь ѣ Мнхъещи ѣ сѣдство Блѣчѣ, алн частъ Столнов, брат Арчиолов, wt една ѣжа, половини wt полю н wt шѣм н wt вода н съ вечини, еанко нзвернт сѣ н wt седалице селов н wt по всѣ хотаром, понеже сѣм више речена учинь wt Мнхъещи бѣм ест покопна Ицфан лугвфет, wtцѣ Мнтрев слѣжер, еше wt прѣжде врѣме, wt пре дѣни Мнхана воевод, wt на вѣскы Столнов, брат Ирчио wt Мнхъещи, всѣ над панеси готовн. И wt тогда всѣ дрѣжал съ добро мир.

И потом, егда быст нинѣ, въ дѣни господства мн, по съмрѣт Ицфан лугвфет, wtцѣ Мнтрен слѣѣр, а егѣмена Мелентіе Макидонскы wt свѣта монастыр Говора, он подвѣгал прѣ раді сѣм учинь више пис н нзвѣдѣл нѣкѣн кннги, аше рекѣ како ест сѣм учинь монастырек Говора, а Мнтрѣ слѣжер, он не имѣ нища. И прѣдет пред господства мн ѣ великѣн дѣван аше съпрѣ сѣ за лицѣ. Бѣ том, господство мн гледаѣ н сѣднѣ по правдо н по закон, кѣпно съ всѣмн почтенимн правнтели господства мн н вндѣѣх господство мн н кннгѣ Мнхана воевод wt покѣпеніе, в лѣт хѣрѣ н кннгѣ Шефана воевод, пакы wt покѣпеніе н wt прѣ н wt встал в лѣт хѣрѣ на рѣка Мнтрев слѣжер.

Тем раді, даѣ н господство мн мегю ннх ѣ колѣри над рѣваше господскы нменн нх : wt Бѣрсеци, Прѣда ключар н wt Сѣлвнещи, Горан логофет н wt Мнхъещи, Паѣсе монахъ н wt Слѣвнещи, Радѣ лугвфет н wt Мѣлѣдрещи, Радѣ

кѣпитан и шт Оухабъ, Драгомир постельникъ, яко да гледаеть и да истинствуетъ како хошет шербѣтает съ дѣши нх. Бъ том, сѣн вишше речени болѣри, шни събраше се вси кѣсно предъ честнѣишомъ и прѣ вскѣщенномъ штицѣ наша, куръ Тевѣила епискѣп Ривническы, аще гледает и смотри по старе кинги и истинствовает съ дѣше нх. И избранили три шже велики въ село Михѣецин, таже шт теу три шже, шниже ест далъ, яко да дрѣжитъ Митрѣ сльжеръ половинно, вса часть вѣшкымъ Столанов, братъ Арчиолов съ вечнии и шт по всѣ хотаром, свѣтаже монастыръ Говора, аще да дрѣжитъ дрѣгаа половинна шт шжѣ, часть Арчиоловѣ, братъ Столанов, шбаче, шт по всѣ хотаром, како ест былъ дрѣжаа свѣтаа монастыръ и шт прѣжде вѣме а въ хотарѣ шт дол, нже се зове Хрѣскѣни, да не иматъ свѣтаа монастыръ Говора ниже една трѣбѣ, понеже шце штакмла ест сѣн вишше речени болѣри и съмирнше сѣ шт предъ штицѣ Тевѣила епискѣп, како нанъ паче много работъ да не иматъ. И шсталъ естъ егѣмена Мелентіе шт законъ и шт сѣжденіе.

И видѣхъ господство мнъ шба два рѣбаше господство мнъ и кингѣ швемъ шестъ болѣри шт сѣжденіе на рѣцѣ Митрѣ сльжеръ, како естъ вѣшше писъ.

Сего радѣ, дахъ и господство мнъ сльгѣ господства мнъ Митренъ сльжеръ, яко да естъ емѣ сѣа вѣшше речени шчинѣ шт Михѣецин, половинна шт шжѣ, часть Столановъ и а вѣшкымъ его съ вечнии и съ всѣмъ ходокомъ шчинѣ дѣдинѣ и въ шхабѣ, емѣ и синовомъ и вѣшкомъ и прѣвѣшчедомъ, въ вѣкы и не шт когождо непоколѣбномомъ, да не вѣдѣштъ презъ повелѣніа господства мнъ.

Се оубо и свѣдѣтели поставихъ господство мнъ: панъ Хризеѣ велъ ванъ Кралевтскіи, панъ Івашко велъ двориикъ, панъ Глигоріе велъ лугѣфетъ, панъ Дѣмитрѣ велъ вѣштеръ, панъ Миханъ велъ спатаръ, панъ Неделко велъ ключаръ, панъ Еаснаіе велъ столаникъ, панъ Бѣзника велъ конюшъ, панъ Бѣчина велъ чашиикъ, панъ Костантинъ велъ предстателъ. И исправникъ, Глигоріе велъ лугѣфетъ.

И азъ, Тѣдорѣ сльденъ, намазахъ въ градѣ наша рекше Бѣскрецин, мѣсеца мѣи ~-гѣ дни и шт ѣдама до нишѣ, теченіа лѣтомъ, в лѣто хѣмѣ, лѣта господниѣ хѣмѣ.

† Іу Матео ввевѣда, мноштію вожію господниѣ.

Іу Матео ввевѣдъ <ш.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Mitrea slugerul, fiul lui Iștfan logofătul din Mihăești, și cu fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Mihăești, în județul Vîlcea, însă partea lui Stoian, fratele lui Iarciul, jumătate dintr-o funie, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii, cît se va alege și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că această mai sus spusă ocină din Mihăești a fost cumpărată de Iștfan logofătul, tatăl lui Mitrea slugerul, încă de mai înainte vreme, din zilele lui Mihail voievod, de la nepoții lui Stoian, fratele lui Iarciul din Mihăești, tot pe bani gata. Și de atunci a tot ținut cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Iștfan logofătul, tatăl lui Mitrea slugerul, iar egumenul Melentie Macedoneanul de la sfînta mănăstire Govora, el a ridicat pîră pentru această ocină mai sus scrisă și a scos niște cărți, de a spus că este această ocină a mănăstirii Govora, iar Mitrea slugerul, el nu are nimic. Și a venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de față. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cartea lui Mihail voievod de cumpărătură în anul 7102 și cartea lui Ștefan voievod, iarăși de cumpărătură și de pîră și de rămas în anul 7100, la mîna lui Mitrea slugerul.

Pentru aceea, am dat și domnia mea între ei 6 boieri pe răvașe domnești, numele lor: din Bîrsești, Preda clucerul și din Olănești, Goran logofătul și din Mihăești, Paisie călugărul și din Slăvitești, Radul logofătul și din Măldărești, Radul căpitanul și din Ohabă, Dragomir postelnicul, ca să cerceteze și să adeverească cum vor afla cu sufletele lor. Întru aceasta, acești mai sus ziși boieri, ei s-au adunat toți laolaltă înaintea cinstitului și preasfințitului părintelui nostru, chir Teofil episcop de Rîmnic, de au cercetat și au văzut cărțile vechi și au adevărit cu sufletul lui. Și au ales trei funii mari din satul Mihăești, deci din aceste trei funii, ei au dat ca să țină Mitrea slugerul jumătate, toată partea nepoților lui Stoian, fratele lui Iarciul cu vecinii și de peste tot hotarul, iar sfînta mănăstire Govora, încă să țină cealaltă jumătate de funie, partea lui Iarciul, fratele lui Stoian, însă de peste tot hotarul, cum a ținut sfînta mănăstire și de mai înainte vreme, iar în hotarul de jos, care se numește Hîrseani, să nu aibă sfînta mănăstire Govora nici o treabă, pentru că așa au întocmit acești mai sus ziși boieri și s-au împăcat dinaintea părintelui Teofil episcopul, ca mai ales mult treabă să nu aibă. Și a rămas egumenul Melentie de lege și de judecată.

Și am văzut domnia mea amîndouă răvașele domniei mele și cartea acestor șase boieri de judecată la mîinile lui Mitrea slugerul, cum este mai sus scris.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Mitrea slugerul, ca să-i fie această mai sus spusă ocină de la Mihăești, jumătate de funie, partea lui Stoian și a nepoților lui cu vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților, în veci și de către nimeni neclintit, să nu fie peste porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Yucina mare ceașnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în cetatea noastră numită București, luna mai a 5-a zi și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LVIII/6. Orig., perg. (46 × 31), pecete timbrată. Cu o trad. de la începutul sec. XX. Copie ibidem, ms. 178, f. 4-4v (cu mai 3).

EDIȚII. Fasc. Sacerdoțeanu, *Tudor spudei*, 645.

68

1635 (7143) mai 7.

† БѢ ИМЕ УТЦА И СИНА И СВѢТАТО ДЪХА, АМИН.

Scris-am eu Hlebul și Radul și Negoe și Marco și iar Radul acesta al nostru zapis cum se fie de mare credinți la mîna lu Ion tvorî armaș, cum ne-am vîndut dumniialui de bunăvoia noastre cu toți ficiorii noștri și cu toată moșia nostre din satu din Vaidei, văr cîtă se va alege de preste totu hotarul, din hotar pînă în hotar și di în cîmpu și din pădure și din șizutul satului și di în apa și din uscat și de preste ape. Și m-am dati eu Avram cu ficiorii mii drept aspri ughi 100 și eu Oprian cu ficiorii mii drept aspri gata 4 400 ¹.

86

Și ne-am vîndut de bunăvöe a nostre fer de nici o silă.

Și ne-am vîndut în bani gata eu Hlebul cu feciorii mei na ime Lupul și Pătru și Stanciul în aspri 4 000 gata; și eu Radul cu feciorii mei na ime Preda și Stanciul și Ion și am luat aspri gata 4 000; și eu Vasilii cu feciorii mii de(re)pti aspri 6 000²; și eu Negoe cu feciorii mei Stanciul și Stroe și Ermin și Stoicul și Vladul am luat aspri gata 4 000; și eu Stan cu feciorii mii drept aspri gata 3 000³; și Marco cu ficiorii mei drept 3 000 de aspri gata; și Radul cu feciorii mei drept 3 000 de aspri gata.

Și ne-am vîndut dinainte a mulți boiari mari, întii jupan Dragomir vel armaș și dinainte Guriței căpitanul și dinainte lu Creciun căpitanul; și au mai fostu mărturie la tocmela Tudoran vătahul și Cîrste logofătul, feciorul Stanciului ot Izbiceni și Crăciun armașul ot Dregan

Pis eu, Stănislav logofătul, și pântru credința ne-am <pus> și pecețile. Pis meseți mai 7 dne, vă leat 7143 <1635>.

Dragomir vel arămaș.

Ghiurița căpitan.

Crăciun căpitan.

Crăciun armaș.

Cîrste logofăt.

Stănislav logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, VIII/7. Orig., hirtie (29 × 20,5), 6 peceți mici, aplicate. Copii ibidem, ms. 192, f. 365; 201, f. 216 și 713, f. 671.

¹ Pasajul „și m-am dati . . . bani gata 4 400” e scris între rînduri, de altă mînă.

² Pasajul „și eu Vasilii . . . aspri 6000”, scris între rînduri.

³ Pasajul „și eu Stan . . . aspri gata 3 000”, scris între rînduri.

69

1635 (7143) mai 8.

Să <să>¹ știe că am vîndut eu Stanciul vătafu lui Neguț un laz den Vracnița în jos, ce au fost dat zestre soru-mea Paraschivei, drept ughi 12.

Și mărturii au fost: Pantazi ot Țița și Stănislav ot tam și Stan al Duicăi. Și ne-am pus și dégetelê.

Și am scris eu, Stanciul; s-au scris în luna lui mai 8 dni, leat 7143 <1635>.

Stanciul.

Pantazi.

Stănislav.

Stan.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ț. Rom., nr. 127, f. 29. Copie.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 171.

¹ Loc rupt,

† Многостію божію, Іу Матен Басарабѣ воєводи и господинѣ всен земан Угровлахинскін. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми почтенномѣ болѣрнѣ господства ми пан Павлаке бан и съ сини его, елици Богъ даровает, яко да ест емѣ село Прословещин шт сѣдство Блашка, всѣ село и съ вси вечини и съ всѣ хотаром и съ всѣ ходоком шт полю и шт гора и шт вода и шт седалище селов, шт хотар до хотар, вѣре еанка нзберѣтъ сѣ. Понеже село Прословещин више писан был ест всѣ людіи князи, ешеже шт прѣжде вѣрѣме. И потом, егда быст нинѣ, въ дѣни господства ми, а шни бежали въ нно страну тѣжди и оставни штѣчества нѣ пѣста и раздрал дан и харачюл честитомѣ царю, яко нѣкін чловеѣкы зан и бежалници и не хотѣл да пріндег на штѣчества нѣ никакоже, нѣ всѣ платна нѣ естѣ пан Павлаке бан всѣ данн и дажекоже нм шт праве емѣ комате и съ панешн шт тоболка его. Таже в том господство ми смотрихъ съ всѣмн честитнми правителін господство ми и дах господство ми болѣрнѣ господства ми Павлаке бан, яко да ест емѣ село Прословещин вечини съ вса дѣдіна нм, како ест више пис и да нмат събирати вси чловеѣкы шт Прословещин над дѣдіна нм и да быти емѣ вечини и синоком и вѣском въ вѣкы и не шт кожедо да не бѣдѣт през реченіа господства ми.

Сего гаді и по штшествію господства ми съ имѣним божіем молю вы всѣм боговѣнчаним князы бѣдѣщихъ в слѣд насѣ, да шт<в>рѣдет и почтет сіа наше строена и да поновте сіа наша книга, како ест више пис. Коже не почтет сіа строена и не поновт сіа книга господства ми, нѣ раздрал ѿ и въ шевеніе оставит ѿ, того да бѣді трѣклет и апаѣнна шт тнї свѣти штѣци нже въ Некен и да бѣдет емѣ сеперник свѣти Іуан Кръститель на страшиѣм сѣдѣщим, яко ест и бѣдет въ вѣкы, амин.

Се оубо и свѣдетелін поставнхъ господство ми: пан Хриза вел бан Кралеветскін, пан Івашко вел дворник, пана Гангоріе вел лугѣфет, пан Дѣмитрѣ вел енстнир, пан Мнхан вел спатар, пан Басиліе вел столник, пан Бѣзника вел комнс, пан Бѣчина вел пехарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, сам рекохъ господство ми.

И аз, Тѣдорѣ спѣден, намазахъ въ вест Бѣскрецин, мѣсеца ман ѿ дѣни и шт Іама до нини, теченіа лѣтом в лѣт хѣрмг.

† Іу Матею ввевѣда, многостію божію господинѣ.
Іу Матею воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele pan Pavlache banul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dăruî, ca să-i fie satul Iaroslăveștii, din județul Vlașca, tot satul și cu toți vecinii și cu tot hotarul și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, din hotar pînă în hotar, oricît se va alege. Pentru că satul Iaroslăveștii mai sus scris, au fost toți oamenii cnezi, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, ei au fugit în altă țară străină și au lăsat moștenirea lor pustie și au spart dările și haraciul cinstitului împărat, ca niște oameni răi și fugari și n-au vroit nici-cum să vină la moștenirea lor, ci le-a tot plătit pan Pavlache banul toate dările și dăjdiile lor din dreptele lui averi și cu bani din punga lui. Deci, întru aceea, domnia mea am socotit cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea boierului domniei mele Pavlache banul, ca să-i fie satul Iaroslăveștii vecini cu toată dedina lor, cum este mai sus scris și să

adune toți oamenii din Iaroslăvești la dedina lor și să-i fie lui vecini și fiilor și nepoților în veci și altfel să nu fie, peste spusa domniei mele.

De aceea, și după trecerea domniei mele, în numele lui Dumnezeu vă rog pe toți cnezii de Dumnezeu încununăți care veți fi în urma noastră, să întăriți și să cinștiți întocmirea noastră și să înnoiți această carte a noastră, cum este mai sus scris. Cine nu va cinsti această întocmire și nu va înnoi această carte a domniei mele, ci o va rupe și o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 sfinți părinți, cel de la Nichea și să-i fie potrivit sfântul Ioan Botezătorul la înfricoșata judecată, cum este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Vasiie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, am spus însumi domnia mea.

Și eu, Tudor spudei, am scris în orașul București, luna mai 9 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p>

Bibl. Acad., XCVI/17. Orig., hîrtie (33 × 23), pecete timbrată, stricată.

71

1635 (7143) mai 10, București.

Милостію божією, прѣвосвѣщенным архієпископомъ кюр Григоріе въсон
ЗЕМЛЕ БЛАШКОЕ.

Scris-am vlădicia mea această carte a vlădiciei mele slugii domnu nostru Ianu spatarul și jupînesii lui, Elina, fata jupînesii Marii den Bucov, ca să hié în pace și slobozî de acum nainte de cătră cumnatu-său Nedelco peharnicul și de cătră jupîneasa lui, Frujina — iar fată jupînesii Marii —, pentru o pîră și gilceavă ce—au avut ei în zilele lu Leon voevod și acum în zilele domnu nostru Io Matei Băsăraba voevod pentru niște zestre, care zestre mai cerea Nedelco peharnicul de la soacră-sa Mariia zicînd Nedelco peharnicul și jupîneasa lui cum ține cumnatu-său Ianu spatarul zestre mai multe decît ei. Deci au luat 6 boiari mari la mijlocul lor den divan, po ime: jupan Hriza vel ban, ce-au fost atunce la Leon voevod vornic mare i Papa logofătul i Ivașco vel dvornic i Gligorie vel logofăt i Vasilie stolnicul i Costandin vel postelnic, ca să caute și să-i tocmească cum vor afla cu sufletele lor. Într-acéia, acești 6 boiari, ei i-au tocmit cum să-i dea Nedelco vel peharnic soacră-sa, jupînesii Maria și cumnatu-său Ianu spatarul den partea ei den Mărgineni jumătate și den ocină și den rumâni tot jumătate și dentr-alte moșii. Iar i-au tocmit ca să nu mai aibă pîră și gilceavă la mijlocul lor.

Iar apoi, cînd au fost acum, iar în zilele domnu nostru, după tocmeală ce se-au tocmit, iară jupîneasa Mariia, fata lui Staico postelnicul, ia au venit în divan cruntă și bătută de ginere-său Nedelco peharnicul și de cătră fie-sa Frujina și m-am tîmplat și vlădicia mea în divan și frații noștri, episcopii amîndoi, chir Teofil Rimniceschi i chir Efrim Buzăvschi. Și așa i-au judecat cu divanul, ca să-și ție moșiile toate, să le dea jupîneasa Mariia unde-i va fi voia ei. Iar după acéia, după moartea jupîneasa Marii, ia au lăsat toate mo-

șiile fetei ei, Elinii și ginere-său, lu Ianiu spatarul, mult puțin ce-au avut însă fără zestrele ce-au fost dat lu Ianiu spatarul și jupînesii lui Elinii. Iar apoi și după moartea jupînesii Marii, iar nu se-au lăsat, ci iar au rădicat pîră la divan. Într-acéia, domnu nostru, iar au judecat și au dat să aibă pace cum au lăsat și jupîneasă Mariia la moartea ei. Și am văzut vlădicia mea și cartea domnu nostru de judecată și zapisele jupînesii Marii la mîna jupînesii Elinii și a lu Ianiu spatarul, de tocmeală, cum au lăsat ia cu limba ei.

Derept acéia și vlădicia mea încă am făcut această carte a vlădiciei méle la mîna lor, ca să aibă pace, cum scrie și mai sus. Iar cine se va ispitî a face într-alt chip, preste aceas'ă judecată, să hie trăclet și anatima ot 318 otți eje sut vă Nichii și de cătră vlădicia mea încă să fie afurisit. Aceasta am scris vlădic'ia mea. ИНАКО ДА НѢСТ.

ΠΗΚΑ ΔΣΜΗΤΡΩ ΛΟΓΟΦΕΤ ΕΥ ΕΣΚΩΡΕΩΝ, ΜΕΤΕΥΑ ΜΑΝ Ϊ ΔΥΝΗ Η ΟΥΤ ΠΔΑΜΑ Ε ΛΕΤ
ΧΣΡΜΓ¹.

'Ο Ουγγροβλαχίας Γρηγόριος² <m.p.>

Bibl. Acad., CXXLI/30. Orig, hîrtie (42 × 28), pecete timbrată, în ceară verde, căzută.

¹ „A scris Dumitru Iogofătul în București, luna mai 10 zile și de la Adam în anul 7143 <1635>.”

² Grigore al Ungrovlahiei.

† Adecă scris-am eu Ivan, ficiorul lu Simion din sat din Iaroslovești, acest al meu zapis la mîna jupînului lu Iane ot Iaroslovești, ca să fie de mare credință, ca să să știe cum i-am vîndut partea mea de ocină den sat de Iaroslovești preste tot hotarul cît se va alége, dereptu 3 600 de bani gata. Însă partea mea, iar ceia parte o-m fost vîndut tată-mieu, Simion, lu Sarchiz ot Bojoreni.

Și o-m vîndut de bunăvoe a mea și au cumpărat jupînul Iané iar de bunăvoe a lui, ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui și népoților și strenepoților lui și de nimé bîntuială să n-aibă, că am vîndut de bunăvoe și au cumpărat jupînul Iané iar de bunăvoe a lui și de nainte a mulți oameni buni ce au fost mărturie, cîți sfîntu mai jos scriși. Iar eu Ivan să nu mai aibă nici o trebă nici feciorii miei, nici niminea.

Aceasta am scris. Pis measeța mai 15 dni, vă leat 7143 <1635>. Însă pămîntul am vîndut f(ă)ră rumâni.

Eu Iane am pus degetul.

Eu Vlad sină Anghel.

Eu Tudoran martor.

Eu Stanciul gram<atic am scris> în casa jupî<nului Nicolii>.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LIII bis/10. Orig., hîrtie (15 × 21,5). Copie ibidem, ms. 707, f. 280, după care s-au făcut completările.

Eu Micșan scris-am zăpisul mieu, cum să știe că am vîndut Radului călărașul 20 de stînjăni de ocină: 10 din Băjăști de la Oana, 10 de la Socol, drept 2 200 de bani gata, din hotar pînă în hotar și cu grădina de supt coastă. Și i-am vîndut de a mea bunăvoe și cu a tuturor fraților.

Și au fost la tocmeala noastră: Danciul clucerul de Doicești, Stan, Stănimir, Dobre, Bade, Stroe, Stanciul Hadîr, Stan, feciorul Lupului, Danciul Bobotează, popa Dumitru de Ciuliniță. Și pentru credința me-am pus și pecetea, mai 15.

Danciul clucerul.

Arh. St: Buc., Condica m-rii Slobozia lui Ianaché, nr. 314, f. 282. Copie. Anul după confirmarea din 1636 <7144> aprilie 27.

† Eu Stanciul și cu a me fămee, anume Pree, fata lu Moș, scris-am acesta al nostru zăpis, ca să fie de credință la mîna lui Ion logofătul și cu alu frate-său, lu Pătru, cum să știe că e-mu vîndut 3 locure, anume: locul de în balte și altul ci să tîlînescu amîndoo în capete, de la rugi și cu mărul și altul de la vișoră, și dereptu aspri 300. Și o-mu vîndu(t) de a, me bunăvoe denainte tuturor megiașilor de în Poinerei.

Și mărturie, anume: Băîncilă și Bade și Martin și Radulu și Băjan și de în Cîrstănești, Iuga și Barbul.

Și amu scris eu, popa Apostolū ot Corbi. Acesta amu scris. Pis méseța maiu 15 dni, vă let 7143 <1635>.

Pentru credinți me-mu pus degetul.

Bibl. Acad., MCDXC/1. Orig., hirtie (15,5 x 21).

† Многостію вожію, Іу Матію Бѣсѣраба коевода и господинь. Дават господство ми сію повленіе господства мѣ, слѣдѣ господства ми Udriște, ficiorul Oprei logofătul ot Șărinéasa, ca să fie volnic cu această carte a domni méle de să-și țî(e) tot hotarul de ocină ot Dol Folești din apa Bistriței ot sudstvo Vilcea, care hotar l-au fost cumpărat Oprea logofătul, tatăl lu Udriște, de la toți săténii și să fie și ei rumâni, încă în zilele Radului vodă Șărbăni. Și cînd l-au cumpărat preste tot hotarul și cu toți rumânii și l-au hotărît despre toate hotarăle carele au fost înprejuru, despre Genunénii și despre Gor Folești cu 24 de boiari bătrîni, cu multă cheltuială.

Și tot l-au ținut Oprea logofătul cu bună pace pînă au fost viu, și ficiorii lui, după moartea lui, de atîncea pînă acum în zilele dumni méle. Iar cînd au fost acum, în zil(e) domni méle, iar Ion, ficiorul Dragului ot Gîntănenii, carele au slujît la domnăia mea pînă am fost boiar, apucatu-s-au și au zis că are și el o pârțiea di ocină acolea în Dol Folești, în Călugărul și

nu spunea că iaste hotărît ci zîcea că iaste înpresurat. Iar domnă mea i-am zîs să-și facă o carte acolo la megiași bătrîni împrejurî, cum vor ști ei.

Iar dacă au venit sluga ¹ domni mēle Udriște cu cartea de hotărît a lu Șarban vodă cu 24 de boiari și de atîta vrēme Ion, ficiorul Dragului de Ginunēni, n-au mai ținut, domnă mea am căutat și am judecat pré d(⟨r⟩)ip-tate și pré légi, denpreună cu toți cistiți deregători domni mēle și am dat domnă mea slugi domni mēle Udriște ca să-și țî(⟨e⟩) moșia cum iaste hotărîtă de atîta vrēme iar Ion ficiorul Dragului n-are nici o trēbă cu ocina de la Folești, pîntru că iaste hotărîtă de atîta vrēme. Iar de-i va trebui ocină în Folești, să fie și el rumānū.

Iar de va mai scornii Ion vr-o pîră vr-odată, au în zilele domni mēle, au altă dată sau va scoate niscare cărți ale domni mēle, au ale altorū domni pîntru acea ocină, întru nimic să nu să crează, nici în samă să fie că naintea domni mēle s-au prinsū că alte cărți n-are. Ci să-și țî(⟨e⟩) Udriște ocina cum iaste hotărîtă și cum o au ținut pînă astăzi. Iar cine să va ispiti într-altū chip, mare certare va avea de cătră dumnă mea, că a rămas Ion de lége.

Инако да нѣтъ, по рѣч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Писа Радѹ Дѣлкѹ вѣ Бѣкѣрѣцѣн, мѣсеца маи еѣ дьни, в лѣт х³рлмг².

† Іw Матею воевода, мнлостію божію господннѣ.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XVIII/15. Orig., hirtie (29 × 20), pecete timbrată, aplicată. Copii ibidem, ms. 449, f. 219 și 719, f. 160—161.

¹ În text „scuga“.

² „A scris Radu diiacul din București, luna mai 15 zile, în anul 7143“ (1635).

† Adecă noi megeiașii dé Prodelește, anume: Radul de Arșii i Cîrste i Dragilă i Simion i Vladul i Miroslav și alalți megiași, toți carii au partē de ocină (la) Udēne, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie la mîna lu Rafailă călugărul cum să să știe că au cupăratu jumătaate de ocenă dé la Adînca ¹ vătahulu, însă ocena dé la Udēne jumătaate. Și au cupăratu această ocenă Rafailă călugărul încă în zilele lu Leon vovode, sinū oi (⟨!⟩) Ștefan vovod, dreptu ughi 70.

Deci pînă acum în zilele domno nostru oi (⟨!⟩) Mateiu Băsaraba vovod tot au avut Rafailă călugărul pace pînă au dăruițu milosteviu lu Dumnezeu pré părintele Vărlamu igumen sfentei mănăstere Dealului, acum în zilele domno nostru Io Matei vovod.

Deci, părintele igumenul apucat-au pré Rafailu călugărul pentru această ocenă (ca să) o alegă de către noi. Deci Rafailū călugărul mers-au nai(⟨n⟩)te domno nostru dé au luat pré Radul portarul ot Stănești de ne-m hotărît cu Rafailu călugărul această ocenă în doao și au luat ceneș pré lîngă ocena lui. Și această ocenă dat-au Rafailu călugărul sfintei mănăsteri Dealului pentru u(⟨n⟩) fecioru al lui anume Crăste de l-au răscupărat de rumānie ca să fie în pace, el și cu feciore cîți va da Domnezeu și pentru fiiu-său popa Chirfote și după moarte popii să aibă feciori lui bună pace, feciori lu Rafailu călugărul.

Și la cestă tocmelă a noastră cîndu am hotărît această ocină fost-au: jupan Crăstiiian vornecul ot Boténe, ispravnecul scaunului Tîrgoveștii i Erciul

vătahulu ot Răzvadu i Ventilă peharnicul ot Turșoru i Hrezan ot târg Iașii, Costaden postelnicul ot Dobroții i Mihăilă ot Gherganul i Hrizan ot Bulbuceni.

Și am scris noi acești megiași carii sîntem noi mai sus-scriși, carele se va scula de noi să mai vâluiască pentru această ocenă ce scrie mai sus de noi, să fie afurisit de 318 oteți și să lăcuiască cu Iuuda la un locu. Și la cestă tocmeală a noastră fost-au ș-alți ome(ni) buni. Și pentru credința pusune-amu și pecețile, amin.

ИНС МѢЩЕЦА МАЮ ШІ ДАНИ В ЛѢТЪ ХЗРМГ.

Radul.

Crăstea.

Dragiul.

Simion.

Vladul.

Miroslav.

Crăstiian vornecul ot Boténi.

Iarciul vătahulu.

Ventiilă.

Costadin postelnic.

Hrizan.

Hrizan, s'nū Radul, ot Bulbucini.

Mihăilă.

Radul portarul.

Arh. St. Buc., M-rea Dealu, XVI/1. Orig., hirtie (31,5 × 22), trei peceți inelare, aplicate. Copie ibidem, ms. 217, f. 105. Altă copie la Bibl. Acad., ms. 1447, f. 102.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 171–173.

¹ Probabil în loc de Andronie.

Adecă eu Mariia i Stana, fetele lui Ion dîn Brézoia dîn gura Lotrului, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la sfînta mănăstire dîn Coziia, cum să fie toată partea tătîne-nostru lui Ion a sfîntei mănăstiri dîn sat dîn Brézoi dîn gura Lotrului, toată siliștea dîn sat, și dîn cîmpu, dîn pădure, dîn munte, dîn apă și dăspre tot hotarul, cîtă să va alége partea tătîni-nostru, lui Ion. Pentru că această moșie ce scrie mai sus fost-au făgăduită încă dă cînd au fost viu tată-nostru Ion, cum să o dea sfîntei mănăstiri Cozii. Deci, zapis n-au apucat să facă, că i s-au tîmplat moarte, dă l-au ucis viind dă la mănăstiré dîn Bistriță, mergînd la Ocnă. Deci, s-au întîmplat la Ocnă popa Ștefan ermonah den sfînta mănăstire dîn Coziia de l-au slujit și l-au îngropat.

Drept acéia și noi, știindu făgăduința tătîni-nostru, cum s-au făgăduit a da această ocină ce scrie mai sus sfîntei mănăstiri, noi am făcut acest zapis al nostru la sfînta mănăstire să fie dă credință și am dat toată partea de moșie a tătîne-nostru vericîntă să va afla în sat în Brézoe, cum scrie mai sus, să fie sfîntei mănăstiri moșie ohabnică în veac de cătră nimenea neclătît. Și ne-am scris și moșii noștri în sfîntul poménic, Oprea și Manea și unchiul nostru Neagoe și pre tatăl nostru Ion, cum să fie în veac poméană, iar moșia să fie a sfîntei mănăstiri în veac, și de cătră nimeni dîn rudele noastre sau de fiește cine să n-aibă sfînta mănăstire val.

Iar cine s-ar ispiti a sparge zapisul nostru să fie proclēt și anathema de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte și lăcaș cu Iuda și cu Ariia. Și să aibă sfinta mănăstire a-și face și carte domnească pre' această moșie ce scrie mai sus.

Și la această tocmeală fost-am mulți boiari și oameni buni mărturie și părinți: Dionisie egumenul i Teofil proegumenul i Zahariia proegumenul și popa Stefan și popa Țalapion i Datco păharnicul ot Copăcéni, Tudor logofătul ot Bojoréni, Radul portarul ot Rîmnic, Stroe logofătul ot Stoenéști, Dragomir ot tam, Oprican ot Dîngești și popa Jipa ot Călimănești i popa Stoica, Opriș Miaucă i Zahariia și alți oameni buni, mulți, care nu sînt scrîși aici, au fost mărturie. Ci să fie acest zapis de mare credință la sfinta mănăstire. Aceasta scriem și mărturisim.

I am scris eu nevrédnicul Pahomie ierodiiakon dă la sfinta mănăstire Bistrița, méseța maia 18 dni în zioa praznicului, leat 7143 (1635).

Eu Mariia.

Eu Stana.

Eu Stroe Dolofan.

Eu Dionisie egumen Coziiianul.

Eu Tудо<r> logofătul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 290—291. Copie:

78

1635 (7143) mai 20.

† Многостію вожію, Іw Матен Басарабѣ воєвода и господнѣ въсон земле Оугрроволахінскон. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слѣзем господства ми жѣпан <Іліев постелник> wt Гропшани <и братом си> Лацко и Бладѣл и съ сини им елици Богъ даеть, іако да ест им села Гропшани wt сѣдство Ромсанаці <половинно wt сел wt поля и wt шѣм и wt вод и съ виноград і и съ вечини и wt седалище селов и wt по въс хотаром. <И вечини да се знает вси по нме>: Столц съ брат емѣ Бѣдика, и съ сини им и Динкѣл съ браты емѣ и съ сини им и пакы Столц съ брати его и съ сини нх и Грама съ братін его и съ сини им и Параскиѣ съ братін его и съ сини им и Станчюл съ братін его и съ синовн си и Драгомнр съ братін его и съ синовн си и Радѣл съ братін его и съ синовн си и Стонка съ братін его и съ синовн си и Конка съ братін его и съ синовн си и Стѣнислав съ братін его и съ сини им и Първѣл съ братін его и съ сини им и поп Дѣмитрѣ съ браті его и съ сини им и Къзан съ братін его и съ синовн им и Дѣпѣл съ братін его и съ синовн им и Бладѣл съ братін его и съ <синовн> им и <Рънчѣл съ братін его и съ сини нм>. . . рни съ братін его и съ синовн им и пакы Първѣл съ братін его и съ сини нх и Бикѣл съ братін его и съ синовн им и Сѣпрѣ съ братін его и съ синовн си и Радѣл съ брат его Станчюл съ синовн нх и Хамза синѣ Радѣлов <съ брати его и съ синовн нх>. Понеже сін више речении людін wt Гропшани, положинно wt село, били се сѣт продали вечини съ вси братін им и съ вси синовн им и съ вса wtъчѣствѣл им, половинно wt село, wt хотар до хотар Преден ван <тъст Тевдѣсїев логофет баца> Преден спатар, еци wt при дѣни локонинаго Мнхана воєвода, И всѣ били вечини по разлога им.

И потом, егда быст нинѣ, въ дѣни господства ми, а жѣпан Тевдѣсїе логофет кѣпно съ синѣ его, Прѣда спатар, вини ест продали половина за село wt Гропшани и съ вечинин и съ всѣ ходоком слѣзым господства ми, Іліевѣ постелник wt Гропшани и братін емѣ Лацко и Бладѣл за ѣгн снѣ, аспри готови, вини wt .свѣрего

ДОБРО ВОЛѢ, СЪ ЗАПИСЪ УТ РЪКН НА УТ ПРОДАНИЕ СЪ МНОСИ БОЛѢРИ СВѢДѢТЕЛЕ. <СЪБАЧЕ> ДА СЕ ЗНАЕТЪ КАКО ДАЛ ЕСТЬ ПАНЕЗИ НА ПОКЪПЕНИА ТАЕ УЧНИИ ВЪШЕ ПИС: ІАІЕ ПОСТЕЛНИКЪ ПОЛОВИНО УТ ПАНЕЗИ, А БРАТИН ЕГО ЛАЦКО И ВЛАДЪА ШЕА ДВЕ ДАСТЬ ДРЪГА ПОЛОВИНО УТ ПАНЕЗИ. И ВСЪ ДРЪЖАЛ ІАІЕ ПОСТЕЛНИКЪ СЪ БРАТИ ЕГО <ЛАЦКО И ВЛАДЪА> ПОЛОВИНО УТ СЕЛО УТ ГРОПШАНИ СЪ ВЛАЗЪ МИРЪ.

И ПОТОМЪ, ЕГДА ЕСТЬ БНА ЕСТЬ ПРИ ДЪНИ ГОСПОДСТВА МИ, ПРЕЗ ВСЕМЪ МЪСЦЪ, А ВЕЧНИИ УТ ГРОПШАНИ УНИ ЕСТЬ СКОЧИА ПРЪХЪ И ПРИНДЕТЪ ПРЕДЪ ГОСПОДСТВА МИ ТЕРЕ ПРЪШЕ СЕ ЗА АЦЪСЪ. И СИЦЪ ПРЪШЕ <ВЕЧНИИ КАКО> НЪЕСТЪ БНА ПРОДАЛЪ ДѢДИНЕ УХЪБИЩЕ, НЪ ЕСТЬ БНА УСТАВЕНА ЗАЛОГЪ ДОНДЕЖЕ УОШЪТЪ МОЖЕТЪ СКЪПОВАТИ СЕ УНИ И КАКО НУ БНА ПОКЪПНА ІАІЕ УТ НА ПАН ТЕУДОСІЕ И УТ НА СНИИ ЕГО, ПРЕДА СПАТАРЪ СЪ ЛАСКАНИЕ. ТАЖЕ, ВЪ ТОМЪ, <ГОСПОДСТВО МИ ГЛЕДАХЪ И СЪДНУ ПО> ПРАВДЪ И ПО ЗАКОНЪ БОЖІА И СЪ ВСЪМЪ ПОЧТЕННИИ ПРАВИТЕЛИИ ГОСПОДСТВА МИ И ПОСТАВНУХЪ ГОСПОДСТВО МИ ВЕЧНОМЪ УТ ГРОПШАНИ ДЪНЪ НА ВЪЗНЕСЕНІА ГОСПОДА БОГА И СПАСА НАШЕГО ІЕСУСА ХРИСТА, КАКО ДА ДАВАТЪ ПАНЕЗИ <И ДА БЪДЕТЪ> СІИ ЛЮДІЕ МЪРИИ И СВОБОДИИ УТ ВЕЧНИИ. ТАЖЕ, КЪДА ЕСТЬ БНА НА ДЪНЪ, А ВЕЧНИИ УНИ НИКАКОЖЕ НЪЕСТЪ МОЛГН ДА ДАСТЬ ПАНЕЗИ НАЗАДЪ. ТАЖЕ, ВЪ ТОМЪ ІАІЕ ПОСТЕЛНИКЪ, УН ПРИШЕЛЪ ПРЕДЪ ГОСПОДСТВА МИ СЪ ВЕЛИКИИ ДИВАНЪ. . . АЩЕ СКАЗАЛЪ ЕСТЬ <КАКО СЪТЪ> УСТАВЕНА ВЕЧНИИ УТ ДЪНЪ И САМИ ВЕЧНИИ СВѢДѢТЕЛСТВОВАЛИ ПРЕДЪ ГОСПОДСТВА МИ КАКО НЪЕСТЪ МОГЛЪ ДА ПЛАТИТЪ ПАНЕЗИ НА ДЪНЪ, АНЪ ЕСТЬ УСТАВЕНА УНИ <ДА БЪДЕТЪ ВЕЧНИИ ІАІЕКЪ ПОСТЕЛНИКЪ, КАКО СЪТЪ БИЛИ УТ> НАИ ПРЪЖДЕ ВРЪМЕ. <ТАЖЕ ВЕЧНИИ> УСТАВЕНА УТ ЗАКОНЪ И УТ СЪЖДѢНИЕ <УТ ПРЕДЪ> ГОСПОДСТВА МИ. <И> НА ПОСЛѢДЪ ТЕУДОСІЕ ЛОГОФЕТЪ, УН ЕЩЕ СКОЧИА ПРЪХЪ СЪ ЛАСКАНИЕ ІАКОЖЕ ДА ВЪЗВРАТИА ПАНЕЗИ ІАІЕКЪ ПОСТЕЛНИКЪ. . . ИСТИНСТВОВАЛЪ СЪ ВСЪ ДИВАНОМЪ КАКО УХОДИТЪ ТЕУДОСІЕ ЛОГОФЕТЪ БЕЗЪ ПРАВДЪ И СЪ ЛАСКАНИЕ. ТАЖЕ ЕСТЬ УСТАВЕНА И УН УТ ЗАКОНЪ И УТ СЪЖДѢНИЕ УТ ДИВАНЪ ІАКО ДА ЕСТЬ ІАІЕКЪ ПОСТЕЛНИКЪ И БРАТИНЪ ЕМУСЪ ЛАЦКО И <ВЛАДЪА>. . . И СЪ ВИНОВАТОМЪ И СЪ ВСЪ УХОДОКОМЪ УТ ДѢДИИИ И УХЪБЪ СІИНОМЪ И ВЪСКОМЪ И ГРЪБЕНЪЧЕДОМЪ ВЪ ВЪКЪ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢБИМОМЪ, ПО РЕЧЕНИА ГОСПОДСТВА МИ.

СЕЖЕ ОУБЕ И СВѢДѢТЕЛИИ ПОСТАВЛЕНЪМЪ <ГОСПОДСТВО МИ>: ПАН ХЪРИЗЪ ВЕЛЪ БАНЪ КРАЛЕВЪСКИИ, ПАН ІВАШКО ВЕЛЪ ДВОРИНИКЪ, ПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛЪ ЛУГЪВЪФЕТЪ, ПАН РАДЪА НАСТЪРЕА ВЕЛЪ ВЪСТІАРЪ, ПАН МЪХЪАНЪ ВЕЛЪ СПАТАРЪ, ПАН БАСНАІЕ ВЕЛЪ СТОЛНИКЪ, ПАН БЪЗНИКА ВЕЛЪ КОМЪСЪ, ПАН БЪЧИНА ВЕЛЪ ПЕХЪАРИНИКЪ, ПАН КОСТАТИНЪ ВЕЛЪ ПОСТЕЛНИКЪ. И ИСПРАВИНИКЪ, ПАН ГАНГОРІЕ <ВЕЛЪ ЛУГЪВЪФЕТЪ>.

... мѣсеца маи кѣ дѣни в лѣтѣ хърѣмг.

† Іу Матею воевода, мноостію божію господниа.

Іу Матею воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarabea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, jupan Ilie postelnicul din Gropșani, și cu frații săi, Lațco și Vladul, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie satul Gropșanii din județul Romanați, jumătate de sat, din cîmp și din pădure și din apă și cu vii și cu vecinii și din vatra satului și de peste tot hotarul. Și vecinii să se știe toți, anume: Stoian cu fratele lui, Bădica și cu fiii lor și Diicul cu frații lui și cu fiii lor și iar Stoian cu frații lui și cu fiii lor și Grama cu frații lui și cu fiii lor și Paraschiv cu frații lui și cu fiii lor și Stanciul cu frații lui și cu fiii săi și Dragomir cu frații lui și cu fiii săi și Radul cu frații lui și cu fiii săi și Stoica cu frații lui și cu fiii săi și Coica cu frații lui și cu fiii săi și Stănilav cu frații lui și cu fiii lor și Pîrvul cu frații lui și cu fiii lor și popa Dumitru cu frații lui și cu fiii lor și Căzan cu frații lui și cu fiii lor și Lupul cu frații lui și cu fiii lor și Vladul cu frații lui și cu fiii lor și Răncea cu frații lui și cu fiii lor... rii cu frații

lui și cu fiii lor și alt Pîrvul cu frații lui și cu fiii lor și Bicul cu frații lui și cu fiii lor și Oprea cu frații lui și cu fiii săi și Radul cu fratele lui, Stanciul, cu fiii lor și Hamza, fiul lui Radul cu frații lui și cu fiii lor. Pentru că acești mai sus ziși oameni din Gropșani, jumătate din sat, s-au vîndut vecini cu toți frații lor și cu toți fiii lor și cu toată moștenirea lor, jumătate de sat, din hotar pînă în hotar, lui Preda banul, socrul lui Teodosie logofăt, tatăl lui Preda spătarul, încă din zilele răposatului Mihail voievod. Și au tot fost vecini pe seama lor.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupan Teodosie logofătul, împreună cu fiul lui, Preda spătarul, ei au vîndut jumătate de sat din Gropșani și cu vecinii și cu tot venitul slugilor domniei mele Ilie postelnicul din Gropșani și fraților lui, Lațco și Vladul, pentru 255 ughi, asprigata, ei de bunăvoie lor, cu zapis de vînzare de la mîna lor și cu mulți boieri martori. Însă să se știe cum a dat banii la cumpărarea acelei ocine mai sus scrise: Ilie postelnic jumătate din bani și frații lui, Lațco și Vladul, amîndoi, au dat cealaltă jumătate din bani. Și a tot ținut Ilie postelnicul cu frații lui, Lațco și Vladul, jumătate de sat din Gropșani cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele domniei mele, după 8 luni, iar vecinii din Gropșani, ei au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele de s-au pîrît de față. Și așa au pîrît vecinii că n-au vîndut dedine ohabn'ce, ci le-au lăsat zălog pînă ce vor putea răscumpăra ei și că i-a cumpărat Ilie de la pan Teodosie și de la fiul lui, Preda spătarul, cu înșelăciune. Deci, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am pus domnia mea vecinilor din Gropșani zi la înălțarea domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, ca să dea banii și să fie în pace și slobozi de vecinie. Deci, cînd a fost la zi, iar vecinii, ei nicidecum n-au putut să dea banii înapoi. Deci, întru aceea Ilie postelnicul el a venit înaintea domniei mele la marele divan . . . de a spus că au rămas vecinii de zi și singuri vecinii au mărturisit înaintea domniei mele că n-au putut să plătească banii la zi, ci au rămas ei să fie vecinii lui Ilie postelnic, cum au fost și mai dinainte vreme. Astfel vecinii au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Iar apoi Teodosie logofătul, el încă a ridicat pîră cu înșelăciune ca să întoarcă banii lui Ilie postelnicul . . . am adevărit cu tot divanul că a umblat Teodosie logofătul fără dreptate și cu înșelăciune. Deci a rămas și el de lege și de judecată din divan, ca să-i fie lui Ilie postelnicul și fraților lui, Lațco și Vladul . . . și cu via și cu tot venitul de moștenire și ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Radul Nasturel mare vistier ¹, pan Mihai mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

... luna mai 20 zile, în anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XI/1. Orig. perg. (33 × 46), foarte șters și rupt, pecete timbrată. Cu o trad. din 1859 după care s-au făcut unele completări. Altă trad. incompletă în ms. 445, f. 51.

¹ În loc de fost mare vistier.

Scris-am eu Calin și cu frate-mieu Opriș ot Mălaia acest al nostru zapis, să fie de mare credință la sfînta mănăstire Coziia, cum să știe că ne-am vîndut partea noastră de moșie den sat den Mălaia și o am vîndut din siliște și din cîmpu și din apă și din pădure și din munte și de peste tot hotarul.

Și cîndu o am vîndut această moșie sfintei mănăstiri fost-au mărturie mulți părinți: părintele egumenul Dionisie și proegumenul Theofil și proegumenul Zahariia și popa Stefan și popa Sarapion și alți boiari mulți: Datco păharnicul dă la Copăceni, Tudor logofătul ot Bojoréni, Stroe logofătul ot Stoenesti, Oprican ot Bengesti, Pîrvul ot tam, Pătru brat Andronie vataful ot Dîngești, Dragomir și Radul sină Badii logofătul.

Și am făcut acest zapis în titor a doao zi dă praznic și pre acestu zapis al nostru să aibă a-și faceré și carte domnească, ca să fie moșia neclintită în veac.

Și am scris eu, Ivașco logofătul ot Boișoară. Pis meseța mai 22 dni, leat 7143 <1635>.

Eu Tudor logofăt martur.

Eu Datco păharnic martur.

Eu Stroe logofăt martur.

Eu Radul, sină Badii logofăt, martur.

Eu Dragomir ot Dîngești martur.

Eu Pătru martur.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 291. Copie.

† Adecă eu, Rafail călugărul, împreună cu frate-mieu, Leul, den sat den Robănești, scriem și mărturisim cu acestu zapis al nostru cum să se știe că am datu și am închinat toată partea noastră de ocină den satu den Robănești și cu un schișor ce am avut acolo la Vlașca¹, datu-o-am la sfînta și dumnezeiasca mănăstire de la Brîncoveni, unde iaste hramul Uspenia bogorodițe. Și această ocină ce scrie mai sus datu-o-am de preste tot hotarul, den cîmpu și de în pădure și de în apă de pretutindenilé oricîtu se va alége de în hotar pînă în hotar, de a noastră bunăvoe, fără de nice o silă, pîntru sufletul părinților noștri și pîntru sufletele noastre, ca să fie sfintei mănăstiri de ajutoriu și noao în veac poméană.

Și am pus și blăstem: carii deîntru feciorii noștri, au deîntru rudeniile nostre, au deîntr-alt neam se va ispiti veri cînd a sparge și a strica această tocméală a noastră caré o am tocmît noi de bunăvoea noastră, fără de nici o silă, acela om să fie treclet și afurisit de 318 otți ce au fostu întru vă Nechiu. Și pîntru mai mare credință pusu-ne-am de jos și pecețile și scrisoarea noastră.

Și am pus și mărturii: întliu pre preasvențitul și luminatul chir Grigorie arhieemitropolit și preacinstitul părintele episcopul chir Theofil Rîbnice <schii> și părintele Theodosie² egumenul ot Tismana și părintele Deonisie <egumenul ot Cozia>³ și părintele Vasilie egumenul ot Bistrița și jupnului Preda spatarul ot Brîncoveni i jupan Stroe logofătul ot Corbi i Stroe clucerul ot Greci i Pătru logofătul ot Fălcoi i Ghinea suljerul ot Vălénii <i> Petré suljerul ot

Țărdești i Stan vătahul ot Balșu și alți mulți boiari carii nu sîntu scriși într-acestu zăpis.

И писанъ азъ, Шърбанъ логѡфетъ отъ Билчиреци, маю кѣ дѣни ѿ Брънкоуѣни, в лѣтѣ хрѣмг.⁴

† O Oύγκροβλαχίας Γρηγόριος⁵

† Teofil episcop Rîmniceschim

Dionisie igumenu Cozii

Ermonah Vasilie ot Bistrița

Pătre suljer

Ghinea suljer

Eu Stroe clucer

Eu Pătru suljer

Stan ot Balș⁶

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, XI/4. Orig., hîrtie (29 × 20,5), șase peceți aplicate. Copie ibidem, ms. 718, f. 24v.

¹ Cuvîntul „Vlașca”, scris între rînduri.

² Loc alb. Completat după actul din 24 mai 1635.

³ Loc rupt, completat după actul din 1635, mai 24.

⁴ Și am scris eu, Șarban logofătul din Bilciresți, maiu 23 zile, în Brîncoveni, în anul 7143° (1635).

⁵ „Grigorie al Ungrovlahiei”.

⁶ Toate semnăturile sînt autografe.

81

1635 (7143) mai 24.

Adecă eu Badea și Danciu și cu toți părtași carii sîntu judeci de în satul Brătășanii, scriem și mărturisim cu acestu zăpis al nostru cum să să știe că am dat și amu închinat 40 de pași de moșie, face o fune de locu, de în partea noastră a judecilor, datu-o-am la sfîntă și dumnezeiască mănăstire de la Brîncoveni unde iaste hramul Uspenie bogorodițe. Și această ocină ce scrie mai sus, datu-o-am de preste tot hotariul de în moșiia judecească, 40 de pași în lungul hotariului, de în cîmpu și de în pădure și de în apă.

Și o am datu de a noastră bunăvoe fără de nici o silă pentru sufletele părinților noștri și pentru sufletele noastre, ca să fie sfintei mănăstiri de ajutoriu și noao în veacū pomană.

Și am pus și blăstemū: carii dîintru ficiorii noștri sau dintre rudeniile noastre sau de într-altū neamū se va ispiti veri cîndū a sparge și a strica această tocmeală a noastră care o am tocmit noi de bunăvoea noastră, fer de nici o silă, acel om să fie treclet și afurisitū de 318 otți ije vā Nichei. Și pentru mai mare credință pusu-ne-am de de josū și pecețile și scrisoare noastră.

Și am pusū mărturie: întū pre sfînțitul și luminatul chir Grigorie arhiemitropolit și preacinstitul episcopul părintele nostru chir Theofil Rîmneceschi și părintele egumenul Theodosie¹ ot Tismana și părintele egumenul Dionisie ot Cozii (a și pări)² ntele egumenul Vasilie ot Bistrița (și) jupîn Preda spătarul ot Brîncoveni și)² jupan Stroe logofătul ot Corbi i Stroe cliucerul ot Greci i Petru logofătul ot Fălcoiu i Pătru sulgerul ot Țărdești i Stan vătahul ot Balșe și alți mulți bioari carii nu sîntu scriși într-acestu zăpis.

И писанъ азъ, поп Иванъ отъ Брънкоуѣни. Писъ маю дѣни кѣ въ лѣтѣ хрѣмг.³

† O Oύγκροβλαχίας Γρηγόριος⁴

† Theofil episcop Rîmniceschim

Dionisii îgumen Cozii
Ermonahul Vasilie egumenul ot Bistrița
Pătre sulgér
Eu Stroe cluceș
Eu Pătru șulger
Stan vatahul ot Balș⁵

Arh. St. Buc., M-reă Brincoveni, XI/5. Orig., hirtie (29,5 × 21), șase peceti aplicate.
Copie ibidem, ms. 718, f. 15.

¹ Cuvînt scris ulterior cu altă mină.

² Loc rupt.

³ „Și am scris eu, popa Ivan din Brincoveni, S-a scris mai 24 zile în anul 7143” (1635)

⁴ „Grigorie al Ungrovlahiei”.

⁵ Toate semnăturile sînt autografe.

82

1635 (7143) mai 25, Brincoveni.

† МНОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕН БАСАРАБѢ КОЕКОДА Н ГОСПОДИНѢ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МН СІЕ ПОКЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МН СВѢТѢН, БОЖЕСТВЕНѢН МОНАСТІЮ ТОПОЛНИЦА, ХРАМ СВѢТАГО АРХАНГЕЛА МИХАИЛА Н ШЦѢС ЕРЪМЕНА¹ са să fie volnici călugării cu această carte a domnii mele de să aibă a lua oare dijmă de pre toată ocina svétéi monastirii și de la cîmpu și den pădure și den apă și de la tot omul, carele se va hrăni pre ocinaa mănăstirii, veri cu ce se vor hrăni, pre acea ocină, de la Șevărluc și de la Ștelbiț și de la Vlășceani și de la Bucoveș și cu Folefiia și de la Gumanți, au fie călăraș, au dărăbani, au roșii, au țărani, au ce om va fi și cine va avea stupi și oi și alte bucate pre ocina mănăstirii, tot să ia dijmă cum iaste obiceiul, însă pînă nu vor întreba oamenii pre egumenul și pre călugării carii vor fi; pînă atunce să nu fie volnic nici un om a întrare în ocina mănăstirii, nici cu stupi, nici cu oi, nici cu alt dobitoc, nici să între în apă să vîneze pește, nici să caute oamenii albinele den pădurile mănăstirii să le ia, nici nimic să nu aibă voe a face fără voia egumenului, ce tot omul să se ferească.

Iar pre care om vor prinde întrînd într-aceale ocine fără voia egumenu-lui și vor strica albinele sau la apă, pre acel om să-i facă mare certare și să fie de pradă, mai mult să nu mai calce cartea domnii mele, că așa am dat domnia mea. ИНАКО ДА НѢСТ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МН.

И ИСПРАВНИК, САМ РЕЧ ГОСПОДСТВА МН.

Пис оу Ерѣнкоуѣни, ман кѣ дѣни, лѣт хзрлмг.²

† ІУ МАТЕЮ ВШЕВДАІ, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНѢ.

ІУ МАТЕНЮ КОЕКОДА <м.р.>

Arh. St. Buc., M-reă Tismana, XCII/26. Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată. Copie ibidem, ms. 330, f. 206v.

EDIȚII. Crețeanu, *Doc. Schit. Topolnița*, 449—464.

¹ „Dă domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Topolnița, hramul sfințului arhanghel Mihail și părintelui egumen”

² „Scris în Brincoveni, mai 25 zile, anul 7143” (1635).

Zde bolearii tocmelnici ai lui Miloş logofătul şi ai lui Berivoie din Brăneşti, ot Fratoştişă, Barbul clucerul i ot Goeşti, Bistreanul logofătul i ot Socoteni, Dona vatafu i ot Bălteni, Dragomir i ot Bibeşti, Dragomir i ot Cornişani, Barbul, ca să caute şi să adevereze pentru moşia din Brăneşti şi de cumpărătoare şi de frăţie şi de toate cheltuielile cîte au făcut Miloş logofătul şi cu Berivoie cînd au jurat pre această moşie, cum vor afla cu sufletele lor. Zioaa la sveati Petru.

S-au scris în Brîncoveni, mai 27, leat 7143 <1635>.

Io Mateiu voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru nr. 252, f. 80. Două copii identice. Alte copii ibidem, ms. 253, f. 59 şi la Bibl. Acad., CMLXVII/71.

EDIȚII. Constantinescu, *Com. Brăneşti*, 160.

† Милостію божією, Іу Матен Басараба воевода и господинъ въсьон земли Угровлахи́нскон. Дават господство ми сіе повелѣніе господство ми болѣренъ господство ми Петреѣ сѣжер и съ синови си, елищеже Богъ даровает, шкоже да мѣ ест вчинѣ ѣ Ѣстра, вт сѣдство Ѣлт, шбаче ꙗꝛ корачи вт пол и вт шѣм и вт вод и съ вноградѣ и вт седалище селов и вт по въс хотаромѣ, понеже сіа выше речена вчинѣ вт Ѣстра вѣю ест покѣпена Петрѣ сѣжер вт Преда Кербелец вт Кредеши, за хꙗ аспри готови при дѣни Ілѣзандрѣ воевод, синѣ поконниаго Радул воевод, пред тѣтаром. И въс дрѣжал Петрѣ сѣжер сіа выше реченоу вчинѣ съ добро мирѣ.

И потомъ, кѣда ест был нинѣ, въ дѣни господство ми, а Кръстѣ творѣи армаш, браточед Кербелец и Кѣнда и Дѣюл вт Извѣчѣни, вини вѣстанна са ест съ прѣх и приндет пред господство ми ꙗ великѣи дѣкан, аше съпрѣше са за лицѣ. И сице прѣше вини, како нѣст был дал и продаана <Кербелец>¹ сіа выше речена вчинѣ, анѣ ш ест была претеснѣла. Въ том, господство ми гледаѣх и сѣдѣх по правдо и по законѣ, кѣпно съ всми чиститимѣ правителѣе господство ми и даѣх господство ми Кръстѣв армаш със чет его закон ѣі болѣри да заклеа како нѣст была продаа сіа выше речена вчинѣ вт Ѣстра, инже ест вѣзнимал новци, а вини никакоже нѣст могѣл да заклеа, анѣ ест встал вт закон и вт сѣжденіа вт пред господство ми вт дѣкан, како нѣст имал ни една трѣбѣ.

И потомѣ, кѣда ест был пакы нинѣ, въ дѣни господство ми, а жена Кербелец, на име Вилде и Кръстѣ армаш и Стоннѣ батаѣ, браточед Кербелец и съ вѣнѣкам са Нѣга, вини пакыже се скочна със прѣх и съпрѣше са за лицѣ на село господство ми на Брѣнковѣни и сице прѣше вини, како нѣст была продаваа Кербелец та вчинѣ, анѣ ш ест претеснѣла Петрѣ сѣжер въ силост. Таже, въ том, господство ми пакыже гледаѣх и сѣдѣх по правдо и по законѣ и истинствоваа господство ми како ест была покѣпна Петрѣ сѣжер та вчинѣ съ праве коматі его, како ест выше пис и съ новци готови, а Кръстѣ и Стоннѣ батаѣ съ жена Дѣюлов выше пис, вини да вѣзнимает дѣдѣно радѣ дамѣнно вт на жена Кербелец, а Петрѣ сѣжер, вини да дрѣжет дамѣна съ бласе мирѣ, како ш ест была покѣпна със новци готови. И встала жена Кербелец и Кръстѣ армаш и Стоннѣ батаѣ и вѣнка Дѣюлов вт закон и вт сѣжденіе вт пред господство ми вт дѣкан, како по много трѣбѣ и метѣхъ да не имат.

СЕГО РАДИ, ДАДОХ ГОСПОДСТВО МИ БОЛЪРЕНЪ ГОСПОДСТВО МИ ПЕТРЕВ СЛЪЖЕР,
КАКОЖЕ ДА ЕСТ ЕМЪ СІА ВЪШЕ РЕЧЕНА УЧИНЪ УТ Остра, рѣ корачи, за дядіно и въ
УХАБ СНОВНИИ И ВЪСКОМ И ПРАВНЪЧЕТОМЪ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБНИМЪ, ПОРЪЗМО
ГОСПОДСТВО МИ.

СЕ УБО СВЕДІТЕЛІЕ ПОЛОЖИХЪ ГОСПОДСТВО МИ: ПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН, ПАН ІВАШКО
ВЕЛ ДВОРНИК И ПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ, ПАН ДЪМИТРЪ ВЕЛ ВЪСТНИАР, ПАН МАНХАН
ВЕЛ СПАТАР, ПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНИК, ПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМІС, ПАН БЪЧИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК,
ПАН КОСТАДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И НЕПРАВНИК, ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНИК.

И НАПИСАХЪ АЗ, ГІУКА СПЪДЕН, ВЪ СЕЛО БРЪНКОВАНИ, МЪСЕЦА МАН КИ ДЪНИ, В ЛѢТ
ХЗРМГ.

ІУ МАТЕЮ ВЪВЕВДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДНИИ.

ІУ МАТЕЮ КОЕКОД <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele bioerului domniei mele Petrea slugerul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va dăruia, ca să-i fie ocină în Ostra, din județul Olț, însă 103 pași și din cîmp și din pădure și din apă și cu vie și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că această mai sus spusă ocină, de la Ostra, a fost cumpărată de Petrea slugerul de la Preda Cherbeleț din Crețești pentru 3 000 aspri gata în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, înainte de tătari. Și a tot stăpînit Petrea slugerul această mai sus zisă ocină, cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Cîrstea al doilea armaș, vărul lui Cherbeleț și Cînda și Duiul din Izbiceni, ei s-au sculat cu pîră și au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrît de față. Și așa pîrau ei că n-a dat și n-a vîndut <Cherbeleț> ¹ această ocină mai sus spusă, ci a fost cotropită. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am dat domnia mea lui Cîrstea armașul cu ceata lui lege 12 boieri, să jure că n-a vîndut această ocină din Ostra mai sus spusă, nici n-a luat bani, iar ei nicicum n-au putut să jure, ci au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele în divan, că n-au avut nici o treabă.

Iar apoi, cînd a fost iarăși acum, în zilele domniei mele, femeia lui Cherbeleț, anume Vilae, și Cîrstea armașul și Stoinea vâtaful, vărul lui Cherbeleț, și cu nepoata sa, Neaga, ei iarăși au sărit cu pîră și s-au pîrît de față, în satul domniei mele, în Brîncoveni și așa pîrau ei că n-a vîndut Cherbeleț aceea ocină, ci a cotropit-o Petrea slugerul în silă. Deci, întru aceea, domnia mea iarăși am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am adevărit domnia mea că a cumpărat Petrea slugerul acea ocină cu averile lui drepte, cum este scris mai sus și cu bani gata, iar Cîrstea și Stoinea vâtaful, cu femeia lui Duiul mai sus scrisă, ei să ia dedină pentru dedină de la femeia lui Cherbeleț, iar Petrea slugerul, el să stăpînească dedina cu bună pace, că a cumpărat-o cu bani gata. Și a rămas femeia lui Cherbeleț și Cîrstea armașul și Stoinea vâtaful și nepoata lui Duiul de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan, ca mai mult treabă și amestec să nu aibă.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele, Petrea slugerul, ca să-i fie această mai sus spusă ocină din Ostra, 103 pași, de moștenire și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban, pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan

Vucina mare paharnic, pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Ivașco mare vornic.

Și am scris eu, Ghioca spudei, în satul Brîncoveni, luna mai 28 zile, în anul 7143 <1635>.

Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., CXCII/68. Orig., hirtie (41,5 × 28), pecete timbrată. Cu trad. din a doua jumătate a sec. XVIII.

¹ Lipsă în orig.

85

1635 (7143) mai 29, Brîncoveni.

† Милостією божією, Іу Матію коєвода н господинѣ въсон земле Уггровлахінскоѣ, вѣск великаго н прѣдсѣраго, стараго, покоинномѣ Іу Басараѣ коєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми шком свѣщенникѣ имѣ его поп Шефан, синѣ поп Шефан н брат его Шерѣѣ ѡт Тѣтѣлещи н сѣс синѣ нх, елицеже Богѣ даровах, іакоже да ест ѣ мирни н свободни ѡт вечниѣ шни н синѣ нх ѡт кѣ жѣпаннѣца Кѣльна ѡт Комани н ѡт кѣ сини еѣ Бадѣ пѣхарник н Строе н Цюра н ѡт кѣ еса порѣденіе нм ѡт нхѣто вантованіе раді вечниніе да не имат, Понеже сіе више речініе людіе поп Шефан н брат его Шерѣоу, шни ест еѣл нѣкїн людіе свободни аще ходиѣ ест ѡт село въ село, іакоже нѣкїн свѣщенници. Н въс еѣл мирни н свободни.

И потом, кѣда ест еѣл нинѣ, кѣ дѣни господства ми, а жѣпаннѣца Кѣльна н синѣ еѣл Бадѣ пѣхарник, шни поставише се въ плещѣ нм да га вечниѣт нх въ селоствѣ н приде прѣд господства ми оу великїн диван н сепрѣше се за лицѣ н тако прѣше паннѣца Кѣльна н Бадѣ пѣхарник, іако ест поп Шефан н Шерѣѣ нм вечнини ѡт Комани. Бѣ том, господство ми гледах н сѣдих по правѣѣ н по закон божією н дах господство ми поп Шефан н Шерѣѣ закон два мегїаши по рѣваше господски, по имѣ поп Стопка ѡт Комани н Юга ѡт Ілѣмѣнещи, іакоже да заклет Шерѣѣ сѣ Юга како не сѣт вечнини Бадѣ пѣхарник. Таже, кѣда ест еѣл на дѣнѣ н на сорок, а Шерѣоу, шн заклек сѣс Юга по свѣта евангеліе н сведетелствоваѣл н поп Стопка сѣс дѣшл его како¹ ест више пис. И видѣхом господство ми н кинга попѣв Стопкѣѣѣ н а Югѣн на рѣк поп Шефанов н Шерѣѣ сѣс² многи людіе сведете[ю]лію нмѣ нх: ѡт Ілѣмѣнещи, Синѣ н Дан н Филип н Крѣстѣ н ѡт Комани, Тилѣ н Бладѣл н Лицѣ н ѡт Дрѣгѣнещи, Крѣчюн н Блѣдѣръѣѣ н Стопка н Нѣгѣл н ѡт Нѣчет, Бачюл н шеѣ два рѣваше господства ми. И встал ест жѣпаннѣца Кѣльна н синѣ еѣл Бадѣ пѣхарник ѡт закон ѡт дѣван. И да вѣти колѣн поп Шефан н Шерѣѣ възѣти еѣдн кон ѡт на Бадѣ пѣхарник, нже кон възѣл ест Бадѣ пѣхарник ѡт на Шерѣоу въ снаост.

Сѣего¹ раді дадох сем господство ми попѣв Шефан н брат его, Шерѣѣ, іакоже да ест оу мирно, свободно ѡт кѣ паннѣца Кѣльна н ѡт кѣ синѣ еѣл Бадѣ пѣхарник шни н синѣ нм н вѣшком си н прѣвнѣчетом н не ѡт кого^ж¹ до непоколѣѣннмо, порнѣмо господства ми.

Сеже оубоу н сведітеліе постави господство ми: пан Хризѣ вел бан Кралевски н пан Івашко вел дворник н пан Глнгоріе вел логофет н пан Дѣмитрѣ вел вѣстїар н пан Мнѣаю вел спатар н пан Василіе вел столник н пан Бѣзника вел комис н пан Бѣчена вел пѣхарник н пан Костантин вел постелник. И<с>¹правник<к>¹ Прѣвѣл логофет.

И написах, аз Соаре логофет ѣ Брѣнковѣѣни, ман ѣѣ дѣни, в лѣт хѣрмѣг.

† Іо Матею воевода, милостію божію господинъ.

Іо Матен воевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui preot, numele lui popa Ștefan, fiul popii Ștefan și fratelui lui, Șerbu, din Tătulești și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să fie în pace și slobozi de vecinie, ei și fiii lor de către jupanița Călina din Comani și de către fiii ei, Badea paharnicul și Stroe și Giura, și de către toate rudele lor, de la nimeni să nu aibă tulburare pentru vecinie. Pentru că acești oameni mai sus spuși, popa Ștefan și fratele lui, Șerbu, ei au fost niște oameni slobozi, de umblau din sat în sat, ca niște preoți. Și au tot fost în pace și slobozi.

Iată apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupanița Călina și fiul ei, Badea paharnicul, ei s-au pus în spinarea lor, să-i vecinească cu sila și au venit înaintea domniei mele, în marele divan și s-au pîrit de față. Și așa pîrau panița Călina și Badea paharnicul că popa Ștefan și Șerbu le sînt vecini din Comani. Întru aceea, am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și am dat domnia mea popii Ștefan și lui Șerbu lege doi megiași pe răvașe domnești, anume popa Stoica din Comani și Iuga din Alămănești, ca să jure Șerbu cu Iuga că nu sînt vecini ai lui Badea paharnicul. Deci, cînd a fost la zi și la soroc, iar Șerbu, el a jurat cu Iuga pe sfînta evanghelie și a mărturisit și popa Stoica cu sufletul lui, cum este mai sus scris. Și am văzut domnia mea și cartea popii Stoica și a lui Iuga la mîna popii Ștefan și a lui Șerbu, cu mulți oameni martori, numele lor: din Alămănești, Sin și Dan și Filip și Cîrstea și din Comani, Tilea și Vladul și Lițea și din Drăgănești, Crăciun și Vlădărău și Stoica și Neagul și din Nucet, Baciul și amîndouă răvașele domniei mele. Și jupanița Călina și fiul ei, Badea paharnicul, au rămas de lege din divan. Și să fie volnici popa Ștefan și Șerbu să ia un cal de la Badea paharnicul, pe care cal l-au luat Badea paharnicul de la Șerbu cu sila.

De aceea, am dat domnia mea popei Ștefan și fratelui său Șerbu, ca să fie în pace, slobozi de către panița Călina și de către fiul ei, Badea paharnicul, ei și fiii lor și nepoții lor și strănepoții și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori a pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihaiu mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucena mare paharnic și pan Constantin mare postelnic. Ispravnic, Pîrvul logofăt.

Și am scris eu, Soare logofăt, în Brîncoveni, mai 29 zile, în anul 7143 <1635>

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <м.р.>

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 26 885. Orig., hîrtie (35,5 × 23), pecete timbrată. Cu d trad. din 1898.

¹ Omis.

² Cuvînt scris între rînduri.

† Scri eu, Anghelina și sora me, Necșa, cum să să știe că ne-m vîndut parte noastră de ocină din Băleni, de lîngă Suseni, cît să va alege de preste tot hotarul, cît să va alege. O-m vîndut Hodii, unchi nostru, dreptu 420 aspri gata. Și o-m vîndut de a noastră bunăvoé, să-i fie lui moșie și ficiu<ri> lór lui, cîți Dumnezeu i va da.

Și la tocmela noastră au fost mulți oameni buni, anume: Stancul ot Tomșani i Coman ot tam i Stoian feciurul lu Praveț ot Titu și Mirce și încă mulți oameni buni denprejuru locului.

Și am scrisu eu, Manole postelnicul ot Creța. Pis méseța maiu 30 dni, let 7143 <1635>.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCCCLXII/7. Orig., hirtie (20,5 × 20,5), 2 peceti inelare, aplicate.

† Zde boleari hotarnicii ai Gramei pitarul și ai fraților lui și ai săténilor ot Creța de Jos și de Sus și de la Toma și de la Șerbănești i ot Dol Copilești, anume ot Văcărești, Ivan postelnicul, di în Titiu, Stoica logofătul i ot Mogoșani, Stoica Boteanu i ot Mătăsari, Crăjeu i Neagoe i to Arși, Radul i Dragiul i ot Jigorani, Ion i ot Costești, Stoica Popescu i ot Săvești, Stan logofătul i Nedélco, să caute să hotarască Creța de Jos și să dereptéze hotarále și să lipească cumpărătorile, hotară lîngă hotară, cum e légea și obicéiul și Toma cu Creța de Sus, însă c<um veți> afla cu sufletele voastre.

Пис мѣсеца юнѣ 9 дѣни, в лѣт хрѣмг.

† Іу Матен ввеквада, вожію милостію господинь.

Учна вел лугуфет.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XLVIII/3. Orig., hirtie (20 × 15,5), pecete aplicată.

† Милостію вожію, Іу Матію Басараба воеводі н господинь вѣсон земан Уггровлахінскон. Дават господство ми сіе покелѣніе господства ми почтенномѣ волѣренѣ господства ми пан Радѣл втори вкстѣлар н сѣ сини его, елице Богъ даровает, яко да ест емѣ вчннь оу село Дрешещи вѣ сѣдство Млом<ница>, вбаче вса часть паницек Катринев вт Ромчани н а синым ел Иван н Пѣтрашко н Стрезѣл, четверѣ<та>го часть вт село сѣ всѣ хотаром, вт полю н вт шѣл н вт вод н сѣ вси вченіи н вт по всѣ хотаром, вт хотар до хотар, сѣ всѣ ходоком н вечніи еше да се знае, по нме: Пѣмѣсть сѣ сини его н Нѣкшѣл н Банко, сини Добришанов н сѣ сини нх н Ёпроѣ Рѣѣл сѣ сини его Нѣнчул сѣ сини нх н сѣ ни вченн, елици вбрѣет сѣл вт дѣдінно, али без Крѣстѣл сѣ братіи его нже сѣт скѣповѣдан, понеже сѣл выше речена вчннь вт Дрешещи н сѣ вечніи был ест паницек Катринев н а синым ел вт дѣдінно, еше вт прежде врем.

А потом, егда быст нина, вѣ дѣни господства ми, а паница Катрина н сѣ сини ел выше пис, продал ест сѣл часть вт вчннь вт село Дрешещи почтенном волѣрен господства ми панѣ Радѣлов вкстѣлар за хѣ панешн готовн, вни вт своих добро волл, без ни една силость, сѣ оузнаніѣ всѣм волѣром н а мегіашом вт

укрѣсть мѣстом, шт гор нздол и шт пред господства мн. И еше въспрашаа
естъ и по ѿслабѣла савжар, сннь Митрек питар, зет Братѣлов комнс, иже естъ нан-
паче волен да кспнт сѣм шчннь, а шн никакоже нѣст хотал да кспнтъ. И видѣх
господство мн и записѣла паницев Катринев и а сннъм ел шт продаѣла на рѣка
Радѣлѣи вистѣар, како ест выше пис и съ мноши болѣри и люде добри сведѣтелѣ
написани ѡ запис, име нх: пан Драгомнр вел армаш и пан Дръгѣшини второмѣ по-
стелник и Калотѣ ключар и Дѣмитрашко ключар шт Фнанпешн и Сокол ключар
и Строе логофет и Бѣнѣ логофет и Дѣмитрѣ логофет и Шербань логофет и прочѣи.

И пакъ покопнлѣ пан Радѣл второмѣ вистѣар еднь гавашн, по име Мнкѣл,
шт над Лека, сннь Кръстев постелник шт Брътѣлешн, за хѣ панешн готовн, иже
гавашн был ест емѣ шт дамѣнно шт прѣдамѣнно и съ запис шт продаѣте шт рѣка
его съ многы болѣри сведѣтелѣ.

Сего радѣ, дадохъ господство мн пан Радѣлов вистѣар, шко да ест емѣ сѣм
выше речена часть шт шчннь шт Дрешешн, четвертаго част шт село и сѣю гавашн
дѣдно и въ шхѣб сннъм емѣ и вѣском и правншчетом и не шт кождо непоскозлѣ-
бѣм, по заповѣд господства мн.

Се и сведѣтелѣ поставихъ господство мн: пан Хрнза вел ван Кралевскѣи,
пан Ікашко вел дворник, пан Гангорѣ вел логофет, пан Дѣмитрѣ вел вистѣар,
пан Мнхѣл вел спатар, пан Баснаѣ вел столник, пан Бѣзникка вел комнс, пан Бѣчина
вел пѣхарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, Гангорѣ вел логофет.

И написахъ аз, Гюшка спѣден, въ столнѣ града Бѣкѣрешн, мѣсеца юнѣ еѣ
дѣни и шт ѿдама до ннѣ теченѣл лѣтом в лѣт хѣрѣмг, лѣт господннѣ хѣлѣ.

† Іw Матею ввекѣда, мллостію божію господннѣ.

Іw Матею ввекѣда <т.р.ѣ>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele pan Radul al doilea vistier și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dăruî, ca să-i fie ocină în satul Dreșești, din județul Ialomița, însă toată partea paniței Catrina din Romceani și a fiilor ei, Ivan și Pătrașco și Strezea, a patra parte din sat, cu tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă și cu toți vecinii și de peste tot hotarul, din hotar în hotar, cu tot venitul. Și vecinii încă să se știe, pe nume: Lumută cu fiii lui și Neacșul și Baico, fiii lui Dobrișan și cu fiii lor și Oprea Răul cu fiii lui, Nenciul cu fiii lui și cu alți vecini, cîți se vor afla de moștenire, însă fără Cîrstea cu frații lui, care s-au răscumpărat, pentru că această mai sus spusă ocină din Dreșești și cu vecinii a fost a paniței Catrina și a fiilor ei de moștenire, încă de mai înainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar panița Catrina și cu fiii ei, mai sus scriși, au vîndut această parte de ocină din satul Dreșești cinstitului boier al domniei mele pan Radul vistierul pentru 7 000 bani gata, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul locului din sus, din jos și din naintea domniei mele.

Și încă au întreat și pe Albul slugerul, fiul lui Mitrea pitarul, ginerele lui Bratul comisul, care este cel mai volnic să cumpere această ocină, iar el nicum n-a voit s-o cumpere. Și am văzut domnia mea și zapisul paniței Catrina și al fiilor ei de vînzare la mîna lui Radul vistierul, cum este scris mai sus și cu mulți boieri și oameni buni martori, scriși în zapis, numele lor: pan Dragomir marele armaș și pan Drăgușin al doilea postelnic și Calotă clucerul și Dumitrașco clucerul din Filipești și Socol clucerul și Stroe logofătul și Bunea logofătul și Dumitru logofătul și Șerban logofătul și alții.

Și iar a cumpărat pan Radul al doilea vistier un țigan, anume Iancul, de la Leca, fiul lui Cîrstea postelnicul din Brătulești, pentru 4 000 bani gata, care țigan i-a fost de moșie și strămoșie și cu zapis de vânzare de la mîna lui cu mulți boieri martori.

De aceea, am dat domnia mea panului Radul vistierul, ca să-î fie această mai sus spusă parte de ocină din Dreșești, a patra parte din sat și acest țigan, dedină și de ohabă, fiilor lui și nepoților și strănepoților și nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihaïu mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Ghiuoca spudei, în cetatea de scaun București, lona iunie 12 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7143, anul domnului, 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 27 291. Orig., perg. (33,5 x 48,5), pecete timbrată. Cu o trad. din 1779.

89

1635 (7143) iunie 15, București.

† Многостією божією, Іо Матен Басарабѣ воеводы и господи́нѣ всоѣ земли Уггровлахи́нскіѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слѣг господства ми Марковѣ постелник, зет Матеюѣ вт Мнхѣци, вт сѣдство Мшшчелъ, яко да ест емѣ вчинѣ ѣ Мнхѣци частъ Никольк мещер вт Мнхѣци вса, вт полю и вт шѣм и вт вод и вт седалище селов вт по всѣ хотаюм, еанко избериѣ сѣ, понеже покѣпи слѣг господства ми Марко постелник сіа внише писаннаа вчинѣ вт на Никола мещер вт Мнхѣци за хѣ панези готови и сѣ запис вт рѣка его вт проданіе на рѣка Марковѣ постелник сѣ многы людїи свѣдѣтеліе писани ѣ запис, нмѣ нх, вт Мнхѣци, Нѣгое и Рѣса и Радѣл попер.

И пак покѣпи слѣг господства ми Марко постелник еднѣ габашн по нмѣ Флорѣ, синѣ. . . ¹ циган вт на Йков постелник вт Чернаа радї хѣ панези готови и сѣ запис вт проданіе на рѣцѣ Марковѣ постелник сѣ свѣдѣтеліе ѣ запис по нме: Манта постелник вт Хъртеци и Прока кѣпец и еше и прочи кѣпци. И пак покѣпи слѣг господства ми Марко постелник еднѣ деца вт циган по нме Стонка, синѣ Богданов циган, вт на Пьтрашко постелник и вт на брат его Пано, синѣ Дръгич постелник вт Бървѣтеци, за хѣ. пенязи готови и сѣ запис вт рѣки нм вт проданіе на рѣцѣ Марковѣ постелник, сѣ мнозы болѣри свѣдѣтеліе ѣ запис, нмени нх: вт Мънеци, Барѣла постелник и вт Прѣжеа, Мирча спатар и вт Бървѣтеци, Танасіе постелник и вт Цигънеци, Степан логофет.

И продадоше сїи людїи вини вт своиху добро волѣ, без ни еднаа силост, сѣ знанїа всѣм болѣром и а мергашом вт гор из дол и вт шкрѣсть мѣстом. И вндѣху господство ми и записеле нм на рѣка слѣг господства ми Марко постелник, како ест внише пис.

Сего радї, дах и господство ми слѣг господства ми Марковѣ постелник, яко да ест емѣ сїи цигани и вчинѣ внише рѣх вт дѣдїнѣ и въ шхабѣ емѣ и синовом и внѣком и прѣвнѣчедом въ вѣкы.

СЕ ОУБЕ Н СВѢДѢТЕЛІЕ ПОЛОЖИХЪ ГОСПОДСТВО МИ: ПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН КРАЛЕВ-
ОЖІН, ПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНІК, ПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ, ПАН ДЪМИТРОС ВЕЛ КИСТІАР,
ПАН МНУХАН ВЕЛ СПАТАР, ПАН БАСНАІЕ ПАЛАНДЪР ВЕЛ СТОЛНИК, ПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС, ПАН
БЪЩИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК, ПАН КОСТАНТИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. Н ИСПРАВНИК, ПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ
ЛОГОФЕТ.

И аз, ТЪДЪРОС СПЪДЕН, МАВАХЪ СЪ БЪЗЪРЕЩИН МЪСЦЕА ЮНІЕ ЕЇ-ГВ ДЪНЫ, ЛѢТЪ ХЪРМГ.

† Іу Матею ввекѡд милостію божію господинь.

Іу Матею ввекод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domnii mele lui Marco postelnicul, ginerile lui Matei din Mihăești din județul Mușcel, ca să-i fie ocină la Mihăești partea lui Nicola meșterul din Mihăești toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul cît se va alege, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Marco postelnicul această ocină mai sus scrisă de la Nicola meșterul din Mihăești pentru 1 000 bani gata și cu zapis de la mîna lui de vînzare la mîna lui Marco postelnicul cu mulți oameni martori, scriși în zapis, numele lor, din Mihăești, Neagoe și Rusa și Radul al Țopii.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele Marco postelnicul un țigan anume Florea, fiul lui...¹ țiganul de la Iacov postelnicul din Cernaia pentru 5 000 bani gata și cu zapis de vînzare la mîna lui Marco postelnicul, cu martori în zapis anume Manta postelnicul din Hirtești și Proca negustorul și încă și alți negustori. Și iar a cumpărat sluga domniei mele Marco postelnicul un copil de țigan anume Stoica, fiul lui Bogdan țiganul de la Pătrașco postelnicul și de la fratele lui Pano, fiii lui Drăghici postelnicul din Bărbătești, pentru 3 500 bani gata și cu zapis de vînzare de la mîna lor la mîna lui Marco postelnicul cu mulți boieri martori în zapis, numele lor: din Mănești, Barbul postelnicul și din Preajva, Mircea spătarul și din Bărbătești, Tanasie postelnicul și din Țigănești, Stepan logofătul.

Și au vîndut acești oameni de bunăvoia lor, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor din sus, din jos și din jurul locului. Și am văzut domnia mea și zápisele lor la mîna slugii domniei mele Marco postelnicul, cum este mai sus scris.

De aceea am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Marco postelnicul, ca să-i fie acești țigani și ocina mai sus zisă de moștenire și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților, în veci.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistiier, pan Mihai mare spătar, pan Vasilie Paindur mare stolnic, pan Buzînca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am însemnat în București, luna iunie a 15-a zi, anul 7143 <1635>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/7. Orig., hirtie (41 × 28), pecete timbrată. Cu două trad. una de la mijlocul sec. XVIII și alta din 1905.

¹ Loc alb.

† Adecă eu, Șteful, scris-am acesta al meu zapis la mîna Giurgei de Odobeni, ca să fie de mare credințe, cumu să se știe că i-am vîndut 2 pogoane și 2 cervrăte, sijeni 2¹ de vie, însă țelină, dreptu ughi 6 pol. Și aceasta vie să se știe c-au fustu de la Ionnasco feciorul a lu Mihnicioe, că l-amu pletitu eu Șteful de la ștrago² drept ughi 7. Și o-mu vîndut eu Giurgei, ca să fie lui moșie, și lui și feciorilor lui. Iară să va ave Giurge fro nevoe, să vie în viele mele.

Și la tocmela nostre au fosto mulți boiari, anume: jupînul Bade ot Zorești i Radul Nicăi și Mirce, sinū Burlan și Negomir portarul și Sîrbul ot Potoceni.

Și am scrisu eu, Mane al Ghiurii.

Pis méseța iuni, dni 28, vă let 7143 <1635>.

Radul.

Bade.

Mane <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXX/1. Orig., hîrtie (32,5 × 20), 3 peceti inelare, aplicate. Copie ibidem, ms. 172, f. 401.

¹ Cuvintele „sijeni 2” sînt adăugate ulterior, pe margine.

² În loc de ștreangu.

† Adecă eu Paraschiva, fata lu Ianachi cez mariul și a Mariei de București, scris-am acesta al miu zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Ghiormeii cliucerul, cum să se știe că i-am vîndut un loc de casă, ce iaste între Manea Grosul și între Iane Buzatul, drept 1000 de bani gata, care loc fostu-l-au cumpărat părinții mii de la Trifan pimnecériul și cu zapis de la mîna lui. Și i-am dat și zapisul la mîna domnielui. Și l-am vîndut de a mea bunăvoe, cu știrea vecenilor de sus și de jos, ca să fii dumnealui moșie și coconilor.

Și am pus și boiari și omeni buni mărturie, po ime: popa Dragul și jupînul Proca neguțătoriu și jupînul Leca spatarul și jupînul Gherghe postelnicul i Manea Grosul, Iane Buzatul și jupîneasa Ana și Stanciul aprodul i Dragul logofătul. Și pentru mai adeverită credințe pusu-ne-a<m> și peceteile.

Și am scris eu, Soare logofătul, u București, méseța iulie 1 dni, v leat 7143 <1635>.

Προκος Κοτζη μαρτυρας

Λεκας σπαταρης μαρτηρω τα ανωθεν

Γηοργης μαρτηρο τα ανωθεν¹.

Paraschiva

Manea Grosul

Dragul iscal logofet²

<Pe verso contemporan:> Un zapis de un loc de unde iaste pușul

Bibl. Acad., XCVI/18. Orig., hîrtie (31,5 × 22), cinci peceti aplicate.

¹ Proca Coți martor. Leca spătar mărturisesc pentru cele de mai sus. Ghiorghie mărturisesc pentru cele de mai sus.

² Semnături autografe.

Adică eu Costea, ginerile lui Dumitru Bordea, și eu Drăgan, nepotul lui Dumitru Bordea, și eu Radu scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna dumnealui Radului peharnicul ot Brîncoveni cum să știe că am vîndut dumnealui jumătate de sat din Proroci, care iaste și d'in Oltu și din Romanai, și cu ocina de la Ghizdavului și de la Dumbrăviță din cîmp și d'in pădure și din apă și din dealul cu viile și din vaduri de moară și den șazutul satului cu tot venitul, din hotar pînă în hotar, drept bani gata zece mii. Și am luat toți banii gata în mîinele noastre.

Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe fără de nici o silă cu știrea tuturora boerilor dinprejurul locului. Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărturie, anume: Diicul cupariul i ot Farcaș, Radul capitanul i ot Balși, Stan cliucerul i ot Fălcoi, Pătru slujerul i ot Văléni Ghinea slujerul i ot Milcov, Tudor comisul i Staico peharnicul ot Puturoasa i ot Băbéni, Iane păharnicul i Pătru păharnicul i ot Comane, Badea peharnicul i ot Sfintești, Dumitru i Radu i Crăciun i Manea i Stoica i ot Slatină, Filip județu și din Criva de Sus, Odoru i Șarbu i Stanciul i ot Cîrstiinești, Oprea i ot Șuici, Dragomir. Și noi pentru credința ne-am pus mai jos pecețile și numele ca să să crează.

Pis measeța iulie 6 dni, v leat 7143 <1635>.

Eu Costea.

Eu Dumitru.

Eu Radul.

Diicul cupariul mărturie.

Radu capitan ot Farcaș.

Tudor comis.

Arh. St. Buc., Mitrop. T. Rom., CCCXXXVII/1 (nr. 2). Copie.

Adecă eu Mariia, feméia lu Crăciun, și feciorul meu Ianache, scris-am zapisul nostru ca să fie de mare credință la mîna lu Gherghe și a frățini-său lu Pătru, cum să se știe că i-am vîndut eu Mariia cu fiiu meu Enache di în ocina mea de la Cîndești polovino, peste tot locul și în apă și în pădure și cîmp, de în hotar pînă în hotar, derept bani gata 2 400. Și ne-au dat acești bani la vrême de nevoe, pentru datoriia lu Crăciun. Și iaste această moșie de în partea lu Ciolan. Și i-o am vîndut eu, de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor fraților de pre ocină, ca să-i fie lor moșie și feciorilor lor în véci.

Și sîntu mărturie oameni buni, anume: Răzmiriță ot Cîndești, i sini, popa Dobrin i Stan Bahamet ot tam i Nedelco, sinu Mușatul Bolei, Simion stuparul i Vlad Caloian i Balotă ot tam i Bratul o<t> tam. Și pentru credința, ne-am pus și dégetele.

Писа ѿ Андрею Даскал. Пис мѣсеца юліе дьни ѿ в лѣт 7143. 1

Balotă.

Bratul.

Răzmir<iță>.

Popa Dobrin.

Stan.
Nedelco.
Simion.
Vlad.

Bibl. Acad., CXCVI/71. Orig., hirtie (15 × 15). Alt original cu conținut aproape identic ibidem, CXCVI/70.

EDIȚII. Ionașcu. *M-rea Ciolanu*, 24, nr. 10.

¹ „A scris Andrei dascălul. Scris luna iulie 6 zile, în anul 7143” <1635>.

94

1635 (7143) iulie 6, București.

† Milostiiu bojiu, Io Matei Basaraba voevod i gospodinū. Davat gospodstvo misie povéleaniu gospodstva mi jupînului Pătru cupeful, sās bratie ego, Ghioca, ca să fie volnici ai lor oameni, cu această carte a domniei méle, de să strîngă pă toți rumânii de la sat den Fometești și den Runcu și den Tocsobești, oricarii pă unde să vor afla fug'ți și rāsipiți în țara domniei méle, ori în sat domnescu, veri în sat boirescu, au în călugărescu, au la slobozii, veri la tîrguri, toți să-i strîngă și să-i ia, cu tot ce vor avea, să-i ducă la urmă și la moșiia lor și la bir și de cătră nemenea opréală să n-aibă. Pentru că aceste părți de sate fost-au ale lui Staico peharnicul Rudeanul dă moșie și date jupînései lui, Radei, cu zapis de la mîna lui pentru alte moși ale ei de zéstre, ce i-au vîndut Staico peharnicul. Și i-au dat acéste moși pentru moșie mai aproape.

Deci, cînd au fost acum, în zilele domniei méle, după moartea bărbatului, Staico peharnicul, iar au căzut în nevoe. Ci într-alt chip n-au avut cum face, ci au pus acéste sate zălog cu zi la jupînul Petru cupeful și la frati-său Ghioca, pentru cîtăva seamă de bani, ughi 700. Deci, la zi banii n-au putut plăți, ci au rămas satele dennaintea domniei mele den divan pe séama acestor neguțatori cu zapisele ei.

Drept acéia, am dat și domnia mea, ca să-și strîngă și rumînii la urmă și să-și dea datul și gălefișe, cum iaste obișeiul.

Și iar să fie volnici acéști neguțatori ca să aibă a țineré 2 rumâni den Fometești anume Firél... ¹, carii i-au răscompărat jupîneasa Rada pre ascunsu și fiind satele pre séama lor. Iar ei să-și ceară banii la cine-i vor fi dat. Așăjderea și voi, rumânilor dentr-acéste sate, încă să căutați să vă strîngeți toți la urmă, să lucrați după cum vă vor da învătatură. Iar domnia mea, pentru voia acestor neguțatori, voi slăbi dă bir și veți avea milă și căutare. Iar carele nu să va înturna, apoi de mare certare va fi și pradă. Și de nimenea să nu să clătéască.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Pis Dumitru u București, iulie 6 dni, 7143 <1635>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Hurez nr. 719. f. 255–256. Copie; altă copie ibidem, ms. 449, f. 414.

¹ Loc alb.

Jupan Hrizea vel ban Cralevschii. Dat-am aceasta carte a noastră egumenului Ioachim de la mănăstirea Vierășului, ca să fie volnici oamenii lui cu aceasta carte a noastră dă să ia dijmă dă pîine dă pre toate moștile sfintei mănăstiri pre unde va ave și dă la roșu și dă la mazili, dă la țărani, dă la tot omul, toț să fie volnic să ia dijmă din toate a zecea, cum iaste obi-céiul.

Iar cine nu va vre [Iar cine nu va vrea] să de dijmă de voie, ci va opri dijma mănăstirii, acela om bine să știe că voi să trîmiț un fecior al meu să-l aducă legat, să-i de și treapăd și dijma și-i voi face o certare foarte mare. Și dă nimeni oprelă să n-aibă. Inaco de ne est.

Iulie 7 dni, leat 7143 <1635>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 213v. Copie.

† Мнѡстїю божїю, Іу Матєю Бѣсъраба Коевода и господинѣ. Давѣт госпо-
дство мн сїе повеленїе господства мн cinstitului și credincios deregătorului dom-
niei méle jupan Ivașco vel dvornic, ca să hie volnic cu această carte a domnii
méle să aibă a ținéré morile de la Ciorani, în apa Ialomiței, care au fost ale
lu Mușat vistierul. Pentru căci l-au dat pravila să înpartă Vasilie cu jupî-
neasa Mariia și cu fetele lui de în toate satele și țigani și den tot venitul
lui a cincea parte, iar Vasilie spătarul n-au vrut să se tocmească cu jupî-
neasa Mariia, neci cu cocoanele lui, ce au fugit. Derept acéia, domnia mea
am dat jupînesei Mariei și coconelor ei ca să hie volnice cu această carte a
domnie méle să aibă a opri morile de la Ciorani și toate satele și țigani cu tot
venitul lu Vasilie spătarul, ca pântru să vie de față să să tocmească cu jupî-
neasa Mariia și cu cocoanele lui și să hie volnice cu această carte a domnie
méle să ia altă carte a domnii méle caré iaste la omul lu Vasilie. Și de neminele
opréală să n-aibă preste această carte a domnii méle, că ciné să va îspiti,
acila om de mare certare va hi de cătră domnia mea. Инако да нѣст, по
реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Инс юліе ѿ дьни, в лѣт \times ѡрмѣ.

† Іу Матєю Коевода, мнѡстїю божїю господинѣ.

Іу Матєю Коевод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXI/6. Orig., hirtie (32 × 20), pecete mică, aplicată.

† Adecă eu Vasilie și Albul, sinū Albului logofăt ot Rătevoești, scris-am
acesta al nostru zapis cum să fie la mîna a jupan Tuduran slujerul, cum să să
știe că i-am vîndut partea noastră de moșie și cu rumâni de în Aninoasa.
Și rumâni pre nume: Zahariia cu feciorii lui și Stoian cu feciorii lui anume
Barbul i Radul i Stoica și Nénciul cu feciorii lui anume Oancea, Ivan i Stóian

și Stanciul cu feciorii lui, anume Radul i Adam i Ilcul și cu toate délnițele cîte sîntu și cu toate locurile și de în cîmpu și de în pădure și de în apă și de preste tot hotarul, cîtă se va alége. Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe și cu știrea tuturoru oamenilor noștri, ca să-i fie dumnealui de moșie și feciorilor dumnealui cîți Dumnezău i-au dăruit, însă dreptu doosprăzèce mii de bani gata.

Și la această tocmeală a noastră tîmplatu-se-au mulți oameni buni și boiari, anume: Lăudat comisul i Arsenie paharnicul i Matei clucerul ot Coțești i Albul logofătul ot Lăngești și Dragomir cămărașul ot Rătevoești i Bolbose ot Berevoești i Stănilă ot tam i Matei ot Mihăești i Vlaicul logofătul ot Coțești i Stanciul ot Mihovéni și alți oameni mulți cîți n-am scris aicea i Preda postelnicul ot Lerești i Oancea logofătul ot Stîlpéni. Și am scris eu, Vasilie, cu mîna mea. Și pentru credința pus-am și pecețile noastre.

ИНС МѢСЕЦА ЮЛІЕ ЕІ ДАНИ, ЛѢТ XSPMГ.

Eu Vasilie

Eu Albul

† Eu Albulu

Eu Matheiu Mihăescul

Eu Bolbosea

Eu Nan

Eu Stănilă

Eu Simin diaconul ¹.

Arh. St. Buc., Mitrop. T. Rom., XCIV/11. Orig., hîrtie (32 × 21,5), șase peceți aplicate. Copie ibidem, ms. 137, f. 32.

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

98

1635 (7143) iulie 15.

† БѢ НАМЕ ШТУА Н СНА Н СЕКТАГО ДѢХА, ДАНИ.

Noi megieșii de în Vernești, care ne chemăm Cîrlomani, anume Voico al Martei i Trifa i Voico diaconul, feciorul popei Manei, i Neagul Baștac, feciorul Manei Boului, i Cîrstiian i Stan, feciorii lu Coman, i Voico, fecioru lu Grozav, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să se știe cum ne-am înfrățit de bunăvoe noastră pre sveata evanghelie cu Jipa, feciorul lu Lorinți, nepotul Dobromirei și l-am dăruit la frăție noastră pre frate nostru Jipa cu a treia parte de în totă moșie noastră de în Vernești de în parte Cîrlomănească de în cap pînă în cap, de preste tot hotarul, să-i fie moșie și lui și feciorilor lui. Eră frate nostru Jipa ne-au dăruit pre noi, pre frați cu 12 mie de bani și cu o bute de vin.

Și după această frăție am pus și legare cu blăstem pre sveata evanghelie: care frate de întru noi se va lepăda să fie triclet i proclét de vlădica Hristos și de 318 oțeți ce sîntu în [vă] Nechei, să fie cu Iuda i cu Arie.

I mărturii au fost: Stanciul i ot Zorești, Badea i Manea i ot Puținței, Lușe i Vilcul, feciorii lu Cernat i ot Odobéni, Lef(t)er i Giurgea.

ИСПИСАХ АЗ, ЕРЕЮ ПЪРВУ, ІАКО ДА ЗНАЕ, ДАНИ. ИНС МѢСЕЦА ЮЛІЕ ЕІ ДАНИ В ЛѢТ XSPMГ ¹.

Bibl. Acad., CXLVII/104. Orig., hîrtie (30 × 21).

¹ „Am scris eu, Giurgiu ereiu, ca să se știe, amin. Scris luna iulie 15 zile, în anal 7143” (1635).

† Scris-am noi boiarii al nostru răvaş carii am fost luoăţi de jupneasa Elina, fata Măndeştilor şi Matei postelnicul den Mihăeşti, anume: Tuduran sulgiariul şi Preda postelnicul den Lereşti şi Albul logofătul den Lăngeşti şi Vlaicul logofătul den Juguri şi Vlaicul logofătul den Conţeşti, den Cîmpulungu Iané postelnicul, pentru ca să căutăm şi să adevărăm pentru satul Mihăeştii: avut-au Măndeştii parte în sat în Mihăeşti au n-au avut şi chematuse-au vreodată Mihăileşti au nu se-au chemat?

Dreptu acéia noi, aceşti boiari, ne-am strînsă în zioa de sveti Ilie în oraş în Cîmpulungu şi am înblat ş-am întreat şi am adevărat de mulţi oameni buni şi bătrîni denprejurul locului ş-am aflat în oraş, în Cîmpulungu, un om bătrîn, Radul Ţuchii ¹ de 100 de ai şi așa au mărturisit înaintea noastră cum n-au pomenit, nici au auzit să ție Măndeştii în Mihăeşti, nici s-au chemat Mihăeştii Mihăileşti, nici dinioră de în descălecata satului.

Deci şi noi, aceşti 6 boiari, carii sîntem mai sus scrişi, așa am adevărat cu ale noastre suflete, cum n-au ținut Măndeştii în Mihăeşti nici dinioară, cum au mărturisit mulţi oameni buni şi bătrîni. Aceasta să să ştie.

ИНС МѢСЕЦА ІСАІЕ КЪ ДАНИ ВЪ ЛѢТЪ ХЗРМГ.

Preda postelnicul ot Lereşti

Vlaicul

Vlaicul ot Conţeşti

Albulu

Enea postelnicul ot Dîlgopol ²

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/8. Orig., hirtie (32,5 × 23), 6 peceţi aplicate. Copie bideu. ms. 478, f. 36v—37.

¹ „Radul Ţuchii”, scris deasupra rindului.

² Toate semnăturile sînt autografe.

† МНОГОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕН БЪСЪРАБА КОЕВОДА И ГОСПОДИНЬ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІН ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МИ СЛЪЗЕМ ГОСПОДСТВА МИ МНХАЮВ ПОСТЕЛНИК ОУТ БЪРКЪТЕШН И КАЛЕН ТАБЪРЪ ¹ ca să fie în pace şi slobozi de cătră vornicul Nénciul den Măneşti şi de cătră toţi oamenii lui, mai mult val să n-aibă, pentru că au avut multă pîră şi gilciavă ce au avut în cîteva rîndure în zilele lu Leon voevod. Şi așa i-au pîrît Nénciul dvornicul că-i sînt datori nişte bani. Într-acéia, Leon voevod i-au trimis la neguţători de i-au judecat şi le-au luat sama în tot chipul cu oameni domneşti: Cirstian dvornicul şi un postelnic al doilea şi au aflat pre Mihai i Calen nemic datori.

Iar apoi Nénciul dvornicul nici cu acéia nu se-au lăsat, ce cînd au fost acuma, în zilele domnii méle, iar au tras Nénciul dvornicul pîră şi au venit în divan de se-au pîrît de faţă şi au băgat pre Mihai postelnicul şi pre Calen Tabără în lége de-au jurat cu 4 boiari şi se-au dreptat ca nişte oameni direpţi şi nemica vinovaţi.

Iar apoi Nénciul dvornicul, el nici așa nu se-au lăsat, ce iar au rădicat pîră şi au venit de se-au pîrît de faţă cu Mihai postelnicul i Calen Tabără în divan. Şi iar pîrîia Nénciul vornicul că au jurat strîmbu.

Într-acéia domnia mea am căutat și am judecat și am dat Nénciului vornicul lége 8 boiari pre răvașe domnești în cursul ailor 7142 ca să jure cum au dat lui Ahmet Ciliși turcul ughi 43 pentru Mihai i Calen Tabără. Și i-au fost zioa să jure la Bogoiavlenie; ce n-au putut jura. Ce iar rădecat pîră și s-au mutat zioa al doilea rînd la sveti Ilie prorocu, ca să jure tot cu acei boiari. Deci cînd au fost și la a doao zi, iar n-au putut jura. Deci cînd au fost apoi au mai rădicaț pîră și au cerșut lége a treia oară, ce iar n-au putut jura și i-au fost zioa iar la sveti Ilie ca și an; ce iar au rămas de lége și a treia oară.

Derept acéia și domnia mea am judecat pre dirept și pre lége cu tot divanul și am adeverat și domnia mea cum iaste Nénciul dvornicul om rău și pîrîi și nemica datori nu-i sînt. Ce am dat domnia mea lu Mihai postelnicul i Calen Tabără ca să aibă pace și răpaos de acu nainte și ei și neguțatorii carii i-au judecat în zilele lu Leon voevod și toți oamenii lor mai mult val să n-aibă, că au rămas de trei ori de lége. Iar de va mai scorni pîră și va mai scoate născare zapișe au de la jurătorii lui, au de la dinsul, să nu se crează ce să stea toate în deșărt, căci au tot rămas de lége ca un om rău, ce să aibă pace. Iar de va mai scorni pîră și va mai mérge la casele lor de astăzi nainte, să fie de pradă și să aibă mare cerțare. Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис Думитръ лугуфет 8 Бѣскреци,² юліе к дьни, в лѣт х^ррмг.

† Іу Матеню воевода, мноостію кожію, господннь.

Іу Матеню воевод <м.р.>

Arh. St. Buc., Mitrop. T. Rom., XXXIX/4. Orig., hirtie (30 × 21,5), pecete timbrată cu legenda: †Млстю бжю Іу Млстю воев внѣк поконном Басарагъ воевод Блшккоє х^ррме

¹ „... slugilor domniei mele, lui Mihai postelnicul din Bărbătești și Calen Tabără...

² A scris Dumitru logofătul în București, iulie 20 zile, în anul 7143 (1635).

101

1635 (7143) iulie 22.

Scris-am noi bo'arii anume: Barbul, cluceriul ot Fratoștiță i Dona vătafu ot Socoteni i Barbul ot Cornișani i Bistreanul logofătul ot Goești i Dragomir ot Bibești i Dragomir ot Bălteni, cum să să știe că am fost luați pre răvașă domnești de Miloș și cu Berivoi, ca să-i judecăm pentru moșiia din Brănești de frăție și de cumpărătoare și de toate cheltuelile cite au făcut Miloș cînd au jurat pre această moșie din Brănești. Deci, noi am judecat pre lege și pre dreptu cită cheltuală au făcut Miloș cînd au jurat de către Drăghici postelnicul, să ție Miloș în Brănești moșie să împartă în doaoă cu Berivoie, pentru că au cheltuit Miloș multă cheltuală și au și cumpărat pre bani, că așa i-am judecat și i-am tocmit cu ale noastre suflete ca să aibă a împărți în doaoă moșiia lui Stan vătahului ot Brănești de preste tot hotarul ce să alege, a patra parte a lu Stan vătaful, că așa am judecat și am tocmit.

Iar cine va mai scorni ceartă, au Berivoi, au Miloș, să aibă gloabă la domnie galbini 100. Și de niște boi ce i-a luat Vladului încă să-l lase pre Miloș în pace că s-au socotit în cheltuală.

Și cînd am făcut această judecată au fost mulți megeiași: ot Șipot, Beleiu i Stănislav i Radu Druli i Hențe i Bolețu, ot Căpreni, Andrecă i Stănilă i Dragotă. Și am pus și peceți.

114

Și am scris eu, popa Nanu ot Ceplea, luna lui iulie 22, leat 7143 <1635>.
Eu Barbul.
Dona.
Barbul.
Eu Bistrinul.
Eu Dragomir.
Eu Dragomir.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 79—79v. Copie. Alte copii ibidem, ms. 253, f. 59 și la Bibl. Acad., CDLXVII/72.

EDIȚII. Constantinescu, *Com. Brănești*, 160—161.

102

1635 (7143) iulie 24.

† Scris-am eu Cînda postelnicul acesta a mău zapisu la mîna Neșcului și la mîna lu Toborașu și Colcêcu și Zahăria și Necoră și Ivanu și popi Martinu, acesta a mău zapisu să fi de mari crăde<n>ță cum să știi că amu pusu zălogu doo deln(i)ț<e>, ce amu fostu cu<m>păratu cu dumnăloru înprăună, pântru patruzeșicenci de galbăni să aibu a-i daré la simtă Măria i<n>că fără de nice un cuvîntu ; iară să nu lé voui da bani la zi să fiia volniți a-lū țineré ei a fiia lu alū lorū de moșia.

Пис юліе кѣ дѣни, въ летъ 7143.

Mîrturie Andreiu județul, popa Oprea i Vasilie spătarul,

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, XLVI/8. Orig. hîrtie (30 × 20,5), pecete aplicată. Copii ibidem, ms. 204, f. 375 și 1 155, f. 6.

103

1635 (7143) iulie 24.

† Scris-amu noii anome Necșul și Tuduran și Za<ha>rie i Necoră și Necșul și Ivan și popa Mărtin și Simion și Culcec și Spile, acestū a nostru zăpis cum să fie dă mare credență la mîna Dîndei postelnicu potru 8 delnețe dă Izvorane ce amu cumpărat dă la Dumitrașcu și de la nepotu-sue. Dece noi acești buere ce sîntemu mai susu scriși să avemu a ținere 6 delnițe și o rîtă ¹ dă moră ; eră 2 delnețe și parte dă rumănu, anome Ilie cu feciurie lui, să avă a le țenere Cînda postelnicul potru că le conpărat domnelui înpreună cu noi. Să aivă a țenere aceste 2 delnițe ci sîntu mai susu screse, să fie dumnelui moșie ; eră cele 6 delnețe și o rîtă ¹ dă moră să avemu a le țenere acești bueri ci sîntu mai susu scriși. Și potru credința amu scrisu acestu zăpis și ne pusu și pece<ți>le.

Și amu scris eu, popa Mărtin.

Mărturie Andreu județul, popa Opre i Encul.

Pis iulie 24 dni vă leat 7143 <1635>

Popa Mărtin <m.p.>

Necșul.

Simion.

Zaharachi.

Tuduran.

Necură.
Ivan.
Spele.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XLVI/7. Orig. hîrtie (31 × 22), 4 peceți inelare aplicate. Copii ibidem, ms. 204, f. 375 și 1 155, f. 5 (n. 5).

¹ În loc de „roată”.

104

1635 (7143) iulie 27.

† Scris-am eu Nénciul vornicul și jupîneasa mea Neacșa această scripsoare a noastră, ca să fie la mîna finului Savei și a jupînesii lui, Alixandra, că să aibă a țină o parte de ocină de în Boldești ce se cheamă Zoseanca, însă de în partea Barbului postelnicul jumătate, pîntru că această ocină au fost a Barbului postelnicul cumnatu-mieu și o am cumpărat noi.

Deci acum, cîndu se-au tîmplat de au fapt nuntă de le-au dăruit milostivul Dumnezeu înpreunare și i-a cununat jupînul Vasilie marele stolnic și jupîneasa domnealui Caplea stolniceasa, iar noi amîndoi cu bunăvoe a noastră, i-am dăruit cu această parte de ocină că să le fie lor moșie și feciorilor și strănepoșilor uhabnică și nooă pomeană.

Și am scris eu, Nénciul dvornicul, cu mîna mea.

Иисъ мѣсеца юліе къ дани въ лѣтѣ 7308.

Și pentru credință am dat să-și pue toți nuntașii iscăliturile și mînile. Vasile Paindur vel stolnic

Dima Gorești

Sima paharnic

Eu Negul ot Negoiaști

Θηωδωρος старостаъ μαρτυρω τα ἄνωθεν¹.

Eo Stroi postelnic

Iacovu manu propria

Drăghici peharnic mărturie

Eu Nechita ot Cîmpina

Antonii ot Negoești².

Arh. St. Buc., A.N. CXI/32. Orig., hîrtie (30 × 21), nouă peceți aplicate.

¹ Teodor staroste mărturisesc cele de mai sus.

² Semnături autografe.

105

1635 (7143) iulie 29, București.

† Многостією божію, Іу Матею воевод н господинъ въсон земли Зггрово-лахінское, вѣск великаго н прѣдобраго, стараго, поконномъ. Іу Басарава воевод. Дават господство ми сін повелѣніе господство ми семъ свѣтомуу н божественѣн, свѣтѣн шентали, велицѣн цркви Митрополіи шт Тръговище, надеже ест храмъ възнесеніе господа Бога, спаса нашаго Іуѣса Христа [и] чиститѣншомъ н прѣвсвещенномъ архимитрополит кър владіка Григоріе н въсам братіем еже живѣцима въ свѣтомуу мѣсто сего, іакоже да мѣ ест свѣтѣн Митрополіи село

116

ЛѢЧИАНІНЪ УТЪ ПО ДЪМБОВИЦѢ ВЪ СЕЛО СЪС ВЪСЪ ХОТАРШМЪ И СЪС ВЪСЪХЪ ВЕЧІНІНЪ И СЪС ВОДЕНИЦЕХЪ И СЪС ВЪСЪ ХОДОКШМЪ УТЪ ПОСВѢДИ, ВАРЕ ЕЛНКА СЕ ХЪТІТЪ ИЗБѢГАТЪ УТЪ ПРЕЗ ВЪСЪ ХОТАРШМЪ, ПО СТАРЕ ХОТАРЕ И БЕЛѢГЕ.

Занеже сѣи село ЛѢЧИАНІНЪ ВШЕ ПИС БІШЪ ЕСТЪ СТАРЕ И ПРАКЕ УЧІНЕ ЗА ДѢДИНСЪ БОЛѢРОМЪ УТЪ МЪРЦИНІНЪ, ЕЩЕЖЕ УТЪ ПРАЖДЕ ВРАМЕ УТЪ ДѢДИ ЗА ПРѢДАДИ. И ПОТОМЪ, КЪДА ЕСТЪ БНА ВЪ ДНІНЪ СТАРАГО, ПОКОНІНОМЪ ІУ ФЛЕЗАНДРЪ ВОЕВОДА, ВЪ ЛѢТЪ ХЪСОФЪ А БОЛѢРІНЪ УТЪ МЪРЦИНІНЪ, ДРЪГНЧЪ И ОУДРИЩЕ ПОСТАЛІНІЦІ, УНІ СЪТЪ ПАДАЕТЪ Ѣ ВЕЛІКА НЕВОЛЮ И СКРЪБЪ И ВЪ ІАРОСТІЮ. ТАЖЕ, СОУЩІНЪ ТОГДА ЖЪПАНЪ ДРАГОМИРЪ ВЕЛЪ ДВОРНИКЪ КОДЪ ФЛЕЗАНДРЪ ВОЕВОДА, А БОЛѢРІНЪ УТЪ МЪРЦИНІНЪ, УНІ СЪТЪ ШЕЩІАЛЪ ТОГО СЕЛО ЛѢЧИАНІНЪ ДРАГОМИРОВЪ ВЕЛЪ ДВОРНИКЪ, ІАКОЖЕ ДА ЕСТЪ ИМЪ ПОМОЩІ, ДА ИХЪ ИЗЛѢЗІТЪ УТЪ ТАМЪ НЕКОЛЮ. И ПОТОМЪ, ДРАГОМИРЪ ВЕЛЪ ДВОРНИКЪ, УНІ НЕ ВЪСТРѢБЕТЪ НИЩА УТЪ НУХЪ. ПОТОМЪ, БОЛѢРІНЪ УТЪ МЪРЦИНІНЪ, ВІДѢВЪ СІЦЕ, УНІ ПОШЕЛЪ ЕСТЪ САМІ, ЖЪПАНЪ ДРЪГНЧЪ И ОУДРИЩЕ ПОСТАЛІНІЦІ УТЪ МЪРЦИНІНЪ, ПРЕДЪ ПОКОНІНОМЪ СТАРАГО ФЛЕЗАНДРЪ ВОЕВОДЕ, ВАЩА МНУХЕВЪ ВОЕВОДА, КЪПНО СЪСЪ ДРАГОМИРЪ ДВОРНИКЪ, ТЕРЕ СЪТЪ ПОКЛОНИЛЪ И ПРИЛОЖИ И ДАДОХЪ КІШЕ РЕЧЕНЪ СЕЛО ЛѢЧИАНІНЪ УТЪ ПО ДЪМБОВИЦѢ, ЗА НИХЪШМЪ ДОБРО КОЛЮ, БІТІ СЪВѢТЪНЪ МІТРОПОЛІНЪ ВЪ ОУКРѢПЛЕНІЕ И ВЪ УСТРАБЪ, БОЖЕСТВЕНЪМЪ ІНОКШМЪ ВЪ ПІЩЪ И РОДІТЕЛІ НУ ДА НУ <ЕСТЪ>¹ ВЪЧНО ВЪСПОМІНАНІЕ. И ПОШЕЛЪ ТОГДА ЖЪПАНЪ ДРЪГНЧЪ И ОУДРИЩЕ ПОСТАЛІНІЦІ И ДРАГОМИРЪ ВЕЛЪ ДВОРНИКЪ, ТЕРЕ СЪТЪ СВЕДѢТЕЛСТВОВАЛІ УНІ САМІ КАКО СЪТЪ ПОКЛОНИЛІ СЕЛО ЛѢЧИАНІНЪ ЗА НИХЪНОМЪ ДОБРО КОЛЮ БІТІ СЪВѢТЪНЪ МІТРОПОЛІНЪ ДѢДИНОУ, ДА БѢДЕТЪ И НИМЪ РОДІТЕЛІ ИМЪ ВЪЧНО ВЪСПОМІНАНІЕ. И НАПИСАХЪ ДРЪГНЧЪ И ОУДРИЩЕ ПОСТАЛІНІЦІ НА СЪВѢТОУ ПОМѢНИКЪ ВЪ СЪВѢТА МІТРОПОЛІЕ КЪ ЗА ДѢШЕ И НАПИСАХЪ И ПО ДРАГОМИРЪ ВЕЛЪ ДВОРНИКЪ, ДА ЕСТЪ И УНІ СЪ НИМЪ БРАТІ НА ТОГО СЪВѢТОУ ЖРЪТЪВНИКЪ, РАДИ ДОБРО ЧТО ИМЪ СЪТВОРИЛЪ НА ІВЪЖДА ИМЪ. И БНА ЕСТЪ ТОГДА МІТРОПОЛІТЪ ВЛАДІКА СЪФЕМІЕ. И ВЪСЪ ДРЪЖАЛЪ СЪВѢТА МІТРОПОЛІЕ СЕЛО ЛѢЧИАНІНЪ СЪСЪ ДОБРО МИРНО. И ВІДѢХЪ ГОСПОДСТВО МІ И КНИГА ФЛЕЗАНДРЪ ВОЕВОДЕ ЗА ПОМІНОВАНІЕ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪСОФЪ.

И ПОТОМЪ, КЪДА ЕСТЪ БНА ВЪ ДНІНЪ МНУХЕВЪ ВОЕВОДЕ, КОГДА БІСТЪ ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМЪ ВЪ ЛѢТЪ ХЪПІСЪ, А ГОСПОДСТВЪ ЕМЪ, МНУХА ВОЕВОДА, ЕЩЕЖЕ ЕСТЪ ПОНОБИЛЪ И СТЪРЪДИЛЪ КНИГА ВАЩОМЪ СІ, ФЛЕЗАНДРЪ ВОЕВОДА, СЪТВОРИЛЪ СЪСЪ ВЕЛІКОЕ КЛЕТЪВЪ, КАКО ЕСТЪ БНА ПРАЖДЕ ВРАМЕ.

И ПОТОМЪ, КЪДА ЕСТЪ БНА ПАКІЖЕ ВЪ ДНІНЪ МНУХЕВЪ ВОЕВОДА, ВЪ ЛѢТЪ ХЪПІИ, А УТЪЦЪ ВЛАДІКА СЕРАФІМЪ УТЪ СЪВѢТА МІТРОПОЛІЕ, СЪВѢТІНА ЕГО И СЕЛО ЛѢЧИАНІНЪ ІМАЛІ ЕСТЪ ПРНТЧІО И МАЛЪВЪ ПРЕДЪ МНУХА ВОЕВОДА. И СІЦЕ ПЛАКАЛЪ СЕ ЕСТЪ СЕЛО ЛѢЧИАНІНЪ ЗА ПРНТЕСНЕНІЕ, КАКО ИХЪ ПРНТЕСНЕТЪ БОЛѢРНЪ БЪКЪРЪЩІНОМЪ, ПО НАМЕ ПЪТРАШКО СЪСЪ БРАТІІАМЪ СІ, УЧІНА И ХОТАРОВЕ. БЪ ТОМЪ, МНУХА ВОЕВОДА, ГОСПОДСТВЪ ЕМЪ ГЛЕДАЛЪ И СЪДИЛЪ ПО ПРАВЪ И ПО ЗАКОНЪ, СЪСЪ ВЪСЪХЪ ЧІСТІТІМЪ ПРАВІТЕЛІЕ ГОСПОДСТВЪ ЕМЪ И ПОСЛАЛЪ МНУХА ВОЕВОДА УТЪ ДІВАНЪ ПО ЖЪПАНЪ ІВАШКО ДВОРНИКЪ, ШЪРЪ ОУДРИЩЕ ПОСТАЛІНІКЪ УТЪ МЪРЦИНІНЪ, ЧТО ЕСТЪ ДРЪЖАЛЪ ПО СЕСТРАМЪ СІ, СІАНА, ІАКОЖЕ ДА СЪГЛЕДАЕТЪ И ВІДѢТЪ: ПРНТЕСНЕНЪ СЪТЪ УЧІНА ЛѢЧИАНІНЪ ИЛИ НУХЪ? ТАЖЕ, УТЪЦЪ ВЛАДІКА СЕРАФІМЪ СЪБІРАЛЪ ЕСТЪ БОЛѢРНЪ И МЕРІАШІ УТЪ ШКРЪСТЪ УЧІНЕНЪ, УТЪ ГОРЪ ИЗЪ ДОЛЪ И ХОДІЛІ СЪТЪ ЗА ЕДНОМЪ РЕДО СЪСЪ СЪІНЪ ВШЕ РЕЧЕНІ БОЛѢРНЪ ЖЪПАНЪ ІВАШКО ДВОРНИКЪ НАДЪ ВЪСАХЪ УЧІНЪ И ХОТАРЕ И ІЗНАДОШЕ <И>¹ ІСТІНІТВОВАШЕ СЪ НИХЪНІМЪ ДѢШЕ, КАКО СЪТЪ БІЛІ ПРНТЕСНЕНЪ УТЪ ПЪТРАШКО СЪСЪ БРАТІІАМЪ СІ ПО МНОГО УЧІНЕНЪ ЛѢЧИАНІНОМЪ. ТАЖЕ, ПОТОМЪ, ПЪТРАШКО СЪСЪ БРАТІІАМЪ СІ, БОЛѢРНЪ БЪКЪРЪЩІНОМЪ, УНІ ВІДАХЪ ЕРЕ ХОКЕТЪ ПАДАТІ Ѣ ВЕЛІКОЕ СРАМОТА И УСТРАШІЛЪ ЕСТЪ ЗА ПЛѢНІТЪВА, ТАЖЕ ПОКЛОНИЛЪ ЕСТЪ ПРЕДЪ УТЪЦА ВЛАДІЦЕВЪ МІТРОПОЛІТЪ СЕРАФІМЪ И ПРЕДЪ ЖЪПАНЪ ІВАШКО ДВОРНИКЪ СЪСЪ ВЕЛІКА ПРОШЕНІЕ И МОЛІШЕ ПО УТЪЦЪ МІТРОПОЛІТЪ СЪСЪ ВЕЛІКОЕ МОЛЕНІЕ ДА НУ ПРОСТІТЪ ЗА СЪГРѢШЕНІЕ. ПОТОМЪ, ІВАШКО ДВОРНИКЪ И СЪСЪ ТЕХЪ ВШЕ РЕЧЕНІ БОЛѢРНЪ И МЕРІАШІ, УНІ ГЛЕДАШЕ ТЕРЕ ПОСТАВІШЕ ХОТАРЪ И БЕЛЕГІ И КАМЕНІ ПО СТАРЕ ХОТАРЪ. <И ХОТАРЪ>² ДА СЕ ЗНАЕТЪ: УТЪ ЧІРЕШЪ УТЪ НА ДЪМБОВИЦА, КАМЕНЪ И ПАКЪ Ѣ ГОРА Ѣ ШЕРЪЖЕ КАМЕНЪ И УТЪ ТЪІА ПЪТЕМЪ ДО БЛЪЧАВА БЪКАРІНОМЪ И БЛЪЧАВА ЦЪМЕНІНЪ И НА ШЛЪМЪЛЕЦЪ И БЛЪЧАВА ПРЪЖЕВЪ И УТЪ ТЪІА КОЛІНОМЪ ТЪДОРЪ ДОРНЪ Ѣ КОЛІНОКЪ ДАНОВЪ ПО...² СЪСЪ ТЕХЪ

СЕЖЕ СВЕДѢТЕЛІН ПОЛАГАХЪ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗЪ ВЕЛ БАН И ИВАНШКО ВЕЛ ДВОРИКЪ И ГЛИГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТЪ И ДЪМИТРЪ ВЪСТІАРЪ И МИХАН ВЕЛ СПАТАРЪ И БАСИЛІЕ ВЕЛ СТОЛНИКЪ И БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИСЪ И БЪЧНИНА ВЕЛ ПЕХАРНИКЪ И КОСТАНТИНЪ ВЕЛ ПОС- ТЕЛНИКЪ. И ИСПРАВНИКЪ, . . . ³.

И НАПИСАХЪ . . . ³ КЪ ГРАДЪ БЪКЪРЕЩИНЪ, МѢСЕЦА ЮЛІЕ КѠ ДАНИ И ШТЪ ПДАМА ДО МННЪ ^{хрмг.}

† ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА, МНОСТІЮ БОЖІЕЮ ГОСПОДНЬ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <т.р.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungro- vlahiei nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui sfînt și dumnezeiesc sfînt locaș bisericii, celei mari, Mitropoliei din Tîrgoviște, unde este bramul înălțării domnului Dumnezeu, mîntuitorului nostru Iisus Hristos și preacinstulului și preasfîntitului arhimitropolit chir vlădica Grigorie și tuturor fraților care trăiesc în acest sfînt loc, ca să-i fie sfintei Mitropolii satul Lucianii de pe Dîmbovița, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu morile și cu tot venitul de pretutindeni, ori cît se va alege de peste tot ho- tarul pe vechile hotare și semne.

Pentru că acest sat Lucianii, mai sus scris, a fost veche și dreapta ocină de moștenire a boierilor din Mărgineni încă dinainte vreme, din moși stră- moși. Iar după aceea, cînd a fost în zilele bătrînului, răposatului Io Alexandru voievod, în anul 7079, iar boierii din Mărgineni, Drăghici și Udriște postel- nici, ei au căzut în mare nevoie și supărare și în urgie. Astfel, atunci, jupan Dragomir fiind mare vornic pe lîngă Alexandru voievod, iar boierii din Măr- gineni, ei au făgăduit acel sat Lucianii lui Dragomir mare vornic, ca să le fie lor ajutor, să-i scoată din aceea nevoie. Iar după aceea, lui Dragomir mare vornic nu i-a trebuit nimic de la ei. După aceea, boierii din Mărgineni, văzînd astfel, ei s-au dus singuri, jupan Drăghici și Udriște, postelnicii din Măr- gineni, înaintea răposatului, bătrînului Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, împreună cu Dragomir vornicul, de au închinat și au dăruit și au dat mai sus zîsul sat Lucianii de pe Dîmbovița, de a lor bunăvoie, să-i fie sfintei Mitropolii de întărire și de folosință, dumnezeieștilor căluğări de hrană și părinților lor să le <fie> ¹ veșnică pomenire. Și au venit atunci jupan Dră- ghici și Udriște postelnici și Dragomir mare vornic, de au mărturisit ei singuri că au închinat satul Lucianii de bunăvoia lor ca să fie sfintei Mitropolii dedină, să le fie și lor și părinților lor veșnică pomenire. Și au scris Drăghici și Udriște postelnici în sfîntul pomelnic la sfînta Mitropolie 27 de suflețe și a scris și pe Dragomir mare vornic, ca să fie și el cu ei frați în acel sfînt jertfelnic, pentru binele ce le-a făcut la nevoia lor. Și atunci a fost mitropolit vlădica Eftimie. Și a tot ținut sfînta Mitropolie satul Lucianii cu bună pace. Și a văzut domnia mea și cartea de miluire a lui Alexandru voievod în anul 7079.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, cînd a fost cursul anilor în anul 7086, iar domnia lui, Mihnea voievod, încă a înnoit și a întărit cartea părintelui său, Alexandru voievod, făcută cu mare blestem, cum a fost înainte vreme.

¹ Iar după aceea, cînd a fost iarăși în zilele lui Mihnea voievod, în anul 7088 iar părintele vlădica Serafim de la sfînta Mitropolie, sfîntia sa, și satul Lucianii au avut ceartă și gîlceavă înaintea lui Mihnea voievod. Și astfel s-a plîns satul Lucianii de cotropire, că le-au cotropit boierii Văcărești, anume Pătrașco cu frații săi, ocina și hotarele. La aceasta, Mihnea voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregă-

tori a domniei lui și a trimis Mihnea voievod din divan pe jupan Ivașco vornicul, cumnatul lui Udriște postelnicul din Mărgineni, ce a ținut pe sora lui, Elina, ca să cerceteze și să vadă: au cotropit ocina Lucianilor sau nu? Astfel, părintele vlădica Serafim a strâns boierii și megieșii dimprejurul ocinei din sus și din jos și a umblat jupan Ivașco vornicul la rînd cu acești mai sus ziși boieri pe toată ocina și hotarele și au aflat și au adeverit cu sufletele lor, că a fost cotropit de Pătrașco cu frații săi, mult din ocina Lucianilor. Astfel, după aceea, Pătrașco cu frații săi, boierii Văcărești, ei văzînd că vor cădea în mare rușine și s-au speriat de gloabă, astfel s-au închinat înaintea părintelui vlădica mitropolit Serafim și înaintea jupanului Ivașco vornic cu mare rugăminte și au rugat pe părintele mitropolit cu mare rugăminte să-i ierte de greșeală. După aceea, Ivașco vornic și cu acei mai sus ziși boieri și megiași au cercetat și au pus hotare și semne și pietre pe vechile hotare. <Iar hotarele> ^a să se știe: de la cireș de la Dîmbovița, o piatră și iarăși în sus la obrejie o piatră și de acolo pe drum la Vilceaua Văcarilor și Vilceaua Gemenii și la Ulmuș și Vilceaua Preajvei și de acolo Colnicul lui Tudor, până la Colnicul lui Dan pe... ^a cu acei mai sus ziși... ^a ei au cercetat de au pus hotare și semne și pietre pe vechile hotare care sînt mai sus scrise. Și încă părintele vlădica Serafim a lăsat de la dînsul loc mai mult, ca să fie pace între ei în veci. Și am văzut domnia mea cartea lui Mihnea voievod în anul 7088 de întocmire, precum este mai sus scris și de atunci încoace a tot ținut sfînta Mitropolie satul Lucianii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar niște rude ale boierilor din Mărgineni, anume Dumitrașco clucerul din Filipești și Iane spătarul, ginerile jupaniței Maria, fiica lui Staico postelnicul din Bucov nepoții lui Udriște postelnicul, ei au ridicat pîră pentru satul Lucianii cu un hrisov vechi al lui Alexandru voievod cel bătrîn, pentru că a fost scris de multă vreme și satul Lucianii, cu multe sate ce le-au avut boierii din Mărgineni și au venit înaintea domniei mele la marele divan, de s-au pîrît de față cu părintele nostru arhimitropolit, vlădica Grigorie. Și astfel au pîrît Dumitrașco clucerul și Iane spătarul ca să ia și ei jumătate din satul Lucianii, partea bunicii lor Udriște, fratele lui Drăghici postelnicul, și au spus că Udriște postelnicul nu a închinat partea lui sfintei Mitropolii, ci a închinat numai Drăghici postelnicul partea lui. La aceasta, părintele nostru, vlădica Grigorie, sfinția sa, a scos la divan cartea bătrînului, răposatului Alexandru voievod, cea de miluire, în care carte era scris că au dat și au închinat Drăghici și Udriște, postelnici din Mărgineni, și Dragomir vornicul, tot satul Lucianii sfintei Mitropolii și cartea lui Mihnea voievod făcută una după cealaltă și întărită cu mare blestem. Astfel la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea lui Dumitrașco clucerul și lui Iane spătarul lege 12 boieri ca să jure că nu au închinat amîndoi frații, boierii din Mărgineni, satul Lucianii sfintei Mitropolii, ci numai Drăghici postelnicul a închinat partea lui, jumătate de sat. Astfel la aceasta, Dumitrașco clucerul și Iane spătarul, nici de cum nu au putut să se apuce de lege și am adeverit și domnia mea, cu tot divanul, că au închinat satul Lucianii sfintei Mitropolii, Drăghici și Udriște postelnici și cu Dragomir vornicul, ei de bunăvoia lor, din zilele lui Alexandru voievod și dinaintea lui Mihnea voievod. Și de atunci, încoace nimeni n-a ținut satul Lucianii în afară de sfînta Mitropolie. Astfel la aceasta, Dumitrașco clucerul și Iane spătarul, ei încă au lăsat dinaintea domniei mele ca să fie satul Lucianii al sfintei Mitropolii, precum a fost dat și dinainte vreme. Și s-au scris în sfîntul pomelnic și ei și părinții lor. Și am scos domnia

mea satul Lucianii cu chinovar din hrisovul lui Alexandru voievod cel bătrîn ca mai mult pîră și ceartă între ei să nu fie. Și astfel au rămas Dumitrașco clucerul și Iane spătarul de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și au sărutat mîna domniei mele și a părintelui vlădica Grigorie, în divan.

De aceea și domnia mea încă am înnoit și am întărit cartea lui Alexandru voievod și cartea lui Mihnea voievod pe această carte a domniei mele, cum a fost dinainte vreme. Și am dat domnia mea sfintei dumnezeieștii Mitropolii, ca să-i fie satul Lucianii, toți, cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă și de nimeni <neclintit>¹, după porunca domniei mele.

Încă blestem am pus domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn, să țină sceptrul Țării Românești, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte de miluire a domniei mele [și] să fie sufletul lui în veci în odihnă, dacă însă <nu>¹ va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte de miluire a domniei mele acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia în veci, amin.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban și Ivașco mare vornic și Gligorie mare logofăt și Dumitru vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costantin mare postelnic. Și ispravnic...².

Și am scris...³ în cetatea București, luna iulie 29 zile și de la Adam pînă acum 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod. <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXXVII/6. Orig., perg. (52 × 41), pecete timbrată
Cu o trad. din 1850.

EDIȚII. Trad. Potra, *Tezaurul*, 175–176.

¹ Omis.

² Loc rupt.

³ Loc alb.

† Să se știe cum au cu<m>părat jupînul¹ Manolé de la Gherghe Litu-lui 4 pogoane de vie în Delul Urlaților, ughi 14. Și au vîndut Gher<ghe> de lui bunăvoe, cu știre feciorilor, cu [cu] știre tuturor megiașilor. Deci de acum nainte să fie moșie jupînului¹ lu Manolé și fecior[r]jilor.

Și mă<r>turii: Țopa Alde i Țopa Bodea, Țopa Șteful i Țopa Mihnea, jupan Liica i jupan Baico i Săbotin i jupan Négrea și au fostu Iancul căpi-tanul i Dumitrașco iuzbașa i Radul logofătul i Nécula iuzbașa i Anghelachi Dumitriu iuzbașa i Neicură.

И пис Гавриѣ Луговѣт². Пис мѣсеца августъ 2 дѣни, въ лѣтѣ 7143.

Bibl. Acad. CCCLXIX/257. Orig., hîrtie (30 × 21), 3 peceti aplicate. Copie ibidem, CCCLXIX/258.

¹ Cuvînt șters.

² „Și a scris Gavriilă logofătul. Scris luna august 2 zile, și anul 7143“ <1635>.

† Милостію божію, Іу Матен Басараевъ воеводи и господинъ въсон земли. Зггровлаѣнскіи. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми болѣринѣ господства ми Балнкъв пѣхарник, виск Дръгичев пѣхарник шт Брѣста и съ сини его, елици Богъ даровает, яко да ест емѣ село Беловціи въ сѣдствѣ Мехединци въ Гіена Липницевъ вѣс село съ всиѣ вечини и със вѣс ходоком шт поля и шт шѣм и шт вод и съ виноград и шт по вѣс хотаромъ, шт хотар до хотар, по старе хотаре и по белѣгы и съ вѣсем стганы през вѣс мѣстом, елика избериѣ сѣ. Понеже сін село Беловціи быст побратиѣ ест и был ест дал Данчюл шт Пешон и Радул бан село Беловции Добромиров, нже быв вел бан шт прѣжде вѣме. И вѣс дрѣжал Добромир бан и синь его Мнѣхънлъ постелник село Беловціи въ мир.

И потом, егда быст въ дъны Мнѣхън воевод, а Мнѣхънлъ постелник, синь Добромир бан, шт побратиѣ сѣ съ Дръгич пѣхарник, зика Балнкъв пѣхарник над свѣти евангеліе, шт пред штыцѣ владіка Сераѣим; аще дал Мнѣхънлъ постелник Дръгичов пѣхарник село Беловціи съ вѣс ходоком, како ест више пис, а Дръгич пѣхарник, шт ест дароваѣ по Мнѣхънлъ постелник съ <динъ кон> сѣло добро агапско, цѣно его хѣ хі аспри и съ зї лакти постав тѣрско и съ една махрам скѣп и подароваѣ и по Мнѣхън воевод съ една ковор и три болѣн велицы съ три ковода; и по ватахъ Мнѣхънлъ постелник съ една фереца шт грана съ чѣпраз шт хіир съ лициѣ и една зегѣ за пасмаѣи и пїла ест сто ведро вино, цѣно им хѣ аспри без цѣно конев и съ запис шт рѣка Мнѣхънлъ постелник, шт братство, на рѣка Дръгичев пѣхарник. И вѣс дрѣжал Дръгич пѣхарник село Беловціи съ мир.

И потом, егда быст въ дъны Мнѣхън воевод, втораго ред, по сѣмрѣти Мнѣхънлъ постелник, а Радул армаш Бѣзескѣл имал ест прѣ съ Дръгич пѣхарник. И снѣ прѣше Радул армаш, яко да възвратиѣ даро Дръгичев пѣхарник назад и да възашѣ село Беловціи. Бѣ том, Мнѣхън воевод сѣдиѣ по закона права и смотриѣ и видал ест како не ест закона възвратиѣ дары Дръгичев пѣхарник назад, занеже побратиѣ сѣ шни шт свонхъ добро кола, нѣ встал естѣ Радул армаш шт закон. И вѣс дрѣжал Дръгич пѣхарник съ мир.

Потом, егда быст по сѣмрѣт Дръгич пѣхарник, а Радул армаш, шт притесѣл ест село Беловціи и вѣс дрѣжал ест съ силост, без сѣжденіѣ.

И потом, егда быст нынѣ, въ дъны господства ми, а Балнка пѣхарник, шт скочиѣ прѣ радї село Беловціи и прїидет пред господства ми въ вел диван, на Брѣнковѣин, аще сѣпрѣ сѣ за лицѣ съ Радул бан, синь Радул армаш Бѣзескѣл. И тако сказаѣ Балнка пѣхарник, како притесѣл ест Радул армаш село Беловціи ѣ силост емѣ, без сѣжденіѣ и без не една работ. И извадиѣ естѣ Балнка пѣхарник въ диван книг Мнѣхън воевод шт прѣ и шт встал въ лѣт хѣчз и записѣл Мнѣхънлъ постелник шт братство съ Дръгич пѣхарник съ великое клетѣв, нже шт род нѣ; покѣси раздрати сїѣ встроена им, того да бѣдет аналѣма и аѣѣрисан шт тїѣ штыцы нже въ Некен. Бѣ том, господство ми гледаѣх и сѣднѣх по правдо и по закон съ всѣмї честнѣстнїмї правителіѣ господства ми и видѣхъ господство ми книг Мнѣхън воевод и записѣл Мнѣхънлъ постелник на рѣка Балнкъв пѣхарник, како ест више пис, а Радул бан, шт нѣст имал ниже една книг над село Беловціи, ниже шт покѣпеніѣ шт на Дръгич пѣхарник, ниже шт встал. И пакы встал и Радул бан шт закон шт диван, како по много работ да не имат.

Сего радї, даѣх и господство ми болѣринѣ господства ми Балнкъв пѣхарник, яко да ест емѣ село Беловціи съ вечини и съ вѣс ходоком, дѣдинѣ и въ шѣав, синовом и вискѣом и прѣвнѣчедом въ вѣки и не шт кождо непоколѣбимѣом, по реченїѣ господства ми.

СЕЖЕ И СЕДѢТЕАН ПОЛОЖИХЪ ГОСПОДСТВО МН: ПАН ХРИЗА ВЕЛ ВАН, ПАН ІВАНШКО ВЕЛ ДВОРНІК, ПАН ГЛИГОРІН ВЕЛ ЛОГОФЕТ, ПАН ДСМІТРЪ ВЕЛ ВИСНІАР, ПАН МНХАН ВЕЛ [ВЕЛ] СПАТАР, ПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНІК, ПАН БІЗНИКА ВЕЛ КОМНС, ПАН БІСЧИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК, ПАН КОСТАНТИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. Исправникъ...¹.

И азъ...¹ до грамотникъ въ вес БІСКЪРЕЩІИ, МѢСЕЦА АВГУСТЪ 1-ГО ДЬНЫ И ШТ СЪЗДАНИА МІРА, ШТ ПДАМА ТЕЧЕНИА ЛѢТОМ, <ВЪ ЛѢТЪ>¹ ХЗРМГ, ЛѢТ ГОСПОДНИКЪ¹ ХАХЛЕ.

† Іу Матею квервада, милостію божію господниѣ.

Іу Матею квервада <ш.р.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Balica paharnicul, nepotul lui Drăghici paharnicul din Breasta, și cu fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Belovții, din județul Mehedinți, în Gheena Lipniței, tot satul, cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și cu via și de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne și cu toate părțile, peste tot locul, cît se va alege. Pentru că pe acest sat Belovții s-au înfrățit și au dat Danciul din Pleșoi și Radu banul satul Belovții lui Dobromir, care a fost mare ban, de mai înainte vreme. Și a tot stăpînit Dobromir banul și fiul său, Mihăilă postelnicul, satul Belovții în pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, iar Mihăilă postelnicul, fiul lui Dobromir banul, el s-a înfrățit cu Drăghici paharnicul, unchiul lui Balica paharnicul, pe sfînta evanghelie, înaintea părintelui vlădica Serahim, căci a dat Mihăilă postelnicul lui Drăghici paharnicul satul Belovții cu tot venitul, cum este scris mai sus, iar Drăghici paharnicul, el a dăruit pe Mihăilă postelnicul cu <un cal> arăpesc, foarte bun, prețul lui 12 000 aspri și cu 17 coți de postav turcesc și cu o mahramă scumpă și a dăruit și pe Mihnea voievod cu un covor și <pe> trei boieri mari cu trei covoare și pe vătaful lui Mihăilă postelnicul cu o feregea de grana, cu ceapraz de fir, cu vulpi și o pereche de pasmagi și au băut o sută vedre de vin, prețul lor 2 000 aspri fără prețul calului cu zapis de înfrățire de la mîna lui Mihăilă postelnicul la mîna lui Drăghici paharnicul. Și a tot stăpînit Drăghici paharnicul satul Belovții cu pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, al doilea rînd, după moartea lui Mihăilă postelnicul, iar Radul armașul Buzescul a avut pîră cu Drăghici paharnicul. Și așa pîra Radul armașul, ca să întoarcă darurile lui Drăghici paharnicul înapoi și să ia satul Belovții. Întru aceea, Mihnea voievod a judecat după legea dreaptă și a cercetat și a văzut că nu este lege să întoarcă darurile lui Drăghici paharnicul înapoi, pentru că s-au înfrățit ei de bunăvoia lor, ci a rămas Radul armașul de lege. Și a tot stăpînit Drăghici paharnicul cu pace.

Apoi, cînd a fost după moartea lui Drăghici paharnicul, iar Radul armașul, el a cotropit satul Belovții și l-a tot stăpînit cu sila, fără judecată. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Balica paharnicul, el a ridicat pîră pentru satul Belovții și a venit înaintea domniei mele în marele divan, la Brîncoveni, de s-a pîrît de față cu Radul banul, fiul lui Radul armașul Buzescul. Și așa a spus Balica paharnicul, că a cotropit Radul armașul satul Belovții cu sila, fără judecată și fără nici o treabă. Și a scos Balica paharnicul în divan cartea de pîră și de rămas a lui Mihnea voievod în anul 7097 și zapisul lui Mihăilă postelnicul de înfrățire cu Drăghici paharnicul, cu mare blestem, cine din neamul lor va încerca să strice această întocmire a lor,

acela să fie anatema și afurisit de 318 părinți cei din Nișeia. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea cartea lui Mihnea voievod și zapisul lui Mihăilă postelnicul la mîna lui Balica paharnicul, cum este mai sus scris, iar Radul banul, el n-a avut nici o carte pentru satul Belovții și nici de cumpărătură de la Drăghici paharnicul, nici de rămas. Și iar a rămas și Radul banul de lege din divan, ca mai multă treabă să nu aibă.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Balica paharnicul, ca să-i fie satul Belovții cu vecinii și cu tot venitul, dedință și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihail mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Ispravnic...¹

Și eu...¹, gramatic în orașul București, luna august a 5-a zi și de la facerea lumii, de la Adam cursul anilor (în anul)¹ 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod (m.p.)

Bibl. Acad., LIX/35. Orig., perg. (28 × 48,5), pecete timbrată.

¹ Text ilizibil,

108

1635 (7143) august 11.

Adecă eu Zlate ot Belcești, scris-am acesta al miu zapis, cum ca să fie de mare credință la mîna frăține-miu, lu Ion ot Belcește, cum să știe că i-am vîndut 150 de stînjeni de moșie în sat în Belcești frăține-miu, lu Ion. Și o-m vîndut această moșie eu, di bunăvoia a me fără de neci o silă și cu știrea tuturor fraților di moșie, ca să fie moșie acesta în veci frăține-meu, lu Ion și ficiorilor lui și nepoților și strănepoților și cene să va trage de întru el. Și stînjenu l-am vîndut cîte costande 2, fac ughi 15.

Și cîndu am vîndut această moșie fost-au mulți omene buni mărturii, anume: Iano ot Belcești e Dumitru Jeribiță e brat Iano ot Belcești e Bobea ot Morsești e Greca ot Priezna e Morsă ot Morsești și Negomir ot Răsciori și Pătru ot Răsciore și Donbravă ot Răsciori. Și pentru bună și dreptă credință mai jus ne-mă pus degetele.

ПИС МЕСЕЦА АВГУСТЪ АИ¹ ДАНИ, ЛѢТЪ ХЪРМАГ². ПЪЗЪ ПИСАХЪ, ГОНЧЕ ЛОГОФЕТЪ³.
Iano.

Dumitru.

Bobea.

Greca.

Mursă.

Negomir.

Pătru.

Dumbravă.

Bibl. Acad., MDCLXXVIII/9. Orig., hirtie (31 × 21).

¹ Așa în text.

² Cifra "r" (=3) scris peste „3" (=7).

³ Am scris eu, Once logofătul.

† Adecă eu, Vasilie, feciorul Albului logofătul den Rătivoești, scris-am și mărturisescu cu acest zapis al meu, să hie de mare credință la mîna dumnealui, lui Stroe logofătul, cum să se știe că i-am vîndut un rumân, anume Cîrstea, sinu Ciute den Știfănești și cu feciorii lui și cu délnița lui den Știfănești, cîtă se va alége, derept 7 000 de bani gata. Și l-am vîndut de a mea bunăvoie și am luoat toți banii gata în mîna mea și cu știrea fraților miei și a rudelor mele și a tuturor megiiășilor de pre împrejur, ca să hie dumnealui și coconilor dumnealui de moșie în vecie.

Și au fost mărturie mulți boieri și megiiăși, carii-ș vor pune pecețile și iscăleturile mai jos. Și pentru credința pusu-mi-[i]-am pecétea și iscăletura mai jos, ca să se crează.

Писах аз, Стоика логѡфѡтъ Шѣрбанович, мѣсеца август дѣтъ дьны, в лѣтъ хрѣмг¹.

Eu Vasilie <m.p.>

Bibl. Acad., XXIX/255. Orig., hîrtie (15,5 × 19), pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, XXIX/29.

¹ „Am scris eu, Stoica logofătul Șerbanovici, luna august a 14-a zi, în anul 7143” <1635>.

† Adecă eu Paraschiva roaba, fata Paului den Stoicești de pre Mostiște, scriu și mărturisescu cu acesta al meu zapis ca să fie de credință la mîna jupan Ghiormeii cliucerul, ca să se știe cum l-am luoat fecior de sufletu încă den Țarigradu, căci că m-au căutat și la bine și la rău și mi-au făcut atîta bine la nevoia mea. Deci într-acéia și eu văzînd atîta socotință, l-am dăruit pre dumnealui cu o parte a mea de ocină den Stoicești cu toată partea mea den cîmpu, den tot venitul și de preste tot hotarul, cît se va alége, ca să-i fie de moșie și coconilor în veci și noao încă să ne fie pomeană și să aibă a mă milui cu ce va putea pînă voui fi vie.

Și am mersu în divan înaintea domnu nostru Io Matei voevod și înaintea a tot divanul, de o am dat această ocină cu bunăvoie, fără de nici o silă. Și am pus toți boiarii mărturie și toți megiiăși denprejur.

Iar cine se va scula în urma noastră a face vreun val și a sparge mila mea ce am tocmit eu cu voia mea, acela om să fie trăclet și anatima ot 318 otți eje sut vă Nichie și să aibă parte cu Iuda și cu Ariie la un loc. Aceasta am scris ca să se știe.

Пис Дѡумитрѡ лѡгѡфѡтъ ѡ Ескѡрѡци, мѣсеца август дѣтъ дьны в лѣтъ, хрѣмг¹.

Eu Paraschiva roaba am pus dégetul să se crează.

Arh. St. Buc., A.N., CLXXVII/1. Orig., hîrtie (31 × 21).

¹ „A scris Dumitru logofătul în București, luna august 16 zile, în anul 7143” <1635>

...și mărturisescu cu acesta al meu zapis ca să hie de mare credință la mî⟨na⟩... cu⟨m⟩ să se știe că m-am vîndutu rumănu drept ughi 1o de a mea bunăvoe... ⟨pen⟩tru căci am furatu nește rîmători ai lu Ivan iuzbașa. Deci iuzbașa Ivanu... este la mine de m-au legatu și m-au băgatu și în fiară și am vrut... ⟨nu⟩ m-am suferitu să-i fiu lui rumănu iuzbașai Ivan ci m-am vîndu⟨t⟩ lu Țalapi ⟨stolnicul⟩... sus. Și au luat Țalapi stolnicul banii cu camătă di mi-au dat... ⟨noas⟩tră au fost mulți oameni buni și boiari mărturii, anume: Ivan iuzbașa... ⟨fr⟩ate-său popa Comanu și frate-său Tatul și Cî⟨r⟩steianu... i popa Dragomir ot Petrești i Neguțu ot Cacaletți i Stan... ⟨Și p⟩entru mai adeverită credință pusu-ne-am și pecețile ca să se crează...

...МѢЩА ДЕГОСТРОѢ КЪ ДАНЕ, ВЪ ЛѢТЪ 7143.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCLXII/10. Orig., hirtie, fragment, lipsindu-i o treime din stînga, cu o pecete aplicată.

† Adecă eu Vladul dărăbanțul, cum să să știe că i-am vîndut o falce și jumătaate de pădure Stanciului Roșcescului pre bani 133, partea mea de supt Piscuri.

Și mărturii: Radul Nănésă, Stoican Letsoă al lui Marcu ot Costești, Stan Dedoscul; cum să nu mai aibă nimé tréabă cu el de acum înainte.

Pis mésețe avgust 20 dni, leat 7143 ⟨1635⟩.

Și ne-am pus și dégetile.

Arh. St. Buc. M-rea Bistrița, LXI/19. Copie. Altă copie ibidem ms. 193, f. 145.

† Adecă eu Oprea postelnicul, feciorul Zlatei, împreună cu jupîneasă mea Anca, fata Lupului peharnicul de Jirov, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna lu Gherghe peharnicul, feciorul Predei dvornicul de Céplea, de mare credință, ca să se știe cum am fost cumpărat noi 5 case de rumâni în sat la Sărdănești, cu toată moșia lor, cît au avut și de la Dumitru, feciorul Predei de Brănești, toată partea lui, cît au avut în Sărdănești și cu vie cu tot și o vie den în parte Didileștilor, de la Dumitreasă și o vie de la Stan Șoșoiul. Însă am cumpărat în zilele lu Leon voevod,

Iară după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru, Io Mateiu Basaraba voevod, iar eu Oprea postelnicul, al Zlatei și cu jupîneasă mea Anca de Rogojel, am vîndut lu Gherghe peharnicul, feciorul Predei dvornicul de Céplea, toată partea noastră de în Sărdănești, cum scrie mai sus, și de în cîmpu și de în pădure și den apă și cu vaduri de moară și cu vie și cu 5 case de rumâni, cu feciorii lor, cîți se vor afla. Și rumânii să se știe anume: Cîrlig cu feciorii-ș și cu délnița lui și Iva cu feciorii-ș și cu délnița lui și Dumitru, feciorul lu Berivoie, cu feciorii-ș și cu délnița lui și Radul lu Bălan cu feciorii-ș și cu délnița lui și Stoica, feciorul lu Hîrțu, cu feciorii-ș și cu délnița

lui și moșiia lu Dumitru, feciorul Predei de Brănești, toată, cît au avut în Sărdănești, cu vie cu tot și o vie den partea Didileștilor de la Dumitreasă și viia de la Stan Șușoiul de Gîrbovi.

Și această moșie cu rumâni și vie, cum scrii mai sus, toată o am vîndut lu Gherghe peharnicul ot Cēplēa, derept 20 400 aspri gata. Și am vîndut de a noastră bunăvoe, cu știrea tuturor boiarilor și a megiașilor de pre înprejurul locului, de sus și de jos și denaintea domnu nostru Io Matheiu voevod, ca să-i fie lui moșie și coconilor în vecie.

Însă așa ne-au fost tocmeală, cum de nu va fi lu Gherghe peharnicul acești rumâni și moșie și vii stătătoare, să avem noi a purta pîra și gîlceava, iară Gherghe peharnicul să-și ție moșiia și rumâni, cum o am vîndut noi, sau să avem a-i da moșie pentru moșie și rumâni pentru rumâni și vie pentru vie.

Și am pus și blăstem, cum care de ruda noastră se va apuca de pîră sau de gîlceavă cu Gherghe peharnicul, acela să fie proclēt și anatema și afurisit de 318 sveati otți ije sut vă Nechei.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boiari mărturii, anume: jupan Mihai vel spatat ot Coșofēni i Dumitru Fi<liș>¹anu vel pitar i ot Pîrîani, Stanciul postelnicul i ot Ogru<mi>¹, Ni<co>¹la peharnicul i ot Zătrēni, Stanciul postelnicul i ot Stîngăcea, Necula postelnicul i Iane Dumitrescul i ot Pîrîu, Miloș logofătul i ot Bibești, Udrea postelnicul i ot Fărcășești, Drăghici postelnicul i ot Smîrdeștefu, Necola peharnicul i ot Hărgetoiaia, Mihaiu peharnicul. Și au fost și Stan Șoșoiul de Gîrbovi. Aceasta am scris, ca să se știe și să se crează. Și pentru mai adeverită credință pus-am și peceți.

И написах аз, Лепѣдат логѡфѣт, ѡ Бѣкѡреци, мѣсеца августъ кѣ дѣни, сѣнеот, ѡ лѣтѣ хрѡмг².

Eu Oprea Zlate
Pana logofăt
Eu Miloș ot Pîrfu
Dumitru vel pitar
Eu Iané Dumitrescu
Eu Drăghici
Stanciul postelnic ot Zetreni
Eu Stanciul postelnic ot Pirine
Eu Nicola peharnic ot Ogrumi
† Mihai peharnic
Eu Nicola ot Stă<n>găcea³

Bibl. Acad., CXXV/84. Orig., hîrtie (42 × 28,5), 10 peceți aplicate.

¹ Loc rupt.

² „Și am scris eu, Lepădat logofătul, in București, luna august 22 zile, sîmbăta, in anul 7143 <1635>.

³ Toate semnăturile sînt autografe.

† Многостію божию, Ію Матею Бѣсѡраба конвода и господиня. Дават господство ми сіе пожеланіе господства ми acestui rob, anume Vladul Glăvăescul, sinū Oprei logofătul din Pizdulești, ca să fie volnic cu această carte a domnei méle, să aibă a-și ținē partea Badei Cioroiul de moșie, în deal den Șchéi,

и Радѣла воевод Калѣгера и Пѣтрасков воевод и Мирчен воевод и сѣмъ си Пѣтрѣ воевод, како ест вѣн встал калѣгерин вѣт Бистрица, вѣт закон вѣт предъ сѣмъ вѣнше речени кнѣзы. Тѣмъ же оубо смотриа Мнѣхѣ воевод како ест сѣа свѣта монастыр Тисмѣна наипаче стара вѣт всѣа монастыри вѣт сѣн земля и помилована вѣт всѣи старѣи кнѣзи дрѣвни еже вѣнше пис и добро истинствовал Мнѣхѣ воевод како ест село Тисмѣна всѣ съ всѣ хотаромъ права дѣдѣнѣ свѣтѣн монастыр вѣт Тисмѣна, а калѣгерин вѣт Бистрица нѣст нмалъ ниже еднѣ равот, но встал ест вѣт законъ и вѣт предъ Мнѣхѣн воевод, како ест встал и вѣт предъ нмемъ старѣи господарѣи вѣт прѣжде вѣрѣме, како ест вѣнше пис. И вѣс дрѣжалъ свѣта монастыр Тисмѣна того свѣло вѣт мир.

Потомъ, егда быстъ ишла, вѣт дѣни господства мн, а егѣмена Басилѣ вѣт Бистрица, вѣн скочила прѣхъ радѣи половино вѣт село Тисмѣна, рекѣщи како ест свѣтѣн монастыр Бистрица. дан и помилованъ вѣт Басараба воевод и вѣт Краковѣши и прѣидетъ предъ господства мн на село Брѣнковѣнн, тере съпрѣ сѣ лицѣ ко лицѣ егѣмена Басилѣ вѣт Бистрица съ егѣмена Тевдѣсѣ вѣт Тисмѣна ѣ великѣи диванъ. Бѣ томъ, господство мн гледахъ и сѣднѣ по правдѣ и по законъ съ всѣми почтѣйнимѣи правителѣи господства мн и прочитавъ господство мн и кнѣза нм вѣт дѣдѣнѣ и вѣт прѣхъ и кнѣгѣ Мнѣхѣн воевод вѣт всталъ по калѣгерин вѣт Бистрица на рѣка вѣтѣ Тевдѣсѣ егѣмена в лѣтъ хѣчи, како ест вѣнше пис.

Таже вѣ томъ, господство мн видѣще вѣт нѣхъ прѣхъ и каранѣе, господство мнже помислѣхъ вѣт срѣдѣца моа Бога радѣи аще покѣнѣхъ господство мн село Басидѣен вѣт на правителъ господства мн пан Драгомѣр вел армѣш, радѣи ѣ житѣици панезн готовн, аще дахъ и приложнѣхъ господство мн вѣт свѣта монастыр Бистрица, да дрѣжитъ вѣс село Бандѣен, а свѣта монастыр Тисмѣна да дрѣжитъ вѣс село глаголемѣи Тисмѣна и да быти калѣгеры и монастыры вѣт миръ ннѣи вѣт къ дрѣги, како наипаче, много прѣхъ и каранѣе вѣт нѣхъ да нѣст, но да ест свѣтѣмъ монастырѣи вѣнше пис вѣт ѣкрѣплѣнѣе, а господства мн и покѣнѣнѣи родѣтелѣи господство мн, вѣчное вѣспоминанѣе, понеже тако сътворнѣхъ господство мн ѣстроенѣе вѣт нѣхъ, како вѣнше рѣхъ.

И пакы да ест свѣтѣн монастыр Тисмѣна вѣлата Бистрицѣлѣшн, вѣт Топлицѣ до Брѣво Грѣла, вѣнше Ковачѣца, понеже <ест>¹ стара и права вѣчинъ свѣтѣн монастыр, помилованна вѣт сѣмъ кнѣзи вѣнше пис. И потомъ, нмалъ ест прѣхъ егѣмена Григорѣ вѣт Тисмѣна съ черноризци вѣт Бирѣш предъ Мнѣхѣ воевод, рекѣщи черноризци вѣт Бирѣш, како ест вѣлато Бистрицѣлѣшн нѣхномъ вѣт дѣдѣнѣ, помилованѣе вѣт покойнаго Радѣла воевод Калѣгера. Бѣ томъ, Мнѣхѣ воеводъ сѣло добро сѣднѣ и вѣрѣталъ ест съ вѣс диваномъ господства его, како ест права мнлованѣе на свѣта монастыр Тисмѣна, како ест вѣнше пис, а черноризци вѣт свѣта монастыр Бирѣш, ничтоже нѣст нмалъ вѣт вѣлата Бистрицѣлѣшн смѣшенѣе, нѣ всталъ вѣнн вѣт законъ вѣт предъ Мнѣхѣн воевод и съ кнѣга Мнѣхѣн воевод вѣт всталъ на свѣта монастыр Тисмѣна, пакы в лѣтъ хѣчи.

Такожде и господство мн дахъ и поновнѣхъ кнѣза и ѣтерѣднѣхъ помѣнѣ съ сѣа кнѣга господства мн, яко да ест свѣтѣн монастыр Тисмѣна еже вѣнше рѣхъ село глаголемѣе Тисмѣна всѣ и съ всѣ хотаромъ и вѣлата Бистрицѣлѣшн вѣнше пис, дѣдѣнѣ и вѣт вѣхабъ и вѣт ѣкрѣплѣнѣе ннокымъ же вѣт пишѣ, господства мн, помѣнѣ. И не вѣт кождо непоколѣвномъ, по речениѣмъ господства мн, вѣт вѣкы.

Се и свѣдѣтелѣи положнѣхъ господство мн: пан Хриза вел ванъ Кралевскѣи, пан Ивашко вел дворникъ, пан Гангорѣ вел логофѣт, пан Дѣмитрѣ вел вѣстнар, пан Мнѣхан вел спатар, пан Неделко вел клѣчар, пан Басилѣ вел столник, пан Бѣзинка вел комис, пан Бѣчина вел пѣхарник, пан Костантинъ прѣвѣи предѣстателъ. И исправникъ, вел логофѣт.

И азъ, Тѣдорѣ спѣден, братъ малѣи Дѣмитрѣс логофѣт, мазахъ вѣт вес Бѣкѣрѣши, мѣсеца августъ кнѣгъ дѣни и вѣт създанѣа мнѣа вѣт ѣдама до ишла, течениѣа лѣтомъ, в лѣтъ хѣрмг, лѣта господина хѣхлѣ.

† Іу Матею Квеквда, мнлостію божію господннѣ.

† Іу Матею Коекод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare și cinstitei ei uspenii și preacinstiului părintelui egumen ieromonah chir Teodosie și tuturor fraților, cîți trăiesc în acest sfînt loc, să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrise satul numit Tismana, de amîndouă părțile pîrfului Tismana, tot satul cu tot hotarul, de pretutîndeni, pentru că este vechi și drept sat al sfintei mănăstiri și de moștenire, dat și miluit și dăruit sfintei mănăstiri, care este mai sus zisă, de către alți bătrîni și de demult domni care au fost înaintea noastră.

Întru aceea, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, iar părintele egumen Grigorie și cu călugării de la sfînta mănăstire Tismana, ei au avut pîră înaintea domniei lui cu călugării de la sfînta mănăstire Bistrița. Și așa au pîrît călugării de la Bistrița că satul Tismana este jumătate al lor de moștenire, miluit de răposatul Basarab voievod și de boieri, de Craiovești. Deci, întru aceea, Mihnea voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, cu tot divanul, împreună cu preasfințiții părinți arhieriei vlădica Nichifor și chir episcop Efrem de Rîmnic și chir episcop Luca de Buzău. Și a văzut și a citit Mihnea voievod cărțile răposaiților domni bătrîni: cartea lui Dan voievod și a lui Mircea voievod cel Bătrîn și a lui Radul voievod cel Bun cum au dat și au dăruit tot satul Tismana mai sus zisei mănăstiri. Și încă a văzut și a citit Mihnea voievod și cărțile de pîră și de rămas: cartea lui Vintilă voievod și a lui Radul voievod Călugărul și a lui Pătrașcu voievod și a lui Mircea voievod și a fiului său, Petru voievod, cum au rămas călugării de la Bistrița de lege dinaintea acestor mai sus ziși domni. Întru aceea însă, Mihnea voievod a șocotit că această sfîntă mănăstire Tismana este mai veche decît toate mănăstirile din această țară și miluită de toți bătrîni domni dinainte, care s-au scris mai sus și bine a adeverit Mihnea voievod că tot satul Tismana și cu tot hotarul este dreaptă dedîină a sfintei mănăstiri de la Tismana, iar călugării de la Bistrița nu au avut nici o treabă, ci au rămas de lege și dinaintea lui Mihnea voievod, cum au rămas și dinaintea altor bătrîni domni dinainte vreme, cum este mai sus scris. Și a tot ținut sfînta mănăstire Tismana acel sat în pace.

După aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar egumenul Vasilie de la Bistrița, el a ridicat pîră pentru jumătate din satul Tismana, spunînd că este al sfintei mănăstiri Bistrița, dat și miluit de Basarab voievod și de Craiovești. Și a venit înaintea domniei mele la satul Brîncoveni, de s-au pîrît față în față egumenul Vasilie de la Bistrița cu egumenul Teodosie de la Tismana în marele divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am citit domnia mea și cărțile lor de moștenire și de pîră și cartea lui Mihnea voievod de rămas a călugărilor de la Bistrița la mîna părintelui Teodosie egumenul în anul 7098, cum este mai sus scris.

Deci, întru aceea, domnia mea, văzînd între ei pîră și ceartă, domnia mea m-am gîndit în inima mea, pentru Dumnezeu, de am cumpărat domnia mea satul Vaideei de la dregătorul domniei mele pan Dragomir marele armaș, pentru 400 galbeni bani gata, de l-am dat și am dăruit domnia mea sfintei

mănăstiri Bistrița să țină tot satul Vaideei, iar sfânta mănăstire Tismana să țină tot satul numit Tismana și să fie călugării și mănăstirile în pace unii de către alții, ca mai mult pîră și ceartă între ei să nu fie, ci să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrise de întărire, iar domniei mele și răposaiilor părinți ai domniei mele veșnică pomenire, pentru că așa am făcut domnia mea așezare între ei, cum s-a zis mai sus.

Și iarăși să-i fie sfintei mănăstiri Tismana balta Bistrițelului, de la Toplița pînă la Brăzogîrla, mai sus de Covaceța, pentru că este veche și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri, miluită de acești domni mai sus scriși. Iar apoi, egumenul Grigorie de la Tismana a avut pîră cu călugării de la Virăș înaintea lui Mihnea voievod, spunînd călugării de la Virăș că balta Bistrițelului este a lor de moștenire, miluită de răposatul Radul voievod Călugărul. Întru aceea, Mihnea voievod a judecat foarte bine și a aflat cu tot divanul domniei lui că este dreaptă miluire la sfânta mănăstire Tismana, cum este mai sus scris, iar călugării de la sfânta mănăstire Virăș n-au avut nici un amestec la balta Bistrițelului, ci au rămas ei de lege dinaintea lui Mihnea voievod și cu cartea lui Mihnea voievod de rămas la sfânta mănăstire Tismana, iarăși în anul 7098.

De asemenea, și domnia mea am dat și am înnoit cărțile și am întărit pomana cu această carte a domniei mele, ca să-i fie sfintei mănăstiri Tismana, care este mai sus zisă, satul numit Tismana, tot și cu tot hotarul și balta Bistrițelului mai sus scrisă, dedină și de ohabă și de întărire, iar călugărilor de hrană, domniei mele, pomană. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele în veci.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare visțier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin întiul postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Tudor spudei, fratele mic al lui Dumitru logofătul, am scris în orașul București, luna august a 28-a zi și de la facerea lumii, de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7143, anii domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, I/19. Orig., perg. (35 × 53), pecete timbrată. Cu trad. din 1844; alte trad. ibidem, ms. 329, f. 175—176 și 335, f. 30—32.

EDIȚII. Ștefulescu, *Tismana*, 310—315.

† Милостією вожією, Ію Матен Касарака воєвода и господинъ. Пишет господство ми la voi satelor ale sfintii mănăstiri Tismana carii ați fost fugiți în Țara Turcească de bogate nevoi ce ați avut, anume Jidoștița i Bucina i Precristiea i Clicevețul i Brésnița i Șușița i Erhovița și alte sate, toate ale mănăstirii.

Dup-aciasta, vă dau în știre domnia mea, în vréme ce veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să căutați să veniți toți carii de pre unde veți fi

răsipiți la sat Jidoștița, să vă faceți case și să vă apucați de loc și de hrană, iar de la domnia mea veți avea milă și căutare pentru sfânta mănăstire. Și să căutați să veniți la domnia mea niște oameni buni și bătrâni să vă dau domnia mea învățătură, mai mult să nu mai umblați așa, că nici un bine nu veți mai vedea, ce să vă așezați la moșie. Aceasta v-am scris domnia mea.

Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис августа 10, лет 7144.

† Іw Матейу Крившад, мнлостію божію господннъ.

Іw Матейу Кривод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII 29. Orig., hirtie (29 × 20), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 329, f. 83.

EDIȚII. Dinculescu, *Doc. țărani*, 29–31.

117

<1635 septembrie 1 — 1636 august 31> 7144.

Scris-am eu Arbănaș zapis la mîna jupînul lu Postolachî comisul, de mare [de] credință, să fie de fune Puiască dîntru jumătate de moș a patra parte vîndut, în hotarul Glodenelur, de apa Crîcovului, pînă în malul stîinii și de mal pînă apa Nucetului, tot Puiască.

Și iară au vîndut Arăbănaș, de apa Nucetului, pînă în malul stîinii, de fune lu Drăgoiu, de într-o jumătate de moș, partea lui ce i se va alége, totă, jupînului lu Postolachî. Și o a vîndut de bunăvoe lui, ughi 8, bani gata.

Și mărturie popa Toder și Arbăna(ș) și izbașa Nedelco și Stan Ciojdenul și Mușat.

Pis popa Preda, leat 7144 <1635>, ca să fie de mare crede(n)ță. Și-u mai fost mulți omeni buni de în sat de Ciojdeni și Măstînești.

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XV 4, XI 82 f. 2. Orig., hirtie (33 × 20). Copie ibidem, ms. 314, f. 420v — 421.

Data scrisă cu altă cerneală.

118

<1635 septembrie 1 — 1636 august 31> 7144.

Să să știe cum am vîndut eu Pătru, sinu Drăghiciu, lui jupan Ivan Cortoflăș din Pitești, cum am vîndut a treia parte de siliște din funea Mic-lească și mi-au <dat> un bou și au cumpărat parte din funea Budească, a-treia, drept bani gata ughi 2 pol.

Și mărturie au fost: Danciul și Neagoie i Chiriță i Voico ot tam i Pădure i Pătru i Chira i Badea.

Și am scris eu, Mihai, leat 7144 <1636>.

Eu Pătru vînzător.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477, f. 41v. Copie; altă copie, ibidem, ms. 371, f. 22v—23.

132

† Eu Vlaicul am scris al meu zăpis să fie la mîna lu Negoe cum să se știe că i-am vîndut 8 locure de la Priseceni pre bani gata ughi 11, să-i fie lui și feciorilor ū lui de moșie, că o-m dat de a me bunăvoo.

Și mărturie au fost: Udriște, fratele Vlaicului i Dobrin i Negu i Drăgan i Radul al Bietei i Gherghi.

Și am scris eu, popa Stoica. Și am pus degetul. Și am băut vėdre cîte 4...¹ în zile lu Mateiu voevod vălet 7144.

Muzeul Olteniei, doc. 52. Orig., hirtie (16 × 22).

¹ Loc alb.

† Să se știe acesta zăpis al lu Zîrnă și al frate-său, lu Căzan și al nepotă-său Gonție, pentru că au avut pîră pentru niște ocină de la Cîndești, a moșă-său. Deci alaltî ai lor toți au avut de ș-au dat părțile la cheltuiala aceia ocine, iar acești frați ce sîntu mai sus scriși n-au avut putere să-și dea părțile la cheltéiala acei ocine de în Cîndești. Deci după acéia și-au întrebat toți frații ce au avut pre acea ocină de la Cîndești. Deci n'ci unul de în frații lor n-au avut putere să dea partea acestor frați ce sîntu mai sus scriși.

Deci, după acéia, ei au înfrățit pri Mușat croitorul să dea toată cheltuiala acestor frați, ce sîntu mai sus scriși și să fie 2 frați: Mușat 1 frate și Zîrnă și Căzan și Gonția altu frate, pre partea lor de ocină de la Cîndești și de apă și de uscat și de în pădure și de în hotar pînă în hotar.

Și mărturie au fost frații lor de pre ocină, pre nume: Nan și frate-său Ananiia și frate-său popa Topcia i Dragomir cimpoitorul i Nichifor i Lera Onicica i Efrem i Stan Bonciul i Stan Ivul i Văsiu i Iano i Stanciul Lerei i Lepădat i Lera lu Hîrs i Radul Bășceanul și Ivan, feciorul <lu> Radu i Radul, feciorul lu Drăguliu ot Chiojdu ot Bîsca. Și pentru credința ne-am pus și degetele.

Și se-au scris în zilele lu Mateiu voevod Băsărabă.

И начрѣтах аз, поп Шербан от село Пятрѣлаце, въ лѣтъ 7144¹.

Nan.

Anania.

Popa Topcia.

Dragomir.

Nichifor.

Lera.

Efrem.

Stan.

Stan Ivul.

Văsiu.

Iano.

Bibl. Acad., CXCVI/75 a. Orig., hirtie (14 × 21,5). Un al doilea original cu mici deosebiri. ibidem, CXCVI/75b.

¹ „Și am însemnat eu, popa Șerban, din satul Pătirlage, în anul 7144.

Ἡ ταπεινότης ἡμῶν Γριγόριος μητροπολίτης Οὐγκροβλαχίας διὰ τοῦ παρόντος γράμματος δηλοποιῶ τὸ πῶς ἐβλέποντας τὸ μοναστήριον τοῦ μακαρῆτι τοῦ Στέλια ἐρημόμενον τόσους καιροὺς ἐλυπάτον πολλὰ ἡ ψυχὴ μου: ἕνα μὲν διὰ τὴν ἐρήμοσιν τῆς ἐκκλησίας καὶ τὸ ἄλλο πῶς ἦτον μετόχιον παλαιὸν τοῦ μοναστηρίου τῶν ἱβηρῶν καὶ θείῳ ζήλῳ ἐπαρακεινήθηκα καὶ τὸ ἐπιχειρήθηκα διὰ τὸ μὴ χάνονται τὰ μνημόσυνα τῶν κτητόρων καὶ ἀνακαίνισα τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ σπήτια ἄπερ καὶ φαίνονται. Ἐγνωρίζοντας δὲ πῶς εἶναι χριανὰ ἐβρίσκονται δύο, τρεῖς ἀδελφοί, μέσα εἰς τὸ ἀνοθεν μοναστήριον, διὰ τὸ ὑπερετοῦν καὶ ἔστοντας νὰ μὴν ἔχουν τίποτε εἰσόδιμα, διὰ τὴν τροφὴν τὴν καθημερινὴν θέλουν τὸ ἀφήσει πάλιν καὶ θέλει ἐρημώσει ὡσάν καὶ τὸ πρωτέρον, ἐβουλήθηκα καὶ ἔβαλα γνώμη ζκαὶ ἐγύρευα ἀπὸ τοὺς πρῶ ἀθιεντάφδες, ἕναν βάττο διὰ μύλους, νὰ τοὺς κάμω νὰ εἶναι τοῦ ἀνοθεν μοναστηρίου τοῦ Στέλια καὶ ἔτῃ τοὺς ἔκαμα καὶ τοὺς ἐπρωσύλλωσα ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην κα(ι) μὲ γράμματα ἀθιεντικά ἔστερέωσα καὶ μὲ ζαπήσι ἐδίκον μου βλάχικον, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπογεγραμμένοι κα(ι) οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι. ὁ Ρεμνίκου κύριος Θεόφουλος κα(ι) ὁ Μποζέου κύριος Ἐφρέμ, πῶς νὰ εἶναι προσυλλομένοι οἱ μύλοι καὶ ἡ γραντίνα εἰς τὸ ἀνοθεν μοναστήριον τοῦ Στέλια καὶ ἡ μητρόπολη νὰ μὴν ἔχει ποσῶς δουλία μὲ τοῖς μύλοις τιούτις λογίς γράφη τὸ ζαπήσι μου το βλάχικον καὶ ἀποφασίζον καὶ τὰ γράμματα τὰ ἀθιεντικά.

Ἐγὼ δὲ πάλιν ἔστοντας καὶ νὰ εἶμαι Ῥωμαῖος καὶ γένος καὶ γλώττα, ἰδοῦ ὁποῦ κάμνο καὶ ἕτερον ζαπισι ρωμαϊκόν καὶ λέγω μετέπιτα ἀπὸ λόγου μου ἡ, ἀποθανόντος μου ἡ κάμνοντας παρέτησιν καὶ βουληθῆ τινὰς νὰ πατήση ἐτοῦτα τὰ ζαπισιά μου, μακάρι ἀθιεντής, μακάρι μητροπολήτης, μακάρι ἄχοντας, ἡ ἱερομένος ἡ λαϊκός, ὁποῖος φανεῖ ἔτιος. Πρώτον μὲν δεῖδω τὸν νὰ ἔχει ἐκείνην τὴν παναγίαν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ μοναστηράκι ἐκεῖνο ἀντίδικον ψυχὴ τε καὶ σώμασι. Δεύτερον δὲ ἔχω τον ἀφωρεσμένον καὶ ἀσυγχώρετον παρὰ Πατρός καὶ Ἰοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος, ὑπὸ τῆς ὁμοουσιῶν καὶ ἀδιαιρέτων Τριάδος καὶ νὰ ἔχει τὰς ἀρχὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεόφορων πατέρων τῶν ἐν Νικαῖα καὶ ἡ μερίς του μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ ὁ κληρός του μετὰ τὸν διάβολον λέγω δὲ ἐκείνον ὁποῦ δὲν πιάσι εἰς σεσάμα ἐτοῦτο τὸ ζαπισι τὸ ρωμῆικόν καὶ τὸ βλάχικον. Διὰ δὲ τῆς βεβαιώσεως ἐκείρωσα αὐτὸ ἐπὶ ἔτους ζρμδ.

Prin acest înscris, smerenia noastră, Grigorie mitropolitul Țării Românești, fac cunoscut că văzînd mănăstirea răposatului Stelea pustiită de atîta vreme, s-a întrîstat mult sufletul meu: în primul rînd din cauza pustiirii bisericii și apoi pentru că era metoh vechiu al mănăstirii de la Ivir; și îndemnat de rîvnă dumnezeiască, ca să nu se piardă pomenirea ctitorilor am înnoit sfînta biserică și casele, cum sînt și astăzi.

Chibzuind apoi, cum și trebuia, ca să se găsească doi, trei frați, iar numita mănăstire, ca să slujească și știind că nu au nici un venit pentru hrana zilnică, o vor părăsi iarăși și plecînd s-o lase pustie ca și mai înainte, am chibzuit și am luat învoirea și am întors de la domnii de mai înainte un vad de mori, ca să le fac să fie ale mănăstirii de mai sus, a lui Stelea. Și încă le-am și făcut și le-am orînduit din acel ceas și le-am întărit cu cărți domnești și cu zapisul meu românesc care este semnat și de preaiubitarii de Dumnezeu, episcopii Teofil al Rîmnicului și Efreim al Buzăului, ca să fie statornice morile și grădinile, la mănăstirea de mai sus a lui Stelea și mitropolia să nu aibă nici o treabă cu morile. Astfel scrie zapisul meu cel românesc și la fel poruncesc și cărțile domnești.

Iar eu iarăși fiind grec și de neam și de limbă iată că fac și alt zapis grecesc și spun după aceea cu cuvîntul meu sau după moartea mea sau părăsind scaunul și ar vrea cineva să calce aceste zapise ale mele, fie domn, fie mitropolit, fie boier, fie cleric, fie laic, oricare se face vinovat, deci dau mai întîi aceluia să aibă pe preasfînta fecioară care este la acea mănăstioară potrivnică sufletului și trupului, iar în al doilea rînd să fie blestemat și neiertat de către tatăl și fiul și sfîntul duh, treimea cea de o ființă și nedespărțită și să poarte blestemele celor 318 părinți purtători de Dumnezeu de la Nicheia și partea lui să fie cu Iuda trădătorul și moștenirea lui cu diavolul și zic de acel care nu ia în seamă acest zapis grecesc și pe cel românesc.

Iar spre întărire am făcut acesta la anul 7144.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXIII/10. Copie.

122

<1635 septembrie 1 — 1636 august 31>, 7144.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voevod¹ și domnu a toată Țara Rumânească. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, Barbului cluceriul din Poiană și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui ca să-i fie lui satul Scorila, sud. Mehedinți, tot satul cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul du peste tot hotarul, după semnele satului Scorilei. Însă să știe din...² pînă în Poiana Rovinii și pînă la cer și, de aci, pînă la Lacu Cocorului, în Rovină și din hotar drept în Lacul Grecilor; și hotaru...² merge spre hotarul Drincii, pînă în Lacul Curuții (aici este lipsă în hrisov, fiind rupt)³; (rumânii nu i-am scris)³. Satul Scorila au fost de baștină al lui jupan Tudosie logofătul, ginerele Predei banul ot Cepturoae.

Iar după aceea, cînd au fost în zilele lui Alexandru vodă Iliiaș, întru a doilea domnie, cînd a fost domnia mea vel agă, iară boeriul domnii mele Barbul cluceru ot Poiană, el au cumpărat acest sat Scorila cu toți rumânii, ce s-au zis mai sus, și cu tot venitul de la Tudosie logofătul și de la feciorul lui, Preda spătaru, nepot Predei banului din Cepturoae, drept trei sute și doozeci de galbini gata. Și au dat domnii mele atunci un cal bun, pentru căci am făcut așezămînt.

Și iară să fie boeriului domnii⁴ mele Barbului cluceru ot Poiană satul Zlaşoma ot sud. Mehedinți, tot satu cu tot hotaru și cu toți⁵ rumânii și cu tot venitul după hotarările cele vechi. Și sémnele satului Zlaşoma să știe: de către Drăgoicea, pe culme, pe deal, pînă la Moldoveanu și pînă la Lacul Magdăi; și de către Varnița să știe hotaru: la Lacu cu Frasinu și de aci pînă la Puțul Bratului și hotaru de către Dobra, pînă la Bîtlana, drept la Lacu cu Frasinu și pînă în pîiatră, pe drum, pe Dealu Stufului și pînă în capul bungetului, în padină și pe culmea dealului pînă la...² drept în pîiatră și iară să știe de către padini, Valea Stălniții, iară pînă la capul dealului Drăgoicii, drept în pîiatră. Și rumânii să știe anume (nu i-am scris)³. Pentru că acest <sat> Zlaşoma, ce s-au zis mai sus, iarăși l-au cumpărat boeriul domnii mele Barbul cluceru din Poiană de la jupan Theodosie logofătul i de la feciorul lui, Preda, nepotul Predii banul, acum, în zilele domnii mele drept 330 galbini gata. Și au văzut domnia sa și zapisul de vînzare la mîna Barbului cluceru, cu mărturii.

7144 leatu.

Această copie s-au scris de protopopu Radu ot Craiova. Hrisovul cel adevărat să află la boerii Poenari.

Biblioteca „V. A. Urechia”, ms. V/55, f. 173. Copie după trad. Documentul ne-a fost comunicat de Paul Păltânea.

¹ La sfârșitul rindului, marginal, scris cu chinovar: „Este al 3-lea document al moșiilor Scorila și Ascunsa”.

² Loc alb în text.

³ Nota lui Dionisie Eclesiarhul, scrisă cu chinovar.

⁴ La sfârșitul rindului, scris cu chinovar: „Zlașoma”.

⁵ La începutul rindului, scris cu chinovar: „semnele moșiei Zlașomei”.

123

<1635 septembrie 1 — 1636 august 31>, 7144.

Hrisovul răposatului Io Matei voevod de la leat 7144 <1635—1636>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Băsăraba voevod i gospodinū. Davat gospodstvo mi siiu povelenuu gospodstva mi sfintei și dumnezeestii mănăstiri ce să cheamă Mărginénii, unde să prăznuiască hramul sfinților și mai marelor voivozi Mihail și Gavriil, și părintelui nostru episcopu chir Parthenie, năstavnicul acestui lăcaș și tuturor călugărilor, ca să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus ocină și rumâni în Căpriorul, însă toată partea lui Stan logofătul du peste tot hotarul vericît să va alége, și să fie în pace de cătră Vlaicul, nepotul jupînesii Vișii, pentru că această ocină și rumânii dîn Căpriorul iaste a mănăstirii Mărginénii, dată și miluită de Stan logofătul, bărbatul jupînesii Vișii. Și tot au ținut cu pace.

Iar cînd au fost acum, în zilele domniei mele, iar Vlaicul au scornit pîră, zicînd că are și el ocină în Căpriorul despre mătușa sa Vișa. Și au venit de s-au pîrît dă față înaintea domniei mele. Într-acéia, domnia mea am judicat și am dat la mijlocul lor 6 boiari anume: Ilie vornecul ot Cornești i Cîrstiian vornecul i Tănasi păharnicul ot Bărbătești i Iane căpitanul i Drăghici i Oana ot Căpriorul, ca să adevereze cu sufletele lor, are Vlaicul ocină în Căpriorul despre jupîneasa Vișa, au nu are.

Deci acești boiari au strînsu mulți megiași duple înprejurul locului și au adevărat foarte bine cum că n-are Vlaicul nici o ocină în Căprior, ci au umblat pîrînd fără ispravă. Așijderea și niște delnițe ce le-u fost vîndut Vlaicul după moartea jupînesii Vișii încă să fie ale mănăstirii, căci n-au avut treabă să le vînză. Iar cîte au vîndut jupîneasa Vișa pînă au fost ia vie, să fie vîndute. Și am văzut domnia mea și cartea acestor boiari la mîna părintelui Parthenie cum scrie mai sus.

Drept acéia și domnia mea încă am dat mănăstirii Mărginénii, ca să fie această ocină și rumîni dîn Căpriorul, cu bună pace, că au rămas Vlaicul de lege și de judicată, ca să nu mai aibă treabă.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Arh. St. Evc., Condica m-rii Mărgineni nr. 454, f. 87. Copie.

124

1635 (7144) septembrie 3.

† Scr(i)s-am eu Vasilie și frate-meu Neagoe acesta al nostru zapis să fiie la mîna postelnicului Parepei și la jupînesa dumnealoi Mara, cum să să știe cumu amū vîndutu dumneloi ocina noastră ot Șirina, parte noastră.

136

Și amŭ lootŭ banii gata 6 300, Și au rămas parte fratelui nostru Baliei păntru 2 100, de va vre să o vînză să ia banii gata 2 100, iară de no va vre să o vînză, iaste a loi parte.

Și amŭ vîndutu de nainte mulți omeni buni, dennainte popei Apostoloi și de nainte fii-său lo Mihaiu și danainte lo Stoican și dénainte fii-său Costandin și denainte popii Manei ot Stăncestii și denainte jupan Simei ot Stăncestii și denainte diaconuloi Daniilŭ și denainte Raduloi, feciorul popii Nenciuloi. Și amŭ fostŭ noi toți la această tocămelă de o vênŭdutu din bunăvoi a lorŭ fără nici o silă co voe lor.

Пис мѣсеца снптеріе ꙗ дани, в лѣт хрѣма.

Și amŭ venitu eu Bale de-mŭ loatu din parte-mii bani 400 din ocină.

Христѡυ βαταχος μαρτηρο τα ανοθεν¹

Eu popa Manea.

Eu diecon Danilă.

Eu Sima de [de] Stă<n>cestii.

Arh. St. Buc., A. N., CXI/33. Orig., hirtie (31 × 22), 4 peceti aplicate.

¹ „Hristu vătaful mărturisesc cele de mai sus“.

125

1635 (7144) septembrie 4.

† Adecă eu Velica și cu soro me Iliana din Văleni, împreună cu mă noastă Cîrstiana scriem acesta al nostru zapis să fie de mare credință la mîna jupînului Simei al doilea logofăt și a jupînesie domnelui Mariei, cum să se știe că i-am vîndut parte noastră de mușie toată, cită să va alége pręste tot hutarul, den cîmpu, den pădure și den apă și den săliștea satului, oricît se va alége. Și o am vîndut noi de a noastră bună voe, ca să-i fie domnelor mușie și cucunilor dumnéalor ohabnic. Și o am dat derept 3000 de aspri gata și o iapă. Și cu acei bani ne-am înzăstrat noi și ne-am măritat, însă Velica și Iliana, fetele Radului Piarsecă.

Derept aceia, am vîndut domnelui mușie noastră toată den Văleni, cită să va alége cum scrie mai sus. Și o am vîndut încă den zilele lui Alexandru vodă cel Mare Iliăș.

Și cînd o am vîndut fust-au buiari mărturie și mulți megiași: den Ocnă, jupînul Chera neguțătorul și den Păușești, Stănilă și Luca și Antonie și Sfranța și unchiul său Ilie și Stepca; den Pietrari, Ivan și Stoian; den Custești, Stoica și Oprea și Dobrin; den Văleni, Opriș și Iane și Mîine. Pentru credință, am pus și picețile.

Și am scris eu, Dumitrașcu și Gligorie pustelnicul ot Păușăști, meseța septembrie, 4 dni, v leat 7144 <1635>.

După Dumitrescu, *Doc. istorice*, p. 327–328.

126

1635 (7144) septembrie 5.

† Многостію божію, Іу Матен Басараба коєвода и господинъ. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми болером господства ми Басіаіе спатар, синъ Мѣшаток вистіар¹, са să fie volnic cu această carte a domnii

méle să-și fie moșiile ale tătîni-său, lu Mușat vistiierul, cîte se vor alege veri vii, veri țigani, veri rumâni, veri bucate, vari ce se va alege din moșiile tătîni-său. Păntru c-au avut Vasilie spatarul pîră cu cinstit deregătoriu dumonii méle jupan Ivașco vel dvornic păntru fii-sa Mariia. Și au venit Vasilie spatarul înpreună cu cinstit boiarinul dumonii méle jupan Ivașco vel dvornic de au stătut de față în divanul dumonii méle și așa pîrii Ivașco vornicul cum să aibă parte fii-sa Mariia și de moșiile lu Mușat vistiierul. Iar dumnie mea am judecat înpreună cu tot cinstitul divanul domonii méle cum nu se cade să aibă parte din moșiile lu Mușat vistiierul, numai să aibă părți moșiile despre mumă-sa, jupîneasa Samfira, cît se va alege pînă acum nevîndute, vari rumâni, vari țigani, vare ce moșii vor fi din partea mîini-sa, tot, să aibă a-npărți, cum i-au judecat boiarii dumonii méle, iar cu altu să n-aibă treabă nimica boiarinul dumonii méle jupan Ivașco și cu fii-sa Mariia și cu coconele ei. Iar ce s-au vîndut pînă acum să fie vîndut, vare rumân, vare țigan, vare vie, vare ce moșii vor fi vîndute, tot să n-aibă treabă.

Și această carte să calce toate cărțile, păntru că i-am judecat dumnie mea de cîteva ori. Iar boiarinul dumonii méle care iaste mai sus scris jupan Ivașco vornicul, tot n-au vrut să se lase pre judecată. Deci dumnie mea am dat această carte a dumnie méle lu Vasilie spătarul să calce toate cărțile méle cîte le-am făcut pînă acum. Инако да нест, по реченіе господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

ИНС МѢСЦА СЕПТЕМВРІЕ Ъ ДѢНИ, ЛЕТ ХЗРМА.

† Іу Матен вшеврѣда, милостню божню господннѣ.

Іу Матю коевод <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XLVI/9. Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 204, f. 377v—378.

¹ „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistiierul,“ ...

127

1635 (7144) septembrie 8.

† Adecă eu Stroe și fratelé lu Stroe, Pătrașco, scris-am șe mărturisim cu acesta zapis al nostru, să fie de mare credință la mîna jupînului Dedului Bucureștenul ot Călinești, cum să să știe c-am vîndut stînjăni de ocină 79¹ den sat den Dărmănești ot sud Prahova, dereptū aspri gata 7990¹ și să abă și vad de moră cît să va alege cu frați.

Șe am vîndut den apa, den siliști, den cînpū, den pădure, de preste tot hotarul, den hotar pînă hotar, cît să va alege cu frați, ca să-i fie dumnilui moșie și coconilor dumnilui.

Și o-m vîndut de a noastră bunăvoe, fără nice o silă.

Și la tocmală noastră, și omeni buni mărturii: iuzbașa Stan din Dărmănești, jupînul Miho din București, Conda negoșitorul den Călinești.

Eu Cozma negoșitor de Comănești, eu amū scris acesta zapis.

ИНС МЕСЦЪ [ДѢНИ] СЕПТЕВРІЕ, ДѢНИ ѿ, ВЪ ЛЕТ ХЗРМА².

Eu Stroe.

Eu Pătrașco.

[Eu Pătrașco.]

Eu Dănilcea.

Eu Stroe de rîndul inelului n-am avut, ce am pus degetele.

Muzeul de istorie al municipiului Buc., nr. 13 750. Orig., hirtie (32 × 21), 5 peceti aplicate.

¹ Cifră corectată.

² Scris luna [zile] septembrie, zile 8, în anul 7144 <1635>.

128

1635 (7144) septembrie 8.

† Grigorie preosfeštenom arhiemitropolit Zemle Vlașcoe i jupan Hrizea vel ban Cralevschii i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru Dudescul vel vistier i jupan Miho biv vel spatari i jupan Dumitrașco biv vel vistier i jupan Mihai vel spatari i jupan Tudosie biv vel logofăt i jupan Nedelco Boteanul vel cliucer i jupan Costandin vel postelnic i jupan Vasilie vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Dumitru vel pitar i jupan Dragomir vel armaș i jupan Oprea vel agă i jupan Radul vtori vistier i Sima vtori logofăt i Radul vtori postelnic i Stroe logofăt i Bunea logofăt za vistierie și alalți boiari toți mari și mici, scriem cartea noastră a tuturor, ca să fie la mîna jupînésii Radii, ce au fost jupîneasa lui Staico paharnicul Rudeanul, ca să știe cînd s-au împreunat cu bărbatul ei, Staico paharnicul, avut-au jupîneasa Rada sate și moși și rumâni și țigani și vii și de toate de zestre de la părinții ei. Deci, cînd au fost în zilele lui Leon voevod, iar Staico paharnicul, el au căzut într-o nevoe de cătră Leon voevod, zicînd că au rămas nește bani domnești de la Pătru vodă la tată-său Tudosie logofătul Rudeanul și au avut mare nevoe și strînsoare.

Întru acéia, Staico paharnicul, daca au văzut așa, într-alt chip n-au avut cum face ca să-și scoată capul, ci fiind satele jupînésii Radei de zestre departe de casa lui, sculatu-se-au de le-au vîndut, și i-au dat sate pentru sate și rumâni pentru rumâni, că nu se-au îndurat de satele lui de lîngă casă să le vînză, ci au vîndut întîi satul Frăteștii și i-au dat satul Fometeștii și i-au vîndut Crețuleștii și i-au dat Sîmbureștii și i-au vîndut viile de la Cepturile și i-au dat viile de la Copăcel și ocina de la Cacleți fără rumâni. Și i-au vîndut partea ei den Mușcel și den Fintînéle și den Roma și den Tătărăi și i-au dat Runcul cu rumâni, fără alte datorii ce au fost Staico paharnicul dator ei ughi 300 și fără de alte bucate ce i-au fost vîndut Staico paharnicul. Și i-au făcut și zăpis cu slova lui și cu pecetea lui și cu blestem și cu mulți boiari mărturie scriși în zăpis, rudeniia lui. Și tot au fost pre séama ei aceste sate cu pace.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnului nostru Io Matei Basarab voevod, iar jupîneasa Rada, ia încă au căzut într-o nevoe. Deci n-au avut ce să facă ca să-și scoată capul den nevoe, ci au făcut aceste sate vînzătoare. Și au întrebat pre toate rudele bărbatului ei Staico paharnicul și pe Andrei spatari Rudeanul și pre toți nepoții lui, cîți au avut, ca să cumpere dentr-acése sate și moșie ce i-au dat ei, să-și scoată capul și ia dentr-aceea nevoe. Iar ei n-au vrut să să apuce a cumpăra nu mai mult de un ban.

Într-acéia, jupîneasa Rada, dacă au văzut așa, au făcut cum au putut și s-au îndatorat pe la neguțători și au pus aceste sate zălog la cine au aflat bani, de se-au plătit și se-au mîntuit de acea nevoe.

Drept acéia și noi, încă văzînd zapisul lui Staico paharnicul la mîna ei pre această tocméală ce scrie mai sus, făcutu-i-am această carte a noastră, a tot sfatul, mari și mici, ca să fie volnică această jupîneasă Radă, cu această carte ce scrie mai sus, a le țineré și a le vinde, să să plătească dă datorie și a face ce-i va fi voia. Și cine va cumpăra încă să fie cu pace și moșie stătătoare în veci. Și de cătră nimenea val sau opreală să n-aibă, că așa am dat noi toți. Și într-alt chip să nu fie. Și pentru credința întărit-am și cu pecețile și cu iscăliturile mai jos.

Pis Dumitru logofăt u București, septemvrie 8 dni, leat 7144 <1635>.
Grigorie mitropolitul.
Hrizea vel ban,
Ivașco dvornic.
Grigorie vel logofăt.
Radul vistieriu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Hurez, 719, f. 272—273v. Copie.
Altă copie ibidem, ms. 449, f. 112v—113v.

129

1635 (7144) septembrie 8.

† Многостію божію, Іу Матен Басараба воеводі и господинъ. Дават господство ми сін повелѣніе господства ми жєспавицек Марии, fata jupan Ivașco vel dvornic ce-au fost jupîneasă lu Vasilie spatarul, ca să fie volnică cu această carte a domnii méle împreună cu <co>coanele ei Neacșa i Vilae i Ioana, de să caute ce va afla bucate de ale lu Vasilie spatarul vîndute de dînsul, de cînda se-au împărțit de jupîneasă lu Mariia veri rumâni, veri țigani, au moșii, au bucate, mîncar ce se-ară fi vîndut, tot să fie volnice ale luoaře la cine le va afla pré seama lor. Căci se-au sculat Vasilie spatarul de o au lăsat fără lége, fără judecată cu acéste cocoane. Și așa l-au ajunsu cu divanul și cu pravila. Și de cătră niménilé opreală să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис септемвриѣ ѿ въ лѣтъ 7144.

† Іу Матен воевода, многостію божію господинъ.

Іу Матейю воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rez Cimpulung, LX/8. Orig., hirtie (29 × 20), pecete inelară, aplicată.

130

1635 (7144) septembrie 12.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mathei Basarab vevod și domn a toată Țara Rumânească. Dat-au domnia lui, această poruncă a domniei lui slugii domniei lui Dimei călărașul și jupînesei lui Vișai ot Liudești și feciorilor lor, cîți Dumnezeu le va dăruî, ca să le fie lor moșie la Liudești, însă partea popei lui Drăgan toată și partea preotesei lui Radei toată, din cîmpu și din pădure și din apa Colintinii, de preste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe sémnele céle vechi pentru că au fost de baștină a Dimei călărașul și a jupînesei lui Vișai de la părinții ei, popa Drăgan și preoteasa lui, dată de zestre.

Iar au cumpărat sluga domniei lui Dima călărașul, împreună cu jupîneasa lui Vișa, moșie la Liudești, însă partea Voicăi, fata popei Zîrnă, toată, de preste tot hotarul, pentru că au cumpărat sluga domniei lui Dima călărașul și jupîneasa lui Vișa drept 750 aspri gata.

Iar au cumpărat sluga domniei lui Dima călărașul moșie la Liudești, de la Rădan, însă partea unchiu-său, Stoicăi Borancea toată, oricîtă s-ar alége din hotar pînă în hotar, drept 350 aspri gata.

Iar au cumpărat sluga domniei lui Dima călărașul și cu jupîneasa dumnea-lui Vișa moșie la Liudești, însă partea lui Stan căpitanul toată, de preste tot hotarul <din>¹ hotar pînă în hotar, pentru că o au cumpărat Dima călărașul drept 700 <aspri ga>¹ta. Și au luat banii cu camătă de au cumpărat această mo<șie>¹.

Și au fost mărturii anu<me: din>¹ Crețulești, Stan logofătul și din Cocani, Bratul și Stan și Novac din Bircii ș<i...>¹ re călăraș din Liudești și din Buești, Stan și fratele lui Dragomir și din <Poi>¹ana lui Bran, popa Dușman i procii.

Meseța septembrie 12 dni, 7144 <1635>.

Bibl. Acad., DCXXV/86. Ccpie din sec. XVIII.

EDIȚII. Potra, *Te zaurul*, 176—177.

¹ Loc rupt.

131

1635 (7144) septembrie 13.

Scris-am eu Ianciul ot Flești acest al meu zapis la mîna jupînului Ghiorghie, cum să știe că i-am vîndut 3 pămînturi de loc, funie dăplin la Samara, dîn fune Mănească, drept 700 de bani, însă un loc lîngă Răducel, la Luncă, de lungu, dîn pădure pînă în Cotmeana, al doilea loc la gura hăleșteului, al treilea locu la moara Untei. Și am vîndut de a mea bunăvoe moșie aleasă. Și am întrebat pre toți frații și n-au cumpărat, ci o am vîndut jupînului Ghiorghie ca să-i fie lui și fiilor lui cîți fi va da Dumnezeu și nepoților și strănepoților, ohabnică.

Și au fost mărturii, anume: jupan Alecse i pan Manea i Duminică al lui Colceac dîn Samara, uncheașul Oprea i Răducel ot tam i Vladul Nărăcea ot tam și alți oameni buni mulți.

Pis Dumitru logofăt și Oprișu, feciorul Rélii, meseța septemvrie 13 dni, anul 7144 <1635>.

Eu Ianciul ot Flești vînzătoriu.

Arh. St. Buc., Ccndica m-rii Trivalea, 477, f. 41.Ccpie; altă ccpie ibidem, ms. 371, f. 12.

132

1635 (7144) septembrie 14.

Adecă noi, megiiășii care ne-au strîns popa Ianache din Morînglavi, pre nume am fost: Irimiia egumenul ot svînta mănăstire Căluui, ce au fost de moșie din Stănești și popa Manea din Strezești și Maxim ieromonahul din sfînta mănăstire Stănești și Stan Bălin din Chinteaști și Pătru din Bărbătești și Dragomir Robul din Doba și Ivan Buciumeanul.

Deci am căutat și am adevărat cu banul Radul Buzescul pentru un deal de vie: iaste pre moșiia Stăneștilor au iaste pe moșiia Șărbăneștilor? Deci noi am umblat cu banul Radul Buzescul din hotar pînă în hotar, din piatră în piatră. Deci am văzut cu banul Radul Buzescul dinpreună că este dealul de vie pe moșiia Șărbăneștilor. Deci l-au slobozit să aibă bună pace popa Ionache și feciorii lui, anume Pătrașco și frate-său Giura și i-au întors și vinericiul îndărăt banul Radul Buzescul, pentru că i-au dat zestre jupîneasa Buica din Șărbănești, soacra popei lui Ianache, moșie, însă din Șărbănești o funie și jumătate, preste tot hotarul.

Și au fost mulți boeri dinprejurul locului, din sus și din jos. Și pentru credință am pus și pecețile mai jos și iscăliturile.

Și s-au scris în luna lui septemvrie, în 14 zile, în zilele lui Io Matei Basarab voevod, la leatul 7144 <1635>. Și am scris eu, popa Teofil ieromonahu.

Bibl. Acad., ms. 5722, f. 254. Copie.

133

1635 (7144) septembrie 14.

Cărțile viei din dealul Boului, care iaste pe moșiia Șărbănești.

Adecă eu, jupan Radul Buzescul, ce am fost mare ban în Craiova, scris-am cartea mea acestui popă, pre nume popa Ianache din Morînglavi, ginerile jupînesei Buicăi din Șărbănești, cum să fie în pace și slobod dealul lui de vie din dealul Șărbăneștilor, că mi-au părut că iaste pre ocina mea în ținutul Stăneștilor, iar eu am adevărat bine, cu mulți oameni buni, că iaste pre ocina ce i-au dat soacră-sa, ce iaste mai sus scrisă. Ci i-am scris cartea mea, ca să fie în pace și slobod de mine și de către toți oamenii miei, într-alt chip să nu fie.

Pisahă meseța septemvrie 14, văleat 7144 <1635>.

Bibl. Acad., ms. 5722, f. 258. Copie din 1813.

EDIȚII. Ionașcu, *Doc. Morunglavii*, 301.

134

1635 (7144) septembrie 14.

† Eu, robul lui Dumnezeu, Turturea, scris-am cartea mea, să fie la mîna babei méle Stancăi, cum să știe după carte ci am făcut cu preoți și cu oameni buni, m-am socotit de întru inima mea pentru să nu-mi fie păcat, am zis să fie ocinah părtea pre mîna babei pîn va fi vie, să se hrăneasca, iar după morte-i să fie la sînge. Iar apoi, m-am socotit c-am greșit c-am vîndut ale babei niște țigance, cînd m-au lovit răul, 3 țigance, drept ughi 53, una lu Racotă, ughi 20, alta lu Dumitru Buluroiul, ughi 20, alta lu Gherghe spatarul, ughi 13, și i-am vîndut 5 pogone de vie în dealul Orlașilor, drept ughi 30, ci m-am socotit să nu mă blasteme pre urmă, ci am lăsat cîtă ocinăh se va alégé a mea la Sufléni, Stancăi, să o vînză, să se hrănească și să mă pome-nească și să aibă pace de cătră frate-mieu Badea și de cătră nepoții miei. Iar de vor eși ei din tocmeala și din cuvîntul meu, să fie blestemați de Iisus Hristos și de 12 apostoli și de 318 sveți ottți. Aceast-am scris cu mare credință.

142

Пис аз, Бентилъ логофет, мѣсеца септемвриѣ дѣ дьни, въ лѣт хърмд¹.

† Eu Turturea <м.р.>

Bibl. Acad., MDLVI/17. Orig., hirtie (15,5 × 20), pecete inelară. Copie la Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, 256, f. 497v–498.

¹ „Am scris eu, Ventilă logofătul, luna septembrie 14 zile, în anul 7144“ <1635>.

135

1635 (7144) septembrie 18, București.

† Милостією вожію, Іу Матерю воевода и господинъ въсом земле Зггров-лахінское, вискъ великаго и прѣдобраго стараго, покинномъ Іу Басараба воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господство ми семъ священник, на име попа Станчюла вт село вт Богътещи, вт сѣдство Мъш<чел> и Падъ<рец> и със синови си, елице мъ Богъ приѣстнт, ѡкоже да мъ ест вчинъ ѡ Изворани, али дѣлница Дъмитров синъ Микълов въсах, вт поля и вт шѣма и вт вода и вт дѣла със виноградіе и със винарчюла и със въс ходоком вт поскъдї, варе елика се хтет изберат вт през въсом хотаром. И пак да ест попек Станчюлов вт Богътещи едни момкъ за ациган по име. . . ¹ и една дѣщера мала за ациган, на име. . . ¹, онеже повратна се сѣт Баснаіе спатар, синъ Мъшат вистниар със втцѣ попа Станчюла вт Богътещи съда въ дъніе господства ми, тере сѣт вълѣзна вбадвѣ въ свѣта цркъвѣ и прѣпосаше сѣ със поас прѣчнстїн. И даровали сѣт Баснаіе спатар по попа Станчюла със сїм дѣлницѣ вт Изворани више пис и със сїн момци за ацигани и със едни чаш за сребро, ѡкоже да ест его за дѣдїнъ и синови м въ вѣки, а втцѣ попа Станчюла радї братѣства им, вчн ешеже сѣт даровал по Баснаіе спатар със ѡгн м аспри готови и със едни кон добръ и двѣ краве със млеко и със к̄ за вѣци със агни. И повратна се сѣт вни за ниуном добра волю без ни една силост, със ѡзнанїа мнози волѣри и добри людіе вт вкрѣстним местом.

И видѣхом господство ми и записѣла вт рѣка Баснаіек спатар за братство, сѣтворен със великою клетвою и със мнози людіе свидетелїе написани ѡ запис, на име: вт Длъгополю, Стан сѣдцѣ и Іине постелник и Панъ прѣкъладе и Ника Каскѣла и Дъмитръ Стрекѣ и попа Микъдъ канцїар и попа Михъналъ и попа Герге и вт Изворани попа Шербан и Бланкѣла и Гинѣ и Стопан, синъ Дръгичюв и вт Питещи, попа Костѣ и Стан Мокан и Станчюла и вт вивноаса, Іиню пѣхарник и вт Могошани, Манѣ и Здрѣ Гъескѣла.

И поставили сѣт Баснаіе спатар и клетвѣ: кто се хокет ѡметнит за братство, али вт сѣродинка им се хокет покъснх поперет и разорит и нсхабитн сїю ним братство и такмеженїе, тог да ест трѣклет и анаѣема и афоресан вт тнї втци еже сѣт въ Некен и да имат част със Ісда и със Ірїа.

Сего радї, господство ми ешеже сѣм поновна и стврѣднл братствїа им и над сїе книгѣ господство ми. И дадох сѣм господство ми попа Станчюлов, ѡкоже да мъ ест вчинѣ и ацигани дѣдїнъ и въ вхѣбѣ синовом и виском и прѣвнѣчетом и не вт когождо непоколѣбнмо, порнзмо господство ми.

Сеже ѡко и свидетелїе поставѣлем господства ми: жѣпан Хриза вел ван Кралевскїн и жѣпан Іеашко вел дворник и жѣпан Гангорїе вел логѣфет и жѣпан Дъмитръ Дъдескѣла вел вистниар и жѣпан Неделко вел ключар и жѣпан Баснаіе вел стоаник и жѣпан Бѣзника вел колмсн и жѣпан Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, Гангорїе вел логофет.

И написах аз, Пепѣдат логѣфет, въ настолни граду Бскоурещи, мѣсеца септемвриѣ нѣ дьни и вт вѣдла до въ сего писанїе, теченїе лѣтом въ лѣт хърмд, лѣта господина хъхлѣ.

† **Іу Матею воєвода, милостію божію господннъ.**
Іу Матею воєвода <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui preot, anume popa Stanciul din sat din Bogătești, din județul Mușcel și Pădureț și cu fiii lui, cîți fi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Izvorani, însă delnița lui Dumitru, fiul lui Micul, toată din cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii și cu vinăriciul și cu tot venitul de peste tot, oricît se va alege de peste tot hotarul. Și iarăși să-i fie popii Stanciul din Bogătești, un copil de țigan anume. .¹ și o fată mică de țigan anume. .¹ pentru că s-au înfrățit Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistierul, cu părintele popa Stanciul din Bogătești, acum în zilele domniei mele, de au intrat amîndoi în sfința biserică și s-au înțins cu brîul preacuratei. Și a dăruit Vasilie spătarul pe popa Stanciul cu acea delniță din Izvorani mai sus scrisă și cu acei copii de țigani și cu o ceașcă de argint, ca să-i fie lui și fiilor de moștenire în veci, iar părintele popa Stanciul, pentru frăția lor, el încă a dăruit pe Vasile spătarul cu 40 ughi aspri gata și cu un cal bun și două vaci cu lapte și cu 20 de oi cu miei. Și s-au înfrățit ei de bunăvoia lor, fără nici o silă, cu știrea multor boieri și oameni buni din jurul locului.

Și am văzut domnia mea și zapisul de înfrățire de la mîna lui Vasile spătarul, făcut cu mare blestem și cu mulți oameni martori, scriși în zapis, anume: din Cîmpulung, Stan județul și Iane postelnicul și Pană pîrcălabul și Nica Cascul și Dumitru Strechea și popa Micudă clisiarul și popa Mihăilă și popa Gherghie și din Izvorani, popa Șerban și Vlaicul și Ghinea și Stoian, fiul lui Drăghici și din Pitești, popa Costea și Stan Mocanu și Stanciul și din Aninoasa, Ianiu paharnicul și din Mogoșani, Manea și Udrea Găescul.

Și au pus Vasilie spătarul și blestem: cine se va lepăda de frăție sau va încerca dintre rudele lor să calce și să strice și să nimicească această înfrățire a lor și tocmeală, acela să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți, care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

De aceea, domnia mea încă am înnoit și am întărit înfrățirea lor și pe această carte a domniei mele. Și am dat domnia mea popii Stanciul, ca să-i fie ocina și țiganii dedîină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hrîza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt. .

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna septembrie 18 zile și de la Adam pînă la această scriere, cursul anilor în anul 7144, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod <м.р.>

Bibl. Acad., DXCIV/11. Orig., hîrtie (28 x 42), pe ete timbrată.

¹ loc alb.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voevod și domnu. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele lui Turturea ot Sufleni, ca să fie în pace și slobod de acum înaintea de către nepotŭ-său Necula, feciorul lui Tudorache, frate-său și să aibă pace și fămeia lui Stanca în urma lui, mai mult val să n-aibă.

Pentru că au venit Turturea înaintea domnii mele la oraș la Floci de s-au jăluit și au spus cum i-au fost Necula nepot de frate. Deci dacă au venit Necula din robie, iar Turturea l-au luat de l-au înbrăcat să-l ție în casă, să-l hrănească la vreme de bătrînețe, cum am văzut domniia mea și cartea lui Alexandru voevod Iliiaș, leat 7137, pre această tocmeală. Iar apoi, Nechita, muma Neculii și cu un frate al ei au vrut să ia pre Necula de la Turturea și au vrut să-i scoată și parte de la Turturea și s-au pîrît de față înaintea lui Alexandru voevod la divan. Și l-au judecat: de va vrea să șază Necula la unchi-său, Turturea, să-l hrănească el, să-i dea bucate și să-i fie fecior, iar de nu va vrea, să n-aibă treabă.

Deci, cîndu au fost acum, în zilele domnii mele, iar ei au venit de s-au pîrît iarăși de față și iară pîrîia ca să ia bucate din casă. Iar într-aceia domniia mea am judecat și am dat ca să aibă pace și el și fămeia lui în urmă, mai multu val să n-aibă, că iar au rămas Necula de lege și a doa oră, mai mult treabă să nu aibă în casă că așa este învățătura domnii mele. Într-alt chip să nu fie, după zisa domnii mele. Și însumi am zisu domniia mea.

Scris în Orașul Floci, septemvrie 20 dni, leat 7144 <1635>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, 256, f. 497. Copie.

137

1635 (7144) septembrie 24.

† Eu Pătrașco, feciorul loi Căzan de Zălogi, scris-am și mărturisăscu cu cest zăpis al meu, cum m-am dus la Molduva de am jăcuit nește haine aiși la Manea. Dici ne-ou prinsu și au vrut să ne spînzuri; iar Vlasie s-au sculat de me-au plătit capul, iar Căzan tată-meu au dat moșiia de la Zălogi cît iaste partea tătine-meu toată. Și au dat 15 ughi, iar cîndu î<i> va da banii să hie volnic să-și ia moșiia.

Și mărtorie iaste: Popa armaș i Radul armaș i Ursul ot Focșeni i Pătru vătămanul i Toader i Nechifor ot Jiliște i Soltan ot Budești i Bădilă fratele armașului și Șteful ot Urechești. Și pântr<u> cr<edi>nț<a> n<e-am> pu<s> și pecea<ț>ăle noastre să să știe.

Е ЛѢТЪ 7144, МѢСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ КЪ ДНИИ.

Pis Mirăuș diiac.

Ah. St. Buc., M-rea Rîmnicu Sărat, XVII/1. Orig., hirtie (27,5 × 20,5), rupt, 3 peceți aplicate. Cu o copie din sec. al XIX-lea.

138

1635 (7144) septembrie 25.

† Adică eu Radul Gălăgie ot Liperești, scris-am al meu zăpis la mîna Radului logofătul ot Țigănești, ca să fie de mare credință, cum să să știe că mi-i-amu vîndut totă partea mea de moșie cît amu avut tot din Liperești

nsă stfnjini 200, stfnjanul cîte bani 20. Și o-mu vîndut de a mea bunăvoini și cu știr(ea) tuturor fraților de moșie, deci să-i fie dumnelui moșie stătătoare ohabnică în véci, dumnealui și cuconilor dumnealui, cîț[ț]i Dumnezeu va dărui.

Și cîndu amu făcut acestu zapisu, fost-au mulți omeni buni mărturie, care-și vor pune mai josu iscăliturile și degetile. Și pentru mai adeverită credință, mi-am pus degetul mai jos ca să crează. Și amu scris eu, popa Ionașco den Lîperești. *МѢСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ ДАНЪ КѢ, ВЪ ЛѢТЪ ХЗРМА.*

Eu Radul Gălăgie.

Eu Micul roșul ot Perieți măr(tu)rie.

Il(ie).

Eu Drăghici logofătul.

Eu Panait mărtur(i)e.

Eu Stoica Oglindescu.

Mona(h) Calivit.

E(u) Udrea mărturie.

Eu Ianoș megiașu mărturie.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLII/12. Orig., hîrtie (29,5 × 21).

139

1635 (7144) septembrie 30.

† Să să știe că au luat Vucina vel peharnicul și Găleşăștii s-au voit de a lor voe de au luat megiași și din prejurul locului și din sus și din jos, din Borlești pri Dușca și Palciul și din Dobrogoste, Pătru i Badea, din Zărănești, Vladul i Oprea, din Păpușari, Roman. Și ispravnic au fostu Stoica peharnicul ot Zărănești, de i-am hotărît acești 6 megiași o moșie ce au cumpărat Vucina vel peharnicul cînd s-au făcut o șugubină pre acel loc și au dat ughi 30 pre 160 de stfnjeni și pre un vad de m(oa)ră care mo(a)ră au fost înpresurat Ivan de Găleşăști, fratele lu Pană. Și o-m luat noi acești 6 migiași di o-m dat cu ale nostre suflete să o fie peharnicul Vucina să-i fie lui moșie și feciorilor lui. Și cine să va t(r)agi de el.

Și am hotărît noi a(ce)ști 6 megiași și i-am ales partea lu(i) și am pus pitri pre unde i s-au venitu moșia lui. Iar cine va sparge și cine va muta hotarale pre unde le-am pus noi, să aibă globă 90 de iape, că aam adevîrat cu ale nostre suflete.

ПИС МѢСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ Л ДАНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХЗРМА.

Dușca.

Palciul.

Pătru.

Badea.

Roman.

Vladul.

Oprea.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CLXIII/3. Orig., hîrtie (23,5 × 21,5).

146

† Adecă eu Baia ot Ciocéni scres-am acesta al meu zăpis ca să fii la mîna jupînului Costanden postélnicului i jupa<ni>ța Bălașa¹, cum să se știe că i-am vîndut 2 pogoni de vii în dealul Loloșițelor, derept bani 300. Și le-am vîndut de a mea bunăvoi, ca să fii domneloi moșii.

Și martorii încă am pos: părintele egumen de la mănăstire de la Groiu și Stoica păharnicul i Drăghici ot Chirba i Dunbravă ot Crîngu i Sînbătă scaunul ot Crîngu. Deci așa să știe.

Иис октомврие 5 дьни, лѣт 7144.

Eu Stoica peharnic.

Ermonah Lontie.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LVIII/3. Orig. hîrtie (30 × 19,5). Copie ibidem ms. 132, f. 82v.

¹ Cuvintele: „i jupanița Bălașa“ scrise deasupra rîndului.

† Adecă eu, Patrașco ot Dărmănești, scris-am acesta al miu zăpis, ca să fie de mare credință la mîna dumnelui Stroe logofătul ot Leurdeni, cum să se știe că i-am vîndut toată partea noastră de ocină den sat den Dărmănești, ot sud. Prah<ova>, din cîmpu, den pădure, den apă, den siliște satului și de preste tot hotarul oarecît se va alege. Însă stînjini 40 în latul ocinii, iar în lungu, den matca Praovei, pînă în matca Prăoviței, drept bani gata 2 700.

Și o am vîndut de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, ca să fie dumnelui și coconilor dumnelui moșie în vec. Însă i-am vîndut moșie fără rumâni.

Și mărturii încă au fost mulți boeri, anume: Mogoș iuzbașa, Vîlcul de Dărmănești, Dédul ot Călinești Bucureștianul, Stanciul logofătul, Once pîrcălabul ot Stoinești.

Иис аз, поп Станчѣа от Брънеци. Иис октомврие 6 дьни, лѣт 7144¹.

Mogoș iuzbașa za roși

Eu Pătrașco

Vîlcul de Dărmănești

Eu Oncea pîrcălabul

Eu Dédul Bucureștianul ot Călenești

Stanciul logofăt mărturie².

Muzeul de ist. al municipiului Buc., nr. 13 746. Orig., hîrtie (32 × 22), 5 peceti aplicate. Cu o copie la Arh. St. Buc., ms. 1 354, f. 49.

¹ „Am scris eu, popa Stanciul din Brănești. Scris octombrie 6 zile, în anul 7144“ (1635).

² Semnături autografe.

Fii-meă Nedéliei.

† Adecă eu Stanciul Gélalăul scres-am acesta al meu zăpis ca să fie la mîna jupînului i Costanden vtori postélneç i jupa<ni>ța Bălașa jupîneasa dumnealui, cum să se știi că i-am vîndut 1 pogon și o cetvîrte de vii drept bani 400. Și le-am vîndut de a mea bunăvoi, ca să fie dumnealoi moșie și cuconilor dumnealui.

Și mărturii încă am pus: egumenul Leontie de la mănăstirea de la Gruiu i Stoica peharnicul ot Dragomirești i Mircea scaunul ot Chirba i Drăghici roșul ot tam i Dumbravă roșul ot Crîngu i Sînbătă scaunul ot Crîngu. Însă acéstă vie ce i-am vîndut iaste în dealul Loloîștilor.

ΠΙΣ ΟΚΤΟΜΒΡΙΕ Σ ΔΑΝΗ ΛΕΤ ΕΡΜΑΔ.

Eu Stoica peharnic <m.p.>

Eu ermonah Liuntie <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LVIII 4. Orig., hirtie (29 × 21). Copie ibidem, ms. 132, f. 82v.

† Adecă eu Iacov logofătul scris-am zăpisul meu să fie de credință la mîna jupînului Sima logofătul, cum să se știe că am pus zălog 500 de stînjeni de ocină de în Sténca și cu rumâni ce se vor alege pînă la rojdestvo Hristova cu baltă, cu cîmpu, să aibă a lua venitul tot ce va fi pînă-i voi da banii. Însă o am pus zălog dreptu ughi 30, iar de la zi de no-i voi putea da banii, ce voru prețui nește boiari buni, să-mi mai dea bani ce voru face și să-și fie moșia, iar eu pînă atunce să nu aibu trebă nici în baltă, nici de în pește, nici de în nimic să iau.

Și la această tocmeală foast-au mulți boiari carii vor pune pecetele mai jos și iscălitorile. Și pentru credința pus-am și eu iscălitora.

Pis measeța ohtombrie 7 dni, leat 7144 <1635>. Și am scris eu sin<gu>¹ru, cu mîna mea.

Iacovu logofăt iscal

Κοσταντην Κατακουζινο² vel postelnic.³

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV 24. Orig., hirtie (31,5 × 21,5).

¹ Loc rupt.

² Constantin Cantacuzino

³ Ambele semnături, autografe.

† Adecă eu Stoica peharnicul scris-am acesta al meu zăpis ca să fie de mare credință la mîna jupînului Costandin vtori postélneç, ca să se știi că i-am fost vîndut mai de nainte vréme 15 pol pogone de vii, iar după acéia i-am mai vîndut dumnealui încă doo i pol pogone di vii cu locul cît vor ținea

viile drept bani gata 1 700, costande 5. Și le-am vîndut de a mea bunăvoi ca să fii dumnealui moșie.

Mărtorii încă am pos: părintele egomenul de la mănăstire de la Gruiu, ot Crîngu Dunbravă roș ot Chirba, Drăghici roș i Sînbătă scaunul ot Crîngu, că să fii dumnealui moșie.

ИНС УКТОМВРІЕ Ъ ДЪНИ, ЛѢТ ХЪРМА.

Eu Stoica peharnic.

Dunbravă roșu.

Francesco <m.p.>¹

Drăghici roșu.

Sînbătă scaun.

Petru scaun.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LVIII/5. Orig., hirtie (29 × 21), 2 peceti aplicate. Copie ibidem ms. 132, f. 83.

¹ Semnat cu litere latine.

145

1635 (7144) octombrie 20.

† Scris-am eu Voicilă de Mugoșești, scris-am răvașul miu, ca să fie la mîna Bunea logofătul, cum să se știe că i-(a)mu vîndutu parte mea de mușai de în Grădiște de Jusu, însă sti(n)jăni 20 și cu o răzură de vi(e) de la Stă-jărea, dreptu bani gata 500. Și amu vîndutū această mușai di bunăvoia mea.

Și mărturé: popa Stanciul și Șarbanu pîrcălabul, Micul, Titul și on-chișul Nanu.

ИНС МѢСЕЦА УХТОМВРІЕ КЪ ДЪНИ, В ЛѢТ ХЪРМА¹

Bibl. Acađ., CCCXCIX/37. Orig. hirtie (15 × 19,5).

¹ „Scris luna octombrie 20 zile, în anul 7144”.

146

1635 (7144) octombrie 23, București.

† Многостію вожією, Іу Матерю воевода и господинъ вѣсон земли Уггрок-лаѳинское, вѣск великаго, стараго, поконнаго Іу Басараба воевода. Даватъ господство ми сіе повеленіе господства ми слѣгъ господство ми Могошов лугѡфет вт Пъслещі и със снновн си, еанци Богъ даровахъ, ѡкоже да мѡ естъ вчинѡ ѡ село ѡ Стрѣмбѣни, вѣ сѣдство Прахова, али делъ Бладѡлов и а братомъ си Станчулов и Станомиров, синъ Тоадеров, делъ имъ вѣсахъ вт полю и вт шѡма и вт дѣла съ лозіе и вт седалице селокъ, вт посухдан, варе еанка се хтитъ избратъ вт презъ вѣсомъ хота-домъ, понеже естъ покѡпна Могош логофетъ сію вѣше речена вчинѡ вт надъ Бладѡл и вт Станчул и вт Станомир, синѡ Тоадеровъ вт село вт Стрѣмбѣни за хѣт аспрн готовн. Обаче да се знаетъ: вт Стрѣмбѣ ѡ далъ дорнъ Балѣ Корѡлаве и ѡ широкъ сеженн на полю. Занеже естъ ена покѡпна Могош логофетъ сіа вчинѡ ещеже вт прѣжде вѣрѣме, вт при дѣнн поконномѡ Шербанѡвѡ воеводъ, по вѣрѣме за гладно и за неволю.

І потомъ, къда естъ ена пакѣже вѣ дѣннѡ господство емѡ, а Радѡл и Дѣдѡл, вѣн вѣзвнгохъ прѣхъ прѣдъ Шербанъ воеводъ и пошелъ естъ тере съпрѣше се за лицѡ

със Могош логофет. И сице прѣше по Могош логофет, како нѣст нх ест въспрашает когда ест покѣпна Могош логофет сѣмъ учинѣ. Таже, въ томъ, Шербанъ воевода, господство емѣ гледал ест и сѣдла по правдѣ и по законъ и ест даа Радѣловъ и Дѣдюловъ законъ вѣ болѣри, икоже да заклѣше како нѣст нх ест въспрашает. И Радѣла и Дѣдюла, шни никакоже нѣст се сѣт могаѣ прифатити се шт законъ, анѣ ест шстал Радѣла и Дѣдюла шт законъ и шт сѣжденіе шт предъ Шербанъ воевода. И шт тогда само въс бна ѣ мирно, занеже то бантованіе нѣст нмалъ.

И кѣда ест бна въ днѣе Радѣла воевода, синѣ Мнхнекъ воевода, въ прѣвое редъ за господство, а Радѣла и Дѣдюла, нже сѣт више регени, шни пакнже въсдвигнетъ сѣпрѣніе и пошел ест тере сѣпрѣше се за лицѣ предъ Радѣла воевода. И сице сѣт сѣпреа по Могош логофет ѣ днѣан, како да нх ѣметина аспрінъ назадъ. Бѣ томъ, господство емѣ гледал ест и сѣдла по правдѣ и по законъ и даа ест господство его Радѣловъ и Дѣдюловъ законъ пакнже вѣ болѣри, икоже да заклѣ како нѣст ю ест пнтаетъ Могош логофет кѣда ест бна покѣпна, нже сѣт виан шни тогда зде въ земле. Таже, въ томъ, шни нѣст се сѣт можетъ ѣфатити шт законъ нже въ едни шбразъ, нѣ пакн ест шстал шт законъ и втораго крато и шт предъ Радѣла воевода. И видѣхомъ господство ми и прочитахомъ и кингѣ Радѣла воевода за прѣхъ и за шстал, когда вистъ теченіе лѣтомъ хЗрл. И шт тогда само въс бна ѣ мирно.

И потомъ, кѣда ест бна сѣда, въ днѣе господство ми, а Радѣла и Дѣдюла и жена его, Добра, шт село шт Стрѣмбѣни, шни пакнже ест днѣша преніе, како ест сѣпреа и ѣ днѣе прочіемъ господари и пришел ест прѣдъ господство ми, тере сѣпрѣше се за лицѣ със Могош логофет ѣ днѣан. Бѣ томъ, господство ми сѣмъ гледал и сѣдла по правдѣ и по законъ, кѣпноже сѣ въснхми честитиши правителниши господства ми и сѣмъ истинствоваа господство ми, како ест ходна сѣ преніе и безъ правостію шт при днѣе Шербанъ воевода до нинѣ, тере сѣт по много шт кѣ годни. Таже пак ест шстал Дѣдюла и жена его, Добра, шт законъ и шт сѣжденіе и шт предъ господство ми и третаго крато.

Сего радѣ, господство ми сѣмъ поновна и ѣтерѣднхомъ кингове нинимъ господари за прѣхъ, како ест бна и шт преже вѣрѣме и даа сѣмъ господство ми Могош логофетѣ, икоже да ем ест учинѣ дѣдінѣ и въ шхубѣ синовомъ и вѣнкомъ и прѣвнѣчедомъ и не шт кожде непоколѣвнмо, порнзмо господства ми.

Сеже ѣбо и сведителіе поставнхъ господство ми: жѣпанъ Хрнза велъ банъ Кралевскіе и жѣпанъ Івашко велъ дворникъ и жѣпанъ Гангоріе велъ лшгѣфетъ и жѣпанъ Дѣмитрѣ велъ вистѣаръ и жѣпанъ Мнхю велъ спатаръ и жѣпанъ Баслаіе велъ столникъ и жѣпанъ Бѣзинка велъ комисъ и жѣпанъ Бѣчина велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. Исправникъ, Гангоріе велъ лшгѣфетъ.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ логофетъ, въ градѣ Бѣкѣреци, мѣсеца шхтомеріе кѣ днѣи и шт Ідама даже до селѣ, въ сего писаніе, теченіе лѣтомъ въ лѣтъ хЗрмд, а шт рождество Христово, хХлѣ.

† Іw Матею вшевода, мнолостію божію господнѣ.

Іw Матею воевода (m. p.)

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mogoș logofătul din Păulești și cu fiii, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în sat în Strîmbeni, în județul Prahova, însă partea lui Vladul și a fraților săi Stanciul și Stanomir, fiii lui Toader, toată partea lor din cîmp și din pădure și din dealul cu vie și din vatra satului, de pretutindeni oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Mogoș logofătul această mai sus zisă ocină de la Vladul și de la Stanciul și de la Stanomir, fiii lui Toader din sat din Strîm-

beni, pentru 1 300 aspri gata. Însă să se știe: din Strîmba în lung pînă în Valea Corbului și în lat, stînji în cîmp. Pentru că a cumpărat Mogoș logofătul această ocină încă dinainte vreme, din zilele răposatului Șerban voievod, pe vreme de foamete și de nevoie.

Iar apoi, cînd a fost iarăși în zilele domniei lui, iar Radul și Dediul, ei au ridicat pîră înaintea lui Șerban voievod și au venit de s-au pîrît de față cu Mogoș logofătul. Și așa pîrau pe Mogoș logofătul că nu i-a întreat cînd a cumpărat Mogoș logofătul această ocină. Deci, întru aceea, Șerban voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat lui Radul și lui Dediul lege 12 boieri, ca să jure că nu i-a întreat. Iar Radul și Dediul, ei nicidecum nu s-au putut apuca de lege, ci au rămas Radul și Dediul de lege și de judecată dinaintea lui Șerban voievod. Și de atunci încoace au tot fost în pace, pentru că bîntuială n-au avut.

Iar cînd a fost în zilele lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în primul rînd de domnie, iar Radul și Dediul, care sînt mai sus ziși, ei iarăși au ridicat pîră și au venit de s-au pîrît de față înaintea lui Radul voievod. Și așa au pîrît pe Mogoș logofătul în divan, ca să-i întoarcă asprii îndărăt. Întru aceea, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat domnia lui lege iarăși 12 boieri lui Radul și lui Dediul, ca să jure că nu i-a întreat Mogoș logofătul cînd a cumpărat, nici au fost ei atunci aici în țară. Deci, întru aceea, ei n-au putut să se apuce de lege în nici un chip, ci iarăși au rămas de lege și a doua oară și dinaintea lui Radul voievod. Și am văzut domnia mea și am citit și cartea lui Radul voievod de pîră și de rămas, cînd a fost cursul anilor 7130. Și de atunci încoace au tot fost în pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Radul și Dediul și soția lui, Dobra, din sat din Strîmbeni, ei iarăși au ridicat pîră, cum au pîrît și în zilele altor domni și au venit înaintea domniei mele de s-au pîrît de față cu Mogoș logofătul în divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am adevărit domnia mea că au umblat cu pîră și fără dreptate din zilele lui Șerban voievod pînă acum, de sînt mai mult de 20 de ani. Deci iarăși au rămas Dediul și soția lui, Dobra, de lege și de judecată și dinaintea domniei mele și a treia oară.

Pentru aceasta, domnia mea am înnoit și am întărit cărțile acelor domni, de pîră, cum a fost și dinainte vreme și am dat domnia mea lui Mogoș logofătul, ca să-i fie lui ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logăfăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea București, luna octombrie 23 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144, iar de la nașterea lui Hristos, 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Iași, DCCXIII/2. Orig., hîrtie, pecete timbrată, căzută.

† Adecă noi 12 boiari hotarnici ai părintelui Ionechie egumenul de la sfînta mănăstire Glăvăciogul și ai lu Pavel postelnicul ot Cernătești cu ceata lui carii am fostu luați pre răvașe domnești, anume: ot Scăiani, Tudor i Neagul Căpășescul i Mordan i ot Drăgănești, Radul Nebunul i Voicilă i Cîrstiiian i ot Negovani, Radul lu Cîrstiiian i Irimin i Dragul i ot Urlați, Stanciul Largului i Corcan i ot Băbeni, Boica scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna jupînului Dumitrașco biv vtori cliucer, cum să se știe întîmplîndu-ni-se a hotărî satul Cernăteștii cu mănăstirea Glăvăciogul, luat-ne-au și dumnelui cliucerul Dumitrașco ca să căutăm hotarul Bucovului de cătră ocina Cernăteștilor. Într-acéia umblat-am și am căutat înpreună cu părintele Ionechie egumenul și cu jupînul Dumitrașco cliucerul și cu Pavel postelnicul și cu toți megiașii ot Cernătești și s-au tîmplat și Radul vtori armaș ot Stănțești și mulți boeri și megiași bătrîni de înprejurul locului și am adevărat hotarăle céle bătrîne înpietrite de veac.

Însă hotarul Bucovului de cătră satul Cernătești să se știe: de în piatra de în marginea podgorii den jos pre Colnicul Lungu în sus pînă la stăjariul înfierat de în răs_pîntii, de acolo mîrge drept pînă în Lacul Stăjăretului; deci pre Calea Stăjăretului în drept pînă în Coasta Turcului, de acolo mîrge în drept pînă cade în Bucoviel la moara ci s-au chiebat a Boicăi șătrariul.

Așa am căutat și am adevărat cu sufletele noastre și pentru credința pusu-ne-am și peceșile.

ИНС МѦКЕЦА УХТОМЕРІЕ КЪ ДНИ, УТ ПДАМА В ЛѦТ ХЗРМА.

Ioanichie egumenul <m.p.>

Radul Nebunul ot Drăgănești.

Voicilă ot Drăgănești.

Cîrstiiian ot tam.

Mordan ot Scăiani.

Arh. St. Buc., A.N., CXIX/4—5. Orig., hirtie (31 × 21,5), 13 peceți aplicate.

† Adecă noi 12 boiari hotarnici ai părintelui Ionechie, egumenul ot Glăvăciog și ai lu Pavel postelnicul cu ceata lui, care am fostu luați pre răvașe domnești, anume: ot Scăiani, Tudor i Neagoe Căpușăscul i Mordan i ot Drăgănești, Radul Nebunului i Voicilă i Cîrstiiian i ot Négovani, Radul lu Cîrstiiian i Irimin i Dragul i ot Urlați, Stanciul Largului i Corcan i ot Băbeni, Boica, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la sfînta mănăstire Glăvăciogul, cum să să știe că am ales și am hotărît ocina sfintei mănăstiri, însă jumătate de sat de în Cernătești, de cătră ocina lu Pavel postelnicul cu ceata lui.

Și o am înpietrit de cătră ocina lor prîn mijlocul ocinei Cernăteștilor, însă hotarul de în mijloc, să să știe: de în apa Teleajenului, de în capul Costițelor, pre în mijlocul cîmpului, pînă în podul Țorlofii; de acoloa în sus, în drept, pînă în groapa Balăi în măr; de acoloa, mîrge în sus, în drept, pînă în slême, în groapa lu Țimirlon, la un stăjariu înfierat; de acolo, pogoară în jos în drept, pînă cade în hotarul Drăgăneștilor. Și iar să să știe, în lat pînă în hotarul Bucovului; însă hotarul de cătră Bucov să să știe: de în piatra de

în marginea podgorii, den jos, în sus pre colnicul lungu pînă la stăjariul înfierat de în răspintie; de acoloa mîerge drept pînă [pînă] în lacul stăjăretului; de-ci, pre calea stăjăretului, în drept pînă în Coasta Turcului; de acoloa mîerge în drept pînă cađe în Bucoviel, la moara ci s-au chemat a Boicăi sătrăriul.

Aceasta am ales și am adevărat cu sufletele noastre pre sémne bătrîne și cu noi mulți boiari și megiiși bătrîni de înprejurul locului au fost cînd am hotărît această moșie ci-i mai sus-zisă.

И написах аз, ДСМИТРОС ЛОГОФЕТ, МЪСЕЦА УХТОМВРІЕ КЪ ДЪНИ УТ ПДАМА В ЛЪТ ХЪРМА.

И исправник, ДСМИТРАШКО КЛЮЧЕР УТ ФИЛИПЕЦИ ¹.

Neagoe Căpușă ot Scăieni.

Tudor ot tam.

Radul Cîrstiian ot Négovani.

Irimin ot tam.

Radul Nebunul ot Drăgănești.

Voicilă ot Drăgănești.

Dragul ot Négovani.

Cîrstiian ot Drăgănești.

Mordan ot Scăiani.

Stanciul Largului ot Urlați.

Corcan ot tam.

Boica ot Băbeni.

I ispravnic, Dumitrașco cliucer <m.p.>

<Pe f. 2, adaos ulterior:> „Să se știe de hotarul de la Teleajin pre drumul Ocnii de cîte funi au fostu de 36 și funea de 20 de stînjini; așjidirea și de în piatră, hotarul despre Bucov, pre suptu podgorie pînă în podul Țorlofii, iară în sus, i latu cîte 80 de funi“.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XVII/4. Orig., hirtie (31 × 22); 13 peceti inelare, aplicate. Cu o copie din prima jumătate a sec. al XIX-lea. Copii ibidem, ms. 223, f. 73; altă copie la Bibl. Acad., CCCLXXXVII/26 și 37.

¹ „Și am scris eu, Dumitru logofătul, luna octombrie 26 zile, de la Adam în anul 7144 <1635>.

Și ispravnic, Dumitrașco cliucerul din Filipești“.

149

1635 (7144) octombrie 27, București.

† Adecă eu Manea, feciorul lu Ursu de în Motomeanul, scris-am și mărturisescu cu acest zapis al meu, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Hrizei vel ban, ca să se știe cum am fost om megiiș cu ocină în satu la Motomeanul în județul Vlășcei, de moșie, de stremoșie. Deci cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Mateiu Basaraba vovod, iar eu singur Manea de voia mea, fără de nici o silă, m-am vîndut rumân jupînului Hrizei vel ban, cu toată moșia mea den Motomeanul, oricît va fi, drept ughi 14, bani gata. Și m-am vîndut de bunăvoie cu știrea tururor megiișilor de pre înprejurul locului, ca să-i fiu rumân cu moșia mea și cu feciorii miei, moșie lui și coconiloru.

Și la această tocmeală a noastră fost-a(ū) mărturie: popa Ivan și de Brézo, Necula, feciorul Albului comisul și Dan vatahul și Dobre și Tudoru și Stanciul de Rumânești și Calotă, feciorul lu Ventilă vatahul de Tătulești și de Bărbătești, Tudoru, feciorul lu Nan postelnicul și de Motomeanul, Nechita și Stan, fratele pîrcălabului.

Aceasta mărturisescu și pentru mai adeverită credință pus-am și peceate.

И написал аз, Лепѣдат логѡфѣт, 8 Бѣкѡрѣши, мѣсеца охтомвриѣ къ дъни, въ дънѣ свѣти Нестор, в лѣт 7144.¹

Eu Manea <m.p.>

Necula.

Tudor.

Dobre.

Danū vāta<h>.

Tudor.

Calotă.

Stanciul.

Arh. St. Buc., A.N., CLXXVI/3. Orig., hîrtie (30 × 21), 8 peceți aplicate, din care 3 cu legende turcești.

¹ „Și am scris eu, Lepădat logofătul, în București, luna octombrie 27 zile, în ziua sfîntului Nestor, în anul 7144” <1635>.

150

1635 (7144) octombrie 29, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod și domnū a toată Țara Rumânească, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniū méle popei Ianache din Morînglavi și preotésii lui, Cherei, fata Buicăi, și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să fie lor oarecare vie în dealul Șărbăneștilor, ce au fost de zestre preotésii Cherei de la părinții ei de mai nainte vréme, pentru că această mai sus zisă vie fost-au bătrână și dreaptă moșie de la moșul ei, Giura cel mare, ci au fost rămas pe mîna Buicăi, fata Giurei celui mare, iar Buica, ia au fost dat fétei sale Cherei și gineri-său popei Ianache zestre. Și tot au ținut popa Ianache și preoteasa lui cu bună pace pînă acum în zilele domniū méle.

Iar cînd iaste acum, în zilele domniū méle, iar cînstitul boeriu domniū méle, jupan Radul ce au fost ban mare al Craiovei, el s-au fost pus în spinarea popei lui Ianache, ca să-i ia vinerici dintr-această mai sus scrisă vie, ce au fost dat Buica zestre fétei sale Cherei și gineri-său popei Ianache. Și așa zicea banul Radul Buzescul, cum că au fost această vie pe moșia lui de la Stănești, iar nu pe moșia Șărbăneștilor. Și au luat boeriu domniū méle ce e mai sus scris vinericiu dintr-această mai sus scrisă vie. Iar popa Ianache, deaca au văzut că au luat vinerici din moșia lui, el n-au suferit a da vinerici din moșia lui, mai sus scrisului boeriu domniū méle, ci au adus popa Ianache mulți boeri și oameni buni, anume: Ieremiia egumenul de la sfînta mănăstire Călușul, ce au fost de moșie din Stănești și popa Manea din Strezești și Maxim monahul de la sfînta mănăstire Stănești și Stan Bălin din Chintești și Pătru din Bărbătești și Dragomir Robul din Doba și cu mulți boeri, carii nu sînt scriși aici în cartea aceasta. Într-acéia, acești boeri mai sus scriși, foarte bine

au căutat și au adevărit, cum nu iaste această vie pe moșia Stăneștii, ci au fost pe moșia Șărbăneștilor.

Apoi, într-acéia, cinstitul boeriu domnii méle Radul banu Buzescul, déaca au văzut că iaste viia popei lui Ianache pe moșia Șărbăneștilor, el au făcut un răvaș la popa Manea din Strezești, de au întors tot vinericiul înapoi și au mărturisit sîngur înnaintea tuturor mai sus zisilor boeri, cum mai mult améstec să nu aibă cu această vie, pentru că au fost dreaptă moșie a popei Ianache de zestre.

Și am văzut domnia mea și cărți bătrîne pe această mai sus zisă moșie: cartea Vladului voevod, feciorul Vladului voevod, cu leatul 7040 și cartea lui Mihai voevod, cu leatul 7104 și cartea lui <Leon>¹ voevod, cu leatul 7138. Și am văzut domnia mea și răvașul boeriu domnii méle Radului banul Buzescul la mîna popei lui Ianache, cum i-au întors vinericiul înapoi.

Drept aceasta, am dat și domnia mea, ca să fie viia ce e mai sus scrisă popei lui Ianachie în pace și slobodă de către cinstitul boeriu domnii mele pan Radul Buzescul biv vel ban și de către feciorii lui și de către toate rude-niile lui și de către niminea să nu să clătească, după porunca domnii méle.

Îată dar și mărturii am pus domnia mea: pan Hrizea vel ban al Craiovei și pan Ivașco vel dvornic și pan Grigorie vel logofăt și pan Dumitru vel vistieriu și pan Mihai vel spatar și pan Vasilache vel stolnicu și pan Buzinca vel comisu și pan Vucina vel paharnic și pan Costandin vel postelnic. Și ispravnic, pan Grigorie vel logofăt.

Și am scris eu, Soare logofătul, în scaunul cetății Bucureștii, octomvrie 29 dne, văleat 7144 <1635>.

Io Matei Basarab voevod.

Bibl. Acad., ms. 5722, f. 259–260. Copie din 1813.

EDIȚII, Ionașcu, *Doc. Morunglavu*, 301.

¹ Лс alb.

† МНОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕН БАСАРАБА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЕ ПОВЕЛЕНІЕ ГОСПОДСТВА МИ СЛЪБИМ ГОСПОДСТВА МИ D(r)а-
гомір cu frate-său Buzea ca să fie volnici cu ceastă carte a domnii
mele, de să-și fie al lor vad de moară de la Buzău la satul Deduleștii și să
aibă a-și face moară acolo în vad, pentru că au fost al lor de moșie de la pă-
rinții lui.

Deci au avut ei multă pîră și gîlceavă cu Radul căpitanul și cu jupî-
neasa lui, cu Moașa, înnaintea domnii méle, în divan, în cîteva rîndure, că
ș-au fost pus Radul căpitanul moara lui de au necat moara lu Dragomir și
a frate-său Buzei. Și încă au umblat și cu boia(r)i și cu părintele episcopul
Efrem Buzevscî și au aflat cum ja(s)te acel vad împresurat de Radul căpi-
tanul și au dat ca să-și fie Drăgomiș cu frate-său vadul în pace.

Iar apoi, el încă nu s-au lăsat, ce iar au venit în pîră aici la divan. Deci
domnia mea iar am dat Radului căpitanul 12 boiari ca să-i tocmească. Iar
el nici cu acéia nu s-au lăsat, ce au venit iar la divan și iar au rămas de lége

den divan. Dec(i) domnia mea am dat ca să-și ție Dragoinir cu frate-său morile și vadul în pace, cum scrie mai sus. Iar de va mai scoate Radul căpi tanul vreodată nescare cărți să nu să crează, ce să stea mincinoase și să fie de mare rușine și să-i spargă morile c(u) sluga domnii mele po ime: ...¹ pînă în pămînt că așa am aflat și am judecat domnia mea. Инако да не ест.

И исправник, сам рѣч господства мн.

Пис ноемвриѣ ѧ день, лѣт хЗрмд.

† Іу Матею воевода, мнолостию божію господннь.

Іу Матею воевод <т.р.>

Bibl. Acad., CXLVI/190. Orig., hirtie (27,5×21), pecete timbrață.

¹ Loc alb.

152

1635 (7144) noiembrie 2.

† Мнолостию божію, Іу Матен Басараба воевода и господннь всон земли Зггровлаѳинскон. Дават господство мн сѧ повеланиѣ господства мн свѣтѣн, божествномѣ монастырѣ глаголими Говора, наѣже ест храм ѳспеніа прѣсвѣтѣн Богородице и штиѣ ерѣмена Мелетіе и всѣм нже ш Христѣ брати, іако да ест свѣтѣн монастыр шчинъ и вечини ѣ Нинъшъцин, шбаче котора шчинъ и вечини быст продад сѧ Манін логофет, шт пол и шт шѣм и шт вод и шт седалище селов и сѧ брод за водиницъ и шт през вѣс хотаръ. Яли и вечини да се знае, по име: Датко сѣс синовн си и Яврам сѣс синовн си и Радул Спѣлвер сѣс синовн си и Продан сѣс синовн си и Ѡприш сѣс синовн си и Ѡпрѣ сѣс синовн си и Никифор сѣс синовн си. По неже сѧ вышше речена шчинъ и вечини шт Нинъшъцин быст свѣтѣн монастыр Говорін, али кѣпно сѣс вѣс село Нинъшъцин и сѣс вѣс хотар, данн и мнлованн ѣ свѣта монастыр Говора шт поконнаго Блада воевода и шт чѣд его Радул воевода, ешеже шт прѣжде врѣме. и вѣс ест был вѣс село Нинъшъцин вечини свѣтѣнк монастыр.

Я потом, егда был вѣс данн почавшаго Шърбанов воевод, свѣтаже монастыр Говора шстанна пѣста и нища шт плѣненн нже имал за Зггрин и за лѣхн и не имал ктомѣ кто смотрише шт свѣта монастыр. Таже, сѧн више речени вечини, видѣши шни іако не имат кто гледати шт нх, вѣстанна сѧ аще реку ест како сѣт княшн и продавал сѧ Манін логофет шт Шърникѣсѣ и сѣс шчинъ шт село Нинъшъцин без знаніа монастыра; и како възимал панизи авін извѣжел през Дѣнав, іако нѣкін лѣстници. Я потом, Манѣ логофет вѣстал сѧ аще продад сѧ шчинъ и вечини Бладѣлшн логофет шт Рѣда, пак без знаніа монастыра и Бладул логофет поклонна нх ест вѣс монастыр его шт Флѣмънда. и вѣс ест бнл претѣснена.

Я потом, егда выст нинѣ, вѣс данн господства мн, а штиѣ ерѣмена Мелетіе шт свѣта монастыр Говора вѣстанна сѧ сѣс прѣх радї сѧ шчинъ и вечини еже выше пис и прїндет сѣс Яндрею сѣлжер, синъ Бладѣлов логофет Рѣдѣн, аще сѣпре сѣ лицѣ колницѣ пред господства мн ѣ великін диван. И видѣх господство мн и хри-совѣл Бладулов воевод и хрисовѣл синѣс си, Радѣлов водъ не сѣс записеле селѣнем, сѣтворене над вѣс село Нинъшъцин и сѣс водинице и сѣс вѣс хотар. Еъ том, господство мн гледах и сѣднх по правѣш и по закон сѣс всѣмн чѣститнми правителін господства мн и истинствовах господство мн сѣло добрѣ, како ест вѣс село Нинъшъцин свѣтѣнк монастыр и сѣс сѧн више речени вечини и шчинъ. И дах госпо-

ДЕСТВО МН ГОВОРІН, ІАКО ДА ЕСТ ВЪС СЕЛО НИННЪШЪЦІН СЪ ВЪС ХОТАРЪ, А ЯНДРЕЮ СЛЪЖЕР ДА НЕ НМАТ НИ ЕДНА ТРЪБЪС, НЪ ДА ВЪЗІМАЕТ ПАНЕШІ ЕГО УТ НА МАНЪ ЛОГОФЕТ, ЧЕСО РАДІ ПОКЪСННА ЗЛО. Н АЩЕ ИЗВЕДИТ КНИГИ ЕГО УТ ПОКЪСНЕНІЕ, МАН КНИГИ ГОСПОДСТВА МН, НЪКОГДА, ДА НЕ СЕ ВЪРЪШЕТ, НЪ ДА СТОЕТ ЛЪЖНЕ, ПОЧТО РАДІ УСТАА ЕСТ УТ ЗАКОН Н УТ СЪЖДЕНІЕ ЯНДРЕЮ СЛЪЖЕР УТ ПРЕД ГОСПОДСТВА МН.

ТОГО РАДІ, ДАДОУ ГОСПОДСТВО МН СВЪТЪБЕК МОНАСТІР, ІАКО ДА ЕСТ ЕА СІА ВІШЕ РЕЧЕНА УЧІНІЪ Н ВЕЧІНІ КЪПНО СЪ ВЪС СЕЛО НИННЪШЪЦІН Н СЪ ВЪС ХОТАРЪ, УЧІНІЪ УТ ДЪДІНЪС ВЪ ВЪК НЕПОКОЛЪБІНМА УТ НИКТО.

СЕ ОУБО Н СВЕДІТЕЛІН ПОЛОЖИУ ГОСПОДСТВО МН: ПАН ХРИЗІН ВЕА БАН Н ПАН ІВАШКО ВЕА ДВОРНИК Н ПАН ГАНГОРІЕ ВЕА ЛУГВЪФЕТ Н ПАН ДЪМІТРЪС ВЕА ВІСТІАР Н ПАН МНХАЮ ВЕА СПАТАР Н ПАН БАСНАІЕ ВЕА СТОЛНИК Н ПАН БЪЗІНКА ВЕА КОМІС Н ПАН БЪЧІНА ВЕА ПЕХАРНИК Н ПАН КОСТАНТИН ВЕА ПОСТЕАНИК. Н ІСПРАВНИК, ГАНГОРІЕ ВЕА ЛОГОФЕТ.

ІСПИСАУ АЗЪ, СТОНКА ЛОГОФЕТ ШЪРБАВОВИЧ, НОЕМВРІЕ Ъ ДЪНН Н УТ ЯДАМА ВЪ ЛЪТ ХЪРМД.

† Іу МАТЕЮ ВОЕВОДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

Іу МАТЕЮ ВОЕВОДА <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri zise Govora, unde este hramul uspenia preasfintei de Dumnezeu născătoarei, și părintelui egumen Meletie și tuturor fraților întru Hristos pentru ca să fie sfintei mănăstiri ocină și vecini la Ninișăști, însă ocina și vecinii care s-au vîndut lui Manea logofătul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vadul de moară și de peste tot hotarul. Însă și vecinii să se știe pe nume: Datco cu fiii săi și Avram cu fiii săi și Radul Spulber cu fiii săi și Prodan cu fiii săi și Oprîș cu fiii săi și Oprea cu fiii săi și Nichifor cu fiii săi. Pentru că această mai sus zisă ocină și vecinii din Ninășești a fost a sfintei mănăstiri, Govora, însă împreună cu tot satul Ninășeștii și cu tot hotarul, dați și miluiți la sfînta mănăstire Govora de răposatul Vlad voievod și de copilul său, Radul logofătul, încă dinainte vreme. Și a tot fost tot satul Ninășești vecini sfintei mănăstiri.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Șerban voievod, sfînta mănăstire Govora a rămas pustie și fără nimic de jaful ce l-a avut de la unguri și de la lehi și n-a avut pe cineva care să vadă de sfînta mănăstire. Astfel, acești mai sus ziși vecini, văzînd ei că nu are cine să cerceteze de ei, s-au ridicat de au spus că sînt cnezi și s-au vîndut lui Manea logofătul din Șirineasa și cu ocina din satul Ninășești fără știrea mănăstirii, și cum au luat banii, îndată au fugit peste Dunăre ca niște înșelători. Iar apoi, Manea logofătul s-a ridicat de a vîndut această ocină și vecini lui Vladul logofătul din Ruda iarăși fără știrea mănăstirii și Vladul logofătul i-a închinat mănăstirii lui de la Flă-mînda. Și a tot fost cotropită.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar părintele egumen Meletie, de la sfînta mănăstire Govora, s-a ridicat cu pîră pentru această ocină și vecini, care s-au scris mai sus și a venit cu Andreiu slujerul, fiul lui Vladul logofătul Rudeanu, de s-au pîrît față în față înaintea domniei mele în marele divan. Și am văzut domnia mea și hrisovul lui Vladul voievod și hrisovul fiului său, Radul vodă și toate zapisele sătenilor făcute pe tot satul Ninășeștii și cu morile și cu tot hotarul. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am adevărit domnia mea foarte bine că tot satul Ninășeștii

este al sfintei mănăstiri și cu acești mai sus ziși vecini și ocină. Și am dat domnia mea Govorii, că să-i fie tot satul Ninășeștii cu tot hotarul, iar Andreiu slujerul să nu aibe nici o treabă ci să-și ia banii de la Manea logofătul pentru că a cumpărat rău. Și dacă va scoate vreodată cărțile lui de tumpărătură sau cărțile domniei mele să nu se creadă și să rămînă mincinoase, pentru că Andreiu slujerul a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri ca să-i fie ei această mai sus zisă ocină și vecini împreună cu tot satul Ninășeștii și cu tot hotarul ocină de moștenire în veci neclintită, de nimeni.

Iată dar și martori am așezat domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihaiu mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stoică logofăt Șarbanovici, noiembrie 2 zile și de la Adam anul 7143 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora VII 13. Orig., hirtie (42,5 × 28), pecete timbrată. Cu o trad. din 1843. Alte trad. ibidem, ms. 234 f. 140v—142; 447, f. 168v—169 și 463, f. 149v—150.

EDIȚII. Facs, Ionescu, *Govora*, 23.

153

1635 (7144) noiembrie 3, București.

† Adecă eu, Andrei slujerul cu frații miei, Radul i Vladul, feciorii Vladu-lui logofătul Rudeanul i Tudosie cliucerul i Mitrea slujerul i Chirca slujerul Chisar și alalți Rudéni, toți scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Pătru i Ghioca neguțătorii, ca să le fie lor satul Fometeștii den județul, . . . ¹ jumătate cu rumâni și cu tot venitul de preste tot hotarul, pentru că acest sat, el au fost de moșie al lui Staico peharnicul, fratele Vladului logofătul, bărbatul jupînesii Radei. Deci Staico peharnicul pînă au fost viu, el au căzut într-o nevoe mare, ce alt n-au avut ce face să se plătească, ce au vîndut niște sate den zéstrela jupînesii lui Radei, Și i-au dat pentru zéstrela ei satul Fometeștii și altele cu zapisul lui.

Apoi, după moartea lui Staico peharnicul, căzut-au și jupîneaș Rada într-o nevoe, ce au pus acest sat zălog la acești neguțători, de au luat bani de ș-au plătit nevoia ei, deci cînd au fost la zi, ia bani n-au avut de unde da, ce au dat satul Fometeștii jumătate drept ughi 300, cu tot venitul, cum scrie mai sus. Într-acéia, ne-au întreat pre noi pre toți ca să le dăm bani și să ținem satul, iar noi n-am avut să le dăm nici un ban, ce le-am făcut acest zapis al nostru ca să le hie lor moșie stătătoare în veac, sau să-l ție sau să-l vînză. Iar cine dentru noi se va scula altădată să le facă vreun val, el să nu aibă treabă nimica, ce să-i fie cuvente în deșert.

Și cînd am făcut noi această tocmeală au fost mulți boiari mărturie, carii-și vor pune mai jos pecețile. Și pentru mai mare credință ne-am pus și noi pecețile mai jos, ca să să crează.

Пис оу Ескъреци, мѣсеца ноемвриа 3-гоу дьни, лѣтъ хѣрмд 2.

Andrei spatar
Chisar peharnic ot Ruda
Tudosie clucer
Chirca suljer.
Stroe logofăt manu propria
Σημασ λογοθετης ³.
Bunea Vilcul logofăt manu propria
Dumitru vel pitar
... ⁴ logofăt.
Leca postelnic, sin Oprei vel agă
Ghinea suljer ot Văleni ⁵

B.C.S., CXXX 1. Orig., hirtie (30 × 21), 9 peceti aplicate.

¹ Loc alb.

² „Scris in București, luna noiembrie a 3-a zi, anul 7144” (1635).

³ „Sima logofăt”.

⁴ Semnătură indescifrabilă.

⁵ Semnături autografe.

154

1635 (7144) noiembrie 3.

† Eu Neagoe postelnicul ot Corbășori și cu ai mei feciori scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mâna lu Ion logofătul și a frăține-său lu Pătru cum să știe că i-am dat nește lccuri de înprejurul casei cît iaste îngrădit; iar el, mi-au dat mie o iapă cu mînzul alătorea și 9 oi cu miei alătorea, pentru acēste lccuri.

Și le-am vînadut eu de a mea bunăvœe împreună cu toți feciorii mei. Și la această tocmeală au fost mulți boiari, anume: logofetul Albul ot Lănăgești și Ivan, feciorul lui Vucomir,

Și am scris eu, Nan logofetul, sinu Bolbosea ot Berevoești și pentru credința mi-am pus și pecētea.

Име мѣсеца НОЕМВРІЕ ѿ ДНИ, въ лѣт 7144.

Eu Neagoe postelnicul.

Ivan (m.p.)

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XCVIII 5. Orig., hirtie (30 × 22), 3 peceti aplicate. Copie ibidem, ms. 137, f. 266v–267.

155

1635 (7144) noiembrie 3,

† Adecă eu jupînesa Necșa, jupînesa a paharnicului Stoicăi ot Răzvadu, scris-am al meu zapis ca să fie de mare credință la mâna jupînelui Iané cojocarul cumu să se știe că i-amu vîndut pimnița de în București cu locul cîtu se va alege în lat și în lungu, dreptu 7 300 de bani gata, ca să-i fie moște și dumneialoi și ficiuriloș, cîți Dumnezeu ei va dăru. Și ne-mu tocmitu de bunăvœea noastră cu știre vecinilor de în sus și de în jos, ca să-i fii moște hoabnică, pentru că au trebat și rudeli jupînesei Necșai, ci niminile nu se-au apccat a cunpăra.

Deci jupînul Iane au cunpărat dinainte a mulți preoți și oameni buni, na ime: popa Drăgoiu de la Biserica Grecilor și popa Chirfote de în Tîrgoviște și diiaconul Calotă și meșterul Dumitru star și Baște călărașul și jupînul Ion și jupînul Dima săbiariul și jupînul Costantin Chiurcibașa și postelnicul Pătrașco, nepotul jupînesei Necșăi, și mulți oameni buni ce nu e-m scris.

Și am scris eu Stoica al Barbuloi cu voia lor. Pis meseța noevrie 3 dni, let 7144 <1635>.

Eu jupînesa Necșa.

Pătru postelnic.

Νηκουλα¹

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXV/5. Orig., hîrtie (43 × 28), pecete inelară, aplicată
Copie ibidem, ms. 691, f. 52.

¹ Nicula.

156

1635 (7144) noiembrie <3>, București.

† Многостію божію, Ію Матен Басарабѣ воеводѣ и господинѣ всон земли Уггровлаѣинскіи. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слѣг господства ми Радѣл Пискокта¹ и със сини его, елици Богъ даровает, тако да ест емѣ вчиннѣ оу Нѣвнѣци, оу сѣдство Сѣлт, вбаче частъ Манѣн Дърѣбанцѣл вѣса, вт пол н вт шѣма н вт вод н вт по вѣс хотаром вт оужа Тѣдоров, третаго частъ н вт седалища селов н вт посѣдї, вт по вѣс хотаром, понеже ест покѣпна Радѣл Пискотан вт на Манѣ Дърѣбанцѣл вт Нѣвнѣци за хѣс аспри готови н съ запис вт проданіе н съ свѣдѣтеліе оу запис.

И пак покѣпна Радѣл Пискотан вчиннѣ оу Нѣвнѣци вбаче частъ Дѣмбразѣ и а братїам си Станчюл н Пърѣл н Станка, сини Пърѣлѣн, вт една ѡжа половинно вт пол н вт шѣм н вт вода н вт дѣл н вт седалища селов н вт по вѣс хотаром вт на Дѣмбразѣ н вт на братїи его внише пис за хѣх аспри готови н съ запис вт проданіе н съ свѣдѣтеліе оу запис. И пак да ест Радѣлов Пискотан вчиннѣ оу Нѣвнѣци частъ Драгнин, жена Бладе, дѣдїна ел за прѣке, понеже ест покѣпна Радѣл Пискотан сіа вчиннѣ внише пис вт на Драгна вт Нѣвнѣци, дѣщера Пърѣлѣн, за хѣх аспри готови н съ запис вт проданіе. И пак покѣпн Радѣл Пискотан вчиннѣ оу Нѣвнѣци вт частъ Тоудоров логофет Боандѣр половинно вт ѡжа вт по вѣс хотаром вт на вници. Тѣдоров логофет Боандѣр на име: Манѣ н пак Манѣ вт Нѣвнѣци за хѣх аспри готови н съ запис вт проданіе. И пак вт на Нѣгѣл вт Нѣвнѣци една частъ вт дѣдїнѣ за хѣ аспри готови. И пак една част за вчиннѣ оу Нѣвнѣци вт на Нѣгое, синѣ Тѣдорѣ логофет за . . .¹ н пак една частъ за вчиннѣ гѣ ѡже н пол вт по вѣсѣ хотарѣ за хѣ² аспри готови. И пак покѣпн Радѣл Пискотан вт на Пърѣана, дѣщера Ялден, вчиннѣ оу Нѣвнѣци половинно вт ѡже вт по вѣс хотаром за хѣх аспри готови. И пак <покѣпна> . . .¹ ѡ сїю вт Нѣвнѣци н вт на Дѣмїтра, жена Драгомнр Тѣркѣл, за ѣ аспри готови, аще ест дал восок на сѣмрѣт мѣж ел Драгомнр за того цѣно аспри внише пис. И пак вт на Драгомнр кѣлѣраш вчиннѣ оу Нѣвнѣци что ест вил <покѣпнїе>¹ вт на Братѣ за хѣ аспри готови н със запис вт проданіе.

<И пак ест покѣпна Радѣл³. Пискотан вчиннѣ оу Пѣлаш, оу сѣдство Сѣлт, една фалче за место вт пчеларство вт на Манѣ, синѣ Тудорѣ Нанов вт Кѣзѣнѣци, за хѣс аспри готови. И пак вчиннѣ ѡ Пѣлашѣ вт частъ Бѣчюмаш два части. . .¹

н вт дѣл н вт седалища селов н вт през ѿлт, варе елика нзберет сѣ, вт на Бѣсч-
маш вт Пѣлаш за хѣ аспри готови н съ запис вт проданіе. И пак ѿччнѣ оу Пѣлаш
вт една ѡжа половини вт по вѣс хотаром н вт. . . ¹ вт седалище белоѡ вт на До-
брана н вт на сини еѣ Радѣл н Владѣлѣ вт Пѣлаш за хѣ аспри готови н съ запис
вт проданіе. И продадоше вт своимъ добро волѣ без ни една снаост.

Сего радї, дах н господство ми сѣгг господства ми Радѣл. Пис<котан>... ¹
емѣ сїе ѿччнѣ вше пис дѣдїне емѣ н синовом н вѣском н прѣвнѣчедом въ вѣкы
н не вт кождо непоколѣбномъ да нѣст.

Се н свѣдѣтелїи поставихъ господство ми: пан Хриза вел бан, пан Івашко
вел дворник, пан. . . ¹, пан Мнѣхан вел спатар, пан Басилїе вел столник, пан Бѣзника
вел колник, пан Бѣчина вел пѣхарник, пан Костандин вел постелник. И исправник,
вел логофет.

И аз, Тудѡрѣ спуден, мазѡхъ въ вѣст Бѣсчвѣци, мѣсеца ноемврие. . . ¹ в
лѣт хѣрмд.

† Іу Матею квершда, мноостїею божїею господннѣ.

Іу Матен коевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievodși domn a toată țara
Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei
mele, Radul Pisco <tan> ¹ cu fiii lui, cîți fi va dărui Dumnezeu, ca să-i fie lui
ocină la Ibănești în județul Olt, însă partea lui Manea dărăbanțul toată din
cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul din funia lui Tudor a
treia parte și din vatra satului și de pretutindeni de peste tot hotarul, pentru că
Radu Piscotan a cumpărat de la Manea dărăbanțul din Ibănești, pentru 1 200
aspri gata și cu zapis de vînzare și cu martori în zapis.

Și iarăși a cumpărat Radul Piscotan ocină la Ibănești, însă partea lui
Dumbravă și a fraților săi, Stanciul și Pîrvu și Stanca, fiii lui Pîrvul, jumă-
tate dintr-o funie din cîmp și din pădure și din apă și din deal și din vatra
satului și de peste tot hotarul de la Dumbravă și de la frații lui mai sus scriși
pentru 1 600 aspri gata și cu zapis de vînzare și cu martori în zapis. Și iarăși
să-i fie lui Radul Piscotan ccină la Ibănești partea Drajnei femeia lui Vlad,
dedina ei de zestre, pentru că a cumpărat Radul Piscotan această ocină mai
sus scrisă de la Drajna din Ibănești, fiica lui Pîrvul, pentru 1 600 aspri gata
și cu zapis de vînzare. Și iarăși a cumpărat Radul Piscotan ocină la Ibănești
din partea lui Tudor logofătul Boandăr jumătate de funie de peste tot hota-
rul, de la nepoții lui Tudor logofătul Boandăr anume: Manea și iarăși Manea
din Ibănești, pentru 1 600 aspri gata și cu zapis de vînzare. Și iar de la Neagul
din Ibănești o parte de moștenire pentru 600 aspri gata. Și iarăși o parte de
ocină la Ibănești de la Neagoe, fiul lui Tudor logofătul, pentru <aspri 600> ¹;
și iarăși o parte de ocină, 3 funii și jumătate de peste tot hotarul pentru
1000 ² aspri gata. Și iarăși a cumpărat Radul Piscotan de la Pîrvana, fiica
lui Aldea, ocină la Ibănești jumătate de funie de peste tot hotarul pentru
1 600 aspri gata. Și iarăși a cumpărat <o casă> ¹ din Ibănești și de la Dumitra
soția lui Dragomir Turcul pentru 700 aspri gata, pentru că a dat ceară la
moartea bărbatului ei, Dragomir, pentru acel preț de aspri mai sus scris.
Și iarăși de la Dragomir călăraș ocină la Ibănești ce a fost <cumpărătură> ¹ de
la Bratea, pentru 1 000 aspri gata și cu zapis de vînzare. <Și iar a cumpărat
Radul> ³ Piscotan ocină la Pulaș în județul Olt o falce de loc de stupină de la
Manea, fiul lui Tudor al lui Nan din Căzănești pentru 1 200 aspri gata. Și
iarăși ocină la Pulașu două părți din partea lui Buciumaș <de peste tot ho-
tarul> ¹ și din deal și din vatra satului și de peste Olt, oricît se va alege de la
Buciumaș din Pulaș, pentru 2000 aspri gata și cu zapis de vînzare. Și iarăși

ocină la Pulaș dintr-o funie, jumătate, de peste tot hotarul și din <deal și de peste Olt>¹ din vatra satului de la Dobrana și de la fiii ei Radul și Vladul din Pulaș pentru 1 200 aspri gata și cu zapis de vânzare. Și au vîndut de a lor bunăvoie fără nici o silă.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele Radul Piscotan <ca să-i fie>² lui aceste ocine mai sus scrise dedine, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit să nu fie.

Lată și martori am pus domnia mea; pan Hriza mare ban, pan Ivașco mare vornic, pan...³, pan Mihai mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucino mare paharnic, pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Tudor, am scris în orașul București, luna noiembrie <3 zile>¹, în anul 7144 <1635>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu u, domn.

† Io Matei voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Schitul Seaca, III/1. Orig., perg. (34,5 × 52), pecete timbrată. Cu o trad. din 1846. Copie slavă ibidem ms. 712, f. 369 și trad.: Cozia XLVII/10, 21; Glavacioc XVII/26 (nr. 3); ms. 209, f. 404–405 și 367, f. 10–11 și Arh. St. Rînicu Vilcea, ms. 145; f. 37–38.

¹ Loc rupt; completări după copia slavă din ms. 712, f. 369v.

² *ѣже и по рачѣ хоташа са хѣ* (3 funii și jumătate de peste tot hotarul pentru 1000) scris de altă mînă pe un loc răzuit.

³ Loc răzuit.

157

1635 (7144) noiembrie 5.

† Милостію вожію, Іу Матею Бѣсарак воєвода и господинѣ. Дават господство ми сією повеленія господства ми слѣгам господства ми Іане пахарникул са să fie în pace de către frate-său Iscrul și Zahariia pentru că au avută pîră în divan naintea domniei mele și așa pîriia Iscrul [i] Zahariia cum le-au luată Iane păharnicul niște vită și niște argintă, dramuri 120. Într-acéia, Iane păharnicul au spus naintea divanului cum cînd au venită domniia mea cu pribégii de preste munte asupra lui Leon vodă, fost-au Iane păharnicul cu frație lui pre rușală. Deci, într-acéia, l-au trimes frație lui în treaba casii, în loculă tuturoră. Iar cînd au fostă aicea, l-au prinsă la război și au dată Iane păharnicul lu Leon vodă ughi 140, de ș-au scos capul. Iar apoi frație lui n-au vrută să-lă ajute la acea cheltuială.

Deci, cînd au fostă acumă în zilele domniei mele trasu-i-au Iane păharnicul la divan, iar ei au luat boiari pre răvașe domnești, anume: pre Stroe postelnicul ot Oteteliș, Calotă și Giura ot Bălcești, să adevéze cești boiari, venit-a el de în capul lui, au cu știrea lor. Acești boiari ci sîntă mai sus scriși, așa i-au judecată, cumă să fie toți pré acea pagubă că au fostă în treaba tuturoră. Și amă vazută domniia mea și cartea boiarilor la mîna lui Iane păharnicul, cumă i-au judecată. Într-acéia, Iscrul și Zahariia nu se-a lăsatău nici pre judecata boiarilor ci-l trasă pre Iane păharnicul naintea banului Hrizei și au rămas și dinaintea banului Hrizei de judecată, cumă să fie frați pre acea pagubă. Și amă vazută domniia mea și cartea banului la mîna lui Iane păharnicul dă rămas.

Într-aceia, iar Iscrul și Zahariia nici pre aceia nu s-au lăsatū, ci l-au trasū pre Iane pāharnicul la divan. Într-aceia dōmn'ia mea amū judecat cu toți cistiții deregătorii domnii mēle și au rămas Iscrul și Zahariia de judecatā de în divan, cum să fie frați pre acea pagubā.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, самъ реч господства ми.

Пис ноемврие ѣ данн , лѣт хѣрмд.

† Іу Матею воевода, милостію вожію, господинь.

După Berechet, *Documente de drept public*, p. 198–199; 251 (facsimil și tex').

158

1635 (7144) noiembrie 5, București.

† Милостію вожію, Іу Матею воевода и господинь въсон земле Ѡвргг-рррррррррррррррррррр, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, поконниомъ Іу Басараба воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми слѣгъ господства ми Станов логофет и жѣпанцев его Станкъв и Хранитев, синъ Іѣнев постелник Благодескѣл, видцие жѣпанцев Маріе Болдѣска и въ нѣх синови, елицеже Богъ даровах, іакоже да им ест учинѣ и вечини ѣ село ѣ Болдѣци и ѣ Рѣстѣрнаци и ѣ Дрѣгѣщени и ѣ Періаци и ѣ село Пестрѣ и ѣт село Тѣтарѣл что ест вѣл применіе със селѣни ѣт Тѣтарѣл и ѣ село Чочѣни учинѣ без вечини, коланко ест ѣстал непродадена, и виноградіе по кѣде хокет вѣти, али дел жѣпанцев Маріи Болдѣска, жѣпанца Гингоріне постелник, деловѣ еи въсѣх ѣт посевде и ѣт над въсѣх хотаровѣ, варе елика се хтит изврат ѣт въсѣх сѣлицовѣ за село, елицеже по више речене.

И пак да ест Станов логофет и жѣпанцев его Станкъв и Хранитев въсѣх ацигъниѣ теткам си жѣпанцев Маріи Болдѣска, на име: Станкъл ацигънѣл със ацигънѣл кам си и със децам нѣх и Крѣчюи ацигънѣл и Продан ацигънѣл и Герге ацигънѣл и Шереѣ ацигънѣл и Кацаѣнѣл ацигънка със дѣщирим си. Понеже сіе више речени учинѣ и виноградін и ацигани, иже сѣт више речене, вѣли сѣт въсѣх за дѣдини жѣпанцев Маріи Болдѣска ѣт над родителе еи, ещеже ѣт давно врѣме ѣт прѣдѣни прочіим старим господарим . И потом, кѣда ест вѣл въ дѣни поконниомъ Радул воевода, въ лѣт хѣрл, а жѣпанцев Маріи Болдѣска прикѣщивше сѣ еи съмѣртн, тере ест ѣмрел въ рѣк Тѣдоров логофет ѣт Блѣдѣни и сини ѣт тѣлом его нѣст ѣстал и ѣставил ест жѣпанца Маріи сіе дѣдине въсѣх по рѣка вратчед си Тѣдоров логѣфет, іакоже да ѣ въспомѣнише и да нѣ сѣтвориті саракѣсте.

И потом, кѣда ест вѣл сѣда, въ дѣни господство ми, по съмѣртн жѣпанцев Маріен Болдѣска, а жѣпанца Станка и жѣпанца Маріи, матера Хратиніев, анепѣх жителницев Маріен Болдѣска за сѣстра ест вѣл ѣне поколене дрѣжати се сіе дѣдине више речене теткам си жѣпанцев Маріен и да ѣ въспоминѣет.

Въ том, Тевдосіе мниху проименова се Тѣдор логѣфет, ѣн видѣше и соущи мних, чловѣкъ тѣчїе със глав, без чади и нѣст имат ни една честъ ѣт родина, его и ниже ѣгледаніе ѣт ништо и ни едно смотреніе на врѣмена его за ѣслабленіе и за старостію, кромѣ тѣчїю ѣт над Стан логѣфет и ѣт жѣпанца Станка вѣскам си. Таже въ том, Тевдосіе монах ѣн сам ѣт волѣ его пришла ест пред гос-подство <ми> и пред болѣром тере ест дал и ѣставлѣет сіе дѣдине въсѣх и запѣл жѣпанцев Маріе Болдѣска тог ѣт на съмѣртн въ рѣкиѣ Станов логѣфет и жѣпанцев Станкъв, іакоже да ѣ въспоминѣет ѣни како се подобно. И сѣтворили сѣт и Тевдосіе монах запис ѣт рѣк елиѣ сам написах със рѣкѣ его със вели-

КОЕ КЛЕТВЪ Н СЪС МНОШ БОЛЪРИ СВЕДЕТЕЛІЕ НАПИСАНИ Ѹ ЗАПИС НА НМЕ: ПРѢДА СПАТАР, СНИЪ ННКЪВ ЛУГѠФЕТ Н ДРЪГНЧ, СНИЪ ПАПЕК ЛУГѠФЕТ Н СТАНЧЮЛ ВТОРН КОМНС Н УТ ТОПОЛОВЪНИ, БЕРЧЪ Н ТЪДОРЪ СТОЛНИК Н УТ ЛЪДЕЦИН, ДИМА Н УТ КОСОБА ѸДРЪ ЮЗЪША ЗА ЧЕРВЕНІЕН УТ БОРОВЪНИ, ПОП ПАРАСКИВА. И УСТАВЛЪЕТ ТЕВДОСІЕ МОНАХ СІЕ ДЪДІНЕ ВЪСЪХ ПО РЪКА СТАНОВ ЛОГОФЕТ Н ЖЪПАНИЦЕВ ЕГО СТАНКЪВ, КАКО ЕСТ ВШЕ ПИС, А УНИ ДА НМАТ ВЪСПОМЕНИТИ СЕ ПО ЖЪПАНИЦА МАРІА Н ПО ТЕВДОСІЕ МОНАХ. И ЕЩЕЖЕ ЕСТ ДАЛ СТАН ЛОГОФЕТ ВЪ РЪК ТЕВДОСІЕВ МОНАХ ДВА КОБИЛЕ ДОВРЕ СЪС ЖРЕБЦИ ПОДЛА Н НОВЦИ ѸИН КЪ, ЯКОЖЕ ДА НЕ ПОМАТ УТ СЪДА НАПРЕД НИХТО ТРЪКЪВ, НИЖЕ ТЕВДОСІЕ МОНАХ, НИЖЕ ВШЦІН ЕГО НИЖЕ ДРЪГЕ РЪДЕНІЕ.

ПОСТАВИЛ ЕСТ ТЕВДОСІЕ МННХ Н КЛЕТВЪ: КАКО СЕ ХОКЕТ ПОКЪСНТ ПОПЕРЕТ Н РАЗОРНТ Н НСХАВНТИ СІЕ УСТРОЕНІЕ, ТОГ ДА ЕСТ ТРЪКЛЕТ Н АНАТЕМА УТ ТНІ УТЦИ ЕЖЕ СЪТ ВЪ НЕКЕН.

СЕГО РАДІ Н ГОСПОДСТВО МИ СЪМ ДАЛ СЛЪГЪ ГОСПОДСТВА МИ СТАНОВ ЛОГОФЕТ Н ЖЪПАНИЦЕВ ЕГО СТАНКЪВ Н ХРАНИТЕВ, ЯКОЖЕ ДА ИМ ЕСТ СІЕ ДЪДІНЕ ВЪСЪХ ЖЪПАНИЦЕВ МАРІЕК БОЛДЪСКА, ВШЕ ПИСАНЕ УНИНЪ ДЪДІНЪ Н ВЪ УХЪБ НИМ Н СИНОВИМ Н ВШКОМ Н ПРЪВНЧЕТОМ Н НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБНОМО, ПОРЪЗМО ГОСПОДСТВА МИ, ВЪ ВЪКН.

СЕЖЕ Н СВЕДЕТЕЛІН ПОСТАВИХ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН КРАЛЕВСКИН Н ЖЪПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНИК Н ЖЪПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛУГѠФЕТ Н ДЪМИТРОЪ ВЕЛ ВИСТІАР Н МНХАЮ ВЕЛ СПАТАР Н БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНИК Н БЪЗИНКА ВЕЛ КОМНС Н БЪЧИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК Н КОСТАНДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И НСПАВНИК, ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛУГѠФЕТ.

И НАПИСАХ ЛЕПЪДАТ ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДУ БЪЗЪРЕЩН, МЪСЕЦА НОЕВРІЕ Ѹ ДАНИ Н УТ ІДАМА ДАЖЕ ДО НИНЪ, ВЪ СЕГѠ ПИСАНІЕ, ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ ВЪ ЛЪТ ЗРМА, ЛЪТА ГОСПОДИНЕ ХАХЛЕ.

† ІУ МАТЕЮ ВЕВЕВДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Stan logofătul și jupaniței lui Stanca și lui Hranita, fiul lui Iane postelnicul Blagodescul, nepoții jupaniței Maria Boldeasca și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină și vecini în sat la Boldești și în Răsturnați și în Drăgăști și în Periași și în satul Pestrea și din satul Tătarul ce a fost schimb cu sătenii din Tătărăi și în satul Cioceni, ocină fără vecini, cită a rămas nevîndută și viile, pe unde vor fi, însă partea jupaniței Maria Boldeasca, jupanița lui Gligorie postelnicul, toate părțile ei de pretutindenii și de peste toate hotarele, oricît se va alege de pe toate seliștele de sat, cîte s-au zis mai sus.

Și iar să-i fie lui Stan logofătul și jupaniței lui, Stanca, și lui Hranita toată țigănia mătușii lor, jupanița Maria Boldeasca, anume: Stanciul țiganul cu țiganca sa și cu copiii lor și Crăciun țiganul și Prodan țiganul și Gherghe țiganul și Șerbu țiganul și Cațaveica țiganca cu fiicele sale. Pentru că aceste mai sus zise ocine și vii și țigani care sînt mai sus zise au fost toate de moștenire ale jupaniței Maria Boldeasca de la părinții ei, încă de multă vreme, din zilele altor bătrîni domni. Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, în anul 7130, iar jupaniței Maria Boldeasca i s-a întîmplat moarte, de a murit în mîinile lui Tudor logofătul din Vlădeni. Și fii din trupul ei nu a lăsat. Și jupanița Maria a lăsat aceste dedine toate pe mîna vărului său Tudor logofătul, ca să o pomenească și să-i facă sărăcuste.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea jupaniței Maria Boldeasca, iar jupanița Stanca și jupanița Maria, mama lui Hranita, nepoatele de soră ale jitelniței Maria Boldeasca, ele au fost mai volnice să

țină aceste dedine mai sus zise ale mătușii lor, jupanița Maria, și să o pome nească.

Întru aceea, Teodosie călugărul, <care> se numise Tudor logofătul, el văzînd și fiind călugăr, om numai cu cap, fără copii, n-a avut nici o cins: e din partea rudeniilor lui și nici îngrijire de la nimeni și nici o căutare în vremea lui de slăbiciune și de bătrînețe, afară numai de la Stan logofătul și de la jupanița Stanca, nepoata sa. Astfel, întru aceea, Teodosie monahul, el singur de voia lui a venit înaintea domniei <mele> și înaintea boierilor, de a dat și a lăsat aceste dedine toate și zapisul jupaniței Maria Boldeasca, cel de la moarte, în mîinile lui Stan logofătul și ale jupaniței Stanca, pentru ca să-l pomenească ei cum se cuvine. Și Teodosie monahul a făcut și zapis de la mîna lui, a scris singur cu mîna lui cu mare blestem și cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: Preda spătarul, fiul lui Nica logofătul, și Drăghici, fiul lui Papa logofătul, și Stanciul al doilea comis și din Topoloveni, Bercea și Tudor stolnicul și din Ludești, Dima și din Cosoba, Udrea iuzbașa de roșii și din Voroveni, popa Paraschiva. Și a lăsat Teodosie călugărul aceste dedine toate pe mîna lui Stan logofătul și a jupaniței lui, Stanca, cum este mai sus scris, iar ei să aibă a pomeni pe jupanița Maria și pe Teodosie monahul. Și încă a dat Stan logofătul în mîna lui Teodosie monahul două iepe bune cu mînji după ele și bani 26 ughi, pentru ca de acum înainte nimeni să nu mai aibă treabă, nici Teodosie monahul, nici nepoții lui, nici alte neamuri.

Teodosie monahul a pus și blestem: cine ar cuteza să calce și să strice și să nimicească această întocmire, acela să fie de 3 ori blestemat și anatema de 318 părinți, care sînt la Nicheia.

De aceea și domnia mea am dat slugii domniei mele, lui Stan logofătul și jupaniței lui, Stanca și lui Hranita, ca să le fie lor toate aceste dedine mai sus scrise ale jupaniței Maria Boldeasca ocină, dedină și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele, în veți.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Vasile mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris Lepădat, în cetatea de scaun București, luna noiembrie 5 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144, anii domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matelu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCCIV/5. Orig., hirtie (42 × 28), pecete timbrată. Cu o trad. din 1686.

† Многостію божію, Іу Матею воевода и господинъ въсое земле Зггровк-лахінское, вникъ поконнаго и стараго Іу Бъсърба воевода. Дават господство ми сію повеленіе господства ми слѣг господства ми Некълев лугуфет и със снновн си, елидзе Богъ даровах, якоже да мѣ ест ъ Мѣш<чел> и Падү<рец> учинѣ ъ Петреци, шѣаче половини за сѣлов шт пол и шт вод и шт шѣм и шт сѣдалище сѣлов

н със вроді за водѣннице н шт по вѣс хотаром, вере елика се хтнт нзбрат вѣс поло-
внн, шбаче тѣчю шчннѣ без вечннн.

Понеже сію селов Петрецин бнл ест покѣпнл за поконнном Лѣнѣл лшгѡфет
н ешеже з нанпрѣжде врѣме, шт прн дѣнн Шербан воевод. ѿ потом, по сѡмрѣтъ
Лоупѣлов лшгѡфет, а синѣ его Герге лшгѡфет, шн ест бнл продал една половнн
за селов, а дрѣга половнн шна ест шстала непродала. Таже, кѣда ест бнл въ дѣнн
Лѣнн воевод, а Герге лшгѡфет, шн бнл сѣтворнл н сіе половнн за село продал.
Таже, въ том, слѣг господства мн Некѣла лшгѡфет, шн ест бнл сѣтворнл так-
меженіе със Герге лшгѡфет, тере кѣпнл н сіе половнн за селов шт Петрецин шт
на Герге лшгѡфет за ѿ і аспрн готовн, почто раді ест бнл сіе половнн за селов
нм за дѣдннѣ. И продадох Герге лшгѡфет сіе половнн за селов за негов добро
волю н със знаніе вѣсом мегіашнм шт шкрѣстѣ мѣстѡв н шт прѣд господства
мн. И видѣхом господство мн н запис Герге лшгѡфет за проданіе на рѣк Некѣлев
лшгѡфет, със мношн добрн людіе сведетеліе, на нме: шт Рѣтвоецин, Драгомир
лшгѡфет н Баснліе н Ялѣла н шт Белнцн, Радул постелннк, шт Тѣмѣшецин, Цѣфѣла
постелннк н шт Лерецин, Шанчѣ лшгѡфет, понеже ест бнл н вечннн над сіе поло-
внн за селов, на нме Банчюл н със снновн его. Таже, въ том, Герге лшгѡфет, шн
ест бнл сѣтворнл шт нспрѣво такмеженіе със теѣ вечннн, шкоже да се скѣповал
за вечнннѣ н със теѣ половнн за селов за ѿ за жнлті. Таже, кѣда ест послѣ, а шнн
ннкакоже нѣст моглн да се давати толнка новці без колнко тѣчю дал ест ѿ за
жнлті, тере се скѣповал шнн за вечнннѣ, тѣчю шнн сѣ главе ем, без ннща шчннѣ.
ѿ кѣда ест бнл послѣ, Банчюл, шн поднгал прѣннѣ прѣд господства мн със Герге
лшгѡфет н шце прѣше Банчю н реклѣ како се скѣповал шн н със шчннѣ. ѿ въ том,
господство мн сѣм гледа н сѣді със почт-еннмнн¹ правнтеліе господства мн н сѣм
нстннствѣет господство мн како се скѣпает Банче н със снновн его тѣчю шнн
[шнн] без ннща <шчнн>¹⁸ със главе ем. И сведетелствѣет сам Герге лшгѡфет
кка>ко ест се скѣповал шнн без ннща шчннѣ за вечнннѣ. Таже ест шст-ал Бан-чюл
шт закон н шт сѣжденіе прѣд господства мн. ѿще х<оке>^{1т} нзвадітн теѣ вечннѣ
ннкогдаже некіе <кннге>² нлн записе. . . ¹ <т>¹ере ест кннг тере хокют реклѣ како
ест про<с>тнл Герге логофет за вечнннѣ по теѣ вечнннѣ със шчннѣ, а <теѣ зап>¹нсе
н кннги да се не верѣет да ест въ <лѣжннче. . . шнн>¹ н за плѣн, понеже ест свѣ-
детелствѣет са<ма жѣ>¹паннца Нѣкша шт велнкнн днван <ере на сѡмрѣ>^{1т} Герге
лшгѡфет како ест н прѡстна теѣ вечннн за вечнннѣ <тѣ>¹чю шнн със главе ем без
ннща шчннѣ. И пак да ест <Некѣ>¹лев логофет еднн вечннѣ на нме. . . ³.

Сего раді, дадох н господство мн Некѣлев¹ логофет шчнне въ шѡаб
снновн н внюком н прѣвннчетом н не шт некогоже непо<ко>лѣбенемѣ, по реч гос-
подства мн.

Сеже н сведетеліе поставнѣх господство мн: жѣпан Хрнзѣ вел бан Кралев-
<с>²кнн н жѣпан Івалшко велнкнн дворннк н жѣпан Гангоріе вел лшгѡфет н Дѣмнтрѣ
велнкнн внстїтар н Мнѡаю вел спатар н Баснлаке вел столннк н Бѣчнна вел пѣхарннк
н Бѣзннка вел комнс н жѣпан Костанднн вел постелннк. И нсправннк, Гангоріе вел
<логофет>¹.

И нспнсѡх Станкѣл въ настолнн граду Бѣскрѣці, мѣсеца ноемврїе 5 дѣнн,
шт ѿдама до нннѣ рекѣщаго лѣтом, въ лѣт хѣрмд.

† Іw Матен вшевѡда, мнлостю божю господннѣ.

Іw Матен воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, nepotul răposatului și bătrînului Io Basarab voievod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Necula

logofătul și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie în Mușcel și Pădureț ocină la Petrești, însă jumătate de sat din cîmp și din apă și din pădure și din vatra satului și cu vaduri de moară și de peste tot hotarul oricît se va alege tot jumătate, însă numai ocina, fără vecini.

Pentru că acest sat Petreștii a fost cumpărat de răposatul Lupul logofătul încă mai dinainte vreme, din zilele lui Șerban voievod. Iar după aceea, după moartea lui Lupul logofătul, fiul său Gherghe logofătul, el a vîndut o jumătate de sat, iar cealaltă jumătate, ea a rămas nevîndută. Astfel, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, Gherghe logofătul, el a făcut vînzătoare și această jumătate de sat. Astfel, întru aceea, sluga domniei mele Necula logofătul, el a făcut întocmirea cu Gherghe logofătul de a cumpărat și această jumătate de sat din Petrești de la Gherghe logofătul, pentru 12 000 aspri gata, pentru că această jumătate de sat a fost a lui de moștenire. Și Gherghe logofătul a vîndut această jumătate de sat de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megieșilor dimprejurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zăpisl de vînzare al lui Gherghe logofătul la mîna lui Necula logofătul cu mulți oameni buni martori, anume: din Rătevoești, Dragomir logofătul și Vasilie și Albul și din Beliți, Radul postelnicul, din Tămășești, Șteful postelnicul și din Lerești, Oancea logofătul, pentru că au fost și vecini pe această jumătate de sat, anume: Banciul și cu fiii lui. Astfel, întru aceea Gherghe logofătul, el a făcut de la început întocmire cu acei vecini, ca să se răscumpere de vecinie și cu aceea jumătate de sat, pentru 160 de galbeni. Astfel, cînd a fost după aceea, iar ei nicium n-au putut să dea atîția bani, fără cît numai au dat 60 de galbeni de s-au răscumpărat de vecinie numai ei cu capetele lor fără nici o ocină. Iar cînd a fost după aceea, Banciul, el a ridicat pîră înaintea domniei mele cu Gherghe logofătul și astfel pîra Banciu și spunea că s-a răscumpărat el și cu ocină. Iar într-aceea domnia mea am cercetat și am judecat cu cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că s-a răscumpărat Bance și cu fiii lui numai ei, cu capetele lor, fără nici o ocină. Și a mărturisit însuși Gherghe logofătul că s-au răscumpărat ei de vecinie fără nici o ocină. Astfel a rămas <Ban>¹ ciul de lege și de judecată înaintea domniei mele. Dacă acei vecini vor scoate vreodată niște <cărți>² sau zapise...¹ că este carte de vor zice...¹ că i-a iertat Gherghe logofătul de vecinie pe acei vecini cu ocină, iar <acele zapi> se și cărți să nu se creadă, să fie minci-noase...¹ și ei de prădare, pentru că a mărturisit însăși jupanița Neacșa în marele divan că la moartea lui Gherghe logofătul, a iertat pe acei vecini de vecinie numai pe ei cu capetele lor fără nici o ocină. Și iarăși să fie lui Necula logofătul <un vecin anume...>³.

De aceea, am dat și domnia mea lui Necu<la> logofătul ocine de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de n'meni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare viștier și Mihai mare spătar și Vasilache mare stolnic și Vucina mare paharnic și Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare l <ogofăt>².

Și am scris Stancul în cetatea de scaun București, luna noiembrie 6 zile, de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mrea Rîncăcirov, XIII/13. Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1849.

¹ Loc rupt.

² Omis.

³ Loc răzuit.

160

1635 (7144) noiembrie 9.

Noi boiarii: jupan Dumitrașco biv vel vistier i jupan Mihai vel spatar i jupan Para peharnic și Barbul peharnicul i Gherghe vistierul i Calotă clucerul, scris-am ceastă carte a noastră ca să fie dă credință la mîna lu Vasilie spatarul, feciorul lui Mușat vistierul, cum să știe că ne-au luat jupînul Ivașco vel vornic și cu fie-sa jupîneasa Mariia ce-au fostu jupîneasa lui Vasilie spatarul și cu cocoanele ei și dă mumă-sa Dospina cu fie-sa Elinca, dănaientea domnu nostru Io Matei Basaraba voevod pre răvașă domnești ca să-i judecăm și să-i tocmim pentru moșiile și pentru datoriile lui Mușat vistierul. Deci noi așa am judecat și i-am tocmit cine va vrea să ție moșiile și țiganii și viile și morile ale lui Mușat vistierul, acela să-i plătească și datorie.

Într-acéia, jupînul Ivașco vel vornic și fie-sa Mariia și jupîneasa Dospina, deca au văzut că-i ajunge légea așa, ei s-au sculat de au mersu în divanul domnu nostru dă s-au lepădat dănaientea mării sale și a tot divanul cum nici să aibă cu moșiile lui Mușat vistierul tréabă, nici să aibă tréabă cu datoriile lui.

De rept acéia și noi încă am dat cartea noastră lui Vasilie spatarul, ca să aibă a ține toate moșiile și țiganii și viile și morile tătîne-său, lui Mușat vistierul, cum scrie mai sus, și să plătească el toată datoriia, iar alt nimeni tréabă să n-aibă dentr-acești boiari cu moșiile lui Mușat vistierul, pentru că s-au lepădat ei dă a lor bunăvoe denaintea domnu nostru din divan și dinaintea noastră. Aceasta scriem și mărturisim ca să se știe și să se crează. Și pentru credința pusu-ne-am pecețile și iscăliturile mai jos.

ПИС НОЕМВРІЕ 9 ДАНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪРМД.

Dumitrașco vistier ¹ <m.p.>

Mihai vel spatar

Para peharnic, manu propria

Gheorghe vistier ¹

Barbul peharnic

Calotă clucer ¹

Прочитахъ Радѣа вторн лавгѣет ²

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LX/9. Orig., hîrtie (29 × 20).

¹ Semnat de aceeași mînă.

² „A citit Radul al doilea logofăt“.

† Adecă eu Badea postelnicul, feciorul Radului ce au fost cliucér mare de Băléni, scris-am și mărturisescu cu acest zăpis al meu să fie de mare credință la mîna văru-mieu jupan Ivașco vel dvornic, ca să se știe, cum i-am vîndut toată partea mea de ocină de în Băléni, ce au avut tată-mieu Radul cliucér, de moșie, a opta parte de preste tot satul, den în cîmpu și den în pădure și de în apă și de în vad de moară și den în șăzutul satului, de pretutindenilea, oarecît se va alége de preste tot hotarul, de în hotar pí(ănă) în hotar, însă ocină fără de rumâni.

Și iară am mai vîndut eu Badea postelnicul văru-mieu lu Ivașco vel dvornic, ocină în Băléni, de în partea unchiu nostru lu Ivan sulgériul, însă de în a opta parte, ce au avut unchiu nostru Ivan slujerul, doao părți: partea vară-mea Stanei și a vară-mea Erinei, fétele unchiu nostru lu Ivan slujerul, de preste tot hotarul și cu partea Vîlsănească ce mi se va veni, despre toate părțile pentru că această a opta parte, partea a unchiu nostru lu Ivan, împărțitu-se-au în trei părți, a trei surori. Deci, doao părți le-am vîndut văru-mieu lu Ivașco vel dvornic, că au fost cumpărate de mine, iar a treia parte, partea vară noastră Ancăi, au rămas nevîndută nimenuilea, că n-am avut nici o treabă. Și i-am vîndut eu Badea, văru-mieu jupînului Ivașco vel dvornic aceste părți de ocină ce scriu mai sus, derept aspri 24 000 gata, încă den în zilele lu Alexandru voevoda, feciorul răposatului Radul voevoda, de a mea bunăvoe, fără nici o silă, cu știrea a tuturor boiarilor și a megiișilor de pre înprejurul locului și de sus și de jos, ca să-i fie văru-mieu lu Ivașco vel dvornic, ocină moșie lui și coronilor, în véci. Și au fost la tocmeala noastră, fost-au mărturii boiarii divanului: jupan Hriza vel ban i Gligorie vel logofet i Dumitru vistier i Mihaiu vel spatâr i Vasilie vel stolnic i Buzinca vel comis i Vucina vel peharnic i Costandin vel postelnic i Radul vtor vistier i Stroe logofet i Bunea logofet i...¹. Aceasta mărturisescu, ca să se știe și să se crează. Și pentru mai <a>deveritată credință, pus-am și peceate.

И написахъ Лепѣдатъ Логофетъ ѿ Бѣскѣреци, мѣсеца ноемвриѣ 11 дани и отъ Идама до села, въ лѣтѣ зрм²,

Badea postelnic

Hrizea vel ban

Gligorie vel logofet

Vucina vel păharnic

Mihaiu vel vistiar

Mihaiu vel spatâr

Nedélco vel clucer

Dumitru vistier

Costandin vel postelnic

Theodosie biv vel logofet

Eu Radul vistiar

Stroe Fiera logofăt, manu propria

Σίμας λογοετης μαρτηρος³

Bunea Vîlcu logofăt, manu propria

Buzinca vel comis

Eu Calotă vel slujer⁴

Eu Calotă clucer

Pătrașco cliucer

Dragomir vel armaș

Tatul treti logofet Danovic
Az Șerban Danovici logofăt
Eu Radul ban Buzescul ⁵.

Muzeul de ist. al municip. București, nr. 27212. Orig., hirtie (41 × 27), 11 peceti aplicate. La văleat lipsește cifra unităților; datat după boierii martori.

EDIȚII. DRH, B. XXIV, nr. 405.

¹ Loc alb.

„Și am scris Lepădat logofătul in București, luna noiembrie 10 zile și de la Adam pină acum, in anul 7140” <1631>.

³ Sima logofăt, martor.

⁴ Semnătură identică cu cea a lui Calotă clucerul, devenit între timp mare sluger.

⁵ Semnăturile sint autografe.

162

1635 (7144) noiembrie 10.

† Eu Neagoe postelnicul ot Corbușori scris-am această al meu zapis să fie de credință la mana jupînesei Mariicăi, cum să știe că am luat eu 15 galbeni de la jupîneasa Marica pînă la sveti Neculae, cum de nu-i voi putea da banii pînă la zi, iar eu i dau o delniță lîngă Stanciul Budei și să înbină în căpătîe cu delnița lu Drăggan. Și am făcut această zapis al meu să fie la mîna jupînesei, pentru credința cum să se știe.

Пис мѣсеца ноемвриѣ 10 дьни, лѣтъ 7144.

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, VIII 28. Orig., hirtie (31 × 21). Copie ibidem, ms. 204, f. 105v.

163

1635 (7144) noiembrie 10, București.

† Шроостією божією, Іу Матією воєвода н господинъ въсом землє Уггров-лахінское, вѣск велкаго н прѣдобраго, стараго, поконинномъ Іу Басараба воєвода. Дават господство ми сіе повеленіє господство ми почтенномъ болѣринъ господство ми жпан Митрѣ вѣ вел питар н жпаннице вѣго, Нѣкшев н сѣс синови нх, елинем Богъ припѣстит, ікоже да мѣ ест вчиннѣ н вечиннѣ с село с Мшшетецин, вѣ сѣдство Шреши, лан шт половино сѣ село, половино, шт полю н шт шма н шт вод н шт паланен н шт шещію н шт ливези н сѣс вечиннѣ, на нме: Станчию сѣс синови си н Мнкѣл сѣс синови си н Бѣкѣр сѣс синови си н Бѣрѣцъ сѣс синови си н Шприни сѣс синови си н Нѣгоє сѣс синови си н Сокол сѣс синови си н сѣ вѣсѣху дѣлнициле нм н сѣс дѣлнице болѣрскіи, что хукет вѣти н шт седланце селов, шт посвѣдї, вѣре елнка се хтет избрат, шт по вѣсом хотаром, по старе хотаре н белѣсе.

Понеже сіа вѣше речена вчиннѣ н вечиннѣ шт Мшшетецин біу ест покѣплена за Шанча логѣфет шт Кѣщерѣки н за снахам си Шивера, дѣщера Радѣлов постелник шт Баломирецин, сѣс новци тѣрски вѣзнималн сѣс лухѣв, по мед. Таже, кѣда ест бна да плащает новцин тѣрчилор на дѣнь, шин нѣст нмал новци да нх дават, что сѣт сѣтворна шт дѣла нм за вчиннѣ шт Мшшетецин продадена шт половино сѣ село, половино. Таже, дрѣг ништо нѣст се сѣт шерѣтал да ш покѣпит, кромѣ тѣчию нже се сѣт шерѣтал болѣринн господство ми жпан Митрѣ питар н жпанница вѣго, Нѣкша, тере ш ест покѣпла шт над Шанча логѣфет н шт над сна-

хам си, Янвера, за 8ги си новци готови, тере сѣт платна асприн тѣрчилор. И прое дадоше уни за нѣхном добро волю без ни едно снаост, със знаніа въсѣм болѣром и а мегіашом ѡт шкрстним дѣстом. Обаче да се знает: да дрѣжит Митрѣ питар и жѣпанца его Нѣкша ѡт половинѣ за село, половинѣ, ѡт дела им и със вечини нже сѣт више речени, а Ъанча логофет и снахам си, Янвера, дѣщера Радѣлов постелник, уни да дрѣжит пакнже ѡт половинѣ за село, половинѣ и ѡт вечини и ѡт въс ходоком. И видѣхом господство ми и запис за проданіе въ лѣт хЗрлѣ и със мнози болѣри сведетеліе, написани ѣ запис, на име: Івашко дворник и Гангоріе комнс и Нѣгѣла ага и Баснаіе ага и Нѣделко портар и ѡт Попеци, Калотѣ армаш и ѡт Крецеци, Станко дворник и Цара лѡгѡфет и ѡт Сѣлѣтрѣк, Станчул дворник и ѡт Ъскаци, Данчул лѡгѡфет и брат его, Скорѣ и ѡт Прѣчеци, Митрѣ и ѡт Трѣговище, Бладул и ѡт Мѣнеци, Могош портар.

И пак да ест болѣринѣ господство ми Митрев питар и жѣпанцев его, Нѣкшев, вчинѣ и вечини ѣ село ѣ Цѣпрѣтѣни, код Мѣшетечи, вечини, на име: Нѣгое със братом си Дан и Стопка със братам си Дѣмитрѣ и със синовн им и със нѣхне дѣланице, ѡт полю и ѡт шѣм и ѡт вод и ѡт шѡциѡ и ѡт посѣдѣ, варе еанка се хтет избрат, коанко сѣт дрѣжал кѣкѣе им тере се сѣт прихраниан уни, понеже ест покѣпна болѣри господство ми Митрѣ питар и сѣпрѣженца его Нѣкша сѣн више речени вечини и със дѣланице им ѡт над Прѣда дворник, синѣ Радѣлов постелник ѡт Баламирѣци за 8ги ѣ, асприн готови. И кѣда сѣт въсхошет да продает, а Прѣда дворник ѡн въспрашал ест ло сестрам си Янвера, жѣпанца Савек питар, хокет ли да покѣпит или ны? ѣ ѡна сѣт рекалѣ, како не може кѣпити. И видѣхом господство ми и запис ѡт рѣк Прѣдеѣ дворник за проданіе със мнози болѣтри сведетеліе, написани ѣ запис, на име: Ъанчѣ логофет и ѡт Бернлеци, Цѣфѣла постелник и ѡт Брѣсеци, Тѣдор столник и ѡт Кѣлдѣрѣшани, Мѣхан и ѡт Крецѣлеци, Стан логофет и Лонзи и Борча логофет.

И пак да ест болѣринѣ господство ми жѣпан Митрѣ питар и жѣпанцев его, Нѣкшев, един вечини ѣ село ѣ Мѣшетечи, на име Дан Кѣпѣцѣнѣ и със синовн его по име, Станчул и Явѣла със въсах дѣланица кѣкѣе нѣ и ѡт врѣтоград и ѡт полю и ѡт шраленіе и ѡт анѣзи ѡт посѣдѣ, еанка се хтет избрат. Понеже ест покѣпна болѣри господство ми Митрѣ питар и жѣпанца его, Нѣкша, того вечинѣ и със дѣланица его и със въс ходоком ѡт над Радѣл и ѡт брат его Шѣре и ѡт видком си, Соаре, ѡт Гор Брѣтѣани за 8ги к, асприн готови. И възимал ест Митрѣ питар асприн тѣрскін сѣ лѣхѣс ѡт над Карахаци Хасан ѡт Дрѣстор, брат Дѣмитрашков внетіар. И видѣхом господство ми и запис за проданіе ѡт рѣка им въ лѣт хЗрлѣ и със мнози болѣри сведетеліе написани ѣ запис, на име: ѡт Сѣлѣтрѣк, Станчул дворник и Лонзи постелник и ѡт Корѣѣни, Нѣгое лѡгѡфет и ѡт Трѣговище, Сима батах и ѡт Мѣшетечи, поп Бишан и ѡт Бѣчѣмѣни, Мѣчюкѣ батах.

И продадоше сѣн више речени имениті людіе нѣхне вчинѣ и вечини за нѣхном добра волю и със знаніа въсѣм болѣром и а мегіашом ѡт школном местом и ѡт [ѡт] пред господство ми.

Сего раді, дадохъ сѣм господство ми почтеномѣ болѣринѣ господство ми жѣпан Митрѣ питар и жѣпанцев его, Нѣкшев, ѣкоже да им ест вчинѣ и вечини ѣ Мѣшетечи и ѣ Цѣпрѣтѣни дѣдінѣ и къ хѣдѣ синовом и видком и прѣвѣчетом и не ѡт когождо непоколѣенмо, порнѣмо господство ми.

Сеже ѣво и сведетеліе поставѣем господство ми: жѣпан Хриза вел бан Кралевски и жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Гангоріе вел логофет и Дѣмитрѣ вел внетіар и Мѣхан вел спатар и Баснаіе вел столник и Бѣзника вел комнс и Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник, И исправник, Гангоріе вел лѡгѡфет.

И написах аз, Лепѣдат логѡфетъ, въ градѣ Бѣкѡрѣци, мѣсеца ноември
ї дѣни и шт дѣдѣма в лѣтѣ хрѣма.

† Іу Матею воєвода, мностію божію господнѣ.

Іу Матею воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitu-lui boier al domniei mele jupan Mitrea fost mare pitar și jupaniței lui, Neacșa, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină și vecini în sat la Mușetești, în județul Argeș, însă din jumătate de sat, jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din pomet și din livezi și cu vecinii anume: Stanciul cu fiii săi și Micul cu fiii săi și Bucur cu fiii săi și Băruță cu fiii săi și Opriș cu fiii săi și Neagoe cu fiii săi și Socol cu fiii săi și cu toate delnițele lor și cu delnițele boierești ce vor fi și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne.

Pentru că această mai sus-zisă ocină și vecini din Mușetești a fost cum-părată de Oancea logofătul din Cuștereni și de nora sa, Alivera, fiica lui Radul postelnicul din Balomirești, cu bani turcești luați cu dobîndă, pe miere. Deci, cînd a fost să plătească banii turcilor la zi, ei n-au avut bani să le dea, ci au făcut vînzătoare din partea lor de ocină din Mușetești din jumătate de sat, jumătate. Deci altul nimeni nu s-a aflat să o cumpere, afară numai ce s-a aflat boierul domniei mele jupan Mitrea pitarul și jupanița lui, Neacșa, de au cumpărat-o de la Oancea logofătul și de la nora sa, Alivera, pentru 250 de ughi bani gata, de a plătit asprii turcilor. Și au vîndut ei de a lor bună-voie, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor dimprejurul locului. Însă să se știe: să țină Mitrea pitarul și jupanița lui, Neacșa, din jumătate de sat, jumătate, din partea lor și cu vecinii care sînt mai sus ziși, iar Oancea logofătul și nora sa, Alivera, fii ca lui Radul postelnicul, ei să țină iarăși din jumătate de sat, jumătate și din vecini și din tot venitul.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare în anul 7137 și cu mulți boieri martori scriși în zapis anume: Ivașco vornicul și Gligorie comisul și Neagul aga și Vasilie aga și Nedelco portarul și din Popești, Calotă armașul, și din Crețești, Staico vornicul și Para logofătul și, din Sălătruc, Stanciul vornicul și din Uscati, Danciul logofătul și fratele lui, Scorea și din Pîrcești, Mitrea și din Tirgoviște, Vladul și din Mănești, Mogoș portarul.

Și iarăși să-i fie boierului domniei mele, lui Mitrea pitar și jupaniței lui, Neacșa, ocină și vecin în sat la Năpirteni, lingă Mușetești, vecinii anume: Neagoe cu fratele său Dan și Stoica cu fratele său Dumitru și cu fiii lor și cu delnițele lor din cîmp și din pădure și din apă și din pomet și de pretutindeni, oricît se va alege, cît au ținut casele lor de s-au hrănit ei, pentru că boierul domniei mele Mitrea pitarul și soția lui, Neacșa, au cumpărat acești mai sus ziși vecini și cu delnițele lor de la Preda vornicul, fiul lui Radul postelnicul din Balomirești, pentru 50 de ughi, aspri gata. Și cînd au vrut să vîndă, iar Preda vornicul, el a întrebat pe sora sa, Alivera, jupanița lui Sava pitarul: vrea oare să cumpere sau nu? Iar ea a spus că nu poate cumpăra. Și a văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mîna lui Preda vornicul cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: Oancea logofătul și din Berilești, Șteful postelnicul și din Bîrsești, Tudor stolnicul și din Căldărușani, Mihai și din Crețulești, Stan logofătul și Loizi și Borcea logofătul.

Și iarăși să-i fie boierului domniei mele jupan Mitrea pitarul și jupaniței lui, Neacșa, un vecin în sat la Mușetești, anume Dan Căpățînă și cu fiii lui,

anume Stanciul și Albul, cu toată delnița caselor lor și din grădină și din cîmp și din arătură și din livezi, de pretutindeni cît se va alege, pentru că boierul domniei mele Mitrea pitarul și soția lui, Neacșa, au cumpărat pe acel vecin și cu delnița lui și cu tot venitul de la Radul și de la fratele lui, Șerb, și de la nepotul său, Soare din Brătienii de Sus, pentru 20 ughi aspri gata. Și a luat Mitrea pitarul aspri turcești cu dobîndă de la Cara-Hagi Hasan din Dîrstor, fratele lui Dumitrașco vistierul. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare de la mîna lor, în anul 7142 și cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: din Sălătruc, Stanciul vornicul și Loizi postelnicul și din Corbeni, Neagoe logofătul și din Tîrgoviște, Sima vătăful și din Mușetești, popa Vișan și din Buciumeni, Măciucă vătăful.

Și au vîndut acești mai sus ziși numiți oameni ocinele și vecinii lor de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor dinprejurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea cînstitului boier al domniei mele jupan Mitrea pitarul și jupanitei lui, Neacșa, ca să le fie lor ocină și vecini la Mușetești și la Năpîrteni dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclîntit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea București, luna noiembrie 10 zile și de la Adam în anul 7144 <1635>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș III/15. Orig., hîrtie (42,5 × 28), pecete timbrată. Trad. ibidem, III/16 și ms. 168, f. 151v–152v.

164

1635 (7144) noiembrie 15.

† Adecă eu, Radul vtorie armaș și cu jupîneasa Mariia scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credență la mîna jupînului Semei vătahul, cum să se știe că i-am vîndutu lui viia noastră de în Tîrgoviște cu levade, cu pometu șe cu tot locul citu am ținut eu, drept ughi 30, bani gata. De ce, am socotit de am luat șe o vie de la Sima, care iaste în Călenești, lîngă Dédul vătahul, vie pentru vie. Iar cîți bani am socotit să-mi mai dea, mi-au datu cu vie cu tot, au umplut ughi 30. Însă i-am vîndutu căce mi iaste omul meu. Șe am vîndutu de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, să fie lui moșie stătătoare șe feciorelor lui șe nepoțelor lui șă strănepoțelor lui.

Șe la tocméala noastră au fostu mulți boiare, anume: întîiu D[i]ragul scaunul ot Tîrgovește i Dédul vătahul de Călenești i Ghioca ot tam, Gherghie băiașul i Sima poșcarul i Mihalco cel mare șălarul i Mihalco cel mic i părențele popa Manta i Tilea croitorul, vecinul lui popa Tatu.

Исписах Драгостен спѣдѣю; пис мѣсяца ноемвриѣ дни ѿ, в лѣт хрѣмд¹.

Cîndu i-am vîndut v<ia>², i-am vîndut și casa, drept ughi 20 bani gata, cu loc cu tot și iaste lîngă casa Fierăi logofătul³.

Eu popa Manta
Gherge băiașul
Ραδου μαρτηρας⁴
Mihalco cel mare
Dédul vătah
Mihalco cel mic
Tilea croitor.
Nica căpitan⁵

Bibl. Acad., XLIII/9. Orig., hirtie (31 × 22), 9 peceți în tuș negru, aplicate.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 177—178.

¹ „Am scris Dragostin spudeiul; am scris luna noiembrie 15 zile, în anul 7144” (1635).

² Loc rupt.

³ Pasajul: „Cindu i-am . . . Fierăi logofătul”, scris ulterior.

⁴ „Radu martor”.

⁵ Semnături autografe.

165

1635 (7144) noiembrie 16.

Jupan Ivașco vel dvornic scris-am cartea noastră voao megiiășilor, anume Goia și Stoica din sat din Bogați. După aceia, vă dăm în știre că aici înaintea noastră au venit popa Ivan dă Beleți cu Preda ot tam și cu Rada ot tam și cu Stoica ot tam de s-au pîrît de față înaintea noastră pentru niște vii și alte moșii ce au frățește. Deci noi într-altu chip nu i-am putut judeca ci i-am dat să să voiască să ia doi megiiăși la mijlocul lor să-i judece și să-i tocmească, să le împarță toată moșia frățește peste tot.

Și s-au voit dinnaintea noastră și v-au luat pre voi tocmelnici. Deci să căutați, în vrème ce veți vedea această carte a noastră, iar voi să aveți a le trage toată ocina, să o împărțiți frățește, întii să trageți să împărțiți pre patru frați, codru popii din Zătruca și a lui Negoită de acolea și codrul Bunului de la Scoruși și din Piscul Zatrii al Roșceștilor de lungu și de lat, cît să va găsi viță, viile usebit, loc sterp osebi pe patru frați. Însă cum veți afla cu sufletele voastre pre dreptate așa să judecați și să-i tocmiți. Și zioa la sveti Nicolae, Înaco da nest, po reci naș.

Pis noemvrie 16 dni, 7144 (1635).

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ț. Rom., nr. 127, f. 368—368v. Copie.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 178.

166

1635 (7144) noiembrie 22.

† Adecă eu Di-man ot Carcadulea, ot sudstvq Sac, scris-am acesta al meu zapis, să fie de mare credință la mîna jupînului Lupului vel căpitan, cum să știe că i-am vînduț dumnului cișzeți de stînjăni de ocină den sat den Carcadulea, stînjănul cite trei costande, fac bani 1 500, de preste tot hotarul, den hotar pînă în hotar, toată partea mea cîtă se va alége. Și o am vîndut eu fără de nici o silă, de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor megiiășilor denprejurul locului, ca să-i fie dumnealui moște și coconilor și strenepoților.

Și la tocmeala noastră fost-au oameni buni mărturii anume: ot Carca-
dulea, Radul Lepșa i pac Radul, brat ego i Marco pîrcălabul i Vladul i ot
Răsturnați, Stan Popescul i ot Măiuroși, Stratonie i ot București, Stan (să)¹
punarul i ot Floriești, popa Micul. Aceast-am scris, să fie de m(a) 're cre-
dință la mîna j<upî>¹ nului Lupului căpitanul și a coconilor dumnealui. Și
pîntru credința mi-am pus și pecétea.

Писа Мнѣлаче логофѣтъ от Мѣгѣрѣни, мѣсеца ноємвриѣ къ дъни въ лѣтъ
хЗрмд².

Popa Micul.

Marco pîrcălabul.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XLVIII/3. Orig., hirtie (31 × 22), pecete inelară, apli-
cată. Copie ibidem, ms. 206, f. 647.

¹ Loc rupt.

² „A scris Mihălcea logofătul din Măgureni, luna noiembrie 22 zile in anul 7144“ (1635).

† Adecă eu, jupîneasa Rada, ce am fost jupîneasă a lui Staico paharni-
cul Rudeanul, scris-am și mărturisescu cu acest zapis al meu, ca să fie dă
mare credință la mîna jupînului Pătru și a Ghiocăi, neguțătorii, ca să să știe
cum pentru o datorie ce le-am fost eu datoare, ughi 300, datu-le-am satul
Fometeștii din județul Vilcii, jumătate dă sat, cu rumâni și cu tot venitul
despre tot hotarul vericit să va alége, care sat au fost al bărbatului meu de
moșie. Deci, pînă au fost el viu, căzut-au într-o nevoe foarte mare, și cu alt
n-au avut cu ce plăti nevoia lui, ci s-au sculat de au vîndut nește sate ale
méle de zestre, de ș-au plătit capul. Deci, pentru acéle sate ale méle dă zestre
mi-au dat acest sat Fometeștii, pentru satul meu Frăteștii.

Apoi, după moartea lui Staico paharnicul, căzut-am și eu într-o nevoe
mare și am luat bani de la acești neguțătorii de mi-am scos capul dentr-acea
nevoe. Deci, cînd am fost la zi, eu banii nu i-am avut de unde le da, ci le-am
dat acest sat Fometeștii, ce scrie mai sus, de bunăvoia mea, fără de nici o silă,
pentru că mi-au făcut și dumnealon bine la acea nevoe, dă mi-au dat ughi
400, fără de nici o dobîndă, într-un an și jumătate. Deci le-am dat și satul acesta
pentru acești ughi 300, cu voia feciorilor miei, Preda postelnicul i Tudosie și
cu știrea tuturor rudeniilor cum le scrie și zapisul lor, ca să le fie dă moșie
în vecie, căci că au lăsat și ei dobînda acestor ughi 400, ce au făcut într-un
an și jumătate.

Și au fost mulți boiari mărturie, care își vor pune mai jos pecețile și
iscăliturile lor. Și pentru mai adevărită credință, pusu-mi-am și eu pecetea,
ca să să știe și să créază.

I az, Tudor spudei, mazah, measeța noiemvrie 25 dni, leat 7144 (1635).

Eu jupîneasa Rada.

Hrizea vel ban.

Ivan dvornic.

Preda postelnic, sin Staico paharnic.

Tudosie, sin Staico paharnic.

Gligorie vel logofăt.

Nedelco vel clucer.

Dumitru vel pitar.

Bunea Vil[i]cul logofăt mărturie,
Stroe Florescu logofăt.
Cernat vel portar.
Dragomir vel armaş mărturie.
Constandin Cantacuzino mărturie.
Chesar postelnic ot Privalea mărturie.
Ghinea slujer ot Vălénii mărturie.
Udrea ot Rădăcinéni mărturie.
Leca postelnic, sinū Oprii vel agi mărturie.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Hurez, nr. 719, f. 271—272. Copie; altă copie ibidem, ms. 449, f. 112v.

168

1635 (7144) noiembrie 28.

† O carte de hotărnicie de 12 boeri de ocina din Blajoi de Sus sud Prahova, să o facă tot una cu ocina din Bléjoi de Jos. Noiembrie 28 dni, leat 7144 <1635>.

Adică noi ceşti 12 boeri hotarnici, anume Radul Frejureanul biv vel sluger i Tudor vtori dvornic ot Răteşti i ot Scăeni, Mordan i Neagoe Căpuşă i Tudor cel bătrîn i Stan Prăjur i Stan Moldovéan i Mircea ot Boldeşti i Vilcul i Stoica Bold i Drăgşăr ¹ i Mareş, care ne-au luat jupan Radul vtori postelnic, fecior Mihalcii căpitan din Pătirlage, pe răvaşe domneşti, denaintea domnului nostru Io Mateiu Basaraba voevod, ca să hotărîm ocina ce au avut de zestre de la socrū-său Néagul din Negoieşti, care ocină au fost schimbât jupîn Radul vtori postelnic cu călugării de la Mislea; ocina din Bléjoi de Sus să o lipim iar lîngă ocina lui din Bléjoi de Jos. Scris-am şi mărturisim cu această carte a noastră, ca să fie de mare credinţă la mîna jupînelui Radului vtori postelnic, cum să ştie că am mersu toţi acolo la hotar şi am căutat cărţile tuturoră şi am aflat peste tot hotarul stînjeni 800. De la Neagul socru Radului postelnic s-au aflat în cărţile lor stînjeni 350 şi la Mariia Bălţăţeanca stînjeni 270 şi la ceilalţi megiaşi stînjeni 50 şi la Năstase ot Tîrguşor stînjeni 102 şi la Stanca Avrăpoe stînjeni 70.

Deci noi am alăturat stînjeni 300 din Bléjoi de Sus pe lîngă ocina din Bléjoi de Jos, ca să fie ocină lîngă ocină şi o am stîlpitu-o cu pietri în multe, din jos de moara Nastii o piatră, şi în siliştea Bléjoi de Susu, iar o piatră şi în marginea dumbrăvii, iar o piatră şi din marginea dumbrăvii în lăuntru, în pădure, lîngă un stejar, iar o piatră şi în stejar făcut cruce din stejar cu piatra, în drept locului, prin pădure cît va coprinde în lat 300 de stînjeni, adică trei sute, pînă în apa Dîmbului, de ciia, pe apa Dîmbului în jos, pînă în hotarul Bléjoilor de Jos, de aciia pre hotar Bléjoilor în jos pe hotar pînă în apa Teléajănelui şi cu apa Teléajănelui şi cu vad de moară şi cu pometul şi cu pădurea şi cu toate veniturile cîte au... ² acei 350 de stînjeni, ca să aibă voe să-ş facă moară şi să lucreze cu apa cîtă am hotărît şi cu cîtă am înpietrit.

Pentru că această ocină ce iaste mai sus scrisă, iaste de zestre a jupînesii Sofiicăi jupîneasa jupîn Radului vtori postelnic, fata Néagului ot Negoieşti, ce au făcut schimbu cu călugării de la Mislea, de au dat călugării de la Mislea ocina ce au fost avîndu de la Pătrălage Radului postelnic, iar Radul postelnic le-au dat această ocină din Bléjoi de Susu care ó am hotărîtu noi, ocină pentru ocină, ca să le fie cu bună pace. Aşa am hotărîtu şi am aflat cu sufletele noastre. Şi pentru credinţa né-am pus şi peceţile.

Radul, Frujenel³ biv veļ sluger.
 Tudor ȳtori dvornic.
 Mordan ot Scăeni.
 Néagoe Căpuşă.
 Tudor cel bătrînu.
 Stan Prejur.
 Stan Moldovean.
 Mircea ot Boldeşti.

Arh. St. Buc., Condicta m-rii Mîslea, nr. 466, f. 159^v—160^v. Copie 2 alte copii ibidem, ms. 465, f. 23^v—24 şi la Bibl. Acad., MCCXXIV/25.

¹ În nr. 465: „Drăguşin“.

² Loc alb.

³ În ms. 465: „Frujireănu“.

† Многостією божією, Іу Матен Бисараба воєвода н господинъ всон земли Зггровлахи́нскіи. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми почтенномъ болѣрнѣ господства ми жѣпан Дръгѣшнѣ втори постелник н съ сини его елици Богъ дарова, іакоже да мѣ ест вчинѣ н вечнии оу село Пъдѣрціи въ сѣдство Влѣчѣ, вт полю н вт шѣма н вт вод н вт винограді н вт седалище селов н съ вѣс ходоком вт по вѣс хотаром, еанко избєрѣт сѣ. И вечнии ешеже да се знає, по име: Лѣнѣл съ сини его н Дінкѣл съ сини его н Стан съ синѣ его н Ъпрѣ съ сини его н Падеш съ сини его н Станчюл съ сини его н Радѣл Котороуѣ съ сини его н съ части нм вт вчинѣ. Понеже сїи више речени вечнии вини быст вѣс люді кнѣси съ вчинѣ нм, ешеже вт прѣжде вѣрѣме. И потом, егда быст нинѣ въ дѣни господства ми, а вечнии сами прїидет на почтенномъ болѣрнѣ господства ми Дръгѣшнѣ втори постелник аще продаваше се вечнии, вини, съ сини нм н съ всѣ часті нм за вчинѣ вт Пъдѣрціи, по име: Лѣнѣл съ синѣ его Тѣдорѣ н съ сини нм н съ част его за вчинѣ, за хѣ аспри готови н раді единѣ вол н Дінкѣл съ сини его н съ част его за вчинѣ, раді хѣ аспри н раді единѣ вол н Стан съ сини его, Пѣтрѣ н Сасѣл н съ сини нм н съ част его вт вчинѣ за хѣ аспри н раді един вол н Ъпрѣ съ синѣ его Стонка н съ сини нм н съ част его за вчинѣ за хѣ аспри готови н раді един вол н Падеш съ сини его н съ частѣ его за вчинѣ раді ѣ аспри готови н раді един вол н Станчюл съ синѣ его Іуи н съ сини нм н съ част его за вчинѣ раді хѣ пенѣши готови н раді един вол н продадоше се вини вечнии за своимъ доброволѣ без не една силаст съ оузнаніѣ всѣмъ болѣром н а мегіашом вт шкрѣстѣ мѣсто нм н вт пред господства ми вт диван н вѣзѣл вси новци готови въ рѣки нм іако да ест вечнии съ записѣл нм вт проданіе на рѣка Дръгѣшнѣ постелник н съ свѣдѣтеліи оу запис по име: пан Дѣмітрѣ вел питар н пан Драгомир вел армаш н вт Брънковѣни, Преда спатар н вт Бѣръци, Строе нже бив вел столник н вт Сѣлѣтрѣк, Станчюл втори дворник н вт Ъпотєци, Дінкѣл кѣпар н вт Милков, Тѣдорѣ колмс н вт Кѣртішоарѣ, Тѣдосіє ключар ши Індрен сѣжар Рѣдѣнѣл н Кирка сѣжар н вт Пѣпѣлари, Кирка пѣхарник н вт Нѣвѣнєци, Радѣл постелник н вт Брътієци, Герге Печѣ н вси болѣри велнкы нже сѣт кѣстѣдін нм оу запис. И видѣх господство ми н записѣл вечномъ вт проданіе на рѣка Дръгѣшнѣ постелник.

И пак¹ да ест волѣр господства ми Дръгъшини постелникъ учини оу село Пѣдърци частъ Неванов, елика изберишъ сѣ шт пол и шт шѣм и шт вод и шт виноградъ и шт седалище селокъ и шт по вѣс хотаромъ, понеже ест покъпни Дръгъшини постелникъ шт на Негоицѣ и шт на Тѣдорѣ, сини Предѣи шт Рѣскѣлци за зги Шѣи радѣ един вол, ѣже учини елика ест покъпни и Преда шт на Неван и шт на Радѣ Котороуѣ и сѣ записъ шт продаише на рѣка Дръгъшини втори постелникъ сѣ себѣдѣтелѣи, по имѣ: Дѣнкѣл кѣспар и шт Мѣнаковъ, Тѣдорѣ комисъ и шт Кѣртншоарѣ, Тѣвдосѣи ключаръ и Кирка сѣлжаръ и шт Гордова, Тѣдорѣ логофетъ и шт Комѣнницъ, Стѣннимиръ логофетъ и шт Брѣнковѣни, Паврамъ логофетъ.

Сего радѣ, дахъ господство ми волѣр господства ми Дръгъшини постелникъ, ѣко да ест емѣсъ учини и вечини оу село Пѣдърци, дѣдѣишъ столетна, емѣсъ и синокомъ и вѣшкомъ и прѣвѣнѣчедомъ, вѣ вѣки и не шт когѣждо непоколѣбимомъ да не ест.

Се и сведѣтелѣи положихъ господство ми: панъ Хриѣтѣ велъ ванъ Кралевскѣи, панъ Ивашко велъ дворникъ, панъ Глигорѣ велъ логофетъ, панъ Дѣмитрѣ велъ вѣстѣаръ, панъ Недѣлко велъ ключаръ, панъ Басилѣ велъ столникъ, панъ Бѣзинка велъ комисъ, панъ Бѣчина велъ пѣхарникъ, панъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, панъ Глигорѣ велъ логофетъ.

И азъ, Тѣдорѣ спѣденъ, мазахъ вѣ весъ Бѣкѣрѣци, мѣсеца ноемврѣи кѣи дѣни, лѣтъ хрѣмѣ.

† Іw Матею вшевѣда, милостію божію господинь.

Іw Матею коевѣодъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Drăgușin al doilea postelnic și cu fiii lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecini în satul Pădureții din județul Vâlcea, din cîmp și din pădure și din apă și din vie și din vatra satului și cu tot venitul de peste tot hotarul, cît se va alege. Și vecinii încă să se știe, anume: Lupul cu fiii lui și Diicul cu fiii lui și Stan cu fiii lui și Oprea cu fiii lui și Padeș cu fiii lui și Stanciul cu fiii lui și Radul Cotorogea cu fiii lui și cu părțile lor de ocină. Pentru că acești vecini mai sus spuși, ei au fost toți oameni cnezi cu ocinele lor, încă de mai înainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, vecinii au venit singuri la cinstitul boier al domniei mele, Drăgușin al doilea postelnic de s-au vîndut vecini, ei, cu fiii lor, și cu toate părțile lor de ocină din Pădureți, anume: Lupul cu fiul lui, Tudor și cu fiii lor și cu partea lui de ocină, pentru 4 000 aspri gata și pentru un bou și Diicul cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 2 000 aspri și pentru un bou și Stan cu fiii lui, Pătru și Sasul și cu fiii lor și cu partea lui de ocină, pentru 6 000 aspri și pentru un bou și Oprea cu fiul lui, Stoica și cu fiii lor și cu partea lui de ocină, pentru 4 000 aspri gata și pentru un bou și Padeș cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 2 000 aspri gata și pentru un bou și Stanciul cu fiul lui, Ion și cu fiii lor și cu partea lui de ocină, pentru 4 000 bani gata și pentru un bou și Radul Cotorogea cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 2 000 bani gata și pentru un bou. Și s-au vîndut ei vecini de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul locului lor și dinaintea domniei mele din divan. Și au luat toți bani gata, în mîinile lor, ca să fie vecini cu zapisul lor de vînzare la mîna lui Drăgușin postelnic și cu martori în zapis, anume: pan Dumitru mare pitar și pan Dragomir mare armaș și din Brîncoveni, Preda spătarul, și din Viriți, Stroe care a fost mare stolnic, și din Sălătruc, Stanciul al doilea vornic, și din Epotești, Diicul cuparul, și din Milcov, Tudoru comisul, și din Curtișoară Tudosie clucerul și Andrei slugerul Rudeanul și Chirca slugerul, și din Păpălari, Chirca paharnicul, și din Ibănești, Radul postelnicul, și din Brătiești,

Gheorghe Pecea, și toți boieri mari, care sînt custodiile lor în zapis. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare al vecinilor la mîna lui Drăgușin postelnicul.

Și iar să fie boierului domniei mele Drăgușin postelnicul ocină în satul Pădureți, partea lui Ivan, cît se va alege din cîmp și din pădure și din apă și din vii și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Drăgușin postelnicul de la Negoită și de la Tudor, fiii lui Preda din Rîsciați, pentru 16 ughi și pentru un bou, care ocină a cumpărat-o și Preda de la Ivan și de la Radul Cotorogea și cu zapis de vînzare la mîna lui Drăgușin al doilea postelnic, cu martori anume: Diicul cuparul și din Milcov, Tudoru comisul, și din Curtișoară, Teodosie clucerul și Chirca slugerul, și din Gordoba, Tudoru logofătul, și din Comăniți, Stănimir logofătul, și din Brîncoveni, Avram logofătul.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele Drăgușin postelnicul, ca să-i fie ocină și vecini în satul Pădureți, dedină stătătoare, lui și fiilor și nepoților și strănepoților, în veci și de nimeni neclintit să nu fie.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudoru spudei, am scris în orașul București, luna noiembrie 28 zile, anul 7144 <1635>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <m.p.>

Bibl. Acad., LXXV/195, Orig., hirtie (42 × 28) pecete timbrată.

¹ În text пан (pan).

† Многостію кожію Іу Матен Бъсърба конкода и господиня. Дават господство ми сію повѣленіе господство ми cestui om anume Pîrvul ot Drăgoești ot sudstvo Gorjiu, ca să fie volnic cu aceasta carte a domniei méle de să-și fie a lui moșie de în Drăgoești pentru că iaste a lui dereaptă și bătrînă de în moși di în strămoși și o au tot ținut cu bună pace.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domniei méle, iar Stoica, feciorul lui Drăghici de Șomonești, el să apucă de Pîrvul ca să-i iia această moșie zicîndu că are cărți de la Simion voivoda și zice c-au venit Pîrvul cu moldovénii de i-au luat cai și bivoli. Deci pentru acélé de atunce, el să apucă să-i iia moșiia, iar domniia mea am socotit înpreună cu toți cinstiții deregătorii domniei méle în divan cum Pîrvul n-au fost nimic vinovat, nici au fost el pre acea vréme cu moldovénii, nici are Stoica de în Șomonești nici o trébă cu această ocină a Pîrvului.

Derept' aceia am dat' domniia mea ceastă carte a domniei méle Pîrvului ca să aibă a-ș ținéré moșiia cum scrie mai sus. Iar Stoicăi de-i va părea strămbu, să vie cu cărțile să stea de față nainte domniei méle.

Инако да иѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца ноємвріе кѹ дани, в лѣт зрмд.

† Іу Матею воевода, мностію божію господннь.

Іу Матею воевод <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XVIII 3. Orig., hirtie (29,5 21,2). pecete inelară aplicată. Copii ibidem ms. 329, f. 350v—351 și 335, f. 274v 275.

171

1635 (7144) noiembrie 30.

Adecă eu, Petre slugerul, sinū Aslanu vornecul, scris-am acestū zapisu a mieu, ca să fie de mare credință la mîna Dimei cliucerul dîn Bizdîna și la mîna Bălicăi paharnicul din Breasta, ca să știe că le-am vîndut satul Lazul din sud Meh<edinți>, cu rumânii toți și cu toată ocina, din hotar pînă în hotar, din cîmpu și din apă și din pădure, cum scrie și în cărțile domnești, care am cumpăratū noi mai dinnainte vreme, și parte mea de ocină din Gabrul și cu toți rumânii și cu totū venitul cît să va alege, dupresté tot hotarul. Și am vîndut drept ughi 700 tot bani gata de a mea bunăvoie și fără de nici o silă și cu știrea tuturorū boiarilor și a tuturor megī<a>șălor dinprejurū, ca să le fie dumnelor moșie stătătoare și copiilor în veci.

La această tocmeală a noastră au fost mulți boeri, care vor pune mai jos pecețile și iscăliturile. Și așa am tocmitū care dintre noi va vre să întoarcă, să de la domnie ughi 200.

Și mi-am pus și eu pecete și iscălitura, ca să să crează.

Noemvrie 30 dni, 7144 <1635>.

† Eu Pătru sluger.

Mihai vel stolnic.

Ivan vornic.

Zaharia sluger.

Dragomir.

Radu postelnic.

Ștefan logofăt.

Socol clucer.

Mihartū clucer.

Tudor logofăt.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 511. Copie.

EDIȚII. Nicolăescu-Ploșor, *Mon.j. Dolj*, VIII, 166.

172

1635 (7144) noiembrie 30.

† Adecă eu Stan Pîțig i Băncilă ot Bucu Star scris-am acest zapis al nostru să fie de mare credință la mîna jupînului Oprei vel agă și a fiu-său Lecăi postelnicul, cum să se știe că i-am vîndut ocină de în Bucul Bătrînu, însă stîjnjeni 40, derept bani gata ughi 12. Și o am vîndutū de a noastră bunăvoe, ca să fie dumnelor moșie și coconilor dumnelor cîți Dumnezeu le va dăru.

Și au fostu la tocméala noastră mărturie: Stanciul tvorî vornic ot Varoș ot Floci i Stan iuzbașa ot Mătăsești i Nedelco ot Bucu i Drume ot Tătărăi i

Stan, bratŭ ego ot tam, i Calotă postelnicul ot Tătulești, Stanciul vătahul ot Pisculești i Stan ot tam i Stîngă i Iacov ot Berilești. Și a fost mulți megiiși la tocmeala noastră. Și pântru mai mare credință pusu-ne-amu pecețile.

И написах аз, Стрѡпа пѣхарник. Пис мѣсеца ноемвриѣ ѿ дъни, въ лѣт х^рѣмѣ¹.

Eu Stan Pițig.

Eu Băncilă.

Stanciul vornic <m.p.>

Eu Stan iuzbașa <m.p.>

Eu Nedelco <m.p.>

Calotă postelnic <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, IX/9. Orig., hîrtie (29,5 × 20,5), 4 peceți inelare, aplicate. Copie ibidem, ms. 692, f. 198.

¹ „Și am scris eu, Stroia paharnicul. Scris luna noiembrie 30 zile, în anul 7144” <1635>.

173

1635 (7144) noiembrie 30, București.

† Многостію кожію, Іу Матен Басарава воеводы и господин всон земли Шугровлахиинскон. Дават господство ми сіа повеланіе господства ми почтенномъ правителя господства ми пан Костантин вел постелник и съ синиы его, елицн Богъ даровает, тако да ест емѣ един мѣсто въ дома зда, ѣ варош господства ми ѣ Бѣкѣрещи, код домова Нѣгѣлов агъи и код вода Дѣмбовецин, елико изберит сѣ, понеже покѣпила правителя господства ми пан Костантин вел постелник съю выше писано мѣсто въ дома въ на Сава шетрарюа за ѣги ѣ планези готови, ещн въ дъны Ялѣандрѣ воеводѣ Иліаш. И видѣхъ господство ми и записѣа емѣ на рѣкѣ Костантин вел постелник.

И пакн да ест правителя господства ми пан Костантин вел постелник ѣ погоане за виноград ѣ дѣлаѣ Биспещиалор, каре елика изберит сѣ, понеже сіа ѣ погоане сѣт пан Костандинов вел постелник въ дѣднн въ над ѣспаніца его Фанна, ещѣ въ преждѣ вѣѣме. И пакн да ест правителя господства ми пан Костантин вел постелник ѣ погон въ виноград и една чедвѣрте ѣ дѣлаѣ Биспещиалор, каре елика изберит сѣ, понеже покѣпила въ на Радул, брат Тѣркѣн въ Періаци, за ѣги ѣ пол аспри готови. И видѣхъ господство ми и записѣа емѣ на рѣкѣ пан Костантин вел постелник. <И>¹ пакн покѣпила правителя господства ми пан Костандин вел постелник ѣ дѣлаѣ Биспещиалор ѣ погоане въ виноград и една чедвѣрте и един сеженъ въ учинн въ хотарѣа Сѣхѣтанлиор, дорн ѣ камена Числѣѣѣѣн, въ на Пѣнѣол въ Гѣрвевн. за хѣѣ аспри готови. И видѣхъ господство ми и записѣа емѣ на рѣкѣ пан Костантин вел постелник. И пакн покѣпила правителя господства ми пан Костантин вел постелник ѣ дѣлаѣ Биспещиалор ѣ чедвѣрци въ виноградѣ въ на Танасіе инок и въ на вет его Параскива, али вса част, им за ѣги ѣ пол аспри готови. И видѣхъ господство ми и записѣа им на рѣкѣ пан Костантин вел постелник. И пакн покѣпила Костантин вел постелник една чедвѣрте въ виноградѣ ѣ дѣлаѣ Биспещиалор въ на Бладѣа за. . . ² аспри готови и съ запис въ рѣк его за проданіе. И пакн покѣпила пан Костантин вел постелник една чедвѣрте за виноград ѣ дѣлаѣ Биспещиалор въ на Хиланпан, за. . . ² аспри готови и съ запис въ рѣк его въ проданіе. И пакн покѣпила пан Костантин вел постелник ѣ чедвѣрци въ виноградѣ ѣ дѣлаѣ Биспещиалор, въ на Івнашко, за. . . ² аспри готови и съ запис въ рѣк его за проданіе. И пакн покѣпила пан Костантин вел постелник една чедвѣрте и половино въ виноград ѣ дѣлаѣ Биспещиалор въ на Стан Ърлою, за. . . ² аспри готови и съ запис въ рѣк

его въ продажѣ. И пакы покѣпна пан Костантин вел постелник въ чедврѣци въ вино-
градъ ѿ дѣла Еписцилор, въ нѣ Блѣдскъ ш[т]баче радѣ една чедврѣте сътворна
ест промененіе, аще даа ест пан Костантин вел постелник Блѣдскѣн ина чед-
врѣте въ нѣо мѣсто, вонѣ, а една чедврѣте покѣпна ш ест въ нѣ Блѣдскѣ съ...²
аспрн готовн н съ запнс въ рѣк его како ест выше пис.

И продаа ест сѣн выше речени имените люді нѣоном дѣдинѣ н виноградѣ
въ нѣоном добра волѣ, без нѣ една смлост н съ ѣзнаніѣ всѣм мегіашом въ гор
н въ дол н въ шкрѣсть мѣстом н въ пред господства мн.

Сего радѣ, дадохъ н господство мн пан Костантин вел постелник, іако да
ест емѣ сѣн выше речени винограде, дѣдинѣ н въ шхаб, синовиѣ н виѣком н прѣ-
виѣчетом н не въ кого непокољбымом, порезмо господство мн.

Се оубо н сѣдентелѣн положихъ господство мн: пан Хриза вел пан Кралевскѣн
н пан Івашко вел дворник н пан Гангоріе вел логофет н пан Дѣмитрѣ вел вистнгар
н пан Михаю вел спатар н пан Баснаіе вел столник н пан Бѣзника вел колмс н пан
Бѣчина вел пѣхарник н пан Костандин вторѣн постелник. И испавник, Гангоріе вел
логофет.

И писахъ аз, Стопка логофет Шѣрбанович, ѿ града Бѣкѣреци, ноемвриѣ л-гв
дѣны, въ лѣт хѣрмѣ, лѣт г-осподинѣ хѣлѣ.

† Іу Матейу рѣверѣда, мнлостію божіею господинѣ.

Іу Матейу боекода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată
țara Ungrovlahiei, Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitu-
lui dregător al domniei mele pan Costantin marele postelnic și cu fiii lui,
cîți Dumnezeu îi va dăru, ca să-i fie un loc de casă aici, în orașul domniei
mele, în București, îngă casele lui Neagul aga și îngă apa Dîmboviței, cît se va
alege, pentru că a cumpărat dregătorul domniei mele pan Costantin marele
postelnic acest loc de casă mai sus scris de la Sava șetrariul cu 20 ughi bani,
gata, încă în zilele lui Alexandru voievod Iliăș. Și am văzut domnia mea și
zapisul lui la mîna lui Costantin marele postelnic.

Și iar să fie dregătorului domniei mele pan Costantin marele postelnic
6 pogoane de vie în dealul Vispeștilor, oricît se va alege, pentru că aceste 6
pogoane sînt ale lui pan Costantin marele postelnic, de moștenire, de la jupa-
nița lui, Elina, încă de mai înainte vreme, și iar să fie dregătorului domniei
mele pan Costantin marele postelnic, un pogan de vie și o cetvîrte în dealul
Vispeștilor, oricît se va alege, pentru că a cumpărat de la Radul, fratele lui
Tîrcă din Periați, pentru 6 ughi și jumătate aspri gata. Și am văzut domnia
mea și zapisul lui la mîna panului Costantin marele postelnic. <Și>¹ iar a
cumpărat dregătorul domniei mele pan Costantin marele postelnic în dealul
Vispeștilor 2 pogoane de vie și o cetvîrtă și un stînjien de ocină din hotarul
Săhătenilor pînă în Piatra Cislăului, de la Neniul din Gîrbovi, pentru 2 400
aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapisul lui la mîna panului Costantin
marele postelnic. Și iar a cumpărat dregătorul domniei mele pan Costantin
marele postelnic în dealul Vispeștilor 3 cetvîrți, de vie de la Tanasie călugărul
și de la ginerele lui, Paraschiva, însă toată partea lui pentru 5 ughi și jumă-
tate aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapisul lor la mîna panului Costan-
tin marele postelnic, și iar a cumpărat pan Costantin marele postelnic o
cetvîrte de vie în dealul Vispeștilor de la Vladul pentru...² aspri gata și
cu zapis de vînzare de la mîna lui. Și iar a cumpărat pan Costantin marele
postelnic o cetvîrte de vie în dealul Vispeștilor de la Hilipan pentru...²
aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna lui. Și iar a cumpărat pan Costan-
tin marele postelnic 3 cetvîrți de vie în dealul Vispeștilor de la Ionașco

pentru...² aspri gata și cu zapis de vânzare de la mâna lui. Și iar a cumpărat pan Costantin marele postelnic o cetvirte și jumătate de vie în dealul Vispeștilor de la Stan Urloiu pentru...² aspri gata și cu zapis de vânzare de la mâna lui. Și iar a cumpărat pan Costantin marele postelnic 2 cetvirți de vie în dealul Vispeștilor de la Vlăducă, însă pentru o cetvirte a făcut schimb, de a dat pan Costantin marele postelnic lui Vlăducă altă cetvirte în alt loc, afară, iar o cetvirte a cumpărat-o de la Vlăducă cu...² aspri gata și cu zapis de la mâna lui, cum este scris mai sus.

Și au vîndut acești mai sus spuși, numiți, oameni dedinele și viile lor de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat domnia mea panului Costantin marele postelnic, ca să-i fie aceste mai sus spuse vii, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihaiu mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin al doilea postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șarbanovici, în cetatea București, noiembrie a 30-a zi, în anul 7144, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

<Pe verso:> A lui Matei vodă pre un loc ot București și cu viile ot Vispești, însă viile ot Vispeșté le-au dat zestre Costandin postelnicul cocoanelor lui.

Bibl. Acad., XLIII/10. Orig., hirtie (43 x 28), pecete timbrată.

¹ Omis.

² Lcc alb.

† Милостією божією, Іу Матен Басараба воєводі и господинѣ. Дават господство ми сіа повелѣніа господства ми свѣтѣи и божественѣи монастир глаголема Тополница, храм свѣтѣи архангел Михаил и щцъ ерѣмена Оеудора¹ и всамъ нже в Христв брати живѣщи там, са сѣ хіе свинții мѣнѣстии се scrie mai sus niște țigani, anume Delința cu tot sălașul lui și Gruia cu sălașul lui și Rada cu sălașul lui i Crăciun cu sălașul lui <i> Iovan cu sălașul lui i Avram cu sălașul lui i Imbre cu sălașul lui. Pentru că acești țigani ce scrie mai sus fost-au ai svintii mănăstire Topolnița de moșie, de strămoșie, dați și miluiți de răposății ctitori încă mai denainte vrême. Iar după acéia, de la o seamă de vrême, această svintă mănăstire au rămas săracă și pustie și fără călugări, ce au perit toate bucatele mănăstirii și s-au răsipit aceștea svinte mănăstiri și țigani și tot ce au avut; și au perit și cărțile care au fost făcute pre acești țigani.

Într-aacăia, domnia mea văzîndu că sînt acești țigani ai mănăstirii și mărturisîndu mulți boiari înnaintea domnii mele că sînt acești țigani ai mînăstirii, dat-am și am întărit cu această carte a domnii mele, ca să hie svintii

mănăstirii acești țigani cum iaste mai sus scris de moșie în vecie, pentru că așa iaste învățătura domnii méle. Инако да не ест.

И неправник, сам рѣхъ господства мн.

Ине ноемвриѣ ѿ дьни, в лѣтѣ хрѣмѣ.

† Іу Матею крестова, милостію божію господннѣ.

Іу Матею крестова <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/30. Orig., hirtie (30 × 21), pecete timbrată. Copie ibidem, ms. 330, f. 234.

EDIȚII. Crețeanu, *Doc. schit. Topolnița*, 449–464.

¹ „... mănăstiri numite Topolnița, hramul sfintului arhangel Mihail și egumenului Theodor...”

175

1635 (7144) decembrie 5.

† Adecă noi, megiiășii den sat de în Vărăști, de pre Drînbovnic, den județul Vlășcei, anume: Necula, feciorul Micului și Radul, feciorul Oancei și cu feciorii miei Radul i Stanciul i Neagŭ, fratele Radului, și cu feciorul meu Stoian și Stoica, feciorul lu Dragomir, și cu alți feciori, cîți ne va dărui Dumnezeu, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de mare credință la mîna lu Șarban logofătul șa a jupîniei lui, Neagăi, cum să se știe că am fost noi megiiășii cu ocina noastră în sat. Deci noi am venit de ne-am vîndutu dumnealui să-i fim rumâni, noi și feciorii noștri, în vecie.

Însă să se știe cine cîți bani au luat: eu Necula mai vîndut-am lu Șarban logofătul și jupîniei lui Neagăi și ocina ce am avut cumpărătoare den sat de în Preajvă, care parte au fost a Badei și a Darăi, feciorii Darăi, de jumătate de sat 2 părți, den cîmpu și de în pădure și de în apa Drîmbovnicului și cu vaduri de moară, den hotar pînă în hotar, cit se va alége. Deci eu Necula, pentru mine și pentru această ocină și pentru toată partea mea den sat de Vărăști, luat-am ughi 35. Și eu Neagŭ cu feciorii miei și cu toată partea mea den sat de în Vărăști luat-am ughi 22. Și eu Radul cu feciorii miei și cu toată partea mea den sat den Vărăști luat-am ughi 25. Și eu Stoica cu feciorii miei, cîți-m va da Dumnezeu, cu toată partea mea den sat den Vărăști luat-am ughi 13. Și am luat noi toți acești bani gata de în mîna logofătului Șarban și a jupîniei Neagăi.

Și ne-am vîndut de bunăvoea noastră și noi și feciorii noștri și cu toate părțile noastre de ocină den sat de Vărăști, den cîmpu, de în pădure, de preste tot hotarul, den hotar pînă în hotar, de bunăvoea noastră, cum scrie mai sus, să-i fim rumâni în veacŭ.

Și la această tocmeală a noastră fost-au mulți boiari: jupan Para peharnicul i pan Gherghe visitierul i pan Gherghe aga i popa Vasilie u Trăgoviște i Manulu cupețu i Defta cupețu și alți boiari mulți, carii au iscălit și au pus pecețile. Și pentru credința ne-am pus degetele den jos.

Ине въ мѣсеца декемвриѣ ѿ дьни, в лѣтѣ хрѣмѣ.

Nicula.

Radulu.

Neagul.

Stoica.

Μώιστ <†>κονόμου¹ <м.р.>

Γεωργιος βηστιαρης² <m.p.>
Para peharnic manu propria
Bratul gramatic pisah <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., CXVI/31. Orig., hirtie (41,7 × 28), 4 peceti aplicate.

¹ „Moisi iconom“.

² „Gheorghe vistier“.

176

1635 (7144) decembrie 10.

† Adecă eu Tudoran, sinū Dragomir Vrăjitorul, scris-amu și mărturisescū cu acesta zapis al meu, să fie de mare credință la mina jupînului Dedului Bucureștenul ot Călenești, cum să se știe că i-m vîndut stînji de ocină, 20, den sat den Dărmănești ot sud Prah<ova>, drept aspri gata 2 200, și să aibă și un ¹ vad de moră cîtū să vă alege, cu frați. Și am vîndut den apă, din siliște, den cînpu, den pădure de prēste tot hotarul, din hotar pînă hotar, cît se va alege, cu frați, ca să-i fie dumnelui moșie hohabnică și dumnelui și coconilor dumnelui. Și o-m vîndut de a me bunăvoe, fără neci o silă.

Și la tocmela noastră au fost și oameni buni măturii: din Dărmănești Stari Vlcul, Stan iuzbașa ot tam, Vasilie ot tam, Dănilce ot tam.

Și am scris eu Stanciul logofetul. Pis dechemvrie 10 dni v leat 7144 <1635>.

Eu Tudoran, inel n-am avut, ci am pus degetul.

Stan iuzbașa.

Vlcul.

Vasilie.

Muzeul de Istorie al municipiului Buc., nr. 13 726. Orig., hirtie (22 × 15,5), 3 peceti aplicate, din care una are legendă in limba turcă.

¹ În text „in“.

177

1635 (7144) decembrie 10, București.

Ocolnița pentru toate moșiile i viile mănăstirii, cu rumâni, de la leat 7... ¹.

Întru Hristos Dumnezeu, binecredincios, blagocestivul și dă Hristos iub' toriu și singur stăpînitoriu Io Matei Băsaraba voevod, cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind toată Țara Rumânească, încă și laturile plaiurilor Almașului și Făgărașului povățuitoriu. Bine am voit dumniia mea cu bunăvoința domnii méle și cu curată și luminată inema domnii méle a proslăvi pe Dumnezeu cel ce m-au proslăvit pre mine și cu mărire m-au înălțat pre scaonul răpoșailor moșilor domnii méle. Iată am dăruit dumniia mea acest cu tot cinstit și bine închipuit hrisov al domnii méle sfintei și dumnezeestii mănăstiri ce să numește Mărginēnti, unde iaste hramul sfinților arhistatizi fără de trupuri, Mihail și Gavriil, și părintelui episcopului Partenie care iaste năstavnec acestui sfînt lăcaș și tuturor călugărilor cîți petrec întru acest lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri satul Cricovēnii,

den județul Praovii, tot satul, cu toți rumâni și cu tot hotarul. Pentru că acest sat Cricovenii, au fost al lui Drăghici și al lui Udriște banul de la Mărgineni, bătrână și dreaptă moșie. Iar după aceia, au dat și au închinat la această sfântă mănăstire, pre cum am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru Vodă, feciorul Mircii vodă, leat 7082.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Bobocii tot și cu toți rumâni și cu tot hotarul, pentru că acest sat au fost de baștină al lui Drăghici dvornecul și al fraților săi. După aceia, l-au închinat la sfânta mănăstire și am văzut și hrisovul lui Alexandru vodă, feciorul Mircii vodă, leat 7079.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la satul Uliteștii și cu toți rumâni, însă toată partea Stanciului, feciorul lui Vintilă de la Cucleş, du preste tot hotarul, pentru că au cumpărat această moșie și rumâni părintele egumenul Spiridon și cu frații de la mănăstire, de la Stanciul feciorul lui Vintilă, și am văzut domnia mea și cartea Mihnii vodă, feciorul lui Alixandru vodă de cumpărătoare, leat 7098.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșii la sat, la Ulești, însă un rumân cu delnița lui și cu curătura și cu pometul lui, pentru că acest rumân și cu delnița lui, l-au fost cumpărat jupan Miroslav biv vel vistier de la Dumitru și dă la Răduța drept 1000 aspri, și l-au închinat la sfânta mănăstire. Și iar să fie sfintei mănăstiri la Ulitești moșie den partea lui Tudoran, a treia parte și cu un rumân, pentru că au cumpărat această moșie și cu un rumân de la Dumitru și dă <la>² Răduța drept 3 000 aspri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Stăneștii de la Prahova tot, cu toți rumâni și cu tot hotarul, pentru că l-au închinat și l-au dăruit jupan Vintilă și feciorii lui, Drăghici și Radul, și am văzut și hrisovul lui Alixandru vodă, feciorul Mircii vodă, leat 7079.

Și iar să fie sfintii mănăstiri satul Băneștii jumătate cu rumâni și cu tot venitul du peste tot hotarul, pentru că l-au dat jupîneasa Frusina de la Bucov și l-au închinat.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie și rumâni la satul Morénii, însă toată partea jupînesii Frusinii du preste tot hotarul, cât să va alége, pentru că am închinat această moșie și rumâni de la Moréni jupîneasa Frusina.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Măguréni, toată partea jupînesii Mariei, fata Buicăi postelnicul, și cu rumâni, și den dealul cu viile și dispre tot hotarul cât să va alége, pentru că această moșie Morénii dă la Măguréni au fost dă baștină de la moșii jupînesii Marii de zestre. Iar când au fost la moartea ei, ia au lăsat această moșie și rumâni, toată partea ei la sfânta mănăstire, ca să fie ei pomenire. Și am văzut domnia mea și cartea lui Șarban vovod, leat 7116.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Cătun, însă toată partea Buicăi postelnicul de la Șoplea și cu rumâni du peste tot hotarul, pentru că această moșie și rumâni au dat și au închinat Buica postelnicul la moartea lui, și s-au îngropat și el acolo. Și am văzut domnia mea și cartea lui Șarban vovod, leat 7116.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Telega tot cu tot hotarul și cu toți rumâni și cu vama de sare de acolo, den zece bolovani de sare 1 bolovan, și din sarea mărunță și lospe a treia parte, oricît să va alége, pentru că acest sat Telega și cu vama de sare au fost dă baștină a lui Drăghici dvornicul de la Mărgineni, apoi l-au închinat la sfânta mănăstire pentru căci iaste ctitor. Și am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrâni.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Telega și cu Crăițele, tot satul cu toți rumâni și cu tot hotarul, pentru că au închinat acest sat la sfânta mănăstire

jupan Udriște banul și Drăghici dvornecul. Și am văzut domniia mea și cartea Mihniî voevod, leat 7089 și hrisovul lui Alixandru vodă feciorul Mircii vodă, leat 7079.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Cucleș, a patra parte du preste tot hotarul și dîn vaduri de moară, pentru că au închinat [pentru că au închinat] Drăghici și Udriște de Mărgineni la sfînta mănăstire. Și am văzut domniia mea și cărți vechi ale lui Alexandru vodă, feciorul Mircii vodă.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Spatnița, tot satul, cu toți rumânii și cu tot hotarul și cu vaduri de moară, pentru că am dat și au închinat acest sat Frința. Și am văzut domniia mea și cartea lui Alexandru vodă, feciorul Mircii vodă, leat 7085.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la satul Vlădenii, însă toată partea <lui>² Theofil călugărul du preste tot hotarul și cu pomii, însă moșie fără de rumâni și cu vile de la Bălțați toate și cu un sălaș de țigani, anume: Vasile țiganul și cu țiganca lui Radu, pentru că această mai sus-zisă moșie și vii și țigani au fost dă baștină ale lui Theofil călugărul. Iar cînd au fost în zilele lui Alexandru vodă Iliiaș, el au dat și au închinat la această sfîntă mănăstire pentru sufletul lui. Și am văzut domniia mea și zapisul lui și cartea lui Alexandru vodă Iliiaș, eat 7 <1>² 37.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Secăriia tot și cu un deal de vii și la patra parte dîn Plopéni și cu vad dă moară la Teleajăn, și un metoh și un vad de moară la Rîul Cumetrii, pentru că au închinat jupan Drăghici dvornecul încă den zilile lui Vlad vodă Călugărul. Și am văzut domniia mea și cartea lui Alexandru vodă, feciorul Mihniî vodă, leat 7079.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșia care să cheamă Măgura Cioarii, toată, cu tot hotarul cît să va alége, pentru că au închinat Albaș dă la Tîrșor și cu frații lui dă moșie, cum scrie și cartea Mihniî vodă, leat 7090.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Zănoaga jumătate, partea Măndeștilor toată, cît să va alége și cu morile, pentru că au închinat jupîneasa Stana⁸ de la Stăncești. Și am văzut și doaă cărți ale lui Alexandru vodă feciorul Mircii vodă, leat 7077.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Negovanii tot cu toți rumânii și cu tot hotarul, și iar moșie la Rotunda, cît să va alége, pentru că au închinat jupan Drăghici dvornicul. Și am văzut și hrisovul lui Alixandru vodă Mircii și ale altor domni bătrîni.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Căpriorul sud Dîmbovița și cu rumîni, însă toată partea lui Stan logofătul de la Căpriorul, cîtă are el și cîtă au cumpărat împreună cu jupîneasa lui Vișa du preste tot hotarul, cît să va alége, pentru că au dat și au miluit la sfînta mănăstire și s-au îngropat și el acolo. Și am văzut și zapisul lui Stan logofătul și iar zapisul jupînesii lui Vișii și cartea Radului vodă.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la satul Podbelești însă toată partea lui Staico logofătul și a jupînesii lui Frujinii de la Bucov, cu rumânii și du preste tot hotarul, pentru că au închinat Staico postelnicul și jupîneasa lui Frujina. Și am văzut și cartea Mihniî vodă Alexandru, leat 7088.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Cornénii de la Coastă și dîn apă, tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu moara cît să va alége, pentru că au închinat Drăghici dvornicul. Și, am văzut și hrisovul lui Alexandru vodă Mircea și încă 2 cărți ale lui Alixandru vodă.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie și rumîni la satul Blagodeștii, jumătate dă sat cu toți rumînii și cu vad dă moară, du preste tot hotarul Hustru

că au închinat jupîneasă Colea și feciorii ei, Drăghici postelnicul și Udriște postelnicul pentru sufletul lor, încă den zilele lui Moisi vodă. Și am văzut și hrisovul lui Alixandru vodă Mircea, leat 7079 și încă multe cărți.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Stîlpénii partea Mandii și a feciorilor ei, toată, cu rumîinii și cu balta Coșcovata și du preste tot hotarul, pentru că au închinat jupîneasă Manda și feciorii ei pentru sufletul jupînelui Stănilă. Și am văzut și hrisovul lui Alixandru vodă Mircea și Cartea lui Șarban vodă, leat 7118.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la dealul Bucșanilor, loc dă vie și cu livéde dîn josul vii și făr de vinărici domnescu și oricîți rumîni dă la Boboci vor face vii preste dealul Bucșanilor ce iaste preste moșia sfintei mănăstiri, iar vinăriciul domnescu și boeresc tot să fie al sfintei mănăstiri, pentru că au dat jupîneasă Elina a Badii clucerul și feciorii ei Dragomir și Preda încă dîn zilele lui Pătrașco vodă.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Grămăditéle însă toată partea călugăriții Marii cu rumîinii și preste tot hotarul, pentru că au închinat călugărița Mariia. Și au văzut și zăpisul ei și cartea Mihniî vodă, leat 7098.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Tătarul dă la cîmpu, cu toți rumîinii și cu tot hotarul, pentru că l-au închinat jupîneasă Frujina. Și am văzut și zăpisul ei.

Și iar să fie mănăstirii moșie la satul Moșăștii de la Balta Albă, cu rumîinii și dîn baltă și du preste tot hotarul însă toată partea Mihalcii banul, pentru că au închinat Pătrașco postelnicul, feciorul Mihalcii banul, căci s-au îngropat el acolo la mănăstire și muma lui băneasa. Și am văzut domniia mea și zăpisul lor.

Și iar să fie sfintei mănăstiri 8 pogoane dă vie în dealul Pații și 5 suflete de țigani, anume. . . ¹, pentru că au făcut părintele egumenul Partenie episcopul schimbu cu Radul vtoroi postelnic, de i-au dat lui moșia și rumîinii de la Podbelești, iar Radul postelnicul au dat mănăstirii acéste 8 pogoane de vie și 5 suflete de țigani, ca să fie moșie pentru moșie.

Pentru acéia am dat [am dat] și domniia mea ca să fie sfintei mănăstiri acéste mai sus scrise moșii și rumâni stătătoare și dă întărire.

Încă și jurămînt am pus domniia mea în urma noastră pre care va alége domnul Dumnezeu a fi domnu, încă să înnoiască acest hrisov, iar care îl va sparge, acela să fie proclét și afurisit de 318 sfinți părinți de la Necheia.

Iată și mărturii: jupan Hrișca vel ban, i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier, i Mihai vel spatar i Vasilie vel stolnic i Bușinca vel comis i Vucina vel păharnic i Costandin postelnic

Și isprav nec Grigorie vel logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofătul, feciorul lui Șarban la București, (luna decembrie 10 zile, văleat 7144 (1635))⁴.

Arh. St. Buc., Mărgineni, ms. 454, f. 31–33. Copie. Cu două trad. în limba franceză, *ibidem* XIII/14v15.

¹ Loc alb.

² Omis.

³ „Stana“ scris deasupra rîndului.

⁴ Data după traducerea franceză.

† МНОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕН БЪСЪРАКА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЮ ПОВЕЛѢНІИ ГОСПОДСТВА МИ аcestui uncheașu na ime Dragomir ot Fiiani și cu fiuu-său Cîrstiian ce-au fost păcurariu Andocăi vatahul, ca să hie în pace și slobozi de cătră Andoca vatahul și de cătră oamenii lui și de toate slugile domnii méle, mai multu val să n-aibă, pentru că Cîrstiian, feciorul lu Dragomir, fost-au păcurariu la o seamă de oi ale Andocăi vatahul. Deci cînd au fost la zi, la sveati Dimitrii, la vréme simbrii, ș-au dat sama la jupîneasa Andocăi și ș-au luat simbriia, apoi jupîneasa Andocăi n-au vrut să-și ia oile, ce le-au trimis cu oile la tată-său Dragomir, căci au fost copilul bolnavu. Iar la vrémea ernatecului, să le ducă la notreț la Șchéi. Iar apoi, jupîneasa Andocăi se-au dus den țară după bărbatu-și în țara Moldovei. Deci, deaca am înțeles domnia mea că au eșit Andoca cu totul den țară, am trimis de au strînsu toate bucatele lui pre sama domnească. Într-acéia și uncheașul Dragomir cu fiuu-său Cîrstian, deaca au înțeles den oiari, cînd ș-au dat sama la dinșii cum au eșit Andoca den țara și jupîneasa lui, ei se-au temut ca să n-aibă nevoe de cătră domnia mea ce se-au sculat într-acel ceas de au adus toate oile, 59, de le-au dat pre sama domnească, la sat la Odobeni. Și au fost ispravnič, cînd le-au dat, jupan Cernat vel portar. Deci i-am făcut domnia mea această carte la mîna lui de credență și i-am rumtu domnia mea den divan, să-i dea 2 oi pentru haine, pentru hrană și pentru toată munca lui și să le pască pînă în Crăciun. Deci mai multu val să n-aibă, că așa iaste învățatura domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис 8 БЪСЪРЕЦІ, ДЕКЕМВРІЕ 12 ДНИИ В ЛѢТЪ ХЪРМАД¹.

† ІУ МАТЕН ВЕВЕВДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

Bibl. Acad., XXI/218. Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.

¹ „Scris în București, decembrie 12 zile, în anul 7144” (1636).

† Adecă eu Vasilie și cu făméia mea Giura, fata lu Roman de în Cîndești, scris-am și mărturisim cu acestu zapis al nostru, să fie de mare credință la mîna jupan Radu postialnicului i Neagoe postelnicului i Gorghie spatarului i Moise postelnicului, sinu Mihalcei vornicului, cum să se știe că le-amu viîndut 1 pogon de vie în dealul Cîndeștilor de în partea Calcei 1 230. Și am viîndut de bunăvoea noastră, cu știrea a tuturor fraților de înprejurul locului.

Și mulți megiași mărturii, anume: Balotă ot Cîndești i Dragul i Drăgan i Mihaiu Grămadă ot tam i Radul i Stan ot Cîrlomănești. Pis Andreiu i Stan cojocarul i Bunea și alți mulți boiari și megiași mărturisim.

Пис 15 МЪСЦА ДЕКЕМВРІЕ 15 ДНИИ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪРМАД¹.

Eu Stan cojocar.

Eu Stan Mocea.

Eu Vasilie.

Eu Bunea.

Eu Drăgan.
Eu Radu.
Eu Giura
Eu Balotă.
Eu Dragul.
Eu Mihaiu Grămadă.

Bibl. Acad., CXCVI/72. Orig., hirtie (21,5 × 15,5).

¹ „Scris în luna decembrie 15 zile, în anul 7144“ (1635).

180

1635 (7144) decembrie 16, București.

† Мнолостією божією, Іу Матен Басараба воевода и господинъ въсон земли Оугррорвалахінское. Дават господство ми сін повелѣніе господства ми жспаницѣ Станкѣн, дѣщеря Първѣлшн логофет Рѣдѣнѣл, ꙗже вист жспаницѣ Преден спатар шт ѡлбещи н със синовн ен, елнцѣжѣ Богъ даровахъ, ꙗкоже да ест ен вчинѣ въ ѡлбещи н въ Доміреши н Доброци шт сѣдство ѡргеш, ꙗбаче част Рѣдѣканѣлов сннъ Радул вистіар, брат Преден сѣзжер н Строе ключар шт Гречн, въсах шт пол н шт шѣм н шт вод н шт вродоке за воденнице н със вечннн н шт седалище селѡв н шт по въс хотаром. И вечннн ещиже да се знает по нме: Станчюл със братом си Бадѣ н със синовн нм ꙗ Вѣлпе със синовн си н Ратѣ морар със синовн си н синовн Гъшпѣроде със синовн нм н Ромче със синовн си н Манѣ със синовн си н Стонка сннъ Шерѣ със синовн си н Бабрѣан със синовн си н прочн вечннн, колци се шѣрѣтал шт сію снлнще вснхъ; понеже сін внше речени вчинѣ шт ѡлбещи н шт Доміреши н шт Доброци вист шт дѣдѣно Рѣдѣканѣлшн, сннъ Радул вистіар шт Гречн. ѡ потом, шн поставнл вѣлог на Радѣл лѡгѡфет Настѣрел шт Хіерѣщи за ꙗ житн шт наюпрѣжде врѣме н въс бнл по разлога емѣ. Потом къда вист пре дѣнн ѡлѣзандрѣ воевода, сннъ покоиннаго Радул воевода къ теченіа лѣтомъ хѣрѣд, а Преда спатар шт ѡлбещи, что ест бнл мѣж жителннцен Станкѣв, шн ннзбернше се ꙗкоже да вѣлѣзнт дрѣшн людіе къ село н къ дѣдѣне нм, анѣ ест бнл вѣзнмал шт на тѣстомъ сѣ, Пърѣл логофет Рѣдѣнѣл, баща жителннцѣ Станкѣн, ꙗ за талере. със запис шт рѣка его, ꙗще ест скѣпокал сін внше речени вчинѣ шт ѡлбещи н шт Доміреши н шт Доброци, със вечннн н със въс ходоком н шт по въс хотаром, шт на Настѣрел лѡгѡфет, почто раді ест бнл шн поволен ннжелн дрѣшн, ꙗкоже да ест емѣ дѣдѣно н вист новцін шт прѣкюве ен.

И пак да ест жителннцѣ Станкѣн вчинѣ въ ѡлбещи н въ Доброци, ꙗбаче дел та стара, със вечннн ꙗ със въс ходоком н шт по въс хотаром, вѣре елнка се хтит нзѣбрат, понеже сѣа внше речена вчинѣ, част та стара, вѣш ест дал н нзѣбрнлн Преде спатар н г цнганн докле ест шн жнв, жспаницѣ емѣ Станкѣн, почто раді ест бнл дал жспаница Станка мѣж ен, Преден спатар, ꙗ житіи готовн, полкнже новцин ен шт прѣкюве ен, ꙗкоже да се прихранише се докле ест шнл жнвѣ н по сѣмрѣтї ен. И вндѣхъ господство ми записеле Преден спатар на рѣкн жспаницѣ Станкѣн, како ест встѣкнл н стѣкнл със своемѣ ѡзѣк, како ест внше пис, със велнкоке клетво. И вндѣхъ господство ми ꙗ запис кого вист вѣзнмал Преда спатар сін внше писани талере шт на тѣстомъ сѣ; Пърѣл логофетъ талер по ꙗї констанде, ꙗкоже да не нмат трѣѣш ннхтоже шт кръв емѣ.

И поставнхъ Преда спатар н клетѣво: комѣ шт сѣроднннн его се хокет покѣснт раздал сѣа встроєннѣ, того да вѣдї трѣклет н анатнма шт тнї штци еже сѣт въ Шкїн н да нмат частію със Юда н сѣ ѡрїа.

И аще лиже не веинѣла се штроки жѣпанциѣн 'Станкѣв, что ест бнл сътворил със Преда спатар, ниже ест избѣрна по матерам са жѣпанца Станка въсїю више речени дѣдїне, шнн да нматї дати новцїн ен шт прѣкїю назад згн ѱ, что ест бнл дал шна н да дрѣжит дѣдїне више писани. И аще лиже прикашнши се съмрѣт штроком на прѣд, да ест дѣдїне, что ест бнл дал шна новцїн ен за прѣкїю, къс на рѣка ен, понеже съ прѣше се за лицѣ прѣд господства мн ѣ великїн днван със тѣстам са Марїа монахїа н със Строе ключар шт Гречн н шстал шнн шт закон шт днван почто радї внст новцїн ен за прѣкїю. И достегаа закона, іакоже да гледает прѣкїюбе ен н шт дѣдїне, что ест бнл дал новцн ен.

Сего радї дах н господство мн жѣпанциѣв Станкѣн, дѣщера Първѣлшн логофет, іакоже да ест ен сїн више писани дѣдїне шт Ялвещї н шт Домнрещї н шт Доброцї със вечнїн н със къс ходоком н шт по къс хотаром шчнш, дѣдїно н въ шхаб, ен н снновом н внском н прѣвншчетом въ вѣкн н не шт кождо непоколѣбно, порнзмо господства мн.

Сеже н себдїтелїн постаенх господство мн: пан Хрнза вел бан Кралевскн н жѣпан Івашко вел дворннк н жѣпан Гангорїе вел лшгшфет н жѣпан Дѣмнтрѣ вел внстїар н жѣпан Мнхан вел спатар н Баснаїе вел столннк н Бѣзннка вел комнс н Бѣчнна вел пѣхарннк н жѣпан Костанднн вел постелннк. И исправннк, жѣпан Гангорїе вел лшгшфет.

И намазах Дѣмнтрѣ лшгшфет въ настолнн граду Бѣкшрещн, мѣсеца декемврїе 5ї дннн н шт Ядана до нннѣ теченїа лѣтшм, въ лѣт хрмд.

† Іш Матен вшвѣда, мнлостїю божїю господннѣ.

Іш Матєю воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, jitelniței Stanca, fiica lui Pîrvul logofătul Rudeanul, care a fost jupanița lui Preda spătarul din Albești și cu fiii ei, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Albești și în Domirești și Dobroți din județul Argeș, însă partea lui Răducanul, fiul lui Radul vistierul, fratele lui Preda slugerul și Stroe clucerul din Greci, toată, din cîmp și din pădure și din apă și din vaduri de moară și cu vecinii și din vatra satului și de peste tot hotarul. Și vecinii încă să se știe, anume: Stanciul cu fratele său Badea și cu fiii lor și Vulpe cu fiii săi și Ratea morar cu fiii săi și fiii Găspăroaei cu fiii lor și Romce cu fiii săi și Manea cu fiii săi și Stoica, fiul lui Șerb, cu fiii săi și Gabriel cu fiii săi și alți vecini toți cîți se vor găsi pe această siliște, pentru că aceste mai sus spuse ocine din Albești și din Domirești și din Dobroți au fost de moștenire ale lui Răducanul, fiul lui Radul vistierul din Greci. Iar după aceea, el le-a pus zălog la Radul logofătul Năsturel din Hierăști, pentru 300 galbeni, de mai înainte vreme și au tot fost în seama lui. Apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, în cursul anului 7134, Preda spătarul din Albești, cea a fost bărbatul jitelniței Stanca, el nu s-a îndurat ca să intre alți oameni în sat și în dedinele lor, ci a luat de la socrul său. Pîrvul logofătul Rudeanul, tatăl jutelniței Stanca, 400 de taleri cu zapis de la mîna lui, de s-a răscumpărat aceste mai sus spuse ocine din Albești și din Domirești și din Diobroți, cu vecinii și cu tot venitul și de peste tot hotarul, de la Năsturel logofătul, pentru că el a fost mai volnic decît alții, ca să-i fie dedină și banii au fost din zestrea ei.

Și iar să-i fie jitelniței Stanca ocină în Albești și în Dobroți, însă partea cea veche cu vecini și cu tot venitul și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că această mai sus spusă ocină, partea cea veche, a dat-o și a ales-o Preda spătarul și 3 țigani, pînă ce era în viață, jupaniței lui, Stanca, pentru

că a dat jupaniței Stanca bărbatului ei, Preda spătarul, 100 galbeni gata, iarăși banii ei din zestrea ei, ca să se hrănească pînă ce va fi ea în viață și după moartea ei. Și am văzut domnia mea zapisele lui Preda spătarul la mîna jupaniței Stanca, cum a lăsat și a întocmit cu limba lui, cum este scris mai sus, cu mare blestem. Și am văzut domnia mea și zapisul cu care a luat Preda spătar acești mai sus scriși taleri de la socrul său, Pîrvul, logofătul, talerul de cîte 13 costande, ca să nu aibă treabă nimeni din sîngele lui.

Și a pus Preda spătar și blestem: cine dintre rudele lui va încerca să strice această întocmire, acela să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iar dacă nu se vor îndura copiii jupaniței Stanca, pe care i-a făcut cu Preda spătarul, [nici] să încredințeze mamei lor jupanița Stanca, toate dedinele mai sus zise, ei să dea banii ei din zestre înapoi, 400 ughi, pe care i-a dat ea și să stăpînească dedinele mai sus scrise. Iar dacă se va întîmpla mai înainte moarte copiilor, să fie <aceste> dedine, pe care ea a dat banii ei, de zestre, tot la mîna ei, pentru că s-a pîrît de față înaintea domn'ei mele în marele divan cu soacră-sa Maria monahia și cu Stroe clucerul d n Greci și au rămas ei de lege în divan, pentru că au fost banii ei de zestre. Și au ajuns legea ca să caute zestrea ei și din dedinele, pe care a dat banii ei.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Stanca, fiica lui Pîrvul logofătul, ca să-i fie ei aceste mai sus scrise dedine din Albești și d'n Domirești și din Dobroși cu vecinii și cu tot venitul și de peste tot hotarul ocină, decd'nă și ohabă, ei și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de n'men' n clintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costand'in mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și am scris Dumitru logofătul în cetatea de scaun București, luna decembrie 16 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7144 <1635>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Bibl. Acad., CIX/8. Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

181

1635 (7144) decembrie 20, București.

Adecă eu, jupan Dumitrașco postelnicul, feciorul răposatului Neculii vistierul, scris-am și mărturisescu cu acest zapis al meu, ca să fie de mare credință la mîna a prealuminatului și a milostivului domnu nostru Io Mateiu Basaraba voevod, ca să se știe că i-am vîndut toată moșiia a tătine-mieu, Neculei vistierul, cît au avut de cumpărătoare în sat în Sărățeni în județul Ialomiței, cu tot hotarul și cu un rumân anume Dobromir, cu feciorii lui și cu tot venitul, din cîmpul și din pădure și din apă și cu vad de moară și cu viia boerească și din balta Sărățenilor și din șazutul satului, de pretutindinea oricît să va alege, de preste tot hotarul, drept ughi 250, bani gata. Care ocină iaste aleasă și hotărîtă de tată-mieu, Necula vistierul cu 12 boieri, din zilele lui Mateiu voevod, stînjeni 1 880.

Și o am vîndut eu Dumitrașco postelnicul această ocină din Sărățeni, de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, cu știrea a tuturor boierilor mari și mici și a megiașilor de pre înprejurul locului, ca să fie domnului nostru, Io Mateiu voevod, ocină moșie în veci.

Și la tocmeala noastră fost-au mărturie toți boierii divanului, anume: Hrizea vel ban, Ivașco vel dvornec i Grigorie vel logofăt i Dumitrașco biv vel vistier i Dumitru Dudescul vel vistier i Mihaiu vel spatari i Nedelco vel clucer i Buzinca vel comis i Vasilie Paindur vel stolnic i Vucina vel paharnic i Costandin vel postelnic i Dumitru Filișan vel pitar i Dragomir vel armaș i Drăgușin vtori postelnic i Sima vtori logofăt i Radu vtori vistier i Stroe logofăt ot vistierie i Radul vtori postelnic i Gherghe vtori vistier i Danciul clucer Doicesul i Calotă clucer și alți mulți boieri care ș-au pus mai jos pecețile și iscăliturile cu mîna lor.

Aceasta mărturisescu, ca să se știe și să se crează și pentru mai ade-vărată credință, pus-am pecetea și iscălitura cu mîna mea.

Și am scrisu eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureștii, luna dechem-vrie 20 dni, zioa duminică, în zioa mucenicului Ignatie purtătorul de Dumnezeu, leat 7144<1635>.

Eu Dumitrașco postelnic, sinu Neculii vistier.

† Ungrovlahias Grigorios¹.

Hrizea vel ban.

Ivașco vornic.

Grigorie vel logofăt.

Dumitrașco vistier.

Nedelco vel clucer.

Buzinca vel comis.

Costandin vel postelnic.

Vucina vel paharnic.

Cernat vel portar.

Zahariia vel sluger.

Iscălitură necunoscută.

Drăgușin vtori postelnic.

Gherghe vistier.

Gheorghie.

Ivașco vel postelnic.

Dumitrașco clucer ot Filipești.

Șarban logofăt ot Bilcirești.

Sava logofăt.

Iscălitură.

Iscălitură.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Ianache, nr. 314, f. 182. Copie.

¹ În orig. semnătură grecească.

† Zde cletovți ai Ananiei și ai lu Dragomir și ai lu Stan de Pătîrlage, po ime: ot Cîrlomănești, Dobrin i Stan al Imanefi i ot Săséni, Radul al Niții i ot Băbénî, Stoian Ghindar i ot Plecicoiu, Negrilă i Radul cel

mare i ot Policioiu, Oancea i ot Trestia, Vlăduńcea i ot Pîrscov, Ivan (i) Stanciul Robul i ot Pătrlage, Lera lu Hîrsu i Dobrotă, să jure cum n-au fostu 3 moși în sat în Cîndești de i-au chemat Calen și Procicanul și Văsiu, ce au fostu patru moși și au ținut și Anania și Dragomir și Stan ocină în Cîndești den partea moșu-său Cornei și cum a fost și Cornea frate de ocină cu Calen și cu Procican și cu Văsiu, însă cum vor afla cu sufitele lor. Și zioa după Bobotează 3 săptămîni.

И исправник, Чернат вел портар¹.

Писъ Бѣжсрещи, мѣсеца декемвриѣ кѣ дни, в лѣт х⁷р⁷мд².

† Іw Матейо воевода, мнлостію божію господнѣ.

Bibl. Acad., СХСVI/73. Orig., hîrtie (20 × 15), pecete mare, aplicată.

¹ „Și ispravnic, Cernat marele portar“.

² „Scris în București, luna decembrie 27 zile, în anul 7144“ (1635).

183

1635 (7144) decembrie 30.

† Мнлостію божію, Іw Матен Бѣсѣрава воевода н господнѣ. Дават господство ми сїе повѣленіе господства ми почтенном правителъ господства ми jupan Dumitru vel vistier ca să fie volnic cu ceastă carte а domnii мѣле de să oprească pre Paraschiva logofătul de la satul Poenii ot sud Vlașca, să fie pre seama lui pînă va plăti banii Ruste neгуфătorul ce iaste dator. Iar să va plăti banii, să aibă а ținерѣ satul Poenii, cu toți rumănii și cu tot venitul, că аша iaste învățătura domnii мѣле. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам реч господства ми.

Писъ декемвриѣ ѿ дни, в лѣт х⁷р⁷мд.

† Іw Матейо воевода мнлостію божію господнѣ,

Іw Матейо воевод <т.р.>

Bibl. Acad. XLIII/11. Orig., hîrtie (30 × 20,5), pecete inelară, aplicată.

184

<1636—1637> ianuarie 8.

† Мнлостію божію, Іw Матен Басарава воевода н господнѣ всон земли Зггровлахінскін. Дават господство ми сїе повѣленіе господство ми свѣтѣн божественнѣн монастыр глаголимін Менедик, гдѣже ест храм свѣтаго шца нашего Николае чудотворца, еже ест създаниа н сътворениа шт поконниаго Бентилъ воевод н штцѣ нгѣмена Невѣнит, шакѣ да ест свѣтѣн монастыр нѣкін чьловѣкы нже сѣтъ събраннїи тамо код свѣта монастыр, оу мир н свободни за бир н шт кѣбел н шт сено н за сѣха шцам н шт мед н шт воскѣ н шт бир шт кони н шт подводаѣ н шт кона<че> н шт работ господствѣ. . . ¹ н шт кони за шлак н шт зги молдовенин н за сол н шт вса шжденїи елнко сѣт през лет оу сен земля <шт>² ншто бантованїе да не имат, Понеже простих господство ми тїн чьловѣки, како ест биа прощени н шт нин кишн нже прѣжде нас бнвшїн, како видѣх господство ми н книгѣ локоннаго Радѣла воевод н книгѣ синѣ его, Шлезандрѣ воевод н книгѣ Шлезандрѣ воевод Налаш н книгѣ Левн кодъ вса шт прощениѣ н шт мир, точію да имат быти шт послшанїа свѣтѣн монастыр всех хоцет быти за повѣда штцѣ нгѣмена н работїн свѣтѣн монастыр н да имат сїн чьловѣки страждати шт вѣхн н шт оуби-

ици, да не вѣндет оу свѣта монастыр, да зени мнѣхы и да сътвордет ни нѣждан, понеже ест сѣм свѣта монастыр въ еднѣ мѣсто съ печал и съ нѣждѣ и на крае земли и не имже ни люди код свѣта монастыр.

Бѣ том, господство мн ешеже оутвердих и понових сѣм помѣна да ест въ мнр шт вса, ннже ванни шт сѣд да не вѣндет въ ннх, занеже сѣт сѣн чловеѣкы тѣждѣ и шт <ни> земли, но да ест свѣтѣн монастыр оутвержденіе, господствѣ мнже помѣнѣ въ вѣкы и не шт кождо непоколѣбнмом, по реченіа господства мн.

Сеже и по шшествѣю нас, молю вас, всам благочыстивн и Богъ <вѣнчани> господари нже вѣдет въ слѣд наша, да почитете и да оутвердете сѣм помѣнѣ и да поновите сѣм нашѣ книгѣ варн внше рѣх, да имаете и вы благодѣт и проценіе шт вседръжител Богъ. И нже непочтет, нѣ въ ш <ввеніе шс> ¹тавнт и драет сѣм помѣнѣ, того да ест аналѣма и аѣсрсан шт тнѣ штцы.

Сеже и свѣдѣтеліе положих господство <мн> пан Хризъа вел ван Кралевскіи н> пан Ивашко вел дворник <н пан Гангоріе вел логофет и пан Дѣмнтрѣ Дѣдек> са вел вкстїар, пан Преда вел спатар, пан Неделко вел каючар, пан Басмаіе вел столник пан Бѣзника вел колмс, <пан Бѣ> чина <вел пѣхарник. И исправник>, жѣпан Гангоріе вел логофет.

... мѣсеца генаріе ѱ-гв дѣнн... въ лѣт...

† Іу Матею ввеквда, мноствію божію господннѣ.

Іу Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Menedic, unde este hramul sfintului părintelui nostru Nicolae făcătorul de minuni, care este întemeiată și făcută de răposatul Ventilă voievod și părintelui egumen Neofit, ca să fie sfintei mănăstiri niște oameni care sînt adunați acolo, lîngă sfînta mănăstire, să fie în pace și slobozi de bir și de găleată și de fîn și de oaie seacă și de miere și de ceară și de bir de cai și de podvoade și de conace și de munca domnească... ¹ și de cai de olac și de ughii moldovenilor și de sare și de toate mîncăturile cîte sînt peste an în această țară, <de la> ² nimeni tulburare să nu aibă, pentru că am iertat domnia mea pe acești oameni, cum au fost iertați și de alți cnezi, care au fost înaintea noastră, precum am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod și cartea fiului lui, Alexandru voievod, și cartea lui Alexandru voievod Iliiaș și cartea lui Leon vodă, toate de iertare și de pace, numai să fie de ascultare sfintei mănăstiri, în toate ce vor fi învățatură părintelui egumen și muncile sfintei mănăstiri și să aibă acești oameni a străjui de hoți și de ucigași, să nu intre în sfînta mănăstire, să ucidă pe călugări și să facă alte nevoi, pentru că această sfîntă mănăstire este într-un loc cu supărare și cu nevoie și la marginea țării și nu are alți oameni lîngă sfînta mănăstire.

Întru aceasta, domnia mea încă am întărit și am înnoit această pomană, să fie în pace de toate, nici banii de județ să nu intre între ei, pentru că acești oameni sînt străini și din alte țări, ci să fie sfintei mănăstiri întărire, iar domniei mele pomenire în veci și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și după trecerea noastră, vă rog, pe toți binecinstitorii și de Dumnezeu încununăți domni, care veți fi în urma noastră, să cinstiți și să întăriți această pomană și să înnoiți această carte luînd seama ca să aveți și voi binefacere și iertare de la atotțitorul Dumnezeu. Iar dacă nu va cinsti, ci va lăsa în uitare și va rupe această pomană, acela să fie anathema și afurisit de 318 părinți.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban de Craiova și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru Dudescul mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis <pan Vu>cina <mare paharnic Și ispravnic>, jupan Gligorie mare logofăt.

... luna ianuarie 8 zile, în anul. . .

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, XXI/15. Orig., perg. (27 × 42), rupt, pecete timbrată căzută. Cu o trad. din 1916, cu data lunii greșită "septembrie".

Datat după divan.

¹ Loc alb.

² Omis.

† Многостією вожією, Іу Матен Басараба коєвода и господинн всон земан Жггровлахїескон. Дават господство ми сїа повелѣніє господства ми волѣромѣ господства ми Строев бнє вел столник и брат его Дѣмитрѣ вторн столник ут Грѣдище, сѣдство Ѡат и сѣ сини им, елици Богѣ припѣстит¹ ca să hie volnici cu această carte a domnii mele de să aibă a ține toată partea frăține-său, lui Pătrașco și den rumâni și den țigani și den vii și despre tot hotarul, vericîtă se va aléga. Pentru că acéste moșii și rumâni și țigani și vii ce scriu mai sus den Grădiște și den Vîrți și den Stoinești fost-au ale lui Pătrașco și ale lui Stroe și ale lui Dumitru, încă mai denainte vréme. Iar dup-acéia, Stanca, jupîneasa Mitrii, cumnata lui Pătrașco și a lui Stroe și a lui Dumitru, ea au mersu în zilele Radului voevod în domniia dentiiu de au pîrît înaintea dumnealui, ca să ia și Stanca partea a cumnatu-său, lui Pătrașco, den rumâni, den vii, den țigani. Într-aceia, Radul voevod au căutat și au judicat pre dereptul și pre lége și au adéverit dumnealui cum au fost Mitrea împărțit, încă mai denainte vréme, de cătră Pătrașco și de cătră Stroe și de cătră Dumitru. Deci, s-au întîmplat și lui Pătrașco moarte de au murit. Apoi, Stroe și cu Dumitru, ei s-au sculat de au grijit pre frate-său Pătrașco cu toate pomenele cîte s-au căzut și i-au plătit datoriia cu 46 de mie aspri și au cheltuit la progrebanie cu călugări, cu preoți, la mă-hrămi, la ce-au trebuit, 3 000 de aspri. Și s-au pîrît de față și au rămas Stanca de lége și de judicată. Și de atunce încoace tot au fost în pace.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii mele, iar Pătrașco, feciorul Mitrii și al Stancăi, el iar au scornit pîră pentru aceste moșii ce scriu mai sus și au venit de s-au pîrît de față înaintea domnii mele cu unchiu-său Dumitru și Stroe. Într-aceia, domnia mea am căutat cu toți cinstiții deregătorii domnii mele și am dat lui Stroe și lui Dumitru ca să hie în pace de cătră nepotu-său Patrașco, feciorul Mitrii, mai mult metéhü cu ei să n-aibă, că s-au p(îr)it de față și au rămas de lége denaintea domnii mele.

Сего радн, дадох и господство ми Строев и Дѣмитров, пскоже² да ест им сїа више речена учиниѣ и вечини и ацигани и виноградї, шбаче вса част, брат им Пѣтрашко да ест им учиниѣ дѣдиниѣ и къ шхаб синовим и вищим и прѣвѣнчетом и не ут кого непоколѣбимомѣ, по речениѣ господства ми³.

СЕ ОУБО Н СВЕДНТЕЛІН ПОЛОЖИХЪ ГОСПОДСТВО МН: ПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН Н ПАН ІВАШКО
ВЕЛ ДВОРНІК Н ПАН ГИНОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ Н ПАН ДЪМИТРОС ВЕЛ ВИСІАР Н ПАН ПРЕДА
ВЕЛ СПАТАР Н ПАН БАСИЛАКЕ ВЕЛ СТОЛНИК Н ПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС БЪЧНИА ВЕЛ ПЕХАРНИК
Н [Н] ПАН КОСТАНИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ВЕЛ ЛУГОВФЕТ Н ПАН ⁴.

И ПИСАХЪ АЗ, СТОЛНИК ЛОГОФЕТ, 8 БЪЗВРЕЩІИ, МЪСЦЕДА ГЕНАРІЕ Й ДНИИ Н УТ ПДАМА
ДО МНА ВЪ ЛЪТО ХЪРМДА, А ЛЪТА ГОСПОДННА ХЪАХЛС ⁵.

Іу Матейу вививада, милостию божию господннь.

Іу Матейу вонкод <м.р.>

Bibl. Acad., MCCXXXIII/9. Orig., hirtie (42 × 28), pecete timbrată, căzută.

¹ „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele lui Stroe
fost mare stolnic și fratelui său Dumitru al doilea stolnic din Grădiște, județul Olt și cu
fiii lor, ciți Dumnezeu le-a lăsat... ”

² Loc rupt.

³ „Pentru aceia am dat și domnia mea lui Stroe și lui Dumitru ca să le fie această
mai sus-spūsă ocină și vecini și așigani și viuile, însă toată partea fratelui lor Pătrașco, să le
fie ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după
spusa domniei mele”.

⁴ „Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare
vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar
și pan Vasilache mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și
pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt”.

⁵ „Și am scris eu, Stoica logofătul, în București, luna ianuarie 8 zile și de la Adam pină
acum în anul 7144, iar anul domnului 1636”.

Бо нма ѡтца н снна н свѣтаго дѣха, амнн. Се оубо аз ѡт ревност божества
н прнвстом свѣтаго дѣха, аз, рабов божїи, Преда Брънковѣнѣ великїи спатар,
давах н мѣ на свѣтом, божественом монастыр что сѧ зовѣт Кїеръш, храм
свѣтон прѣчнстїи воведеиїе Богородице, еднѣ ѡчннѣ нашѣ, что сѧ зовѣт
Щювѣелев, да ест данїе, да бѣдет свѣтон монастыр за оутвержденїе н ѡтцем
за пнцѣ, а нам н ѡтцем нашн н всемѣ родѣ нашемѣ, за вѣчнѣю памѧт.

Сѡбаче н хотар да се знает: ѡт вода Кълмѣцююлов н ѡт Крѣшъцъ вѣс ндет
право на холм на една мѣгѣрев малн н ѡт мѣгѣрев даже до камен н ѡт камен,
вѣ пред даже до мѣгѣрев н ѡт мѣгѣрев до мѣгѣрев н вѣ пѣт, н ѡт пѣт вѣ горѣ
кодлѣ ¹ съ ѡчннѣв болѣрски Пърлнтек н вѣс по пѣтн вѣ горѣ, даже до Кѣпелѧ
ѡгарѣнсков н ѡт Кѣпеле ѡгарѣнсков по пѣтн вѣ горѣ, даже до едно мѣгѣрев
малн н ѡт мѣгѣрев во пред, даже до Пѣт Велїи, нже ест ѡставлен, кодлѣ ¹ съ
хотаром ѡчннѣв Бѣдїюлѣсек н по тон пѣт ѡставлен, что сѧ зовѣт хотѣрѣлов н
даже во едно мѣгѣрев н ѡт мѣгѣрев сѡходнт на долѣ, право вѣ зѣгасѣлаше ѡт зем-
нѣи н ѡт зѣгасѣлов земнїи, что сѧ зовѣт Кѣпело кодлѣ ¹ по долѣ мѣгѣрев, ндеже
есть камен ѡт тѣдѣ во пред вѣс ѡставленнѣи <пѣт> кодлѣ ¹ съсъ холмом по
долннѧ ем даже до главо Тропннок н даст вѣ водн Кълмѣцѣлаше н даже по вода
вѣ долѣ, вѣ Крѣшъцн н даже дает вѣ внрогѧв малн. И здѣ съставлямет сѧ предел
ѡчннѣв Щювѣелев.

И егда дах сїю ѡчннѣ съсъ рѣкѣписанїи си свѣтѣи, божественїи монастыр
нже внше реченн быша.

Генарїе ѡї дннн, ХЪРМГ.

Преда Брънковѣнѣ, ве<ли>кїи спатар, ктїторов.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin. Iată dar eu din rîvna lui Dumnezeu și cu lumina sfântului duh, robul lui Dumnezeu, Preda Brîncoveanu, marele spătar, am dat la sfînta, dumnezeiasca mănăstire ce să chiamă Vieroșul, hramul sfintei, preacuratei văvedenii a născătoarei de Dumnezeu, o ocină a noastră ce să chiamă Știubeiele, să fie danie, să fie sfintei mănăstiri de întărire și părinților de hrănă, iar nouă și părinților noștri și a tot neamului nostru spre veșnică pomenire.

Însă și hotarul să se știe: din apa Călmățuiului și din Crușăț, merge tot drept la deal la o măgură mică și din măgură pînă în piatră și din piatră înainte, pînă în măgură și din măgură pînă în măgură și în drum și din drum în sus, alătura cu moșia boierească Pîrlita și tot pe drum în sus, pînă în Scăldătoarea Turcească și din Scăldătoarea Turcească pe drum în sus, pînă într-o măgură mică și din măgură înainte, pînă în Drumul cel Mare, care este părăsit, alătura cu hotarul moșiei Bădulesei și pe acel drum părăsit, ce să chiamă al hotarului și pînă într-o măgură și din măgură coboară la vale drept în zăgazul de pămînt și din zăgazul de pămînt ce să chiamă Cup-selo(?), alături pe valea măgurei unde este o piatră, de aci înainte tot pe drumul părăsit, alături cu dealul, pe valea lui pînă în capul Troianului și dă în apa Călmățuiului și pînă pe apă în jos, pînă în Crușăț și pînă dă în vi-roaga mică. Și aici se încheie hotarul moșiei Știubeielor.

Și încă am dat această moșie, am dat-o cu înscris de mîna, sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, care a fost mai sus zisă.

Ianuarie 11 zile, 7143 <1635>.

Preda Brîncoveanu marele spătar, ctitor.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 150. Copie. Cu două trad. ibidem, M-rea Vieroș, XVIII/1 și ms. 349, f. 406.
Datat după emitent.

¹ În loc de „ΠΟΛΛΗ” (alături).

187

1636 (7144) ianuarie 14.

† Scris-am eu uncheșul Dumitru, feciurul lu Negre postelnicul de Mihăești, acesta al miu zăpis, să fie de mare credință la mîna postelnicului Marco de Mihăești com să știe că e-m vîndutul eu, Dumitru, postelnicului Marco o delniți a Oprii Pînțul și de în pădure și de în cîmpu și de în apă, de în ce se va alege acie delnițe și co știre a fie-său Negre, derepto bani 960. Și o-m vîndut, eu, Dumitru și co fie-miu Negre de bunăvoe noastră, dereptu acești bani ce sînt mai sos-scriși. Și pîntru credința ne-m pus degetele, că inele n-am avuț, iar eu Negre, mi-mu pus și mîna.

Și mărturie, Marco comisul și Mane neguțaturul și Mane cel mic neguțaturul și Sima neguțaturul și Iurga neguțaturul, fratele jupanului Pană neguțaturul.

Și am scris eu, Avram și mărturisesc. Șe eu, Negrea, fecioru lu Dumitru de Mihăește. Și cu mîna me.

ΜΑΡΚΟΥ ΓΙΝΑΡΙΕ ΑΙ ΔΗΜΕ, ΑΚΤ ΧΡΩΜΑ.

Γιόργιος Δημου μαρτήρη¹.

198

Θεοδόσιος Παπας μαρτυρῶ εἰς τὰ ἄνωθεν².
Μάνος Στεφανου μαρτηρῶ τὰ ἄνωθεν³.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/9. Orig., hirtie (31 x 21,5).

¹ „Gheorghe al lui Dima mărturisesc“.

² „Theodosie al lui Papa mărturisesc cele de mai sus“.

³ „Manea al lui Ștefan mărturisesc cele de mai sus“.

188

1636 (7144) ianuarie 14.

† Scris-am eu, Nénciul postelnicul și cu fáméia mea, Dímbrava și eu, Grama pitarul și cu Jupíneasa mea, Vișa, acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna ceașului Nedélco, fratele nostru, că să se știe că ne-am înfrățit de a noastră bunăvoe cu domniia-lui cu vrére lui Dumnezeu și cu știrea tuturor fraților noștri și l-am dăruit pre fratele nostru, pre ceașul Nedelco, cu partea noastră de ocină de la Șărbănești, însă o fune, parta totă de preste tot satul, de în cîmpu și de în apă și de în pădure și de în selește și cu vadurile de mooră, ca săși fie dumniului moște și cuconilor dumnilui cîți Dumneezu i va da. Iar dumniului né-au dăruit pre noi cu un cal bun și cu 2 000 aspri gata.

Și am pus și blăstem: cine va sparge frăție noastră de în frații noștri să fie blăstemat de vlădica Hristos și de 318 otți ce sîntu în vă Nechei, să aibă parte cu Iuda și cu Ariia.

Și la această frăție a noastră au fost mulți boiari, anume: Cernat vel portar i Andronie vătahul și Necula bev vel portar ot Făcloi i Preda spătarul, sinū Nica logofătul i Cerchez vătahul za aprozi i Drăghici vătahul, sinū Badea ot Grădiște i Stoica logofătul ot Brătiiiani și Manolie postelnicul ot Creața i Mircea vtori armaș ot Vărăști de Crîngu și popa Bran ot București i popa Stan ot Costești și mulți boiari.

Și am scris eu Mihalcea logofătul, sinū Dumitru neguțătorul, în zilele lu Mateiu voevoda.

Pis méseța ghenarie dni 14, v leat 7144 <1636>.

Și pentru credința ne-am pus și pecețile.

Nicula biv vel portar <m.p.>

Eu Stoica logofet <m.p.>

Eu popa Bran.

Preda Nica spătar <m.p.>

Andronie vatah <m.pl.>

Manole,

Mihalcea.

Nénciul <m.p.>

Gramă pitar <m.p.>

Dumitrașco clucer ot Filipești.

Eu popa Roman.

Cernat vel portar.

Drăghici vătahul.

Brătian logofăt <m.p.>

θεοδοσιος βαταχ¹ <m.p.>

Eu popa Ivan.

Eu Necula postelnic ot Cocorăști.

Șerban Iogofăt <m.p.>

Bogdan postelnic sinū Badea șifar <m.p.>

Mateiu postelnic ot Vața.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XIII/2. Orig., hirtie (30 × 21), 10 peceti aplicate. Copie ibidem, ms. 204, f. 170v—171, cu data 7140.

¹ „Theodosie vâtaf“.

189

1636 (7144) ianuarie 14, București.

† Многостією божією, Іу Матен Басараба воевода и господниѣ всон земли
Ѣвггровлаѣинскон. Дават господство ми сіа повелѣніе господства ми слѣгъ
господства ми Тони юзбаша за червенін вт Бѣлцаци и съ сини его, елици Богъ
даровает, шко да ест емѣ ѣ погане за винограде работане и единѣ погон цѣлен
и със ввоцїю еинко изверит сѣ ѣ Дѣлѣл Топанчѣнилор, понеже покѣпна Том юзбаша
вт на Негонцѣ, синѣ Негонцѣ кѣпнта<и>¹ за хѣ аспри готови и съ запис <вт рѣк>¹
его за проданіе и съ сведітелін. И видѣху господство ми и книга² Нѣгоевы та за
дѣдинѣ на рѣкѣ Тони юзбаша. И пак да ест Тони юзбаша вчинѣ ѣ Топанчани, али
вса часть Бонини и Радулор, сини Грекѣлов, <ваге>¹ еинка имат и вт дѣдинѣ и вт
покѣп<ен>³іе, вт полю и вт шѣма и вт вода и вт седалище селок <и с>¹ вт вино-
градї, варе еинка изверит сѣ, понеже покѣпна Том юзбаша сіа вчинѣ вт на Бонинѣ
и вт на Радул, сини Грекѣлѣи, <за>¹ ѣ краеве съ талеци за ѣ вол и за ѣ шка за косок
и за новци готови, ѣги ѣ и със запис вт рѣк им вт проданіе и съ сведі<ел>²ін.
И пак покѣпна Том юзгаша вчинѣ ѣ Топанчѣни ѣ погон за виноград ѣ дѣл и едінѣ
рѣзор ѣ Коаста Прѣнилор вт на Мѣшат вт Рѣдѣчеци⁴, за ѣ аспри готови и съ
запис вт рѣк его за проданіе.

И пак покѣпна Том юзбаша вчинѣ ѣ Пѣтрида, али вса част Нѣкшѣлѣи вт
през вѣс хотар, еинка изверит сѣ вт на Фрѣцнѣлѣ за хѣ аспри готови и съ запис вт
проданіе.

И пак покѣпна Том юзбаша вт водїница вт Топанчѣни, али вса част Стопанін
и а синим ел, Бонна и Радул, еинка изверит сѣ, вт на Стопана и вт на сини ел Бонна
и Радул за ѣ краеве и за ѣ новци и съ запис за проданіе и съ сведітелін.

И пак покѣпна Мѣстацѣ вт Бѣлцаци⁴ ѣ чедверѣци за виноград ѣ Дѣлѣл
Дѣкѣлѣцилор⁴ вт на Шѣрѣс и вт на синѣ его, Коман, вт Бѣкѣлѣци за ѣ аспри
готови и съ запис вт рѣк его за проданіе и съ велнокое клатѣс и съ многи сведітелїи.

И пак покѣпна Стонка вт Бѣлцаци⁴ ѣ погане за виноград, али вѣ шрот,
вт хотар до хотар, а вѣ дѣлѣг, еинка ест ѣгражден, вт на Стан, синѣ Мирчїи
и вт на сини его, Іунашко и Бачюл и Іуи вт Кѣлинѣци вса виноград им за хѣс⁵
аспри готови и съ запис вт рѣк имѣ вт проданіе и съ многи сведітелїи.

И пак покѣпна Іунашко, зет Банов, ѣ погон и ѣ прѣжинѣ за виноград ѣ
Дѣлѣл Кѣлинѣци⁴ вт на Стан Цѣлоюл вт Жндѣни, за ѣ аспри готови и съ запис
вт рѣк его вт проданіе и съ многи сведітелїи. И пак покѣпна Іунашко, зет Банѣ-
лѣи, ѣ погон за виноград, нже ест ѣ междо виноградек Кѣмѣрзанов и съ ѣ черешн
ѣ сред виноградек, вт на Кѣмѣрзан вт Жндѣни за ѣ аспри готови и съ запис за
проданіе и съ сведітелїи.

И продадоше сѣи вѣнше речени наменити чловеки нѣхнѣмъ шчинеи дѣднѣи шт нѣх-
ном добра волѣ, без ни една силост н съ ѿвн>аніѣ всѣм волѣром н а мегіѣшом
шт горніи н шт долніи н шт штрог мѣсто н шт преѣ господства мн.

Сего радн, дадохъ н господствомн слѣгъ господство мн Тонн юзбашн, како
да ест н Мѣстацѣв н Стонкѣв н Івнашков сѣѣ вѣнше речене шчинеи н виноградї шт
дѣднѣи н въ шхѣвѣ снновнм н вѣщнм н прѣвнѣчетом н не шт кого непоколѣбнмом,
порезомо господства мн.

Се оубо <н> свѣдѣнтѣи приложнхъ господство мн: пан цривѣ вел ван Кра-
левскїи н пан Івашко вел дворник н пан Глнгорїе <вел>¹ логофет н пан Дѣмнтрѣ
вел внстїар н пан Преѣ вел спатар Брѣнковѣннн н пан Баслаке вел столник н пан
Бѣзннка вел конюш н пан Бѣщина вел чашник н пан Костантнн Пърѣ <вел пос>¹телник.
Н исправник, жѣпан Глнгорїе вел логофет.

<Н испсѣхъ аз>¹, Стонка логофет Шервановнч, въ столнн граѣ Бѣкѣрецин,
мѣсеѣа генарїе дї дннн шт вѣдама до нннѣ, въ сего писмо, того лѣто в лѣт
хѣрмѣ. Anno domino⁶ хѣхлѣ.

† Іу Матею вверѣѣѣѣ, мнлостїю вожію господннѣ.

Іу Матею вверѣѣѣѣ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată
țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii
domniei mele, Toia iuzbașa de roșii din Bălțați și cu fiii lui, cîți Dumnezeu
i-a dăruit, ca să-i fie 5 pogoane de vie lucrate și un pogon țelină și cu pomet,
cît se va alege în Dealul Toplicenilor, pentru că a cumpărat Toia iuzbașa
de la Negoia, fiul lui Negoia căpitan, pentru 5 000 aspri gata și cu zapis
de vînzare <de la mîna>¹ lui și cu martori. Și am văzut domnia mea și car-
tea² lui Neagoe, cea de moștenire, la mîna lui Toia iuzbașa. Și iar să-i fie lui
Toia iuzbașa ocină în Topliceni, însă toată partea lui Voinea și a lui Radul,
fiii lui Grecul <ori>¹ cîtă are și de moștenire și de cumpărătură, din cîmp
și din pădure și din apă și din vatra satului <și>¹ cu viile, oricît se va alege,
pentru că a cumpărat Toia iuzbașa această ocină de la Voinea și de la Radul,
fiii Grecului <pentru>¹ 2 vaci cu viței și pentru un bou și pentru 2 oca
de ceară și pentru bani gata, 2 ughi și cu zapis de la mîna lor, de vînzare
și cu martori. Și iar a cumpărat Toia iuzbașa ocină în Topliceni, 1 pogon de
vie în deal și un răzor în Coasta Prunilor, de la Mușat din Răducești⁴, pentru
500 aspri gata și cu zapis de la mîna lui, de vînzare.

Și iar a cumpărat Toia iuzbașa ocină în Putrida, însă toată partea
lui Neacșu de peste tot hotarul, cît se va alege de la Frățilă, pentru 600 aspri
gata și cu zapis de vînzare.

Și iar a cumpărat Toia iuzbașa din moara de la Topliceni, însă toată
partea Stoianei și a fiilor ei, Voinea și Radul, cît se va alege, de la Stoiana și
de la fiii ei, Voinea și Radul, pentru 2 vaci și pentru 160 bani și cu zapis
de vînzare și cu martori.

Și iar a cumpărat Mustață din Bălțați⁴ 3 cetvărți de vie în Dealul
Dbeculeștilor⁴ de la Șarbu și de la fiul lui, Coman, din Buculești, pentru
300 aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna lui și cu mare blestem și
cu mulți martori.

Și iar a cumpărat Stoica din Bălțați⁴ 3 pogoane de vie, însă în lat,
din hotar pînă în hotar, iar în lung, cît este îngrădit, de la Stan, fiul lui Mircea
și de la fiii lui, Ionașco și Baciul și Ion din Călinești, toată via lor, pentru
1 200⁵ aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna lor și cu mulți martori.

Și iar a cumpărat Ionașco, ginerile lui Ban, 1 pogon și 1 prăjină de vie
în dealul Călinești de la Stan Gealoiul din Jideni, pentru 900 aspri gata și

cu zapis de vânzare de la mâna lui și cu mulți martori. Și iar a cumpărat Ionașco, ginerile Banului 1 pogon de vie, care este între viile lui Cămărzan și cu 4 cireși în mijlocul viei, de la Cămărzan din Jideni, pentru 900 aspri gata și cu zapis de vânzare și cu martori.

Și au vîndut acești mai sus ziși numiți oameni ocinele și dedinele lor, de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Toia iuzbașa, ca să le fie și lui Mustață și lui Stoica și lui Ionașco aceste mai sus zise ocine și vii de moștenire și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar <și> martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie <mare>¹ logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda Brîncoveanul mare spătar și pan Vasilache mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare ceașnic și pan Costandin <mare pos>¹ telnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

<Și am scris eu>¹ Stoica logofăt Șerbanovici, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 14 zile și de la Adam pînă acum, la această scrisoare, acest an, în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Rîmnicu Sărat, I/9. Orig., perg. (31,5 × 50), pecete timbrată

¹ Loc rupt.

² În orig. „ШНГ“.

³ Omis.

⁴ Cuvînt scris cu altă cerneală pe un loc alb.

⁵ Pesajul „И НАК ПОРБУНА ГТОНКА... ЗА „А““ (Și iar a cumpărat Stoica... pentru 1200) sters cu o linie.

⁶ Așa în text.

190

1636(7144) ianuarie 15.

† Adecă eu, Pătru postelnicul, de împreună cu frate-mieu, Gherghe și cu frate-mieu, Efrem, feciorii Iorgăi ot Pătîrlage, scris-am și mărturesim cu acesta al nostru zapis să fie dă mare credință la mâna jupan Radului vtori postelnic cum să știe că am vîndut dumenalui un rumân, pre nume Stocia cu feciorii lui, cîți Dumnezii i va da. Care rumân au fost vîndutu noao încă mai dîmianțe vrême, dă a lui bunăvoi, fără dă nici o silă. Așjidirea și noi încă l-am vîndut dumnealui pentru nevoile noastre, să-i fie dumnealui moșie ohabnică. Și am vîndutu noi dă a noastră bunăvoe, cu știrea fraților și a tuturor oamenilor noștri.

Și la această tocmeală a noastră fost-au boiari mărturie: ot Bădăni, Barbul iuzbașa i ot Cislău, Dragul logofătul i ot Pătîrlage, Stan Brădițeanul i Neciul ot tam i popa Simion ot tam i popa Șarban ot tam. Și pentru oredința pusu-ne-am și pecețile. Aceasta am scris.

Pis ghenarie 15 dnă, v leat 7144 <1636>.

Pătru postelnic i Gherghe i Efrem.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, CIII/1. Orig., hîrtie (15 × 20), 3 peceti aplicate. Copie ibidem, ms. 173, fl 46v-47.

† Многостією божією, Іу Матен Басараба коеводі и господинѣ въсон земля Угроволахінское. Дават господство ми сію повелѣніи господства ми сѣсѣсъ гос- подства ми Іургѣв, синѣ Цангоніе ѡт Тръг Жна и сѣс синовн си елищеже Богѣ даровает, іакоже да ест емѣс ѡчннѣс оу Кѣрте ѡт Гор Жна, ѡбаче всах дел Мантиѣ, синѣ Станчулов Згѣи ѡт Кѣрте, ѡт поля и ѡт шѣм и ѡт вод и ѡт седалище селов и ѡт през въс хотаром, елика избериѣт се ѡт хотар до хотар, понеже ест покѣпна Іурга ѡт на Манта, синѣ Станчулов Згѣин ѡт Кѣрте за хѣѡ аспри готовн и сѣс запис ѡт проданіе на рѣк Іургѣн и сѣс сведітеліи писати ѣ запис. И пак покѣпна Іурга ѡчннѣс оу Кѣрте ѡт на Стопка Балкѣлов, три дѣлнице и половинно, за хѣ аспри готовн и сѣс запис ѡт проданіе на рѣка Іургѣн, сѣс сведітеліи ѣ запис. И пак покѣпна Іурга ѡчннѣс ѣ Кѣрте ѡт на Нѣкша и ѡт на Лепѣдата, дѣщериѣ Бѣзін и ѡт на Бладѣла, синѣ Радѣлѣн ѡт Кѣрте едина дѣлницѣ іаже се зовет дѣл- ница Бѣшилом ѡт част Бѣласаном, іаже дѣлницѣ покѣпна ѡ ест и Бѣзѣк и Радѣл ѡт на Бѣласан, понеже покѣпна Іурга за хѣ аспри готовн и сѣс запис ѡт проданіе на рѣка Іургѣн и сѣс многи люді добри сведітели ѣ запис. И въспраша ест Нѣкша и Лепѣдата и Бладѣла по синѣ Вѣласанов іакоже да даст ѡи новціи по та дѣлницѣ, а ѡи нѣст хотѣла никакоже.

И пак покѣпна Іурга ѡчннѣс ѣ Дѣнещи, ѣ челости и половинно ѡт место ѡт на Довромир ѡт Фрѣтещи за сѣи аспри готовн и сѣс запис ѡт проданіе на рѣка Іургѣн, сѣс сведітеліи ѣ запис. И видѣхом господство ми и записеле им ѡт проданіе на рѣка Іургѣн.

И сведітеліи по име: ѡт Кѣрте, Пнѣш дѣакон и Марко постелинк и Бладѣла и Станчул и ѡт Тръг Жна, Дима сѣдѣс и Шефѣла и Ікашко и Герги Дѣмитрескѣла и ѡт Кѣртешорѣ, Датко и Стан и Дѣпѣла и прочіи людіи мнози которіи не сѣт писани заѣ въ книга сіѣа.

И продадоше сѣи люді еже вше пис нише ѡчнне ѡт добро волѣ им, бѣз ѡи една силост и сѣс ѣзнаніа всѣм волѣром и а мегіашом ѡт гор издол и ѡт ѡколно- местом и ѡт пред господства ми.

Сега раді, дах и господство ми сѣсѣсъ господства ми Іургѣн, синѣ Цангоніе, іако да ест емѣс сѣи вше речене ѡчнне за дѣдіно и въ ѡхѣбѣ емѣс и синовом и вѣс- ком и прѣвѣнѣчетом и не ѡт <ко>гождѣ непоколѣвим, поризмо господства ми.

Сеже и сведітеліи поставиху господство ми: пан Хриза вел бан Кралевскѣи и жѣпан Івашко велікѣи дворник и жѣпан Гангоріе велікѣи ѡлгѡфет и жѣпан Дѣ- митрѣ Дѣдескѣла велікѣи вѣстѣар и жѣпан Преда велікѣи спатар и жѣпан Неделко- Ботѣнѣла велікѣи ключар и жѣпан Баснаіе Палаидѣр велікѣи столник и жѣпан Бѣзінка вел колмс и жѣпан Бѣчина велікѣи пѣхарник и жѣпан Костандин велікѣи постѣлницѣ. И исправник, жѣпан Гангоріе велікѣи ѡлгѡфет.

И аз, Дѣмитрѣс ѡлгофет, написах въ настолни граду Бѣкѣрѣщі, мѣсеца гена- ріе Еі дѣни и ѡт іѣдѣма даже до нинѣ въ сега писаніе теченіе лѣтом, въ лѣт хѣрма, а ѡт рождество Христово хѣхлѣс.

† Іу Матею кевевѣда, многостією божією господинѣ.

Іу Матею коевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Iorga, fiul lui Țanгоніе din Țirgu-Jiu și cu fiii săi, cŃți Dum- nezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în Curtea, din Gorj, însă toată partea lui Mănta, fiul lui Stanciul ZgŃia din Curte, din cŃmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, cŃt se alege, din hotar pŃnă în ho-

tar, pentru că a cumpărat Iorga de la Manta, fiul lui Stanciul Zgîia din Curte, pentru 4800 aspri gata și cu zapis de vânzare la mîna lui Iorga și cu martori scriși în zapis. Și iarăși a cumpărat Iorga ocină în Curte de la Stoica al lui Balcul trei delnițe și jumătate, pentru 4 000 aspri gata și cu zapis de vânzare la mîna lui Iorga, cu martori în zapis. Și iar a cumpărat Iorga ocină, în Curte, de la Neacșa și de la Lepădata, fiicele lui Buzea și de la Vladul, fiul lui Radul din Curte o delniță care se cheamă delnița lui Bușilă, din partea lui Vîlsan, care delniță au cumpărat-o și Buzea și Radul de la Vîlsan, pentru că a cumpărat Iorga pentru 1 000 aspri gata și cu zapis de vânzare la mîna lui Iorga și cu mulți oameni buni martori în zapis. Și au întrebat Neacșa și Lepădata și Vladul pe fiul lui Vîlsan, ca să dea el banii pe acea delniță, iar el n-a voit nicicum.

Și iar a cumpărat Iorga ocină în Dănești 2 capete și jumătate de loc de la Dobromir din Frătești pentru 250 aspri gata și cu zapis de vânzare la mîna lui Iorga cu martori în zapis. Și am văzut domnia mea și zapisele lor de vânzare la mîna lui Iorga.

Și martori anume: din Curte, Ianăș diaconul și Marco postelnicul și Vladul și Stanciul și din Tîrgu Jiu, Dima județul și Șteful și Ivașco și Gherghi Dumitrescul și din Curteșoara, Datco și Stan și Lupul și alți mulți oameni care nu sînt scriși aici în această carte.

Și au vîndut acești oameni care sînt mai sus-scriși ocin'le lor de bună-voia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, a dat și domnia mea slugii domniei mele lui Iorga, fiul lui Țangonie, ca să-i fie aceste ocine mai sus-spuse de moștenire și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spatar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paiaundur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic, Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna ianuarie 15 zile și de la Adam pînă acum la această scriere curgerea anilor. în anul 7144, iar de la nașterea lui Hristos, 1636,

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod (m.p.)

Bibl. Acad., LXXXVI/21. Orig. perg. (36 × 54,5), pecetea timbrată. Cu o trad. din 1888.

EDIȚII. Slav și trad., Ștefulescu, *Ist. Tg. Jiu*, 350–353.

192

1636 (7144) ianuarie 16.

† Adecă eu, Stroe ot Ceslău i Dragul, nepotu-meu, scres-am acesta al nostru zapis la mîna jupînului Vintilă vâtaful, ca să se ști că i-am vîndut doo sute de stînjini de ocină în sat în Berciugov, însă parte jupînesei Stanei, care au ținut banul Drăgușin, în cîmpu și în pădure și în apă, preste tot hotarul, cît se va alege, însă am cumpărat stînjinenul cite 3 costanide.

Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe, cu știre tuturor megiașilor de în sus și de în jos.

La acesta a noastră tocmelă au fost mulți boiari mărturie: Staico postelnicul ot Bucșani i Bade postelnicul ot țam i Pătrașco postelnicul ot tam i Mavrodin vornicul ot Mănești i Barbul postelnicul ot tam i Tanasie postelnicul ot Bărbătești i Mihai postelnicul ot Lazuri.

Пис аз, Кръсте ДИГВИЖЕТ ОТ КОЦИАНИ, МЪСЕЦА ГЕНАРИЕ СЪ ДНИИ, В ЛѢТ ХЪ, МДІ¹.

Eu Tanasii.

Eu Pătrașco.

Mihai <m.p.>

Într-acestu zapis se-u ales lu Pătrașco vătaf cu rudeniile lui stinjeni
190².

Muzeul de ist. a Municip. București, nr. 28607. Orig., hirtie (31 × 21), patru peceti aplicate.

¹ „Am scris eu, Cîrstea logofătul din Coțiani, luna ianuarie 16 zile, în anul 7144” <1636>.

² Pasaj scris ulterior.

193

1636 (7144) ianuarie 20.

Scris-am eu județul Dragul de în Tîrșor, cu 12 pîrgari și cu mulți oameni bătrîni, anume Cîrste și uncheaș Fătul și Albul și Dobrin și Manole și Ion și Vintilă și Marin și Buze și Dumitran și Petrica și Gherghe Petrescul, și jupînul Neagul de Negoești și Nastea și dîn Stănțești, jupînul Nica și Șteful și popa Oprea, acești oameni care sîntem mai sus scriși, așa am aflat și mărturisim cu ale noastre suflete acestor boieri den Lazuri, anume Pădure paharnic cu verii lui, anume Nedelco și Mihai și Stoica și Preda, pentru că această jumătate de ocină de în sat de în Dădulești nici o-u vîndut, nici o au schimbat, ce au fost a lor de moșie. Și la această judecată am fost și Radu iuzbașa; și acești oameni buni mărturisim toți cu sufletele noastre, cum iaste această parte dreaptă și să fie pren mîna acestor boiari.

Pis measeța ianuar 20, leat 7144 <1636>.

După N. Iorga, *St. și doc.*, V, 482.

194

1636 (7144) ianuarie 20.

† МНОГОСТІЮ БОЖІЮ ІУ МАТЕН БЪСЪРАКЪ БОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЮ ПОВЕЛЕНІЮ ГОСПОДСТВО МЕ БОЛЕРЕМ ГОСПОДСТВО МЕ МІХАРТЪ clucерul ca se fie volnicu cu această carte a dumne méle de să o-prească șe să ție satul Drăgoenie tot, cu tot hotarul șe cu vieli, acestu satu, carele au fostu al Barbulue ot Drăgoeni, pentru un satu ce au fost vîndutu Barbulu ot Drăgoene, anume Ponorălulu lu Mihai vodă șe cu dînsulu trăabă n-au avutu, pentru că acestu satu Ponorălulu fostu-l-au miluetu Mihai vodă Lupulu păharnicul.

Iar acum, în zilele dumne méle, venit-au Dumitrașco clucерul ot Spinini, de s-au pîritu cu Mihartu clucерul înaintea dumne méle de față în divan, șe au scos Dumitrașco clucерul cărțe de moșie cum că este al loru de moșie pre satul Ponorălulu. Iar Mihartu clucерul, scos-au cartea lu Mihai vodă,

cum au cumpăratu Mihai vodă di la Barbul ot Drăgoeni ște n-au fost avînd Barbulu nice o treabă a vende satul Ponorălu. Dereptu aceia, dumnea mea am socotitu cu toți cenștișii deregătorie dumnei mele, ște am datu lu Mihartu clucerul ca să ție satul Drăgoenie pentru satul Ponorălu, ște de nimilea opréla să n-aibă nainte cărțile dumnei mele. **БѢАКО ДА НЕСТ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МЕ.**

Бсправник, се рам реч господства ме.

Пис генаріе к дъни, в лѣт хърмд.¹

† Іу Матею воеводѣ, милостію божію господннъ.

Іу Матею воевод <т.р.>

Bibl. Acad, LXXX/3. Orig., hirtie (30 × 21,5), pecete inelară, aplicată.

¹ „Scris in ianuarie 20 zile, in anul 7144“ <1636>.

195

1636 (7144) ianuarie 21, București.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба воеводі и господннъ въсон земли **Ъггровлахіноское**. Дават господство ми сін повелѣннн господства ми ввом чловекъ на име **ЛѢПЛА** със братіам си **Стан** и **Радул** и **Іун** и внском си **Іун**, сннъ **Станов** вт **Бирчешн** вт сѣдство **Рум<анацн>** и със синовн нм, еланцем **Богъ** даст, како да ест въ мир и вободнн вт вечннаніе, вни и синовн нм, вт къ жѣпан **Тевдвсн** внв вел **лугвфет**, зет **Предев** **ванѣл** и вт къ сннѣ си **Преда** спатар, внск **Предев** **ванѣл** вт **Чептѣроа** и вт къ синовн нх и вт къ свака **пѣрѣденіа** нх, вт къ **нхто** **вантованіе** раді вечннн да не <нмат въ>¹ вѣкн.

Пѣнеже сін внише речени люді, **ЛѢПЛА** със братіа емѣ, вни ест вна вечннн **Предев** **ванѣл** вт село **Бирчешн**, ещнже вт **пѣжде** **врѣме**. Я потом, къда ест вна <нннѣ, въ дънн господства ми>¹, а жѣпан **Тевдвсн** **лугвфет**, кѣпно със сннѣ си **Преда** спатар, вни домнсана въ сръдїца нм **Бог** раді, еквиже да сътвори н помѣнѣ я простна по **ЛѢПЛА** за вечнннн раді много <слѣжеѣ>¹ что ест вна послѣжна и на добро и на злвх по **тѣжде** зъ¹емле и със подвнгом добрим подвнза се на нѣжда нм, ано братіе **ЛѢПЛА**, **Стан** и **Радул** и **Іун** и внском <си **Іун**, сн>¹нъ **Стан**в, вни ест простна, тере се <с>кѣпованіе вт вечнннннн> вт къ жѣпан **Тевдвсн** **лугвфет** и вт къ сннъ его **Преда** спатар, за ѣ **жнлн** **готовн**, тѣчу **главе**, **вез** **вчннн**, како да **вѣдет** по¹мѣнѣ вни и **рвдїтелн** нм. И **вндѣуом** господство ми и **записеле** нм вт **првшеніе** и за <с>кѣпованіе на **рѣка** **в<вем>**¹ люді съ **великое** **клетѣ** и съ **мнози** **добри** **людіе** **вѣдїтеле** **нн** **пн**¹сани ѣ **запис**: вт **Балшѣ**, **Стан** **ватах** и **брат** его **Бентнѣ** и вт **Мъннннн**, **Преда** **пвстелннн** и вт **Кннтешн**, **Бълнн** и **брат** его **Кръчюн** и вт **Морънглави**, **Мнхю** **лугвфет** и **браті** его **Пѣтрѣ** и **Гн<горіе>**. . .¹ **ѣрѣрешн**, **Барѣл** и **брат** его **Пѣтрѣ** и вт **Чептѣроа** вт **М.**¹ а **Стан**, **Иванко** **спатар** и **Мнлош** **лугвфет**, **сннъ** **Скорен** **логофет** вт **Ъскацн** и **Дѣмнтрѣ** **лугвфет** и прочнн, которн ест вна <тамо>¹.

И поставнх жѣпан **Тевдвсн** **логофет** и сннѣ си **Преда** спатар <н **клетѣ**>¹: **кога** вт **сръдннн** нм се **хочет** **покѣнт** **раздратї** **сїа** **помѣнѣ** и **првшеніе**, **того** **да** **вѣдї** **трѣклет** и **ана<ѳїа** вт **тїн** вт>¹нн **еже** <ѣт>¹ въ **Нкїн**, **да** **нмат** **частїю** със **Юда** и със **вн<рне** на>¹ **еднн** **меств**.

Сего **радї**, **дах** и **господство** ми **ЛѢПЛА** и със **братіам** си **Стан** и **Радул** и **Іун** и внском <си **Іун**, сннъ **Станов**>¹, **да** **сѣт** въ **мир** и **свободнн** за **вечнннн**, **вни** и **синовн** въ **вѣкн**, **како** **ест** **внише** **пис** и **не** вт **когождѣ** **непоколѣбнмо**, **порнзмо** **господства** ми.

СЕЖЕ Н СВЕДІТЕЛІЕ ПОСТАВНУХ ГОСПОДСТВА МН: <пан Хриза вел бан Краде>¹ вѣтски пан Ікашко вел дворник н жѣпан Глигоріе вел догофет, пан Дѣмитрѣ вел вѣстѣар, пан Преда вел спатар, пан Баснаіе вел ствалник н Бѣзника вел квалмс н Бѣчина вел пѣхарник н <пан Костандин>¹ вел постѣлник. Н исправник, жѣпан Глигоріи вел логѣфет.

Н аз, Дѣмитрѣ логѣфет, написах въ настолни граду Бѣскрецин, мѣсеца генаріе ка дѣни н вт ѣдама до нинѣ в <лѣт хѣр>¹мѣ.

† Іу Матен воєвода, милостією божією господинь.

Іу Матен воєвода <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Lupul cu frații săi, Stan și Radul și Ion și nepotului său Ion, fiul lui Stan din Bircești, din județul Romanai, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să fie în pace și slobozi de vecinite, ei și fiii lor, de către jupan Teodosie fost mare logofăt, ginerele lui Preda banul și de către fiul său, Preda spătarul, nepotul lui Preda banul din Cepturoaia și de către fiii lor și de către toate rudele lor, de nimeni să nu <aibă>¹ tulburare pentru vecinie, în veci.

Pentru că acești oameni mai sus-ziși, Lupul cu frații lui, ei au fost vecini ai lui Preda banul din satul Birceștii, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele <domniei mele>¹, iar jupan Teodosie logofătul, împreună cu fiul său Preda spătarul, ei s-au gîndit în inima lor, pentru Dumnezeu, ca să facă pomană și au iertat pe Lupul de vecinie pentru multă <slujbă>¹ ce a slujit și la bine și la rău prin <țări străine>¹ și cu fapte bune s-au străduit la nevoia lor, iar pe frații lui Lupul, Stan și Radul și Ion și nepotul <său Ion>¹, fiul lui Stan, ei i-au iertat de s-au răscumpărat de vecinie de la jupan Teodosie logofătul și de la fiul lui, Preda spătarul, pentru 60 de galbeni gata, numai capetele, fără ocină, ca să le <fie>¹ pomană lor și părinților lor. Și am văzut domnia mea și zapisele lor de iertare și de răscumpărare la mîna <acestor>¹ oameni cu mare blestem și cu mulți oameni buni martori, scriși în zăpis: din Balș, Stan vătaful și fratele lui, Vintilă și din Măinești, Preda postelnicul și din Chintești Bălin și fratele lui, Crăciun și din Morfnglavi, Mihai logofătul și frații lui, Pătru și Gli<gorie...>¹ ărburești, Barbul și fratele lui, Pătru și din Cepturoaia, de la ...¹ Stan și Ivanco spătarul și Miloș logofătul, fiul lui Școrea logofătul din Ușcați și Dumitru logofătul și alții care au fost <acolo>¹.

Și au pus jupan Teodosie logofătul și fiul său, Preda spătarul <blestem>¹: care din rudele lor se va încerca să strice această pomană și iertare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema <de 318>¹ părinți, care sînt la Nicheia, să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Lupul cu frații săi, Stan și Radul și Ion și nepotului <lor, Ion, fiul lui Stan>¹ să fie în pace și slobozi de vecinie, ei și fiii în veci, cum este mai sus-scriș și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: <pan Hriza mare ban al Craiovei>¹, pan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și <pan, Costandin>¹ mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna ianuarie 21 zile și de la Adam pînă acum în (anul 71)¹⁴⁴, 1636.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod (m.p.)

Arh. St. Buc., ms. 1 233, f. 426. Copie cu o trad. modernă.

¹ Loc rupt.

196

1636 (7144) ianuarie 22, București.

† Милостією вожією, Іу Матен Басараба воєвода и господинъ всои земли Уггровлахи́нскон. Дават Госпо́дство ми сіа повелѣніе господства ми швом чьловѣкъ, по нме Радѹ Котороуѣ, зет попек Станчюлѣи шт Къннецин шт по Сѹтесеѣ, сѣд Блѣчѣ и съ сини его, елици Богъ припѣстит, іако да ест емѣ вса шчина тѣстом си попек Станчюлов шт Къннецин и съ винограді и съ швоцин, каре елика изверит са шт през вѣс село, <п>¹онеже сіа више речена шчинъ бнл ест шт дѣдинѣ попек Станчюлов, тѣст Радѹлов Котороуѣ, еше шт пражде вѣрме. Іа потом, лоп Станчюл вставил ест вса шчина его и съ винограді шт Къннецин зет его Радѹлов и дѣцирам са, Станкън, почто раді нин дѣцире іаже нмал бнл ест всѣ посагани и прѣкнствоване, а по Радѹл вѣложил вѣ дом его зет и дал его вса шчина и съ винограді да емѣ за дѣдинѣ и да съмотрит по тѣстъ его дондеже хокет быти шн жнв и да платит вса дѣжновеніе его и по съмрѣт его, да га вѣспоманит его, іакоже подобает са съмрѣтвомѣ. И вѣс дрѣжал Радѹл сіа шчинъ съ добра мирѣ.

Іа потом, къда ест был вѣ дѣни Радѹл воєвод, а дрѣге зети попек Станчюлов по нме Сѹпрѣ и Мнкѣл, шѣри Радѹлов Котороуѣ, шни съ вѣздвнгошѣ са съ прѣх, рекѣцин іако да дрѣжит и шни шт шчина и шт винограді тѣстѣ нм попек Станчюлов. И пошѣл ест тере сепрѣ са съ Радѹл вси за лицѣ пред Радѹл воєвод и встали Сѹпра и Мнкѣл шт закон шт пред Радѹл воєводе, іако да не нмат шни нчесоже трѣбѣѣ вѣ сін шчинъ попек Станчюлов, нѣ тѣкмо да дрѣжит вса шчина его Радѹл Котороуѣ іако быст вставил съ лѣик его. И видѣхѣ господство ми и кингѣ Радѹл воєвод вѣ лѣт ѣрка шт прѣх и шт встал іако ест више пис. И шт тогда ѣ само вѣс дрѣжал Радѹл Котороуѣ сіа шчинъ и съ виноград съ добра мирѣ.

Іа потом, къда ест был вѣ дѣни Ілѣзандрѣ воєвод, синѣ Радѹл воєвод, а Радѹл Котороуѣ продал ест вса шчина и съ винограді, іаже сѣт више писани, воларѣ господства ми Снмен вторн логофѣт шт негова добрѣ волѣ. И вѣс дрѣжал Снма логофѣт сіа шчинъ съ добра мирѣ.

Іа потом, къда ест был нинѣ вѣ дѣни господства ми, а Радѣл Котороуѣ, аше егда видѣл, іако сѣт винограді емѣ работани шт Снма логофѣт, іако по вѣрме іаже продал был ест вса пѣсти, шн помнсила іако хокет сътворите лѣкаствѣіе, іако да изведит по Снма логофѣт шт сін винограді, нѣ вѣстаннл сѣ аше глаголѣ вѣ таниѣ съ шѣром са Сѣфросина ннокина, дѣцира попек Станчюлѣи и съ зет его, Стан шт Шопѣцин и съ Ицифан, іако да рекѣт іако сѣт винограді нм, али да рекѣт Ицифан, іако продал емѣ Котороуѣ ѣ рѣзор шт виноград, а Стан да речет, іако дал ест емѣ тѣст его Радѹл ѣ рѣзоре прѣке, а дрѣге рѣзоре да рекѣт ннокина, іако сѣт ел и аше встанѣт по Снма логофѣт да дрѣжит шт сін винограді Сѣфросина ннокина половино и Радѹл Котороуѣ и съ зет его дрѣгѣ половино и Ицифан едни рѣзор. И пришѣл ест вси аше сѣпрѣ са за лицѣ съ Снма логофѣт пред господства ми и встала калѣгерница и зет Котороуѣи и Ицифан

по Сима логофет, яко да възимаеѣт новци его ѡт на Радѹл ѡт гдѣ ест был даа калѣгерница и съ Стан и съ Ищфан <да>² дрѣжит виноградѣ. Бѣ томъ, Сима логофет ѡфатна по Радѹла сѣло твѣрдо, яко до въздаеѣт емѡ новци ѡ зад. ѿ потомъ, <Ѣфр>²осина инокина хотѣла [хотѣла] яко да приластит и по Сима логофет и по Котороуѣ и по зет его Стан и <по Ищфан>², тѣчю да дрѣжит вина сѣе виноградъ кнше писан ѡтѣч² аствіе еѣ вса. ѿ Радѹл Котороуѣ, аще егда видѣла яко ѡстанет и безъ виноградѣ и безъ новци и приластит его инокина и недрѣжит сѣ ѡт та глаголаніе ѡже глаголаа прѣвѣши, скочна пак прѡх и пришеа ест вторіе ред, аще сѣпрѣ сѣ всѣ за лицѡ и тогда възвѣстна Котороуѣ самъ съ свое лѣнкъ како глаголаа вини вси и како была имъ такмеженіе, яко да сѣтворит прилащеніе да изведит по Сима логофет ѡт сѣе дѣдинѣ, таже столаи инокина и Стан, Ищфан ѡт зла страмота и ѡт лѣжно ѡт предъ господства ми ѡт двѣан. И истинствоваѡхъ господство ми сѣло доврѣ съ вѣс сѣвѣт како не имѣа никто ни една трѣвѣ съ сѣе виноградѣ, нѣ выст всѣ Котороуѣ. И ѡстаи инокина и зет Радѹловъ и Ищфан ѡт законъ ѡт предъ господства ми. ѿ потомъ Ѣфросина инокина и Стан и Ищфанъ ниже тако не ѡстави сѣ нѣ пак сѣвѣзвѣгошь сѣ съ прѡхъ и пришеа ест вси третици предъ господства ми. Бѣ томъ, господство ми пак сѣдихъ и дахъ Радѹловъ Котороуѣ, яко да дрѣжит дѣдина и виноградѣ тѣст его поповъ Станчуловъ вса и рѣзорѡ ѡт на Ищфанъ и рѣзоареле ѡт на зет его Станъ съ добрѣ мирѣ. И пак ѡстаи инокина и Стан и Ищфанъ ѡт законъ ѡт предъ господства ми вторіи крат.

Сего радѣ дадохъ господство ми Радѹловъ Котороуѣ да ест емѡ дѣдинѡ въ ѡхавѣ синовиѣ, вищниѣ, прѣвѣнчетомъ и не ѡт кого непоколѣбимо.

Се и свѣдѣтелѣи положихъ господство ми: панъ Хриза велъ банъ и панъ Івѣшко велъ дворникъ и панъ Гангоріе велъ логофетъ и панъ Дѡмитрѡ велъ вистѣаръ и Преда велъ спатаръ и Баслаке велъ столникъ и Бѡзника велъ колмсъ и Бѡчина велъ пѣхарникъ и панъ Костантинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Гангоріе велъ логофетъ.

И писахъ азъ, Стопка логофетъ, ѡ Бѡвѣрещи, мѣсеца генаріе кѣ дѣни, в лѣтѣ хѣрмѣ.

† Іѡ Матѣю воєвода, милостію божію господинь.

Іѡ Матѣн воєводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Radu Cotorogea, ginerile popei Stanciul din Cîineștii, de pe Oteșău, județul Vilcea și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie toată ocina socrului său, popa Stanciul din Cîinești, și cu via și cu pometul, oricît se va alege de peste tot satul, pentru că această mai sus zisă ocină a fost de moștenire a popei Stanciul, socrul lui Radul Cotorogea, încă de mai înainte vreme iar apoi, popa Stanciul a lăsat toată ocina lui și cu via din Cîinești ginerelui său Radul și fiicei sale Stanca, pentru că alte fiice, pe care le-a avut, erau toate măritate și înzestrate, iar pe Radul l-a pus ginere în casa lui și i-a dat toată ocina și cu via să-i fie de moștenire și să-l caute pe socrul său, cît va fi el viu și să-i plătească toate datoriile lui și după moartea lui să-l pomenească cum se cuvine mortului. Și a tot stăpînit Radul această ocină în bună pace.

Iar cînd a fost în zilele lui Radul voievod, iar ceilalți gineri ai popii Stanciul, anume Oprea și Micul, cumnații lui Radul Cotorogea, ei s-au ridicat cu pîră, spunînd ca să stăpînească și ei din ocina și din via socrului lor popa Stanciul. Și s-au dus de s-au pîrît cu Radul toți de față înaintea lui Radul voievod. Și au rămas Oprea și Micul de lege dinaintea lui Radul voievod,

ca ei să nu aibă nici o treabă în această ocină a popii Stanciul, ci numai să stăpînească Radul Cotorogea, toată ocina lui cum ă-lăsat cu limba lui. Și am văzut domnia mea și cartea de pîră și de rămas a lui Radul voievod în anul 7121, cum este mai sus scris. Și de atunci încoace a tot ținut Radul Cotorogea această ocină și cu via cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, Radul Cotorogea a vîndut toată ocina și cu viile, care sînt mai sus scrise, boierului domniei mele Sima al doilea logofăt de bunăvoia lui. Și a tot stăpînit Sima logofătul această ocină cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Radul Cotorogea, dacă a văzut cum sînt lucrute viile lui de Sima logofătul, căci pe vremea cînd i-e-a vîndut erau toate pustii, el s-a gîndit cum să facă înșelăciune, să scoată pe Sima logofătul din aceste vii, ci s-au sculat de a vorbit în taină cu cumnata lui, Efrosina călugărița, fiica popii Stanciul, și cu ginerile lui, Stan din Popești, și cu Iștfan, ca să spună că sînt viile lor, însă să spună Iștfan că i-a vîndut Cotorogea un răzor de vie, iar Stan să spună că i-a dat socrul lui, Radul, 2 răzoare zestre, iar celelalte răzoare să spună călugărița că sînt ale ei și dacă vor rămîne pe Sima logofătul, Eufrosina călugărița să stăpînească jumătate din aceste vii și Radul Cotorogea și cu ginerile lui cealaltă jumătate și Iștfan un răzor. Și au venit toți de s-au pîrît de față cu Sima logofătul înaintea domniei mele și a rămas călugărița și ginerile lui Cotorogea și Iștfan pe Sima logofătul, ca să ia banii lui de la Radul, de unde i-a dat, iar călugărița și cu Stan și cu Iștfan să stăpînească viile. Intru aceasta, Sima logofătul a apucat pe Radul foarte tare ca să-i dea banii înapoi. Iar apoi, Efrosina călugărița a vrut să înșele și pe Sima logofăt și pe Cotorogea și pe ginerele lui, Stan, și pe Iștfan, numai să stăpînească ea aceste vii mai sus scrise, moșia ei, părintească toată. Iar Radul Cotorogea, dacă a văzut că rămîne și fără vii și fără bani și că îl înșeală călugărița și nu se ține de acea înțelegere, cum au vorbit mai întîi, a ridicat iarăși pîră și au venit în al doilea rînd de s-au pîrît toți de față și a arătat Cotorogea, singur, cu limba lui, cum au vorbit ei toți și cum a fost întocmirea lor, să facă înșelăciune, să scoată pe Sima logofătul din aceste dedine. Deci au rămas călugărița și Stan, Iștfan de rea rușine și de minciună dinaintea domniei mele din divan. Și am adevărit domnia mea foarte bine cu tot sfatul că n-a avuț nimeni nici o treabă cu aceste vii, ci au fost toate ale lui Cotorogea. Și a rămas călugărița și ginerile lui Radul și Iștfan de lege dinaintea domniei mele.

Iar apoi, Eufrosina călugărița și Stan și Iștfan nici așa nu s-au lăsat, ci iar s-au ridicat cu pîră și au venit toți, în al treilea rînd, înaintea domniei mele. Intru aceasta, domnia mea am judecat iarăși și am dat lui Radul Cotorogea ca să stăpînească dedina și viile socrului lui, popa Stanciul, toate și răzorul de la Iștfan și răzoarele de la ginerile lui, Stan, cu bună pace. Și iarăși au rămas de lege călugărița și Stan și Iștfan dinaintea domniei mele a doua oară.

De aceea, am dat domnia mea lui Radul Cotorogea să-i fie dedină, de ohabă, fiilor, nepoților, strănepoților și de nimeni neclintit.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Vasilache mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stoica logofătul, în București, luna ianuarie 22 zile, în anul .7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Matei voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/20. Orig., hirtie, pecete (42 × 28) timbrată. Cu o trad. din 1859.

¹ Omis.

² Loc rupt.

197

1636 (7144) ianuarie 23, București.

† Многостію божію, Іо Матеѣ Басараба воевода и господинъ въсон земли Угровлахинскіи. Дават господство ми сін повелѣніи господства ми волѣръс господства ми Бѣніи логофет и съ сини его, елици Богъ даровает, тако да ест емѣ единъ челѣд гавани, по име Сава циган и съ сини его Коннѣ и Данчюл и Стан и Неделко и съ сини им, понеже ест покѣпна волѣръс господства ми Бѣнѣ логофет сін више писанин цигани wt на жѣпанца Сима, иже выст Баревлоев постечник wt Гръдище и wt на сини ел, Бадѣ и Пѣтрашко, за хѣ хѣ пѣнези готови и съ запис wt проданіе wt рѣкы им на рѣка Бѣніи логофет съ многы волѣри свѣдѣтели написани въ записѣ им. Имени им сѣт сін: Пара пѣхарник и Радѣ втори вистнѣр и Гергѣ Кариди вистнѣр и Костанди постелник и Строе логофет и Мнхалчѣ логофет и Бадѣ постелник wt Жидѣни и ни многы волѣри, людѣи добри. И продадоше панца Сима и сини ел, Бадѣ и Пѣтрашко сін цигани више рѣх wt свонх добро волѣ без не една снаот и съ ѣзаниа всѣм рода им и а всѣм волѣром. И въѣла Бадѣ и Пѣтрашко вси пѣнези готови въ рѣцѣ им, аще плати ест дѣжновениа ващѣ им, Баревл постелник.

И видѣх господство ми и записѣ им wt проданіе на рѣцѣ волѣръс господства ми Бѣніи логофет и съ многы волѣри свѣдѣтели въ подписаніе како ест више пис.

Сего ради дадох и господство ми волѣръс господства ми Бѣніи логофет тако да ест емѣ сін цигани више пис wt дѣднѣ емѣ стоателниа въ мир и синовом емѣ и вѣском и прѣвнѣчедом въ вѣки и не wt кождо непоколѣнмом по реченіа господства ми да не ест,

Се оуже и свѣдѣтели положих господство ми: пана Хризѣ вел елн Кралевскіи, пан Ивашко великѣи дворник, пан Гангорѣ великѣи логофет, пан Дѣмитров великѣи вистнѣр, пан Преда великѣи спатар, пан Неделко великѣи ключар, пан Баснаѣ великѣи столник, пан Бѣзника великѣи комис, пан Бѣчина вел пѣхарник, пан Костантин великѣи постѣлник. И исправник, жѣпан Гангорѣ великѣи словоположен.

И аз, Тѣдорѣ спѣден, брата мал Дѣмитров логофет Панович, мазах въ вес сѣн иже рекше Бѣкѣреци мѣсеца генаріе ~кг-гв дѣны, wt ѣдама в лѣт хЗрмд, лѣт господинѣ хАХЛС.

† Іо Матею вшевода, многостію божію господинъ.

Іо Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domna toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea logofătul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dăruî, ca să-i fie un sălaş de gavaoni, anume: Sava țiganul și cu fiii lui, Voinea și

Danciul și Ștefan și Nedelco și cu fiii lor, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Bunea logofătul pe acești țigani mai sus scriși de la jupanița Sima, care a fost a lui Barbul postelnicul din Grădiște, și de la fiii ei, Badea și Pătrașco, pentru 12 000 bani gata și cu zapis de vânzare de la mîinile lor, la mîna lui Bunea logofătul, cu mulți boieri matori scriși în zapisul lor. Numele lor sînt acestea: Para paharnicul și Radul al doilea vistier și Gherghie Caridi vistierul și Costandin postelnicul și Stroe logofătul și Mihalcea logofătul și Badea postelnicul din Jideni și mulți alți boieri oameni buni. Și au vîndut panița Sima și fiii ei, Badea și Pătrașco, pe acești țigani mai sus ziși de bună-voia lor, fără nici o silă și cu știrea întregului lor neam și a tuturor boierilor. Și au luat Badea și Pătrașco toți banii gata în mîna lor, de au plătit datoria tatălui lor, Barbul postelnicul.

Și am văzut domnia mea și zapisul lor de vânzare la mîna boierului domniei mele Bunea logofătul și cu mulți boieri martori cu iscălitura, după cum este mai sus scris.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele Bunea logofătul, ca să-i fie acești țigani mai sus scriși de moștenire stătătorii lui, în pace și fiilor lui și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit să nu fie, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hrizea marea ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, fratele cel mic al lui Dimitru logofătul Panovici, am scris aceasta în orașul care este numit București, luna ianuarie ziua a 23-a, de la Adam în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., DXCIV/13. Orig., perg. (34 × 48), pecete timbrată.

198

1636 (7144) august 24, București.

† Милостію божію, Іо Матен Басараба воєвода и господинъ. Дават господство ми сѣм повеланіе господства ми свѣтѣн, божественън монастыр глаголемѣн Стръмбѣл, надѣже ест храм свѣтаго ерарха и чудотворца Николае Миронлекѣнскѣн и шцѣ егѣмена Іеримѣа и всам ниже в Христѣ братіе живѣщом въ тоє свѣто шьбѣл, яко да ест свѣтомѣс монастыр шчинъ ѣ Фьнтънѣле, всѣ дел жѣспаницѣн ѣнѣн, варє елика избєрнт сѣм и сѣ вечнѣнн елици хокєт быти.

И пак да ест свѣтомѣс монастыр шчинъ ѣ Бернеци, пак вѣса дел жѣспаницѣн ѣнѣн, варє елика се хтнт избєрат шт през вѣс хотар и сѣ вечнѣнн.

И пак да ест свѣтомѣс монастыр ѣ челѣдѣ за ацигани по нме: Фрежа сѣ ациганка его и сѣ синовн его и Нан циган сѣ ациганка его и сѣ синовн его и Станачол сѣ ациганка его и сѣ синовн его и Къзан сѣ ациганка его и сѣ синовн его и Дѣпѣл сѣ ациганка его и сѣ синовн его.

Понеже сѣе вше писани шчине и ацигани были сѣт старє и правє шчине и за дѣднне жѣспаницѣв ѣнѣн, дѣщира жѣспаницѣн Марѣн Флорѣска, еше шт преждє врѣмє. ѣ потом, къда ест была на сѣмрѣт еѣ, еше нан пред, шт дѣны Шєргѣнъ воєвод, инаже сама сѣм изыка своєѣ оставила сѣм вше речєнн шчине и ацигани.

да ест вса свѣтѣев монастыр ндѣже ест был штѣчествѣм дѣднм и прадѣднм ея и родителнм ея. И погрѣвоша сѣ и тѣло а ея там ѝ свѣта монастыр. И шт тогда ѝ само вѣс ест дрѣжал сѣм свѣта монастыр сѣн шчине и вѣчини и ацигани сѣ добра мнрѣ.

И потом, къда ест был нннѣ, вѣ дны господство ми, а штцѝ егѣмена Іернмѣм и всамѣ иноки шт свѣта монастыр Стрѣмеша, шн ходнл да швыравет циганѣн свѣтѣев монастыр и шврѣтал по Аспѣла ациган и по Мнхо, сннѣ Крѣстѣан ациган на Бентнаѣ постелник, сннѣ Предѣн спатар шт Тѣтѣрани и хотѣл ест да нх вѣзимати. И Бентнаѣ постелник, сннѣ Предѣн спатар, шн сѣ вѣзвнгоша сѣ сѣ пренѣ радн Аспѣла ациганѣ, рекѣще како ест негов шт покѣпенѣ шт над штцѣ его Преда спатар. И прншла ест аще сѣпрѣ сѣ всн за лнцѝ пред господства ми ѝ великѣн дван. Вѣ том, господство ми гледаѣх и сндаѣх по право и по закон, сѣ всамѣ чнстнтым правнтелѣн господства ми и сѣло добрѣ нстннствоваѣх господство ми, како ест сѣю ациган, Аспѣла, свѣтѣев монастыр Стрѣмеша, дан и помнлован шт жѣпаница ѣна. И был ест жѣпаницев ѣнѣн шт дѣдннѝ и шт прѣдѣдннѝ. И видѣх господство ми многе кннгн господскы како ест выше пис, а Бентнаѣ не нмат нч една трѣбѣ, нѣ шстал шт закон и шт сѣжденѣ шт пред господства ми и да вѣзнимае новцн его шт гдѣ ест дал, чѣсо радѣ не нмат нч една трѣбѣ.

Сего радѣ, дадох господство ми свѣтѣев монастыр Стрѣмеша, шко да вѣзнимае по Аспѣла ациган сѣ ациганка его и сѣ сынн емѝ и по Мнхо ациган сѣ ациганка его и сѣ сынн его <шкоже да ест свѣтае>¹к монастыр шт дѣдннѝ, стоателнн, како <ест дрѣ>¹жал и шт прежде врѣме, да ест вѣ штверѣжденѣ и инокнм вѣ <пнцѝ>¹ вѣ остравѣ и не шт кого непоколѣенмо <по>¹рнзмо господства ми.

Се оубо и сведетелѣн положнх господство ми: пан Хрнзѣ вел бан и пан Нвашко вел дворник и пан Гнлгорѣ вел логофѣт и пан Асмнтрѝ вел внстѣар и пан Преда вел спатар и Баслаакѣ вел столник и Бѣзннка вел комнс и Бѣчнна вел пѣхарник и Костандн вел постелник. И нсправнк, Гнлгорѣ вел логофѣт.

И писах азѣ, Стонка логофѣт Шѣрбановнч къ град Бѣскрецін, мѣсеца <ав>гѣст кѣ днн, в лѣт хѣрмд.

† Іw Матею вшевода, мллостію божію господннѣ.

Іw Матею воєвда <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Strîmbul, unde este hramul sfântului ierarh și făcător de minuni Nicolae din Mira Lichiei, și părintelui egumen Ierimîia și tuturor fraților întru Hristos, care trăiesc în acel sfînt lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri ocină în Fîntînele, toată partea jupaniței Anei, oricît se va alege și cu vecinii, cîți vor fi.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină în Vernești, iarăși toată partea jupaniței Anei, oricît se va alege de peste tot hotarul și cu vecinii.

Și iar să fie sfintei mănăstiri 5 sălașe de țigani, pe nume: Freja cu țiganca lui și cu fiii lui și Nan țiganul cu țiganca lui și cu fiii lui și Stanciul cu țiganca lui și cu fiii lui și Căzan cu țiganca lui și cu fiii lui și Lupul cu țiganca lui și cu fiii lui.

Pentru că aceste mai sus scrise ocine și țigani au fost vechi și drepte ocine și de moștenire ale jupaniței Anei, fiica jupaniței Mariei Floreasca, încă dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost la moartea ei, încă mai înainte, din zilele lui Șerban voievod, ea însăși, cu limba sa, a lăsat aceste mai sus zise ocine și țigani să fie toate sfintei mănăstiri, unde a fost moștenirea

moșilor și strămoșilor ei și a părinților ei. Și s-a înmormântat și trupul ei acolo, în sfânta mănăstire. Și de atunci încoace a tot stăpînit această sfîntă mănăstire aceste ocine și vecini și țigani cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele; iar părintele egumen Ierimiia și toți călugării de la sfînta mănăstire Strîmbul, ei au umblat să adune țiganii sfintei mănăstiri și au aflat pe Lupul țiganul și pe Miho, fiul lui Cîrstian țiganul, la Ventilă postelnicul, fiul lui Preda spătarul din Tătărăni, și au vrut să-i ia. Iar Ventilă postelnicul, fiul lui Preda spătarul, el s-a ridicat cu pîră pentru Lupul țiganul, spunînd că este al lui de cumpăratură de la tatăl lui, Preda spătarul. Și au venit de s-au pîrît toți de față înaintea domniei mele în marele divan. Întru aceea, domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și foarte bine am adevărit domnia mea că este acest țigan, Lupul, al sfintei mănăstiri Strîmbul, dat și miluit de jupanița Ana. Și a fost al jupaniței Anei de moșie și de strămoșie. Și am văzut domnia mea multe cărți domnești cum este mai sus scris, iar Ventilă nu are nici o treabă, ci a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele și să-și ia banii lui de unde i-a dat, pentru că nu are nici o treabă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Strîmbul, ca să ia pe Lupul țiganul cu țiganca lui și cu fiii lui și pe Miho țiganul cu țiganca lui și cu fiii lui, <ca să fie sfintei>¹ mănăstiri de moștenire, stă-tători, cum a stăpînit și dinainte vreme, să fie de întărire și călugărilor de <hrană>¹ și de folosință și de nimeni neclintit, <după>¹ porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vis-tier și pan Preda mare spătar și Vasilache mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic, și isprăvnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofătul Șarbanovici, în cetatea București, luna august 24 zile, în anul 7144 (1636).

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St., Prahova, Col. doc. foi volante, doc. 4. Orig., hîrtie (41,5 × 29), pecete tim-brată. O trad., fără lună, la Arh. St. Buc., Doc. istorice, CCCLXV/14.

Originalul, care are și luna, a fost găsit după încheierea volumului și a fost plasat la locul acesta în locul unei copii fără lună, dar datată de noi după divan: <ianuarie-august>. La data găsirii originalului ne-a fost imposibil de a-l mai așeza la locul lui, adică la august.

¹ Loc rupt.

Cartea mării sale răposatul Matei voevod pentru un vadu de moară în apa Dinăului ce l-am dat Iancului căpitan pe ocina mănăstirii Znagovul.

† Milostiiu bojiu, Io Matei Basaraba voevod și gospodară. Davat gospodstvo mi siu povelenniu gospodstva mi slugii domnii mele Iancului căpi-tan ca să fie volnicu cu această carte a domnii mele de să fie un vad de moară în apă la Vădinău pre ocina călugărilor de la sfînta mănăstire Zna-govului, Cornul, cu tot venitul și să fie în pace de către Lepădat logofă-

tul, multu val să nu aibă, pentru că acestu vadu de moară fost-au al mănăstirii Znagovului. Deci, pentru căci le-au fost dat Iancul căpitan călugărilor o sută de galbeni de le-au făcutu bine de ș-au scos arginturile mănăstirii dupre unde au fostu răsipite de alți igumeni i ei au dăruit acestu vadu de moară pentru binele ce le-au făcut și Iancul căpitan, iar cîndu iaste acuma să scoală Lepădat logofătura de la Gherghiță de să pune și el să ție pe vadu, și nici au dat bani, nici nimic.

Drept aceia, domniia mea am judecatu și am datu slugii domnii mele Iancului căpitan ca să ție vadu de moară cu bună pace. Altu val să nu aibă, că așa iaste învățătura domnii mele.

I i(spravnic), sam réceh gospodstva mi.

Ghenarie 25, 7144 (1636).

Arh. St. Buc., M-rea Țigănești, IX/L. Copie.

200

1636 (7144) ianuarie 26, București

† Мноостією божією, Іу Матею воевода н господннъ вѣсон землѣ ѿггровла-хінское, вѣнѣ великаго н прѣдобраго, стараго, поконннмѣ Іу Басараба воевода. Дават господство мн сіе повеленіе господства мн волѣрннѣ господство мн Преда дворник вт Чѣплѣ н жѣпаннцев его Маргън н сѣс снновн сн, елице нм Богъ даровах, такоже да нм ест село Пригоріа вт сѣдство Гор Жна, половннѣ за село вт позвѣді н вт над вѣсом хотаром н сѣс вечнннн половннѣ н сѣс виноградіе половннѣ н сѣс вѣс ходоком варе еанка се хтет нзвратн, ан дел Індроніев вт Ілвѣнн н село Дръгоецнн половннѣ вт пре вѣсом хотаром, сѣс вечнннн н сѣс лозіе поло-вннѣ н сѣс вѣс ходоком вт поствѣді, еанка се хтет нзвратн. Н вчнна нже ест нѣбранна н хотарнсала вт над Ілвѣнн н вт над Кълинн, нже се зовет нменем Гречнн, половнннѣ н сѣс една колеса за воденнцѣ н сѣс ацнганнн половннѣ н вт виноградіе вт Негоецнн половннѣ вт посвѣді, еанка се хтет нзраті вѣс поло-вннѣ. Понеже сіе выше реченне дѣдіне н ацнганн н вечннн н лозіе н сѣс колеса за воденнцѣ внао ест вѣсѣх прнтежалн н покѣплене за Індроніе вт Ілвѣнн по неговѣ прѣке комате кѣпно сѣс жѣпаннца его Марга, ецеже наю вт прѣжде врѣме. Таже дѣла жителннце Маргън дал ш ест дѣщерам са Маръв, а дел Індроніев за дѣдінѣ н вчнне елице сѣт вше речене встала ест по рѣк Індроніев.

Таже, кѣда ест вѣв сѣда, вѣ дннне господство мн, а Індроніе вт Ілвѣнн вн ест продад сіе дѣдіне волѣрннѣ господство мн Предев дворник за добро волѣ его кромѣ нн една снлостіе сѣс ѡзнаніа вѣсѣх мн волѣром вт шкоаном местом н а вѣсѣм порѣдініа его н вт пред господство мн за хѣхѣѣ аспрн готовн тере нх ест платна длѣжновеніа его, покѣде сѣт вна дѣжнѣ. Іан да се знает: на жѣпан Іню кѣпцѣ, дрѣжнн Ісаров кѣмърашѣл, аспрн хѣхѣѣ н на жѣпан Станчюл Рѣзерю, врат Іліев кѣпцѣ, аспрн хѣхѣѣ н на Потрѣвѣле, врат Прокъв, аспрн хѣр н на ѿпрѣ Златев вт Рогожел аспрн хѣхѣѣ. Н възнмал ест Індроніе вѣснх новцнн готовн вт над волѣрннѣ господство мн Преда дворник над сіе втѣчѣствнн вше речене.

Н ецеже ест вна дал Індроніе сіе дѣдінн вт нспрѣво ѿпрек Златіев такоже да га платнт вн за дѣжновеніе покѣде хокет внтн Індроніе дѣжнѣ. І послѣх, ѿпрек Златнн, он нѣст нмал можнне да платнше сіе дѣжновеннн, аннѣ се сѣт оуметнѣл вт пред мношн волѣрн, како вн не може платнті сіе дѣжновеннн. Вѣ том, Індроніе, вн вндѣв снце, како ест вѣ тоанка дѣжновеннн н не мо-жали платнті ѿпрѣ Златев дѣжновеннн его, потомже, Індроніе, вн ест продад сіе дѣдіне Предев дворник за того цѣно за новцн, нже ест вше пнс, тере се

сѢТ ПАТІТ ПОКЪДЕ ЕСТ БНА ДЛѢЖИѢ. И ВЪЗМАЛА НХ Ю ЕСТ [вЪЗМАЛА] ЯНДРОНІЕ ВЪСѢХЪ ЗАПИСОВЕ ПОКЪДЕ ЕСТ НМАЛ, ТЕРЕ НМ СѢТ ДЛА ВЪСѢХЪ 8 РЪКА ПРЕДЕВ ДВОРНІК СЪС УЧІНЕ, СЪС ВЪС, КАКО ВІШЕ ПИС.

И ВНАДѢХОМ ГОСПОДСТВО МН И ЗАПИС УТ ПРОДАНІЕ УТ РЪКА ЯНДРОНІЕВЪ ВЪ РЪКА ПРЕДЕВ ДВОРНІК СЪС МНОЗН БОЛѢРН СВЕДЕТЕЛІН НАПИСАНН 8 ЗАПИС, НА НМЕ: УТ КОЦОФѢНН, МНУАЮ ВЕЛ СПАТАР И УТ ФІЛІПШН, ДЪМІТРЪ ВЕЛ ПИТАРЮ И УТ ЧЕРНАІА, ПѢКОВ ПОСТЕЛНІК И УТ РОВНАСН, ФРЪЦНАЪ СТОЛНІК И УТ ЪГРЪМН, НЕКЪЛА ПЕХАРНІК И УТ ФЪРКЪШЕЩН, ДРАГОМІР ПОСТЕЛНІК И ДРЪГІЧ ПОСТЕЛНІК И УТ БІВЕЩН, ЪДРѢ И УТ РОГОЖІНА БАРБЪЛА И УТ РЪТЕЩН, ТЪДОР ДВОРНІК И СОДРЕ ГРАМАТІК И МНОЗН БОЛѢРН ИЖЕ НЕ СѢТ ВЪНІШЕ ПЪНСАНН ЗДЕ ВЪ КНИГА СІЕ.

СЕГО РАДІ, ДАДОХЪ СЪМ ГОСПОДСТВО МН БОЛѢРНІѢ ГОСПОДСТВО МН ПРЕДЕВ ДВОРНІК И ЖЪПАНИЦЕВЪ ЕГО МАРГЪН, ІАКОЖЕ ДА ИМ ЕСТ СІЕ ВІШЕ РЕЧЕНЕ ДѢДІНЕ, УЧІНІѢ И ВЕЧІНН И АЦІГАНН И ВІНОГРАДІЕ И КОЛЕСА ЗА ВОДЕНІЦЪ, ДѢДІНО И ВЪ УХЪВ СІНОВОМ И ВІШКОМ И ПРѢКІВІЧЕТОМ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢКІМО, ПОРІЗМО ГОСПОДСТВО МН.

СЕЖЕ ОУБѢО И СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЕЛЪМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ ДВОРНІК 2 И ЖЪПАН ІВЪШКО ВЕЛ ДВОРНІК И <ЖЪПАН> ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛУГВЪФЕТ И ЖЪПАН ДЪМІТРЪ ДЪДЕСКЪЛА ВЕЛ ВІСТІЯТ И ЖЪПАН ПРЕДА ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛ КЛЮЧАР И ЖЪПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНІК И ЖЪПАН БЪЗІНКА ВЕЛ КОМІС И ЖЪПАН БЪЧІНА ВЕЛ ПЕХАРНІК И ЖЪПАН КОСТАДІН ВЕЛ ПОСТЕЛНІКА. И НЕПРАВІНІК, ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛУГВЪФЕТ,

И НАПИСАХЪ АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛУГВЪФЕТ ВЪ НАСТОЛНІ ГРАДУ БІЖЪРЕЩН МЪСЕЦА ГЕНАРІЕ КЪ ДІНН И УТ ЯДАМА ДО НІНѢ [ДО НІНѢ] ВЪ СЕГО ПИСАНІЕ ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМ ВЪ ЛѢТЪ 3784, А УТ ВЪПАШЕНІЕ ХРИСТОВО ХАХЪС.

† Іу Матею воевода, мноостію божію господінь.

Іу Матею воевод <м.р.>

Четання ут Σύμας λογοθέτης искал.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Preda vornicul din Ceplea și jupaniței lui, Margăi, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satul Prigoria din județul Gorj, jumătate de sat, de pretutindenii și de peste tot hotarul și cu vecinii jumătate și cu viii jumătate și cu tot venitul, oricît se va alege, însă partea lui Andronie din Albeni și satul Drăgoeștii jumătate, de peste tot hotarul, cu vecinii și cu vie jumătate și cu tot venitul de pretutindenii, cît se va alege. Și ocina cît este aleasă și hotărnicită dinspre Albeni și dinspre Cîlnic, care se cheamă cu numele Grecii, jumătate, și cu o roată de moară și cu țiganii jumătate și din viile din Negoești jumătate, de pretutindenii, oricît se va alege, tot jumătate. Pentru că aceste mai sus spuse dedine și țigani și vecini și viii și cu roțile de moară, au fost toate agonisite și cumpărate de Andronie din Albeni pe averile lui drepte, împreună cu jupanița lui, Margăi, încă de mai înainte vreme. Astfel partea soției lui Margăi, a dat-o fiicei sale Mara, iar partea lui Andronie de moștenire și ocinile, cîte sînt mai sus spuse, au rămas la mîna lui Andronie.

Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Andronie din Albeni, el a vîndut aceste dedine boierului domniei mele, lui Preda vornicul, de bună-voia lui, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor din jurul locului și a tuturor rudeniilor lui și dinaintea domniei mele, pentru 65 060 aspri gata, de i-a plătit datoria lui, pe unde au fost dator. Însă să se știe: jupanului Ianu negustorul, tovarășul lui Isar cămărașul, 12 560 aspri, și lui jupan Stanciul Ruzeriu, fratele lui Ilie negustorul, 17 200 aspri, și lui Potruvule, fratele

lui Proca, 3 100 aspri și lui Oprea al lui Zlate d'n Rogojel 32 200 aspri. Și a luat Andronie toți banii gata de la boierul domniei mele, Preda vornicul, pe aceste moșii mai sus spuse,

Și încă a dat Andronie aceste dedine dintîi lui Oprea al lui Zlate, ca să plătească el datoria pe unde va fi fost Andronie dator. Iar apoi, Oprea al lui Zlate, el n-a putut să plătească aceste datorii, ci s-a lepădat dinaintea multor boieri că nu poate plăti aceste datorii. Intru acestea, Andronie, vâzînd el așa, că este în atîta datorie și nu poate să plătească Oprea al lui Zlate datoria lui, apoi Andronie a vîndut aceste dedine lui Preda vornicul pentru acel preț de bani, care este mai sus scris, de și-a plătit pe unde a fost dator. Și a luat Andronie toate zapisele de pe unde le-a avut, de le-a dat toate la mîna lui Preda vornicul cu ocine cu tot, cum este scris mai sus.

Și am văzut domnia mea și zăpis de vînzare de la mîna lui Andronie la mîna lui Preda vornicul, cu mulți boieri martori scriși în zăpis, anume: din Coțofeni, Mihai marele spărat și din Filiași, Dumitru marele pitar și din Cernaia, Iacov postelnicul și d'n Rovinari, Frățilă stolnicul și din Ogrumi, Necula paharnicul și din Fărcășești, Dragomir postelnicul și Drăghici postelnicul și din Bibești, Udrea și din Rogojina, Barbul și din Rătești, Tudor vornicul și Soare gramaticul și mulți boieri care nu sînt mai <sus>¹ scriși aici în această carte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Preda vornicul și jupanîței lui, Marga, ca să le fie aceste mai sus spuse dedine, ocină și vecini și țigani și vii și roți de moară, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic² și jupan Ivașco mare vornic și <jupan> Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 26 zile și de la Adam pînă acum la această scriere, curgerea anilor, în anul 7144, iar de la întruparea lui Hristos, 1636.

† Io Mateiu voievod, d'n mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <m.p.>

<Jos:> Citit de Sima al doilea logofăt; am iscălit.

Bibl. Acad., CLXXXIV/14. Orig., perg. (47 × 34), rupt la indoituri și pătat de umezeală, pecete timbrată.

¹ Omis.

² Greșit, în loc de mare ban.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Rumânească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele jupînésii Stancăi și fraților ei Oancea și Negre și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul Mihăeștii tot cu tot hotarul, pentru că iaste a lor bătrîină și dreaptă moșie și de baștină.

Iar după acéia, cînd au fost în zilele lui Pătru voevod, au avut pîră cu jupan Stanciul biv'el cliucer și așa pîră el cum că au avut un nepot al lui, anume Negre, a treia parte din satul Mihăeștii ce s-au scris mai sus. Întru acéia, Pătru voevod au căutat și au judecat după dreptate și după lege. Și au văzut Pătru voevod și cartea Radului voevod și o au cetit pre dînsa și au văzut și au adeverit cu tot divanul cum că nu au avut Negre nici o treabă cu satul Mihăeștii, ci au fost tot de baștină al jupînesii Stancăi și al fraților ei Oancea și Negre, încă de la moașa lor, jupîneasa Vișa. Apoi au rămas Stanciul cliucer de lege și de judecată dinnaintea lui Petru voevod din divan. Și am văzut domnia mea și cartea lui Petru voevod de pîră și de rămas cînd au fost leat 7076 cum iaste mai sus-scris.

Pentru acéia am dat și domnia mea jupînesii Stancăi și fraților ei ce s-au scris mai sus ca să le fie lor satul Mihăeștii tot cu tot hofarul și cu tot venitul oricît se va alége de baștină și ohabn'ic și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor în veci. Și am înoit și domnia mea și am întărit această carte a domniei mele și de n'menea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: pe jupan Hrizea vel ban i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier i jupan Preda vel spatari jupan Vasilie vel stoln'ic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vucina vel peharnic i jupan Costandin vel posteln'ic. Și ispravn'ic, vel logofăt,

Și eu, Tudor, am scris la București, în luna lui ghenarie 26 dni, leat 7144 <1636>.

Acest izvod s-au scris de Lupp dascalul slovenesc, la Școala Domnească din București, la Sventi Savoia, leat 7253 <1745>.

Az Lupp dascăl slovenesc izpisah.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/10. Trad.

202

1636 (7144) ianuarie 29, București.

† Adecă eu, Lupașco, feciorul lui Avram postelnicul, nepotul Borcii logofătul den Bucșani, carele sînt ctitori la sfînta mănăstire de la Gruiu, care mănăstire iaste făcută de moșu meu, Borcea logofătul, unde iaste hramul arhistratiga Mihaila, împreună cu părintele egumenul Leontie, nastavnicul sfîntei mănăstiri și cu părintele Nechifor i Deonisie și cu alaiți poslușnici, carii au fost în sfînta mănăstire, scris-am și mărturisim cu acest zapis al nostru ca să hie de mare credință la mîna jupînului Radului al doilea vistiar, cum să se știe că i-am dat și i-am vîndut den partea de ocină de la Loloești, den dealul cu viile, însă loc sterpu, cu pădure, de 23 de pogoane de vie și cu ocolul viilor, cît vor ținea împrejurul acestor pogoane. Den care ocină a fost dată și miluită de moșu meu Borcea logofătul la sfînta mănăstire ca să-și pue și să-și facă vii pre acel loc cît scrie mai sus, acéle pogoane și să hie lui și coconilor lui de moșie stătătoare în vecie. Iar dumnealui pentru acel loc sterpu, ce i-am dat să-și facă acéle vii, dat-au la sfînta mănăstire dobitoș oi fătătoare tot cu miei, 42; și le-am luat acéste oi toate la sfînta mănăstire, ca să hie de hrană și de ajutoriu sfiîntei mănăstiri...

Derept acéia, am dat acest zapis al nostru la mîna dumnealui, ca să hie de mare credință și să aibă a-și face și cărți domnești pre acel loc și pre acéle pogoane de vie ce sînt mai sus-scrise, ca să hie de moșie stătătoare.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari măturie, numele lor sînt acestea: Tudosie biv vel logofăt i Para peharnic i ot Filipești, Dumitrașco cliucer i ot Cornățeni, Socol cliucer i Costandin vtori postelnic i Stroe logofăt i Bunea logofăt i Șerban logofăt i Dumitru logofăt și alți mulți boieri.

Și pentru credință pusu-ne-am toți pecețile și iscăliturile mai jos, ca să se știe și să se crează.

И писах аз, Стопка Логѡфѣт Шербанович, с град с Бискрешн, мѣсеца генаріе 10-го дьни, въ лѣт хрѣма, лѣта господина хххлз¹.

Lupul, sin Avram

Eu ermonah Lionietie

Monah Nichefor

Popa Dionisie

Theodosie biv vel logofet

Para peharnic manu propria

Lepădat logofăt ot Ploești

Socol cliucer

Dumitrașcu cliucer

Șarban logofăt

Dumitru logofăt².

Arh. St. Ploiești, Col. foi volante și documente, nr. 276. Orig., hirtie (42 × 27,5) 10, peceți aplicate.

EDIȚII. Facs. *Îndrumător . . . j. Prahova*, nr. 2, p. 240.

¹ „Am scris eu, Stoica logofătul Șerbanovici, in cetatea București, luna ianuarie 29 in anul 7144, anul domnului 1636”.

² Semnăturile sînt autografe.

† Adecă eu jupîneasă Anca ce am fost jupîneasă lu Mihailă postelnicul ot Văleni și eu jupîneasă Grajdana, nora jupînesii Ancăi, scriem și măturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință întru noi, cum să se știe cînd au fost în zilele lu Leon vodă luat-am boiari pre răvașe domnești, anume: jupan Hriza vel ban i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Gligorie vel logofet i Papa vornic i Aslan dvornic i jupan Buzinca vel comis ca să caute și să ne aleagă toată amestecătura pentru sate și pentru țigani și pentru bucate. Într-acéia acești boiari, dumnealor cu ale lor suflete ales-au și ne-au făcut și zapise den mîna lor cum întîi să plătim toată datoria cui ce-au fost datoare casa și să ne luom și noi zestrele, cine ce au adus în casă toate și să dăm zestrele fetelor lu Mihailă postelnicul, căriia ce i se-au fost făgăduit și nu i se-au dat. Derept acéia ne-au făcut și noao parte a treia den cumpărători și den sate și den țigani cum scrie la zapisul boiarilor. Iar de nu vom putea ajunge să plătim cu bucate, noi să avem a vende și un sat den mijloc, să plătim toate și datoria și zestrele. Deci den bucate noi am plătit alalte datorii iar zestrele noastre ce-au fost bani ughi 350 ai jupînesii Ancăi ughi 150 și ai jupînesii Grajdanii ughi 200 și Floricăi 3 inele de aur și un chinteș de postavu și plapoma cu 2 perine de coferie și 1 telegar și hamurile,

noi n-am avut de unde le da, ci am dăl...¹ satul Dobronul să-l vendem și n-am putut să-i ajungem prețul, ce ne-am voit și ne-am tocmit de a noastră bunăvoe, de l-am împărțit satul în doao să ție jupîneasa Anca jumătate pentru cei ughi 150 și pentru zéstrele Floricăi și jupîneasa Grajda<na> altă jumătate și să mai ție și 1 țigan anume Tudoru și o țigancă anume Neacșa și cu 2 fete și 1 fecior; însă jupîneasa Anca să ție jumătate de sat, cum scrie mai sus, pentru cei 150 ughi și pentru zéstrele Floricăi care scriu mai sus pre rînd. Și să fie platnică jupîneasa Anca Floricăi cu toată zéstrele.

Aceasta am scris ca să se știe și pentru mai bună credință ne-am pus și noi pecețile mai jos, ca să se crează.

Пис ДѢМИТРОСЪ СЪ БѢСКОРЕЩИНЪ, ГЕНАРИЕ ѿ ДЪННЪ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪЗРМА².

Hrizea vel ban <m.p.>

Ivașco dvornic <m.p.>

Gligorie vel logofăt <m.p.>

Nedélco vel clucer <m.p.>

Costandin Cantacuzino <m.p.>

Ștefan logofăt manu propria

Bunea Vlăcul logofăt manu propria

Sava logofăt <m.p.>

Dumitru logofăt <m.p.>

Muzeul Olteniei, doc. 54. Orig., hîrtie dublă (30 × 21), 6 peceți inelare în tuș.

¹ Rupt.

² „A scris Dumitru în București, ianuarie 30 zile, în anul 7144” <1636>.

† Adecă eu Lupul, sinu Avram postelnicul, vnuc Borcie logofătul ot Bucșani și împreună cu părintele Leonteia egumenul și alalți părinți carii au fost la sviata mănăstiré ot Gruï ce se cheamă hramul sviati arhanghel Mihail, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credinți la mîna cinstit boiarinului jupan Costandin vtori postelnic, cum i-am vîndut loc cu păduré de 7 pogone ot Loloesti¹ de să-și facă viia; însă numai loc cît vor ține acelea șapte pogoane, mai multu nemic. Și pré ce am dat acel loc, pré 20 de oi cu mie, ca să fie la sviata mănăstiré, iar dumnelui să-i fie de moște acel loc și coconilor dumnelui, cîti dumnezeu i va dărui și de nemé altu val sau bîntuială să n-aibă, c-am vîndut nui de bunăvoe nastră. Acesta scriem și mărturisim.

Пис МѢСЕЦА ГЕНАРИЕ ѿ ДЪННЪ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪЗРМА.

Lupul <m.p.>

Eu egumenul Liontie <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LVIII/6. Orig., hîrtie (29,5 × 21,5), pecete aplicată
Copie ibidem, ms. 132, f. 84v.

EDIȚII. Pleșia – Andreescu, *M-rea Gruïul*, 1 146.

¹ Cuvintele „ot Loloesti”, adăugate după cifra 7.

Cu mila lui Dumnezeu Io Matei Basarab voevod și domn a totă Țeara-Românească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele lui Preda postelnicu și fratelui lui, Oncei logofăt ot Lirești și cu feciorii lor, cîți le-au dăruit Dumnedzeu, ca să aibă voe de acum înainte să-și apără moșiia lor ot Lirești și ot Voinești despre toți oamenii și de toate silniciile de prin prejurul lor și de toți vecinii și de alți oameni streini și de toți oroșanii din orașul domniei mele din Cîmpulung: să n-aibă voia nimenea din ei ca să intre în moșiile lor ce sînt mai sus scrise, nici în pădure să tae lemne, nici în cîmp să-și pască vitele lor, nici în apă să vîneze pești, nici nimica treabă să n-aibă pe moșia lor, pentru că sînt a lor bătrîne și drepte moși de mai nainte vreme.

Apoi, cînd au fost în dzilele lui Leon voevod, Preda postelnicu și Oncea logofăt, ei au fost cumpărat niște vaduri de mori și de pive în orașul domniei mele, în Cîmpulung, cari vaduri de mori și de pive au fost de la moșu și părinții lor, încă de mai nainte vreme. Și au făcut Preda postelnicu pe un vad și moară și-au ținut cu buna pace. Apoi, cînd au fost în dzilele lui Leon vodă, un oroșan, anume Stan Focan, au fost sărit cu pîră dzicînd că este volnic el să cumpere pre aceste vaduri de mori. Și s-au fost dus de s-au pîrît de față înaintea lui Leon voevod cu Preda [Preda] postelnicul. Și au fost rămas Stan Focan din legea. Și am vădzut domnia mea cartea lui Leon voevod în mîna lui Preda postelnicu de pîră și de rămas. Și au ținut Preda postelnicu și Oncea logofăt pre aceste vaduri de mori cu bună pace.

Apoi, cînd a fost în dzilele domniei mele, Stan Focan și Stan sudețu și cu o seamă de oroșeni iar s-au sculta cu pîră dzicînd precum că nu îngădue oroșeni pre Preda postelnicu și pre Oncea logofăt ca să ție pre aceste mori în oroș, ci ca să le întoarcă banii înapoi, și să ție ei pre aceste vaduri de mori. Și au venit și s-au pîrît toți de față înaintea domniei mele în marele divan în dóo rînduri și așa s-au plîns Preda postelnicu și Oncea logofăt precum că toți oroșenii s-au hrănit împreună cu vitele lor în moșia lor în Lirești și în Voinești.

Întru aceasta, domnia mea am căutat și am judecat pe dreptate și după legea, cu toți cinstiții dreăgătorii domniei mele, și am dat domnia mea precum de nu vor îngădui oroșenii pre acești boeri ca să ție pre aceste vaduri de more în oraș, nici oroșenii să n-aibă voe să se hrănească în moșia lor, nici din pădure să tae lemne, nici în apă să vîneze pește, nici în cîmp să pască vitele lor, nici la nimica să n-aibă treabă a se hrăni în moșia lor, ci de acum înainte, care om sau sătean sau oroșan, sau ce om va fi, îl va prinde în moșia lor tăind lemne sau vînzînd pești sau cu vitele pascănd iarba, pre acest om să aibă a-l pedepsi și a-l globi după obiceiul pămîntului și dupre cum au fost aședzemîntul lor de mai nainté vremii, pentru că s-au pîrît de fața și așa am aședzat și domnia mea cu tot svatul.

De aceia, am dat domnia mea lui Preda postelnicul și Oncei logofăt, ca să aibă a-și apăra moșia lor despre toți oamenii, precum mai sus este scris, și să fie acest aședzemînt în veci și de nimeni neclătiți, după dzisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: pan Hriza vel ban i pan Ivașco vel dvornic i Grigorie vel logofăt i Dumitru vel vistier i Preda vel spătar i Vasilache vel stolnic i Buzinca vel comis i Vucina vel paharnic i Costandin vel postelnic. I ispravnic, Grigorie vel logofăt.

Și-am scris eu, Stoica logofăt Șerbanovici, în orașul București, în luna lui februar ¹ dzile și de la Adam ani 7144, iar de la Domnul anu 1636.

Io Matei voevod, cu mila lui Dumnedzeu, domn.

S-au tălmăcit duple originalul slovenesc pre rumânie, din cuvent în cuvent, de mine Vasile Stancovici. 1833 iulie 30, Bucuresci.

Bibl. Acad., DCXXXIX/317. Copie din 1899; altă copie la Arh. St. Buc., Doc. muntenesți, LXXII/1, cu unele mici deosebiri.

¹ Loc alb.

206

1636 (7144) februarie 5.

† Adecă eu, Dumitru, scris-am acesta al meu zăpis, ca să fie la mîna Borcei vornicul, cum să se știe că i-am vîndut ocină în Stroești însă stînjeni 13, însă cu voia tuturoru megiașilor den sat și cu a lui bunăvoe, nici de o silă, ca să-i fie Borcei vornicului moșie și ohabă și feciorilor lui și nepoților lui și strenepoților lui.

Și au fostu și mărturii oameni buni: Radu Scafă și Danciul și Ivan și Cireașă i Ganciul, Stanciul den Topolovéni, Neacșul portarul i Badaea. Și pântru credența, pusu-mi [i]-am și pecétea.

ИНС МѢСЕЦА ФЕВРАРЪ ЪДЪНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪРМАД.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-București, IV/13. Orig., hîrtie (24,5 × 21,5), pecete aplicată.

207

1636 (7144) februarie 6.

† Zde boleari hotarnici ai Mitrei pitarul și ai lu Ionașco comisul, anume: den Ușcați, Danciul logofătul i ot Vășilați, Oprea i Stoian i ot Văcărești, Nan logofătul Leavotă i ot Secuiani, Oprea logofătul i ot Rasa, Néicul i ot Urești, Frățiță i ot Lumotești, Necula i Gherge și den Sărulești, Dobre logofătul, den Pîrcești, Neculcea, să caute acești boiari și să hotărască ocina de la Curești, cum va fi cu dreptul și cu rămâni să-i dați cui să va cădea, pre-npărțéală. Și să căutați de ocina popei lu Dobrotă și Cîrstei precupețul, să o dați la mănăstire la Glavaciog, la părintele Ioanichie. și să căutați pântru rumâni aceștii ocine, ce rumâni vor fi avut popa Dobrotă și Cîrstea precupețul, aceia să să dea la mănăstire. Însă cum le va scrie și cărțile, și voi veți socoti. Cum veți devăra cu ale voastre suflete, așa să fie. Și zioa în săptămîna harților.

Ispravnic, sluga domniei méle anume...¹.

Pis februarie 6 zile, leat 7144 <1636>.

† ІѠ МАТЕЮ КВЕВѠДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДСННЬ.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXXXIX/5. Orig., hîrtie (21 × 14), pecete mijlocie, aplicată în tuș roșu.

¹ Loc alb.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба воеводі и господинъ вѣсон земли Эггровлаѹинское. Дават господство ми сїю повелѣніе господства ми селов Жспънеціи вт по Рѣкъ Господжев вт сѣдство Мшш<чел> и Пад<срец> и наслѣднице селов на име: Кръстїан и Бонко и Яврам и Владѣл Бѣлоде и Шербан със четом си и Манѣ и Станчул и Радул Марча и Бончилъ и Владул и Микѣл и Милош и Баничилъ и Шербан със брат си и Кръстѣ и Радул Ровѣл и Братѣл и Бонсилъ и Владімир и поп Владул и със братїам си и със синови им елицеже Богъ даст, іакоже да ест им село Жспънеціи вѣс, със вѣс хотаром и със вѣс ходоком, вт пол и вт шѣм и вт вод и вт паланен и вт посѣдї, варе енка се хтит изврат, вт хотар до хотар по старе хотаре и по белѣси что сѣт дрѣжали вт наюпрѣжде вѣрме: вт Балѣ Дадѣлаше вѣ главе шчинек издол и по § Попана Пърѣлов по Грѣла Тѣмпен и по § Мѣли § горин дори § Присѣкъ § Пискъл Падѣлов и по matka Цѣнкѣи дори § глав Глѣмѣелор и по matka Ноусен § гор дори § Додош и да вѣдет § мирно и своводин вт вечиніе вт къ жспан Івашко вел дворник и вт къ Ялѣѣл със братїе его вт Рѣтеци и вт къ Кѣнда постелиник със братїи его, синови Івашко постелиник вт Бѣлотеци и вт къ Костандин и Драгѣл, сини Драгѣлов вт Слѣтїоаре и вт къ Матен вт Минхѣеци и вт къ егѣмена вт Бирѣш и вт къ свака порѣденїа им вт къ нухто кантованїа да не имат, понеже того село Жспънеціи више пис, вини ест бил всенх кнешн със шчине им вт дѣдї за прѣдѣди, ешеже вт пре дѣни поконнаго, старого дедом господства ми Басараба воевод, когда вист теченїа лѣт хѣк.

И потом, кѣда ест бил през нѣколко вѣрме, а село Жспънеціи, вини ест падал вт волѣрин в волѣрин дондеже сѣт падает и вѣ рѣкех швем волѣрин више речени, іакоже един село претеснѣл и шдрѣжан вт волѣри без правостїю.

И потом, кѣда ест бил пре дѣни поконнаго Радул воевод, а наслѣднице селов вт Жспънеціи которїи сѣт по редо више речени по име, вини имал прѣх пред поконнаго Радѣл воевод § великїи дванн със Драгѣл постелиник вт Слѣтїоаре и със Борча логофет вт Петреци и със Івашко постелиник вт Бѣлотеци и със Матею вт Минхѣеци и със Мшжа вт Рѣтеци и със егѣмена вт Бїерѣш и сѣпрѣше се за лицѣ радї село Жспънеціи и извадили сѣт сїи више именити людіе пред поконнаго Радул воевод и книгѣ поконномѣ дедом господства ми Басараба водѣ над вѣс село Жспънеціи како ест негова стара и права шчинѣ и за дѣдїно. Таже, вѣ том, Радул воевод господства емѣ гледах и сѣдих по правѣш и по закон и дал ест господства его мегю нух § мегїаши добри людіе вт шкрѣст местом іакоже да гледает и да истенствѣет със дѣшамн нух радї село Жспънеціи: дрѣжал ест Драгѣл постелиник и Борча логѣфет и Івашко постелиник и Матею и Мшжа и егѣмена вт Бїерѣш того село Жспънеціи със правостїю или претеснѣл ест и нѣст имал ни един работ? Еъ том, сїи више речени волѣри, вини какоже нѣ сѣт могла § фатите вт мегїаши, почто радї ест видѣл како га ест дрѣжал того село Жспънеціи със кривостїю и със претесненїе и дошли сѣт вини сами тере сѣт сведїтелствовали пред поконнаго Радул воевод како ест дрѣжал без работ. И видѣх господство ми и книгѣ поконнаго старого дедом господства ми Басарабѣ воевод вт дѣдїно селов Жспънеціи теченїа лѣт хѣк и книгѣ поконнаго Радул воевод вт прѣх и за встал како ест бил извадил господства емѣ село Жспънеціи със кинавар вт всѣх книгѣе им вѣ теченїа лѣтом хѣрл и книга синѣ си Ялѣѣандрѣ воевод вѣ лѣт хѣрлѣ и книга Ялѣѣандрѣ воевод Ілїаш вѣ лѣт хѣрлѣ. И вт тогда вѣс бил село Жспънеціи § мирно.

Таже, а потом, кѣда ест бил нинѣ, вѣ дѣни господства ми, а село Жспънеціи, вини пакиже нѣст могла да се шпокоит вт къ сини швем волѣри више

речени, анѣ ест прѣнде предъ господства мн оу великѣи днван аще съпрѣше се за
лицѣ със жѣпан Івашко вел дворникъ н със Ялѣва ѡт Рѣтеціи н със Кънда постелникъ,
сннѣ Івашко постелникъ ѡт Бѣлотеціи н съ Костандинъ н Драгѣла сннн Драгѣловъ
ѡт Слѣтѣварѣ н съ Марко постелникъ зетъ Матѣю ѡт Мнхѣціи н със егѣменъ ѡт
Бѣрѣшѣ. И снце прѣше ѡни како сѣтъ вечнни нм ѡт дѣдино. Бѣ томъ, господство
мн гледаѣхъ н сѣднхъ по правдѣ н по законъ кѣпно съ вснхъмн почтеннми правнтелѣи
господства мн н истенствовахъ господство-мн със вѣс днваномъ велма добро
како нѣст нмалъ сѣи внше речени болѣри ни едни работъ със того село Жѣпѣнеціи
н а послаѣ, дахъ господство мн шкѣмъ болѣри <за> ¹конъ бѣ болѣри ѡт днванъ да
заклеа през ѡни н презъ кннгове нмъ внше речени. Ѣни никакоже нѣстъ моглѣ да
се прифатише се ѡтъ законъ анѣ се ѣметнѣла ѡни ѡт днванъ н снце ѡстали вснхъ
ѡтъ законъ н ѡт сѣжденіе <ѡтъ предъ господства мн> ¹ ѡт днванъ, почто радѣ нѣстъ
нмалъ съ село Жѣпѣнеціи ни една трѣбѣ.

Сего радн, да<до>хъ ¹ господство мн селовъ Жѣпѣнеціи н наслѣдъ ницнхъ
селовъ внше речени, такоже да сѣтъ нмъ село Жѣпѣнеціи със вѣсъ хотаромъ, ѡчннѣ
дѣдино н въ <ѡхъбо нмъ н снново> ¹мъ н внскомъ н прѣвннчетомъ н не ѡтъ кожде
непоколѣбнмо, порнзѣмо господства мн.

Секже сео с> ¹вѣдѣтелне поставлехъ господство мн: жѣпанъ Хрнза велъ банъ
Кралевскн н панъ Тѣѡдосіе внкъ велъ ѡгѡфѣтъ н панъ Гнлгоріе велъ ѡгѡфѣтъ <н
панъ Дѣмн> ¹трѣ велъ внстнгаръ н панъ Прѣда велъ спатаръ н жѣпанъ Баснлѣе велъ столннкъ
н жѣпанъ Бѣзннка велъ комнс н жѣпанъ Бѣчнна велъ пѣхарннкъ н жѣпанъ Костандинъ велъ
постелннкъ. И исправннкъ Гнлгоріе велъ ѡгѡфѣтъ.

И азъ, Дѣмнтрѣ ѡгѡфѣтъ, намазахъ въ настолнн градъ Бѣксрѣціи, мѣсеца
феврѣаріе ³ днннъ н ѡтъ Ядама даже до нннѣ, въ сего писаніе, теченіа лѣтомъ въ
лѣтъ ^хѣрмд.

† Іѡ Матѣю вшекѡда, мллостію божію господннѣ .

Іѡ Матѣю воеводъ <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată
țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului
Jupîneștii de pe Rîul Doamnei, din județul Mușcel și Pădureț, și moștenilor
satului, anume: Cîrstian și Voico și Avram și Vladul Băloae și Șerban cu ceata
lor și Manea și Stanciul și Radul Marcea și Voicilă și Vladul și Micul și Miloș
și Băncilă și Șerban cu fratele său și Cîrstea și Radul Robul și Bratul și Voi-
cilă și Vladimir și popa Vladul și cu frații lor și cu fiii lor, cîți le va da
Dumnezeu, ca să le fie satul Jupîneștii tot, cu tot hotarul și cu tot venitul din
cîmp și din pădure și din apă și din munte și de pretutindeni, oricît se va
alege, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și pe semne, pe care le-au
stăpînit de mai înainte vreme: de la Valea lui Dadul în capul ocinei din jos
și prin Poiana Părului, pe gîrla Tîmpei și pe la Mălin în sus pînă la Prisacă,
în Piscul lui Paul și pe matca Țăncăi pînă la capătul gîlmelor și pe matca Nusei
în sus, pînă în Dodoș. Și să fie în pace și slobozi de vecinie de către jupan
Ivașco marele vornic și de către Albul cu frații lui din Rătești și de către
Cîndea postelnicul cu frații lui, fiii lui Ivașco postelnicul din Bălotеști și de
către Constandin și Dragul, fiii lui Dragul din Slătioare, și de către Matei din
Mihăești și de către egumenul de la Virăș și de către toate rudele lor, de către
nimeni tulburare să nu aibă, pentru că acest sat, Jupîneștii, mai sus scris,
ei au fost toți cnezi cu ocinele lor din moși-strămoși, încă din zilele răpo-

satului, bătrînului strămoș al domniei mele, Basarab voievod, cînd a fost cursul anilor 7020.

Iar apoi, cînd a fost peste cîtăva vreme, iar satul Jupîneștii, ei au căzut din boier în boier, pînă ce au căzut și în mîinile acestor boieri mai sus spuși, ca un sat cotropit și stăpînit de boieri fără dreptate.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, iar moștenii satului din Jupînești, care sînt scriși mai sus pe rînd pe nume, ei au avut pîră înaintea răposatului Radul voievod în marele divan cu Dragul postelnicul din Slătioare și cu Borcea logofătul din Petrești și cu Ivașco postelnicul din Bălotești și cu Matei din Mihăești și cu Muja din Rătești și cu egumenul de la Vierăș. Și s-au pîrît de față pentru satul Jupînești și au scos acești mai sus numiți oameni înaintea răposatului Radul voievod și cartea răposatului strămoș al domniei mele, Basarab vodă, pentru tot satul Jupîneștii, că este ocina lor veche și dreaptă și de moștenire. Deci întru aceea, Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și le-a dat domnia lui între ei 6 megiași, oameni buni din jurul locului, ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor pentru satul Jupînești: au stăpînit Dragul postelnicul și Borcea logofătul și Ivașco postelnicul și Matei și Muja și egumenul de la Vierăș acest sat Jupîneștii cu dreptate sau l-au cotropit și nu au nici o treabă? Întru aceea, acești boieri mai sus ziși, ei nicidecum n-au putut să se apuce de megiași, pentru că au văzut că au stăpînit acest sat, Jupîneștii, cu strîmbătate și cu cotropire și au venit ei singuri de au mărturisit înaintea răposatului Radul voievod că l-au stăpînit fără treabă. Și am văzut domnia mea și cărțile de moștenire ale răposatului, bătrînului strămoș al domniei mele, Basarab voievod, ale satului Jupînești, cursul anilor 7020 și cartea răposatului Radul voievod de pîră și de rămas, că a scos domnia lui satul Jupîneștii cu chinovar din toate cărțile, în cursul anilor 7131, și cartea fiului său, Alexandru voievod, în anul 7132, și cartea lui Alexandru voievod Iliăș, în anul 7137. Și de atunci a tot fost satul Jupîneștii în pace.

Deci, după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar satul Jupîneștii, ei iarăși nu s-au putut liniști de către fiii acestor boieri mai sus spuși, ci au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de față cu jupan Ivașco marele vornic și cu Albul din Rătești și cu Cînda postelnicul, fiul lui Ivașco postelnicul din Bălotești și cu Costandin și Dragul, fiii lui Dragul din Slătioare și cu Marco postelnicul, ginerele lui Matei din Mihăești și cu egumenul de la Vierăș. Și așa pîrau ei că sînt vecinii lor de moștenire. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea cu tot divanul foarte bine că n-au avut acești boieri mai sus spuși nici o treabă cu acest sat, Jupîneștii. Iar apoi, am dat domnia mea acelor boieri lege 12 boieri din divan să jure peste ei și peste cărțile lor mai sus spuse. Ei nicidecum n-au putut să se apuce de lege, ci s-au lepădat ei din divan și astfel au rămas toți de lege și de judecată < dinaintea domniei mele >¹ din divan, pentru că n-au avut nici o treabă cu satul Jupîneștii.

De aceea, am dat domnia mea satului Jupîneștii și moștenilor satului, mai sus spuși, ca să le fie satul Jupîneștii, cu tot hotarul, ocină dedină și de<ohabă, lor și fiilor și >¹ nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată <dar >¹ martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și pan Teodosie fost mare logofăt și pan Gligorie mare logofăt <și pan Dumitru >¹ mare vistier și pan Preda mare spătar și jupan Vasilie mare

stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea București, luna februarie 6 zile, de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., XCIV/4. Orig., perg. (38 × 52), pecete timbrată. Cu o copie și o trad. modernă; altă copie, Doc. ist. CCLXV/5.

¹ Loc șters.

209

1636 (7144) februarie 8.

† Adecă eu Tuader uncheșul, sinū Bunei ot Tătărăi ot sudstvo Dîm<bovița>, scris-am și mărturisescu cu acest al meu zapis cum să se știe că am vîndut jupînului Ivașco vel dvornic o sută de stînjăni de ocină, den sat den Tătărăi, ca să-i fie dumnealui moșie și coconilor lui în veac. Însă o am vîndut această moșie, drept 3600 aspri gata, de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor denprejurul locului.

Și au fostu la tocmeala noastră mărturii, anume boiari: aga Nița, Gavril spatarul i Pană postelnicul, sinū Dumitrașco cliucerul ot Filipești i Necula cupariul i Pădure paharnicul ot Lazure i Radul cliucerul i Neacșul armașul ot Fîntînă.

И написах аз, Мнхалчк вторн ключер, мѣсеца февруаріе ѿ дѣнь в лѣтѣ 7144¹.
Инако да неест.

Eu uncheașul Toader ot Tătărăi.

Udrea postelnic, mărturie <m.p.>

Gavrilă spatar, sinū Mîrzea dvornic <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, LVII/4. Orig., hirtie (31 × 21). Copie ibidem, ms. 207, f. 44.

¹ „Și am scris eu, Mihalcea al doilea cliucer, luna februarie 8 zile în anul 7144“ <1636>.

210

<1636> februarie 8.

† Preamilostive și luminate doamne, să fie măria ta sănătos. Dăm știre măriei tale pentru porunca și cartea măriei tale, care ne-ai trimes măria ta cu sluga măriei tale Radul portarul la noi, la 12 megeiași, care am fost luați de Meiutești și Partenie călugărul, nepotul lu Larion, ca să ne strîngem la svînta episcopie, nainte părintelui Efrem episcopul împreună cu cei 24 de megeiași ce-au fost luați de Gherghe, nepotul lu Balco și cu toți roșiii și preoții și călărașii, ca să căutăm și să adevărăm de rîndul acelor ocine și vii den Valea Tancului cum au dat cei 12 megeiași și cei 24 de megeiași, cum au jurat să facem știre măriei tale cu scrisoare.

Deci, milostive doamne, după porunca măriei tale, strînsu-ne-am toți la svînta episcopie, naintea părintelui și noi cei 12 megeiași care am fost luați de aga Oprea și de Meiuțești și Partenie călugărul ca să le hotărîm ocina și viile. N-am putut afla nici într-u<n> chip cum să fie avut Meiuțeștii și aga nici o treabă într-acea ocină și nici am hotărît, nici i-am dat nimic, nici agăi, nici Meiuțeștilor, fără cît se-au aflat că au avut Meiuțeștii nește vii și le țin ei și acmu. După aceasta, se-au sculat Partenie călugărul de se-au înfrățit cu aga. Noi nu știm pre ce se-au înfrățit și pre ocine, că Partenie călugărul n-are nici o treabă cu ocina lu Larion și cu viile, că ocina lu Larion și viile sîntu moșii dereapte și n-au Meiuțeștii nici o treabă, ce noi numai sîntem mărturii de frăția lor, cum se-au înfrățit și am făcut și zapisele noastre de mărturie: un zăpis la mîna agăi, altul la mina călugărului. Aceasta mărturisim cu sufletele noastre. Așijderea și cei 24 de boiari jurători au mărturisit naintea părintelui și naintea noastră și naintea slugii dumnetale ce-i mai sus scrise, cum au jurat că ș-au fost cumpărat Gherghe, nepotul lui Balco, viile de la Măiuțești.

Aceasta dăm știre măriei tale. Dumnezeu să mulțescă zilele domniei tale.
Februarie 8 dni.

Robii măriei tale, 12 megeiași, mărturisim.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXX/11, Orig., hîrtie (31 × 21), 10 peceți.

Datat ca anterior actului din 1636 mai 18.

211

1636 (7144) februarie 8.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voevod și domnu a toată Țara Românească. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele, jupînesii Maricăi, care au fost jupîneasa Predii postelnicul de la Tătărani și cu feciorii ei, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ei toată partea mătușii-sii, jupînesii Mitroae dvorniceasa, din toate moșiele ei și din sate și din rumâni și din țigani și din toate oricîte să va alége, toată partea ei. Pentru că au fost dat și au lăsat jupîneasa Mitroae dvorniceasa, toată partea ei și din sate și din țigani, nepotî-său Predii stolnicul, tatăl Predii postelnicul de la Tătărani, bărbatul jupînesii Maricăi, la vrémea ei de moarte și tot au ținut cu bună pace.

După acéia, cînd au fost în zilele lui Gavriil voevod și în zilele lui Alexandru vodă Iliăș, într-al doilea rînd, iar Preda postelnicul de la Tătărani, bărbatul jupînesii Maricăi ce iaste mai sus-zisă, el a avut multă pîră și gîlceavă cu mătuși-sa, jupîneasa Neaga, muma lui Gherghe lui Părtoacă din Schei, pentru aceste moșii și țigani ai jupînesii Mitroai dvorniceasa ce au lăsat ea și nepotî-său, Predii stolnicul, tatăl Predii postelnicul de la Tătărani, la moartea ei. Și s-au pîrît de față în divan și au rămas mătuși-sa, jupîneasa Neaga de lége și de judecată ca să ție cum i-au fost întocmit și i-au lăsat mătuși-sa, jupîneasa Mitroae dvorniceasa, de mai-nainte vréme, cu gura ei, cum am văzut domniia mea cărți și zapise de întocmire la mînile lor. Și de atunce tot au fost în pace.

Deci, după acéia, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, după moartea Predii postelnicul de la Tătărani și după moartea mătuși-sii jupînesii Neagăi, iar fie-său Gherghe al lu Părtoacă, el iarăși au scornit pîră pentru aceste mai sus zise moșii și țigani ai Mitroaei dvornicesii, ce au fost lăsat ea, cu limba ei, la moartea ei, nepotî-său, Predii stolnicul. Și au venit înaintea

domnii mele în marele divan de s-au pîrît de față cu jupîneasa Marica și cu fie-său Vintilă, feciorul Predii postelnicul de la Tătărani. Și așa pîra Gherghe, feciorul lui Părtoacă și al Neagăi, înaintea domnii mele în divan, ca să ia dintru acéste mai sus zise moșii și țigani ai jupînesii Mitroae dvorniceasa. Întru acéia domniia mea am căutat și am judecat după dreptate și după légea lui Dumnezeu, împreună cu toți cinstiții boiarii domnii mele, și am dat domniia mea ca să ție jupîneasa Marica și cu feciorul ei toată partea mătuși-sii, jupînesii Mitroae dvorniceasa, și din sate și din rumîni și din țigani, cum au fost ținut și dinnainte vréme. Iar Gherghe, feciorul lui Părtoacă și al Neagăi, el iarăși să ție ce i-au fost lăsat mătușii-sa, jupîneasa Mitroae. Și au rămas Gherghe de lége și de judecată dinnaintea domnii mele, den divan pentru căci au umblat fără dreptate și fără treabă, cum mai mult treabă și amestec să nu aibă, ci să fie jupînesii Maricăi și feciorului ei ce s-au zis mai sus, de baștină și ohabnice, feciorilor și nepoților și strenepoților și de cătră nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Hrizea vel ban al Craiovei i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Preda vel spatari i jupan Dumitru vel vistier i jupan Nedelco vel cliucer i Vasilie vel stolnic i Buzinca vel comis i Vucina <vel paharnic> ¹ i jupan Costandin vel postelnic. Și ispravnic Simon vtori logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în scaunul cetății . . . ¹ luna februarie 8 dni, vă leat 7144 <1636>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173, f. 238—239. Copie.

¹ Loc alb.

† Adecă noi, cești doi boiari, anume Gherghie vistierul Caridi i Radul dvornicul ot Desa, scris-am și mărturisim cu aceasta a noastră carte, ca să fie de mare credință la mîna lu Dumitrașco cliucerul ot Spinéni, sinu jupaniții Marăi, nepotul jupînesii Neacșii, sora lui Șerban banul și Diicului cliucerul, ca să se știe cum ne-au luoat denaintea domnu nostru Io Mateiu Băsărabă voevod, den divan, de-am mersu la sat la Futești de pre Mostiște den județul Elh<ov>, ca să căutăm hotărăle céle bătrîne și să-i alégem partea cum scriia și în cartea Mihnei voevod, sinu Alexandru vodă, vă leat 7087. Într-acéia, noi, deaca am mersu acolo la sat, am umblat și am căutat pre unde au fost hotarăle și sémnele satului și am ales partea lu Dumitreșco cliucerul, însă despre tot satul Futeștii doao părți, den cîmpu, den pădure, den baltă, den șazutul satului și cu rumânii cîți au fost de moșie și cu vile și cu tot venitul de preste tot hotarul.

Și hotarăle satului, sémnele, încă să se știe: de cătră Curăteștii, den Mostiște pînă în Fintîna Săracului și pren Valea cu Perii la deal, în Gorganul Stelii, de <a>ci în Lacul Stoi pînă în drumul Icoanei la Casa de Milă, pentru că au fost a lui bătrînă și direaptă ocină și de moșie și zéstre despre moașă — sa Neacșa, dată de frații ei Șerban banul i Diicul cliucerul, încă mai denainte vréme, cum am văzut și cărți bătrîne de moșie și de pîră și de rămas.

Derept acéia și noi încă am ales partea lu Dumitrașco cliucerul și hotărările cum scrie mai sus, cum am aflat mai pre dreptate și cu ale noastre suflețe, ca să-i fie de moșie, lui și coconilor, în véci, cum i-au fost și mai denainte vréme.

Aceasta am scris ca să se știe și pentru mai bună credință ne-am pus și pecețile mai jos și iscala.

Pisa Dumitru logofet u București, méseța februarie 10 dni v leat 7144 <1636>¹.

Radul vornic ot Desa.

Γεώργιος βησσηύρης <m.p>².

Bibl. Acad., XLIII/12. Orig., hîrtie (41 × 28,5), pecete aplicată. Cu o copie din 1827.

¹ „A scris Dumitru logofătul, în București, februarie 10 zile în anul 7144 <1636>”.

² „Gherghe vistier”.

† Adecă eu Sta<nciul P>ortărescul, feciorul Vladului portariul, nepotul Oprii portariul ot Rîmnic, și cu feciorii miei po ime: Dumitru i Nicola i Oprea, scris-am acest zăpis al nostru ca să hie de bună credință la mîna Pîrvului <logofătul> ca să se știe că am avut noi un vadu de moară în apa Rîmnicului den jos de besérecă a lu Sveti Ghiorghie și cu locul cît se va alége, care vad de moară l-au cumpărat moșul nostru Oprea portariul de la Mircea voevod și tot l-am ținut noi cu pace. Iar cînd au fost acum în zilele domnului nostru Io Matei voevod, ajunsu-ne-au pre noi vréme de lipsă; deci am mersu noi singuri de bunăvoe a noastră la dumnealui Pîrvul logofătul de i-au vîndut acesta vad de moară ce scrie mai sus pentru 9 galbeni, de a noastră bunăvoe cu știrea tuturoră vecinilor și a județului și a tot orașului Rîmnicului.

Și am venit noi singuri de am mărturisit și înaintéa mării sale domnului nostru Matei voevod cum am vîndut acest vad de moară Pîrvului logofătul cum scrie mai sus. Și am dat și cărțile céle de cumpărătoare în mîna Pîrvului logofătul denaintea domnului nostru și denaintea a tot divanul, ca să-i hie lui și coconilor<lui> moșie stătătoare cu pace în véci. Și lîngă această tocmeală a noastră la cest zăpis fost-au mulți boiari mari și mici mărturie carii-ș vor pune mai jos pecețile și iscăliturile. Ior. Aceasta am scris ca să se știe și să se crează și încă pentru mai adevérité credință ne-am pus și noi pecițile și iscăliturile noastre mai jos. Și să-și facă și carte domnească preste cest zăpis al nostru. Инако да неест.

Пис оу Бископейин мѣсеца февруаріе ѿ-гв даны, лѣт 7144¹.

Eu Stanciul, pentru inel am pus dégetul.

Eu Oprea, feciorul Sta<nciu>loi, carii am vîndut, pus-am déget.

Eu Radul ...

Eu Stanciul ot Bojorani².

...³.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XLVI/3. Orig., hîrtie (40 × 27,5), rupt și șters.
EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Arhimanăritul Vasile Tismăneanu*, 555.

¹ „Altfel să nu fie. Scris în București luna februarie a 18-a zi, anul 7144” (1636).

² Semnături autografe.

³ Semnătură indescifrabilă.

† Многостію божію, Іу Матію воевода н господинъ вѣсон земле Згг-ррорелакіинское, вѣск велнкаго н прѣдобраго, старсаго, поконинномъ Іу Басараба воевода. Дават господство мн сію повелѣніе господство мн свѣтѣн, божественѣн монастыр зовемаго храмъ Свѣтаа Троице, нже ест издол варош Бѣскреши н штиѣ егѣмена Фанасіе н вѣскѣм шноком, елици живѣщихъ въ шбитѣлн тое, іакоже да мѣ ест свѣтомъ монастыр више пис село Гречін, еже ест издол варош Бѣскреши близ код свѣта монастыр шт издол, вѣс село със вѣсом хотаром н със вечнинн н със воденицех н със вѣс ходоком шт посвѣді, варе ланка се хтет избрат. Понеже село Гречін вли сѣт свѣтомъ монастыр галголемаго Тънганѣла, храмъ стретеніе Христова. Таже га ест вли променна монастыра Тънганѣла село Гречін със покониннаго жѣпан Івашко бившеу вел дворникъ ешеже въ дѣніе поконинном, старсаго Ілезандрѣс воевод, тере сѣт дал Івашко дворникъ село Платъреши раді село Гречін.

И потом, къда ест вли въ дѣніе старсаго Ілезандрѣс воевода, штиѣ Мнхнев воевода, въ лѣт хѣп, а жѣпан Івашко вил вел дворник, шн ест продад сѣю село Гречін поконинном Ілезандров воевод за х ѣ аспри готови сребрѣни. Потом, Ілезандрѣс воевод, господство его дал ест того село Гречін више рѣх н приложил н поставил въ свѣта монастыр господствѣ емѣ Свѣтаа Троице, іакоже да ест свѣтѣн монастыр н свѣтомъ храмъ шчинѣ, дѣдинѣ. И видѣхом господство мн н хрисовѣла Мнхнев воевод по того село Гречін, текѣшим лѣтом хѣпн. И шт тогда само вѣсдрѣжал Свѣтаа Троица село Гречін със добромірно.

И потом, къда ест вил въ при дѣніе Ілезандрѣс воевода, синъ Іліаш воевода, въ на второе редѣ за господство, зде въ Земле Влашкое, а штиѣ нашел архіе-митрополант кѣр владіка Глгоріе, что ест вил тогда егѣмен на Свѣтаа Троице, шн ест нмал прѣх прѣд Ілезандрѣс воевод Іліаш, ѣ велнкін днван, със Мѣчюкѣ ключер н със жѣпанница его. . . ¹, анепѣга Кисарев бившеу вел дворник, със калѣгеріе шт свѣта монастыр Тънганѣла раді село Гречін. И пошел ест тере сѣпрѣше се за лицѣ прѣд Ілезандрѣс воевода Іліаш. И сице сѣпрел Мѣчюкѣ ключер тогда ѣ днван, іакоже да вѣзнимает село Платъреши шт свѣта монастыр Тънганѣла. И іакише Мѣчюкѣ ключер ѣ днван една книга Мнхюев воевода радн село Платъреши, како ест вил покѣпна Кисар дворникъ село Платъреши шт над Тѣдосан постелинк, синъ Івашков дворник. И калѣгерін шт Тънганѣла, шнн ест сѣпрел ѣ днван, іакоже да ѣзнимает село Гречін шт Свѣтаа Троица. Въ том, Ілезандрѣс воевода Іліаш, господства емѣ ест гледал н сѣдил по прав н по закон н видѣх н прочитах хрисовѣла Мнхнев воевода н дрѣге старе хрисовѣле над село Гречін н добре сѣт истинствовала господство емѣ със вѣс днванѣла како ест вли промѣнила монастырѣ Тънганѣла село Гречін със жѣпан Івашко вил вел дворник, тере сѣт дал Івашко дворникъ село Платъреши раді село Гречін. И влиан сѣт тогда ѣ село Платъреши мѣ за вечнинн н два колеса за воденицѣ ѣ вода Дѣмбевницек, а ѣ село Гречін нѣхст вил нже вечнинн, нже воденици. И по нх сѣт вли променна Івашко дворникъ със монастыра Тънганѣла, шн сѣтворил воденици по шчина селов Гречін н вил ест тогда тѣчю едни вечинѣ ѣ село Гречін. И потом, Івашко дворник, шн ест продад село Гречін поконинномъ Ілезандров воевода, баща Мнхнев воевода, вѣс по аспри готови, за хѣ аспри сребрени, како ест више пис. Таже ест шстал Мѣчюкѣ ключер н калѣгерін шт Тънганѣла шт закон н шт сѣжденіе шт прѣд Ілезандрѣс воевода Іліаш. И ѣзел ест господствѣ емѣ шт днван книгѣ Мнхюев воевода шт рѣка Мѣчюков, тере ш ест дал Ілезандрѣс воевода калѣгером шт свѣта монастыр Свѣта Троица, а калѣгерін шт монастыра Тънганѣла шнн да си дрѣжит село Платъреши, а калѣгерін шт Свѣта Троица да дрѣжит село Гречін, како га ест вли дрѣжал до ннѣ, тере сѣт ѣѣ за годіни. И по много метѣхѣ Мѣчюкѣ ключер н калѣгерін шт Тънганѣла със село Гречін да не нмат въ вѣкн. И видѣхом господство мн н книгѣ Ілезандрѣс

воевода Илѣш за прѣх и за всталъ въ рѣка калѣгеромъ въ свѣта Троицѣ, въ лѣтъ хъраб. И въ тогда само вѣс дрѣжалъ свѣта Троицѣ село Гречинъ със добромърно.

И потомъ, къда естъ бна съда, въ днѣе господство ми, а почтеномъ правителъ господство ми жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ и калѣгеринъ въ свѣта монастырѣ Тънганѣла, винъ въздвиженъ прѣхъ и пришилъ сѣтъ предъ господство ми оу веланкинъ диванъ, тере съпрѣше се за лицѣ със егѣмена Анастѣе въ свѣта Троицѣ. И сице прѣше Костандинъ велъ постелникъ, како сѣтъ бна село Палътърещинъ неговъ за дѣдино въ надъ тѣстамъ си, госпожда Еллина, въ родителѣнъ енъ и ѣвнше ѣ диванъ и една кинга Мнѣневъ воевода, ѣкоже да възимае село Палътърещинъ въ свѣта монастырѣ Тънганѣла. И калѣгеринъ и егѣменъ въ Тънганѣла. . . ¹ винъ прѣше ѣ диванъ да възимае село Гречинъ въ свѣта Троицѣ и да разоретъ прохъмененіе за нѣтъ за години. Въ томъ, господство ми съмъ гледаѣхъ и сѣдна по правдѣ и по законъ със вѣснхъми чиститимъ правителѣнъ господство ми. И сице естъ достисалъ закона и сѣжденіе и диваномъ, ѣкоже да възимае Костандинъ велъ постелникъ село Палътърещинъ въ монастыра Тънганѣла, а калѣгеринъ въ Тънганѣла да възимае село Гречинъ въ свѣта Троицѣ. И егѣменъ Анастѣе въ свѣта Троицѣ, винъ да испроситъ аспри хѣтъ въ на съродникѣхъ жѣпанъ Івашковъ бивъ велъ дворникъ, въ на почтенномъ правителъ господство ми, жѣпанъ Преда Брънковѣнѣла велъ спатаръ и въ Строе логофетъ въ вистѣрѣе, нанъ да дастъ монастырѣ свѣта Троицѣ новѣцинъ хѣтъ, нанъ дастъ дрѣго село радѣ село Гречинъ, кого естъ бна продадъ Івашко дворникъ поконнимъ, старого Ілѣзандровъ воевода за хѣтъ аспри сребреннъ. И потомъ, Преда велъ спатаръ и Строе логофетъ, винъ ешеже сѣтъ изваданъ ѣ диванъ кинги добре и правѣ како естъ бна промененъ монастыра Тънганѣла село Гречинъ със Івашко дворникъ, тере естъ далъ дворникѣла Івашко монастыринъ Тънганѣла село Палътърещинъ радѣ село Гречинъ, а жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ, винъ нѣтъ ималъ със село Палътърещинъ ни една трѣбѣ, анѣ естъ всталъ Костандинъ велъ постелникъ въ законъ и въ сѣжденіе въ предъ господство ми.

Сега радѣ дадохъ съмъ господство ми свѣтомъ монастырѣ свѣта Троице, ѣкоже да си дрѣжитъ пакнже село Гречинъ, како естъ бна променна за Івашко дворникъ въ преже врѣмѣ и покѣпна за Ілѣзандрѣ воевода, како естъ внише писъ, а монастыра Тънганѣла да дрѣжитъ село Палътърещинъ, занеже не вѣсхотѣхъомъ господство ми да се разоритъ того прохъменіе въ толнокъ врѣмѣ, за хѣтъ лѣти, анѣ да бѣде свѣтѣнъ монастырѣ храмъ свѣта Троицѣ село Гречинъ вчинѣ, дѣдино и въ шѣбѣ въ вѣки и не въ кожежедо непоколѣбимъ, прѣзимо господство ми.

Сеже и свидетелѣе поставѣемъ господство ми: жѣпанъ Хриза велъ ванъ Кралевскѣнъ и жѣпанъ Івашко велъ дворникъ и жѣпанъ Гангорѣе велъ логѣфетъ и жѣпанъ Дѣмитрѣ велъ вистѣаръ и жѣпанъ Преда велъ спатаръ и Василѣе велъ столникъ и Бѣзника велъ комисъ и Бѣчена велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И испразникъ, Гангорѣе велъ логофетъ.

Сюже намазахъ азъ, Лепѣдатъ логофетъ, въ настолни градѣ Бѣскрещѣ, мѣсеца фѣврѣарѣе ни днѣнъ въ днѣнъ свѣтаго Левитѣа папа Римскаго и въ ѣдама до нинѣ, въ сега писаніе, теченіе лѣтомъ въ лѣтъ хърама, а въ рождества Христова хѣлаз.

† Іу Матею воевода, мнолѣтѣю божію господинѣ.

Іу Матею <воевода> <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului, Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită hramul Sfînta Troiță, care este din jos de orașul București și părintelui egumen Thanasie și tuturor călugărilor cîți trăiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus scrise satul Grecii, care este din jos de orașul București, aproape, lîngă sfînta mănăstire de din jos, tot satul cu tot hotarul și cu vecinii și cu morile și cu tot venitul de pretu-

tindeni, oricît se va alege. Pentru că satul Grecii a fost al sfintei mănăstiri numită Ținganul, hramul întîmpinarea lui Hristos. Apoi a schimbat mănăstirea Ținganul satul Grecii cu răposatul jupan Ivașco fost mare vornic, încă în zilele răposatului bătrînului Alexandru voievod, de a dat Ivașco vornicul satul Plătăreștii pentru satul Grecii.

Iar apoi, cînd a fost în zilele bătrînului Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, în anul 7080, jupan Ivașco fost mare vornic el a vîndut acest sat, Grecii, răposatului Alexandru voievod pentru 60 000 de aspri gata de argint. După aceea Alexandru voievod domnia lui a dat acest sat, Grecii, mai sus spus, și l-a dăruit și l-a așezat la sfînta mănăstire a domniei lui, Sfînta Troiță, ca să fie sfintei mănăstiri și sfîntului hram ocină, dedină. Și am văzut domnia mea și hrisovul lui Mihnea voievod pe acel sat, Grecii, ani curgători 7088. Și de atunci încoace a tot ținut Sfînta Troiță satul Grecii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, în al doilea rînd de domnie, aici în Țara Românească, părintele nostru arhimitropolit chir vlădica Gligorie, care era atunci egumen la Sfînta Troiță, el a avut pîră înaintea lui Alexandru voievod Iliăș, în marele divan, cu Măciucă clucerul și cu jupanița lui . . . ¹ nepoata lui Chisar fost mare vornic, cu călugării de la sfînta mănăstire Ținganul pentru satul Grecii. Și s-a dus de s-a pîrît de față înaintea lui Alexandru voievod Iliăș. Și așa pîra Măciucă clucerul atunci în divan, ca să ia satul Plătăreștii de la sfînta mănăstire Ținganul. Și a scos Măciucă clucerul în divan o carte a lui Mihai voievod pentru satul Plătăreștii, că a cumpărat Chisar vornicul satul Plătăreștii dela Tudoran postelnicul, fiul lui Ivașco vornicul. Iar călugării de la Ținganul ei s-au pîrît în divan, ca să ia satul Grecii de la Sfînta Troiță. Întru aceea, Alexandru voievod Iliăș, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a văzut și a citit hrisovul lui Mihnea voievod și alte hrisoave vechi pe satul Grecii și bine a adevărit domnia lui cu tot divanul că a schimbat mănăstirea Ținganul satul Grecii, cu jupan Ivașco fost mare vornic, de a dat Ivașco vornicul satul Plătăreștii pentru satul Grecii. Și au fost atunci în satul Plătăreștii 40 de vecini și două roate de moară în apa Dîmboviței, iar în satul Grecii n-au fost nici vecini, nici mori. Iar după ce au schimbat Ivașco vornicul cu mănăstirea Ținganul, el a făcut mori pe ocina satului Grecii și a fost atunci numai un vecin în satul Grecii. Iar după aceea Ivașco vornicul, el a vîndut satul Grecii răposatului Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, tot pe aspri gata, pentru 60 000 aspri de argint, cum este mai sus scris. Astfel au rămas Măciucă clucerul și călugării de la Ținganul de lege și de judecată dinaintea lui Alexandru voievod Iliăș. Și a luat domnia lui în divan cartea lui Mihai voievod din mîna lui Măciucă, de a dat-o Alexandru voievod călugărilor de la sfînta mănăstire Sfînta Troiță, iar călugării de la mănăstirea Ținganul ei să țină satul Plătăreștii, iar călugării de la Sfînta Troiță să țină satul Grecii, cum l-au ținut pînă acum, de sînt 56 ani. Și Măciucă clucerul și călugării de la Ținganul mai mult să nu aibă amestec cu satul Grecii, în veci. Și am văzut domnia mea și cartea de pîră și de rămas a lui Alexandru voievod Iliăș la mîna călugărilor de la Sfînta Troiță, din anul 7136. Și de atunci încoace a tot ținut Sfînta Troiță satul Grecii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cinstitul dregător al domniei mele, jupan Costandin marele postelnic și călugării de la sfînta mănăstire Ținganul, ei au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrît de față cu egumenul Thanasie de la Sfînta Troiță. Și așa pîra Costandin marele postelnic, că satul Plătăreștii

este al lui de moștenire de la soacra sa, doamna Elina, de la părinții ei și a arătat în divan și o carte a lui Mihnea voievod, ca să ia satul Plătăreștii de la sfânta mănăstire Ținganul. Iar călugării și egumenul de la Ținganul . . . ¹, ei pîrau în divan să ia satul Grecii de la Sfînta Troiță și să strice schimbul de 56 ani. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și așa a ajuns legea și judecata și divanul, ca să ia Costandin marele postelnic satul Plătăreștii de la mănăstirea Ținganul, iar călugării de la Ținganul să ia satul Grecii de la Sfînta Troiță. Iar egumenul Thanasie de la Sfînta Troiță, el să ceară 60 000 aspri de la rudele jupanului Ivașco fost mare vornic, de la cinstitul dregător al domniei mele, jupan Preda Brîncoveanul marele spătar și de la Stroe logofătul de vistierie; sau să dea mănăstirii Sfînta Troiță bani 60.000, sau să dea alt sat pentru satul Grecii, pe care l-a vîndut Ivașco vornicul răposatului bătrînului Alexandru voievod pentru 60 000 aspri de argint. Iar apoi, Preda marele spătar și Stroe logofătul, ei încă au scos în divan cărți bune și drepte că a schimbat mănăstirea Ținganul, satul Grecii cu Ivașco vornicul, de a dat vornicul Ivașco mănăstirii Ținganul satul Plătăreștii, pentru satul Grecii, iar jupan Costandin marele postelnic, el n-a avut nici o treabă cu satul Plătărești, ci a rămas Costandin marele postelnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Sfînta Troiță, ca să-și stăpînească iarăși satul Grecii, cum a fost schimbat de Ivașco vornicul de mai înainte vreme șicum pîrat de Alexandru voievod, cum este mai sus scris, iar mănăstirea Ținganul să stăpînească satul Plătăreștii, pentru că n-am vrut domnia mea să se strice acel schimb de atîta vreme, de 60 ani, ci să fie sfintei mănăstiri, hramul Sfînta Troiță satul Grecii, ocină, dedină și de ohabă, în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucena mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Gligorie mare logofăt.

Și am scris-o eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București luna februarie 18 zile, în ziua sfîntului Leontie papa Romei și de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7144, iar de la nașterea lui Hristos 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu <voevod> <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă XLIII/8. Orig., perg. (35 × 52), pecete aplicată. Cu o trad. din sec. XVIII. Alte trad. ibidem, ms. f. 87–88 și la Bibl. Acad., ms. 4 985, f. 72–74.

¹ Loc alb.

† Многостією вожією, Іу Матен Басараба воєводи н господинѣ всон земан
 Уггровлауїнскін. Дакат господство ми сіе повелѣніе господства ми болѣрѣ
 господства ми Дѣмитрашков каѣчар ут Спинѣни, синѣ жѣпаницек Марѣн, внѣк
 жѣпаницѣв Нѣкшен, сестра Шербанов банѣл н а Дінкѣлов каѣчар н съ сини его,
 елицн Богѣ дароваѣт, іако да ест емѣ уччнѣ въ село въ Фѣтеци ут по Мостице,

въ сѣдство **Блѣховъ**, ащеже въ презъ въ сѣ село две части, въ полю и въ шѣм и въ блатъ и въ водъ и въ сѣдалище сѣловъ и съ вѣчнѣи и съ виноградѣи и съ въ сѣ ходокомъ въ по въ сѣ хотаромъ, по старе хотаре и по белѣгы. И белѣгы сѣловъ еше да се знае: въ къ **Крѣвѣтѣшѣи** въ **Мостище**, дорѣ въ **Фѣнтѣна Сѣвракѣлѣи** и по **Доинѣ** съ **Перѣи**, на дѣлѣ, въ **Горганѣлѣ Стѣлѣи**, таже въ **Лакѣлѣ Стѣовѣ**, дорѣ **8 дрѣмѣлѣ Нѣколенѣ**, на **Кѣща** за **Мнѣлѣ**, понеже естъ бѣла стара и права вѣчнѣи и въ дѣдѣи и прѣкѣио въ на дѣдамъ сѣ, жѣпанница **Нѣкѣша**, дана въ братѣи еѣ **Шербанъ банѣлѣ** и въ **Дѣнкѣлѣ** ключарѣ, ешеже въ прѣжде вѣрѣме.

И потомъ, егда быстъ пре дѣни **Мнѣхненъ** воеводѣ, а паница **Нѣкѣша** и съ сѣстрамъ еѣ, **Мара**, мати **Дѣмитрашковѣ** ключарѣ, вѣнѣ нмалѣ естъ прѣхъ съ **Стонка** бѣнѣ велъ постѣлникъ и тако прѣлѣ **Стонка** постѣлникъ како естъ бѣла покѣпѣла **Бладѣлѣ** банѣла половеино въ село **Фѣтешѣи** въ тѣхъ частѣи. Таже, въ томъ, жѣпанница **Каплѣ** въ **Пернѣи** и съ вѣнѣ еѣ **Тѣдѣорѣ** и жѣпанница **Марѣлѣ** и **Мѣша**, вѣнѣ самѣи сѣдѣтелствоваѣли прѣдъ **Мнѣхненъ** воеводѣ, како нѣстъ бѣла покѣпѣла **Бладѣлѣ** банѣла въ тѣхъ частѣи нища, нѣ въсталъ естъ **Стонка** постѣлникъ въ законъ. И въ тогда въ сѣ дрѣжалъ съ мнѣрѣ.

Потомъ, лѣчна сѣ естъ сѣмѣрѣтъ **Швѣемъ** житѣлѣнице, таже естъ бѣла вѣлѣзѣна **Тѣдѣосѣ** логофѣтѣ и **Пѣрѣвѣла** логофѣтѣ **Рѣдѣнѣи**, аще естъ бѣла покѣпѣла една частѣ въ вѣчнѣи въ село въ **Фѣтешѣи** и прѣс[с]тѣнѣла и сѣи вѣше писанѣ частѣи жѣпанницѣвѣ **Марѣлѣ**, матѣрѣ **Дѣмитрашковѣ** ключарѣ, аще естъ дрѣжалъ безъ не единѣ работѣ.

И потомъ, егда быстъ нѣнѣ, въ дѣни господства мѣи, а волѣръ господства мѣи **Дѣмитрашко** ключарѣ, вѣнѣ естъ вѣрѣталъ кнѣзѣа егѣо въ дѣдѣнѣи, обаче кнѣга **Мнѣхнѣи** воеводѣ, снѣнѣ **Илѣандрѣ** воеводѣ надъ село **Фѣтешѣи** въ **Мостище** въ дѣдѣнѣи и въ прѣхъ и въ всталъ, въ лѣтъ **хѣлѣзѣ** и нѣнѣ кнѣги старѣ. И прѣидѣтъ прѣдъ господство мѣи оу вѣланкѣ дѣванъ аще сѣ прѣкѣе се за лѣцѣ сѣ **Индѣрѣ** слѣжерѣ и **Радѣлѣ** и **Бладѣлѣ**, снѣи **Бладѣлѣи** логофѣтѣ **Рѣдѣнѣла**, вѣнѣцы **Тѣвѣдѣосѣевѣ** логофѣтѣ **Рѣдѣнѣла**, радѣ село **Фѣтешѣи**. Въ томъ господство мѣи глѣдахъ и сѣдѣхъ по правѣдѣ и по законѣ, кѣпѣно съ вѣсѣмѣи почтѣннѣи правѣтелѣи господства мѣи и истѣнѣствовахъ господство мѣи съ въ сѣ дѣванъ, како естъ стара и права вѣчнѣи и дѣдѣи **Дѣмитрашковѣ** клѣчарѣ въ на дѣдамъ егѣо, жѣпанница **Нѣкѣша** и въ на матѣрѣ егѣо, **Мара**, како естъ вѣше писѣ. Таже всталѣи естъ снѣи **Рѣдѣнѣлѣи** въ законъ въ прѣдъ господство мѣи въ дѣванъ. И прѣишелъ тамъ на село **Фѣтешѣи** и волѣрѣи по нѣмѣ, **Гергѣе** вѣстѣтарѣ и **Радѣлѣ** дѣворѣнникъ въ **Дѣса**, аще естъ глѣдалъ старѣ хотаре и белѣги сѣловъ **Фѣтешѣи**, како естъ вѣше писѣ, тако да естъ **Дѣмитрашковѣ** кѣлѣчарѣ дѣдѣи и въ **шѣбѣ** еѣмѣ и снѣновѣи и вѣнѣкомъ и прѣвѣнѣчѣдомъ стѣдѣтелѣна въ вѣкѣ.

Сѣи сѣвѣдетѣлѣи положѣхъ <господство мѣи: панъ¹ **Хриза** велъ банъ **Крѣлевскѣи**, панъ **Ивѣашко** велъ дѣворнникъ, панъ **Гангорѣ** велъ логофѣтѣ, панъ **Дѣмитрѣ** велъ вѣстѣтарѣ, панъ **Прѣда** велъ спѣтарѣ, панъ **Басилѣ** велъ стѣолнникъ¹, панъ **Бѣзѣника** велъ комѣсѣ, панъ **Бѣчина** велъ пѣхарникъ, панъ **Кѣстантинъ** велъ постѣлникъ. И исправникъ, **Гангорѣ** велъ логофѣтѣ.

И азъ, **Тѣдѣорѣ** снѣдѣнъ мазахъ, въ вѣсѣ **Бѣкѣрѣци**, **Фѣевѣрѣ** еѣ **кѣ-гѣ** <дѣни², вѣ лѣто **хѣрѣмѣ**.

† Iw Матѣю вѣвѣкѣда, мнѣлѣстѣю вѣжѣю господнѣи.

Iw Матѣю вѣвѣкодъ <м.р>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea ceastă poruncă a domniei mele boierului domniei mele Dumitrașco clucerul din Spineni, fiul jupaniței Marăi, nepotul jupaniței Neacșei, sora lui Șerban banul și a lui Diicul clucerul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în sat, în Futeștii de pe Mostiște, în județul Ilfov, însă de peste tot satul două părți din cîmp și din pădure și din baltă și din apă și din vatra satului și cu vecinii și cu viile și cu tot venitul de peste tot hotarul, pe vechile hotare și pe semne. Și semnele satului încă să se știe: dinspre Curătești de la Mostiște, pînă la Fîntîna Săracului

și pe Valea cu Peri, la deal, la Gorganul Stelei, apoi la Lacul lui Stoe, pînă în drumul Icoanei, la Casa de Milă, pentru că i-a fost lui veche și dreaptă ocină și de moștenire și zestre de la bunica sa, jupanița Neacșa, dată de frații ei, Șerban banul și Diicul clucerul, încă de mai înainte vreme.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, jupanița Neacșa și cu sora ei, Mara, mama lui Dumitrașco clucerul, ele au avut pîră cu Stoica fost mare postelnic. Și astfel pîra Stoica postelnicul, că a cumpărat Vladul banul jumătate din satul Futeștii, din acele părți. Apoi întru aceasta, jupanița Caplea din Periș și cu nepotul ei, Tudor și jupanița Maria și Mușa, el singure au mărturisit înaintea lui Mihnea voievod, că n-a cumpărat Vladul banul din aceste părți nimic, ci a rămas Stoica postelnicul de lege. Și de atunci a tot stăpînit cu pace.

După aceea, s-a întîmplat moartea acelor jupanițe. Apoi au intrat Tudosie logofătul și Pîrvul logofătul Rudenii, de au cumpărat o parte de ocină în sat, în Futești și au cotropit și aceste părți mai sus-scrise, ale jupaniței Marăi, mama lui Dumitrașco clucerul și le-au stăpînit fără nici o treabă.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, boierul domniei mele, Dumitrașco clucerul, el a aflat cartea lui de moștenire, însă cartea lui Mihnea voievod, fiul lui Alexandru voievod, pentru satul Futeștii de la Mostiștea, de moștenire și de pîră și de rămas, din anul 7087 și alte cărți vechi. Și au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de față pentru satul Futeștii cu Andrei slugerul și Radul și Vladul, fiii lui Vladul logofăt Rudeanul, nepoții lui Teodosie, logofăt Rudeanul. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea cu tot divanul, că este veche și dreaptă ocină și dedină a lui Dumitrașco clucerul de la bunica sa, jupanița Neacșa și de la mama lui, Mara, cum este scris mai sus. Astfel au rămas fiii Rudeanului de lege dinaintea domniei mele, în divan. Și au venit acolo, în satul Futeștii și boierii, anume: Gherghie vistierul și Radul vornicul din Desa, de au cercetat vechile hotare și semne ale satului Futeștii, cum este scris mai sus, ca să-i fie lui Dumitrașco clucerul dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților, stătătoare în veac.

Iată și martori am pus <domnia mea: pan>¹ Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Vasilie mare st<olnic>¹, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu Tudor spudei am scris în orașul București, februarie a 20-a <zi>², anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XXXI/3. Orig., hirtie (41 × 28), pecete timbrată. Cu o trad., din 1864. Altă trad. ibidem, ms. 128, f. 536. EDIȚII. Foto. Sacerdoțeanu, *Tudcr Spudei*, 647.

¹ Loc rupt.

² Omis.

† Scris-am eu, Iuga ot Corșori, acesta al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mîna lui Ion logofătul și a frate-său, lu Pătru, cum să știe că e-mu vîndut trei locure dereptu 600 de bani, însă locurile anume: livade de la Făintînele, altul de în Frunte Gruului Mare, altul de la Troene. Și le-m vîndut de a me bunăvoe, cu știre tuturor setenilor.

Și la această tocmelă a fostu mulți omeni buni: ot Corșori, Gorun și Vlaicul Ungurul, ot Cîrstănești, Barbul și Iuga, ot Corbi, Pătru vătăhul. Și amu scris eu, popa Apostol, aceasta scrisoare.

ИНС МѢСЕЦА ФЕВРУАРИЕ КЪ ДАНИ ВЪ ЛЕТЪ ХРМД.

Pătru vătăful.

Pentru credința amu pus degetul.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XCVIII/1. Orig., hîrtie (15,5×21,5). Copie ibidem, ms. 137, f. 263.

† Adecă eu, Ionașcu comisul, împreună cu jupîneasa mea Neacșa și cu fiu-mieu Cernica armașul i Paraschiva scris-am al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Dumitru Dudescul vel vistier, cum să se știe că i-am vîndut dumnealui partea noastră de ocină de la Săcuiani, care iaste aleasă despre megiași, de la plopi pînă la cruce, însă stînjeni 300 și stînjenu cîte 30 de bani fac ughi 45. Și o am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor boiarilor și megiașilor casă-i fie dumnealui de moșie de strămoșie în veac și cuconilor dumnealui.

Și mărturii fost-au mulți boiari și megiași, anume: Bunea logofătul i Dumitru logofătul i popa Borcea clisiariul i Nan logofătul ot Văcărești i Dobre armașul de Săcuiani i brat ego, Udrea. Aceasta scriem și mărturisim cu zăpisul nostru și pentru credința pusu-ne-am și pecețile nostre.

Și am scris eu, Ștefan logofătul ot Brătiiani, measeța februarie 25 dni vî let 7144 <1636>.

Ionașco comisul.

Eu Cernica armaș.

Eu Mateiu cliucar manu propria

Popa Borce clisiar

Dumitru logofet, mărturie.

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 35 856. Orig., hîrtie (30 × 22), 3 peceți inelare.

† Eu Stanciul și Voico, feciorii popei lu Ghinu ot Bujurani, dat-am zăpisul nostru, să fie de mare credință la mîna cinstitului părintele chir Theofil episcopu Rîmniceschi, ca să știe că am vîndut de bunăvoia noastră totă partea noastră de ocină în sat ce să chiamă Ulița, den sus de oraș, cu vadul de moră, unde ne-au fost mora și cu totă partea noastră de ocină, însă a

treia parte den sat, den cîmpu, den pădure, de în săliște, de în apă și despre tot hatarul. Prețuit-am preste tot, dereptu 8 000 de bani și un bou și după acest preț să aibă sfinția lui a scrie pre tatăl nostru, popa Ghinu la sfîntul pomenic, că așa ne-am tocmît cu sfinția sa. Și ne-u dat sfinția sa toți bani cîți scriu mai sus. Și noi am dat zapisul nostru la sfinția sa ca să fie ace moște, ce-am vîndut la sfînta episcopie în vecie.

Mărturii s-au tîmplat la tocmeala noastră: Radul logofătul ot Slăvitești, Dragomir postelnicul ot Ohaba, Danciul postelnicul ot Măldărești, Vladul logofătul, cumnatu nostru, popa Ghinu, văru nostru i Lațco neguțătorul.

Eu Stanciul

Lațco.

Danciul postelnic.

Goran logofăt.

Eu Dragomir postelnic de în Ohabă, mărturie <m.p.>

Eu Vladul.

Eu popa Ghinu <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XLVI/4. Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), 6 peceti aplicate, din care una cu legendă turcească.

219

1636 (7144) februarie 29.

† Scris-am eu, Crăciun ot Bătiești, acesta al miu zapis, să fie la mîna Stoicăi logofătul, cum să să știe că i-am vîndut livadă de în jos de Salcea încheșului Gîngăii, alătore cu iazul șe cît iasté șe pietre răure, cît au țînut Crăciun, dereptu 200 de aspri gata. Și am vîndut eu Crăciun de a mea bună-voe, cu știrea a tuturor sătênîloro den sat. Șe aldămășare au fostu atunce la tocmală: ot Bătiești, Ion șe Șărbu șe Vladu șe Căzan, ot Vilturești, Badea șe Cîrstiian.

Ș-am scris eu, Cîrstea diiaconul, vă measeța februarie 29, leat 7144 <1636>.

† Șe iar să să știe cum am vîndut Stoică logofătul Piscul Sîrbului derept 300. Șe iar am vîndut Stoică logofătul Gura Straorei derept 400. Șe mărturie care sînt scriși în zapis.

† Șe eu Negul încă am vîndut Stoică logofătul holda de la Clăile Orzei, jumătate de livadă, derept 80. Șe mărturie Cazan, Oprea i Vladu.

Șe am scris eu, popa Cîrstea, vă measeța februarie dni 29, leat 7144 <1636>.

† Și iar să [să] hie acest zapis de credință la mîna Stoicăi logofătul, cum am vîndut eu Crăciun Stoicăi logofătul Fața Straorei cu toată lunca, den apa Strao(r)i, pînă în apa Cîrcinovului toată, codru deplin, derept 600.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XCIII/12. Orig., hîrtie (28 × 21). Copie ibidem, ms. 130, f. 528.

220

1636 (7144) martie 2.

† Să să știe că au cumpărat Obréjie ocină în Șoimari¹ de la Gorăn den partea lu Goran, den funea lui a patra parte, pentru că această ocină i-au fostu șe lui de cumpărătoare de la Goran, deci Gorăn o au vîndutu lu

Obrejie. Deci să aibă a ținea den funea lu Goran a patra parte ște în cîmpu ște în pădure ște în apă ște în sat ște preste tot hotarul, pentru că o au cumpărat Obrejie, dereptu 1080 de bani ga<ta> ca [să] să-i fie lui moșie ște feciorilor lui cîți Dumnezeu îi va da, pentru că o au vîndutu Gorăn, el de a lui bunăvoe ște cu știrea toturor fraților, ca [să] să-i fie lui de moșie ște stătătoare lu Obrejie.

Și iar au cumpărat Obréjie ocină de la Stana, fata lu Gorăn cel bătrîn, den funea Ciutrei a treia parte. Pentru că această ocină o au fostu cumpărat Gorăn cel bătrîn de la Ciutrea, a treia parte den funea lui. Deci Stana o au vîndutu lu Obréjie a treia parte ște în cîmpu, den pădure ște den apă ște în sat ște preste tot hotarul, pentru că o au vîndut Stana, fata lui Gorăn cel bătrîn, <lu O>bréjie de a ei bună<oe și cu> știrea toturor fraților, dereptu 400 de bani gata, ca să fie lui moșie ște stătătoare ște feciorilor lui.

Șe pentru credința pus-am ște mărturie, anume: popa Stanciul ște Stan, sinū Stănilav ște Lupul ște Voico ște Mircan, sinū Stan ște Odor ște Dumitru ște Neagul, sinū Gorăn ște Cîrstea ște Micul, sinū Vlaicul ște Oprea, sinū Voico.

Песа Стан граматик. Пес мѣсеца мартіе в дьне, в лѣт хрѣмд².

Stanū.

Eu Gorăn.

Șe Barbul ot Cărbunești.

Popa Stanciul <m.p.>

Mircan.

Oprea.

Micul.

Bibl. Acad., CCXII/34. Orig., hirtie (30,5 × 21), rupt, 2 peceți aplicate.

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

² „A scris Stan gramaticul. Scris luna martie 2 zile în anul 7144” (1636).

† Adecă eu Pătru, feciorul Stoicăi Robul... , scris-am acest zăpis al mieu ca să fie de mare credință <la mîna> jupînésii Dumitrii den Cotrăceni și la mîna... ca să se știe că le-am vîndut partea mea den vad de moară den Dătcoi, part<ea> mea toată ce se va alege despre frații miei, a patra pa<rte>, în> să cît va fi venitul morii, derept 2 600 de bani. <Și am vîndut> eu de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, cu știrea tuturor fraților mi<ei de> moșie și a tuturor vecinilor denprejur. Și am luat toți ban<ii ga>ta în mîna mea, ca să le fie dumnealor moșie și să-și facă <m>oară unde v<a> hi vad de moară, să se hrănească cu pace, ei și feciorii lor, în veac.

Și am pus și mărturie: jupan Sima vtori logofăt i jupan Calotă vel<sulger i jup>an Vlad <dvornic> i Mușat iuzbașa și Goșescul i Niță iuzbașa i Cîrs<tea iu>z<bașa> i Hriza vam<eș> și alții. Și mi-am pus și eu pecetea mea <c>a să <să> crea<ză>.

Пис мартіе в дьни, лѣт хрѣмд.

Eu Calotă vel sulgeriu <m.p.>

Eu Pătru <m.p.>

Vladul dvornic <m.p.>

Niță izubașa.
Cîrstea iuzbașa.
Eu Mu(șat și Go)șes(cul).

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, I/12. Orig., hirtie (28 × 20), rupt, 7 peceti aplicate.
Copie ibidem, ms. 692, f. 8v.

222

1636 (7144) martie 3, București.

† Многостією вожією, Іу Матен Басараба воеводі и господинъ всон земан
Ъггровлахіеское. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми почте-
нномъ <пр>авнтеа господства ми жъпан Бѣзника вел комнс и съ сини его, елснцн
Богъ дар>овает, яко да ест емъ учинѣ въ Мѣтнеци, оу сѣдство Бѣзъ, али
частъ Пѣтровъ вѣса вт частъ Пилѣскъ, <понеже по>окѣпн жъпан Бѣзника вел комнс,
али вт на Станчюл, синъ Минклов вт Дѣдѣлеци, сеженн ѣї за хѣт пкннѣзн го-
товн> и вт на Станчюл, синъ Бѣрѣвѣтѣю сеженн ѣ пол, за хѣт аспри и вт на Сора,
дѣщера Радѣлов Дѣцѣв, сеженн сѣ пол за хѣт пѣнезн и съ запис вт проданіе съ
свѣдѣтелѣн оу запис. И пакы покѣпн жъпан Бѣзника вел комнс учинѣ оу Мѣ-
тѣиці к сеженн>, вт бродѣл воденици до глав учинев, елико избернт сѣ, вт
на Драгомнр Тѣртъ и вт на синъ его Матен за хѣт пѣнезн готовн, съ запис вт
проданіе и съ волѣри свѣдѣтелѣн, писани въ запис.

И пакы, да ест жъпан Бѣзникън вел комнс учинѣ ѣ дѣ>лѣл Зорецином
еднѣ погонъ вт виноградаѣ и съ еднѣ сеженѣ за учинѣ, понеже покѣпн вт на Явла,
дѣщера Фетин вт Зореци, за хѣт пѣнезн готовн. И пакы покѣпн жъпан Бѣзника
вел комнс половнно вт погон за виноградаѣ т>ъчїю вѣчюмїн, вт на Бладѣл, синъ
Коарвѣ вт Зореци, за хѣт пѣнезн готовн, пакы ѣ Зореци. И пак, еднѣ погон за вино-
градаѣ въ дѣлѣл <еже се з>ове Зорецин Пѣртїн, тѣчїю> вѣчюмїн вт на Пѣртѣ
и вт на врат ерго Нѣнга вт Зореци, за хѣт аспри и съ алдѣмѣшари ѣ запис.

<И пакы покѣпн пан Бѣзника вел комнс една половнна вт погон за виноградаѣ,
пакы ѣ дѣ>лѣл Зорецином Пѣртїн али тѣчїю> вѣчюмїн, вт на Ёанча, синъ
Мнрчїн Зг>ънн, за ѣ пѣнезн готовн и съ алдѣмѣшари ѣ запис.

И пакы да ест пан Бѣзникън вел комнс два вечннн браты, нмѣ нм Дан и Сто-
нка, синн Предев вт село Чептѣроал и съ синн нм. <И с>їн вечннн више пис, Дан
и Стонка, быст вечннн вт дѣдина Предев банѣл вт <Чепт>ѣроал. Таже был ест про-
дал по Дан Иванов Сѣрѣвлов <брат> Хацн Добре вт Некополскы, за хѣт <аспри>.
Ѣ послѣ Дан, вн се скѣповал вт къ Иван Сѣрѣл, аще дал ест емъ пѣнезн вѣспет
хѣт и вѣзѣл записѣл вт рѣка его.

Ѣ потом, егда выст ннѣ, въ дѣнн господства ми, а Дан, вн пакы прода
сѣ вечннѣ жъпан Бѣзникън вел комнс радї хѣт пѣнезн готовн и съ запис вт прода-
ніе. Ѣ по брат емъ Стонка покѣпн жѣспа>н Бѣзника вел комнс вт на Тѣдосїе лого-
фет и вт на синъ его Преда спатар, внѣк Предїн бан вт Чептѣроал, за хѣт пѣнезн
готовн <н съ> по<д>писанїе вт проданїе и съ многн волѣри свѣдѣтелѣн ѣ запис.

И пакы да ест жъпан Бѣзникън вел комнс нѣкое место zde въ Бѣскѣрецин
ѣ двора емъ, понеже покѣпн вт на Шефан кѣпѣс и вт на матера его, Недѣлѣ, вт
Бѣскѣреци, за хѣт пѣнезн готовн и съ подпнсанїе <н съ> свѣдѣтелѣн.

И пакы покѣпн жъпан Бѣзника вел комнс едннѣ ацнган по нме Тѣдоран, синъ
Стан, вт на Пѣтрѣ, синъ Кнсар вт <Мѣшчел> за хѣт пѣнезн готовн и съ подпнс-
анїе на рѣка жъпан Бѣзникън вел комнс и съ свѣдѣтелѣн ѣ запис. И продадоше внн
вт <свон доброн волю н> съ записеле нм вт проданїе, како ест више пис.

С<его радї>, дадох и господство ми почтенномѣ правителъ господства ми, жѣпан Бѣзаника вел комис, тако да ест еамѣ сїе дѣдїне и вечнини и ацнганни и винограда <ниже в>нише пис, дѣдїнѣ и въ шхаб снновом и внѣском и прѣвнзчектом> и не шт когождо непоколѣбнмом да нѣст.

Се и свѣдѣтелїе положихъ господство ми: пан Хризѣ вел бан Кралеветскїн, жѣпан Неашко вел дворник и> жѣпан Глигорїе вел логофет, жѣпан Дѣмитрѣ вел вистїяр, жѣпан Преда вел спатар, пан Неделко вел ключар, пан Баснїе вел столник, пан Бѣчина вел п<сѣхарник>, пан Константин вел постелник. исправник, вел логофет.

И аз, Тѣдорѣ спѣден, мазахъ въ вес рекше Бѣскрецин, мѣсеца мартїе въ 7-гв дьны, шт Ядана лѣт хрїмд, лѣт господина ххлв.

† Іw Матею вкешада, милостїю божію господиннѣ.

Іw Матею вкешод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiului dregător al domniei mele jupan Buzinca marele comis și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină la Mățiești, în județul Buzău, însă toată partea lui Pătru, din partea Pilească, <pentru că> a cumpărat jupan Buzinca marele comis, însă de la Stanciul, fiul lui Micul din Dădulești, 13 stînjeni pentru 1 300 bani gata și de la Stanciul, fiul lui Bărbăteiu, 6 stînjeni și jumătate pentru 650 aspri și de la Sora, fiica lui Radul Duță <6 și jumătate> stînjeni <650> bani și cu zapis de vînzare, cu martori în zapis.

Și iar a cumpărat jupan Buzinca marele comis ocină la Mățiești <20> stînjeni, dela vadul morii pînă în capul ocinei, cît se va alege de la Dragomir Turtă și de la fiul lui, Matei <pentru 2 000> bani gata cu zapis de vînzare și cu boieri martori scriși în zapis.

Și iar să-i fie jupanului Buzinca marele comis ocină în dealul Zoreștilor un pogon de vie și cu un stînjen de ocină, pentru că a cumpărat de la Alba, fiica Fetei din Zorești, pentru 2 300 bani gata. Și iarăși a cumpărat jupan Buzinca marele comis jumătate de pogon de vie, numai buciunii, de la Vladul, fiul lui Coarvă din Zorești, pentru 600 bani gata, tot în Zorești.

Și iarăși un pogon de vie în dealul care <se> cheamă Zoreștii Pîrtii, numai buciunii, de la Pîrtea și de la fratele lui, Neica din Zorești, pentru 1 400 aspri și cu adălmășari în zapis. <Și iarăși> a cumpărat pan Buzinca marele comis o jumătate de pogon de vie tot în dealul Zoreștilor Pîrtii, dar numai buciunii, de la Oancea, fiul Mircii Zgîii, pentru 800 de bani gata și cu adălmășari în zapis.

Și iar să-i fie panului Buzinca marele comis doi vecini frați, numele lor: Dan și Stoica, fiii lui Preda din satul Cepturoaia și cu fiii lor. Și acești vecini mai sus-scriși, Dan și Stoica, au fost vecini de moștenire ai lui Preda banul din Cepturoaia. Deci a vîndut pe Dan lui Ivan Sîrbul <fratele lui> Haği Dobre din Nicopole, pentru 2 200 de <aspri>. Iar apoi Dan s-a răscum-părat de la Ivan Sîrbul, căci i-a dat lui banii înapoi 2 200 și și-a luat zapisul de la mîna lui.

Și după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Dan, el iarăși s-a vîndut vecin jupanului Buzincă marele comis pentru 4 000 bani gata și cu zapis de vînzare. Iar pe fratele lui, Stoica, l-a cumpărat jupan Buzinca marele comis de la Tudosie logofătul și de la fiul lui, Preda spătarul, nepotul lui Preda banul din Cepturoaia, pentru 3 200 bani gata <și cu> în-scris de vînzare și cu mulți boieri martori în zapis.

Și iar să-i fie jupanului Buzinca marele comis un loc aici în București la curtea lui, pentru că l-a cumpărat de la Ștefan negustorul și de la mama lui, Nedelea din București, pentru 600 bani gata cu înscris <și cu> martori.

Și iar a cumpărat jupan Buzinca marele comis un țigan, anume Tudoran, fiul lui Stan, de la Pătru, fiul lui Chisar din <Mușcel>, pentru 6 000 bani gata și cu înscris la mîna jupanului Buzinca marele comis și cu martori în zapis.

Și au vîndut ei <de bunăvoia> lor și cu zapisele lor de vînzare cum e mai sus scris.

De aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Buzinca <marele comis>, ca să-i fie aceste dedine și vecini și țigani și vii, care s-au scris mai sus, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților <în veci> și de nimeni să nu fie clintit.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt, jupan Dumitru mare vistier, jupan Preda mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în orașul numit București, luna martie a 3-a zi, de la Adam anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., DCCXXXV/63—64. Orig., hirtie (39 × 28,5), rupt, pecete timbrată. Cu o trad. din 1756, după care s-au făcut completările. Altă trad., ibidem, CLVIII/7.

223

1636 (7144) martie 8.

Și această moșie <n>u o am dat pentru frăție, ci o am dat pentru poména părinților mii, anume Voicu și a mamei Dobrei, poménă nesvîrșită.

† Adecă eu, Neagoe postelnicul ot C<or>șori și cu ai mii feciori, anume Bratul i Pătru, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna lu Pătru, cum să să știe că s-a înfrățit cu fii-miei Bratul de în biserică. Deci eu l-am dăruit cu ocina lui Vasilie ot Corșori, cu șazutul satului și de în cîmpu cîtă să va alége de preste tot hotarul, iar Pătru au dăruit pre frate-său Bratul cu cal bun și cu u<n> paloș. Deci să aibă bună pace de cătră toți ficiorii mii, să aibă a-și face casă în șazutul casii lu Vasilie.

Și la această tocmeală au fost mulți boieri și oameni buni: părintele dicheiul Iftimie ot Argeș i monah Chiril i Preda și de în Corbi, Oncea pîrcălabul. Și pentru credința mi-em pus pecéte. Și am scris eu, Ion logofătul.

Пис мѣсеца мартіе ѿ дьни, в лѣт хѣрмд.

Ion Vrabie logofătul <m.p.>

Arh. St. Buc., Mîtrop., Ț. Rom., XCVIII/3. Orig., hirtie (23 × 21), 2 peceți aplicate.

224

1636 (7144) martie 9.

† Многостією божію, Іу Матен Бѣсъраба коевода и господинѣ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми саврѣ господства ми Gramei ot Rătești, ca să-i fie casa și bucatele ce va avea în pace și slo-

bode de bir dă rușală și dă toate dăjdele și mîncăturile cîte sîntu preste an în țeara domnii méle, dă nimic val sau bîntuială să n-aibă. Pentru că au venit Grama naintea domnii méle, dă au jăluit cum nu poate purta rușala, că au veni sărăcit și au slăbit. Ce m-am milostivit domnia mea, dă l-am scos dă la rușală și am pus pre fie-său Jipa la logofeți, ca să slujească domnii méle în ceata logofețească împreună cu ala<l>și logofeți. Și cîndu vor da ala<l>și logofeți la împrumută, va dă și el ce-i va fi puterea, iar de altu de toate să fie în pace, nimé dă nimic să nu să ispitească a-l învălui preste această carte a domnie méle, a-l în<vă>¹lui, nici de dijmă dă stupi, nici dă gorștină dă oi, nici dă vinări<c>ⁱ, <n>ⁱici dă nici <o>² mîncătură, cîte sîntu preste an.

Așijderea și voi, roșiilor de județul Rîmnicului și alte slugi ale domnii méle, oricării dă ce slujbe veți umbla într-acest județ, încă să căutați să aveți a vă feri dă casa slugii domnii méle ce scrie mai sus, că cene să va ispiti a-l învălui mare certare va avea dă cătră domnia mea.

Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис мартіе ѿ дьни, в лѣт ^х3704.

Іу Матіеу воеводѣ, милостію вожію господинь.

Іу Матіеу воеводѣ <м.р.>

Bibl. Acad., CXXVI/23. Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), pecete inelară, aplicată.

¹ Loc rupt.

² Omis.

225

1636 (7144) martie 10, București.

† Adecă eu, Oprea ot Cornățel, sină Staico și cu toată făméia mea și cu Dița ot Gurbănești cu toată făméia noastră scriem și mărturisim cu acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mîna lui Dumitru logofătul ot Țirgoviște, ca să se știe cum i-am vîndut... siliștea Mălăieștilor, decinde de... cuprinde hotarul satului Sulimanul... eu Oprea sin Staico ot Cornățel lui Dumitru logofătul ocină în lat stînjieni 200, stînjienu cîte 28 de bani, cin bani 5 600. Și cînd am vîndut eu Dița ot Gurbănești lu Dumitru logofătul doao sute... iar în lat, iar în lung lingă ocina Oprei din Cornățel, iar într-acel preț de bani 5 600... noi de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor și a vecinilor denprejur, însă numai ocina pămîntului, fără de rumâni.

Și la tocmeala noastră, timpleatu-s-au mulți boiari și oameni buni: întii dumnealui căpitanul Răzvan și jupînul... cămăraș i Cornea ot Cornățel i sin ego, Iane i Dumitru Camarazache i sină ego... i Necula zet Iane sină Cornii i Antonie zet Neculii ot Cornățel i ot Gurbănești, star Eftemie i Hiera i star Ursul (?) i star Ciurea i star Stoica sinovi... i Stanciul i Manea și alți mulți oameni buni. Aceasta am scris ca să să crează și să să știe.

Пис ДѢМИТРО ЛОГОФЕТЪ ѿ БѢСРЕЩІИ, МѢСЕЦА МАРТІЕ І ДЪНИ В ЛѣТ ^х3704¹.

Eu Oprea ot Cornățel sină Staico.

Eu Dița.

Eu Răzvan căpitan mărturisescu.

Eu Moisi.

Eu Iano sină Cornea.

Eu Dumitru Caramazache.
Εγὼ Νικόλαος, γαμβρός τοῦ Γιάνη, μαρθηρῶ².
Eu Cornea ot Cornățel.
Eu Lațco
Eu Gherghe sină Moisi
Eu Alexi sină Moisi³.

Arh. St. Buc., M-rea Brađu XIV/3. Orig., hirtie (30 × 20), foarte șters 6 peceti aplicate în tuș.

- ¹ „A scris Dumitru logofăt în București, luna martie 10 zile, în anul 7144“ (1636).
² „Eu Necula, ginerele lui Iane, mărturisesc“.
³ Semnături autografe.

226

1636 (7144) martie 10.

† Zde boleari tocmelnici ai Mitrii pitarul și ai Oancii logofătul și ai Predii vornicul ot Balomirești, sină Radul postelnicul, anume: Condilă comisul ot Albești i Efthemie pitarul ot Cepari i Pîrvul logofătul Dolofan ot Stoinești, [ot] Anghelet ot Argiș i Badea dvornicul ot Argiș, ot Rădăcinești, Udrea slujerul, ot Berendești, Oprea logofătul, ot Corbêni, Neagoe logofătul, ot Berindești, Vucomir, ot Zărnești, Stoica peharnicul i Vlad stolnicul ot tam, ot Brățiiiani, Badea, ca să caute și să adevêrize pentru ocina de la Mușetești, partea Hogească, vîndutu-o-au Preda dvornicul Mitrii pitarul și Oancei logofătul, acea parte Hogéască, au nu o au vîndut și ținutu-o-au Stana și Radul și Stan, feciorii Oprii logofătul, ținutu-o-au vreodinioară au nu o au ținut, de cîndu sîntu ei și cine le o au dat și ce le o au luat; Însă cum vor afla cu sufletele lor. Și zioa e la Blagoveștenie.

И исправникъ Чернат велики портар¹.

Иис мартіе і дьни, въ лѣт хрѣмд.

† Іѡ Млѣею кверкѡда, мллостію божію господннѣ.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXIX bis/8. Orig., hirtie (20 × 15), pecete mijlocie, aplicată în tuș roșu. Alt. orig., ibidem, Ep. Argeș, III/17.

- ¹ „Și ispravnic, Cernat mare portar“.

227

1636 (7144) martie 11.

† Мллостію божію, Іѡ Млѣен Басараба кверкѡда и господннѣ. Дават господство ми сію повеленію господства ми жѣпан Преда спатар са să hie volnic cu aceasta carte a domnii melle și cu sluga domnii melle na ime...¹ ca să-și ia ai lui rumâni den sat den Crăceni, anume Marin i Dobrin i Mușat i Mihăilă i Coman i iar Mușat i Bobolea, iar Mihăilă i Neacșul, iar Mihăilă i Stoian i Stan i Tudor i Dușman i Florea i Buzea...¹ și cu toate bucatele lor, să-i auctă la urmă și la moșia lor la sat la Lichirești, pentru că acești rumâni fost-au de moșie ai Dragului logofăt de Slătiiuoare și i-au apucat legătura lu Mihail vodă în sat în Lichirești. Iar după acéia, fostu-i-au dat Dragul logofăt zestre fie-sa Dospinei satul Lichirești și cu

toți rumânii, ca să-i hie ei moșie. Și i-au tot ținut cu bună pace pînă în zilele lu Leon vodă. Iar cînd au fost în zilele lui Leon vodă, iar jupan Ivașco vel dvornic, împreună cu Mujăști de au tras pîră în divanul cel mare cu Vlahul logofăt, zicînd cum sîntu acei rumâni ai lor și nu i-au apucat legătura lui Mihai Vodă în sat în Lichirești, ci i-au apucat în sat în Crăceni. Într-acéia Leon vodă au căutat și au judecat împreună cu tot divanul și le-au dat 6 boiari pre răvașă domnești ca să caute și să adevereze cu ale lor suflete unde i-au apucat legătura lui Mihail vodă. Deci acei boiari, ei au mersu în sat în Lichirești împreună cu Gherge postelnicul, sinû Ivașco dvornic și cu Andrei slujerul, sinû Vladului logofătul, deci au strînsu bătrînii satului și boiarii și megiiși de pre înprejuri de sus și den jos și au adevărat cu mare credință și cu jurămint cum i-au apucat legătura lu Mihail vodă în sat în Lichirești. Deci acei boiari i-au dat pre acei rumâni Vladului logofăt și jupînesei lui, Dospinei, ca să-i hie lor de moșie. Și i-au tot ținut cu bună pace pînă acum, în zilele domnii méle.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnii méle, iar jupan Ivașco vel dvornic, el s-éu sculat făr' de lége și făr' de judecată de au luat pre acei rumâni den sat den Lichirești și i-au dus în sat în Crăceni, iar jupan Preda spătarul și cu jupîneasa lui, Dospina, ei nu s-au suferit, deci au venit de față înaintea domnii méle împreună cu jupan Ivașco dvornicul. Deci domnie mea într-acéia am căutat și am adevărat înpreună cu tot diveanul și am întrebat domniia mea și pre acei boiari carii au fost luați pre răvașă domnești, anume: Socol cliucerul, Danciul logofătul ot Ușați. Deci au mărturisit cu sufletele lor cum au adevărat împreună cu ala(1)ți boiari și megiiși cum i-au apucat legătura lu Mihail vodă în sat în Lichirești; așijderea i-am dat și domnia mea Predei spatar și jupînesei lui, Dospinei, ca să știe cu bună pace, iar jupînului lu Ivașco dvornicul de-i va părea cu strîmbu să-și ia 12 boiari să jure cum nu i-au apucat legătura lu Mihail vodă în sat în Lichirești, cii i-au apucat în sat în Crăceni.

De-acia să și-i ia. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Иис мартіе аї дни, в лѣтхъ рмад.

† Іу Матен еверквда, милостію божію господинь.

Іу Матену коерод <м.р.>

Arh. St. Buc., Col. prof. I. Ionașcu, nr. 48, Orig., hîrtie (29 × 22), pecete aplicată.

¹ Loc alb.

† Să se știe boiarii ce-au trimes domnu nostru Mateiu Băsăraba vovoda, anume. Gligorie vel logofăt i Miho biv vel spătar i Iane portarul la sfînta mănăstire la Plumbuita, ca să socotească și să strîngă oameni bune și megiiși de pre înprejurul locului, care-i știu și mai denainte vreme, să aibă a mărturisi cu sufletele lor, cum vor ști ei, pre unde au ținut sfînta mănăstire și pre unde au ținut jupîneasa Neacșa. Deci dumnealor boiarii, carii scrie mai sus, au strînsu megiiși, du pre înprejurul hotarălor și de în sus și de în jos, anume Teodosie călugărul ot Fundeni, Eftemie ot tam i popa Stanciul de la besereca domnească i Costea grămăticul i Șarban logo-

fătul, feciorul lu Seman, ot Dobroești, Radul [ot]...¹ ci au fostu slugă la tatăl jupanésii Neacșai i Tatomir ot Anbești.

Acești oameni buni au mărturisit denaintea acestoru boiari, cum au ținut sfînta mănăstire pînă în Vadul Țiganului, iar mai sus au ținut jupîneasa Neacșa cu surorile ei. Așa au mărturisit ei cu sufletele lor.

Πνε μ'εσσα μαρτ'ιε...¹ ΔΗΗ, Λ'ΕΤ Χ'ΡΜΔ.

Gligorie vel logofăt

Μηχος παταρις².

Iane pitarul³.

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, III/5. Orig., hirtie (31 × 21,5), trei peceti aplicate. Copie ibidem. ms. 255, f. 19. Data, înainte de 15 martie cînd Matei voievod întărește această tocmeală.

¹ Loc alb.

² „Miho spătarul“.

³ Toate semnăturile sînt autografe.

229

1636 (7144) martie 15.

Scris-am eu, Gurbana, acest zăpis al meu la mîna popii lui Chirfoti cum am lăsat eu la moartea mea partea de pivniță mea și cu locul jumătate, cît să va alege și partea de pivnița mea și partea de viaa mea. Iar pînă va trăi bărbatul meu, Cazacul, el să ție, să să hrănească, iar deaca va muri el, să le ție nepotū-mieu Sava. Iar deaca va muri nepotū-mieu Sava să le ție popa Chirfoti, să mă pomenească și pre mine și pre părinții miei.

Iar cine dintru rudile mele va strica această tocmeală ce am tocmit eu să fie anathima de 318 sfinți ce sînt în Nicheia și să lăcuiască cu Iuda și cu Ariia într-un loc.

Și mărturii: popa Iane de mahala i jupîneasa Samfira i Vasilie postelnicul i popa Staico i Ana preoteasa și alți oameni buni cum așa am lăsat eu cu sufletul meu. Și pentru credința am pus pecetea.

Martie 15 dni, 7144 <1636>.

Eu popa Iane.

Jupîneasa Samfira.

Vasile postelnicul.

Eu popa Staico.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ț. Rom., nr. 127, f. 399. Copie.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 178–179.

230

1636 (7144) martie 15.

† Adecă como să să știe că am vîndut eu Stana, fata lu Bădilă, co soțul meu Dromea, partea de oci<nă> ot Dușești de în funile de moșie partea iai, cîtă să va afla și cîmpu și pădurea și de șăzutul satului, de hotar pînă hotar și peste tutu locul ot Dușești. Și am vîndut lu Gherghe postelnicul ot Mărăzănăștie ca să hie [lue] lui moșie feciurieluru și năpoților lue și strănepoților.

Și cîndu am datu banie au fust boiarii ot goro i ot dul i ot crăstu meastu. Și au dat aspri gotuvi 750 de arginții.

Și mărturie am posu: popa Petcu ot Dușeștie și Manea Cot ot tam i Ion cruitorul ot tam i Stan Holu ot tam i Mănici ot tam i Dubrea ot tam, Ion postelnicul ot Fuiște i Pîrvul ot Șturăbani i Mîine postelnicul ot tam i Mihăilă ceaușul ot Mîrzănești i Martin ot Gabruvu, Radulu Zăbul ot Drănăștie i Mogoș vătahul ot Mîrzăniști. I aldemașu 2 vedré 80 de bani.

Пис мѣсеца мартѣ еі дни, въ летъ х³р^мд.

Eu popa Petcu.

Mănecul.

Ionu.

Stanahul.

Dobri.

Ionu potelnicul.

Prăvul.

Mîine.

Mihăilă.

Martin.

Radulu de a noastră credințe tuți degetele.

Mogoșul.

Dobrin.

Arh. St. Buc., Mitrop. T. Rom., CXLIV/5. Orig., hirtie (31 × 21). Copie, ibidem, ms. 129, f. 245v.

231

1636 (7144) martie 15, București.

† МНОГОСТІЕЮ БОЖІЕЮ, ІУ МАТЕЮ БАСАРАБА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВОМН СІЮ ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МН СВѢТѢН, БОЖЕСТВЕНѢН МОНАСТІР ГЛАГОЛЕМАГО Plumbuita de la podul Colintinii, hram sveti Ioan Preadetece și egumenului popa Calinicu, ca să aibă a ținerea sfînta mănăstire locul de lîngă mănăstire de în piatră în piatră cum au ținut și mai denainte vrême, pînă în Vadul Țiganului. Pentru cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, avut-au egumenul popa Calinic de la mănăstirea Plumbuita pîră cu jupîneasa Neacșa, fata . . . ¹ și au venit înainte domnii méle la divan de se-au pîrît de față și așa pîrîia jupîneasa Neacșa ca să ție loc mai mult pîn-⟨1⟩a stejar, ca să împresoare locul mănăstirii.

Într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége și am ales domnia mea de am trimis de în divan pre cinstiții deregătorii domnii méle, jupan Gligorie vel logofăt i jupan Miho biv vel spatari i jupan Ianu biv vel portar, să meargă la mănăstirea Plumbuita să socotească și să strîngă oameni buni și megiiși de pre înprejurul locului carii au știut și mai denainte vreme, să aibă a mărturisi cu sufletele lor cum vor ști, pre unde au ținut sfînta mănăstire și pre unde au ținut jupîneasa Neacșa.

Într-acéia, acești boiari carii scriu mai sus, ei au strînsu megiiși de pre înprejurul hotarălor și de sus și de jos, anume: Theodosie călugărul și Efthemie de Fundéni și de oraș de București, popa Stanciul și Costea gramaticul de la besérecă domnească și Șerban, feciorul lu Seman și de Dobroești, Radul ce au fost slugă la tatăl jupînesei Neacșei și de în Ambești, Tatomir. Deci acești oameni buni, ei toți aș-au mărturisit cu sufletele lor înaintea acestor 3 boiari ce scriu mai sus, cum au ținut mănăstirea Plumbuita loc pînă în

Vadul Tiganului, iar mai sus au ținut jupîneasa Neacșa cu surorile ei. Deci acești 3 boiari, Gligorie vel logofet i Miho biv vel spatar i Ianiu biv vel portar, împreună cu acești megiași ce scriu mai sus, ei au pus hotar 4 pietri de moară de-au hotărît locul mănăstirii Plumbuita și au pus sémne de cătră jupîneasa Neacșa ca să <nu mai fie>² cu priciune unii de cătră alalți. Și am văzut domnia mea și cartea acestor boiari de <ce scriu mai sus de hotărâle de>³ mai sus.

Derept acéia, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Plumbuita ca să-și fie locul cu bună <pa>ce, cum l-au ales și l-au îpietrit acești boiari ce scriu mai sus, să fie sfintei mănăstiri ocină moșie cum au fost de veacu și neclintit de nimenilea. Инако да нѣст, по рече господство мн.

И исправник, сам рече господство мн.

Пис Лепѣдат логѡфет & Бѣкѡрещі, мѣсеца мартіе єї дѣни и от ѡдама в лѣт ^хрмд⁴.

† Іу Матею кверѡда, мноостію божію господннѣ.

Іу Матею коекод <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, III/4. Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Copie ibidem, ms. 255, f. 18v.

¹ Loc alb.

² „nu mai fie“, după ms. 255, f. 18v.

³ „ce scriu mai sus de hotărâle de“, după ms. 255, f. 18v.

⁴ A scris Lepădat logofăt în București, luna martie 15 zile și de la Adam în anul 7144 <1636>.

232

1636 (7144) martie 17.

† Scris-am eu, Dragomir din Șiuci și cu jupîneasa mea, Stana, acesta al meu zapis, cum să fie de mare credință la mîna popii lu Stan din Titești, cum să știe că i-am vîndut eu Dragomir cu jupîneasa mea, Stana, i-am dat siliște lu Negoită de în sat din Titești cu locuri de în cîmpu, cîte să vor afla ale acei dëlnițe ale lu Negoită, cîte să vor afla de pestre tot hotarul și în cîmpu și în pădure și munte și apă, cîte să vor afla ale acei dëlnițe [ale acei dëlnițe] ale lu Negoită. Și -i-am mai dat și 1 loc de după Gruiu cum mi se va [afla]¹ veni de în livada boerească. Și mi-eu dat bani 4 000 și 1 cal, dereptu 1 200.

Și după această tocmeală să știe că ne-am înfrățit să ne fim frați de acum pînă în veac și să-mi pomenească părinți și socrii la pomenic². Și ce i-am vîndut să fie vîndut, iar să n-aibă a se mai mesteca vru loc de acele dëlnițe într-aceasta ce i-am dat, ce numai să fie ce i-am dat.

Și mărturie încă a fost: de Titești, Ion Vîrvor și Mărtin și Bolovan și Ion Bașta și popa Stanciul și vătahul Coica de Căpățineni și den Clocotici, popa Stan și frate-său, Stoica și Dragomir de Bumbesti și nepotu-său, Stanciul și de în Cocoli, Stanciul, de Boișora, Stanciul i popa Radul.

Iar cine să va ispiți a sparge, de ruda noastră, acest zapis și aceasta frăție, să fie procler și afurisit de 318 otța ije vă Nichei și de vlădica Hristos.

Бѣ лѣт ^хрмд. Пис мѣсеца мартіе єї дѣни.

Eu Dragomir <м.р.>

Arh. St. Buc., A.N., CCLXXXVIII/40. Orig., hirtie (26 × 25), pecete aplicată.

¹ Cuvînt șters.

² În text „moménic“.

† Милостію Божію, Іу Матен Басараба воевода и господинъ вѣсон земли Угровлахинскіи. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми Гниин Коци кѣпец и съ сини его, елици Богъ даровает, якоже да ест емѣ един децѣ за циган, по нме Пѣтрѣ циганѣ и съ сини его елици хошет творити. Понеже тог деца за циган Пѣтрѣ, он быст жѣпанецев Симен столничесин и Радѣлѣн бана Бѣзескѣ и Предѣи постелинк шт дѣдинѣ. Я потом, егда выст въ дѣны Леви воевод, а жѣпанца Симѣ столничаса и Радѣлѣ бана Бѣзескѣ и Прѣда постелинк, они вси въкѣпѣ шѣкѣшѣ ест и дарова и дал ест тог децѣ за циган Пѣтрѣ више пис Гниин Коци кѣпец шт своих добро волѣ, без не една милост, радї многа слыжеѣ что ест послѣжила на тревогѣ им, яко да ест емѣ дѣдинѣ стоателна въ вѣкы и въ властѣ мира.

И видѣхъ господство ми и записѣла им шт дарованіе на рѣка Гниин Коци кѣпец како ест више пис, в лѣт хЗрлн и съ кѣстѣдин им въ запис.

Сего ради, дадохъ и господство ми Гниин Коци кѣпец, яко да ест емѣ съ деца за циган по нме Пѣтрѣ циганѣ нже више пис шт дѣдинѣ емѣ и синовом и вишком и прѣвнѣщедом стоателне въ вѣкы и не шт кождо непоколѣнмом да не ест по реченїа господства ми.

Се оуже, и свѣдѣтелн положна господство ми: жѣпан Хризѣ великн бан Кралевскн и жѣпан Ивашко вел дворник и жѣпана Глигоріе великн логофет и жѣпан Дѣмитрѣ великн вистѣар и жѣпана Прѣда великн спатар и жѣпана Неделко великн ключар и жѣпан Басиліе великн столник и жѣпана Бѣзинка великн колмс и жѣпан Бѣчина великн пѣхарник и жѣпана Костантин великн предстател. И исправник, жѣпан Глигоріе великн первн словополежен.

И аз, Тѣдор спѣден, брат малн Дѣмитрѣ логофета Пановича, мазах въ вес наша рѣкше Бѣкѣреци, мартіе нї-гв дѣни лѣт господинѣ хЗрлз, Ядамлеже хЗрмд.

† Іу Матюю ешеєвѣда, милостію божію господинь.

Іу Матюю воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ghinea Coți negustorul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie un copil de țigan, anume Pătru țiganul, și cu fiii lui, cîți va face, pentru că acest copil de țigan, Pătru, el a fost al jupaniței Sima stolniceasa și al banului Radul Buzescul și al lui Preda postelnicul de moștenire. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, jupanița Sima stolniceasa și banul Radul Buzescul și Preda postelnicul, ei toți împreună au făgăduit și au dărui și au dat acest copil de țigan, Pătru, mai sus scris, lui Ghinea Coți negustorul, de bunăvoia lor, fără nici o silă, pentru multa slujbă pe care le-a slujit-o la treburile lor, ca să-i fie dedină statornică în veci și în bună pace.

Și am văzut domnia mea și zăpisul lor de danie la mîna lui Ghinea Coți negustorul, cum este mai sus scris, în anul 7138 și cu custodiile lor în zăpis.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Ghinea Coți negustorul, ca să-i fie acest copil de țigan, anume Pătru țiganul, care este mai sus scris, de moștenire lui și fiilor și nepoților și strănepoților, statornic în veci și de nimeni neclintit să nu fie, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori a pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina

mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie primul mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, fratele cel mic al lui Dumitru logofătul am scris în cetatea noastră numită București, martie 18 zile, anul domnului 1636, iar de la Adam, anul 7144.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Bibl. Acad., CXXV/46. Orig. hirtie (41,5 × 28), pecete timbrată.

2 34

1636 (7144) martie 20, București.

† Zde bolearii judecători ai lu Pannă vtorii spatâr, sinu Dumitrașco cliucerul ot Filipești, care ține pre nepoata Mitrei dvornicul și ai lu Pătrașco postelnicul, nepot Neagăi vorniceasa și ai părintelui egumenului Melentie de la mănăstirea a lu Mihaiu voevod, po ime: jupan Hriza vel ban i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Gligorie vel logofăt i jupan Nedelco vel cliucer i jupan Costandin vel postelnic și jupan Vasilachi vel stolnic, ca să caute și să adevereze pentru satul Suharna, fost-au cumpărat de răposatul Mihaiu voevod pînă au fost Mitrea vornicul viu au făcut-au mănăstirii hrisov, să-l ție, după ce i-au tăiat domnia lui capul Mitrei vornicul, însă cum vor afla cu sufletele lor pre dreptate. Și zioa la Paști.

Писа Лепѣдат ЛѠГѠФѠТЪ СЪ БѠКѠРЕЦІИ, МАРТІЕ КЪ ДѠНИ, ВЪ ЛѠТЪ 7144¹.

† ІѠ МАТЕЮ ВОЕВОДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

Bibl. Acad., CXL/99. Orig., hirtie (19,5 × 14), pecete aplicată.

¹ „A scris Lepădat logofătul în București, martie 16 zile în anul 7144” <1636>.

235

1636 (7144) martie 21, București.

† МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ІѠ МАТЕН БАСАРАБА ВОЕВОДА І ГОСПОДИНЪ. ДѠВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЮ ПОВЕЛѠНІЕ ГОСПОДСТВА МИ АЦЕТОР ОАМЕНИ, АНУМЕ: АНАНИИ ОТЪ СѠБИЦЕАУ І ДРАГОМИР І СТАН ОТЪ ПѠТѠРЛАГЕ, НЕПОЌИ КОРНИИ ОТЪ ЦІНДЕШТИ și cu feciorii lor și cu frații lor cu toți cfiți vor avea, ca să fie volnici cu această carte a domnii méle de să ție toată partea de ocină a moșu-său, Cornii ot Cîndești, oarecîtă se va alége partea lui despre tot hotarul, pentru că această ocină den Cîndești fost-au a lor de moșie despre moșu-său Cornea, despre tot satul Cîndeștii a patra parte și de apă și den uscat și den șăzutul satului și de preste tot hotarul. Și tot o au ținut cu bună pace.

Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnii méle, după moartea moșu-său, Cornii, se-au sculat Calen i Procicanul i Văsiu den Cîndești, ei se-au sculat cu pîră, ca să ia și să înpresoare această ocină a Cornii den Cîndești, fără de nici o treabă și au venit înaintea domnii méle în divan de se-au pîrît de față. Și așa pîrîia niște nepoți ai acestor oameni ce scriu mai sus, Calen i Procicanul i Văsiu, cum n-au avut Cornea, moșul Ananii i Dragomir i Stan moșie în Cîndești denpreună cu moșii lor și cum au fost luat și megiași în zilele Radului voevod și nu le-au putut căuta lucrul. Deci într-acéia domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége înpreună cu toți cistiții dregătorii domnii méle. Și am dat domnia mea Ananii și lu Dragomir și lu

Stan lége 12 megiași pre răvașe domnești, anume: ot Cîrlomănești, Dobrin i Stan al Imaniți i ot Săséni, Radul al Niții i ot Băbéni, Stoian Ghindar i ot Plecicoi, Negrilă i <Ra>dul cel mare i ot Policioi, Oancea i ot Trestiani, Vlăducea i ot Pîrscov, Ivan <i St>anciul Robul i ot Pătîrlage, Lera lu Hîrsu i Dobrotă, ca să jure cum n-au fost trei moși în sat în Cîndești, ce-au fost patru. Și au mersu cu légea deplin la zi de au jurat la sfînta piscupie de la Buzău pre sfînta evanghelie naintea părintelui Efrim episcopul. Și am văzut domnia mea amîndoao răvașele domnești și cartea părintelui episcopului de jurămînt la mîna lor, cum scrie mai sus. Și au fost la jurămînt acolo ispravnic sluga domnii méle Marin portarul.

Derept acéia, am dat și domnia mea Ananii și lu Dragomir i Stan cu frații lor, ca să ție partea moșu-său, Cornii, toată, a patra parte despre tot hotarul Cîndeștilor, ca să le fie lor moșie și coconilor în véci, cum le-au fost și mai denainte vreme, pentru<că> au rămas acei oameni toți de lége și de judecată, cum mai multă treabă să n-aibă.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, Глигорѣн вел лугуфет¹.

Писа Доумитроѣ логофетѣ ѿ Бѣскреци, мартаѣ къ дъни, в лѣтѣ хрѣма².

† Іу Матен ввеквда, милостію вожію господнѣ.

Іу Матейу воеводѣ <м.р.>

Bibl. Acad., CXCVI/74. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată.

¹ „Și ispravnic, Gligorie marele logofăt“.

² „A scris Dumitru logofătul în București, martie 21 zile în anul 7144“ <1636>.

236

1636 (7144) martie 22.

† Adecă eu Sas de Cotești și cu ginere-mieu Tudor și cu fii-mea Neacșa și cu nepoto-mieu Luca, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna cuscru nostru Ghinei Turculescul și la mîna frăți-ne-său Mihnei, cum să să știe că i-am vîndut locul de în dos, dereptă bani ga<ta> ughi 7. Și l-am vîndut de bunăvoea noastră, să le fie lor de moșie și ior și feciorilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și tuturor carii Dumnezău va dărui de întru ei.

Și mărturii: Iane postelnic și Neca Chefala și jupanul Neca Casul. Și am scris eu Zahariia de în Mățău. De aceasta scriem și mărturisim și pentru credința pusu-ne-am pecețile și iscăliturile.

Пис мѣсеца мартаѣ къ дъни летѣ хрѣма.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XCIV/12. Orig., hîrtie (31 × 22), 2 peceti aplicate. Copie ibidem, ms. 137, f. 294.

237

1636 (7144) martie 23.

† Adecă noi toți megiașii din Fîntnélé, anume Voico i Bălan i Tudoran i Lazăr i Drăgan i Stoica și alalți toți cîți sîntem frați pre acest vad de moară, însă din stejariu pînă la un ulm, cum merg și sămnele, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna jupînului Hrizei velicăi ban

Cralevschi, cum să știe că i-am vîndut acest vad de moară ce este mai sus scris, de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor și a înprejurînilor locului și din sus și din jos, însă za bani gata ughi 46 aspri gotovi, ca să fie dumnealui moșie și coconilor moșie ohabnică cu zăpăsul nostru de vînzare.

Și la această tocmeală fost-au mulți boiari mărturie, anume: Mitrea postelnicul ot Dragomirești i Gherghie cantaragiul ot București i Tudor dvornic. . . ciori i Dan vâtaf i Manea călărașul ot Fîntînele și alți mulți boiari cîți nu i-am scris. Și pentru credința pusune-am degetele.

Și am scris eu, Pană, sin Ivașco logofăt din Pitești. Scris la martie 23 zile, anul 7144 <1635>.

Voico.

Bălan.

Tudoran.

Drăgan.

Stoica.

Lazăr.

Gherghie cantaragiul.

Bibl. Acad., F. LXXXI/99. Copie.

238

1636 (7144) martie 23.

† Adecă eu Udrea și eu juțineasa Udrei, Sora și cu feciorii noștri, scriem și mărturisim cu acest zăpăsul al nostru, ca să fie de mare credință la mîna Pîrvului logofătul cum să se știe după ce au vîndut nepotu nostru, Tudor, pimnița cu locul ei Mitrei postelnicul, vîndut-am și noi partea noastră de loc cît au fost lîngă nepotu nostru, Pîrvului logofătul, fratele Mitrei postelnicul, drept ughi 10. Și l-am vîndut noi de a noastră bunăvoe cu știrea tuturor vecinilor și de în sus și de în jos.

Și au fost la această tocmeală mărturie: părintele Vasilie egumenul de la svînta mănăstire de la Bistrița și părintele popa Manta și Iane zaraful și Lazăr, frate popei lu Anghel și Sava postelnicul ot Tîrgoviște și Dragul logofătul și alți mulți, cari-și vor pune pecețile și iscăliturile.

Și am scris eu, Bratul grămăticul *въ мѣсець мартіе кѣ дѣни, лѣтъ 7144.*
Eu, Sora, în loc de inel pos-am degetol ¹.

† Ermonah egumen Vasilie ot Bistreța

Eu popa Manta, mărtu(ri)sesc

Erohdiiacon Mihăilă

Sava postelnicul ot Tîrgoviște ²

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XXXIX/1. Orig., hîrtie (31 × 21,5), 4 peceți aplicate.
EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Arhimandritul Vasile Tismăneanu*, 555–556.

¹ Același scris cu al ermonahului Vasilie.

² Semnături autografe.

Zapisul Vlădaii i Rada, fétele Manii i Dimii i Toateri pântru moşie în Cîrnitură, scris la mîna Lupului căp<itan> ot Lapoşi, leat 7144 <1635>, martie 24.

† Adecă eu Vlădae, fata Manii i Dima i Toader ot Lapoşi, dat-am acesta al nostru zapis ca să fie dă bună credinţă la mîna dumnealui Lupului căp<itan> ot Lapoşi, cum să să ştie că i-am vîndut dumnealui moşie în Cîrnitură, stînji 134, po bani 88. Şi am vîndut dă a noastră bunăvoe şi cu ştirea tuturor fraţilor noştri şi din sus şi din jos, ca să-i fie dumnealui moşie stătătoare în véci. Şi cînd am vîndut această moşie, fost-au mulţi oameni buni mărturie.

Şi pentru mai adevărată credinţă ne-am pus şi noi dégetele mai jos ca să să crează.

Eu Vlad<ae>. Eu Rada. Eu Dima. Eu Toader. Eu Marco ot Glaveş mart<or>. Eu Radul Cazacu ot tam. Eu Stanciul ot...¹. Eu Ghiorma ot tam. Eu Nan Boghean. Eu Boicul ot Răzturnaté. Eu Marco mart<or> ot Carcadiul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Tirşor, nr. 718, f. 732v. Copie.

¹ Loc alb in text.

† Scris-am eu, Paraschiva, feciorul lu Vlad Văcarea ot Bărbuleţ, acesta zapis al meu, cum să se ştie că am vîndut eu Paraschiva partea mea de ocină den Bărbuleţ, toată, de preste tot hotarul cîtu se va alége, de a mea bunăvoe popei lu Şarban şi Manei şi lu Neagoe, feciorii popei Stanciului ot Bărbuleţ dereptu 1 105 costane.

Şi mărturie au fost: ot Bărbuleţ, <Lep>ădat Roşca şi Guţilă şi Lepădat... an, feciorul lu N<ea>gu Cinpoitoriul i ot Petrari, Ra<du>, feciorul Cîrstei lu Bărcan şi Dobrotă¹ şi au fostu şi Băilă şi Diicul gramaticul şi Manea feciorul lu Dragotă şi Păd... şi Cornea şi Şerbu ot Gémenele, Cîrstea...

† Пис мѣсеца мартіе кѣ днѣ, въ лѣтѣ 7144.

Muzeul municipiului Bucureşti, nr. 35 822. Orig., hirtie (30 × 31), rupt.

¹ Cuvintele „şi Dobrotă” adăugate între rînduri.

† Adecă jupan Tudoran sulgerul, scris-am acesta al meu zapis ca să fie de maré credinţă, cum să se ştie toate moşiielé melé şi eu rumânii toţi şi dă moşii şi dă cumpărătoare şi toţi ȕiganiii meii şi dă moşie şi dă cumpărătoré toate bucatelé melé, cîte amu şi ha<i>ne şi ce să va găsi dă agonisitul meu şi de la părinţii mei, să fie pré mîna feciorilor meei, anume: Iane pe harnicul i Badea peharnicul i Pîrvul. Şi în viaţa mea şi după morte, alt neménea să n-aibă amestecătură nimic, nici în moşii, nici în rumâni, nici în ȕiganie,

nici în marhă, nici în haine, nici orice să va afla dă în agonisitul meu, numai să fie pré mîna feciorilor mei caré-s mai sus scriși, să facă tréi părți, iar alt neménea să n-aibă treabă, măcar pînă la un cap de ață, tot pré mîna lor fie; c-am lăsat eu, dă bunăvoia mea și în viața mea și după morte mea ca să fie tot pré mîna lor.

Și am pus și mărturii: jupîn Mateiu clucerul ot Cotești i jupan Lăudat comisul, Arsenii clucerul ot Vlădění i Barbul stolnicul i Stanciul logofătul ot Cîlcești i Albul ot Lăfnești i Bulbosii ot Berévoiaști i Dragomir comisul i Văsiu ot Rătevoiaști i popa Radul ot Vlădești i popa Savul ot Cotești și încă mulți omeni buni dă pré înpréjuru, caré nu e-u scris aicea.

ΠΗC ΜΑΚΚΕCΙΑ ΜΑΡΤΙΕ ΚΕ ΔΗΝΚ, ΕΥ ΛΕΤ Χ³ΔΑΜΡ.

<Pe verso, adaus ulterior, de altă mîna și cu altă cerneală:>

berbeci mari	18, bilit 1
întîrții	18, perit 7
mioré	33, perit 3
vătoi	4
vătue	6
șapi mari	3
capré ster<pe>	3
capré cu lapte	10, perit 1
oii sterpe mari	13, lipsă pei 9
măinzări	85
melé	36
meei	50
iadé	5
iazi	6
la Oțelea, oi str<pe>	3
maînzaré	1, melă 1
notin	1
notenă	1
la Codrea păcurarul, simbrii:	
oi măinză	4 mele 2 mei 2
notin	2
la Oprea păc<urarul> notin	1

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XCIV/10. Orig., hirtie (31,5 × 21,5), pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 137, f. 31v-32.

242

1636 (7144) martie 29.

† Adică eu, Déto și cu frate-miu Gîrbaci, feciurie lu Gîrbaci căpitanul, scris-am și mărturisim cu zăpisul nostru să fie de mare credință la mîna jupînu-loe Loiz cliucer și jupînésii loe, Dobra, cum să să știe că i-am vîndut via de în Dealul Bucureștilor, 4 pogone, cum méрге de în pole pînă în vîrhu, derept 212 000 de bani gata. Și i-am vîndut de bunăvoia noastră să-i fie moșie ohabnică în vecie și feciurilor și nepoților și strenepoților. Și am luoat tot bani gata de la jupînul Loiz și cu înștirea totorora vecinilor.

Mărturie: părintele popa Bran și jupînul Petrea sliujgiriul, sinū Aslan vornicul i jupan Dumitrașco cliucerul, fratele lu Mihai spatarul Coșofenul i Vădislav logofătul. Și pentru credința, am pus și pecéte. Acest<a> am scris.

Pis méseşa martie 29 dni v leat 7144 <1636>.
Eu Datco
Eu popa Bran ot mahala
Pétre sulgér
Dumitraşco cliucer ¹.

Bibl. Acad., DCXXIII/45. Orig., hirtie (31 × 21), 2 peceţi aplicate. Copie la Arh. St. Buc., ms. 255, f. 263.

¹ Semnături autografe.

243

1636 (7144) aprilie 1.

Adică eu Costea, ginerile lui Dumitru Bordii, şi eu, Drăgan, nepotul lui Dumitru Bordii din Prooroci, scris-am acest al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna Radului păharnicul ca să să ştie că i-am vîndut noi jumătate de sat din Prooroci, în judeţul Oltului şi din Olt şi din Romănaţi, toată partea lui Dumitru Bordii, cu tot venitul, din cîmpu, din pădure, din apă şi din dealul cu viile şi din siliştea satului şi cu vaduri de moară, de preste tot hotarul, cît să va alege şi cu ocina de la Ghizdavul şi de la Dumbrăviţă ce iaste deosebi din satul Proroci ce iaste a noastră, iar despre Dumitru Bordea. Pentru că am vîndut noi aceste moşii Radului păharnicul toate drept zece mii de bani gata, însă făr de o cedvirte a mea a lui Drăgan, ce iaste a patra parte din ceastă jumătate de sat din Proroci cîtă să va alege.

Şi am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, cu ştirea tuturor boerilor dinprejur şi a megiişilor. Şi ne-au dat toţi banii gata în mîinile noastre ca să-i fie dumnealui de moşie şi coconilor în veci.

Şi am pus şi mărturii: pan jupan Drăguşin vel portar i Diicul cuparu i Radul căpitanul din Fărcaş şi Stan clucerul din Balşi şi Pătru slujerul din Fălcoi şi Ghinea slujerul din Văleni şi Tudor comisul din Milcoiu i Staico ot Puturoasa i Iane păharnicul din Băbeni i Pătru păharnicul i Badea păharnicul ot Comani i Dumitru din Sfinteşti i Radul i Crăciun i Manea i Stoica ot Gor Criva, Hodor i Şărbul i Stanciul păscarul i Filip judeţul ot Slatină cu pîrgarii. Aceasta am scris şi pentru credinţa ne-am pus degetile cu peceţi ce am avut, ca să să crează.

Pis Tudor spudei ot oraş Bucureşti, measeşa aprilie 1, 7144 <1636>.

Eu Costea.

Diicul cupar.

Eu Drăgan.

Radul căpitan.

Eu Pătru slujer.

Λοίεον κλουζαρ ¹.

Staico păharnic.

Ene păharnic.

Pătru păharnic.

Stan căpitan.

Tudosie păharnic.

Şi au fost şi Oprea din Cîrstieneşti şi Dragomir din Şuici mărturie la acest zapis.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CCCXXXVII/1 (nr. 4). Copie.

¹ „Loiz clucer”.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voevod și domn a toată Țara Rumânească, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basaraba voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstituțului boiariului domniei mele, jupan Dumitru Dudescul vel vistier și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dăruia, ca să-i fie lui moșie la Săcuiani, în județul Elh<ov>, însă partea lui Ionașco comisul, stînjini 300, care iaste moșie aleasă și hotărîtă despre megiașii din sat, de la plopi pînă la cruce, oricît se va alége du preste tot hotarul, pentru că o au cumpărat jupan Dumitru Dudescul vel vistiar, acești mai sus ziși 300 de stînjini de moșie de la Ionașco comisul și de la Jupîneasa lui Neacșa și de la feciorii lor, Cernica armașul și Paraschiva din Săcuiani, drept ughi 45, bani gata, stînjinul cite bani 30. Și au vîndut ei de bunăvoia lor, fără de nici o silă, cu zapis de la mîna lor și cu boiari măturii, scriși în zapis, anume: Bunea logofătul și Dumitru logofătul și din București, popa Borcea eclisiarhul și Iane portariul și din Văcărești, Nan logofătul și din Săcuiani, Dobre armașul și fratele lui, Udrea și Mateiu cliuciarul.

Și iar au cumpărat cinstitul boiariul domniei mele, jupan Dumitru vel vistiar moșie la Săcuianii megieșăști, de la Stanciul și de la frate-său Vișină și de la Guțul din Stîlpéni, însă să se știe din siliștea satului 80 de stînjini și din moșia Butiiianul stînjini 300, care să chiamă partea Vătășească, drept 8 000 aspri gata, ce au fost a lor de baștină. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare de la mîna lor, cu mulți boiari măturii scriși în zapis, anume: de la Topolovéni, Borcea logofătul și Tudor stolnicul și din Văcărești, Nan logofătul și din Bobești, Pădure, feciorul Lăței și din Brătiiani, Ștefan logofătul. Și au vîndut ei de bunăvoe cu știrea tuturor megiașilor după înprejurul locului și din naaintea domniei mele.

Iar după acéia, cînd au fost mai pre urmă, iar Dobre armașul, feciorul Oprii logofătul din Săcuiani, el au rădicat pîră pentru moșia de la Săcuiani ce o au fost cumpărat boiariul domniei mele Radul logofătul Dudescul, feciorul lui Dumitru vel vistiar, de la Stanciul și de la Vișină și de la Guțul. Și au venit înaintea domn'ei mele la divanul cel mare, de s-au pîrît de față cu Radul logofătul. Și așa pîra Dobre armașul, cum că el iaste moșnean din Săcuiani și iaste mai volnic el a cumpăra această moșie decît boiariul domniei mele Radul logofătul Dudescul ca să-i lépede banii înapoi, iar Radul logofătul, el s-au plîns la divan cum cînd au fost cumpărat cinstitul boiariul domniei mele jupan Dumitru vel vistiar, tatăl Radului logofătul, moșie întîiu la Săcuiani, de la Stanciul călugărul Fundeanul, au mers Radul logofătul Dudescul în casa lui Dobre armașul, la Săcuiani, de au întrebat pe Oprea logofătul și pe fiiu-său Dobre armașul și pe toți săténii și megieșii din sat și toți au fost atuncea bucuroși ca să o cumpere. Și această moșie, ia au fost tot dintr-un moș, iar acum nu să suferă.

Apoi întru acéia, domniia mea singur am căutat și am judecat după dreptate și după lége, împreună cu toți cinstiți boiarii domniei mele și bine am adevérit domniia mea cum că cînd au cumpărat, au fost întrebat pre toți megiașii din sat și au fost cu voia tuturor și cum că iaste această moșie tot dintr-un moș. Deci au rămas Dobre armașul de lége și de judecată dinaintea domniei mele.

Drept acéia, singur domniia mea am dat ca să fie Radul logofătul moșia ce o au cumpărat de la Stanciul și de la Vișină și de la Guțul, cu bună pace, iar Dobre armașul să nu aibă nici o treabă, pentru că iaste moșia dintr-un alt moș.

Și iar să fie cinstitului boiarului domniei mele, jupan Dumitru vel vistiar Dudescul un răzor de vie la dealul Bîrzeștilor, ce iaste alături cu viaa lui Dumitru vistiarul, însă răzorul de la Gonțea, pentru că l-au cumpărat jupan Dumitru vistiarul de la Dragomir dorobanțul și de la făméia lui Marica din Bîrzești, drept 1 600 aspri gata.

Și iar au cumpărat Dumitru vel vistiar un sălaș de țigani, anume Nan țiganul și cu țiganca lui, anume Mușa și cu feciorii lor, anume Bîra lăutariul și Dumitru lăutarul și Stoica și Dragomir și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, de la Dragotă, feciorul lui Cazan din Băbéni, din județul Ialom<ița>, drept ughi 100 bani gata.

Și iar au cumpărat jupan Dumitru vel vistiar o țigancă, anume Stana, țiganca Bîrăi țiganul, de la Dionisiia călugărița și de la nepoții ei, Dumitru postelnicul și Stan de la Tătărăi, din județul Ialom<ița>. Și au vîndut acești mai sus-numiți oameni acești țigani, ei de a lor bunăvoie fără de nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor dupe-nprejurul locului și dinnaintea domniei mele. Și am văzut domniia mea și zapise de vînzare cu mulți boiari și oameni buni mărturie, anume: din București, popa Borcea eclisiiarhul și Iane portariul și din Bîrzești, Nan logofătul și Négre și Buica și din Topoloveni, Borcea logofătul și Tudor stolnicul și din Orbeasca, Marco logofătul și din Bîlcirești, Șarban logofătul și din Nicșăști, Stoica logofătul.

Pentru acéia, am dat singur domniia mea jupanului Dumitru Dudescul vel vistiar, ca să-i fie lui moșia și viile și țiganii, stătători și ohabnici, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea, pe: jupan Hrizea vel ban de la Craiova i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistiar i jupan Preda vel spătar i jupan Vasilie vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vucina vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic. Și ispravnic, Grigorie vel logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în scaunul orașului Bucureștii, în luna aprilie 1 dni, leat 7144 <1636>.

Acest isvod s-au scris pe limba rumânească de pe uricul cel slovenesc de Lupp Dascăl slovenesc la Școala domnească din București.

Az Lupp dascăl slovenesc izpisah.

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 35 854. Trad.

245

1636 (7144) aprilie 3, București.

† Milostiiu bojiu, Io Matei Basarab voevod i gospodinu vseia zemli Ungrovlahiscoe. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele lui Pătru și cu frate-său Gheocăi, neguțătorii și fiilor lor, cîți Dumnezeu le va dărui, cum să le fie lor satul Fometeștii din județul Vlçcii, jumătate, din cîmpu, din pădure și din apă și cu rumânii, din siliștea satului și de preste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, și cu tot venitul cît se va alége. Și încă și rumânii să să știe pre nume: Iancu i Stan i Hamza cu feciorii lor și Anghel și Turcul i Dan cu fiiu-său Stoica și Voda și Vistion și Iova și Manciu cu frate-său Stănilă și Danciu boariul și Pfrvul și Bîra i Lupul și Barbul și Zisul și Finice cu frate-său Oprea și Preda cu frate-său Lepădat și Meniia și Vladul și Iuga și Călin cu frate-său Lepădat și din feciorii Diei

și Dan Șchiopul și cu feciorii lor și cu toate părțile lor de moștenire și cu tot venitul.

Pentru că acest sat Fometeștii au fost al lui Staico paharnicul Rudeanul de moștenire încă de mai înainte vreme. Iar când au fost în zilele lui Leon vodă, iar Staico paharnicul, el au fost căzut la mare nevoe de cătră domnie. După aceea, Staico păharnicul cu nimica n-au putut să-și plătească capul dintr-aceia nevoe, numai ce au vîndut Staico păharnicul satul Frăteștii și au fost spus jupînesii lui naintea părinților ei. Și au dat Staico păharnicul jupînesii lui pentru satul Frăteștii, i-au dat satul Fometeștii cu zapis de la mîna jupînesii Radei. Și tot au ținut jupîneasa Rada satul Fometeștii cu pace. Apoi, după moartea lui Staico păharnicul, au căzut și jupîneasa Rada în mare nevoe. După aceea jupîneasa Rada au luat bani de la Pătru și de la Ghioca neguțătorii și s-au plătit de acea nevoe.

După aceasta, când cu fost la zi, jupîneasa Rada n-au avut bani să dea la neguțători, la Pătru și la Ghioca, ci au dat satul Fometeștii cu rumâni și cu tot venitul, care sîntu mai sus numiți, pentru ughi 300 jeltiți gotovi și pentru multu bine ce i-au făcut ia, iar au mai dat ei ughi 400¹, fără dobîndă, într-un an și jumătate. Și am văzut domniia mea și zapisul ei la mîna acelor neguțători, cum scrie mai sus și cu mulți boiari marturie scriși în zapis: pan Dumitru vel pitar, pan Dragomir vel armaș, Radul vel² vistier, Simon vtori logofăt i Cernat vel portar i Stroe logofătul, Bunea logofătul, Ghinea slujerul ot Vălêni i Udrea logofătul ot Rădăcinești i Marco logofătul i Preda logofătul i proci. Și au întrebat jupîneasa Rada pe toate rudeniile i pe Andrei slujerul i brat ego Radul și pă Vladul, sinu Vladului logofăt i pe Tudosie clucerul și pă Mitrea slujerul și Isar paharnicul i Chirca paharnicul, deaca nu vor da acești bani acestor negustori. Iar ei nicum n-au pohtit ca să dea ei bani acelor negustori, ci toți s-au lepădat, precum am văzut și domniia mea zapisul la mîna neguțătorilor cu multe mărturii, precum să n-aibă nici un lucru cu acel satu niciodată.

Dreptu acéia și domniia mea am dat lui Pătru și Ghiocăi neguțătorilor și am întărit cu această carte a domnii méle, cum să fie lor satul Fometeștii jumătate, moșie lor și fiilor lor și nepoților stătătoare, precum scrie mai sus, în veacu și de către nimini neclătit.

Drept acéia, am pus domniia mea și mărturii: pan Hrizea vel ban, pan Ivașco vel dvornic, pan Grigorie vel logofăt, pan Dumitru vel vistier, pan Preda vel spatâr, pan Nedelco vel clucer, pan Vasile vel stolnic, pan Buzină vel comis, pan Vucina vel paharnic, pan Costandin vel postelnic. <Ispravnic>, pan Simon vtori slovpolojen.

Și eu, Tudor spudei, namazam vă ves recșe³ Bucurește measéța aprilie 3, leat 7144 <1635>.

Io Matei voevod.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XXI/1. Copie; alte copii ibidem, ms. 449, f. 123v—124 și 719, f. 254—255.

¹ Textul „jeltiți... ughi 400” adaugat pe margine.

² În loc de „vtori”.

³ „namazam vă ves recșe” (am scris în orașul zis).

† Adecă noi, acești 12 boiare, carii am fost luați pre răvașele domnu nostru Io Matei Băsăraba voevoda de jupînul Mitrea pitarul și de Preda vornicul ot Balomirești și de Stan, carili caută partea Hogească ot Mușătești, însă anume boiari pre nume: ot Albești, Condilă postelnicul, ot Cepari, Eftimie pitarul, ot Stoinesti, Pîrvul logofătul Dolofan, ot Argiși, Anhele i Bad⟨ea⟩¹ vornicul, ot Rădăcinești, Udrea logofătul, ot Berindești, Oprea logofătul, ot Corbēni, Neagoe logofătul, ot Bucșănești, Vucomir, ot Zărnești, Stoica păharnicul i Vladul stolnicul, ot Brătiiani, Badea. Și zicea Stan că acea parte nu iaste vîndută Mitrii pitarul de Preda vornicul, pântru că iaste a lor moșie miluită de Pașadiia pre moșu-său.

Iar deca ne-am strîns acești 12 boiari, carii sîntem mai sus-screși, noi am cerșut la Stan zapisul Pașadii de milă, care zicea că au miluit pre moșu-său; el n-au scos nici un zapis naintea noastră. Deci deca am văzut că nu ne a⟨ra⟩²tă nici un zapis, noi am strînsu bîtrînii satului toții și alții megiași din prejurul locului de i-am ⟨in⟩¹trebat cum știu cu sufletele lor și i-am în-trebat care iaste partea Hogească și delnițiile boerești. Deci bătrînii satului și alți megiași ne-au arătat partea Hogească, acéle sîntu delnițiile boerăști. Și am văzut la Mitrea pitarul un zapis al Predei vornicul de ví⟨n⟩¹zare, care au fost vîndut Preda vornicul Mușătești cu partea Hogească, care să cheamă delnițiile boerești lu Vasilie spătarul ficiorul lu Mușat vistierul, ia⟨r⟩¹ Mitrea pitarul au cu⟨m⟩¹părat de la Vasilie spătarul cu acele părți cu tote preste tot, cum mărturisește și zapisele Predei vornicul de vînzare, cum au fost vînd⟨ut⟩² drept ughi 480, în⟨s⟩¹ă cu toți rumânii, însă cîți, sînt în sat și cîți sînt fugiți, ca să fie rumâni.

În⟨s⟩¹ă cîndu amă căutat acest lucru, tîmplatu-s-au și părintele egumenul Grigorie de la sveată mănăstire ot Argeș i jupan Bratul comisul i Ivașco clucerul, Thudosie clucerul ot Ruda i Stanciul județul ot Argeș.

Πησ ἀρχιαιε ῥ ἀδμη, λετ xερμα.

Condilă postelnic.

Eftimie pitariul.

Dolofan.

*Αγγελετ̃.

...⁴.

Opre.

Negoe.

Vucu.

Stoica păharnic.

Bratul comis.

Ivașco clucerul.

Tudosie clucer.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, III/18. Orig. hîrtie (31,5 × 21,51), 14 peceti aplicate.

¹ Omis.

² Loc rupt.

³ Anhelet.

⁴ Semnătură ilizibilă.

† Милостією божію, Іо Матео воевода и господинъ въсьои земле Уггров-лахїеское, вѣск велнкагш и прѣдобрагш, старагш покониагш Іо Бъсърава воевода. Дават господство ми, сіе повелѣніе господства мч колѣринѣ господства ми Нан постелник шт Бърѣтъецин и със синови си, еанцеже Богъ даровах, <п>коже да ест шт съда на прѣд оу мирно о свободно шт къ Радул сѣжар шт Фрежърѣини и шт къ жѣпаница его Марїа, <п>онеже нмал прѣд <господства ми> оу велнкѣи диван Нан постелник кѣпноже със Радул сѣжар шт Фрежърѣичи и със жѣпаница его Марїа радї нѣкѣи делн за шчинъ дѣдїм си Драгѣлов портар шт Мънецин, четвъртаго дело н шт Бърѣсецин четвъртаго дело, дел Драгѣлов портар и шт Мѣш>чел, четвъртаго дело что ест продад Нан постелник да платна прѣкїе жѣпанецев Ёрнинн, жѣпанецев Драгѣлов портар, занеже теу сіе више реченїе делн за шчинъ внало ест за дѣдинно Драгѣлов портар шт начпрѣжде врѣме. И въс дрѣжал със добро мирно до съмрѣт его. И къда ест вна на съмрѣтъ его, дрѣги сини не встал шт тѣла его без една дѣщирѣ по нме Белнка. И встал сіе дѣдине више пис по рѣк ен и въс дрѣжал пакнже със добро мирно до сеамрѣт ен. И къда ест вна на съмрѣт ен, а сіе веше реченїе шчинн ест встал, а жѣпаница Ёрнинн вна ест възнимал теу веше рѣх шчинн, радї прѣкїи ен.

Таже въ том, Нан постелник и със брат его Хризан и със Мнѣна, шни имѣла прѣд Радул воевод и със жѣпаница Ёрнинн. И съпрѣше се за лицѣ прѣд Радул воевод. Таже, въ том, господство емѣ гледал и сѣдни по правдѣ и по закон и дадох господство мѣ на стрѣд нм дѣ колѣри по рѣваш господски, по нме: жѣпан Черникн бнв вел дворникн и пан Тевдосїе бнв вел логофет и пан Мирослав бнв вел логофет и пан Мирослав бнв вел логофет и пан Ынка бнв вел логофет, іакоже да гледал по правдѣ. Въ том, сіе колѣри више пис и [със] кѣпноже със штицѣ наш кур влѣдїка Дѣка митрополнта сѣло добро гледал и истинствоваал како донеси Ёрнинн прѣкн въ къцо моуж ен Драгѣлов портар хѣ аспри тѣрскїи. Таже, въ том, теу колѣри више пис, шни и сице такмна със дѣше нм, іакоже да даст Нан постелник и със брат его Хризан<и> постелник и със шѣро са Мнѣна жѣпанецев Ёрнинн ѣгн ѣ. Въ том, Нан постелник и брат его Хризан и шѣро са Мнѣна не имѣли новци да [д] платите прѣкїе Ёрнинн, анѣ ест продад сіе делн за шчинъ више пис за ѣгн ѣп, да даст панецев Ёрнинн прѣкїе ен със ѣгн ѣ, а дрѣги новци, ѣгн п, что ест вна шт сѣдїи встал ест по рѣк Нанов постелник и със брат его Хризан и Мнѣнав. И въс дрѣжал със добро мирно до седа въ дѣни господства мч.

И къда ест вна, <седа> а Радул Фрежърѣнѣла със жѣпаница его Марїа, шни възвнгишан прѣд господства ми и съпрѣше се за лицѣ със Нан постелник ѣ велнкѣи диван. И сице прѣше се Радул сѣжер и със жѣпаница его Марїа, како нѣсет даст Нан постелник и брат его Хризан постелник и Мнѣна ни едни новци на рѣк Ёрнинн. Въ том, Нан постелник шн ест донесна по жѣпаница Нѣкша, снахамъ жѣпанецев Ёрнинн, да сведїтелствоваал прѣд господства ми и прѣд въсими честнтелїи правнтели господства ми и прѣд въс диванов како ест дал Нан постелник въс новци за пѣно, ѣгн ѣ, на роук жѣпанецев Ёрнинн.

Таже въ том, господство ми гледал и сѣдїль по правдѣ и по закон кѣпноже със въс диванов и дадох господство ми Нанов постелник іакоже да ест ѣ мирно и свободно шт къ Радул сѣжар и шт къ жѣпаница Марїа радї сіе делн за шчинъ више пис. Илн да имати давати шт теу ѣгн п что ест встал за средї на рѣк Нанов постелник, Радул сѣжар и жѣпанецев его Марїев ѣгн м, нан новци или дѣдїно, а дрѣги ѣгн м да внти по рѣк Нанов постелник със четом си. И една дел за шчинъ что ест вна Драгѣлов портар, шт Пошана, вна ест продад дѣщирѣ его Белнка, почтеннаго правнтел пан Гангорїе вел логофет на съмрѣт его да се погнѣвал.

<G>ЕГО РАДІ, ДАДОХ СЪМ ГОСПОДСТВО МИ Нанов постелник и със четом си шкоче да ест оу мирно и скободниѣн ѡт кѣ Радѣа Фрежурѣнов и ѡт кѣ жѣ-паница его Марїа и ѡт кѣ синови им и ѡт кѣ вѣсаѣх порѣденїе им да не имат ниѣто валованї вѣ вѣки.

<G>ЕЖЕ ОУБЕ И СВЕДИТЕЛИ ПОСТАВИХ ГОСПОДСТВО МИ: ПАН ХРИСѢ ВЕЛ ВАН И ПАН ІВАНШКО ВЕЛ ДВОРНИК И ПАН ГЛИГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ПАН ДСМИТРѢ ВЕЛ ВИСТІЯР И ПАН ПРЕДА ВЕЛ <S>ПАТАР И ПАН БАСАЛАКИ ВЕЛ СТОЛНИК И ПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС И ПАН БЪЧЕНА ВЕ<A> ПЕХАРНИК И ПАН КОСТАНТИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. ИСПРАВИК, . . .².

И НАПИСАХ АЗ, БОДРЕ ЛОГОФЕТ, 8 БЪКЪРЕЦИ, МѢСЕЦА АПРИЛІЕ 5 ДНИ, В ЛѢТ ХЗРМА.

† ІУ МАТЕН ВЕВЕВДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

ІУ МАТІЮ БОБЕОД <М.Р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînelui, răposatului Io Băsaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Nan postelnicul din Bărbătești și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să fie de acum înainte în pace și slobod de către Radul slugerul din Frejurenii și de către jupanița lui, Maria, pentru că a avut pîră înaintea <domniei mele>¹, în marele divan, Nan postelnicul împreună cu Radul sulgerul din Frejurenii și cu jupanița lui, Maria, pentru niște părți de ocină ale bunicului său, Dragul portarul din Mănești, a patra parte și din Bîrsești, a patra parte, partea lui Dragul portarul și din Mu<ș>cel a patra parte, pe care le-a vîndut Nan postelnicul să plătească zestrea jupaniței Erina, jupanița lui Dragul portarul, pentru că aceste părți de ocină mai sus-zise au fost de moștenire ale lui Dragul portarul de mai înainte vreme. Și le-a tot stăpînit cu bună pace pînă la moartea lui. Iar cînd a fost la moartea lui, alți fii nu au rămas din trupul lui, afară de o fiică, anume Velica. Și au rămas aceste dedine mai sus-scrise pe mîna ei și le-au tot stăpînit iarăși cu bună pace pînă la moartea ei. Iar cînd a fost la moartea ei, aceste ocine mai sus-zise au rămas, iar jupanița Erina, ea a luat acele ocine mai sus-zise, pentru zestrea ei. Astfel întru aceea, Nan postelnicul și cu fratele lui, Hrizan și cu Mihna, ei au avut pîră înaintea lui Radul voievod și cu jupanița Erina. Și s-au pîrît de față înaintea lui Radul voievod. Deci întru aceea, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat domnia lui în mijlocul lor 4 boieri pe răvașe domnești, anume: jupan Cernica fost mare vornic și pan Teodosie fost mare logofăt și pan Miroslav fost mare logofăt și pan Nica fost mare logofăt, ca să ceceteze după dreptate. Întru aceea, acești boieri mai sus-scriși și împreună cu părintele nostru chir vlădica Luca mitropolitul, foarte bine au cercetat și au adeverit că a adus Erina zestre, în casa bărbatului ei, Dragul portarul, 40 000 aspri turcești. Astfel întru aceea, acei boieri mai sus-scriși, ei așa au întocmit cu sufețele lor, ca să dea Nan postelnicul și cu fratele lui, Hriza<n> postelnicul și cu cumnata sa Mihna, jupaniței Erina 200 ughi. Întru aceea, Nan postelnicul și fratele lui Hrizan și cumnata sa Mihna nu au avut bani să plătească Erinei zestrea, ci au vîndut aceste părți de ocină mai sus-scrise pentru 280 ughi, să dea paniței Erina zestrea ei, 200 ughi, iar ceilalți bani, 80 ughi, care au fost la mijloc, au rămas, pe mîna lui Nan postelnicul și cu fratele său Hrizan și a Mihnei. Și i-au tot ținut cu bună pace pînă acum în zilele domniei mele.

Iar cînd a fost <acum>¹, Radul Frejureanul cu jupanița lui, Maria, ei au ridicat pîră înaintea domniei mele și s-au pîrît de față cu Nan postelnicul în marele divan. Și așa pîrau Radul sulgerul și cu jupanița lui, Maria,

că nu au dat Nan postelnicul și fratele lui, Hrizan postelnicul și Mihna nici un ban la mîna Erinei. Intru aceea, Nan postelnicul, el a adus pe jupanița Neacșa, nora jupaniței Erina, să mărturisească înaintea domniei mele și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele și înaintea a tot divanul, că a dat Nan postelnicul toți banii deplin, 200 ughi, la mîna jupaniței Erina. Deci întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu tot divanul și am dat domnia mea lui Nan postelnicul, ca să fie în pace și slobod de către Radul sulgerul și de către jupanița Maria, pentru aceste părți de ocină mai sus-scrite. Însă din acei 80 ughi, ce au rămas la mijloc, la mîna lui Nan postelnicul, să aibă a da lui Radul sulgerul și jupaniței lui Maria, 40 ughi, sau bani sau dedină, iar ceilalți 40 ughi să fie pe mîna lui Nan postelnicul cu ceata sa. Iar o parte de ocină, ce a fost a lui Dragul portarul din Poiana, a vîndut-o fiica lui, Velica, cinstitului dregător pan Gligorie mare logofăt, la moartea lui, ca să-l îngroape.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Nan postelnicul și cu ceata sa, <ca să fie> în pace și slobod de către Radul Frejureanul și de către jupanița lui, Maria și de către fiii lor și de către toate rudele lor, să nu aibă nimeni tulburare în veci.

Iată dar și martori ma pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Vasalachi mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costantin mare postelnic. Ispravnic...².

Și am scris eu, Soare logofătul, în București, luna aprilie 6 zile, în anul 7144 <1636>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., DCXL/3. Orig., hîrtie (41,5 × 28), pecete timbrată.

¹ Omis.

² Loc alb.

248

1636 (7144) aprilie 10.

„Iuzbașa Chiul și iuzbașa Stan ot Tîrșor“ dau zapis către postelnicul Pădure, Preda, Mihai, Stoica, „cum să să știe că ne-au fost hărăzit domnul nostru Matei vodă o parte de ocină din Dădulești“, pentru care avusese pîră cu cei de mai sus. Domnul „au scris o carte a mării sale la oroșani bătrîni și la împrejureani să adevereaze“. Întăresc și ei rezultatul cercetării.

După N. Iorga, *St. și doc.*, V, 482.

249

1636 (7144) aprilie 10.

† Scris-am eu Mateiu și frate-meu Drăgan acesta alău nostru zapisu la mîna lu Dumitru căp<ita>nul și la ficiori lui și la nepoți lui cîți va dărui Dumnezeu, cum să se știe că i-amă vîndutu ocină de la Frăsinetu lu Boțocană, însă partea noastră, cîtă să va alége și cîtă avem totă și seliște și în cîn-

pu și în apă și în susu și în josu și în pădure și cu vie și preste totu locu, pre u<n>de vorū ceti zapisele boiarilorū, să ție Dumitru căpitanul, că le-amu vîndutu noi de bunăvoe a noastră, nici de o silă. Și cîn<d> o-mu vîndutu noi, ne-amū întrăbatu cu totă ruda noastră și cu toți părtași de moșie. Și o-mū vîndutu cu voia tuturoră. Și o-mū vîndutu pre bani gata 7 800 și 2 vaci cu viței.

Și la tocmală fost-a: Stanciulū stegarul ot Studinița și Iacovu călărașul și Calotă și Hrana călărașul și Sta<n>ciul călărașulū și Stoica călărașul și mulțū megiiășu ci nu su<nt> puși acicea di înprejuru locului. Și pântru credi<n>ța pusu-ne-amu și degetele în locu de peceți.

МѢСЕЦА <А>ПРИАІЕ І, КЪ ЛѢТЪ ХЪЗРМА.

Eu Mateiu.

Eu Drăganū.

Hodorea călăraș.

Hrana călăraș.

Stanciul stegari.

Iacovu călăraș.

Calotă călăraș.

Stoica călăraș.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXIV/12. Orig., hirtie (32 × 21), 5 peceți aplicate. Copii ibidem, ms. 215 bis, f. 19v–20 și 215, f. 306.

250

1636 (7144) aprilie 12, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarabă voevodū și domnu a toată Țara Românească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele orașului Cîmpulungului, lui Stan județulū cu 12 pîrgari și preoțilorū și tuturorū orașianilorū, de la mare pînă la micū, cîți sînt moșteni ai orașului, și feciorilorū lorū, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să fie în pace de găleată și de slujba domnească și de vama pîrcălabilorū de orașiu și de vama de pită de la bîlciulū Sfîntului Ilie proroculū, ori ce vor vrea să vînză sau ce vorū vrea să cumpere, măcar calū, măcar bou, măcar oae, măcar pături, măcar pește, măcar orice, totū să n-aibă a lua de la dînșii vamă, cumū au fostū obiceiulū lorū și cumū au fost iertați și din zilele acelorū blagocestivi bătrîni domni.

Și iarăși, căruia dintre dînșii se va întîmpla moarte și va rămîne niscarva moșii după moartea lui, măcar casă, măcar locū la orașiu, măcar vaduri de moară, măcar delnițe la cîmpū, măcar vii, măcar ce va fi, cu acelea nici unū amestecū sau treabă să n-aibă nici domnia mea, nici pîrcălabii de orașiu, nici niminea din boiari, nici slugă boierească, nici măcar unū omū. Și iarăși să nu fie volnicū nici boiaru, nici sluga domniei mele ca să ceară de la domnia mea niscareva locuri sau niscareva moșii de la acești orașiani, măcar casă, măcar locū la orașiu, măcar vadū de moară, măcar delniță la cîmpū, măcar vie, măcar ce va fi, ci orașianii să fie volnici să facă ce le va fi voia lorū cu aceste moșii. Și de va fi datoriu vreun orașianū vreunui boiaru, măcar altui om de țeară și de se va întîmpla aceluī om moarte și-i va rămîne lui niscarva feciori, să nu rămîe moșia vînzătoare, și de nu va putea birui ca să plătească acea datorie, iar datornicii să nu fie volnici a vinde casele lorū, măcar vii, măcar locū într-altă parte, ci totū să vînză la orașiani.

262

Iar pentru rîndul judecării oraşului, să n-aibă să se amestece să strice judecăţile lorū nimenea, ci toată legea şi judecata lorū stătătoare cumū au fostū mai dinainte vreme tocmeala lorū, după obiceiul celū bătrînū, din zilele acelorū bătrîni domni, care au fost mai dinainte de noi. Pentru că am văzut domnia mea multe chrisoave bătrîne şi vechi, făcute totū pentru aşezămîntulū oraşului: întiū chrisovulū strămoşului domniei mele, prealuminatului şi blagocestivului şi de Christos iubitoriu răposatului Io Radulū Negru voevod, leat 6800 şi chrisovulū lui Mihail voevod, leat 6900 şi chrisovulū Vladului vodă, leat 6947 şi chrisovulū lui Vădislavū voevod, leat 6960 şi încă multe chrisoave şi cărţile tuturorū domnilorū.

Şi încă după acestea, cîndū bine au voitū domnulū Dumnezeu de m-au dăruiţū cu domnia pre scaunulū moşilorū şi alū strămoşilorū domniei mele şi cinstitulū împăratū cu schiptrulū stăpînirii Ţarei Româneşti, am văzutū domnia mea biserica strămoşului domniei mele Io Radulū Negru voevod stricatā şi dărăpănatā. Deci, am gînditū, pentru Dumnezeu, ca să nu fie pomana strămoşului domniei mele în deşertū şi iarāşi am ridicat-o pre dînsa domnia mea şi o am făcutū alū doilea din temelie, ca să fie şi domniei mele şi părinţilorū domniei mele şi moşilorū pomenire în veci.

Dreptū aceea, şi domnia mea încă am înoitū şi am întăritū acele chrisoave şi cărţi cu această carte a domniei mele şi am aşezatū pre dînşii însumi domnia mea, ca să fie în pace toţi oraşianii şi de vama pîrcălabilorū de oraşiu şi de vama pităriei de la sborulū Sfîntului Ilie, ca să nu aibă voie să ia lorū vamă nimic, orice vorū vrea să vînză sau ce vorū cumpăra la tîrgū, ci numai să ia de la alţi oameni de ţară, cumū au fost legea şi mai denainte vreme, după cumū scrie şi în piatra care o am pusū domnia mea de-asupra porţii bisericii, ca să fie moşia lorū şi toate judecăţile lorū şi tocmelele lorū să fie stătătoare în veci şi de niminea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Încă şi jurămîntū am pusū domnia mea, după pristăvirea domniei mele, pre carele va alege domnulū Dumnezeu a fi domnū Ţarei Româneşti, au din fiii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, din alte semînţii, să cinstească şi să înoiască şi să întărească cartea domniei mele, ca şi pre acela domnulū Dumnezeu să-lū cinstească pre elū şi să-lū întărească întru domnia lui şi în veacul viitoriu sufletulū lui. Iar care nu va cinsti şi nu va înoi această carte a domniei mele, ci o va sfărîma şi o va strica, acela să fie proclētū şi anatema şi afurisitū de stăpînul Iisus Christos şi de 318 sfinţi părinţi şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un locū în veci, amin.

Ită şi mărturii amū pusū domnia mea: pan Chrizea vel banū, pan Ivaşcu vel vornicū şi jupanū Grigorie vel logofetū şi jupanū Dumitru vel vistieriu şi jupanu Preda vel spătariu şi jupanu Vasilie vel stolnicū şi jupanu Buzinca vel comisū şi jupanū Vucina vel paharnicu şi jupanū Costandin (vel postelnicū). Şi ispravnicu, Grigorie vel logofetū.

Şi am scrisū eu, Stoica logofetulū alū lui Şerbanū, în oraşulū Bucureşti, aprilie 12, leat 7144, iar anii de la Christos, 1636.

După *Magazin istoric pentru Dacia*, V, p. 336—339.

EDIȚII, Rădulescu-Codin, *Cîmpulung*, 132—134.

† БѢ НАМѢ УТЦА И СИНА И СВѢТАГО ДѢХА НЕРАЗДЕЛНО, АМИН. Scris-am eu Bran i Drăgoiu i Bratul i Stanciul, feciorul lu Bran i Șerban, feciorul Bratului, acesta a noastră carte, cum să fie la mîna Stoică popei ot Nămuiaști, ca să fie în pace și slobod de acum nainte și de nimenilea val să n-aibă. Pentru căce ne-u fostu noah rumân de moșie și cîndu am vîndut mușie de în Nemuiaști de în sat, iar pre acestu om, anume Stoica popa, nu l-am vîndut, căce au fostu numai cu capul, ce l-am lăsat să fie slobod.

Iar cîndu au fostu acum, în zilele domnului nostru Mateiu voivod, noi l-am iartat să fie în pace de rumânie și elu și feciorii lui i nepoții lui, ciți Dumnezău i va dărui, pentru că l-am iartat noi, de a noastră bunăvoe.

Și cine se va scorni a sparge acesta a noastră tocmelă, să fie proclat și afurisit de vlădica Hristos și de 12 apostoli și să fie la un loc cu Iiuda și cu Arie.

Și mărturie încă am pus: de în sat de în Bogătești, popa Stanciul i Ruse <i> Ivan i Vlaicul i de în Nemuiaști, Oprea a lu Raico și feciorii lu Stanciul i Radul și de în Stoinești, Lazar și de în S[]uslănești, Radul Jumăra i Bade i Neguș. Acesta am scris.

Pis measeța aprilie 18 dnă', vă leat 7144 <1636>

Eu popa Stanciul.

Bibl. Acad., MCLXXVI/10. Orig., hirtie (30×21), 3 peceți inelare, aplicate.

† ШИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕЮ БѢСЪРАБА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНѢ. ДАЕАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЮ ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МИ acestui om anume Lațco den Ceuri și cu nepoții lui, Stan și Tudor, ca să hie de acum nainte în pace și slobodi de rumânie de cătră Stoica den Șomănești, nepotul Stoichiții ce au fost vistiiar mare, pentru că au venit acii înaintea domnii mele părintele egumenul Teodosie împreună cu Lațco, de au spus și se-au jăluit, cum pre vrême cîndu au fost Stoichița boiar mare, mers-au Lațco și cu frate-său Dumitru, tatăl lu Stan și al lu Tudor, în satul lu <i>, căci i-au fostu mai cu ușor la bir și i-au lucrat ca și alalte lăturor. Iar cînd au fost acum, în zilele domnii mele, iar Stoica se-au pus în spinarea lor ca să-i rumânească, și fiindu rumâni sfintei mănăstiri Tisménii, de moșie, de strămoșie, încă mai denainté vrême și l-au apucat și legătura lu Mihaiu vovoda în satu sfintei mănăstirii Tisméneii, în Ceuri.

Deci, într-acéia domnii mea am căutat și am judecat împreună cu toți ci<n>stiții deregătorii domnii mele și am dat domniie mea părintelui Teodosie de la Tismeană, ca să ție pre Lațco, cu nepoții lui, Stan și Tudor, să-i hie rumâni de moșii, la sfînta mănăstiré la Tismeană.

Și iar să hie volnic părintele egumenul Teodosie, de la sfînta mănăstire de la Tismeană, cu aceasta carté a domnii mele și cu sluga domnii mele anume . . . ¹ de să-și strîngă și alți rumâni na ime den satu den Moi, anume Nan și ciți rumâni să vor afla fugiți, pre toți să hie volnic să-i ia cu toate bucatele lor, să-i ducă în sat în Moi, au să arū hie în sat domnescu, au boerescu au călugărescu, au la oraș, au la slobozie, tot să aibă a-i lua. Iar

în care sat să vor afla dentr-acestea sate rumânii mănăstirii pitulați, sau nu vor vrea să-i dea <сă> hie volnic sluga domnii méle ce scrie mai sus să ia dentr-acéla sat cîte 6 boi domnești, iar care să va ispiti a face într-alt chip sau a sări preste această carte a domniei méle, acéla om bine să știe că mare certare va avea de cătră domnii mea, că așa iaște învățătura domnii méle. Инако да нѣст по реч господства мн.

И исправник сам реч господства мн.

Пис априліе 01 дьни, въ лѣт 7374.

Іу Матейу ввевѣда, милостію божію господинь.

Іу Матейу воевод <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCVII/16. Orig., hirtie (30,5×21), pecete timbrată.

Loc alb.

253

1636 (7144) aprilie 20, București.

† Въ Христа Бога, благовѣрны и благочестивы и Христо любямы и самы-
дръжавны, Іу Матейу Басараба воевод, божію милостію и божіем дарованіем,
владящомни и господствещомни всои земли запланенскіи и еще и запланенскіем
странам, Пламаш и Фегърашъ херцег. Благопронзколюх господство мн своим
благым пронзколеніам и чистіим и свѣтліим сръдцам господства мн, яко прос-
лавит сѧ прославльшаго мѣ Бога и съ славое възнешшаго ма на прѣстолѣ свѣ-
топочинчим дѣдом господства мн. Се даровах и господство мн сын вса чистіи
и благо вбразни и прѣпочтаніи, иже надъ вѣсѣми чистіи даров настоещи, съю
хрсов господства мн свѣтѣи, божественѣи монастыр, глаголеми Говора, надѣже естъ
храм чистнѣи, прѣсвѣтѣи владичеце нашъ Богородиць и присно дѣвѣи Маріа
и штиѣ егъмена Мелетіе Макидонскіи и всѣм иже ш Христѣ брати живѣт въ тое
свѣтъ швытел, яко да ест едни село свѣтѣев монастыр по име Глодѣл, иже естъ
близ и шкръсть монастыр, шти сѣда на предъ 8 мирни и швободни със домоѣи им
и съ коматове им за дан шти мѣсець и за кѣблѣ и за сѣно и за вол и за сѣха шца
и за кон и за мед и за восок и за магаль и за деслствованіе пчелам и за гор-
щина шцим и свиним и за винарчи и за швец за соулжѣ и за мертнче и за под-
воадѣ и за кони за шлак и за вѣншоріи шти сѣдство и за имствованіе и за про-
мененіа новцим и шти вса слѣженіи и іденіе, елци сѣт през лѣто, въ земли гос-
подства мн, шти ничнсоже валованіе да не имат; шваче тѣчю да имат подавати
съю село Глодѣл свѣтѣев монастыр Говоріи днжма пчелим и горщина шцим
и свиним и винарчию деслствованіа господства да ест свѣтѣев монастыр,
а господскѣ да не имат давати ничнсоже, понеже сѣа свѣта монастыр Говора ест
сра и без приход шти на една страна иже за винарчи, иже за днжма, иже за
вама, ни шти ничнсоже, яко имат ни монастыри. Но милостивих господство мн
аще дах и помнловах по свѣта монастыр Говора съ съю село Глодѣл, яко да естъ
8 мирни и прощени шти вса, таже сѣт вѣше писани. Или да имат възымати шти нх
монастыр Говора днжма и горщина и винарчию част господства, а господство мн
да не възымаю ничнсоже, дондеже дрѣжит мѣ господь Богъ въ господствіе.

И да не имат никто трѣе сѣдти по съю село Глодѣл, ни кѣмърашіи шти
Бел Сѣкнѣ, ни вѣншоріи шти сѣдство, ни никто, нѣ да имат сѣдти их шти всѣх
штиѣ егъмена със вѣс сѣборѣ. И кто шти нх имат вино велика, да имат прино-
сити его на господства мн, а ниинъ въ нх да не вѣлѣжит.

Понеже сѣа помнлованіе и прощеніе иже ест вѣше пис сътвори сам гос-
подство мн въ днь възкресеніа Христова, кѣпмо със вѣс свѣт господства мн
и съ прѣсвѣтлаго штица нашего кур Фешфан, патриархъ свѣтаго градъ Іерусалимъ-

скаго и съ шца нашего Григоріе, митрополита Земан Блахіинскон и съ шца Тевфил, епископ Румническїи и Ффрем, епископ Бззвскїи и съ вси ерѣменїи шт земан господства ми, іако да ест свѣтлѣв монастыр Говора сіа помилванїе, столѣана и за оутвѣржденїе и чирноризцим за пишъ и за штравѣ, а господство ми и штцым господства ми и дѣдом господства ми помѣнъ въ вѣки и не шт кого непоколѣбном, порезмо господства ми.

И еше и клатѣв положихъ господство ми: въ слѣд нас, аще кого изверитъ господь Богъ быти господарь Земан Блахіинскон или шт срѣдїчнаго плода господства ми или шт сьродник наше или по грѣсѣ наше или шт нно племеннк, да аще почтет и поновит и оутвѣрдитъ сью хрисов наше над оустроенїе, еже ест выше, того господь Богъ еше да почтет и да сьхранитъ въ господствѣ его и а въ вѣдѣшии вѣцѣ душа его, а нже не почтет и не оутвѣрдитъ сіа милванїа господства ми, нъ разорет и поперет и нсхабит, того да ест трѣклет и анатема и афѣрсан шт господства нашего Іусѣса Христа и шт тнї свѣты штцы, еже въ Никїе, и да ест часть его съ Іуда и съ Ірїа и съ нни невѣрнїи іуден, въ вѣки вѣком, амин.

Се оубо и свѣдѣтелїи положихъ господство ми: жѣпан Хризѣ вел бан и жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Гангорїе вел логофет и жѣпан Дѣмитрѣ вел вистїар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпанъ Басалаке вел столник и жѣпан Бззника вел комис и жѣпан Бзчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, самъ рѣхъ господства ми.

И написахъ азъ, Стопка логофет Шьрвановичи, ѣ столни град Бззвреци, мѣсеца апрїлїе к-гш дьны и шт Ідама до нини въ лѣт хрїмд и шт рождество Христово хрїмд.

† Іо Матею воєвода, милостїю божію господннъ

Іо Матею воєвод <м.р.>

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Mateiu Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpînind și domnind peste toată țara Transalpină și încă și al părților de peste munți, herțeg al Almașului și Făgărașului. A binevoit domnia mea, cu a mea bunăvoință și cu luminată și curată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit pe mine și cu slavă m-a ridicat pe scaunul sfintrăposaților strămoși ai domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și prea cinstit, care este mai presus de toate cinstitele daruri acest hrisov de față al domniei mele, sfintei dumnezeiești mănăstiri, numită Govora, unde este hramul cinstitei prea sfintei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și părintelui egumen Meletie Macedoneanul și tuturor fraților în Hristos, care trăiesc în acel sfînt lăcaș, ca să fie un sat al sfintei mănăstiri anume Glodul, care este aproape și în jurul mănăstirii, în pace și slobozi de acum înainte cu casele lor și cu bucatele lor de darea de lună și de găleată și de fîn și de bou și de oaie seacă și de cal și de miere și de ceară și de maglă și de zeciuala stupilor și de gorștina oilor și a porcilor și de vinărici și de oae de sulgiu și de mertice și de podvoade și de cai de olac și de bănișorii de județ și de împrumut și de schimbul banilor și de toate slujbele și mîncăturile, cîte sînt peste an, în țara domniei mele, de nimeni să nu aibă turburare; numai acest sat Glodul, să dea sfintei mănăstiri Govora dijma stupilor și gorștina oilor și a porcilor și vinăriciul zeciuală domnească, să fie sfintei mănăstiri, iar să nu aibă să dea nimic domnesc, pentru că această mănăstire Govora este săracă și fără venit din nici o parte, nici de la vinărici, nici de la dijmă, nici de la vamă

nici din nimic cum au alte mănăstiri. Ci m-am milostivit domnia mea încă de am dat și am miluit pe sfînta mănăstire Govora cu acest sat, Glodul, ca să fie în pace și iertați de toate care sînt mai sus-scrite. Însă să ia de la ei mănăstirea Govora dijma și gorștina și vinăriciul, partea domnească, iar domnia mea să nu iau nimic, cît mă va ține domnul Dumnezeu în domnie.

Și să nu aibă nimeni treabă să judece acest sat, Glodul, nici cămărașii de la Ocna Mare, nici bănișorii den județ, nici nimeni, ci să-i judece pentru toate părintele egumen cu tot soborul. Și cine dintre ei va avea o vină mare, să-l aducă la domnia mea, iar alții să nu între între ei.

Pentru că această miluire și iertare, care sînt scrise mai sus, le-am făcut domnia mea în ziua Învierii lui Hristos, împreună cu tot sfatul domniei mele și cu prealuminatul părintele nostru chir Theofan, patriarhul sfintei cetăți a Ierusalimului și cu părintele nostru Grigorie, mitropolitul Țării Românești și cu părintele Teofil, episcopul de Rîmnice și Efrem, episcopul de Buzău și cu toți egumenii din țara domniei mele, ca să-i fie sfintei mănăstiri Govora această miluire statornică și de întărire și călugărilor pentru hrană și de trebuință, iar domniei mele și părinților domniei mele și strămoșilor domniei mele pomană în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu în urma noastră să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al nostru pe întocmirea, care este mai sus, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui, iar cine nu va cinsti și nu va întări această miluire a domniei mele, ci o va nimici, o va călca și o va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de domnul nostru Iisus Hristos și de 318 sfinți părinți, cei dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei, în vecii vecilor, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Vasalache mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Și am scris eu, Stoica logofătul Șarbanovici, în cetatea de scaun București, luna aprilie a 20 — zi și de la Adam pînă acum în anul 7144 și de la nașterea lui Hristos 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora XXV/18. Orig., perg. (48 × 37), pecete atirnată, căzută. Cu o trad. din sec. al XVIII-lea. Copie slavă la Bibl. Acad., XI/263.

EDIȚII. Facs. Ionescu, *Govora*, 27, fig. 6.

† Оеуѡан, милостію божію свѣтого града Іерусалимъскаго патрїарх и всѣх Палестинїи, Сирїискїи, Іравїискїи, шсон под Іврдана, Кана Галїленскїи и свѣтого Сївна и прочїа¹.

Întîmplîndu-mă a hi și smereniia noastră împreună cu prealuminatul, domnul Țării Rumânești, întru duhul sfîntu iubit fiul smerenii noastre,

Io Matheiu Basaraba vevoda și cu mitropolitul Țării Rumânești, întru duhul sfânt iubit frate și împreună slujitor, chir Grigorie și cu Teofil episcop Rimnicului și cu Efrem episcopul Buzăului și cu toți părinții egumeni de la toate mănăstirile de aici, den țeară și cu tot sfatul țării, în zio de săbor a prea luminatii văscrăsenii Hristovo, făcut-au prea luminatul domn Io Mathei Basaraba vevoda milă și ertăciune pre satul Glodul, carele iaste al sfintii, dumnizești mănăstiri Govorii, unde iaste hramul Uspenie Bogorodițe, ca să hie în pace de toate mîncăturile, cîte sînt preste an în țeara domniei lui. Iar dijma și gorștina și vinăriciul de la acel sat, partea domnească să hie a mănăstirii Govorii iar de altele să hie în bună pace. Însă și egumenul și cu călugării de la Govora să nu aibă a băga alte oi sau stupi sau rîmători striine den țeara, în bucatele satului, să le scutească.

Pentru care lucru dat-am și ceastă carte a smerenii nostre, caré o au pohti singur prea luminatul domnu Io Matei Basarab vevod, sfintii mănăstiri Govorii, ca să hie acest sat al mănăstirii, Glodul, în bună pace de toate, numai să dea dijma și gorștina și vinăriciul mănăstirii Govorii, partea domnească, cum scrie și în hrisovul domniei lui.

Așijderea și pre urma domniei lui, cine va hi stătător domnu Țării Rumânești, încă să aibă a întări și a milui poména și ertăciunea domniei lui, cum scrie mai sus. Acela ce va întări această ertăciune și pomeană să hie ertat și blagoslovit de domnu nostru Isus Hristos și de smereniia noastră și să-i păzească întru domniia lui. Iar cela ce nu va cinsti, nici va înnoi, nici va întări această ertăciune, ce va călca și va sparge, au <domn, au>² boier, au vericine, acela să hie blăstemat de domnu nostru Isus Hristos și afurisit ot 318 sveti otți și de smereniia noastră, așijderea și să lăcuias<că cu>² Iuda și cu Ariia la un loc și să dobîndească bubele lui Ghiezi; și lémnele și pietrile să putridească, iar trupul aceluia să nu se mai t<opească>², ce să stea întreg ca o tîmpînă în vecie. Iar darul lui Dumnezeu și blagoslovenia smerenii nostré să hie cu toți creștinii, amin!

Πνε <C>τ>ονικα λογοφειτ, απριλιε κ̄-ρω δ̄νη³, anno domino⁴ 1636.

Θεοφάνος ἐλέφ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ⁵ <m.p.>

Ἰο Οὐγγροβλαχίας, Γρηγόριος⁶ <m.p.>

† Theofil, episcop Rimnic <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XXV/17. Orig., hirtie (28 × 42). Copie ibidem, ms. 447, f. 57.

¹ „Theofan, din mila lui Dumnezeu patriarhul sfintei cetăți a Ierusalimului și a toată Palestina, al Siriei, al Arabiei, pe amîndouă malurile Iordanului, al Canei Galileii și al sfințului Sion și al celorlalte”.

² Loc rupt; completările s-au făcut după ms., 447.

³ „A scris Stoica logofătul, aprilie a 20-a zi, anul domnului 1636”.

⁴ Așa în text. Cuvinte scrise cu litere latine.

⁵ „Theofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al sîntului oraș Ierusalim”.

⁶ „Grigorie al Ungrovlahiei”.

† Многостію божію, Ію Матен Басарабъ вевода и господинъ. Пишем гос-подство ми voao săténilor de în Strehaia. Cătră aceasta vă dau știre că aicea au venit, de-au spus cătră domniia mea cum nu ședeți toți la un loc ca mai denainte vrême, ce ședeți răsipiți și vă stricați

bucatele unii la alalți. Nu știu domniia mea în ce chip și cu a cui învățătură. De vreme ce veți vedea ceastă carte a domniei méle, iar voi să vă mutați toți la un loc, să ședeți în sat, cum au fost obiceiul. Că să voi mai înțelége domniia mea că n-ați mersu în sat, bine să știți că voi trimite niște armași, de pre toți vă vor pune acolo. Aceasta vă dau în știre domniia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Ис мѣсеца априаіе кѣ дни, в лѣт хЗРМД.

† Іw Матен ввевѡда, мноостію божію господинь.

Іw Матен воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Strehaia, XIV/4. Orig., hirtie (29,5 × 20), pecete mică, inelară, aplicată. Copii ibidem, ms. 714, f. 961v și la Bibl. Acad., ms. 500, f. 5.

EDIȚII. Chiriță, *Doc. brincovene*, 73.

256

1636 (7144) aprilie 25.

† Eu Șerban, scris-am acesta al meu zapis la mâna lu Nedelco, cum să să știe că am schimbat niște ocină de i-am datu de în Pupezeni stînjeni 20 de în parte lu Nedelco al Herăi de în cîmpu și de în pădure și cu vad de moară și cu parte lui deîntr-o moară ce iaste gata și eu Nedelco am dat lu Șerban ocină dem Pisculești, stînjeni 20, den parte lu Stan, sinu Stan vătaful și de în cîmpu și de în pădure și cu vad de moară și i-am dat după ocină și o vacă și ne-m tocmită de bunăvoia no<a>¹stră.

Ș-au fost la tocmelă a noastră mărturie: Drăgan de<n>¹ Pisculești și Nedelco al Herăi și Stroe de Pupezeni și Stan, sinu Stanciul vătaful și Stanciul, sinu Badiul și de în Bucu, Pătru și toți megiașii și de sus și de jos.

Ис мѣсеца априаіе кѣ дни, в лет хЗРМД.

Eu Șarban.

Nedelco.

Stanciu.

Mile.

Drăgan.

Stroe.

Voicilă.

Dragomir.

Stanciul.

Nan.

Mane.

Stan.

Eu Pătru.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VIII/4 (nr. 1). Orig., hirtie (27 × 25), 8 peceti inelare, aplicate.

¹ Loc rupt.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба воевода и господннѣ. Дават господство ми сѣа повелѣнїа господства ми јупінесїи Маріеї, fata deregătorіului domnii мѣле pan Ivașco vel dvornic și cu cocoanele ei Neacșa i Ioana i Vilae, ca să hie volnice cu această carte a domnii мѣле de să oprească și să ție toate satele și мошіле și țiғанii, сїте vor hi ale lui Vasilie spatarul de la mumă-sa și сїте va hi ale lui de cumpărăтоare. Pentru că au venit јупінеаса Маріа și cu cocoanele ei іnnaintea domnii мѣле de s-au plіnsu și au spus cum după judicata ce i-am judicat domnia mea cu Vasilie spatarul și după judicata și tocmeala ce au făcut boiarii cu părintele vlădica, acum se scoală Vasilie spatarul de vende satele și мошіле și țiғанii.

Іntr-aacéia domnia mea iar am judicat și am dat јупінесїи Маріеї și cocoanelor ei ca să hie volnice cu ceastă carte a domnii мѣле de să ție toate satele și мошіле și țiғанii, сїте vor hi ale lui Vasilie spatarul de la mumă-sa și сїте vor hi ale lui de cumpărăтоare, cum i-am judicat domnia mea și boiarii іntіiu. Іar cine va hi cumpărat nescare моші și sate sau țiғанi, acela să aibă a-și luoaře banii de la Vasilie spatarul unde și i-au dat. Și să n-aibă de acum nimenile nici o treabă și de nimenile opreală să n-aibă.

Инако да не ест.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ въ Бѣскреци, апрѣлѣ кѣ дни, лѣтъ 7144¹.

† Іу Матѣю воевода, милостію божію господннѣ.

Іу Матѣю воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, LX/10. Orig., hirtie (29 × 20), pecete inelară aplicată

¹ „S-a scris in București, aprilie 25 zile, anul 7144“ <1636>.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба воеводі и господннѣ всои земан Зггровлахінскін. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣн божественѣн монастир глаголемїн Бнхорѣта, храм рождество Богородице и монахіа Інгелїна старїца, іакоже да естѣ свѣтѣн монастир село Гьргьшцин wt Мостище wt сѣдство Блх<ов> съ влата и съ вѣс хотаром и съ вѣс ходоком, по старн хотаре и по белѣги wt полю и wt влато дорн ѳ матка Мостишїн и wt седалище селов wt посвѣдн wt по вѣс хотаром, занеже ест негова стара и права wчань и дѣдїнъ свѣтѣн монастир wt прѣжде врѣме.

И потом, кѣ<да> ест вна въ дни поконнаго Радша воевод въ первое господскѣ въ лѣтъ 7144¹, а калѣгерїн wt свѣтаа Тронцѣ, wнн ест прнтесншан влата селов Гьргьшцином и Нѣнчюлов и Гъвжанином дорн ѳ матка Мостишїн въ снлост, рекъша калѣгерїн како ходила ест съ вї волѣри хотаринчн. И потом, кѣда ест вна въ дни Гаврїна вое<вод>¹, а калѣгерїцелѣ wt Бнхорѣта и Нѣнчюл дворник и мегїашїн wt Ненчюлецин и wt Гъвжани, wнн плакаше се за кривост и съпрѣше се за лицѣ. Таже, въ том Гаврїна воевод гледал и сѣднл по правд и по закон и по кнїгн калѣгером, како ест внан написане. Таже <wста>¹ан ест калѣгером wt закон, почто радї нѣст нмалн не еденъ работ ѳ влата Гьргьшцинор. И потом, кѣда ест вна въ дни Радша воевод, втораго редѣ. а калѣгерїн wt свѣта Тронцѣ па-

киже възвѣли влата назадъ въ силост без привост и реклъ ест како ест вна възвѣ-
мал влата съ>¹ вѣ волѣри хотариничи и вѣс дрѣжал въ силост.

И потомъ, егда быст нинѣ, въ дѣни господства ми, а калѣгериделе вт Бѣхоръ-
ръта и Нѣнчюл дворник и съ мегіашин вт Ненчюлещи и вт Гѣвжани, вини въз-
вигали прѣху и дошели предъ господства ми ѣ дѣван, аще съпрѣше се зѣа лицѣ съ>¹
егѣмена Козма вт Свѣта Тронцѣ радѣ влата Гѣргѣащилом и Ненчюлещилом
и Гѣвжанилом. И сице се плакали, како ест вна притеснѣл калѣгерин вт Свѣта
Тронцѣ влатове имъ више писане въ силост. Бѣ томъ, господство ми гледаху и сѣдѣху
по правдѣ и по законъ божіѣ, съ всеми почтенными правн>¹телѣи господства ми.
И възимал ест калѣгериделе вт Бѣхоръта и Нѣнчюл дворник и село Ненчюлѣшин
и калѣгерин вт Кѣтълаѣю вт предъ господства ми, вт дѣван, кѣ да за волѣри хотар-
иничи надъ рѣваше господски, имѣ имъ: Шефѣл постелиник вт Бѣрилеци и вт Тополовѣ-
ни, Тѣдорѣ стѣолинн и>¹ Борчѣ лѣгѣфет и вт Ѣжоуѣни, Ане сѣжер и вт Шкѣи,
Папа и вт Тогозѣни, Параскива дворник и вт Пискѣре, Хѣса логофет и вт Ломо-
теци, Никола и вт Рѣсмищици, Никола Гѣвремекѣл и вт Стѣапѣни, Бадѣ и вт
Момѣни, Дрѣгичи и вт Гергича, Лѣнка и Лепѣдат логофет и вт Шентеци, Дра-
готѣ и вт Шоломонещи, Некола и вт Хѣрез, Радѣл и вт Сѣанманѣл, Иван и вт
Сасѣл, Никола и вт Драгомирещи, Митрѣ и вт Прѣвада, Некифор пѣхарник и вт
Брѣзоє, Ялѣл комис и Манолаки шефар и вт Корнѣцел, Дѣмитрѣ Карамазани
и вт Фрѣснет, Апостол, тако да гледаетъ хотарѣле влатомъ Гѣргѣащилом и Ненчю-
лещилом и Гѣвжанилом како хѣкетъ выти по правостъ да избранетъ влатове вт кѣ
калѣгерин вт Свѣта Тронцѣ. Таже, въ томъ тѣхъ кѣ да за волѣри вини събрѣше се
тамъ на село Гѣргѣащичи и вна ест и две волѣри по имѣ, Ѣпрѣ логофет вт Сѣкѣ-
ани и Фрѣцнѣл ватаху вт Ѣрещи, вт тѣхъ вѣ волѣри, кторѣи сѣтъ вни възимали
калѣгерин вт Свѣта Тронцѣ. И вна ест игѣмена Козма вт Свѣта Тронцѣ за
лицѣ. Таже, сѣи в волѣри, вини сице свѣдетелствовали предъ тѣхъ кѣ да за волѣри,
и предъ игѣмена Козма съ дѣшамн ихъ, како нѣстъ вни поставили хотари, анѣ ест
вна притеснѣл калѣгерин вт Свѣта Тронцѣ тѣчю влатове безъ сѣхъ, въ силост,
дѣри ѣ матка Мѣстицин. Бѣ томъ, тѣхъ кѣ да за волѣри вини смотрили ѣ вѣс разанч-
нѣл и гледали ест и хрисовеле, еже ест имали вини, книга Радѣла вѣвѣдъ что ест
имали калѣгерин вт Свѣта Тронцѣ и гледали и вѣк хрисовеле калѣгериделомъ.
И сице ест вна писал како нѣде ест хотарѣл Гѣргѣащиломъ съ влата дѣри ѣ матка
Мѣстицин, како ест вна вт давно врѣме, вт дѣднѣи. Таже, тѣхъ кѣ да за волѣри
<и>¹тѣхъ вѣ волѣри, вт тѣхъ вѣ волѣри и съ Станъ Поца, что ест вна члѣвѣкѣ гос-
подскѣ и съ многа разлогъ вт волѣри и добри людѣи и вт вкрѣст мѣстѣи и гледали
ест како ест вна по правостѣи и поставили хотарѣл игдеже ест вна гѣена Мѣстицин
како ест вна вт вѣки, <да ест>¹ свѣтѣи монастыр Бѣхоръта въ вкрѣпленіе и вт
пищѣ калѣгериделомъ, како ест вна вт прѣжде врѣме. И калѣгерин вт Свѣта Тронцѣ,
вини да иматъ дрѣжати влата еже ест по мѣсто вѣрошъ Корнѣцелѣл, како ест вна
помилѣвал вт нинѣ старѣи господари. И видѣхѣхомъ господство ми>¹ и книгъ вѣвѣдъ
по за волѣри въ лѣтѣ хѣрѣла за хотариниче и в такмѣженіе, како ест избранил вини
съ дѣшамн ихъ, тако да дрѣжитъ Гѣргѣащичи и Ненчюлѣшин и Гѣвжани хотарѣл и
влата дѣри ѣ матка Мѣстицин, како ест вни дрѣжали <сѣи сѣла и како ест вна
вт вѣк .

Сего радѣи и господство ми даху свѣтѣи монастыр Бѣхоръта, тако да ест
село Гѣргѣащичи съ влата и съ вѣс хотаромъ и съ вѣс хѣдокомъ дѣднѣи и въ вѣхѣс
и вкрѣпленіе въ вѣкы и не вт кожедо, непоколѣбнѣмо да нѣст.

Се и свѣдѣтелѣи положиху господство ми: панъ Хрисѣ велѣанъ Кралѣбски
и жѣпанъ Іѣашко велѣанъ дворникъ и панъ Глѣгоріе велѣанъ логофетъ и панъ Дѣмитрѣ велѣанъ
и панъ Прѣда велѣанъ спатаръ и пана Неделко велѣанъ ключаръ и панъ Василѣ велѣанъ
стѣолиннъ и панъ Бѣзаника велѣанъ комисъ и панъ Бѣчина велѣанъ пѣхарникъ и жѣпанъ
Кѣстантинъ велѣанъ постелиникъ. И исправникъ, велѣанъ логофетъ.

И аз, ТѢДОРЪ СПЕДЕН, БРАТ ДСМЕТРОУ ЛОГОФЕТ, МАЗАХЪ ВЪ ВЕСТ РЕКОМІИ
БСКЪРЕЩИ, МѢСЕЦА АПРІЛІЕ КЕ-ГВ ДЪНИ И ШТ ПДАМА ДО НИИКЪ ТЕЧЕНІА ЛѢТОМ, ВЪ
ЛѢТЪ ХРМА.

† ІУ МАТЕЮ КВЕКВАДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДННА.

ІУ МАТЕЮ КОЕКОВА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeiești mănăstiri, numită Vihorîta, hramul nașterea născătoarei de Dumnezeu și monahiei Anghelina starița, ca să fie sfintei mănăstiri satul Gurguiății de la Mostiște, din județul Ilfov, cu bălțile și cu tot hotarul și cu tot venitul, pe vechile hotare și pe semne, din cîmp și din baltă pînă la matca Mostiștei și din vatra satului, de pretutindeni de peste tot hotarul; pentru că este a ei veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mănăstiri de mai înainte vreme.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, în prima domnie, în anul 7123, călugării de la Sfînta Troiță, ei au cotropit bălțile satelor Gurguiății și al lui Nenciul și Găojanii pînă în matca Mostiștei, cu silă, spunînd călugării că au umblat cu 12 boieri hotarnici. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, călugărițele de la Vihorîta și Nenciul vornicul și megiașii din Nenciulești și din Găojani, ei s-au plîns de nedreptate și s-au pîrît de față. Astfel, întru aceasta, Gavriil voievod a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și după cărțile călugărilor, cum au fost scrise. Apoi au rămas călugării de lege, pentru că n-au avut nici o treabă cu bălțile Gurguiăților. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Radul voievod, în al doilea rînd, călugării de la Sfînta Troiță au luat iarăși bălțile înapoi, cu sila, fără dreptate și spuneau că au luat bălțile <cu> ¹ 12 boieri hotarnici și au tot stăpînit cu sila.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, călugărițele de la Vihorîta și Nenciul vornicul și cu megiașii din Nenciulești și din Găojani, ei au ridicat pîră și au venit înaintea domniei, în divan, de s-au pîrît de <față cu> ¹ egumenul Cozma de la Sfînta Troiță, pentru bălțile Gurguiăților și Nenciuleștilor și Găojanilor. Și așa s-au plîns că au cotropit călugării de la Sfînta Troiță bălțile lor mai sus scrise, cu sila. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și călugărițele de la Vihorîta și Nenciul vornicul și satul Nenciuleștii și călugării de la Cătălui au luat dinaintea domniei mele, din divan, 24 boieri hotarnici pe răvașe domnești, numele lor: Șteful postelnicul din Berilești și din Topoloveni, Tudor st<olnicul și> ¹ Borcea logofătul și din Ojogeni, Iane slugerul și din Schei, Papa și din Togozeni, Paraschiva vornicul și din Piscure, Hiera logofătul și din Lomotești Nicola și din Răsimniți, Nicola Gheormescul și din Stîlpeni, Badea și din Momeni, Drăghici și din Gherghița, Liuca și Lepădat logofătul și din Șentești, Dragotă și din Șolomonești, Necola și din Hurez, Radul și din Sulimanul, Ivan și din Sasul, Nicola și din Dragomirești, Mitrea și din Priiazda, Nechifor paharnicul și din Brezoe, Albul comisul și Manolache șifarul și din Cornățel, Dumitru Caramazachi și din Frăsinet, Apostol, ca să cerceteze hotarele bălților Gurguiăților și Nenciuleștilor și Găojanilor cum va fi după dreptate, să aleagă bălțile dinspre călugării de la Sfînta Troiță. Apoi, întru aceasta, acești 24 boieri, ei s-au adunat acolo în satul Gurguiății și au fost și doi boieri, pe nume Oprea logofătul din Săcuiani și Frățilă vătaful din Orești, din cei 12 boieri, pe care îi luaseră călugării de la Sfînta Troiță. Și a fost egumenul Cozma

de la Sfînta Troiță de față. Apoi acești 2 boieri, ei așa au mărturisit înaintea acelor 24 boieri și înaintea egumenului Cozma cu sufletele lor, că n-au așezat hotare, ci au cotropit cu sila călugării de la Sfînta Troiță numai bălțile fără uscat, pînă în matca Mostiștei. Întru aceasta, cei 24 boieri ei au socotit cu deamăruntul și au cercetat și hrisoavele, pe care le-au avut ei, cartea lui Radul voievod, pe care au avut-o călugării de la Sfînta Troiță și au cercetat și toate hrisoavele călugărițelor. Și așa a fost scris că merge hotarul Gurguiaților cu bălțile pînă în matca Mostiștei cum a fost de mai înainte de vreme, de moștenire. Apoi acei 24 boieri și acei 2 boieri, din cei 12 boieri și cu Stan Poșta, care a fost om domnesc și cu o mare seamă de boieri și oameni și din jurul locului au cercetat cum a fost pe dreptate și au pus hotarul pe unde a fost matca Mostiștei cum a fost din veci, <să fie>¹ sfîntei mănăstiri Vihorîta de întărire și călugărițelor de hrană, cum a fost de mai înainte vreme. Iar călugării de la Sfînta Troiță, ei să stăpînească bălțile pe locul orașului Cornățel, cum au fost miluiți de alți domni bătrîni. Și am văzut <domnia mea>¹ și cartea de hotărnicie și de întocmire a acelor boieri din anul 7131, cum au ales ei cu sufletele lor, ca să stăpînească Gurguiații și Nenciuleștii și Găojanii hotarul și bălțile pînă în matca Mostiștei, cum au stăpînit <aceste>¹ sate și cum a fost din veci.

De aceea, am dat și domnia mea sfîntei mănăstiri Vihorîta, ca să-i fie satul Gurguiații cu bălțile și cu tot hotarul și cu tot venitul dedină și de ohabă și întărire în veci și de nimeni să nu fie [ne]clîntită.

Iată și martori am așezat domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Nedelco mare clucer și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Tudoru spudei, fratele lui Dumitru logofătul, am scris în orașul numit București, luna aprilie 25 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/24. Orig., perg. (34 × 49,5), pecete timbrată. Cu dcuă trad. una din 1778 și alta din 1861.

¹ Loc rupt.

† Adecă eu, Radul lu Totos și Novac, feciorul lu Cernat și Lupul, feciorul lu Ion și popa Ion cu frate-mieu Cernat, feciorii Vladului ot Jogorani, scris-am acesta al nostru zapis, cum să știe că am vîndut părțile noastre de ocină den Valea Sării pînă în Piatra Cislăului, toate cît se va alége, însă den ocina Găgenească, jupînului Lupului căpitanului drept 2 000 de bani.

Și o am vîndut noi de a noastră bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor și den sus și den jos și denprejurul locului, ca să-i fie de moșie lui și feciorilor.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți oameni buni mărturie, anume: ot Jogorani, Crăciun i <Co>torcea i Vladul Pozmîrcă și Vladu Cioroiul i ot

Fințești, Calen i Negoia sinu popev Stoicai i Stoi(c)a al Murgai i Patea si inca mulți oameni mărturie au fostu, carii nu sint scriși aicea.

Aceast-am scris, să fie de mare credință la mîna jupînului Lupului căpitan.

Пис мѣсеца априліе къ дѣни, въ лѣтъ хрлмд.

Radul lu Totosu.

Novac.

Lupul.

Popa Ion.

Cernat.

<Pe verso:> „Lapoșu, din Valea Sării pînă în Piatra Cislăului“.

Bibl. Acad. CCCCXL/66—67. Orig., hîrtie (31 × 22), 3 peceți aplicate. Cu o copie din 1902. Altă copie la Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 319.

260

1636 (7144) aprilie 27.

† Zde bolearii părintelui Vasilie den Bistrița și ai boiarilor den Slăvitești, anume: Albul de Olănești i Mateiu ot Cacova i Radul căpitanul ot Măldărești i Goran logofătul i Iane ot Dos i Stroe postelnicul de Oteteliș, să caute să adevéreze pentru iazul de la Băbēni den Bistrița, să vază fost-au iazul bătrîn din moși de strămoși, au făcutu-l-au mănăstirea Bistrița mai de curînd cu cheltuiala mănăstirii. Deci de va fii bătrînă de demult să fii din doo cu boiari de Slăvitești, iar să vor fii făcut mai dincoace cu cheltuiala mănăstirii, să aibă a întoarce jumătate de cheltuială. Însă cît vor zice părinții cu sufletele lor. Și zioa pre Rusalii.

Ispravnic, vistiariul Dumitrașco.

И сам реч господства мн.

Пис априліе къ дѣни, лѣтъ хрлмд.

† Іу Матею воевода, мноостію божію господннь.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, IV/2. Orig., hîrtie (15 × 21), pecete aplicată. Copii ibidem, ms. 192, f. 300v; 201, f. 158v—159; 713, f. 741—741v.

261

1636 (7144) aprilie 27, București.

† Мноостію божію, Іу Матею воевода и господннь въсми земле Буг-ррвалахінскон, вѣкъ великаго и прѣдобраго, стараго, поконниом Іу Басарае воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господство мн Радулъ кьльрашѣ вт Чѣлнницѣ, зет Драгославов, вт сѣдство Илом<нца> и със сннь всн. елнцнже Богъ даст, ѣкоже да мѣ ест вчинѣ ѣ Чюлнницѣ, алн дел Мнкшанов, к сежени вчинѣ вт хотар до хотар и със врьтоградау вт под коастѣ, поннже ест покѣпна Радул кьльрашѣ, зет Драгославов, сн внше речени сежени за вчинѣ вт над Мнкшан вт Чюлнницѣ за хв аспри готовн, <а> Мнкшан вн и ест вна покѣпна і сежени вт над Сокол ключар, а дрѣги і сежени за вчинѣ покѣпна нх ест вт над Бѣна, вт. . . ¹.

И внле сѣт алдѣмышари добри людіе, на нмѣ: вт Дончещи, Данчѣла ключар и вт Чюлннец, Стан и Стѣннмнр и Добри и Бадѣк и Строн и Станчѣла Хадѣр и Стан,

сннѣ Лѣнѣлов, и Данчѣла Боботѣн и поп Дѣмитрѣ и <С>тан Сѣброчѣн вт Какѣю, Чернека и вт Бора, Іѡн Цацѣ.

И пак покѣни Радѣл кѣльрашѣл, зет Драгослаков, вт над Датко вт Чюлонецѣ вт дрѣм дорн ѣ вод, колико дрѣжн мѣстом кѣкек за с̄ аспри готовн.

И вил ест адѣлмѣшарн, на имѣ: вт Чюлницѣ, Станчѣла Хадѣр и Лѣнѣл и Драгомнр Спринтинѣл и Станчѣл и Мнѣлчѣл и Бланкѣл пѣкѣрарѣл и Данчѣл ключар. И продадоше Мнѣлшан и Датко, шнн за негови добро волѣ им, без ненеда силостѣ, и със ѣзнаніе вѣскѣм мегнѣшом вт шкрѣсто мѣстом и със запис вт рѣка им. <И> видѣхѣом господство ми и записовѣ.

Сего раді, дадох съм, господство ми Радѣлѣкѣ кѣльрашѣл, зет Драгослаков, шкоже да мѣ ест шчннѣ дѣданно и в шѣабѣ снном и внѣком и прѣвнѣчетом и не вт когождѣ непоколѣнмо, порнзмо господства ми.

Сеже ѣво сведѣтїнаіе постазѣннм господство ми: жѣпан Хрнза вел бан Кралевскїн и жѣпан Ивашко вел ворник и жѣпан Гнлгорїн вел лшгвѣт и жѣпан Дѣмитрѣ вел внстнѣр и жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Неделко вел ключар и жѣпан Баснлен вел столннк и жѣпан Бѣчннѣ вел пѣхадннк и жѣпан Бѣзнннка вел колмс и жѣпан Костанднн вел постелннк. И нспракннк, Гнлгорїн вел лшгвѣт.

И напнсах аз, Стан спѣдѣю, вѣ настолнн градѣ ѣ Бѣскѣрецин, мѣсеца апрнліе кѣ дѣнн, в лѣт хѣрмд².

† Іѡ Матѣю воєвода, мллостїю божїю господннѣ.

Іѡ Матѣю воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul călărașul din Ciulinița, ginerele lui Dragoslav, din județul Ialomița, și cu toți fiii, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Ciulinița, înșă partea lui Micșan, 20 de stînjeni de ocină din hotar pînă în hotar și cu grădina de sub coastă, pentru că a cumpărat Radul călărașul, ginerele lui Dragoslav, acești mai sus spuși stînjeni de ocină de la Micșan din Ciulnița, pentru 2 000 aspri gata, iar Micșan a cumpărat 10 stînjeni de la Socol clucerul, iar alți 10 stînjeni de ocină i-a cumpărat de la Ona din...¹.

Și au fost aldămășari, oameni buni, anume: din Doicești, Danciul clucerul și din Ciulinița, Stan și Stănimir și Dobrea și Badea și Stroe și Stanciul Hadîr și Stan, fiul lui Lupul, și Danciul Bobotează și popa Dumitru și Stan Obrocea și din Cacaieu *, Cerneca și din Bora, Ion Țață.

Și iar a cumpărat Radul călărașul, ginerele lui Dragoslav, de la Datco din Ciulinița, de la drum pînă la apă, cît ține locul casei, pentru 200 aspri gata.

Și au fost aldămășari, anume: din Ciulinița, Stanciul Hadîr și Lupul și Dragomir Sprintenul și Stanciul și Mihalcea și Vlaicul păcurarul și Danciul clucerul. Și au vîndut Micșan și Datco, ei de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și cu zapis de la mîna lor. <Și> am văzut domnia mea și zapisele.

De aceea, am dat domnia mea lui Radul călărașul, ginerele lui Dragoslav, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și

jupan Vasilie mare stolnic și jupan Vucina mare paharnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stan spudeiul, în cetatea de scaun în București, luna aprilie 27 zile, în anul 7144² <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

După Gr. Nandriș, *Athos*, 161—163. Orig. hîrtie (43 × 23,5), pecete timbrată; la m-rea Dochiariu de la Athos. Trad. la Arh. St. Buc., *Condica m-rîi Slobozia lui Enache*, nr. 314, f. 282.

¹ loc alb.

* Căcănău (nota editorului).

² La Nandriș în textul slav „x̄p̄m̄b̄”, iar în traducere „7141”; ambele date, evident inexacte.

262

1636 (7144) aprilie 27.

† МНОСТІЮ БОЖІЮ ІУ БАСАРАБА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЕ ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МИ acestor omeni po ime Toader i Păcală i Radomir i Oprea călărașul i Răca i Bunea ot Fîntînele, ca să fie volnici cu această carte a domnii méle, că să ție 12 stînji de ocină în Cepturi, de cîmpu, de pădure, de apă și cu viile, cîte vor fi pre acea ocină, de preste tot hotarul, de hotar pîn în hotar. Pentru că această ocină fost-au de moșie a lu Avram logofătul și a fie-său Nicăi. Deci, cîndu au fost în zilele Radul voevod, iar Avram logofătul el o seamă de ocină o vîndut, alta o schimbat acestor omeni ce scriu mai sus, de au dat acești omeni ce-s mai sus scriși lu Avram moșie în Budurești alți bani pre această moșie ce scrie mai sus, de Cepturi. Deci tot o ținut Toader i Păcală i Radomir i Oprea călărașul i Rica i Bunea această moșie de Cepturi tot cu bună pace pîn acum în zilele domnii mele.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii <me>le, iar boiarinul domnii méle jupan Buzinca vel comis împreună cu fie-său, Preda slugériul, ei se-au ridicat cu pîră préste moșii, ca să lépede bani acestor megiași ce scrie mai sus și să-și ție moșiile în silă, căce iaste putérnic. Iar domnia mea am căutat și am judecat împreună cu tot divanul și am dat domnia mea acestor oameni, ce scrie mai sus, ca să-și ție moșiile cu bună pace, cum și le-au cumpărat, iar boiarinul domnii méle jupan Buzinca vel comis și fie-său, Preda spatarul, să n-aibă neci treabă, că a rămas de lége și de judecată denaintea domnii méle den divan. Derept acéia, am dat domnia mea acestor oameni ca să-ți ție moșie cu bună pace. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Иис апрѣлѣ к̄с, в лѣт x̄p̄m̄b̄.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXVII/12. Orig., hîrtie, (30 × 21), pecete timbrată. Cu o copie ibidem, ms. 206, f. 531v—532.

† Eu Iuga ot Corșori scris-am acesta al meu zapis cum să fie la mîna lui Ion logofătul și a frățiini-său lu Pătru, cum să să știe că e-mu văîndutu 4 locure de în ocina Corșorilor, însă locul de la hotaru de Orate și trei de în muscelu ci să chemă Flămînda. Și le-mu văîndut de a me bunăvoe, dreptu aspri 400, ci să aibă a le ținere în bună pace de cătră tote rudeniile mele. Și la această tocma(ă) a fostu mulți megieși mărturie: Iuga și Barbul ot Cîrstănești și Șerbu și mulți megieși. Și am scris eu popa Apostolū ot Corbiu. Acesta am scris.

ПИС МѢСЕЦА АПРІАІЕ КИ ДЪНИ В ЛЕТ ХЗРМА.

† Pentru credința amu pus și degetul.

Arh. St. Buc., Mitrop. T. Rom., XCVIII/4. Orig., hirtie (16 × 21). Copie ibidem, ms. 137, f. 278v.

† Cu mila lui Dumnezău, Io Matei Basarabă vovod și domnū a toată Țara Rumânească. Dat-amu domniia mea această poruncă a domnii sale satului Muereasca ot sud Vilcea ca să fie de acuma înnainte în pace și slobozi de bir, de găleată cu fîn, de bou, de oae seacă, de cal, de miiare, de ceară și de cășărie și de cai de olac și de toate dăjdile și mîncăturile cite sînt preste an în țara <domnii mele>¹. Pentru că i-am lăsat domniia mea, m-am milostovit de i-am ertatū pentru voia părintelui prea sfințitului Theofil episcopschii mitropolit Rî<mnicu>¹ lui ca să fie de acum înnainte sfintei mănăstiri slobozie, să fie <de ajuto>¹riu sfintē mănăstiri, ca să fie pomană domnii méle. Numai să aibă a da birul de ceastă lună, iar din sfîrșitul lunii încolo să fie în pace de acéstea de toate, precum scrie mai sus, ca să <aibă>² răpaos în zilele domnii méle să fie ajutoriu sfintei mănăstiri. Drept acéia cine să va ispiti <preste>¹ cartea domnii méle și preste pomana domnii méle acela omu nu <v>¹ a plăti cu alta, ci cu capul va plăti.

Aprilie 29 dni, leat 7144 <1636>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Rimnic, nr. 707, f. 128v. Copie.

¹ Loc rupt.

² Omis.

† Многостією вожією, Іу Матією воевода и господинъ вѣсон земле Шрров-лахнскон, вншк великаго и прѣдобраго, сатараго, покоиннаго Іу Басарабѣ воевода. Дават господство ми сію повелѣніе господство ми Стѣннмир лшгѡфет и синъ его Радѡл, шт До<в>реци, шт сѣдство Ѡлт и съ ннх синови, еанциже <Богъ>¹ даст, іакоже да мѣ ест еден вечнинѣ, на нме Радѡл, синъ Шнколов шт Довреци, понеже тог чловека, Радѡл, внше пис, внле сѣт вечнинѣ Стѣннмир лшгѡфет, ешеже шт прѣжде вртѣмѣ.

И потом, къда ест вна съда, въ дѣни господство ми, а Радѹл, синѣ Мн-
колов, шн ест днѣнѣл прѣх и приндет тере за прѣше сѣ за лицѣ със Радѹл, синѣ
Стѣннимир лѹгѹфет, прѣд господство ми 8 днѣан. И сице прѣше Радѹл, синѣ
Мнколов, шт Добреци, како не ест вечниѣ Стѣннимиров лѹгѹфет ниже се сѣт продад
Мнкѣл, ваца Радѹл, да вѣдет в <вечн>нѣ Тѣдорѹв постелник шт Кѣртишѹара, въ
дѣни Снмншн боевод. Таже, въ том, господство ми съм гледал и сѣде пѹ прав
и по закон и съм дал господство ми Радолов, синѣ Мнколов, закон ѿ добри людіе
по рѣваш господски, на нме: шт Прнскѣкъ, Гермек и шт Кѣрчюмарн, Мѣргѣл и
шт Бѣркѣ, Строе, ꙗкоже да заклет Радѹл како нѣст се сѣт продад в <вечн>нѣ Стѣ-
ннимиров лѹгѹфет, ниже га сѣт скѣповал Стѣннимир лѹгѹфет шт над Тѣдор пос-
телник Рѣдѣнѣл, когда ест скѣповал прочен вечни шт Добреци. Таже, къда ест
вна на дѣни и на сорок, а Радѣл, синѣ Мнколов, а шн не какоже нѣст могѣл заклетн,
анѣ ест шстал 8 закон и шт свожденіи. И съм дал господство ми по Радѹл, синѣ
Мнколов, шт днѣан да вѣдет Стѣннимиров лѹгѹфет вечниѣ како ест вна шт прѣжде
врѣмѣ.

И потом, Стѣннимир лѹгѹфет, шни ест вна дѣжнѣ Тѣдорѹв слѣжар шт Рѣда
наю шт прѣжде врѣмѣ еден вечниѣ. Таже нѹ ест дал по тог вечниѣ Радѹл вше
пнс, да ест вечниѣ раді вечниѣ, а Стѣннимир лѹгѹфет и синови его Радѹл шни да
ест 8 мирни шт съда напрѣд шт къ Тѣдор кълѣгѣрѣл Рѣдѣнѣл и шт къ синови
его, Тѣдосіе ключар и Кирка слѣжар и шт къ всѣх породені его, за ниѹто ванто-
ваніе да не нмат. И ꙗжеже хокет вн вна сѣтворна нѣка книга по Стѣннимир лѹ-
гѹфет, ешеже да <сене вѣ>рѣет дрѣго кратко над дрѣга сѣжденіе, понеже ест вна. . .
за лицѣ когда се сѣт сѣтворна сѣ. . .

<Сего раді>, дадох <сѣ>м <господство ми> Стѣннимиров лѹгѹфет и сини
его Радолов, шни и синови нм <да вѣдет 8 мир>¹ шт къ синови Тѣдор <с>л<ѣжар>
Рѣдѣнѣл и не шт кождѣ непоколѣвнмо порнзмо господства ми.

Сеже шѣс свѣдѣтілен поставѣнм господство ми: жѣ<п>л<н> Хрнза вел
ван Кралевскіе и Ивалшко вел дворник и Гангоріе вел лѹгѹфет и Дѣмитрѣ вел внс-
тиар и Преда вел спатар и Неделко вел ключар и Басилен вел столник и Бѣчина вел
пѣхарник и Бѣзинка вел комис и Костандин вел постелник. И исправник, Гангоріе
вел лѹгѹфет.

Въ настолни градѣ 8 Бѣкѣреци, мѣсеца априлѣ ѿ дѣни и шт ѿдама теченее
лѣтом в лѣт хрѣмд.

† Іу Матею вшева, милостію божію господинѣ.

Іу Матею боевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarabă
voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stănimir logo-
fătul și fiului său, Radul, din Dobrești, din județul Olt și cu fiii lor, cîți
<Dumnezeu>¹ le va da, ca să le fie un vecin anume Radul, fiul lui Micul
din Dobrești, pentru că acest om mai sus scris, Radul, a fost vecin al lui
Stănimir logofătul încă de mai înainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Radul, fiul lui Micul,
el a ridicat pîră și a venit de s-a pîrît de față cu Radul, fiul lui Stănimir
logofătul, înaintea domniei mele în divan. Și așa pîra Radul, fiul lui Micul
din Dobrești, că nu este vecin al lui Stănimir logofătul, nici nu s-a vîndut
Micul, tatăl lui Radul, să fie <vecin> lui Tudor postelnicul din Curtișoara,
în zilele lui Simion voievod.

Deci, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate
și după lege și am dat domnia mea lui Radul, fiul lui Micul, lege 3 oameni

buni pe răvașe domnești, anume din Priseaca, Ghermec și din Cîrciumari, Murgul și din Bîrcă, Stroe, ca să jure Radul că nu s-a vîndut <vecin> lui Stănimir logofătul, nici l-a răscumpărat Stănimir logofătul de la Tudor postelnicul Rudeanul, cînd a răscumpărat alți vecini din Dobrești. Deci, cînd a fost la zi și la soroc, Radul, fiul lui Micul, el nicicum n-a putut să jure, ci a rămas de lege și de judecată. Și am dat domnia mea pe Radul, fiul lui Micul, din divan, să fie vecin lui Stănimir logofătul, cum a fost și de mai înainte vreme.

Iar apoi, Stănimir logofătul, el a fost dator lui Tudor sulgerul din Ruda, de mai înainte vreme, un vecin. Deci i l-a dat pe acest vecin, Radul, mai sus scris, ca să fie vecin pentru vecin, iar Stănimir logofătul și fiul lui, Radul, ei să fie în pace de acum înainte de către Tudor călugărul Rudeanul și de către fiii lui, Tudosie clucerul și Chirca sulgerul și de către toate rudele lui, de la nimeni tulburare să nu aibă. Iar dacă s-ar face vreo carte pentru Stănimir logofătul, încă să nu se creadă a doua oară, la altă judecată, pentru că a fost ... de față cînd s-a făcut cu ...

<De aceea>, am dat <domnia mea> lui Stănimir logofătul și fiului lui, Radul, ei și fiii lor <să fie în pace> ¹ de către fiii lui Tudor <sluier> Rudeanul și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și Ivașco mare vornic și Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasile mare stolnic și Vucina mare paharnic și Buzinca mare comis și Costandin mare postelnic. Ispravnic, Gligorie mare logofăt.

În cetatea de scaun în București, luna aprilie 30 zile și de la Adam cursul anilor, în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu, voevod <m.p.>

Bibl. Acad., LXXV/196. Orig., hirtie (39 × 27,5), rupt și pătat, pecete timbrată.

¹ Omis.

† Мнѡстїю божїю, Іѡ Матїю Бѣсъраба воевод н господннѣ. Пншет господство мн волѣрннѣ господства мн Конднло постелннк шт Ялвещн, здравїе ¹. Cătră aceasta-ți dau în știre domnia mea, în vréme ce vor vedea această carte a domniei mele, iar domneata să cauți să vii împreună cu sluga domniei mele, po ime... ² cu toată scrisoarea Pîrvului logofătul și cu toate socotélele ce au scris el cu mîna lui, că ai a te întreba și a te socoti cu toți Rudénii, pentru 75 000 de bani ai beséricii dăn Săveni, cum mai curîndu, să <s>tați toți de față naintea domniei mele. Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправннк, сам реч господства мн.

Пнс ман ѡ дннн, в лѣт 7144.

† Іѡ Матїен воеводѡ, мнѡстїю божїю господннѣ.

Bibl. Acad., XXXIII/200. Orig., hirtie (16,5 × 20,5), pecete inelară, aplicată.

¹ „Scrie domnia mea boierului domniei mele, Condilo postelnicul din Albești, sănătate“.

² Loc alb.

† Милостією божією, Іу Матею воевода и господинѣ въсон земле Угг-ррвклахїнское, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, поконинномѣ Іу Басарабе воевода. Дават господство ми сію повеленіе господство ми почтенномѣ волѣринѣ господство ми жѣпан Митрѣ вѣшех вѣл пѣтар и жѣпанецек его Нѣкшѣн и съ нѣх синови, елицем Богѣ даровах, іакоже да мѣ ест вчинѣ и вчиннѣ село ѣ Мѣшетеци, въ сѣдство яргеш, али дел Хоуѣскѣ, еже се зовет волѣрска вѣсах, шт полю и шт шѣм и шт вод със вчиннѣ, по нме: Бѣнчиаѣ със синови си и Бѣлѣкѣ със синови си и със брат его Дѣка и със брат его и Добротѣ със синови си и със прочїи вчиннѣ еже хоуѣшт вѣти бежалн. Понеже сіа вѣше речена вчиннѣ дѣла Хоуѣскѣ, глаголемаго волѣрска, вѣла ест продавала със нне делн за вчиннѣ шт Мѣшетеци за Преда дворник шт Баломирѣци, Баснаѣв спатар, синѣ Мѣшат вистнгар, при дѣнїе Ялѣзандров воевода Іліаш въ лѣт зрѣ¹, за ѣгн ѣп аспри готовн. Потом, когда ест вѣл послех, а Баснаѣв спатар, шн ест продаа сіа вѣше речена вчиннѣ шт Мѣшетеци волѣринѣ господство ми Митрѣк пѣтар през вѣсом хоатаром, пакнже за того цѣно, за ѣгн ѣп аспри готовн и със вѣснх вчиннѣ колици сѣт вѣл ѣ сел и елицн сѣт вѣл вѣгалн и със вѣсах дѣла за вчиннѣ, шт седалище селов, шт посѣвде, вѣре елика се хтет изврат шт по вѣсом хоатаром. <Н> шт тогда само вѣс дрѣжал волѣринѣ господство ми Митрѣк пѣтар сіа вчиннѣ със добро мирно.

И потом, къда ест вѣла сѣда, въ дѣнїе господство ми, а еднн чѣловецѣ, по нме Стан, синѣ Ѣпрек шт вѣрош шт яргеш, шн ест скараа прѣх радї дел Хоуѣскѣ, зовет сѣ волѣрска и прїндет пред господство ми ѣ два днѣанове тере съпрѣше се за лицѣ със волѣринѣ господство ми Митрѣк пѣтарюл ѣ великїи днѣан. И сице прѣше Стан, како ест дѣл Хоуѣскѣ негов за дѣдїнѣ, помнловал по дѣдом сїв Хоуѣ за Пашадїа лѣгвѣфет, радї права слѣжѣв его. И извадїан сѣт Стан ѣ днѣан и еднн запнѣ лѣжннѣ Дросѣлѣк постѣланнѣ, зет Пашадїѣк лѣгвѣфет, сѣтворннѣ за мнлованїе по сѣмрѣтн жѣпанецек его Радек, дѣшѣра...² над сію дел за вчиннѣ Хоуѣска вѣше писана. И вѣли сѣт сѣтворннѣ Стан и кннѣ господство ми да ест его дѣдннѣ.

Вѣ том, волѣринѣ господство ми Митрѣк пѣтарюл, ако прїфатннѣ ест за вѣстїю, шн ест прїшеа пред господство ми ѣ днѣан, тере съпрѣше се за лицѣ със Стан, синѣ Ѣпрек и вѣл ест и Преда дворник подлѣ вѣснх, кѣпно. Таже, въ том, господство ми сѣм глѣдал и сѣдннѣ, по правѣдѣ и по закон, със вѣснхми честннннѣ правнтелїе господство ми и дадох сѣм господство ми мѣгю ннх вї волѣринѣ по рѣвѣш господскїи, на нме: шт Ялѣецн, Кондїло постѣланнѣ и шт Чѣпанн, Ѣфтемїе пѣтар и шт Стоенѣци, Прѣвѣл Долофан лѣгвѣфет и шт Яргеш, Янгелет кѣлцѣ и Бадѣ лѣгвѣфет и шт Рѣдѣчннѣци, Ѣдрѣ слѣжер и шт Бернїдеци, Ѣпрѣк лѣгвѣфет и Бѣкомнр и шт Корѣкнн, Нѣгѣе лѣгвѣфет и шт Зѣрнѣци, Стонка пѣхарннѣ и Бладѣл столннѣ и шт Брѣтїїанн, Бадѣк, іакоже да сѣгледелт и да нстннствѣет със дѣшамн нх радї вчннѣ шт Мѣшетеци, дѣла Хоуѣскѣ: вїш ест продаа Преда дворник Митрѣк вѣк вѣл пѣтар и синовнѣм его сіа дел Хоуѣскѣ или нѣет ш ест вѣл продаа? И дрѣжал ш ест Стана и Радѣл и Стан, синови Ѣпрек, или нѣет ш ест дрѣжал ннколнже и кто ш ест нм дал и кто нм ест вѣзет? Таже, въ том, сїн вѣше реченнѣ вї волѣринѣ ако сѣбраа се сѣт на еднѣ мѣсто, шнн іакоже нѣкое добрн людїе вѣспрашаа ест по старцн селов и по мѣгїашї [ашї]н шт шкрѣст мѣстом како вѣет със дѣшамн нх. И шнн сице сѣт нстннствѣвал и свѣдетѣлствѣвала със ннхне дѣше како нѣет вѣл помнловал Пашадїа лѣгвѣфет по дѣдом Станов със дѣла Хоуѣскѣ, глаголемаго волѣрска, ннже сѣт нмал синови Ѣпрек лѣгѣфет със сію вчиннѣ нн еднѣ трѣбѣ. И вѣдѣхом господство ми шѣа рѣвѣшове господскннѣ и запнѣсѣл...² за проданїе и кннѣ шѣем вї волѣринѣ за сѣжденїе, како ест вѣше пнѣ и със мнѣшн волѣринѣ и добрн людїе свѣдетѣлїе напнсаннѣ ѣ кннѣ, на нме: штцѣ егѣ-

мена Григоріе вт свѣтаа монастыр ѡргеша и вт Зецин, Братѣа внѣ вел комис и вт Чепарн, Івашко ключар и вт Кѡртиншоръ, Тѣдосіе ключар и вт варош вт ѡреш, Станчюл сѣдцѣ. И встал ест Стан, синъ Ѡпрек, вт закон и вт сѣжденіе.

И потом, Стан ниже сице нѣст се сѣт вставна, анѣ ест пришел и вторнцю на дван, нѣ пакнже ест встал вт закон и вт сѣжденіе вт предъ господство ми и излѣзна ест в дван със велика срамот, како по веко метѣхѣ и трѣбѣ да не имат въ вѣки. И свѣхомъ господство ми и книг вт рѣка Станов вт дван что ест вна сѣтворна без исправѣ тере в сѣм дат въ рѣка Мнтрѣк питарюл.

Тем радї, дал сѣмъ господство ми почтенномѣ волѣрннѣ господство ми жѣпан Мнтрѣк <питарюл>³, іакоже да ест емѣ вчиннѣ, дѣдїнѣ и въ хуавѣ и да ест ѣ мирно вт нинѣ на предъ вт къ синовн Ѡпрек лѡгѡфѣт, Стан и Мнлѣ и Радѣа, понеже ере по прѣх нже се сѣт сѣпрелн и всташа вт закон видѣцїн Хоѣев выше речени синовн Ѡпрек вт варош вт ѡреш, вни се сѣт ѣбою за веченіе. Таже ест пошел <на по>чт<ен>²ном волѣрннѣ господство ми Мнтрѣк питарюл със велико моленіе и със волѣрн, на нме: вт Чепарн, Івашко ключар и вт ѡреш, вел Сава и Станчюл сѣдцѣ и със мношн старн варошани, тере нм ест сѣтворна запис вт рѣка Мнтрѣк питар, іакоже да не нх вечѣше. Такожде ест сѣтворна и видѣцїн Хоѣев, Стан и Мнлѣ и Радѣа, вни ешеже сѣт сѣтворна запис вт рѣкамн нх въ рѣка Мнтрѣк питарюл със великою клетво и със сведетелїе за велика вѣрѣ, како вт сѣда на предъ кто хокет наю дннѣ прѣх нѣкогда нли хокет изваднх дрѣге кннгн нли записе надъ дѣла Хоѣѣскъ да не се <вер>²ѣше, ниже да се прифатнше въ разлѡг занеже сѣт встали видѣцїн Хоѣев, синовн Ѡпрек, вт закон вт предъ вѣ волѣрн вше писани и вт прѣдъ господство ми.

И поставна ест Стан и Мнлѣ и Радул и клетво: кто хокет скочи прѣх дрѣг крат нли вт нх нли вт синовн нм ниже вт сѣродннкам егѡ, тог чловекъ да ест аѣѣрнсан вт тнї свѣтн втци нже сѣт въ Некен. <И> видѣхомъ господство ми и запис како ест вше пис.

И пак да ест почтенномѣ волѣрннѣ господство ми жѣпан Мнтрѣк питарюл вчиннѣ и вечннн ѣ Чокѣнеци, алн вт презъ вѣс село 3-го дѣл, еднн дѣдѣ заплѣн, вт посѣдн и вт по вѣс хотаром, еанка се хтет избрат. И вечнннн, да се знат, на нме: Драгѣа със синовн сн и Макаріе със синовн егѡ и Неделко и братом сн Естонка и със синовн нх и Ѡрѣѣ със синовн егѡ и Оурѣс със синовн егѡ. Понеже ест вна 3 дѣдї ѣ село. Таже, къда ест вна нинѣ, въ дннїе господство ми, а Мнтрѣк питарюл вни нх ест възнмал вт прѣдъ господство ми вѣ волѣрн хотарнннцн по рѣваше господски, на нме: вт Ъскаци, Данчюл лѡгѡфѣт и вт Сѣкѣзиани, Ѡпрѣк и вт Орѣци, Фрѣцилѣ логофѣт и вт Бѣкѣреци, Сава и вт Лѣмотеци, Некѣла чавш и Герге и вт Бѣрзеци, Нан и вт Раса, Нѣнкѣла ватах и вт Сѣрѣлеци, Добре логофѣт и вт Прѣчѣци, Некѣлчѣ и вт Бѣс<ѣл>аци, Ѡпрѣк и Стопан, тере нх ест хотарнсал и из<вра>²нѣет вчина вт къ втцѣ егѣмена Мелентїе вт свѣта монастыр Мнхѡев воевод, храм свѣтн Ннколае завсево. И код тензи вѣ волѣрн хотарнннцн вше речени вли сѣт мношн добрн людіе вт школномъ местом, по нме: вт Корнѣцѣл, Корнѣ и Монсн сѣдцѣ и Дѣмнтрѣ Карамазакн и Некѣла, вт Чокѣнеци, Костанднн ювѣаша и вѣснх старцїн сѣлѡв вт Чокѣнеци и вт Кѣреци и вт Бѣрѣци. <И> видѣхомъ господство <ми>³ и кннгѣ швемъ волѣрн за велика сведетелїн како ест вше пис.

Сего радї, дадохъ сѣмъ господство ми почтенномѣ волѣрннѣ господство ми жѣпан Мнтрѣк внѣ вел питар, іакоже да мѣ ест вчиннѣ и вечннн ѣ Мѣшетеци въ сѣдство ѡргеш и ѣ село ѣ Чокѣнеци въ сѣдство Блѡхов, пакнже със вечннн, вчиннѣ, дѣдїнѣ и въ хуав синовом и внѣком и прѣвнѣчетом и не вт кождѡ непоколѣбнмо, порнзѡмо господство ми.

Сеже ѣбо и сведетелїе поставлѣемъ господство ми: жѣпан Хрнзѣк вел ван Кралевскїн и жѣпан Івашко вел дворннк и жѣпан Гнлгорїе вел лѡгѡфѣт и жѣпан

ДЪМИТРЪ ДЪДЕСКЪА ВЕЛ ВЪСТНІАР Н ЖЪПАН ПРЕДА БРЪНКОВЪНЪА ВЕЛ СПАТАР Н ЖЪПАН НЕДЕЛКО БОТЪНЪА ВЕЛ КЛЮЧАР Н ЖЪПАН БАСНАІЕ ПАВНДЪР ВЕЛ СТОЛНИК Н БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС Н БЪЧНИА ВЕЛ ПЕХАРНИК Н ПАН КОСТАДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ГЛНГОРІЕ ВЕЛ ЛУГВЪФЕТ.

И аз, Лепъдат Луговфет, написах въ настолни граду Бѣскрецин, мѣсеца маю 7 дьни н ѿт ѿдама до нинѣ, теченіе лѣтом, в лѣт хЗрмд.

† Іу Матею вшевода, милостію божію господинъ.

Іу Матею воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Mitrea fost mare pitar și jupaniței lui, Neacșa, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Mușetești, în județul Argeș, însă partea Hogească, care se chiamă boierească, toată, din cîmp și din pădure și din apă cu vecinii, anume: Băncilă cu fiii săi și Vîlcul cu fiii săi și cu fratele său, Duca, și cu fratele său și Dobrotă cu fiii săi și cu alți vecini, care vor fi fugiți. Pentru că această ocină mai sus spusă, partea Hogească, numită boierească, a fost vîndută cu alte părți de ocină din Mușetești de Preda vornicul din Balomirești lui Vasile spătarul, fiul lui Mușat vistierul, în zilele lui Alexandru voievod Iliăș, în anul 7130 ¹, pentru 480 ughi aspri gata. Apoi, cînd a fost după aceea, Vasilie spătarul, el a vîndut această mai sus zisă ocină din Mușetești boierului domniei mele Mitrea pitarul, peste tot hotarul, iarăși pentru acel preț de 480 ughi aspri gata și cu toți vecinii, cîți au fost în sat și cîți au fost fugiți și cu toată partea de ocină din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege, de peste tot hotarul. <Și> de atunci încoace a tot ținut boierul domniei mele Mitrea pitarul această ocină cu, bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar un om anume Stan, fiul lui Oprea din oraș din Argeș, el a ridicat pîră pentru partea Hogească, numită boierească și a venit înaintea domniei mele în două divanuri, de s-a pîrît de față cu boierul domniei mele Mitrea pitarul, în marele divan. Și așa pîra Stan că partea Hogească este a lui de moștenire, fiind miluit bunicul său, Hogeia, de Pașadia logofătul pentru slujba lui dreaptă. Și a scos Stan în divan și un zapis mincinos al lui Drosul postelnicul, ginerele lui Pașadia logofătul făcut de miluire, după moartea jupaniței lui, Rada, fiica ...² pentru această parte de ocină, Hogească, mai sus scrisă. Și și-a făcut Stan și cartea domniei mele să-i fie lui dedină.

Întru aceea, boierul domniei mele Mitrea pitarul, dacă a prins de veste, el a venit înaintea domniei mele în divan de s-a pîrît de față cu Stan, fiul lui Oprea și a fost și Preda vornicul, alături de toți, împreună. Apoi, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 12 boieri pe răvașe domnești, anume: din Albești, Condilo postelnicul și din Cepari, Eftimie pitarul și din Stoenеști, Pîrvul Dolofan logofătul și din Argeș, Anghel negustorul și Badea logofătul și din Rădăcinești, Udrea sulgerul și din Berindești, Oprea logofătul și Vucomir și din Corbeni, Neagoe logofătul și din Zărnești, Stoica paharnicul și Vladul stolnicul și din Brătiani, Badea, ca să cerceteze și să adverească cu sufletele lor pentru ocina din Mușetești, partea Hogească: a vîndut Preda vornicul lui Mitrea fost mare pitar și fiilor lui această parte Hogească sau n-a vîndut? Și au stăpînit-o

Stana și Radul și Stan, fiii lui Oprea, sau n-au stăpînit-o nici cum și cine le-a dat-o și cine le-a luat-o? Deci, întru aceea, acești 12 boieri mai sus spuși, dacă s-au adunat la un loc, ei, ca niște oameni buni, au întreat pe bătrînii satului și pe megiașii din jurul locului, cum știu cu sufletele lor. Iar ei așa au adevărit și au mărturisit cu sufletele lor că n-a miluit Pașadia logofătul pe bunicul lui Stan cu partea Hogească, numită boierească, nici nu au avut fiii lui Oprea logofătul nici o treabă cu această ocină. Și am văzut domnia mea amîndouă răvașele domnești și zapisul...² de vînzare și cartea celor 12 boieri de judecată, cum este scris mai sus și cu mulți boieri și oameni buni martori scriși în carte, anume: părintele egumen Grigorie de la sfînta mănăstire Argeșul și din Uești, Bratul fost mare comis și din Ceparî, Ivașco clucerul și din Curtișoară, Tudosie clucerul și din oraș din Agreș, Stanciul județul. Și a rămas Stan, fiul lui Oprea, de lege și de judecată.

Iar apoi, Stan nu s-a lăsat nici așa, ci a venit și a doua oară în divan, ci iarăși a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele și a ieșit din divan cu mare rușine, că mai mult amestec și treabă să nu aibă, în veci. Și am luat domnia mea în divan și cartea din mîna lui Stan, pe care o făcuse fără ispravă și am dat-o în mîna lui Mitrea pitarul.

Pentru aceea, am dat domnia mea cinstului boier al domniei mele jupan Mitrea <pitarul>³, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă și să fie în pace, de acum înainte, de către fiii lui Oprea logofătul, Stan și Milea și Radul, pentru că după pîra cu care s-au pîrit și au rămas de lege nepoții lui Hoge, mai sus-spuși, fiii lui Oprea, din oraș din Argeș, ei s-au temut de vecinie. Deci au venit <la>³ cinstul boier al domniei mele Mitrea pitarul cu mare rugă și cu boierii, anume: din Ceparî, Ivașco clucerul și din Argeș, Sava cel mare și Stanciul județul și cu mulți orășeni bătrîni, de le-a făcut zapis de la mîna lui Mitrea pitarul, ca să nu-i vecinească. De asemenea, au făcut și nepoții lui Hoge, Stan și Milea și Radul, ei încă au făcut zapis de la mîna lor la mîna lui Mitrea pitarul cu mare blestem și cu mărturie de mare credință, ca de acum înainte, cine va mai ridica pîră vreodată sau va scoate alte cărți sau zapise pe partea Hogească să nu se creadă, nici să se ia în seamă, pentru că au rămas nepoții lui Hoge, fiii lui Oprea, de lege dinaintea a 12 boieri, mai sus-scriși, și dinaintea domniei mele.

Și au pus Stan și Milea și Radul și blestem: cine va ridica pîră a doua oară sau dintre ei sau dintre fiii lor sau din rudele lui, acel om să fie afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia. <Și> am văzut domnia <mea>³ și zapisul, cum este mai sus scris.

Și iarăși să-i fie cinstului boier al domniei mele jupan Mitrea pitarul ocină și vecini în Ciocănești, însă a șasea parte de peste tot satul, un moș deplin, de pretutindeni și de peste tot hotarul, cît se va alege. Și vecinii să se știe, anume: Dragul cu fiii săi și Macarie cu fiii lui și Nedelco și fratele său, Stoica și cu fiii lor și Orzea cu fiii lui și Ursu cu fiii lui. Pentru că au fost 6 moși în sat. Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Mitrea pitarul, el a luat dinaintea domniei mele 12 boieri hotarnici pe răvașe domnești, anume: din Uscăți, Danciul logofătul și din Săcuiani, Oprea și din Orești, Frățilă logofătul și din Văcărești, Sava și din Lumotești, Necula ceașul și Gherghie și din Bîrzești, Nan și din Rasa, Neicul vătaful și din Sărulești, Dobre logofătul și din Pîrcești, Neculcea și din Văs<ăl>ați, Oprea și Stoian, de i-au hotărnicit și i-au ales deosebit ocina dinspre egumenul Melentie de la sfînta mănăstire Mihai Voievod, hramul sfîntul Nicolae. Și pe lîngă acei 12 boieri hotarnici mai sus-spuși au fost mulți oameni buni din jurul locului, anume: din Cornățel, Cornea și Moisi județul și Dumitru Cara-

mazachi și Necula, din Ciocănești, Costandin iuzbașa și toți bătrînii satului din Ciocănești și din Curești și din Vărăști. <Și> am văzut domnia mea cartea de mare mărturie a acelor boieri, cum este scris mai sus.

De aceea, am dat domnia mea cinstului boier al domniei mele jupan Mitrea fost mare pitar, ca să-i fie ocină și vecini în Mușetești, în județul Argeș și în sat în Ciocănești, în județul Ilfov, iarăși cu vecini, ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 3 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 (1636).

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu vovod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, III/19. Orig., perg. (42 × 54), pecete timbrată. Cu o trad. din sec. XVIII.

EDIȚII. Trad. Grecianu, *Genealogiile*, I, 344.

- ¹ Loc alb.
² Loc rupt.
³ Omis.

268

1636 (7144) mai 5, București.

† Многостією божією, Іу Матею воевода и господниѣ въсѣмъ земанъ ѿгг-ррвоклахінское, вѣскъ великаго и прѣдобраго, стараго, покониномъ Іу Басараба воевода. Даватъ господство ми сію повеленію господство ми слагъ господство ми Къндек постелникъ вт Бълотеци и жѣпанницеѣ его Бонкъѣ и съ нѣхъ синови, елицемъ Богъ прииштит, іакоже да мѣ естъ вчинѣ оу Изворани въ сѣдство Мѣшчелъ и Падѣрецъ, ани вт деа Дѣмитрашковъ ключаръ и анепсеумъ си Баснаіе два дѣлници вт поле и вт шѣма и вт водъ и вт дѣла съсъ виноградіе <и> а вечни на ѣме Іаіе съсъ синови си и вт седалнице селове вт посвѣди, варе елика се хтетъ нзвратъ вт надъ въсѣмъ хотаромъ. Понеже естъ ена покѣпна слагъ господства ми Кънда постелникъ въ кѣпѣ съсъ варошанинъ вт Питеци, на ѣме: Нѣкшѣла и Тѣдоран и Захаріа и Никоаръ и Нѣкшѣла и Іванъ и попъ Мартинъ и Симѣиъ и Колчѣкъ и Спнаіѣ и дѣлници ѣ Изворани вт посвѣди и вт по въсъ хотаромъ и съсъ того вечни вт надъ Дѣмитрашко ключаръ вт Спниѣки и вт вѣскомъ си Баснаіе за сги скѣ аспри готови. ѿбаче да се знаетъ, да нматъ дрѣжати се варошанинъ вт Питеци вѣше речени ѣ дѣлници, а слагъ господство ми Кънда постелникъ да дрѣжитъ самъ два дѣлници и того вечни, Іаіе, како естъ вѣше писъ. И вѣдѣхомъ господство ми и записѣла варошаниномъ вт Питеци, иже сѣтъ вѣше речени, за покѣпеніе <и>¹ записѣла Дѣмитрашковъ ключаръ за проданіе на рѣкъ варошаниномъ съсъ мнози волѣри сведетелн. <и>² продали сѣтъ Дѣмитрашко ключаръ и вѣскомъ си Баснаіе колѣромъ, вини за сконмъ добро волю, съсъ знаніа въсѣмъ колѣромъ и а мегіашомъ вт школомъ мѣстомъ.

И пакъ да естъ слагъ господство ми Къндек постелникъ и жѣпанницеѣ его Бонкъѣ ѣ дѣше за ацигани на ѣме: Соркъ и Рада циганка и Дѣмитрѣ циганѣла и Костанда и

Пѣтрѡ и Бѣлика, понеже ест покѡпна слѡгъ господство ми Кънда постелникъ и сѡпрѡжница его, Бонка, сѣи више речени ацигани вт надъ шѡрюмъ сѣи Баснаіе спатар, синъ Мѡшатъ вистіаръ, за ѡги ѡе аспри готови, съда въ дѣнѣе господство ми, а Баснаіе спатар, ви ешеже сѡтъ вѣл покѡпна сѣи ацигани више писани вт надъ Мѡхѡю спатар Коцофѣнѣа съсъ записъ вт рѡка его за прѣданіе и съсъ болѣри свѣдетели написани ѡ записъ. И пакѣже да ест слѡгъ господство ми Къндекъ постелникъ и жителѣицеъ его, Бонкѣе, едѣи ациганъ на име Дрѣганъ, синъ Крѣчионовъ, занеже га ест покѡпна Кънда постелникъ вт надъ шѡрѡмъ сѣи Баснаіе спатар за ѡги кѣ аспри готови. И продадохъ Баснаіе спатаръ ви за негово добро волю безъ ни едѣна силѡстъ съсъ ѡзнаніе въсѣмъ мѣгѣшомъ вт шкрѣстѣни мѣстомъ и вт прѣдъ господство ми.

<И> видѣхѡмъ господство ми и два записе вт рѡка Баснаіекъ спатаръ за прѣданіе въ рѡкъ Къндекъ постелникъ и съ мнози болѣри свѣдетели написани ѡ записе на име: Сѣиа вторѣи лѡгѡфѣтъ и Строе лѡгѡфѣтъ, синъ Фіерѣе лѡгѡфѣтъ и Параскѣа лѡгѡфѣтъ и вт Брѣзѡе, Бѣнтѣа вѣтафъ и вт Тополовѣни, Мѡноле комѣс и вт Рѣтеци, Іѡашко и вт Рѣтѣвоеци, Драгомиръ кѣмѣрашъ и мнози добри людіе, еже не сѡтъ писани здѣ, въ кѣнига сѣа.

Сего радѣ, дадохъ съмъ господство ми слѡго господства ми Къндекъ постелникъ и жѡпанѣеъ его, Бонкѣе, іакоже да имъ естъ вѣчинѡ и ацигани више речени, дѣдѣиѡ и въ вѡдѣсѣ синовомъ и вѣнѡкомъ и прѣвѣнѣчетомъ и не вт когоже непоколѣвѣнѡ, порѣзѡмо господство ми.

Сеже ѡво и свѣдетеліе поставѣхѡ господство ми: жѡпанъ Хриза вѣлъ ванъ Кралевскіи и жѡпанъ Іѡашко вѣлъ дворѣникъ и жѡпанъ Гѣлгоріе вѣлъ лѡгѡфѣтъ и жѡпанъ Дѡмитрѡ Дѡдѣскѣа вѣлъ вистіаръ и жѡпанъ Прѣда Брѣнѡковѣнѣа вѣлъ спатаръ и жѡпанъ Недеако Бѡтѣнѣа вѣлъ клѡчарѣи и жѡпанъ Баснаіе Пѣнидѡр вѣлъ столѣникъ и жѡпанъ Бѡзинѣа вѣлъ комѣс и жѡпанъ Бѡченѣа вѣлъ пѣхарѣникъ и жѡпанъ Кѡстанѣинъ вѣлѣкѣи постелникъ. И исправѣникъ, Гѣлгоріе вѣлѣкѣи лѡгѡфѣтъ.

И написѡхъ азъ, Лѣпѣдатъ лѡгѡфѣтъ, въ настоѣни градъ Бѡкѡреци, мѣсеца маю ѣ дѣни и вт Іѡдѣа даже до сѣлѣ, въ сего писаніе, текѡщѣаго лѣтомъ въ лѣтъ хрѡма, а вт вѣплѣщеніе Христово хрѡла.

† Іѡ Мѡтею вѡевода, мѣлѡстію вѡжію господѣниѣ.

Іѡ Мѡтею вѡевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod, și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Cîndea postelnicul din Bălotești, și jupaniței lui, Voica, și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Izvorani, în județul Mușcel și Pădureț, însă din partea lui Dumitrașco clucerul și a nepotului său, Vasilie, două delnițe din cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii și un vecin, anume Ilie cu fiii săi și din vatra satului, de pretutîdeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat sluga domniei mele, Cîndea postelnicul, împreună cu orașanii din Pitești, anume: Neacșul și Tudoran și Zaharia și Nicoară și Neacșul și Ivan și popa Martin și Simion și Colceac și Spilea, 8 delnițe în Izvorani, de pretutîdeni și de peste tot hotarul, și cu acest vecin, de la Dumitrașco clucerul din Spineni și de la nepotul lui, Vasilie, pentru 226 ughi aspri gata. Însă să se știe: să aibă a stăpîinii orașanii din Pitești mai sus spuși 6 delnite, iar sluga domniei mele, Cîndea postelnicul, să stăpînească singur două delnițe și pe acest vecin, Ilie, cum este scris mai sus. Și am văzut domnia mea și zapisul de cumpărătură

al orășanilor din Pitești și zăpisiul de vânzare al lui Dumitrașco clucerul la mîna orășenilor cu mulți boieri martori. Și au vîndut Dumitrașco clucerul și nepotul său, Vasilie, ei de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor dimprejurul locului.

Și iar să fie slugii domniei mele, Cîndea postelnicul și jupanîței lui, Voica, 6 suflete de țigani, anume: Sorcă și Rada țiganca și Dumitru țiganul și Costanda și Pătru și Velica, pentru că a cumpărat sluga domniei mele, Cîndea postelnicul și soția lui, Voica, acești mai sus ziși țigani de la cumnatul său, Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistierul, pentru 65 ughi aspri gata, acum în zilele domniei mele, iar Vasilie spătarul, el încă a cumpărat pe acești țigani mai sus scriși de la Mihai spătarul Coțofeanul, cu zăpis de vânzare de la mîna lui și cu boieri martori scriși în zăpis. Și iar să fie slugii domniei mele, Cîndea postelnicul, și soției lui, Voica, un țigan anume Drăgan, fiul lui Crăciun, pentru că l-a cumpărat Cîndea postelnicul de la cumnatul său, Vasilie spătarul, pentru 35 unghi aspri gata. Și a vîndut Vasilie spătarul, el de a lui bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și două zăpise de vânzare de la mîna lui Vasilie spătarul la mîna lui Cîndea postelnicul și cu mulți boieri martori, scriși în zăpis, anume: Sima al doilea logofăt și Stroe logofătul, fiul lui Fiera logofătul și Paraschiva logofătul și din Brezoe, Vintilă vătaful și din Topoloveni, Manole comisul și din Rătești, Ivașco și din Rătivoești, Dragomir cămărașul și mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici, în această carte.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele, Cîndea postelnicul și jupanîței lui, Voica, ca să le fie ocina și țiganii mai sus-spuși, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucena mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Si ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna mai 5 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, ani curgători în anul 7144 și de la întruparea lui Hristos 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, XLVI/10. Orig., perg. (33,5 x 44), pecete timbrată. Cu două trad. una din sec. XVIII și alta din 1844. Alte trad. ibidem, ms. 204, f. 375v—376 și 1 155, f. 7—8.

269

1636 (7144) mai 6, București.

† Многостію божію, Ію Матен Басарава коеводі и господниъ въсон земан Оугрроревлахінское. Дават господство ми сію повелѣніе господство ми вѣрникомъ болѣрннъ господства ми пан Дръгвшинн вторін постелник и със синови си, елищеже Богъ даровах, іакоже да ест емъ село Яльмънешіин шт сѣдство Шат, въс село със въс хотаром и със вєнх вечниин и със въс ходоком, шт пол и шт шѣм и шт вод и шт по въс хотаром, по старн хотаре и по белѣсе. Понеже того село Яльмънешіин

више пис, уни ест вна въс людѣи мегѣиши. Таже, къда ест вна нинѣ, въ дѣни господства ми, по врѣме что ест вна дрѣжал волѣрни господства ми Дрѣгѣшинн постелник сѣдство Ѡлт, а село Яльмѣнециѣи више речени ѣкоже нѣкѣи людѣи занѣи и бежалницѣи уни встави ест дѣдѣине и къщове им пѣсти и бегал въ ино странѣи радѣи вѣрѣи и радѣи драхма царска. Таже, шт когда ест бежал уни, въс платна ест волѣрни господства ми Дрѣгѣшинн вторѣи постелник дажбове им, меда и всѣи бирове им въ един лѣт, въс шт товолка емѣ, къда ест вна дрѣжит сѣдство Ѡлт дондеже наплѣни асприѣи х^лх^в готови по въс. И пакѣже ест платна и на волѣрни господства ми Петрѣи сѣжар и Гинѣи сѣжар аспри х^в въс ради село Яльмѣнециѣи.

Бѣ том, господство ми гледаѣи и сѣдѣи по правдѣи и по закон кѣпни със всѣхми честитѣи правѣи господства ми и смотѣнѣом господство ми със въс диваном аще ѣ врѣме нѣ хотѣи да прѣиде на дѣдѣине им и на къщовѣ им и на вѣр, нѣ въс бегал ѣкоже нѣкѣи людѣи зан, господство ми даѣи шт диван волѣрни господства ми Дрѣгѣшинн вторѣи постелник да битѣи вечини със синови им и със всѣх дѣдѣине им понеже сице сѣтвориа господство ми свезанѣи и ѣстроенѣи със въс сѣвѣтом господства ми и със всѣх архѣриѣи и със въс сѣвором, да ест стоателна въ вѣки.

Щеже и закланѣи поставѣи господство ми по штшестѣиа господства ми: кого изверет господѣи Богѣи битѣи господарѣи и владател Земле Блахѣнское, или шт рода господства ми или шт ино племенѣи да аще почтет и да поновит и да оутвѣрѣдит сѣи книга господства ми по ѣстроенѣи како ест више пис. Я аще аще не почтет и не поновит и не штерѣдит, нѣ поперет и раздрал ест, тог да вѣдѣи трѣклет и анатема шт тѣи штци еже сѣт въ Некѣи и да имат частѣю със Юда и със Яриѣи на един место и не шт кождо непоколѣвимо, поризмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтелѣи поставѣи господство ми: жѣпан Хриза великѣи ван Кралевски и жѣпан Ивашко великѣи дворник и жѣпан Гангорѣи великѣи лѣгѣфет и жѣпан Дѣмитрѣи Дѣдескѣи великѣи вѣстѣар и жѣпан Прѣда великѣи спатар и жѣпан Недѣлко Ботѣнѣи вел кѣшчарю и жѣпан Басилѣи великѣи столник и жѣпан Бѣзника великѣи колѣнс и жѣпан Бѣчина великѣи пѣхарник и жѣпан Костандин великѣи постѣлник. И исправник, жѣпан Гангорѣи великѣи лѣгѣфет.

И аз, Дѣмитрѣи лѣгѣфет, написаѣи въ настолни граду рекомѣи Бѣкѣрѣци, мѣсеца майѣи ѣ дѣни и шт Ядама даже до нинѣ, въ сего писанѣи, теченѣи лѣтшм въ лѣт х^{Зр}ма.

† Іу Матѣю вѣвѣда, милостѣю божѣю господнѣи.

Іу Матѣю вѣвѣда <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului boier al domniei mele pan Drăgușin al doilea postelnic și cu fiii săi, ciți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Alămăneștii din județul Olt, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pe vechile hotare și pe semne. Pentru că acel sat, Alămăneștii, mai sus scris, ei au fost toți oameni megiași. Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, pe vremea în care a ținut boierul domniei mele Drăgușin postelnicul județul Olt, iar satul Alămăneștii mai sus spus, ca niște oameni răi și fugari, ei și-au lăsat dedinele și casele lor pustii și au fugit în altă țară pentru birul și pentru drahma împărătească. Deci, de cînd au fugit ei, a tot plătit boierul domniei mele Drăgușin al doilea postelnic dările lor, mierea și toate birurile lor într-un an, tot din punga lui, cînd a ținut județul Olt, pînă ce a împlinit 32 000 aspri gata peste tot. Și iarăși a plătit și boierilor domniei mele Petrea sulgerul și Ghinea sulgerul 2 000 aspri, tot pentru satul Alămăneștii.

Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptat- și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am soco- tit domnia mea cu tot divanul de vreme ce n-au vrut să vină la dedinele lor și la casele lor și la bir, ci au tot fugit ca niște oameni răi, domnia mea am dat din divan boierului domniei mele Drăgușin al doilea postelnic, să-i fie vecini cu fiii lor și cu toate dedinele lor, pentru că așa a făcut domnia mea legătură și întocmire cu tot sfatul domniei mele și cu toți arhiereii și cu tot soborul, să fie statornică în veci.

Încă și blestem am pus domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpînitor Țării Românești, sau din neamul domniei mele sau din alt neam, să cinstească și să înnoiască și să întărească această carte a domniei mele, după întocmirea ce este mai sus scrisă. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci va călca și va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema de la 318 părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori a pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun numită București, luna mai 6 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, curgerea anilor în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., LXXV/197. Orig., hirtie (29 × 42), pecetea timbrată.

270

1636 (7144) mai 6, București

† Милостію вожію, Іо Матен Баварава воєводи и господинъ всен земан Зггровлахінскон. Дават господство ми сїа повелїніе господства ми сїагъ господства ми Стонкѣн спатар, синъ Дѣмитрѣ дворникъ вт Чептѣриле и съ сини его, елици Богъ даровает, іако да ест емѣ село Дѣдещїн вт сѣдство Телеорман, вѣс село и вси вчинїи и съ вѣс хотарѣа Дѣдещїнлор и Гордещїнлор и Текѣчїнлор и Рошїнлор, вт пол и вт шѣм и вт вод и вт седданше селюв и съ вси вчинїи и съ вѣс ходок и вт през вѣс хотар, вт чин дорн ѣ чин, варе еанка нзверит сѣ, понеже сѣю вышше реченъ село Дѣдещїн и съ сїа имѣ вт вчинїи Гордещїн и Текѣчїнїи и Рошїи, был ест Стонкѣн спатар вт дѣдїн вт на втѣць его Дѣмитрѣ дворник и вт на матерам са Калѣ, еце вт прежде врам. И вѣс ест дрѣжал съ доврѣ мнрѣ.

И потом, кѣда ест был иннѣ, вѣ дѣны господства ми, а Марко логофет и съ житлїнїца его Рада, внѣка Стонкѣн спатар, вни скочан прѣх, рекѣше како имат и жѣпанїца Рада част ѣ село Дѣдещїн и Гордещїн и Текѣчїнїи и Рошїи. И при- шѣл ест вси кѣпїно съ Стонка спатар, аще сѣпрѣ сѣ за лицѣ пред господства ми ѣ велїкїи дїван. Бѣ том, Стонка спатар нзвядна ест едїнъ запис пред господства ми вт на сѣмрѣтъ втѣць его Дѣмитрѣ дворник, писан вт рѣк Хїерѣн логофет и сѣс велїкое клатѣѣ, іако да дрѣжет тѣчїю синъ его Стонка спатар сїн вчинїе

н съ вечини, ѡже сѣт вше пис. ꙗ Марко логофет н съ жѣпанца его, Рада, сице прѣхъ предъ господства ми, како ест сѣтворен того запис да дрѣжет Стонка спатар тѣчию село Дѣдешии, а Горцешии н Текѣчѣнии н Рошии не сѣт писани ꙗ записѣ Дѣмитров дворник н како не сѣт сѣмъ шчинѣ вѣс въ едиѣ хотар, нъ сѣт избране шт къ шчина Дѣдецилор.

Бѣ томъ, господство ми гледахъ н сѣдахъ по правдѣ н по законѣ съ вслми честитнми правителѣи господства ми н дахъ господство ми междѣ ми вѣи болѣри надъ рѣваше господскѣ, по имѣ; шт Бѣръци, Строе столник н Дѣмитрѣ столник н шт Бѣрсеци, Крѣстѣ н шт Мѣинчеци, Радул н Бѣржогѣ н шт Бѣрчинѣни, Крѣстѣ грѣк н шт Мѣхѣци, Стан сѣжер н Дѣнкѣл н шт Пѣтсроаса, Строе н шт Могошѣци, Преда н шт Комани, Бадѣ пѣхарник н шт Хѣрѣл, Дрѣгичи ватахъ, ѡко да гледает н да истинствѣет радѣ Горцешии н радѣ Текѣчѣнии н радѣ Рошии, сѣт сѣе шчинѣ вѣ едиѣ хотар със село Дѣдешии или сѣт избране? Таже, сѣи вѣи болѣри ходили ест вѣ въсѣ шбраз н сици истинствѣвали съ ници дѣше, ѡко сѣмъ шчинѣ хотарисали сѣе еще вѣ дѣни Симиши воевод н прилепи нхъ ест всѣ вѣ едиѣ хотарѣ съ Дѣдешии н не сѣт избране едиѣ шт къ дрѣга. И егда сѣтворил ест Хѣра логофет тогъ запис шт на сѣмрѣт Дѣмитрѣ дворникъ был ест сѣмъ шчинѣ всѣ едиѣне вѣ едиѣ хотар съ Дѣдешии н сѣтворил ест вѣс еднѣ имѣ за шчинѣ. И пришѣл ест всѣ сѣи вѣи болѣри аще свидѣлствѣвали съ дѣшамѣ нхъ предъ господство ми, како ест вѣшше пис.

Бѣ томъ, господство ми еще дахъ волѣ Марков логофет н паницѣ его Радѣи, ѡко да вѣзнимае вѣи болѣри да заклатъ съшъ ници, како сѣт сѣе имѣ за шчинѣ Горцешии н Текѣчѣнии н Рошии избране всѣ шт шчина Дѣдецилор н како не штавили а ест Дѣмитрѣ дворникъ своего снѣ Стонкѣ спатар съ Дѣдешии кѣсно. Бѣ томъ, Марко логофет н съ жѣпанца его Рада, ниже вѣ еднѣ шбраз не моглѣ прифатитъ сѣ шт законъ, ѡко да заклатъ, нъ шстал ест шт законъ н шт сѣжденѣ шт предъ господства ми, шт великое дѣван. И еще швадна самъ Марко логофетъ със рѣка его сѣмъ имѣ шт шчинѣ шт кинѣ имѣ та господскѣ н шт записѣ боларомъ със кинѣваръ, ѡко по много трѣбѣ н метѣхъ да не иматъ сѣмъ вше писанѣ шчинѣ вѣ вѣкѣ. И видѣхъ господство ми шее две рѣваше господскѣ на рѣка Стонкѣ спатар.

Сѣго радѣ, дадохъ господство ми Стонкѣи спатаръ, ѡко да ест емѣ съю село Дѣдешии съ всѣ хотаръ н съ хотарѣ Горцецилоръ н Текѣчѣнилоръ н Рошиилоръ н съ вѣс ходокъ, вѣре елика избѣритъ сѣ шчинѣ, дѣдинѣ н вѣ шхѣвѣ снѣвѣи н вѣшциѣи н прѣвѣшчетомъ н не шт кого непотѣкѣвѣнѣ господства ми.

Сѣ оубо н свидѣтелѣи положихъ господство ми: панъ Хрѣстѣ велъ ванъ н панъ Іѣвашко велъ дворникъ н панъ Гангорѣ велъ логофетъ н панъ Дѣмитрѣ велъ вѣстѣаръ н панъ Преда велъ спатаръ Бѣръковѣнии н панъ Василѣ Пѣландѣр велъ столникъ н панъ Бѣзѣнка велъ колѣсъ н панъ Бѣчина велъ пѣхарникъ н панъ Кѣстантинъ прѣвѣе прѣдѣстѣлѣ.

И написахъ азъ, Стонка логофетъ Шѣрбанѣвичи, вѣ столѣи граду Бѣкѣ; шци, мѣсеца маѣ 8-гѣ дѣни н шт Іѣдама до ниѣ токъ лѣто, вѣ лѣтѣ хѣрѣмѣ, анио домини¹ хѣхѣзъ.

† Іѣ Мѣтею вѣвѣвада, милѣстѣю бѣжѣю господниѣ.

Іѣ Мѣтею воеводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stoica spătarul, fiul lui Dumitru vornicul din Cepturile și cu fiii lui, cîți îi va dărui Dumnezeu, ca să-i fie satul Dădeștii din județul Teleorman, tot satul și toți vecinii și cu tot hotarul Dădeștilor și Gorgeștilor și Tecucenilor și Roșiilor, din cîmp și din pîdure și din apă și din vatra satului și cu toți vecinii și cu tot venitul și de peste tot hotarul, din cap pînă în

cap, oricît se va alege, pentru că acest mai sus zis sat Dădeștii, și cu aceste nume de ocină, Gorgeștii și Tecucenii și Roșii, au fost de moștenire ale lui Stoica spătarul de la tatăl său Dumitru vornicul și de la mama sa Calea, încă de mai înainte vreme. Și a tot stăpînit cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Marco logofătul și cu soția lui, Rada, nepoata lui Stoica spătarul, ei au ridicat pîră spunînd că are și jupanița Rada parte în satele Dădeștii și Gorgeștii și Tecucenii și Roșii. Și au venit toți împreună cu Stoica spătarul de s-au pîrît de față înaintea domniei mele, în marele divan. Întru aceasta, Stoica spătarul a scos un zapis înaintea domniei mele de la moartea tatălui său, Dumitru vornicul, scris de mîna lui Hiera logofătul și cu mare blestem, ca să stăpînească numai fiul lui, Stoica spătarul, aceste ocine și cu vecinii, care sînt scrise mai sus. Iar Marco logofătul și cu jupanița lui, Rada, așa au pîrît înaintea domniei mele că acest zapis a fost făcut să stăpînească Stoica spătarul numai satul Dădeștii, iar Gorgeștii și Tecucenii și Roșii nu sînt scriși în zapisul lui Dumitru vornicul și că nu sînt aceste ocine toate într-un hotar, ci sînt alese dinspre ocina Dădeștilor.

Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 12 boieri pe răvașe domnești, anume: din Vîrîți, Stroe stolnicul și Dumitru stolnicul și din Bîrsești, Cîrstea și din Mănicești, Radul și Vîrjoghie și din Crăcineni, Cîrstea grecul și din Mihăești, Stan slugerul și Diicul și din Puturoasa, Stroe și din Mogoșăști, Preda și din Comani, Badea paharnicul și din Huria, Drăghici vâtaful, ca să cerceteze și să adeverească pentru Gorgeștii și pentru Tecucenii și pentru Roșii, sînt aceste ocine într-un hotar cu satul Dădeștii sau sînt alese? Deci acești 12 boieri au umblat în tot chipul și așa au adevărit cu sufletele lor că aceste ocine s-au hotărnicit încă în zilele lui Simion voievod și s-au lipit toate într-un hotar cu Dădeștii și nu sînt alese una de cealaltă. Și cînd a făcut Hiera logofătul acest zapis, de la moartea lui Dumitru vornicul, aceste ocine erau toate reunite într-un hotar cu Dădeștii și au făcut toate un nume de siliște. Și au venit toți acești 12 boieri de au mărturisit cu sufletele lor înaintea domniei mele, cum este scris mai sus.

Întru aceasta, domnia mea încă am dat voie lui Marco logofătul și jupaniței lui, Rada, să ia 12 boieri, să jure cu ei că aceste nume de ocină, Gorgeștii și Tecucenii și Roșii, sînt alese afară de ocina Dădeștilor și că nu le-a lăsat Dumitru vornicul fiului său Stoica spătarul împreună cu Dădeștii. Întru aceasta, Marco logofătul și cu jupanița lui, Rada, n-au putut în nici un chip să se apuce de lege, ca să jure, ci au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele, din marele divan. Și încă a scos cu chinovar înșuși Marco logofătul cu mîna lui aceste nume de ocină din cartea lor, cea domnească și din zapisul boierilor, ca mai mult treabă și amestec să nu aibă cu aceste mai sus-scrise ocine în veci. Și am văzut domnia mea amîndouă răvașele domnești la mîna lui Stoica spătarul.

De aceea, am dat domnia mea lui Stoica spătarul, ca să-i fie acest sat, Dădeștii, cu tot hotarul și cu tot hotarul Gorgeștilor și Tecucenilor și Roșiilor și cu tot venitul, oricît se va alege, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar din Brîncoveani și pan Vasilie Paiandur mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costantin întîiul postelnic.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șarbanovici, în cetatea de scaun București, luna mai a 6-a zi și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod (m.p.)

Arh. St. Buc., Mitrop. T. Românești, CXXXIV/2. Orig., perg. (34,5 × 49)., pecete timbrată. Cu o trad. din sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 129, f. 115—116.

¹ Așa în text.

27

1636 (7144) mai 7, București.

† Многостією вожією, Іу Матею воевода и господичи въсоя земле Згг-ррвблхінскон, виск великаго и прѣдобраго, стараго, поконнишму Іу Басъраба воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господство ми Дабелек вт Гривн, вт сѣдство Горжин и със синови си, еанциже Богъ даст, якоже да мѣ ест едни мѣсто за винограду 8 Кърпен, над Обрежіе, на члешѣ, понеже ест покѣпал Дабела того мѣсто за лозіе вт над Дѣтко вт Кърпен за хѣ аспри готови, въ дѣни Радуга воевод, синъ Мнѣнев воевода. И виле сѣт алдѣмъшари: вт Кърпен, Барѣла и Стѣнчюле и Данчюл и Нѣгое Драгоданов и вт Янкѣни, попа Стан.

И пак покѣпал Дабела вт над Перпелач вт Рѣшци ѣ место 8 лѣнкѣ, вралено, за хѣ аспри готови.

И пак да ест Станев, жена Дабелек, ѣ место у пажнице, вралено, код село Гривн, понеже га ест дал Дѣтко вт Кърпен сестрам си Станев раді братства, да ест ен дѣдінѣ, а Стана, вна ест даровала по брат си Датко със една ризѣ нова и със аспри ѣ готови. И виле сѣт свѣдѣтніе тогда: вт Гривн, Маюуга и Дѣтко Фѣглев и Нѣгое.

И пак покѣпал Дабела вт над Блѣкѣла вт Янѣѣни ѣ место по код хотар за рѣ аспри готови и алдѣмаш ѣ ведра дал ест. И виле ест свѣдѣтніе: вт Гривн, Драгомор и Янка и Дафина.

И пак да ест Дабелек едни лаз за сено вт на Трестіе, понеже ест платил Дабела за мед царска по Кръчѣн вт Янѣѣни със аспри ѣ. И дал ест Кръчѣн тог лаз, вн за добро волю и въспрашет Кръчѣн по въси брати его. И пак покѣпал Дабела вт над Кръчѣн ѣ место вралено 8 врѣхѣла дѣлѣлов за ѣ шкорок за жито и за ѣ аспри готови. И виле сѣт свѣдетеліе: вт Ялекѣни, Иліе и Станчюл, синъ Иліев и Драготъ Пѣтров и вт Гривн, Маюуга и Марко и Нѣгое, братчед Кръчѣнов.

И пак покѣпал Дабела вт над Станчюл Гръганек вт Кърпен ѣ место вралено на хотар, над Обрежіе, за ѣ шци със агни, цѣно им аспри хѣ, тере се сѣт платил Станчюл Гръганек за мед на Юурга Цангоніев вт Кърте. И въспрашет въсах породнѣ его. И виле ест алдѣмъшари: Данчюл Ялев и Бладѣла и Стѣнчюлѣ и Яндренка, синъ Никѣв вт Кърпен.

И пак покѣпал Дабела вт над Дѣтко и н вт над Обрица, сини Блѣкѣлашк вт Ялекѣни ѣ место вралено код хотар за лр аспри готови. И виле сѣт свѣдетеліе: вт Рѣн, Богданѣ и вт Ялекѣни, Стан Иліев и сестра си Преа.

И пак покѣпал Дабела вт над Мѣрица вт Гривн ѣ место вралено на Мѣр-мници за р аспри готови.

И пак променил Дабела със Стѣнчалъ, синъ Биканов вт Гривн, тере ест дал Стѣнчалъ место за пивницѣ Дабелек 8 глав виноград, а Дабела, вн ест дал Стѣнчалѣв того мѣсто вт Мѣрмници, да ест место раді место, за добро волю. И виле

ЕСТ СВЕДѢТЕЛІЕ: УТ БѢЛАРЪ, ДѢТКО ВАТАХ Н УТ КЪРПЕН, БАРБЛА ГРОЗЕВ Н УТ ГРИВН, МАРКО Н ДЪМИТРАШКО, ШЪРИН СТЪНИЛАЪ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ДАВЕЛА УТ НАД ХОЛОЛАН УТ ПЛАГЪНИ А МѢСТО 8 ПЛЕАГЪНИ, НА САЛЧѢ БИЕРАЦЪВЪ, УТ ВОД ДОРН 8 МЛАКЪ, ЗА ТМ АСПРН ГОТОВИ. И БИАН СЪТ СВЕДѢТЕЛІЕ: УТ ПЛЕАГЪНИ, СТАНЧКО ХЪСЪВ Н СТЪНИЛАЪ МОГОШОВ.

И ПАК ЕСТ ПРОМЕННА ДАВЕЛА СЪС ДАТКО КРЪЧЮНЪЛЕВ, ТЕРЕ ЕСТ ДАЛ ДѢТКО ДАВЕЛЕВ МЕСТО 8 ПАЖИЩЕ, НА ГРИВН, А ДАВЕЛА, УН ЕСТ ДАЛ ДѢТКОВ ДРЪГО МѢСТО НА ПЛАГЪНИ Н ЕДНА КОЗА СЪС МЛЕКО СТЪНИЛАЪВ УТ РЪШЪЦИН, ПАКИЖЕ РАДІ ТОГО МЕСТО УТ ПАЖИЩЕ. Я ПОТОМ, ДАТКО, УН ЕСТ ПРОДАЛ ТОГО МѢСТО УТ ПЛЕАГЪНИ, ЧТО ЕСТ БИЛ ЗА ПРОМЕНЕНІЕ, ПАКИЖЕ ДАВЕЛЕВ, ТЕРЕ СЪТ ПЛАТИЛ ДАВЕЛА ПО ДАТКО ЗА МЕД СЪС ЕДИН ВОЛ. И СВЕДѢТЕЛІЕ: ДѢТКО ВАТАХ УТ БѢЛАРН Н СЪПРѢ МАРТЕВ Н РАДЪЛ СЪПРЕК. И ПРОДАЛ УНН ЗА ДОБРО ВОЛЮ.

И ПАК ПЕКЪПЛА ІУН ДАН ЕДНА ВЪНОГРАД 8. . . ¹ УТ НАД ДѢТКО, СИНЪ СЪЛАНЦЪВ УТ КЪРПЕН, ЗА ВЪЦИН М СЪС АГНИ Н СЪС МЕСТО ЗА ПИВНИЦЪ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН УТ НАД КЪНДА УТ КЪРПЕН МЕСТО ЗА ГОРА, ТЕРЕ ЕСТ СЪТ ТЕСЪНА ВЪНОГРАД, ЗА ТЪ АСПРН ГОТОВИ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН УТ НАД ДѢТКО СЪЛАНЦЪВ ЕДИН МѢСТО 8 ЛАЗЪРЕ ЗА РМ АСПРН ГОТОВИ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН ЕДИН МѢСТО УРАЛЕНО 8 РЪКИЦН УТ НАД ТАТОМНР ЗА СЪ АСПРН ГОТОВИ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН УТ НАД МЪРІТА Н УТ НѢГА УТ КЪРПЕН А МЕСТО ЗА ВЪНОГРАД 8 ЛЪНКЪ ЗА РЪ АСПРН ГОТОВИ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН ЕДНА СИЛЕЩЕ ЗА КЪКЮ УТ НАД МАРІТА ЛЪПЪЛОВ, КОПИЛА, ЗА ТЪ АСПРН ГОТОВИ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН ЕДНА СИЛЕЩЕ ЗА КЪКЮ УТ НАД ШЪШМАЪНЪСЪ Н УТ НАД ТАТОМНР УТ КЪРПЕН ЗА РМ АСПРН ГОТОВИ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН УТ НАД. . . ¹ ЕДИН МЕСТО ЗА СЪ АСПРН ГОТОВИ.

И ПАК ПОКЪПИЛА ІУН ДАН УТ НАД ШЪШМАЪНЪСЪ ЕДИН МЕСТО 8 МОЧРЪЛА ЗА Р АСПРН ГОТОВИ.

И ПРОДАДОШЕ СІН ВЪШЕ РЕЧЕНИ ИМЕНИУЪ <ЮДІЕ НЕХНЕ УЧИНЕ, УНН ЗА НИХНОМ ДОБРО ВОЛЮ, СЪС ВЪЗНАНІЕ ВЪСЪМ МЕГІАШОМ УТ ГОР ИЗДОЛ Н УТ УКРЪСТЪ МѢСТОМ Н УТ ПРЕД ГОСПОДСТВА МН.

И Н ВЪДѢХУОМ ГОСПОДСТВО МН Н ЗА М: СЪС СВЕДѢТЕЛІЕ, НА ИМЕ: УТ ТРЪГЪЛА ЖИЮЛЪН, ДИМА СЪДЦЪ Н УТ КЪРПЕН, ГРАЪКЪ Н СИНЕ ЕГО, БАРБЛА Н СТЪНИКОЛЪ Н УТ ГРИВН, ДАВЕЛА Н УТ ПЛЕАГЪНИ, ПЪТРЪ В УТ БАНДЕЕН, ДЮРАЪ.

СЕГО РАДН, ДАДОХ СЪМ ГОСПОДСТВО МН ДАВЕЛЕВ Н ІУН ДАНОВ, ІАКОЖЕ ДА МО ЕСТ УЧИНЪ ДѢДНО Н ВЪ УХЪВЪ СИНОВАМ Н ВЪШКОМ Н ПРѢВЪШЧЕТОМ Н НЕ УТ КОГОЖДО <НЕПОКОЛѢНИМО>², ПОРЕЗМО ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ 8КО СВЕДѢТЕЛИ ПОСТАВЪЛЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛАНКИ ВАН КРАЛЕВСКІЕ Н ЖЪПАН ИВАШКО ВЕЛ ДУЧНИК Н ЖЪПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛУГЪВЪФЕТ Н ДЪМИТРАЪ ДЪДЕСКЪЛА ВЕЛ ВЪСТІАР Н ПРЕДА ВЕЛ ПІТАР Н НЕДЕЛКО БОТЪНИЛА ВЕЛ КАДЪЧАР Н БАСИЛІЕ ПАНИДЪР ВЕЛ СТОЛНИК Н БЪЗНИКЪ ВЕЛ КОМИС Н БЪЧНИН ВЕЛ ПЕХЪРИК Н ЖЪПАН КОСТАНИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВЪНИК, ГАНГОРІЕ ВЕЛАНКІН ЛУГЪВЪФЕТ.

И НАПИСАХЪ АЗ, ТАНАСІЕ ГЪЛАМАТИК, 8 ГРАД БЪКЪРЕЦИН, МѢСЕЦА МАЮ 3 ДНИ І УТ ПДАМА ДО НИНЪ ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ ВЪ ЛѢТЪ ХЪРМА.

† ІУ МАТЕЮ ВЪВЕВЪДА, АНЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОД <Ш.Р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basărabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dabela din Grivi, din județul Gorj și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i

fie un loc de vie în Curpen, pe Obrejie, la cireș, pentru că a cumpărat Dabela acel loc de vie de la Deatco din Curpen pentru 1 000 aspri gata, în zilele lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod. Și au fost aldămașari: din Curpen, Barbul și Stănciulea și Danciul și Neagoe al lui Dragodan și din Alixeni, popa Stan.

Și iar a cumpărat Dabela de la Perpelici din Rușești un loc în luncă, arat, pentru 600 aspri gata.

Și iar să-i fie Stanei, femeia lui Dabela, un loc în pajiște, arat, lângă satul Grivi, pentru că l-a dat Deatco din Curpen surorii sale Stanei pentru frăție, să-i fie ei dedină, iar Stana, ea l-a dăruit pe fratele său Datco cu o haină nouă și cu 200 aspri gata. Și au fost martori atunci: din Grivi, Maiuoga și Deatco al Fuglei și Neagoe.

Și iar a cumpărat Dabela de la Vilcul din Alixeni un loc pe lângă hotar pentru 130 aspri gata și aldămaș a dat o vadră. Și au fost martori: din Grivi, Dragomir și Anca și Dafina.

Și iar să-i fie lui Dabela un laz de fîn de la Trestie, pentru că a plătit Dabela pe Crăciun din Alixeni de miere împărătească cu 400 aspri. Și a dat Crăciun acel laz, el de a lui bunăvoie și a întrebat Crăciun pe toți frații lui. Și iar a cumpărat Dabela de la Crăciun un loc arat în vârful dealului pentru un oboroc de grâu și pentru 50 aspri gata. Și au fost martori: din Alexeni, Ilie și Stanciul, fiul lui Ilie, și Dragotă al lui Pătru și din Grivi, Maiuoga și Marco și Neagoe, fiul lui Crăciun.

Și iar a cumpărat Dabela de la Stanciul al Gîrganei din Curpen un loc arat la hotar, pe Obrejie, pentru 4 oi cu miei, prețul lor 600 de aspri, de s-a plătit Stanciul al Gîrganei de miere la Iuorga al lui Țangonie din Curte. Și a întrebat toată rudenia lui. Și au fost aldămașari: Danciul al lui Aldea și Vladul și Stănciulea și Andreica, fiul lui Nica din Curpen.

Și iar a cumpărat Dabela de la Deatco și și de la Oprița, fiii lui Vilcu din Alexeni, un loc arat lângă hotar pentru 130 aspri gata. Și au fost martori: din Rugi, Bogdan și din Alexeni, Stan al lui Ilie și sora sa Preia.

Și iar a cumpărat Dabela de la Mărița din Grivi un loc arat la Murmiți pentru 100 aspri gata.

Și iar a schimbat Dabela cu Stănilă, fiul lui Bican din Grivi, de a dat Stănilă loc de pivniță lui Dabela în capul viei, iar Dabela, el a dat lui Stănilă acel loc din Murmiți, ca să fie loc pentru loc, de bunăvoie. Și au fost martori: din Vălari, Deatco vătaful și din Curpen, Barbul al lui Grozea și din Grivi, Marco și Dumitrașco, cumnații lui Stănilă.

Și iar a cumpărat Dabela de la Hololan din Alexeni un loc în Alexeni, la salcia lui Bibarț, din apă pînă în baltă, pentru 340 aspri gata. Și au fost martori: din Alexeni, Stanciul al lui Hogea și Stănilă al lui Mogoș.

Și iar a schimbat Dabela cu Datco al Crăciunelei, de a dat Deatco lui Dabela loc în Pajiște, la Grivi, iar Dabela, el a dat lui Deatco alt loc la Alexeni și o capră cu lapte lui Stănilă din Rușești, tot pentru acel loc din Pajiște. Iar apoi, Datco, el a vîndut acel loc din Alexeni, care a fost de schimb, iarăși lui Dabela, de a plătit Dabela pe Datco de miere cu un bou. Și martori: Deatco vătaful din Vălari și Oprea al Mariei și Radul al lui Oprea. Și au vîndut ei de bunăvoie.

Și iar a cumpărat Ion Dan o vie în...¹ de la Deatco, fiul lui Suliță din Curpen, pentru 40 de oi cu miei și cu loc de pivniță.

Și iar a cumpărat Ion Dan de la Cînda din Curpen loc de munte, de a făcut vie, pentru 370 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ion Dan de la Deatco al lui Suliță un loc în lazuri pentru 140 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ion Dan un loc arat la răchiți de la Tatomir pentru 270 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ion Dan de la Maria și de la Neaga din Curpen un loc de vie în luncă pentru 120 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ion Dan o siliște de casă de la Maria a lui Lupul, copila, pentru 360 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ion Dan o siliște de casă de la Șușmăneasa și de la Tatomir din Curpen pentru 140 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ion Dan de la...¹ un loc pentru 270 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ion Dan de la Șușmăneasa un loc în Mocirlă pentru 100 aspri gata.

Și au vîndut acești mai sus ziși, numiți oameni ocinele lor, ei de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapis cu martori, anume: din Tîrgul Jiului, Dima județul și din Curpen, Grozea și fiii lui, Barbul și Stănciulea, și din Grivi, Dabela și din Alexeni, Pătru, și din Vaideei, Giurgiu.

De aceea, am dat domnia mea lui Dabela și lui Ion al lui Dan, ca să le fie ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni <neclintit>², după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru Dudescul mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco Boteanul mare clucer și Vasilie Paindur mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Tanasie gramaticul, în cetatea București, luna mai 7 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Muzeul județean Gorj, nr. 89. Orig., perg. (40 × 53), pecete timbrată, căzută.

EDIȚII, Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. slavo-rom.*, 468—474.

¹ Loc alb.

² Omis.

272

1636 (7144) mai 7, București.

Izvodul cărții lui Matei voevod de moștie ot Grădiște i Vîrți ci s-au scos dupre sîrbie.

Cu mila lui Dumnezeu, creștin Matei Basarab voevod i domn a toată Țara Rumânească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ivan postelnicul și jupîneșei lui Ilinii, fata lui Dragomir spătariul ot Grădiște, și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor ocină în Grădiște și în Vîrți, în județul Olt, însă din partea cumnatu-său lui Gherge, sinu Dragomir spătarul, jumătate, du preste tot hotarul, den cîmpu și din apă și din pădure și din vii și din grădini și din tot venitul, oarecîtu să va alêge, pentru că această ci zice mai sus ocină din Grădiște și din

Vîrîți au fostu de moșie lui Dragomir spătariul, socrul lui Ivan, tatăl lui Gherghe.

Deci, cînd au fostu acum, în zilele domnii méle, iar Ivan postelnicul și jupîneasa lui, Ilina, fata lui Dragomir spătariul, ei au avut pîră dinaintea domnii méle în divan cu Stroe stolnicul și cu fratile lui, Dumitru stolnicul ot Grădiște pentru acéste, ci să zic mai sus ocini din Grădiște și din Vîrîți, partea lui Dragomir spătariul. Și așa pîrfa ei, cum că au fost avut o cheltuială din zilele lui Alixandru voevod Iliiaș pentru niște cărți, ci au fostu dat feciorii Marăi călugăriți în mîna unor pîrși, anume Cîrnul și Socol, ca să scoață pre Stroe stolnicul și pre Dumitru stolnicul din moșiile lor, zicînd ei cum că au fost cheltuit cu acea pîră ughi 100. Într-acéia, domniia mea am căutat și am judecat și am dat domniia mea lui Stroe stolnicul și lui Dumitru stolnicul, ca să ia această ce iaste mai sus-zisă ocină din Grădiște și din Vîrîți cu viile și din tot hotarul partea lui Dragomir spătariul, socrul lui Ivan postelnicul. Într-acéia, Ivan postelnicul și cu jupîneasa lui, Ilina, ei nu s-au îndurat de moșiile lor, ca să le ia alții, ei au venit dinaintea domnii méle în divan, cu soacră-sa Stoiana și cu cumnatu-său Gherghe, zicînd cum că nu să îndură de moșiia socru-său.

Într-acéia, Stroe stolnicul și Dumitru stolnicul, ei ș-au cerut banii, cheltuiala, dinaintea domnii méle din divan și au rămas partea lui Dragomir spătariul pre galbeni 35. Deci Gherghe și cu mumă-sa, Stoiana, n-au putut să plătească partea lor de bani, ci au luat Ivan postelnicul și jupîneasa lui Ilina, bani cu dobîndă, de au dat galbeni 35 în mîna lui Stroe stolnicul și a lui Dumitru stolnicul dinaintea domnii méle din divan, fiind de față în divan Stoiana cu fiu său, Gherghe, cînd au dat Ivan banii pre partea socru-său, lui Dragomir spatarul ot Grădiște și din Vîrîți.

Și au făcut Stroe stolnicul și Dumitru stolnicul și zapis de la mîna lor, cum că au răscumpărat Ivan postelnicul și jupîneasa lui Ilina această parte de ocină din divan, dinaintea domnii méle. Încă au avut Ivan cheltuială, pînă au scos această ocină, ci iaste mai sus zisă, din Grădiște și din Vîrîți ughi 10.

Dreptu acéia, am dat domniia mea slugii domnii méle, Ivan postelnicul și jupînesii lui, Ilinei, ca să li fie lor ocinile moșii stătătoare în véci, lor și feciorilor, nepoților și strănipoților. Însă și de-ar scoate Stroe stolnicul i Dumitru stolnicul vr-odată niscareva cărți ori zapise, să nu să crează, ci să stea mincinoase.

Și iar să fie lui Ivan postelnicul și jupînesei lui, Ilinii, ocină în Grădiște și în Vîrîți, partea lui Drăghici, fratele lui Dragomir spătariul, jumătate și din vii și din tot venitul și du peste tot hotarul, pentru că au lăsat Drăghici la moartea lui jupînesei Ilinii și lui Ivan postelnicul precum au mărturisit naintea domnii méle, Mara călugărița. Iar Gherghe, feciorul Stoianii, să n-aibă nici o treabă. Și de nimeni clintiți să nu fie, peste zisa domnii méle.

Și mărturii încă am pus domniia mea: jupan Hrizea vel ban, jupan Ivașco vel vornic, pan Gligorie vel logofăt i Dumitru vel vistier i Preda spătar i Nedelco clucer i Vasilie stolnic i Buzinca comis i Vucina peharnic i Costandin vel postelnic. Și ispravnic, Sima vtori logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în scaunul Băcureștilor, în luna lui mai 7 dni și de la Adam pînă acuma iaste leatul 7144 (1636).

† Scris-am eu, Stanciul al pîrcălabului Neacșul ot Cîmpulung și cu jupîneasa mea, anume Doichiia, acesta al nostru zapis să fie la mîna jupînului Nicăi ot Cîmpulung, precum să să știe că ne-am vîndut partea noastră de moșie din Lăzărești, ce au fost de la moșul meu și de la părinții miei, de la tată-mieu Lazar logofătul și de la tatăl Radului dvornicul, ca să-i fie dumnealui moșie, lui și coconilorū dumnealui în véci.

Și la tocmeala noastră au fost oameni mulți buni martori, drept 5 000 aspri.

Și eu, pentru sufletul nostru și pentru sufletul părinților noștri o am închinat de a noastră bunăvoe prea sfintei mănăstiri ot Vale.

Și pentru credința și a mărturiei eu postelnicul Lazar ot Lăzărești, eu Manul ot tam și Cazan călugărul ot Mărgineni și Gălbenușul ot Mușcel, Stanciul Ocneanul i Manta Hărtescul i Matei ot Mihăești și logofătul Stanciul ot Cîlcești i logofătul Albul ot Lăngești.

Luna lui mai în 8 zile, leat 7144 <1636>.

Arh. St. Buc., Condicta m-rii Valea, nr. 478, f. 14. Copie.

† МНОГОСТІЮ БОЖІЮ, ПРѢСВѢЩЕННЫМ К҃Р ГЛІГОРІЕ МНТРОПОЛНТ ВЪСѢ ЗЕМЛЕ БЛАШКОН¹.

† Scris-am vlădicia mea cartea vlădiciei mele, ție jupîneasă <Ma>riio a lu Malcoci sulgerul și ție Nico Răule de Crăpenii. După acesta vă dau în șteré vlădicia mea că aicea au venit înaintea vlădiciei mele Dumitrașco, feciurul Gheocăi den Crușăți, de s-au jăluit și au spos cum că au scos Dima, feciurul lu Malcoci, o carté ca să ia jumătate de moșeia den în Crușeți. Și zice într-acea carte, cum că s-au înfrățit Gheoca pré frate-său Malcoci pré acea moșeie, iar Malcoci au dat frăține-său Gheocăi 10 000 de bani și vă aflați și voi de mărturisiți și știți de această știré. Deci, dacă știți și mărturisiți cum s-a înfrățit și au ținut Malcoci moșie cu frate-său în Crușeți, iară voi să fiți blagosloviți de vlădica Iisus Hristos și ertați, iar de mărturisiți cu suflétele voastre pre strîmbătate, cu fățarie sau cu mită sau a tîngui într-aaltu chip, iar voi să fiți procleți și afurisiți și anathima de vlădica Iisus Hristos și de 318 oteță ije vă Nechei i să aibă parté cu Iuda și cu Aria într-u(n)² loc și munții și hierul și pietrile și lémmelé să să topescă și să să răsipească, iar tr(u)pul acela strînbu să stea în vecie, în(t)reg. Așejderea și voi judecătoriilor care i-ați judecat, de veți fi judecat pre dereptaté, fără de fățarie, să fiți ertați și blagos(lo)²viți cum scrie mai sus, iar de nu veți fii judecat pre dereptate, iar voi să fiți procleți cum scrii mai sus, pentru că așa iasté învățatura vlădiciei méli. Инако да нѣст, по реч господство мн.

Пис мѣсеца маи, дьни ѿ в лѣт xꝑмд.

† Vladica Γρηγόριος <m.p.>³.

Bibl. Acad., XLIII/13. Orig., hîrtie (30,5 × 21), rupt, șters, pecete aplicată căzută

¹ „Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul chir Grigorie, mitropolit a toată Țara Românească”.

² Omis.

³ ... Grigorie”.

† Милостію вожію, Іу Матею Басараба воевода и господинь. Дават господство ми сіе повеленіе господство ми Муșii și Neacșei, fetele Simei de în Stănțești, sudstvo Prah(ova), ce sînt făcute cu jupîneasa lui Călină, ca să fie volnice cu această carte a domnii méle de să-și ție viile mîini-sa Călinei de la Găgėni și de la Călugărėni și 1 loc de casă în Tîrgșor și tot ce va fi, pentru că au fost vîndut Dumitru den Tîrgșor, bărbatul Icăline dentiiu, zéstrele jupîneșei Călinei, muma Neacșei și a Mușii, 3 chintese de grana și 2 nemtii de grana cu vulpi și un lăntșor de aur, derept 4000 de bani și 4 linguri de argint și 12 ace de argint poliite și 1 ciarșah de taftă leșască și o față de pilotă de atlaz și 2 inele de aur, de se-au plătit Dumitru de datoriile lui ce au fost dator.

Și au lăsat Dumitru la vrėmea lui de moarte, jupîneșei lui Căline acėste moșii toate ce scriu mai sus pentru zéstrele ei ce i-au fost vîndut ca să-i fie moșie ei și feciorilor, cu zapis de în mîna lu Dumitru cu mare blăstem și cu multe mărturii scrise în zapis, anume: ot Tîrgșor, popa Neagul i Dumitru diiaconul i Neagul i Gherghe i ot Bălțați, Stoica și iar de în Tîrgșor, Dragul feciorul lu Pescă. Și sînt de atunce încoace 28 de ani, de în zilele lu Șerban voevod, de cînd au fost cursul anilor 7116.

Iar după acėia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, după moartea jupîneșei Călinei, iar Dumitra și cu bărbatul ei Ivan de în Tîrgșor, ei au rădicat pîră ca să ia aceaste moșii ce scriu mai sus de la Mușă și de la Neacșă, fetele Simei făcute cu Călină. Deci au venit aici înaintea domnii méle la divan de se-au pîrît de față Dumitra și Ivan cu Sima de Stănțești, tatăl Mușei și a Neacșei. Într-aacėia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége, cu toți cinstiții deregătorii domnii méle și am văzut domnia mea și am citit în divan și zapisul a lu Dumitru de la moartea lui, cu blăstem și cu mărturii ce scriu mai sus, cum singur au dat Dumitru jupîneșei lui Călinei aceaste moșii pentru zéstrele ce i-au vîndut.

Derept acėia, domnia mea încă am dat Mușei și Neacșei, fetele Simei, ce au fost făcute cu Călină, ca să hie volnice să-și ție <moșii>¹ le cu bună pace de cătră Dumitra și de cătră bărbatul ei, Ivan, de nimenilea opreală sau bintuială să n-a(ibă)¹ pentru aceaste moșii, că se-au pîrît de față și au rămas Dumitra și bărbatul ei Ivan de lége și de judecată denaintea domnii méle. Mai multă treabă să n-aibă. Инако да нѣст, по реч влѣдичество ми.

И испавник, сам реч господство ми.

Писъ Бѣскрѣци, мѣсеца маію ѿ дньи, понеделник, и шт ѿдама въ лѣт хЗрмд².

† Іу Матею вшевода, милостію вожію господинь.

Іу Матею воевод <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Ghighiu, IV/3. Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată.

¹ Loc rupt.

² „S-a scris in București, luna mai 9 zile, luni, și de la Adam în anul 7144“ <1636>.

† Adecă noi, tot satul Muereasca, ot sudstvo Vilcea, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, cum să se știe c-am mersu noi toți de în micu pînă în mare, de a noastră bunăvoe, fără de nici o sila înaintea mării sale creștin domnu nostru Io Mateiu Băsăraба voeвода de ne-am vîndut de a

noastră bunăvoe] nenevoiți de nemene, de am luoatu bani de la măria sa, însă ughi. . . ¹ Și né-au scos măria sa și birul și né-au dat măria sa să fim rumâni la sfînta mănăstire la episcopie de la Rîmnecu, la părintele Teofil, ca să fie mării sale poméană în veacu neclătit.

Și noi încă deac-am văzut noi toți că ne dă măria sa să fim rumâni la sfînta episcopie toți am fost bucuroși cu mic cu mare și ne-am vîndut noi toți cum scrie mai sus și cu toți feciorii noștri cariî cîți va avea și cu toată moșiia noastră cît se va alége în satu în Muereasca, de hotar pînă în hotar. Și să aibă măria sa domnu nostru a facere și hristovu pre noi cum să fim rumâni în veacu la sfînta episcopie. Aceasta scriem și mărturisim noi toți cu acest zăpis.

Și ispravnic au fostu la această tocmeală credinciosul și cinstitul boia-renul mării sale domnu nostru jupan Dumitrașco vistiarul cîndu au fost ispravnicu la Ocna cea Mare.

ПИС МЕСЕЦА МАИ 7 ДЪНИ, В ЛѢТЪ ХЗРМАД.

Drăgoiu pîrcălab.

Stoica al Dobrului.

Vladul al Oprinii.

Stan.

Semanu.

Vladul Roman.

Răsipă.

Dochin.

Stoica Țuia.

Brănilă.

Stanu.

Jorzu.

Dumitru.

Sin.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LVII/2. Orig., hîrtie (30 × 21,5).

¹ Loc alb.

† Adecă eu, Preda cliucerul din Céplea, scriu și mărturisescu cu acesta al meu zăpis, ca să fie de mare credință, în sfînta mănăstire în Tismana, unde iaste hramul uspenie bgorodița, pîntru că să știe cu au avut sfînta mănăstire jumătate de sat din Moi, iar altă jumătate au fostă a lu Staico din Ohabă. Deci eu am cumpărat acea jumătate de sat din Moi de la feciorii lui Staico. . . ¹ cu toți rumânii și cu toată moșiia din cîmpu, din pădure, din apă și de preste tot hotarul, jumătate de sat, cît se va alége și am făcut schimb cu sfînta mănăstire de am dat această jumătate de sat din Moi cu tot cum scrie mai sus și mi-au dat mie sfînta mănăstire jumătate din sat din Năsip, ce-au fost a mănăstirei, că altă parte de Năsip au fost a mea de moșie. Datumi-au jumătate de sat, toată, cu toți rumânii și cu toată moșia din cîmp, din pădure, din apă și de preste tot hotariul, cît iaste partea mănăstirei jumătate de sat, ca să fie schimbă pîntru schimbă, neclătit în véci.

Și la această tocméală a noastră fost-au mulți boiari mărturie: Udriște vornicul doamnei din Roșie, Frățilă stolnicul din Rovinari, Dragomir, Drăghici din Fărcășești, Oprea postelnicul din Rogojel și alți boiari mulți carei nu sînt scriși. Și am dat și zăpissul al feciorilor lui Staico la mănăstire cum să fie moșie sfintei mănăstire toată partea de sat din Moi jumătate și să-mi fie și mie moșie jumătate din sat din Năsip în vece de nimenile clătīt.

Și păntru credința pusu-mi-am și pecetea și iscălitura.

Пис ман њ, в лѣт хрѣма.

Eu Preda clucer o<t> Ceplea <m.p.>

Arh. St. Buc., M-reă Tismana, XLV/5. Orig., hirtie (31×21), pecete aplicată. Copii, bidem, ms; 329, f. 509v-510; 336, f. 255-256; 711, f. 142v-143.

¹ Loc alb.

† Cu mila lui Dumnezeu creștin Mateiu Basaraba, voevod și domn întru toată Țara Rumânească. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele boiarinului domnii mele Radului păharnicul din Brîncoveni și feciorilor lui cîți Dumnezeu fi va da, ca să-i fie dată lui ocină la sat Prooroci în județul Oltului însă o jumătate de sat care iaste la Olt și la Romănași toată partea lui Dumitru Burdi din cîmpu și din pădure și din apă și cu partea de vie și din siliștea satului și cu vad de moară și cu tot venitul du peste tot hotarul oricît să va alege din hotar pînă în hotar și cu ocina de la Ghizdavul și de la Dumbrăviță care iaste osebită de satul Prorocii iar de către Dumitru Burdea și cu tot venitul. Pentru că au cumpărat Radul păharnicul, satul Prorocii pe jumătate și aceste ocine ce sînt zise mai sus de la Costea, ginerile lui Dumitru Burdii și de la Drăgan, nepotul lui Dumitru Burdii și de la Radul, za 10 000 de bani gata însă făr de o cizvirte a lui Drăgan, care iaste a patra parte de jumătate den sat din Prooroci care iaste mai sus zis, oricît să va alege.

Și au făcut și zăpissul de la mîna lor de vînzare la mîna Radului păharnicul și cu mulți boiari mărturie carii sînt scriși în zăpiss, anume: Diicul cuparul și din Fărcaș, Radul căpitan și din Balși, Stan clucerul și din Fălcoi, Pătru slujerul și din Văleni, Ghinea slujerul și din Milcoi, Tudor comisul și din Puturoasa, Staico păharnicul și din Băbeni, Iane păharnicul și Pătru păharnicul și din Comani, Badea păharnicul și din Sfîntești, Dumitru și Radul și Crăciun și Manea și Stoica și de la Slatină, Filip județul și din Criva cea de Sus, Hodor și Șărbul și Stanciul și din Cîrstienești, Oprea și din Șuici Dragomir.

Și iar au mai cumpărat boiarul domnii mele Radul păharnicul ocină la Bîrza cea de Jos în județul Romănașilor, însă partea Sfeii și a fii-său Crăciun cea de cumpărătoare toată, din cîmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului, cu tot venitul din hotar pînă în hotar de la Sfeia și de la fii-său Crăciun, za 1400 de bani gata și cu zăpiss de vînzare la mîna Radului păharnicul și cu mărturii în zăpiss pe nume din Vlădueni, Stanciul banul și Avraam logofătul și Matei din Brîncoveni și din Branet, Mirea și Stănilă logofătul.

Și iar au mai dat Radului păharnicul un țigan anume Stan, feciorul lui Dumitru Codreș țiganul, pentru că l-au cumpărat Radul păharnicul de la Radul postelnicul de la Lăcusteni, za 3 200 de bani gata și cu zăpiss de

vînzare la mîna Radului p̃aharnicul și cu mărturii ce scrie în zăpis, anume: din Brîcnoveni, popa Cînda și popa Ivan și popa Radul și Cîrstea pîrcălabul și mulți oameni carii nu sînt scriși ei toți în cartea aceasta.

Și s-au vîndut acești oameni ce mai sus sînt ziși părțile și țigani carii sînt ziși mai sus de a lor bunăvoe, făr de nici o silă și cu știrea tuturor boiarilor și a megiașilor din prejurul locului și dinnaintea domnii mele. Și am vîzut domniia mea și zapisele lor la mîna Radului p̃aharnicul de vînzare cum iaste mai sus-scris.

Drept aceia, dat-am domniia mea boiarinului domnii mele Radului p̃aharnicul ca să-i fie date lui aceste părți și țigani slobode feciorilor lui și nepoților lui și cîți dintre dînsul să va trage să-i fie în veci și de cătră nimenea neclătît peste zisa domnii mele.

Încă și mărturii pus-am domniia mea, anume: jupan Hrizea vel ban al Craiovei și jupan Ivașco vel dvornic și jupan Gligore vel logofăt și jupîn Dumitru vel vistier și jupan Preda vel spătar și jupan Nedelco vel clucer și jupan Vasilie vel stolnic și jupan Buzinca vel comis și jupan V<uc>ina vel p̃aharnic și jupan Costandin vel postelnic.

Și am scris eu, Tudor logofătul, în București mai 10, 7144 <1636>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom. CCCXXXVII/1 (nr. 3). Copie.

279

1636 (7144) mai 13, București.

† Милостією божію, Іу Матію Басараба коєвода и господинъ, Даят. господство ми сію повелѣніе господство ми lu Lăudat, feciorul jupănesei Dobrei a lu Ivașco de Béleți, ot sudstvo Muș<cel> i Padu<reț>, ca să fie volnicu cu această carte a domnii méle de să ție toată partea de ocină a mîni-sa Dobrei, cît se va afla, însă să se știe de în sat de în Jupînéni și de în Negomirești și den în Lucăcești și de în Cotenești și de în Văléni, de în cîmpu și de în pădure și de în apă și de în munte și de în șăzutul satelor, de pretu<ti>ndinilea și de preste tot hotarul, oarecît se va alége, de nimenilea opreală să n-aibă, pentru că aceste ocine și moșii ce scriu mai sus, fost-au de moșie ale Dobrii despre tată-său, Radul Cîrloban de Jupînéni, încă mai denainte vréme.

Iar după acéia, cîndu au fost acuma, în zilele domnii méle, iar jupîneasa Dobra, muma lu Lăudat, ia singură den voia ei au venit aici înaintea domnii méle la divan, de au mărturisit cu sufletul ei, cum i-au fost Lăudat fecior bun, de o au cinstit și o hrănește la bătrînețele ei și la vréme de slăbiciune; alt nimenilea nu o au căutat. Și i-au mai dat jupîneasa Dobra, fiiu-său, lu Lăudat și rumâni vii anume: Negre și Oana și frații Oanei, cîți se vor afla și Stroe cu feciorii și și cîți rumâni se vor mai afla pre aceste moșii, toți i-au dat.

Și iar i-au mai dat și partea Pîrvului... ¹ unchiul jupănesei Dobrei și partea unchiu-său lu Rădilă și a unchiu-său Stoicăi, ce le-au fost cumpărat jupîneasa Dobra aceste părți de la unchiile ei, ce scriu mai sus pre bucatele ei de zestre.

Și iar au mai dat jupîneasa Dobra fiiu-său lu Lăudat și partea ei de ferecături, anume: o boartă și 1 ac și o cruce ferecată și cu o părêche de cercei și 1 copil de țigan, anume Vlădilă ce se-au venit la înpărțeală.

Această toate le-au dat jupîneasa Dobra numai fiiu-său, lu Lăudat, iar Tatului, feciorul jupănesei Dobrei, fratele lu Lăudat, nu i-au dat nimica, căci

nu i-au fost bun, nici o au soc<otit>¹, nici o au hrănit. Și am văzut domnia mea și zapis<ul jupî> ¹nései Dobrei făcut cu mare bles<tem și multe>¹ mărturii scrise la zapis, carii au fost l<a acea> ¹tocmea<lă>¹ anume: de Cote-nești, Vladul și Fră<cea cel ma >re și Frăcea cel mic și de în Bogătești, popa Stanciul și popa Micudă den Cîmpulung și de în Dragoslavele, Ianiu i Coman.

Și au pus jupuneasa Dobra și blestem, cum care de în ruda ei, au fecior, au fată, au frate, au nepot, au văr, au unchiu se va ispiti a călca și a sparge aceasta a ei milă și tocmeală să fie blăstemat și afurisit de 318 obți ije sut vă Nechei și să lăcuiască cu Iuda și cu Ariia.

Pentru că au dat Dobra aceasta moșii fiiu-său lu Lăudat, de a ei bună-voe, ca să-i fie moșie lui și feciorilor cu știrea tuturor megiașilor și opreală de nimenilea să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господство мн.

И исправник, сам реч господство мн.

Писъ 8 БѢСРЕЩИ, МѢСЕЦА МАН ГИ ДЪНИ, ВЪ ЛѢТ ХЪРМА.

† Іу Матѣю воеводѣ, мноостію вожію господинѣ.

Іу Матѣю воеводѣ <т.р.>

<Pe verso, sec. XVIII:> Această carte vechie și niște zapise de la Negreștii de Sus, care moșie iaste, fără ceialalți veri de moșie, numai a mea.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, IX/5. Orig., hirtie (29 × 21), pecete timbrată. Cu o copie de la începutul sec. XIX. Altă copie ibidem ms. 204, f. 118v–119.

¹ Loc rupt.

280

1636 (7144) mai 14.

Zde cletovții ai lu Pătru de Larga, po ime: ot Străhaia, Drumența i ot Turceani, Duliman i ot Strîmba, județul i ot Ciuturi, Drăgoiui ot Strîmtele Severin i ot Slăvilești, Roman să jure de cătră Mihaiū den Borăscul, cum nu iaste Pătru rumănu de în Borăscul de moșie, nici l-au apucat legătura lui Mihaiū voevod în Borăscul. Însă cum vor afla cu sufletele lor și zăoa la Sti. Petrá. I ispravnic Cernica postelnicul. Și să jure în scaun la Craiova.

Pis Lepădat u București, measeța maiu 14 dni, leat 7144 1636.

După N. Iorga, *St. și doc.*, VII, nr. 5, p. 5.

281

1636 (7144) mai 15, București.

† Мноостію вожію, Іу Матен воеводѣ Басараб и господинѣ вѣсон земли Угровлахінское. Дават господство мн сію повеленіе господства мн саззем господства мн ДѢМИТРС ПОПЕК Савек и ялеге Греков вт ЧѢМЕЩИ и Панов пвстелник и врат его Ярсеніе вт Питещи и със синовн нм, елицем Богъ дароват нм, яко да нм ест учинѣ во Изворани вт сѣдство МѢШЧЕЛ, код Питещи, али всем делнице вт пол и вт шѣм и вт вода и вт дел съ винъричим и съ две вечнин по нме Измъ и синовн егв и синѣ Годдер съ синовн егв и вт седланца селов и със вѣс ходоком, вт по вѣс хотаром, вт хотар до хотаром, елико нзверет се, али делнице, да

СЕ ЗНАЕ, ПО ИМЕ: ДЕЛНИЦАВ ИЗМЕБ И ДЕЛНИЦА ТОАДЕРОВ И ДЕЛНИЦА БРІЕК И КОРВЕЖЪА И А МННЧЕВ ПОПЕК И А ГЕУРОГЕК ЪПРЕВ И А ЪПРИН БЪЛКЪЛЪИ И А НИКЪЛЕН. ПОНЕЖЕ ПОКЪПИ ДЪМИТРОС И ПЛЕЗЕ И ПАК И БРАТ ЕГУ ИРСЕНІЕ ТЕХ ДЕЛНИЦЕ И СЪ ДВЕ ВЕЧНИИ ВИШЕ ЛИСАВІИ ВЪКЪПЕ РАВНО УТ НА БАСІЛІЕ, СИНЪ НЪКЪСЛОВ УТ ГРЕЧИ, ВИШЪ ЖЪПАНИЦИ МАРЪИ, СЪСТРА МНУХА СПАТАР КОЦОФЪИША И ДЪМИТРАШКО КЛЮЧЕР УТ СПИНИНИ, ЗА ХАХЪ ПЪКНЕСИ ГОТОВИ И СЪС ЗАПИС УТ ПРОДАНИЕ УТ НА БАСІЛІЕ, ВИШЪ ЖЪПАНИЦИ МАРІЕН НА РЪКИ СИМ БОЛЪРИ НЖЕ ВИШЕ ПИС И СЪС СВЕДІТЕЛІЕ ИСПИСАНІЕ Ъ ЗАПИС, КОЕ ДЕЛНИЦЕ ВИЛЕ СЪТ БАСІЛІЕ ЗА ДЪДАИШ, УТ НА ДАДА ЕГО, ЖЪПАНИЦА МАРА, ЕЩЕЖЕ УТ ПРЕЖДЕ ВРЕМЕ.

И ВИДЕА ГОСПОДСТВО МИ И ЗАПИСА БАСІЛІЕК УТ ПРОДАНИЕ НА РЪКИ СИНЪ БОЛЪРИ СЪС СВЕДІТЕЛІЕ МНОГИ БОЛЪРИ ЛЪДІЕ ДОБРИ Ъ ЗАПИС. И ЕГДА ИСПРОДАА БАСІЛІЕ СІЕ ДЕЛНИЦЕ ВИШЕ ПИС СИЦЕ СЪ ТАКМИЛИ ТЕХ БОЛЪРИ: АЩЕ СЕ ХОКУТ ЪФАТИ, НЪГОГДА НЕКИ ЧЛОВЕКИ ВЪ ТЕХ ДЕЛНИЦЕ СЪ ПЪСХ, ДА ИМАТ БАСІЛІЕ НОСИТИ ПРЕИМА И ИШЖДА, ЗАНЕЖЕ СИЦЕ СЕ ЪТАКМИЛИ И ПРОДАА ЕСТ БАСІЛІЕ УТ СКОЕГО ДОБРО ВОЛЮ, ВЕЗ[Д] НИ ЕДНА СИЛОСТ СЪ ЪЗНАИМА ВСЕМ БОЛЪРОМ И А МЕГІАШОМ УТ ГОР ИЗДОА И УТ УКРЕСТ МЕСТОМ И УТ ПРЕД ГОСПОДСТВА МИ УТ ДИВАН.

СЕГУ РАДИ, ДАДОХ И ГОСПОДСТВО МИ СИМ СЛЪЗЕМ ГОСПОДСТВА МИ ДЪМИТРОС И ПЛЕЗЕ И ПАНО ПОСТЕЛНИК И ИРСЕНІЕ.

И КЪДА ДРЪЖЪТ СІА ДЕЛНИЦЕ И СЪ ВЕЧНИИ ВИШЕ ПИСАВШИ КЪПИ РАВНО, ДА ЕСТ ИМ ДЪДАИШ И ВЪ УХЪБ, ИМАТ И СИНОВОМ И ВИШКОМ И ПРЕВИШЧИТОМ СТОАТЕЛНА ВЪ ВЕКЕ И НИ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЕВИМОМ, ПО РЕЧЕНИМА ГОСПОДСТВА МИ, ДА НЕ ЕСТ.

СЕ И СВЕДІТЕЛЕ ПОЛОЖЪ И ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗЪ ВЕЛ БАН КРАЛОВСКИ И ЖЪПАН ИВАШКО ВЕЛ ДВОРИК И ЖЪПАН ГРИГОРИЕ ВЕЛ ЛУГУФЕТ И ЖЪПАН ДЪМИТРОС ВИСТНАР И ЖЪПАН ПРЕДА ВЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛ КЛЮЧЕР И ЖЪПАН ПАНЪ¹ ВЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС И ЖЪПАН БЪЧНИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОСТАДИН ВЕЛ ПИСТЕЛНИК. И ИСПРАВИК, ВЕЛ ЛУГУФЕТ.

И АЗ, ТЪДОР СПЪДЕН, МАЗАХ ВЪ ВЕС РЕКШЪ БЪКЪРЕЩИ, МАИ ЕИ ДЪИИ, УТ ПДАМА ДО НИИЪ ЛЪТ ХЪРМА.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Maței Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Dumitru, fiul popii Sava, și Alexe al lui Grecu din Ciumești și Pană postelnic și fratele lui Arsenie din Pitești și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină la Izvorani, din județul Mușcel, lîngă Pitești, însă opt delnițe din cîmp și din pădure și din apă și din partea cu vinăriciu și cu doi vecini, Izmă și fii lui și fiul lui Toader cu fiii lui și din vatra satului și cu tot venitul de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar cît se va alege, însă delnițele să se știe, anume: delnița lui Izmă și delnița lui Toader și delnița lui Brie și a lui Corvejăl și a lui Mincea al popei și a lui Gheorghe al lui Oprea și a lui Oprea al lui Vîlcul și a lui Necula, pentru că au cumpărat Dumitru și Alexe și deasemeni și fratele lui, Arsenie, aceste delnițe, și cu doi vecini mai sus scriși împreună, la fel de la Vasilie, fiul lui Neagul din Greci, nepotul jupaniței Maria, sora lui Mihai spătar Coțofeanul și al lui Dumitrașco clucer din Spineni, pentru 39 000 bani gata și cu zapis de vînzare de la Vasilie, nepotul jupaniței Mariei, la mîna acestor boieri, care sînt mai sus scriși și cu martori scriși în zapis. Care delnițe au fost ale lui Vasilie de moștenire de la bunica sa, jupanița Mara, încă de mai înainte vreme. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare al lui Vasilie la mîna acestor boieri cu martori mulți boieri, oameni buni, în zapis.

Și cînd a vîndut Vasilie, aceste delnițe mai sus scrise așa s-au tocmit astfel cu acești boieri, că dacă se vor apuca vreodată niște oameni cu pîră pentru aceste delnițe, Vasile să poarte pîra și nevoia, pentru că așa s-au în-

tocmit. Și a vîndut Vasilie de bunăvoia lui, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megiaș lor d'n sus, d'n jos și din prejurul locului și dinaintea domniei mele în divan.

De aceea, am dat și domnia mea acestor slugi ale domniei mele, Dumitru și Alexe și Pană postelnic și Arsenie.

Iar cînd vor stăpîni aceste delnițe și cu vecinii mai sus spuși să le stăpînească împreună deopotrivă, să le fie dedină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și stătătoare în veci și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele. <Алтел> să nu fie.

Iată și martori am pus și domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Grigorie mare logofăt și jupan Dumitru vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco clucer și jupan Pană¹ mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în orașul numit București, mai 15 zile, de la Adam pînă acum, anul 7144 <1636>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 50v–51. Copie; altă copie ibidem, ms. 710, f. 657v (fragment). Trad. ibidem, ms. 349, f. 43–44; 479, f. 51–52; 482, f. 118–121; 710, f. 647v–648.

¹ Pană, greșit pentru Paindur.

† Милостією божією, Іу Матен Басараба коеводї и господинїу есон землн Оуггровлауїнскон. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми почтеномѣ болѣрннѣ господства ми жѣпан Радѣл втори вистіар и сѣ синн его, елици Богъ даровает, іакоже да ест емѣ село Шкѣнн шт Поток, въ сѣдство Дѣм<Бовница>, шбаче частѣ жителнцев Станкѣе агоде агѣе Нѣгѣлов, дѣщера Дрѣгич спатар, вѣса и сѣ вѣсн вечинїн и сѣ вѣс ходоком, шт полѣ и шт шѣм и шт вод и шт седалище селов, шт по вѣс хотаром. И вечинїн, еше да се знае, по нме: Сѣпрѣ Корѣн сѣ синови си и Станчул сѣ синн его и Стан сѣ синн его и Бѣта сѣ синн его и Мнхѣнлѣ сѣ синн его и Шѣеѣн и Манѣ и пакн Бѣта сѣ синн нм. И пакн да нмат дрѣжати жѣпан Радѣл вистіар и дѣлнца Дрѣгоув вѣса, шт по вѣс хотаром. Понеже того село Шкѣнн быст за дѣднн паницѣ Станкѣн агоде, дал за прѣкю шт родители ен, Дрѣгич спатар шт прѣжде врѣме.

И потом, егда ест бнл ннѣ, оу дѣнн господства ми, по сѣмрѣт агѣн Нѣгѣлн, а жѣпаннца Станка кѣпно сѣ синн ен, Коман комнс и Індрен спатар и Пѣтрашко постелннк и ннн синн, шнн ест бнл продал Радѣлов вистіар село Іяковещїн шт сѣдство Блашка, частѣ нм сѣ вѣсн вечинїн и сѣ кѣкн и сѣ водїниц и сѣ вѣс ходоком радї дѣжнвенїа Нѣгѣлнн ага, что ест бнл дѣжнн на сѣдцѣ шт Брашев за сѣм жнатицн готовн. И послѣ, вѣстаннла се ест болѣрїн шт Леречнн сѣ прѣх и вѣзѣл село Іяковещїн шт на Радѣл вистіар. Бѣ том, Радѣл вистіар, шнн прїндет пред господства ми ѣ вел днван за лицѣ сѣ жѣпаннца Станка и сѣ синн ем, Коман комнс и Індрен спатар и Пѣтрашко постелннк и достнзал ест законд и днванѣ, іакоже да вѣзнмает Радѣл вистіар дѣдїнѣ радї дѣдннн и вечннн радн вечннн пакн шт дѣднне Нѣгѣлнн ага. И вѣзнмал Радѣл вистіар чѣстѣ Нѣгѣлнн ага шт Холѣвещн и шт Стрѣмба сѣ вечнннн сѣ вѣс ходоком, іакоже да ест емѣ дѣднннѣ.

Таже, а послѣ, паница Станка сѣ синн ен внше пис, шнн не шеннѣл се ест за сѣе внше писаннне шчнне, почто радї ест бнл кѣцнн и пребнванїе нм там, но вѣста-

внѣ се ест въсн въкѣпѣ съ много моленіе на Радѣл вѣстнар и сѣтворна ѡстро-
еніе вт пред господства мн вт сѣданище, аще дал ест сел Шкѣни вт Поток, часть
панце Станкѣн за прѣки и съ вѣчинн Радѣлов вѣстнар, а жѣпанца Станка, вна
да имат держати тѣх части вт Хѣлѣвѣци вше пис, съ въс ходоком. И ешеже
ест дал Радѣл вѣстнар ѡгн ѡ, аще наплѣнна ест ѡгн ѡ и съ запис вт ѡстроеніе
на рѣки Радѣлѣн вѣстнар и съ многи болѣри свѣдетелн оу запис.

И пакн да ест Радѣлѣн вѣстнар вчинѣ ѡ Дѣдѣлѣци, въ сѣдство Ѣлѣхов,
вбаче вт по въса вчинѣ Дѣдѣлѣцином, вт по въс хатаром три части, вт полю
и вт шѣм и вт вода и съ вѣчинн и съ въс ходоком, понеже покѣпи Радѣл вѣстнар
сѣа вше писанна вчинѣ вт на Барѣлѣ постелник вт Мѣнеци и вт на брат его
Іван, за хѣѡ пѣнези готови.

И пакн да ест Радѣлѣн вѣстнар нѣкое винограді оу дѣлѣл Мѣгѣрѣнином
и съ вчинѣ въса часть Търѣцѣе вт по въс хатаром, вт полю и вт шѣм и вт
вода и вт сѣданище селѣѣ елика нзберит сѣ, вт на Дрѣгичи Хром и вт на бра-
тѣн его Строе и Пѣтрашко и Нѣниол за хѣѡ пѣнези готови и съ свѣдѣтелн ѡ
запис. И пакн да ест Радѣлѣн вѣстнар една виноград оу дѣлѣл Мѣгѣрѣнином
и съ ливезиле ѡ глава винограда, вбаче винограда не дажвѣе, понеже покѣпи Радѣл
вѣстнар вт на Татѣл и вт на брат его Татѣл, сини Дрѣган вт Конѣдеци,
радн хѣѡ пѣнези готови. И пакн покѣпи Радѣл вѣстнар една винограда въ дѣлѣл
Мѣгѣрѣнином недажнич съ ливези ѡ глава винограда вт на Радѣл, брат Татѣлов
вт Конѣдеци, за хѣѡ пѣнези готови и съ запис вт проданіе.

И пакн покѣпи Радѣл вѣстнар единъ погон вт винограда и е сежени за вчинѣ
ѡ дѣлѣл Мирѣцином, вт на Балѣтъ и вт на сини его, Івн и Ялдѣ за хѣѡ пѣ-
нези готови. И пакн покѣпи Радѣл вѣстнар една половѣни вт винограда ѡ дѣлѣл
Мирѣцином и съ четри сежени за вчинѣ вт часть Дрѣготѣскѣ, вт на Цинтѣ
вт Мирѣци, за ѡ пѣнези готови. И пакн покѣпи Радѣл вѣстнар пакн една поло-
вѣни за погон вт винограда ѡ дѣлѣл Мирѣцином и четри сежени за вчинѣ, вт на
Бѣцѣе монахѣл и вт на Мѣхалаки вт Бѣнѣци, за ѡ пѣнези готови. И пакн
покѣпи Радѣл вѣстнар три чегѣрѣрѣци ха винограда и съ ѣ сежени за вчинѣ вт
 часть Драготѣскѣ, вт на Дѣнилѣ вт Дрѣготѣци, за хѣѡ пѣнези. И пакн пок-
ѣпи Радѣл вѣстнар три чедѣрѣци за винограда ѡ и съ три сежени за вчинѣ ѡ дѣлѣл
Дрѣготѣскѣ, вт на Марин вт Смедѣци и вт на Станѣол и Рѣсн, за хѣѡ пѣнези.
И пакн покѣпи Радѣл вѣстнар ѡ сежени за вчинѣ ѡ дѣлѣл Мирѣцином код
винограді Радѣлѣн вѣстнар, вт на Станѣл Татѣев вт Мирѣци, за ѡ пѣнези
готови, кое вчинѣ нде вт Лакѣл съ Кѣрлицѣе до Припор.

И пакн да ест болѣр господства мн Радѣл вѣстнар нѣкое мѣсто елов за
кѣ погане вт винограда ѡ дѣлѣл Лѣлѣцином съ шѣлѣл виноградѣм колѣко се
дрѣже въ шѣлѣл шѣем погане вт винограда да быти винограді без вѣнарнѣ, понеже
сѣе вше писанне мѣстн быст вт вчинѣ Лѣлѣцином и вна ест дана вт Борѣѣ
логофѣт вт Бѣкшани и за жѣпанца его. . . ¹ на свѣта монастыр Грѣѣл, храм
свѣтн архангѣл Мѣхал, помѣнѣ раді.

И потом, егда быст нинѣ, ѡ дѣни господства мн, а Лѣпашѣ, синѣ Лѣрам
постелник, вѣк Борѣлн логофѣт вт Бѣкшани, въ кѣпѣ съ втѣѣл нѣмѣна Лѣвнтѣ
и Нѣкиѣора и Дѣвинѣе и съ въс собор свѣтѣн монастыр, вѣн смотри ест сѣщѣ
свѣта монастыр сѣра без скот, прѣидет на болѣр господства мн Радѣл вѣстнар
аще сѣтворна ѡстроеніе тѣе ест дал тѣх мѣстн елов шѣм іако да сѣтворна Радѣл
вѣстнар винограді. Бѣ том и Радѣл вѣстнар, вн ешеже ест дал на свѣта монастыр
еже вше рѣх раді тѣх мѣстн мѣ вѣце съ агничн, іако да ест свѣтѣн монастыр
вт храм и въ оутѣрженіе а Радѣлѣн вѣстнар дѣдин въ вѣки и съ подпсаніе
вт оустроеніе съ болѣри свѣдѣтелн ѡ запис.

И пакн да ест болѣр господства мн Радѣлѣн вѣстнар вчинѣ въ Кѣтѣн
оу сѣдство Дѣм<бѣвнѣца>, алн дел Митрен, вѣк жѣпанѣев Драгнѣв въса, вт полю

и шт шѣм и шт вода и съ бродове за водници и шт седалища селов и шт посевѣди
ан еанка нзбернт сѧ шт по вѣс хотаром, шчинѣ без вечниѣ, понеже шт прѣжде
врѣме быст продад Мнтрѣ Радѣлѣн вистниѧр шт частъ его шт половини за сел
шт Кѣтѣн половинно. Я потом, егда быст въ дѣни Илѣзандрѣ боекод Илѣша,
въ лѣт хѣран, а Мнтрѣ, шн ест бил дѣжен Дѣмитровѣ вистниѧр Дѣдѣскѣ радн
нѣкин цигани что ест бил продад и нѣст бил емѣ стоателн. Бѣ, том, Мнтрѣ,
шн нѣст имал съ что да платнт, нѣ пак продад ест Мнтрѣ Радѣлѣн вистниѧр шт
чартъ его, ан шт четвѣртаго дел да дрѣжит Радѣлѣ вистниѧр два части а Мнтрѣ
да дрѣжит една дел. И продад ест шчинѣ испѣрѣѣ цѣн за хн аспри и сѣе внише
речене два части за хѣ аспри чин кѣп аспри хѣ хѣ, шбаче да се знае како ест продад
Мнтрѣ Радѣлѣн вистниѧр, шт половини за село пет части а Мнтрѣ да дрѣжит ѣ-го
дел.

Я потом, къда ест бил въ дѣни Левн боекод, а Мнтрѣ шт Кѣтѣн, шн про-
дад ест Радѣлѣн вистниѧр и дрѣга частъ еже ест бил шстал емѣ ѣ-гѣ част радн
хѣ пѣнези чин кѣпно през вѣса част Мнтрѣн за шчинѣ шт Кѣтѣн хѣ хѣ аспри и нѣст
шстал Мнтрѣн нн една палмѣ за шчинѣ въ Кѣтѣн, понеже продад ест ѧ вѣса
како ест внише пис. И пакн покѣпн Радѣлѣ вистниѧр шт на Стана, дѣщѣра Станковѣ шт
Кѣтѣн шт част еѧ шт шчинѣ Сѣслѣнѣска шт ѣ-гѣ дел три части, шт полю и шт
шѣм и шт вода и шт по вѣс хотар за хн аспри готовн. И пак покѣпн Радѣлѣ вист-
ниѧр шт на Драгомѣра, дѣщѣра Драгомѣрѣсѣ, вѣска Станѣн шт Кѣтѣн шт частъ
еѧ шт Сѣслѣнѣска шт ѣ-гѣ дел половини шт по вѣс хотаром, радн хѣ ш аспри
готовн и съ запис шт продаднѣ.

И пакн шчинѣ ѣ Мнкшанин шт дел Бѣкановѣ шт Бѣзѣѣѣн, сежени ѣ, шт полю
и шт шѣма и шт вода и шт седалище селов и шт по вѣс хотаром, понеже покѣпн
Радѣлѣ вистниѧр шт на Драгомѣрѣ шт Чокѣнарн за хѣ аспри готовн.

И пак покѣпн Радѣлѣ вистниѧр едни чѣлѣд за ацигани по име: Радѣлѣ синѣ
Дѣмитрѣ циган и съ ациганка его на име Янка, дѣщѣра Станкѣн циганка и съ
синн нѣ Стана и Недѣлко и Сламна шт на Дѣмитрашко постѣлник, синѣ Станчюл
логофѣт Чепарюл и шт на жѣпаница его Капѣл, дѣщѣра Кирилѣ радн хѣ хѣ аспри
готовн и съ запис шт продаднѣ и съ свѣдѣтелн ѣ запис. И пакн да ест Радѣлѣ вист-
ниѧр една циганкѣ по име Костанда циганка, понеже сѧ внише писана Костанда
циганка билѧ ест шт дѣднн жѣпаницѣн Станѣн спѣтѣрѣсѣ Горгѣноѣе, таже, ш
ест бил вѣзимал едни ациган Радѣлѣн вистниѧр по име Ганѣ циган. Я послѣ вѣс-
таннѧ се ест жѣпаница Станка ворничѣсѣ Бинтиѣлѣ дворникѣ и съ синн еѧ, Тѣдо-
сѣе логофѣт и Негоицѣ постѣлник, рекѣшн како ест Костанда циганка нѣ шт дѣднн.
Таже ш ест платнѧ Радѣлѣ вистниѧр нѣ съ ина циганкѣ како ест закона сен земѣлѧ.
Я потом шѣрѣтал сѧ ест Костанда циганка шт дѣднн жѣпаницѣн Станѣн спѣ-
тѣрѣсѣ Горгѣноѣе. Таже, въ том, Тѣдосѣе логофѣт и Негоицѣ постѣлник, шнн дал
ест жѣпаницѣн Станѣн спѣтѣрѣсѣн едни ациганкѣ по име Параскиѣ, дѣщѣра Ян-
гѣлннн циганка, аще платнѧ по Костанда циганка, таже да ест Радѣлѣн вистниѧр
Костанда циганка дѣднн въ мир и съ запис шт ѣстроѣнѣ на рѣка его.

И продадоше сѣн внише писани болѣрн и людѣн теѣ дѣднн внише пис шт своим
добро волѣ без не една силост съ знанѣм вѣсѣм болѣром и а мегѣашом шт шкрѣст
нѣм и съ записѣлѣ нѣм на рѣка Радѣлѣн вистниѧр.

Сего радн, дадох и господство мн болѣр господства мн жѣпан Радѣлѣ втори
вистниѧр тако да ест емѣ дѣднѣе въ шѣбѣ и синовом и вѣском и прѣвѣнѣчѣдом въ
вѣк стоателнѣе и не шт кожедо непоколѣбнѣмом да нѣст.

Се оуже и свѣдѣтелнн положнѣ господство мн: пан Хриѣлѣ вел бан Кра-
левскѣн, пан Ивашко вел дворник, пан Гангорѣ вел логофѣт, пан Дѣмитрѣ вел
вистниѧр, пан Преда вел спатар и жѣпан Недѣлко вел клѣчар и жѣпан Баслѣе вел
столник и жѣпан Бѣзникѣ вел конюш и жѣпан Бѣчинѣ вел пѣхарникѣ и жѣпан Кос-
тандинн вел постѣлник. И исправник, жѣпан Гангорѣ вел логофѣт.

И аз, Тѣодоръ спѣден, мазачъ, братъ малъ Дѣмитръ логофетъ, малъ зѣ-гв дѣни
оу вѣс Бѣскрецинъ лѣтъ господина хл҃асъ, ѿдамлеже хзр҃ма.

† Іу Матею воевода, милостію божію господинь.

Іу Матею воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinsti-
tului boier al domniei mele jupan Radul al doilea vistier și cu fiii lui, cîți îi
va dărui Dumnezeu, ca să-i fie satul Șcheii de la Potoc, în județul Dîmbovița,
însă partea Stancăi agoae, soția lui Neagul aga, fiica lui Drăghici spătarul,
toată și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și
din vatra satului de peste tot hotarul. Și vecinii încă să se știe, anume: Oprea
Corbei cu fiii săi și Stanciul cu fiii lui și Stan cu fiii lui și Buta cu fiii lui și
Mihăilă cu fiii lui și Șerbu și Manea și iarăși Buta cu fiii lor. Și iarăși să stă-
pînească jupan Radul vistierul și delnița lui Drăgoiu, toată, de peste tot
hotarul. Pentru că acel sat Șcheii, a fost de moștenire al paniței Stanca agoae,
dat de zestre de părintele ei, Drăghici spătarul, de mai înainte vreme. Iar
apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Neagul aga,
jupanița Stanca, împreună cu fiii ei, Coman comisul și Andrei spătarul și
Pătrașco postelnicul și alți fii, ei au vîndut lui Radul vistierul satul Iacoveștii,
din județul Vlașca, partea lor cu toți vecinii și cu casele și cu morile și cu tot
venitul, pentru datoria lui Neagul aga, ce a fost dator sudețului din Brașov
pentru 240 galbeni gata. Iar apoi, s-au sculat boierii din Lerești cu pîră și
au luat satul Iacoveștii de la Radul vistierul. Întru aceea, Radul vistierul,
el a venit înaintea domniei mele, în marele divan, de față cu jupanița Stanca
și cu fiii ei, Coman comisul și Andrei spătarul și Pătrașco postelnicul și i-a
ajuns legea și divanul, ca să ia Radul vistierul dedină pentru dedină și vecini
pentru vecini, iarăși din dedinele lui Neagul aga. Și a luat Radul vistierul
partea lui Neagul aga din Holubești și din Strîmba cu vecinii și cu tot veni-
tul, ca să-i fie dedină.

Astfel, după aceea, panița Stanca cu fiii ei mai sus scriși, ei nu s-au
îndurat de aceste ocine mai sus scrise, pentru că a fost casa și locuința lor
acolo, ci s-au sculat toți împreună, cu multă rugăminte la Radul vistierul și
au făcut întocmire dinaintea domniei mele la judecată, de au dat satul Șcheii
de la Potoc, partea de zestre a paniței Stanca, cu vecinii, lui Radul vistierul,
iar jupanița Stanca, ea să stăpînească acele părți din Hulubești mai sus
scrise, cu tot venitul. Și încă a mai dat Radul vistierul 60 ughi de a împlinit
300 ughi și cu zapis de întocmire la mîna lui Radul vistierul și cu mulți boieri
martori în zapis.

Și iar să-i fie lui Radul vistierul ocină la Dădulești, în județul Ilfov,
însă de peste toată ocina Dăduleștilor, de peste tot hotarul, trei părți din
cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii și cu tot venitul, pentru că a cum-
părat Radul vistierul această ocină mai sus scrisă de la Barbul postelnicul
din Mănești și de la fratele lui, Ivan, pentru 17 000 bani gata.

Și iar să fie lui Radul vistierul niște vie în dealul Măgurenilor și cu ocina,
toată partea lui Tăriță, de peste tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă
și din vatra satului, cît se va alege de la Drăghici Șchiopul și de la frații lui,
Stroe și Pătrașco și Neniul, pentru 8 000 bani gata și cu martori în zapis.
Și iar să fie lui Radul vistierul o vie în dealul Măgurenilor și cu livezile din
capul viei, însă via nedajnică, pentru că a cumpărat Radul vistierul de la
Tatul și de la fratele lui Tatul, fiii lui Drăgan din Voivodești, pentru 2 400
bani gata. Și iar a cumpărat Radul vistierul o vie în dealul Măgurenilor,

nedajnică, cu livezi în capul viei, de la Radul, fratele lui Tatul din Voivodești, pentru 2 400 bani gata și cu zapis de vânzare.

Și iar a cumpărat Radul vistierul un pogon de vie și 5 stînjeni de ocină în dealul Mirceștilor de la Balotă și de la fiii lui, Ion și Aldea, pentru 2500 bani gata.

Și iar a cumpărat Radul vistierul o jumătate de vie în dealul Mirceștilor și cu patru stînjeni de ocină, din partea Drăgotească de la Țintea din Mircești, pentru 900 bani gata. Și iar a cumpărat Radul vistierul iarăși o jumătate de pogon de vie în dealul Mirceștilor și patru stînjeni de ocină de la Bățoae monahia și de la Mihalache din Bănțești pentru 900 bani gata. Și iar a cumpărat Radul vistierul trei cesvîrți de vie și cu 5 stînjeni de ocină din partea Drăgotească, de la Dănilă din Drăgotești, pentru 1 400 bani. Și iar a cumpărat Radul vistierul trei cesvîrți de vie și cu trei stînjeni de ocină în dealul Drăgotescu de la Marin din Smedești și de la Stanciul și Rusin pentru 1 200 bani. Și iar a cumpărat Radul vistierul 6 stînjeni de ocină în Dealul Mirceștilor, lîngă viile lui Radul vistierul, de la Stanciul al lui Tatoes din Mircești pentru 420 bani gata, care ocină merge de la Lacul cu Cîrligele pînă în Pripor.

Și iar să fie boierului domniei mele Radul vistierul niște locuri sterpe de 23 de pogoane de vie în dealul Loloeștilor cu ocolul viilor cît se ține împrejurul acestor pogoane de vie, să fie vie fără vinărici, pentru că aceste mai sus scrise locuri au fost din ocina Loloeștilor și au fost date de Borcea logofătul din Bucșani și jupanița lui...¹ la sfînta mănăstire Gruicul, hramul sfîntul arhanghel Mihail, pentru pomană.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Lupașco, fiul lui Avram postelnicul, nepotul lui Borcea logofătul din Bucșani, împreună cu părintele egumen Leontie și Nechifor și Dionisie și cu tot soborul sfintei mănăstiri, ei au socotit că fiind sfînta mănăstire săracă și fără vite, au venit la boierul domniei mele, Radul vistierul de a făcut întocmire, de a dat acele locuri sterpe, pădure, ca să facă Radul vistierul vie. Întru aceea și Radul vistierul, el încă a dat la sfînta mănăstire, care este mai sus spusă, pentru acele locuri, 42 oi cu miei, ca să fie sfintei mănăstiri de hrană și de întărire, iar lui Radul vistierul dedină în veci și cu iscălitura de întocmire, cu boieri martori în zapis.

Și iar să fie boierului domniei mele Radul vistierul ocină în Cătun, în județul Dîmbovița, însă partea lui Mitrea, nepotul jupaniței Dragnea, toată, din cîmp și din pădure și din apă și cu vadurile de moară și din vatra satului și de pretutîndeni, însă cît se va alege de peste tot hotarul, ocină fără vecini, pentru că de mai înainte vreme a vîndut Mitrea lui Radul vistierul din partea lui jumătate din jumătate de sat, din Cătun. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliăș, în anul 7138, iar Mitrea, el a fost dator lui Dumitru vistierul Dudescul pentru niște țigani, pe care i-a vîndut și nu i-au fost statornici. Întru aceea, Mitrea n-a avut cu ce să plătească, ci i-a vîndut Mitrea lui Radul vistierul din partea lui, însă din a patra parte să stăpînească Radul vistierul două părți, iar Mitrea să stăpînească o parte. Și a vîndut ocina dintîi cu preț de 8 000 aspri și aceste două părți mai sus zise pentru 4 000 aspri, fac împreună 12 000 aspri. Însă să se știe că a vîndut Mitrea lui Radul vistierul din jumătate de sat cinci părți, iar Mitrea să stăpînească a 6-a parte.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, Mitrea din Cătun, el a vîndut lui Radul vistierul și cealaltă parte, care i-a rămas lui, a 6-a parte, pentru 2 000 bani, fac împreună peste tot, partea lui Mitrea de ocină din Cătun, 14 000 aspri și nu i-a rămas lui Mitrea nici o palmă de ocină, pentru că

a vîndut-o toată, cum este mai sus scris. Și iar a cumpărat Radul vistierul de la Stana, fiica lui Staico din Cătun, din partea ei, din ocina Suslănească, din a 4-a parte, trei părți, din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul pentru 8 000 aspri gata. Și iar a cumpărat Radul vistierul de la Dragomira, fiica lui Dragomir, nepoata Stanei din Cătun, din partea ei din Suslăneasca, din a 4-a parte, jumătate, de peste tot hotarul, pentru 4 800 aspri gata și cu zapis de vînzare.

Și iarăși ocină la Micșani din partea lui Băcan din Buzăești 50 stînjeni, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Radul vistierul de la Dragomir din Ciocănari, pentru 2 000 aspri gata.

Și iar a cumpărat Radul vistierul un sălaș de țigani, anume: Radul, fiul lui Dumitru țiganul și cu țiganca lui, anume Anca, fiica Stancăi țiganca, și cu fiii lor, Stana și Nedelco și Slamna de la Dumitrașco postelnicul, fiul lui Stanciul logofătul Ceparitul și de la jupanița lui, Caplea, fiica lui Chiriaz, pentru 12 000 aspri gata și cu zapis de vînzare și cu martori în zapis. Și iar să fie lui Radul vistierul o țigancă, anume Costanda țiganca, pentru că această mai sus scrisă Costanda țiganca a fost de moștenire a jupaniței Stana spătăreasa Gorgănoae; apoi, a luat un țigan al lui Radul vistierul, anume Ganea țiganul. Iar apoi, s-a sculat jupanița Stanca vorniceasa a lui Vintilă vornicul și cu fiii ei, Tudosie logofătul și Negoită postelnicul, spunînd că Costanda țiganca este a lor de moștenire. Deci le-a plătit-o Radu vistierul cu altă țigancă, cum este legea acestei țări. Iar după aceea, s-a aflat Costanda țiganca de moștenire a jupaniței Stana spătăreasa Gorgănoae. Astfel, întru aceea, Tudosie logofătul și Negoită postelnicul, ei au dat jupaniței Stana spătăreasa o țigancă, anume Paraschiva, fiica Anghelinei țiganca, de a plătit pe Costanda țiganca, ca să fie lui Radul vistierul Costanda țiganca dedină, în pace și cu zapis de întocmire la mîna lui.

Și au vîndut acești boieri și oameni mai sus scriși acele dedine mai sus scrise de bunăvoia lor, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul lor și cu zapisele lor la mîna lui Radul vistierul.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele jupan Radul al doilea vistier, ca să-i fie dedine de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților în veac statornice și de nimeni neclintit să nu fie.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Tudor spudei, fratele mai mic al lui Dumitru logofătul, mai a 17-a zi, în orașul București, anul domnului 1636, de la Adam 7144.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., DXCII/200. Orig., perg. (42 × 59), pecete timbrată. Trad. la Arh. St. Buc., ms. 1 165, f. 9–11.

¹ Loc alb.

† Adecă noi tot satul Muereasca ot sudstvo Vilcea, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să hie de mare credință la mîna jupan Predei vel spatar ot Brîncoveni ca să se știe cînd au fost acum în zilele domnu nostru Io Mateiu Basaraba voevod, iar noi ne-am sculat de bună voia noastră fără de nici o silă de cătră niménilea și am mersu la dumnealui la spătarul Preda, de ne-am vîndut rumâni cu toți feciorii noștri și cu toate moșile noastre, pre bani gata, drept 250 de galbeni; și ne-au plătit dumnealui și de bir den punga lui cu bani gata, cu 400 de galbeni.

Însă să se știe că sînt 5 funi în sat în Muereasca preste tot hotarul. Și să se știe funile, anume și cite cîți oameni sîntem într-o fune și cine cîți bani am luat. Întîiu funea ce să chiamă Ciocătănească și cîți oameni sîntem pre această fune, po ime: Stan Pungulescul, drept 900 de bani i Bogdan aspri 900 i Gligorie aspri 1000 i Iștfan, aspri 1 000 i Cazan aspri 900 gata. Și funea Gîrloșască, po ime: Tudosie, aspri 1 000 i Brănilă, aspri 1 000 i Stepan vâru-șău, aspri 1 000 i Stoica 1 000 i Stan, brat Stoicăi, aspri 1 000 i Seman 1 000 i Sin, 900 aspri i Florea 900 i Stăniia 900 i Radu Cîrstii 900 i Iștfan cel mic, 900 aspri i Eftemie 900 i Preda sâs sinû ego Dumitru, aspri 1 000 i Vladul Orbul i se-au plătit moșia aspri 400 i Mutul i se-au plătit moșia aspri 300. Și funea Spanii po ime: Brănilă, aspri 900 i Stoica 900 i Matei 900 i Necula cu frații lui Vladul i Sîrbul i Ventilă, aspri 1 000 i Stoica Răsipă 900 i Radul Răsipă 900 i Dochiiia, aspri 900 i Stoica Ţuia 900 i Vladul Oprinii 900 i Oprea 900 i Stan Vêlter 900 i Radul 900, i Voinea, fratele Lupului 900 și feciorii popei Radului, Stoica i Stan 900. Și funea Tulească, po ime: Drăgoi, aspri 1 000 i Jorzu 1 000 i Toma 900 i Stan 1 000 i Stoica Dobrul 1 000 i Brănilă 1 000 i Stanciul 900 i Vladul 1 000 i Stănilă 900 i Stoica lu Calen 1 000 i Vladul i Matei 1 000 i Stăniia al Bidiviului 900 i Stanciul, ginerele popei Oprii 900 i Semen Petecel, aspri 900 gata. Acești trei oameni Stăniia, Stanciul i Simen sînt den funea Leotească și moșia popilor, za 1 200.

Și cînd am vrut să ne vendem ru(mâ)ni întîiu, am făcut tocmeală cu jupan Preda spatarul ca să ne dea să fim slobozie la sfînta episcopie de la Rîmnic, să fim în pace de toate dăjdile preste an, să fim sat de milă și slobozie cum sînt la Coziia, la Bistrița, pre acea tocmeală să f m și noi și pre această tocmeală ne-am vîndut rumâni, căci sîntem aproape lîngă sfînta episcopie. Iar episcopia au avut 1 sat, anume Hrastul, ot sudstvo Doljil la baltă departe de piscupie, preste mîna, ce-au făcut tocmeală și schimbu Preda spatarul cu părintele Teofil, episcopul Rîmniceschi, de i-au dat Hrastul pentru noi, pentru Muereasca, cu voia noastră ca să hie dumnealui jupan Predei vel spatar satul Hrastul, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul, moșie, lui și coconilor lui în véci. Iar noi să fim ai sfintei episcopii rumâni și cu feciorii noștri și cu toată moșia noastră și slobozie întărire sfintii episcopii și sat pentru sat, căci alt venit și alte moșii n-are sfînta episcopie. Ce au arătat domnu nostru această milă cu noi cu slobozie și cu milă către sfînta episcopie, ca să-i fie și <d>omn(ea)lui poménă în véci. Și ne-au numărat banii toți în sfînta episcopie la Rîmnic cinstitul dregătoriul domnu nostru Dumitrașco vistiarul carele iaste ispravnic aici la Ocnele céle Mari. Și am luat toți banii cineș pre în mîna noastre, cum scrie și mai sus, cu bunăvoe a noastră, cu știrea domnu nostru și a tot divanul mării sale.

Și la această tocmeală a noastră tîmplatu-se-au mulți părinți preoți egumeni, boiari, roșii den prejurul nostru den Vilcea, po ime: otțu Dionisie egumenul ot sveata monastire Cozia, i otțu Vasilie egumenul ot Bistrița

i Melentie egumenul ot Govora i ot Bojorani, Tanasie peharnicul i ot Olănești, Goran logofătul i ot Sărăcinești, Necula cuptu i brat ego Chisar i ot Cacova, Matei i brat ego Hiera, i ot Măldărești, Radul căpitanul i săs brat ego Danciul i ot Bîrsești, Vladul postelnicul i ot Mihăești, Mitrea slujerul i Paraschiva logofătul i ot Frințești, Isac logofătul i ot Slăvitești, Radu postelnicul i Tuduru logofătul i ot Ohaba, Dragomir i ot Rîmnic, Pîrvul logofătul i brat ego Vladul i popa Vancea i popa Sin i popa Chera și mulți oameni și boiari. Aceasta am scris toți și ne-am pus și degetele mai jos ca să se crează în tot locul.

ΠΙΣ ΔΕΣΜΗΤΡΟΣ ΛΟΓΟΦΕΤΟΣ ΕΙΣΚΕΣΤΕΙΝ, ΜΗΝΕΣΑ ΜΑΝ ΗΪ ΔΑΝΗ Η ΟΥΤ ΠΙΔΑΜΑ Ε ΛΕΤ
 ΧΡΜΑ¹.

Drăgan.	Stanu.
Brănilă.	Stoica Țuia.
Stoica.	Bogdan.
Toma.	Stanciul.
Ion armiiian.	Filip.
Ermonah egumen ot Bistreța.	Jorzu.
Vasilie.	Florea.
Eu Tanasie peharnic ²	Sin.
Goran logofăt mărturie ²	Radul.
Danciul ot Măldărești ² .	Stoica al Calotă.
Radul căpitan ot Măldărește ² .	Stan.
Monah Theofil Rudeanul ² .	Vladul.
Eu Fiera ot Cacova ¹ .	Stoica.
Matei logofăt ²	Pungulescu.
Mitrea slujer ²	Stan Vélter.
Chiriac ² .	Brănilă.
Eu Radu logofăt Slăviscu ² .	Ișțfan.
Tudor ot Slăvitești ² .	Toma.
Feciorul Mane, popa Radu ² .	Stăniia.
Drăgoiu.	Ișțfan cel mare.
Vladul ot Rîmnic ² .	Eftemie.
Dochin.	Stanu.
Tudoru ot Doba ² .	Lupu.
Theodosie ² .	Vlaicul.
Popa Matei ² .	Și Oprea.
Diacon Vladu ² .	Și Costandin.
Εγὼ Γιάννη μαρτηρω ³ .	Și Pătru.
Nicula.	Badea.
Stoica.	Și Lazăr.
Diacon Stan ² .	Dumitru Bercescul.
Stăniia.	Stoica.
Dumitru.	Și Dumitru Hăndolea.
Stoica al Dobrului.	Stanciul Răsipă.
Brănilă.	Muja.
Gruban.	Și Anghelū.
Matei.	Oprea Afumatul.
Vladul al Oprinii. Căzanu	Și Lazar.
Stanciul.	Dumitru, fratele Stanciului.
Gligorie.	Pîrvul și, Mareș, feciorii lu Anghel.
Danilă.	Și Stan al Manului.
Voinea.	

7144 ¹ A scris Dumitru logofătul în București, luna mai 18 zile și de la Adam în anul <1636>.

² Semnături autografe.

³ „Eu Iane mărturisesc“.

284

1636 (7144) mai 18.

† Adecă eu, jupînul Oprea vel agă den Bucu și cu Gherghe Meiuță și Neagoe Meiuță și cu feciorii lor, scriem și mărturisim cu acest zăpis al nostru, ca să fie de credință întru noi, însă cu Partenie călugărul, nepotul lu Ivan Orbul și al lu Larion și cu nepoții lor, anume Stoica i Vasilie, pentru pîra ce-am avut cu dinșii, pentru viile și ocina den Dealul Verneștilor de la Valea Tancului, partea Bălculească, care au fost cumpărate de Ivan Orbul și de fiiu-său Larion, că aceste vii și ocine fost-au cumpărate de Mitrea vornicul de la Ivan și de la Larion. Iar după acéia, Mitrea vornicul au fost vîndut acéste vii și ocine părinților noștri, lu Neagoe și Gherghe Meiuțeștii, încă den zilele Mihnei voevod.

Deci, cîndu au fost acmu, în zilele măriei sale, domnu nostru Mateiu voevod, avut-am multă pîră cu nepoții lu Ivan Orbul care sînt mai sus scriși, pînă ne-au ajunsu légea divanului, de am luat 12 boiari pre rávașe domnești, ca să ne caute de rîndul acestor ocine, cum vor afla cu dreptul și să hotărască, ce va fi partea noastră de ocină. Deci, acei 12 boieri ne-au căutat cărțile de moșie și ale lor și ale noastre și au socotit lucrul în toate chipurile și nicicum n-au putut acești 12 boiari, nici să hotărască, nici să ne tocmească, pînă au <venit> ¹ vrème de ne-am tocmit noi înșine și ne-am împăcat cu Partenie călugărul și cu nepoții lu Larion, de bună <voia> ¹ noastră: cîtă ocină și vii se vor alége, partea Bălculească și a Oprinei, să fim doi frați, jumătate de vii, cît se vor afla în deal și jumătate de ocină, cît se va <afla> ¹ în cîmpu, să ție Partenie călugărul și cu mănăstirea de la Adîncata și cu nepoții lu Larion. Iar altă jumătate de vii și de ocină să ținem noi, însă eu Oprea aga și cu Meiuțeștii. Iară ce vom avea, alte cumpărători, au noi au ei, să fie afară de aceste ocine și vii să <avem> ¹ a ne le căuta deosebi. Așa ne-am tocmit și ne-am împăcat de a noastră bunăvoe.

Și de va mai scoate călugărul nîscare cărți pre aceste ocine, să nu se crează și noi așijdere să vom mai afla alte cărți să nu se crează. Așa ne-am împăcat cu știrea acestor boiari, care am fost luat de la domnie și cu știrea a tut<ur>or megeiașilor de pre înprejurul locului. Și pentru mai mare credință, pus-am și pecețile noastre. Așa să să știe.

МАН НІ ДАМН , А КТ ХЕРМА.

Oprea vel agă <m.p.>

Theodor vtori dvornic <m.p.>

Armega.

Lefter.

Sava.

Nastase.

Anghel.

Dragomir.

Barbul iuzbaşa.
Iano logofăt.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVI/15. Orig., hirtie (31 × 22), 13 peceti aplicate. Copie ibidem, ms. 171, f. 169.

¹ Omis.

285

1636 (7144) mai 20.

† Eu Vladul de Cupăcini, <scris-am> zapisul meu la mîna Bunea logofetului, cum să se ştie că i-<a>mu vîn<du>t-o-au vi<e> caré-au mustu ¹ cumpărat de la Badilă Surdul de în Grădiştea de Sus, cu trăi stînjăni de în gardul viilurului, nai<n>te, în şili<ni>, dereptu bani gata 700. Şi amu vîndut-o de bună-voia mea, ca să fie muş<ie> stă<tă>tore, în Coastă.

Vi<a> iaste întră Badilă şi întră Vadul ².

Şi mărtorîi: Şerbanu porcălabul şi Dubre Cataramă, Vîlsul şi tătă lu Micul, Vlaicul, Dragomir.

Мѣсца маи кѣ, въ лѣтѣ хрѣма.

<Pe verso contemporan:> Zapisul Vladului ot Copăceni pentru via de la Grădiştea de Coastă de lîngă Badiul Surdul.

Bibl. Acad., CCCXCIX/40. Orig., hirtie (29,5 × 20,5).

¹ Probabil în loc de „fustu“.

² Probabil pentru „Vladul“.

286

1636 (7144) mai 20, Bucureşti.

† Многостію вожію, Іу Матен Басараба воеводі и господинъ вѣсон земли Оугррорвлахинскіи . Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣи, вожественѣи Епископін въ Рѣмник, храм свѣтаго ерарха и чюдотворца Николае и чьстнѣишомъ штищѣ кюр Фешана епископ Римнически, такоже да ест свѣтѣи епископін село Мзерѣска въ сѣдство Блѣчѣ, въ сѣ село съ вси вечниин и съ вѣс ходокомъ, въ полю и въ шѣмъ и въ вода и въ посѣдан, въ по вѣс хотаромъ въ хотар до хотар, по старе хотаре и велѣги.

Іан да се знае како сѣтъ ѣ оуже въ село Мзерѣска, по нме: испервѣ оужа еже се зове Чокѣтънѣскъ и съ вечниин еже сѣтъ въ та зжа, нме нх: Стан Пшнг-лескѣл, аспри ѣ и Богдан, аспри ѣ и Гангоріе, аспри ѣ и Ишфан, аспри хѣ и Казан, аспри ѣ. И паки оужа Гърлошаскъ и съ вечниин, по нме: Тодосіе, аспри хѣ и Брънлѣ, аспри хѣ и браточед его, Стан, аспри хѣ и Стонка, аспри хѣ и брат его Стан, аспри хѣ и Семан, аспри хѣ и Снн ѣ аспри и Флорѣ, аспри ѣ и Стънлѣ аспри ѣ и Радѣл Кръстін, аспри ѣ и Ишфан тог мал аспри ѣ и Фтеміе аспри ѣ и Преда съ сннѣ его Дѣмитрѣ, аспри хѣ и Владѣл слѣпа платна ест дѣдина его аспри ѣ и Мѣтѣл платна ест дѣдина его аспри ѣ. И паки зжа Спанін и вечниин, по нме: Брънлѣ аспри ѣ и Стонка ѣ и Матен ѣ и Никола съ братін его Владѣл и Сърѣл и Бинтлѣ, аспри хѣ и Стонка Рѣснлѣ, аспри ѣ и Радѣл Рѣснлѣ, аспри ѣ и Докіе, аспри ѣ и Стонка Цѣл, аспри ѣ и Владѣл Ѣпрннев, аспри ѣ и Ѣпрѣ аспри ѣ и Стан Бѣнтер, аспри

312

ц и Радѣла ѿ н Боннѣ брат Лѣвѣлов, аспри ѿ н сини попер Радѣлов, Стопка и Стан, аспри ѿ. И пакн ѡжа Тѣлѣскѣ н съ вечннн, по нме: Дръгою, аспри хѣ н Жорѣѣ, аспри хѣ н Тома, аспри ѿ н Стан, аспри хѣ н Стопка Добрѣла хѣ н Брънннѣ хѣ н Станчюл ѿ н Бладѣла н Стѣннѣ ѿ н Стопка Калннов хѣ н Бладѣла н Матен ѣ. И пакн ѡжа Лѣвтѣска н вечннн, по нме: Стѣннѣ Бнднвнѣлов, аспри ѿ н Станчюл зет попер Ѣпрнн, аспри ѿ н Семен Петечеѣ, аспри ѿ н дѣднна свещенннком, радн хѣѣ пѣнзнн готовн.

Понеже того село Мѣрѣска еже внше пис съ снн вечннн съ вѣсн внше пис, внн ест бнл всн люднн кнѣшн н съ вчнне нм шт дѣдннѣ за прѣдѣдннѣ, ешеже шт прѣжде врѣме. Таже, кѣда ест бнл нннѣ ѣ дннн господство мн, а село Мѣрѣска н вечннн вннже всн шт свонм добро волѣ, без нн една нлост съ оузнаннѣ вѣѣм волѣром шт шкрѣст мѣстом, прндет прѣд господство мн ѣ велнкнн сѣднннцѣ н прѣд всѣм свѣѣтом господства мн, аще продаваше се вечннн съ сннн нм съ всн н съ вѣѣ дѣднне нм, како ест по внше пис почтенномѣ правнтелѣ господства мн, жѣпана Прѣдев вел спатар, радн сн жнлннцн готовн н платнл нѣ ест на Дннкѣла кѣпар, нже ест дрѣжал сѣдство Бѣлѣчнн н за бнр съ ѱ жнлннцн пѣнзнн готовн.

И егда ест хотѣл да продаваѣт сѣ вечннн Прѣдев спатар, нспрѣво сѣтвориѣ ест оустроѣннѣ снцѣ, ѣко да дастѣ нѣ свѣѣта епнскѣпнѣ шт Рѣмннк, да сѣтвориѣ нѣ ест словознѣ н село шт мнлваннѣ, како ест н село Кѣлнмѣнѣшнн свѣѣтѣн монѣстнр Кознѣл н село Костѣшнн свѣѣтѣн монѣстнр Бнстрннцѣ. Таже, въ том н Прѣда спатар внн сѣтвориѣ ѣстроѣннѣ н промѣкнѣннѣ съ штѣѣ Ѣѣѣѣнн епнскоп Рнмннчѣскн, аще дал ест село Мѣрѣска на свѣѣта епнскѣпнѣ, а свѣѣта епнскѣпнѣ дал ест Прѣдн вел спатар село Хрѣстѣла шт сѣдство Должнл, шт на Дѣнаѣ, вѣс, съ вѣс хотар н съ вечнннн н съ вѣс ѣодоком, село радн село, почто радн ест бнл еднн село далѣко шт свѣѣта епнскѣпнѣ н през рѣк н нѣст нмѣл свѣѣта епнскѣпнѣ шт село Хрѣстѣла не еднн полѣѣ. И сѣтвориѣ оустроѣннѣ н промѣненнѣ шт прѣд господства мн шт сѣднннцѣ н шт прѣд всѣм почтенннм правнтелнн господства мн н съ волѣ вечнннм шт Мѣрѣска н съ оузнаннѣ вѣѣм волѣром шт шкрѣстѣ мѣстом н съ записѣл вечннном шт проданнѣ н съ многн штцн нгѣмѣнн, мннѣнн н свещеннцн н болѣрн свѣѣднтелнн шт сѣдство Бѣлѣчѣ, прѣписанн въ запл, ѣко да ест почтенном правнтелѣ господства мн, жѣпан Прѣдев вел спатар, село Хрѣстѣла съ вѣс ѣодоком, съ вѣс, хотаром н съ всн вечнннн н вчннѣ, дѣдннѣ н въ шѣѣѣ емѣ н снновом въ вѣѣкн а свѣѣтѣн епнскѣпнн шт Рѣмннк да ест село Мѣрѣска внше пис дѣднннѣ н въ ѣтврѣженнѣ въ вѣѣкн вѣѣком>¹.

Таже, въ том господство мн еше смотрнѣ съ вѣс днѣаном господства мн н съ всѣмн почтенннм правнтелнн господства мн, сѣще свѣѣта епнскѣпнѣ без дѣдннѣ н без нм ѣодок шт ннѣ страннѣ; прѣштнѣ господство мн село Мѣрѣска внше пис за бнр н за вѣцн н шт кон н шт вол н шт кол н шт мед н шт восок н шт кѣѣла съ сѣно н за сѣлцн н шт конн за ѣлак н за баннн шт сѣдство н шт кѣлѣрашнн шт Бѣл Ѣѣкнѣ н за всѣ даже, елнцѣ сѣт през лѣт въ сѣн землѣ господства мн н ннцѣ ѣантованнѣ да не нмѣт, нѣ да ест словознѣ н село шт мнлѣ, како сѣт н Калнмѣнѣшнн Кознѣл н Костѣшнн Бнстрннцн, да ест свѣѣтѣн епнскѣпнн за ѣранѣ н въ ѣкрѣплѣннѣ н ѣожѣствннм мннѣм въ ѣстраѣѣ, господства мнже н поконннм роднтелѣм господства мн вѣѣчноѣ вѣѣспомннннѣ.

<С>его радн н клѣтѣѣ положнѣ господство мн: въ слѣд нас молю въ всѣм ѣлагѣчѣствннн н Ъго вѣнчанн кнѣшн, нже ѣдет ѣлѣдѣлцн сѣн Землѣ Бѣлѣлѣ, да почтетн н да ѣтверднтѣ снѣл помнлваннѣ н прощѣннѣ н посноѣнтѣ снѣл кннѣга господства мн, како ест вн по внше рѣѣ, ѣкоже да нмѣтѣ н въ прощѣннѣ шт всѣл дѣржнтелѣ Ъгѣѣ н помѣщнѣ шт прѣѣнчнстнн егѣ матер прнно дѣѣнн Мѣрнѣл на страшнѣѣм сѣдѣ. ѣ нже не почтет, ннже ѣтверднт снѣл нашѣ помнлваннѣ н оустроѣннѣ, ннже поновнт снѣл кннѣга господства мн, нѣ раздрѣл ѣ н попернт ѣ н въ ѣѣѣннѣ ѣставнт ѣ, того да ѣдет трѣѣклѣт н анатнма н аѣѣрнсан шт трнѣта н ѣсемнѣдѣѣт свѣѣтн штцн, еже въ Нѣкнн н да нмѣт частѣ съ Юда н съ ѣрнѣл на еднн

мѣсго и да вѣдетъ емѡ свѣтъ Никола Мирликенскѣи сеперникъ предъ господа нашего Іисуса Христа на страшнѣмъ сѣдѣ вторъ пришествіе, аминь. И не ѡтъ кождо непоколѣбимомъ да нѣст, презъ реченіа господства мнѣ.

Се оуже и свѣдѣтелѣи положиху господство мнѣ: жѡпанъ Хризеъ велъ банъ Кралевскѣи и жѡпанъ Івашко велъ дворникъ и жѡпанъ Глигоріе велъ логофетъ и жѡпанъ Дѡмитръ велъ вистіаръ и жѡпанъ Преда велъ спатаръ и жѡпанъ Недѣлако велъ клѣчаръ и жѡпанъ Баснаіе велъ стоаникъ и панъ Бѡзника велъ комисъ и жѡпанъ Бѡчина велъ пѣхарникъ и жѡпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Симонъ вторъ логофетъ.

И азъ, Тѡдоръ спѡденъ, братъ малъ Дѡмитръ логофетъ, мазахъ (оуъ весъ рекше Бѡксрещи) ² малъ кѣ-гѡ даннъ, лѣтъ господа хххлѡс, ѡддмлеже ххрмд.

† Іѡ Матеюъ вверѡда, милостіюъ божіюъ господинѣю.

Іѡ Матеюъ боеводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea aceat poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii Episcopii de la Rîmnic, hramul sfintului erarh și făcător de minuni Nicolae și preacinstiului părinte chir Theofil episcop de Rîmnic, ca să fie sfintei episcopii satul Muereasca din județul Vlcea, tot satul cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și de pretutindenî, de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne.

Însă să se știe că sînt 5 funii în satul Muereasca, anume: mai întîi funia care se cheamă Ciocătănească și cu vecinii care sînt din această funie, numele lor: Stan Pungulescul, aspri 900 și Bogdan, aspri 900 și Gligorie, aspri 900 și Iștfan, aspri 1 000 și Cazan, aspri 900. Și iarăși funia Gîrloșască și cu vecinii anume: Todosie, aspri 1 000 și Brăilă, 1 000 aspri și vărul său Stan, aspri 1 000 și Stoica, asprii 1 000 și fratele lui Stan, aspri 1 000 și Seman, aspri 1 000 și Sin, 900 aspri și Florea, aspri 900 și Stăniia, aspri 900 și Radul Cîrstii, aspri 900 și Iștfan cel mic, aspri 900 și Eftemie, aspri 900 și Preda cu fiul lui, Dumitru, aspri 1 000 și Vladul cel orb, a plătit dedina lui, aspri 400 și Mutul, a plătit dedina lui, aspri 300. Și iarăși funia Spanii și vecinii anume: Brănilă, aspri 900 și Stoica, 900 și Matei, 900 și Nicola cu frații lui, Vladui și Sîrbul și Vintilă, aspri 1000 și Stoica Răsipă, aspri 900 și Radul Răsipă, aspri 900 și Dochie, aspri 900 și Stoica Țuia, aspri 900 și Vladul al Oprinei, aspri 900 și Oprea, aspri 900 și Stan Venter, aspri 900 și Radul, 900 și Voinea, fratele lui Lupul, aspri 900 și fiii popei Radul, Stoica și Stan, aspri 900. Și iarăși funia Țulească și cu vecinii anume: Dragotă, aspri 1 000 și Jorzu, aspri 1 000 și Toma, aspri 900 și Stan, aspri 1 000 și Stoica Dobrul, 1 000 și Brănilă, 1 000 și Stanciul, 900 și Vladul, 900 și Stăniia, 900 și Stoica al lui Calin, 1 000 și Vladul și Matei, 1 000. Și iarăși funia Leoteasca și vecinii anume: Stăniia al lui Bidiviul, aspri 900 și Stanciul, ginerele popei Oprea, aspri 900 și Semen Petecel, aspri 900 și dedina preoților pentru 1 200, bani gata.

Pentru că acest sat Muereasca, care este mai sus scris, cu acești vecini, cu toții, mai sus scriși, ei au fost cu toții oameni cnezi, cu ocinele lor de moșie, de strămoșie, încă dinainte vreme. Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar satul Muereasca și vecinii, ei toți de bunăvoia lor fără nici o silă cu știrea tuturor boierilor din jurul locului, au venit înaintea domniei mele la marele scaun de judecată și înaintea a întreg sfatul domniei mele de s-au vîndut vecini cu fiii lor, cu toții și cu toate dedinele lor, cum este scris mai sus, cinstiului dregător al domniei mele, jupan Preda mare spătar, pentru 250 de galbeni gata și i-a plătit despre Diicul cuparul, care a ținut județul Vlceii, și de bir, cu 400 de galbeni, bani gata.

Și cînd a vrut să se vîndă vecinii lui Preda spătarul, mai întîi a făcut întocmire așa, ca să-i dea pe ei la sfînta episcopie de la Rîmnîc, ca să-i facă slobozie și sat de miluire, cum este și satul Călimănești al sfîntei mănăstiri Coziia și satul Costești al sfîntei mănăstiri Bistrița. Astfel după aceea și Preda spătarul el a făcut întocmire și schimb cu părintele Theofil episcop de Rîmnîc, de a dat satul Muereasca sfîntei episcopii, iar sfînta episcopie a dat lui Preda mare spătar satul Hrastul din județul Dolj, de pe Dunăre, tot, cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, sat pentru sat, pentru că a fost un sat departe de sfînta episcopie și peste mîină și sfînta episcopie nu a avut nici un folos de la satul Hrastul. Și a făcut întocmire și schimb dinaintea domniei mele de la scaunul de judecată și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele și cu voia vecinilor din Muereasca și cu știrea tuturor boierilor din jurul locului și cu zăpîsul de vînzare al vecinilor și cu mulți părinți egumeni, călugări și preoți și boieri martori din județul Vilcea, scriși în zăpîs, ca să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Preda mare spătar, satul Hrastul cu tot venitul, cu tot hotarul și cu toți vecinii, ocină, ded'nă și de ohabă, lui și fiilor, în veci, iar sfîntei episcopii de la Rîmnîc să-i fie satul Muereasca mai sus scris, ded'nă și de întărire în vecii v(ecilor) ¹.

Astfel, întru aceasta domnia mea încă am socotit cu tot divanul domniei mele și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, fiind sfînta episcopie fără ded'nă și fără alt venit din altă parte, am iertat domnia mea satul Muereasca mai sus-scris de bir și de oi și de cal și de bou și de miere și de ceară și de găleată de fîn și de sulgiu și de cai de olac și de banii de județ și de călărașii de la Ocna cea Mare și de toate dajdiile, cîte sînt peste an în această țară a domniei mele și să nu aibă nici o turburare, ci să fie slobozie și sat de milă, cum sînt și Călimăneștii Coziei și Costeștii Bistriții, să fie sfîntei episcopii de hrană și de întărire și dumnezeieștilor călugări pentru întreținere, domniei mele și răposaiților părinți ai domniei mele veșnică pomenire.

Pentru aceasta și blestem am pus domnia mea: pe urma noastră vă rog, pe toți binecinstitorii și încununăți de Dumnezeu cnezi, care veți fi stăpînitorii acestei Țări Românești, să cinstiți și să întăriți această miluire și iertare și să înnoiți această carte a domniei mele, cum este scris mai sus, ca să aveți și voi iertare de la atotțiitorul Dumnezeu și ajutorul preacuratei lui maice, pururea fecioară Maria la cumplita judecată. Iar cine nu cînsteste, nici întărește această miluire și întocmire a noastră, nici nu înnoiește această carte a domniei mele, ci o va rupe și o va călca și o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de treisute și optsprezeci sfinți părinți, cei de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria la un loc și să-i fie lui sfîntul Nicolae de la Mira Lichiei pîrîș înaintea domnului nostru Iisus Hristos la cumplita judecată la a doua venire, Amin. Și de nimeni neclintit să nu fie, peste spusa domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban de Craiova și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Simon al doilea logofăt.

Și eu Tudoru spudei, fratele mai mic al lui Dumitru logofătul, am însemnat (în orașul numit București) ², mai 20 zile, anul domnului 1636, iar al lui Adam 7144.

Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <м.р.>

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LVII/4, Orig., perg. (43 × 52), pecete timbrată. Cu o trad. din 1841.

¹ Loc rupt.

² Paranteza în text.

287

1636 (7144) mai 20, București.

† Многолюбію вожію, Іу Матею воевода и господинъ вѣсон земли Угг-ррорвлахінское, вѣск великаго и прѣблагаго, поконниѣн Басараба воевода. Дават господство ми сіе повеленіе господство ми <свѣ>томъ монастыр зовемомъ Івѣра вт Свѣта Гора, храмъ спеніе Богородице, свѣтѣн, вожественѣн монастырѣ поконномъ Радұла воевода, глаголемъ храмъ Свѣта Троицъ, еже ест издол варошѣ Бѣскрецін, иже ест метохъ свѣтѣн монастыр Івѣр и вѣсемъ ннокимъ елице живѣщыхъ въ свѣтѣмъ шентѣмъ, <и>коже да естъ вѣемъ свѣты монастыри вѣше речене вчиннѣ ѣ Глина, въ сѣдство Блхѣокъ, ани делъ Мѣановъ вѣсахъ и делъ Мѣнжиневъ вѣсахъ и делъ Дрѣгнчюевъ лѣгѣфетъ вѣсахъ и делъ Параскиевъ вѣсахъ, синѣ попъ Тѣдорикѣвъ, вт поле и вт шѣма и вт водъ и вт влато и сѣс вѣчиннѣ и вт седалище сѣловъ, вт посѣде и вт по вѣсомъ хотаромъ, вѣре елика се хѣтетъ извѣратъ, вѣбаче вчина коликко естъ бѣла хотарисала и извѣрания вт втцѣ нашѣмъ архімантропантъ куръ владіка Григоріе по вѣрѣме когда вѣстъ свѣтинѣ его ерѣменѣ на Свѣта Троицъ сѣсъ вѣ волѣри, въ дѣніе Радұла воевода, въ на второе рѣдъ, въ лѣтъ хѣрла, вт къ дрѣзи мѣгѣашн вт Глина и вт къ Тѣртѣрѣ пѣхарникъ, <п>онеже сіе дѣланъ за вчиннѣ вѣше речене, вѣне сѣтъ бѣланъ за дѣдинѣ вѣемъзи людіе, иже сѣтъ вѣше писани.

Таже, къда естъ вѣмъ въ дѣніе поконнаго Мѣхана воеводъ вѣни сѣтъ продаанъ сіе дѣла за вчиннѣ Мѣханоу воеводъ, вт надъ вѣсомъ хотаромъ и сѣс вѣчиннѣ, ани вт надъ делъ Параскиевъ вѣчиннѣ на нѣме Комаи и Добротѣ и Нѣгѣла и Дѣмантрѣ сѣс сѣновнѣ нхъ. <И> пакъ да се знаетъ вѣчиннѣ, Мѣнѣ и Бладѣла и Фѣтѣла, что естъ бѣла мѣгѣашн. Таже, вѣни ешеже се сѣтъ продаанъ вѣчиннѣ Мѣханоу воеводъ сѣс сѣновнѣ нмъ и сѣс вѣсахъ дѣла нмъ за вчиннѣ вт Глина по аспри готовнѣ. И потомъ, Мѣхана воеводъ, господства емѣ самъ далъ и помиловалъ по вѣнгѣлакн портаръ сѣс сіе дѣланъ за вчиннѣ вт Глина и сѣс вѣчиннѣ которѣн сѣтъ вѣше речени радѣ право сѣбжеѣ его, іакоже да естъ емѣ за дѣдіно.

Таже, къда естъ бѣла въ дѣніе Радұла воеводъ, въ прѣвое рѣдѣ за господство, по сѣмрѣтн вѣнгѣлакек портаръ, а жѣпанца его Стана и синѣ ен Герге, вѣни сѣтъ помилованъ сѣс положеннѣ за вчиннѣ вт Глина по свѣта монастыр Івѣра вт Свѣта Гора <и>¹ по свѣта монастырѣ Свѣтаа Троице, что естъ бѣла покѣшила за поконнаго Мѣхана воевода, радѣ дрѣзи вѣнгѣлакек портаръ и радѣ помѣна нхъ и написашѣ се именованъ въ свѣтоу помѣникъ. И дрѣга половино за вчиннѣ вт делъ Параскиевъ покѣшила в ест втцѣ владіка Григоріе, къда естъ бѣла егоуменъ на Свѣтаа Троицъ, вт надъ жѣпанца Стана вѣнгѣлакек портаръ и вт синѣ ен Герге за ѣгн ѣ аспри готовнѣ, да вѣдетъ свѣтѣн монастыр дѣдіно. <П>отомже, извѣрания естъ и хотарисала втцѣ владіка Григоріе, когда вѣстъ ерѣменъ, сіе дѣланъ за вчиннѣ вт Глина и сѣс вѣчиннѣ вѣше речени и поставланъ сѣтъ каменнѣ и велѣсе вт къ дрѣзи мѣгѣашн и вт изгоръ и вт издолъ и вт къ Тѣртѣрѣ пѣхарникъ. <И>¹ видѣхъ господство ми и книгѣ Мѣханоу воеводъ за помилованіе <и>¹ книгѣ поконномъ Радұла воевода и скалена сѣс рѣска господство емѣ надъ сіе делъ за вчиннѣ, како естъ вѣше писъ, въ лѣтъ хѣрла.

Сего радї, господство ми ешеже съм пснвнхѡм и стврѣднх и над сїю книгѡ господство ми, како ест вна и шт прѣжде врѣме <и> дадохъ съм господство ми швемзхѡ два монастырн еже сѣт вше писане, іакоже да нм ест шчинѡ и въ шкрѣпленїе и дѣдїиѡ и шхавѡ и въ пищѡ и не шт когождо непотѣкнѡено, порнзѡмо господство ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣюм господство ми: жѡпан Хриза велнкїи бан Кралевскїи и жѡпан Іеашко вел дворник и жѡпан Гангорїе вел лшгшфет и жѡпан Дшмитрѡ Дшдескѡ вел вшстїар и жѡпан Преда Брѣнковѣнѡ вел спатар и жѡпан Неделко Ботѣнѡ вел ключар и жѡпан Баснлне Пандѡр вел столник и жѡпан Бшзникка вел комис и жѡпан Бшчина вел пѣхарник и жѡпан Костандин вел постелник. И нсправник, Гангорїе вел лшгшфет.

И аз, Лепѣдат лшгшфет, написахъ въ настолин град Бшкшрешн, мѣсеца маи 5 днн, въ дннъ свѣтаго мѣченика Галелеа и шт вѣдама въ лѣт хшрмд.

† Іш Матїю кшешѡда, мшлостїю вожїю господннѡ.

Іш Матїю кѡевѡд <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Iver, de la sfîntul Munte, hramul uspensia născătoarei de Dumnezeu, sfintei dumnezeieștei mănăstiri a răposatului Radul voievod, numită hramul Sfînta Troiță, care este din jos de orașul București, care este metoh sfintei mănăstiri Iver și tuturor călugărilor, cîți trăiesc în sfîntul lăcaș, ca să-i fie acestei sfinte mănăstiri mai sus zise ocină în Glina, în județul Ilfov, însă partea lui Liian toată și partea lui Mînjina toată și partea lui Drăghici logofătul toată și partea lui Paraschiva, fiul popei Tudorică, toată, din cîmp și din pădure și din apă și din baltă și cu vecinii și din vatra satului de pretutindenii și de peste tot hotarul, oricît se va alege, însă ocina cît a fost hotărnicită și aleasă cu 12 boieri de părintele nostru arhimitropolit chir vladica Grigorie, pe vremea cînd a fost sfinția lui egumen la Sfînta Troiță în zilele lui Radul voievod, în al doilea rînd, în anul 7131 dinspre ceilalți megiași din Glina și dînspre Turturea paharnicul; pentru că aceste părți de ocină mai sus spuse, ele au fost de moștenire ale acelor oameni, care sînt mai sus scriși.

Apoi, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, ei au vîndut aceste părți de ocină lui Mihail voievod, de peste tot hotarul și cu vecinii, însă din partea lui Paraschiva, vecinii, anume: Coman și Dobrotă și Neagul și Dumitru cu fiii lor, <și> iarăși, să se știe vecinii: Manea și Vladul și Fătul, care au fost megiași. Apoi ei încă s-au vîndut vecini lui Mihail voievod cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină din Glina, pe aspri gata. Iar după aceea Mihail voievod, domnia lui singur a dat și a miluit pe Anghelache portarul cu aceste părți de ocină din Glina și cu vecinii, cîți sînt mai sus scriși, pentru slujba lui dreaptă, ca să-i fie de moștenire.

Apoi cînd a fost în zilele lui Radul voievod, în primul rînd de domnie, după moartea lui Anghelache portarul, iar jupanița lui, Stana și fiul ei, Gherghe, ei au miluit cu jumătate de ocină din Glina, care fusese cumpărată de răposatul Mihail voievod, pe sfînta mănăstire Iver de la sfîntul Munte <și> ¹ pe sfînta mănăstire sfînta Troița, pentru sufletul lui Anghelache portarul și pentru pomana lor. Și li s-au scris numele în sfîntul pomelnic. Iar cealaltă jumătate de ocină, din partea lui Paraschiva, a cumpărat-o părintele vladica Grigorie, cînd a fost egumen la Sfînta Troiță, de la jupanița Stana a lui Anghelache portarul și de la fiul ei, Gherghe, pentru 30 ughî aspri gata, să fie sfintei mănăstiri dedină. După aceea, a ales și a hotăr-

nicit părintele vlădica Grigorie, cînd a fost egumen, aceste părți de ocină din Gîlna, cu venicii mai sus ziși și au pus pietre și semne dinspre ceilalți megiași și din sus și din jos și dinspre Turturea paharnicul. <Și>¹ am văzut domnia mea și cartea a lui Mihai voievod de miluire <și>¹ cartea răposatului Radul voievod, iscălită cu mîna domniei lui pentru aceste părți de ocină, cum este mai sus scris, în anul 7131.

De aceea, domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și de mai înainte vreme <și>¹ am dat acestor două mănăstiri, care sînt scrise mai sus, ca să le fie ocină și de întărire și dedină și ohabă și de hrană și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Gligorie mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 20 zile, în ziua sfîntului mucenic Galelei și de la Adam în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă II/28. Orig., hîrtie (32,5 x 22,5), pecete timbrată cu legenda: *Мастнѹ ежю Іу Мат.ю воив. вѣск покоинномъ басарабъ воєв гъ влашка.*

Cu o trad. din 1783. Alte trad. ibidem ms. 256, f. 318v—319 și la Muzeul de istorie al municipiului București, ms. 25 473, doc. 8.

¹ Omis.

288

1636 (7144) mai 20, București.

† Мнлостією вожією, Іу Матею воєвода и господинъ въсон земле Угг-рррвлахінское, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномъ Іу Басараба воєвода. Дават господство ми сѣн повелѣніе господство ми свѣтѣн, божественѣн монастырю глаголемаго Свѣта Тронцъ, ѣже ест издол Бѣскреци и въсѣм нинюком елнци живѣшн въ шентѣлн тоє, ѣкоже да имат свѣта монастыр сътворити се воденни код тѣхъ дрѣге воденни господски, что сѣт на Бѣе, ѣ бродом през вода шт над кѣнкѣ покоинномъ Некслев салжер въс въ еднѣ брод, понеже сѣм дал господство ми и помнловахом по свѣта монастыр Свѣта Тронцъ више рѣхъ сѣс половини за брод надѣже сѣт водиннихъ тѣхъ господскѣн да си сътворит и калѣгерѣн воденни да вѣдѣ за помош и за пишѣ монастырев и да не имает дрѣг ништо трѣбѣ сѣс водинницѣхъ, ниже ворник шт тѣа, шт карош Бѣскреци, ниже сѣдцѣ сѣс вѣ прѣгарн, ниже варошан, ниже салг господска, без тѣчѣ калѣгерѣн да нѣ възѣти ходоком, что хокет енте, да имат мирно за въс чловѣком. И видѣхом господство ми и книгѣ Плєздандрѣ воєвод, синъ Радѣл воєвод, за помнлваніе, въ лѣт хѣрлг.

Сего радѣ, дадохъ сѣм господство ми и сѣм помнлвал и сѣм поновел и шткѣрѣднѣхом и господство ми по свѣта монастыр више речени сѣс того брод господскѣ, ѣкоже да ест монастырев Свѣта Тронцъ за дѣдино въ вѣнкѣ и не шт кождѣ непоколѣнцѣмо, порнзѣмо господства ми.

ЕЩЕЖЕ И ЗАКЛЕНАНІЕ ПОСТАВЛѢНМЪ ГОСПОДСТВО МН, ПО ШШЪСТВІЮ ГОСПОДСТВА МН, КОГО ИЗБЕРЕТЪ ГОСПОДЪ БОГЪ БИТЕ ГОСПОДАРЬ ЗЕМЛЕ БЛАШКОЕ ИЛЕ ШТ СРЪДЧЕНАГО ПЛОДА ГОСПОДСТВО МН ИЛЕ ШТ СЪРОДНИК НАШН ИЛИ, ПО ГРЪБЪХ НАШН, ИЛЕ ШТ НИНО ПЛѢМЕННК, ДА АЩЕ ПОЧТЕТЪ И ПОНОВИТЪ И ШТВРЪДИТЪ СІН КНИГЪ ГОСПОДСТВА МН ЗА ПОМИЛОВАНИЕ, ТОГ ГОСПОДЪ БОГЪ ДА ГА ПОЧТЕТЪ И ДА СЪХРАНИТЪ ВЪ ГОСПОДСКѢ ЕГО И ДА ВЪ БЪДЕЩЕХЪ ВЪЦЕХЪ ДЪША ЕГО. И АЩИНАЖЕ НЕПОЧТИТЪ И НЕ ПОНОВИТЪ И НЕ ШКРѢПИТЪ СІН КНИГЪ ГОСПОДСТВА МН, АНЪ Ш ПОПЕРЕТЪ И РАЗРАТИ И НСУХАТИТИ СІН КНИГЪ ГОСПОДСТВА МН НАД ШТРОЕИТЕ ВИШЕ ПИСАН, ТОГ ДА ЕСТЪ ТРЪКЛЕТЪ И АНАТЕМА И АФЪШИСАН ШТЪ ИНІ СЪВѢТН ШТЪЦН ЕЖЕ СЪТЪ ВЪ НЕКЕН И ДА ИМАТЪ ЧАСТНО СЪСЪ ЮДА И СЪСЪ ШРИТА И СЪСЪ НИГЪМНИ НЕВЪСНИ ИШДЕН ЕЖЕ ВЪЗЕПКИШЕ НАД КРЪВЕ ГОСПОДА БОГА И СПАСА НАШЕГО ИИСУСА ХРИСТА И РЕКЪТЪ: „ВЪЗМНИ, ВЪЗМНИ И РАСПЕННИ ЕГО“ И КРЪВЕ ЕГО НАД НИХЪ И НАД ЧЕДА НИХЪ, ТАКОЖЕ ЕСТЪ <И> БЪДЕТЪ ВЪ ВЪКНИ, АМИНЪ.

ЕЖЕ ШБЪ СВЕДѢТІАІЕ ПОСТАВЛѢНМЪ ГОСПОДСТВА МН: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ ВАН КРАВЕВСКІИ И ЖЪПАН ИВАШКО ВЕЛ ВОРНИКЪ И ЖЪПАН ГАНГОРИЕ ВЕЛ ЛУГЪШФЕТЪ И ЖЪПАН ДЪМИТРОШ ВЕЛ ВИСТІПАРЪ И ЖЪПАН ПРЕДА ВЕЛ СПАТАРЪ И ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛ КЛЮЧАРЪ И ЖЪПАН БАСІЛЕН ВЕЛ СТОЛНИКЪ И БЪШНИКА ВЕЛ КОМИСЪ И БЪШНИНА ВЕЛ ПЕХЪРНИКЪ И ЖЪПАН КОСТАДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИКЪ. И ИСПРАВИКЪ, ГАНГОРИЕ ВЕЛ ЛУГЪШФЕТЪ.

ИСПИСАХЪ АЗЪ, СТАН ГРАМАТИКЪ, ВЪ НАСТОАНИ ГРАДЪ Ш БЪШВРЕЩИН, МЪСЕЦА МАЮ КЪ ДЪНИ И ШТЪ ШДАМА ВЪ ЛѢТЪ ШЪРМА.

† ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <М.Р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, numită Sfînta Troiță care este din jos de București și tuturor călugărilor, cîți trăiesc în acel lăcaș, ca să aibă sfînta mănăstire să-și facă mori lîngă celelalte mori domnești, care sînt la Baie la vad, peste apă, de la casele răposatului Necula slugerul, tot într-un vad, pentru că am dat domnia mea și am miluit pe sfînta mănăstire Sfînta Troiță mai sus zisă, cu jumătate de vad, unde sînt acele mori domnești, să-și facă și călugării mori, să fie de ajutor și de hrană mănăstirii. Și să nu aibă nimeni altul treabă cu morile, nici vornic de aici din orașul București, nici sudețul cu 12 pîrgari, nici orașan, nici slugă domnească, fără numai călugării să ia venitul, cît va fi, să aibă pace de tot omul. Și am văzut domnia mea și cartea de miluire a lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, în anul 7133.

De aceea, am dat domnia mea și am miluit și am înnoit și am întărit și domnia mea pe sfînta mănăstire, mai sus zisă, cu acest vad domnesc, ca să fie mănăstirii Sfînta Troiță de moștenire în veci. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre, sau după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte de miluire a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui, iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca și va rupe și va strica această carte a domniei mele, pe întocmirea mai sus scrisă, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu și mîntuitorul

nostru Iisus Hristos și au zis: „ia-1, ia-1 și răstignește-1” și sfințele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stan gramaticul, în cetatea de scaun, în București luna mai 20 zile și de la Adam în anul 7144 (1636).

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod (m.p.)

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV/20. Orig., hirtie (32,5 × 22), pecete timbrată. Cu o trad. din 1903. Altă trad. la Bibl. Acad., ms. 5 236, f. 231.

289

1636 (7144) mai 20, București.

† Милостію божію, Іо Матею воєвода и господинъ вѣсон землє Удгг-ррвѣлахінское, видк великаго и прѣдобраго, старога поконномѣ Іо Басараба воєвода. Дават господство ми сѣм повелѣніє господство ми <с>емѣ свѣтѣи божєст-внѣи монастырѣ глаголемн храм Свѣтаа Тронцѣ, ѣже ест издани карош Бѣкѣ-реціи и чистнѣишомѣ шцѣ ерѣмен Онанасіє и вѣсем иноком, елнци живѣшцѣхъ вѣ свѣтѣи шветѣлн сен, ѣкоже да ест свѣтомѣ монастыри внше пис шчинѣ ѣ Ходо-пѣни вѣ сѣдство Слѣховѣ, шбачє дѣла жѣпаннцєв Билєє, половино за село, шт полю и шт шѣма и шт вод и шт вѣс вѣчиннїи и шт сѣх и шт седалище сєлов, шт пос-вѣдє, карє еанко сє штет нѣкрат шт през вѣс хотаром, <п>онеже сїю половино за село сѣс вѣчиннїи внше речєна, бїш ест за дѣдїнѣ жѣпаннцєв Билєє шт родїтелїи ен, шт давно вѣрѣме. Ії потом, кѣда ест бнл прн днїє Мнїхнєк воєвода, вѣ лѣт хѣчє, а жѣпаннцєв Билєє, шна ест дала и поклоннла сїм половино за село шт Ходопѣни внше писана свѣтѣи монастыр Свѣтаа Тронцє, радн єдин штрок шт тѣлом ен, на нлє Мнїхїю постєлннк, что ѣ ест погребєн вѣ свѣтаа монастырѣ на Свѣтаа Тронцѣ и напнєсахъ вѣ свѣтою жрѣтѣвннк, ѣкоже да сѣт им помѣнѣ шт ннѣ дѣже вѣ вѣкн.

Ії потом, кѣда ест бнл вѣ днїє Гаврїна воєвода, когда бнст течєніє лѣтом в лѣт хѣркѣ, по сѣмрѣтн жѣпаннцєв Билєє, нѣст сє сѣт нашєл дрѣго ннѣто шт породїнѣ жѣпаннцєв Билєє, бєз тѣчїю жѣпаннцєв Марїа бѣнѣса, дѣшєга поконномѣ Радѣлов ключар Бѣзєскѣл, что ест бнл жѣпаннцѣ Єнакєв Катєрїїла бнє кєл бнл. Тѣже вѣ том тогда жѣпаннцєв Марїа сѣнѣса, шна єшєже помышлѣют радї помѣна тємѣн мрѣтєн и радї дѣша родїтелїнѣ ен, анѣ ест дала и помнлєвала по свѣтаа монастыр храм Свѣтаа Тронцѣ сѣс половино за село шт Ходопѣни и сѣс вѣчиннїи нже внше пис, како ест бїш дала и помнлєвала и шт жїтелннцєв Билєє. <И>¹ вндѣхъ господство ми и кннѣ шт рѣка жѣпаннцєв Марїа бѣнѣса радн помѣна <и>¹ кннѣ Гаврїнлєв воєвод радї мнлєванїа свѣтѣи монастыр, како ест внше пис, шт когда бнст течєнїа лѣтом хѣкѣ.

<С>єго радн и господства ми єшєже сѣм поновнѣхом и зкрѣпнѣхом и на д сїю кннѣ господства ми како ест бнл и шт прѣждє вѣрѣме. <И>¹ дѣдохъ господство ми свѣтомѣ монастыр храм Свѣтаа Тронцѣ, ѣкоже да ю ест сїю половино за село сѣс вѣчиннїи вѣ зкрѣплєніє и дѣдїнѣ и вѣ шѣкѣ, а божєстєнннм нокн вѣ пишѣ и вѣ ѣстрєбѣ и нє шт кождо непєколѣбєнмо по рнзємо господства ми.

<С>ЕЖЕ ОУБО Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛѢМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗА ВѢЛКІН
БАН КРАЛЕВСКІН Н ЖЪПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНІК Н ЖЪПАН ГЛІГОРІЕ ВЕЛ ЛУГВЪФЕТ Н ЖЪПАН
ДЪСМІТРЪ ДЪДЕСКЪА ВЕЛ ВІСТІАР Н ЖЪПАН ПРЕДА БРЪНКОВѢНЪА ВЕЛ СПЪТАР Н ЖЪПАН
НЕДЕЛКО БОТѢНЪА ВЕЛ КЛЮЧАР Н ЖЪПАН БАСНІАІЕ ПАННДЪР ВЕЛ СТОЛНІК Н ЖЪПАН БЪЗНІКА
ВЕЛ КОМІС Н ЖЪПАН БЪЧІНА ВЕЛ ПЕХАРНІК Н ЖЪПАН КОСТАНДІН ВЕЛ ПОСТЕЛНІК. Н ІСПРАВ-
НІК ГЛІГОРІЕ ВЕЛ <ЛУГВЪ>ФЕТ.

ЕЖЕ Ю НАМАЗАХ, ЛЕПЪДАТ ЛУГВЪФЕТ, ВЪ НАСТОЛНІ ГРАДЪ БЪКЪРЕЩІ, МЪСЕЦА
МАЮ КЪ ДЪНІ, ЧЕТЪ<ВРЪ>ТОК, ВЪ ДЪНЪ СВЕТАГО МЪЧЕНІКА ОУЛЕЛЕА Н УТЪ ПДА<МА>
ДО СЕЛЪ ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМЪ ХЪРМА.

† ІУ МАТЕЮ ВІВЕКЪДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДІНЪ.

ІУ МАТЕЮ КОЕВОДЪ <М.Р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului bătrînului, răposatului Io Băsarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestei sfintei dumnezeiești mănăstiri, numită hramul Sfînta Troiță, care este jos de orașul București și preacinstiului părinte egumen Thanasie și tuturor călugărilor, cîți trăiesc în acest sfînt lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrisă ocină în Hodopeni, în județul Ilfov, însă partea jupaniței Vilae, jumătate de sat, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din uscat și din vatra satului, de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul; pentru că această jumătate de sat cu vecini, mai sus spusă, a fost de moștenire a jupaniței Vilae de la părinții ei, de demultă vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, în anul 7095, jupanița Vilae, ea a dat și a închinat această jumătate de sat, din Hodopeni, mai sus scrisă, sfintei mănăstiri, Sfînta Troiță, pentru un copil din trupul ei, anume Mihai postelnicul, care este înmormîntat în sfînta mănăstire, la Sfînta Troiță și s-a scris în sfîntul jertfelnic, ca să-i fie pomană de acum și pînă în veci.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, cînd a fost cursul anilor în anul 7127, după moartea jupaniței Vilae, nu s-a aflat nimeni altul din neamul jupaniței Vilae, fără numai jupanița Maria băneasa, fiica răposatului Radul clucerul Buzescul, care a fost jupanița lui Enache Catargiul fost mare ban. Astfel întru aceasta, atunci jupanița Maria băneasa, ea încă s-a gîndit pentru pomană acelor morți și pentru sufletul părinților ei, ci a dat și a miluit sfînta mănăstire, hramul Sfînta Troiță, cu această jumătate de sat din Hodopeni și cu vecinii mai sus-scriși, cum a fost dat și miluit și de jitelnița Vilae. <Și>¹ am văzut domnia mea și cartea de la mîna jupaniței Maria băneasa pentru pomană <și>¹ cartea lui Gavriil voievod, pentru miluirea sfintei mănăstiri, cum este scris mai sus, cînd era cursul anilor 7127.

De aceea și domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și de mai înainte vreme. <Și>¹ am dat domnia mea sfintei mănăstiri, hramul Sfînta Troiță, ca să-i fie această jumătate de sat cu vecinii de întărire și dedină și de ohabă, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de întreținere și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Gligorie mare logofăt.

Lepădat logofăt, care le-am scris în cetatea de scaun București, luna mai 20 zile, joi, în ziua sfântului mucenic Thalelei și de la Adam pînă acum, cursul anilor 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, III/4. Orig.¹ hirtie (33 × 22,5), pecete timbrată Cu o trad. din 1792.

¹ Omis.

290

1636 (7144) mai 27, București.

† Adecă eu, popa Erimiia, egumenu ot sviata monastir Strînbul, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupînesii Mariicai, cum să știe că au schimbat cu jupîneasa Mariica cu un țigan, anume Mihocu, cu feciorii lui, anume Neacșul i Ion, să hie la mîna jupînesii Mariică, ca să-i hie ei de moșie, feciorilor ei. Iar eu, jupîneasa Mariica, eu am dat pre Dragomir țiganul și cu fii-său Radul i Tudosie i Badea. Iar pre Badea, feciorul <lui> Dragomir țiganul, ilū iau eu, popa Eremiia egumenul, pentru feciorul Lupului. Iar țiganca lu Dragomir să o plătească jupîneasa Mariica, pentru un fecior a Lupului țiganului. Și am schimbat noi de a noastră bunăvœ, fără nici o silă și cu știrea a tutur<or> boiarilor, anume: Tudor <vo>¹ rnicul Cio-coroh i Lupul vel căpitan i ot Fințești, Vlaicul i ot Cătun, Ionașco postelnicul i ot Toc...¹ năilă i ot Cernătești, Pavel postelnicul, i ot T<ă>tărani, Mihnea i Misail...¹ coiu, Bărcan. Și mai pântru adeverită credință, pusu-ne-am și peceți<l>e și iscăleturile.

Писах ѿ Еремїи, аз Стан граматик, мѣсеца маю бѣ дни, в лѣт хр҃ма².
Pavel postelnic.

Ionașco postelnic, sinū Miroslavu logofātu.

Lupul vel căpitan.

Vlaicul.

Ermuna<h> Erimie.

Bibl. Acad., CXXIV/107. Orig. hirtie (30 × 21), 6 peceți aplicate.

EDIȚII. Potra, *Ist. țigani*, 217–218, nr. 19.

¹ Loc rupt.

² „Am scris în București, eu Stan gramaticul, luna mai 27 zile, în anul 7144“ <1636>.

291

1636 ((7144) mai 28, București.

† Многостїю божію, Іу Матею Басарабъ воевода и господинъ вѣсон земле Уггровлахїнскон, внѣк прѣдобраго, стараго, поконнинаго Іу Басараба воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми почтенномѣ болевннѣ господство ми жѣпан ѿпрѣ вел агъ и слышм господство ми синовнм Нѣгоек и Гергеѣ, Мейовтешїн и съ нїх синовн, елицем Богъ даст, такоже да мѣ ест учннѣ ѿ Бернечн вѣ сѣдство Бѣз<ъ>ѣ, али дел ѿпрннеѣ, бацѣ Балкѣѣ, половннѣ шт полю и шт шѣма и шт дѣлаѣ със виноградїе шт по Балѣ Танкѣслов шт посевдї,

ЕКАЕ ЕЛНКА СЕ ХУТЕТ ИЗБРАТИ УТ ПО ВЪС ХУТАРОМ. ПОНЕЖЕ СІЮ ВШЕ РЕЧЕННА УЧИНЪ БИЛА ЕСТ ПОКЪПИЕНА ЗА СТАНЧЮЛ АРМАШ И ЗА БРАТІ ЕГО, НЪГОЕ И ГЕРГЕ, МЕЮТЕШІН, ШИКЫ ЪПРЕК ВЕЛ АГЪ, УТ НАД МІТРЪКЪ БИК ВЕЛ ДВОРИКЪ ЗА ХХХА АСПИ СРЕБРЕНИ, УТ ПРИ ДАНІЕ МІХУНЕК ВОЕВОДА, КОГДА БЫСТ ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ ХЪЧН. Я МІТРЪКЪ ДВОРИКЪ УИ ЕЩЕЖЕ СЪТ БИЛА ПОКЪПИНА СІА УЧИНЪ УТ НАД ЪПРИНА И УТ СИНОВИ ЕГО.

Я ПОТОМ, КЪДА ЕСТ БІУ НИИКЪ ВЪ ДАНІЕ ГОСПОДСТВО МИ, А ПОЧТЕННОМ БОЛЪРИИ ГОСПОДСТВА МИ ЖЪПАИ ЪПРЪКЪ ВЕЛ АГЪ И СИНОВИ НЪГОЕИ И ГЕРГЕИ, МЕЮУТЕШІН, УИИ СЪТ НМАЛИ ПРЪХ ПРЕД ГОСПОДСТВО МИ СЪС ПАРТЕНІЕ МОНАХЪ, ВИСК ЛАРІУНОВ ЕПИСКОПЪ ЛОТЪ МОНАСТІРЪКЪ Я(Н)ДЪНИКАТА, ХРАМ СВЪТН АРХАГГЕЛЪ МІХУНА, РАДІ УЧИНА И РАДІ ЛОЗІЕ УТ ДЪЛА БЕРНЕЦИЛОМ, ДЕЛ ЪПРИНЕК, НИЖЕ СЕ ЗОВЕТ БАЛКЪЛЪСКЪ. И ПРІИДЕТ ПРЕД ГОСПОДСТВО МИ 8 ВЕЛІКІИ ДИВАН, ТЕРЕ СЪПРЪШЕ СЕ ЗА ЛИЦЪ 8 ДЕА, ТРИ ДИВАНОВЕ. И СИЦЕ ПРЪШЕ ПАРТЕНІЕ МОНАХЪ, ВИСК ЛАРІУНОВ ЕПИСКОПЪ И ІВАНОВ СЛЪП, КАКО ЕСТ БИЛА ПОКЪПИНА ЗЮКОМ СИ ЛАРІУНОВ ПИСКОПЪ И БРАТАМ СИ ІВАН СЛЪП СІЮ УЧИНЪ И СЪС ВІНОГРАДІЕ УТ ДЪЛА БЕРНЕЦИЛОМ УТ НАД СИНОВИ ЪПРИНЕК, ВАША БАЛКЪКЪ, ВЪСАХ ДЪЛА ИМ. И ИЗВАДИ ЕСТ ПАРТЕНІЕ МОНАХЪ 8 ДИВАН КНИГА СТАРАГО ІЛЕАНДРОС ВОЕВОДА, СИНЪ МІРЧЕК ВОЕВОДА, ЗА ПОКЪПЕНІЕ, А ПОЧТЕННОМ БОЛЪРИИ ГОСПОДСТВА МИ ЖЪПАИ ЪПРЪКЪ ВЕЛ АГЪ И МЕЮУТЕШІН, УИИ ЕЩЕЖЕ СЪТ ИЗВАДИАН 8 ДИВАН КНИГА МІХУНЕК ВОЕВОДА ЗА ПОКЪПЕНІЕ УТ НАД МІТРЪКЪ БИК ВЕЛ ДВОРИКЪ, ВЪ ЛЪТ ХЪЧН, КАКО ЕСТ БИЛА ПОКЪПИНА СТАНЧЮЛ МЕЮУТЕСКЪ СІЮ УЧИНЪ И ЛОЗІЕ ВШЕ РЕЧЕНА УТ НАД МІТРЪКЪ ДВОРИКЪ, ВЪСАХ ДЕЛ ЪПРИНЕК И А СИНОВИИ ЕГО. ТАЖЕ, ВЪ ТОМ ГОСПОДСТВО МИ СЪМ ГЛАДАЛ И СЪДИЛ ПО ПРАВДЪ И ПО ЗАКОНЪ, СЪС ВЪСИХЪМИ ЧИСТНИИ ПРАВИТЕЛИИ ГОСПОДСТВО МИ И ДАДОХЪ СЪМ ГОСПОДСТВО МИ МЕГЮ НУХЪ БІ БОЛЪРИИ ПО РЪВЪШЕ ГОСПОДСКИ, НА ИМЕ: АРМЕГА И ЛЕФТЕР И САВА И НАСТАСІЕ И ЯГГЕЛЪ И ДРАГОМЪР И РАДЪА КЪПИТАН И БАРЪВЪА ЮЗБАША И ІНЮ ЛОГОФЕТ И ЦЮРИУ И ЛЪПШЕ И ПРОДЪ И ИСПРАВИКЪ БОЛЪРИИ ГОСПОДСТВО МИ, ТЪДОР ВТОРИИ ДВОРИКЪ, ІАКОЖЕ ДА СЪГЛЕДАЕТ И ДА ИСТИНЕСТВЕШЕТ СЪО ДЪШАМИ НУ ЗА РЕДОМ ШВЕИ УЧИИ, КАКО ХОКЮТ БИТИ СЪ ПРАВОСТІЮ И ДА ХУТАРИСАЕТ ТЕХЪ УЧИИ И ВІНОГРАДІЕ. БЪ ТОМ, ТЕНЗИ ВІ БОЛЪРИИ ГЛЕДАЛИ ЕСТ КНИГОВЕ ЗА ДЪДИНО И СМОТРИЛИ ЕСТ ВЪС РАЗЛИЧНИИ, ІАКОЖЕ ДА ШЕРЪШЪ КАКО ХОКЕТ БИТИ ПО ПРАВДЪ, ДА НУ ШТАКМИШЕ. ТАЖЕ, ВЪ ТОМ ТЕХЪ СІИ БІ БОЛЪРИИ ВШЕ РЕЧЕНИ И БОЛЪРИИ ГОСПОДСТВО МИ, ТЪДОР ВТОРИИ ДВОРИКЪ, УИИ ВИДЪШЕ КАКО ИМЪЛИ КНИГИ ГОСПОДСКИИ И МЕЮУТЕШІН И ВІШЦИИ ЛАРІУНОВЪ ВЪС НАД ДЕЛО БАЛКЪЛЪСКЪ УТ НАД ЪПРИНА, УИИ НИКАКОЖЕ НЪСТ МОГЪЛЪ НИЖЕ ДА НУ ШТАКМИШЕ, НИЖЕ ДА НУ ХУТАРИСАЕТ, АНЪ ПРІИДЕТЪ ВРЪМЕНА НА СЪМИРЕНІЕ, ПОНЕЖЕ ЕСТ СВЕДЕТЕЛЪШЕШЕТ СТАРИИ ЛЮДІЕ, КАЛЪГЕРИ, КАКО ИМАЛИ ЕСТ МЕЮУТЕШІН УЧИНЪ И ЛОЗІЕ 8 БЕРНЕЦИ. ТАЖЕ, НУ ЕСТ ШТАКМИНЪ И СЕ ВОЛИСАЛ УИИ ЗА ДОБРО ВОЛЮ И СЪМИРИШЕ СЕ ЕДИНА СЪС ДРЪГИИ УТ ПРЕД ШВЕИ БІ БОЛЪРИИ, КАКО КОЛІКО УЧИНЪ И ЛОЗІЕ СЕ ХОКЕТ ШЕРЪШЕТИХЪ 8 ДЪЛЪ И 8 ПОЛЮ, НАД ДЕЛЪ ЪПРИНЕК БАЛКЪЛЪСКЪ ДА ЕСТ БРАТИ НАД ДВОА; ДА СЕ ЗНАЕТ, ДА ДРЪЖИТЪ ПОЛОВИНО ЗА УЧИНЪ И УТ ВІНОГРАДЪ ЖЪПАИ ЪПРЪКЪ ВЕЛ АГЪ И МЕЮУТЕШІН, А ДРЪГЪ ПОЛОВИИИ ЗА УЧИНЪ И УТ ВІНОГРАДЪ ДА ДРЪЖИТЪ ПАРТЕНІЕ МОНАХЪ, ВИСК ЛАРІУНОВ ЕПИСКОПЪ И ІВАНОВ СЛЪП, БРАТЪ ЛАРІУНОВЪ. И СЪТВОРИЛЪ НУ ЕСТ И ЗАПИСЕ ЕДИИ НА ДРЪГОМЪ, ДА НЕ ПО ВЪДЕТЪ ПРЪХЪ ВЪ ИИХИИ, А ДРЪГЕ ПОКЪПЕНИИ. ЕЛІЦЕ ХОКЮТЪ ИМЪЛИ УИИ ВЪСИХЪ, ТЪХЪ, ДА ВЪДЕТЪ ЗА ШЕБЕНЕ. Я КТО УТ ИИХЪ ХОКЕТЪ ИЗВАДИТЕ НЪКОГДА НЕКІЕ КНИГИ ЗА ПРЪХЪ, ДА НЕ СЕ КЪРЪШЕТЪ, ВАИЕЖЕ СИЦЕ ШТАКМИШЕ СЕ ЗА ДОВРА БОЛЪ НУ УТ ПРЕД ГОСПОДСТВО МИ И УТ ПРЕД ШВЕИ БІ БОЛЪРИИ. И ВИДЪХОМ ГОСПОДСТВА МИ И КНИГА БОЛЪРОМЪ ЗА ТАКМЕЖЕНІЕ И ЗА СЪМИРЕНІЕ, КАКО ЕСТ ВШЕ ПИС.

СЕГО РАДІ, ДАДОХЪ СЪМ ГОСПОДСТВО МИ ПОЧТЕННОМЪ БОЛЪРИИ ГОСПОДСТВО МИ, ЖЪПАИ ЪПРЕКЪ ВЕЛ АГЪ И СИНОВИ МЕЮУТЕШІНОМЪ, ІАКОЖЕ ДА ИМЪ ЕСТ УЧИНЪ И ВІНОГРАДЪ, ДЕЛЪ ЪПРИНЕК, ПОЛОВИИИИ УТ ПО ВЪС МЕСТОМЪ, ДЪДИНО И ВЪ ШЪАБЪ, СИНОВИИ И ВІШКОМЪ И ПРЪВИШЕДОМЪ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБИМО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВО МИ.

СЕЖЕ ШКО И СВЕДЕТЕЛЪ ПОСТАВЪШЕМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАИ ХРИЗА ВЕЛІКІИ БАН КРАЛЕСКИИ И ЖЪПАИ ІВАШКО ВЕЛ ДВОРИКЪ И ЖЪПАИ ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛУГЪШЕТЪ И ЖЪПАИ ДЪМИТРЪ ВЕЛ ВІСТІАРЪ И ЖЪПАИ ПРЕДА ВЕЛ СПАТАРЪ И ЖЪПАИ НЕДЕЛКО ВЕЛ КЛЮЧАРЪ

и жѣпанъ Басиліе велъ столникъ и Бѣзника велъ комисъ и Бѣчина велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Глигоріе великѣи логофетъ.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ логофетъ, въ настоини граду Бѣскрецини, мѣсеца млюу ки дѣни и штъ сѣзданіе мнра, штъ пѣдана, даже до селѣ, въ сего писаніе, теченіе лѣтомъ въ лѣтъ хрѣма, а штъ рождества Христова хрѣла.

† Іу Матею воеводу, мноштію божію господннѣ.

† Іу Матею воеводу <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Băsarabă voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupan Oprea mare agă și slugilor domniei mele, fiilor lui Neagoe și ai lui Gherghe, Meiuteștii și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Vernești, în județul Buzău, însă partea lui Oprina, tatăl lui Balco, jumătate, din cîmp și din pădure și din dealul cu vii de pe Valea Teancului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că această ocină mai sus zisă a fost cumpărată de Stanciul armașul și de frații lui, Neagoe și Gherghe, Meiuteștii, unchii lui Oprea marele agă, de la Mitrea fost mare vornic, pentru 21 000 aspri de argint, din zilele lui Mihnea voievod, cînd a fost cursul anilor 7098. Iar Mitrea vornicul el încă cumpăraseră această ocină de la Oprina și de la fiii lui.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul boier al domniei mele, jupan Oprea mare agă și fiii lui Neagoe și ai lui Gherghe, Meiuteștii, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu Partenie monahul de la mănăstirea Adîncata, hramul sîntului arhangel Mihail, nepotul lui Larion episcopul pentru ocina și pentru via din Dealul Verneștilor, partea lui Oprina, care se chiamă Balculească. Și au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de față, în două, trei divanuri. Și așa pîra Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul și al lui Ivan Orbul, că au cumpărat unchiul său, Larion episcopul și fratele său Ivan Orbul, această ocină și cu viile din Dealul Verneștilor de la fiii lui Oprina, tatăl lui Balco, toată partea lor. Și a scos Partenie monahul în divan cartea de cumpărătură a lui Alexandru voievod cel Bătrîn, fiul lui Mircea voievod, iar cinstitul boier al domniei mele, jupan Oprea marele agă și Meiuteștii, ei încă au scos în divan cartea lui Mihnea voievod de cumpărătură de la Mitrea fost mare vornic din anul 7098, că a cumpărat Stanciul Meiutescul această ocină și via mai sus-zisă de la Mitrea vornicul, toată partea lui Oprina și a fiilor lui. Deci, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 12 boieri pe răvașe domnești, anume: Armega și Lefter și Sava și Nastasie și Anghel și Dragomir și Radul căpitanul și Barbul iuzbașa și Ianiu logofătul și Giurgiu și Lupșe și Prodea și ispravnic boierul domniei mele Tudor al doilea vornic, ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor de rîndul acestor ocine, cum va fi cu dreptate și să hotărînicească aceste ocine și vii. Întru aceasta, acești 12 boieri au cercetat cărțile de moștenire și au socotit toate cu amănuntul, ca să afle cum va fi pe dreptate să-i întocmească. Deci întru aceasta, acești 12 boieri mai sus spuși și boierul domniei mele Tudor al doilea vornic, ei văzînd că au avut cărți domnești și Meiuteștii și nepoții lui Larion tot peste partea Balculească de la Oprina, ei n-au putut nicidecum să-i întocmească, nici să-i hotărînicească, ci a venit vremea la împăcare, pentru că au mărturisit oamenii bătrîni, călugării, că au avut Meiuteștii ocină și vie în Vernești. Deci s-au întocmit și s-au învoit ei de bunăvoie și s-au împăcat unii cu alții înaintea

acestor 12 boieri, ca pe cîtă ocină și vie se va găsi în deal și în cîmp, pe partea Balculească a lui Oprina să fie frați, pe din două; să se știe, să stăpînească jumătate de ocină și din vie jupan Oprea mare agă și Meiuțeștii, iar cealaltă jumătate de ocină și din vie să stăpînească Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul și al lui Ivan Orbul, fratele lui Larion. Și au făcut și zapis unul altuia, să nu mai fie pîră între ei, iar celelalte cumpărături, cîte vor avea ei, toți, acestea să fie deosebite. Iar cine dintre ei va scoate vreodată niscaiva cărți de pîră, să nu se creadă, pentru că așa s-au întocmit de bunăvoia lor dinaintea domniei mele și dinaintea acestor 12 boieri. Și am văzut domnia mea și cartea boierilor de întocmire și de împăcare, cum este scris mai sus.

De aceea, am dat domnia mea cinstului boier al domniei mele, jupan Oprea mare agă și fiilor Meiuțeștilor, să le fie ocină și vie, partea lui Oprina, jumătate de peste tot locul, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și mărtori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna mai 28 zile și de la zidirea lumii, de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7144, iar de la nașterea lui Hristos, 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, XLVIII/1. Orig., perg. (34 × 51) pecete timbrată. Alte rad. ibidem, XLVIII/2,3; ms. 441, f. 1v; 23v.

† Să se știe cum au cufm(pă)rat Stoica neguțătorul ot Buzău de la Ion croitorul 1 pogon i pol de vie și cu uîn stînjăn i pol de ocină, de apa Buzăului pînă în Lacul cu Răchițăle, anume în Dealul Săsenilor, dreptu 3 000 de bani gata. Și au vîndut Ion de bunăvoe a lui și cu știrea tuturor fraților.

Și aldămășari: Barbul Tatului i Dragoe i Costafîndăn i Stan Țapul, Belcea i Negoe, Mihaiul Truhanăi, Nicoră, Nichăta i Dumitru, Radul, Stan lu Dumitru.

Пис попа Мирчѣ, мѣсеца мая кѹ дьни, въ лѣт $\overline{x\text{p}m\text{d}}$ 1.

Barbul.

Drăgoe.

...².

Negoe.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, III/4. Orig., hirtie (29 × 20,5), 4 peceți aplicate. Copii ibidem, ms. 441, f. 18, 36v.

¹ „A scris popa Mircea, luna mai 29 zile, văleat 7144” <1636>.

² Loc rupt.

† Scris-am Arbănaș ot Chiojdeni și Dan ot Valea Boului și Voinea ot Măstănești, zapisu nostru la mîna comisului lu Apostolachi, să fie de mare credință pentru acestu om, anume Ventilă, căci a venit de ș-au vîndut parte de moșie. Deci comisul, căci n-au fostu nepotu-său răspopul, comisul n-au vrot să dea bani, ce ș-au căutat Ventelă chezașu acești trei omeni, cum să fie mușia stătătoare, fără nici o gîlcevă. Iară de va <avea> val, într-altu chip, să avem a da noi semă.

Iar pentru credință ne-am pus degetele. Și mărturie: Stan Potca vel ¹ și Duca și Costandin.

ПИС МЪЩЕЦА МАЮ, ДАНЕ Ъ. ПИС АЗЪ ПОП ПРЕДА ².

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XIX/3. Orig., hîrtie (20,5 × 14). Datat după doc. nr. 117, cu vâleatul 7144.

¹ Cel mare.

² Am scris eu, popa Preda.

† Adecă, noi satul Gălișăștii den județul Argeșului anume: Radul Toma i Neagoe i Aldea i Stan i Voina i Badea i Stoica i Oprea i Balea i Neag i Luca i Stanciul i pac Oprea i Stefan și cu alalți săténi den Gălișăști, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru, să hie de mare credință la mîna dumnealui jupînului Vucinii vel peharnic ca să hie dumnealui ocină în satul Gălișăști Gor, însă 150 de stînjei în latul ocinii și în lungul vericîtă se va alége den cîmpu, den pădure, den apă, de preste tot hotarul, cu tot venitul den hotar pînă în hotar și cu un vad de moară în apa Argeșului unde au fost moara lui Ivan postelnicul den Gălișăști. Pentru că această ocină și cu vad de moară ce scrie mai sus fost-au a noastră de moșie încă mai denainte vreme și tot o am ținut noi cu pace.

Iar după acéia, cîndu au fost acum în zilele domnu nostru Io Matei Basaraba voevod, întîmplatu-se-au de se-au ucis un om den satul nostru pre moșia noastră Gălișăștii. Într-acéia domnu nostru, deaca au auzit că se-au ucis acel om, trimis-au măria sa armași de să ia deșugubină de la noi și de la satele de pre înprejur, cum iaste obicéiul țării, că hoții nu i-au putut găsi nicăiri. Deci au venit și partea noastră de deșugubină ughi 27. Deci noi nu am avut bani să dăm să ne plătim capetele, ce ne-am sculat de am vîndut această ocină a noastră 150 de stînjei și cu un vad de moară dumnealui jupînului Vucinii vel peharnic derept<ughi> ¹ 27 și ne-au dat toți banii gata în mînele noastre și noi i-am dat de ne-am plătit capetele de deșugubină.

Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe fără de nici o silă cu știrea tuturor boiarilor cei mari și a vecinilor den sus și den jos și de pre înprejurul locului, ca să hie dumnealui și coconilor dumnealui de moșie stătătoare în vecie. Și au fost mărturii toți boiarii cei mari anume: pan Hrizea vel ban i pan Ivașco vel dvornic i pan Gligorie vel logofăt i pan Nedelco vel cliucer i pan Costandin vel postelnic pan Buzinca vel comis și toți boiarii mari și mici și megiiși anume: ot Borlești, Dușca i Stan i Pătru i ot Dobrogoste, Pătru i Opriș i Pravăț i ot Flești, Vladul i Macarie i ot Uești, Mogoș i Marin i ot

Cocul, Mehăilă i ot Groși, Stoica i ot Păpușari, Tatomir i Roman i ot Zărnești, Oprea i ot Stroești, Stanciul și alți mulți megiași. Și pentru mai adevărta credință pusu-ne-am degetele ca să se crează.

И писах аз, Стоика логофет, 8 Бѣжбѣци мѣсца юніе ѿ-гв днь, в лѣт хрѣма².

Radul. Toma. Neagoe. Aldea. Stan. Voina. Badea. Stoica. Oprea. Balea. Neag. Luca. Stanciul. Oprea. Ștefan. Dușca. Stan. Pătru. Pătru Opriș. Pravăț. Vladul. Macarie. Mogoș. Marin. Mihăilă. Stoica. Tatomir. Roman. Oprea. Stanciul.

Hrizea vel ban.

Ivașco dvornic.

Gligorie vel logofăt.

Nedelco vel clucer.

Buzinca vel comis.

Κοσταντηνος Καντακουζινοσ³ <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CLXIII/2. Orig. hirtie (31 × 21,5), 5 peceti aplicate,

¹ Loc rupt.

² „Și am scris eu, Stoica logofătul, în București, luna iunie l-a zi, în anul 7144” <1636>.

³ Costantin Cantacuzino.

† Мноостію божію, Їв Матен Басараба коеводї и господинь. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми почтеном правител господства ми jupan Vucina vel peharnic, ca să-i fie lui ocină în sat în Găleşești în județul Argeșului, însă preste tot satul stînjeni 150 în latul ocinii, iar în lungu den hotar pînă în hotar și cu-n vad de moară și cu tot venitul ce să va alége. Pentru că aceasta ocină den Găleşești și cu vadul de moară au fost de moșie a Găleşeștilor și tot o au ținut în pace. Iar cînd au fost acum, în zilele domnii méle, au căzut satul Găleşeștii la o deșugubină că se-au ucis un om pre aceasta ocină. Și au venit toți săténii aici la domnia mea în divan de s-au plînsu de greutatea deșugubinei.

Într-acéia, domnia mea am judecat și am dat cum cine va plăti moșia Găleşeștelor de deșugubină, acela să ție și moșia. Deci megiași, ei s-au sculat toți cîți au fost de acolo și cu alții denprejur, de au vindut ocina Găleşeștilor 150 de stînjeni jupînului Vucinii vel peharnic, derept ughi 30; și acești bani i-au dat la acea deșugubină și au făcut și zapisul lor la Vucina peharnicul de vînzare, cum scrie mai sus.

Iar acel vad de moară au fost al Găleşeștelor ce l-au înpresurat Ivan postelnicul den Găleşești de și-au făcut moară acolo și n-au avut treabă, iar domnia mea am dat să-i spargă jupan Vucina vel peharnicul, moara de pre vadul lui și să-și ție moșia cu pace, să-i fie moșie în veac, iar Ivan postelnicul să-și <ia> lémnele și moara de acolo și mai mult treabă să nu aibă.

Инако да нѣст.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис юніе ѿ днь, в лѣт хрѣма.

† Іу МЛТЕЮ ВВЕКВДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.
Іу МЛТЕЮ ВОЕКВДА.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CLXIII/1. Orig., hirtie (29 × 20,5), petece aplicată.

296

<1636> iunie 3.

† Jupan Nicola postelnicul, aceasta a mea carte ție Radu ce ești prăcălab la Blatnița și după acéia-ți grăes(c), de vréme ce veri vedea cartea meh, iar tu să cauți nește oameni buni să fie megiași, să împarți rumâni de în Cernețu în dooa cu călugării de la sfnta mănăstire de la Govora iar Medvéjdea și Malovețul să-i lași în pace de tot, c-au fost miluiți de Udriște postelnicul de în Drăgoești. Însă și Beloteștii iar să-i împarți și Curăiaci în dooa, cum au fost miluiți de boiarii cei bătrâni, ale cui au fost moșiile. Și-am văzut și cartea lu Udriște postelnicul de miluitură ș-ale altor domni bătrâni cé-au fost mai denainte vréme. Deci, amu lăsat și eu ca să-și ție călugării partea de jumătate de în Cernețu și de în Belotești, iar Medvéjdea să o lași în pace și Malovețul. Iar Curăiacea, iar să împarți rumâni în doo părți. Mai mult să nu-i învălești, ce-i las în pace.

Aceasta țe-am grăit și într-alt chip să nu faci preste zisa mea.

Пис аз, Мѣшат лугрѡфет, мѣсеца юнїе 3 днѣ¹.

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XXVII/61. Orig., hirtie (29,5 × 21). Data după o inscripție de pe verso.

¹ „Am scris eu, Mu șat logofătul, luna iunie 3 zile“.

297

1636 (7144) iunie 5.

† Scriis-am eu, Iovan mazilul și soțu meu Necșe și fiu meu Ivașco, acestu zapis al nostru, se fie la mîna postelnicului Iane Dumitrescul și a coconilor dumnelui, pântru se se știe că i-amă vîndut moșie nostră de la Drăgoenii, care am fostu cumpăratu de la cumnatu meu Dănuțoiul și-apă și pădure și în cî(m)pu și prése totu hotarul pînă unde se va ține d-acea moșie, dereptu 4 400 aspri, ca se-i fie moșie moștină și ohabnică postelnicului Iane și coconilor dumnelui și nepoților și strenepoților și cui va ține de dumnelui în vecie vacului, pântru că i-am vîndutu de bunăvoia nostră și dinainte omeni buni și cu știre tuturor fraților și a moștenilor.

Și mărturii încă au fostu: vornicul Udriște de Roșie, postelnicul Andreiu de Țirgul Jiul și Lupul județul și Datco logofătul și Țirziia i Chira Sirbuleț i Gherghe al Banului și județul Iane cu 12 pîrgari și toți orășanii, mici și mari.

Пис юнїе 5 днѣ, хѣрмѣ.

Eu Ivan și soțul meu Necșe și fiu meu, Ivașco, pântru credința ne-m pus și pecete.

Bibl. Acad., LXXX/4. Orig., hirtie (29 × 22).

EDIȚII. Ștefulescu, *Ist. Tg. Jiu*, 354.

328

Cartea lui Toderașco vtori portar, cu soția lui Mariia, cu care au vîndut unui Chirca croitoriul o casă cu pimnița și cu locul curții, ce zice că iaste lîngă Curtea Domnească despre poarta den sus în București.

Adecă eu Toderașco al doilea vornic și cu jupîneasa mea Mariia din București, scris-am acest al nostru zăpis, ca să fie de bună credință la mîna Chircăi croitoriul, ca să să știe că i-am vîndut noi o casă cu pivnița și cu locul curții cît este îngrădit lîngă Curtea Domnească, între Dumitru fuștașul și între Mariia pităreasa, despre poarta curții din sus. Și l-am vîndut noi drept șasă mie de bani, fără alaltă cheltuială, de bunăvoia noastră. Și am luat toți banii gata în mîinile noastre dinnaintea vecinilor, ca să-i fie lui moșie și coconilor cu pace în veac. Care loc iaste aici în București, de l-am cumpărat și noi de la Limber șalariul.

Și am pus și mărturii anume: Marco comisul și Manul cupețul și Mihalco șalariul și Dumitru logofătul și Dumitru fuștașul și Grama logofătul și Stanciul comisul și Stan șalariul și Iane croitoriul și mulți oameni, carii iș vor pune pecețile și iscăliturile mai jos. Și pentru mai adevărata credință mi-am pus și eu pecetea și iscălitura mai jos ca să să crează.

Și am scris eu, . . . ¹, logofătul în București, în luna lui iunie 5, vă leat 7144 <1636>.

Eu Tuderașco vtori dvornic.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăț, nr. 443, f. 197v. Copie.

¹ Indescifrabil.

† Многостією божією, Їу Матерю воевода и господниѣ въсон земли Хгг-рррррррррррррррр, вѣнк велнаго и прѣдобраго, стараго, покоинномъ Їу Басарава воевода. Дават господство ми сѣю повелѣнією господства ми жспаницев Маріен, дѣщера жспаницев Станен шт Ксрѣтеши и зетом си Крѣстев и жспаницев его Ангелннев и съ ннх синови, елнцем Богъ даровах, шкоже да им ест село Гор Ксротеши шт сѣдство Блѣшска със хотаром и със вечниин и със въс ходоком, шт полю и шт шѣма и шт вод и със врод за воденицѣ и със вечниин, на име: Нлѣ със синови си и Цефан със синови си и Радѣл със синови си и Лазар със синови си и Ѡпрнш със синови си и Нѣг със синови си и Цефан и Мнхѣмилъ и Тоадер, синови [си] Инделков монах и Бога със синови си и Пашина, синъ Богъ със синови си и Ъншан със синови си и Ѡанча, синъ Ъншанов със синови си и Нѣкшѣл със синови си и Стан, брат Могъ със синови си и Радѣл Пнціанѣл със синови си, понеже того село Гор Ксротеши вѣлн сѣт половинно за село за дѣдѣинѣ жспаницев Маріен, шт над матерам си, жспаница Стана, а дрѣга половинно за сел вѣло ест покѣпна за Стан логофет, мѣж жителнцев Маріен, шт над Бѣда и шт Шерѣмет шт Ксротеши за хАїхфѣ аспри готови, ешеже шт при днѣ покоинномъ Мнхѣмил воевод. И шт тогда само въс дрѣжал жспаница Маріа село Ксротеши вѣше лне със довро мнрно.

И потом, къда ест вѣлн въ днн Радѣл воевода по сѣмрѣтн Станов логѣфет шт Серешн и по сѣмрѣтн Бѣден и Шнрѣметов шт Ксротеши, а Радѣл, синъ Бѣлѣвое шт Новачн и жспаница его Прѣва, шнн възвѣдѣннет прѣх радн половин а

за сел wt Гор Кърътеши, что ест бнл покъпеніе. И пошел ест пред Радъла воевода, тере съпрѣше се за лицъ със жъпанница Маріа н със синъ си Ъдрише. Бъ том, Радъл воевод господствѣ емѣ сѣднл ест н давал ест, такоже да дрѣжит жъпанница Прѣва, анепца за сестрѣ жъпанницек Маріен, половинно за село wt Гор Кърътеши на двоиw със теткам си, жъпанница Маріа. Я потомо къда ест вѣw после по съмрътн Радълов, прилѣчило се сѣт тере ест възнмал жъпанница Прѣва дрѣг мѣж, по Тоадер батах wt Попеци. Таже послех, уни нѣст дрѣжала та половинна за село по рѣка нх, анѣ ест продал Мѣшаток монах wt Къротеши wt Долни без знаніа жъпанницек Маріен. Бъ том, жъпанница Маріа, іако прифатила ест за вѣстію она нешенила се сѣт за wtъчества ен, анѣ ест пошел жъпанница Маріа, пакнже въ дъніе Радъла воевод, тере съпрел със Тоадер батах, за лицъ пред Радъл воевода н достнсал ест закона н сѣденіа, тере сѣт метнѣл жъпанница Маріа новцін Тоадеров батах wt Попеци, ххї за аспри, въ дома братом си, Калотъе, над половинно за село wt Коуротеши н ешеже сѣт дал жъпанница Маріа Тоадеров батах н една дел за учинъ wt Дъръци, а Тоадер батах, он ест дал тех новци вше речени въснх, ѣ рѣка Мѣшаток монах. И възнмала ест жъпанница Маріа село Гор Кърътеши н въс га ест дрѣжала жъпанница Маріа със добром мирно.

Я потом, къда ест бнл въ дъніе Ялександрѣ воевод, синъ Радула воевод, а Тоадер батах, он ест дннѣл прѣх іакоже да ѣзнмает та половинѣ за село назад wt над жъпанница Маріа. И пошелн сѣт пред Ялександрѣ воевода тере съпрѣше се за лицѣ. Бъ том, Ялександрѣ воевод, господствѣ емѣ гледал ест н сѣднл по прав н по закон н дадох мегю ннх ѣ болѣри по рѣваше, на нме: Тѣдор слѣжер Рѣдѣнѣл н Інню встѣпар н Михалча дворник н wt Хіеръци, Радъа постелиник н Станко дворник wt Попеци, іакоже да съгледает н да истинствѣет със дѣшамн нх: бнла ест повратнла жъпанница Маріа въснх новцін Тоадеров или нн? Бъ том, сін вше речени болѣри, уни сѣт понѣднл по жъпанница Маріа, тере донесела по Мѣшат монах за лицѣ, прѣд ним, тере сѣт възвѣстнла н сведетелствовала самъ със дѣшѣ его, како ест възнмал въснх новцін wt на жъпанница Маріа, како ест вше пис. И видѣхом господство ми н книга болѣром за сѣжденіе н книга Ялександрѣ воевода, синѣ Радъла воевода, за встал. И wt тогда само въздрѣжала жъпанница Маріа село Кърътешин със мирно>wм.

Я потом, къда ест бнл ннѣ¹, въ дъніе господство ми, а болѣригн господство ми Тоадер вторін слѣжер н синъ его Гндѣл спатар н Рада, дѣщегѣ жъпанница Прѣва, уни нештаклѣют сѣ сице, анѣ пакнже въздвнгсх преніе садн половинно за село wt Гор Къротеши. И пріндет пред господство ми, ѣ днкан, тере съпрелн се сѣт за лицѣ със жъпанница Маріа н със зетом си, Кръстѣ юзваша н със жъпанница его Ангелина. И сице прѣше Тоадер слѣжер н синовн его ѣ днкан, како нѣст бнл за лицѣ когда се сѣт бнл съпрел пред Ялександрѣ воевода н како невъзнмает уни нн еднѣ аспрѣ wt рѣка жъпанницек Маріен. Я жъпанница Маріа, она плакала се сѣт ѣ днкан, како рѣт бнл дал въснх новцін Тоадеров слѣжер н како ест бнл дал н една дел за учинѣ wt село Дъръци, радї тае половинѣ за село wt Къротеши. Таже, въ том, господство ми съм гледал н сѣднл по правдѣ н по закон със въснхми чьстннми правнтелін господство ми н съм дал господство ми Тоадеров слѣжер wt днкан закон, вї болѣри да заклаше, како нѣст нх ест бнл дал въснх новцін въспет н како нѣст вѣw за лицѣ пред Ялександрѣ воевода, когда съпреніе; а Тоадер слѣжер, он ннкакоже нѣст се сѣт моглѣ ѣфатннн се wt закон, нѣ сѣт реклѣ самъ Тоадер слѣжер wt пред господство ми, wt днкан, н вставнла ест за волю его, како да заклет жъпанница Маріа със дѣшѣ ен, със рѣцѣ по свѣта Іевангеліе, прѣд wtцѣ нашемѣ, архіемнтрополнт кур владіка Гргоріе. И заклет ест жъпанница Маріа како ест дал въснх новцін н како ест бнл Тоадер слѣжер тогда на таѣ сѣжденіе за лицѣ, пред Ялександрѣ воевод. И бнли сѣт нсправник на клетѣ слѣг господства ми, Радула вторін портар. Таже ест встал Тоадер слѣжер н Гндѣл н

Радд шт закон н шт сѣжденіе шт предъ господства мн. И съзѣхомъ господство мн шт двѣмъ шт рѣка Тоадеровъ н кннга Радѣла воевода, что естъ бнл сътворнл Тоадер надъ половинѣ за село; а ащелнже хокетъ нзвѣднті Тоадеръ слѣжаръ нѣкогда нѣкіе кннгн нлн записе, да не се вѣрѣше, ере сѣтъ шталъ шт законъ, како по вѣкю метѣхъ да не нматъ, ннколнже.

Сего радѣ дадохъ съмъ господство мн жѣпаннцевъ Маріенъ н зетѣ сн, Кръстекъ юзбаша н жѣпаннцевъ его, Ангелннекъ, дѣщера жителннцевъ Маріенъ, шкоже да нмъ естъ село Горъ Кѣротешн съсъ вѣсомъ хотаромъ н съсъ вѣчнннн н съсъ вѣсъ ходокомъ шчннѣ, дѣдннѣ н въ шхѣбѣ снновомъ н внѣскомъ н прѣвннчетомъ н не шт кождо непоколѣбнмо, порнзмо господства мн.

Сеже сео <н> сѣдетелн поставлѣемъ господство мн: жѣпанъ Хрѣза велъ бнлъ Кралевскіе н жѣпанъ Івашко велъ дворннкъ н жѣпанъ Глнгоріе велъ лшгшфетъ н жѣпанъ Дѣмнтрѣ велъ внстпѣр н жѣганъ Преда велъ спатаръ н Неделко велъ ключаръ н Баснлаке велъ столннкъ н Бѣзннлка велъ колннс н Бѣчннна велъ пѣхарннкъ н жѣпанъ Костанднн велъ постелннкъ. И нсправннкъ, Глнгоріе велъ лшгшфетъ.

И напнсашъ азъ Лепѣдатъ лшгшфетъ въ настолнн градѣ Бѣкѣрешн мѣсеца юнне ѣ дннн н шт ѣдана до нннѣ¹, въ лѣтѣ хрѣмѣ.

† Іу Матею воевода, мностію божію господннь.

Іу Матею воеводъ <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Maria, fiica jupaniței Stana din Curătești și ginerelui său, Cîrstea iuzbașa și jupaniței lui, Anghelina și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Curoteștii de Sus, din județul Vlașca, cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă și cu vadul de moară și vecinii, anume: Ilie cu fiii săi și Ștefan cu fiii săi și Radul cu fiii săi și Lazăr cu fiii săi și Opriș cu fiii săi și Neag cu fiii săi și Ștefan și Mihăilă și Toader, fiii lui Nidelco monahul și Boga cu fiii săi și Paștina, fiul lui Boga, cu fiii săi și Vișan cu fiii săi și Oancea, fiul lui Vișan cu fiii săi și Neacșul cu fiii săi și Stan, fratele lui Moga cu fiii săi și Radul Piștîianul cu fiii săi, pentru că acest sat Curoteștii de Sus, jumătate de sat a fost de moștenire al jupaniței Maria, de la mama ei, jupanița Stana, iar cealaltă jumătate de sat a fost cumpărată de Stan logofătul, bărbatul jupaniței Maria, de la Buda și de la Șerămet din Curotești, pentru 14 560 aspri gata, încă din zilele răpocsatului Mihail voievod. Și de atunci încoace a tot ținut singură jupanița Maria satul Curoteștii, mai sus scris, cu bună pace.

Iar după aceea cînd a fost în zilele lui Radul voievod, după moartea lui Stan logofătul din Serești și după moartea lui Buda și a lui Șiremet, din Curotești, Radul, fiul lui Bălboe din Novaci, și jupanița lui, Pîrva, ei au ridicat pîră pentru jumătate de sat din Curăteștii de Sus, care a fost cumpăratură. Și au venit înaintea lui Radul voievod, de s-au pîrît de față cu jupanița Maria și cu fiul ei, Udriște. Întru aceea Radul voievod, domnia lui a judecat și a dat ca să stăpînească jupanița Pîrva, nepoata de soră a jupaniței Maria, jumătate de sat din Curăteștii de Sus, în două cu mătușa ei, jupanița Maria. Iar apoi cînd a fost după moartea lui Radul, s-a întimplat de a luat jupanița Pîrva alt bărbat, pe Toader vătaful din Popești. Apoi după aceea, ei n-au ținut acea jumătate de sat pe mîna lor, ci au vîndut-o lui Mușat monahul din Curoteștii de Jos, fără știrea jupaniței Maria. Întru aceea, jupanița Maria, dacă a prins de veste, ea nu s-a îndurat de moștenire ei, ci s-a dus jupaniți Maria, tot în zilele lui Radul voievod, de s-a pîrît de față cu Toader vătaful

înaintea lui Radul voievod și a căpătat legea și judecata, de a lepădat bani, jupanița Maria lui Toader vătaful din Popești, 12 000 aspri, în casa fratelui său, Calotă, pentru jumătate de sat din Curotești și încă a dat jupanița Maria lui Toader vătaful și o parte de ocină din Dărăști, iar Toader vătaful, el a dat acei bani sus spuși toți, în mîna lui Mușat monahul. Și a luat jupanița Maria satul Curăteștii de Sus și l-a tot ținut jupanița Maria cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, Toader vătaful, el a ridicat pîră ca să ia înapoi acea jumătate de sat de la jupanița Maria. Și s-au dus înaintea lui Alexandru voievod de s-au pîrît de față. Intru aceea, Alexandru voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat între ei 6 boieri pe răvașe, anume: Tudor slujerul Rudeanu și Ianiu vistierul și Mihalcea vornicul și din Hieresti, Radul postelnicul și Staico vornicul din Popești, ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor: a întors jupanița Maria toți banii lui Toader sau nu? Întru aceea, acești boieri mai sus spuși, ei au silit pe jupanița Maria de a adus pe Mușat monahul de față, înaintea lor, de a arătat și a mărturisit singur cu sufletul lui, că a luat toți banii de la jupanița Maria, cum este scris mai sus. Și am văzut domnia mea și cartea de judecată a boierilor și cartea de rămas a lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod. Și de atunci încoace a tot ținut singură jupanița Maria satul Curăteștii cu pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, boierul domniei mele, Toader al doilea sluger și fiul lui, Ghidul spătar și Rada, fiica jupaniței Pîrva, ei nu s-au lăsat așa, ci au ridicat iarăși pîră pentru jumătate de sat din Curăteștii de Sus. Și au venit înaintea domniei mele, în divan, de s-au pîrît de față cu jupanița Maria și cu ginerele ei, Cîrstea iuzbașa și cu jupanița Anghelina. Și așa pîrau Toader slugerul și cu fiii lui în divan, că n-a fost de față cînd s-au pîrît înaintea lui Alexandru voievod și că ei n-au luat nici un aspru din mîna jupaniței Maria. Iar jupanița Maria ea s-a plîns în divan, că a dat toți banii lui Toader slugerul și că i-a dat și o parte de ocină din sat din Dărăști, pentru acea jumătate de sat din Curotești. Apoi, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea din divan lui Toader slugerul lege, 12 boieri să jure, că nu i-a dat toți banii înapoi și că n-a fost de față înaintea lui Alexandru voievod, cînd s-au pîrît; iar Toader slugerul, el nicicum n-a putut să se apuce de lege, ci a spus însuși Toader slugerul dinaintea domniei mele, din divan, și a lăsat el de bunăvoia lui, să jure jupanița Maria cu sufletul ei, cu mîinile pe sfînta evanghelie, înaintea părintelui nostru, arhimitropolit chîr vlădica Grigorie. Și a jurat jupanița Maria că a dat toți banii și că Toader slugerul a fost atunci de față la aceea judecată, înaintea lui Alexandru voievod. Și a fost ispravnic la jurămînt sluga domniei mele, Radul al doilea pîrtar. Astfel au rămas Toader slugerul și Ghidul și Rada de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am luat domnia mea în divan din mîna lui Toader și cartea lui Radul voievod, pe care a făcut-o Toader pe jumătatea de sat; iar dacă va mai scoate Toader slugerul vreodată niște cărți sau zapise, să nu se creadă, căci a rămas de lege, ca mai mult amestec să nu aibă, niciodată.

De aceea, am dat domnia mea jupaniței Maria și ginerelei său Cîrstea iuzbașa și jupaniței lui, Anghelina, fiica jitelniței Maria, ca să le fie satul Curăteștii de Sus cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar <și> martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilache mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București luna iunie 5 zile și de la Adam pînă acum în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CXXI/1. Orig., perg. (33,5 × 45), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din a doua jumătate a sec. XVIII.

¹ нинѣ (acum) scris deasupra rîndului.

300

1636 (7144) iunie 6, București.

† Многостією всеією, Іу Матею воевода и господинъ въсон земле Уггровладинское, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, покойномъ Іу Басараба воевода. Дават господство <мн сіе пожеланіе господство мн попер Стонкън вт Бълцещи, вт сѣдство Сак и със синовн си, единцем Богъ даст, икоже да мѣ ест една винограда љ дѣла иже се зовет Свсѣичн, вт глав лозіев Нліев, вт камен љ горни, по розор, дорн. . . растрѣг местом и љ долини, како на дѣхѣ винограде и вт широк, по розор, дорн въ тѣе камен, понеже ест покѣпна попа Стонка сію виноград више речена вт над Стоян, синъ Германов вт Стѣнквщещи, за хвѣл <аспрн> готовн. И продад ест за негово добро волю, със запис вт рѣка его за проданіе и със мнози добри людіе свидетеліи написани љ запис, на име: Микѣл и Коадѣ и Негѣц и вт Брънещи, Блад и Добре и вт Стъръщи, Станчюл и Драгомир и вт Мѣтничѣни, Негре и вт Хънзеши, Стоян Иمبرостъ и синъ его, Радул и вт Бълцещи, Драгомир и Іуан и Теодор и Ганѣ и брат си Коотѣ и вт Стѣнквщещи, Иван и синъ его, Стоян.

И пак да ест поп Стонкѣв един розор. . . на връхѣл тог за въ прѣкіе, ан вт виноград Радѣлов дорн љ гриндѣ, въ потекѣ, понеже га ест покѣпна поп Стонка съю розор место. . . више пис вт над Герман вт Стѣнквщещи за ѣк аспри готовн, със запис вт рѣка его и със свидетеліи написане љ запис, на име: вт Стѣнквщещи, Микѣл и вт Бълцещи, Іуан и Теодор н. . . ¹.

И пакн да ест поп Стонкън два погоане за мѣсто стерпѣ на връхѣ, љ дѣла Свсѣичнлор, понеже ест покѣпна попер Стонка сіе два погоане више речене вт над Шербан вт Свсѣичн за ѣ аспри готовн, със запис вт рѣка его и със свидетеліи по име: вт Бълцещи, Іуан и Теодор и вт Стѣнквщещи, Микѣл и Нѣкшѣл, синъ Германов и Нѣгое <н брат> си Истратіе и вт Брънещи, Ѣана и вт Подѣни, Драгомир љ вт Дръгѣшещи, Шербан и Барѣл и вт Пѣтръшкани, Драгомир и Радѣл, вѣск Шербанов и вт Рѣтешн, Теодор вторіи дворник. И вниан сѣт тогдѣ. . . Шербанов за лицѣ на сіѣ продаваніе.

И продадоше сін више речени [више речени] именовани людіе нише лозіе ини за своим добром волю и със знаніе въскѣм мегіашом вт гор издол и вт шкрѣстним местом и вт пред <господства мн>.

<Сего раді, дадох> съм господство мн попер Стонкън, икоже да мѣ ест сіе виноградіе шчинѣ, дѣдинѣ и въ шхѣбѣ синовом и вѣском и прѣвншчедом и не вт кождо непоколѣбнмо, порнзмо господства мн.

СЕЖЕ ШКО И СВЕДЕТЕЛН ПОСТАВНУХ ГОСПОДСТВО МН: <жѣпан Хри>за вел ван
Кралевски и жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Гангоріе вел логофѣт и жѣпан
Дѣмитръ Дѣдескѣа вел вистіар и жѣпан Преда вел спатар и жѣпан Неделко вел
ключар и жѣпан Баснаіе вел столник и жѣпан <Бѣзинка> вел комис и жѣпан Бѣчина
вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, Гангоріе вел логѣфѣт.

И написах аз, Лепѣдат логофѣт, въ настоани град Бѣкѣрещи, мѣсеца юніе
ѣ дѣни и шт ѣдама даже до иннѣ, . теченіе лѣтом в лѣт хрѣмѣ, лѣта господниѣ
Іисѣс Христос хрѣлѣ.

† Іу Матею кѣкѣва, мностію божію господниъ.

Іу Матею кѣкѣва <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Basaraba
voievod. Dă domnia <mea această> poruncă a domniei mele popii Stoica
din Bălțești, din județul Sac și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie
o vie în dealul care se numește Susuiaci, din capul viei lui Ilie, din piatră în
sus, pe răzor, pînă... ruptoarea locului și în jos, cum merg viile și în lat,
pe răzor, pînă în acea piatră, pentru că a cumpărat popa Stoica această
vie mai sus-zisă de la Stoian, fiul lui Gherman din Stăiculești, pentru 2 830
<aspri> gata. Și a vîndut de a lui bunăvoie, cu zapis de vînzare de la mîna
lui și cu mulți oameni buni martori scriși în zapis, anume: Micul și Coadă și
Neguț și din Vrănești, Vlad și Dobre și din Sărăști, Stanciul... și din Măti-
ceni, Negre și din Hănzești, Stoian Imbrostă și fiul lui Radul, și din Băl-
țești, Dragomir și Ion și Teodor și Ganea și... Costea și din Stăiculești,
Ivan și fiul lui, Stoian.

Și iar să-i fie popii Stoica un răzor... în acel vîrf, de zestre, însă din
via lui Radul pînă în grind, la potecă, pentru că l-a cumpărat popa Stoica,
acest răzor, loc... mai sus scris de la Gherman din Stăiculești pentru 120
aspri gata, cu zapis de la mîna lui și cu martori scriși în zapis, anume: din
Stăiculești, Micul și din Bălțești, Ion și Teodor și...¹.

Și iar să-i fie popii Stoica două pogoane de loc sterp la vîrf, în dealul
Susuiacilor, pentru că a cumpărat popa Stoica aceste două pogoane mai sus
zise de la Șerban din Susuiaci pentru 400 aspri gata, cu zapis de la mîna lui
și cu martori anume: din Bălțești, Ion și Teodor și din Stăiculești, Micul și
Neacșul, fiul lui Gherman și Neagoe... său Istratie și din Vrănești, Oana și
din Podeni, Dragomir și din Drăgușești, Șerban și Barbul și din Pătrășcani,
Dragomir și Radul, nepotul lui Șerban și din Rătești, Tudor al doilea vornic.
Și au fost atunci... lui Șerban de față la această vînzare,

Și au vîndut acești mai sus-zisi numiți oameni viile lor, ei de alor bună-
voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dina-
ntea <domniei mele>.

<Pentru aceasta, am dat> domnia mea popii Stoica, ca să-i fie aceste vii
ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclin-
țit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: <jupan Hri>za mare ban a
Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan
Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco
mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan <Buzinca> mare comis și
jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic,
Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București luna iunie 6 zile și de la Adam pînă acum... cursul anilor în anul 7144, anul domnului Iisus Hristos 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Ploești, Colecția „Foi volante și documente“, nr. 326/1. Orig., perg. (30 × 39), rupt și șters, pecete timbrată, căzută.

EDIȚII. Facs. *Îndrumător* ... j. *Prahova*, nr. 1, p. 239.

¹ Loc alb.

301

1636 (7144) iunie 7.

† Eu, Vasilie spătarul, sină Mușat vistiierul, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mîna frăține-mieu popa Stanciul ot Bogătești, cum să știe că ne-am fost înfrățit mai denainte vreme, ci i-am fost dat și o delniță de în Izvorani. Iar cîndu au fost acum, eu i-am dat și rumunul, anume Dumitru de Izvorani și mi-au dat și frate-mieu, popa, ughi 40, ca să-i fie lui de moșie. Că blăstem, încă am pus și atunci și acum iar am pus, ca să n-aibă de nimeni val.

Și pentru credința pus-am pecete și iscălitura.

Иисъ мѣсеца юнїе 3 дьни, лѣт 7144.

Eu Vasilię spătarul <m.p.>

După Berechet, *Album*, pl. I.

302

1636 (7144) iunie 7, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boerului domniei mele, lui Stroe logofătul și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu fi va d rui, ca să-i fie lui de ocină în satul Jigălia, din județul Romanați, însă partea jupînesei Drăganiei și feciorilor ei, Mitrea și Drăghici, din cîmp și pînă în pădure și din apă și din șezutul satului și cu viile și de peste tot hotarul, cît se va alege. Pentru că această mai sus zisă ocină din Jigălie a fost jupînesei Drăganei și a feciorilor ei, Mitrea și Drăghici, de moștenire de la părinții ei.

Iar după aceia, cînd fu acuma, în zilele domniei mele, Stroe logofătul a cumpărat-o de la jupîneasa Drăgana și de la feciorii ei, Mitrea și Drăghici, pentru ughi 85 aspri gata și cu zapis de la mîna lor de vînzare.

Și iar să-i fie boierului domniei mele, lui Stroe logofăt, ocină în Jigălie din cîmp și din pădure și din apă și din șezutul satului și cu viile și de peste tot hotarul, cît se va alege. Pentru că această ocină a fost a lui Ilie postelnicul din Gropșani și a jupînesei lui... de zestre de la soacră-sa Drăgana. Iar după aceia, Ilie postelnicul și jupîneasa lui... am vîndut-o lui Stroe logofătul pentru ughi 65 aspri gata și cu zapis de la mîna lui de vînzare.

Și iarăși boierului domniei mele să-i fie lui Stroe logofăt ocină în satul Deveselul, județul Romanați, dar din partea cnezească stînjeni 300, din

cîmp și din pădure și din șezutul satului și de peste tot hotarul, cît se va alege. Pentru că a cumpărat-o Stroe logofătul de la Stoinea și de la Stanciu și de la Moș și de la alți moșneni ai satului pentru ughi 25 aspri gata și cu zapis de la mîna lor de vînzare.

Și iar a cumpărat Stroe logofăt ocină și vecini în satul Secăreștii din județul Olt, însă jumătate din sat, din cîmp și din apă și din șezutul satului și cu vecinii și cu viile și de peste tot hotarul, cît se va alege de la jupîneasa Păuna și de la feciorii ei, Pătru și Preda și Badea, feciorii Radului postelnicul din Secărești, nepoții lui Gheorghie dvornicul, pentru ughi 100 aspri gata și cu zapis de la mîna lor de vînzare.

Și iar să-i fie boerului domniei mele lui Stroe logofătul niște vecini, anume: Luca cu feciorii săi și Sima Nicoară cu feciorii săi și Bran cu feciorii săi și iar Luca cu feciorii săi și Oprea cu feciorii săi și Ianoș cu feciorii săi și Staico cu frate-său Radul și cu feciorii lor. Pentru că acești mai sus ziși oameni au fost vecini ai Predii slujerul Floricoiul din satul Pleșovul. Iar după aceia, cînd a fost în zilele lui Alexandru voevod, feciorul lui Radul voevod, atunci Preda slujerul a fost vîndut satul Laiovul Petrii slujerul, feciorul lui Aslan dvornicul și cu vecinii mai sus-scriși, anume în zapisul lui. Și cînd a cumpărat Petre slujerul satul Laiovul, a mers acolo și a căutat vecinii ce au fost scriși în zapisul Predii slujer cel de vînzare și atunci nu s-a împlinit suma de vecini cîți a fost, vîndută cu zapisul lui. Întru aceia, Preda slujerul, dărcă a văzut cum că nu se împlinesc vecinii cîți a scris el în zapisul lui, s-a întocmit de a dat Petru slujerul pe acești oameni ce s-au scris mai sus din staul Pleșovul, să-i fie lui vecini pentru vecini. Și i-a luat Petre slujerul din satul Pleșovul și i-a adus la satul din Laiovul. Și i-a tot ținut pe ei Petre slujerul cu bună pace. Iar după aceia, Petre slujerul i-a vîndut pe acești vecini lui Stroe logofătul pentru ughi 85 aspri gata, ca să fie iarăși la moștenirea lor în satul Pleșovul, unde au fost și de mai nainte vreme și cu zapis de la mîna lui de vînzare.

Și iar să-i fie boerului domniei mele lui Stroe logofătul ocină și vecini în satul Groșătul, în jud. Muscel, dar toată partea lui Dragomir logofătul din Rativești și vecinii să se știe anume: Paca și fiul lui și Oprea Meca și fiul lui și fratele lui, din cîmp și din pădure și din apă și din șezutul satului și din dealul cu vile și de preste tot hotarul, cît se va alege, pentru că a cumpărat Stroe logofătul această ocină și vecinii din Groșăt de la Dragomir logofătul pentru ughi 90 aspri gata și cu zapis de la mîna lui de vînzare.

Iar să fie boerului domniei mele, lui Stroe logofătul, ocină și vecini în satul Ștefăneștii, dar toată partea lui Mușat vistierul din cîmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și cu toți vecinii și cu via și de preste tot hotarul, oricît se va alege. Pentru că această mai sus-zisă ocină și vecinii din satul Ștefăneștii a fost a lui Mușat vistierul de cumpărătoare încă de mai nainte vreme. Iar după aceia, cînd a fost acuma, în zilele domniei mele, după moartea lui Mușat vistierul au rămas multe datorii la turci și la neguțători și acești datornici au apucat pe Vasilie spătar, feciorul lui Mușat vistierul ca să plătească el datoria tatălui său, a lui Mușat vistierul. Și el în nici un chip n-avut ce face ci s-au sculat și a vîndut această mai sus zisă ocină și vecini din satul Ștefăneștii, toată partea lui Mușat vistierul boerului domniei mele, lui Stroe logofătul, pentru ughi 656 bani gata de a dat și a plătit datoria lui Mușat vistierul și cu zapis de la mîna lui de vînzare. Și iar să-i fie boerului domniei mele lui Stroe logofătul ocină în satul Ștefăneștii, dar două delnițe și jumătate și un vecin anume Cîrstea, feciorul Ciutii și cu feciorii lui, din cîmp și din pădure și din apă și din șezutul sa-

tului și cu viile din brîul de jos și de preste tot hotarul, pentru că a cumpărat Stroe logofătul aceste două delnițe și jumătate și cu viile și cu vecinii de la Văsiu și de al Albul, feciorii Albului logofăt din Rătivoești, pentru ughi 80 aspri gata și cu zapisul lor de vînzare.

Și s-au vîndut de acești mai sus ziși anume boieri ocinile lor și vecinii și viile și țigani de a lor bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor boerilor și a megiașilor din sus și din jos și dinprejurul locului și dinaintea domniei mele.

Drept aceea, am dat domnia mea boerului domniei mele lui Stroe logofătul, ca să-i fie lui aceste mai sus zise ocine și vecinii și țigani de ocină, de moștenire și ohabnică feciorilor și nepoților și strănepoților. Și de către nimeni să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: pan Hrizea velban și pan Ivașco vel dvornic și pan Gligorie vel logofăt și pan Dumitru vel vistier și Pan Preda vel spătar și pan Vasilache vel stolnic și pan Buzinca vel comis și pan Vucina vel paharnic și pan Costandin vel postelnic. Și isparvnic, Gligorie vel logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Sărbanovici, în scaunul de cetate București, luna iunie a 7-a zi. Și de la Adam pînă acum în anul 7144 și în anii de la domnul 1636.

† Io Matei voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod.

După Marian, *Patru doc.*, 94–96.

303

1636 (7144) iunie 10, București.

† МНОГОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕИ БАСАРАБА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІА ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МИ ЈУПІНЕСІИ ДУМИТРИИ ШІ ФІИУ-САУ ГИОЦАИ ІУЗБАША ДЕН СОТРАЦЕНІ, СА СĂ ЛЕ ХІЕ ЛОР ІНТРУ УН ВАД ДЕ МОАРĂ ДЕН ДĂТЦОИ А ПАТРА ПАРТЕ, ІНСĂ ТООТĂ ПАРТЕА ЛУИ ПĂТРУ, ФЕЦИОРУЛ СОИЦАИ РОБУЛ, ВЕРИЦІТĂ СЕ ВА АЛЭГЕ ДЕСПРЕ ФРАТІИ ЛУИ ДЕ ОЦИНĂ ШІ ДЕН АПĂ, ЦІТ ВА ХІ ВЕНИТУЛ МОРИИ ТОТ, А ПАТРА ПАРТЕ, ПЕНТРУ ЦĂ АЦЕСТĂ ПАРТЕ ДЕ ПАД¹ ДЕ МОАРĂ А ПАТРА, ПАРТЕ, ФОСТ-АУ А ЛУИ ПĂТРУ ДЕ МОШІЕ ІНЦĂ МАИ ДЕНАИНТЕ ВРЕМЕ.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domniei mele, iar Pătru ș-au vîndut toată partea lui, cîtă au avut într-acest vad de moară, jupînesii Dumitrii și fiu-său, Ghiocăi iuzbașa, drept 2600 de bani gata. Și am văzut domnia mea și zapisul lui de vînzare, cu multe mărturii. Și a vîndut el de a lui bunăvoe și cu știrea tuturor vecinilor den sus și den jos de pre înprejurul locului și cu știrea fraților lui, carii sînt părtași pre acel vad de moară, ca să-i hie moșie stătătoare. Și tot au ținut cu bună pace.

Iar după-acéia, deaca au trecut 6 luni, iar Stan și cu alți părtași ai lui de acel vad de moară, ei s-au scornit cu pră zicîndu cum să lépede banii înapoi jupînesii Dimitrii și fiu-său, Ghiocău iuzbașa, căci sînt ei mai volnici și cum cîndu au cumpărat nu i-au întreat. Și au venit toți împreună, de se-au pîrît de față înnaintea domniei mele, în divan. Și așa se plîngea <jupî> ²neasa Dimitra și fiu-său Ghioca iuzbașa cum cîndu au cumpărat această parte de vad de <moară au cumpă> ²rat cu voia lor și cu știrea lor și cum

acei bani i-au luat tot cu...² <Deci domnia>² mea am judicat cu tot di-
v<anul>² și am dat jupîneși Dimitrii și <fiisu-său, Ghiocăi iuzbașa>² de a
...² și să-și fa<că>² moară u<ndă va fi>² vadu și să ție tu bună pa<ce>²
cum au cumpărat <... mo>² și stătătoare <pent>ru² că se-au pîrît de față
cu Stan și cu soțiile lui și au rămas de lege și de judecată denainte adomnii
méle den d'ivan ,ca să nu mai aibă treabă cu ce au cumpărat ei, numai să-și
ție părți<le>³ lor, ce au rămas nevîndute, pentru că așa am judecat domnia
mea. Инако да не ест.

И исправник, сам рѣх господства мн.

Писъ Бѣжсрещи, юнѣ 7-го дьни, в лѣт 7377МД.

† І Матею Кривода, милостію божію господннъ.

Іу Матею Кривода <м.р.>

<Pe verso contemporan:> Cartea lui Matei vodă ce au avut Ghioca capitan
pîră cu Pătru, pentru vadul morii.

Arh. St. Buc., M-reă Cotroceni, I/13. Orig., hirtie (31 x 21), pecete timbrată. Copie
ibidem, ms. 692, f. 8v-9.

¹ În loc de „vad“.

² Loc rupt.

³ Omis.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба Криводе и господннъ. Дават гос-
подство мн сію повѣленія господство мн, sfintei dumnezeiască mănăstire ce
să cheamă Babele, care iaste hramul...¹ și părintelui...¹ egumenul, năs-
tavnicul sfintei mănăstiri, ca să fie sfintei mănăstiri un rumân, anume
Balea și cu feciorii lui cîți Dumnezeu i va da, pântru că acest rumân iaste
de moșie den Ștefêni, și tot l-au ținut mănăstirea cu pace. Iar cînd au fostu
acum, în zilele domniei méle, iar Chiriic den Stoenestî scornit-au pîră, zicînd
cum iaste acest rumân de moșie den Stoenestî. Și au venit Chiriic naintea
domniei méle în divan de s-au pîrît de față cu egumenul.

Într-aceaia domnia mea am căudat și am dat domnia mea 6 megiiși
la mijlocul lor, ca să adevéze, iaste Balea den Ștefêni au den Stoenestî.
Într-aceaia acești megiiși strînsu-s-au toți anume: ot Letcă, Voico i ot Că-
mănești, Șerbu i ot Ograzêni, Oprea i ot Ciuhani, Pătru i ot Ghimpêni,
Băcica i ot Stănislăvești, Ancul și au adevărat cum iaste de moșie den Ștefêni.
Și am văzut domnia mea și zapisul megiișilor de judecată la <mfina>² egu-
menului.

Derept aceaia, am dat domnia mea cartea domniei méle ca să fie volnic
părintele a-și ținé rumânul cu bună pace, de cătră nimenele opreală să n-aibă
naintea cărției domniei méle. Инако да нест, по реч господство мн.

Исправник, сам рѣх господство мн.

Писъ юнѣ 7-го дьни, в лѣт 7377МД.

† Іу Матею Кривода, милостію божію господннъ.

Іу Матею воевод <т.р.>
Учнѣ Симон втори логофѣт³.

Arh. St. Buc., Mitrop. T. Rom., CCLXVI/1. Orig., hirtie (28,5 x 19,5), pecete tim, bratǎ. Cu o copie ibidem. ms. 135, f. 296v.

¹ Loc alb.

² Omis.

³ A învățat Simion al doilea logofăt.

305

1636 (7144) iunie 12, București.

† Многостію вожію, Іу Матею воевода и господинъ вѣсон земле Угров-лаѹинское, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, поконинномѣ Іу Басарава воевод, Дават господство ми сію повелѣнію господства ми волѣрннѣ господство ми Некѹлев прѣкѣлабѣл и жѣпанце его, Флоринкѣв, дѣщера Радѹлѣв комнс ѡт Корлѣтеци и със синовн си елнцнже Богъ даровах, іакоже да мѣ ест нѣкое ацнганц, на нме: Пѣдѹре цнганѣл и със вратом си Трандафнр, синове Мнцарюв цнганѣл и със синовн нм. Понеже сіц внше речени ацнганн влн сѣт за дѣдннѣ Радѣлѹн комнс ѡт Корлѣтеци, ващѣ жѣпанцев Флорнкѣн, тѣст Некѹлев прѣкѣлабѣл, ещезе ѡт прѣжде врѣме.

И потом, кѣда ест влн сѣда, вѣ дѣнн господство ми, по сѣмрѣтѣ Радѣлов комнс, а волѣрнн господство ми Некѣла прѣкѣлабѣл и жѣпанца его Флорнка, дѣщера Радѹлѣв комнс, внн сѣт нмалн прѣх пред господство ми ѣ днкан със жѣпанца Брѣндѣша, сестра Лѣнѣлов пѣхарник ѡт Жиров и със жѣпанца Інка, вѣска жѣпанцев Брѣндѣша, дѣщера Лѣнѣлов пѣхарник, радї синовн Мнцарюв цнганѣл. И прншли сѣт, тере запѣше се за лнцѣ ѣ великїн днкан и снцн прѣше жѣпанца Брѣндѣша и анепсам си Інка, како ест влн дал по Мнцарю цнганѣл Некѣла ватах шѣр Некѣлев прѣкѣлабѣл, Лѣнѣлов внѣ вел пѣхарник, радї еднн кон что ест влн ѡстал Лѣнѣлов пѣхарник на рѣк Некѣлев ватах ѡт Глогова, ещнже ѡт прн дѣнн Снмннн воевода. Б том, господство ми сѣм гледал и сѣде по прав и по закон, със вѣсѣлн честннннмн прокнтеан господства ми и сѣм нстннствовал господство ми како тѣх вѣсѣх что ест влн дѣженевенїн и плененїе и краденїе и жахѣванїе, колнце сѣт влнѣ вѣсѣх пописает Шѣрбан воевода ми гѣ вѣдет вѣ ннчтоже. И сведѣтелствовал ест пред господства ми ѣ днкан и Ѡпрѣ Златев, зет Лѣнѣлов пѣхарник, сам със дѣше его, како ест влн Мнцарю цнганѣл и синовн его цнганн за дѣдннѣ Радѣлов комнс ѡт Корлѣтеци, тѣст Некѣлев прѣкѣлабѣл; а Лѣнѣл, тѣст Ѡпрев Златев нѣст нмал нн една трѣбѣ. Таже ест ѡстал жѣпанца Брѣндѣша и вѣскам си Інка дѣщера Лѣнѣлѣв пѣхарник, ѡт закон и ѡт сѣжденїе ѡт прѣд господства ми.

Сего радї, дадох сѣм господство ми Некѣлев прѣкѣлабѣлѣв и жѣпанца его, Флорнка, іакоже да мѣ ест Пѣдѣре цнганѣл и със вратомн си. . .¹ синовн Мнцарю цнганѣл, дѣдннѣ и вѣ ѡхѣвѣ, синовом и вѣском и прѣвнчетом и не ѡт когождѣ непоколѣбнмо, порнзмо господства ми.

Сеже ѣвѣ сведѣтїлїе поставлѣннм господство ми: жѣпан Хрїза вел бан Кралевскїн и жѣпан Івашко вел дворнкн и жѣпан Глнгорїн вел лѡгѣфет и жѣпан Дѣмнтрѣ вел внстїар и жѣпан Преда вел <спатар>² и жѣпан Неделко вел ключар и жѣпан Басїнлен вел столнкн и Бѣзннка вел комнс и Бѣчнна вел пѣхарник и жѣпан Костанднн вел постелнкн. И нсправнкн, Глнгорїе вел лѡгѣфет.

И напнсѣх, аз Стан граматнк, вѣ настолнн градѹ ѣ Бѣкѣреци, мѣсеца юнїе вї дѣнн и ѡт Ідама вѣ лѣт хрѣмд.

† Іу Матею воєвода, милостію божію господннъ.

Іу Матею воєвод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului Io Băsarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Necula pîrcălabul și jupaniței lui, Floricăi, fiica lui Radul comisul din Corlătești, și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie niște țigani, anume: Pădure țiganul și fratele său, Trandafir, fiii lui Mițariu țiganul și cu fiii lor, pentru că acești mai sus scriși țigani au fost de moștenire ai lui Radul comisul din Corlătești, părintele jupaniței Floricăi, socrul lui Necula pîrcălabul, încă dinainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Radul comisul, iar boierul domniei mele Necula pîrcălabul și jupanița lui, Florica, fiica lui Radul comisul, ei au avut pîră înaintea domniei mele în divan cu jupanița Brîndușa, sora lui Lupul paharnicul din Jirov și cu jupanița Anca, nepoata jupaniței Brîndușa, fiica lui Lupul paharnicul, pentru fiii lui Mițariu țiganul. Și au venit de s-au pîrît de față în divanul cel mare. Și așa au pîrît jupanița Brîndușa și nepoata sa Anca că Necula vâtaful, cumnatul lui Necula pîrcălabul, a dat pe Mițariu țiganul lui Lupul fost mare paharnic pentru un cal, pe care îl lăsase Lupul paharnicul la mîna lui Necula vâtaful din Glogova, încă din zilele lui Simion voievod.

Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că acelea toate care au fost datorii și prădăciuni și furțișaguri și jarfuri, cîte au fost, toate le-a călcat Șarban voievod, ca să fie întru nimic. Și au mărturisit înaintea domniei mele și în divan și Oprea al lui Zlate, ginerele lui Lupul paharnicul, singur cu sufletul său, că Mițariu țiganul și fiii lui au fost țigani de moștenire ai lui Radul comisul din Corlătești, socrul lui Necula pîrcălabul. Iar Lupul, socrul lui Oprea al lui Zlate, nu a avut nici o treabă. Astfel a rămas jupanița Brîndușa și nepoata sa Anca, fiica lui Lupu, paharnicul, de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Necula pîrcălabul și jupaniței lui Florica, ca să-i fie Pădure țiganul și fratele său... ¹ fiii lui Mițariu țiganul, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare <spătar> ² și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilei mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stan gramaticul, în cetatea de scaun în București, luna iunie 12 zile și de la Adam în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <м.р.>

Institutul de istorie „N. Iorga”. Copie slavă.

¹ Loc alb.

² Omis.

M lostiui boiuiu, Io Matei Basarab vovod i gospodinŭ. Davat gospodstvo mi siu povelenie gospodstva mi sluga domnii mēle Miloș logofātu ca să fie volnic cu această carte a domnii mēle și cu sluga domnii mēle anume...¹ de să ia 3 rumâni anume Stan, Stănilav i Stanciul, feciorii Răduțului ot Brănești, veri unde-i va găsi în țara domnii mēle, au în sat boeresc, au în sat domnesc au călugărescŭ au la orașă au la slobozie, veri unde-i va găsi, tot să-i ia și să-i aducă cu toate bucatele lor și să-i ducă la moșie în sat la Brănești. Și de vor fi scriși talere, să-i ia cu talere cu tot. Și de niminea opreală sau bintuală să n-aibă naintea cărții domnii mēle, pentru că acela om mare certare va avea de către domniia mea. Și însum am zis domnia mea. I ispravnic sam rece, gospodstva mi.

Și s-au scris în luna lui iunie 13, leat 7144 <1636>.

Io Matei vovod.

Arh. St. Buc., Condicta m-rii Motru, nr. 252, f. 79v. Copie.

EDIȚII. Constantinescu, *Com. Brănești*, 162.

¹ Loc alb.

† Мнѡстїю божїю, Іѡ Матен Басараба вѡвѡд и гѡспѡдинь. Дават гѡспѡдство мн сїе порелѣнїе гѡспѡдства мн свѣтѣн, божествѣнн монѡстїре храмъ Свїата Трѡїѣа ca să fie volnice călugării cu această carte a domnii mēle de să-și strîngă dijma a sfintei mănăstiri de la satul Parapanii. Cine va fi arat și va cosi fīnu pre ocina mănăstirii, veri fie turcu, veri călăraș, veri sīrb, veri țaran, de la tot omul să ia dijma a zēcea, den zēce clăi o clae, den grīu, den orzu, den ovăsu, den meu i den fīn și den tot venitui, ce hrană va fi pre ocina sfintei mănăstiri, de la tot omul să ia dijma, cum au fost légea și obicēiul țării, mai denainte vrēme și de nimenilea opreală să n-aibă, naintea cărții domnii mēle. Că cine va opri dijma mănăstirii, acela om mare certare va avea de cătră domnia mea. Și aceasta carte a domnii mēle să fie asupra tuturoru cărților.

Derept aceia și tu, iuzbașa Dumitrașco de călărași de la Petroșani, în vrēme ce vrei vedea această carte a domnii mēle și oamenii părintelui egumenul Thanasie de la Sviata Troiță, iar tu încă să cauți care om nu va vrea să-și dea dijma, să te scoli cu călărașii să-i trageți să-și dea tot omul dijma, veri cine va fi, că așa iaste învățătura domnii mēle. Инако да нѣст, по реч гѡспѡдства мн.

И исправник, сам реч гѡспѡдства мн.

Инс мѣсеца юнїе ії дѣне, в лѣт х̄р̄лмд.

† Іѡ Матѡю вѡвѡд, мнѡстїю божїю гѡспѡдинь.

Bibl. Acad., CCCX/25. Orig., hirtie (32 × 23), pecete inelară, aplicată. Copie la Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, ms. 256, f. 703.

† Милостією божією, Іу Матен Басараба воевода н господинъ вѣсон земан Вуггровлаѣинскон. Дават господство ми сѣм повеланіе господства ми слѣгъ господства ми Радѣл, вѣск Станчулов Лѣнгах, синъ стар Корлат шт Блѣдѣлешн, шт сѣдство Прахсова н всам насладничим селѣ н съ синови его, елниця Богъ даст, іако да ест емѣ село Блѣдѣлешн със вѣс хотар н съ вса шчиня н съ вѣс ходоц шт посѣдѣ, вѣре елика нзберит са шт през вѣс хотар, шт хотар до хотар. И хотарѣл шчинен ешеже да се знает: вѣ шрот шт хотар Блѣжонлор до на Земничн н дорн ѣ Пола Лѣсплѣн н дорн ѣ хотарѣл Стѣннѣв н вѣ длѣг, шт вода Дѣмѣлѣн, дорн ѣ хотарѣл Шоплн, на Камене Бѣргатев; ꙗкоже сѣм вышше речена шчинѣ был ест негов шт дѣднѣ н прѣдѣднѣ, ешн шт прн дѣны прочіи старн господарн.

И потом, кѣда ест был вѣ дѣны поконнаго Мнѣхан воевод, а господствѣм емѣ сам притеснѣл ест по сѣю вышше реченѣ село със мѣноге ꙗкоже поставна ест тогда вѣ плешн нм, аще вѣзѣл ест вса шчинн нм вѣ шлост н вечннн нх без волѣ нм. И шт тогда ѣ само, вѣс ест был шнн вечннн господскіи съ шчинн нм.

И потом, кѣда ест был вѣ дѣны Ілѣандрѣ воевод Ілѣаш, вѣ прѣва господска, а тех насладничн селов, шнн пошѣл еси прѣд господствѣм емѣ ѣ великн днѣан аще плакал са шт велика притесненіе н неволѣ еже нмал шт кѣ Мнѣхан воевод, како притеснѣл нх н вечннн нх без волѣ нма, тѣчѣ радѣ нѣкал напасте за вѣрове іаже поставна ѣ грнѣ нма. Вѣ том, господствѣм его, Ілѣандрѣ воевода, іако видѣл шце, толнка грѣха н слѣзн шт кѣ снн наслѣдничн, а господствѣм шмлостнѣнх са аще свободна нх, тере се скѣповал за вечннѣ шт кѣ господствѣм его със мѣ жнатицн, како се скѣповал н дрѣге села господскы шт на Радѣл воевод, которн был ест покѣпенн шт поконнаго Мнѣхан воевод; такожде свободна ест н Ілѣандрѣ воевод по сѣю село [аще свободна] аще скѣповал сѣ за вечннѣ, како ест был н шт прѣжде вѣреме, шт Корена нм. И дал ест еси снн памезн ѣ вистѣрѣлѣ господствѣм емѣ н вѣс ест был нѣкнн чловѣкн свободнн н кнѣшн.

И потом, кѣда ест был вѣ дѣны Радѣл воевод Мнѣхонѣнч, вѣ второе господска, а господствѣм его не вставна ест по сѣю село над скѣпованіѣ Ілѣандрѣ воевод, нѣ ѣфатна нх аще скѣповал сѣ н шт кѣ господствѣм его вѣ втора крат, пак се златннцн мѣ, аще дал нх пак ѣ вистѣрѣлѣ господска. И видѣх господство ми н кннг Ілѣандрѣ воевод Ілѣаш на рѣкѣ Радѣлов, сѣтворена како ест выше пис, вѣтѣва н раздрана. Таже, вѣ том, господство ми еше дах Радѣлов н нннм на слѣдничнм селом н поновнх н ѣврѣднх та кннга Ілѣандрѣ водѣ съ сѣм кннга господства ми, како да ест ѣ мирнн н свободнн да ест ннѣне шчинн н вѣс село Блѣдѣлешн съ вѣс ходоц, шчинѣ дѣднѣ н вѣ шхаѣ синоннм н вѣшнцнм н прѣвншчетом н не шт когш непоколѣбнмом, порнзмо господства ми.

И еше н заклѣнаніе положнх господство ми вѣ слѣд нас: аще кого господѣ Богѣ даровал быти господарѣ вѣ Земан Блашко нан шт срѣдничнагш плода господства ми нан шт сѣродннк наше нан, по грѣсѣ наше, нан шт нно плѣменнк, еше да почтет н да ѣтверѣднт сѣм кннгѣ господства ми, тог господѣ богѣ да почтет его н да сѣхраннт вѣ господствѣ его. И нже не почтет н не поновнт н не оутѣрѣднт сѣм кннг господства ми, нѣ разорет н поперет н посрамет сѣм кннг господства ми, тог да ест трѣклет н анатѣма н аѣѣрсан шт тнѣ свѣтъштѣцы нже вѣ Ннкет н да нмат част се Іѣда н сѣ Ірѣл вѣ еднѣ место, амнн.

Се оубо н сведѣтелѣе положнх господство ми: пан Хрнзѣ вел бан н пан Івашко вел дворннк н пан Гангорѣ вел логофет н пан Дѣмнтрѣ вел вистѣар н пан Прѣда вел спатар н пан Баслаѣе вел столннк н пан Бѣзннка вел комнс н пан Бѣчнна вел пѣхарннк н пан Костантнн вел постѣлннк. И исправннк, Гангорѣ вел логофет.

И писах аз, Стопка логофет Шърбанович, въ столничѣи градъ Бѣлгородѣи, мѣсеца юнѣи и-гв дьни и штъ ѿда<ма> до ннѣ, въ сего писмо, въ лѣтѣ хрѣмъ, anno Domino ¹ хлхлс.

† Іу Матею воевѣа, мнлостію божію господннѣ.

Іу Матею воевѣа <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod șii domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Radul, nepotul lui Stanciul Lungaș, fiul lui Corlat cel bătrîn din Vlădulești, din județul Prahova și cu toți moștenii satului și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie satul Vlăduleștii cu tot hotarul și cu toată ocina și cu tot venitul de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar. Și hotarul ocinei încă să se știe: în lat din hotarul Blejoilor pînă la Zemnici și pînă în Poiana Lupului și pînă în hotarul Stănilăi și în lung, dîn apa Dîmbului pînă în hotarul Șoplii, la Pietrele Vărgate ; pentru că această ocină mai sus zisă a fost a lui de moșie și de strămoșie, încă din zilele altor domni bătrîni.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Mihai voievod, iar domnia lui singur a cotropit acest mai sus zis sat cu multe năpăști de biruri pe care le-a pus atunci pe umerii lor, de le-a luat toate ocinile lor cu sila și i-a vecinit fără voia lor. Și de atunci încoace, au tot fost ei vecini domnești cu ocinele lor.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliăș, în întîia domnie, iar acei moșteni ai satului, ei au venit toți înaintea domniei lui în marele divan de s-au plîns de mare cotropire și nevoie pe care le-au avut de la Mihai voievod, că i-a cotropit și i-a vecinit, fără voia lor, numai pentru niște năpăști de biruri pe care le-a pus în spatele lor. Întru aceea, domnia lui, Alexandru voievod, dacă a văzut așa, atîta păcat și lacrimi de la acești moșteni, iar domnia lui s-a m'lostivit de i-a slobozit de s-au răscumpărat de vecinie de la domnia lui cu 40 de galbeni, cum s-au răscumpărat și alte sate domnești de la Radul voievod, cîte au fost cumpărate de răposatul Mihai voievod ; de asemenea a slobozit, și Alexandru voievod pe acest sat de s-a răscumpărat de vecinie cum a fost și mai dinainte vreme, de la obîrșia lui. Și a dat toți acești bani în vistieria domniei lui și au tot fost niște oameni slobози și cnezi.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Radu voievod Mihnovici, în a doua domnie, iar domnia lui nu a lăsat acest sat pe răscumpărarea lui Alexandru voievod, ci i-a apucat de s-au răscumpărat și de la domnia lui , a doua oară, tot cu 40 de galbeni, de i-au dat iarăși în vistieria domnească. Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod Iliăș la mîna lui Radul, făcută cum este scris mai sus, veche și ruptă. Deci, întru aceasta, domnia mea încă i-am dat lui Radul și celorlalți moșteni ai satului și am înnoit și am întărit acea carte a lui Alexandru vodă cu această carte a domniei mele ca să fie în pace și slobози și să fie ocinele lor și tot satul Vlăduleștii cu tot venitul, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea în urma noastră: pe cine va dărui domnul Dumnezeu să fie domn în Țara Românească sau din rodul de inimă al domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei

mele, ci va strica și va călca și va batjocori această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți cei de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spărar și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șarbanovici, în cetatea de scaun București, luna iunie a 18-a zi și de la Adam pînă la această scriere în anul 7144, anul domnului¹ 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., DCCXXXV/66. Orig., perg. (48,5 × 34), pecete timbrată, căzută.

¹ Așa în text.

309

1636 (7144) iunie 19, București.

† Многостію божію, Іу Матею воєвода и господинъ въсом земле Згг-ррволахїнское, внѣк великаго и прѣблагаго, стараго, поконникомъ Іу Басараба воєвода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми слѣсним господство ми Пъдѣре пехарник, синъ Татѣлов постелник вт Лазѣри и Мнѣаюе и Стѣикъе и Прѣдев, синъ Прѣвѣлов брат Татѣлов и съ ннѣ синови, елицим Богъ и нпѣстит, ꙗкожеданм ест вчинѣ и вечини ѣ село ѣ Дѣдѣлещи вт код Тръгшор вт сѣдство Прахѣова, ꙗкѣче половинно за село, ꙗже ест вчинъ нзѣрана и хотарисала вт къ дѣла господска, что ест бнл покѣпнл Мнѣаил воєвод вт над Насѣе того стар вт поля и вт шѣма и вт вод и със вечини и вт седалищѣ селов вт посѣдан, варе елика се хѣтет нзѣрати вт през въсом хотаром, занеже ест негова стара и права вчинѣ дѣдѣнѣ покѣпенїе за дѣдам са жѣспанища Каплѣ и за сестрам са Нѣкша вт над Барѣла за хѣѣ аспри срѣбренн готови, ешеже вт старе дѣни вт давно. <П>¹снеже село Дѣдѣлещи вт код Тръгшор вн ест бнл половинно за село болѣром вт Лазѣре, Татѣлов и братѣм си, Прѣвѣлов енше речени, а дрѣга половинѣ за село вт Дѣдѣлещи вна ест бнл Насѣе того стар вт. . . ² фашѣ Снмев ватах негов за дѣдѣнѣ.

Таже, къда ест бнл въ дѣнїе Мнѣаюе воєвода вн нѣ ест бнл продал дѣла его вт село вт Дѣдѣлещи поконником Мнѣаил воєвода. Таже послѣх Мнѣаил воєвода господствѣ емѣ хотарисала ест та половинна за село вт къ дела болѣрнини вт Лазѣре, тере сѣт поставнл камени и белѣге, како ест вѣнчаюл.

Ѧ потом, къда ест бнл въ дѣнїе поконником Радѣа воєвода, а Нѣкѣла вистїар и братѣм си, Баснлїе вистїар вни ест въспроснл та дѣла господски вт над Радѣа воєвод половини ѣ за село, тере нм ш ест дал да ш дрѣжнт вни радї слѣжеа нм права. Потом, Нѣкѣла вистїар и Баснлїе вистїар вни нѣст дрѣжал тѣчїю дѣла господска, анѣ ест прнтеснѣ код таѣ и дѣла болѣрнини вт Лазѣре тере ш ест дрѣжал въ силост нм, ꙗкоже нѣкое болѣри велицн и можницн.

Ѧ потом, къда ест бнл сѣда, въ дѣнїе господство ми, а Пъдѣре пехарник и братѣдѣ емѣ, Мнѣаил и Стоика и Прѣда вт Лазѣре, вни сѣт прншел пред господства ми ѣ днѣдан, тере се ест жаловѣл и плакал како нм сѣт прнтеснѣет Нѣкѣла вистїар и Баснлїе вистїар и дела нѣ половинѣ за село вт Дѣдѣлещи без пѣт и без

правостіе и показав пред господства ми 8 диван и кннгѣ Мнхунев воевод, в лѣт хзпз по шчна вт Дедзлещи за прѣх и за встал. Бѣ том господство ми съм гледал и сѣднл по правд и по закон със въснхуми чьститнми правителїи господство ми. И видѣхом господство ми и прочетал и кннгѣ варошолов Трѣгшорѣ за велнка сведенїе със мношн добри людїе, старн варошани, написани по нме въ кннгѣ сѣдцѣ със вї прѣгарн вт варош господства ми вт Трѣгшор и Крѣстѣ и Нѣгѣл, синѣ Мнхунев и Драгѣл и Манолѣ нже сѣт въснх на черкени избрана и стар Фѣтѣл и Бога кѣщцѣ и стар Ялѣл и Ілїе пѣхарник и Стѣннслае чѣшшл, тере сѣт сведетелствовал въснх варошанин със кннга им прѣд господство ми със дѣшамн нх, како сїм дѣдїнѣ дѣла им вт Дедзлещи, половннѣ за село, нже се сѣт бнл продал Мнхунев воевода, нже Некѣлев внстїар, нже ест възнима болѣри вт Лазѣри вт нкто нн еднн новцѣ, анѣ ест бнл нѣкое шчннѣ прнтеснѣла за Некѣла внстїар и за братѣм си Васнлїе внстїар без работ, шце тѣкмо въ шлост. И добро съм истннствовал и господство ми със въс диваном, како ест волѣрим вт Лазѣре за дѣдїнѣ без нн еднн смѣшенїе със ннхго.

Сего радї, дадох съм господство ми сѣсем господство ми Пѣдѣрек пѣхарник, синѣ Татѣлов постелник и Мнхунев и Стойкае и Прѣдек синови Прѣѣслов вт Лазѣре, шкоже да мѣ ест шчннѣ и вечннн 8 Дедзлещи вт код Трѣгшор половннѣ за село със въс ходоком и вт през въсом хотаром шчннѣ дѣдїнѣ да сїм дрѣжит със добро мирно шнн и синовом и внѣком и прѣвншчедом и не вт кождо непотѣкновеом, порнзмо господство <ми>³.

Сеже ше и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѣпан Хрнѣѣ великїи бнл Кралевскїи и жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Гнлгорїе вел лнгуѣѣт и жѣпан Дѣмнтрѣ Дѣдѣскѣл вел внстїар и жѣпан Прѣда вел спатар и Неделко вел ключар и жѣпан Васнлїе Пандѣр вел столник и жѣпан Кѣзннка вел комнс и Бѣчнна вел пѣхарник и жѣпан Костанднн велнкїи постелник. И исправник, Гнлгорїе велнкїи лнгуѣѣт.

Сеже ю намазах, аз Лепѣдат лнгуѣѣт, въ настолии градѣ Бѣкѣрещи, мѣсеца юнїе 8ї дннн, неделѣ, въ днѣ свѣтаго апостола Іуды, брата господннн и вт Ядама даже до нннѣ, теченїе лѣтом въ сего писанїе, въ лѣт хзрма, лѣта господннн ххлс.

† Іw Матею воевода, милостїю божїю господннѣ.

Іw Матею воевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă dămnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Pădure paharnicul, fiul lui Tatul postelnicul din Lazuri și Mihai și Stoica și Preda, fiii lui Pîrvul, fratele lui Tatul și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină și vecini în sat în Dedulești, de lîngă Tîrgșor, din județul Prahova, însă jumătate de sat, care este ocina aleasă și hotărnicită dinspre partea domnească, pe care a cumpărat-o Mihai voievod de la Nastea cel bătrîn, din cîmp și din pădure, și din apă și cu vecini și din vatra satului, de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că este ocina lor veche și dreaptă, dedină, cumpărată de bunica lor, Țupanița Caplea și de sora ei, Neacșa, de la Barbul, pentru 8 500 aspri de argint gata, încă din zilele vechi, de demult. Pentru că satul Dedulești de lîngă Tîrgșor, jumătate de sat a fost al boierilor din Lazuri, Tatul și fratele său, Pîrvul, mai sus spuși, iar cealaltă jumătate de sat din Dedulești a fost a lui Nastea cel bătrîn din...², tatăl lui Sima vătaful, a lui de moștenire.

Apoi, cînd a fost în zilele lui Mihai voievod, el a vîndut partea lui din sat din Dedulești răposatului Mihai voievod. Deci după aceea, Mihai voievod,

domnia lui a hotărnicit acea jumătate de sat dinspre partea boierilor din Lazure, de a pus pietre și semne, cum este obiceiul.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Radul voievod, iar Necula vistierul și fratele său, Vasile vistierul, ei au cerut acea parte domnească de la Radul voievod, jumătate de sat, de le-a dat-o s-o stăpânească ei pentru slujba lor dreaptă. După aceea, Necula vistierul și Vasilie vistierul, ci n-au stăpinit numai partea domnească, ci au cotropit lângă aceea și partea boierilor d'n Lazuri, de au stăpinit-o cu sila, ca niște boieri mari și puternici.

Iar apoi când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Pădure paharnicul și verii lui, Mihai și Stoica și Preda d'n Lazuri, ei au venit înaintea domniei mele în divan, de s-au jeluit și s-au plîns că le-au cotropit Necula vistierul și Vasilie vistierul și partea lor, jumătate de sat din Dedulești, fără cale și fără dreptate. Și au arătat înaintea domniei mele în divan și cartea de pîră și de rămas a lui Mihnea voievod din anul 7087 pe ocina d'n Dedulești.

Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și am citit și cartea orașului Tîrgșorul de mare mărturie, cu mulți oameni tîni, orășeni bătrîni, scriși pe nume în cartea sudețului cu 12 pîrgari d'n crașul domniei mele din Tîrgșor și Cîrstea și Neagul, fiul lui Mihai și Dragul și Manole, care sînt toți la roșii aleși și Fătul cel bătrîn și Boga negustorul și Albul cel bătrîn și Ilie paharnicul și Stănilav ceașul, de au mărturisit toți orășenii cu cartea lor înaintea domniei mele, cu sufletele lor, că această dedină, partea lor d'n Dedulești, jumătate de sat, n-a fost vîndută, nici lui Mihai voievod, nici lui Necula vistier, nici n-au luat boierii d'n Lazuri de la nimeni nici un ban, ci a fost o ocină cotropită de Necula vistierul și de fratele său, Vasilie vistierul, fără treabă, așa, numai cu sila. Și bine am adevărit și domnia mea cu tot divanul că este de moștenire a boierilor d'n Lazure, fără niciun amestec, cu nimeni.

De aceea, am dat domnia mea slugilor domniei mele Pădure paharnicul, fiul lui Tatul postelnicul și Mihai și Stoica și Preda, fiii lui Pîrvul din Lazure, ca să le fie ocină și vecinii din Dedulești, de lângă Tîrgșor, jumătate de sat, cu tot venitul și de peste tot hotarul, ocină, dedină să și-o stăpânească cu bună pace, ei și fiii și nepoții și strănepoții și de nimeni neatins, după porunca domniei <mele>³.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescu mare vistier și jupan Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Pe care am scris-o eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna iunie 19 zile, diuminecă, în ziua sîntului apostol Iuda, fratele domnului și de la Adam pînă acum, cursul anilor, la această scriere, în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <m.p.>

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 26 886. Orig., perg. (35×53), pecete timbrată. Cu o trad. din 1898.

¹ Omis.

² Loc alb.

³ Loc rupt.

Moșia mînăstirii Vărbilău i Poiana ot sud. Saac.
Zapis pentru această moșie leat 7144 <1636 iunie 20>.

† Adică eu Negoită i brăt Manea, sinovii monah Zahariț ot Poiana, scris-am acest zapis al nostru acestor oameni. . . ¹ Lupului și lui Pană pentru că au cumpărat al lor moșie partea dă un moș jumătate dă la noi, că au fost zălogită dă moșii lor la moșii noștri iar acum au plătit dă la noi că au fost tot cît au fost cu dreptul. Deci am dat zapisul nostru la mîna lor, ca să-și ție a lor moșie cu bună pace și ei și feciori lor în veac. Și nici să mai aibă nevoe de noi, nici de feciori noștri, nici de rudeniia noastră.

Arh. St. Buc., M-rea Mărgineni, VIII/2. (nr. 1) Copie. Altă copie ibidem ms. 454, f. 125v, după care s-a luat data.

¹ Loc alb.

† Adică Vlad, sinū lu Crăstian ot Loloești, scriu și mărturisescu <cu> acestū al noastru zapis cum să să ști că i-am vîndut vornecului Iordachi o jumătate de pogon din dēl Cherbi cu locul de supt însele di <re>ptu ughi 3 gata.

Și la cistă tocmeală fost-au mulți oameni buni, anumeni: Drăghici ot Cherba i Negre i neguțătorul ot Gherghița și Mirce ot Mihăilești i Crăsti ot Ciociani, Dragumir fecior lu Mălai Rece și Radu lu Cocoș ot Crîngu. Și pîntru mai mare credință pusu-me-m și degetul.

ИНС МѢСЕЦА ЮНІЕ КЪ ДАНЫ ВЪ ЛЕТЪ ХРМД.

† Vlad.

Arh. St. Buc., Mîtrop. Ț. Rom., LXV/9. Orig., hirtie (22 × 17).

† Многостією божією, Іу МЛТЕН БАСРАБА ВОЕВОДИ И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЕ <ПОВЕЛѢНІ> И ГОСПОДСТВА МИ Balii ot Star Chiojd ca să hie volnic cu această carte a dumnii méle de să ție toată partea Ancăi, soacra Bunii, de ocină den Star Chiojd despre tot hotarul oarecît se va alége, pentru că această parte de ocină ot Star Chiojd fost-o-au vîndut Bunea și cu muiarea lui, Dobra, fata Ancăi, slugii domnii méle Balii ot Star Chiojd za 950 de bani gata, acuma în zilele domnii méle. Și tot au ținut cu pace o jumătate de an.

Iar cînd iaste acum se scoală Anca cu pîră. Ș-au venit den Țara Ungurească că să lépede banii Balii și au venit de față înaintea domnii méle în divan. Deci într-acéia domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége, cu toți cinstiții dregătorii domnii méle și am dat domnia mea că deaca vréme ce șed într-altă țară nu vor să-ș vie la moșie, domnia mea m-am milostivit de-am dat și am miluit pre sluga domnii méle pre Balea logofătul, ca să ție acea parte de ocină den Star Chiojd, ca să-i hie lui de <moș>ie ¹ și

ohabnică în tveci, iar ei de nu să vor <în>¹dura de moșie să vie în<apoi>¹ la moșie și să...¹ să nu fie, că așa... <ju>¹ decat domnia mea. Инако нѣст, по реч господство мн.

И исправник, сам реч господства мн,

Пис оу Бѣкѣреци, юнїе кѣ дани, в лѣт хЗрмд.

† Іу Матею вшеквада, мноостїю божїю господинѣ.

Іу Матею коекод <м.р.>

Muzeul de istorie Ploiești, nr. 1 409. Orig., hirtie (27 × 22). pecete timbrată.

¹ Loc rupt.

313

1636 (7144) iunie 20.

† Мноостїю божїю, Іу Матеу Басараба коекодї н господинѣ. Дават господство мн сїю повеленїа господства мн слѣгѣ господства мн Dumitru copilul din casa domniei мѣле, ca să fie volnic cu această carte a domniei мѣле și cu sluga domniei мѣле, по име...¹ să caute să-și prinză un țigan anume Pădure, care țigan au fugit și au furat și un cal.

Deci să-l caute, să-l prinză, veri să l-ar afla în țigănie domnească, veri boeréască, veri călugăréască, tot să fie volnic cu cartea domniei мѣле a-l lua cu tot ce va avea să-l ducă la casa lui.

Derept aceaia și voi, săténilor, unde se va afla acest țigan, au sat domnescu, au boerescu, veri călugărescu, încă să căтаїи să сăriїи să prinдеїи acest țigan, să-l даїи în мїна slugii domniei мѣле.

Iar să nu va găsi pre Pădure, să fie volnic sluga domniei мѣле să apuce pre frate-său cum mai curїнд, fără зăбавă și de căтрă nimenеle opréală să n-aibă, naintea căрїїи domniei мѣле. Инако да нѣст.

И исправник, сам реч господство мн.

Пис юнїе кѣ дани, лѣт хЗрмд.

† Іу Матею вшеквада, мноостїю божїю господинѣ.

Іу Матею коекод <м.р.>

Bibl. Acad., СХСХVI/197. Orig., hirtie (28 × 19), pecete inelară, aplicată.

¹ Loc alb.

314

1636 (7144) iunie 20, București.

† Мноостїю божїю, Іу Матеу Басараба коекода н господинѣ вѣсон земли Зггровлахїнское. Дават господство мн сїю повелѣнїи господства мн слѣгѣ господства мн Станчул катахѣла шт Превтеци н сѣс синови си, елицеже Богѣ даровах, якоже да мѣ ест учинѣ с Фїани, вѣ сѣдство Блхѣов, шт дел Бонков половини за ѣжа, шт поля н шт шѣм н шт вод н шт седалицие селов н шт по вѣс хотаром каре елика се хтет избрат, <п>¹онеже ест бнл покѣпна Станчул вѣтахѣла сїа више речена учинѣ шт на Бонко шт Фїани н шт на жѣна его, Бнша, за хѣ аспри готови, ннїѣ вѣ дани господства мн н сѣс запис за проданїе шт рѣка Бонков сѣс мнози волѣри н добри людїи сведїтели вѣ запис. И кѣда ест хотѣл Бонко да продан

348

сѣа ѡчинъ, ѡн испрѣво въспраша по всѣхъ поряденїа его и по вснхъ мегїашїн и сѣседї ѡт ѡкрѣстѣ мѣстом и нїхто нѣст се ѡврѣтал да покѣпит, развѣ тѣчїю сѣсга господства мн Станчюа батахѣа. И въс дрѣжала със добро мнрно.

И потомъ, къда внст през нѣколко врѣме, пакнже ннѣ въ дѣни господства мн а Бонко ѡн скочна прѣхъ рекѣши како нѣст вна продаа ѡт добро волѣ его, ннже ест вна сѣтворна ѡн запис на рѣк Станчюа батахѣа, нѣ ест вна сѣтворна снаост. Таже прїндет предъ господства мн ѡ великїн дван терѣ сѣпрѣши се за лицѣ. Въ томъ, господство мн сѣмъ гледахъ и сѣдїхъ по правдѣ и по законъ кѣпно със вснхъ мн почтенїа правнїтанъ господства мн и прочнїтанъ господство мн ѡ дван записѣа Бонков нѣст проданїе и свѣдѣтелствоваа предъ господства мн мнози добри людїн и болѣри которїн внст на ѡстроенїа нмъ, по нме: Бѣаѣашъ юзбаша и Радѣа армаш и Тѣдоран ѡт Гергнїа и прочїн како ест вна продаа Бонко сѣа ѡчинъ ѡт добро волѣ его а ѡн въс прифатна бѣха. Таже, въ томъ, господство мн дахъ Бонков и законъ вї мегїашн по рѣвашъ господскн, на нме: ѡт Кѣчѣлацн, Ннстор и ѡт Тѣнкѣбешн, Манѣ и Брѣвѣ и Крѣчюн и Драцюа и ѡт Доброцїн, Ѣфтемїн юзбаша и Бонславъ кѣлѣраш и ѡт Гергнїа Бѣаѣашъ юзбаша и Тѣдоран, тѣст Датко, и ѡт Добрншѣцн, Мардарїе и ѡт Фїанн, Хїера и ѡт Прѣвтецн, Радѣа кронторѣа, ѡкоже да заклекъ Бонко със сїн внше реченн людїн клетовцн, како нѣст вна продаа сѣа ѡчинъ ѡт добро волѣ его, нѣ ест сѣтворна снаост Станчюа батахѣа. Въ томъ, Бонко, ѡн нѣст могаѣ да прифатнтї ѡт законъ никакоже, нѣ ест ѡстал ѡт законъ и ѡт сѣжденїе, ѡкоже еднн чѣловекъ лѣкав и лѣжанкъ како по много трѣбѣс и метѣхъ да не нматъ въ вѣкъ.

<Г>его радї, дахъ и господство мн Станчюа батахѣа ѡкоже да ест емѣ сїа внше речена ѡчинъ ѡт Фїанн, ѡчинъ дѣдїно и въ хѣабъ емѣ и снновомъ и внскомъ и прѣвнѣчетомъ въ вѣкъ и не ѡт когождо непоколѣбннмъ порнзмомъ господства мн.

<Г>еже и свѣдѣтелїн поставнхомъ господство мн: жѣпанъ Хрнза великїн банъ Кралевскїн и жѣпанъ Гангорїе велъ логофетъ и жѣпанъ Ывашко велъ дворннкъ и жѣпанъ Дѣмнтрѣ велъ внстїаръ и Прѣда великїн спатаръ и Неделко велъ ключаръ и Баснлїе велъ столннкъ и Бѣзннка велъ колннс и Бѣчнна велъ пѣхарннкъ и Костанднн великїн постелннкъ. И исправннкъ, велъ лѡгѡфетъ.

И азъ, Дѣмнтрѣ логофетъ, напнсахъ къ настолнн градъ Бѣкѣрешї, мѣсеца юнїе кѣ дѣнн и ѡт Ыдама даже до нннѣ, въ сего пнсанїе, теченїа лѣтѡмъ въ лѣтъ хрїмъ.

† Іу Матею кѡекуда, мнлостїю божїю господннхъ.

Іу Матею кѡекуда <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stanciul vătaful din Preotești și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Fiani în județul Ilfov, din partea lui Voico jumătate de funie, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Stanciul vătaful această ocină mai sus spusă de la Voico din Fiani și de la femeia lui, Vișa, pentru 2 000 aspri gata, acum în zilele domniei mele și cu zapis de vînzare de la mîna lui Voico, cu mulți boieri și oameni buni martori în zapis. Și cînd a vrut Voico să vîndă această ocină, el a întreat mai întîi pe toate rudele lui și pe toți megiașii și vecinii din jurul locului și nu s-a aflat nimeni să cumpere în afară de sluga domniei mele Stanciul vătaful. Și a tot stăpînit cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost peste cîtăva vreme, iarăși acum în zilele domniei mele, iar Voico, el a ridicat pîră, spunînd că n-a vîndut de bunăvoia lui, nici n-a făcut el zapis la mîna lui Stanciul vătaful, ci i-a făcut silă. Astfel au

venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrît de față. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate, și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea în divan zapisul lui Voico de vînzare și au mărturisit înaintea domniei mele mulți oameni buni și boieri, care au fost la întocmirea lor, anume: Bulăiaș iuzbașa și Radul armașul și Tudoran din Gherghița și alții, că a vîndut Voico această ocină de bunăvoia lui, iar el tot a apucat biha. Astfel, întru aceea, domnia mea am dat lui Voico și lege 12 megiași pe răvaș domnesc, anume: din Cuciuța, Nistor și din Tîncăbești, Manea și Birzeu și Crăciun și Dragiul și din Dobroți, Eftimie iuzbașa și Voislav călărașul și din Gherghița, Bulăiaș iuzbașa și Tudoran, socrul lui Datco și din Dobrișăști, Mardarie și din Fiani, Hiera și din Preotești, Radul croitorul, ca să jure Voico cu acești mai sus-spusi oameni jurători că n-a vîndut această ocină de bunăvoia lui, ci a făcut silă Stanciul vătaful. Întru aceea Voico, el n-a putut nicicum să se apuce de lege, ci a rămas de lege și de judecată, ca un om înșelător și mincinos, ca mai multă treabă și amestec să nu aibă în veac.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele Stanciul vătaful, ca să-i fie această mai sus-zisă ocină din Fiani ocină, dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veac și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Ivașco mare vornic și jupan Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic, și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna iunie 20 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144 (1636).

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod (m.p.)

Bibl. Acad., CLXXXII/13. Orig., perg. (48 × 26), pecete timbrată, căzută.

¹ Omis.

† Многостією <божією>¹, Іу Матею воевода и господинъ въсон земле Зсгг-рроралахінское, вѣск велкаго и прѣдобраго, стараго по<ко>нниоумѣ Іу Басараба воевода. Дават господство ми сіе повеаѣніе господства ми слѣг господства ми Стонкѣв лугвѣт вт Бѣтнеци, вт сѣдство Мшш<чел> и Пад<срѣц> и със синови си, еанцеже Богъ даровахъ, іакоже да мѣ ест вчинѣ ѣ село Бѣтнеци, понеже ест покѣпна слѣг господства ми Стонка лугвѣт ндин ние вт на Стан граматнк вт дол хотар мѣсток със кръста за ч аспри. И пак ест кѣпна Стонка лугвѣт една лнеаде въ Оуста Бсрѣанелор, дел Мѣнкѣв, за ѣ аспри. И пак ест кѣпна Стонка лугвѣт едни ние ѣ Криениъ код балтъ вт на Стан, синъ Шерѣѣ, за ѣ аспри. И пак ест покѣпна Стонка лугвѣт едни ние на Чирвенов вт дол водіинцев вт на Стан за ѣ аспри. И пак ест кѣпна Стонка лугвѣт една лнеаде въ Оуста Бсрѣанелор подлѣ със дел Мѣнкѣв вт на Радѣл кожокар и за синъ его Дрѣгѣш за ч аспри. И пак ест кѣпна Стонка лугвѣт едни ние на глак изѣлов, мѣждо изѣ

wt на Радѣла кожокар, за ѿ аспри. И пак ест покѣпна Стонка лѡгѡфѣт един ние ѡ Балѣ Кѡкѣв, на гѣвна попев, за ѿ аспри. И пак ест кѣпна Стонка лѡгѡфѣт един ние ѡ Дѣла Болдев, въ Ѥврѣшеи Плопнаор, wt на Радѣла кожокар, за ѿк аспри. И пак <да>¹ ест Стонкѣв лѡгѡфѣт един ние ѡ Грохотниш, еже ест кѣпна wt на Радѣла кожокар, за ѿ аспри. И пак покѣпна Стонка лѡгѡфѣт един ние ѡ Грохотниш wt на Радѣла Тѡртман за ѿ аспри. И пак ест кѣпна Стонка лѡгѡфѣт един ние код иѡѡ, дел Бѣдникѣв н Мѣлаев, вѣсаѡ, колнка ест по иѡѡ, wt на Нѣга, дѣщера Мѣлаев н над синѣ еи Радѣла, за ѿ аспри. И пак ест кѣпна Стонка лѡгѡфѣт един ние код дол хотар wt на Крѣчи н за ѿп аспри. И пак ест кѣпна Стонка един ние ѡ Грѣю въ Ѥврѣшии Оурѣкѣв, въ лиц, wt на Мѣниѣ н wt на синѣ его Радѣла, вѣс, н дрѡг ние ѡ Балѣ Кѣщев, колнка ест дрѣжал Мѣниѣ въ лиц, вѣс, н ливадѣ wt на Шипоцѣла, дел Мѣниѣв, вѣсаѡ. И пак дел Мѣниев за междо иѡѡ, wt гор за водѣнице, за ѿ <аспри>¹. И пак ест кѣпна Стонка един ние прѣз рѣкѡ, въ лиц н сѣс един шѣлаков сладко wt на Іѡн Бѡрцоюла за. . . ² аспри н ещезе въ дѣни Шѣрбан воевода, къда ест вна дешѡгѣвна Тавѣр мещер.

И пак да ест Стонкѣ лѡгѡфѣт една винограду ѡ дѣла Брѣнѣшелѡр еже ест кѣпна wt на Бѣлборѣ за ѡгѡ аспри готови н сѣс шчинѣ ѡ село, wt дел Бѣрканое н жѡпанцев Бонкѣв половина ³ дѣлницѣ, понеже ест покѣпна Стонка лѡгѡфѣт сѣе дѣлницѣ еже вше рѣѡ wt на сѣе дѣлницѣ еже вше рѣѡ wt на Бѣркан н на жѡ<па>¹ницев его, Бонка н wt на синови емѡ Некѡла н Радѣла за ѡѣт аспри готови, пакже да <ест>¹ емѡ винограду без винѣрчи. И продадох Бѣркан н жена его, Бонка н синови емѡ, Некѡла н Радѣла, за негов добро волю. Ещезе сѣт вна тогда свѣдѣтели на нмѣ: wt Брѣнѣши, поп Радѣла н Негрѣ н Некѡла н Дан.

Сего ради дадох н господство ми слѡг господства ми, Стонкѣ лѡгѡфѣтн пакже да <ест>¹ емѡ сѣе шчинѣ, еже вше рѣѡ, н винограду въ шѡбѣ н синови си н вѣшком н прѣвночетом н не wt некогождѣ непоколѣвемѡ, поризмѡ господства ми.

Сеже н свѣдѣтели поставѣем господство ми: жѡпан Хризѣ великѣи ван Жнаскѣи, жѡпан Ивашко великѣи дворник, жѡпан Гангорѣ вел лѡгѡфѣт, жѡпан, Дѡмитрѡ вел вѣстѣар, жѡпан Прѣда вел спатар, Басалакѣ, вел стѡлник н Бѣз<н>¹ка вел комс н Бѣчина вел пѣхарник н жѡпан Костанди великѣи постелиник. И исправник, Гангорѣ вел лѡгѡфѣт.

Испса аз, Кален спѣдѣю въ настоли граду ѡ Бѣкѡрѣши въ мѣсеца юниѣ кѣ дѣни wt Идама до нинѣ теченѣ лѣтом, въ лѣт ѡрмѣ.

† Іѡ Матѣю ввекѡда, мнлостѣю божѣю господниѣ.

† Din mila <lui Dumnezeu> ¹, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, slugii domniei mele, Stoica logofătul din Bătiești, din județul Mușcel și Pădureț și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în satul Bătiești; pentru că a cumpărat sluga domniei mele, Stoica logofătul, un ogor de la Stan grămăticul din hotarul de jos al locului cu crucea, pentru 90 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul o livadă la Gura Buruianilor, partea lui Mănică, pentru 100 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor la Crivină lîngă baltă, de la Stan, fiul lui Șerbu, pentru 80 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor la Roșii, din jos de moară, de la Stan pentru 50 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul o livadă la Gura Buruianelor, alături cu partea lui Mănică, de la Radul cojocarul și de la fiul său Drăguș, pentru 200 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor la capul iazului, între iazuri, de la Radul cojocarul, pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor în Valea Caselor, la aria popei, pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Stoica

logofătul un ogor, în Dealul lui Boldea, la Obîrșia Plopiilor, de la Radul cojocarul, pentru 120 aspri. Și iarăși <să>¹ fie lui Stoica logofătul un ogor în Grohotiș, pe care l-a cumpărat de la Radul cojocarul, pentru 90 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor, la Grohotiș, de la Radul Turtiman, pentru 80 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor lângă iaz, partea lui Bădică și a lui Mălai, toată, cât este pe iaz, de la Neaga, fiica lui Mălai și de la fiul ei, Radul, pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor, lângă hotarul de jos de la Crăciun, pentru 180 aspri. Și iar a cumpărat Stoica un ogor în Gruiu, la Obîrșia lui Ureche, în față, de la Mîinea și de la fiul lui, Radul, tot, și alt ogor în Valea Casei, cât a stăpînit Mîinea în față, tot, și livada de la Șipoțel, partea lui Măinea toată. Și iar partea lui Mîinea dintre iazuri, din sus de moară, pentru 560 <aspri>¹. Și iar a cumpărat Stoica un ogor peste rîu, în față și cu un măr dulce de la Ion Burțoiul, pentru...² aspri și încă în zilele lui Șarban voievod, cînd a fost deșugubina lui Tabăr meșterul. Și iar să fie lui Stoica logofătul o vie în dealul Vrăneștilor, pe care a cumpărat-o de la Bulborea, pentru 3800 aspri gata și cu ocină în sat, din partea lui Bărcan și a jupanitei Voica, jumătate³ delnița pentru că a cumpărat Stoica logofătul această delniță, care este mai sus spusă, de la Bărcan și de la jupanita lui, Voica și de la fiii lui, Necula și Radul, cu 2300 aspri gata, ca să-i fie via fără vinărici. Și au vîndut Bărcan și femeia lui, Voica și fiii lui, Necula și Radul, de a lor bunăvoie. Încă au fost atunci, martori, anume: din Vrănești, popa Radul și Negrea și Necșul și Dan.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele Stoica logofătul, ca să-i fie această ocină, care este mai sus zisă și via de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Jiului, jupan Ivașco mare vornic, jupan Gligorie mare logofăt, jupan Dumitru mare vistier, jupan Preda mare spătar, Vasalache mare stolnic și Buzi<n>¹ca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Calen spudeiu, în cetatea de scaun, în București, în luna iunie 20 zile, de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XCIII/13. Orig., hirtie (41 × 28), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1743. Altă trad. ibidem, ms. 130, f. 528v—529.

¹ Omis.

² Loc alb.

³ A fost scris întii: „ѦАНѦ“ (o), apoi corectat de aceeași mină „ПОЛОВИНА“ (jumătate).

† Adecă eu, Andrei spatarul, sinu Vladului logofătul Rudeanul, scris-am acesta al meu zapis, ca să hie de bună credință la mîna lu Dumitrașco clucerul den Spinéni, fratele lu Mihai spatarul, ca să se știe, cîndu au fost acuma, în zilele domnu nostru Io Matei Basaraba voevod, noi am avut piră amîndoi, împreună și cu frații miei, pentru satul Futeștii despre Mostiște de lângă Curătești, den județul Elh<ov>, că așa am zis noi că iaste al nostru de la părinții noștri și am mersu de față la divan. Deci Dumitrașco clucerul, el ș-au scos cărțile bătrîne pre Futești și s-au aflat ai lui și am rămas noi de lege den divan și ș-au făcut și cărți de rămas.

Iar apoi, Dumitrașco clucerul, el au făcut satul schimbător, pentru căci i-au fost departe de casă și preste mînă: cine-i va da alt sat, să-i dea satul Futeștii. Deci eu, fiindu mai volnic într-acel sat, eu nu m-am îndurat de sat și de moșie, ce am făcut tocmeală, de i-am dat eu satul Vîrbița jumătate, sudstvo...¹ cu tot venitul den cîmpu și den pădure și den apă cu vad de moară și den vii și cu rumânii și den șederea satului și despre tot hotarul cît se va alége și i-am mai dat și ughi 120, iar Dumitrașco clucerul, el mi-au dat satul Futeștii, însă partea lui toată despre tot satul 2 părți, cu tot venitul despre tot hotarul și cu rumânii cîți au fost de moșie și cu hotarale și sémnele satului, cum scrie în zăpissul lui, carele l-au făcut la mîna mea, sat pentru sat și rumâni pentru rumâni și cu acești bani.

Și am făcut schimbu noi de a noastră bunăvoe, ca să-i fie și lui de moșie și mie cu pace în veacu. Și mi-au dat și cărțile cele bătrîne de moșie și de pîră la mîna mea. Iar de se va mai apuca cu pîră de acest satu Futeștii, să aibă a purta el pîră, că așa ne-am tocmit.

Și au fost și alți boiari mărturie carii-ș vor pune mai jos pecețile și iscala lor.

Aceasta am scris și mi-am pus și eu pecetea și iscala mea mai jos ca să să crează. Pis u București, iunie a 21-a dni, văleat 7144 <1636>.

Andrei vtori clucer <m.p.>

Tudor spudei <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XXXI/5. Orig., hirtie (41,5 × 29), pecete inelară, plicată. Copie ibidem, ms. 128, f. 537.

¹ Loc alb.

† Adecă eu, Dumitrașco clucerul den Spinéni, feciorul jupînésii Marăi, fratele lu Mihai spatarul, scris-am acest zăpis al mieu, ca să fie de bună credință la mîna lu Andrei spatarul, feciorul Vladului logofătul Rudeanul, ca să se știe cum, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Matei Basaraba vovod, avut-am eu pîră cu Andrei spatarul și cu frații lui pentru satul Futeștii de pre Mostiște, de lîngă Curătești, în județul Elh(ov), că zicea Andrei spatarul că iaste satul al lor de la părinții lui. Deci am mersu de față la divan și am scos cărți bătrîne pre Futeștii și au rămas Andrei spatarul de lége și am făcut și cărți de rămas.

Iar apoi, căci mi-au fost satul Futeștii departe de casă și preste mînă, eu l-am făcut schimbător: cine-mi va da alt sat, să-i dau satul Futeștii. Într-acéia, Andrei spatarul, fiind el mai volnic, nu s-au îndurat de moșie, ce ne-am tocmit de a noastră bunăvoe de i-am dat satul Futeștii, însă partea mea toată, despre tot satul 2 părți, cu tot venitul și den cîmpu, pădure, apă și den baltă și cu rumânii, cîți au fost de moșie și den șederea satului și cu viile.

Și hotarale satului, sémnele, încă să se știe: de cătră Curătești, den Mostiște pînă în Fîntîna Săracului și pren Valea cu Perii, la deal, în Gorganul Stelii, de ci(a), în Lacul Stoi, pînă în drumul Icoanii, la Casa de Milă.

Iar Andrei spatarul, el mi-au dat satul Vîrbița jumătate, cu rumânii și cu tot venitul despre tot hotarul și ughi 120, sat pentru sat și rumâni pentru rumâni și acești bani.

Și am făcut schimbu de a noastră bunăvoe ca să-i fie și lui moșie și mie cu pace în veac. Și i-am dat și cărțile cele bătrîne și cele de pîră la mîna lui.

Iar de se va mai apuca cineva cînduva de acest satu să port eu pîra, că așa ne-am tocmit.

Și au fost și alți boiari mărturie, carii-ș vor pune mai jos peceteile și iscala lor.

Aceasta am scris și mi-am pus și eu pecetea și iscala mea, ca să să crează. Pis u București, iunie 21 dni v leat 7144 <1636>.

Eu Dumitrașco cliucer <m.p.>

Tudor spudei <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitroș. Ț. Rom., XXXI/4. Orig., hîrtie (31×28), pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 128, f. 536v—537.

EDIȚII, Sacerdoțeanu, *Tudor spudei*, 642—643. Foto ibidem, 648.

318

1636 (7144) iunie 23.

† Многостією вожією Іо Матен Басараба воеводі и господниъ всен земли .Зггровлахіскін. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми волеѣс господства ми Bunii logofătul de la vistiirile și cu feciorii lui, cîți-i va dăruî Dumnezeu, ca să fie în pace de acum înainte de cătră...¹ și de cătră Marco și de cătră Simca și de cătră feciorii lor și de cătră toți oamenii lor, mai mult val să nu aibă, pentru niște moșie den Grădiște, ce au zis că au și ei acolea în sat, pentru că acești oameni ce scriu mai sus fost-au venit într-un rîndu înaintea domnii méle, de au cerșut voe ca să meargă să tragă moșiia de la Grădiște, să vază cîți stînjei sîntu, ca să iasă și moșiia lor. Deci într-acéia, domnia mea am trimis pre Stan al doilea portar să tragă toată moșiia Grădișténilor și o au tras. Deci cîți stînjei se-au ales, socotitu-se-au toți oamenii cărele cu cine iaste în fune și care cu cine înparte moșiia. Și deaca s-au scris oamenii toți pre nume, iar acestor oameni ce scriu mai sus, nu li se-au ales nimica moșie, căci că n-au avut.

Apoi preste cîtáva vréme, ei nu s-au lăsat nici așa, ce iar au venit în pîră înaintea domnii méle cu Bunea logofătul pre cuventele unor oameni. Și așa pîrăia ei în divan, cum sînt casele Bunii logofătul pre moșiia lor. Deci într-acéia, Bunea logofătul spus-au în divan cum acea moșie și cu rumâni, de cînd o au fost cumpărat tată-său Dumitru dvornicul, den zilele lu Mihai voevod, ei nici au mai ținut moșie acolo în sat în Grădiște nici au mai mersu pînă au fost Dumitru dvornicul viu, să zică că au moșie acolo în sat, nici nimic. Într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre lége direaptă, împreună cu toți diregători ai domnii méle și le-am dat domnia mea ca să-și ia 12 boieri, să le caute de moșii. De vor alége că au și ei moșie acolo, ei să și-o ție și de vor fi și casele Bunii logofătul pre locul lor, încă să le spargă. Iar ei nici într-un chip n-au putut ca să ia boieri. Deci, văzîndu domnia mea că boieri nu vor să ia, cărți încă nu au și altădată de atîta vréme n-au mai ținut pînă acum, dat-am domnia mea boiarinului domnii méle Bunii logofătul ca să-și ție moșiia cu bună pace, cum o au ținut și tată-său Dumitru dvornicul, mai mult alt val să nu aibă, ce să-i hie moșie și coconilor lui în veac, că se-au pîrît de față și au rămas acei oameni de lége, ca mai multă treabă să nu aibă.

И не вт кождо непоколѣбном да нѣст.

Сеже и свидѣтелие положиху господство ми: жшпан Хризѣ вел ван Кра-
левски и пан Івашко вел дворник и жшпан Гангортіе вел логофет и жшпан Дшмитрѣ
вел внстІар и жшпан Преда вел спатар и жшпан Недѣлко вел ключар и жшпан Басиліе

БЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН БЪЗНИКА БЕЛ КОМИС И ПАН БЪЧНИА БЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОСТАНТИН
БЕЛ ПОСТЕЛНИК И ИСПРАВИК БЕЛ ЛОГОФЕТ.

И аз, ТѢдор спѣден, мазах ѿ вест рекше БѢКЪРЕЦИ, мѣсеца юніе кѣ дѣни
и вт ѿдама в лѣт хѣрма.²

† Іу Матен воевода, мностію божію господнѣ.

Іу Матен воевода <м.р.>

Bibl. Acad., CLXXXI/88. Orig., hirtie (42 x 29), pecete aplicată, căzută.

¹ Loc alb.

² „Iată martorii am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic, jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am însemnat în orașul numit București, luna iunie 23 zile și de la Adam în anul 7144“ (1636).

319

1636 (7144) iunei 23, București.

† Мностію божію, Іу Матею воевода и господнѣ вѣсом земле Угр-
рорвлѣхѣнское вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, поконномѣ Іу Басараба вое-
вода. Дават господство ми сію повеелѣнію господство ми Иліек синѣ поп Шѣр-
банов вт Изворани вт сѣдство Мѣшчелѣ и сѣс синовн си, еици Богѣ даровахѣ,
якоже да мѣ ест вчинѣ ѿ Изворани една половинѣ за дѣлницѣ, али вт дѣл-
ницѣ Іушов вѣкарюл вчинѣ без вечни вт полю и вт шѣм и вт вод и вт дѣл
и вт седалеци селов вт пѣсхѣдѣ, вѣри елика се хѣтет извѣрат вт по вѣсом
хотаром, понеже повѣратни се сѣт Юврга, синѣ Стахѣек вт Питеци сѣс Іане,
синѣ поп Шѣрбанов вт Изворани, тѣре ест даровал Юврга по братом си Иліе
сѣс сіа половинѣ за дѣлницѣ вт Изворани сѣс вѣс ходоком, якоже да ест
его за дѣлѣнѣ емѣ и синовн им. ѿ Иліе, вѣи еициже даровал по Юврга радѣ братства
сѣс ѣ кон добѣрѣ и сѣс една дѣламѣ за грана багрѣна и сѣс една зегѣе за нѣ-
драци грана и аспри готовн хѣѣ. <И>¹ вѣзние сѣт вѣа дѣе вѣ свѣта цѣркѣѣ и
поставиле сѣт рѣцѣхѣ на свѣтою евангѣліе и прѣполѣса ел сѣс поѣс прѣчнѣстѣе <и>
повѣратни се вѣи за нѣхном добѣрѣ волю и сѣс ѣзнанею вѣсѣм мѣгнашом вт
вкрѣснем местом и вт прѣд господство ми.

<И>¹ вѣдѣхом господство ми и запис за братство на рѣка Иліек сѣс великое
клетво и сѣс мношн добѣрн людіе сведѣтіліе написани ѿ запис, на име: вт варош
вт Питеци, попа Мартини и Нѣкшѣл и Юврга постелник и вт Цѣнѣвѣици, Іван
скаѣнѣл и Фрѣнѣкѣл и Петрѣю и вт Изворани, Іуш скаѣнѣл и Драгомѣр скаѣнѣл
и Дѣмитрѣ и Стан Трѣшкѣ и попа Сѣпрѣѣ.

И поставиле сѣт Юврга и клетѣѣ: кого хѣкет се покѣси поперет и разорет
и нехѣвѣт сіа его братствѣ того да ест трекалет и анѣтима и дѣѣрсѣн вт тѣи
свѣти втѣци нѣже сѣт вѣ Некеи

<И>¹ пак да ест попер Шѣрбанов, вѣиш Іанек, вчинѣ ѿ Изворани една
половинѣ за дѣлницѣ сѣс кѣмниѣ Татолок, брат Петриманов, али дел Норочек
дворник, что ю ест вѣл покѣпѣл Мѣшат вѣстѣар наю вт прѣжде вѣрѣме вт
пол и вт шѣм и вт вод, вт чин до чин, вт пѣсхѣдѣ, вѣре еликахѣ се хѣтет
извѣрат. <И>¹онеже ест покѣпѣл попа Шѣрбан сіа половинѣ за дѣлницѣ вѣше пис-
вѣт над Басилѣе спатар, синѣ Мѣшат вѣстѣар, за ѣги ѣе, аспри готовн и сѣс запис
вт рѣка его за продѣніе, вѣ лѣт хѣрма и сѣс мношн добѣрн людіе сведѣтіліи

написани его ѿ запис, на име: ѿт варош ѿт Питещи, ѿндрео сѣдѣцъ и дѣмитръ поп Савекъ и поп Мартинъ и Бланкѣа чѣшъ и Гинѣ, синъ Михаевъ и Стафѣе, вѣнкъ Михаювъ и Арсенѣе постелникъ и Тѣдоранъ и Иванъ лѣгѣфетъ и ѿт Дѣлгѣполѣ, Франца, синъ Панѣвъ и ѿт Цинѣнѣщн, Иванъ скашѣа и Петръю и Радѣа Кѣкѣръ и ѿт Изворани, ѿн скашѣа и Станъ Измъ и мнози добри люде, нже не сѣт писани зде, въ книгѣ сѣа.

Сего радѣи да до¹хѣомъ съмъ господство мнѣ Иванъ и бащомъ си попецъ Шѣрбановъ, ѣкоже да мѣ естъ вчинѣ дѣдѣинъ и въ вѣхѣе синовомъ и внокомъ и прѣвночетомъ и не ѿт когождѣ непоколѣбнѣмо поризмо господство мнѣ.

Сеже ѣбѣ сведѣтелѣе поставлѣнѣмъ господство мнѣ: жѣпанъ Хриза вѣа ванъ Кралевскѣе и жѣпанъ Ивашико вѣа дворникъ и жѣпанъ Гангорѣе вѣа лѣгѣфетъ и жѣпанъ дѣмитръ дѣдѣскѣа вѣа вѣстѣар, жѣпанъ Преда вѣа спатаръ и жѣпанъ Неделко вѣа ключаръ и жѣпанъ Басилѣе Паюмѣдръ вѣа столникъ и жѣпанъ Бѣчинна вѣа пѣхарникъ и жѣпанъ Бѣзникѣа вѣа колѣнсъ и жѣпанъ Костандѣнъ вѣа постелникъ. И исправникъ, Гангорѣе вѣа лѣгѣфетъ.

Исписахъ азъ, Станъ спѣдѣю въ настолинъ граду ѿ Бѣкѣреци, мѣсеца юнѣе кѣ дѣни, вторникъ, въ дѣнѣ свѣтѣе мѣченице ѿгрѣпнѣи и ѿт ѿдѣама до сего [писѣ] писанѣе, теченѣе лѣтомъ въ лѣтѣ хрѣма, лѣта господѣа, хрѣмъ.

† ѿ Матею вѣевѣа, млостѣю божѣю господнѣнѣ.

† ѿ Матею воеводѣ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ilie, fiul popii Șerban din Izvorani, din județul Mușcel și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Izvorani, o jumătate de delniță, însă din delnița lui Ion văcariul, ocină fără vecini, din cîmp și din pădure și din apă și din deal și din vatra satului, de pretutindenî, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că s-a înfrățit Iorga, fiul lui Stahie din Pitești, cu Ilie, fiul popii Șerban din Izvorani, de a dăruit Iorga pe fratele său Ilie cu această jumătate de delniță din Izvorani, cu tot venitul, ca să fie a lui de moștenire, lui și fiilor lui. Iar Ilie, el încă a dăruit pe Iorga pentru frăție cu un cal bun și cu o dulamă de grana de purpură și cu o pereche de nădragi grana și aspri gata 2 000. <Și> ¹ au intrat amîndoi în sfînta biserică și au pus mîinile pe sfînta evanghelie și s-au încins cu brîul preacuratei și s-au înfrățit ei de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megieșilor din jurul locului și dinaintea domniei mele.

<Și> ¹ am văzut domnia mea și zapisul de înfrățire la mîna lui Ilie cu mare blestem și cu mulți oameni buni martori scriși în zapis, anume: din oraș din Pitești, popa Martin și Neacșul și Iorga postelnicul și din Ștefănești, Ivan scaunul și Frîncul și Petreaiul și din Izvorani, Ion scaunul și Dragomir scaunul și Dumitru și Stan Trușcă și popa Oprea.

Și a pus Iorga și blestem: cine va încerca să calce și să rupă și să strice această înfrățire a lui, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia.

<Și> ¹ iar să-i fie popii Șerban, tatăl lui Ilie, ocină în Izvorani, o jumătate de delniță cu pietrăria lui Tatol, fratele lui Petriman, însă din partea lui Norocea vornicul, pe care a cumpărat-o Mușat vistierul de mai înainte vreme de la Maria, nepoata lui Norocea vornicul, din cîmp și din pădure și din apă, din cap pînă în cap, de pretutindenî, oricît se va alege. Pentru că a cumpărat popa Șirban această jumătate de delniță, mai sus scrisă, de la Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistierul, pentru 25 ughi aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna lui, în anul 7141, și cu mulți oameni buni martori scriși în

zapisul lui, anume: din oraș din Pitești, Andrei sudețul și Dumitru al popii Sava și popa Martin și Vlaicul ceaușul și Ghinea, fiul lui Mihai și Stafie, nepotul lui Mihaiu și Arsenie postelnicul și Tudoran și Ivan logofătul și din Cîmpulung, Franța, fiul lui Pană și din Ștefănești, Ivan scaunul și Petreaiu și Radul Cucur și din Izvorani, Ion scaunul și Stan Izmă și mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici, în cartea aceasta.

De aceea, am dat domnia mea lui Ilie și tatălui său, popa Șarban, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier, jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie Paiuîndur mare stolnic și jupan Vucina mare paharnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stan spudei, în cetatea de scaun în București, luna iunie 23 zile, marți, în ziua sfintei mucenice Agripina și de la Adam pînă la această scriere, cursul anilor în anul 7144, anul domnului, 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, XLVI/11. Orig. perg. (31,5 × 53), pecete timbrată. Cu o trad. din 1844. Alte trad. ibidem, LXIII/13, ms. 204, f. 376v-377; 1 155, . 9-10

¹ Omis.

320

1636 (7144) iunie 23, București.

† Întru Hristos Dumnezeu, buncredinciosul și blagocestivul și iubitoriul de Hristos, singur stăpînitori, Io Matei voevod, nepotul răposatului Basarab voevod, cu mila lui Dumnezeu și de Dumnezeu dăruit a stăpîni cu domniia tot pămîntul Țării Rumânești, încă și peste partea muntelui, din Almaș și din Fagaraș. Bine am voit domniia mea cu a mea bunătate și cu voința curatei și luminatei inimii domnii mele, de m-am proslăvit în proslăvitul Dumnezeu, cu mărire înălțîndu-mă pre scaun sfînt și cinstit al strămoșilor domnii mele. Încă și de aceasta aducîndu-mi amînte că mulți pămînteni să află în sălașul cel cerescu, după cum dumnezeiasca scriptură mărturiséște; împreună să facem pînă sîntem în lume.

Pentru aceasta, am rîvnit, celor care de noi mai nainte au fost și de pe pămînt în pace au trecut, aceasta și noi văzîndu și auzîndu dorirea ce au avut către sfîntul și dumnezeescul hram și sălașul sfîntului și slăvitului, marelui mucenic al lui Hristos Gheorghie, care iaste în Sfîntul Munte al Athonului, ce să zice Xenoh și cei carii mai nai<n>te de noi au fost blagocestivi domni, mai virtos și bătrîni strămoși au zidit și au înfru<mu>șeșatū, cît le-au fostū puterea, cu mîna întinsă au ajutat și au întărit sfîntul locū, după prisosință au întăritū pe călugări ce viuțuia acolo cu merticul ce le-au fostū datū, încă și domnia mea am rîvnit a mă chema nou ctitor și am ajutat domniia mea sfînta mănăstire ce să numéște mai sus de tot anul cu mertic de bani 10 000 și trimisului de la frați, osteneala, bani 1 000.

Pentru aceasta însă, sfinții părinții, vă rog cu numele lui Dumnezeu și a preasfintei sale maici, ca să scrieți numele domniei mele și al strămoșilor

domniei mele la sfintele taine și purureapomenită sfînta proscomidie, întru care, cît vor fi zilele vieții noastre, în toți ani vom milui și vom întări sfînta mănăstire ce să numește mai sus, cu acel zis mai sus merticū.

Dup-acéia, iar să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus satul Récica și cu săliștea Plopului în Jiul de Jos, cu tot hotarul din cîmpu, din pădure și din apă și cu toată balta cari iaste din apa Jiului și săliștea din țăr murile gîrlei și iar balta ce să chiiamă a Schéiilor și balta Certogăi și balta Părului ce iaste pe moșia sfintei mănăstiri și cu vadul ce să zice Ciobanul, unde umblă podul, să ia călugării toată vama și venitul podului. Așijderea să ia și din bălțile ce se numescu mai sus, din baltă pînă în Dunăre. Nîmini treabă și meteahnă să n-aibă, nici boiar, nici pîrcălabi, nici slugi, osebi, popi, călugării care vor poslușii sfintei mănăstiri ce să numește mai sus.

Și iar să fie ertați călugării de bir, de po<d>voade, de oerit de oi, de stupi și de porci și de altele și de maje și de cal de olac și de toate dăjdile cîte sîntu peste an...¹

Și să aibă a lua călugării dintr-acéste sate ce scriu mai sus dijma domnească și boierească și tot ce va fi venitul acestor sate ce scriu mai sus, pentru că acéste sate și bălți și gîrle, ce scriu mai sus au fost date de prisosala sfintei mănăstirii, ce scrie mai sus, de jupan Barbul banul cel bătrîn și de jupan Barbul banul cel tînăr și de Șerban vornicul pentru sufletele lor și ale părinților.

Deci, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, iar părinții purtători de haine negre au venit înaintea domniei mel(e) în marele divan cu toate cărțile și hrisoavele tuturor blagocestivilor domni care au fost mai nainte de noi, de au fostu miluit cu acéste sate și bălți și gîrle ce scriu mai sus. Și toate le-am văzut și le-am și cetit domniia mea, întîi hrisovul marelui, răposatului bătrînului, strămoșului domniei mele, Io Basarab voevod, cu curgerea anilor 7023 și hrisovul lui Vlad vodă, feciorul <lui> Vlăduț vodă cu leat 7034 și hrisovul Radului vodă, feciorul preabunului Radul vodă cu leat 7036 și iar hrisovul lui Vlad vodă, feciorul lui Vlad vodă cu leat 7043 și hrisovul Radului vodă Călugărul, care au murit la Rîmnicu, leat 7040 și hrisovul lui Alixandru vodă, feciorul Mircii vodă, cu leat 7085 și hrisovul Mihnei vodă, feciorul lui Alixandru vodă cu leat 7087, așijderea i cartea lui² Ștefan vodă, feciorul lui Ioan vodă, cu leat 7100 și cartea lui Alixandru, vodă, feciorul lui Bogdan vodă, cu leat 7101 și cartea lui Mihail vodă, ficioru lui Pătrașco vodă, cu leat 7103 și cartea lui Simion vodă, cu leat 7110, deci și hrisovul Radului Vodă Șerban, nepotul lui Basarab vodă, cu leat 7120 și cartea lui Alixandru vodă Iliiaș și cartea lui Gavriil vodă, feciorul lui Simeon vodă. Și am văzut și zapisul cel bătrîn al ctitorilor, jupan Barbul banul star i jupan Barbul banul cel tînăr și Șerban vornicul, încă din zilele lui Vlad vodă, feciorul Vladului vodă, véche și sparte și întunecate.

Într-acéia, domniia mea mai virtos am întărit pomana și am înnoit boiar³ și hrisoavele cu acest hrisov al domniei mele, pentru sufletul domniei mele și al părinților domniei mele, ca să fie și domniei mele ctitorie și vécinică pomenire și sfintei mănăstire întărire și călugărilor hrană în veacū.

Pentru aceasta, după trecerea domniei mele, pe numele lui Dumnezeu, vă rog pre toți blagocestivi și de Dumnezeu încununați domniei și veți fi din moștenirea noastră a stăpîni și a ținea cu steagul Țara Muntenească, cei din neamul domniei meli⁴ nostru sau, după păcatele noastre, cei de altă siminție, să aveți a cinsti și a întări milele celor mai sus ziși și ertate sate și să înnoiți hrisovul domniei mele, ca și voi să aveți ertăciune de la atotțiitoriu Dumnezeu și să aveți ajutor de la prea cinstita maica născătoare de Dumnezeu la straș-

nica judecată. Iar care nu va cinsti și va lepăda și va rușina sau va sparge, atunci procler i anathima de 318 sfinți părinți de la Nichiia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria la un loc și să fie pîrș la a doa venire a dōmnlui și Dumnezeului nostru Isus Hristos și sfîntul marele mucenic Gheorghie să-i fie potrivnic în veacu, aminu.

Și iată mărturii am pus domniia mea: jupan Hriza vel ban al Craiovei i jupan Ivașco vel vornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier i jupan Preda vel cliucer⁵ i jupan Vasilie vel stolnicu i jupan Șerban vel comis⁶ i Vucina vel peharnic i jupan...¹ Istratie⁷ postelnic, pana Simona vtori slovo poloji, vă pervi spudei Panovici⁸. Az Dumitru logofăt, Mîrza căpitan.

S-au dat în București, iunie 23 dni ot Hrista... și de la Adam 7144 <1636>.

Popa Anghilu pisavsi.

Arh. St. Buc., M-rea Roaba și Jitia, I/2. Trad. din sec. XVIII. Data întăririlor domnești nu corespunde totdeauna domnilor menționați.

¹ Loc alb.

² Cuvintele „i cartea lui” scrise deasupra rîndului.

³ Așa în text.

⁴ Între cuvintele: „neamul” și „nostru”. s-a scris: „domniei mele”.

⁵ În acest timp, Preda era mare spătar, clucer fiind Nedelco Boteanu.

⁶ În acest timp, comis era Buzinca.

⁷ În acest timp, postelnic era Constantin Cantacuzino.

⁸ Aceste cuvinte sînt probabil rezultatul unei confuzii a traducătorului.

321

1636 (7144) iunie 25.

† Adecă eu Radul Robul și cu fiiu miu Dobrotă ot Bucu scris -am acesta zapis al nostru ca să fie de mare credință la mîna jupînului Oprii vel agă și a fiiu-său Lecăii postelnicul, cum să să știe că le-am vîndutu domnelor 15 stînji de ocină de în Bucu, drept bani aspri gata 750. Și le-a o-m vîndutu de bunăvoia noastră fără nici o silă, însă de lungă de în apa Ialomniții pînă în hotarul Cetățenilor, ca să le fie domnelor de moșie și coconilor dumnelor de vecie uhabnică.

Și la această tocméală fost-au mulți omeni buni mărturie, anume: Stan iuzbașa ot Mătăsești i Colțea ot Doicești i Nédelco ot Bucui Leca Meiută ot Berilești i Ionașco Meiută i Stan, sină vătafului Stan ot Pisculești i Vintilă, sină Nedelcov i Drăgan ot Oraș ot Floci i Stan Pițig ot Bucu i Băncilă i Mircea i Raico, brat Raduluv i ot Popezēni, Voinea i Nicula, sină Mușatov ot tam i Neagul și mulți omeni buni care-și vor pune iscăliturile mai jos. Și pentru crădînță né-am pus dégetele.

И написах аз, Строя пехарник Братович. Пис мѣсеца юнїе к̄ дни, въ лѣт
хр̄мд.¹

Eu Radul Robul.

Eu Dobrotă.

Stan iuzbașa ot Mătăsești <m.p.>.

Leca Meiută <m.p.>.

Colțea postelnic ot Doicești <m.p.>.

Eu Stroia peharnic <m.p.>

Raico <m.p.>

Eu Stan, sinū Stan vătaful ot Pisculești <m.p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, IX/10. Orig., hirtie (30 × 21,5), 5 peceti înelare aplicate. Copie ibidem, ms. 692, f. 198.

¹ „Și am scris eu, Stroia paharnicul Bratoviți. Soris în luna iunie 25 zile în anul 7144” <1635>.

322

1636 (7144) iunie 26.

† Eu Udre postelnicul, feciorul Vladului postelnicul, scris-am acesta al meu zapis la mîna sfentei mănăstiri ot Tismana și părintelui egumănul, chir Theodosie ca se le fie o țigaîncă anume Staîncă țiganca, fata Ștefului țiganul. Și mi-au dat schimbu altă țigaîncă anume Samfira, fata lui Căzan țiganul, ce mii-au dat țigaîncă pîntru țigaîncă.

Mărturie d<u> hovnicul Theofil proegumenul i Danciul logofătul ot Pîrîfeni i Stoica postelnicul ot Șomonești i Nicola peharnicul ot Ogrum i Dragomir postelnicul ot Fărcășești, Iane postelnicul ot Tîrgu i Frățilă stolnicul ot Rovinari.

ПИС АЗ МННШШ ЛОГѢФЪТ УТ ПЪРЪС, МЪСЕЦА ЮНІЕ КЪ ДЪНН, ЕЪ АЪТ ЗРМД ¹.
Proegumen Theofil.

Danciul logofăt Pîrîianul <m.p.>.

Frățilă stolnic.

Iane postelnic.

Dragomir postelnic.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCVII/17. Orig., hirtie (31 × 21,5), 5 peceti aplicate. Copie ibidem, ms. 329, f. 647 și la Bibl. Acad. CCXCI/146.

¹ „Am scris eu, Miloș logofătul din Pîriu, luna iunie 26 zile, în anul 7144” <1636>.

323

<1636> iunie 27.

Scris-am eu, Jodul, zapisul meu la mîna comisului Apostolache, cum să știe cum am vîndut partea mea de ocină de la Măstănești, cît am avut toată partea tătîne-mieu, a Aldei Gavril, din funiia Goțească, a patra parte și la Bazăt, partea tătîne-mieu, ce să va alege, am dat șa-ahaia. Și o am vîndut drept bani gata 500. Și o am vîndut tot, peste tot hotarul, din cin pînă în cin, din cîmpu și din apă și în pădure și păste tot hotarul. Și aldămășari oameni buni: Voinea și Radul Șohahanolul și Radul Tătarul. Și pentru credința ne-am pus și degetile.

S-au scris în luna lui iunie 27 dni. Am scris eu, ierei popa Preda.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 415. Copie. Datat după doc. din <1635 septembrie 1 – 1636 august 31>, 7144.

† Adecă eu, jupîneasă Mariia și eu, <Ni>ca Răulă ot Căpréni, scris-am această a noastră <sc>risoare, ca se fie de mare credințe la mîna lu <D>umi-trașco, ficiorul Ghiocăi din Crușețe, cum să să știe că au avută pîră Dumitrașco cu vîru său Dima, pentru moșia din Crușețe, zicînd Dima cum au fostă cumpărat tată-său Malcoci denpreună cu frate-său Ghioca, tatăl lu Dumitrașco, moșie în Crușețe. Dici ș-au fostă luată 6 boiari pe răvașe domnești, ca să-i judece. Și i-au judecat și au aflată că nu are Dima moșie în Crușețe. Dici el nici pe acéia nu s-au lăsată, ci au mersu de au <luatu> de la părintele <v>lădica carte [carte] de <blestem> și de afurisanie asupra noastră, ca să mărturisim și noi precum vom ști cu sufletele noastre. Dici și noi așa știm cum într-alte moșii au cumpărat frații toți denpreună, iar în Crușeți noi știm și mărturisim cu sufletele noastre cum au [cum au] cumpărat numai Ghioca fără alalți frați. Ci și noi dămă cu sufletele noastre, să-și ție Dumitrașco moșia din Crușețe cu pace.

Și am scris eu, Stoica diiaconul, iunie, dni 27, vă leat 7144 <1636>.

Eu Mariia.

E<u Ni>ca.

Bibl. Acad., XLIII/16. Orig., hirtie (29 × 22), rupt, 2 peceți aplicate.

† Многостію божію, Іо Матею Басараба кривога и господинъ. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми семъ свѣтомъ монастыр зовемомъ Мисла, на дѣже ест <храм> свѣтаа тронце и чьстнѣншаго шцъс егъмена Зосим¹ ca să fie volnici călugării, ispravnicii mănăstirii, cu aceasta carte a domnii méle de să-și ia dijma de pre la stîni, cine va ținé stîni pre ocina sfintei mănăstiri den în munte<le> ce se cheamă Sorica, cum au fost légea și obicéiul mai denainte vréme, în zilele altor domni, așa să ia și acum, Orice om va avea stîni într-acest munte, de la toți să ia dijmă și de la boiarin, roș, călăraș, slugă domnească, oroșan, țeran, neguț<ător>o<ri> scheau, tot să ia, și de nimenil<ea> opreală să nu aibă <inn>ai<n>tea aceș<ii c>ărți a domnii méle, că cine <s-ar is>piti a oпри ce iaste venitul mănăstirii, acela <om> mare certare va avea despre domnia mea. Și această carte a domnii méle să fie asupra tuturor cărților, la mîna călugărilor, să-și ia dijma de pre la toate stînilé, partea mănăstirii, cum au fost de vécu. Инако да нѣст, по реч господство ми.

И исправник, сам реч господство ми.

Ииса Лепъдат ѡ Бѣксреци, мѣсеца юніе кн дани, в лѣт хЗрмд.

† Іо Матею кривога, многостію божію господинъ.

Arh. St. Buc., M-rea Mislea, II/5. Orig., hirtie (31 × 21), rupt, pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 466, f. 186v.

¹ „... sfintei mănăstiri numite Mislea, unde este <hramul> sfinta troiță și cinstitului părinte egumen Zosim ...

Milostiiu bojiu Io Matei Basarab voievod i gospodinu.

Davat gospodstvo mi siiu poveleaniiu gospodstva mi jupînului Parasciva cupețul, ca să fie volnic cu aceasta carte a domnii méle, de să ție satul Lazul i Gabrovul, ot sud Dolj, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul. Pentru că aceste sate, Lazul i Gabrovul ce scrie mai sus, fost-au ale lui Petre slugerul, feciorul lui Aslan vornecul. Deci Petre slugerul le-au făcut vînzătoare. Într-aceia, Dima cliucerul și Balica păharnicul s-au sculat de au luat bani de la Parascul neguțătoriu ughi 700, cu zi pînă la sveatf Petre și cu zapis de la mîinile lor. Și au făcut tocmală atunci cu zapisul lor, cum dă nu vor pute plăti bani, lasă să fie aceste 2 sate ale jupînului Parascul negustoriul. Deci, cîndu au fost la zi, bani n-au avut să-i plătească, ci au venit singur Dima cliucerul înaintea domnii méle, în divanū, de au mărturi<si>t cum n-au bani să plătească și cum s-au fost cumpăratū aceste sate cu bani jupînului Parascul negustoriul.

Dreptū aceia și domnia mea am judecat și am dat lui Parasco negustoriul, ca să aibă a ține aceste sate, Lazul i Gabr<ov>ul, să-i fiie moșie cu toți rumâni și cu tot venitul, cum că s-au cumpărat cu ale lui drepte bucate. Și de către nimeni opreală să n-aibă. Într-alt chip să nu fie.

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.

Iunie 28 dni, leat 7144 <1636>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 510v—511. Copie ms. 723, fl 1018—1019.

EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor. *Mon. j. Dolj*. VIII, 167.

† Scris-am eu, Stanciul șoi<marul> ot Tîrgovește, acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mîna jupan Hrizei vel ban Craleveschi, cum să să știe că am vîndut dumnelui viia mea care mi-au fostu de moșie, dereptu ughi 110, însă viia de lată den Nica iuzbașa pînă în diiaconul Tudor Muce, de lungă pîn în calea mănăstirei și cu pometul și cu tot locul, cită se va alége înprejurul și în lungul acei vii. Și o-m vîndut de a mea bunăvoe și cu știre a toată rudenie mea și cu știre tuturor veciniloru miei și de în jos și de în sus. Așjdere și dumnelui o-u cumpărat de a dumnelui bunăvoe și au dat ai dumnelui direpți bani gata ce scrie mai sus ca să fie dumnelui moșie ohabneacă în vecie.

Și la tocmela noastră, cîndu ne-m tocmit de bunăvoe, fost-au mulți boiari și preoți și bătrîni orașului, na ime: părintili Varlam ot Di<a>l, popa Tanasie clișiarul i popa Chirfote i popa Iane ot Sviata Petca, popa Ivan, Irimie diiaconul, popa Vlaicul Vlădicescul ot sveti Nicolae, popa Vasilie i popa Tatul, popa Dumitru i popa Ianachi, sină popa Atanasie i popa Isaru, Țondră căpitan i Nica iuzbașă i Dobre logofătul, Radu peharnicul, Nica neguțătorul i brat ego Proca, Parasco neguțătorul, Iane iatro, Ianăș cupețul, Eota velichi, Danciul star i sină ego Gherghe logofătul, Lazăr al Nedelei, Dragul postelnicul, Fota Malii, Ivănuș postelnicul i Gherghe postelnicul, Pîrvul gramaticul, Rădici, brat Fotei, Vladul, sină Efrem logofătul și alți mulți oameni buni și bătrîni.

Și pentru credința l-am scris eu, popa Vasilie Drăncescul și mărturisescu, measeța iunie 29, Petrov dni. Și se-au scris acest zapis în casa lu Dumitrașco logofătul ot Târgoviște v leat 7144 (1636).

Eu Stanciul logofătul pentru credința am pus și pecete

Popa Atanasie clesariul

Fota star

Az popa Vasilie Drăncescul

᾽Ο κατηγοόμενος Βαρλααμ τοῦ μουαστηρίω Νταλω¹.

Az Țondră căpitanul

Az Radul peharnicul mărturie

Parasco cupețul mărturie

Dobre logofătul

Nica iuzbașa

Νήκος ᾽Ησαρης μαρτύρω τα ἄνωθεν².

Πρόκας ᾽Ησαρης μαρτύρω τα ἄνωθεν³.

Eu Fota Malii⁴.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vcdă, IV 40. Ctig., Iurtie (31 x 21,5) 13 peceti aplicate.

¹ „Catigumenul Varlaam de la mănăstirea Dealu”.

² „Nica Isar mărturisesc cele de mai sus”.

³ „Proca Isar mărturisesc cele de mai sus”.

⁴ Toate semnăturile sînt autografe.

† БѢ ИМѢ УТЦА И СНА И СВѢТАГО ДУХА ТРОИЦѢ ЕДИНОСВЦНА И НЕРАЗДѢЛНА, АМИН.

† Az Tudoran sudțu i 12 pîrgari ot Tîrgoviște scris-am acest a noastră carte jupan Hrizei vel ban Cralevschi, cum să să știe că au cumpărat o vie de la Stanciul Șoimarul de Tîrgoviște, însă viia în Fête în Delul Tîrgoveștie, de lată de în Nica iuzbașa pînă în diiaconul Tudor Muce și cu pometul și cu tot locul, cît se va alêge înprejurul șe în lungul acei vii, dereptu ughi 110 bani gata. Și au cheltuitu la aldămaș ughi...¹.

Șe o-m vîndut eu Stanciul de a mea bunăvoe și cu știre a toate rudeniile méle și cu știre tuturor vecinilor mie și de în jos și de în sus. Așjdere și dumnelui o cumpărat de a dumnelui bunăvoe și au dat ai dumnelui derepți bani gata ce scriu mai sus ca să fie dumnelui moșie ohabnecă în vecie.

Și la tocmela dumnelui cîndu se-au tocmît de bunăvoe fost-au mulți boiari și preoți și bătrîni orașului mărturie, na ime: părintile Varlam ot Del, popa Tanasoe clisariul, popa Chirfote, popa Iane ot Sviata Petca, popa Ivan, diiacon Irimie ot Sveati Nicolae, popa Vasilie, popa Tatul, popa Dumitru, popa Ianache, sinû popa Tanasilie i Țondră căpitanul, popa Vlaicul al Vlădicăi, Nica iuzbașa, Dobre logofătul, Radul peharnicul, Nica neguțătorul i brat ego Proca, Parasco neguțătorul, Dumitru neguțătorul, Iane iatro, Ianăș cupețul, Fota Velichi², Danciul, otță Gherghe logofătul, Dumitrașco logofătul, Lazăr al Nedeloe, Dragul postelnicul, Fota Mali³, Ivănuș postelnicul, Gherghe postelnicul, Pîrvul grama(ticul), Rădici, brat Fotei, Vladul, sinû Efrem logofătul, Eftemie și alți mulți omeni buni și bătrîni mărturie. Și se-au dat bani în casa lu Dumitrașco logofătul.

Și pentru credință l-am scris eu, popa Vasilie Drăncescul și mărturisescu. Pis measeța iunie 29, Petrovi dnă, v leat 7144 <1636>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVI/19. Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată
EDIȚII, Hasdeu, *Arh. Ist.*, I, 15.

-
- ¹ loc alb.
² Cel mare.
³ Cel mic.

329

1636 (7144) iunie 30.

† Scris-am eu Dragomir Turtă și fiiu meu Mateiu să să știe cum că am vîndut dumnului Radului vel comis stînji 20 din Mătești, din vadul mori pînă în capul ocini, drep<t> ughi 10 bani gata. Drep<t> aceia, am socotit cu frați lui și din sus și din jos, ca [să] să-i fie dumnului moșie și coconilor dumnului, cîți Dumnezeu va da.

Și mărturie: Ianache din Mătești și Gavril și Dragomir de acolo și Talpă de acolo și Toader ot <tam>¹ și Badea și Barbul și Mihaiu din Dedulești și Ionașco i Vesiiu. Și Dragomir ispravnic. Și mărturie, Stoican.

ИНС МѢСЕЦА ЮНІЕ А ДЪНН, ХЗМРА.

Eu Dragomir Turtă.

Pecete: a lu Matei, a lu Gavril, a lu Ianache, a lu Dragomir, a lu Barbului.

Bibl. Acad., CLVIII/8. Orig., hirtie (16 × 21,5), pecete aplicată. Suspect. Hirtie mai nouă, filigran modern, scris de sec. XVIII.

¹ Omis.

330

1636 (7144) iunie 30.

† Să se știe cum au luat Ion Potecă și Duțe 6 megiiși pe răvașe domnești, de să caute și să adevereze cu ale lor suflete. Ș-au adevărat acești boiari cum au fost ocina a lu Duțe ș-au [a] fost înpresurat Ion Potecă pe Duțe, ce-au rămas Ion Potecă de lége.

Ș-au fost mulți megiiși și den sus și den jos [și den jos] și denprejurul locului, anume: de în Căpăținești, Crăciun și Stanul Vișii i ot Bănțești, Nastasie, den Stănulești, Neagoslavă, den Cirlomănești, Stanul i Manete i ot Potoceni, Șteful și Dragotă scaunul, den sat den Dediulești, Stoicanul, Neagoe, Moș, fratele lui Neagoe, Manea, Drăgan, Stan, feciorul lui Vlad, Stoica, ginerele lui Moș, Mihaiu, Dragomir Spînéiu, Neagoe Robul, de Săséni, Radul Niții, de Bănțești, Neagoe lui Bărzăc. Ș-au fost și cu știrea Radului căpitanului.

Ș-am scris eu, popa Lupea den sat den Dediulești, Dêtco roșuul.

Méseța iunie 30 dne, tecenie leat 7144 <1636>.

Crăci<u>n.
Stan.

364

Nastasie.
Șteful.
Stan.
Neagoslav.

Bibl. Acad., CXLVI/191. Orig., hirtie (30 × 21), 6 peceti aplicate.

331

1636 (7144) iulie 2, București.

Adică eu, Ianul spatariul, împreună cu jupîneasă mea Iliana, fata jupînesii Marii din Bucov, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de mare credință la mîna jupînelui Dumitrașco clucerul din Filipești precum să știe cînd au fost acum, în zilele domnului nostru Io Mateiu Basaraba voevod, iar noi am căzut într-o nevoiee dă Mihaiu clucerul, ginerile Lupului paharnicul. Deci am întrebat și am căzut la toate rudeniile noastre ca să ne caute la această nevoie, iar ei nici unul n-au vrut să ne caute la nevoiia noastră fără numai dă Dumitrașco clucerul, ne-am rugat dă ne-au dat ughi 70 de lei, în mîinile noastre și noi am dat lui Mihaiu clucerul dă ne-au scuturat dă nevoiia noastră.

Și iar au mai dat Dumitrașco clucerul Marii, muma jupînesii Ilinii spăt(ăreasa) ughi 30, pînă au fost dumneaei vie, ce fac piste tot ughi 100. Deci noi, pentru acești bani am pus la dumnealor zalog satul Comar(ni)c, însă a patra parte din sat cu rumâni și cu tot venitul. Și ne-au fost zioa la Paște ca să dăm bani și să ne ținem moșiia.

Iar dacă ne-au venit acum zioa noi n-am avut dă unde fi da banii, ci iar am căzut cu multă rugăminte la dumnealui dă ne-au mai mutat zioa pînă la sfeti Dimitrie, să avem a-i da la zi banii, fără de nici un cuvînt, iar de no-i vom da bani la zi să aibă a ne mai de dumnealui încă ughi 100 și să fie Comarnic(ul), a patra parte din sat cu rumâni și cu tot venitul, să-i fie moșie stătătoare în veci, pentru că așa ne-am tocmît noi dă a noastră bunăvoie.

Și au (fost) mărturii: pan Costandin vel postelnic i pan Buzinca vel comis i Radul vel vistierul i Costandin vtori postelnic i Socol clucer. Și pentru mai adevărată credință pusu-ne-am și pecetile și iscăliturile mai jos ca să să crează.

Izpisah az, Stoica Șarbanovici, în Bu(c)urești, iulie 2, leat 7144 (1636).

Ianiul spatar.

Costandin vel postelnic.

Buzinca vel comis.

Costandin vtori postelnic.

Radul vistier.

Preda.

Arh. St. Buc., ms. 1 175, f. 18. Copie.

332

1636 (7144) iulie 3, București.

† Мнѡстїею божїею, Іѡ Матею конвода и господинѣ въсон земле Угг-гровладѣнскон, внск велнаго и прѣдобраго, стараго, поконномъ Іѡ Басараба конвода. Дават господство ми сію повеленїи господства ми Гергер и Шлинер и

Добреев, видцев Балков, синъ Ѡпринев ѡт Бернеци и със четом нх и със синови нх, еанцем Богъ дастъ, шкоже да им ест учиниъ ѡ Бернеци въ сѣдство Бѣзъѣлан ѡт учина Балков, синъ Ѡпринев, половинно ѡт пол и ѡт шѣма и ѡт вод и ѡт дѣла със виноградѣ и ѡт седалищѣ селов, ѡт посеѣди, вази еанка се хтит изврат ѡт по вѣсохом хотаром, ѡт чин до чин, по старе хотаре и белѣсе, занеже ест негова ста<ра>¹ и права учиниъ и за дѣдинъ ѡт над дѣдом си Ѡприни, бащѣ Балков, ешеже ѡт прѣжди врѣме, ѡт при дѣнѣ прочѣим старн господарн дрѣвних.

И потом, къда ест бил въ дѣни стараго, поконнаго Янзандрѣ вонвода, въ лѣт хѣр, а Ларинно епискѣпѣл, ѡн ест бил покѣпил ѡт учина Ѡпринев, бащѣ Балков, половиниъ за хкѣд аспри тѣрски готови. И къда ест бил въ дѣни Минуев вонвода, а Балко, синъ Ѡпринев, ѡн нх ест скѣповал половинно за учиниъ нже ест више писи ѡт над Ларинн епискѣпѣл за хкѣд аспри сребро. И ѡт тогда. само вѣс дрѣжал ест аписеѡм Балков више речени сѣм учино със добро мирно

И потом, къда ест бил съда, въ дѣни господство ми, а Герге и Ённа и Добра, видци Балков, ѡни сѣт имали прѣх със Партеніе¹ монах, видк Лариннов епискѣпѣл, ради учина Балков, синъ Ѡпринев ѡт Бернеци. И приндет прѣд господства ми ѡ велики диван, тере съпрѣше се за лицѣ въ два, три диванове. И сице прѣше Партеніи монах ѡ диван, како нѣст бил скоповал Балко, синъ Ѡпринев, сѣм учиниъ више писи, ѡт над Ларинн епискѣпоул, за сѣм више речени аспри, въ дѣни Минуев вонвода. И извади ест Партеніе монах¹ оу диван една кинга стараго, поконномъ Юв Янзандрѣ вонвода въ лѣт хѣр над учиниъ Ѡпринев, бащѣ Балков ѡт Бернеци. Таже, въ том, господство ми съм гледал и сѣдихом по прав и по закон, със вѣсѣми честн<ти>¹ ми правителии господства ми и съм дал господство ми Гергеѣ а Ённѣѣ и Добреѣ, видци Балков, закон кѣ за волѣри по рѣваше господски, на име: ѡт Кѣрломѣнеци, Костандини и Стан Мочоган и Стан Яницев и ѡт Бернеци, Станчул и Рѣкилъ, Юга и Бонко и ѡт Мѣрѣчнинѣни, Горган и Ъгрини и вел Сава и ѡт Кѣпѣчѣнеци, Бащакѣл и ѡт Тѣтѣранѣ, Стонка Боудѣрѣнѣл и ѡт Зореци, Сарѣл и Драгомир дѣниѣ и ѡт Пѣлшкон, Станчул и ѡт Поточѣни, Бѣтрѣ и Датко и ѡт Фокшѣнеи, Барѣл и ѡт Сѣсѣни, Бѣлчу и Барѣл и Трифа и ѡт Бѣрѣвничеци, Зѣрниъ и Марко и ѡт Нишковѣни, Борзѣ да клет ѡт кѣ Партеніи монах, видк Ларинн епискоупѣл ради учина и виноградѣ, ѡт Бернеци, како им ест бил скоповал Балко, дѣдом Гергеѣ и Ённѣѣ и Добреѣ, учина и лозне ѡт Ларинн епискоупѣл и ѡт братоу его, Иванѣ Слѣпоу със сѣм више речени аспри тѣрски хкѣд. Таже, къда ест бил на дѣни и на сорок, на свѣти Петрѣ, а Герге и Ённа и Добра, ѡни сѣт донесли закона и запѣлѣ прѣд господства ми ѡ диван и призовни нх ест съм господство ми клетовци въси, по имѣ по рѣвашовѣ господства ми, прѣд вѣсѣми волѣром господства ми ѡт диван и пошѣли ест въси на свѣта црѣкѣѣ, храм свѣти Димитриѣ, тере сѣт заклело със дѣшамн нх, със рѣцех по свѣта еуангеліѣ, како ест бил скѣповал Балко половинно за учиниъ ѡт Бернеци, ѡт над Ларинн епискѣпоул, със хкѣд аспри тѣрски, како ест више писи. И били сѣт исправник на клетво почтенном правител господства ми жѣпан Чернат велики портар. Таже естоу встал Партеніе монах видк Лариннов епискѣпѣл, ѡт закон и ѡт сѣжденіи ѡт прѣд господства ми ѡт, диван, а по много веку метѣхоу да не имат въ веки

Сего ради дадох съм господство ми Гергеѣ и Ённѣѣ и Добреѣ и със четом нх, шкоже да мо ест учиниъ, половинно¹ ѡт учина Балков, дѣдиноу и въ шѣбѣ синови, видком и прѣвничитом и не ѡт кождо непоколѣнмо, порезало господства ми.

Сеже бубѣ сведѣтелии поставѣним господство ми :жѣпан Хриза велики бан Кралевскии и жѣпан Ивашко вел дворник и жѣпан Дѣмитрѣ Дѣдѣскѣл вел вистнар

и жѣпан Гангоріе вел лшгѣфет и жѣпан Преда вел спатар и Неделко Ботѣнѣл вел кчючар и Баснаке вел столник и Бѣзника вел комис и Бончина вел пѣхарник и Костандин вел постелник. Исправник, Гангоріе вел лшгѣфет.

И напсѣхом аз, Радѣѣл спѣдѣн, и със пошченіи Лепѣдат лшгѣфет, въ настолин градѣ ѿ Бѣксрецин, мѣсеца юліе Г дѣни и шт Пѣлама даже до нинѣ, теченіа лѣтомѣ въ лѣт хЗрмд.

† Іѡ Матею воевода, мнлостію божію господннѣ.

Іѡ Матею воевода <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gherghe și Elinei și Dobrei, nepoții lui Balco, fiul lui Oprina din Vernești, și cu ceata lor și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Vernești, în județul Buzău, însă din ocina lui Balco, fiul lui Oprina, jumătate din cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii și din vatra satului și de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din cap pînă în cap, pe vechile hotare și semne, pentru că este ocina lor veche și dreaptă și de moștenire de la bunicul lor Oprina, tatăl lui Balco, încă dinainte vreme, din zilele altor domni bătrîni, de mai înainte.

Iar apoi, cînd a fost în zilele, răposatului Alexandru voievod cel Bătrîn, în anul 7100, iar Larion episcopul, el a cumpărat jumătate din ocina lui Oprina, tatăl lui Balco, pentru 24 000 aspri gata turcești. Iar cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, iar Balco, fiul lui Oprina, el a răscumpărat jumătatea de ocină, care este mai sus scrisă, de la Larion episcopul, cu 24 000 aspri de argint. Și de atunci încoace au tot stăpînit nepoții lui Balco această mai sus zisă ocină cu bună pace.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Gherghe și Elina și Dobra, nepoții lui Balco, ei au avut pîră cu Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul, pentru ocina lui Balco, fiul lui Oprina din Vernești. Și au venit înaintea domniei mele, în marele divan, de s-au pîrît de față în două, trei divane. Și așa pîra Partenie monahul în divan că Balco, fiul lui Oprina, n-a răscumpărat această ocină mai sus scrisă de la Larion episcopul, pentru acești aspri mai sus ziși, în zilele lui Mihnea voievod. Și a scos Partenie monahul în divan o carte a răposatului Io Alexandru voievod cel Bătrîn în anul 7100 pentru ocina lui Oprina, tatăl lui Balco din Vernești. Astfel întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Gherghe și Elinei și Dobrei, nepoții lui Balco, lege 24 boieri pe răvașe domnești, anume: din Cîrlomănești, Costandin și Stan Mociogan și Stan al Aniței și din Vernești, Stanciul și Răchilă, Iuga și Voico și din Mărăcineni, Gorgan și Ugrin și Sava cel mare și din Căpîținești, Baștacul și din Tătărani, Stoica Budurui-cul și din Zorești, Sarul și Dragomir Dăinea și din Plășcoi, Stanciul și din Potoceni, Vetrea și Datco și din Focșanei, Barbul și din Săseni, Belciu și Barbul și Trifa și din Bărbuncești, Zîrnă și Marco și din Nișoveni, Borzea, să jure despre Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul, pentru ocina și via din Vernești, că a răscumpărat Balco, bunicul lui Gherghe și al Elinei și al Dobrei, ocina și via de la Larion episcopul și de la fratele lui, Ivan Orbul, cu acești mai sus ziși aspri turcești, 24 000. Deci, cînd a fost la zi și la soroc, la sfîntul Petre, iar Gherghe și Elina și Dobra, ei au adus legea deplină înaintea domniei mele în divan și am chemat domnia mea jurătorii toți, pe nume, pe răvașele domniei mele, înaintea tuturor boierilor domniei mele din

divan și au mers toți la sfânta biserică, hramul sfântului Dimitrie, de au jurat cu sufletele lor, cu mâinile pe sfânta evanghelie, că a răscumpărat Balco jumătate de ocină din Vernești, de la Larion episcopul, cu 24 000 aspri turdești, cum este scris mai sus. Și a fost ispravnic la jurământ cinstitul dregător al domniei mele jupan Cernat marele portar. Deci Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul, a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan și mai mult amestec să nu aibă, în veci.

De aceea, am dat domnia mea lui Gherghe și Elinei și Dobrei și cu ceata lor, ca să le fie ocină jumătate din ocina lui Balco, dedină și de ohabă, fiilor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Preda mare spătar și Nedelco Boteanul mare clucer și Vasile mare stolnic și Buzinca mare comis și Voicina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Radul spudei, și cu învățatura lui Lepădat logofătul, în cetatea de scaun în București, luna iulie 3 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVI/16. Orig., perg. (41 × 52,5) pecete timbrată. Cu o trad. din 1850. Alta trad., ibidem, ms. 171, f. 187–188.

¹ Omis.

333

1636 (7144) iulie 8.

Adecă eu Tatul Jambu dat-am zapis mieu la mîna dumnealui jupan Gherghe vel agă, precum să să știe că i-am vîndut dumnealui toată partea mea de moșie din Drăghinești den sud Vlașca, însă după apa Drîmbovnecului, din cîmp, din pădure, de peste tot hotarul care să numește din moș-Romănescul. Și i-am vîndut dumnealui, drept bani gata aspri 2 000, ci să aibă dumnealui a stăpîni cu bună pace această moșie și dumnealui și tot neamul [lui] dumnealui. Pentru că această moșie îmi este vechie și de moștenire de la neamul mieu, iar acum am vîndut dumnealui de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor de penprejur.

Și cîndu am făcut acest zapis fost-au mulți boeri mărturii care să vor iscăli mai jos ca să să crează.

Iulie 8 dni leat 7144 <1636>.

Tatul Jambul vînzător.

Eu Stan ot Gratie martur.

Eu Drumea martur.

Eu Radul popii martur.

Eu Răduța ot Rudeni, martur.

Eu Udriște martur.

Eu Voinea martur.

Eu Nanu martur.

Eu Cîrstiian martur.

Eu Oancea matur.
Eu Radu Banului martur.
Eu Baico martur.
Eu Stroe martur.
Eu Cernica martur.

Arh. St. Buc., Condica m-ril Radu Vodă, nr. 256, f. 654v—655. Copie.

† М<на>остію божію, Іу Матею>¹ Басабаа воевода и господинъ вѣсон земли Зггровлахиинское. Дават господство ми сін повеаѣннн господства ми слѣгъ господства ми Гинѣ камеш вт Фокшани и със синови си, елицеже Богъ даровахъ, шкоже да ест емѣ вчиннѣ оу Кърланце вѣ сѣдство С<лава>² Римник, шеаче дел Іунов и а братом си Мнхунев вт Кърланце всахъ, варе еанка се хтит изврат вт по вѣс хотаромъ, понеже сѣа вше речена ваннѣ вт Кър<ланце>¹ внаа ест Іуви и брат его Мнхунѣ вт Кърланце. Таже вни ест бегаа вѣ Земли Молдавское радѣ меда царска и сътворна част¹ им за мед аспри хѣу. Вѣ томъ, силѣннн вт Кърланце, на име: Ангел Петрикѣв и Ѡпрѣ Котѣ и Ѡпрѣ Белкаа и Коста и Шандрѣ и Станчюа и Бѣуѣ и Комаи <и>¹ Келеметѣ и Доброслав и Радѣа Банков и Шербан Раек и Бѣжал и Бадюа и Петрѣ Бѣцкатов и Пѣтрѣ Радюлов и Радюа Петрикѣн и Стан Драгомирѣв и Ѡпрѣ Ромашканѣв, вни се вѣстаниа тере ест продаа сѣа вше речена вчиннѣ, част Іунов и а брат его Мнхунѣ слѣгъ господства ми Гинѣ камеш, за хѣу аспри готови ради мед им, како ест вше пис и със запис вт продаиѣ вт рѣк им.

<И внаа сѣт> тогда на встроениа им жѣпан Дѣмитрашко вниѣар и Гіука камеш и вт <Кър<ла>н<це> Корѣа и вт в Голещи, Стонка батахъ и Стан попеа и вт Ѡлатѣни, Іван и вт Зѣвоани, Фѣтѣа и Ница и Н<г>нат и мнози людѣе. И сице се втакмиши се, како аще прѣнде нѣкогда Іуви <и брат его Мнхунѣ>¹ на деѣннѣ, вни да имат гледал на силѣни которѣи ест продаа, а слѣгъ господства ми Гинѣ камеш, вни да дрѣжит <вч>¹ина, како в ест покопна със новци готови како ест вше пис.

И пак покѣпна Гинѣ камеш Ѣ погоане за винограду ѣ Кър<ланце> вт>¹ на Ѡпрѣ Мѣринов Белкаа вт Кърланце, за хѣу <аспри>¹ готови и със запис вт продаиѣ със мно<зи>¹ сведѣтелѣи вѣ запис. И пак да ест слѣгъ господства ми Гинѣ камеш една винограду ѣ <Кър<ла>н<це> ест стѣлпнтѣ вт паот, дорн ѣ паот, варе еанка изверет се вчинна Танасѣ кѣпитан вт Рѣмник, а Танасѣ кѣпитан, вни ециже в ест вна покѣпна вт на Ѡпрѣ, синнѣ Станѣв, вѣк...¹ юк... хѣу аспри готови и със запис вт продаиѣ със свѣдѣтелѣи <вѣ запис>¹. И пак покѣпна Гинѣ камеш <в>¹ на Тѣдосѣа, дѣщера Даанчюлов Фрѣ...¹ дел еа за винограду ѣ Кърланце <...ел>¹ико ест дел еа всахъ вт Бадюа дорн ѣ Дѣлхѣщи, како...¹ Белкаа за хѣу аспри готови и със запис вт продаиѣ със мнози сведѣтелѣи. И пак покѣпна Гинѣ камеш хѣу винограду вѣ хотарѣа Кърланцелор на хѣ...¹ радѣ коланко се извернаа част влѣѣлов Бѣжал вт на влѣѣа Бѣжал за ѣ аспри готови <и със запис>¹ вт продаиѣ със мнози сведѣтелѣи вѣ запис¹. И пак да ест слѣгъ господства ми Гинѣ камеш един брод за воденицѣ...¹ на Голещи, понеже ест покѣпна Гинѣ камеш того брод за воденицѣ вт на Мирчѣ и вт на брат его Шербѣ вт Голещи, за хѣу аспри...¹. И пак покѣпна слѣгъ господства ми Гинѣ камеш хѣу кѣкю ѣ Кърланце...¹ и със ввоцию и със вѣс местом, коланко ест вѣ школ...¹.

<И продадоше ш>¹ни всху ннхне ш<чине н>¹ вноградї шт своим добро волю, без ни една силост н със знанїа всѣм мегїашом шт гор нздаш н шт шкрѣст местом, како видѣхом господство ми н записовѣ>¹ н<м>¹ шт про<данїе н със свѣдїтелн>¹.

<Сего радї дадох н господство ми слѣгѣ>¹ господства ми Гннн вавеш, такоже да ест емѣ сїн енше речени шчине н внограду н брод за водннцѣ шчннѣ дѣдно н въ шхаб емѣ н снновом н вншком н прѣвншчетом въ вѣк н не шт когождо непоколѣбнм, порнзмо господства ми.

Сеже н свѣдѣтелн поставнху господство ми: жѣпан Хрнза вел бан Кралевскїн н жѣпан Ивашко велнкн дворнк н жѣпан Гангорїе велнкн логофет н Дѣмнтрѣ вел встнїар н Преда вел спатар н Неделко вел ключар н Баслаїе вел столнкн н Бѣзннка вел комнс н Бѣчнна вел пѣхарнкн н жѣпан Костанднн вел постелнкн. Исправнкн, вел лшгшфет Гангорїе.

И аз, Дѣмнтрѣ логофет, намазах въ настолн граду Бѣкѣречн, мѣсеца юліе н дннн шт йдама даже до лннѣ, въ сего писанїе, теченїа лѣтом в лѣт хЗрмд.

† Іw Матею ввекѣда, мллостїю божїю господннѣ.

Іw Матею воевод <м.р.>

† <Din mila lui Dumnezeu, Io Matei>¹ Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ghinea vameșul din Focșani și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Cîrlige, în județul Rîmnicu <Sărat>², însă toată partea lui Ion și a fratelui său Mihnea din Cîrlige, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus zisă din Cîr<lige>¹ a fost a lui Ion și a fratelui lui, Mihăilă din Cîrlige. Apoi, ei au fugit în Țara Moldovei de miera împărătească și a făcut <partea>¹ lor de miere 1 400 aspri. Întru aceea, sătenii din Cîrlige, anume: Anghel al lui Petrică și Oprea Cotea și Oprea Belical și Costia și Șandru și Stanciul și Bugea și Coman <și>¹ Chelemetea și Dobroslav și Radul al lui Baico și Șerban al lui Rae și Băjan și Badiul și Petrea al lui Buțcat și Pătru al lui Radul și Radul al lui Petrică și Stan al lui Dragomir și Oprea al lui Romașcan, ei s-au sculat de au vîndut această ocină mai sus zisă, partea lui Ion și a fratelui lui Mihăilă, slugii domniei mele Ghinea vameșul pentru 1 400 aspri gata, pentru miera lor, cum este mai sus scris și cu zapis de vînzare de la mîna lor.

<Și au fost>¹ atunci la întocmirea lor: jupan Dumitrașco vistierul și Ghioca vameșul și din Cîrlige, Coruia și din Golești, Stoica vistierul și Stan al popii și din Olteni, Ivan și din Zăvoiani, Fătul și Niță și Ignat și mulți oameni. Și așa s-au întocmit, că dacă va veni vreodată Ion <și fratele său Mihnea>¹ la dedină, ei să caute la sătenii care au vîndut, iar sluga domniei mele Ghinea vameșul, <iar> el să stăpînească ocina cum a cumpărat-o cu bani gata, cum este mai sus scris.

Și iar a cumpărat Ghinea vameșul 4 pogoane de vie la Cîrlige <de la>¹ Oprea al lui Marin Belical din Cîrlige pentru 2 400 <aspri>¹ gata și cu zapis de vînzare, cu mulți martori în zapis. Și iar să fie slugii domniei mele Ghinea vameșul o vie la Cîrlige cît este stîlpită pînă în gard, oricît se va alege ocina lui Tanasie căpitanul din Rîmnice, iar Tanasie căpitanul, el încă o cumpărase de la Oprea, fiul lui Stan, nepotul lui. . . ¹ 4 400 aspri gata și cu zapis de vînzare, cu martori în zapis. Și iar a cumpărat Ghinea vameșul <de la>¹ Tudosia, fiica lui Danciul Fră. . . ¹ partea ei de vie la Cîrlige. . . ¹ cît este partea ei toată de la Badiul pînă la Dăluș cum. . . ¹ Belical, pentru 1 000 aspri gata și cu zapis de vînzare cu mulți martori. Și iar a cumpărat Ghinea vameșul

o.vie în hotarul Cîrligelor la...¹ pentru...¹ s-a ales partea lui Albul Băjal, de la Albul Băjal, pentru 1 000 aspri gata <și cu zapis>¹ de vînzare, cu martori în zapis.

Și iar să fie slugii domniei mele Ghinea vameșul un vad de moară...¹ la Golești, pentru că a cumpărat Ghinea vameșul acel vad de moară de la Mircea și de la fratele lui, Șerbu din Golești, pentru 1 200 aspri...¹ Și iar a cumpărat sluga domniei mele Ghinea vameș o casă la Cîrlige...⁴ și cu pomot și cu tot locul cît este în jur...¹.

<Și au vîndut>¹ ei toți ocinele și viile lor de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului, cum am văzut domnia mea și zapisele lor de vînzare <și cu martori>¹.

<Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii>¹ domniei mele Ghinea vameșul, ca să-i fie aceste mai sus zise ocine și vii și vad de moară ocină, dedină și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veac și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistiier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic, marele logofăt Gligorie.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna iulie 8 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., CVIII 18. Orig., perg. (43×36), deteriorat, pecete timbra'ă, căzută. Cu o trad. din 1832.

¹ Text ilizibil.

² Loc rupt.

† Adecă, eu Preda postelnicul, împreună cu frații mei, Tudosie postelnicul și Staico postelnicul, feciorii lu Staico peharnic ot Ruda, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna sfintei mănăstiri ce să chiamă Arnota, u(n)de iaste hram sveti arhanghel Mihail și a părintelui egumenul Vasilie, nastavnicul sfintei mănăstiri și a tot soborul, cum se știe cîndu a fostu acum, în zilele domnului nostru creștin Matei Băsaraba voevod, leat 7144, iar noi am vîndut sfintei mănăstiri Arnota satul Bogdăneștii ot sudstvo Vilcea, însă jumătate de sat, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți rumânii.

Însă rumânii, pre nume: Stan Găvicioiu i sină ego Micul i Dumitru i Stanciul, Grigore, Barbul, Golici și cu alți rumâni cîți să vor mai afla den satul Bogdăneștii, de jumătate¹ de satu, partea noastră toată de preste tot, de cîmpu, de pădure, de apă de preste tot hotarul, de hotar pîn în hotar și cu tot venitul, pentru că acestu satu Bogdăneștii, jumătate fost-au al nostru, de moșie, încă mai denainte vrême de la moșu nostru Theodosie logofătul deci o am făcut această jumătate de sētu vînzătoare.

Deci noi am întrebat pre toți oamenii și pre toate rudele noastre și megiașii den sus și den jos și de pre prejurul locului și am întrebat și pre verii noștri Andreiu cliucerul i Radul i Vladul postelnicii, feciorii Vladului logofătul, ca să cumpere această jumătate de sat ce <s>crie mai sus iar ei necicum n-au vrut să se apuce să-l cu<m>pere. Deci noi văzendu că nu vor să-l cu<m>pere, vîndutu-l-am sfintei mănăstiri ce scrie mai sus acest sata Bogdăneștii jumătate, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul de preste tot, oarecît să va alége, drept ughi 115 bani gata, ca să fie sfintei mănăstiri Arnota moșie ohabnică stătătoare, iar domnezeștilor călugări, de hrană. Și am vîndut noi această jumătate de sat, de Bogdănești, noi de a noastră bunăvoe, fără [fără] de neci o silă cu știrea tu<u>ror boiarilor, marii și micii și a megii<iașil>²or de prejurul locului, den sus și den jos și denaintea dom<nu-
lui> nostru.

Și la țocmeala noastră, fost-au mu<l>ți boiari mă<r>²turie: jupan Hriza vel ban Cralevschii i jupan Ivașco vel dvornic i pan Gligorie vel logofăt i pan Dumitru vel vistier i pan Preda vel spatari i pan Buzinca vel comis i pan Vasalachi vel stolnic i pan Vucena vel peharnic i pan Nedelco vel cliucer i pan Costandin vel postelnic i pan Oprea vel agă i pan Radul vtori vistier i pan Sima vtori logofăt i pan Drăgușin vtori postelnic i pan Costantin vtori postelnic i pan Radul vtori postelnic i pan Chirca vtori postelnic i pan Gherghe vistier i Para logofăt i Bunea logofăt i Stroe logofăt i Marco logofăt i Șerban logofăt i Tanasie peharnic i Tudosie cliucer i Chisar peharnic, Goran logofăt și alți mulți care-și vor pune pecețile mai jos. Aceasta am scris ca să se știe și să crează. Și pentru mai adevărta credințe am pus și pecețile și iscăliturile mai jos.

И написах аз, Годре логофѣтъ, въ настолини градоу Боукореци, мѣсеца юліе хѣі дни, в лѣтъ хрмд. ³

Preda i Tudosie

Ivașco vornic

Ivan vel cliucer

Preda vel spătar

Nedelco vel cliucer

Κωνσταντῆνος Καντακουζηνος⁴.

Vasile Paındur vel stolnic

Dumitru vel vistier

Eu Calotă vel sluger.

Lupul căpitan.

Dragomir mare armaș

Cernat vel portar

Costandin vtori postelnic

Radu vistiariul

Az Marco Danovici logofăt

Radul vtori postelnic

Udriște vornic

Para logofăt

Grigorie vel logofăt

Drăgușin vtori postelnic

Bunea Vlcul logofăt ⁵.

Arh. St. Buc., M-rea Arnota, IV/1. Orig., hirtie (42,5 × 28,5), 16 peceți aplicate. Copii ibidem, ms. 185, f. 2; 192, f. 42; 717, f. 1200.

¹ Pasagiul „Stan . . . jumătate”, înconjurat cu chinovar, numele proprii fiind scrise de altă mână, cu altă cerneală, cu următoarea mențiune: „acești rumâni dintr-acest zapis au dat bani la mănăstirea Arnota. Și s-au răscumpărat capetele lor afară den moșie, rămîindu moșia tot pã seama mănăstirii B<arbu> Vă<cărescu> mare logofăt.

² Loc rupt.

³ Și-am scris eu, Soare logofătul în cetatea de scaun în București, luna iulie 11 zile, în anul 7144 <1636>.

⁴ Constantin Cantacuzino.

⁵ Toate semnăturile sînt autografe.

336

1636 (7144) iulie 13, București.

În Hristos Dumnezău, binecredinciosul și binecinstitoriul și de Hristos iubitoriul și singur stăpînitoriul Io Matheiū Basarab voevod, cu mila lui Dumnezău și cu dăruire de la Dumnezău, din cèle ce stăpînim și domnim întru acest pămînt al plaiurilor Valahiei și încă și al părților de plaiuri Almașu și Făgărașu herțega. Bine au voit domnia mea dintru a sa bunăvoire și curată și luminată inimă a domniei mele a proslăvi pre Dumnezău cel ce m-au proslăvit și cu slavă m-au înălțat la scaunul strămoșilor domniei mele, celor ce cu sfințenie au adormit. Și am dăruit domnia mea cu acest preacinstiti și binelămurit și mai cinstit decît toate darurile, hrisovul de față al domniei mele, pe preacinstitul, credinciosul boeriū al domniei mele pan Radul al doilea postelnic și cu frații săi, Neagoe postelnic și Gherghe spatariu și Moisi postelnic, fiul Mihalcii portariul din Pătrălage și pre fiii lor, cîți Dumnezău le va dărui, ca să fie a lor moșie, satul Cacaletii din Coastă, în județul Buzăului, din partea Udriștev, jumătate din baștina Stanov, unde sunt 330 de stînjini, întru tot hotarul și cu vad de moară. Și seamnele moșiei să se știe: că moșia ține din Călmățuiul Vihoritului pînă în hotarul Maxenului, unde să întîlnească seamnele hotarului cu moșia Siliștea și tae dori u drumul cel mare, unde să ajunge capătul cu hotarul Bughianilor și cu hotarul Glavșanilor. Pentru că o au cumpărat pre această moșie Mihalcea portariul de la fiul lui na<ime> Stan din Cacaletii, cu 22 de aspri, încă în zilele lui Leon voevod și cu zapisul de vînzare. Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii din Coastă, adecă 20 de stînjini, pre cari i-au cumpărat Mihalcea portariul de la Mînzeși din Bughiani cu 430, pre cari stînjini i-au fost cumpărat și Mînzeșu de la Drăghici, fratele lui Stanov.

Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii și din Vale, toată partea lui Grigorie și Dobre, adecă 36 de stînjini din tot hotarul pre cari i-au cumpărat Mihalcea portariul, precum se vede, de la Grigorie, 20 de stînjini, cu 400 de aspri și de la Nadre 16 stînjini, cu 320 de aspri, iară ei încă au fost cumpărat de la Stoica, fratele lui Barbul din Cacaletii. Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii din Vale, toată partea lui Dobre, fiul lui Vlad Hoștean, 20 de stînjini din tot hotarul, și cu vad de moară, pre cari i-au cumpărat Mihalcea portariul de la Dobre din Bîlișoar<a> ¹, cu 20 de aspri stînjinul, iară Dobre încă i-au cumpărat de la Stoica Barbul din Caca<le>șii. Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii, adecă 60 de stînjini, din deal, din partea lui Barbu, pre cari i-au cumpărat de la Manea și de la Preda și de la Mînila, cu 1 800 de aspri. Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii, 70 de stînjini, din rînd pînă în rînd, pre cari i-au cumpărat de la Albuși iuz<bașa> din Ploești și de la Maria, cu 2 400 de aspri, care moșie și ei o au cumpărat de la Radul Miclea.

Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii din Coastă, adecă 100 de stînjini cu tot hotarul, pre carii i-au cumpărat de la Radul Miclii, cu 3 000 de aspri.

Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii din Vale, adecă din partea lui Bogdan, fiul Șupitului, 150 de stînjini, carea să zice moșia în Gorgan la Creamene. Și să face știută depărtarea moșiilor, din hotarul Maxinul, de la Rușițul pînă ce taiă, lovind în drumul cel mare, unde să hotăraște cu hotarul Bughianilor și a Glăvășanilor, pre cari i-au cumpărat Mihalcea portariul de la Bogdan, fiul Șupitului din Maxeni, cu 3 000 de aspri, cîte 20 de aspri stînjinul.

Și iarăși am dat lor moșie în Cacaletii din Vale, coada moșiei lui Bogdan și toată partea Novșainescul și toată partea lui Istratie, fiul lui popa Vlaicu și toată partea lui Mihail, fiul Istratie, fiul lui popa Vlaicu și toată partea lui Mihail, fiul lui Voicilă, pre care le-au cumpărat ei de la Stoica Barbul din Cacaletii, fiindcă le-au cumpărat Mihalcea portariul de la Navșainescul 20 de stînjini, și de la Istratie 35 de stînjini și de la Mihnea 20 de stînjini, cîte 20 de aspri stînjinul.

Și iarăși am dat lor moșie în Futești, adecă toată partea lui Mihail armașu din Bîleani <sic> ¹ dintru tot hotarul și cu lăcuitori, a treia parte din sat, pre care o au cumpărat Mihalcea portariul de la Mihail armașul cu 3 300 de aspri.

Și iarăși am dat lor moșie în Tufești toată partea lui Mihnea Vit și a fratelui său Vladu, carea a fost a lor din veachiū și dreaptă moșie de la strămoșii lor și mai sus scrisă.

Și iarăși am dat lor moșie în Pătrălage, județul Sac, adecă din partea lui Mihail armașul, doauă părți din tot hotarul, pre carea o au cumpărat Mihalcea portariul de la Mihail armașul, cu 2 000 de aspri. Și iarăși am dat lor moșie în Tega din partea lui Radul a jupînesii, a treia parte din tot hotarul, pre carea o au cumpărat de la Marta călugărița, fiica lui Radu a jupînesii, cu 500 de aspri. Și iarăși am dat lor moșie în Pătrălage, adecă din partea Frățilev, jumătate din tot hotarul, și din lazuri și cu loc de casă și preste apa Buzăului, carea s-au cumpărat de Mihalcea portariul de la Voico și de la fratele său Dimitrie din Pătrălage cu 1 200 de aspri, iară Voico și Dimitrie încă le-au fost cumpărat de la Moșa și de la Mira. Și iarăși am dat lor moșie din moșia Pătrălagilor de la Vlad Tolia, un cetvert de vie din perivol și din curățituri și cu pădure și cu ogor, care sunt în podurile Teghii, pre care le-au cumpărat Mihalcea portariul de la Vlad Tolia, cu 800 de aspri. Și iarăși am dat lor una vie și cu livadă, pre care le-au cumpărat de la Radul popii Aghii, cu 80 de aspri, ce este în podurile Teghii. Și iarăși am dat lor moșie în Tega, toată partea Marthei călugăriții dintru tot hotarul, cu 700 de aspri.

Și iarăși am dat lor un vad de moară în apa Buzăului, unde să împreună apa Nișcovu cu apa Buzăului, în Vrîbiev la deal, puțin din cîmp, pre carele l-au cumpărat de la Radul Gherghev din Buzău, cu 2 000 de aspri. Și iarăși altă moară de apă, iarăși întru acelaș vad de la Bălin din Opăriți, cu 2 000 de aspri gata ².

Și iarăși am dat lor moșie în Bădeni, adecă toată partea lui Mihail armașul din Bădeni cu totul cîtă este, cu via din deal și cu lăcuitori și din tot hotarul, fără de oareșcare vie ce este vîndută de Mihail armașul lui Radu Doicescului pre carea o au cumpărat de la Mihail armașul, cu 3 600 de aspri,

Și iarăși am dat lor jumătate din satul Brăeștii, dintru toată moșia Brăeștilor, din hotar pînă în hotar, după semnele vechi, adecă fără de codru, cu moșie ales, nu camenen <sic> ce i s-au dat lui de Radu postelnicul și de meghiașu fratele său din Brăești din bunăvoia lor, carea această jumătate de

sat s-au cumpărat de Mihalcea portariul de la toți meghiașii din Brăești, cu 24 000 aspri gata ².

Și iarăși am dat lor un pogon și jumătate de vie paragină în dealul Mirceștilor, în drept cu via lui Mihalcea portariul, în vârful scorușului celui mare, pre carea o au cumpărat de la Gogoasă din Mircești cu 400 de aspri.

Și iarăși am dat lor două pogoane de vie în moșia Mociasc<ă> ¹ din partea Cînească, în drept cu via lui Dimitrașc<u> ¹ Cov<e>sc<u> ¹ din vârful Dorii, în Valea cea Adîncă, adecă aceste două pogoane au fost unul țealină și unul paragină, pre care le-au cumpărat de la Stoica Rogolea din Mircești, cu 400 de aspri.

Și iarăși am dat lor 42 de pogoane vie în Dealul Siseanilor, carea să numeaște locul cu vîrtograd ³, adecă să să știe: din calea cea mare pînă în via Menedicului și cu tot venitul, carea s-au cumpărat de la popa Radul și de la frații lui din moșia de la Cîrlomănești și de la Dragoe cu frații săi, cu moșia din Sisiani și de la Stan Țapul și e la Belcea și de la frații lor, cu 20 000 aspri gata ².

Și iarăși am dat lor un pogon de vie în dealul Cîndeștilor, din partea lui Calcea, pre carele l-au cumpărat de la Vasilie și de la femeea sa Giura, fiica lui Roman din Cîndești, cu 1 230 de aspri gata ². Și iarăși am dat lor cun vad de moară în apa Buzăului, în moșia Cîndeștilor, pre carele l-au cumpărat Mihalcea portariul de la cucoana Maria Crăciunov portariul din Cîrlomănești, cu 1800 aspri gata ². Și iarăși am dat lor un loc cu trei cetvîrte vie, via care este în dreptul cozii viei lor, pre carele l-au cumpărat ei de la Vișa, fiica altui Stancov din Mircești, cu 300 de aspri gata ².

Și iarăși am dat lor un pogon și jumătate cu vie lucrătoare în dealul Mirceștilor și locul ialovnul ⁴ cît este în vale, pînă în cealaltă vale, pre care le-au cumpărat el de la Mihnea din Mircești, cu 5 000 de aspri gata ². Și iarăși am dat lor un pogon și o cedvîrtă în dealul Mirceștilor, pînă la coada lui Mihnea și pînă la coada lui Gogoasă, ca să fie această vie fără dajdie, pre care o au cumpărat de la Gonțea din Mircești, cu 2 400 aspri gata ².

Și iarăși au cumpărat el un pogon de vie și un stînjîn cu moșie în dealul Drăgoteștilor, din partea lui Gogoasă, la coada lui Gonțea, de la Gogoasă, cu 2 400 aspri gata ².

Și iarăși au cumpărat un loc de moară în vadul Bădiceștilor, în apa Buzăului, adecă jumătate de loc, de la Dragomir și de la nepotul său Manea cu 1 200 aspri gata, iară altă jumătate, de la Oana din Si s ani, cu 1 200 de aspri gata ².

Și iarăși am dat lor trei pogoane de vie în dealul Cîndeștilor și cu un stînjîn cu moșie de la glava doriu glava ⁵, din partea lui Calcea, nepotul Ciolanului, pre care le-au cumpărat de la Vasile monahul și de la fratele său Mihail, cu 3 000 de aspri gata ², iară ei încă le-au fost cumpărat de la tetcam ⁶ sa Boba, încă din vremea mai dinainte. Și iarăși am dat lor moșie în Cîndești, partea lui Gherghev, fiul Anii, nepot lui Ciolanov, jumătate cu toată moșia, toată partea lui dintru tot hotarul, toată partea lui Gherghev, fără numai însă osebit de un vad de moară cu două locuri, pre care le-au cumpărat de la jupîneasa Despina și de la bărbatul ei, Dumitrașco, cu 5 000 de aspri gata ². Și iarăși am dat lor moșie în Cîndești adecă din partea lui Calinov, a treia parte dintru tot hotarul, carea această moșie a fost a mănăstirii de la Ciolanul, danie și miluire de la Calvin monahul, carea acum în zilele domniei mele au fost dată, iară monahii de la Ciolanul cu al lor igumen Ieremia și Averchie monahul și Paisie monahul și Mathei monahul, împreună cu otitorii mănăstirii lor, popa Jipa și Ghinea din Buzău și Dragomir Sorescul și Dragomir

diaconul, luând aminte și știind cum că aceasta toată este a mănăstirii s-au sculat cu toții și au vîndut locul acesta de moșie lui Radul postelnicul și fratelui său, cu 4 000 de aspri gata ² și cu acei bani au ridicat și au făcut vreo cîteva mori pentru mănăstire, din temelii lor, ca să fie pentru hrana mănăstirii și pentru folos și cu zapis de vînzare dela mîna lor.

Și iarăși am dat moșie în Pătrălage, adecă toată partea lui Mîzgă, cîtă să va alége dintru tot satul, carea este a lor dreaptă și veache moșie, încă de la strămoșii din vremea de mai nainte, pentru carea am văzut domnia mea și cărți vechi de la alți domni.

Și iarăși am dat lor moșia în Mocești, adecă din partea carea să chiamă Căinească, partea lui Cazanov, fratele lui Rogozov, 14 stînjini și din dealul cu vie și dintru tot hotarul. Și iarăș am dat lor pre toată partea lui Marinov, dintru tot hotarul.

Și iarăși moșie în Mircești, din partea Bijingîv, 5 stînjini, și din dealul cu vie și dintru tot hotarul, carea moșie o au fost cumpărat Ali beiful, turcul, din vremea de mai nainte de la Cazan, fratele lui Rogoz, și de la Marin și de la Bijga, carea le-am fost dată în zilele lui Radul voevod, iară Mihalcea portariul, au cumpărat pre această moșie de la Aali beiful turcul, cu 20 000 aspri gata ², pentru care s-au văzut și carte de la Radul voevod.

Și iarăși am dat lor moșie în Pătrălage și în Planeva, partea lui Cazanov fratele lui Fulga, după cîtă să va alége, carea este a lor din veachiū și dreaptă moșie și cumpăratură de la Mihnea vistiarnicul și de la Cazan, cu 1 200 de aspri gata ² și cu un vig svitoc.

Și iarăși am dat lor un loc de casă în Tîrgoviște, aproape de bisearica de la poarta lui Coadă. Și să se știe cum că locul pre carele l-au cumpărat Mihalcea portariul cu 2 600 aspri gata ² de la Lupul din Jigoreni, este în lă-țime de 50 de stînjini, iară în lungime de 50 de stînjini și jumătate, însă și Lupul au fost cumpărat pre acest loc, de la Ghinea din Tîrgoviște.

Și au vîndut acești ziși mai sus însămnați oameni și cu ale lor neamuri din a lor bunăvoire, fără de nici o silă și cu știrea tuturor. Pentru aceasta, am dat și domnia mea boiariului domniei mele, lui Radul postelnicul și fraților, Negoită postelnicul și Gherghe spătariul și Moisi postelnicul, ca să le fie lor acele zise mai sus moșii și vii din neam în neam, fiilor și nepoților și stră-nepoților lor, și de cătră nimenea să nu să strice hotărîrea domniei mele.

Că au pus domnia mea și martori: pe jupînul Hrizia marele ban Kralevschie; și pe boiariul Ivașco, marele portariu; și pe boiariul Grigorie întiul soveatnic; și pre boiariul Dumitru, marele vistearnic; și pre boiariul Preda, marele spătariu; și pre boiariul Vasilie, marele stolnic, și pre boiariul Buzinca vel comis⁷ și pre boiariul Vucina⁸, marele păharnic; și pre boiariul Constantin, marele postelnic; și pre ispravnicul, boiariul Grigorie, marele logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șerbanovicu, în orașul capitalia Bucureștii, în luna lui iulie în 13 zile; și de la Avam pînă la scrisoare, ani 7144, iară de la întruparea cuvîntului lui Dumnezeu, 1636⁹

Și urmează iscălitura domnească și peceate pe ceară roșie așezată în ceară galbenă adînc, carea este pătrunsă cu ață groasă de mătasă roșie, albă, galbenă și albastră, ce este pătrunsă cu mijlocul în pergament, pre carele este scris hrisovul acesta. Și s-au scos această copie întocma depre acel hrisov bolgăresc, carele este a<l>¹ ex<c>¹ elenției sale domnei baroneasii Han Sofia Constantinova. Și s-au scris așa precum să veade, de mine mult păcătosul Andronic, duhovnic din sf<l>¹nta nooa monastire Niamțul, în anul 1869, luna lui dechemvrie în 20 zile.

Originalul document împreună cu copia (traducerea românească) de pre care s-a scos această copie se află în proprietatea baronesei de Hahn născută Lipănescu, în Paris.

Bibl. Acad., CLXIII/72. Copie din iunie 1913 a unei trad. din 1869 după un hrisov, pergament, pecete.

¹ Paranteza copistului.

² În traducere „goticești“, greșit.

³ În loc de grădină.

⁴ În loc de sterp.

⁵ În loc de cap pînă în cap.

⁶ În loc de mătușă.

⁷ În traducere Buzinu Kacavelcom.

⁸ În traducere Bucina.

⁹ De la divan pînă la sfîrșit textul a fost transcris de Gh. Nicolaiasa. Pînă la divan de I. Tuducescu.

337

1636 (7144) iulie 17, București.

† Бѣ Христа Бога, благовѣрны и благочестивы и Христолюбивы и самодържавны, Іу Матюю Басараба воевода, вожію мнлостію и вожію дарованіемъ владающеи и господствещеи оми въ сон земли Оугррореклахінскон и еще и запаненскимъ странамъ, Ямашѣ, Фегърашъ херцег. Благопроизволюхъ господство ми своемъ благымъ произволеніемъ и <свѣтлымъ и чистымъ>¹ срѣца господства ми, іако прославити сѧ прославльшаго ма Бога и съ славое възнесеншаго ма на прѣстолѣ свѣто почившимъ дѣдомъ господства ми, сеже даровахъ самъ господство ми съи въ сѧ чистын и благоу>²бразни и прѣпочтаніи иже надъ всѣми чистіи дарокъ, настоищій сѧ хрисовъ господства ми вѣрномъ колѣрни господства ми, пан Радѣа втори постелникъ и <житалникъ>³ его Софінкѣи и съ синови имъ елици Богъ дароваетъ, іако да имъ <естъ вчиннѣ>⁴ и вечини ѣ село Пѣтрѣлаце <штъ сѣдство>⁵ Сак. Яли частъ свѣтѣи монастырѣ Мислѣ, храмъ свѣта тронцѣ, штъ полъ и штъ шѣмъ и штъ водъ и съ ѣ вечини, на имѣ Лера и Станъ и съ синови си и съ свое делнице, елици се шѣрѣтаютъ штъ <посвѣді>⁶ и штъ седанище село и штъ презъ вѣсъ хотаръ, елици избратъ сѧ, понеже <сіе>⁷ вчиннѣ и вечини были сѣтъ свѣтѣи монастырѣ Мислѣ за дѣднѣ, штъ ненъ прѣжде вѣрѣме.

Я потомъ, къда естъ былъ <въ дѣни>⁸ Левни воеводъ въ лѣтѣ х̄зр̄м̄, а егъменъ Зоснманъ штъ Мислѣ и съ вѣсъ съборъ свѣтѣи монастырѣ, шни смотриши како сѣтъ сѧ вчиннѣ штъ Пѣтрѣлаце нѣкое вчиннѣ далеко и презъ рѣка и ничисоже поласѣ не имѣтъ, ниже моготъ да се прихранитъ сѧ съ сѧ вчиннѣ. Въ томъ, егъменъ Зоснма и съ вси калѣгерн, шни сътворили естъ оустроеніе съ болѣръ господства ми, Радѣа постелникъ и съ паница его, Софінка, аще да естъ имъ сѧ вчиннѣ и вечини и всахъ <что>⁹ имала монастыра ѣ Пѣтрѣлаце, идѣже сѣтъ домове имъ, іако да естъ имъ вчиннѣ дѣднѣ въ вѣка. Я Радѣа постелникъ и жѣпаница его Софінка, шни даѣтъ свѣтѣи монастырѣ Мислѣ вса частъ за вчиннѣ штъ Горъ Блажонъ штъ соудство Прахъсова, штъ полъ, штъ шѣмъ, штъ водъ, штъ седанище село и штъ по вѣсъ хотаръ, да естъ дѣднѣ радѣ дѣднѣ, почто радѣ естъ ванзъ кодъ монастырѣ. Я радѣ сѧ ѣ вечини выше речени даѣ естъ Радѣа постелникъ и Софінка една воденицѣ готова ѣ калѣ Т...¹ шѣлокъ и трнъ кобили съѣ жреци. Я сътвори естъ оустроеніа сѧ штъ добрѣ колѣ имъ безъ една снашетъ и съ записъ штъ оустроеніе и съ болѣри сведетелнѣ.

И пакы да естъ Радѣлокъ втори постелникъ вчиннѣ ѣ Подбелеши въ сѣдство Дѣмъ <вонца>, шѣбаче вса частъ Станковъ постелникъ штъ Бѣковъ и штъ полъ и штъ

шѣм и вод и съ вси вечини на име: Доброу и съ братїам си на име; Костандин и Мирѣа и съ сини им и стар Тоадер със синь его, Добре и съ сини им и Стопка със сини его и Динѣ със синови си и Нѣг, синь Жимбен със синови си и Соаре със брат его, Негонцѣ и съ синови им и прочїи вечини вси, елици шбрѣтат сѣ <за> дѣдино ут та част и ут седалище селов и ут по вѣс хотар, понеже сїа шчинѣ ут Подбелеши была ест свѣтѣек монастыр Мѣрцинѣни храм свѣтых архангелѣ <Михаила>...¹ покѣпила ут Станко постелиник ут Бѣков, иже ест ктитор свѣтѣек монастыр, еше ут прѣжде врѣме радї дѣша его а утцы его. И вѣс дрѣжал съ добро <мирно>¹.

И потом, кыда быст нинѣ въ дѣны господства ми, а утцѣ епископ Партенїе и наставник свѣтѣн монастыр Мѣрцинѣни и съ вѣс съборѣ и кѣсно съ ктиторїи монастыри по име, пан Костандин вел постелиник и Дѣмитрашко клѣчар <ут Флѣанпешн и прочїи ктитори, ини вѣстани сѣ аще сътворил промененїе със Радѣа постелиник, аще дал емѣ сїа шчинѣ и вечини ут Подбелеши, яко да ест емѣ дѣдино стоаделеа, въ вѣки. И Радѣа постелиник, ии еше дал ѣ свѣта монастыр Мѣрцинѣни и погоане за виноград ѣ Дѣла Пацїи по шчина снлїцїи, кое погоане покѣпила ест и Радѣа постелиник радї хк аспри готови ут на мегїашїи ут село и дал ест ѣ свѣта монастыр и ѣ дѣше за ацигани и една ациганкѣ, кон ацигани был ест покѣпила и Радѣа постелиник ут на Петрѣ слѣжар, синь Яслан дворник, за хдхї аспри готови, а ациганка была ш ест покѣпила ут на Иню спатар ут Бѣков, за хг аспри готови. И променили ут добрѣ волѣ им и съ книга монастырѣ и а ктитором за променїе на рѣка Радѣлов постелиник и съ велика клѣтѣо и съ воларн сведителїи.

И пакы да ест Радѣлов постелиник шчинѣ ѣ Подбелеши, шбаче част Радѣлов слѣжар Фрижѣрѣнѣа и а паницев его Марїен и Нанок постелиник ут Бѣрѣвтеши, всах и ѣъ вечини и съ вѣс ходок ут пол и ут шѣм и ут вод и ут седалище селов и ут по вѣс хотар, кое шчинѣ была ест снм болѣром, иже више пис, ут дѣднїи и ут прадѣднїи ут прѣжде врѣме, ут на дед им Драгѣа Рабѣ, али и вечини да се знает по име: Добрика съ сини его и Шѣтрѣ съ сини его и Герге, брат Шѣтрѣ съ синови си и Кални съ сини его и Баснлїе съ сини его.

И потом, была ест притесенена и шдрѣжана ут монастыра Стелѣ, без ни една трѣбѣ. Таже, кыда ест был нинѣ, въ дѣны господства ми, нзвадна ш ест съ сѣдїлїища и съ правостїю и съ книги ут дѣднїи ут на монастыр Стелѣ. И послѣ ини продал ш ест Радѣлов постелиник, за хм аспри готови и съ запис ут проданїе и съ многи боларн сведителїи.

И пакы да ест Радѣлов постелиник шчинѣ ѣ Подбелеши, шбаче вса част Баснлїев постелиник ут полю и ут шѣм и ут вод и ут седалище селов и съ вечини и през вѣс хотар, понеже сїа вышше речена шчинѣ была ест ут дѣднїи Баснлїев постелиник ут Брѣтѣлїици ут прѣжде врѣме. И потом кыда ест был въ дѣны Левни воевод блнз ут нѣход господствїа емѣ, а калѣ герїи ут Стелѣ ут Трѣговище, ини были ест покѣпили сїа шчинѣ ут Подбелеши ут на Баснлїе постелиник без знанїа Радѣлов постелиник. И была ест та шчина смѣшена съ шчина Радѣлов постелиник, въ вѣ дни хотар. Потом, кыда ест была нинѣ. въ дѣны господства ми, въ лат хзрма, а Радѣа постелиник, ако шбрѣтна и прифатнлѣ за вѣстїю, ии неизвернїш да се смѣшит дрѣши людї чюжи въ шчина его, анѣ прїидет прѣд господства ми ѣ великїи диван, за лицѣ съ калѣгерїи ут Стелѣ и оумѣтнлѣ Радѣа постелиник вси новци калѣгером назам, аспри хзїх, ут прѣд господства ми ут диван, по шчина Баснлїев постелиник. И испросна Радѣа постелиник и книгове, иже нмали калѣгерїи ут на Баснлїе постелиник, а ини реклѣ како не сѣт книгове зде, въ землїи, анѣ сѣт ѣ ариград. И ащелиже нзваднли калѣгерїи нѣкїи книги, да се не вѣрѣет, нѣ да стоет лѣжне.

И пакы да ест Радѣлов постелиник шчинѣ ѣ Подбелеши ут част егѣ една ѣжа ут по вѣс хотарѣа и съ ѣъ вечини на име, Богдан съ синови си и Тришка със синови

сн, понеже покѣпна Радѣла постелникъ шт на Пѣтрѣ логофетъ шт Фѣлконъ и шт на снѣ его, Драгѣлю, за хѣ аспри готови. И пакѣ да ест Радѣловъ постелникъ шчиннѣ ѣ Подбелещѣи и нна част, вса, третѣаго частъ шт село, по вѣс хотар, кое шчиннѣ ест емѣ шт на дедомъ сѣ, Драгѣла ворникъ и Балла комиси и ага Строе и съ вечнини, на нме: Ялѣла того старъ и съ снѣ его. . . ² и съ синови нмъ и пакъ Ялѣла съ брати его Станъ н. . . ² и Кален, снѣ Тричкѣвъ и съ синови нмъ; понеже ест емѣ стара и права шчиннѣ и за дѣдениѣ шт дѣдѣи нмъ, нже вышше писъ.

И пакѣ покѣпна Радѣла постелникъ четирѣи вечнини шт село шт Рошанин, по нме: Радѣла съ синови снъ и Цюра съ синови его и Семедрю съ синови снъ и Стола, братъ Симедрю съ синови снъ, шт на Пѣтрѣ и шт на снѣ снѣи, Тѣдоръ шт Фѣлконъ, за хѣ аспри готови. И пакѣ да ест Радѣловъ постелникъ две вечнини по нмѣ, Ѣприѣнъ съ синови снъ и Радѣла съ синови снъ; понеже продадоше сѣ шнѣи вечнини Радѣловъ постелникъ шт добрѣ волѣ нмъ, али Ѣприѣнъ за хѣ аспри готови, а Радѣла пакѣ за хѣ аспри готови и съ записъ шт продаѣнѣ, тѣчю главе нмъ безъ шчиннѣ и сѣде по шчинна Радѣловъ постелникъ ѣ Подбелещѣи.

И пакѣ покѣпна Радѣла постелникъ едниѣи вечнинѣ на село его Подбелещѣи, на нме Драгѣла и съ синови снъ шт на Бадѣ постелникъ и шт на жителница его, Столана, шт Трѣговнице, за хѣ аспри готови и съ записъ.

И пакѣ да ест Радѣловъ постелникъ еденъ чѣлѣдъ за гаванонти, нмѣ нмъ: Радѣла Клочѣ циганъ, Ялѣла Шѣюла, снѣи Стокканъ Ялѣстарюла и съ ациганкамъ са на нме Бонка, дѣщѣиѣ Марчѣи циганъ Ялѣстаръ и съ синови нмъ, понеже сею чѣлѣдъ за ациганинъ былъ шт циганѣиѣ господска. Таже, дахъ господство мнъ и помиловахъ по вѣгномѣ волѣръ господства мнъ. Радѣла постелникъ, радѣи права и вѣрна служба, таже послѣжила господства мнъ и хоревъ на царствѣи, на Яндрѣинополоу.

И продадъ естъ сѣи вышше речени, нменити болари, ннхнемъ шчинне и вечнини шт ннхнемъ добрѣ волѣ, безъ нн една силостъ и съ оузнанѣи всѣмъ волѣромъ шт шстрога мѣсто.

Сего радѣи дадохъ и господство мнъ Радѣловъ постелникъ, ѣко да ест емѣ сѣи вышше речене шчинне и вечнине, шчиннѣ, дѣдениѣ и вѣ шхабѣ, синовици и вѣщѣици и прѣвнѣчетомъ и не шт кого непоколѣбѣиѣмомъ, по резѣи господства мнъ.

Се оубо и сведитѣиѣи положыхъ господство мнъ: панъ Хриза вѣлъ панъ Кралекскѣи и панъ Явашко вѣлъ дворникъ и панъ Гангорѣи вѣлъ логофетъ и панъ Дѣлантрѣи вѣлъ вѣстѣаръ и панъ Преда вѣлъ спатаръ и панъ Неделко вѣлъ клѣчларъ и панъ Басилѣи вѣлъ столникъ и панъ Бѣшнина вѣлъ пѣхарникъ и панъ Бѣшника вѣлъ комиси и панъ Костандинъ вѣлъ постѣлникъ. И исправникъ Гангорѣи вѣлъ логофетъ.

И написахъ азъ, Стокканъ логофетъ Шѣрвановичи вѣлъ весь Бѣскрещѣи, мѣсеца юлѣи ѣи-гв дѣны и шт Ядама вѣлъ лѣтъ хѣрмѣ, anno domino³ хѣхлѣ.

† Іу Матѣю воевода, милостѣю вожѣю господнѣи.

Іу Матѣю воеводъ <м.р.>

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Matei Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei și încă și al părților de peste munți, herțeg al Almașului <și> ¹ Făgărașului. Am binevoit domnia cu a mea bunăvoință, cu inima <curată și luminată> ¹ a domniei mele ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit pe mine și cu slavă m-a înălțat pe scaunul sfintrăposaților moși ai domniei mele. Iată am dăruit domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov de față al domniei mele credinciosului boier al domniei mele, pan Radul al doilea postelnic și <soției> ¹ lui Sofiica și cu fiii lor, cîți le va dăruî Dumnezeu, ca să le <fie ocină> ¹ și vecini în sat la Pătărlage <din județul> ¹ Sac. Însă partea

sfintei mănăstiri Mislea, hramul sfînta troiță, din cîmp și din pădure și din apă și cu 2 vecini, anume Lera și Stan și cu fiii săi și cu delnițele lor cît se vor afla, de <pretutindeni> ¹ și din vatra satului și de peste tot hotarul, cît se va alege, pentru că <aceasta> ¹ ocină și vecini au fost ai sfintei mănăstiri Mislea, de moștenire, de mai înainte vreme.

Iar după aceea, cînd a fost <în zilele> ¹ lui Leon voievod în anul 7140, egumenul Zosima, de la Mislea și cu tot soborul sfintei mănăstiri, ei au socotit că sînt aceste ocine din Pătărlage niște ocine departe și peste mînă și nici un folos nu au, nici nu pot să se hrănească cu această ocină. Întru aceea, egumenul Zosima și cu toți călugării ei au făcut întocmire cu boierul domniei mele, Radul postelnicul și cu panița lui, Sofiica, ca să le fie această ocină și vecini și tot <ce> ¹ a avut mănăstirea la Pătărlage, unde sînt casele lor, ca să le fie ocină, dedină, în veci. Iar Radul postelnicul și jupanița lui Sofiica, ei au dat sfintei mănăstiri, Mislea, toată partea lor de ocină din Blăjoi de Sus din județul Prahova, din cîmp, din pădure, din apă, din vatra satului și de peste tot hotarul să fie dedină pentru dedină, pentru că este aproape lîngă mănăstire. Iar pentru acești 2 vecini, mai sus spuși, au dat Radul postelnicul și Sofiica o moară gata în valea T<...> ¹ șului și trei iepe cu mînji. Și au făcut această întocmire de bunăvoia lor și fără nici o silă și cu zăpis de întocmire și cu boieri martori.

Și iar să fie lui Radul al doilea postelnic ocină în Podbelești, în județul Dîmbovița, însă toată partea lui Staico postelnicul din Bucov și din cîmp și din pădure și din apă și cu toți vecinii, anume: Dobroiu și cu frații săi anume, Costandin și Mirul și cu fiii lor și Toader cel bătrîn cu fiul lui, Dobre și cu fiii lor și Stoica cu fiii lui și Dinea cu fiii săi și Neag, fiul Jimbei, cu fiii săi și Soare cu fratele lui, Negoită și cu fiii lor și alți vecini toți, cîți se vor afla de moștenire din acea parte și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că această ocină din Podbelești a fost a sfintei mănăstiri Mărgineni, hramul sfîntului arhanghel Mihail... ¹ cumpărată de Staico postelnicul din Bucov, care este ctitor al sfintei mănăstiri, încă de mai înainte vreme pentru sufletul lui și al părintelui lui. Și a tot stăpînit cu bună <pace> ¹.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, părintele episcop Partenie și nastavnicul mănăstirii Mărgineni și cu tot soborul și împreună cu ctitorii mănăstirii anume: pan Costandin mare postelnic și Dumitrașco clucerul <din> ¹ Filipești și alți ctitori, ei s-au ridicat și au făcut schimb cu Radul postelnic, de i-au dat această ocină și vecini din Podbelești, ca să-i fie dedină statornică, în veci. Iar Radul postelnicul, el încă a dat la sfînta mănăstire Mărgineni 8 pogoane de vie în Dealul Pații pe ocina siliștei, care pogoane le-a cumpărat și Radul postelnicul, pentru 20 000 aspri gata de la megieșii din sat și a dat la sfînta mănăstire și 4 suflete de țigani și o țigancă, care țigani i-a cumpărat și Radul postelnicul de la Petrea slugerul, fiul lui Aslan vornicul, pentru 11 000 aspri gata, iar țigancă a cumpărat-o de la Ianiu spătarul din Bucov, pentru 3 000 aspri gata. Și au schimbat de bunăvoia lor și cu cartea de schimb a mănăstirii și a ctitorilor la mîna lui Radul postelnicul și cu mare blestem și cu boieri martori.

Și iar să fie lui Radul postelnicul ocină în Podbelești, însă partea lui Radul slugerul Frijureanul și a paniței lui Maria și a lui Nan postelnicul din Bărbătești, toată și cu vecini și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, care ocină a fost a acestor boieri, care sînt scriși mai sus, de moșie și de strămoșie de mai înainte vreme, de la bunicul lor Dragul Robul, însă vecinii să se știe, anume: Dobrică cu fiii lui

și Pătru cu fiii lui și Gherge, fratele lui Pătru cu fiii săi și Călin cu fiii lui și Vasilie cu fiii lui.

Iar după aceea, a fost cotropită și stăpînită de mănăstirea Stelea, fără nici o treabă. Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, au scos-o de la mănăstirea Stelea cu judecată și cu dreptate și cu cărțile de moștenire. Iar apoi ei au vîndut-o lui Radul postelnicul, pentru 40 000 aspri gata și cu zapis de vînzare și cu mulți boieri martori.

Și iar să fie lui Radul postelnicul ocină în Podbelești, însă toată partea lui Vasilie postelnicul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vecini și de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus spusă a fost de moștenire a lui Vasilie postelnicul din Brătulești de mai înainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Leon voievod aproape de ieșirea domniei lui, călugării de la Stelea din Tîrgoviște, ei au cumpărat această ocină din Podbelești de la Vasilie postelnicul fără știrea lui Radul postelnicul. Și a fost cea ocină amestecată cu ocina lui Radul postelnicul, toată într-un hotar. Apoi cînd a fost acum, în zilele domniei mele în anul 7141, Radul postelnicul, dacă a aflat și a prins de veste, el nu s-a lăsat să se amestece alți oameni străini în ocina lui, ci a venit înaintea domniei mele în marele divan, de față cu călugării de la Stelea și a lepădat Radul postelnicul toți banii călugărilor înapoi, 17 000 aspri, dinaintea domniei mele în divan, pentru ocina lui Vasilie postelnicul. Și a cerut Radul postelnicul și cărțile, pe care le aveau călugării de la Vasilie postelnicul, iar ei au spus că nu sînt cărțile aici, în țară, ci sînt la Țarigrad. Iar dacă vor scoate călugării niște cărți, să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

Și iar să fie lui Radul postelnicul ocină în Podbelești din partea lui, o funie, de peste tot hotarul și cu 2 vecini, anume Bogdan cu fiii săi și Trișcă cu fiii săi, pentru că i-a cumpărat Radul postelnicul de la Pătru logofătul din Fălcoi și de la fiul lui, Drăgoi, pentru 6 000 aspri gata. Și iar să fie lui Radul postelnicul ocină în Podbelești și altă parte, toată, a treia parte din sat, de peste tot hotarul, care ocină este a lui de la bunicii săi, Dragul vornicul și Balea comisul și Stroe aga și cu vecinii, anume: Albul cel bătrîn și cu fiul lui. . . ² și cu fiii lor și iarăși Albul cu frații lui, Stan și. . . ² și Călin, fiii lui Trișcă, și cu fiii lor, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și de moștenire de la bunicii lor, care sînt scriși mai sus.

Și iar a cumpărat Radul postelnicul patru vecini din sat, din Roșiani, anume: Radul cu fiii lui și Giura cu fiii lui și Smedriu cu fiii săi și Stoia, fratele lui Smedriu, cu fiii săi, de la Pătru și de la fiul său, Tudor, din Fălcoi, pentru 9 000 aspri gata. Și iar să fie lui Radul postelnicul doi vecini, anume Oprian cu fiii săi și Radul cu fiii săi, pentru că s-au vîndut ei vecini lui Radul postelnicul de bunăvoia lor, însă Oprian, pentru 3 000 aspri gata și Radul iarăși, pentru 3 000 aspri gata și cu zapis de vînzare, numai capetele lor, fără ocină și stau pe ocina lui Radul postelnicul în Podbelești.

Și iar a cumpărat Radul postelnicul un vecin la satul lui, Podbelești, anume Dragulea și cu fiii săi, de la Badea postelnicul și de la soția lui, Stoiana din Tîrgoviște, pentru 7 000 aspri gata și cu zapis.

Și iar să fie lui Radul postelnicul un sălaș de țigani numele lor: Radul Clocea țiganul, Albul Iarul, fiul lui Stoican alăutarul și cu țiganca sa, anume Voica, fiica lui Marcea țiganul alăutar și cu fiii lor, pentru că acest sălaș de țigani a fost din țigănia domnească. Astfel, am dat domnia mea și am miluit pe credinciosul boier al domniei mele, Radul postelnic, pentru dreapta și credincioasa slujbă, cu care a slujit domniei mele și țării la împărăție, la Adrianopol.

Și au vîndut acești mai sus spuși, numiți boieri ocinele lor și vecinii de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor din jurul locului.

De aceea, am dat și domnia mea lui Radul postelnicul, ca să fie aceste mai sus zise ocine și vecini, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am așezat domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Nedelco mare clucer și pan Vasilie mare stolnic și pan Vucina mare paharnic și pan Buzinca mare comis și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șerbanovici, în orașul București, luna i ilie a 17-a zi și de la Adam, în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Mateiu voievod din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu vovod <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceți 49. Orig., perg. (62 × 35), pecete atirnată. Cu o trad. din 1863. Altă trad. la Bibl. Acad., CXXVI/183.

¹ Loc șters.

² Loc alb.

³ Așa în text, cu litere latine.

† Adecă eu, Radul Piscotan, scris-am acestu zapis la mena păharnicului Radului, cumu au fostu vîndotu această mușie Radului Piscotan, iar acumu au datu banii și au luat moșiia anome Ibănești, ughi 7. Ci amo scriso această zapis se fie de credințe.

I mertorii sinto: Dregoșin postelnicul i Gherghe Serbol i Radol Cașotin, Negoe moștanol i Dragomir călărașol. Pântro credența poso-au și pecețile. Aze pus eu Marco i Radul gramatic.

ПИС МЪСЕЦА ЮЛІЕ ДЪНИ НЪ, В ЛѢТ ХРМД.

Drăgoșin postelnic.

Eu Radol Piscotan.

Eu Radol Cașotin.

Eu Dragomiru călăraș.

Eu Negoe moștan.

Eu Marco logofăt.

Eu Radolo gramatic.

† Și de vei încă să se știi că au datu bani preste toată ocina cîtă iaste și au pus mărturi: Dragomiro că au datu moșiia iar el se n-aibă nece o trebe, că i-au datu bani și sinto mertorei Radol Piscotan [pos]. Sinto mertorii acește toți.

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, X/2. Orig., hîrtie (30 × 17,5), 4 peceți aplicate.

† Adecă eu, Radul Piscotan, scris-am acesta al meu zapis la mîna Radului peharnicul să se știe cum am fost cum(pă)rat nește moșia ot Ibănești de la Radul peharnicul ughi 7, moșia cu case cu tot, iar acum Radul peharnicul iar mi-au întorsu bani înapoi iar ughi 7, cîtu i-am fost dat eu, însă de bunăvoie, și de a mea bunăvoie și de a dumniului moșie de preste tot hotariul și viia încă o răscumpărat de la Dragomir călărașul și de la feciori lui, vie cît ține vița cu loc cu tot și cu pomi să-i fie moșie ohabnică și dumniului și coconilor lui și nepoților și strănepoților lui și iar de bunăvoi și în cît o-m fost cumpărat iar într-atîta o-m vîndut, însă pămîntul cît ține viia.

Și mărturie: Gherghi Sîrbul și Ivan Pecea Sîrbul ot Slatină și Cașotin și Neagoe și Mihnea den sat den Ibănești toți și eu, popa Ivan Sîrbul ot Brîncoveni. Deci ne-am tocmit di bunăvoi. Iar cine se va rădică, neam de neamul nostru, să bîntuiască și să facă val, să fie proclat și afurisit de 318 otța ije vă Nichei și lepădat de lége și să se judece cu Iuda și cu Ariia.

ИНС МЪСЕЦА ЮЛІЕ НЪ ДАНИ ВЪ ЛѢТЪ ХЪРМД.

Radul Piscotan.

Gherghe.

Cașotin.

Ivan Pecea.

Dragomir călărașul.

Neagoe.

Mihnea.

Arh. St. Buc., M-reă Brîncoveni, X 3. Orig., hirtie (30 × 17), 5 peceti aplicate, inelare.

† МНОГОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕН БЪСЪРАВА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ПРИШЕТ ГОСПОДСТВО МИ ꙗе Богдане iuzbașă și oamenii Niții iuzbașii, carii luoăți dijmă dom(nească), în vreme ce veți vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutați să lăsați dijmă popei Dragului de pre ocina lui de în Frăsinet, să nu luoăți nimic, pentru că iaste moșia lui, că au mărturisit aicea înaintea domnii méle oameni buni și bătrîni și călugări cum iaste moșia lui. Într-aceia, trimis-am și boiarinul domnii méle Gherghe al doilea vornicul ca să adevérezé pentru această ocină și au adevărat cum iaste a popei Dragului.

Într-acéia, în vreme ce veți vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutați foarte să aveți a vă feri de pre ocina lui, nimic să nu mai învăluiți ci să-ș ia dijma popa Dragul. Iară de veți fi luoat dijmă, încă să o inturnați, înapoi, că n-are nimenili nici o treabă cu moșia lui, pentru că iaste moșia lui aléasă, pentru că așa iaste învățatura domnii méle. Iară cine se va ispită a învălui, bine să știe că mare certare va avea de cătră domnia mea acela om. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, саам речн господства ми.

ИНС ЮЛІЕ ОЇ ДАНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХЪРМД.

† ІУ МАТЕН КВЕКВАДА, МНОГОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <М.Р.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XIX/3. Orig. hirtie (30 × 21), pecete inelară aplicată, Copie ibidem, ms. 128, f. 342v—343.

Adecă noi boiarii judecătorii și căutătorii hotarului Cornățelului și a Gabrovénilor pentru Lacul Tomei, zicînd Găbrovénii și arătînd altă lac, Veșțisorivi, întralt loc ¹, pîrîndu-se cu călugării de la Bucovăț fost-au purtat boiarii pre răvașe domnești: Iane și Drăghiciu den Pleșoiu și popa Grigorie clisériul ot Craiova. Apoi, al doilea rînd, au fost socotitori și judecători luați iar pre răvașe domnești, Danciul logofătul den Pîrîiani și Balica din Breasta și Stan vâtaful ot Gaia. A treia oară au fost iarăși căutători Iane din Pleșoiu și Balica paharnicul din Breasta și Drăghici din Pleșoiu și Danciul din Pîrîiani și Tudor Ciocor vornicul ot Rătești ispravnic cu cartea domnului nostru Matei voievod iscălită, ca să alegem întru toate rovinile și dintru toate lacurile adevărat Lacul Tomei. Umblat-am aceste trei rînduri de boiari și toți cîți sîntem scriși mai sus, toți am aflat, Lacul Tomei și am căutat cărțile Găbrovénilor și am aflat sémnele: de în Piscul Cerului pre matca Văii Cerului pînă în lacul ce să chiiamă de lîngă Drumul Diiului, în dreptul locului, pînă în Lacul Tomei. Așa am dat pe sémnele céle bătrîne. Deci, care au fost a Găbrovénilor, să le fie moșie iar. Așa am aflat cu ale noastre suflete, cum mérge hotarul Cornățelului preste Drumul Diiului pînă în Lacul Tomei și despre Găbrovénii pre în sémnele ce-s mai sus scrise, noi cu ale noastre suflete am dat moșiia, cîtă au fost înpresurată de Găbrovénii, să fie a mănăstirii, cum au fost a lor din veac.

Iulie 20 dni, leat 7144 <1636>.

Balica păharnic.

Iane.

Drăghiciu.

Arh. St. Buc., Condica m-rilor Căluui și Bucovăț, nr. 722, f. 405v—406. Copie.

EDIȚII. Nicolăescu-Ploșor, *Mon. j. Dolj*, VIII, 167—168.

¹ „Lac“ corectat peste „loc“.

Өешфан, божію мнлості патріарх свѣтого града Нерѣсалнмскаго и вѣскн Палнстнннн, Снрннскнн, Яравннскнн, шбон пол Іурдана, Кана Галнленскнн и свѣтого Сншна и прочал.

Înaintea smerenii noastre venit-au vornicul Iordachi și cu ginere-său Cerchez vătahul, jăluindu-se pre Vasile egumenul de la mănăstire de la Bistrița pentru niște țigani anume Manea țiganul cu feciorii lui, care țigani au fost dați de banul Panait de Hotărani, copil mic, pentru o țigancă a lu Iordachi vornicul, anume Dobra, cum am văzut smerenia noastră cărțile și zăpis de schimbu la mîna lui Iordachi vornicul.

Iar cînd iaste acum, se-au sculat Vasile egumenul, de-au luat țiganii și zice că sînt ai mănăstirii. Deci, de vor fi ai mănăstirii de moșie să fie ertăți și blagosloviți de vlădica Hristos și de smerenii noastră, iar de-i vo fi luoat în silă și fără dreptate, să fie procler și anatima de vlădica Isus Hristos și de 318 otți și de cătră smerenia noastră, încă să fie afurisit și el și tot săborul, carii vor ști și nu vor spune cu dreptate. Și hierul, pietrile să se topească,

iar trupurele să nu se mai topească, ce să lăcuiască cu Iuda și cu Ariia. Iar darul și pacea și mila domnului nostru Isus Hristos și blagoslovenia smerenii noastre să fie cu toți creștinii cei adevărați.

ΠΙΣ ΚΑΙΕ ΚΕ ΔΕΗΗ Ε Λ'ΕΤ Χ'ΡΟΜΑ.

Θεοφανής έλεφ Θεού πατριάρχης της άγίας πολεως Ιερουσαλήμ¹.

<Pe verso sec. XVIII:> Cartea patrierșască de afurisanie pentru niște cioare de țigani.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXIV/377. Orig., hîrtie (21×31). Copie ibidem, ms. 194, f. 388v—389.

¹ „Teofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al întregii cetăți a Ierusalimului“.

343

1636 (7144) iulie 27.

Scriu eu, Cînda ot Soceni, și Stan frate-mieu și Neacșul, nepotă-mieu Micu acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mîna jupanului Ivan ot Pitești, cum să să știe că i-am vîndut o livede de la Soceni, de în drum pînă în coastă și cît au fost de lată de înaintea vrême, drept bani gata aspri 1 200, de a noastră bunăvoe, să-i fie moșie lui și feciorilor lui în vécie.

Și mărturie mulți și bătrîni, anume: Pătru ot Mălureni i Opriș ot Dobro-goste și Stan ot tam și Pravăț i Țalapi ot Negovani i Gradie ot Pi<te>ști¹ și Vîrban ot tam i Manole ot tam i Ivan croitorul i Gherghe al Stanei de la Puți i Coman ot Negovani. Și pentru credința pusu-ne-am pecețile.

I pis Thanasie; pis measeța iulie 27 dni, leat 7144 (1636).

Arh. St. Buc., Condica m-rîi Vieroș, nr. 479, f. 180v. Copie; alte copii ibidem ms. 710, f. 753v, 349, f. 466, 482, f. 54—55.

¹ În toate celelalte copii Pitești.

344

1636 (7144) iulie 27.

† Adecă eu Sarul, feciorul Oprei ot Zorești și eu Rădocea, ginerele popei lu Crețu, nepot Oprei ot Zorești și eu, Dumitru, nepot lu Arsenie ot Zorești și eu Dragomir Dăinea ot Zorești, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Stanciului și la mîna Jipe postelnicul ot Vernești, cum să se știe că le-am vîndut o rotă și jumătate de moară în vadul despre Mătești di în partea Drăgoșască și loc de grădină înprejur, cît se va putea îngrădi za 2 400 bani gata, ca să le fie moșie lor și feciorilor lor. Și acéste rote ce-s mai sus scrise am vîndut eu Sarul și Dragomir Dăinea o jumătaté de rotă; iar o rotă o am vîndut eu, Rădocea și Dumitru și iar Sarul. Și le-am vîndut noi aceste rote de moră ce-s mai sus scrise, de a nostru bunăvoe și cu știrea tuturor fraților și a megiișilor di înprejurul locului.

Și mărturie au fost: ot Zorești, Burlan i Pîrtea i Radul Vintilescul i Oancea i Șteful i popa Stan i Badea ot Vernești i Dragomir Sorescul i Dragomir al diiaconului i popa Jipa i Ianolie i Avram i popa Gherghe i Mihalcea.

Aceasta scriem și mărturisim și pentru credința ne-am pus degetele.

Писа Крачѣн грамѣтник, мѣсеца юліе кѣ дѣниѣ в лѣт хрѣма¹.

Sarul.

Rădocea.

Dragomir².

Dumitru.

Bibl. Acad. CXLVII/105. Orig., hirtie (30 × 19,5).

¹ „A scris Crăciun gramăticul, luna iulie 27 zile, în anul 7144” <1636>.

² Semnătură în criptogramă.

345

1636 (7144) iulie 28.

Jupan Hriza vel ban Cralovschih. Scris-am cartea noastră acestui om, anume Stanciul ot Broscari, pântru c-au venit înaintea noastră de s-au pîrît Stanciul cu Stoica ot Știubeae pântru niște bani ce au zis Stoica c-au rămas de la tată-său, încă din zilele Radului vodă. Iar Stanciul au jurat cum acei bani n-a luat. Deci au dat banul această carte a noastră Stanciului ca să fie în bună pace de către Stoica pântru că s-au pîrît di față, ce au rămas Stanciul pre Stoica de lege dinnaintea banului. Deci să fi în bună pace de acum înaintea, nimin să nu-l bîntuiască.

Aceasta am scris. Pis meseța iulie 28 dni, let 7144 <1636>.

Epitropia bis. Sf. Treime — Craiova, dos. 24, doc. 1. Orig., hirtie (29 × 19), pecete aplicată, căzută.

346

1636 (7144) iulie 29.

† Многостію божією прѣквсвещенномѣ архімітрополит кір Θεωφил вѣсон Земла Блѣшкоѣ¹.

† Scris-am vlădiciia mea cartea vlădiciei mele sfintei și dumnezeestii mănăstire caré să chiiamă Tismana, pentru niști rumâni ai sfintei mănăstir, că au avut egumenul Theodosie pîră cu niști boiarii anume Stoica de în satu de în Șomănești. Și au căzut și naintea domnu nostru, să-i judece. Iar domnu nostru i-au dat pre sama boiarilor, să-i tocmească și să-i județă; iar boiarii au dat lege să jure cu 12 boiarii. Și <au> luat cartea părintelui patriiarhului de afuresenie și cartea vlădiciei mele, cum de vor putea jura pre dreptate și li se va cădea să ia rumânii de la sfînta mănăstiri pre dreptate, să fie ertați; iar de vor face fro fățarie și hitlenie, să ia de la sfînta mănăstire cu strîmbătate, au rumânii, au țigani, au moșie, au cine ce se va ispiti, veri ce de la sfînta mănăstire, cum nu iaste legea și obiceiul, acela om să ia în loc de ertare, blăstem neertat, să fie proclat și afurisit și anathema de vlădica Hristos; așijdirea să fie și de vlădiciia mea. De aceasta scrie vlădiciia mea.

Пис юліе кѣ дѣниѣ, в лѣт хрѣма.

† Vlădica Theofil <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXXXVII/8. Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută.

¹ „Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul arhimitropolit chir Theofil a toată Țara Românească”.

† Eu, Chisar păharnicul, feciorul Chircăi comisul de în Ruda, scris-am la voi satul Groșani. Cătră aceasta vă dau știre păntru parte de sat de acii de în Groșani, care o au fost cumpărat tată-mieu, Chirca comisul și o au dăruit la sfînta mănăstire la Tismana. Deci se nu vă ispitiți a înpresura parte mănăstiri, că apoi eu voi veni și voi aduce și cărțile cele de cumpărătură, ce apoi vă vor și prăda, ce foarte să vă socotiți, nemic se nu vă ispitiți a înpresura moșia ce au cumpărat tată-mieu. Aceasta vă scriu.

Пис юліе лă дьни, лѣт 7307 д.

Eu Chisar peharnic ot Ruda <m.p.>

Să să știe ce iaste rămășiță în sat 1 440 aspri.

Și s-au strînsu bani gata 1 140.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XIII/15. Orig., hirtie (24,5 × 21,5). Copii ibidem, ms. 329, f. 197v, 335, f. 171.

† Zde boleari ai lu Dragomir postelnicul ot Fărcăsești și ai fiiastru-său, Radul, anume de în Poiana, Barbul cliucerul și de în Céplea, Preda cliucerul și de în Roșia, Udriște vornicul și de în Albéni, Andronie și de în Pîrîu, Miloș logofătul și de în Rogojel, Oprea al Zlatei, să caute și să adeveréze cu ale lor suflete de moșii și de haine și de dobitoc și de toate bucatele ce i să vine Radului, fiiastrul lui Dragomir. Deci ce i să va veni cu dereptul, să aibă a-i daré în mîna lui. Deci cum vor afla acești boiari cu ale lor suflete.

Пис август...¹ дьни в лѣт 7307 д.

† Іу Матен ввевѡда, мноґстїю вожїю, господннь.

Bibl. Acad., XC/33. Orig., hirtie (19,5 × 15), pecete aplicată.
EDIȚII. Ghibănescu, *Surate*, VI, 21.

¹ Loc rupt.

† Adecă eu, Coman de Neagovani și cu feciorii mie, pre nume Coman i Manea i Banciul, scris-amu al nostru zapis la mîna jupan Neagul i Antonie, să fie de mare credință, cum să se știe că i-am vîndut 6 bogoane (!) de vie cu locul și cu casa și cu toate ciubarele ce se cheamă locul Strîmbătenéască. Și o am vîndut de a nostru bunăvove și cu știrea tuturor megiașilor și de sus și de jos și de înprejurul locului za <aspri> 16 000 gata, ca să fie domnielor moșie și feciorilor lor și nepoților și strenepoților în vecie.

Și mărturii atunci află-se; jupan Nastea ot Negoești i ot Neagovani, Oana i Aldea, Oprea, Crăciun, Oana scaunul ot tam i Bălan i Stanciul ot tam.

Пис мѣсеца августѡ, дьни ѡ вѣ лѣт 7307 д.

Coman care au vîndut.

Oana.

Oana scaun.

Bibl. Acad., CXCVI/198. Orig., hirtie (21 × 23,5).

Adecă eu, Mehăilă ot Budeasa, scris-am zapisul meu ca să hie de mari credență în mîna lu Stan ot Ogrăzeni, cum să se știe că i-am vîndut den part<ea> lu Gorghie de ocină ot Goruneni 2 părți dereptu 1 500. Și o am vîndutu de a mea bunăvoe, făr-de nici o silă și cu știrea boiarilor și a totorora migiușilor de înprejurul locului.

Și la tocmeala noastră au fostu boiari mărturie: jupan Calotă vel solger, jupan Toader sloger și Șoldo ot Budeni și Bucșe ot București i ot Budeni, Micul i ot Corătești, Moșatu i ot Goruneni, Sava i ot <O>grăzeni, Nestor i Nanul i Știrbul ot Tihulești. Și pântru credența pus-am și pecețili.

Пис мѣсеца августъ ѿ дъни, въ лѣтъ хѣрмд.

Șoldo.

Bucșe.

Micul.

Moșat.

Sava.

Nestor.

Șterbul ot Tihulești.

Nanul Ogrăzean.

Bibl. Acad., DCCXXXV/67. Orig., hirtie (21 × 30), 4 peceți inelare, aplicate.

EDIȚII. Iorga. *Doc. uridăene*, 190—191, nr. 22.

† Многостію божію, Іу Матен Басараба воевода и господинъ въсон земли Хггровлахінское. Дават господство ми сін повелѣніи господство ми сѣзем господства ми Дръгою и Балѣ логофет със братіам си wt Кнвжд, wt сѣдство Сак и със синови нх елижеже Богъ даровах, какоже да ест нам wчиннъ ѿ Стар Кнвжд, деа Станов и Драгомиров и Конкѣви и Шерев, сини Ідѣв, wt деа Мишинърескѣ четвъртаго деа, wt пол и wt шѣм и wt вод и wt седалище селов и wt по въс хотаром, понеже покѣпи Дръгон и Балѣ логофет със братіам си сѣм више речена wчиннъ wt на Стан и wt Драгомир и wt Конка и Шерев, сини Ідѣв wt Кнвждѣ за хъ аспри готови. И пакн един место за къщи ѿ Стар Кнвжд, по брег Бенев, понеже покѣпи wt на Бончлаш и wt на сини Ідѣв, за тѣ аспри готови. И пак wчиннъ ѿ Стар Кнвжд, част ѡнкѣн д-гw част wt деа Лѣспекѣ, wt пол и wt шѣм и wt вод и wt седалище селов и wt по въс хотаром, понеже ест покѣпи Дръгою и Балѣ логофет със братіе нх wt на Бѣнкъ зет ѡнкѣн, за хѣ аспри готови. И пак да ест нам wt wчина Малотѣв wt Кнвжд четвъртаго деа wt пол и wt шѣм и wt вод и wt седалище селов и wt по въс хотаром, част Манев, сини Малотѣ, понеже w ест ена поставна зѣлаwг, раді ѡ аспри със дѣнъ. Таже минѣ дѣнъ и wстад wчина стоателна.

И вист свѣдѣтеле и адѣмѣшари, на име: wt Кнвжд, попа Фрѣла и попа Танасіе и Стѣниа и Кѣли и Радул и Стоян и Бѣрсан и мнози людіе.

И пак да ест сѣзем господства ми Дръгою и Балѣ логофет със братіам си два погоане wt виноградѣ и едни сеженъ за wчиннъ въ дѣла Скѣянилор, сѣд Сак, понеже ест покѣпи wt на Гергіе ѡгрнкѣ wt Скѣяни, за хѣт аспри готови, кое погоане вист нам wt покѣпеніе wt ѿжа Дадѣлов Бѣнгев.

И пак да ест нм ѿ погон шт место въ шграда Синоу и чнтнри чедврѣці и един сеженъ за шчинъ и пак три чедврѣці за место и чнтнри погоане и със ѿ сежени за шчинъ и дѣла Скъинлар, понеже покѣпи Дръгон и Балѣ логофет със братѣи нм шт на Драголѣ, жъна Синоу, и шт на синови еа, Мирча и Дѣмитрѣ и Дадѣл и Кръстѣан шт Скъини за хѣш аспри готови. И пак да ест нм и нѣкое место что ест вна Іуноу Милосръді и между вношграда емѣ и и междо вношграда Станчюлов, понеже ест дал Драголе и синови еа Дръгоуе и Бален логофет със въ тог цѣи за аспри вше пис и поставна ест белѣш школоно того место шт долену Лѣподеу по хотарѣл Пържолѣинор и прав дорн и вношграда Чептѣрѣнкѣн по рѣзор въ прав на вношграду Тоадерок и камен и и прав по рѣзор пак и камен, таже по рѣзор и дол дорн и и нѣк и въ дрѣг нѣк, таже по хотаръ къ Кладеница шт на пѣтаръ ло нѣт до кръст Іванок и Балѣ Лѣподеу и гор до хотар.

И пак да ест Дръгоуе и Бален логофет, със братѣи нм водаа Телѣженѣлѣи шт Скъини, колнко ест вна дрѣжал Ровѣл избрана шт хотарѣл Бѣкѣвѣлов и гор дорн въ шжа Попѣскѣ и крающѣ воде колнко может чнтнри брод за воде ниц, понеже покѣпи шт на Шерѣш и шт на Радул и шт на Іван Бранок и Іуш¹ и шт на Станчюл, синъ Команек, шт Скъини за хѣш аспри готови и две волови. И пак шт на Шерѣш и Радул и Іван и Станчюл ѿ место цѣфѣнт шт на кръш шт хотарѣл Бѣкѣвѣлов и гор по гърла дорн и изерѣл воднищек по из дорн и подѣ шорн дорн и вода Телѣженѣлов за хѣш аспри готови. И пак да ест нм две погоане и половини и със две сежени за шчинъ и половини и Скъини, понеже ест покѣпи Дръгон и Балѣ логофет със братѣам си шт на Шпрѣ и шт на вѣшкам са йнка шт Скъини за хѣш аспри готови.

И внст ладѣмъшари на нме: Радул слѣжер Фрежѣрѣнѣл и Мордан и Нѣгое Кѣпѣшъ и Тѣдорѣ и със синови си и Іуш и Тѣлпѣдан и мнош людѣи. И продадох шни за нѣхном доброволю, без ни една шлост и със шзнанѣа всѣм мегѣшом и а болѣром шт гор издол и шт шкрѣст местом.

Сего радѣ дат и господство ми Дръгоуе и Бален логофет и със братѣам си, шкоже да ест нм сѣи вше речени шчине и вношграду за дѣдіно и въ шхѣб нм и синови и вѣшком и прѣвѣшчетом въ вѣк и не шт когождо непо колѣвнмо порнзмо господства ми

Сеже и сѣдѣтеле поставнѣх господство ми: жѣпан Хриза вел бан Кралевски и жѣпан Івашко вел дворник и Глигорѣ вел логофет и Дѣмитрѣ вел внстнгар и Преда вел спатар и Неделко вел ключар и Баснаѣ вел столник и Бѣзннка комнс и Бѣшнна пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И неправник, вел логофет.

И аз, Дѣмитрѣ логофет, напнсах въ граду Бѣкѣрѣці, август ѿ дѣни и шт вѣдама въ лѣт хѣрмд.

† Іу Матею воевода, мллостію божію господннѣ.

Іу Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Drăgoi și lui Balea logofătul cu frații lor din Chiojd, din județul Sac și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină în Star Chiojd, partea lui Stan și a lui Dragomir și a lui Coica și a lui Șerb, fiii lui Iadă, din moșul Mișinărescu, a patra parte, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat Drăgoi și Balea logofătul cu frații lor această ocină mai sus spusă de la Stan și de la Dragomir și de la Coica și Șerbu, fiii lui Iadă din Chiojd, pentru 600 aspri gata. Și iar un loc de casă în Star Chiojd, pe malul Benei, pentru că a cumpărat de la Voicilaș și de la fiii lui Iadă pentru 300 aspri gata. Și iar ocină

la Star Chiojd, partea Ancăi, a patra parte din moșul Lupescu, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Drăgoiu și Balea logofătul cu frații lor de la Bunea, ginerele Ancăi, pentru 1 000 aspri gata. Și iar să le fie din ocina lui Malotă din Chiojd, a patra parte din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, partea lui Manea, fiul lui Malotă, pentru că a pus-o zălog cu zi, pentru 400 aspri. Deci a trecut ziua și a rămas ocina stătătoare.

Și au fost martori și aldămășari, anume: din Chiojd, popa Ffirla și popa Tanasie și Stănilă și Călin și Radul și Stoian și Bîrsan și mulți oameni.

Și iar să fie slugilor domniei mele Drăgoiu și Balea logofătul cu frații lor două pogoane de vie și un stînjn de ocină în Dealul Scăianilor, județul Sac, pentru că a cumpărat de la Gherghie al lui Agrica din Scăiani pentru 7 300 aspri gata, care pogoane le-au fost de cumpărătură din funia lui Dadul al lui Bunghe.

Și iar să le fie un pogon de loc în ograda lui Sin și patru cesvirte și un stînjn de ocină și iar trei cesvirte de loc și patru pogoane și cu 5 stîjnjeni de ocină în Dealul Scăianilor, pentru că au cumpărat Drăgoi și Balea logofătul cu frații lor de la Dragolea, femeia lui Sin și de la fiii ei, Mircea și Dumitru și Dadul și Cîrstian din Scăiani, pentru 3 800 aspri gata. Și iar să le fie și niște loc, ce a fost al lui Ion Milosîrdi, între via lui și între via lui Stanciul, pentru că l-a dat Dragolea și fiii ei, lui Drăgoi și lui Balea logofătul, tot în acel preț de aspri mai sus scris. Și au pus semne în jurul aceluia loc: din valea Lupoaiiei, pe hotarul Pîrjolenilor, drept pînă în via Ceptureancăi, pe răzor, drept la via lui Toader, la piatră și drept pe răzor iar la piatră, apoi pe răzor în jos pînă la nuc și la alt nuc, apoi pe hotar spre fîntîna de la piatră, pe drum, pînă la Crucea lui Ivan în valea Lupoaiiei în sus, pînă în hotar.

Și iar să fie lui Drăgoi și lui Balea logofătul cu frații lor apa Teleajenului, din Scăiani cît a stăpînit Robul, aleasă din hotarul Bucovului în sus pînă la funia Popească, la marginea apei, cît poate să facă un vad de moară, pentru că a cumpărat de la Șerbu și de la Radul și de la Ivan al lui Bran și Ion¹ și de la Stanciul, fiul lui Coman din Scăiani, pentru 4 600 aspri gata și doi boi. Și iar de la Șerbu și Radul și Ivan și Stanciul un loc țefuit de la păr, din hotarul Buc<ov>²ului, în sus, pe gîrlă pînă la iezerul morii, pe iaz pînă la Podișor, pînă la apa Teleajenului, pentru 1 100 aspri gata. Și iar să le fie două pogoane și jumătate și cu doi stîjnjeni și jumătate de ocină, în Scăiani, pentru că au cumpărat Drăgoi și Balea logofătul cu frații lor de la Oprea și de la nepoata sa Anca din Scăiani pentru 3 000 aspri gata.

Și au fost aldămășari, anume: Radul sulgerul Frejureanul și Mordan și Neagoe Căpușă și Tudor și cu fiii săi și Ion și Tălpădan și mulți oameni. Și au vîndut ei de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor și a boierilor din sus, din jos și din jurul locului.

De aceea, am dat și domnia mea lui Drăgoi și lui Balea logofătul și cu frații lor, ca să le fie aceste mai sus zise ocine și vii de moștenire și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților, în veac și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca comis și Vucina paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea București, august 2 zile și de la Adam în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., XLIII/15. Orig., perg. (32,5 × 47), pătat, pecete timbrată, căzută.

¹ Cuvînt adăugat.

² Omis.

352

1636 (7144) august 4, București.

† Милостію вожію, Іу Матен Басараба воєвода и господинъ всои Земли Угровлахієскои. Дават господство ми сіа повеланіе господства ми свѣтѣи, вожествіен монастир, нарицает сѧ Брадѧ, ѡт сѹдство Сак, идеже ест храм свѣты великъ мѣченик Димитріе и всам черноризцим, елици сѣт прѣбыватили въ сѣю шентел, іако да ест сіа свѣта монастир Брадѧ ѡ мирна и своводна за днжма пчелам и за горщина шецам и свином и за винарч и за вса іажденіе елице сѣт през лѣто въ земли господства ми. Такожде да имат выте ѡ мирно и ѡ чловѣкы иже сѣт сѣднтели и под рѣченіа свѣтомѡ монастирѡ, іаже вышше пис за бир ѡт мѣсеца и за кѣбло и за сѣно и за вол и за сѹха шеца и за кон и за мед и за восок и за кони за шлак и за подвода и за мертиче и за работ господскѡ и за бир молдовѣнином и за вса слѡже и іажденіе, елице сѣт през лѣто въ земли господства ми ѡт ничсоже вантованіе да не имат. Понеже во милостивихом сѧ господство ми аще простнх по сіа свѣта монастир Брадѧ и по сін ѡ чловѣкы, іако да сѣт ѡ мирне за вса, елице сѣт вышше писане, іако да ест монастирѡи и иноцим иже бѣдѡт прѣбыватили там за помощь и за ползѡ и за послѡшаніа монастирѡи въ всѣ елице требѡет, да работает и да сѣтворит вса заповѣди иноким заплѣно, како ест бил простна и ѡ мирни ѡт при дѣны тѣх благочестивѡи господары иже выст прѣжде нас. Такожде простнх и господство ми, іако да сѣт ѡ добрѣ мирѣ за вса въ дѣны господарствіа нашего, іако да ест господства ми и родителим господства ми вѣчное въспоминаніе, а иноким въ пицѡ и въ штрабѡ и не ѡт когождо непоколѣбном, порезмо господства ми.

И еше и заклинаніа положих господство ми въ слѡд нас, аще кого изберит господь Богъ выти господарь въ Земли Блахієскои, молю его съ име господь наше еше да почетет и да штерѡдит сіа прощеніе над сіа книга господства ми, того господь Богъ еше да почетет его и да сѹхранит въ госодествѣ его. Я иже не почетит, но разорет и поперет, того да ест трѡклет и анатема и афѡрсан ѡт тѣи свѣты штеци иже въ Никіе и да прѣбывает съ Іуда и съ ірїа <на> еднѣ мѣсто, амин.

Се оубо и сведітеліи положих господство ми: пан Хризѣ вел ван и пан Івашко вел дворник и пан Глигоріе вел логофет и пан Дѡмитрѡ вел вистнар и пан...¹ вел спатар и Василие вел столник и Бѡзника вел колмс и <Бѡч>¹на вел пѣхарник и Костандин вел постелник. <И исправник, Глигоріе>¹ вел логофет.

И се написах азъ, Стопка логофет Шьрванович¹, ѡ Бѡкѡрещи, авгѡст дѣ дѣны, въ лѣт хрѡма, Anno Domini² хлѡс.

† Іу Матею воєвода, милостію вожію господинь.

Іу Матею воєвод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri care se chiamă Bradul, din județul Sac, unde este hramul sfântului mare mucenic Dimitrie și tuturor călugărilor cîți sînt trăitori în acest lăcaș, ca să fie această sfîntă mănăstire, Bradul, în pace și slobodă de dijma stupilor și de gorștina oilor și a porcilor și de vinărici și de toate mîncăturile cîte sînt peste an în țara domniei mele. De asemenea, să aibă în pace și 6 oameni, care sînt așezați și sub stăpînirea sfintei mănăstiri, cum este mai sus scris, de birul de lună și de găleată și de fîn și de boi și de oaie seacă și de cal și de miere și de ceară și de cai de olac și de podvoade și de mertice și de lucru domnesc și de birul moldovenilor și de toate slujbele și mîncăturile, cîte sînt peste an în țara domniei mele, de nimeni turburare să nu aibă, pentru că m-am milostivit domnia mea de am iertat această sfîntă mănăstire, Bradul și pe acești 6 oameni, ca să fie în pace de toate cîte sînt mai sus scrise, ca să fie mănăstirii și călugărilor care vor fi trăitori acolo de ajutor și de folos și de ascultare mănăstirii în toate cîte trebuie, să lucreze și să împlinească toate poruncile călugărilor deplin, cum au fost iertați și în pace din zilele acelor binecinstitori domni, care au fost înaintea noastră. De asemenea, am iertat și domnia mea, ca să fie în bună pace de toate în zilele domniei noastre, ca să fie domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire, iar călugărilor de hrană și de trebuință și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea în urma noastră pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn în Țara Românească îl rog în numele domnului nostru, dacă va cinsti și va întări această iertare, pe acesată carte a domniei mele, pe acesta domnul Dumnezeu, iar să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti, ci va rupe și va călca, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți cei din Nicheia și să petreacă cu Iuda și cu Arie la un loc, amin.

Iată dar și martori am pus domnia-mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan...¹ mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și <Vuci>¹na mare paharnic și Costandin mare postelnic. <Și ispravnic, Gligorie>¹ mare logofăt.

Și iată am scris eu, Stoica logofăt Șărbanovici, în București, august 4 zile, în anul 7144, anul domnului² <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, I/3. Orig., hirtie (45×29) pecete timbrată. Cu o trad. din 1906, altă trad. ibidem, ms. 441, f. 1, 23v.

¹ Loc rupt.

² Așa în text cu litere latine.

Ὁμολογὸ ἐγὼ ὁ Βασίλειος τοῦ Χατζι Κουλιου ὁ ἰὸς το πῶς ἐλογαρ[γ]ιάστικα με τὸν κῦρ Δημήτριον, τον σύντροφον μου ἀπὸ μικρὸν εἰς μέγαν καὶ ὅτι ὕβγαλεν ὁ κῦρ Δημήτριος, διὰ λόγου του καὶ ὅτι ὕβγαλα ἐγὼ διὰ λόγου μου ἐλογαριστί-καμε καὶ ἀπόμνηνα ἐγὼ νὰ δῆνω τοῦ κῦρ Δημήτριον ὀγδόντα χιλιάδες ἄσπρα, διότι

τὰ ἐπίρα ἐγὼ περισσότερα διὰ χρίας μου καίκαὶ ὅταν περισσότερα νὰ τοῦ γιρῦσο ἀμὶ τὸν ἐπαρακάλεσα καὶ τὰ ἐσιχορεασε μονο νὰ τοῦ δίδο τῶσα. καὶ ἔχομε τὴν χόραν τὸ Μπακαλέστην μαζὴν καὶ ἡ χόρα διακόσι»α ὕκοσι φλόρια καὶ εἶναι τὰ μισὰ τοῦ κῦρ Διμητρίου καὶ τα μισὰ ἐδικο μου καὶ νὰ μου ξεπέντι τὸ μερδικὸν μου, ὕγουν τὰ ἑκατον δέκα φλορια καὶ νὰ εἶναι ἡ χόρα ἐδικὶ του καὶ τὰ ἄλα ὅτι εὐρεθῶν εἰς τὸ σπίτι μου, κᾶν ἄσπρα ναχτι, κᾶν ὁμολογίας ὁποῦ νὰ γράφουν ἀπάνω εἰς τὸν κῦρ Διμήτριον, κᾶν εἰς ἐμὲ νὰ ἀπαγῶ, ὅλα νὰ ἔχουν νὰ τα μερίζουν με τὰ πεδια μου εἰς τὴν μέσην νὰ ἔχι νὰ πέρνι ταῖς ὀγδόντα χιλιάδες τὰ ἄσπρα ἀπὸ τὸ μερδικὸ τὸ ἐδικο μου.

Καὶ αὐτοῦ νυν ὁμολογίαν τὴν ἐγραψα εἰς τὴν ἀρωστίαν μου ὁπόταν ἐκεῖτε ἡμουν εἰς τὸ Μπουκορεστυν, εἰς τὴν ἁγία Τριάδαν.

Καὶ ἐγράντικεν διὰ χιρος τοῦ πάπα Ἰωακὺμ, εἰς τὸν κερὸν τοῦ ὕγουμένου τοῦ πάπα Κοσμά.

Καὶ ὁπιος δὲν καμὶ ἀπὸ τοὺς κλιρονόμους μου ὡς γράφι ἰομολογια νὰ κρυνετε με τὸν Ἰούδαν δια τοῦ τα γράφῳ καὶ βάνω καὶ τὴν βούλα μου, ἐ<τι> <αχλς> Αὐγούστο Ἐ.

Βασίλι Κούλιο

Κοσζμας καθιγούμενος μάρτιρας

Ἄρσένιος ἱερομόναχος μάρτις

Κωνσταντηνος Δόνκα μαρτιρας

Νικόλας μαρτιρας¹

† Mărturisesc eu, Vasile, fiul lui Hagi Culiu, că m-am socotit cu jupîn Dimitrie, tovarășul meu, pînă într-un ban și ce i-a eșit jupînelui Dimitrie după socoteala lui și ce mi-a eșit mie după socoteala mea, am socotit și am rămas eu să-i dau jupînelui Dimitrie 80 000 de aspri, pentru că pe aceștia i-am luat eu pe deasupra pentru nevoia mea, iar cînd să-i înapoiez ceeace luasem pe deasupra, l-am rugat și m-a iertat de a-i da atîta.

Și noi avem satul Băcăleștii împreună; și satul este de 220 galbeni și jumătate este al jupînelui Dimitrie și jumătate al meu, să-mi scadă partea mea, adică 110 galbeni și să-i fie satul lui. Iar cealalte cîte se găsesc la casa mea, fie bani în naht, fie zapise pe numele jupînelui Dimitrie, fie pe numele meu, pe toate să le împartă cu copiii mei în două, pentru a-și lua cei 80 000 de aspri de la mine.

Și i-am scris acum acest zăpis, la boala mea, cînd eram acolo la București, la Sfînta Troiță.

Și am scris cu mîna popii Ioachim, în vremea egumenului popa Cosma.

Și care din urmașii mei nu va face cum scrie zăpisul, să fie judecat cu Iuda. Pentru aceasta scriu și-mi pun și pecetea.

Anul 1636 august 5.

Vasile Culiu

Cosma egumenul martor

Arsenie ieromonahul martor

Constantin Duca martor

Nicolae martor¹.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom. CXLII/3. Orig., hirtie (31×22) pecete inelară aplicată.

¹ Semnături autografe.

† Мнлостією божією, Іу Матен Басараба воєвода н господннѣ въсон землн Зггровлахінское. Дават господство мн сію повелѣніи господства мн болѣрннѣ господства мн Бѣнек логофет шт внстнеріе н със синови си, елицеже Богъ д'ровах, іакоже да мѣ ест едни члѣд за гавашин по нме Доумітрѣ цнган н със ацнганкам са на нме Ефтннка н със вснх синови их, понеже тог цнган Дѣмітрѣ внше пис покѣпна ест Боунѣ лугвфет шт на Лонзи ключар за хѣ аспри готови н със запис шт рѣка его шт проданіе със мноши болѣрннѣ свѣдїтелїи написани въ запис. Я Лонзи ключар, шн ещнже ест бнл покѣпна тог цнган Дѣмітрѣ шт на Станчул шт Дрнвешн. Я Ефтннка цнганка шна ест бнла Параскнвен, сннѣ жителнщев Стонкнцін, вншк Параскнвен лугвфет, тѣст Бѣнек логофет, дална шт Параскнва логофет прѣкко дѣщерам са Стонкнцін, матера Параскнвев. Таже ш ест бнл продад Параскнва по Ефтннка цнганка Радулш армаш, сннѣ Неделко кѣпнтан шт Дърѣщн, без знанїа болѣрннѣ господства мн Бѣнек лугвфет н а шнком си. Бѣ том, Бѣнѣ логофет, ако шесетна ест шн абїе шметнш новцїи Радшлов армаш назад, почто радї ест бнл Бѣнѣ логофет по колен ннжеан дрѣшн.

Сего радї, дах н господство мн болѣрннѣ господства мн Боунев лугвфет, іакоже да ест емѣ того члѣд за цнгани, Дѣмітрѣ н със Ефтннка цнганка, дѣдїно н въ шхав емѣ н синовом н вншком н прѣвншчетом въ вѣк н не шт когождо непокѣпнмо, порнзмо господства мн.

Сеже оубо н свѣдїтелїи поставнх господство вн: жоупан Хрнза велнкїи бан Кралевскн н жѣпан Івашко велнкїи дворннк н жѣпан Гангорїе велнкїи лугвфет н жѣпан Дѣмітрѣ Дѣдескѣ велнкїи внстїар н жѣпан Прѣда велнкїи спатарю н жѣпан Неделко Ботѣнш велнкїи ключар н жѣпан Баснлїе велнкїи столннк н жѣпан Бѣзннка вел комнс н жѣпан Бѣчна вел пѣхарннк н жѣпан Костанднн вел постелннк. Н нсправннк, вел лугвфет.

Н аз, Дѣмітрѣ логофет, написах въ настолнн граду Бѣкшрешн, мѣсеца август ѣ дннн шт Ядама даже до нннѣ, въ сего писанїе, теченїа лѣтом в лѣт хЗрмд.

† Іу Матейо воевода, мнлостію божію господннѣ.

Іу Матейо воєвод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Bunea logofătul de vistierie și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie un sălaș de țigani, anume: Dumitru țiganul și cu țiganca sa, anume Eftinca și cu toți fiii lor, pentru că acest țigan Dumitru, mai sus scris, l-a cumpărat Bunea logofătul de la Loizi clucerul, pentru 4 000 aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu mulți boieri martori scriși în zapis. Iar Loizi clucerul, el încă a cumpărat pe acest țigan, Dumitru, de la Stanciul din Drivești. Iar Eftinca țiganca, ea a fost a lui Paraschiva, fiul jitelniței Stoichița, nepotul lui Paraschiva logofătul, socrul lui Bunea logofătul, dată zestre de Paraschiva logofătul, fiicei sale, Stoichița, mama lui Paraschiva. Astfel a vîndut Paraschiva pe Eftinca țiganca lui Radul armașul, fiul lui Nedelco căpitanul din Dărăști, fără știrea boierului domniei mele, Bunea logofătul și a uncchiului său. Întru aceea, Bunea logofătul, dacă a aflat, el de îndată a lepădat banii înapoi lui Radul armașul, pentru că a fost Bunea logofătul mai volnic decît alții.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, Bunea logofătul ca să-i fie acel sălaș de țigani, Dumitru și cu Eftinca țiganca, dedină

și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna august 5 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCCLVII/3. Orig., perg. (26 x 42), pecete timbrată. Cu o trad. din 1915.

355

1636 (7144) august 5, București.

† Многостією вожію, Іу Матею воевода и господинь въсон земле Згрров-лахінское, вноу<к> великаго и прѣдобраго, стараго, по<к>ожиномъ Іу Басараба воевода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣтѣи, кожественѣи монастыр глаголемн Стръмеша, ндѣже ест храмъ съшествіе свѣтаго дѣха и шцѣ егоуменаго Филотѣи нермонах и братіем ижевъшимъ въ свѣтѣмъ шентеліи, ꙗкоже да ест свѣтомъ монастыр село Моурцешии, шт соудство Горжиа, въс село и със въс хотаром и със въснхъ вечниинъ шт пол и шом и шт вод и сѣхъ шт по въс хотаром, шт хотар до хотар, по старн хотари и велѣги, понеже сіе вше реченіе вно ест кѣповал шцѣ егоумена Беннамин и въса калоугеріи шт свѣта монастыр шт Стѣм<вѣл> вше пис, шт нан прѣжде врѣме, при дѣни поконнаго Шербан воевода шт надъ Станчюл Ырков, шбаче половино за село дел его въсахъ за ѣ жити сви шт злат, въсн готовн. И вниа сѣт кѣповал калѣгеріи сіе половино за село по аспри свѣтѣи монастырѣи.

И пак да ест свѣтѣи монастыр шчнѣ ѣ Мѣрцешн шт дел Ѡпрев два делнице безъ вечнии, занеже ю ест вна покѣпна шцѣ егѣмена Беннамин и въснхъ калѣгеріи шт свѣта монастыр вше пис, шт надъ Ѡпрѣ тог стар за хѣ аспри готовн, пакнеже прѣ дѣни Шербан воевод. И вна ест шстал Ѡпрев [з]назадъ шчнѣ непродана, два дѣлнице и половино съсъ вечниинъ. И въс ест дрѣжал Ѡпрѣ сіе вше реченіе два дѣлнице и половино до смърти его, а по смърта Ѡпрев, въстаноу ест жи[л]на Ѡпрев, на име Ѡприана въ кѣпѣ със снни Ѡпрев на име Стан и Трандафѣра <и> сътворише братство и токмежн със волѣрии господства ми, Преда ключар шт Чѣпѣ и сътворише и нѣкое записе Ѡпрев лѣжанке за братство. Ѡ жѣ-панциев Докіа, жителница Стонкѣе еже вше вел вштіар, кон сѣт сътвориа сіе монастырѣ вше рѣхъ, еже сѣт титоріи, вна невѣсхотѣше вставити дрѣги волѣри да вълѣзаетъ в сію село вше рѣхъ, нѣ ест пришел и със шцѣ егѣмена Филотѣю шт сіе свѣта монастыре вше рѣхъ прѣдъ поконнаго Ілѣзандрѣ воевод, сннѣ Радѣл воевод и съпрѣше се за лицѣ със Преда ключар и със жена Ѡпрев и със снни его. И извѣданише и теѣ записе лѣжанке Ѡпрев прѣдъ Ілѣзандрѣ воевод оу днѣан. Ѡ господство емѣ гледал и сѣдн ест по правдо и по законъ със въсемн чиститією правителією господство емѣ <и>¹ нашел ест и истинствовалъ господство емѣ, како теѣ записе сѣт лѣжанке и сътворени по смърти Ѡпрев и таѣ токмеженіе,

таже ест сътворил Преда ключар със жина Ѡпрек и със сини ен, бело ест без <з>на-
 ніа калѣгером и болѣром и мегіашом ѡт ѡкрѣст место, нѣ ест сътворил със
 ласканіе. <ѡ> Ілезандрѣ боевод, господствѣ емѣ раздрал ест теѣ записе лѣжнве
 и дал сѣт въ рѣце егоумена Филотѣн како да бѣде сѣт калѣгеріи поволенн да кѣпит
 нежели дрѣгн болѣри тѣжди.

Таже, въ том Ѡприана, жина Ѡпрек със сини Ѡпрек, Стан и Грандафна
 винже пакнже вѣстанили се сѣт ѡт своемѣ добро волю тере сѣ продавали и теѣх
 делниці и половино със вечниин, что съ зовет Хѣлмежани, на име: Крѣчюи
 със синови си и Іѡн със синови си и Нѣгое със синови си и Станчюл Бѣшѣлов
 със синови си и сини Дажѣлов по име, Хамѣѣле и Бнстрѣл със синови им и сини
 Паскотѣк по име, Пѣтрѣ и Семен със синови им и Преда, синѣ Мартинѡв със
 синови и Стан Оунгѣрѣнѣл със синови и Станчюл Бороанкѣ със синови. И продаше
 сѣе две дѣлици и половино и със вечнии више рѣх за хѣ аспри готови и пак по
 аспри свѣтѣн монастыри. Ёлико новци ест вил дал Преда ключар жинев Ѡпрек
 раді сѣе више рѣх учиниѣ, вѣс ест вѣзвартна ест вѣс назад калѣгеріи със жѣпанница
 Докіа, въ рѣк Преда кчючар.

И видѣ господство ми и записе ѡт рѣк им със многи свидетеліи по име:
 ѡт Фѣркѣшѣци, Дрѣгичи постечник и ѡт Рошіа, Стонка пѣхарник и ѡт Ѡхава,
 Нанѣл и ѡт Бѣлѣчещи, Нѣгѣл. И вѣс ест дрѣжал свѣта монастыр и калѣгеріи
 вѣсаѣ дѣдиноу Ѡпрек ѡт Мѣрещи, ѡт дѣни поконнаго Ілезандрѣ боевод, синѣ
 Радѣл боевода, до сѣда въ дѣни господства ми.

ѡ кѣда ест сѣда, пре дѣни господства ми, кѣда сам вил господство ми
 на Брѣнковѣни, вѣстанѣл се ест ѣ прѣх Стан, синѣ Ѡпрек ѡт Мѣрещи със
 мати его, Ѡприана и сѣпрѣше се за лицо със Милош логофѣт прѣд господства
 ми, оу великии диван. И сице прѣше Стан и мати его, Ѡприана, како нѣст вил
 продал ващю Станов, Ѡпрѣ, теѣх две дѣлици, таже ест више рѣх, ещже ѡт
 ѣри дѣни поконнаго Шерван боевода, нѣ ест дрѣжал калѣгеріи ѣ силост свою.
 ѡ слѣг господства ми, Милош логофѣт, кое ест титор монастырии и сице сказал
 прѣд господства ми, како теѣх две дѣлици више рѣх кѣповал сѣт калѣгеріи
 ѡт нанпрѣжде врѣме въ дѣни Шерван боевода ѡт над Ѡпрѣ ѡт Мѣрещи.
 И видѣхом господство ми кинга Шерван боевода за покѣпеніе на рѣк слѣг господ-
 ства ми, Милош логофѣт. Тем раді и господство ми сѣдѣх по павдо и по
 закон, кѣпноже със вѣс диванов. И дадох господство ми Станов, синѣ Ѡпрек
 и матери его, Ѡприанев, жена Ѡпрек, закон вѣ мегіашн по рѣваше господски, да
 заклет како нѣст продал Ѡпрѣ, ващѣ Станов, сѣе две дѣлици више рѣх, ниже
 ест вил ѣзел ни едни новци ѡт калѣгеріи ѡт свѣта монастыр више рѣх, нѣ сѣт
 дрѣжали калѣгеріи въ силостъ свою. ѡ Стан и мати его, Ѡприана, жена Ѡпрек,
 невѣсѣрѣше некакоже да вѣзнимает закон да заклет, нѣ ест встал Стан и матерѣ
 его, Ѡприана, ѡт закон и ѡт сѣжденіе ѡт диван и ѡт прѣд господства ми.

<И>¹ пакнже ест вил покѣпна ѡтѣѣ егѣмена Беннамѣн и сѣ дрѣсн калѣгеріи
 ѡт свѣта монастыр више рѣх учиниѣ ѣ Мѣрѣщѣи ѡт над Ілезан и ѡт над Драготѣ
 сини Гіѡрѣіе дел им вѣсаѣ ѡт пол и ѡт шѣм и ѡт вод и ѡт през вѣс хота-
 ром със вѣсѣх вечниин, по име: Ѡпрѣ Лерев и Ѡпрѣ Негрѣл и Радѣл Бнволярюл и
 Іѡн Брѣз и Данчюл Негрѣл и Данчюл Гѣнгавѣл, понеже сѣе више реченіе учиниѣ
 и със вечниин, ѡн ест вил покѣпна свѣта монастыр више пис, ѡт над Ілезан и Дра-
 готѣ, сини Гіѡрѣи за хѣфѣ аспри готови. И продаше сѣе више реченіи именити
 лі<ю>дѣе сѣе више реченіе учине и вечнии, ѡни за ниѣне добре волю, без не едни
 селостѣ и със оузнаніе вѣсам болѣром и а мегіашом ѡт гор, нѣдол, ѡт
 ѡкрѣстѣ место.

Сего раді, дадох сѣм господство ми свѣтѣн монастыр<р> више пис, такоже
 да ест учиниѣ и вечнии дѣдино и въ шѣвѣ и въ ѡкрѣпленіе, а божествѣнѣ
 инноком въ пищю и не ѡт косгождо непоколѣвно, по ризмо господства ми.

СЕЖЕ ОУБОУ Н СВЕДІТЕЛІН ПОСТАВЕН ГОСПОДСТВО МИ: ПАН ХРИЗЪ ВЕЛ БАН КРА-
ЛЕВСКІН Н ПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНІК Н ПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ Н ПАН ДЪМИТРЪ ВЕЛ
ВЕСТІАР Н ПАН ПРЕДА ВЕЛ СПАТАР Н ПАН БАСАЛАКН ВЕЛ СТОЛНІК Н ПАН БЪЗЕНКА ВЕЛ
КОМИС Н ПАН БЪЧЕНА ВЕЛ ПЕХАРНІК Н ПАН КОСТАНИН ВЕЛ ПОСТЕЛНІК. Н ИСПРАВНІК, ПАН
ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

Н НАПИСАХ АЗ, СОАРЕ ЛОГОФЕТ, ВЪ НАСТОЛНН ГРАДУ ОУ БОУКОУРЕЩН МЪСЕЦА
АВГУСТЪ Ё ДЪНН Н ШТ ІДАМА ДАЖН ДО НННЪ, ВЪ СЕГО ПИСАНІЕ, ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ В ЛЪТ
ХРМА.

† ІУ МАТЕЮ ВШЕВДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ, ГОСПОДННЪ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Ba-
sarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dum-
nezeiești mănăstiri numită Strîmbul, unde este hramul pogorîrea sffintului
duh și părintelui egumen Filotei ieromonah și fraților, care trăiesc în sffintul
lăcaș, ca să fie sfinte mănăstiri satul Murgeștii, din județul Gorj, tot satul
și cu tot hotarul și cu toți vecinii din cîmp și din pădure și din apă și uscat,
de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne,
pentru că acest mai sus zis <sat>¹ l-a cumpărat părintele egumen Veniamin
și toți călugării de la sffinta mănăstire de la Strîmbul, mai sus scrisă, de
mai înainte vreme, în zilele răposatului Șerban voievod, de la Stanciul al
lui Arcoe, însă jumătate de sat, partea lui, toată, pentru 200 galbeni toți
de aur, toți gata. Și au cumpărat călugării această jumătate de sat pe asprii
sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină în Murgești din partea lui Oprea
două delnițe fără vecini, pentru că le-a cumpărat părintele egumen Veniamin
și toți călugării de la sffinta mănăstire mai sus scrisă, de la Oprea cel bătrîn,
pentru 2 000 aspri gata, iarăși în zilele lui Șerban voievod. Și i-a rămas
lui Oprea ocina nevîndută, două delnițe și jumătate cu vecinii. Și a tot stă-
pînit Oprea aceste două delnițe și jumătate, mai sus spuse, pînă la moartea
lui, iar după moartea lui Oprea, s-a ridicat femeia lui Oprea, anume Opriana,
împreună cu fiii lui Oprea, anume Stan și Trandafira și au făcut frăție și
întocmire cu boierul domniei mele Preda, clucerul din Ceplea și au făcut și
zapise mincinoase ale lui Oprea de frăție. Iar jupanița Dochia, soția lui Stoica,
care a fost mare vistier, care a făcut această mănăstire, mai sus zisă, care
sînt ctitori, ea n-a voit să lase alți boieri să între în acest sat mai sus spus,
ci a venit și cu părintele egumen Filotei, de la această sffintă mănăstire mai
sus spusă, înaintea răposatului Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod
și s-au pîrît de față cu Preda clucerul și cu femeia lui Oprea și cu fiii lui. Și
au scos și acele zapise mincinoase ale lui Oprea înaintea lui Alexandru voievod,
în divan. Iar domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege
cu toți cinstiții dregători ai domniei lui <și>¹ a aflat și a adevărit domnia
lui că aceste zapise sînt mincinoase și făcute după moartea lui Oprea și acea
întocmire, pe care a făcut-o Preda clucerul cu femeia lui Oprea și cu fiii ei,
a fost fără știrea călugărilor și a boierilor și a megiașilor din jurul locului,
ci a făcut-o cu înșelăciune. <Iar>¹ Alexandru voievod, domnia lui a rupt
aceste zapise mincinoase și le-a dat în mîna egumenului Filotei ca să fie că-
lugării mai volnici să cumpere decît toți boieri, străini.

Apoi, întru aceea, Opriana, femeia lui Oprea, cu fiii lui Oprea, Stan și
Trandafira ei s-au ridicat iarăși, de bunăvoia lor, de au vîndut și acele

<două>¹ delnițe și jumătate cu vecinii, ce se chiamă Hălmejani, anume: Crăciun cu fiii săi și Ion cu fiii săi și Neagoe cu fiii săi și Stanciul al lui Bușulă cu fiii săi și fiii lui Dajul anume, Hamzule și Bistrul cu fiii lor și fiii lui Pas-cotă, anume Pătru și Semen cu fiii lor și Preda, fiul lui Martin cu fiii și Stan Ungureanul cu fiii și Stanciul Boroancă cu fiii. Și au vîndut aceste două delnițe și jumătate și cu acești vecini, mai sus spuși, pentru 10 000 aspri gata și iarăși pe asprii sfintei mănăstiri. Cîți bani a dat Preda clucerul femeii lui Oprea, pentru această mai sus-spusă ocină, au întors călugării, cu jupanița Dochia, tot, înapoi în mîna lui Preda clucerul.

Și am văzut domnia mea și zăpis de la mîna lor cu mulți martori, anume: din Fărcășești, Drăghici postelnicul și din Roșia, Stoica paharnicul și din Ohaba, Nanul și din Bălăcești, Neagul. Și a tot stăpînit sfînta mănăstire și călugării toată dedina lui Oprea din Murgești, din zilele răposatului Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, pînă acum în zilele domniei mele.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cînd însumi am fost domnia mea la Brîncoveni, s-a ridicat la pîră Stan, fiul lui Oprea din Murgești cu mama lui, Opriana și s-au pîrît de față cu Miloș logofătul înaintea domniei mele, în marele divan. Și așa pîra Stan și mama lui, Opriana, că n-a vîndut tatăl lui Stan, Oprea, aceste două delnițe, cum este mai sus spus, încă din zilele răposatului Șerban voievod, ci au stăpînit călugării cu sila. Iar sluga domniei mele, Miloș logofătul, care este ctitorul mănăstirii, a spus așa înaintea domniei mele, că aceste două delnițe, mai sus spuse, le-au cumpărat călugării de mai înainte vreme, în zilele lui Șerban voievod, de la Oprea din Murgești. Și am văzut domnia mea cartea de cumpărătură a lui Șerban voievod la mîna slugii domniei mele, Miloș logofătul. Pentru aceea și domnia mea am judecat după dreptate și după lege, împreună cu tot divanul. Și am dat domnia mea lui Stan, fiul lui Oprea și mamei lui, Opriana, femeia lui Oprea, lege 12 megiași, pe răvașe domnești, să jure că n-a vîndut Oprea, tatăl lui Stan, aceste două delnițe mai sus spuse, nici n-au luat nici un ban de la călugării din sfînta mănăstire mai sus spusă, ci au stăpînit călugării cu sila. Iar Stan și mama lui, Opriana, femeia lui Oprea, n-au vrut nicidecum să ia lege, să jure, ci au rămas Stan și mama lui, Opriana, de lege și de judecată în divan și dinaintea domniei mele.

<Și>¹ iar a cumpărat părintele egumen Veniamin și cu ceilalți călugări de la sfînta mănăstire mai sus spusă, ocină în Murgești de la Alexi și de la Dragotă, fiii lui Ghiorghie, partea lor, toată, din cîmp și din pădure, și din apă și de peste tot hotarul cu toți vecinii, anume: Oprea al lui Lera și Oprea Negrul și Radul Bivolariul și Ion Breazu și Danciul Negrul și Danciul Gîngavul, pentru că această mai sus zisă ocină și cu vecini, ea a fost cumpărată de sfînta mănăstire mai sus scrisă de la Alexe și Dragotă fiii lui Ghiorghii, pentru 9 560 aspri gata. Și au vîndut acești mai sus spuși, numiți oameni aceste mai sus-spuse ocine și vecini, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor, din sus, din jos, din jurul locului.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, mai sus scrisă să-i fie ocină și vecini, dedină și pe ohabă și de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de nimeni neclintită, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori pune domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Vasalachi mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Soare logofătul, în cetatea de scaun în București, luna august 5 zile și de Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144 (1636).

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <м.р.>

Arh. St. Buc., Ep. Rimnic, CI/6. Orig., perg. (33,5 × 49) pecete timbrată. Cu o trad. din 1820.

¹ Omis.

356

1636 (7144) august 6, Bucureșt .

† Многостією божі, Іу Матею Басараба воевода и господинъ вѣсон Земли Хггровлаχінское. Дават господство ми сіе повелѣнію господства ми болѣринѣ господства ми Боунек логофет wt вистіаріе и със синови си, елищеже Богъ даровах, ѡкоже да ест емѣ една винограду оу Дѣла Трѣговнишн, по Балѣ Боеводе, колико винограду нмал Радул, синъ поп Станчулов, wt дѣдінно и колико нмат и wt покѣпеніе wt над поп Невла вѣслѣд родителіе его ,ѡбаче да се знает: wt винограду стар Тоудорѣ дорн ѣ винограду Оудрек Дрѣганек и със ливадѣ и със ѡвошію и със сломнѣла и със вози и със точиториле и със вѣсходоком, понеже ест покѣпн Боунѣ логофет сіа више речена винограду wt над Радла, синъ поп Станчулов, вѣск Ннѣон монах wt Трѣговнише за хлхс аспри готови и една плащкѣ wt грана, пет лакте, аспри хѣ.

И продадох Радул, синъ Станчулов сіа винограду wt добро волю его, без ни една силост и със ѣзнаніа вѣсѣм варошаним и а сѣседим wt гор нздол и wt вкрѣст местом и wt пред господство ми. И вѣзмал сіи више речени новци, хмхѣ и постав ѣ лакте вѣс заплаѣн вѣ рѣк его, како видѣхом господство ми и запис wt рѣка Радулов wt проданіе на рѣка Бѣнек логофет, със мнози варошани и добри людіе свѣдѣтеліе вѣ запис.

Сего раді, дадох и господство ми болѣринѣ господства ми Бѣнек логофет, ѡкоже да ест емѣ сіа више речена винограду wt дѣдінно и вѣ хѣабѣ емѣ и синовом и вѣском и прѣвнѣчетом вѣ вѣки и не wt когождо непоколѣвимо, порнзмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтеліе поставнх господство ми: жѣпан Хриза великн бан Кралевски и жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Гангоріе вел лѡгѡфет и жѣпан Дѣмитрѣ вел вистіар и Преда вел спатар и Неделко вел кчючар и Баснаіе вел столник и Бѣзника вел комис и Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постелник. И исправник, вел лѡгѡфет.

И аз, Дѣмитрѣ логофет, написах вѣ настолни граду Бѣкѣрѣши, мѣсеца август ѣ дѣни и wt ѡдама даже до нинѣ вѣ сего писаніа теченіе лѣтѡм вѣ лѣт хѣрмд.

† Іу Матею воевода, многостією божію, господинъ

Іу Матею воевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basaraba voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea logofătul de vistierie și cu fiii săi, ciți Dumnezeu fi va dărui, ca să-i fie o vie în Dealul Tîrgoviștei, pe Valea Voievodului, cîtă vie a avut Radul, fiul popii Stanciul, de moștenire și cît a avut și de cumpărătură

de la popa Ivul în urma părintelui lui, însă să se știe: din via bătrînului Tudor pînă în via lui Udrea al Drăganei și cu livada și cu pometul și cu slomnul și cu carele și cu tocitorile și cu tot venitul, pentru că a cumpărat Bunea logofătul această mai sus zisă vie de la Radul, fiul popii Stanciul, nepotul lui Nifon monahul din Tîrgoviște, pentru 36 000 aspri gata și o plașcă de grana, cinci coți, aspri 2 000.

Și a vîndut Radul, fiul lui Stanciul, această vie de bună voia lui, fără nici o silă și cu știrea tuturor orășenilor și a vecinilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și a luat acești mai sus ziși bani, 42 000, și postav 5 coți tot deplin în mîna lui, cum am văzut domnia mea și zăpis de vînzare de la mîna lui Radul la mîna lui Bunea logofătul, cu mulți orășeni și oameni buni martori în zăpis.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele Bunea logofătul, ca să-i fie această vie mai sus zisă de moștenire și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna august 6 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere cursul anilor în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. T. Rom., LV bis/5. Orig., perg. (30 × 43), pecete timbrată, stricată. Cu două trad. din 1854 și 1862.

357

1636 (7144) august 7.

† Милостію божією, Іу Матен Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сію повелѣнією гоподства ми cestitului și credinciosului diregătorului gospodstva mi jupan Ivașco vel dvornec ca să fie volnic cu această carte a domniei mele de să aibă a oprire ocena ot Tătărăi, ot sudstvo Dim<bovița> și a o păzire, de în cîmpu și de în pădure și a o dejmuire, pentru că acea ocena fostu-o-au cumpăratu fratele deregătorului domnii mele care scrie mai sus, Radul postelnicul. Și să fie volnic cu această carte a domniei mele să ia și o carte de ocenă de la răspopa Oprea ot Tătărăi. Și de niminile opreală să n-aibă preste carte domnii mele.

Iar care om va ave vreo pîră pentru ace ocenă să vie de față. Și într-alt chip să nu fie peste carte domnie mele. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис август 3 дьни в лѣт хрѣмд.

† Іу Матен воевода, милостію божією господинъ

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, LVII/5, Orig., hirtie (30 × 20), pecete mică, inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 207, f. 44v.

† Мнлостію вожію, Іу Матею Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сію повелѣніе господство ми почтенномъ правителъ господство ми jupan Oprea vel aga, ca să-i fie satul Detcoii ot sudstvo Vlașca) cu tot hotarul și cu rumâni și cu tot venitul den cîmpu și den pădure și den apă și cu viile și den șăzutul satului, depretutindenilea oarecît se va alége depreste tot hotarul, den hotar pînă hotar, pre hotare bătrîne și sémne. Pentru că acestu sat Detcoii fost-au sat domnescu cumpărat de răposatul Mihaiu voevod, iar după acéia, cîndu au fostu acum în zilele domniia méle, deca m-au dăruit domnul Domnezeu cu domniia cinstitului împărat cu steagul Țării Rumânești, iar domnia mea am dat și am miluit pre cinstitul dregătoriul domni méle jupan Oprea vel aga cu satul Detcoii, pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce au slujit domni méle, ca să fie de moșie lui și feciorilor lui.

Dreptu acéia și voi, rumânilor, care o veți afla de moșie den Detcoii și apucați de legătura Mihaiu voevod, în vréme ce veți vedea această carte a domni méle, iar voi să căutați să aveți asculta de boiarinul domnia méle, ce scrie mai sus, de ce o va da învățătură, că v-am dat domnia mea să fiți pre seama lui, să fie volnicu să vă stringă care pre unde veți fi răsipiți, să vă ducă în sat în Detcoii, la moșiile voastre și de nimelea opreală să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господство ми.

И исправник, сам реч господство ми.

Пис мѣсеца август 3 дьни, в лѣт хрѣмд.

† Іу Матею воевода, мнлостію вожію господинъ.

Іу Матею воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XLIX/1. Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată.

† Мнлостію вожію, Іу Матею Басараба воевода и господинъ въсон земли Уггровлахинское. Дават господство ми сін повелѣніи господства ми волѣрини господства ми БШЕВ лугвѣт шт вистіаріе и със синови си, елицеже Богъ даровах, іакоже да ест емѣш чиниѣ 8 Дол Гръдіще, въ сѣдство Блашка, шбаче дел Могошов шт Бѣдѣни всах и част поп Яндренкѣв всах и част Михалакек шт Копъчѣни всах и част Микѣлов шт Бѣдѣни всах, понеже покѣпна Боунѣ логофет сѣи више речена чиниѣ шт на тѣх людін више речени делове им всѣх за...¹ аспри готови. И пак чиниѣ въ Гръдіще, част Стѣниаѣ шт Могошъци и част Станов шт там, всах и дел Бонков МШатов всах, понеже покѣпн Боунѣ логофет за...¹ аспри готови. И пак част Фрѣнарюлов всах кое ш ест вна покѣпна БШЕВ логофет шт на Драгомир, вѣнк Радѣлов кѣрларюл и шт на Рада, деда Драгомир за...¹ аспри готови. И пак да ест БШЕВ лугвѣт чиниѣ въ Дол Гръдіще, дел Радѣлов тог стар шт Могошъци, всах шт по въсом хотаром, шбаче да се знает: колнко чиниѣ имат Могош със чет его и Стѣниаѣ със четом си колнко имат сам Радѣл тог стар, понеже ест покѣпна волѣрини господства ми БШЕВ лугвѣт шт на стар Радѣл шт Могошъци за...¹ аспри готови, шбаче чиниѣ без вечни. И продадох уни всх нхне часті за чиниѣ шт Гръдіще БШЕВ лугвѣт шт добро волѣ им, без ни една силост и със ѡзнаніа всѣм мегіашом шт гор издол и шт шкрѣст местом и шт пред господства ми.

И видѣхъ господство ми и записъ въ продажѣ на рѣкѣ Бѣнекъ логѣфетъ със
мношъ добрихъ людѣи свѣдѣтелѣи въ записъ, имѣхъ ихъ написани въс по рѣдѣ ѿ записъ.

Се же радѣ дахъ и господство ми Бѣнекъ логѣфетъ ѿкоже да естъ емѣ сѣмъ вѣше
лиса шчинѣ въ Долъ Грѣдище за дѣдино и въ шхѣбъ емѣ и синовомъ и вѣскомъ и
прѣвѣнѣчетомъ въ вѣкъ и не вът кождо непоколѣбенимо поризмо господства ми.

Се же и свѣдѣтелѣи поставихъ господство ми: жѣпанъ Хриза великѣи банъ Кра-
левъ<с>кѣи и жѣпанъ Ивашко великѣи дворникъ и жѣпанъ Глигорѣ великѣи логѣфетъ
и жѣпанъ Дѣмитрѣ Дѣдескъа великѣи вѣстниаръ и жѣпанъ Прѣда великѣи спатаръ и панъ
Неделко Ботѣнѣа велъ ключаръ и панъ Василѣ велъ столникъ и панъ Бѣзинка велъ комисъ
и жѣпанъ Бѣчина велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, велъ
логѣфетъ.

И азъ, Дѣмитрѣ логѣфетъ, начерта въ граду Бѣксрѣци, мѣсеца августъ ѿ
дѣни и вът ѣдама даже до нинѣ, теченѣа лѣтъ хрѣма.

† Іу Матею воевода, милостію божію господинь.

Іу Матею воевода <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată
țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boie-
rului domniei mele Bunea logofătul de vistierie și cu fiii săi, cîți i-a dăruit
Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Grădiștea de Jos, în județul Vlașca, însă
toată partea lui Mogoș din Budeni și toată partea popii Andreica și toată
partea lui Mihalache din Copăceni și toată partea lui Micul din Budeni, pentru
că a cumpărat Bunea logofătul această ocină mai sus zisă de la acei oameni
mai sus-zیși, toate părțile lor pentru...¹ aspri gata.

Și iarăși ocină la Grădiște, partea lui Stănilă din Mogoșăști și partea
lui Stan de acolo, toată și toată partea lui Voica a lui Mușat, pentru că a
cumpărat Bunea logofăt pentru...¹ aspri gata.

Și iarăși, toată partea lui Frîniariul, pe care a cumpărat-o Bunea logo-
fătul de la Dragomir, nepotul lui Radul curelariul și de la Rada, bunica
lui Dragomir pentru...¹ aspri gata.

Și iarăși să-i fie lui Bunea logofătul ocină la Grădiștea de Jos toată
partea lui Radul cel bătrîn din Mogoșăști, de peste tot hotarul, însă să se
știe cîtă ocină a avut Mogoș cu ceata lui și Stănilă cu ceata lui, cît a avut
Radul cel bătrîn singur, pentru că a cumpărat boierul domniei mele, Bunea
logofătul, de la Radul cel bătrîn din Mogoșăști pentru...¹ aspri gata, însă
ocina fără vecini.

Și au vîndut ei toți părțile lor de ocină de la Grădiștea lui Bunea
logofătul de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor
din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare la mîna lui Bunea logo-
fătul cu mulți oameni buni martori în zapis, numele lor scrise tot pe rînd,
în zapis.

De aceea, am dat și domnia mea lui Bunea logofătul ca să-i fie această
mai sus scrisă ocină de la Grădiștea de Jos de moștenire și de ohabă, lui
și fiilor și nepoților și strănepoților în veac și de nimeni neclintit, după po-
runca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei
și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru
Dudescul mare vistier și jupan Prѣda mare spătar și pan Nedelco Boteanu
mare clucer și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și jupân
Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele
logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea București, luna august 8 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor 7144 <1636>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Bibl. Acad., DXCIV/12. Orig., perg. (42,5 × 29,5), pecete timbrată, căzută.

¹ Loc alb.

360

1636 (7144) august 8.

† Милостію вожіе, Іу Матею Бѣсѣрабѣ коевода и господинѣ. Дакат господство ми сіе повеленіе господства мін сазгѣ господства ми, по <и>ме Нікола постелник вт Стѣнгѣчѣ¹ ca să fie volnicu cu carte domnie mele a țineré și a opriiré parte Mujăi dé ocină din satū din Ohaba și cu toți rumânii ai lui, cîți să vor afla pântru c-au venit Necola postelnicul nainte domniei mele dé s-au jăluit cum au cumpărat parte Mujăi de moșie di la satul Ciorăanii. Iar Muja apoi au vîndutū parte lui de moșie jupînului Dumitru vel pitar. Dici într-aceia domniea mea am dat carte domnie mele Nicole postelnicul să oprască parte lui dé moșie de la Ohabă și cu toți rumânii Mujăi, cîți să vor afla, pântru că așa estă învățătura domnie mele. Iar de va părea Mujăi cu strîmbū, el să vie de față cu Nicola postelnicul nainte domnie mele în divan.

Și iar să fie volnicū Nicola postelnicul cu carte domnie mele să ție vie lui Ivăniș ot Brăsnită, cum am văzut și carte răposatului Io Miha<i> voievod. Iar cui va păra strîmbū, să vie de față nainte domne mele, pântru că așa estă învățătura domnie mele. Инако да нест. по реч господства ми.

Сіе сам реч² господства мін.

Пис мѣсеца август ѣ дьни, лѣт 7144.

† Іу Матею коевода, милостію вожію господинѣ.

Іу Матею коевод <m.p.>

Bibl. Acad., XXXIX/54. Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete mică, aplicată.

¹ Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, anume Nicola postelnicul din Stîngăcea . . .

² Cuvintele „сам реч“, scrise ulterior peste prima parte a cuvintului „повеленіе“.

361

1636 august 9.

Θεοφάνης ἐλέφ Θεοῦ π(ατ)ριάρχης τῆς ἀγίας πόλεως Ἰ(ερουσα)λὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης

Ἐπειδὴ δὲ ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ ποιῶν ἔχο(υ)σα τὰς τριβὰς ἐν Οὐγκροβλαχία, διὰ ἀναγκαίας χρείας τοῦ ἀγίου καὶ ζωοδόχου τάφου, εὔρον τὸν εὐσεβέστατον καὶ ὀρθοδοξώτατον καὶ ἐκλαμπρότατον αὐθέντι, Ἰωάννη Ματθαίι βοῖβονδα, πάσης Οὐγκροβλαχίας ἡγεμονεύοντα λαμπρὸς τε καὶ εὐδαιμόνως, καὶ εὐσεβείας ὀρθῶς τε καὶ εὐλαβῶς, καὶ εἰς τὰ θεῖα κατὰ Θ(εὸ)ν ἐπόμενος, ὡς οἱ θεῖοι ἀπόστολοι ἐδίδαξαν πιστεῦσιν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων π(ατέ)ρων τὰ δόγματα ἐπακουλοθεῖ καὶ

φυλάττειν, και τὰ πάντα εὐλαβῶς τε και φιλοθέος ἔχει, και ἱεροῦς ναοῦς ἐποικοδομεῖν και ἀνεγειρεῖν, και ἀπλῶς εἰπεῖν εἰς πᾶν ψυχικὸν ἀναθήμα τῷ Θε(ε)ῷ ἐπιφέρειν, τούτου χάριν και ἐν τῷ μοναστηρίῳ τὸ ἐπονομαζόμενον Γόβορα, τὸ ἐπὶ τὴν ἐπαρχίαν ἐπισκόπου Ῥεμνήκου εὐρισκομένῳ, θεῖῳ ζήλῳ κινούμενος¹ ἐβουλήθη ἐπιβάλλη ἐν αὐτῷ διδασκάλους και τυπογράφους, ἵνα ἱεροῦς βίβλους τυποῦν και ἀναγράφουν, και οὐ μόνον τούτων ἔχουν και φροντίζην οἱ διδάσκαλοι, ους ἐπιθέτη ἔχουν τὴν διοίκησιν, ἀλλὰ και παῖδας φοιτᾶν και διδάσκουν τὰ ἱερά γράμματα, και ὄση δύναμην εἰπεῖ δειγχνουν αὐτοὺς ἐγνωρίζην τὴν ἔσω και ἔξω σοφίαν τῶν ἀν(θρώπων) δεῖ ἐκλεξαμένων ἀνδρας ἱκανοὺς διενεγκεῖν πόνους και νοθετεῖν ἐπιτηδείως, και κεχηρημένους ἐν λόγῳ και δοξάζην κατὰ τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, και τοιούτους εὐχομαι δυνατοὺς εἶναι μετὰ χρηστότητος, και ἀγωνίζεσθ(αι) τὸν καλὸν ἀγῶνα ἐν τοῖς μαθήμασιν τῶν μαθητῶν, ἵνα και ταῖς ὀφειλομέναις εὐχαῖς και εὐλογίαις ἀφ' ἡμῶν και ἐκ Θε(ε)οῦ ἔξειται. Διὰ τούτου και ὁ ἐν εὐσεβεῖς και ἔνδοξος ἡγεμὸν Ἰω(άν)ν(η) Ματθαίει βοιβόνδας πάσης Οὐγκροβλαχίας, κατανωεῖσας πρὸ πάντων ἀνατάτω² Θε(ε)ῷ και δουλεύσει προθύμως καρποφορεῖν οὐ μόνον ἐν τῷ προσκαιρῷ τούτῳ βίῳ και ῥέοντι, ἀλλὰ και ἐν τῷ αἰωνίῳ και μένοντι διὰ τούτου και ἐξ ὅλης του τῆς καρδίας ἀφιερῶνη και ἐπιθέτη ἐν τῷ μοναστηρίῳ Γόβορα τῷ προεστότι και ἡγουμένῳ κϋρ Μελετίῳ και τὸ κατ' ἔτος αὐτοῦ εὐρισκομένῳ, εἰς τὰς χεῖρας³ αὐτῶν ἔχειεν φλωρία χίλια, κρατεῖν και κυβερνεῖν αὐτῶν, και ἐξ αὐτῶν ἔχειν δουλεύγειν και τυπογράφην τὰς βίβλους, και ἐξ αὐτῶν πωλὴν τρέφεσθαι οἱ διδάσκαλοι τῶν περισευομένων ἐκ τῶν χιλίων φλωρίων και ἔρχομένων διαφόρων, τὸ δὲ κεφάλαιον, ἦγουν τὰ χίλια φλωρία, πάντα μένουν εὐρίσκεσθαι και δουλεύγεσθαι ἐξ αὐτῶν ὧν και ἐπὶ² τούτον πάλιν τὴν πρόνοια και ἐρευνᾶν και μετὰ μεγάλης ἐξετάσεως, ἐπισκοπῆ και σύλληψιν ὁ ἱερώτατος μ(ητ)ροπολίτης Οὐγκροβλαχίας ἵνα μὴ τι διαβολὴ ἀνεπιμέλειτα μένουν καταφανίσονται ἢ δραγμαὶ τῆς ποσότητος, και ἄκαρπον διαμῆνει τὸ ἔργον αὐτό, τὸ ψυχοφελὲς και εἰρεστον ὁ δὲ κατὰ καιρὸν και ἡμέραν εὐρισκόμενος μ(ητ)ροπολίτης ἔχειν τὴν αὐτὴν φροντίδα ὡς ἀνωθεν εἶπομεν, τούτου χάριν ὁ εὐσεβέστατος αὐθέντις Ἰω(άν)ν(η) Ματθαίει βοιβόνδας ἐδεήθη (νὰ) γράψομεν τὸ παρὸν, τὸ ἐνεργὸν ἔχειν, και ἀπαρασάλευτον τοὺς ἐπ' εὐεργεσία τῶν σπουδῶν ἐπεδώθη, ὡς και τὸ χρυσόβουλον τοῦ αὐθεντός διορίζεται, και ἐπ' αὐτὸ διαμένει δυνάμει, ἐφ' οὗ ἐξετέθη ἀκολούθως τούτου προβάντα τῆς παραδόσεως τὸ ἀσφαλὲς ἐπιφέρεσθαι και τοὺς ἐξῆς ἅπαντας και διηνεκεῖς χρόνους ἐπιμένει, και τοῦ κατατολμήσαντος ἕτερόν τι παρὰ τὰ διωρισμένα τοῦ χρυσοβούλου τοῦ αὐθεντός και τοῦ παρόντος ἡμετέρου γράμματος διαπράξασθαι, εἰ τι οἶος φανῆ ἐναντίως χαλάση και ἀφανίση τὰ γεγραμμένα και ἀφιερῶμένα ἀνωθεν και τοῦ αὐθεντός ὡς γράφη τὸ χρυσόβουλον, ὁ ἐναντίως ἔστω ἀφωρισμένος και κατηραμένος παρὰ Θε(ε)οῦ παντοκράτορος, και τῆς ἡμῶν μετριότητος, και νὰ ἔχει τὰς ἄρας τῶν τριακοσίων δέκα και ὀκτῶν θεοφόρων π(ατέ)ρων, και πάντων τῶν ἁγίων. Εἰς τούτου ἐπεδόη ἐν ἔτει κατὰ τὸ σ(ωτή)ριον αχλς μηνὶ αὐγούστ(ῳ), θ'.

Θεοφάνης ἐλέῳ Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ.

Theofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al sfintului oraș Ierusalim și al întregii Palestine

Deoarece smerenia noastră avînd, printre multe altele, parte și de o ședere în Ungrovlahia, pentru niște nevoi necesare ale sfintului și dătătorului de viață Mormînt, l-am găsit pe preacucernicul, prea dreptcredinciosul și preastrălucitul domn, Ioan Matei voievod, cîrmuînd întreaga Ungrovlahie

cu strălucire și întru fericire, în cele ale credinței, pe calea cea dreaptă și cu evlavie, purtându-se după rânduiala lui Dumnezeu în privința celor dumnezeiești, așa cum dumnezeieștii apostoli au învățat să se creadă și să fie urmate și păzite dogmele sfinților părinți, precum și că în toate el se poartă în chip evlavios și iubitor de Dumnezeu, că înalță și construiește lăcașuri sfinte, într-un cuvânt că în orice încercare sufletească el către Dumnezeu se poartă, fapt pentru care și în mănăstirea numită Govora și aflată în eparhia episcopului de Râmnic, mișcat de un zel dumnezeiesc a voit el să rânduiască într-însa dascăli și tipografi pentru a tipări și a reproduce cărți sfinte și încă nu numai de acestea să aibă grijă dascălii pe care i-a însărcinat cu administrarea, ci și copiii să urmeze și să învețe scrierile sfinte și după toată puterea lor să-i deprindă pe ei a cunoaște înțelepciunea cea dinlăuntru și cea din afară a oamenilor. Căci este necesar ca bărbați aleși să depună multă silință și cu râvnă să sfătuiască, fiind ei destoinici în cuvântul și fapta adevărului, gândind și crezând după modelul bisericii răsăritene, căci de asemenea oameni puternici mă rog eu să avem parte din belșug și să ducă ei lupta cea frumoasă în învățătura elevilor, pentru a fi urmați de convenitele rugăciuni și binecuvântări din partea noastră și de la Dumnezeu.

Căci pentru aceasta și cel între cucernici, renumitul cîrmuitor a toată Ungrovlahia, Ioan Matei voievod, gândind înainte de orice la Dumnezeu, se străduiește cu multă râvnă să culegă roade nu numai în această viață scurtă și trecătoare, ci și în cea veșnică și dăinuitoare. Fapt pentru care cu zel deosebit și din toată inima lui a afierosit și dăruit mănăstirii Govora, celui aflat în fruntea ei, egumenul chir Meletie, precum și celui ce se va afla acolo, ca în fiecare an să aibă în mâinile lor o mie de florini, de care să dispună și să-i chivernisească și din acești bani să aibă de lucru și să tipărească cărțile, și din vânzarea acestora să se hrănească dascălii. Cît privește ceea ce prisoșește la mia de florini și la diferite venituri, întreaga sumă, adică mia de florini, să se afle la îndemîna lor și din acești bani să se lucreze, iar grija lor să o aibă preasfîntul mitropolit al Ungrovlahiei, care să cerceteze cu mare atenție, aplecare și supraveghere, pentru a nu se întîmpla vreun lucru diavolesc și să se prăpădească banii rămași nesupravegheați ai acestei sume, iar această lucrare atît de folositoare pentru suflet și plăcută lui Dumnezeu să rămîna fără roade. Aceeași grijă să o aibă mitropolitul ce s-ar afla la vremea și ziua convenită, după cum am spus mai sus, căci pentru aceasta ne-a rugat precucernicul domn Ioan Matei voievod, ca să scriem scrisoarea de față, care să aibă putere neclintită.

S-a mai dat și pentru cei care se vor ocupa de această milă, după cum și hrisovul domnului poruncește, ca să rămîna el întru aceeași putere, cu care s-a cerut ca cele convenite prin tradiție să se urmeze după el. Să poarte el asigurare și să dureze pentru toate timpurile ce vor urma de aici înainte, iar cel care ar îndrăzni să săvîrșească un lucru contrar celor poruncite de hrisovul domnesc și de scrisoarea noastră de față, oricine ar fi acela care s-ar porni împotriva spre a năru și a nimici cele scrise și afierosite mai sus, după cum scrie altminteri și hrisovul acel ce se va împotrivi să fie afurisit și blestemat de către Dumnezeu atotputernicul și de către smerenia noastră, și să aibă el parte de blestemele celor 318 purtători de Dumnezeu părinți și ale tuturor sfinților.

Pentru aceasta s-a dat în anul cel de după cel mîntuitor 1636, în luna august, 9.

Theofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al sfântului oraș Ierusalim
(m.p.)

Arh. St. Buc., M-rea Govora XXVI/1. Orig., perg. (62,5 × 40).

¹ În text κινουμενος.

² Lectură nesigură.

³ În text χειρας.

362

1636 (7144) august 10.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба воеводі и господинъ. Пишет господство ми ție, Gherghe căpitan și ție, Gîlcă iuzbașa de la Rușii de Vede. Către aceasta vă dau în știre domnia mea că v-am fost miluit cu un sat de-ale Niculii vistiarul, anume Putineiu, cum am miluit și pre alafți hotnogi i boiari.

Iar cîndu au fost acum, căzut-au boiarinul domnii méle Stroe logofătul la judecată, în divan, pentru o datorie ce au avut la Nicula vistiarul. Deci așa l-au ajunsu judicata, cum pentru acea datorie a lui, ce au avut la Nicula vistiarul, să ia den în satele Niculii vistiarul, pînă va umplé seama datoriei lui.

Deci au mai luat și alte sate și am dat domnia mea să ia și acel sat ce v-am dat domnia mea.

Derept acéia, de vréme ce veți vedea ceastă carte a domnii méle, iar voi să căutați să luați voi vinul și tot venitul celui sat estimpu. De-acia, să nu mai aveți treabă, ce să hie și rumâni și moșia și venitul și tot ce să va alége pre seama lui Stroe logofătul, însă și el să vă dăruiască cîte o plașcă bună, cum au luat și alți hotnogi. Că v-au fost destul cît v-ați hrănit pre dînsul.

Aceasta vă grăescu domnia mea.

Инако да не ест. И исправник, сам рѣч господства ми.

Пис август 1 дьни, в лѣт 7304.

† Іу Матен воевода, милостію божію господинъ.

Іу Матею воевод <м. р.>

Muzeul militar central, II/44. Orig., hirtie (29,5 × 21), pecete mică, inelară, aplicată în tuș roșu. Copie la Bibl. Acad., DXLVIII/8.

363

1636 (7144) august 10, București.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба воеводі и господинъ. Дават господство ми сію повелѣніе господства ми свѣтѣи, божественн монастир зовемаго Поток, храм прѣображеніе господа Бога и спаса нашего <Іусса> Христа¹, ca să hie volnici călugării cu această carte a domnii méle și cu sluga domnii méle na ime ...² de să caute și să oprească pre tot omul de pre moșiile mănăstirii în <sa>tul Vlăduța ot Tele<or>m<an> tot, cu tot hotarul și partea Dadului, pentru că o au cumpărat <V>isarion călugărul de la Dadul derept o găleată de grîu și o vacă și poiana Slătioarei și cu braniștea și cu pădurea sfintei mănăstiri și cu viia den Topolovéni și în Ludiști și la Potoc partea

lu Dragomir și a Vladului și Ion și a Nanului și Hulubeștii și cu sileștea aceasta și Davideștii toți și Turburești, ocina Vlcului, cât va fi ținut el și ocina Celéiul toată cu gîrla și cu balta, cât iaste, cât au ț(in)ut Tunsul cu frații l(u)i... mori la Lungi și țigani den Potlogi, po ime: Cioca (i Ș)erban i Băr(bat...) i Lal i Necula cu feciorii lor, pentru că acéste s(at)e și țigani... Dragomir al Manii la mănăstirea Potocul încă în zil(ele...) ci(n)-stît r(ăposatului ...) Vladul vodă, cum am văzut domnia mea și hrisovul Vladului vodă, sinŭ Vladu (lui vodă...)

Și iar au fost cum(părat) Visarion egumenul de la Voinea (... dr)ept 1 bou... în zilele (lui Basa)rabă vodă Tinărul... și Vlad voevod... ocină mănăstirii în Vlădu(ța...) în (să) den funea... (stăp)nească și în funea me(gie)șască toată, pentru că o au adaos D(ragomir) al Manii la Potoc și iar (pî)nă în Butui, cât iaste înprejurul mănăstirii.

În(să) hotarăle să se știe: den Gura (Vă)ii lu Dadi, pren vîrhul Butoiului de cătră apus, iar pînă în calea țîrgului și de acoloa (în s)us, pînă în hotarul Butoiului cât încă iaste bătrînă m(oș)ie mănăstirii, cum am văzut (do)mnia mea și cartea lui Alecsandrŭ vodă, sinŭ Mircii vodă de pîră și de rămas cu popa Vlaicul și cu ceata lui v leat 7083.

Și iar niște mori (în) or(a)ș la Pitești, cu loc, cu pomi, că acéle mori le-au dat și le-au adaos mănăstirii (Po)tocul, Dragomir lu Udrești biv vel dvornic în zilele Radului vodă, sinŭ Vladu vodă, cum am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru vodă, sinŭ Bogdan vodă, de pîră și de rămas, cu Milcoae ot (P)itești și cu ginere-său Sfranța.

Ce am dat și domnia mea că să oprească pre tot (o)mul, iar cine ce cărți va avea și cu ce dreptate va ținea, să vie de față.

Итак>о да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ Бжкшеци августъ 1 дни, в лѣтъ 7144³.

† Іw Матен боевода, милостію божію господинь.

† Іw Матей боеводъ <т.р.>

Bibl. Acad., DLXXXVIII/4. Orig., hîrtie (30 × 20) rupt, pecete inelară, aplicată.

¹ „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii măuăstirii numite Potoc, hramul preobrajeniei domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru (Iisus) Hristos”.

² Loc alb.

³ „Scris în București, august 10 zile, în anul 7144” (1636).

† Въ Христа Бога, благовѣрнѣи и благочыстнѣи и Христѣлюбнѣи и самодръжавнѣи Іw Матен боевода, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, поконномъ Іw Басараб боевода, божію милостію и божіемъ дарованіемъ, шклавдецоми и господствешцоми въсон земле Шгрровлахинское, ешеже и запланенскѣи странамъ Ямлаш и Фагараш херцегъ. Благопронзволюхъ господство ми своимъ благнымъ пронзволеніемъ и чистымъ и свѣтлымъ срѣдцемъ господство ми, яко прослазчтѣи прославашаго ма Бога и съ славое възнесшаго ма на прѣстолѣ бонопчызшихъ родителѣиамъ господство ми.

Сеже даровахъ и господство ми съи въсечыстнѣи, благообразныхъ и прѣпочетанѣи, еже надъ всеми чыстѣи и дарове настоещѣи сѣи хрисовеса господство ми, почтенномъ правителю господство ми жданъ Бжчина вел пехарникъ и жданчез его

Нѣгъв н съ нх синови, елицим Богъ даровах, ꙗкоже да мѣ ест село Бръдъшещи ѿ соудство Яргеш, със вѣсом хотаром н със вечнии, на име: Радул със синови си н Тѣдорѣ със синови си н Мнхънлъ със синови си н Татѣла със синови си н Син със синови си н Мнхънлъ, синъ Нѣкшлов, със синови си н дрѣги вечнии, колици се хокют шврѣстихъ за дѣдино ѿ Бръдъшещи н със вѣс ходоком ѿ полю н ѿ шѣма н ѿ вод н ѿ планен н ѿ седалице селов, ѿт посвѣде, варе елико се хѣтет изврати ѿт по вѣс хотаром, по старе хотаре н белѣсе, понеже ест покѣпила жѣпан Бѣчина вел пѣхарник того село више писано ѿт над Бадѣ логофет ѿт Яргеш н ѿт синови его, Радул н Преда н Станчул, за зги сѣ аспри готови н със запис ѿт рѣка им н със болѣри сведетели.

И пак, да ест жѣпанъ Бѣчинец вел пѣхарник ꙗ вечни, на име Мѣшат със синови его н със вѣсах дел его за вчи<нъ> ѿт Череврѣни, ѿт полю н ѿт шѣма н ѿт вод н ѿт планен н ѿт по вѣс хотаром, понеже га ест покѣпила ѿт над Стонка пѣхарник ѿт Зѣрнещи за зги сѣ аспри готови н със запис ѿт рѣка его н със сведетели.

И пак да ест жѣпанъ Бѣчинец вел пѣхарник вчинъ ѣ село ѣ Кѣрота въ сѣдство Блѣхов, али дел Станов, синъ Радѣлов вѣсах н дел Радѣлов, синъ Драганев вѣсах н за дѣдинъ н за покѣпеніе, ѿт полю н ѿт шѣма н ѿт вод н ѿт седалице селов н ѿт през вѣс хотаром, понеже ест покѣпила Бѣчина пѣхарник ѿт над Стан, синъ Радѣлов н ѿт над Радѣл, синъ Драганев, за хѣ аспри готови, али тѣчїе ниве без вечнии н със запис ѿт рѣка их н със болѣри сведетели.

И пак да ест жѣпанъ Бѣчинец вел пѣхарник вчинъ ѣ Горин Гѣлшещи ѿт сѣдство Яргеш сежени рѣ н ѣ длъг н ѣ широк, ѿт полю н ѿт шѣма н ѿт вода н ѿт седалице селов, ѿт по вѣс хотаром н със един брод за воденицѣ, въ вода Яришлов, нѣдѣже ест воденица Иванов постелиник ѿт Гѣлшещи. Понеже сѣл вчинъ, рѣ за сежени, н със тог брод за воденицѣ, више пис, елиан сѣт за дѣдинъ Радѣлов н Томев н Нѣгоев н Ялдек н Станов н Боннец н Бадек н Стонкѣв н Балек н Нѣгѣв н Лѣкѣв н Станчулов н Ѧпрев н Шефанов н прочїим селѣни ѿт Гѣлшещи, ешеже ѿт прѣжде врѣме.

Таже, кѣда ест бил нинѣ, въ днїе господство ми, приѣчило се сѣт тере се ест зѣна едина чѣловека ѿт село им, по вчинна селаше Гѣлешичилом. Таже вѣзнимают се дешѣрѣениъ господска н ѿт село ѿт Гѣлешичи н ѿт вкрѣстним местом, како ест закон хорев. Таже се сѣт пришел н дѣла шкел мегѣшом ѿт Гѣлешичи на дешѣрѣениъ, зги кѣ, анѣ нѣст имал новци да даст на господство, нѣ соут дали сїе рѣ за сежени н бродов за воденицѣ жѣпанъ Бѣчинец вел пѣхарник за сїн кѣ за житїи више речени, вини за нхном доброволю, без ни една силост ѿт пред господство ми ѿт великїи диван, със запис ѿт рѣками их, със мнози болѣри сведетели написани ѣ запис.

И пак да ест жѣпанъ Бѣчинец вел пѣхарник една кѣкю ѣ варош господство ми ѣ Трѣговице, със местом н със врѣтоград, със периволю н със шгражденїе, със вѣс местом, елико се хѣтет изврати зколном кѣкев н ѣ длъг н ѣ широк, иже ест дома кид црѣкѣ Барацилом, понеже ест покѣпила жѣпан Бѣчина вел пѣхарник сѣл кѣкю със местом ѿт над Шимон Гасѣл н ѿт жена его Магда н ѿт синъ его Пѣтрѣ ѿт Трѣговице, за хѣф аспри готови. И продад ест вини за доброволю. И видѣхом господство ми н кинга Симев сѣдцѣ със вї прѣгари н със мнози людїе добри варошани н свѣщенци, маадї н старци, сведетелїе написани ѣ книгѣ варошлов, със печатѣ ѿт свѣта црѣкѣ храм свѣта петка.

И пак да ест жѣпанъ Бѣчинец вел пѣхарник една циганкѣ, на име Снмина, дѣщера Крѣчюнов циганѣл, понеже ѿ ест покѣпила ѿт над Преда спатар, синъ Никѣв виве вел логѣфет, сѣл циганкѣ, за зги сѣ аспри готови н със запис ѿт рѣка его, със болѣри сведетели написани ѣ запис.

И пак да ест жѣпанъ Бѣчинец вел пѣхарник една циганкѣ, на име Стана, дѣщера Янкѣв циганка, понеже ест даровал болѣри господство ми Барѣл ключар

шт Полянъ почтеномъ правителю господство мн жъпанъ Бъчинец вел пехарник сѣа циганкѣ више пис, что ш ест бнл вѣзимал Барбѣла ключар шт над Бѣднслак постелник шт Белчин, радї дрѣга циганкѣ его, а жъпан Бъчина вел пехарник, радї братства нм , даровал ест по Барбѣла ключар със една зеге за нѣдраци грѣна паранго и със ѿ ковор красно. И даровал ест Барбѣла ключар, шн за негов доброволю, със запис шт рѣка его и със мношн болѣри [болѣри] свидетелїн написани ѣ запис, такоже да ест его дѣдїнѣ вѣ вѣки.

И пак да ест жъпанъ Бъчинец вел пехарник една циганкѣ, на нме Станка, понеже ю ш ест даровал почтеном болѣри господство мн Дѣмитрѣ вел питар Филѣшанѣла, радї братства нм, шн за негов доброволю, със запис шт рѣка его и със мношн болѣри свидетелїн, такоже да ест жъпанъ Бъчинец вел пехарник сѣа ациганкѣ дѣдино.

И пак да ест жъпанъ Бъчинец вел пехарник една ациганкѣ, на нме Ынка, понеже ест сътворил промененїе жъпан Бъчина вел пехарник със Барбѣла ключар, тере ест дал Бъчина пехарник Барбѣлов ключар дрѣга циганкѣ, на нме. . . ¹, радї Ынка циганка, да ест циганкѣ радї циганкѣ, със запис шт рѣками нѣ, единого на дрѣго, за промененїе и със мношн болѣри свидетелїн, написани ѣ запис.

И пак да ест почтеномъ правителю господство мн жъпанъ Бъчинец вел пехарник един члѣд за ацигани, по нме Дрѣгѣцѣла със ациганкам си, на нме Стана, дѣщера Крѣчиюнов циганѣла и със дедам си, понеже тог ациган Дрѣгѣцѣла, шн ест бнл циган господскѣ, шт ацигнїм господска, а Стана циганка, шна ест бнла Мнтрѣв бнв вел питар. Таже, кѣда ест бнл вѣ дѣнн Левн коевод, а господствѣ емѣ дал ест и помножал по жъпан Бъчина вел пехарник със Дрѣгѣцѣла циганѣла, радї права слѣжеѣ, а по Стана циганка, шн ш ест платил, тере сѣт дал Мнтрѣв питар дрѣга циганкѣ, на нме Станка, шт Филѣшанѣла радї Станка циганка, да ест циганкѣ радї циганкѣ.

И пак да ест жъпанъ Бъчинец вел пехарник една циганкѣ, по нме Марїа, понеже нѣ ш дал Мнѣаю бнв вел спатар, кѣпно със сннѣ его Басилїе постелник и със жителница его Хрѣсова, радї братство, шнн за ннѣном доброволю, да ест Бъчинец вел пехарник за дѣдїнѣ, а жъпан Бъчина пехарник, шн ешеже сѣт даровал радї братства по Басилїе постелник, сннѣ Мнѣаюв спатар със ѿ кон добрѣ, със запис шт рѣками, радї братство, със мношн болѣри свидетелїн, написани ѣ запис.

И продадоше сїн више речени нменити людїе ннѣне села и шчине и вечини и ацигани и променил сѣт и даровал ест шнн за ннѣном доброволю, без нн едно силост, със ѣзнанїе вѣсем мегїшом шт гор нздол, шт пред господство мн.

И видѣв господство мн вѣсѣ записове по редѣ за проданїе и за покѣпенїе над сїе шчине и дѣдїне више речене.

Сего радї, дадох съм господство мн почтеномъ правителю господство мн жъпанъ Бъчинец великїн пехарник и жъпанцев его Нѣгѣв, такоже да нм сѣт шчине и вечини и ацигани дѣдинѣ и вѣ шѣб, снновом и внѣком и прѣвнѣчетом и не шт когождо непоколѣемш, порнзмо господство мн.

Ещеже и закннанїе поставлем господство мн: по шшѣствїе господство мн, комѣ вѣрѣчнт господѣ Богѣ <по> слад нас внтн господарѣ и владалцѣ Земле Блѣшкое нлн шт срдчнаго плода господство мн нлн шт сѣродник нашнѣ нлн, по гресѣх наше, нлн шт ннноплеменнкѣ, да аще почтет и поновнт и шкрѣпнт сїе хрнсовѣла господства мн, того господѣ Богѣ да га почтет и да сѣхраннт вѣ господства его и а вѣ вѣдѣцнѣх вѣцѣх дѣша его. И ащелнже не почтет и не поновнт и не штверѣднт, анѣ <по>перет и разорнт и неѣавнт сїе хрнсовѣла господство мн, тог да ест трѣклет и афоресан шт тнї свѣтн штцн нже соут вѣ Некен и да нмат ѣчастїю със Іѣда и със Арїа на еднѣ место.

Сеже оубо и свидетелїе поставнѣх господство мн: жъпан Хрнза великїн бан Кралевскїн и жъпан Іѣашко вел дворник и жъпан Гнлгорїе вел логофѣт и жъпан

ДЪМИТРЪ ДЪДЕСКЪА ВЕЛ ВЪСТЪНЪР Н ЖЪПАН ПРЕДА ВЕЛ СПАТАР Н ЖЪПАН НЕДЕЛКО ВЕЛ КЛЮЧАР Н ЖЪПАН БАСНАІЕ ПАННАДЪР ВЕЛ СТОЛНИК Н ЖЪПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМНС Н ЖЪПАН. . . ¹ ВЕЛ ПЕХЪСНИК Н ЖЪПАН КОСТАДИН ВЕЛКІН ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛУГВ-ФЕТ.

~ И НАПИСАХ АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛОГОФЕТ, ВЪ НАСТОЛНИ ГРАД БЪСКЪРЕЦИН, МЪСЕЦА АВГУСТ АІ ДЪНИ Н УТ ЯДАМА ДО НИНА ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ, ВЪ ЛЪТ ХЪРМА.

† ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДНЬ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <м.р.>

† În Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul Io Matei voievod, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munte, al Amlașului și Făgărașului herțeg, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință și cu inima curată și luminată a domniei mele ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit și cu slavă m-a ridicat în scaunul întru Dumnezeu răposaiților părinților domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit, cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstelor și darurilor, acest de față hrisov al domniei mele, cinstitului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic și jupaniței lui Neagăi și cu fiii lor, ciți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satul Brădășeștii din județul Argeș, cu toate hotarele și cu vecinii, anume: Radul cu fiii săi și Tudor cu fiii săi și Mihăilă cu fiii săi și Tatul cu fiii săi și Sin cu fiii săi și Mihăilă, fiul lui Neacșul, cu fiii săi, și alți vecini, ciți se vor găsi de moștenire din Brădășești, și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne, pentru că a cumpărat jupan Vucina marele paharnic acel sat mai sus-scris de la Badea logofătul din Argeș și de la fiii lui, Radul și Preda și Stanciul, pentru ughi 220 aspri gata și cu zapis de la mîna lor și cu boieri martori.

Și iar să fie jupanului Vucina marele paharnic 1 vecin, anume Mușat cu fiii lui și cu toată partea lui de ocină din Cărburâni din cîmp și din pădure și din apă și din munte și de peste tot hotarul, pentru că l-a cumpărat de la Stoica paharnicul din Zărnești, pentru ughi 20 aspri gata și cu zapis de la mîna lui și cu martori.

Și iar să fie jupanului Vucina marele paharnic ocină în sat în Curota, în județul Elhov, însă toată partea lui Stan, fiul lui Radul și toată partea lui Radul, fiul Drăganei și de moștenire și de cumpărătură, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Vucina paharnicul de la Stan, fiul lui Radul și de la Radul, fiul Drăganei, pentru 5 000 aspri gata, însă numai ogoarele, fără vecini și cu zapis de la mîna lor și cu boieri martori.

Și iar să fie jupanului Vucina marele paharnic ocină în Gălișeștii de Sus din județul Argeș stînjeni 150 și în lung și în lat, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de peste tot hotarul și cu un vad de moară pe apa Argeșului, unde este moara lui Ivan postelnicul din Găleșești. Pentru că această ocină, 150 de stînjeni, și cu acel vad de moară mai sus scris, au fost de moștenire lui Radul și lui Toma și lui Neagoe și lui Aldea și lui Stan și lui Voinea și lui Badea și lui Stoica și lui Balea și lui Neagu și lui Luca și lui Stanciul și lui Oprea și lui Ștefan și altor săteni din Găleșești, încă dinainte vreme.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, s-a întîmplat de a fost ucis un om din satul lor, pe ocina satului Găleşeştilor. Deci, s-a luat deşugubină domnească şi din sat din Găleşeşti şi din jurul locului, cum este legea ţării. Deci a ajuns partea acestor megiaşi din Găleşeşti la deşugubină ughi 27, ci n-au avut bani să dea la domnie, cu au dat aceşti 150 de stîneni şi vadul de moară jupanului Vucina marele paharnic pentru aceşti 27 de galbeni mai sus-zîşi, ei de a lor bunăvoie, fără de nici o silă, dinaintea domniei mele, din marele divan, cu zapis de la mîinile lor, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic, o casă în oraşul domniei mele, în Tîrgovişte, cu loc şi cu grădină, cu livadă şi cu îngrăditură, cu tot locul, cît se va alege în jurul casei şi în lung şi în lat, care casă este lîngă biserica Baraţilor, pentru că a cumpărat jupan Vucina marele paharnic această casă cu loc de la Şimon Sasul şi de la soţia lui, Magda şi de la fiul lui, Pătru, din Tîrgovişte, pentru 2 500 aspri gata. Şi au vîndut ei de bunăvoie. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Sima judeful cu 12 pîrgari şi cu mulţi oameni buni, oraşeni şi preoţi, tineri şi bătrîni, martori scrişi în cartea oraşului cu pecetea de la sînta biserică, hramul Sînta Vineri.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o ţigancă, anume Simina, fiica lui Crăciun ţiganul pentru că a cumpărat-o de la Preda spătarul, fiul lui Nica fost mare logofăt, această ţigancă, pentru ughi 20 aspri gata şi cu zapis de la mîna lui, cu boieri martori scrişi în zapis.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o ţigancă anume Stana, fiica Ancăi ţiganca, pentru că a dăruit boierul domniei mele Barbul clucerul din Poiană cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Vucina marele paharnic, această ţigancă mai sus scrisă, pe care a luat-o Barbul clucerul de la Vădislav postelnicul din Belcin pentru altă ţigancă a lui, iar jupan Vucina marele paharnic, pentru înfrăţirea lor, l-a dăruit pe Barbul clucerul cu o pereche de nădragi grana parango şi cu un covor frumos. Şi a dăruit Barbul clucerul, el de a lui bunăvoie, cu zapis de la mîna lui şi cu mulţi boieri [boieri] martori, scrişi în zapis, ca să-i fie dedină în veci.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o ţigancă, anume Stanca, pentru că a dăruit-o cinstitul boier al domniei mele Dumitru marele pitar Filieşanul, pentru înfrăţirea lor, el de a lui bunăvoie, cu zapis de la mîna lui şi cu mulţi boieri martori, ca să fie jupanului Vucina marele paharnic această ţigancă dedină.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o ţigancă, anume Anca, pentru că a făcut schimb jupan Vucina marele paharnic cu Barbul clucerul, de a dat Vucina paharnicul lui Barbul clucerul altă ţigancă, anume ...¹, pentru Anca ţiganca, să fie ţigancă pentru ţigancă, cu zapis de la mîinile lor, unul altuia, de schimb şi cu mulţi boieri martori, scrişi în zapis.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Vucina marele paharnic, un sălaş de ţigani, pe nume: Drăguţul cu ţiganca sa, anume Stana, fata lui Crăciun ţiganul şi cu copiii săi, pentru că acel ţigan, Drăguţul, el a fost ţigan domnesc, din ţigănia domnească, iar Stana ţiganca, ea a fost a lui Mitrea fost mare pitar; deci, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, iar domnia lui a dat şi a miluit pe jupan Vucina marele paharnic cu Drăguţ ţiganul, pentru dreaptă slujbă, iar pe Stana ţiganca, el a plătit-o, de i-a dat lui Mitrea pitarul altă ţigancă, anume Stanca, de la Filieşanul, pentru Stanca ţiganca, să fie ţigancă pentru ţigancă.

Și iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o țigancă, pe nume Maria, pentru că i-a dat-o Mihai fost mare spătar, împreună cu fiul lui, Vasilie postelnic, și cu soția lui, Hîrsova, pentru înfrățire, ei de a lor bunăvoie, să fie lui Vucina marele paharnic de moștenire, iar jupan Vucina paharnicul, el încă a dăruit pentru înfrățire pe Vasilie postelnicul, fiul lui Mihai spătarul, cu 1 cal bun, cu zapis de la mîinile <lor>², pentru înfrățire, cu mulți boieri martori, scriși în zapis.

Și au vîndut acești mai sus spuși numiți oameni satele, ocinele, vecinii și țiganiilor lor și au schimbat și au dăruit ei de a lor bunăvoie. fără de nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos, dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea toate zapisele, pe rînd, de vînzare și de cumpărare pentru aceste ocine și dedine mai sus spuse.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Vucina marele paharnic și jupanitei lui, Neaga, ca să le fie ocine și vecini și țigani dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cineva pune domnul Dumnezeu în urma noastră să fie domn și stăpîn în Țara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci va călca și va strica și va pierde acest hrisov al domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de cei 318 sfinți părinți ce sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie într-un loc.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan ...¹ mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic, Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna august 11 zile și de la Adam pînă acum, curgerea anilor în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., MDCLXV/16. Orig., perg. (56 × 37), pecete atirnată, căzută.

¹ Loc alb.

² Omis.

† Eu, Radul de Budéni, scris-am acesta al miu zapis la mîna logofătului Bunii, cum să știe că i-am vîndut partea mea de moșie den Grădiște, care au fost de la socru-miu Bîrcă, moșie stearpă, fără oameni, cîtă va hi, pretutindinea; sîntu s<(tî)>njeni 17, dereptu bani gata 500. Și o-m vîndutu de a mea bunăvoie, fără nici o silă, ca să hie dumnealui moșie și coconilor dumnealui.

Aceasta scriu și mărturise(s)cu. Și pântru credința pus-am-o ie(u) și peceate.

Пис мѣсеца августѣ 01, в лѣтѣ хр҃ма.

Bibl. Acad., CCCXCIX/41. Orig., hirtie (21,5 × 15).

366

1636 (7144) august 20.

† Adecă eu Bratul cum să se știe că amu cupărat mușie de la ucheșul Radu Moncescul pré bani gata, bani ughi 4 pol, parte Radu Moncescului, de om cât i să va face aleasă parte Radu Moncescul. Și au fost la tocmelă cînto s-au cupărat această mușie ucheșul Stan Mitre și ucheșul Băcan și ucheșul Fătul și ucheșul Stan Băjănescol și Albul Băcenol și Necola Ciobotarul și ucheșul Stan Negoriscol. Și s-au pris la tocmelă și doi om(eni) de Poiană, anume Ivanol Cioci și Lumotă ot tam, toți sînto mărtorii care sînto scriși mai sos. Și <pe> ntru credențe și-au pos și degetele.

Și s-au scris acest zapis în zilele lui Matheiu vodă în luna lui agosto zile 20 i vă leat 7144 <1636>.

Și amu scris eu, popa Vladul.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IX/6. Orig., hirtie (21 × 15). Copie ibidem, ms. 256, f. 440v.

367

1636 (7144) august 26.

Scris-am eu, Neca Izrum, acest al meu zapis, cum să să știe că am vîndut ocina de la Stănțești, partea mea, cât să va alege; și o am vîndut jupînului Costandin drept asprî gata trei mii. Și am vîndut cu locul de casă ce se va alege și cu casa ce vor fi și cu tot. Și am vîndut de bunăvoia mea și cu știrea altor frați. Și pentru credința am pus și peceța.

Luna avgust 26, leat 7144 <1636>.

Scriitor popa Iani ot Cîmpina i mărturie.

Bibl. Acad., CLXV/114. Copie din sec. XIX.

EDIȚII. Oprescu, *Stănțești*, 294.

368

1636 (7144) august 29

† Eu, Irina, și nepotu meu Neagul, scriem și mărturisim noi cu cest zapis al nostru, cum amă vîndut noi de bunăvoe a noastră 60 de stînjăni de ocină în Oltenei, la Zapșa, den hotarul satului, den tot, am vîndut Neculi ceaușul den tîrg den Buzău, drept 8 ughi bani gata. Și au dat Necula acei bani deplin, cât grăiaște mai sus, acei 8 ughi. Și i-am vîndut noi, dé-am plătit datoria a lu Neagoe, tatăl Neagului.

Și iar eu, Nica, fratele Neagului, scrii cum am vîndut eu Neculii ceaușului 40 de stînjăni de ocină, iar în Oltenei, drept 5 7 ughi, iar peste tot hotarul satului, dentru știrea tuturor megiașilor și den sus și den jos.

СЕГО РАДІ ДАДОУ Н ГОСПОДСТВО МН ЖЪПАНИЦЕН Калѣн н жЪПАНЕЦІН Самѣирн
ДА ЕСТ НМ ДѢДННЕ ТѢХ ЦИГАНН Н ЦИГАНЧЕ Н СИНОВОМ Н ВЪСКОМ Н ПРѢВНЪЧЕДОМ ВЪ
БѢКН Н НН УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢВНОМ ДА НЕ ЕСТ.

СЕ Н СВѢДѢТЕЛІН ПОЛОЖИУ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗЪ ВЕЛ БАН КРАЛЕВСКІН
Н ИВАШКО ВЕЛ ДВОРНИК Н ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ Н ДЪМИТРОС ВЕЛ ВИСТІАР Н ПРЕДА ВЕЛ
СПАТАР Н НЕДѢЛКО ВЕЛ КАЮЧАР Н БЪЗНИКА ВЕЛ КОМНС Н БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНИК Н БЪЗНИКА
ВЕЛНИКІН ПЕХАРНИК Н КОСТАНДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. Н ИСПРАВИК, ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

Н АЗ, ТЪДЪРОС СПОУДЕН, МАВАХ ОУ ВЕС РЕКШЕ БЪКЪРЕЦІН, АВГЪСТ ЛѢ-ГВ <ДЪНН>¹,
ВЪ ЛѢТ ХЪРМД.

† ІУ МАТЕЮ ВЪВЕВДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДННЪ.

ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Calea, care a fost jupanița lui Dragul logofătul din Ciupenița și cu fiica ei Samfira, fiica lui Dragul logofătul, sora lui Petco și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să fie jupaniței Calea un țigan, anume Stoica, fiul lui Nicola țiganul faurul și cu fiii lui și fiicei sale Samfirei, trei țigănci, anume: Vișa și Cristina și Neaga, țigăncile, pentru că aceste țigănci le-a cumpărat Dragul logofătul împreună cu jupanița lui, Calea, încă de mai înainte vreme și le-a tot stăpînit cu pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Dragul logofătul, fiica lui, Samfira a ridicat pîră ca să-i facă fratele ei, Petco și ei parte din dedina tatălui ei, Dragul logofătul. Și au venit înaintea domniei mele împreună cu mama lor, jupanița Calea, de au stat de față în marele divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 2 boieri și doi negustori, după răvașe domnești, numele lor: din Negoești, Nastea și din Blagodești, Gherghie vornicul și Ghinea Coți și Jipa, negustorii, ca să cerceteze și să adeverească și să judece pentru dedinele și țiganii lui Dragul logofătul și să aleagă partea Samfirii, fiica lui Dragul logofătul. Întru aceea, acești boieri și negustori s-au adunat toți împreună, înaintea răposatului părinte Grigorie mitropolitul și au ales dintre țiganii, pe care i-a cumpărat jupanița Calea, împreună cu Dragul logofătul de au dat Samfirei trei suflete de țigănci: Vișa și Cristina și Neaga și jupaniței Calea un țigan mai sus-scris și lui Petco două suflete de țigani. Iar din alte dedine, ce se vor afla ale lui Dragul logofătul, vecini, vii, să aibă a împărți totul pe din două: Petco cu sora sa Samhira, pentru că au rămas amîndoi mici și săraci de tatăl lor, Dragul logofătul. Iar pentru 60 ughi, pe care i-a luat jupanița Calea de la Cernica vornicul, din datoria lui Dragul logofătul, ea a dat seamă înaintea boierilor, că a făcut sculele Samfirii. Iar cine va năpăstui din ei mai mult pe jupanița Calea, să jure pe sfînta evanghelie <și>¹ jupanița Calea să aibă pace, pentru că așa au judecat și au ales boierii cu sufletele lor. Iar dacă va mai fi avut niște zapise și nu a vrut să le scoată înaintea boierilor și înaintea părintelui Grigorie mitropolitul dacă le va scoate cîndva să nu se creadă, ci să stea mincinoase. Și am văzut domnia mea și cărțile de judecată ale acestor boieri, la mîna lor, cum este scris mai sus.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Calea și jupaniței Samfira să le fie dedine acești țigani și țigănci și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit să nu fie.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și Ivașco mare vornic și Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Buzinca mare comis și Vasilie mare stolnic și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în orașul zis București, august a 31 <zi> ¹, în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIX/14. Orig., hirtie (42 × 28), pecete aplicată. Cu o trad. din 1904.

¹ Omis.

.370

<1636 septembrie 1 – 1637 august 31> 7145

Adecă eu, Dumitru Găgeanu ¹, scriu și mărturisesc cu cest zapis al meu, ca să hiee de mare credință la mîna jupînului Marăș căpitanul ot Ploești și la mîna ficiorilor dumnealui ², cum să să știe că i-amu vîndut dumnealui partea mea de ocină den sat ot Băbénii, cît am fost cumpărat eu de la Tudor logofătul den Vlădénii și de la jupîneasa lui ³ și de la toți coconii lor ⁴ de pre un moș, doao părți ⁵. Și o-mu vîndut de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, derept ughi doaozăcii. Și au fost cu știrea tuturor megiași ⁶lor de înprejurul locului, ca să hie dumnealui moșie dereaptă, cît să va alége, den cîmpu și den apă și den pădure, den cin pînă în cin, den hotar pînă în hotar cît au ținut Tudor logofătul de pre un moș 2 părții. Și am dat și cartea de cumpăratură, care o-u făcut Tudor logofătul la Alexandru voevod, să fie la ⁷ dumnealui și la ficiorii dumnealui, cîți Dumnézeu i va da.

Și cîndu am făcut această tocmeală ⁸ fost-au mulți boiari și megiași dinprejurul locului, cîți vor scrie <mai> ⁹ jos mărturii ¹⁰.

Și am scris eu, Neagul ¹¹ logofătul, să să știe. Pis méseța... ¹² v leat

7145.

Dumitru ¹³ vînzător.

Radul biv vel slujer.

Gramă mărturie ¹⁴.

Boica mărturie.

Oprea mărturie.

Căzan sinu Săbii.

David iuzbașa ot Ploești mărturie.

Radul iuzbașa ot Ploești mărturie.

Oprea iuzbașa ot Ploești mărturie.

Bibl. Acad., CXCVII/214 (a) și 215 (b). Orig., hirtie (21 × 27,5), primul purtînd 7 peceti înelare, aplicate, iar al 2-lea, doar două.

¹ „Donosie călugărul pre nume mirenesc chemat<u>-m-au Dumitru Găgeana” în b.

² „cîți Dumnézeu ii va da” în b.

³ „Neacșa” în b.

⁴ „ficiorii dumnealor” în b.

⁵ „de pre un moș doao părți” omis în b.

- ⁶ Omis.
⁷ „mîna dumnealui“ în b, restul frazei omis în b,
⁸ „și la acea tocmeală a noastră“ în b.
⁹ Loc rupt.
¹⁰ „care-și vor pune mai jos pecețile“ în b.
¹¹ „Negoiță“ în b.
¹² Loc alb.
¹³ „Dumitru Găgeana“, b.
¹⁴ Celelalte semnături omise în b.

371

<1636 septembrie 1 — 1637 august 31>, 7145.

† Scris-am eu Ion cu făméia mea anume Stana, cum să se știe că am vîndut partea făméii méle de ocină den siliștea Drăgăneștilor ot sudstvo-Vlașca lu Mihai postelnic¹ dentr-un moș a patra parte, den hotar pînă în hotar, partea popei lu Ivan Felea, pentru că o am vîndut eu împreună cu făméia mea anume Stana, fata [i] Stoică<i>, nepoata popei lu Ivan Felea, drept bani gata 2 000, ca să fie dumnealui moșie ohabnică și feciorilor.

Și la tocmeala noastră fost-au boiari mărturie și megiașii denprejur, anume: Fetea ot Drăgănești și Vladul Cazacul ot Costéni și popa Toader ot Baba și frate-său popa Petco și Tudor iuzbașa ot Comănești² și uncheașul Radul den Baba și Neag uncheașul ot Singuréni și Radul postelnicul sină, Corcodel stolnicul ot Bucșanii și Radul Burlan ot Tîrnavă și uncheshul Nén-ciul ot tam i Badiul ot tam. Și se-au dat banii în casa lu Gligorie, fratele Badiului și au fostu și el de față acoloa.

Și am scris, eu Mihalcea logofătul, v leat $\overline{\text{APME}}$ <1637>.

Ion.

Popa Toder <m.p.>

Vladul Cazacul <m.p.>

Eu Fetea ot Drăgănești <m.p.>

Radul <m.p.>

Vlad <m.p.>

Mihalcea logofăt <m.p.>

Θωδώρας γεινῶς Μπάσης³ <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, X/6. Orig., hirtie (29 × 19,5).

¹ „lu Mihai postelnic“, scris deasupra rîndului.

² „ot Comănești“, scris deasupra rîndului.

³ Teodor, fiul lui Basea.

372

<1636 septembrie 1.— 1637 august 31>, 7145.

† Scris-am eu Opre al lu Gheocel și Radul Stoicăi Preicăi acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna lu Pătru logofătul și la Drăgușeni [și], cum să se știe că le-m vîndut un răzor de vie de la Osica însă cu locul de în del pînă în vale, dreptî bani gata 400, ca să fie lor moșie și feciorilor lor. Și cîndu am vîndut, fost-au mulțe boeri mărtureia: de Fălcoi, Pătru sulgerul și Negoe peharnecul și Drăgoi logofătul și de Osica, Tatomir și Pîrle și Gherghena.

Și pântru credința pusu-ne-m și degetele.
Pis eu, Bade logofătul ot Fălcoi, v leat 7145.
Eu Negoie peharnic.

Arh. St. Craiova, CCIII/11. Orig., hirtie (22,5 × 16).

373

〈Cca 1636 septembrie〉.

† Adecă eu, Drăghiciu, scris-am zapisul meu să fie de mare credință la mîna jupanului Dedul Bucoriștenulu com să să știe că e-m vîndotu în vadu de moră den Dărmănești dereptu ughi 20, ca să-i fie dumnelui moșie și coconiloru, <i>ară noi ce-m grăit să fie grăit, covînt să nu ese, <i>ară de veri ave fie un val, să dau eu sema.

Și mărtorie, Coman și Parca ne-m aflat la acesta tocmelă.

Muz. de istorie al municipiului București, nr. 13 725. Orig., hirtie (21,5 × 9). Datat după doc. din 1636 septembrie 30.

374

1636 (7145) 〈septembrie—decembrie〉.

† Мнлостію божію, Іу Матен воевод н господинъ всѣе землѣ Уггровла-хінское, вѣск велнкагѡ н прѣдобраго, стар<го>, покониwmъ Іу Басарава воевод. Дават господство мн сію повѣленію господства мн свѣтомъ, божестѣнни моноастир господства мн wt Словозіа Инакек, нжъ се зовет Банден, код Славнка, по вода Мломицев, нже ест храма свѣтаго архнстратига Мнхана н прочн безплатнн, іакожъ ест създана н всновала wt темеліе wt господство мн, что ест дала н поклонна метох н въ подрѣчіе свѣтѣн моноастир wt Свѣта Гора глаголемаго Дохіарю, храмъ свѣтн архангел Мнхана н чнстнѣншомъ шцъ егъмена кнр Кнма н вѣсем нноком, елнци жъвѣщнхъ въ шентал тѡе, іако да ест свѣтомъ моноастиръ господство мн внше речена гї погоане за вноградъ ѡ дѣла Нъаннаур н съ г, сеженн wt полю, варе еанка се хтет нзврат wt по вѣс хвтарwm, поннжъ ест покъпна съм господство мн, алн wt надъ Станчюлъ ѡ погон за вноградъ н със половннъ за сеженъ за вчннъ за ѡгн ѣ аспрн гвтѡвн шн wt Шърѡвъ діаконъ ѡ погон н една чедврѣте н съ ѡ сеженъ за вчннъ за ѡгн ѡ пол аспрн гвтѡвн н wt Стонка Мнлнштѡ ѡ погон за лозіе¹ н половннъ за сеженъ за вчннъ за хѣн аспрн гвтѡвн н wt Нѣмцѡлъ една чедврѣте н трн прижннн за ѡгн ѡ аспрн [аспрн] гвтѡвн н wt Мезѣ ѡ погоане пол н съ ѡ сеженъ за вчннъ за ѡгн къ аспрн гвтѡвн н wt Шефанъ половнно за погвн за вноградъ н половннъ за чедврѣте за ѡгн г пол н костандѣ ѡ н wt Стан скашнѡ ѡ погвн за лозіе със цѣлннъ за ѡгн ѣ аспрн гвтѡвн н wt Калннъ една чедврѣте за ѡгн ѡ пол н wt Лепѣдатъ половнно за погвн със мѣстомъ подъ вѣчнмн за ѡгн ѡ аспрн гвтѡвн н wt Герге, сннъ Кожокаріюлъ половнно за погвн н два чедврѣци за ѡгн г н костандѣ ѡ н wt Кълѡгърнца една чедврѣте н половнно за ѡ аспрн гвтѡвн н wt Некѡла г чедврѣци за ѡ жълтн н wt Градѣ една чедврѣте за ѡгн. . .² аспрн гвтѡвн³.

И пак да ест свѣтомъ моноастиръ господства мн внше писаніа мнлваніе wt господства мн на вѣсѣкомъ лѣтѡмъ по ѡ за болованн за смл wt шкна господства мн wt на Гнтншара, іакоже да ест свѣтѣн моноастирн въ пнщъ, а господства мн помѣнъ въ вѣкн н не wt кождѡ непоколебнмъ, по рнзмъ господства мн.

И ешеже заклєнаніе поставлєнн господство ми: по шъгъствєн господства ми, когѡ нзвернт господъ Богъ бнте господаръ Земле Блашкое нан шт сѣроднаго плода господства ми нан шт сѣродннх нашнх нан по грѣсєх нашнх нан шт нно племеннхѡ, да аше почетєнт н поновнт н штерѡднт н сохрєаннт <сїе кннга господства ми, а господъ Богъ да га почетєт н штерѡднт н сѡхрєаннт въ господствѣ его н а въ бѣдѡщєх вѣще дѡше егѡ. Я аше<ан>жѡ непочтет н не поновнт н не штерѡднт сїе запнс господства ми за помнлѡваніе, а попернт н разѡрнт н нхсєант сїю кннгѡ господства ми, тог да ест трѣклет н анѡвєма н аѡѡрсєан шт тїн шцн нжѡ въ шт въ Ннкєн н да нмєт частїю сѣс Нѡда н сѣс Ярїѡ на єднно мѣстѡм.

Сеже шѡ сведетєлїе поставлєнн господство ми: жѡпан Хрїза ван Кралевскнн н жѡпан Ивашко вел дѡврннк н жѡпан Гангорїе вел логоѡет н жѡпан Дѡмнтрѡ Дѡдєскѡ вел внстїар н жѡпан Прєда вел спатар н жѡпан Нєдєлко вел клѡчар н жѡпан Бєсанїє столаннк н жѡпан Бѡзннка вел комєс н жѡпан Бѡчнна вел пєхарннк жѡпан Кѡстанднн вел пштелннк. И нсправннк, . . . ².

И напнсѡх аз, Радѡл спѡдѣн, н сѣс повчєнїе Лєпѡдат логоѡѣт, н шт Ядама въ лѣт хрѡмє.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și prebunului, bătrînului, răposatului Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele de la Slobozia lui Ianache, care se numește Vaideei, lîngă Slavica, pe apa Ialomiței, care este hramul sfîntului arhistrateg Mihail și ceilalți fără de trup, care este zidită și făcută din temelie de domnia mea, care este dată și închinată metoh și sub stăpînirea sfintei mănăstiri de la Sfîntul Munte numită Dohiaru, hramul sfîntului arhanghel Mihail și precinstitului părinte egumen chir Clima și tururor călugărilor, cîți trăiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri a domniei mele mai sus zise 13 pogoane de vie în dealul Năianilor și 13 stînjeni de ocină, ori cît se va alege de peste tot hotarul, pentru că am cumpărat domnia mea, însă de la Stanciul un pogon de vie și cu jumătate de stînjen de ocină pentru 8 ughi aspri gata și de la Șarbu diaconul un pogon și o cedvîrte și cu un stînjen de ocină pentru 12 ughi și jumătate aspri gata și de la Stoica Miluital un pogon de viță și jumătate de stînjen de ocină pentru 2 050 aspri gata și de la Neamțul o cedvîrte și trei prăjini pentru 12 ughi aspri gata și de la Mezea 2 pogoane și jumătate și cu un stînjen de ocină pentru 27 ughi aspri gata și de la Ștefan jumătate de pogon de vie ¹ și jumătate de cedvîrte pentru 3 ughi și jumătate și 4 costande și de la Stan scaunul un pogon de viță cu țelină pentru 8 ughi aspri gata și de la Călin o cedvîrte pentru 2 ughi și jumătate și de la Lepădat jumătate de pogon, cu locul de sub buciumi, pentru 5 ughi aspri gata și de la Gherghe, fiul lui Cojocariul, jumătate de pogon și două cedvîrți pentru 3 ughi și 7 costande și de la Călugărița o cedvîrte și jumătate pentru 300 aspri gata și de la Necula 3 cedvîrți pentru 5 galbeni și de la Gradea o cedvîrte pentru . . . ² ughi aspri gata ³.

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrise miluire de la domnia mea în fiecare an cîte 300 de bolovani de sare de la ocna domniei mele de la Ghiti-oara, ca să-i fie sfintei mănăstiri de hrană, iar domniei mele pomană în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea, după trecerea domniei mele, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul de inimă al domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înoui și va întări și va păzi

УТ ВОДА СЪ БРОДОВЕ УТ ВОДИНИЦЪ И УТ СЕДАЛИЩА СЕЛОВ И СЪ ВЪС ХОТАРОМ И СЪ ВЪС ХОДОКОМ ЕЛНКО, ИЗВЕРИТ СЯ, УТ ХОТАР ДО ХОТАР, ПО СТАРЕ ХОТАРЕ И ПО БЕЛЪГН.

ПОНЕЖЕ СЕЛО КОРВІН ВИШЕ ПИС, УНИ ЕСТ БИЛ ВЪС ЛЮДІИ КИМШИ И СЪ УЧИНЕ ИМ, ЕЩЕЖЕ УТ ПРѢЖДЕ ВРѢМЕ. ꙗ ПОТОМ, КЪДА ЕСТ БИЛ НИИЪ, ВЪ ДНИ ГОСПОДСТВА МИ, А ГОСПОДСТВО МИ ДАХ СЪДЦЪ ПРГЕШЪЛ НАД РАЗЛОГА СИМ БОЛЪРИ ИЖЕ ВИШЕ ПИС, КАКО ЕСТ УНИЧАЮА СЕН ЗЕМЛЪ ДА ВЪЗНИМАЕТ АНДРАХМА УТ ВСА СЕЛА УТ СЪДЦЪ; А СЕЛО КОРВІН ВИШЕ ПИС УНИ БЕЖАЛ ЕСТ УТ УЧИНА ИМ ВЪ НИО СТРАНА АЩЕ РАЗДРАЛ ВНОША И АНДРАХМА ЧЕСТИТОМ ЦАРО, ІАКО НЪКІИ ЧЪЛОВѢКИ ЗАИ И БЕЖАЛИЦИ ЧТО ЕСТ БИЛ.

И ПОСЛАХ ГОСПОДСТВО МИ НА НИХЪ МНОГЕ КИНИИ СЪ МНОГА СКЪДЕНІЕ, ІАКО ДА ВЪЗВРАТИШЕ СЕ ПАКИ НАЗАД НА ДѢДЕНЕ ИМ. ꙗ УНИ НИКАКОЖЕ НЕ ХОТѢЛ ДА ИДЕТ НА ДѢДИНА ИМ ІАКО ДА ДАСТ АНДРАХМА КАКО И УТ ПРѢЖДЕ ВРѢМЕ, НЪ ДАЛ ЕСТ ВСѢ ДАЖДѢ И ВИРОВА СЕЛОВ КОРВИЛОМ СІИ БОЛЪРИ ВИШЕ РЕЧЕНИ, АЩЕ ДАЛ ЕСТ ЖЪПАН БЪЧИНА БЕЛ ПЕХАРНИКЪ СГН $\tilde{1}$ И ДАЛ ЕСТ И ПЪРВЕЛ ЛОГѠФЕТ СГН $\tilde{1}$, КАКО СКАЗАЛ ЕСТ УНИ И ПРЕД ДНЕБОМ И ПРЕД ВСАМИ ПОЧТЕННИМИ ПРАВИТЕЛИИ ГОСПОДСТВА МИ У СІЕ ВЕЩЬ КАКО ЕСТ ВИШЕ ПИС.

БЪ ТОМ, ГОСПОДСТВО МИ ВИДѢЩЕ КАКО НИКАКОЖЕ НЕ ХОКЕ СЕЛО КОРВІН ДА ИДЕТ ВЪСПЕТ НА ВИР, ГОСПОДСТВО МИ ДАХ И ПОМНЛОВАХ ПО ЖЪПАН БЪЧИНА БЕЛ ПЕХАРНИК И ПО ПЕРВЕЛ ЛОГОФЕТ СЪ СЕЛО КОРВІН ДА ЕСТ ИМ ВЕЧНИИ СЪ СНИИ ИМ И СЪ ВЪСА УТЪЧЪСТВИА ИМ, УТ ХОТАР ДО ХОТАР, ДА ЕСТ ИМ ДѢДИНЪ И ВЪ УХАБ СИНОВОМ И ВИШКОМ И ПРѢВИШЕТОМ ВЪ ВѢКИ ИЛИ ДА ДАСТ ПАИЕЗИ СИМ БОЛЪРИ ВСИ НАЗАД И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢВИМОМ ДА ИЪСТ.

<G>ЕЖЕ И ПО УШЕСТВИЮ ГОСПОДСТВА МИ СЪ ИМЕНЕМ БОЖІА МОЛЮ ВСѢМ БЛАГОЧЕСТИИИ И БОГОВѢЧНИИ ГОСПОДАРИ, ИЖЕ БЪДЕТЕ НАЧАЛИЦИ И ВЛАДАЦИ СЕН ЗЕМЛЪ ДА ИМАТЕ И ВИ СТЪРЪЖДИТИ СІА НАША ПОМНЛОВАНИЕ И УСТРОЕНИЕ И ДА ПОУОВИТЕ КИНИИ ГОСПОДСТВА МИ, КАКО ЕСТ ВИШЕ РѢХ. <ѸЩЕ>ИЖЕ НЕПОЧТЕТ И НЕУТВЕРДИТ СІА УСТРОЕНИЕ, НЪ РАЗДРАЛ И ПОПЕРЕТ Я, ТОГО ДА ЕСТ ТРЪКЛЕТ И АНАТИМА УТ ТРИ СТА И УСЕМ НА ДЕСАТ УЦИ ЕЖЕ ВЪ НЕКІИ И ДА ИМАТ ЧАСТ СЪ ІОДА И СЪ ПРІА ВЪ ЕДИНЪ МѢСТО ВЪ ВѢКИ, АМИИ.

СЕ И СВѢДѢТЕЛИИ ПОЛОЖИХЪ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРЪЗЪ БЕЛ БАН И ІЕАШКО БЕЛ ДВОРИК И ГЛНГОРИЕ БЕЛ ЛОГОФЕТ И ДЪМИТРО БЕЛ ВИСТНАР И ПРЕДА БЕЛ СПАТАР И НЕДЕЛКО БЕЛ КЛЪЧАР И БАСИЛІЕ БЕЛ СТОЛНИК И БЪЗНИКА БЕЛ КОМИС И ЖЪПАН КОСТАДИИ БЕЛ ПОСТЕЛИК. И ИСПРАВИК...².

И АЗ, ТЪДОРЪ СПЪДЕН, МАЗАХЪ ВЪ БЪКЪРЕЦИИ СЕПТЕМВРИЕ $\tilde{1}$ -ГѠ ДНИ, ВЪ ЛѢТЪ \times ЗРМЕ.

† ІѠ МАТЕЮ ВОВЕВЪД, МИЛОСТИЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

ІѠ МАТЕЮ ВОЕВОД <Ш.Р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinsti-tului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic și slugii domniei mele Pîrvul logofătul și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satul Corbii, din județul Argeș, tot satul și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă, cu vaduri de moară și din vatra satului și cu tot hota-rul și cu tot venitul cît se va alege, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și pe semne.

Pentru că satul Corbii mai sus scris, ei au fost toți oameni cnezi și cu ocinele lor, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar domnia mea am dat județul Argeșul pe seama acestor boieri, care sînt mai sus scriși, cum este obiceiul acestei țări, să ia didrahma de la toate satele din județ; iar satul Corbii mai sus scris, ei au fugit de la ocina

lor în altă parte, de au rupt birul și didrahma cinstitului împărat, ca niște oameni răi și fugari ce au fost.

Și am trimis domnia mea la ei multe cărți cu multe scăderi, ca să se întoarcă iarăși înapoi la dedinile lor. Iar ei nicicum n-au vrut să se ducă la dedina lor, ca să dea didrahma ca și mai dinainte vreme, ci au dat toate dăjdiile și birurile satului Corbii acești boieri mai sus spus, de a dat jupan Vucina marele paharnic 300¹ ughi și a dat și Pîrvul logofătul 200¹ ughi, cum au spus ei și înaintea divanului și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele despre acest lucru, cum este scris mai sus.

Întru aceea, domnia mea văzînd că satul Corbii nu vrea nicicum să meargă înapoi la bir, domnia mea am dat și am miluit pe jupan Vucina marele paharnic și pe Pîrvul logofătul cu satul Corbii să le fie vecini cu fiii lor și cu toată moștenirea lor, din hotar pînă în hotar, să le fie dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților în veci sau să dea acestor boieri toți banii înapoi și de nimeni neclintit să nu fie.

Iată și după trecerea domniei mele, în numele lui Dumnezeu, rog pe toți binecinstitorii și de Dumnezeu încununății domni, care veți fi conducători și stăpînitori acestei țări să întăriți și voi această miluire și întocmire a noastră și să înnoiți cartea domniei mele, cum este mai sus-spus. Dacă nu va cinsti și nu va întări această întocmire, ci o va strica și o va călca, acela să fie de trei ori blestemat și anatema de către trei sute și optsprezece părinți, cei de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban și Ivașco mare vornic și Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic...²

Și eu, Todor spudei, am scris în București, septembrie a treia zi, în anul 7145 <1636>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Bibl. Acad., XCV/27. Orig., perg. (44,5 × 33), pecete timbrată.

¹ Cifrele sint adăugate ulterior.

² Loc alb.

377

1636 (7145) septembrie 6, București.

† Многостію божію, Іу Матею воєвода и господинъ вѣсон земле Згрро-владѣнское, видк великаго и прѣдобраго, стараго, поконниомъ Іу Басараба воєвода. Дажат господство ми сіе повеленіе господства ми вѣсем карошанилом, велици и мали, шт карош господство ми шт Бскврещи и съ нх синови, елицим Богъ припсстит,¹ <с>а să aibă a-și ține ocinile și moșiile și viile și livezile pre hotară bătrîne și semnă ce au fost puse de răposatul Mircea vovod despre Văcărești, mai denainte vrême. Și de atunce încoace tot au ținut oroșanii moșiile lor cu bună pace. Iară cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iară Sava, feciorul lu Negre de Văcărești, el au rădicat pîră înaintea domnii méle ca să se hotărască cu călugării de la Sveatea Troiță. Și au venit în divan de se-au pîrît de față; deci ș-au luat Sava denainte domnii méle 24 de boiari hotarnici

pre răvașele domnii mele. Deci, apoi, Sava n-au tras ocina de în hotarăle cele bătrîne de în sus, de unde au fost pusă piatra cea de în Tufe și den piatra cea de între viile mănăstirii Sveata Troiță și dintre viile orașului, care pietre au fost puse de Mircea voevod și în dreptul hotarului pre în lac, pînă la hotarul de în luncă unde au fost pusă piatră de 12 boiari, în zilele răposatului Radu voevod, v let 7120, cum au fost cu-direptate, ce au căutat pre nește cărți ale Savei făcute mincinoase de au luat hotarul cel de în luncă, de au mutat piatra în sus, spre dealul orașului pre ocina domnească.

Într-acéia preuții și bătrînii orașului, mic și mare, văzîndu cum au mutat Sava piatra cea de în luncă care au fost pusă de Radul voevod cu 12 boiari și le-au înpresurat moșiile fără dreptate, venit-au popa Borcea clisiariul și Iane portariul și Costea star gramatic și Stanciul Iogofătul și Nița iuzbașa cu preoți și cu toți oroșanii, de la mic pînă la mare, înaintea domnii mele, la divan, de au dat știre și se-au plînsu de Sava, cum au mutat hotarul cel de în luncă de le-au înpresurat Sava moșiile, locul domnescu pre ocina orașului. Într-acéia, domnia mea singur am încălecat în zioa de Sveati Simeon Stîlpnicul novu leat, septemvrie 1 dnă cet(vră)toc v let 7145 (1636), de am mersu domnia mea cu toți boiarii și cu preuți și cu toți oroșanii, marii și mici și cu călugării de la Sveata Troiță de am ocolit locul și am căutat hotarăle, de am mersu domnia mea întiu la hotarul cel de în luncă, de unde au fost scos Sava piatra de au mutat hotarul. Deci, de acolea, den în luncă am suit domnia mea în sus, la deal, la piatra cea de între vii și la piatra cea desupra den tufe, care hotară și pietri au fost puse de Mircea voevod. Deci de acolea desupra de în deal, iară am căutat domnia mea în jos, pre în lacu în drept, pînă în luncă, unde au fost pus piatra cei 12 boiari, la zilele Radului voevod și de în piatră în drept în Dîmboviță.

Deci într-acéia, domnia mea, văzîndu cum au mutat Sava piatra cea de în luncă fără dreptate, de au înpresurat ocina orașului, socotit-am domnia mea înpreună cu toți boiarii și cu preoți și cu toți oroșanii, micii și mari, cum au fost pre dreptate și am pus domnia mea piatra cea de în luncă iară la loc, unde au fost pusă de Radul voevod cu 12 boiari și au rămas Sava de lége și de judecată denaintea domnii mele și i se-au luat Savei cărțile toate, acolea, de la hotar, căce n-au fost cărți dirépte, ce au umblat Sava cu strîmbătate. Iară de va mai scoate Sava altădinioară niscare cărți, să nu se crează.

<D>erept acéia domnia mea am dat tuturor oroșanilor, marii și micii, ca să aibă a-și ține ocinile și moșiile și viile și livezile cu bună pace de cătră Sava, să le fie oroșanilor de moșie, lor și feciorilor și nepoților și strenepoților

И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢ²БНОМО, ПОРЪЗМО ГОСПОДСТВО МН, ВЪ ВѢКН.

<C>еже вѣо и свидетелїи поставелѣт господство мн: жѣпан Хриза вел бан Кралевскїи и жѣпан Нвашко вел дворник и жѣпан Гангорїе вел лугвѣт и жѣпан Прѣда вел спатар и жѣпан Неделко Ботѣнѣл вел ключар и жѣпан Баснаїе Пандѣр вел столник и жѣпан Бѣзника вел комѣс и жѣпан Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин велникїи постелник. И исправник...⁴.

И написах аз, Лепѣдат лугвѣт, въ настолин града рекомїе Бѣскрещи, мѣсеца септемвриѣ 5 днїи и ут ѣдама до селѣ, текѣщаго лѣтом, въ лѣт хрме, лѣта господина ххлс.⁵

† Іу Матею ввекѣда, милостїю божїю господннь.

Іу Матею воевод <т.р.>

Muz. de istorie al municipiului București, nr. 48961. Orig., perg. (39,5 × 46).
la Arh. St. Buc., ms. 1233; Mitrop. Ț. Rom., CLXX/1, CLXX/1 a; m-rea Radu Vodă, I/13-14.

¹ „Dă domnia mea această poruncă a domnii mele tuturor orașenilor, mari și mici, din orașul domniei mele din București și cu fiii lor ciți Dumnezeu le va lăsa“.

² Omis.

³ Loc rupt.

⁴ Loc alb.

⁵ „Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic...“⁴.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun numită București, luna septembrie 6 și de la Adam pină acum cursul anilor în anul 7145, anul domnului 1636“.

378

1636 (7145) septembrie 9, Grozăvești.

† Eu Ilie și (i popa Stoic)¹a și popa Zaharia i Antonie și Franța și frate-său Dumitru s<crim și> mărturisem cu acest zapis al nostru ca să fie de credință la mî<na Simei vtori logofăt>, cum să se știe că ne-am sculat noi toți ciți sîntem mai sus scriși <de ne-am f>unit ocina den Păușești și am pus piatra în mijlocul viiei ju<pîn S>imon vtori logofăt și fără știrea dumnealui și fără om domnesc. Într-aceaia logofătul Sima spus-au înaintea măriei sale domnu nostru <I>o Matei Basaraba voevodu. Deci au trimes domnu nostru den divan pre Radul <po>rtarul pîntru acest lucru ce am făcut noi. Deci noi toți am căzut cu rugămintea ca să ne iarte de pradă pîntru greșala ce am făcut. Deci într-aceaia logofătul Sima <ne-au>² ertat, numai ce am dat treapădul Radului portarul, ughi 5, și au venit Radul portarul aici la curte. Deci n-au putut înpăca lucrul, ce-au trimes de ne-au chemat la curte. Deci au venit pentru noi Ilie și né-am rugat la logofătul Sima de au venit și dumnealui împreună cu Ilie la curte și au intrat dumnealui <a trimi>sul nostru de ne-au tocmit c<u Radul> portarul de i-am mai d<a>ț ughi <8³ și noi nu i-am avut să-i dăm, am> căzut la logofătul Sima de ne-au dat ughi 8 <de i-³am plă>tit de Radul portarul și am cheltuit ce ne-au mai trebuit, dat-am R<adu>lui p>ortarul priște tot ughi 7..

Și cînd am pus noi această piatră fost-<au> înprejurile. Și cînd am făcut ceastă tocmeală tocmit-am, cin<e o> mai scorni pîră să aibă a plăti <d>eșugubina deplin.

Și mărturie pre nume au fost: ot Stăn<e>ști, Ta<na>sie peharnicul, ot Olănești, Goran logofătul, den Cacova, Matei postelnicul și (i cu) frații lui, Fiera i Dumitru i Toma logofătul ot tam i ot Șirineasa, Preda⁴ i jupan Chera n<eg>uțătorul ot Velica Ocnă i Tudorū logofătul ot Doba i Tudorū logofătul ot Bujorani, Ghiurma pitarul și Stănilă al Orzei i Radul Pietrariul și Ivan ot Pietr<a>ri i ot Vlădești, Oprea și alții mulți i ot Grozăvești, Hrizea vatahul <i jupf>nul Dumitru pîrcălabul. Și pîntru credința ne-am pus dege<tele>.

ПИС ПЪРЪСА ЛОГОФЕТЪ ГРОЗЪВЕЩИ, СЕПТЕМВРИЕ 6 ДАНИ, ВЪ ЛѢТЪ 3745⁵.

Eu Stanciul logofăt <m.p.>

Eu Danciul postelnic <m.p.>

<Toma>⁶ logofăt.

Eu Tudor logofăt,

Eu Tudor logofăt.
Pîrvol.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/33. Orig., hirtie (29 × 20), rupt. Copie ibidem, ms. 445, f. 134v-135, după care s-au făcut completările.

¹ Completat după documentele cu nr. 136, 160, 179 și 182 din colecția D.R.H., B. vol. XXIII, Țara Românească.

² Omis.

³ Așa în copie.

⁴ Cuvintele: „i ot Șirineasa, Preda“, scrise ulterior pe margine.

⁵ A scris Pîrvol logofătul, în Grozăvești, septembrie 9 zile în anul 7145 <1636>.

⁶ Ilizibil.

79

1636 (7145) septembrie 10

† Și iar au mai fost cumpărat Dragomir, feciorul Talei, o parte de ocină de la Negul, feciorul Necșei, fată lu Roman ot Vîrbilov, a treia parte de în parte lu Roman, pre bani gata, dreptu 6 lei. Și acești bani i-au datu jupînul Mihaiu roșiul ot Slănicu. Și se-u dat acești bani în casa Badului, unchi I Negului și au fost și unchiu-său Giolumă, frați t tîni-său, de în sat de în Prăjani.

ИНС МѢСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ 7 ДАНИ ВЪ ЛѢТЪ 7306.

Badul i Giolumă.

Bibl. Acad., CCCLXIX/90. Orig., hirtie (23 × 14), 2 peceti înelare, aplicate.

380

1636 (7145) septembrie 10

† Adecă eu popa Stan și cu frate-meu Dumitru, feciorii lu Ticliian ot Belcești de pre Vede sud Olt, făcut-am zapisul nostru la mîna feciorilor noștri anume popei lu Opriș și a popei ¹ lu Mihai, cumă să aibă a-și ținerea moșiile nostre și ale moșilor noștri de aicea din sat din Belcești, cît să va alége de preste tot hotarul, însă să aibă a ținerea și partea văru nostru Manei Bețiul, feciorul unchiu nostru lu Pătru ot tamă. Cumă să să știe că m-au ajunsu vrémea de <moar>²te la casa nepotu-meu popei lu Opriș în sat în Părscoven²i. Deci văzînd că mă ajunge vréme de morte și n-³(am ni)mica, lăsat-amă să-mă facă tot ce trebuiaște unui mortu <și>² să facă și 3 sărăcuste și să-mă ție el <partea mea de moș> ²ie ot B(e)l(c)ești, cît să va alége de preste tot hotarul, <însă>² această moș(ie ce scrie mai sus)² să înparte <în doi>², deci partea mea o-mă dat nepotu popei lu Op(riș)² ca să o ție cu bună pace și el și feciorii lui, cîți Dumn(ezeu)² îi va da.

Și cînd s-au făcut acestă zapis fost-au mulți oameni buni și boiari, anume: ot Vîlsănești, Voda armașul i Udrea ot tam i Crăciun ot Pîrșcoveni i Stepan ot Cacleți.

Ispisah ază Calin dascal. Și pentru credința pus(u)-me-am și dégetul ca să să crează.

ИНС МѢСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ 7 ДАНИ, ЛЕТЪ 7306.

Eu Manea

Eu popa Stan ot Belcești

Eu Voda armașul
Eu Udrea ot Vilsănești
Eu Crăciun cel mare
Stepan ot Cacleți³

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CXLIX/12. Orig., hirtie (30 × 20,5). Copie ibidem, ms. 136, f. 102.

¹ Cuvint șters.

² Loc rupt.

³ Toate semnăturile sînt autografe.

381

1636 (7145) septembrie 14, București.

† Милостією божією, Іу Матен воевод н господинъ вѣсон земле Уггров-влахуское, виск великаго н прѣдобраго, стараго, поконном, Іу Басараба воевод-Дават господство мн сіе повелѣніе господства мн Лацколке, синъ Некълев вт Чючел, вт сѣдство Мехединци н сѣс синови си, елицем Богъ приростит, «ѡ»коже да мо ест вчинѣ ѡ село ѡ Чючел, алн вт дел ѡнком си Радълаке половинно, вт полю н вт шѣм н вт вод н вт виноградї н вт седалище селов вт посвѣде, варе елика се хтнт нзврат вт по вѣсом хотаром. Понеже ест покѣпна Лацко сіе више речена вчинъ вт над ѡнком си Радъла за ѡс аспри готови н сѣс запис вт рѣкѣ его за проданіе, сѣс сведѣтеліе написаніе ѡ запис, по нмеї вт Глогова, Некъла н Дѣмитрѣ н Мнхъналъ. Н продадох Радъла сіе више речена вчинъ, вн за ннхном добро волю н сѣс ѡзнаніе вѣсѣх мегілашом, вт гор н вт нздол н вт шкрѣстнем мѣстом н вт пред господства мн.

Сего гадн, дадох сѣм господство мн Лацков, синъ Некълев вт Чючел, ѡкоже да ест сіе више речена вчинъ, дѣдннѣ н шхѣѣс синовом н внском н прѣ-внѣчедом н не вт кождо непоколѣбено, порезмо господства мн.

Сеже ѡко сведѣтеліе поставлѣем господство мн: жѣпан Хрнза великіе бан Кралевскіе н жѣпан Івашко великіе дворник н жѣпан Гангоріе великін лугѡфет н жѣпан Дѣмитрѣ Дѣдескъла великин вистигар н жѣпан Преда Брънковѣнѣла великіе спатар н жѣпан Недеако Ботѣнѣла великін ключар н жѣпан Баснаакіе Панидѣрѣс великіе столник н жѣпан Бѣзника великіе комис н жѣпан Бѣчина великін пѣхѣсник н жѣпан Костандин великін постелник. Н исправник, Гангоріе вел лугѡфет.

Н написа аз, Танасіе граматник, ѡ град Бѣскѣреци, мѣсеца септемврие дї дьне н вт ѡдама до ннѣ в лѣт хѣрме.

† Іу Матею вверѡда, милостією божією господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului, Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Lațcu, fiul Neculei din Ciucel, din județul Mehedinți, și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a lăsat, ca să-i fie ocină în sat în Ciucel, însă din partea unchiului său Radul jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și din vie și din seliștea satului de peste tot, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că a cumpărat Lațco această mai sus zisă ocină de la unchiul său Radul pentru 1 200 aspri gata și cu zapis de la mîna lui, de vînzare, cu martori înscriși în zapis, anume: din Glogova Necula și Dumitru și Mihăilă. Și a vîndut Radul această mai sus zisă ocină, el de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos și dinprejurul locului și dinaintea domniei mele.

СЕГО РАДІ ДАДОУ СЪМ ГОСПОДСТВО МИ ПОЧТЕННОМЪ ПРАВНТЕАЮ ГОСПОДСТВО МИ, ЖЪПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРИНИК, ІАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ УЧИНЪ ДЪДІНО И ВЪ УХАБ СИНОВОМ И ВНСКОМ И ПРЪВНЧЕТОМ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБИМО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВО МИ.

СЕЖЕ ОУБО И СКЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪЕМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛИКІН БАН КРАЛЕВСКІН И ЖЪПАН . . .² И ЖЪПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ЖЪПАН ДЪМТРОЪ ДЪДЕСКЪ ВЕЛ ВНСІІАР И ЖЪПАН ПРЕДА БРЪНИКОВЪНИА ВЕЛИКІН СПАТАР И ЖЪПАН НЕДЕЛКО БОТЪНИА ВЕЛ КЛЮЧЪРЮ И ЖЪПАН БАСНАІЕ ПАННДЪР ВЕЛ СТОЛНИК И ЖЪПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС И ЖЪПАН БЪЧИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОСТАНДИН ВЕЛИКІН ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК ГАНГОРІЕ ВЕЛИКІН ЛУГВФЕТ.

И НАПИСАХЪ АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛУГВФЕТ, ВЪ НАСТОЛНИ ГРАДУ БЪЗЪРЕЦІИ МЪСЕЦА СЕПТЕМВРІЕ КЪ ДНИ И УТ СЪЗДАНИЕ МИРА УТ КОГДА ВЪСЕХЪ ГОСПОДЪ БОГЪ ПРЪСТ И СЪТВОРИ ПРЕДЪА НАШЕГО ПДАМА УТ ТОГДА ДО СЪЛЪКЪ ВЪ СЕГО ПИСАНИЕ ТЕЧЕНИЕ ЛЪТОМ В ЛЪТЪ ХЪЗРЕМЕ ЛЪТА ГОСПОДИНА ХЪХАС.

† Іо МАТЕЮ КВЕКЪДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНА.

ІУ МАТЕЮ КОЕКЪД <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinsti-tului dregător al domniei mele jupan Ivașco marele <vornic>¹ și cu fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în sat în Băleni, județul Dîmbovița, însă partea vărului său, Badea postelnicul, fiul lui Radul clucerul, toată, de peste tot satul a 8-a parte, din cîmp și din pădure și din apă și din vadul de moară și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege, a opta parte, din hotar pînă în hotar, însă numai ocina fără vecini.

Și iar să-i fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic ocină în Băleni, însă din partea lui Ivan slugerul, unchiul lui Badea postelnicul, două părți din a opta parte pe care a avut-o Ivan slugerul, însă partea Stanei și partea Erinei, fiicele lui Ivan sluger, de pretutindenii și de peste tot hotarul și cu partea Vîlsănească a lui Badea postelnicul cît va veni partea lui de preste toate părțile, pentru că această ocină, a opta parte, însă partea lui Ivan slugerul, unchiul lui Badea postelnicul s-au împărțit în trei părți <la> trei surori. Astfel, două părți au fost cumpărate de Badea postelnicul, iar a treia parte, partea Ancăi, vara lui Badea postelnicul, aceea a rămas nevîndută nimănu.

Deci, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic, el a cumpărat aceste părți de ocină de mai sus din Băleni de la vărul său Badea postelnicul, fiul lui Radul clucerul din Băleni, cu 24 000 aspri gata. Și a vîndut Badea postelnicul aceste părți de ocină, care sînt mai sus spuse, el de bunăvoia lui, fără de nici o șilă, cu știrea tuturor boierilor mari și mici și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zăpislul de vînzare al lui Badea postelnicul de la mîna lui, cu mulți boieri martori scriși în zăpis, anume: Hriza marele ban și Gligorie marele logofăt și Dumitru marele vistier și Mihaiu marele spătar și Vasilie marele stolnic și Radul banul Buzescul și Buzinca marele comis și Dumitrașco fostul mare vistier și Vucina marele paharnic și Costandin marele postelnic și Dragomir marele armaș și Tudosie fostul mare logofăt și Radul al doilea vistier și Tatul logofătul și fratele lui, Marco logofătul, nepoții lui Dan fostul mare vornic și încă alți boieri, care nu sînt scriși aici, în cartea aceasta.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic, ca să-i fie ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan...² și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescu mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare postelnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna septembrie 20 zile și de la zidirea lumii, de când a luat domnul Dumnezeu lut și a făcut pe strămoșul nostru Adam, de atunci pînă acum la această scriere, cursul anilor în anul 7145, anul domnului 1636.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <m.p.>

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 27 202. Orig., perg. (35,5 × 54), pecete timbrată, căzută.

¹ Loc rupt.

² Loc alb.

383

1636 (7145) septembrie 26.

† Scris-am noi, eu Dionisie călugărița din Siseni și cu feciorii miei, anume Costantin și frate-său Voicilă, acestu zăpis al nostru, cum am vîndut noi de bunăvoe a noastră și cu știrea tuturor megiașilor de în sus și de în jus 2 pogone de vie în Delul Săsenilor și cu 2 stînjini de ocină de în capu în capu și cu locu de casă în satu în Săseni, dereptu 40 de galbeni, totu potronici de argintu gata, părintelui Savei egomenul de la Coziiani, unde iaste hramul sveata troiță, să fie svéntei mănăstiri de moșie. Și am pus la sfîntul pomenic pré părinții noștri Stoica și Dionisiia să aibă în veci pomeni.

Și mărturie: părintelé nostru mai <mar>e, chir Efrem piscupul de Buzău și dohovnicul Nastasie și popa Mihaiu i Ștefan gălugărul i Ghiorghie i M<ir>ce i Anghil i Radul grămăticul den...i Albul i Nidelco i Tudur feciorie lui Mușat a Boléi. Și mai, . . . mărturie zăpisul de cumpăre<re> de întiiu și carte dumnească de moș<ie>.

Πνε ΜΉΣΕΙΔΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΕ ΚΣ ΔΑΜΗ, ΕΤΉ ΑΉΤ ΧΑΡΜΕ.

I diaconul <Radul> de în Tefulești.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVII/6. Orig., hirtie, rupt. Copie ibidem, ms. 172, f. 424, după care s-au făcut completările.

384

1636 (7145) septembrie 30.

† Adecă eu, Drăghici den Holești, scris-am acesta zăpis al meu la mîna jupînului Dedului Bucureștenului, să fie de mare credință, cum e-m vîndut 30 de stînjini de ocină și jumătate de rotă de moră în sat în Dărmănești, despe tot oatarul și den livezi de în hotar pînă în hotar. I-o am vîndut, dereptu

4 000 de bani gata, să-i fie lui moșie și feciorilor lui și nepoților lui. Pentru că această ocină ci e mai sus-scrisă fost-au a vere-sei Stancăi de Dărmănești¹, ce-u fostu înpresurat de Stana Ducue, ce o am scos eu, Drăghici, cu cheltuella meh, de am cheltuit mulți bani cu acei 6 bueri ce au fostu luați pe răvașe domnești.

Deci eu, Stanca, i-am dat această ocină ce e mai sus scrisă, de m-am plătit pentru ace cheltuella.

ПИС МѢСИЦА СЕПТЕМВРІЕ 17 ДНИ, ЛЕТ 7386.

Mărturie Oprea logofătul i Coman de Călinești.

Eu Drăghici, pentru mare credință mi-em pus degetul i Negoe, feciorul lu Costandin, i eu Mline, sinu Vlcul de Dărmănești.

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 13 727. Orig., hirtie (32 × 22), 4 peceți înclare, aplicate. Copie ibidem, ms. 855, f. 51v–52.

385

1636 (7145) septembrie 30.

† Adecă eu, Obială și eu Marco ot Brăniștari, scriem și mărturisim cu zăpisul nostru, să fie de credință la mîna Bunii logofătul, cum să se știe că i-am vîndut dumnealui, partea noastră de moșie din Grădiștea de Jos, toată, însă stînjăni șaptesprăzēci și jumătate, drept bani gata cinci sute de bani, ca să-i fie dumnealui moșie și coconilor dumnealui. Și cînd am vîndut această moșie, dumnealui, vîndutu-i-am fără nici o silă.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți megiași mărturie, anume: unchiașul Radul ot Mogoșăști și Voicilă ot tam și Fătul.

Și am scris eu, Dumitru logofet, mēseța septemvrie 30 dni, leat 7145 <1636>.

Bibl. Acad., CCCXCIX/38. Orig., hirtie (21 × 30).

386

1636 (7145) octombrie 2.

Scris-am eu, Dumitru Grecul ot Slătioare, acest al meu zăpis la mîna jupînului Stamatie, cum să știe că i-am vîndut ocină în Slătioare dîntr-o funie a treia parte, însă dîn funiia Băbuiască, dîn care parte au fost cumpărătoare dă la boiari. Deci, o am vîndut acestui boiaru ce scrie mai sus, să-i fie lui moșie și feciorilor lui. Și o am vîndut drept bani gata ughi 7, de a mea bunăvoe, fără-dă nici o silă și cu știrea fraților.

Și la tocmeala noastră fost-au megiași mărturie, anume: Voico ot Slătioare și Oprea Zîrnă i Ratea i Tudose ot Moșoaia i Ion Șongher i Pendea.

Pis Ivan logofăt vă mēseța octomvrie 2 dni, leat 7145 <1636>.

Eu Dumitru Grecul vînzătoriu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477, f. 32v. Copie; altă copie, ibidem, ms. 371, f. 13.

† Să se știe acesta zapis, cum amă vîndut eu, Stan și frate-meu Stoica, u(n) pogon de vie și o cedvirte și o jumătate, însă vie lucrată și cu un stînjîn și jumătate de ocină la cîmpu la Lipiia ¹, însă cumnatu-său, lu Panaiut și surori-sa ², Todosiei, dereptu 3 200 de aspri gata. Și o-u vîndut Stan această parte de ocină pentru o mare năpaste a frățini-său, Stoică.

Și iar au cu(m)părat Panaiut și făméia lui, Todosiia, o jumătate de pogon de vie păragină de la Nifor și de partia Mîțulească și cu o jumătate de săjin de ocină la cîmpu, dereptu 500 de aspri gata. Și vîndură aceste ocine cu știrea tuturor megiașilor și de sus și de jos ³.

Și mărturii omeni de Lipiia, anume: Batoe și Fătul și Micul și Gherghie Măș și Stoica Momcilă și frate-său Oprea și Neagul i Puia și Golea și Că(lin) ⁴ cel mare i Bațea i Oncia i Bogdan și cumnatu-său Marin și sora Todosiei, anume Ioana.

Имеа нана ЛѢНѢА УТ Липіа, мѣсеца ухтомериѣ ѣ днѣ, въ лѣт 7145 ⁵.

Arh. St. Buc. Ep. Buzău, LVI/4. Orig., hirtie (31,5 × 21,5). Copie ibidem, ms. 172, f. 505v-506.

¹ „la Lipiia”, adaus pe margine.

² Scris „mea” apoi corectat „sa”.

³ Pentru „jos”.

⁴ Loc rupt.

⁵ „A scris popa Lupul din Lipia, luna octombrie 2 zile în anul 7145” <1636>.

† Scris-am eu, Drăghici logofătul și cu ai mei nepoți din Belciugatul anume Stan i Cernica i Oprea, al nostru zapis ca să fie dă mare credință la mîna jupanului Hrizei marele ban Craiuvescu. Pentru că i-am vîndut ocină în sat în Belciugatul cu stînjînul, însă stînjînul cîte doazeci dă bani. Sîntu stînjini o sută și cenzeci dă stînjini.

Și am vîndut noi dă bunavoia noastră, cu știrea megiașilor dîn satu, anume Ignat și Stan Nebunélea călărașul. Însă ocena fără rumâni, ca să-i fie lui moșie.

Име мѣсеца ухтомериѣ ѣ дни, въ лѣт 7145 ⁵.

Eu Drăghici logofătul.

Stan.

Cernica.

Oprea.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, VI/5. Orig., hirtie (30 × 21). Copie ibidem, ms. 256, f. 327.

† Adecă eu, Goran, sină Andreiu ot Băbeni, scris-am acesta al meu zapis, să fie de mare credință la mîna lu Andreiu cliuceriul, cum că i-amu vîndut parte me de ocină din Mihăești, însă parte me, cîtă să va alege de cătră

alalți frați și un țigan, anume Mărinu, ca să fi dumnului moșie ohabnică. Și o-m vîndut de me bunăvoe, dereptu ughi 26, totă moșie din satu și din cîmpu și din apă și de preste tot hotarul Mihăiaștilor.

Și au fost cițiva boiari, cîndu am făcut acest zăpis, mărturiia, anume: Chirca postelnicul ot Curtișoră i Paraschiva logofetul ot Mihăiaști i Mitrea sulgeriul i Vladul postelnicul ot Bîrsești i Radul de Desa i Danciul logofetul i Căloticiu armașul. Acesta am scris și pentru credința am pus degetul.

Пис вктомвриѣ 3 дьни, лет хЗрме.

Eu Goran.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LVIII/8. Orig., hîrtie (31 × 21,5). Copie ibidem, ms. 178, f. 4.

390

1636 (7145) octombrie 9.

† Adecă eu, Mihalo, feciorul Bobei Hoții ot Popezēni, scris-am acest zăpis al miu ca să fie de mare credință la mîna jupînului Oprei vel agă și a fiiu-său Lecăii postelnicul cum să știe că i-a[a]m vîndutu dumnelor partea mea de ocină toată de în Popezēni, însă stînjeni 22, stînjenu cite 60 de bani gata, ca să le fie dumnelor de moșie și coconilor dumnelor; însă de lungū de în apa Ialomniții pînă în hotarul bălții. Și lē-o am vîndut dumnelor de a mea bunăvoe, fără de nici o silă cu știrea tutoror fraților și cu știrea tutorul megiașilor, de în sus și de în jus.

Și la tocméala nostră fost-au mulți omeni buni mărturii: ot Mătăsești, Stan iuzbașa i ot Buc, Nedelco i ot Berilești, Leca Meiută i Iacov ot tam i ot Pisculești, Stan, sinū Stan vătaful i Necula ot Cosînbești i Voinea ot Popezēni i Manea Cizmescul i Didea i Drăgan, sinū Radul ot Varoș ot Floci și a fost mulți omeni buni care-și vor pune iscăliturile. Și pântru credință am pus degetul.

И написах аз, Строга пехарник Братович. Пис мѣсеца охтомвриѣ 9 дьни, въ лѣтъ хЗрме¹.

Eu Mihalo

Eu Stan ot Pisculești

Voinea de Pupezēni².

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VIII/5. Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete aplicată. Copie ibidem, ms. 692, f. 171.

¹ „Și am scris eu, Stroia paharnicul Bratovici. Scris luna octombrie 9 zile, în anul 7145” (1636).

² Semnăturile sint autografe.

391

1636 (7145) octombrie 15.

† Adecă eu, Curiuia, împreună cu fiu-mieu Balica și eu, Dragul de Zegaia, cumū se se știe că amū vîndutū noi moșia din Erghevițe, partia Pîrvului și a Oancei, ficiorie Dragului, nepoței preotesăi popei Stanū den Cerneț, acesta al nostru zăpis ca să fie de bună credențe la mîna capitănului Bulighei, cum se se știe că amū vîndutū noie partia nostre de ocină den sat den Erghevițe, a patra funie de preste tot hotarul Ergheviței, dereptū 800

de bani gata, ca se fie lui ocină ohabnică și lui și ficiilor lui și nepoților lui. Pântru că-m vîndutū noie de a nostre bunăvoe și cu știre tut<ur>or migiiașilor,

Și mărturie; Nicula spatariul ot Medvejde, Iovanū i Preda ot Similești i Vlădica ceașul ot Custești i Lepedatū ceașul i Pîrvul vataful ot Cerneți i popa Pătru i Petolia vataful ot Țeroveți i Raduslavū vataful ot Halngă i Cuciuat vataful ot Topolnița i Dumitru Doboșar ot Flămînda i Gruzav i Avramū <i> Ionū i Rădei i Ofcia ot Cerneți, cum se fie căpitanului Bulighei ocină ohabnică și de omenie noștri se n-aibă nimirile a torce acesta cuvîntū alū nostru. Și pântru credinți pusu-ni-am și pecețile.

ИНС МѢСЕЦА ОКТОМВРІЕ, ДѢНИ ТѢ¹ ВЪ ЛѢТЪ ХРѢМЕ.

Eu Curuia.

I Balica.

I Dragul.

Dicul spatar.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XI/2. Orig., hirtie (29 × 20,5), 3 peceți aplicate. Copii bidem, ms. 330, f. 99 și 335, f. 116—117.

¹ Așa în text, în loc de ет.

392

1636 (7145) octombrie 15.

† Adecă eu, Manea i Radul, feciorii popii Mănilă ot Trestiiani, scris-am zăpisul nostru să f<ie d>e bună credință la mîna jupînului Tudor Mustață de la T<îr>șor, cum să să știe că i-am vîndut dumnealui toată partea nost<ră> de moșie de la Ratina peste Cricov, ce să va alége toată partea noastră den cin pîn în cin, dreptu bani gata ughi 12. Și am luat toți bani gata în mîinile nostre, nesiliți de nimelea, ca să-i fie dumnealui moșie stătătore și coconilor dumnealui în véci. Și cîndu s-au făcut această scrisare întîmplatu-se-au mulții megeiași care să vor iscăli mai jos ca să să crează.

ИНС МѢСЕЦА ОКТОМВРІЕ ЕТ ДѢНИ, ЛѢТЪ ХРѢМЕ.

Eu Manea.

Eu Radul.

Eu Negre ot Tresteiani martor.

Iano ot Trestiiani, martor.

Radul iuzbașa ot Tîrșor mărturie.

Ilezu ot tam, martor.

Ivanco ot Trestiiani martor.

Stan iuzbașa ot tam.

Conda Sîrbul ot Tîrșor.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LX/3. Orig., hirtie (30 × 20,5). Copii ibidem, ms. 130 f. 215v—216 și 132, f. 36.

393

1636 (7145) octombrie 18.

† Adecă eu, Iliina, făméia lu Vlad Inimă Rea ot Bășinești înpreună cu hie-mea Neacășa, scris-am și mărturisescu cu acesta al meu zăpis cum să să știe că m-am tocmitu cu jupînul Danciul de a mea bunăvoe, de i-am vîndut

niște țelină în capul unui pogon de vie al copilii, carele au fost sădit acel pogon mai denainte vrême, însă țelină cât să va alége 3 cedvirți. Și m-am tocmită derept bani gata 300. Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari și megiiși, însă anume: Stanciul Dimii ot Bășinești i Radul Dimii ot tam i Stanciul vătăbul i Gavril i Dumitru, sinū Radului și alți mulți, toți au fost la tocmeala noastră. I Nica, sinū Mușat¹. Aceasta am scris.

Pis méseța octomvrie 18 dni, v leat 7145 <1636>.

Neacășa copila.

Radul.

Stanciul vătăful.

Stanciul Dimii.

Nica.

Gavril.

Bibl. Acad., LVIII/22. Orig., hîrtie (23,5 × 21), pecete inefară, aplicată.

¹ Cuvintele: „i Nica, sinū Mușat“, scrise între rinduri.

394

1636 (7145) octombrie 19.

† Scris-am eu, Dumitru den Mihăești, feciorul lui Negre postelnicul, acest al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mîna nepotului nostru, Tudoran, cum să știe că am fost dat eu văru-mieu Oancei logofătul den Lerești o delniță în Mihăești, den partea mea, pentru pomana și pentru sufletele părinților miei, căci m-au căutat la vrême de nevoe. Iar după acéia, văru-mieu Oancea logofătul, el au fost dăruit pre nepotul meu Tudoran cu acea delniță la nuntă, însă delnița pre nume a lui Zorilă. Încă întru aceia nepotul meu, Tudoran, el n-au crezut ce m-au dus pre mine la București de am mărturisit și i-am făcut și acest zăpis cum să-i fie acea delniță de moșie lui și feciorilor lui în veacu.

Și cîndu o-m făcut acest zăpis, au fost mulți boeri mărturie, anume: Manole comisul i ot Dărmănești, Necula logofătul și den Negrești, Radul postelnicul i ot Berce, Radul postelnicul și Ion Vrabie și den Corbșori, Neagoe i ot Bătești, Stoica logofătul și den Cînpulungu, Iane postelnicul. Și pentru credința eu mi-am pus și pecetea.

Πικ μῆσετα ωχτομβριε ὀϊ δννι λ'στ x̄p̄mē.

Dumitru.

Manoλης¹.

Eu Radul.

Eu Stoica logofăt ot Bătești.

Iane ot Dîlgopol.

Γηανης ποστελνηκος <μαρτηρας>² τα ανοτεν³.

Staicul logofăt.

Ion Vrabie logofăt.

Eu Necula din Dărmănești.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/12. Copie.

¹ „Manolis“.

² Omis.

³ „Ioan postelnic <mărturisesc> cele de mai sus“.

† Adecă eu Ionașco comisul acesta al meu zapis să fie de mare credință la mîna jupînului Miho lumînărarului den București, cum să știe că e-m vîndut un loc den prăvălii de lîngă Fota de Tîrgoviște den jos de portarul Ene și pînă în locul călugărilor de la mănăstire vornicului Cernicăi, dreptu ughi 25.

Și dennainte a mulți omeni buni, anume: Gavril călugărul de la mănăstire vornicului Cernicăi și Dobre armașul ot Săcueni și Fota de Tîrgoviște și Stoica și Gorghie băcanul i Curtu bărbierul.

МѢСЕЦА УХТОМВРІЕ КЪ ДЪНИ, ЛѢТЪ ХЪЗРМЕ.

Ionașco comis.

Dobre armaș.

Gavril egumen.

Cernica armaș.

Iacov manu propria mărturie

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCLII/1. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată, cu o copie ibidem, ms. 131, f. 170; alt original la Muzeul Gorjului, nr. 90.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 180.

† Adecă eu, Stana și Caplea, fete[te]le Stanciuli Băiașului, scris-am acesta al nostru zapis cum să-știe că am vîndut Danciului logofătul ot Pîrîianie ot Baia, de jumătate de fune ce are a lu Petrișor a cince parte drept 2 120 de bani, de să-i fie moșie și lui și ficiorilor lui și nepoților lui ohabnică, de în cîmpu și de apă și de preste toot hotarul.

Și cîndu am vîndut, au fostu mulți boiarii mărturii, anume: Tudor vătaful, ispravnicul scaunului Craiuovii și Dan vătaful și Nicola vătaful ot Virîți și Nicola păharnicul ot Ogrumi și Badiul județul ot Craiuova și Stanciul și Dumitru ot Baia și Stan ot tam. Și pentru credința ne-am pus și pece[ti]țile

Și am ascris eu, Stoica Strimtul. Pis measeța ohtomvrie 20 dni, leat 7145 <1636>.

<Pe verso, contemporan:> Zapisul de Baia de Her.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XIX/9. Orig., hîrtie (29 × 21). Copie ibidem, ms. 449, f. 178v–179.

EDIȚII. Ghibănescu, *Surele*, VI, 22.

† Adecă eu, Măciucu comisul și jupîneasa me, Cîrstina, scris-am acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna jupanului Radul vtori postelneac, cum să se știe că e-m vîndut toată parte noastră de ocină de în satu de Mușcileni și cu casele și cu pimnița, însă stînjini 300, dreptu optuzeci de

galbeni, și vad de moară, de în șăzutul satului, de preste toată ocina și de sus și de jos, de în cîmp și de în pădure și de în apă și de pretutindile. Și o am vîndutu de bunăvoe noastră, ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui și nepoților lui.

Și mărturie: Dumitrașcu clucerul de Filipești, i Socol clucerul i Cîrstien suljerul, Mavrodin vornicul, Andreiu vornicul i Toader slujerul i Vladul vornicul de Drăngești ii Stanciul comisul și Cioiana comisul. Și pîntru credința ne-m pus și pecețile.

Și am scris eu, Măciucu comisul, méseța ohtomvrie, 21, v let 7145 <1636>.

Măciucu comis <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXXV/2. Orig., hîrtie (21,5 × 21), pecete aplicată. Copie ibidem, ms. 172, f. 241v.

398

<1636 ante octombrie 21>, București

† Adecă Stanciul, fecior lu Dragotă, nepot Paștii ot Crasna, ot sudstvo Gor Jil, <scris-am acest> zapis al nostru ca să hie de mare credință la mîna jupînului D<umitru vel pitar> ca să se știe cum i-am vîndut toată partea noastră de moș<ie...> den hotar pînă hotar. Însă să se știi den partea Paștii cel bătrîn... despre tot locul, den cîmpu, den pădure, den apă, den siliștea s<atului...> Și iar să se știe cși den cumpărătoare ce-u cumpărat moșu meu... iar cită se va alége despre tot, iar a treia parte, pentru c<ă...> lu Dragotă, nepot Paștii, această ocină, jupînului Dumitru vel p<itar...> gata. Și am vîndut de bunăvoe, fără de nici o silă și cu șt<irea...> megiișilor de înprejur.

Și am întreat pre toate rudele mé<le și nimenea nu s-a> aflat să cumpere, fără jupan Dumitru vel pitar. Și mi-au dat ... fie dumnealui moșie și coconilor în veac.

Și la tocmea<la noastră fost-au mărturie:> Hamza și vāru meu Neagoe al Arcuții și alți boiari. Iar ... cumpărătoare ce-au cumpărat moșu meu Paștea, fost-au toată... aibă a le scoate ca să-și poată căuta jupan Dumitru vel pitar... denaintea domnu nos<tru I>o Mateiu Basarab voevod și a t<ot> divanul, mai> întiiu jupan Hriza vel <ban Cral>evschi i jupan Ivașco vel dvornic i... Stroe logofet i B... cliucer ot Dîlga și ... de moșie den Crasna ... <bă>trîne sîn<t> la Stanciul Crăsnariu... vel pitar ocina pre căr<ți>le cele bătrîne. Aceasta am scris... bună credință mi-am pos și péciatea.

Pis Dumitru logofet u București.

Eu Stanciul vînzătoriul

Hrizea vel ban

Ivașco dvornic

Pre<da> ...

Gligorie vel logofăt

Nedélco...

Κοσταντινος Κατακουζινοσ¹

Buzinca vel ...

Eu Cal<o>tă

Bibl. Acad., CLXXXV/82. Orig., hirtie, rupt, lipsește partea din dreapta, 6 peceti aplicate. Datat după boierii martori.

¹ „Constantin Cantacuzino“.

² Semnături autografe.

399

1636 (7145) octombrie, 21 București.

† Шнолостію божію, Іу Матею коєвода н господинъ въсон земле Фгг-рррвлахінское, внѣк велнкаго, старого, поконном Іу Басараба коєвода. Дават господство ми сіе повеленіе господство ми почтенномъ правнтелю господства ми жѣпан Дѣмнтрѣ Филіешанѣл велнкін пнтар н сѣс синови си, елицем Богъ даст, іакоже да мѣ ест вчинѣ оу Красна вт сѣдство Горжна, вѣаче дел Станчюлов, синъ Драготѣв, внѣк стар Пащіев, вт Красна дѣла его вѣсах, вт полю н вт шѣма н вт вод н вт седалище селов вт посвѣдї н вт през сваках вчинѣ, варе еанка се хтет нзврат вт хотар до хотар.

И пакн да се знает вт покѣпленїа что ест вна покѣпна Пащѣ вт над Тънга вт Красна, пакнже еанка се хтет нзврат вт през вѣсом хотаром третаго дел, понеже ш ест покѣпна почтенномъ правнтел господство ми жѣпан Дѣмнтрѣ вел пнтар сіа вчинѣ внше пис вт над Станчюл, синъ Драготѣв, внѣк Пащін вт Красна за хѣс аспри готовн. И продадох вн за свою добро волю без ни една шнолостіе н сѣс ѣзнаніе вѣсем волѣром н а мегіашом вт гор нз дол н вт вкрѣстиннм местом н вт пред господство ми. И когда ест продад Станчюл вѣспрашал ест по вѣсѣх породінѣ его н дрѣг нхѣто нѣст се сѣт вѣрѣтал, да покѣпнт без жѣпан Дѣмнтрѣ вел пнтар. И давал се ест вѣснх новцін вѣ рѣцѣ Станчюлов, како ест вѣше пис, іакоже да ест Дѣмнтрѣвел вел пнтар дѣдінѣ его н синовом вѣ вѣкн. И вили сѣт на встроенїа нм: Хамза, шном Станчюлов н браточед си, Нѣгое Іркѣцїев н дрѣгн мношн волѣри. И нз радї редом кннгнм за покѣпенїе что ест вна Пащѣ, вноло ест вѣсѣх кннгове на шном си Хамза. Таже, да нмат нзвадити се кннгове кѣда хошѣт трѣкѣѣ, іакоже да си можнше гледати Дѣмнтрѣвел пнтар вчина н втѣчѣста.

И вндѣх господство ми н запис вт рѣка Станчюлов, синѣ Драготѣв, за проданїе в лѣт хѣрмд сѣс мношн волѣри сѣдетелїн напнсани ѣ запис , на нме: жѣпан Хнза вел бан Кралевскїн н Івашко вел дворник н Гангорїе вел лугѣфет н Неделако вел ключар н Костандн вел постелник н Бѣзника вел колмс н Калотѣ вел слѣждар н Радѣл ѣ вкстїар н Строе логофет вт вкстерїе н Бѣнѣ логофет вт вкстерїе н вт Длъга, Пѣтрашко ключар н дрѣгн волѣри. И вт редом кннгове м за дѣдінѣ вт Красна, тех старе, вше сѣт вѣсѣх на Станчюл Крѣсарюл, таже да си гледаете Дѣмнтрѣвел пнтар вчина по кннге тех старе.

И пакн да ест почтенном волѣрин господство ми, жѣпан Стаматїев внвешѣвел агъ н жѣпан Дѣмнтрѣвел велнкін пнтар н сѣс братїе нм за вчинѣ н сѣ нх синови, елицем Богъ даст, вчинѣ ѣ Красна, алн негова дел вт над предѣдом си Дрѣгнч спатар вт Красна, вт през вѣсом хотаром 3-го нне, вт полю н вт шѣма н вт вод н сѣс вчинїн, колнцн се хошѣ вѣрѣстнх н вт седалище селов, вт посвѣдї, варе еанка се хтет нзврат вт по вѣсом местом.

И пакн да ест почтенном волѣрин господство ми жѣпан Стамате внѣвел агъ н жѣпан Дѣмнтрѣ Филіешанѣл вел пнтар н сѣс братїе нм за вчинѣ, вчинѣ ѣ

ЖѢПЪНЕЩН УТ ПО ВОДА ЦНЛОРТЪЛОВ, АН НЕГОВА ДЕЛ УТ ПРЕЗ ВЪСОМ ХОТАРОМ 5-ГО ННЕ, УТ ПОЛЮ Н УТ ШЪМА Н УТ ВОДА Н СЪС ВЕЧННН, ЕИЦН СЕ ХОКЮ НАНТ Н УТ СЕДА-ЛИЦЕ СЕЛОК УТ ПОСЕВЪ, ВАРЕ ЕЛНКА СЕ ХТЕТ ИЗВРАТ УТ ПРЕЗ ВЪСОМ МЕСТОМ, ЗАНЕЖЕ ЕСТ НЕГОВА СТАРА Н ПРАВА УЧННЪ Н ЗА ДЪДИНЪ УТ ДЪДІ ЗА ПРЪДЪДІ, ЕЩЕЖЕ ПРН ДЪНІЕ ПРЧІЕМ СТАРН ГОСПОДАРЫ ДРЪВНЫХ. И ДА СЕ ЗНАЕТ КННГОВЕУХ ТЪХ СТАРЕ, ЕРЕ СЪТ ВЪ РЪК СТАНЧЮЛОВ, СИНЪ РАДЪЛОВ ЫРКОАЕ УТ КРАСНА, БРАТА НМ ЗА УЧННЪ. И БИЛИ СЪТ СИНОВЕЛ РАДЪЛОВ ЫРКОАЕВ ПО ИМЕ: СТАНЧЮЛ Н ІУН Н ЫРКА Н ДЪНЪЛ, ЗА АНЦЪ, ТЕРЕ СЪТ СВЕДЕТЕЛСТВОААН УНН ВЪСНУ КАКО СЪТ КННГЕ ТЕУХ СТАРЕ ВЪ РЪК...¹. И ВНАДЪХ ГОСПОДСТВО МН Н КННГА ІЛЕЗАНДРЪ КОЕВОД, СИНЪ РАДЪЛОВ КОЕВОД НАД СІЕ УЧННЪ КОГДА БНСТ ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ ХЪРМЕ.

СЕГО РАДІ, ДАДОУ СЪМ ГОСПОДСТВО МН ПОЧТЕННОМ ПРАВНТЕЛ ГОСПОДСТВА МН ЖЪПАН ДЪМИТРЪ ФИЛІЕШАНЪЛ ВЕЛ ПИТАР Н СТАМАТИЕВ БНВ АГА Н БРАТИЕ НУ ЗА УЧННЪ, ІАКОЖЕ ДА СЪТ НМ УЧННЪ § КРАСНА Н § ЖЪПЪНЕЩН ДЪДИНО Н ВЪ УХАВЪ СИНОВОМ Н ВНЪКОМ Н ПРЪВНЪЧЕТОМ Н НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОАБЕНМО, ПОРНЗМО ГОСПОДСТВА МН.

СЕЖЕ УВО Н СВЕДЕТЕЛІЕ ПОСТАВЛЪЕМ ГОСПОДСТВО МН: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН КРАЛЕВСКИН Н ЖЪПАН ІВАШКО ВЕЛ ДВОРНК Н ЖЪПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ АУГУФЕТ Н ЖЪПАН ДЪМИТРЪ ДЪДЕСКЪЛ ВЕЛ ВНСТІАР Н ЖЪПАН ПРЕДА ВЕЛ СПАТАР Н ЖЪПАН НЕДЕАКО ВЕЛ КЛЮЧАР Н ЖЪПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛННК Н ЖЪПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМНС Н ЖЪПАН БЪЧНИА ВЕЛ ПЕХАРННК Н ЖЪПАН КОСТАНДИН БЕЛНКИН ПОСТЕЛННК. И ИСПРАВННК, ГАНГОРІЕ ВЕЛ АУГУФЕТ.

И АЗ, ЛЕПЪДАТ ЛОГОФЕТ НАПНСАХ ВЪ НАСТОЛНН ГРАДУ БЪКЪРЕЩН, МЪСЕЦА УХТОМ-ВРІЕ <кѡ>² ДЪНН Н УТ ІДАМА ДО СЕЛЪ, ТЕЧЕНІЕ ЛЪТОМ ВЪ ЛЪТ ХЪРМЕ.

† ІУ МАТЕЮ КВЕКВДАТА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДННЪ.

ІУ МАТЕЮ КОЕВОД <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru Filieșanul mare pitar și cu fiii lui, ciți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Crasna, din județul Gorj, însă partea lui Stanciul, fiul lui Dragotă, nepotul lui Paștia cel bătrîn, din Crasna, partea lui, toată, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului de pretutindeni și de peste toată ocina, oricît se va alege, din hotar pînă în hotar.

Și iar să se știe de cumpărătura, pe care a cumpărat-o Paștea de la Țînga din Crasna iarăși cît se va alege de peste tot hotarul a treia parte, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare pitar această ocină mai sus scrisă de la Stanciul, fiul lui Dragotă, nepotul lui Paștia din Crasna, pentru 5 200 aspri gata. Și a vîndut el, de a lui bună-voie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și cînd a vîndut Stanciul a întreat pe toate rudele lui și nimeni altul nu s-a găsit să cumpere fără numai jupan Dumitru mare pitar. Și s-au dat toți banii în mîna lui Stanciul, cum este scris mai sus, ca să fie lui Dumitru mare pitar, dedină, lui și fiilor în veci. Și au fost la întocmirea lor: Hamza unchiul lui Stanciul și vărul său, Neagoe al lui Arcuție și alți mulți boieri. Iar pentru rîndul cărților de cumpărătură, care au fost ale lui Paștia, toate cărțile au fost la unchiul său Hamza. Astfel să scoată cărțile cînd va trebui, ca să-și poată cerceta Dumitru mare pitar ocina și moștenirea.

Și am văzut domnia mea și zăpislul de vînzare de la mîna lui Stanciul, fiul lui Dragotă, din anul 7144, cu mulți boieri martori scriși în zăpis, anume: jupan Hriza mare ban al Craiovei și Ivașco mare vornic și Gligoriē mare logofăt și Nedelco mare clucer și Costandin mare postelnic și Buzinca mare

comis și Calotă mare sluger și Radul al doilea vistier și Stroe logofătul de la vistierie și Bunea logofătul de vistierie și din Dîlga, Pătrașco clucerul și alți boieri. Iar la rîndul cărților de moștenire din Crasna, acele vechi, ele toate sînt la Stanciul Crăsnariul, astfel că cerceteze Dumitru mare pitar ocina pe acele cărți vechi.

Și iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Stamatie fost mare agă și lui jupan Dumitru mare pitar și cu frații lor de ocină și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ocină în Crasna, însă partea lor de la strămoșul lor Drăghici spătar din Crasna, de peste tot hotarul al 6-lea ogor, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii, cîți se vor găsi și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot locul.

Și iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Stamate fost mare agă și lui jupan Dumitru Filieșanul mare pitar și cu frații lor de ocină, ocină în Jupînești, de pe apa Gilortului, însă partea lor al 6-lea ogor peste tot hotarul din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii, cîți se vor găsi și din vatra satului de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot locul; pentru că este ocina lor veche și dreaptă și de moștenire din moși, strămoși, încă din zilele altor domni bătrîni de mai înainte. Și să se știe acele cărți vechi, că sînt în mîna lui Stanciul, fiul lui Radul Arcoae din Crasna, fratele lor de ocină. Și au fost fiii lui Radul Arcoae, anume: Stanciul și Ion și Arca și Lupul, de față, de au mărturisit ei toți că sînt acele cărți vechi în mîna ...¹. Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, pe această ocină, cînd a fost cursul anilor 7135.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru Filieșanul mare pitar și lui Stamatie fost agă și fraților lor de ocină, ca să le fie ocină în Crasna și în Jupănești, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna octombrie <21>² zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7145 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, CII/9. Orig., perg. (35,5 × 52) pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1746.

EDIȚII, Slav și trad. Ștefulescu, *Crasna*, 69–71.

¹ Loc alb.

² Data zilei completată după traducere.

† Eu Buică fata Radului Răchie, scris-am acesta al meu zapis la mîna jupînului Simei vtori logofăt și a jupînesie dumniului Mariei, ca să hie de mare credență, cum să să știe că am vîndut parte me de vie și cu toată moșie, cîtă să va alegé cu vie cu toată. Și o am vîndut de a me bună-voe, derept bani gata 450 și o vacă cu lapte, ca să le hie dumniilor moșie și coconilor dumniilor.

Și la tocmeala noastră fust-au mulți oameni buni mărturie: den sat den Păușăști, popa Zaharia și Franța și Pîrvol ot Zătreni și Radul Pietrariul și Dumitru al lu Bălaur den Păușăști și mătușa Marie Gligoroae den Rîmnic, Gheorma pițariul.

Și am scris eu, Dumitrașco.

Pis measeța ohtomvrie 24 dni v leat 7145 <1636>.

Eu Bucă.

Popa Zaharia <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/29. Orig., hirtie (19,5 × 15). 2 peceti inelare, aplicate. Copie ibidem, ms. 445, f. 134v.

† Adică eu, Asan bașa și Ibriham bașa, scris-am acest al nostru zapis la mîna [v] jupan Vucinii vel peharnic cum să să știe că i-am vîndut o moră, care moră am luat de la Badea de Argeș, 2 rote într-o casă și i-a o-m vîndut de a mea bunăvoe în preț ughi 110, ca să-i fie lui moști și feciorilor lui și cine să va trage de dumnealui. Și am întreat și pre Badea și pre feciorul cîndu o-m vîndut și au zis să o vînu, de a lor bunăvoe.

Și mărturii: Mitrea pitarul și Răgep Celebi și Tatul logofătul și jupînului Aghilet și județul Stanciul și popa Gherghe de jos și Dumitru județul și Sava și din Pitești, județul Radul și Andreiu județul și Dumitru popii Savii și Nicoară și Todoran și Neacșul ce au fostu județ și Opriș de Racovița și mulți omeni buni. Și pîntru credința am pus și pecetile.

Име мѣсеца октомврие кѣ дѣни, въ лѣтъ 7145.

...¹

Regep Celebi

Eu Andreiu județul ot Pitești

Eu Tudoran

Eu Necșul

Eu Dumitru al popii Savei

Eu Du(mi)tru județul ot Ar(ge)șu

Eu Anghilet

Eu Opriș ot Racovița ².

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXXVII/5. Orig., hirtie (31,5 × 22), 8 peceti inelare aplicate, din care 2 cu legendă turcească. Copie ibidem, ms. 168, f. 40.

¹ Semnătura turcească: Hasan pașa.

² Toate semnăturile sînt autografe.

† Milostiiu bojieiu, Io Matei Basarab voevod i gospodinū. Davat gospodstvo mi siiu povelanii gospodstva mi sveatii, bojestvenii monastir zovemago Govora, hram uspenie Bogorodițe i otțu egumen Meletie, ca să fie volnici călugării cu această carte a domnii mele de să-ș facă mănăstirea moară în mijlocul pîrfului din apa morii Cozii, ce să chiamă Erbășie, în ulița Oprii vistierul, unde au fostu mai denainte vrême moara lui Vlad voevod, care moară iaste scrisă în hrisovul Radului voevod, feciorul lui Vlad voevod și în hrisovul moșului domnii mele, Basarab voevod. Pentru că au fost doao vadure, unu de la Vlad voevod, altul de la Basarab voevod. Și au tot stătut pustii, căci n-au avutū mănăstirea putere să le facă.

Iar cînd au fost acum, deaca m-au dăruit Dumnezeu în scaunul moșilor și strămoșilor domnii mele, domniia mea am dres și am făcut de iznoavă moară în vadul moșului domnii mele, Basarab voevod, ca să nu piară poameana. Iar în celalalt vad, unde au arătat oroșanii și cu sluga domnii mele, Radul vtori portari, cînd au avut piră mănăstirea cu Sima logofătul pentru un metoh al mănăstirii și pentru niște schimbure, să aibă a-ș face mănăstirea Govora iar moară, cum au fost din veacū.

Iar de va scăpa apă de la acea moară din apa Erbășii, ce scrie mai sus, să aibă a umbla și morile Simii logofătul, iar de nu, să rabde, pentru că s-au pîrfit de față pentru acel vad și au rămas Sima logofătul de lege ca să-și fie el numai metohul, iar cu vadul să n-aibă nici o treabă, căci că iaste direaptă și bătrînă moșie a sfintei mănăstiri, dată și miluită de cei răposați domni ce scriu mai sus. Și de cătră nimirinea opreală să n-aibă, că așa iaste porunca domnii mele.

Î ispravnic, sam rece gospodstva mi.

Pis u București, octomvrie 25 dni, leat 7145 <1636>.

Io Matei Basarab voevod.¹

Arh. St. Buc., Condica m-rii Govora nr. 463, f. 134v. Copie; alte copii ibidem, 234, f. 316v—317 și 447, f. 332v—333.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Moara m-rii Govora*, 381—382.

¹ Completare după ms. 447 și 234.

† Милостію божію, Іо Матен Басараба воєвода и господинъ въсон земли Оуггровлахіинское. Дават господство ми сін повелѣніи господства ми почтее нномъ <болѣринъ господства ми Си>ма вторін логофет и със синовн си, елицеж-Богъ даровах¹, ca să-i fie lui 1 loc de moară ce iaste... a făcut Sima logofătul mori acum și să aibă pace de cătră mănăstirea Govora mai mult val să n-aibă, pentru ... al mănăstirii Govora mai denainte vrême metoh. Deci au fost schimbat mănăstirea cu Tudoru <Jălavul...> lu Tudoru Jălavul, încă de cînd au fost cursul anilor 7090. Iar Tudoru Jălavul au dat Govorii... erău de lîngă moara Govorii. Și tot au ținut cu pace acēle shimbure. Apoi Tudoru Jălavul au fost vîndut... lu Tudoru logofătul, moșul lu Tudoru ot Borojani și l-au tot ținut cu pace. Iar după moartea lui, l-au cumpărat... Tudorul logofătul de Rîmnic, de la Pană logofătul și de la Stanciul și de la Tudoru logofătul, feciorul Nuții za ...² aspri ... pre acel loc.

Iar după acéia, cînd au fost acuma, în zilele domniei mele, se-au sculat Meletie egumenul . . . pîră, zicînd cum acel loc unde sînt morile Simei logofătul acum, iaste al mănăstirii și l-au fost <impresurat fă>ră de nici o treabă. Și au venit în divan de se-au pîrît de față. Într-acéia, domnia mea am căutat <și am judecat> împreună cu toți cistiții dregătorii domniei mele și le-am dat domnia mea la mijlocul <lor 4 boieri pe răvașe> domnești, anume: ot Stănești, Tanasie peharnicul i ot Olănești, Goran logofătul i Duca den Deal și . . . să adevereze pentru acest loc, cum au fost lucrul și tocmeala. Într-acéia, acești <boieri, împreună și cu sluga domniei mele Radul vtorii portar, deaca au văzut și cartea cistitului și prea luminatului . . . la Erusalim, scrisă la dinșii cu mare blăstem, ca să caute cum va fi mai pre dreptate . . . nicu împreună cu mulți oroșani bătrîni, carii au știut de acele schimbure de . . . și locul carele l-au fost dat Tudor Jălavul, mănăstirii Govorii și încă se-au aflat... <Loc al lu Tudoru Jălavul, cum au văzut boierii și cartea orașului de la Jălavul <... în>preună cu sluga domniei mele ce scrie mai sus, încă au căutat și au dat cu ale lor su< flete . . . > cătră mănăstirea Govora să stea acele schimbure stătătoare cum se-au fost <întocmit și cum au ținut și pînă acum. Iar acel loc al mănăstirii, unde ș-au . . . și de la Stanciul și <de la> Tudoru logofătul ot Bujo<reni . . . >omnia mea amăndoao <ră>-vașele domnești. . . marturii și cartea orașului R<îmnic . . . >.

Derept acéia, am dat și domnia mea boiar<ului . . . > domniei mele <... acel loc de> moară ce scrii mai sus, cu morile și cu tot venitul ocină de <ohabă, fiilor și nepoți> lor și strenepoților în veac.

И не вт кождо непоколѣбно, по реч <господства ми>.

<Сеже збо н сведетелн поставлѣем> господство ми: пан Хриза вел бан Кралевски н жпан Івашко вел дворник н жпан Глигоріе <вел логофет н... > Неделко вел ключар н Баслаіе вел столник н Бѣзника вел комис н Бѣчина вел пехарник. <Н исправник> жпан Глигоріе вел логофет.

И аз, Дѣмитръ, писах в вест Бѣскрепци, мѣсеца октомврие, кѣ дьни в лѣт ѡрме.

<† Іу Матен ввеквда>, мностію божію господинь.

<Іу Матей> воевод <м. р.>.

Bibl. Acad., CLXXXI/42. Orig., hirtie, foarte rupt, lipsindu-i părți, pecete timbrată.

¹ „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele <constitului boier al domniei melle Si>ma al doilea logofăt și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu . . .

² Loc alb.

³ <„Iată dar și martori am pus> domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie <mare logofăt . . . > și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic . . . <Și ispravnic>, jupan Gligorie marele logofăt. Și eu Dumitru, am scris în orașul București, luna octombrie 25 zile în anul 7145 “ <1636>.

† Adecă eu, jupanița Neacșa, fata Dragului postelnicul ot Tătulești ¹, scriu acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mîna Parepei postelnicul ot Stăncești, cum să se știe că m-am tocmit cu dumnealui de i-am vîndut a patra parte de în sat din Virliți <și> cu vad de moară, care vad au fost al mătușă-mea Neacșai cîndu au fost făcut moară, cîndu a ținut pre Tudor logofătul și din apă și din cîmpu și din pădure și de preste tot hotarul, oare-

cît se va alége, drept 7 200 de bani gata. Însă am vîndut această parte de ocină de în Vîrliți de am plătit toată partea de bir a frățiini-mieu Drăghici popa, că alt n-am avut ce vende, că am avut strînsoare mare de la curte, pentru birul frățiini-mieu. Deci am vîndut Parapei postelnicul această parte de ocină cu vadul de moară, ca să-i fie lui și coconilor moșie stă<tă>toare.

Și la tocmeala noastră tîmplatu-s-au de au fost mulți boiari mărturie, anume: Șteful postelnic ot Berilești i ot Cernătești, Pavel postelnic și Sima ot Stănțești și alții mulți carii-și vor pune mai jos pecețile. Aceasta scriu ca să se știe și să se crează. Și pentru mai adeverită credință pusu-mi-am și pecétea.

Pis octombrie 26 dni, 7145 <1636>.

† Eu Pavel postelnic <m.p.>

† Și eu popa Mane ot Stănțeștii mărturisescu.

Eu Șteful postelnic.

† Dragoslav pîrcălabul clucerului Danciul și mărturisescū și pui degetul.

† Eu Sima ot Stănțești <m.p.>

Ionașco, sinu Miroslav logofăt <m.p.>

Radul lopătariul au fost mărturie <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. T. Rom., VII/3. Orig., hîrtie (29,5 × 21), 2 peceți aplicate. Copie bîdem, ms. 132, f. 158v—159.

¹ Pasajul: „fata Dragului postelnicul ot Tătulești“, este șters și scris deasupra: „nepo(a)ta armașului Drăghici ot Afomați“, cu altă cernelă.

405

1636 (7145) octombrie 28.

Cu mila lui Dumnezeu, Ioan Mathei voevod și domn a toată Țara Românească, nepot marelui și preabunului, bătrînelui, răposatului Io Băsărab voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Ștefului de la Pitești după Pasărea, din județul Elh<ov> și cu feciori lui, cîți Dumnezeu îi va da, că să fie lui moșie la Gănești de Jos și la Pitești de Sus, însă să știe în lat 380 de stînjieni iar îngust stînjieni 213, din hotarul lui Mihai logofătul din Gănești, ce s-au hotărît, cu 12 boiari, în zilele răposatului Mihail voevod, de la Șteful Piteșteanul, din cîmp și din pădure și din apă și din siliștea satului dupretutindenea, oricît s-ar alege du prese tot hotarul. Pentru că este al lui bătrîna și dreaptă moșie și de baștină încă din zilele răposatului Radului voevod, feciorul Vladului voevod, cînd au fost curgerea anilor 7...¹.

Iar după acea, cînd au fost acuma, în zilele domniei mele, iar Șteful Piteșteanul, el au avut pîră înaintea domniei mele la divanul cel mare cu Miroslav și cu Dumitru, feciori lui Mihai logofătul din Gănești pentru moșia de la Gănești de jos și de la Pitești de Sus. Și au venit înaintea domniei mele de s-au pîrît de față și așa s-au plîns Șteful Piteșteanul la divan cum că i-au fost înpresurat Mihai logofătul moșia cu hotarul în zilele lui Mihail voevod. Deci au luat Șteful Piteșteanul dintîi 6 boiari dinnaintea domniei mele și cu om domnesc, boiarul domniei mele Răzvan căpitanul, ca să scoată moșia Ștefului din hotarul lui Mihai afară, ce au fost hotărît-o Mihai logofătul cu 12 boiari în zilele răposatului Mihail voevod. Deci, Miroslav și Dumitru, feciori lui Mihai logofătul, ei n-au vrut ca să dea Ștefului nici

o palmă de moșie, ci au zis cum că nu ieste moșie nimic. Iar după aceea, Șteful, el au venit de față, înaintea domnii mele cu Miroslav și cu Dumitru și au mărturisit și boiarul domnii mele Răzvan căpitanul la divan și acei 6 boiari cum că au aflat cu sufletele lor moșia Ștefului înpresurată. Drept aceea, domnia mea singur am căutat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiți boiari domnii mele și singur am dat domnia mea Ștefului de au luat 24 de boiari hotarnici dinnaintea domnii mele din divan, pe răvașe domnești; anume: din Topoloveni, Tudor stolnicul și din Piscura, Hera logofătul și Neagul și din Stoiceni, Ion și din Pîrcești, Neagoe și din Vărești, Nan logofătul și Banea și Ispas și din Ghina, Vladul și din Bobești, Dumitru și din Roteni, Marin și din Drăcești, Pogan și Neagul Turcu și Finat și Luțcan și Giurca și din Flocoși, Iane și din Roteni, Stan, feciorul lui Spiridon și din Cojești, Stănimir și din Băjești, Crăciun și din Gosteli, Neagoe și Dobrotă și din Săcuieni, Neagoe și Radul și Voico și cu om domnescu Gligorcea vtorî dvornic. Deci aceea au umblat și au călcat hotarul lui Mihai logofătul de la Gănești de Jos și de la Pitești de Sus, după cărțile Mihnei voevod și după cartea lui Alexandru voevod, feciorul lui Bogdan voevod și după cartea lui Mihail voevod ce au fost avut Mihai logofătul cărți de cumpărătoare. Apoi boiarul domnii mele ce s-au scris mai sus, el au scos cu acei 24 de boiari din moșia lui Mihai logofătul și din hotaru acești mai sus ziși stînjini de moșie în lat 380 și îngust 213, de s-au hotărît moșia Ștefului cît au fost înpresurată, de au pus 1 piatră și semne cum este obicei și au lipit și moșia de la Pitești de Jos a Ștefului Pitișteanu ce au fost scos cu 6 boiari de la feciori lui Mihai logofătul în zilele lui Leon voevod, leat 7139, însă stînjini 400, de au ales moșia tot la un loc, la hotarul din jos despre Flocoși. Și am văzut domnia mea și cartea Radului voevod, sin Vladu voevod, leat 7130 și cartea lui Basarab voevod, leat 7028 și iar cartea Radului voevod, feciorul lui Vlad voevod, leat 7016 și cartea lui Pătru voevod, feciorul Mircii voevod, leat 7072 la mîna Ștefului de baștină și amîndoa răvașe domnești de 24 de boiari și cartea acestor 24 de boiari hotarnici, cum este mai sus scris. Deci au rămas Miroslav și Dumitru, feciori lui Mihai logofătul, de lege și de judecată dinaintea domnii mele. Pentru aceea, am dat singur domnia mea Ștefului Pitișteanu, ca să fie lui moșie la Gănești de Jos și la Pitești de Sus, stînjini 593 de baștină și ohabnică și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: pă jupan Hrizea vel ban Craiovescul i jupan Ivașco vel vornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier și jupan Preda vel spatar i jupan Nedelco vel clucer i jupan Vasilie vel stolnic i jupan Vucina vel paharnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Costandin vel postelnic. Și ispravnic, Grigorie vel logofăt.

Și au scris Lepădatu logofātu, în scaunul Bucureștilor, luna octombrie 28, leat 7145.

Bibl. Acad., MCCXXXV/5. Copie.

¹ Omis.

† Chir vlădica Theofil Zemli Vlașcoe i jupan Hriza vel ban i jupan Ivașco vel dvornic i Gligorie vel logofăt i Preda vel spatar i Nedelco vel cliucer i Tudosie biv vel logofăt i Costandin vel postelnic i Pavlachi biv ban i Vasilie vel stolnic i Buzinca vel comis i Dumitru vel pitar i Oprea vel agă i Mitrea biv vel pitar i Radul vtorii vistier i Gherghe vistierul i Sima vtorii logofet i Para paharnicul i Lupul căpitanul i Radul vtorii postelnic i Barbul cliucer i Drăgușin vtorii postelnic i Ivan șifarul i Constandin postelnicul i Mitrea stolnicul i Stroe logofătul i Bunea logofătul i Socol cliucerul i Danciul cliucerul i Paraschiva logofătul i Dumitrașco cliucerul i Stan cliucerul i Loizi cliucerul i Răzvan căpitanul i Mareș căpitanul i Iancul căpitanul i Dumitru căpitanul i Gherghe căpitanul i Țundrea căpitanul i Mavrodin dvornicul i Dobre dvornicul i Pătrașco dvornicul i Badea dvornicul i Andreiu dvornicul i Cerchezul vataful za post<elnice> și alți mulți boieri ce nu sînt scriși aici în acest zapis. Dat-am această carte a noastră să fie de mare credință la mîna fratelui nostru jupan Calotă vel cliucer și a lui Marco logofătul ca să se știe cîndu au fost cursul anilor 7144 measeța februarie 15 zile, fostu-i-au trimes domnu nostru, Io Mateiu Basaraba voevod depreună cu Preda cliucerul Ceplénul și cu Ilie dvornicul și cu Iacov cliucerul și cu Vladul dvornicul și cu Giura de Bălcești și cu Ion iuzbașa de dărăbanți călări, de-au dus haraciul la înpărăție, 242 de pungi de bani.

Deci, cîndu au fostu la satul Radului voevod, la Agripiiă, aprbape de Țarigradu, eșit-au chihaiialele înaintea haraciului, carii au fost chihaiiale, Dumitru Dudescul vel vistier și Leontie bivșeh vel armaș și au scurmat Dumitru vistierul în 13 pungi de au scos 80 000 și 600 de aspri de argint și i-au luat la dinsul de i-au pecetluit pungile cu pecétea lui, și i-au dus la casa lui de au făcut el ce au știut cu acei aspri.

Iar deac-au venit Dumitru vistierul de în Țarigrad aicea în țeară iar domnu nostru Io Mateiu voevod și cu noi toți boiarii marii și micii și cu toți roșii și cu toată țeara, luatu-i-se-au seama și n-au putut da seama Dumitru Dudescul vistierul a 24 de povără; ce apoi Dumitru vistierul, el se punea asupra lu Calotă slugériul și a lu Marco logofătul și zicea cum la acei aspri ce au scos Dumitru vistierul fost-au și Calotă vel slujer și Marco logofătul, ca să fie și ei soție la plată cu dinsul. Iară domnu nostru Io Mateiu voevod le-au luat seama și l-au dat pre mîna căpitanilor de roșii, Radul și Lupul și a tuturor roșiilor de le-au luat seama.

Deci au mărturisit Dumitru vistierul înaintea divanului și naintea a părintelui vlădicăi Theofil și înaintea a tuturor boiarilor marii și micii și a noastră tuturora cum Calotă vel slujer și Marco logofătul n-au luat nici 1 ban. Deci, într-acéia toți-roșii așa <a>u aflat și au judecat cum n-au fost paguba numai den stricăciunea pungilor, ce au fost pagubă den cele 160 de povără ce au cheltuit Dumitru vistierul în 10 luni fără măsură și n-au putut da seama cu ispravă și cu direptate.

Deci noi toți boiarii de la mic pînă la mare ¹ și toți roșii și toată țeara, văzîndu dreptatea lu Calotă vel slujer și a lu Marco logofetul, făcutu-le-am ceastă carte a noastră <de> credință la mîna lor ca să fie și ei feciorii lor în pace de cătră Dumitru vistierul și de cătră feciorii lui, mai mult val să n-aibă.

Iar Dumitru vistierul, el să-și plătească furțișagurile lui, cum și le-au făcut numai el singuru și cum i-au luat domnu nostru seama și părintele

nostru vlădica Theofil depreună cu noi cu toți boiarii mari și mici și cu toți roșii.

Derept acéia, domnu nostru și noi toți boiarii și roșii pusu-i-am la jurământ de au jurat Calotă slujerul i Marco logofătul cu mîinile pre svînta evanghelie denaintea părintelui vlădicăi Theofil, îmbrăcat sființia lui în odăjdii în beséreca domnească și a popei Borcei clisiariul domnescu, cum nu sînt vinovați nimica de acei bani. Datu-le-am și noi ceastă carte a noastră ca să aibă pace de Dudescul vistierul și despre feciorii lui.

Și încă au pus domnu nostru și jurămîntu: cine va mai scorni pîră sau gîlceavă de acum nainte, veri la ce domnu, acela să fie procler și anathema și afurisit ot 318 sveati otți ije sut vă Nichei. Și iar încă au mai pus domnu nostru și noi toți boiarii și altă credință, carii de întru dinșii va mai rădica pîră, veri la ce domnu va fi, acela să aibă a da gloabă la domnie ughi...² De aceasta mărturisim noi toți cum scrie mai sus și pentru credința pusu-ne-a m pecețile și iscăliturile, ca să se știe și să se crează.

ΠΙΝΣ 8 ΕΣΚΩΡΕΥΗ ΜΑΧΕΥΑ Η ΟΕΜΒΡΙΕ Ε ΔΑΝΗ Η ΥΤ ΠΔΑΜΑ, ΕΤΑ ΑΕΤ ΧΩΡΜΕ.

† Vlădica Theofil

† Eu popa Borce clisiaru

Hrizea vel ban

Ivașco dvornic

Gligorie vel logofet

Preda vel spătar

Nedélco vel clucer

Costandîn vel postelnic

Iani vel vistier

Πανος Σαράζα³

Oprea vel agă

Vucina vel peharnic

Vasilie Paindur vel stolnic

Buzinca vel comis

Eu Radul vistiier

Σίμας δευτερος λογοθετης⁴

Λοίζο καπετάνης⁵.

Danciul clucer

Dumitrașco clucer

Pen vornic

Eu Iacovu clicer

Șerban logofăt.

Petre sulger

Eu Préda clucer

Necula pîrcălab

Radul vornic ot Desa

A(n)dreiu vornic

Barbul cliucer⁶

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XXX/3. Orig., hîrtie (43 × 29), 23 peceți aplicate. EDIȚII. Răzeșu, *Mitrop. Ignatie Sîrbul*, 1090–1091.

¹ În orig., „mic“.

² Loc alb.

³ „Pană Saraza“.

⁴ „Sîma al doilea logofăt“.

⁵ „Loiz căpitan“.

⁶ Semnături autografe.

† Мнлостією божією, Іу Матен Басарава коевода и господинъ въсон земан Ѹггровлаѳинскон. Дават господство ми сіа повеленіе господства ми боларѸ господства ми Симев втори логофет и съ сини емѸ, елци Богъ дароват имат, іако да ест емѸ шчинъ Ѹ село Мънъилеѳин и Ѹ село Къннеѳин, аи еса част РадѸлов Котороѳин и съ всѣ винограді емѸ шт Мънъилеѳин и ливадѣ емѸ шт Балѣ Плешчони и шт по вѣс хотарю, बारे еанка изверит сѧ.

Понеже сіа выше речена шчинъ шт Къннеѳин и шт Мънъилеѳин и съ винограді и съ ливадѣ были сѸт РадѸлов Котороѳин еше шт прѣжде вѣрме. Іа потом, къда ест был вѣ днѣи, егда выст теченіа лѣто вѣ лѣт хр. . . ¹ а РадѸл Котороѳѣ продал ест негова шчинъ еса шт Къннеѳин и шт Мънъилеѳин и съ винограді емѸ и съ ливадѣ шт Балѣ Плешчони болѣрѸ господства ми Симен логофет вѣс по новщн готовн, шт негов добро волѣ и съ оузнаніа всѧм мегіашом шт шкрѣст мѣсто. И вѣс дрѣжал Симеа логофет сіа шчине със добрѣ мира.

Іа потом, къда ест был нинѣ, вѣ днѣи господства ми, а РадѸл Котороѳѣ вѣстаниа сѣ сѸт съ преніе, рекѸша како не продал Симев логофет негове винограді шт Мънъилеѳе и съ ливадѣ шт Балѣ Плешчони и пришѣл ест аще съпрѣ сѣ за лицѸ съ Симон ² логофет пред господства ми Ѹ велцин днѣан. Бѣ том, господство ми гледах и сѣднх по правдѸ и по закон съ всѣми чиститими правитеіи господства ми и дах господство ми РадѸл Котороѳин закон вѣ мегіашн над рѣваше господскы, име нх: шт Къннеѳин, РадѸл Ботоев и Падеш и шт Фрѣнчеѳин, Стонка мѣшер и Преда и Ілѣѣл и шт КѸчеѳин, Неделко и шт Шѣрѣвѣнеѳин, Стан ракіар и шт Пѣшшѣѳин, Стѣннѣлѣ Гѣрѣѣ и Степчѣ и шт Піетсарн, Иван и шт Цѣнѣнѣни, Дрѣгою и Степан, іако да заклет съш нимн, како шт почто продал ест негова дѣдннѣ еса шт Къннеѳин и шт Мънъилеѳин Симен логофет не продал ест емѸ и винограді его шт Мънъилеѳин и съ ливадѣ шт Балѣ Плешчони и како не сѸт \tilde{S} лѣтн шт егда вѣс работает Симеа логофет теѸ винограді и вѣзнимает вино им и како не подаст емѸ книгн теѸ за дѣдіно и теѸ за прѣх съ шѣр его над сіе више речене дѣдине. Таже, къда ест был на днѣи и на сорок, а РадѸл Котороѳѣ никакоже не могаѣ да съберит закон его, нѣ мимо идет днѣи и сорок \tilde{S} мѣсеце и никакоже не могаѣ да заклетн, почто раді видѣл ест сін мегіашн книги РадѸлов Котороѳин, теѸ за дѣдіно, даде шт него вѣ рѣк Симен логофет и зналн ест всн къда продал негове дѣдине и винограді и ливаде Симен логофет. И видѣх господство ми шбе две рѣваше господски на рѣка Симен логофет и встал ест РадѸл Котороѳѣ шт закон и шт сѣжденіе шт пред господства ми шт вел днѣан, іакоже еднн чѣловѣкѣ лѣжник и лѣкав.

И пак да <е>ст болѣрѸ господства ми Симен логофет еднн гакавинит по име Бодѣ цнганѣл ³ сн съ ащн ⁴ганка его, по име Нѣга и съ еднн момкѸ им, по име Ілѣѣл, понеже покѣпна ест Симон ² логофет сін више речени гакавинити шт на Пансіе калѣгѣр и шт на синѣ сн, Іагел шт Мнѣѣѳин, за хр ⁵ аспри готовн и за а кон добрѣ.

И видѣх господство ми и записѣл им шт проданіе на рѣк Симен втори логофет и съ мнози болѣри сѣдїтеіи, име нх: Мнтрѣ слѣжер шт Мнѣѣѳин и Параскѣа логофет шт там и Никѣла кѣпцѸ и шт Кѣрсеѳин, БладѸл постелник и шт Пѣшшѣѳин, поп Захаріа и Стѣннѣлѣ и стар Стонка и шт Мѣнрѣска, Стѣннѣлѣ и шт Зѣтрѣни, Пѣрѣѣл и ДѣмитрѸ и Станчюл пѣркѣлаѣб и Дѣмитрашко и Шѣрѣан логофет и РадѸл піетрар. И продал ест шт нѣхно добрѣ волѣ и шт пред господства ми.

Сего раді, дадох господство ми Симев логофет, іако да ест емѸ сіе више речене шчине и винограді и ливаде и ацигани шчинѣ, дѣдінѣ и вѣ шѣѣб синовн и видцим и прѣвнѣчетом и не шт когождо непоколѣвнмом, порезмо господства ми.

СЕ ОУБО Ъ СВЕДІТЕЛІН ПОЛОЖИХЪ ГОСПОДСТВО МИ: ПАН ХРИЗЪ ВЕЛ БАН И ПАН ИВАШКО ВЕЛ ДВОРИК И ПАН ГАНГОРНЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ПАН ДЪМИТРОС ВЕЛ ВИСЪТАР И ПАН ПРЕДА ВЕЛ СПАТАР И ПАН БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНИК И ПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМІС И ПАН БЪЧНИА ВЕЛ ПЕХАРНИК И ПАН КОСТАДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

Исписахъ азъ, Стопка логофетъ Шърбановичи, 8 Бѣсѣречинъ вѣсѣ, мѣсеца ноѣмвръіе ѣ дьни и шт ѣдама до нинѣ, въ лѣт хърмѣ.

† Іу Матею ввекъва, мноостію божію господинь.

Іу Матею воеводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Sima al doilea logofăt și cu fiii lui, cîți Dumnezeu, îi va dărui, ca să-i fie ocină în satul Mănăilești și în satul Cîinești, însă toată partea lui Radu Cotorogea și cu toate viile lui din Mănăilești și livada lui din Valea Pleșcioi și de peste tot hotarul, oricît se va alege.

Pentru că această mai sus zisă ocină din Cîinești și din Mănăilești și cu viile și cu livada au fost ale lui Radul Cotorogea, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele cînd era cursul anilor, în anul 71...¹, Radul Cotorogea a vîndut ocina lui toată din Cîinești și din Mănăilești și cu viile lui și cu livada din Valea Pleșcioi boierului domniei mele, lui Sima logofătul, tot pe bani gata, de bunăvoia lui și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului. Și a tot stăpînit Sima logofătul aceste ocine cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Radul Cotorogea s-a ridicat cu pîră spunînd că n-a vîndut lui Sima logofătul viile lui din Mănăilești și cu livada din Valea Pleșcioi. Și a venit încă de s-a pîrît de față cu Simon² logofătul înaintea domniei mele, în marele divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am dat domnia mea lui Radul Cotorogea lege 12 megiași pe răvașe domnești, numele lor: din Cîinești, Radul al lui Botoe și Padeș și din Frîncești, Stoica meșterul și Prêda și Albul și din Cucești, Nedelco și din Șărbănești, Ștan rachierul și din Păușești, Stănilă Orzea și Stepcea și din Pietrari, Ivan și din Genuneni, Drăgoi și Stepan, ca să jure cu ei că, atunci cînd a vîndut toată dedina lui din Cîinești și din Mănăilești lui Sima logofătul, nu i-a vîndut și viile lui din Mănăilești și cu livada din Valea Pleșcioi și că nu sînt 6 ani de cînd tot lucrează Sima logofătul acele vii și i-a luat vinul lor și că nu i-a dat cărțile de moștenire și acele de pîră cu cumnatul lui pe aceste mai sus spuse dedine. Apoi, cînd a fost la zi și la soroc, iar Radul Cotorogea n-a putut nici cum să adune legea lui, ci a trecut ziua și sorocul de 6 luni și nicicum n-a putut să jure, pentru că au văzut acești megiași cărțile lui Radul Cotorogea, cele de moștenire, date de el la mîna lui Sima logofătul și au știut toți cînd a vîndut lui Sima logofătul dedinele, viile și livezile lui. Și am văzut domnia mea amîndouă răvașele domnești la mîna lui Sima logofătul, și a rămas Radul Cotorogea de lege și de judecată dinaintea domniei mele din marele divan, ca un om mincinos și înșelător.

Și iar să fie boierului domniei mele, lui Sima logofătul, un gavaonit anume Bodea țiganul³ <și cu țî>⁴ganca lui, anume Neaga și cu un băiat al lor, anume Albul, pentru că a cumpărat Simon² logofătul acești mai sus spuși gavaoniți de la Paisie călugărul și de la fiul lui, Anghel din Mihăești, pentru 6 000 aspri gata și pentru un cal bun.

Și am văzut domnia mea și zapisul lor de vînzare la mîna lui Sima al doilea logofăt și cu mulți boieri martori, numele lor: Mitrea slugerul din Mihăești și Paraschiva logofătul de acolo și Nicula negustorul și din Bîrsești,

Vladul postelnicul și din Păușești, popa Zaharia și Stănilă și Stoica cel bătrîn și din Muireasca, Stănilă și din Zătreni, Pîrvul și Dumitru și Stanciul pîrcălabul și Dumitrașco și Șarban logofătul și Radul pietrarul. Și au vîndut de bunăvoia lor și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Sima logofătul, ca să-i fie aceste mai sus spuse ocine și vii și livadă și țigani, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stoica logofăt Șarbanovici, în orașul București, luna noiembrie 5 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7145 (1636).

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/21. Orig., hîrtie (43 × 28,5), pecete timbrată. Cu o trad. din 1859.

¹ Loc alb.

² „Simon” așa în text; mai sus „Sima”.

³ În dreptul rîndului, în partea stingă s-a scris cu chinovar, „Бодѣ циган” (Bodea țigan).

⁴ Loo rupt.

† Мнлостією божією, Іу Матею воевода и господинъ въсон земле Уггровлахи́нское, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, покониномъ Іу Бѣсъраба воеводи. Дават господство мн сіе повелѣніе господства мѣ болѣринѣ господства мн Оудрище дворникъ вт Рошіа, вт сѣдство...¹ и със синоен си, елищеже Богъ даровахъ, екоже да мѣ ест единъ ациган по нме Драгомир, понеже покѣпна болѣринъ господства мн Оудрище дворникъ вт над Хамза, синъ Нѣгоев Негрѣн вт Красна, за хГ аспри готови. И пак покѣпна болѣринъ господства мн Оудрище дворникъ една ациганкѣ сем циганинъ вше рѣхъ, на нме Катрина, занеже ест вна покѣпна болѣринъ господства мн вт над жѣпанница Евдокіе, жителиница Стонкѣв вшешех вел встїар, за хГХ аспри готови. И къда ест продакат жѣпанницев Докїа сіе ациганкомъ вна ест въ многїн неволе и ярости вт къ Радул воевод.

И пак покѣпна болѣринъ господства мн Оудрище дворникъ единъ ациган, по нме Стан, вт над Ннка Рѣла вт Къпрѣни за хѣц аспри готови. И сіе ациганъ вше рѣхъ, по нме Стан, вна ест покѣпна Ннка Рѣла вт над Злѣтескѣла вт Шѣшецѣ.

И пак покѣпна болѣринъ господства мн Оудрѣ дворникъ единъ ациган, по нме Цика, синъ Човен ациганѣла, занеже ю ест вна покѣпна болѣринъ господство мн Оудрище дворникъ вт над анепсїн его, Гергина армашѣла вт Стежарн за една ковила със жребъ и ковила вна ест със сѣдала и със ѣздѣм.

И пак да ест болѣринъ господства мн Оудрище дворникъ единъ ациган, по нме Парацова, със д сини, по нме Крѣчѣн и Стан и Пѣла и Нѣгѣла. Занеже сіе ацигани вна сѣт Дѣтковъ, синъ Мѣннег доробаницѣла вт Столожани. Таже, къда ест вна въ дѣни Левн воевод, синъ Шефан воевода, а Датко, вѣск Оудрещев дворникъ, вн ест сепреп по юкомо си Оудрище дворникъ како ест вна продавал два дѣлнице вт

Изворани, что ест вна дѣдинѣ юком си Лѣнѣл, синѣ Бѣдек вт Рошѣа. И пѣстна ест людіе господскі, армашин, и дал ест трѣпѣд ѝгн кѣ. И кѣда ест донесна зде на днѣан, затворна ест Лѣвн воевод по Оудрище дворник и стоал ест да изгѣвнт главѣ свое и много и зла шростѣ пател ест Оудреце дворник вт кѣ Лѣвн воевод, синѣ Шефан воевод и затворна ест ѝ темницѣ, тере ест стоал ѝ неделен, тере ест келтовал велика келтованіе и дал сѣт темницѣрилом едина жѣдр и ѝгн . . . ¹

. . . ² ациганка Парашовен, по име Бонка, и сѣс една дѣщирѣ, по име Ынка, нѣст сѣт вна Лѣнѣлов, синѣ Бѣдек вт Рошѣа, юком Датков, нѣст вна Барѣслов ключар вт Поѣана, що ест вна покѣпна волѣрнн господства ми Оудрище дворник вт над Барѣл ключар за хѣ аспри готови, а по Ынка, дѣщира Бонкѣвѣ, вни ест сѣтворна промненіе, Оудрище дворник и Барѣл ключар, тере ест дал Ѥдрецѣ дворник Барѣслов ключар по Радул циганѣл, а Барѣл ключар, вни ест дал по Ынка цинканка, дѣщера Бонкѣвѣ, циган раді циган.

И пак да ест волѣрннѣ господства ми Оудреце дворник едина ациган, по име Ынтналѣ, синѣ Драгомирѣв циган Фоундѣ, и матера его, Марга.

И пак да ест Оудрецев дворник едина ациган, по име Дѣмитрѣ Тѣтарюл, понеже ю ест вна за дѣдино волѣрннѣ господства ми Оудреце дворник.

И пак да ест волѣрннѣ господства ми Оудреце дворник една ациганкѣ, по име Бонка, циганка лѣ Дѣмитрѣ Тѣтарѣл, стара и встала за сини, заннже ю ест вна покѣпна Оудреце дворник вт над Драгомирѣв столник и вт над браточедом си, Мнѣаю вт Сѣрата, за хѣ аспри готови.

И пак да ест Оудрецев дворник едина ациган по име Радул, синѣ Дѣмитров Тѣтарѣл циганѣл и Бонкѣвѣ ациганчѣв. Понеже ю ест вна имал Дѣмитроу циганѣл сини по име Радол и Сѣпрнш и Коман < . . . И раздѣлал > ² волѣрнн господства ми Оудреце дворник сѣл ацигани внише писани сѣс вратіи его, но ест сѣт сѣпаднал Радул вѣ дел волѣрннѣ господства ми Оудреце дворник, а Сѣпрнш и Коман, вни сѣпаднал на сѣе дрѣгн братіе.

И пак да ест Ѥдрецѣв дворник едина ациган . . . ² лѣстарюл, занеже ест вна вт дѣдѣ за прѣдѣдѣ.

И пак да ест волѣрннѣ господства ми Оудреце дворник едина ациган, по име Станчул, синѣ Парашовен (алѣѣ)тарюл; понеже ест вна имал Парашока три сини, нѣст раздѣлал волѣрнн господства ми Ѥдрище дворник по сини Парашовен циганѣл сѣс врати его, что ест сѣпошел оу дел его по Станчул ациганѣл.

И пак да ест волѣрннѣ господство ми Оудрище дворник две ациганіи, по име Флорѣ . . . ² ациганѣл . . . ² ациганѣл тог стар . . . ² ест вна встал . . . ², понеже сѣи внише реченіи ацигани . . . ² ациган имал дѣ сини, что анѣ ест раздѣлал сѣс дрѣгн врати, что ест паднал вѣ дел его сѣе ацигани внише пис.

И пак да ест волѣром господства ми Оудреце дворник едина ациган, по име Ынѣш циганѣл и сѣс ациганкам си и сѣс дѣнцам си; понеже сѣе внише реченіе ациган, по име Ынѣш, вноук Радолов ситарюл гломинкѣл, вна ест за дѣдиннѣ . . . ² ациганѣл ест сѣпаднал вѣ дел волѣрннѣ господства ми Оудреце дворник, Ынѣш циганѣл сѣс вѣс дѣнцам его.

И пак да ест волѣрннѣ господства ми Ѥдрецѣ дворник едина ациган, по име Банчул циганѣл, синѣ Кѣско циганѣл и сѣс вѣсе дѣнцем его, понеже сѣе внише реченіе вна ест за дѣдино волѣрннѣ господства ми Ѥдрецѣ дворник.

И продадох имените людіе, сѣе внише реченіи, вни за своим добро волю, сѣс ѝзнаніе вѣсам мегіѣшом вт гор из дол, вт шкрѣстѣ место.

Сего раді, дадох господство ми волѣрннѣ господства ми Оудреце дворник, шкоже да мѣ ест сѣе внише реченіи ацигани шчинѣ, дѣдино и вѣ шѣвѣ синовом и вѣшком и прѣвнѣчетом и не вт кождо непоколѣвнмо, порнзмо господство ми.

СЕЖЕ ОУБЕ Н СВЕДІТЕЛІЕ ПОСТАВИ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН Хрнѣ вел бан Крѣ-
левскїи н жѣпан Івашко вел дворник н жѣпан Гангоріе вел логофет н жѣпан Дмитра
вел вистїар н жѣпан Неделко вел ключар н жѣпан Преда вел спатар н пан Басалаки
вел столник н жѣпан Бѣзника вел комис н жѣпан Бѣчина вел пехарник н жѣпан Кос-
тантин вел постелник. Н исправник, жѣпан Гангоріе вел логофет.

Н начерта аз, Соаре, мѣсеца ноемврие 5 дьни н шт ѣдама въ лѣт хрме.

† Іw Матею ввеквада, мнлостїю божію господннѣ.

Іw Матею ввеквада <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsarabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boieru-
lui domniei mele Udriște vornicul din Roșia, din județul...¹ și cu fiii săi,
cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie un țigan anume Dragomir, pentru că
l-a cumpărat boierul domniei mele Udriște vornicul de la Hamza, fiul lui
Neagoe Negrei din Crasna, pentru 3 000 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul
domniei mele Udriște vornicul o țigancă acestui țigan mai sus zis, anume
Catrina, pentru că a cumpărat-o boierul domniei mele de la jupanița Evdochia,
soția lui Stoica fost mare vistier, pentru 3 600 aspri gata. Și cînd a vîndut jupa-
nița Dochia această țigancă, a fost în multe nevoi și urgii de la Radul voievod.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Udriște vornicul un țigan,
anume Stan, de la Nica Răul din Căpreni, pentru 2 900 aspri gata. Iar acest
țigan mai sus zis, pe nume Stan, l-a fost cumpărat Nica Răul de la Zlătescul
din Șușețu.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Udrea vornicul un țigan, anume
Țica, fiul lui Ciova țiganul, pentru că l-a cumpărat boierul domniei mele
Udriște vornicul de la nepotul lui, Gherghina armașul din Stejari, pentru o
iapă cu mînz și iapa a fost cu șea și cu frîu.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Udriște vornicul un țigan, anume
Paraștova, cu 4 fii, anume Crăciun și Stan și Puia și Neagul. Pentru că acești
țigani au fost ai lui Deatco, fiul lui Miinea dorobanțul din Stolojani. Deci,
cînd a fost în zilele lui Leon voievod, fiul lui Ștefan voievod, iar Datco, nepo-
tul lui Udriște vornicul, el a pîrît pe unchiul său Udriște vornicul că a vîndut
două delnițe din Izvorani, care au fost dedina unchiului său Lupul, fiul lui
Badea din Roșia. Și a mînat oameni domnești, armași, și a dat treapăd 25 de
ughî. Și cînd l-au adus aci la divan, l-a închis Leon voievod pe Udriște vor-
nicul și a stat să-și piardă capul său și multă și rea urgie a pătimit Udriște
vornicul de la Leon voievod, fiul lui Ștefan voievod și l-a închis în temniță,
de a stat 7 săptămîni, de a cheltuit mare cheltuială și a dat temnicerilor un
jder și...¹ ughi.

...² țigancă lui Parașta, pe nume Voica și cu o fiică, pe nume Anca,
n-au fost al lui Lupul, fiul lui Badea din Roșia, unchiul lui Datco, ci au fost
ale lui Barbul clucerul din Poiana, pe care a cumpărat-o boierul domniei mele
Udriște vornicul de la Barbul clucerul pentru 2 000 aspri gata, iar pe Anca,
fiica Voicăi ei au făcut schimb, Udriște vornicul și Barbul clucerul, de a dat
Udriște vornicul lui Barbul clucerul pe Radul țiganul, iar Barbul clucerul,
el a dat pe Anca țigancă, fiica Voicăi, țigan pentru țigan.

Și iar să fie boierului domniei mele Udriște vornicul un țigan, anume
Vintilă, fiul lui Dragomir Fundea țiganul, și mama lui, Marga.

Și iar să-i fie lui Udriște vornicul un țigan, anume Dumitru Tătariul,
pentru că a fost de moștenire al boierului domniei mele Udriște vornicul.

Și iar să fie boierului domniei mele Udriște vornicul o țigancă, anume Voica, țigancă lui Dumitru Tătarul, bătrână și lăsată de fii, pentru că a cumpărat-o Udriște vornicul de la Dragomir stolnicul și de la vărul său, Mihai din Sărata, pentru 1 600 aspri gata.

Și iar să-i fie lui Udriște vornicul un țigan, anume Radul, fiul lui Dumitru Tătarul țiganul și al Voicăi țigancă. Pentru că a avut Dumitru țiganul fii pe nume Radul și Opriș și Coman... <Și a împărțit>² boierul domniei mele Udriște vornicul acești țigani mai sus scriși cu frații lui, ci a căzut Radul în partea boierului domniei mele Udriște vornicul, iar Opriș și Coman, ei au căzut la ceilalți frați.

Și iar să-i fie lui Udriște vornicul un țigan...² lăutariul, pentru că i-a fost de la moși, de la strămoși.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Udriște vornicul un țigan, anume Stanciul, fiul lui Paraștova lăutariul; pentru că a avut Paraștova trei fii, ci i-a împărțit boierul domniei mele Udriște vornicul pe fiii lui Paraștova țiganul cu frații săi și i-a căzut în partea lui Stanciul țiganul.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Udriște vornicul doi țigani, anume Florea...² țiganul...² țiganul cel bătrîn...² a rămas...² pentru că acești mai sus ziși țigani...² țiganul a avut 4 fii, pe care i-a împărțit cu ceilalți frați, ci a căzut în partea lui acest țigan mai sus scris.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Udriște vornicul un țigan, anume Ianăș țiganul și cu țigancă sa și cu copiii săi; pentru că acest mai sus zis țigan, Ianăș, nepotul lui Radul sitariul globnicul, a fost de moștenire...² țiganul a căzut în partea boierului domniei mele Udriște vornicul, Ianăș țiganul cu toți copiii săi.

Și iar să-i fie boierului domniei mele Udriște vornicul un țigan, anume Banciul țiganul, fiul lui Cuco țiganul și cu toți copiii săi, pentru că acesta mai sus zis a fost de moștenire al boierului domniei mele Udriște vornicul.

Și au vîndut numiții oameni, aceștia mai sus ziși, ei de a lor bună voie, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos, din jurul locului.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Udriște vornicul, ca să-i fie acești mai sus ziși țigani ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Nedelco mare clucer și jupan Preda mare spătar și pan Vasalachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Constantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Soare, luna noiembrie 6 zile și de la Adam în anul 7145 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Muzeul județean Gorj, nr. 91. Orig., perg. (33 × 50), pecete timbrată, căzută.

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

Adecă eu, Iane logofătul ot Bîrsești și jupîneasa mea Stanca, scris-am zăpisul nostru, ca să fie de mare credință la mîna lui Pătru i Mihai i Grigorie ot Moringlavi, cum să să știe cînd au fost în zilele Radului voevod, la leat 71...¹, iar noi ne-am vîndut partea noastră de moșie din Moringlavi, de preste tot hotarul a patra parte și din Iași a patra parte și din Tomești a opta parte drep<t> 12 000 aspri gata și drept zece oi.

Și am vîndut noi această moșie de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, cu știrea tuturor boerilor și a megiașilor din sus și din jos și din prejurul locului.

Și la tocmeala noastră, fost-au mulți boeri mărturie și oameni buni, anume: din Cocorăști, Dumitru i Fătul i Stoica și din Pleșoi, Pantazi și frate-său Barbul și din Dranoveți, Vladul și Vădislav și alți mulți boeri care-i vor pune pecetea mai jos.

Aceasta am scris și pentru mai adevărată credință, am pus și pecetea și iscălitura.

Și s-au scris în București, meseța noemvrie 7 dne, văleat 7145 <1636>. Și am scris eu, logofătul Tudor ot Doba.

Și acest zăpis l-am făcut acum în zilele domnului nostru, Io Matei Basarab voevod, pentru că ș-au pierdut cărțile, ci să-și facă alte cărți pre acest zăpis.

Bibl. Acad., ms 5 722, f. 124v. Copie din 1813.

¹ Lipsesc cifrele zecilor și unităților.

† Adică eu, Zaida, scriu și mărturisesc, cu acesta al meu zăpis ca să fie de mare credință la mîna dumneaei jupînesei Todosii ot Orbești¹, ș-a coconilor dumneaei, cum să să știe că i-am vîndut dumneaei parte me de moșie din Meriș, însă teiu 2 pol, care sîntu alătore cu al agăi Buliga, și le-m vîndut pe bani gata, drept ughi 25. Și le-m vîndut de a me bunăvoe și cu știre tuturor megiașilor.

Și cîndu s-au făcut acestu zăpis fost-au mulți boeri, anume: Alecsă ot Orbești i Tănasiie ot tam i Vintilă ot tam i Nicola postelnicul ot Vrabeți i Pîrvul ceaușul ot Văgiulești i Geamanul ot Meriș.

Ș-am scris eu, Costandin bănișorul ot Craiova, cu învățătura Zaidei. Și adălmași au dată vedre de vin doă, vadra cîte bani 40. Și pentru credința ne-m pus mai jos pecetea ca să creză.

МѢСЕЦА НОЕМВРІЕ 7 ДНИ ЛѢТ 7374МѢ.

Eu Zaida.

Alecse i Tănasiie i Vintilă.

Eu Necola postelnicul ot Vrabeț <m.p.>

† Eu Pîrvulu ceușul ot Văgiulești, martor.

Eu Ion Geamanul mărturie ot Merișani.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LI/1. Orig., hirtie (29 × 21), 6 peceti aplicate, Copii ibidem, ms. 330, f. 354; 337, f. 1.

¹ „Ot Orbești”, cuvinte scrise deasupra rîndului.

† Многостією божію, Іу Матею воевода н господинъ въсон земле Угровлахінское вѣскъ великаго н прѣдобраго, стараго, поконнномъ Іу Басараба воевода н господинъ. Дават господство ми сіе повеленіе господство ми сазгъ господство ми Іниов вт Ірославѣци, вт сѣдство Блѣчѣ н със синови си еанце мѣ Богъ припѣстит, іакоже да мѣ ест вчинѣ ѣ Ірославѣци, вбаче дел Снмѣинов въсау вт през въс село четвертаго дел вт полю н вт шѣм н вт вод н вт седалищѣ село вт посвѣдї, варе еанка се хтет нзврат вт през въсом хотаром, вт хотар до хотар, понеже ю ест покѣпна сазгъ господство ми Інио половинно за дел за вчинѣ вт над Іван синъ Снмѣинов вт Ірославѣци за хгѣхъ аспри готови, ннѣ въ при дѣнїе господство ми, а дрѣга половинно за вчинѣ вт дел Снмѣинов покѣпна в ест Інио вт над Станчуол, синъ Саркизѣ вт Божврани, за хгѣхъ аспри готови, что ест вил продаа за Снмѣинов Саркизов, вачѣ Станчуолов, ешеже вт при дѣнїе поконнномъ Радѣла воевода със записе вт рѣкамн нх. И продадоше вни самн за ннхномъ добро волю кромѣ ни едно мностїю, със знанїе въсем породинѣ Іванов, синъ Снмѣинов н а мегѣшом вт шкрѣснымъ местом н вт предъ господство ми.

И вниан сѣт тогда аддѣмѣшарн ѣ сведетелїн написани ѣ записе на нме: вт село вт Ірославѣци, Дѣмитрѣ, синъ Станов н Бладѣла, синъ Інгелов н поп Станчуол н вт Велика Гѣкнѣ, Некѣла кѣпцѣ н Мекѣла н Керо кѣпцѣ н Станчуол лугѣфѣт н Стѣниславѣ н Ннка, синъ Стѣнислав н ннн мношн добри людїе, еже не соут писани зде въ книга сіа.

Сега радї, дадохъ сѣмъ господство ми Іниов, іакоже да мѣ ест его вчинѣ, дѣдїно н въ вхѣбѣ синовомъ н вѣскомъ н прѣвнѣчетомъ н не вт кождо непоколѣвнмо, порнзмо господство ми.

Сеже ѣбо н сведетелїе поставѣтемъ господство ми: жѣпанъ Хриза велъ банъ Кралевскїн н жѣпанъ Івашко велъ дворникъ н жѣпанъ Гангорїе велъ логофѣтн жѣпанъ Дѣмитрѣ велъ внстїаръ н жѣпанъ Преда велъ спатаръ н жѣпанъ Неделко Ботѣнѣла велъ ключаръ н жѣпанъ Баснлїе велъ столникъ н жѣпанъ Бѣзинка велъ комисъ н жѣпанъ Бѣчинна велъ пѣхарникъ н жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Гангорїе великїн лугѣфѣт.

И написахъ, азъ Лепѣдатъ логофѣт, въ настолинъ граду Бѣскѣрецин, мѣсеца ноемвриѣ ї дѣни н вт Ідама до ннѣ теченїе лѣтомъ, въ лѣт хѣрме, а вт рождество Христово лѣта господина хѣхлѣс.

† Іу Матею воевода, многостїю божїю господинъ.

Іу Матею воеводъ <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Ianiu din Iaroslăvești din județul Vilcea și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Iaroslăvești, însă partea lui Simion, toată a patra parte de peste tot satul, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pentru că a cumpărat sluga domniei mele, Ianiu, jumătate din partea de ocină de la Ivan, fiul lui Simion din Iaroslăvești, pentru 3 600 aspri gata, acum, în zilele domniei mele, iar cealaltă jumătate de ocină, din partea lui Simion, a cumpărat-o Ianiu de la Stanciul, fiul lui Sarchiz din Bojurani, pentru 3 600 aspri gata, care a fost vîndută de Simion lui Sarchiz, tatăl lui Stanciul, încă din zilele răposatului Radul voievod, cu zapise de la mîna lor. Și au vîndut ei înșiși, de a lor bunăvoia, fără nici o silă.

днѣан н със записе шт рѣк нм за проданіе н със мнози болѣри свидетелн написана ѡ записе. Понеже сіе шчине н дѣдіни покѣпиа нм съм господство ми въс по аспри готови, тере дал съм господство ми н приложнхом въсѣх ѡ свѣта монастыр господство ми вше реченна раді помѣна. И поклоннхом господство ми сіа монастыр господство ми шт на Слобозіе наречит са Бандееи, да ест метох н въ подрѣчіе свѣтомѡ монастырѡ шт свѣтаа Гора зовеомѡ Дохіарю, храм свѣтого архангела Мнханаа със въсах шчине н дѣдіне, іакоже да мѡ ест свѣтѣн монастыр въ зкрѣпленіе н божественн инноком въ шцѡ, а господство ми н родітелінал господство ми да ест вечное въспоминаніе н не шт кождо непоколѣбнмо, по ризмо господство ми.

⟨Б⟩¹щеже н заканнаніе поставлѣем господство ми: по шшѣствію господство ми кого изберишт господѡ Богѡ бити господарѡ <Зє>³мле Блашкоє или шт срѣдечнаго плода господство ми или шт сѣродник наших или по грѣсех наши или шт инно плѣменнкѡ да аще почтет н поновит н штерѣдит сіе кннг господство ми за мнлоканіе, того да га почтет господѡ Богѡ н да сѡхранит въ господствѡ его н а въ вѣдѣщых вѣсех дѡша егѡ. И ащелиже не почтет н не поновит н не зкрѣпит сіе кннг господство ми, анѡ ш поперет н развалит н нсѡвѣнт, того да ест трѣклет н анатема н аѡсресан шт тнї свѣти штци нже соут въ Некеи н да нмат частію със Іѡда н със Ірїѡ на еднѡ место н сѡ инннми невѣрнн Іѡден.

⟨Г⟩¹его раді, дадох съм господство ми <сѣ>³томѡ монастырѡ вше пис да ест сіе шчине дѣдіно н въ шѡвѣ.

И свидетеліе поставлѣем господство ми болѣрин днѣаном: жѡпан Хриза вел бан Кралевскнн н жѡпан Іѡашко вел дворник н жѡпан Гангоріе вел лѡгѡфет н жѡпан Дѡмнтрѡ вел вистнар н жѡпан Преда вел спатар н Неделко вел ключар н Баснаіе вел столник н Бѡзника комнс н Бѡчнаа вел пѣхарник н жѡпан Костандин вел постелник. И исправник...⁴.

И написах аз, Лепѡдат лѡгѡфет, въ настолни град Бѡксреці, мѡсеца ноемврие ѡ дннн шт Іѡдама до ннѣ въ лѣт хѡрѡмѣ.

† Іѡ Матен вшевѡда, мнлостію божію господннѡ.

Іѡ Матею коевѡ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului. Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfinței, dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele de la Slobozia, ce se chiamă Vaideei, unde este hramul sfinților arhistrategi Mihail și Gavriil și alții fără de trup, lângă satul Slavica, pe apa Ialomiței, care este zidită și ridicată din temelie de domnia mea, ce este dată și închinată metoh și sub stăpînirea sfintei mănăstiri de la Sfîntul Munte, numită Dohiariu, hramul iarăși al sfîntului arhanghel Mihail și preacinstitului părinte egumen Clim și tuturor călugărilor cîți trăiesc în lăcașul acela, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus spuse ocină la Fundeni, în județul Ialomița, de lângă Periați și de lângă Tătărăi, însă toată partea lui Mihai paharnicul, fiul lui Negrilă logofătul, 200 stînjeni, din cîmp și din pădure și din apă și cu toată grădina și din vatra satului și de pretuțindeși, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că am cumpărat domnia mea această ocină de la Mihai paharnicul din Buești pentru 70 ughi aspri gata, cu zapis de vînzare de la mîna lui.

⟨Și⟩¹ iar să fie sfintei mănăstiri a domniei mele mai sus scrise ocină la Sărățeni, însă toată partea lui Necula vistierul, 1800² stînjeni, pe care a

avut-o de cumpărătură de la boierii și de la megiașii cîți au avut ocină în sat în Sărățeni, din cîmp și din baltă și din uscat și cu vecini și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru că am cumpărat această ocină din Sărățeni, mai sus scrisă, de la Dumitrașco postelnicul, fiul lui Necula vistierul, pentru 250 ughi, aspri gata. <Și>¹ au vîndut acești boieri mai sus spuși părțile lor de ocine de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor, mari și mici și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele din divan și cu zapise de vînzare de la mîna lor și cu mulți boieri martori, scriși în zapise. Pentru că aceste ocine și dedine le-am cumpărat domnia mea tot pe aspri gata, de am dat domnia mea și am dăruit toate sfintei mănăstiri a domniei mele, mai sus spuse, pentru pomană. Și am închinat domnia mea această mănăstire a domniei mele de la Slobozia, zisă Vaideei, să fie metoh și în stăpînirea sfintei mănăstiri de la Sfîntul Munte, numită Dohiaru, hramul sfîntului arhanghel Mihail, cu toate ocinele și dedinele, ca să-i fie sfintei mănăstiri de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele să fie veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimei domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte de miluire a domniei mele, pe acela să-l cinstească domnul Dumnezeu și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sifletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va răsturna și o va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și cu alți necredincioși iudei.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrisă să-i fie aceste ocine, dedină și de ohabă.

Și martori punem domnia mea boierii divanului: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic...⁴

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna noiembrie 10 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7145 <1636>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., XLIII/17. Orig., perg. (29,5 x 35) pecete timbrată.

¹ Omis.

² Cifrele par adugate ulterior pe loc alb.

³ Loc rupt.

⁴ Loc alb.

† Многостією божією, Ію Матен Басараба воєвода и господинъ всен земян Оугрррорелахо запааненскін. Дават господство ми сїе повелєніє господства ми почтенномъ правителю господства ми жупан Вичина вел пехарник и съ сини емъ, елицн Богъ даровает, яко да ест емъ двѣ колесе шт воденице между рекоре

Ѹ карош ꙗрѣш съ вѣс ходоком еанко хощет быти, понеже сѣе више писанне коле
шт воденице быст шт дѣдннѣ Баден дворник шт ꙗрѣш. Таже Бадѣ дворник
шн ест ена дѣжно Ѹгн рѣ на Хасан баша и на Ибранн баша и съ записѣл Бадѣн
ворникѣл шт дѣжновеніе съ мнози люді свѣдѣтеліе Ѹ запис. И поставна Бадѣ
дворник сѣе више реченне коле за воденице залог съ дѣнѣ на рѣки тем тѣрци
више пис. Таже, егда быст на дѣнѣ, а Бадѣ ворникѣл шн нѣст могаѣ да платит
новѣцн, и вставна ест ѣко да продает воденице, нгдеже хокет быти вола нм.
Еѣ том, Хасан баша и Ибранн баша, шнн ест продаа сѣе коле шт воденице
почтенномѣ правителю господства ми жѣпан Бѣчиннн вел пѣхарник, радѣ Ѹгн рѣ
пѣнѣзн готовн. И вѣспраша ест по Бадѣ дворник и по сннѣ его Радѣл и по всн
болѣрн шт школно мѣстом и ннн не шврѣтал сѣе ест да покопит развѣ точію
жѣпан Бѣчина вел пѣхарник.

И видѣху господство ми и записѣл шт рѣка снм тѣрци шт проданіе и записѣл
Бадѣн дворник шт дѣжновеніе на рѣка жѣпан Бѣчина вел пѣхарник съ мнози
болѣрн свѣдѣтелн писанн Ѹ запис, по име: Митрѣ питар и Татѣл логофет и ꙗнѣл
шт ꙗрѣш и Рѣцеп Челебн и Станчѣл сѣдцѣ и попа Гергіе шт дол и Дѣмитрѣ
сѣдцѣ и Сава шт Питецин и Радѣл сѣдцѣр и ꙗндрен сѣдцѣ и Дѣмитрѣ попн
Савен и Николарѣ и Тѣдоран и Нѣкшѣл и шт Раковица, Сѣприш <н>¹ прочн.

Сего радѣ дадоху и господство ми почтенномѣ правителю господства ми
жѣпан Бѣчина вел пѣхарник, ѣко да ест емѣ теѣ колесе више пис дѣдннѣ и вѣ
шхѣвѣ емѣ и снновом и внѣком и прѣвнѣчедом вѣ вѣки и не шт когождо непо-
колѣбномом да не ест.

Се и свѣдѣтелнн положиху господство ми: жѣпан Хриѣк вел бан Кра-
левскнн и жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Гнлгоріе вел логофет и пана Дѣмитрѣ
вел внстѣр и пана Прѣда мечоносѣл и пана Неделко вел клѣчар и жѣпан Баснаіе
вел столник и пана Бѣзинка велнкнн конѣ хранител и пана Костанднн велнкнн
домостронтел. И исправник, пана Гнлгорнн вел логофет.

<И а>²з, Тѣдор спсѣден мазах, вѣ вес рекше Бѣк<ѣреци>², мѣсеца ноемврїе
дѣ-гѣ дѣнн, в лѣт хѣрме.

† Іw Матѣю вквевѣда, мллостію божію господннѣ.
Іw Матѣю вквевѣда <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată
țara Ungrovlahiei de peste munți. Dă domnia mea această poruncă a domniei
mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic și
cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie două roți de moară, între
rîuri, în orașul Argeș, cu tot venitul cît va fi, pentru că aceste roți de moară
mai sus-scrise au fost de moștenire ale lui Badea vornicul din Argeș. Deci,
Badea vornicul, el a fost dator 120 ughi la Hasan bașa și la Ibraim bașa și
cu zapisul de datorie al lui Badea vornicul cu mulți oameni martori în zapis.
Și a pus Badea vornicul aceste mai sus zise roți de moară zălog cu zi, la mîna
acelor turci mai sus-scriși. Deci, cînd a fost la zi, iar Badea vornicul, el n-a
putut să plătească banii, ci a rămas să vîndă morile, unde va fi voia lor.
Întru aceea, Hasan bașa și Ibraim bașa, ei au vîndut aceste roți de moară
cinstitului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic pentru
110 ughi bani gata. Și au întreat pe Badea vornicul și pe fiul lui, Radul și
pe toți boierii din jurul locului și alții nu s-au găsit să cumpere, afară numai de
jupan Vucina marele paharnic.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare de la mîna acestor turci
și zapisul de datorie al lui Badea vornicul la mîna jupanului Vucina marele
paharnic cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: Mîtea pitarul și

Tatul logofătul și Anghel din Argeș și Răgep Celebi și Stanciul județul și popa Gherghie din jos și Dumitru județul și Sava din Pitești și Radul slugerul și Andrei județul și Dumitru al popii Sava și Nicoară și Tudoran și Neacșul și din Racovița, Opriș <și>¹ alții.

De aceea, am dat și domnia mea cinstului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic, ca să-i fie aceste roți mai sus-scrise, dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit să nu fie.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda spătar și pan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

<Și>² eu, Tudor spudei, am scris în orașul ce se cheamă Buc<urești>², luna noiembrie al 11-a zi, în anul 7145 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXXVIII/8. Orig., hirtie (41 × 24,5), pecete timbrată. Cu o trad. din a doua jumătate a sec. XVIII.

¹ Omis.

² Loc rupt.

414

1636 (7145) noiembrie 13.

Scris-am eu, Opre di în Păușești și cu soru-mea, Vilica, nepoții lui Calvin călugărul ot Pădureț, acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna popii Lupului și la mîna lui Tudoran logofătul și Radului, cum să se știe că i-am vîndut toată moșiie a noastră și cumpărătura și de moșiie de în Pădureț de priste tot hotarul, oricîtă se va alege. Și noi am vîndut-o de a noastră bunăvoie drept bani 93 taleri.

Și mărturie încă au fost: Pătru logofăt ot Fulcăn și Fiera logofăt i Dumitru logofăt ot Cacova și de în Păușești, Stănuță și Nicolae.

Pis eu Toma logofăt, meseța noembrie 13 dni v leat 7145 <1636.>

Eu Pătru logofăt.

Fiera logofăt.

După C. Danielescu, *Doc. Scundu*, 444.

415

1636 (7145) noiembrie 13.

† Adecă eu, Stanciul, și eu, Ion, și eu, Lupul ot Crasna, scris-am și mărturisim cu acés<t>a al nostru zapis, cum să hie dé mare credință la mîna jupîn[an] Dumitru vel pitar, cum să avémü a <a>ducé toate cărțile celé dé moșie alé Crasnii și 2 hristové, să fim în zua dé sveti Nicolae aicea la curté. Iar dé no vom fii a treia zi după sveti Nicolae cu cărțile la dumnelui, să aibă dumnelui a trémete omeni domnéștii la noi, să hie și trapădul dé la noi. Aceasta am scrisü, să să știe.

Pis méseța noemvrie 13 dni vă leat 7145 <1636>.

Și pântru credința ni-am pus și pecete.

Și mărturie: Stanciul postelnicul și Ené postelnicul și Iarul și Lupul județul.

Eu Lupul n-am avut inel, cé am pus degetul.

Bibl. Acad., XC 31. Orig., hirtie (21 × 29).

EDIȚII. Ghibănescu, *Surete*, VI, 22–23; Ștefulescu, *Crasna*, 71.

416

1636 (7145) noiembrie 14, Corbii de Piatră.

† Scris-am eu, Oprea al Fătului ot Corșorih, acéstă al meu zapis, cum să fie de mare credință la mîna logofătului Ion și al frățină-său, Pătru, cum să știe că am vîndut grădina și cu locul dé pă valeh Huzie la Crîngurie. Și me-au dat bani gatah, aspri 1000. Și cîndu am vîndut cu ștereh unchi-méu lu Negoe și cu al fraților mei și cu ștereh mamei.

Și cîndu am făcut această tocmală au fost mulți omenie buni ot Cîrstăneștii, anume: Iuga și Barbul și Stan Robul și de Corbi: popa Negoe și Pătru vătahful și Șolomon pîrcălabul și Negoe al Filip și Stoian, fecior Once; ot Corșorie, Iuga și Gorunu.

Și aceastu zapis s-au scris în sat în Corbie de Péatrăh, în casa pîrcălabului Once. Și am scris eu Stoen logofătul.

† Пис мѣсеца ноевріа дани аї в ѣ лет 7145, мѣ.

Și pătru credența pusu degitul.

Popa Negoe.

Pătru <m.p.>

Barbul.

Once pîrcălabul.

Șolomonu pîrcălabul.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XCVIII/6. Orig., hirtie (21 × 15). Copie ibidem, ms. 137, f. 315v.

EDIȚII. Hasdeu, *Cuvente*, 231–232.

417

1636 (7145) noiembrie 19, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod și domnă a toată Țara Românească, nepotul marelui și preabunului, bătrînului și răposatului Io Basarab voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele boierului domnii mele, lui Pătru din Moringlavi, din județul Romonați și cu feciorii lui cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie în Moringlavi și în Iași și în Tomești însă partea lui Vișan, moșul lui Vichentie, toată, din cîmpu și din pădure și din apă și de preste tot hotarul și cu tot venitul, pentru că o au fcst cumpărat boieriul domnii mele Pătru de la Vichentie, nepotul lui Vișan, de mai nainte vreme, drept 1 000 de aspri gata. Și iar să fie boieriului domnii méle, lui Pătru, moșie în Moringlavi și în Iași și în Tomești, însă din funiia lui Gurgur, partea lui Dragomir toată, pentru că o au fost cumpărat de la Andrei și de la sora lui, drept 2 200 de aspri gata.

Și iar să fie boieriului domnii mele, lui Pătru, moșie în Bîrluiu și în Tîrseiu, însă dintr-o funie a patra parte, din funiia lui Măgureci partea lui Pătru și

a frățini-său Prodan, pentru că o au fost cumpărat boeriul domnii mele Pătru de la Pătru și de la Prodan drept 1 000 de aspri gata. Și iar să fie lui Pătru moșie în Birlui, însă din funiia Sicrițască a opta parte, a lui Gherghe toată, pentru că o au fost cumpărat Pătru de la Gherghe drept un cal prețuit 1 400 de aspri.

Și iar să fie boerilor domnii mele, lui Pătru și lui Mihai și lui Grigorie, moșie în Morînglavi, de preste tot satul a patra parte și din Iași a patra parte și din Tomești a patra parte de preste tot satul, pentru că aceste mai sus zise moșii, ei le-au fost cumpărat de la Iane logofătul din Bîrsești, tatăl lui Tudor logofătul de la Doba, drept 12 000 aspri gata și cu zece oi, în zilele Radului voevod, la leat 7130. Și au vîndut Iane logofătul cu soția lui Stanca aceste mai sus zise moșii și cu un rumân anume Mihai și cu feciorii lui drept acel preț mai sus scris. Și au dat Pătru și Grigorie mai mult decît Mihai cu 500 de aspri și cu 4 oi. Și tot au ținut Pătru și Mihai și Grigorie aceste mai sus-zise moșii de la Iane logofătul, pînă acum în zilele domnii mele.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnii mele, iar sluga domnii mele, Mihai logofătul, el au avut pîră cu satul Șemnicu, ci au fost răpus cartea lui Alexandru voevod și alte cărți ce le-au avut pe aceste mai sus-zise moșii, aici în divan, cînd s-au fost pîrît cu satul Șemnicu pentru moșia lor. Într-acéia, domniia mea am căutat și am judecat pre lege și pre dreptate, împreună cu toți cinstiții dregătorii domnii mele și cu tot divanul și foarte bine am adevărat cum că i-au perit cărțile lui Mihai logofătul ce iaste mai-sus scris, acum în zilele domnii mele în divan. Și au mărturisit înaintea domnii mele și Tudor logofătul din Doba, feciorul lui Iane logofătul din Bîrsești, cum că le-au fost vîndut aceste mai-sus zise moșii lui Pătru și lui Mihai și lui Grigorie, ci au răpus cărțile ce au avut pe acele moșii. Și au făcut Tudor logofătul și acum și zapisul tătîni-său Iane logofătul, la mîinile lui Pătru și Mihai și Grigorie. Iar cînd s-ar afla aceste cărți cu aceste mai sus zise moșii, ori la Iane din Pleșoi, ori la satul Șemnicu, ori la alți oameni, să nu fie pă mîinile lor, ci să le dea la mîinile lui Pătru și a lui Mihai și a lui Grigorie.

Și iar să fie boerilor domnii mele, lui Pătru și lui Mihai și lui Grigorie, moșie în Iași și în Tomești, din funiia lui Dragomir din Curtișoară, a patra parte, pentru că o au fost cumpărat Pătru și Mihai și Grigorie de la Dumitru, feciorul lui Dragomir, în zilele Radului voevod, drept 8 000 aspri gata.

Și au vîndut acești mai sus numiți oameni, ale lor moșii de a lor bună-voe, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din-prejurul locului și dinnaintea domnii mele.

Drept aceasta, am dat și domniia mea lui Pătru și lui Mihai și lui Grigorie, ca să le fie moșii de moștenire și obabnice și feciorilor lor, nepoților și strenepoților lor și de niminea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea: jupan Hrizea vel ban și jupan Ivașco vel dvornic și jupan Gligorie vel logofăt și jupan Radul vel¹ vistieriu și jupan Preda vel spatariu și jupan Vasilache vel stolnic și jupan Buzinca vel comis și jupan Vucina vel paharnic și jupan Costandin vel postelnic. Și ispravnic, Grigorie vel logofăt.

Și am scris eu, Dumitrașco logofătul, în scaunul cetății Bucureștii, în luna lui noemvrie 19 dne și de la Adam văleatul 7145 (1636).

Io Matei voievod.

Bibl. Acad., ms. 5 722, f. 21v—22v. Trad. din 1813.
EDIȚII. Ionașcu, *Doc. Morunglavu*, 289—310.

¹ Probabil vtori.

† Милостію божію, Іу Матен Басараба воєводі н господинъ вѣсон земан
 Згрровлаховапланенскіа. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми
 боларѣ господства ми Бѣнек логѣт н съ сини его, елицы Богъ даровает, ꙗкоже
 да ест емѣ вчинѣ ѡ село Нѣкшоара, ѡ сѣдство Мѣшчел н Падѡурец, ꙗбаче дел
 Нѣгоев ѡт Коршорн вѣса, ѡт полю н ѡт шѣм н ѡт вод н ѡт планены н ѡт
 седалище селов н ѡт по вѣс хотаром н съ вѣс ходоком, елико изверит сѣ н
 съ вечини, нмѣ нм: Кръста Егеноае, синъ Банчевѣ н съ сини его н съ дѣлнице
 нм н Станчул, синъ Бѣдѣилъ, съ сини его н съ дѣлница его н Нѣгое н Бравіе
 н Микѣл, сини Дѣкѣвѣ, съ сини нм н съ дѣлнице нм н Тѣркѣл съ сини его
 н съ дѣлница его н Мнхѣилъ съ сини его н съ дѣлница его н Дѣска, брат Мнхѣилъ
 съ сини его н дѣлница его н Кѣкѣ съ сини его н съ дѣлница его н Добротѣ
 н Іаню, сини Шефѣлов, съ сини нм нм съ дѣлнице нм н Тѣркѣл съ сини его
 н съ дѣлница его н Тѣрбалитъ съ сини его н съ дѣлница его н Добротѣ
 Мѣскѣ съ сини его н съ дѣлница его н два сини Строев, нмѣ нх. . .¹ съ сини
 нм н съ дѣлнице нм; н пакы н дѣлнице без вечини, понеже ест покѣпна болар
 господства ми Бѣнѣ логѣт сіа вчинѣ пред-варше рах ѡт на Нѣгое ѡт
 Коршорн вѣса дел его н ѡт на сини его раді хмѣд пѣнашн готови.

И продадоше вини ѡт своим добро волѣ, без не една силаст, съ оузнаніа
 вѣсам мегіашом ѡт гор нздол н ѡт вкрѣстѣ мастром н ѡт пред господства
 ми. И нмѣху господство ми н записѣл Нѣгоев ѡт проданіе на рѣка Бѣнѣ логѣт
 н съ мнози болѣри сѣддетеліи написани ѡ запис. И вѣзла ест Нѣгое сви панези
 готови ѡ рѣки его.

Сего ради, дадох боларѣ господства ми Бѣнѣ логѣт, ꙗкоже да ест
 емѣ сіа вчинше реченна вчинѣ ѡт Нѣкшоара н съ вечини н съ вѣс доходоком,
 како ест вчинше пис, дѣдинѣ н вѣ вѣсѣ синовом н вѣском н прѣвншчедом стоа-
 телна н вѣ вѣсѣ мнрѣ вѣ вѣкы н не ѡт кождо непоколѣбном да не ест,
 през реченіа господство ми.

Се оуже н сѣдѣтеліи положиху господство ми: жѣпан Хризѣ великии ван
 Кралевскіи н жѣпан Ивашко вел дворник н жѣпан Гангоріе вел книгочіи н жѣпана
 Дѣмитрѣ вел вистіар н жѣпан Преда великии мечоносѣ н жѣпан Неделко вел
 клѣчар н пана Баснаіе великии стоаникѣ н пана Бѣзника великии колмс н пана Бѣчина
 великии вничрепѣс н пана Костандин домѣстронтел великомѣ. И исправник, Папа
 вел логѣт.

И аз, Тѣдор спѣден, мазах ѡ кес рекше Бѣкѣрѣци; данно мѣсеца ноемврие
 кѣ-гв даны, лѣта господинѣ хмѣд, ѣдамлеже хѣрме.

† Іу Матею вѣвекѣда, милостію божію господинъ.

Іу Матею воєвод <ш.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată
 țara Ungrovlahiei de peste munți. Dă domnia mea această poruncă a dom-
 niei mele boierului domniei mele Bunea logofătul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu
 îi va dărui, ca să-i fie ocină în satul Nucșoara, în județul Mușcel și Pădureț,
 însă toată partea lui Neagoe din Corșori, din cîmp și din pădure și din apă
 și din munți și din vatra satului și de peste tot hotarul și cu tot venitul cît
 se va alege și cu vecinii, numele lor: Cîrstea Eghenoae, fiul lui Bancea și cu
 fiii lui și cu delnițele lor și Stanciul, fiul lui Bădăilă, cu fiii lui și cu delnița
 lui și Neagoe și Vrabie și Micul, fiii lui Luca, cu fiii lor și cu delnițele lor și
 Turcul cu fiii lui și cu delnița lui și Duca, fratele lui Mihăilă cu fiii lui și cu
 delnița lui și Cucă cu fiii lui și cu delnița lui și Dobrotă și Ianiu, fiii lui Șteful,

cu fiii lor și cu delnițele lor și Giurcul cu fiii lui și cu delnița lui și Turbalint cu fiii lui și cu delnița lui și Dobrotă Muscă cu fiii lui și cu delnița lui și doi fii ai lui Stroe numele, . . .¹ cu fiii lor și cu delnițele lor; și iarăși 8 delnițe fără vecini, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Bunea logofătul această ocină mai înainte zisă de la Neagoe din Corșori, toată partea lui și de la fiii lui pentru 44 000 bani gata.

Și au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zăpisul lui Neagoe de vînzare la mîna lui Bunea logofătul și cu mulți boieri martori scriși în zăpis. Și a luat Neagoe toți banii gata în mînile lui.

De aceea, am dat boierului domniei mele Bunea logofătul, ca să-i fie această mai sus zisă ocină din Nucșoara și cu vecinii și cu tot venitul, cum este mai sus scris, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților stătătoare și în bună pace în veci și de nimeni neclintit să nu fie, peste spusa domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban' al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în orașul numit București, luna noiembrie 25 zile, anul domnului 1636, iar de la Adam, 7145.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., MMCMLVII/8, orig. perg. (23 × 44), pecete timbrată aplicată, cu legendă.

EDIȚII. Velichi, *Nouă documente*, 915–916.

¹ Loc alb.

† МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕЮ БЪСЪРАБА ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЕ ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВА МИ аcestor oameni po ime Stan și frăține-său lu Șerbu ot Cîrsteenești, ot sudstvo Muș(cel) i Pad(ureț), ca să fie volneci cu această carte a domniei mele de să-și fie a lor moșie care au fostu pus zălog la Ion feciorul lu Vrabie, pentru că au avut pîră aicea naintea domniei mele în divan Stan și frate-său Șerbu cu Ion, fecioru lu Vrabie, de se-au pîrit de față naintea domniei mele. Și așa pîria Ion și zicea naintea domniei mele cum nu o pus această ocină zălog, ce o vîndut de tot și scotea nește cărți și nești zăpise, mincenoase naintea domniei mele în divan.

Iar Stan cu frate-său Șerbu așa au jăluit naintea domniei mele și au spus cu(m) n-au fostu vîndut, ce o fost pus zălog și au adus mulți boiari și omeni buni denprejurul locului po ime ot Corșori, Neagoe logofăt, i ot Dărmănești, Necola logofăt i Șteful postelnic i ot Dol Slănic, Costea i ot Gor Slănic, Mogoș diiac i ot Poenărei, Băncilă i ot Brătiiani, Duca i ot Vîlcănești, Mocul, de au mărturisit toți naintea domniei mele cu ale lor suflete cum nu o fostu vîndut ce o pus zălog. Deci au rămas Ion dă lége și de judecată denaintea domniei mele den divan.

Deci, domnia mea am căutat și am judecat împreună cu tot divanul și am dat domnia mea lu Stan și frăține-său lu Șerbu ca să-și ție ocina cu bună pace și să-i lépede banii. Și am luat domnia mea și zapisul și am scos domnia mea și moșiia de cărțile lu Ion și am dat zapisul în mîna lu Stan și a frăține-său lu Șer(bu) den divan. Iar de va mai scoate niscar cărți sau zapise să nu să crează ce să fie mincenoase. Инако да нѣст по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Инс ноемвриѣ кѣ дни, в лѣт хЗрмѣ.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CVIII/4. Orig., hirtie (31 × 22), pecete aplicată.

420

1636 (7145) noiembrie 28.

Eu Ion, sin Radului ot Fiiani, scriu și mărturisesc cu zapisul meu <la>¹ mîna logofătului Bunii cum să să știe că m-am vîndut dumnealui cu fecoriei miei, cîți fm va da Dumnezeu, ca să-i fiu dumnealui moșie și coconilor dumnealui. Și m-am vîndut de a mea bunăvoe, fără nici o silă, drept bani gata 2 600.

Și mărturie: Staico logofătul și Leontie postelnicul ot Bîțcoveni și Mușat și Stroe ot Fiiani și Bunea ot Beanca. Și pentru credința mi-am pus și degetul.

Aceasta am scris, measeța noemvrie 28 dni, leat 7145 <1636>.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ț. Rom., nr. 127, f. 357. Copie.
EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 181.

¹ Omis.

421

1636 (7145) decembrie 2, București.

† Мнѣостію божію, Іу Матію Басараба воєвода н господинъ. Дават господство мн сіе повелѣніе господства мн свѣтомъ, божественнѣн монастыр зовемомъ Мисла, храм свѣтаа Тронцъ н штиѣ ерѣменъ Зосим¹, са să fie volnic cu această carte a domnii mele de să-și ia călugării gorștina de în codru de pre ocina mănăstirii de la satul Cornul și de la Breb, de la tot omul care nu va fi ocina lui, măcarū fie boiarin, au roș, au călăraș, au căpitan, au slujitor, au slugi domnești, au oroșani, au țerani, de la tot omul să ia gorștină cum au fost légea și obiceiul de veacu. Și de nimenilea opreală să n-aibă. Ș-această carte să hie preste toate cărțile.

Derept acéia și voi megiișilor de la Cornu și de la Breb, ot sudstvo Prahova, încă să căutați să lăsați partea mănăstirii să și-o ia călugării, să nu oprîți, că apoi de mare pradă și de mare certare veți fi, că așa iaste învătătura domnii mele. Инако да нѣст, по реч господство мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Инс Лепъдат 8 Бѣскрецин, мѣсеца декевриѣ 2 дни, в лѣт хЗрмѣ.²

† Іу Матію воєвода, мнѣостію божію господинъ.

Іу Матію воєвод <м.р.>

¹ „...mănăstiri numite Mislea, hramul sfintei troițe și părintelui egumen Zosim . . .

² „A scriș Lepădat în București, luna decembrie 2 zile, în anul 7145“ <1636>.

422

1636 (7145) decembrie 2.

† Cartea răposatului Matei Basarab voevod de milă a mănăstirii Mislii pentru vama de pște den baltă de la satul Greaca, ot sud Vlașca.

Milostiia bojiu, Io Matei Basaraba voevod i gospodinū. Davat gospodstvo mi siu povelenui gospodstva mi părintelui egumenului Zosim de la mănăstire Mislea, unde iaste hramul sfinta troiță, ca să fie volnic cu această carte a domnii mele de să-ș ia vama de pște a zécea de la tot omul cine va vîna pște pe ocina mănăstirii de la Greaca de în baltă, au fost năvodar, au mrejar, au oriaș, au pescariu, ori fiecă om de unde va fi, de la tot omul și de la toți pescarii să ia vamă de pște a zécea. Și de nimenilea opreală să n-aibă, cum au fost légea și obicéiul. Și această carte a domnii mele să fie asupra tuturor cărțiilor la mîna călugărilor, să-ș ia de la tot omul vama cum au fost de veacu. Că cine să va ispiti a face într-alt chip, mare certare va avea.

I ispravnic saam reci gospodstva mi.

Dichemvrie 2 dni, leat 7145 <1636>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 48. Copie, altă copie ibidem, ms. 466, f. 27v—28.

423

1636 (7145) decembrie 5, București.

† Мнолостією вожі, Іо Матен Басарабѣ воєвода и господинѣ въсон земле Ѣгровлашнское. Дават господство ми сін повелѣніе господство ми свѣтомѣ, божестинѣн монастир зовемомѣ храм свѣта Тронце и штцѣ егоумен Ѡнасіе и въсем инкоком, еанцем жнеоуццыхъ въ обнтѣлан тоє, іакоже да ест свѣтѣн више речена нѣкое вечнии ѣ село ѣ Критенеци, въ сѣдство <Блѣхсов>, по име Нѣкшѣла и със синовн его, Драгѣла и Добре и съ них синовн, еанцем Богѣ даст, понеже тог вечни Нѣкшѣла със синовн его, шни сѣт вили вечнии за дѣдіно свѣтомѣ монастир свѣта Тронцѣ шт село шт Критенеци, еішеже шт прежде вѣрме.

Іі потом, къда ест вила сѣда, въ дѣніе господство ми, а Нѣкшѣла със синовн его, шн ест въздвигнет съпреніе и пріндег прѣд господство ми ѣ днєан, тере съпрѣше се за лицѣ със штцѣ ег<ѣм>енѣла Козма шт свѣта Тронцѣ и сице прѣше како нѣст вила вечниѣ монастирѣн свѣта Тронцѣ николиже, ниже га ест оуфатна свєзаніа Миѣана воєвод ѣ село монастирѣн, ѣ Критенеци.

Таже въ том господство ми съм гледал и сѣдла по правѣш и по закон, със въснѣми честитиими правентеліи господство ми и съм дал господство ми Нѣкшѣлов закон ѣ дозри людіе по рѣваше господскіи, на име: шт Стоенеци, Радѣла и Стѣніа н. . .¹, іакоже да заклет како нѣст вила Нѣкшѣла вечниѣ монастирѣв свѣтаа Тронцѣ николиже, Таже, къда ест вила на дѣнѣ и на сорок, а клетовцин, шни [никакоже] нѣст моглѣ заклѣти никакоже, анѣ ест шстал Нѣкшоула шт закон и шт сѣжденіе шт пред господства ми.

Іі потом, Нѣкшѣла със синовн си, шни сѣт падал със велика моленіе на штцѣ егѣменѣла Козма, със клетвцин закѣпно и със мноши добри людіе, іакоже

да нх свокождает да се нскѣповати за вечннѣ, нѣ цѣнна се сѣт тѣчїю главе нм, без вчинѣ, за сгн. . .¹ и за еднн кон.

И потом, ако възнмел ест егѣменѣл Козма въснху новцїн на рѣка его, он ест прїидет пред господство ми със штцѣ поп Игнатїе със новцїн въ рѣк и със вечннїн със люкаество и със льщенїе, а господства ми съм побїтал по Нѣкшѣл със ѣ за палнце и излѣзна ест шт днван със зла срамот. И съвѣхом господство ми въснху новцїн по разлога господка, на камарѣ. И авїе съм дал господство ми по вечннн на рѣка егѣменѣлов Козмен, да вѣдет Нѣкшѣл и със снновн его пак вечнннн монастырїн Свѣта Тронцѣ, како ест вил и шт прѣжде врѣме, почто радї сѣт ходна със ласканїе. И сътворнхом господство ми монастырїн Свѣта Тронцѣ книг за шстанство.

И потом, къда ест бїш послех, ако сѣт мннѣл еднн лѣто и половнн, а Нѣкшѣл със снновн его, шнн не штавлѣет се, анѣ пакнже ест днгнал прѣх и дошлн сѣт пред господство ми ѣ днван, тере съпрѣше се за лицѣ със штцѣ егѣменѣл Оанасїе шт Свѣта Тронцѣ. И шце прѣше Нѣкшѣл със снновн его како се сѣт скѣповалн за вечнннѣ със теннн аспрн вше реченн, сгн. . .¹, а калсгерїн хошет да нх вечнннѣт въ шлоост, шкоже да шн повратнше аспрїн назад и да штнкает за вечнннѣ, въ том господство ми съм гледал и сѣднл по правдѣ и по закон. И шведѣтелствовалн ест пред господства ми въснху болѣрїн ѣ днван, како ест вил Нѣкшѣл със снновн его въс вечнннѣ монастырїн Свѣта Тронцѣ шт сел шт Критенеши, нѣ сѣт ходнн със льщенїе. Таже шстал ест Нѣкшѣл и третаго крат шт закон и шт сѣдженїе шт пред господства ми шт днван. И въсхотѣхом господство ми да чнннм Нѣкшѣлше велнка педепсе.

Сего радї, дадох съм господство ми свѣтомѣ монастырѣ Свѣта Тронцѣ, шкоже да ю ест сїю вше пнсани вечннн дѣдїно и въ шхавѣ въ вѣкн и не шт ко-пождо непоколѣвнмо, порнзмо господство ми.

Сеже оубо и шведетеїе поставїем господство ми: жѣпан Хрїза велнкн ѣбан Кралевскїн и жѣпан Івашко вел дворнкн и жѣпан Гангорїе велнкїн лшгшфет и жѣпан Дѣмнтрѣ Дѣдескѣл вел вшстїар и жѣпан Преда Брннковѣнѣл вел спатар и жѣпан Неделко Ботѣнѣл вел акючар и жѣпан Баснїе Пандѣр вел столнкн и жѣпан Бѣзннка вел комнс и жѣпан Бѣчина вел пѣхарнкн и жѣпан Костанднн велнкїн шпостеаннк. И шсправнкн, Гангорїе велнкїн лшгшфет.

И напсасх аз, Лепѣдат лшгшфет, въ настолнн граду рекомн Бѣкоурешн-мѣсеца декеврїе ѣ дннн и шт їдама до селѣ теченїа лѣтом в лѣт хЗрме, а шт вѣплѣщенїе Хрнстоко, хѣхлѣ.

† Іw Матео вшекшда, мнлостїю вожїю господннѣ.

Іw Матео воєвод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarabă voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită hramul Sfânta Troiță și părintelui egumen Thanasie și tuturor călugărilor cîți trăiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus zise niște vecini în sat în Critenești, în județul Elhov, anume Neacșul și cu fiii lui, Dragul și Dobre, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, pentru că acel vecin, Neacșul cu fiii lui, ei au fost vecini de moștenire ai sfintei mănăstiri Sfînta Troiță din sat din Critenești, încă dinainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Neacșul cu fiii lui, el a ridicat pîră și a venit înaintea domniei mele în divan, de s-a pîrît de față cu părintele egumenul Cozma de la Sfînta Troiță și așa pîra că n-a fost vecin al mănăstirii Sfînta Troiță nici cînd, nici nu i-a apucat legătura lui Mihail voievod în satul mănăstirii, în Critenești.

Deci, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lui Neacșul lege 6 oameni buni pe răvașe domnești, anume: din Stoenеști, Radul și Stăniia și...¹, ca să jure că n-a fost Neacșul vecin al mănăstirii Sfânta Troiță nici cînd. Deci, cînd a fost la zi și la soroc, iar jurătorii, ei n-au putut să jure nici cum, ci a rămas Neacșul de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Iar apoi, Neacșul cu fiii săi, ei au căzut cu mare rugăciune la părintele egumenul Cozma, împreună cu jurătorii și cu mulți oameni buni, ca să-i sloboadă să se răscumpere de vecinie, ci au prețuit capetele lor, fără ocină, pentru...¹ ughi și pentru un cal.

Iar apoi, dacă a luat egumenul Cozma toți banii în mîna lui, el a venit înaintea domniei mele cu părintele popa Ignatie, cu banii în mîna și cu vecinii de față. Întru aceea, domnia mea, dacă am văzut așa, că au venit vecinii cu înșelăciune și cu minciună, iar domnia mea l-am bătut pe Neacșul cu o sută de toiege și l-am scos din divan cu rea rușine. Și am luat domnia mea toți banii pe seama domnească, la cămară. Și apoi i-am dat domnia mea pe vecini la mîna egumenului Cozma, ca să fie Neacșul și cu fiii lui iarăși vecini mănăstirii Sfânta Troiță, cum au fost și dinainte vreme, pentru că au umblat cu minciuna. Și am făcut domnia mea mănăstirii Sfânta Troiță carte de rămas.

Iar apoi, cînd a fost după aceea, dacă a trecut un an și jumătate, iar Neacșul cu fiii lui, ei nu s-au lăsat, ci iarăși au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele în divan, de s-au pîrît de față cu părintele egumenul Thanasie de la Sfînta Troiță. Și așa pîra Neacșul cu fiii lui că s-au răscumpărat de vecinie cu acei aspri mai sus ziși...¹ ughi, iar călugării vor să-i vecinească cu sila, ca să le întoarcă asprii înapoi și să scape de vecinie. Întru aceasta, domnie mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege. Și au mărturisit înaintea domniei mele toți boierii în divan că a tot fost Neacșul cu fiii lui vecin al mănăstirii Sfînta Troiță din sat din Critenești, ci au umblat cu minciuna. Deci a rămas Neacșul și a treia oară de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan. Și am vrut domnia mea să-i fac lui Neacșul mare pedeapsă.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Sfînta Troiță, ca să-i fie acești mai sus scriși vecini dedină și de ohabă în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun numită București, luna decembrie 5 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7145, iar de la întruparea lui Hristos, 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., CLVI/6. Orig., hîrtie (43 × 28,5), pecete timbrată. Cu o trad. din sec. XVIII.

¹ Loc alb.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voevod și domnă a toată Țara Românească, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului creștin Basarabă voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele orașului Cîmpulung și tuturor moștenitorilor orașului și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să fie lor moșie care se numește a orașului, care au fost din șederea satului. Inșă să se știe anume: Plaiul lui Petru, de la rîul orașului Cîmpulungului, pînă în apa cea bătrînă a Dîmboviții, Plaiul Frăcii, iar pînă la Dimbovița, Jimbura, iar pînă la Dimbovița și pînă la Păpușie, Plaiul Voevodului, pînă la Menedecă, prin Climcea, pînă la Capra, Vîrtopul Modroghinului, Vîrtopul Boarteșului, Netedul, Vîrtopul Epurelui, din Vîrtopul Boarteșului, pînă la Tîrcavul, cîtu ține dosul Dîmboviții totu. Pentru că acești munți, ziși și plaiuri, au fost de baștină ai orașianilor Cîmpulungului, de la moși, de la strămoși, încă de mai înainte vreme, din șezutul orașului, din zilele celorlalți bătrîni domni, ce au fost mai demultu.

Și am văzut domnia mea și am citit cartea răposatului, bătrînului Mihail voevod, de cîndu au fost cursul anilor 6 900 și cartea Vladului voevod, curgerea anilor 6947, cartea lui Vădislav voevod, leat 6960, cartea lui Leon voevod, feciorul lui Stefan voevod, leat 7138, încă și alte multe cărți și chrisoave ale tuturor bunilor credincioși creștini domni, care au fost înaintea noastră.

Preste aceasta și domnia mea așiderea încă am înoit și am întărit pe acele cărți bătrîne cu această carte a domniei mele, cumu au fost și mai denainte vreme și am dat însumi domnia mea orașului Cîmpulungului și tuturor moștenitorilor orașului, ca să fie ale lor dealuri și plaiuri, cumu au fost după orînduiala ce s-au numit mai susu, moșii de baștină și ohavnice feciorilor lor nepoților și strănepoților lor și de niminea să nu se supere, preste porunca domniei mele.

Încă și jurămîntu și blestemă am pus domnia mea, după călătoria domniei mele, pre carele va alege domnul Dumnezeu a fi domn și stăpîn Țarei Românești, sau din neamul domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alte semînții, de va cinsti și va înoi și va întări această carte a domniei mele, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui și în veacul viitoriu sufletul lui. Iar de nu va cinsti și nu va înoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va lepăda și o va strica și o va sparge, acela să fie de trei ori blestat și anatema și afurisit de de 318 sfinți părinți de la Nichea și să aibă parte cu Iuda și cu afurisitul Arie la un locu.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Chrizea vel banu alu Craiovei, jupan Ivașco vel vornic, jupan Grigorie vel logofet, jupan Dumitru Dudescu vel vistieriu, jupan Preda vel spătariu, jupan Nedelcu vel cluceriu, jupan Vasilie Paindur vel stolnic, jupan Buzinca vel comis, jupan Vucina vel paharnic și jupan Costandin vel postelnic. Și ispravnic acestui chrisovu au fost...¹

Și s-au scris de Lepădatu logofătu în cetatea București, luna lui dechemvrie 6, de la Adamu curgerea anilor ce au trecut leat 7145, iar de la Christos, 1636.

După *Magazin istoric pentru Dacia*, V, 339—341.

¹ Loc alb.

Milostiiu bojiu, Io Mateiu Basarabă voevod i gospodar vseiu zemle Ungrovlachia. Davam gospodstvo mi siu povelanii gospodstva mi varoșani ot varoș gospodstva mi ot Dolgopol i să siniim, elițe Bog darovaet, ca să fie de acumă înainte cine va avea vie în Dealul Piteștilorū nimica valū să n-aibă, ci numai să aibă a dare pârparulū pînă la stichjul apostolului Filipū, cine va vinde vinū pînă la acea zi, să dea de bute cîte 12 bani, iar altū valū să nu aibă. Și iar de rîndul vinăriciului, a cui va fi via pre moșia călugărească sau boierească, dacă vorū scoate vinăriciulū domnescū afară, atunci să se ia vinăriciulū boirescū din 20 vedre vinū să le ia una, cumū le-au fostū lorū obiceiulū și mai dinainte vreme. Și să aibă a daré și din Dealul Vălenilorū și alū Ciocăneștilorū și alū Topolovénilorū să dea de un slonū 12 bani, cumū au datū și pînă acumă.

Pentru că au venitū o seamă de orășani din Cîmpulungū înaintea domniei mele în divanulū celū mare, jăluindu-se și spunîndū de acestū lucru alū lorū și arătîndū și cărți domnești de iertăciune pre acest obiceiū încă mai dinainte vreme, din zilele bătrîne. Și au mărturisit toți cinstiți dregătorii domniei mele cumū scrie mai susū.

Într-aceea și domnia mea m-am milostivitū de i-am iertatū și le-am întăritū lucrulū și iertăciunea cu această carte a domniei mele să fie stătătoriu, precum scrie mai sus, în veci. Așisderea și voi, slugile domnești, pârparașii și voi, boiari mari și voi, călugărilorū, să căutați mai multe de cumū scrie mai susū să nu-i învăluiți, că apoi cine-i va învălui mai multū, va avea rea urgie de către domnia mea.

Și în urma domniei mele, pre care va dărui a fi domnū și stăpînitoriu țării, încă-lū rogū cu numele lui Dumnezeu să întărească această pomană. și iertăciune și să înoiască această carte a domniei mele, cumū scrie mai sus. Iară cine nu o va cinsti, nici o va înoi, ci încă o va și sparge și-i va stinge acest obiceiū, să fie acela proclētū și anatema de 318 sfinți părinți de la Nichea.

Dreptū aceea și mărturii am pusū domnia mea: jupanū Chrizea vel banū Craiovescū, jupanū Ivașco vel vornicū și Grigorie vel logofetū și pan Dumitru vel vistieriu și pan Preda vel spătariu și pan Nedelcu vel cluceriū și jupanū Vasilie vel stolnicū. Și (ispravnicū), Simion vtori logofetū.

Și am scris eu, Tudorū 'spudei ot București, luna lui dechemvrie 8, 7145 ani de la Adam (1636).

După *Magazin istoric pentru Dacia*, V, 342–343.

† Adecă eu, jupan Preda spătariul, nepotul răposatului Predei banul ot Cepturoia, scris-aam acesta al meu zapis, ca să fie de credință la mîna Danciuului logofătul ot Pîrfiani, cum să să știe că ș-au băgat capul la turci și la neștetorii de au luat bani pentru mine de m-au plătit de niște turci datornici, însă mé-au dat banii în mîna mea, galbini șapte sute și șaizăci și optū. Iar eu pentru acești bani pusé-am zălog satul Vulpénii și satul Grua, cu toți rumânii cîți să vor afla dentr-acéste 2 sate și cu tooate hotarāle céale bătrîne. Însă așa ne iaste tocméala: să aibū a da eu acești bani ce sîntū mai sus-scriși, la mîna Danciuului d[a]e acum în zi<u>a de sveatie arhanghel Mihail, însă toți

banii gata, ca să să plătească de unde i-au luat și eu să-mi iau satele de la Danciul logofătul. Iar de nu-i voi da banii la zi, el să aibă a plăti banii din casa lui la neguțetori și satele ce amu pus zălog să fie ale lui stătătoare și să-și facă cărți domnești pre iale de moșie.

Însă să să știe, pînă n-aam fostu pus zălog, acéste sate la Danciul logofătul cîți rumâni am <f> ¹ostu judecit fără de moșie <anume> ¹ Vladul cu feciorii lui, Socol cu frate-seu Ilie i Tatomir cu feciorii lor și Zahariia, feciorul Radului și Radul Corbiș cu feciorii lui. Iar alalți toți cîți să vor afla, sînt pre séama Danciului logofătul; pînă nu-i voi da banii eu la zi, eu cu rumânii triabă să n-aibă, nici să nu-i lucrez.

Și cînd am făcutu această tocméală, fost-au mărturie: Stan vătahul și Iscru otă Gaia, Ionașco i Vlaica ot Cornet, Stanciul postélnicul ot Zătréni, Nicula vătahul ot Vîrîți, jupînul Frénțu neguțetor.

Și ales pentru mai mare credința mai jos pusu-mé-am pecétea și cu mîna mea iscălit-am, ca să să crează.

Și am scris eu, Dumitru, méseța dechemvrie 21 dni, leat 7145 <1636>.

Eu Preda spătar, nepotul Predei banul, însă pecétea nu mé-au fost aici, să pui în zăpis, ci au fost la București la tata, ci am scris eu cu mîna mea de mărturisescă ea să să crează ².

Bibl. Acad., LXXIV/190. Orig., hîrtie (21 × 30).

¹ Loc rupt.

² Autograf.

† Многостїю божїю, Їв Матею воевода и господїнъ въсон земле Уггрово-владїинское, виск великаго и прѣдобраго, стараго, покомнинаго Їв Басараба воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми болѣринѣ господства ми Радѣлов логофет, синъ Дѣмитров Дѣдескѣл виск вел вистїар и със синови си, еанцем Богъ даст ¹ ca să fie de acuma înainte în pace și slobod el și feciorii lui, pentru că tăinplindu-se vréme acum, în zilele domnii méle, căzut-au Dumitru Dudescul vistierul, tatăl Radului logofetul, la o nevoe și la o datorie mare, cît s-au dat Dumitru vistierul tot ce au avut, și moșiile și țigani, unele le-au vîndut, altele le-au și zălogit. După acéia și fiiu-său, Radul logofătul, încă ce au avut, cîștigul lui, au dat totu și încă au dat și o seamă de bucate den zéstrele jupînései lui, la nevoia tătîni-său, lu Dumitru vistierul și tot nu se-au putut plăti tată-său, ce încă au mai rămas Dumitru vistierul la cîtăva datorie. Deci văzîndu Radul logofătul cum nu se poate plăti tată-său, ce mai rămîne la atîta datorie și avîndu Radul logofătul coconi mărunți și casă grea, venit-au Radul logofătul înainte domnii méle în divan și înainte tuturor cistișilor deregătorilor domnii méle, boiarii divanului și înainte tuturor boiarilor marii și mici de se-au lepădat de tată-său, Dumitru vistierul și de moșiile lui și de datoriile lui, cum de acum nainte nici un datornic, veri turcu, veri neguțetoriu, verice feliu de om va fi, nimenilea treabă cu Radul logofătul să n-aibă, nice cu zéstrele jupînései lui, veri sat, veri țigani, veri dobitoc, veri ce va avea Radul logofătul, nici cu cîștigul lui ce va cîștiga de acum înainte, ce să aibă de cătră tot omul pace. Iară cîndu va putea Radul logofătul, oricîndu den cîștigul lui ce va cîștiga de aici nainte, șau de în zéstrele

jupnăsei lui să răscumpere den moșiile și de în țigani ce au vîndut și au zălojit tată-său Dumitru vistierul, iar să n-aibă nimeni treabă cu dinsele, pentru că se-au lepădat Radul logofetul de în divan de toate bucatele tăftini-său lu Dumitru vistierul, și de datorita lui.

Сего радї, дадохъ сѣмъ господство ми болѣеише господство ми Радлов логѡфет, синѣ Дѣмитровъ Дѣдескѡвѣ вистїар, ꙗкоже да ест ѡт сѣда напредъ ѡ мирно и свободно ѡт кѣ въснхъ дѡлжницѣнъ башѣмъ си Дѣмитровъ вистїар, ѡи и синови его и анепси и прѣвнѣчедом и не ѡт кождо непоколѣенмо, поризмо господство ми.

Сеже оубо и седетелии поставѣемъ господство ми: жѡпан Хриза великїи бан Кралевскїи и жѡпан Ивашко вел дворник и жѡпан Глигорїе вел логѡфет и жѡпан . . .² вел вистїар и жѡпан Преда Брѣнковѣнѡ вел спатар и жѡпан Неделко Ботѣнѡ вел ключар и жѡпанъ Василїе Паїндѡр великїи столник и жѡпан Бѡзинка вел комис и жѡпан Бѡчина великїи пѣхарник и жѡпан Костандин великїи постелник. И исправник, Глигорїе великїи логѡфет.

И написахъ азъ, Лепѣдат логѡфет, въ настоинїи градъ Бѡксрещїи, мѣсеца декеврїе кѡ дѡни и ѡт ѡдама до нинѣ теченїе лѣтомъ кѣ лѣтъ хрѡмѣ.³

† Іу Матею коевод, милостїю божїю господнїи.

Іу Матею коевод <т.р.>

Bibl. Acad., XLIII/18. Orig., hitrie (28,5 × 30), pecete aplicată, căzută.

¹ „Dă domnia mea, această poruncă a domniei mele, boierului domniei mele lui Radul logofătul, fiul lui Dumitru Dudescul fost mare vistier și cu fiii săi, ciți Dumnezeu îi va da, ..

² Loc alb.

³ „De aceea, am dat domnia mea boierului domniї mele, lui Radul logofătul, fiul lui Dumitru Dudescul vistierul, ca să fie de acum înainte în pace și slobod de către toți datornicii tatălui său, Dumitru vistierul, el și fiii lui și nepoții și strănepoții și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan . . . mare vistier și jupan Preda Brincoveanul mare spatar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasile Paındur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București luna decembrie 21 și de la Adam pină acum cursul anilor în anul 7145“ <1636>.

† Eu Sora și cu fii-me Vișa ot Cirstinești <s>cris-am acesta al nostru zapis ca să fi de mare chered<i>ntă la mīna lu Ion logofătul cum să să știe că-i i-am vîndut 3 locure în șăzutul satului, drept 380 de bani. Și o am vîndut de a noastră bună voi cu ștere tuturua megiașilor.

Și la acestă to<c>melă au fost mule<i> megiași de în Cirstenești, anume Iuga și Barbul și Șerbu și de Corbi, Oancea pircălabul, Pătru vătahful. Și am scrisu eu Badea logofătul ot Sintești. Acesta am scrisu.

Пис мѣсеца декеврїе кѣ дѡни, в лѣтъ хрѡмѣ.

Pentru credi<ntă ne-am pus d>égetele.

Adecă eu Neagul, feciorul Barbului de Lindicești și cu fiu-mieu Dumitru, scriu și mărturisesc cu acest al meu zapis cum să fie de mare credință la mâna Udrei postelnicul, cum să știe că i-am vîndut 100 de stînjani de ocină de la Lindicești, din partea Liperească, drept bani gata 1 800. Și am vîndut de a mea bunăvoie, fără de nici o silă, pentru căci me-au dat toți bani gata, de m-am plătit de datorie, de unde me-au fost nevoia mea. Și acești bani, dumnealui nu i-au avut, ci i-au luat de la turci pre ceară Udrea postelnicul.

Și cînd am vîndut această moșie Udrei postelnicul, fost-au cu știrea tuturor oamenilor miei și a megiișilor dinprejurul locului.

Și la această tocmeală a noastră fost-au mulți boeri mărturie: Barbul iuzbașa ot Bădeni i Voinea ot Bădeni i Drăghiciu armaș ot Bărbulești i Anghel armașul ot Glodeni i Micul ot Lipărești i Oncica ot Bărbulești.

Dechemvrie 30 dni, leat 7145 <1636>.

Și la Grădeasca stînjăni 8, za bani 240.

Dumitru.

Neagul.

Anghel.

Dragomir.

Mogoș logofăt.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 486. Copie.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE ȘI FALSE

A

1635 (7143) august 12.

Din porunca dumnelui vel ban al scaunului Craiovei ce am fost luatū de Mara din Piscū ca să mergă în fața locului și mergîndū în sat în Piscū am chemat pe acei vînzători, pe anume Staicul Pirlescu, sin Stoicăi al Malei deci întrebîndu-l de față cu Mara jupîneasa din Piscū, n-au tăgăduitū ci au vîndut și 2 zapisă, un zapisū cu stînjini șaizece 7 și altu zapisū cu stînjini 43 pol și stînjenul cu bani 45 ce i-au fostū dat Mara jupîneasa bani gata ughi 27 bani 76 și au mai rămas datori ughi 2 bani 25 acești mai sus numiți vînzători așij-derea și Gligorie i Staicu slojitori iară i-amū chemat cu Mara fe... de față... altă... că au fostū făcut zapisă pe toată ocina... de moșie în ughi 33 pol și fiindū în mijlocū satului și întrebîndū pe toți omni care și ei au răspunsū că s-au vîndutū de a lorū bunăvoe toată ocina de moșie dar și noi vîzîndū această vînzare bună și dreaptă i-amū dat această carte a noastră, ca să-i fie de bună credință la mîna Marai jupîneasai din Piscū, că așa am adevărat cu sufletele nostre și cu frica lui Dumnezeu aceasta în frica lui Dumnezeu am chemat-o de ș-au pus degetile în locū de pe<cete), avgust 12, leat 7143 <1635>.

Radu vel vornic din Desa Doljului și Radul comisul ot Amărăști.

Muzeul Olteniei, doc. nr. 53. Orig., hirtie, fals (15,5 × 21,5), rupt, șters.

B

1635 (7144) noiembrie 20.

† Să să știe cum am lăsat eu Stancul tootă partea mea de moșie din Pîrscov, nepotu-miu, lui Stan, orcît se va alege, care o cumpărat moșie mi i de la Oprea Pașadie, a șasea parte de peste tot hotarul Pîrscovuluiu, pentru că eu din bunăvoia mea o-m dat cu li<m>bă de morte. Iar cine ar face alte toc-meli, sau alte izvode să zică că i-o-m dat eu, am făcut mare legătură la mortea mea, să fie afurisit și alnatima de 318 otți iaje vă Nichiie, parte să aibă cu Iuda și cu Ariia la uñ loc.

Mărturie au fostu cîndu am făcut acestu zapis: Stoica din Păltineani și Radul ot tam și Gligore ot tam și Voico ot tam și Radul Gilcă și Fricea ot tam.

Și am scris în zilele lui Mateiu vodă. Și din Pîrscov încă au fost mă<r>turie Albul Meeșăscul și Toma și Gligorie și Barbul, nepotul Pașadiii.

Aceasta am scris să să crează unde se va arăta.

И написал аз, Радѣла граматиковъ, от словъ Пѣлтиняновъ ноябрьскъ мѣсець,
дѣнь 15 въ летъ 7144.¹

Eu Stancul ot Păltîneni.

¹ „Și am scris eu, Radul grămăticul din satul Păltinenilor, luna lui noiembrie 20 zile în anul 7144” <1636>.

C

1636 (7144) martie 25.

† Adecă eu, Stoica, feciorul lui Vlădislav denpreună cu Iarca den Slănicul de Jos, dat-am zăpisul nostru la mîna nașului Stoicăi Tăpșan ca să-i fie de bună credință, cum să se știe că fiind noi rumâni cu toții, cîndu au fost la răscumpărătoare noastră, noi am vîndut ce am avut de am împlinit o sumă de bani și ne-u lipsit bani taleri 110. Deci noi ne-m rugat pîrcălabului Stoicăi de au luat bani turcești pe unt cu zi pînă la anul. Apoi, noi ne-m spăret <de> datorii și birului și nevoi, am trecut în Țara Ungurească, iar turcul au venit la zi la unt și au apucat pe chezaș să-i de untul; el s-au rugat de i-au pus zi pînă la anul și la anul au venit de l-au apucat cu strînsore mare. Au cerșut bani pe bani. Și au fost în legătură luni 9; deci au dat banii toți. Apoi, el au poruncit să dăm banii; noi ne-m adus aminte de păcat, am venit; el ne-au apucat să dăm banii; noi ne avîndu banii ne-am vîndut delnițele nostre lui în preț: eu Stoica, delnița me în bani ughi 12 pol și eu Iarca, delnița me ughi 8 pol.

Și le-m dat de a noastră bunăvoe să-i fie moșie stătătoare în vec, lui și feciorilor lui, iar cine s-ar scula cu gîlceavă den rudele nostre, au den megiași, să fie afurisiți.

Și la tocmela noastră fost-au omeni buni mărturie, anume: Coste, Albul, Marin, Barbul ungureanul, Opre Glamotă, Ion, feciorul lui Tatomir ot Bunești. Și noi pentru credința ne-m pus degetile ca să se creză.

Martie 25 dni 7144 <1636>.

Eu Stoica

Eu Iarca

Arh. St. Buc., Mîtrop. Ț. Rom., CVIII/3. Probabil fals, hirtie (33,5 × 23,5). Copie ibidem, ms. 137 f. 345.

D

1636 (7144) mai 25.

† Iau <!> Nan ot Șainești, feciorul Turcăi, să se știe acesta zăpis cum amu vîndut jupînului Radului și lui Mir<cea>¹ niște ocină în siliștea Șaineștilor, 50 de stînjini dereptu 1 500 de aspri gataa. Și o-m vîndutu de bunăvoia a me șe cu știre tuturor fraților, ca să-i fie lui moșia și fraților lui.

Și mărturiia: di în satu di în Șainești: Baico cu feciorii lui, anume Gaiță i Vlad și iar Baico șe Macsin i Nistor di Rîmăști, Micul ot Bîrseni, Micul ot Rădănești, Stan ot Boldești, Ian ot Boldești, Costandinu Pîrțache ot Măcineni, Maane Cughescul, Bonțe ot tam și alții mulți megiași din îprejurul locului i Gălbinează.

Measeța mai dni 25, 7144 <1636>.

Și pentru credința amu pus și <de>getul.

Manea Gugescul.

¹ Loc rupt.

E

1636 (7144) iulie 20.

† Adecă eu Ivan logofătul ot Pitești, scris-am acesta al meu zapis să fie de credință la mîna jupînului Mitrei stolnicul, cum să știe că am avut un vad de moa[o]ră la sat la Eșciori în apa Arghișului, cumpărat de tată-mieu Iane Grecul de la megiașii din Eșciori, încă den zile lu Mihaiu vodă. Ș-au făcut tată-mieu mo[o]jară pré cel vad și o-u ținut cît au fost tată-mieu viu. Iar după moartea tatîni-mieu, rămas-au mumă-mea săracă și cu coconi mici. Deci n-au putut căuta de moară ci se-au stricat și se-au pustiit.

Iar cînd au fost în zilele Radului vodă, au direș Radul vodă mănăstirea de la Tutana ș-au dat voe călugărilor unde vor afla un vad de moară, ver al cui va fi, să facă moară. Deci călugării de la Tutana s-au sculat să facă moară pre acel vad ș-au zis că iaste acel vad de moară închinat la mănăstire de un boiarin, anume Vîrjoghe slujerul. Deci nici pre cel vad n-au pus moara, ci o-u pus mai sus pre ocina Mitrei stolnicul, în pofida acestui vad al nostru. Deci, într-acéia, Mitrea stolnicul nu se-au suferit să-i înpresoare călugării moșia, nici eu n-am vrut să las să fie moșia tătîni-mieu peritoare și închinată călugărilor fără de nici o treabă.

Deci cînd au fost acum, în zilele domnu nostru lu Matei vodă, sculatu-m-am înpreună cu pan Mitrea stolnicul și cu maica mea Mariia, în pîră cu egumenul de la Svinta Troiță și cu egumenul de la Tutana și cu alalți călugări. Deci călugării zice și pîrfa naintea domnu nostru cum acel vad de moară iaste închinat la mănăstirea den Tutana de Vîrjoghe slujerul. Iar maica mea Mariia au mărturisit ș-au spus naintea domnu nostru lu Matei vodă în tot divanul, cum bărbatul ei, tată-mieu Iane Grecul, n-au vîndut acel vad de moară lu Vîrjoghe slujerul, nici i l-au hărăzit, nici au avut nici o tocmeală cu dînsul.

Deci domnu nostru Matei vodă, socotit-au înpreună cu toți cistiții deregătorii divanului mărie sale deci au dat maică-mea Mariei înpreună cu mine lége să jurăm cum nu știm să fie vîndut tată-mieu Iane acel vad de moară lu Vîrjoghe slujerul, nici i l-au hărăzit, nici au avut nici o treabă cu dînsul. Deci maică-mea Mariia, înpreună cu mine, mers-am în sfînta Mitropolie în București, naintea părintelui vlădicăi Teoifil de am jurat cu mîinele pre sfînta vanghelie cum n-au vîndut tată-mieu Iane acel vad [vad] de moară lu Vîrjoghe slujerul, nici i l-au dăruit, nici au avut nici o tocmeală cu dînsul, nici știm de-ace știre.

Deci într-acéia, domnul nostru Matei vovod datu-mii-au vadul să-mi fie de moșie cum au fost mai de nainte. Deci într-acéia eu am făcut tocmeala cu jupînul Mitrea stolnicul și i-am vîndut acel vad de moară de a mea bunăvoe, dreptu bani gata galbeni 15, ca să fie dumnealui de moșie și coconilor dumnea-lui în veac, pentru că l-am vîndut eu de a mea bunăvoe, fără de nici o silă.

Și la tocmeală noastră fost-au boiari mărturie, anume: jupan Ivan vel șifar și Pană iuzbașa i bratie ego Arsenii postelnicul, Ivan postelnicul, Dumitru stolnicul.

Și pentru credința am scris eu cu mîna mea ș-am pus mai jos și iscălitura.

Pis iulie 20 dni, leat 7144 <1636>, Ivan logofăt <m.p.>.
<Pe verso>: Zapisul pentru vadul de moară ot Eșciori care mi l-au dat
Ion stolnicul ot Boari.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XIX ter/6. Orig., hirtie (31 × 21,5), fals, pecete aplicată. Cu o copie, ibidem, ms. 256, f. 613.
EDIȚII. Andreescu, *Tutana*, 251–288; Sacerdoțeanu, *Satul Eșciori*, 31–32.

F

1636 (7145) octombrie 15.

† Adecă eu, Stana și cu feciorii miei, Ionașco și Șerban, scris-am acest zapis al nostru, să se știe cum am vîndut 3 rozore de ocenă popei lu Stan de Păcălește, de în Costa lu Crali, în lungul ocenei, alaturea cu funea Rotăresei, pre lîngă hotarul Răteștelor, în dreptul locului, preste Hovița, cu apa în lungul ocenei, cu 12 meri altuiți de moșă-mieu Stan Cioroiul, merei la Șipot, la topile, în dreptul locului cu funea Rotăresei, alaturea cu hotarul Răteștelor, pînă în Sleme Corbului, za bou plăviț, za 800 de bani și 300 bani gata.

Și mărturie: de Păcălește, Manea și Ion cel mic și Dămiian vătahul și Ștefan grămăticul de Lăcureni, Stanciul, de Mehedenți, Coste și Toder.

Пис в мѣсеца октомвриа єї дьни, в лѣт 7145

Stana.

Ionașco.

Șerban.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLI/8. Orig., hirtie (20 × 16). Suspect. Copie ibidem, ms. 173, f. 202.

INDICE

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c.	= comună	m-re.	= mănăstire
f.	= fost	or.	= oraș
j.	= județ	pah.	= paharnic
jup.	= jupaniță	post.	= postelnic
lg.	= lîngă	ș.a.	= și alții
log.	= logofăt	top.	= toponimic
menț.	= mențiune	ț.	= ținut
munc.	= municipiu	vist.	= vistier
vv.	= voievod		

* asteriscul indică numiri dispărute ale unor așezări omenești.

() paranteza rotundă cuprinde variantele numelor și, prin indicația „menț”. lipsa de contemporaneitate.

< > paranteza ascuțită indică intervențiile și identificările.

— pauza, pusă la începutul rîndului, arată că forma onomasticului este diferită de cea frecventă.

(?) semnul de întrebare, pus imediat după nume, exprimă îndoiala relativ la scrierea corectă a numelui — mai ales în traduceri vechi și copii. Cuvîntul „probabil” — în cazul numirilor dispărute — a fost folosit atît pentru a exprima lipsa de precizie a localizărilor, cît și îndoială în cazurile de omonimie.

Imediat după toponimie s-au dat indicațiile geografice menționate în text. Identificările s-au făcut în funcție de împărțirea administrativă actuală, arătîndu-se, în măsura posibilităților, și județul istoric.

Trimiterile sînt făcute la numărul documentului; documentele îndoielnice sînt însemnate cu majuscule.

A

- Adam, rumân din Aninoasa, cu delniță 97.
 Adinca, vătaf, vinde ocină în Udeni 76.
 *Adîncuța (Sf. Mihail), m-re <lg. Vernești, j. Buzău> 291; stăpîna de vii și ocină în dealul Verneștilor 284.
 Adrianopol, oraș <Turcia> 337.
 Afimia, monahie 57.
 Afumatul v. Oprea Afumatul.
 Afumați, sat <j. Ilfov> 404.
 Aga, popă, tatăl lui Radul care vinde vie în Tega 336.
 Aghilet v. Anghelief.
 Agrica v. Gherghie al lui Agrica.
 Agripia, sat lg. Țarigrad <Turcia> 406.
 Ahmet Cilibi, dă bani cu împrumut 100.
 Alămănești j. Olt, sat 85; întărit lui Drăgușin post. al doilea care plătise birul pentru megiașii fugiți 269.
 Alba, fiica Fetei din Zorești, vinde vie 222.
 Albea lui Cazan (Albea al lui ~) din Brănești, cu parte în Budurești 60.
 Albeni, sat <j. Gorj> 200, 348.
 Albești v. și Anbești, sat.
 Albești j. Argeș, sat 226, 246, 266, 267; parte întărită jitelniței Stanca, după judecată 180.
 Albul cel bătrîn din Țirșor, martor 309.
 Albul cel bătrîn, rumân din Podbelești 337.
 Albul comis, tatăl lui Necula din Brezoi (menț.) 149.
 Albul din Frîncești, jurător 407.
 Albul din Lăngești v. Albul, log.
 Albul din Olănești, boier jurător la Băbeni 260.
 Albul din Rătești, în pricină cu moștenii din Jupinești 208.
 Albul din Rătivoești v. Albul, log.
 Albul <din Ungureni>, martor 4.
 Albul, fiul lui Albul log., vinde parte cu rumâni în Aninoasa, semnează 97.
 Albul, fiul lui Albul log. din Rătivoești, frate cu Văsiu, vinde delniță cu rumân 302.
 Albul, fiul lui Piscă din Nănișori, vinde parte la Trănșani 32.
 Albul, logofăt din Lăngești, jurător, martor 97, 99, 154, 241, 273; semnează 99.
 Albul, logofăt din Rătivoești, tatăl lui Albul și Vasilie 97, 109, 302; martor 159; semnează 97.
 Albul, martori: în cartea județului din Țirșor 193; pentru Săseni 383; pentru Slănicul de Jos, C.
 Albul, rumâni din: Mușetești 163; ~ din Podbelești 337.
 Albul, sulger, fiul lui Mitrea pitar (menț.) 88.
 Albul, țigan boieresc 407.
 Albul Băcenol, martor 366.
 Albul Băjal vinde vie la Cirlige 334.
 Albul Iarul, țigan 337.
 Albul Meeșăscul din Pîrscov, martor, B.
 Albuți, iuzbașă din Ploiești, vinde parte în Cacleți 336.
 Alde, popă, martor pentru Urlați 106.
 Aldea din Găleșești, vinde cu tot satul, ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364.
 Aldea din: Negovani, martor 349; ~ din Vlădila, martor 38.
 Aldea, fiul lui Balotă, vinde vie la Mircești 282.
 Aldea, tatăl lui Danciul din Curpen 271.
 Aldea, tatăl Pîrvanei care vinde în Ibănești (menț.) 156.
 Aldea Gavril, tatăl lui Jodul, părțile lui la Măstănești (menț.) 323.
 Alecsandru, Alexandru, Alixandru v. Ale-xandru.
 Alecsă, Alecse v. Alexe.
 Alexandra v. Alixandra.
 Alexandru <cel Rău> (Alexandru vodă cel Bătrîn) domn al Țării Românești <1592—1593> 332; fiul lui Bogdan <Lăpușeanu>, cărți de la ~ 320, 363, 405.
 Alexandru <Coconul>, domn al Țării Românești <1623—1627> 54, 355, 382; fiul lui Radu Mihnea 2, 4, 84, 161, 180, 196, 208, 288, 302, 399; cărți de la ~ 184, 208, 288, 299, 417.
 Alexandru Iliăș (Alexandru Iliăș, Alexandru vodă cel Mare Iliăș, Alixandru Iliăș), domn al Țării Românești <1616—1618; 1627—1929> 13, 34, 35, 122, 125, 173, 267, 282; judecire și rumânire în zilele lui 34, 308; cărți de la ~ 10, 16, 41, 42, 66, 136, 184, 208, 211, 214, 272, 320, 370.
 Alexandru <Mircea> (Alecsandru cel Bătrîn, Alexandru cel Bătrîn, Alixandru), domn

al Țării Românești <1568... 1577> 214, 215; fiul lui Mircea <pretendentul> 177, 291, 320; tatăl lui Mihnea <Turcitul> 212; donator la m-rea Viforita 66; taie pe Ghiorma banul 47; cărți de la ~ 105, 177, 291, 320, 363.

Alexe, Alecsă, Alecse:
— Alecsă din Orbești, martor 410.
— Alecse, jupan din Samara, martor 131.

Alexi, fiul lui Gheorghie, vinde ocină la Murguești 355.

Alexi, fiul lui Moise, martor, semnează 225.

Alexe al lui Grecu din Ciumești, întărit cu delnițe și rumâni în Izvorani 281.

Alexeni, sat (j. Gorj), ocine întărite lui Dabela 271.

Ali Beiu Turcul (Aali ~) cumpără parte cu vie în Mircești 336.

Alimaneț v. Stan al Aniței.

Alivera, fiica lui Radul post. din Balomirești, nora lui Oancea log., vinde parte cu rumâni în Mușetești 163.

Alixandra, jupineasa lui Sava, dăruită la nuntă cu parte în Boldești 104.

Amărăști, sat (j. Romanați; azi j. Dolj), A. Ambești v. Anbești, sat.

Amlașul și Făgărașul (Almașu), în titulatura domnului 253, 320, 336, 337.

... an, fiul lui Neagu Cinpoitoriu din Bărbuleț, martor 240.

Ana, jupaniță, fiica Mariei Floreasca, dăruiește moșii la Fintinele și Vernești, cu rumâni și țigani m-rii Strâmbul (menț.) 198.

Ana, mama lui Gherghie cu parte în Cindești (menț.) 336.

Ana, martoră 91.

Ana, preoteasă, martoră la diata Gurbanei 229.

Anania (Anania) din Săbiceău, frate cu Nan și popa Topcia 120; nepotul lui Cornea, întărit peste parte în Cindești 182, 235; martor pentru Cindești 120.

Anbești (Ambești), sat (Albești, c. Afumați, j. Ilfov) 228, 231.

Anca din: Grivi, martoră 271; ~ Scăiani, nepoata lui Oprea, vinde vie 351.

Anca, fiica lui Eftemie f. mare pitar, soră cu Dima post., Neacsă ș.a., dăruiește parte din Ūlița de la Rîmnic cu rumâni, lui Firvul log., 23.

Anca, fiica lui Ivan sulger, soră cu Stana și Erina, stăpînă în Băleni 161, 382.

Anca, jupaniță din Rogojel, fiica lui Lupul pah. din Jirov, soția lui Oprea post., vinde în Sărdănești, pricină 113, 305.

Anca, jupaniță, soția lui Mihăilă post. din Văleni, împarte avere cu nora ei, Grăjdana 203.

Anca, mama Dobrei, soacra lui Bunea, vine din Țara Ungurească, în pricină pentru Star Chiojd (menț.) 312, 351.

Anca, mama lui Tudor, vinde țigancă 12.

Anca, țiganci 282, 364, 408.

Ancul din Stănișlăvești, martor 304.

Andoca, vâraf, pleacă în Moldova, bucatele lui trec în sama domnească 178.

Andreca din Căpreni, martor 101.

Andrei clucer v. Andrei Rudeanul.

Andrei, dascăl, scrie zăpis 93.

Andrei din Băbeni, tatăl lui Goran 389.

Andrei (Andrieu, Andreu), județ, martor 102, 103; probabil același: ~ din Pitești, martor 319, 401, 413; semnează 401.

Andrieu, postelnic din Tîrgu Jiu, martor 297.

Andrieu, scrie zăpis 179.

Andrei, spătar, fiul agăi Neagu 21; schimbă parte cu rumâni din Șcheii de la Potoc, pentru Hulubești 282.

Andrei vinde în Morunglav ș.a. (menț.) 417.

Andrei, vornic, ia parte la marea adunare a țării 406; martor pentru Mușceleni 397; semnează 406.

Andrei Rudeanul (Andreu), sulger, apoi clucer, fiul lui Vlad log., frate cu Radu și Vlad 152, 153, 215, 227, 245, 316, 335; stăpin în Mihăești 389; în pricină pentru Futeștii de pe Mostiște și Nămăești 152, 215, 316; martor 2, 23, 169, 227; semnează: clucer al doilea 316; spătar 153.

Andreica, fiul lui Nica din Curpen, aldămașar 271.

Andreica, popă, vinde parte în Grădiștea de Jos 359.

Andronic, duhovnic de la m-rea Neamț, traduce act slovenesc (sec. al XVIII-lea) 336.

Andronic din Albeni, soțul Margăi, tatăl Marei, vinde părți cu vii și rumâni la Prigoria, Drăgoești și Greci pentru plata datorilor 200; jurător 348.

Andronic, vâtaf, martor pentru Șerbănești semnează 188.

Andronle, vâtaf din Boteni, martor pentru Golești 15.

Andronic, vâtaf din Dingești, frate cu Pătru 79.

Anghel, armaș din Glodeni, martor 429.

Anghel din: Argeș, martor 413; ~ din Mihăești, fiul lui Paisie călugăr, vinde țigani 407.

Anghel, jurător 291.

Anghel (Anghil), martori pentru: Muereasca 283; ~ pentru Săseni 383; ~ pentru Vernești 284.

Anghel (Anghelu), popi: frate cu Lazar 238; martor pentru București 50; scrie act domnesc 320.

Anghel, tatăl lui Firvul și Mareș, martori pentru Muereasca 283.

Anghel, tatăl lui Vlad din Iaroslăvești 72 (menț.), 411.

Anghel, rumâni din: Cocorăști 54; ~ din Fometești 245.

Anghel al lui Petrică din Cîrlige, vinde parte, împreună cu alții, pentru achitarea mierei împărătești 334.

- Anghelache, portar, dăruit de Mihai Viteazul cu ocine și rumâni la Glina pentru slujbă dreaptă 287.
- Anghelachi Dumitriu, iuzbașă, martor pentru Urlați 106.
- Anghelof (Aghilet, Anghilet), negustor din Argeș, jurător pentru Mușetești 226, 246, 267; martor, semnează 401; semnează grecește 246.
- Anghelina, sora Neacșăi, nepoata lui Hodea, vinde parte în Băleni 86.
- Anghelina, soția lui Cristea iuzbașă, stăpînă în Curătești de Sus 299.
- Anghelina, țigancă 282.
- Anghil v. Anghel.
- Anghilet v. Anghelof.
- Aninoasa sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 13, 135; rumâni cu delnițe întăriți lui Tudoran sulger 97.
- Antonie din: Negoesti, martor 104; ~ din Păușești, în pricină de hotar 378; martor pentru Văleni 125.
- Antonie, ginerele lui Necula din Cornățel, martor 225.
- Antonie, jupan <vlătorul domn Antonie din Popești>, cumpără vie la Negovani 349.
- Apostol, martor, semnează grecește 21.
- Apostol (Apostolă), popi: din Corbi, martor 74, scrie zapis 263; scrie zapis 216; tatăl lui Mihaie, martor pentru Șirina 124.
- Apostola, jupîneasa lui Radul portar din Rîmnic, dăruiește loc de casă cu pivniță, m-rii Govora 53.
- Apostolache (Apostolachi, Postolachi), comis, stăpîn 293; cumpără (în Glodeni 117 și Măstănești 323).
- Arabia, în titulatură patriarhului Ierusalimului 254, 342.
- Arbănaș din Chiojdeni, chezaș la vânzare 293; martor 117.
- Arbănaș, vinde ocină la Glodeni 117.
- Arca, fiul lui Radul Arcoae din Crasna, martor 399.
- Arcoae, Arcoe v. Radul Arcoae și Stanciul al lui Arcoe.
- Arcuție v. Neagoe al Arcuții și Neagoe al lui Arcuție 399.
- Argeș, județ, sate din ~ 31, 163, 180, 267, 294, 295, 364, 376; birul județului 376.
- Argeș (Uspenia), mre <în or. Curtea de Argeș> 223; stăpînă 16; egumen: Gri-gore 246, 267.
- Argeș (Argiș Argiși), oraș <Curtea de ~> 226, 246, 267, 401; roți de moară întărite lui Vucina mare pah., 413. județul 246, 267; logofăt 364; vornic 226, 246.
- Argeș, riu, sat pe ~ 13; vaduri de moară 294, 364, E.
- Argetoaia v. Hărgetoaia, sat.
- Ariciul v. Stan Ariciul.
- Arici, tatăl lui Dragomir rumân din Studenița 41.
- Armeanca, preteasă din Tîrgoviște, mama lui Dumitru gramatic și a lui Mihalco, familie (menț.) 63.
- Armega, jurător 284, 291.
- Armega, martori pentru: Stănulești 26.
- Arnofa (Sf. Arh. Mihail), m-re <j. Vilcea>, cumpără parte cu rumâni în Bogdănești 335; egumen: Vasilie 335.
- Arsenie din: Pitești, frate cu Pană post., întărit cu delnițe și rumâni în Izvorani 281; ~ din Zorești (menț.) 344.
- Arsenil (Arsenie) clucer din Vlădeni, apoi paharnic; <frate cu Lăudat comis>; ispravnic la jurămint 54; martor 12, 97, 241.
- Arsenie, ieromonah, martor, semnează 353.
- Arsenie, postelnic din Pitești, martor 319; fratele lui Pană iuzbașă, martor la Esciori, E.
- Arși, sat <Arsurile, j. Dimbovița> 76, 87.
- Asan bașa (Hasan pașa) vinde moară, semnează turcește 401.
- Aslan, vornic, f. mare vornic, tatăl lui Petre sulger (menț.) 171, 203, 242, 302, 326, 337; martor 24.
- Atanasie, egumen al m-rii Sf. Troiță din București (menț.) 16.
- Atanasie, popă, tatăl lui Ianachi popă la Tîrgoviște 327.
- Athos (Athon), munte <Grecia>, mănăstiri:
Ivir (Iver, Uspenia) metohul său: m-rea Radu Vodă (Sf. Troiță), ocină în Glina, cu baltă și vecini, întărite de Matei Basarab 287.
Dohiarul, 412; metohul său: m-rea Slobozia lui Enache 7, 374.
Sloboz (Xenoh, Sf. Gheorghe) sate, bălți, scutiri de bir ș.a. întărite de Matei Basarab 320; ctitori 320.
- Averchie, monah la m-rea Ciolan 336.
- Avram (Avramă) din: Cerneți, martor 391; ~ din Vaidei, se rumânește cu ocina 68.
- Avram, logofăt din Brîncoveni, martor 169.
- Avram, logofăt din Vlădueni, martor 278.
- Avram, logofăt, tatăl lui Nica, schimbă parte din Cepturi pentru parte în Budurești (menț) 262.
- Avram, martor pentru Mătești 344.
- Avram, moșteni din: Jupinești 208; ~ din Răsiți, rumănit 34.
- Avram, postelnic (menț.); fiul lui Borcea log. din Bucșani, tatăl lui Lupașco (Lupul) 204, 282; ctitor la m-rea Gruiu 202.
- Avram, rumân mănăstiresc, din Ninășești, 152.
- Avram scrie zapis 187.
- Avram, țigan 174.
- Avrăpoae v. Stanca Avrăpoae.

B

- B. . . , clucer din Dilga, în divan 398.
- Baba, sat <Babele, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 42, 371.

- Babele, m-re, stăpînă peste un rumân 304.
 Baciul din Nucet, martor 85.
 Baciul, fiul lui Stan din Călinești, vinde vie 189.
 Bade din Bucșani v. Bade post.
 Bade din Fălcoi v. Bade log.
 Bade din: Sulsănești, martor 18; ~ din Zorești, martor 90.
 Bade, logofăt din Fălcoi, scrie zăpis 372.
 Bade, postelnic din Bucșani, martor 192.
 Badea din Argeș v. Badea log.
 Badea din Comani v. Badea pah.
 Badea din Sintești v. Badea log.
 Badea din: Brătiani, jurător pentru Mușetești 226, 246, 267; ~ din Dedulești, martor pentru Mătești 329; ~ din Dobrogea, hotărnicie la Găleşti 139; ~ din Găleşti, megiaș, vinde cu tot satul ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364; ~ din Grădiște, tatăl lui Drăghici vătaf (menț.) 188; ~ din Moșoia, martor 3; ~ din Răsipiți, cneaz rumânit 34; ~ din Roșia, tatăl lui Lupul (menț.) 408; ~ din Vernești, martor 344; ~ din Vilturești, aldămășar la Bătiești 49; ~ din Zorești, martor pentru Vernești 98.
 Badea, fiul Darăi, partea lui din Preajva (menț.) 175.
 Badea, fiul lui Barbul post. din Grădiște și al jupanitei Sima, vinde țigani 197.
 Badea, fiul lui Radul post. și al jupanitei Păuna, frate cu Pătru și Preda, vinde parte cu vie la Secărești 302.
 Badea, frate cu Stanciul, rumân boieresc 180.
 Badea, frate cu Turturea, oprit să aibă amestec după moartea fratelui său, în ocina acestuia din Sufleni 134.
 Badea, fustaș din Țătuțești, jurător 59.
 Badea, judec din Brătășani, închină, cu ceilalți părtași, funie de loc la m-re Brincoveni 81.
 Badea, logofăt din Argeș, tatăl lui Radul, Preda și Stanciul, vinde moară 401, și satul Brădășești cu rumânii 364; jurător pentru Mușetești 267.
 Badea, logofăt din Sintești, scrie zăpis 428.
 Badea, logofăt, tatăl lui Radul martor pentru m-re Cozia (menț.) 79.
 Badea (Bade), martori pentru: Băjești și Ciulinița 73, 261; ~ pentru Muereasca 283; ~ pentru Pitești 118; ~ pentru Poenărei 74; ~ pentru Stroești 206.
 Badea, paharnic din Comani, fiul jup. Călina, pricină cu niște popi, pentru a-i rumâni 85; jurător 270; martor 92, 243, 278.
 Badea, paharnic, fiul lui Tudoran sulger, frate cu Iane pah. și Badea, în diata tatălui său 241.
 Badea, postelnic din Jideni, martor 197.
 Badea, postelnic din Tîrgoviște, vinde rumân la Podbelești 337.
 Badea, postelnic, fiul lui Radul fost clucer din Băleni, vinde părți vărului său Ivașco mare vornic 161, 382.
 Badea, postelnic, martor 12.
 Badea, șifar, tatăl lui Bogdan postelnic, martor pentru Șerbănești (menț.) 188.
 Badea, țigan mănăstiresc 290.
 Badea, vornic din Argeș, zălogește două roți de moară la turci pentru o datorie 413; jurător 226, 246; probabil același: în marea adunare a țării 406.
 Badea Cioroiul, partea lui din Schei, întărită lui Vlad Glăvăescul 114.
 Badilă Surdul (Badiul ~), via lui din Grădiștea de Sus, vindută de Vlad diu Copăceni lui Bunea log. (menț.) 285.
 Badiul din: Cîrlige, vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni pentru plata mierei împărătești via lui 334; ~ din Tîrnava, martor pentru Drăgănești 371.
 Badiul, județ din Craiova, martor 396.
 Badiul, tatăl lui Stanciul martor pentru Pisculești (menț.) 256.
 Badul, unchiul lui Negul 379.
 Bahamet v. Stan Bahamet.
 Baia din Cioceani, vinde vie la Loloești 140.
 Baia de Her (Baia), sat (< ~ de Fier, j. Gorj>), parte vindută de Stana și Caplea 396.
 Baico v. Radul al lui Baico.
 Baico din Șăinești, tatăl lui Gaiță și Vlad, martor D.
 Baico din Șăinești, martor D.
 Baico, jupan, martor pentru dealul Urlaților 106.
 Baico, martor pentru Drăghinești 333.
 Baico, rumân boieresc din Dreșești, fiul lui Dobrișan, frate cu Neacșul 88.
 Bala, megiaș din Păhulești, jurător pentru Mihăilești 19, 48.
 Balco, fiul lui Oprina din Vernești 191, răscumpără ocină la Vernești în vremea lui Mihnea Turcitul (menț.) 332.
 Balco, nepotul lui ~ 210.
 Balcul v. Stoica al lui Balcul.
 Balculească, ocină și vie în dealul Verneștilor, ce se chiamă ~ 291.
 Baldovin, tatăl lui Radul din Țigănești (menț.) 31.
 Bale, frate cu Vasile și Neagoe, vinde parte în Șirina 124.
 Bale, tatăl lui Guța (menț.) 56.
 Balea, comis, bunicul lui Pătru log. din Fălcoi, (menț.) 337.
 Balea din: Găleşti, vinde cu tot satul ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubini 294, 364; ~ din Ștefăni, rumân întărit m-rii Babele 304.
 Balea, logofăt din Chiojd, stăpîn peste parte din Star Chiojd în urma unei pricini 312; întărit cu părți, vii, locuri de casă în Chiojd și în Dealul Săsenilor 351.
 Balica, fiul lui Curuiua, vinde ocină în Erghevița 391.

- Balica, paharnic, nepotul lui Drăghici pah. din Breasta, întărit cu satul Belovții după pricină cu Radul banul 107; cumpără satul Lazul și parte din Gabrov cu rumâni, 171; împrumută bani de la Parasco neguțătorul și pierde stăpînirile din Lazul și Gabrov pentru neplata datoriei 326; boier hotarnic, semnează 341.
- *Balomirești, sat <lg. Găiseni, j. Dîmbovița; azi j. Ilfov> 64, 163, 226, 246, 267.
- Balotă din Cindești, martor 93, 179.
- Balotă, tatăl lui Ion și al lui Aldea, vinde vie în dealul Mirceștilor 282.
- Balotești (Băloțesti), sat <Baloteasca, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 64, 208, 268.
- Balș (Balșe, Balși, Balșu), sat <j. Romanăți; azi oraș, j. Olt> 80, 81, 92, 195, 243, 278.
- Ban, socrul lui Ionașco (menț.) 189.
- Bancea, tatăl lui Cîrstea Fghenoae (menț.) 418.
- Banciul, fiul lui Coman din Negovani, vinde vie, casă ș.a. din locul numit Strîmbăteneasca 349.
- Banciul, rumân din Petrești, se răscumpără numai cu capul, în pricină pentru ocină 159.
- Banciul, țigan boieresc 408.
- Banea din Văcărești?, boier hotarnic pentru Găneștii de Jos și Piteștii de Sus 405.
- Banei v. Secul Banei.
- Banul v. Gherghie al Banului și Radul Banului.
- Barați, biserică v. Tîrgoviște.
- Barbul v. Stoica al Barbuloi.
- Barbul v. Stoica Barbul.
- Barbul banul cel bătrîn <Craiovescu>, ctitor la m-rea Xenof 320.
- Barbul banul cel tînăr, ctitor la m-rea Xenof 320.
- Barbul, clucer din Fratoștița, boier tocmelnic 83, jurător 101.
- Barbul, clucer din Poiană, întărit cu satele Scorila și Zlașoma 122, se înfrățeste cu Vucina mare pah. 364; vinde țigancă 408; jurător 348.
- Barbul, clucer, în adunarea de stări care dă carte de dezvinovățire, semnează 406.
- Barbul, cneaz rumânit din Răsipiți 34.
- Barbul din: Bogdănești, rumân mănăstiresc 335; ~ din Cacaletți, frate cu Stoica (menț.) 336; probabil același: Barbu, cu parte în Cacaletți (menț.) 336; ~ din Cărbunești, martor pentru Șoimari 220; ~ din Cîrstienești, martor pentru Poenărei 74, martor pentru Corșori 216, 263, 416, 428, semnează 416; ~ din Cornișani, boier tocmelnic 83, jurător 101; ~ din Dedulești, martor pentru Mătești 329; ~ din Drăgușești, martor 300; ~ din ... erburești, frate cu Pătru, martor 195; ~ din Focșănei, martor 332; ~ din Lindicești, tatăl lui Neagul, bunicul lui Dumitru (menț.) 429; ~ din Mănești v. Barbul, post.; ~ din Pîrscov, nepotul lui Pașadia, martor, B; ~ din Pleșoi, frate cu Pantazi, martor 409; ~ din Poiană v. Barbul, clucer; ~ din Rogojina, martor pentru Prigoria 200; ~ din Săseni, jurător 332.
- Barbul, iuzbașă, jurător 291; martor pentru Vernești 284.
- Barbul, iuzbașă din Bădeni, martor 190, 429.
- Barbul, paharnic, jurător, semnează 160.
- Barbul, paharnic, martor (menț.) 24.
- Barbul, postelnic din Grădiștea, tatăl lui Badea și Pătrașco, soful jup. Sima (menț.?) 197.
- Barbul, postelnic din Mănești, frate cu Ivan, vinde ocină în Dădulești 282; martor 9, 89, 192; semnează 9.
- Barbul, postelnic din Poiană, martor pentru Spinișorul de Sus 34.
- Barbu, postelnic, vinde ocina Zoseanca la Boldești lui Nenciul post (menț.) 104.
- Barbul, rumâni: din Aninoasa, fiul lui Stoian, frate cu Radul și Stoica, vindut lui Tudoran sulger 97; ~ din Fometești, întărit lui Petru și Ghioca neguțători 245; ~ din Lazul (2), 35.
- Barbu, stolnic, martor în diată 241.
- Barbul, tatăl lui Radul rumân din Cocrăști 54.
- Barbul vinde ocină la Dedulești 309.
- Barbul al Gramei, rumân din Lazul 35.
- Barbul al lui Groza din Curpen, martor, aldămășar (Barbul) 271.
- Barbul Tafului, aldămășar 292.
- Barbul Ungureanul, martor pentru Slănicul de Jos, C.
- Barbu Văcărescu, logofăt mare (menț. tîrzie) 335.
- Barbulul din Drăgoeni, vinde Ponorăul lui Mihai Viteazul (menț.) 194.
- Basarab Neagoe v. Neagoe Basarab.
- Basarabă <cel> Tînăr, domn al Țării Românești <1477 - 1482>, 363.
- Baștac v. Neagul Baștac.
- Baștagul din Căpăținești, jurător 332.
- Baște, călăraș, martor pentru București 155.
- Batiște <Veveli> (menț.) 42.
- Batoe din Lipia, martor 387.
- Bașea din Lipia, martor 387.
- Bazăt, topic (sat?) <Buzota, c. Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, partea lui Aldea Gavril de la ~, vindută de fiul lui Joldea, 323.
- *Băbeni, sat <lg. Mătești, j. Buzău> 235.
- Băbeni j. Ialomița, sat 244.
- *Băbeni (Băbenii), sat <probabil lg. Rădila, j. Prahova> 147, 148, 375; Dumitru Găgeanul vinde partea sa din ~ lui Mareș căpitanul din Ploiești 370.
- Băbeni, sat <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 182.

- Băbeni**, sat <Băbeni-Oltețu, j. Vilcea> 92, 243, 278, 389; probabil același: **Băbenii de Bistrița**, iaz 260.
- Băbiciul**, sat <j. Olt> cumpărat de Matei Basarab când era mare agă 34.
- Băbrin**, sat <Brebina, j. Mehedinți> 52.
- Băbuiască**, funie la Slătioare, parte din ~ vîndută de Dumitru Grecul jup. Stamatie 386.
- Băcan** din Buzăești, partea lui în Micșani (menț.) 282.
- Băcan**, unchiaș, martor 366.
- Băcălești**, sat <j. Olt; azi j. Teleorman> al jupanului Dimitrie 353.
- Băcica** din Ghimpeni, martor 304.
- Bădăilă**, tatăl lui Stanciu (menț.) 418.
- Bădeni**, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 190; 429; părți cu vie la ~ vîndute de Mihăilă armaș lui Mihalcea portar și lui Radul Dudescul 336.
- Bădica** <din Ungureni?>, martor pentru Săseni 4.
- Bădica**, fratele lui Stoian, rumân din Gropșani 78.
- Bădică**, partea lui din Bătiești, vîndută de Neaga, lui Stoica log. (menț.) 315.
- Bădicești**, sat <probabil Dedulești c. Mircea Vodă, j. Brăila> loc de moară în vadul ~, întărit fiilor lui Mihalcea portar: Gherghe, Radul, Neagoe și Moisi 336.
- Bădilă** din Tîrnava, jurător pentru Vilceni 42.
- Bădilă**, martor pentru Zălogi 137.
- Bădilă** tatăl Stanei (menț.) 230.
- *Bădinești**, sat <probabil lg. Găiseanca, j. Ilfov> 42.
- Băduleasa**, moșie lângă Știubeele <j. Teleorman; azi sat în c. Putineiu> 186.
- Băilă**, martor pentru Bărbuleț 240.
- Băilești** j. Dolj, sat, Mihai Pribeagul din ~, rumân al lui Matei Basarab, iertat de rumânie, numai capul 24.
- Băifncilă**, martor pentru Poenărei 74.
- Băjal** v. Albul Băjal.
- Băjan** din Cîrlige, vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni pentru plata mierei împărătești 334.
- Băjan**, martor pentru Poenărei 74.
- Băjăști**, sat <lg. Măriuța, J. Ilfov> ocină la ~, vîndută de Micșan lui Radul călărașul 73.
- Băjești**, sat <j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 31, 405.
- Bălan** v. Radul lu ~, Stan al lui Bălan.
- Bălan** din: Fintinele, megiaș, vinde parte din vad de moară 237; ~ din Nego-vani, martor 349.
- Bălan**, tatăl lui Dona rumân din Studenița (menț.) 41.
- Bălaș**, martor (menț.) 24.
- Bălașa**, jupaniță, soția lui Costandin post., stăpînă în Loloiești 140, 142.
- Bălaur** v. Dumitru al lui ~.
- Bălboe** din Novaci (menț.) 299.
- Bălcești**, sat <j. Gorj> 355.
- Bălcești**, sat <j. Vilcea> 157, 406.
- Bălculeasă**, partea ~ la Valea Teancului în Vernești, stăpînită de Oprea mare agă, de m-rea Adîncata ș.a. 284.
- Băleni**, sat <j. Dimbovița> 15, 366; parte din ~ întărită lui Gherghe spătar și Pătru post., care fuseră dăruii de Hriza mare ban 2; parte din ~ vîndută de Anghelina și Neacșa, unchiului lor Hodea 86; parte fără vecini întărită lui Ivașco mare vornic 161, 382.
- Bălin** v. Ștan Bălin.
- Bălin** din: Chinteaști, frate cu Crăciun, martor 195; ~ din Opăriți, vinde moară de apă 336.
- *Bălișoara**, sat <lg. Budișteni, j. Buzău> 336.
- Băloae** v. Vladul Băloae.
- Băloteaști** v. Balotești, saf.
- Bălteni**, sat <probabil j. Gorj> 83, 101.
- *Bălțați**, sat <lg. Călinești, j. Prahova> 275.
- Bălțați**, sat <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 189.
- Bălțațeanca** v. Maria Bălțațeanca.
- Bălțești** j. Sac, sat <azi j. Prahova> 300.
- Băncești**, sat <Bănceasca, j. Buzău> 282, 330.
- Băncilă** din: Bucu Star, vinde ocină împreună cu Stan Pițig 172; ~ din Jupînești, moșnean 208; ~ din Mușetești, rumân 267; ~ din Poenărei, martor 419.
- Băncilă**, martor pentru Bucu 321.
- *Bănești**, sat <probabil Gura Foi, j. Vlașca; azi j. Dimbovița, în or. Găești> 29.
- Bănța**, cneaz rumânit din Răsiți 34.
- Bărăția**, biserică v. Tîrgoviște.
- Bărbat** v. Miclăuș ~ și Mafeiaș Bărbaf.
- Bărbat**, țigan mănăstiresc 363.
- *Bărbărești**, sat <lg. Morunglav, j. Romanți; azi j. Olt> 150.
- Bărbăteiu**, tatăl lui Stanciu (menț.) 222.
- Bărbătești**, sat <j. Argeș> 89, 337.
- *Bărbătești**, sat <lg. Șotînga, j. Dimbovița; în mnc. Tîrgoviște> 100, 123, 149, 192, 247.
- *Bărbătești**, sat <lg. Ungureni, j. Olt> 9.
- Bărbătești**, sat <j. Vilcea> 132.
- Bărbucești** v. Bărbunceaști, sat.
- Bărbulești**, sat <j. Ilfov?> 429.
- Bărbuleț**, sat <j. Dimbovița> Paraschiva vinde partea lui de ocină din ~ popii Sărban, lui Mancea și lui Neagoe 240.
- Bărbunceaști** (Bărbucești), sat <j. Buzău> 4, 332.
- Bărcan** v. Cîrstea lu Bărcan.
- Bărcan**, martor pentru m-rea Strimba 290.
- Bărcan**, tatăl lui Necula și Radul, soțul jupaniței Voica, vinde parte în Vrănești, lui Stoica log. 315.
- Băruță**, rumân din Mușetești, vîndut lui Mitrea fost mare pitar 163.
- Băsărab** Băsăraha, Băsărabă v. Neagoe Basarab.

- Băsărabă <Laiotă>, domn al Țării Românești <1473–1477>, hrisov de la ~ 55.
- Bășceanul v. Radul Bășceanul.
- *Bășinești, sat <lg. Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> vie vindută de Ilina, soția lui Vlad Inimă Rea din ~ lui Danciu 393.
- Bătiești (Batești) j. Mușcel și Pădureț, sat <Vulturești, c. Hîrticești, j. Argeș> 394; ogoare, vii și livezi din ~ cumpărate de Stoica log. de la Stan gramatic ș.a. 219, 315, aldămășari din ~ 219.
- Bățoae, monahie, vinde vie cu ocină în dealul Mirceștilor 282.
- Beanca, sat 420.
- Belcea, vinde vie în dealul Săsenilor 336; probabil același: aldămășar 292.
- Belcești, sat, Zlate vinde parte în ~ 108.
- Belceștii de pe Vede, j. Olt, sat, partea popei Stan din ~ 380.
- Belcin, sat <j. Dolj> 364.
- Belciu din: Păhulești, megiaș, jurător pentru Mihăilești 19, 48; ~ din Săseni, jurător 332.
- Belciugatul, sat <Belciugatele, j. Ilfov> 388.
- Beleiu din Șipot, martor 101.
- Beleți (Beleți, Belți) sat j. Mușcel și Pădureț, <azi j. Argeș> 31, 159, 279; părți și vii din ~ stăpînite de popa Ivan ș.a. 165.
- Belcal v. Marin ~ și Oprea Belcal.
- Belotești, sat <Bălotești, j. Mehedinți> rumâni din ~ împărțiți cu m-reă Govora 296.
- *Belovții j. Mehedinți, sat <probabil Albu-lești>, dat lui Drăghici pah. la înfrățirea cu Mihăilă post., cotropit de Radu armașul, pricină între boieri pentru ~, întărit cu rumâni, după judecată, lui Balica pah. 107.
- Bena, piriu? <afluent al Buzăului>, loc de casă pe malul ~ 351.
- Bengești, sat <j. Gorj> 79.
- Bercea din Topoloveni, martor 158.
- *Berce<ni>, sat <j. Argeș> 394.
- Bercescul v. Dumitru Bercescul.
- Bercești, sat, părți cumpărate de Hrizea mare ban al Craiovei 64.
- *Berciugov, sat <lg. Sohatu, j. Ilfov> partea Stanei, soția banului Drăgușin, vindută de Stroe din Cislău și de Dragul; Pătrașco vâtaf stăpin în (menț. ulterioară) 192.
- Berendești, v. Berindești, sat.
- Berevoești (Berévoiaști), sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 97, 154, 241.
- Berivoe (Berivoi) din Brănești, cu parte 83; înfrățeste pe Miloș 101.
- Berivoe, tatăl lui Dumitru rumân din Sărdănești (menț.) 113.
- *Berilești, sat <lg. Bucu, j. Ialomița> 172, 321, 390.
- *Berilești, sat <lg. Netezești, j. Ilfov> 163, 404.
- Berindești (Berendești), sat <j. Argeș> Oprea log. din ~ 226, 246, 267.
- Bețiul v. Manea Bețiul.
- Bibart, salcia lui ~ 271.
- Bibești, sat <j. Gorj> 83, 101; Udrea post. din ~ 113, 200.
- Bican din Grivi, tatăl lui Stănilă (menț.) 271.
- Bicul, rumân din Groșani 78.
- Bidiviul v. Stăniia al Bidiviului și Stănii al lui Bidiviul.
- Bieta v. Radul al Biefei.
- Bijga (Bijgăv), partea lui cu vii din Mircești, cumpărată de Ali Beiu Turcu, întărită lui Radul post. al doilea 336.
- Bilcirești, sat <probabil Bilcurești, j. Dimbovița>, Serban log. din ~ 15, 80, 181, 244.
- *Bircești j. Romanați, sat <azi j. Olt>, rumâni din ~ se răscumpără 195.
- Bircii, sat <prob. o. Scornicești, j. Olt> martor din ~ 130.
- Biserica domnească v. București, oraș.
- Biserica lui Ghiorma banul v. București, oraș.
- Bistreanul (Bistrinul), logofăt din Goești, boier tocmelnic 83, jurător 101.
- Bistrița (Bistrița, Uspenia), m-re <j. Vilcea> 283; dăruită de domn cu satul Vaideei, pricină cu m-reă Tismana 115; ia jurători pentru un iaz la Băbeni 260; egumen 57, 80, 81, 238, 283; ierodiacon de la ~ 77; pecete 57.
- Bistrița, riu <j. Vilcea> 75, 260.
- Bistrișelul, baltă <j. Dolj>, întărită m-rii Tismana 115.
- Bistrul, fiul lui Dajul, rumân în Murgești 355.
- Bıldănești, sat <probabil Bıldana, c. Tărtășești, j. Ilfov> 59.
- Bira, cneaz din Jigoreni, fiul lui Drăgan, se vinde rumân cu ocina lui Gherghe vist. 56; probabil același, frate cu Gota 56.
- Bira, rumân din Fometești, întărit unor neguțători 245.
- Bira, țigan lăutar 244.
- Birca, sat <j. Dolj> 265.
- Bircă, socrul lui Radul din Budeni (menț.) 365.
- *Bîrluiu, sat <lg. Bărăști, j. Romanați; azi j. Olt>, Pătru și Prodan își vind părțile din ~ lui Pătru din Morunglav 417.
- Birsan din: Chiojd, martor 351; ~ din Mirșa, jurător 42.
- Birseni, sat <poate Birsanul, ocină la Vernești>, Micul din ~ martor pentru Săinești <j. Buzău>, D.
- *Birsești, sat <or. Urziceni> partea lui Dragul post., vindută de nepoții lui, Nan post. și Hrizan 247.
- Birsești, sat <c. Mihăești, j. Vilcea> 67, 163, 270, 283, 389, 407, 409, 417.

- Birza de Jos** j. Romanai, sat <azi j. Olt>, partea lui Sfeia din ~, vindută de fiul său Crăciun 278.
- Birzești**, sat <j. Ilfov; azi în mnc. București> 267; Dragomir dorobanțul și Marica vind vie la ~ 244.
- Birzeu** din Tincăbești, megiaș jurător 314.
- Bitlana**, top. la Zlășoma 122.
- Bițcoveni**, sat <Bișcoveni?, j. Vlașca; azi j. Teleorman>, 420.
- Bizdina**, sat <j. Dolj>, Dima clucer din ~ 171.
- Blagodescul** v. Iane Blagodescul, post.
- *Blagodești**, sat <lg. Lunca, j. Ialomița> 369.
- Blatnița**, topic <probabil la Măceșul de Jos, j. Dolj> 296.
- Blăjoi** de Sus (Blajoi ~ Bléjoi de ~, Bléjoi de Jos) j. Prahova, sat <azi în mnc. Ploiești> 308, 337; parte din ~ dată în schimb de Radul al doilea post. m-rii Mislea pentru parte în Pătirlage 168.
- Blotori**, sat <probabil Belitori, j. Teleorman; azi satul Troianul> 19, 48.
- Boari**, sat <Bohari, j. Argeș; azi Mălureni> (menț. ult.) E; Mitrea stolnic din ~ 15, 23.
- Boandăr**, v. Tudor Boandăr, log.
- Boarfeșul** v. Virtopul Boarfeșului.
- Boba**, mătușa lui Vasilie monahul, cumpără vie în Cindești (menț.) 336.
- Bobe Hoța** din Puzezeni, tatăl lui Mihalo (menț.) 390.
- Bobea** din Morșești, martor 108.
- Bobesti**, sat <mnc. București> 244, 405.
- Bobocii**, sat cu rumâni, întărit m-rii Mărgineni 177.
- Bobolea**, rumân din Lichirești 227.
- Bobotează** v. Danciu Bobofează.
- Bodea**, popă, martor 106.
- Bodea**, țigan boieresc 407.
- Boga**, negustor din Tirgșor, martor 309.
- Boga**, rumân din Curățeștii de Sus 299.
- Bogați**, sat <j. Dimbovița; azi j. Argeș> 165.
- Bogătești** j. Mușcel și Pădureț, sat <j. Mușcel; azi Fintina, c. Valea Mare Pravăț, or. Cimpulung>, popă 135, 251, 279, 301.
- Bogdan** din: Lipia, martor 387; ~ din Muereasca, se vinde rumân 283, 286; ~ din Rugi, martor 271; ~ din Zetreni, tatăl lui Stanciul (menț.) 57.
- Bogdan**, fiul Șupitului din Maxeni, vinde în Cacleții din Vale 336.
- Bogdan** iuzbașă, oprit să ia dijma domnească 340.
- Bogdan**, postelnic, fiul lui Badea șifar, martor 188.
- Bogdan**, rumân din Podbelești 337.
- Bogdan**, țigani 9, 89.
- Bogdan Lăpușeanu** (Bogdan Vodă), domn al Moldovei <1568–1572>, tatăl lui Alexandru cel Rău 320, 363, 405.
- Bogdănești** j. Vilcea, sat, jumătate din ~ cu rumânii, vindut m-rii Govora de: Preda, Tudosie și Staico postelnic, fii lui Staico pah. 335.
- Boghean** v. Nan Boghean.
- Boica** din Băbeni, boier hotarnic pentru Cernătești și Bucov 147, 148; martor 370; probabil același: „Boica șătraru”, moară chemată a lui ~, în descriere de hotar la Bucov 147, 148.
- Boicul** din Răsturnați, martor 239.
- Boișoară**, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 232; Ivașco logofăt din ~ 79.
- Bojorani**, Bojoréni, Bojurani v. Bujorani, sat.
- Bolbosea** (Bolbose) din Berevoiești, tatăl lui Nan log. (menț.) 154, martor, semnează 97.
- Bold** v. Stoica Bold.
- Boldea** v. Dealul lui Boldea.
- Boldeasca** v. Maria Boldeasca.
- Boldești**, sat <j. Săcuieni; azi ~ Grădiștea j. Prahova> 168, D; ocina Zoseanca din ~, dăruită de Nenciul vornic finului său Sava 104; parte cu rumâni, a jup. Maria Boldeasca, întărită lui Stan log., ș.a. 158.
- Bolea** v. Mușaf al Bolei.
- *Boleasca**, sat <lg. Pasărea, j. Ilfov> 15.
- Bolefu** din Șipot, martor 101.
- Bolovan** din Titești, întărit la Cocoli 46; martor 232.
- Bonciul** v. Stan Bonciul.
- Bone** din Măcineni, martor pentru Șai-nești, D.
- Bora**, sat <j. Ialomița> 261.
- Borancea** v. Stoica Borancea.
- Borâscul**, sat <j. Gorj> 280.
- Borcea**, Borceie din Bucșani v. Borcea log.
- Borcea** din Topoloveni, v. Borcea log.
- Borcea**, logofăt din Bucșani, tatăl lui Avram post., bunicul lui Lupul 204, 282; ctitor al m-rii Gruiu, o miluiește cu vie la Loloști (menț.) 202, 282.
- Borcea**, logofăt din Crețulești, martor 163.
- Borcea**, logofăt din Petrești, în pricină cu moștenii din Jupinești 208.
- Borcea**, logofăt din Topoloveni, martor 244.
- Borcea**, popă, clisiarh la Biserica Domnească din București, dă știre domnului despre împresurarea ocinei orașului de către Sava din Văcărești 377; ia jurământ 406; martor 217, 244.
- Borcea**, vornic, cumpără ocină în Stroești 206.
- Bordea** v. Dumitru Bordea.
- Borlești**, sat <j. Argeș> 139, 294.
- Borzea** din Nișcoveni, jurător 332.
- Boteanu** v. Stoica Boteanu.
- Boteanul** v. Nedelco Boteanul.
- Boteni**, sat <j. Dimbovița>, Andronie vătaf din ~ 15.
- Boteni**, sat <Naipu, j. Vlașca, azi j. Ilfov> 76.
- Botoe** v. Radul al lui Botoe.

- Boțocanu v. Frășinefu lu Boțocanu.
 Boul v. Manea Boulul.
 Bradul (Sf. Dimitrie), m-re j. Sac <c. Tisău, j. Buzău>, scutită de dări 352.
 Braica, moșnean rumănit din Jigoreni, (menț.) 56.
 Bran v. Ivan al lui Bran.
 Bran, popă din București. martor 188, 242; semnează 242.
 Bran, popă, martor la diata lui Cristian din Zătreni, semnează <?> 57.
 Bran, rumân boieresc din Pleașov, mutat la Laiov, revine în satul lui 302.
 Bran, tatăl lui Stanciu, vinde moșie în Nămuiești și eliberează un rumân, fără ocină 251.
 Braneș, sat <j. Romanai; azi j. Olt> 278.
 Brașov, oraș, boier din Țara Românească dator la sudetul ~ 282.
 Bratea, partea lui la Ibănești (menț.) 156.
 Bratosin, tatăl lui Ivan (menț.) 56.
 Bratovici v. Sfroia Bratovici.
 Bratul, comis, f. mare comis din Uești, socrul lui Mitrea pitar 88; martor, jurător 267, 25; probabil același: judecă împărțirea averii rămase de la Cernica vorn. 20.
 Bratul cumpără moșie de la Radu Moncescu 366.
 Bratul din: Cîndești, martor 93; ~ din Cocani, martor 130; din Vlădila, genele lui Aldea, martor 38.
 Bratul, fiul lui Neagoe post. din Corșori, se înfrățeste cu fratele său Pătru 223.
 Bratul, gramatic, scrie zapis 23, 175, 238; semnează 175.
 Bratul, moștean din Jupînești 208.
 Bratul, tatăl lui Șerban, vinde moșie în Nămuiești, eliberează rumân numai cu capul 251.
 Brădărești, j. Argeș, sat <Brătărești> cu rumâni, întărit lui Vucina mare pah. și jupaniței sale, Neaga 364.
 Brădițeanul v. Stan Brădițeanul.
 Brăești, sat <probabil j. Buzău>, Mihalcea pitar cumpără jumătate din ~ de la megiași 336.
 Brăllă, rumân din Muereasca 283, 286.
 Brănești, sat <j. Dolj; azi j. Gorj> 34, 113; părțile lui Miloș log. și Berivoie 83; înfrățire 101; rumâni fugiți din ~ 306.
 *Brănești, sat <lg. Dărmănești, j. Prahova; azi j. Dîmbovița> popă 141.
 *Brănești j. Sac, sat <lg. Jugureni; azi j. Prahova> sătenii din ~ cu ocini la Budurești 60.
 Brănilă, rumâni din Muereasca 276, 283, 286.
 Brănilă, martor pentru Muereasca 283.
 Brăniștari, saț <j. Vlcea; azi j. Ilfov> 385.
 Brăsnia, sat <Breznita — Motru, j. Mehedinți> 360.
 *Brătășani, sat <Șopîrlita, j. Olt>, parte închinată la m-re Brîncoveni de Badaș, Danciul, judeci 81.
- Brătești, sat <j. Dîmbovița; azi j. Prahova> 2.
 Brătian, logofăt, martor, semnează <?> 188.
 Brătiani j. Argeș, sat <azi Brăduleșul> 31, 226, 246, 267, 419; logofeți din ~ 21, 188, 217, 244; Brătienii de Sus 163.
 Brătiești, sat <j. Prahova> 169.
 Brătîllă, cneaz rumănit din Risipiți 34.
 Brătulești, sat <probabil j. Ilfov> 337.
 *Brătulești, sat <j. Rîmniceu Sărat; azi probabil j. Buzău> 88.
 Brăzogîrla, gîrlă la Bistrițelul <j. Dolj> 115.
 Breh <j. Prahova, > sat, ocină a m-rii Mislea, cu gorștină 421.
 Breasta, sat <j. Dolj> 107, 171, 341.
 Bresnița, sat <Breznita — Ocol, j. Mehedinți> al m-rii Tismana, sătenii din ~ fugiți peste Dunăre de „bogate nevoi“ 116.
 Brezica v. Oprea Brezica.
 Brézoa (Brezoe), sat <j. Ilfov> 59, 149, 268.
 Brézoil (Brézoa, Brézoia), sat <j. Vlcea> din gura Lotrului, parte din ~ dăruită m-rii Cozia de Maria și Stana 77.
 Brie vinde delniță la Izvorani 281.
 Brînceni (Brînceani), sat <j. Teleorman> 19, 48.
 Brîncoveanul, Brîncoveanu, v. Preda Brîncoveanul.
 Brîncoveni, (Uspenia), m-re <j. Romanai; azi j. Olt> dăruită cu părți în Robănești și Schișor de Rafail călugărul și Leul 80; funie de moșie închinată ~ de judecii din Brătășani 81.
 Brîncoveni, sat domnesc <j. Romanai; azi j. Olt> 16, 23, 81, 92, 169, 270, 278, 283; loc de popas al lui Matei Basarab 355; judecată în fața domnului și a marelui divan la ~ 84, 107, 115; țigănia domnească de la ~ 43; popă 339; acte scrise la ~ 80, 82—85.
 Brîndușa, jupaniță, sora lui Lupul pah. din Jirov, pricină 305.
 Broscari, sat <j. Mehedinți> 345.
 *Bucina, sat <lg. Jidoștița, j. Mehedinți> al m-rii Tismana; sătenii din ~ fugiți peste Dunăre de „bogate nevoi“ 116.
 Buciumaș din Pulaș vinde parte 156.
 Buciumeanul v. Ivan Buciumeanul.
 Buciumeni, sat <or. Buftea, j. Ilfov> 163.
 Bucov, sat <j. Săcuieni; azi în mnc. Ploiești> 71, 105, 331, 337, 351; în hotar cu Cernătești 148; Dumitrașco fost clucer al doilea, stăpin la ~ 147.
 Bucovăț, m-re <Bucovăț, mnc. Craiova> cu parte în Lacul Tomei, pricină 341.
 *Bucoveș, sat <probabil j. Mehedinți; lg. mnc. Tr. Severin> ocina m-rii Topolnița la ~ 82.
 Bucoviel, pîriu, afluent al Teleajenului <j. Prahova> 147, 148.

- Bucșani, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 9, 192, 202, 204, 282, 371.
- Bucșănești, sat <Bucșenești, j. Argeș> 246.
- Bucșe din București, martor 350.
- Bucșe, megiaș din Tărtășești, jurător 59.
- Bucu (Bucul Bătrîn, Bucu Star), sat j. Ialomița 256, 284, 390; părți din ~ cumpărate de Oprea mare agă de la Stan Pițig și Băncilă 172, de la Radu Robul cu fiul său 321.
- *Buculești, sat <j. Rîmnicu Sărat>, vie întărită lui Mustață din Bălțați 189.
- Bucur v. Lazul Bucur.
- Bucur, rumân din Mușești, vindut lui Mîtreă f. mare pitar 163.
- Bucureșteanul, Bucureștenul, Bucureștia-nul v. Dedul Bucureșteanul.
- București, oraș, oraș domnesc, cetate de scaun 127, 350, 394, 426; orașenii din ~ întăriți peste ocini, vii, livezi, după pricină cu Sava, fiul lui Negre din Văcărești, restabilirea vechilor hotare ale ~ 377; Tîrgul de Sus 50; dealul orașului 377; 242. curtea domnească 298; loc domnesc în ocina 377; mori domnești 288; mahala 242; baie 288; case, locuri de case 91, 173, 222, 288, 298; puț 91; locuri de prăvălii 395; pivnițe 155, 298; negustori 91, 222; cantaragiu 237; cizmar 91; cojocar 155; croitori 33, 298; luminărar 395; pimnicer 91; săpunar 166; șelari 298; județul și pîrgarii 288; portar 244; sulger, vornic 288; biserici și m-ri: Biserica Domnească, jurămint făcut în ~ 406. Biserica Ghilormei banul, metoh la Pogoniana 47. Biserica Grecilor, popă 155; Biserica Popii lui Plăcintă, în tîrgul de sus 50; Mihail Vodă (Sf. Nicolae), m-re, în pricină pentru sate și loc 47, 234, 267; egumen 47, 234, 267. Mitropolia din ~ 20, 25, E; Sf. Ioan, m-re, prăvălie în tîrgul de sus, popă 50; Radu Vodă (Sf. Troiță), m-re din ~ din jos de ~ 16, 287-289, sate și ocini 13, 214, 289, 357; mori în ~ 288; vii în ~ 287, 377; rumâni 423; scutiri 288; pricini 258, E; egumen 16, 307; popi 33, 91, 188, 377; clisiarh 244; diac 75; spudei 243; Școala domnească 201; dascăl slovenesc la ~ 201, 244; acte domnești scrise în ~ : passim; carte a mitropolitului 71 și cu boierii 20, 128; carte a marelui ban scrisă în ~ 58; cărți de mărturie și judecată 48, 212, 280; acte particulare scrise în ~ 17, 18, 28, 49, 50, 91, 153, 161, 181, 182, 202, 203, 213, 218, 225, 283, 290, 294, 298, 331, 335, 353, 398, 409.
- *București *(Budurești), sat <probabil lg. Fintinele, j. Săcuieni; azi j. Prahova> sătenii din ~ își aleg ocinele din ~ cumpărate de la Ilie vornic, Rusea și Ilina, jupinese 60.
- Buda v. Stancil Budעי.
- Buda vinde jumătate din satul Cărătești de Sus 299.
- Budeasa, sat 350.
- Budeni (Budeni), sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 350, 359, 365.
- Budești, sat <j. R. Sărat; azi j. Vrancea> 137.
- Budurești, sat, parte dată în schimb de Toader ș.a. lui Avram log. pentru parte din Cepturi 262.
- Buești, sat <j. Ialomița> 130, 412.
- Bugea din Cîrlige vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni, pentru plata mieri împărătești 334.
- Bughiani, sat <Movila Banului, j. Buzău> hotar 336.
- Buia, rumân din Studenița 41.
- Buica din Bîrzești, martor 244.
- Buica din Șerbănești, fiuca lui Giura cel mare, mama Cherăi, soacra popei Iana-che din Morunglav, stăpînă, dă zestre 132, 133, 150.
- Buică (Buecă), fata lui Radul Răchie, vinde partea sa cu vie lui Sima al doilea logofăt <lg. Păușești> 400.
- Bujorani (Bojorani, Bojoreni, Bojorani) sat <Bujoreni, j. Vîlcea> 72, 77, 79, 213, 218, 283, 378, 403, 411.
- Bulăiaș, iuzbașă din Gherghița, martor 314.
- Bulborea vinde vie în dealul Brăneștilor, lui Stoica log. 315.
- Bulbosii din Berevoiești, martor 241.
- *Bulboceni (Bulbucini), sat <probabil lg. Cornățelu, j. Dimbovița> 76.
- Buliga, agă, stăpîn în Meriș (menț.) 410.
- Buliga, căpitan, cumpără parte în Erghevița 391.
- Buluroiul v. Dumitrașco Buluroiul.
- Bumbuești, sat <j. Argeș; azi j. Vîlcea> 46, 232.
- Bunea v. Gherghe al lui Bunea.
- Bunea din: Beanca, martor 420; ~ Fintinele, cu parte în Cepturi 262; ~ din Tătărăi, tatăl lui Tuader uncheașul (menț.) 209.
- Bunea log. v. Bunea Vilcul log.
- Bunea, martor pentru Cîndești 179.
- Bunea, nepotul lui Manuha, în pricină pentru Polovragii de la Olteț 10.
- Bunea, soțul Dobrei și ginerele Ancăi, vinde parte în Star Chiojd lui Balea log. 312, 351.
- Bunea Vilcul (Bunea) <Grădișteanul>, logofăt, stăpîn în Grădiște 145, 285, 318, 359, 365, 385; în Nucșoara 418; vie la Grădiște 285, în Dealul Tîrgoviștei

356; țigani 197; rumânește la Fieni 420.

în adunarea de stări 406; log. de vistierie 128, 318, 354, 356, 359; dă carte 128; martor 2, 21, 49, 58, 88, 153, 161, 167, 202, 203, 217, 244, 245, 335, 399; semnează 21, 58, 153, 161, 203, 335.

Bunești, sat <j. Argeș> C.

Bunghe v. Dadul al lui Bunghe.

Bunul, partea lui din Beleți 165.

Burcea, logofăt din Glăvănești, martor 375.

Burdea v. Dumifru Burdea.

Burlan din Zorești, martor 344.

Burlan, tatăl lui Mirce, martor pentru Odobeni (menț.) 90.

Burțoiul v. Ion Burțoiul.

Busulă v. Stanciul al lui Busulă.

Bușlă, delnița lui la Curtea <Gorj> (menț.) 191.

Buta, rumâni din Șchei, întăriți lui Radul al doilea vistier 282.

Buțianul, moșie la Săcuiani <lg. Tinganu, j. Ilfov>, cumpărată de Dumitru Dudeșcu 244.

Butoi, sat <j. Dimbovița ?>, hotare, virful ~ 363.

Butoiul, m-re v. Potoc.

Butui pîrîu? <j. Dimbovița>, funie de ocină „pînă în ~” 363.

Buțcat v. Petrea al lui Buțcat.

Buzatul v. Iane Buzatul.

***Buzăești** <probabil lg. Finta, j. Dimbovița> 282.

Buzău, județ, sate din ~ 4, 222, 291, 332, 336.

Buzău, oraș (tîrg) 336; ceauș 368; negustor 292; Episcopia, dăruită de domn cu țigani 8, 43; megiași jură pe evanghelie la ~ 235; episcopi 71, 115, 121, 253, 254, 383.

Buzău, rîu, în descriere de hotare 26, 292, sat pe ~ 4; roți și vaduri de moară pe ~ 26, 151, 336.

Buze, martor pentru Dedulești 193.

Buzea, frate cu Dragomir, volnicit să-și țină vadul de moară pe Buzău, la Dedulești, după pricină 151.

Buzea, rumân din Lichirești, stabilit în Crăcești după legătura lui Mihai Viteazul 227.

Buzea, tatăl Neaței și al Lepădatei, cumpără ocină în Curtea <Gorj> (menț.) 191.

Buzescul v. Preda ~ și Radul Buzescul.

Buzinca, mare comis, tatăl lui Preda sulger, stăpîn în Mătiești, Zorești ș.a. 222; în pricină pentru Cepturi 262;

în sfatul domnesc: 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31-35, 39, 41, 44-47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195-198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 233,

244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267-270, 272, 278, 281, 282, 286-289, 291, 294, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318, 319, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354-356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 382, 399, 403, 405, 407, 408, 411-413, 417, 418, 423, 424; în adunarea de stări 128, 406; martor 2, 58, 161, 181, 331, 335, 382, 398, 399; jurător (menț.) 203. semnează 58, 398, 406.

C

Cacaeiu v. Stănimirul de Jos.

***Cacaleși ~ din Coastă ~ din Vale, j. Buzău**, sat <lg. Albești>, hotare, părți cu vad de moară întărite lui Radu, Neagoe, Gherge și Moise 336.

***Cacaleși**, sat <probabil lg. Isbiceni, j. Romanati; azi j. Olt> 380.

***Cacaleși**, sat <lg. Căzănești; azi în or. Rm. Vilcea> ocina lui Staico Rudeanu pah. dată jupaniței sale, Rada 128.

Cacaleși, sat 111.

Cacova, sat <j. Vilcea; azi Piscu Mare> 260, 283, 378.

Calcea, nepotul Ciolanului, partea lui în dealul Cindeștilor (menț.) 179, 336.

Calea, jupaniță, fiica lui Cernica vornic, familie, dobîndește jumătate din averea tatălui ei de la Ghitoara, Săcuiani ș.a. după pricină 20, 25.

Calea, jupanița lui Dragul logofăt, familie, stăpînă de țigani, 369.

Calea, jupanița lui Dumitru vornic din Cepturi, familie, stăpînă în Dădești 270.

Calea cea mare v. Drumul cel mare.

Calea den Mijloc, top. la Șarlău <j. Dimbovița> 59.

Calea Stăjeretului, top. la Bucov și Cernătești <j. Prahova> 147, 148.

Calen, Calin, Calinov, v. Călin și Stoica al lui Calin.

Calinic, popă, egumen al m-rii Plumbuita 231.

Caliu, tatăl Radei (menț.) 59.

Calivin, călugăr, din Pădureț, familie (menț.) 414.

Calivin, monah, dăruiește m-rii Ciolanul parte în Cindești (menț.) 336.

Calivît, martor la Liperești 138.

Calofir, megiaș din Găurici, jurător pentru Mihăilești 19, 48.

Caloian v. Vlad ~

Calotă v. Stoica al lui Calotă.

Calotă armaș v. Calotă clucer.

Calotă călăraș, martor pentru Frăsinet 249.

Calotă, clucer, mare clucer, apoi mare sulger, (fost armaș), 163 din Popești, frate cu Toader vătaf 29, 299; primește carte de dezvinovățire în legătură cu furtul banilor de haraci 40 6; martor:

- 28, 29, 33, 49, 56, 88, 160, 161, 181, 221, 335, 350, 398, 399; semnează 28, 160 (?), ld 1, 221, 335, 398.
- Calotă** diacon, martor pentru București 155.
- Calotă** din Bălcești, jurător 157.
- Calotă**, postelnic din Piriiani, nepotul lui Danciu Zamonea, familie, stăpin în Polovragii de la Olteț 10.
- Calotă**, postelnic din Tătulești, martor, semnează 172; probabil același: Calotă, fiul lui Ventilă vătaf din Tătulești, martor 149.
- Calotă** sulger mare v. Calotă clucer.
- Cana Galileii** în titulatura patriarhului Ierusalimului 254, 342.
- Cantacuzino** v. Costantin Cantacuzino.
- Caplea** din Periş, jupaniță (menț.) 215.
- Caplea**, fiica lui Stanciul Băiașul, soră cu Stana 396.
- Caplea**, jupaniță, fiica lui Chiriaz, soția lui Dumitrașco Ceparicul post. 282.
- Caplea**, jupaniță, sora Neacșei, cumpără ocină la Dedulești 309.
- Caplea**, stolniceasa, soția lui Vasilie mare stolnic 104.
- Capra**, munte în moșia orașului Cimpulung 424.
- Cara-Hagi-Hasan** din Dirstor, frate cu Dumitrașco vist., dă bani cu impru, mut 163.
- Caracal**, oraș 31.
- Caramazache** v. Dumifru ~.
- *Carcadulea** (Carcadiul) j. Sac (lg. Mărgineanu; azi j. Prahova) 239, ocina lui Diman vindută lui Lupu căpitan 166.
- Caridi** v. Gheorghie Caridi.
- Cataramă** v. Dubre Cataramă.
- Cataragiul** v. Enache Cataragiul.
- Catrina** jupaniță din Romceani, familie, partea ei de moștenire din Drevești vindută lui Radul al doilea vist. 88.
- Catrina**, țigancă boierească 408.
- Casa de Milă**, top. la *Futești j. Ilfov (lg. Curătești) 212, 215, 317.
- Cascul** v. Nica Cascul.
- Cașotin**, martor pentru Ibănești 339.
- Cașaveica**, țigancă boierească 158.
- Cazacu** v. Radul Cazacu.
- Cazacul** primește parte de vie și pivniță la moartea soției sale, Gurbana 229.
- Căbelul**, baltă (Căbăl, j. Ialomîța), a m-rii Cozia, cu tot venitul 55.
- Căcănău** v. Stănimirul de Jos.
- Căciulați** v. Cuculați.
- Căldărușani**, sat (j. Ilfov) 163.
- Călimănești**, sat (j. Vilcea; azi oraș) 77; slobozie a m-rii Cozia 286.
- Călin**, Calen, Calin:
- Călin** cel mare din Lipia, martor 387.
- Calin, dascăl, scrie zapis pentru Belcești 380.
- Călin** (Calen, Calin) din: Chiojd, martor 351; ~ din Fintefști, martor 259; ~ din Mălaia, frate cu Opriș, face danie m-rii Cozia 79.
- Călin**, fiul lui Trișcă, rumân din Podbelești 337.
- Calen (Calinov), „moș” în Cindești (menț.) 182, 235, 336.
- Călin** (Calin) rumâni: din Fometești 245; ~ din Podbelești 337.
- Calen spuđe, scrie act domnesc 315.
- Călin**, tatăl lui Stanciul din Cocoli (menț.) 46.
- Calin, țigan mănăstiresc 57.
- Calin, uncheaș, tatăl Mariei (menț.) 36.
- Călin** vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Calen Tabără (Calen) (postelnic din Săteni), în pricină cu Nenciul vornic pentru o datorie 100.
- Călina** din Comani, jupaniță, mama lui Badea paharnic, familie, rumânește cu sila 85.
- Călină** (Icălina), jupineasa lui Sima din Stăncești, familie, stăpină în Găgeni și Călugăreni 275.
- *Călinești**, sat (lg. Jideni, j. Buzău) deal cu vie, vindute de Stan Gealoiul lui Ionașco 189.
- Călinești** (Călenești, Călinești), sat (j. Prahova) 127, 141, 176, 384; vie cumpărată de Radul al doilea armaș de la Sima vătaf 164.
- Călmățui**, riu, în descriere de hotar la Știubee 186.
- Călmățuiul** Vihoritului (piriu) la Cacleții din Coastă 336.
- Călotici** armaș, martor la Mihăești 389.
- *Călugăreni**, sat (probabil Cireașov, j. Olt) 11.
- Călugăreni**, sat (Valea Călugărească, j. Săcuieni; azi j. Prahova), vie întărite Mușei și Neacșei, fiicele Călinei 275; probabil același: Călugăreni, sat 14.
- Călugărița** vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Călugărul**, top. la Dol Folești (j. Vilcea) 75.
- Căluu** (Sf. Nicolae) m-re (j. Romanăți, azi j. Olt) 132, egumen Ieremia 150.
- Cămănești**, sat (probabil j. Ilfov) 304.
- Cămîrzan** din Jideni, vinde vie 189.
- Căpășescul** v. Neagul Căpășescul.
- Căpățînă** v. Dan Căpățînă.
- Căpățineni**, sat (j. Argeș) 232.
- Căpățînești**, sat (j. Buzău) 330, 332.
- Căpreni**, sat (j. Dolj; azi j. Gorj) 101, 274, 324, 408.
- Căprior**, sat (j. Dimbovița), parte cu rumâni întărită m-rii Mărgineni, dania lui Stan log. 123.
- Căpușă**, Căpușăscul v. Neagoe Căpușăscul.
- Cărbunești**, sat (j. Prahova) 220.
- Căfun** j. Dimbovița (c. Cornești), părți cu vaduri de moară și din ocina Suslănească întărite lui Radu al doilea vist. 282.
- Cătun**, sat (j. Săcuieni; azi c. Fintinele, j. Prahova) 290, 375.
- Cătunul Tomei** v. Toma, sat.
- Căzan**, Cazan:
- Cazan v. Albea al lui Cazan.

- Cazan călugăr din Mărgineni, martor 273.
- Căzan (Cazan): din Băbeni, tatăl lui Dragotă (menț.) 244; din Bătești, martor 219; ~ Zălogi, răscumpără pe fiul lui Pătrașco de la spinzurătoare 137.
- Căzan, fiul Săbii, martor pentru Băbeni 370.
- Căzan (Cazan), fratele: lui Fulga vinde parte în Pătirlage 336; ~ lui Rogoz vinde parte în Mocești 336; ~ lui Zirnă se înfrățește cu Mușat croitorul pe partea sa din Cindești 120.
- Cazan, popă din Brănești, cu parte în Budurești 60.
- Căzan (Cazan), rumâni: din Groșani 78; ~ din Muereasca 283, 286.
- Căzan, țigani 198, 322.
- Căzănești, sat <j. Olt> 156.
- Celebi, Cilibi v. Răgep Celebi și Ahmet Cilibi.
- Celeiul, sat <j. Romanai; azi în or. Corabia> cu gîrlă și baltă întărite m-rii Potoc 363.
- Cepari, sat <j. Argeș> 49, 226, 246, 267.
- Ceparul v. Ivașco Ceparul.
- Ceplea, sat <j. Gorj> 101, 113, 200, 277, 348, 355.
- Ceptureanca, via ei în descriere de hotar la Scăieni 351.
- Cepturile (Cepturi), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 270; vii ale juapanitei Rada schimbate de soțul ei, Stoica Rudeanul, cu vii la Copăcel 65, 128; vii și stînjeni de ocină întărite lui Toader ș.a. în urma unei judecăți 262.
- Cepturoaia, sat <j. Romanai; azi Iancu-Jianu, j. Olt> 122, 195, 222, 426.
- Carbureni, sat <j. Argeș>, rumân cu ocină în ~ întărit lui Vucina mare pah. 364.
- Cerchez, vătaful, ginerele lui Iordache vornicul, în pricină cu m-rea Bistrița pentru țigani 342; în marea adunare a țării 406; martor 188.
- Cernala, sat <j. Mehedinți> 89, 200.
- Cernat, fiul lui Vladul din Jigorani, familie, vinde parte în ocina Găgenească 259.
- Cernat, <logofăt din Puținței>, tatăl lui Lupșe și al lui Vilcul (menț.) 98.
- Cernat, mare portar, ispravnic domnesc, de jurători 178, 182, 226, 332; martor 167, 181, 188, 245, 335.
- Cernat, rumâni: din Răsipiți 34; ~ din Studeni 41.
- Cernat, tatăl lui Novac cu parte în ocina Găgenească (menț.) 259.
- Cernătescul v. Stan Cernătescul.
- Cernătești, sat <j. Săcuieni; azi c. Plopu j. Prahova> 290, 404; jumătate de sat cu rumâni, vii și mori întărit m-rii Glavaciog 61, 148; hotărnicită de partea lui Pavel post. 147, 148.
- Cerneți (Cerneț, Cernețu), sat <j. Mehedinți; azi în or. Tr. Severin> rumâni din ~ ai m-rii Govora 296; popă 391.
- Cernica, armaș, fiul lui Ionașcu comis și al Neacșăi, <nepotul lui Cernica vornic>, vinde ocină la Săcuieni 217, 244; martor 395.
- Cernica din Cacaieu, martor 261; ~ din Tărtășești, frate cu Tudor, martor 59.
- Cernica, martor pentru Drăghinești 333. <Cernica> (Mănăstirea Cernicăi vornicului), m-re <azi în mnc. București>, prăvălii în București 395.
- Cernica, nepotul lui Drăghici logofăt, vinde moșie la Belciugatul 388.
- Cernica postelnic, ispravnic de jurători 280.
- Cernica, vornic, familie, împărțirea averii sale la urmași 20, 25; dă bani cu împrumut 369; mănăstirea lui ~ 395; jurător (menț.) 247.
- Ceroveț v. Teroveț, sat.
- Certoga, baltă la Jiu, întărită m-rii Xenofon 320.
- Cervenie, călugăr, zapisul lui (menț.) 14.
- Ceslău v. Cislău, sat.
- Cetățeni, sat <probabil *Cetățele, lg. Grivița j. Ialomița> în descriere de hotar la Bucu 321.
- Ceuri, sat <j. Gorj; azi mutat>, sat al m-rii Tismana 252.
- Chefala v. Neca Chefala.
- Chelemetea, sâtean din Cirlige 334.
- Chera (Chero), negustor din Ocna Mare, martor 125, 378, 411.
- Chera, popă din Rîmnic, martor 283.
- Chera, preoteasă, soția popii Ianache din Morunglavi, familie, via ei în Șerbănești 150.
- Cherba (Chirba), sat <j. Săcuieni; azi în or. Urlați> 140, 142, 144, 311.
- Cherbeleț v. Preda Cherbeleț.
- Chesar v. Chisar.
- Chintestii, sat <j. Romanai; azi j. Olt> 132, 150, 195.
- Chiojdu (Chiojdu din Bisca) j. Sac <azi j. Buzău>, popă 351; v. și Star Chiojdu, sat.
- Chiojdeni (Ciojdeni), sat <Chiojdeanca, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 117, 293.
- Chira (Chiro), martori: pentru Pitești 118; ~ pentru Oltenei 368.
- Chira Sîrbuleț, martor pentru Drăgoeni 297.
- Chirba v. Cherba, sat.
- Chircă, comis din Ruda, tatăl lui Chisar paharnic, dă parte în Groșani m-rii Tismana (menț.) 347.
- Chircă, croitor din București, cumpără casă cu pivniță 298.
- Chircă, paharnic din Păpălari, martor 169.
- Chircă, paharnic din Runcu, soțul Despei, familie, stăpîn în Runcu 17, 18; semnează 17.
- Chircă, postelnic, martori: ~ din Curtișoara 389; postelnic al doilea, ~ 335.
- Chircă, sulger, fiul lui Tudor Rudeanul, familie 245, 265; paharnic 245; renunță

- la drepturile lui din Fometești 153, 245; martor, semnează 153, 169.
- Chirfete** (Cherfote), popă din Tirgoviște, în diata Gurbanei 229; diacon 63; martor 63, 155, 327, 328; probabil același: ~, fiul (?) lui Rafail călugărul 76.
- Chiriac** din Stoenеști, în pricină pentru un rumân 304.
- Chirilac**, martor pentru Muereasca 283.
- Chiriaz**, tatăl jupaniței Caplea a lui Dumitrașco Cepariul (menț.) 282.
- Chiril**, monah la Argeș, martor 223.
- Chiril**, patriarhul Țarigradului, legături cu biserica în Țara Rom., dă carte 6.
- Chiriță** din Pitești, martor 118.
- Chisar**, Chesar:
- Chisar** din Mușcel, tatăl lui Pătru (menț.) 222; ~ din Sărăcinești, frate cu Necula cupeț, martor 283.
- Chisar**, paharnic din Ruda, fiul lui Chircă comisul, renunță la drepturile lui în Fometești 153; scrie Groșanilor 347; martor 335.
- =**Chesar**, postelnic din Privalea, martor 167.
- Chisar**, vornic mare fost (din Leotești) (menț.) 214.
- Chiurcibașa** v. Costandin Chiurcibașa.
- Chi(v)ul**, iuzbașă din Tîrșor, martor pentru Dedulești 248.
- Cincea**, rumân din Studenița, tatăl lui Cernat 41.
- Cinpoitorul** v. Neagul Cinpoitorul.
- Ciobanul**, vad la Jiu cu pod umblător, întărit m-rii Xenofon 320.
- Cioca** v. Dumitru Cioca.
- Cioca**, țigan mănăstiresc 363.
- Ciocănari**, sat (j. Ilfov) 282.
- Ciocănești** j. Ilfov, sat (azi j. Ialomița) parte cu rumâni întărită lui Mitrea pitar, hotărnicie 267.
- Ciocănești**, sat (j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș) deal cu vii, vinăriciul domnesc întărit m-rii Cotmeana 44; obligații fiscale 425.
- Ciocătăneasca**, funie la Muereasca, j. Vilcea 283, 286.
- Cioceni** (Ciociani), sat (j. Prahova) 140, 311; părți întărite lui Stan log. și lui Hranita, nepoții Mariei Boldeasca 158.
- Ciocor**, Ciocoroh v. Tudor Ciocor.
- Cioiana** comis, martor pentru Mușceleni 397.
- Ciolanul**, m-re (j. Săcuieni; azi j. Buzău), vinde parte în Cindești 336.
- Ciolanul** (Ciolan), partea lui în Cindești (menț.) 93, 336.
- Ciorani**, în apa Ialomiței, sat (probabil Cioara, j. Ilfov; azi Ion Roată), mori întărite lui Ivașco mare vornic și Mariei 96.
- Ciorăni**, sat (probabil j. Gorj; azi Miculești), partea lui Muja vindută lui Dumitru mare pitar 360.
- Cioroiul** v. Bădea, ~ Stan și Vladu Cioroiul.
- Ciova**, țigan boieresc 408.
- Cireasă**, martor pentru Stroești 206.
- Cislău** (Ceslău), sat (j. Săcuieni; azi j. Buzău) 190, 192.
- ***Ciucel** j. Mehedinți, sat (lg. Glogova; azi j. Gorj), vie și ocină întărite lui Lațco 381.
- Ciuhani**, sat 304.
- Ciulnița** j. Ialomița, sat (Ciulnița) 73; ocină și loc de casă cumpărate de Radul călărașul 261.
- ***Ciumernic**, sat (lg. Glina; mnc. București), parte întărită lui Dumitru Dudescul 58.
- Ciumești**, sat (j. Mușcel și Pădureț; azi Argeșelul, or. Pitești) 281.
- Ciungul**, țigan mănăstiresc 1.
- Ciupenița**, sat (Ciupelnița, j. Prahova) 369.
- Ciuperceii**, sat (j. Gorj) 52.
- Ciurea** cel bătrîn, martor 225.
- Ciuta** din Ștefănești, familie (menț.) 109, 302.
- Ciutrea** vinde parte în Șoimari (menț.) 220.
- Ciuturi**, sat (probabil j. Dolj) 280.
- Cizmescul** v. Manea Cizmescul.
- Cîneasca**, parte la Mocești (Lipia, j. Buzău) 336.
- ***Cînești**, sat (lg. Lipia, j. Săcuieni; azi j. Buzău) 14.
- ***Cînești**, (~ de pe Otăsău, Cînești) j. Vilcea (lg. Surpatele) vii cumpărate de Sima logofăt de la Radu Cotorogea 27, 407; părți cu vie ale lui popa Stanciu moștenite de fiica sa Stanca și Radu Cotorogea 196.
- Cîlcești**, sat (j. Gorj) 52.
- Cîlcești**, sat (Cîlceasca, c. Mihăești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș) 241, 273.
- Cîlnic**, riu (afl. 'al Gîlortului), în hotar la Albeni 200.
- Cîmpina**, sat (j. Prahova; azi oraș) 104, 367.
- Cîmpulung** (Dîlgopol) oraș (j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș) 99, 273, 319, 394; oraș domnesc 205; întărire pentru vechile hotare 424; privilegiile orașenilor 250; pricină pentru mori și pive din ~ cu Preda post. și Oancea log. din Lerești 205; biserica lui Radu Negru (Biserica domnească) ridicată din temelie a 2-a oară 250; județ 135, 205; popă 279.
- Cînda** din Izbiceni, în pricină pentru Ostra 84; ~ din Soceni, frate cu Stan, vinde livadă 343.
- Cînda**, popă din Brîncoveni, martor 278.
- Cînda**, postelnic din Balotești, fiul lui Ivașco postelnic 208; cu părți în Izvorani 102, 103, 268; vinde în Bercești 64; în pricină pentru Jupinești 208.

- Cindești, sat <j. Buzău>, deal cu vii; stăpinit pe „moși” 182; partea lui, Cornea aleasă cu jurători și întărită nepoților lui 182, 235; înfrățire între Căzan, Zirnă și Mușat 120; parte vindută de Maria lui Gherge și Pătru 93; vii din partea lui Calcea și vad de moară, întărite fiilor lui Mihalcea portar 179, 336; croitor 120.
- Ciojdeni v. Chiojdeni, sat.
- Ciojeanul v. *Stan Ciojeanul*.
- Circinov, pîriu <afl. al Argeșului> 219.
- *Circiumari, sat <lg. Rădești, j. Olt> 265.
- Cîrlig, rumân în Sărdănești, cu delniță 113.
- Cîrlige j. Rîmnicu-Sărat, sat <azi j. Vrancea>, ocine și vii întărite lui Ghinea vameșul 334.
- Cirloban v. Radul Cirloban.
- Cîrlomăneasca, partea cîrlomanilor la Vernești <j. Buzău>, înfrățire 98.
- Cîrlomănești, sat <j. Buzău> 179, 182, 235, 330, 332, 336.
- *Cîrnitură, sat <lg. Cîmpeni, j. Săcuieni; azi j. Buzău> părți cumpărate de Lupul cpt. din Lapoș 239.
- Cîrnul, în pricină pentru Grădiște și Viriți 272.
- Cîrstănești, v. Cîrstinești, sat.
- Cîrste, Cîrstea, Crăste:
- Cîrstea v. Radu Cîrstii.
- Cîrstea, armaș al doilea, soțul Vilaei, familie, în pricină pentru Ostra 84.
- Cîrstea, diacon, popă, scrie zăpis pentru Bătiești ș.a. 219.
- Cîrstea (Crăști): din Alămănești, martor 85; ~ din Bîrsești; jurător 270; ~ din Brătulești v. *Cîrstea* post; ~ din Ciociani, martor 311; ~ din Coțiani v. Cîrste log; ~ din Săteni, fiul lui Ventilă post., martor 63; ~ din Tirgoșor, martor 193, 309; ~ din Vărăști, megiaș, jurător 42.
- Crăste, fiul lui Rafail călugărul, răscumpărat din rumânie 76.
- Cîrstea, grec din Crăcineni, jurător 270.
- Cîrstea, iuzbașă, ginerele jupaniței Maria. stăpin în Curoteștii de Sus 221; ~ martor pentru Dătcoi 221.
- Cîrstea, logofeți; din Coțiani, scrie zăpis 192; ~ fiul lui Stanciul din Izbiceni martor 68.
- Cîrstea, martori: pentru Bărbuleț 240; ~ pentru Șoimari 220.
- Cîrstea (Cîrste), megiași: din Prodolești, cu parte în Udeni 76; ~ din Tărtășești, jurător 59.
- Cîrstea, moștean din Jupinești 208.
- Cîrstea, pîrcălab din Brîncoveni, martor 278.
- Cîrstea, postelnic din Brătulești, tatăl lui Leca (menț.) 88.
- Cîrstea, precupeț, ocina lui de la Curești cu rumâni dată m-rii Glavacioc 207.
- Cîrstea, rumâni: din Dreșești, se răscumpără 88; ~ din Lazul 35; ~ din Ștefănești, cu delnița 109, 302.
- Cîrstea Eghenoae, rumân cu delniță la Nucșoara 418.
- Cîrstea lu Bărcan, tatăl lui Radu (menț.) 240.
- Cîrstinești v. Cîrstinești, sate.
- Cîrstești, sat <j. Olt> 9.
- Cîrstian, Cîrsteianu, Cîrstien, Crăstian:
- Cîrstian v. Radul lu Cîrstian.
- Cîrstian (Crăstian) din Drăgănești, boier hotarnic 147, 148; ~ din Loloești, tatăl lui Vlad (menț.) 311; ~ <din Ungureni>, martor pentru Săseni 4; ~ din Vîlturești, aldămășar 219; ~ din Zătreni, soțul Mariei, lăsă m-rii Dintrunlemn un țigan cu femeia lui 57.
- Cîrstian, fiul Dragolei, familie, vinde pogoane de loc în Scăiani 351.
- Cîrstian (Cîrsteianu), martori: 111; pentru Drăghinești 333; ~ Goruneni 29; ~ Stănulești 26.
- Cîrstian, megiaș din Vernești, fiul lui Coman, se înfrățește 98.
- Cîrstian, moștean; întărit la Jupinești după pricină de rumânire 208.
- Cîrstian, păcurar, fiul lui Dragomir din Fiiani, cu simbria la Andoca vătaf, apărat de domn 178.
- Cîrstian, rumân din Jigoreni, frate cu Mușat (menț.) 56.
- Cîrstien, sulger, martor pentru Mușceleni 397.
- Cîrstianu, țigan 198.
- Cîrstianu vinde parte de roată de moară <în Buzău> 26.
- Cîrstian (Crăstian), vornic din Boteni, om domnesc 100; jurător 123; ispravnicul scaunului Tirgoviștei, martor 76
- Cîrstiana, <mama> Velicăi și a Ilinei, vinde parte în Văleni 125.
- Cîrstina, jupineasa lui Măciucă comis, vinde parte în Mușceleni 397.
- Cîrstina, țigancă boierească 369.
- Cîrstinești (Cîrstănești, Cîrstenești), j. Mușcel și Pădureț, sat <lg. Corbi; azi j. Argeș> 74, 216, 263, 416; parte întărită lui Stan și Șărbu, după pricină cu Ion al lui Vrabie 419; locuri în sat vindute de Vișa lui Ion log. 428; probabil același: Cîrstienești (Cîrstinești), sat 92, 243, 278.
- Clăile Orzei, top. la Bătiești <Vulturești, j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș> 219.
- *Clîcevețul, sat <lg. Șușița, j. Mehedinți> al m-rii Tismana; domnul scrie sătenilor fugiți peste Dunăre să se întoarcă la casele lor 116.
- Clim (Clima), egumen al m-rii Slobozia lui Enache 374, 412.
- Climcea, plai în moșia or. Cimpulung 424.
- Clocotici, sat <Bradul, j. Argeș; azi j. Vîlcea>, popă 232.

- Coadă, casa lui în Tirgoviște 336.
 Coadă, martor pentru Bălțești 300.
 Coarvă din Zorești, tatăl lui Vlad (menț.) 222.
 Coasta Prunilor top. la Topliceni <j. Rm. Sărat; azi j. Buzău> 189.
 Coasta Turcului, top. la Bucov j. Săcuieni, <azi j. Prahova> 147, 148.
 —Costa lu Crali, top. la Păcălești <Podeni-Noi, j. Săcuieni; azi j. Prahova> F.
 Cocani, sat <j. Ilfov> 130.
 Cocot, sat <Cucoiu, j. Argeș; azi j. Vlcea> 232; parte întărită lui Bolovan din Pitești 46.
 Cocorăști j. Prahova, sat 188; parte întărită lui Condilo fost mare post. 54.
 Cocorășți, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 409.
 Cocoș din Crîngu, tatăl lui Radu (menț.) 311.
 Cocul, sat <j. Argeș> 294.
 Codmeana (Blagoveștenia), m-re <Codmeana, j. Argeș> sub stăpînirea m-rii Cozia, privilegiu pentru satul Ciocănești, egumen 44.
 Codrea păcurar, în diata lui Tudoran sulger (menț. ulterioară) 241.
 Codreș v. Dumitru Codreș.
 Coica, fiul lui Iadă, familie, vinde parte în Star Chiojd, în moșul Mișinărescul 351.
 Coica, rumân din Groșani 78.
 Coica, vătaf din Căpățineni, martor 232.
 Cojești, sat <j. Ilfov> 405.
 Cojocarul, tatăl lui Gherghie cu vie în dealul Năenilor (menț.) 374.
 Colceac v. Duminică al lui Colceac.
 Colceac (Culcec) din Pitești, cumpără delnițe în Izvorani 102, 103. 268.
 Colintina, riu, sat pe ~ 130; m-re pe ~ 231.
 Colnicul lui Dan, ~ lui Tudor, top. la Luciani, sat <j. Dimbovița>.
 Colnicul Lung, top. la Bucov <j. Prahova> 147, 148.
 Colțea, postelnic din Doicești, martor, semnează 321.
 Coman, cneaz rumânit din Răsiți 34.
 Coman, comis, fiul lui Neagu aga, familie, schimbă moșie cu rumâni în Scheii de la Potoc pentru parte în Hulubești 282; vinde țigan 21; semnează 21.
 Coman din Călinești, martor 384; prob. același: *Coman*, martor pentru Dăr-mănești 373; ~ din Dragoslavele, martor 279; ~ din Negovani, tatăl lui Coman ș.a., vinde vie cu loc și casă în partea Strimbătenească 349, martor 343; ~ din Scăiani, tatăl lui Stanciul (menț.) 351; ~ din Tomșani, martor 86.
 Coman, fiul lui Coman din Negovani, vinde vie cu loc și casă în partea Strimbătenească 349.
 Coman, fiul lui Șărbu din București, vinde vie 189.
 Coman, frate cu Dumitru, cu vie în Dealul Sătenilor (menț.) 63.
 Coman martori v. Coman din Călinești și Coman din Negovani.
 Comanu, popă, fratele lui Tatul, martor 111.
 Coman, rumâni: din Glina 287, ~ din Lichirești, prins în Crăceni de legătura lui Mihai 227.
 Coman, sătean din Cîrlige 334.
 Coman, tatăl lui Cîrstian și al lui Stan din Vernești (menț.) 98.
 Coman, țigan boieresc 408.
 Comanca, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 5.
 Comani, sat <j. Olt> 85, 92, 243, 270, 278.
 Comarnic, sat <j. Prahova>, parte cu rumâni pusă zălog de Ianuș spăt. la Dumitrașco clucer din Filipești, pentru datorie 331.
 Comăneasa, partea ei la Frăsinet 5.
 Comănești, sat 127, 371.
 Comăniși, sat <probabil Comănița, j. Olt> 169.
 Conda, Conde:
 —Conde, armaș mare, martor (menț.) 34.
 Conda, neguțător din Călinești, martor 127.
 Conda Sirbul din Tirșor, martor 392.
 Condilo (Condilă), postelnic din Albești, fost mare post., soțul Stancăi, familie, întărit la Cocorăști și Stoienești 54; chemat la judecată cu Rudenii 266; comis 226; jurător 226, 246, 267; martor, semnează 23; eroare: ~ mare post. în sfat domnesc 42.
 Constandin v. Costandin.
 Conțești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 97, 99.
 Copăcel, sat <j. Vlcea; azi în or. Ocele Mari>, vile jupaniței Rada a lui Staico pah. Rudeanul puse zălog la Pătru și Ghioca negustori 65, 128.
 Copăceni, sat <j. Argeș; azi j. Vlcea> 77, 79.
 Copăceni (Cupăcini), sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 285, 359.
 *Copilești de Jos, sat <prob. lg. Poroinica, j. D-ța>, în pricină de hotar cu Grama pitar 87.
 Cor . . . din Cîrlige, martor 334.
 Coraceta, top. în hotarul bălții Bistret <j. Dolj> 115.
 Corătești v. *Curătești.
 Corbășori v. Corbșori.
 Corbei v. Oprea Corbei.
 Corbeni, sat <j. Argeș> 163, 226, 246, 267; probabil același: Corbii j. Argeș, sat de cnezi, fugiți de bir, întărit lui Vucina m. pah. și Pîrvul log. care au dat toate dăjdiile 376.
 Corbești, sat <probabil Corbii-Mari j. Dimbovița> 59.
 Corbi (Corbii de Piatră), sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 216, 223, 428; popă 74, 263, 416; act scris în 416.

- Corbi, sat (probabil Corbeni, j. Romaniți; azi în or. Balș) 80, 81.
- Corbiș v. Radul Corbiș.
- Corbșori (Corbășori, Corbușori, Corșori), sat (j. Mușcel, azi j. Argeș) 162, 394, 418, 419; locuri și grădină cumparate de Ion log, și fratele lui, Pătru 154, 216, 263, 416; înfrățire 223.
- Corbul v. Slemne Corbului.
- Corcan din Ūrlați, boier hotarnic 147, 148.
- Corcodel, stolnic din Bucșani, tatăl lui Radu post. 371.
- Corlat cel bătrîn din Vlădulești, tatăl lui Stanciul Lungaș (menț.) 308.
- Corlătești, sat (j. Romaniți; azi j. Olt) 305.
- *Cornățel, oraș (lg. Mănăstirea, j. Ilfov) 225; județul din ~ 267.
- *Cornățelul, sat (lg. Bucovăț; mnc. Craiova), hotare; pricină cu Gîrbovenii 341.
- Cornățeni, sat (Cornățel, j. Dimbovița) 20, 25, 202.
- Cornea din Cindești, „moș” 182, familie, partea lui moștenită după pricină de nepoți 235; ~ din Cornățel, tatăl lui Iane, martor 225, 267; semnează 225.
- Cornea, martor pentru Bărbuleț 240.
- Cornea, tatăl lui Datco Robul care vinde în Stănimirul de Jos (menț.) 49.
- Cornești, sat (j. Dimbovița) 123.
- Cornet, sat (j. Dolj; azi în mnc. Craiova) 426.
- Cornișani, sat (Aninoasa, j. Gorj) 83, 101.
- Cornu, sat, j. Prahova (c. Cornu) ocina m-rii, Mislea, cu gorșină 421.
- Cornu, sat (probabil Drăgănești, j. Prahova), vad de moară al lui Iancu cpt. pe ocina m-rii Snagov, pricină 199.
- Corșori v. Corbșori.
- Cortoflăș v. Ivan Cortoflăș.
- Corvejal vinde delniță la Izvorani (menț.) 281.
- Cosinbești, sat (j. Ialomița) 390.
- Coslegi v. Cozleciu, sat.
- Cosma v. Cozma.
- Cosoba, sat (j. Ilfov), iuzbașă de roșii 158.
- Costanda, țigănci boierești 268, 282.
- Costandin, bănișor din Craiova, scrie zapis 410.
- Costandin din Cîrlomănești, jurător 332; ~ din Pizdelești, în pricină pentru parte în Șchei 114.
- Costandin (Costantin), fiul Dionisiei călugărița vinde vie în dealul Săsenilor cu ocină și casă 383; ~ fiul lui Braica, rumân vindut cu ocina din Jigoreni (menț.) 56; ~ fiul lui Dragul din Slătioare, familie, în pricină cu moștenii din Jupinești 208; ~ fiul lui Stoican, martor pentru Șirina 124.
- Costandin, fratele lui Dobroiu, rumân din Podbelești, 337.
- Costandin, iuzbașă din Ciocănești, martor 267.
- Costandin, jupîn, cumpără ocină și loc de casă în Stăncești 367.
- Costandin (Costaîndan), martori: pentru Arbănaș din Chiojd 293; ~ pentru dealul Săsenilor 292; ~ pentru Muereasca 283.
- Costandin (Costanden), postelnic al doilea, postelnic (din Dobreni, fiul jupaniței Elina și al lui Radu Șerban) soful jupaniței Balașa 140; cumpără vie la Loloești 140, 142, 144, 204; în sfatul domnesc 173; în adunarea de stări 406; martor 197, 202, 331, 335; semnează 335.
- Costandin (Costanden) postelnic din Dobroți, martor 76.
- Costantin postelnic mare v. Costandin Cantacuzino.
- Costandin, tatăl lui Negoe (menț.) 384.
- Costandin, țigan (menț. ulterioară) 21.
- Costandin Cantacuzino (Costantin, Costantin) mare postelnic, soful jupaniței Elina, (ginerile jupaniței Elina și al lui Radu Șerban), întărit cu loc de casă în București și vie în dealul Viespeștilor 173; în pricină cu m-rea Sf. Troița pentru satul Greci 214; ctitor la m-rea Mărgineni 337; în sfatul domnesc: 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35, 39, 41, 42, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 167, 169, 177, 180, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265—272, 278, 281, 282; 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318, 319, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 269, 374, 376, 377, 371, 381, 382, 399, 405, 407, 408, 411—413, 417, 418, 423, 424, 427; în marea adunare a țării, dă carte 406; martor, jurător, dă carte de mărturie: 2, 8, 49, 58, 71, 128, 161, 181, 203, 234, 294, 331, 335, 399; semnează 8, 143, 203, 335, 398.
- Costandin Chiurcibașa, martor pentru București 155.
- Costantin Duca, martor, semnează 353.
- Costandin Pîrșache din Măcineni, martor pentru Șainești D.
- Costea din Băbeni, martor 375; ~ din Bălțești, martor 300; ~ din Mehedinți, martor F; ~ din Slănicul de Jos, martor 419, C.
- Costea, ginerile lui Dumitru Bordea, vinde în Prooroci, Ghizdavul și Dumbrăvița 92, 243, 278.
- Costea, grămătic de la Biserica Domnească din București 377; martor 228, 231.
- Costea, popă din Pitești, martor 135.
- Costea, rumân, fiul lui Stan, vindut cu ocina din Jugoreni de Sus 56.

*Costeni, sat <prob. lg. Spanțov, j. Ilfov> 371.
 Costești <j. Mehedinți> v. Cusfești.
 Costești, sat <j. Vilcea> 125, slobozie a m-rii Bistrița 286; probabil același: 112.
 Costești, sat <~ din Vale, j. Vlașca; azi j. Dimbovița> 87; popă 188.
 Costițele, top. la Bucov <j. Prahova> 148.
 Cot v. Manea Cot.
 Cotea v. Oprea Cotea.
 Cotenești, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș>, parte cu munte a jupanitei Dobra dată fiului ei, Lăudat 279.
 Cotești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, 97, 241, loc vindut de Sas lui Ghinea Turculescu 236.
 Cotmeana v. Codmeana, m-re.
 Cotmeana, riu la Samara 131.
 Cotorcea din Jugureni, martor 259.
 Cotorogea v. Radu Cotorogea.
 Cotrăcean v. Iane Cotrăcean.
 Cotrăceni, sat <mnc. București> 28, 33, 221, 303.
 Coți v. Ghinea Coți.
 *Coțiani, sat <Coțiani, lg. or. Vulcana> 192.
 Coțofeanul, Coțofenul v. Mihai Coțofeanul.
 Coțofeni, sat <j. Dolj> 113, 200.
 Covescu v. Dumitrașco Covescu.
 Cozia (Coziia, sf. Troiță), m-re <j. Vilcea> ctitori 41; sat, baltă, moară, danii 41, 55, 77, 79, 402; slobozii 283; pricina 5; metoh 44; mormint 41; egumen: 5, 41, 80, 81, 283.
 Coziani (Sf. Troiță), m-re <Cozieni, j. Buzău>, cumpără vie în dealul Săsenilor cu ocină și loc de casă, egumen 383.
 Cozianul v. Dionisie, egumen.
 Cozleciu, sat <j. Prahova>, parte vindută de Stroe și Radu lui Iordache vornic 375.
 Cozma (Cosma), egumen la m-rea Sf. Troiță 16, 353, 423; martor, semnează 353.
 Cozma, negustor din Comănești, scrie zapis 127.
 Craiova (Craiuova, Cralevschie), oraș <azi municipiu> 63, 341; scaun 280, 396, A; bănișor de ~ 410; mare ban de ~: 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35; 39, 41, 44—47; 56, 58, 63, 64, 67, 70, 78, 85, 88, 89, 95, 115, 128, 133, 135, 146, 150, 158, 159, 163, 169, 173, 180, 184, 189, 191, 195, 197, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 237, 258, 261, 265, 267—269, 171, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 305, 309, 314, 318—320, 327, 332, 336, 337, 345, 351, 354—356, 359, 364, 369, 374, 377, 381, 382, 398, 399, 403, 408, 411—413, 418, 423, 424, 427, A.
 Craioveștii, familie, dania lor la m-rea Bistrița (menț.) 115.
 Crali v. Coasta lui Crali, top.

Crasna, j. Gorj, sat 408; părți cumpărate și întărite lui Dumitru Filieșanul mare pitar 398, 399; sateni din ~ chemați cu cărțile lor 415.
 Crăceni, sat <or. Călărași>, rumâni din Lichirești stabiliți în ~, pricină 227.
 Crăcineni, sat <Crăciunei, j. Olt> 270.
 Crăciun, armaș din Dregan, martor 68.
 Crăciun (Creciun), căpitan, martor la Vaidi 68.
 Crăciun din Alexeni vinde locuri 271: ~ din Băjești, boier hotarnic 405; ~ din Bătiești, vinde ogor și livezi 219, 315; ~ din Căpăținești, megiaș jurător 330; ~ din Chinteaști, frate cu Bălin, martor 195; ~ din Cirlomănești; portar, soțul Mariei, familie (menț.) 93, 336; ~ din Drăgănești, martor 85; ~ din Grivi, tatăl lui Neago 271; ~ din Jugureni, martor 259; ~ din Negovani, martor 349; ~ din Pîrscov, martor 51; ~ din Pîrscovenii martor, semnează 380; ~ din Sfîntești, martor, 92, 243, 278; ~ din Tîncăbești, megiaș jurător 314.
 Crăciun, fiul lui Sfeia, vinde parte în Birza de Jos 278.
 Crăciun, grămătic, scrie zapis 344.
 Crăciun portar v. Crăciun din Cirlomănești.
 Crăciun, rumân din Murgești 355.
 Crăciun, țigani, 158, 174, 364, 408.
 Crăciunei v. Crăcineni, sat.
 Crăciunela, mama lui Datco (menț.) 271.
 Crăjeu din Mătăsari, boier hotarnic 87.
 Crăpeni v. Căpreni, sat.
 Crăsnariu, Crăsnariul v. Stanciul Crăsnariul.
 Crăste v. Cîrste.
 Crăstian v. Cîrstian.
 Creța (Creța), sat <Crețulești j. Vlașca; azi j. Dimbovița> 86, 188; ~ de Jos, ~ de Sus, sătenii în pricină cu Grama pitar 87; probabil același: Crețulești 130, 163; v. și Crețulești.
 Crețești, sat <probabil j. Ilfov> 163.
 Crețești, sat <c. Sprincenata, j. Olt> 84.
 Crețu, popă, socrul lui Rădocea (menț.) 344.
 Crețulești, sat de zestre al Radei, vindut de soțul ei, Staico pah. Rudeanul 65; v. și Creța.
 Cricov, pirtu <Cricovul Sărat>, hotar 117; moși peste ~ 392.
 Cricoveni j. Prahova, sat cu rumâni al m-rii Mărgineni dăruit de Drăghici și Udriște ban 177.
 Critenești j. Ilfov, sat <Cătrunești> al m-rii Radu Vodă 423.
 Criva de Sus, sat <j. Romanai; azi j. Olt> 92, 243, 278.
 Crivină, top. la Bătiești j. Mușcel și Pădureț <Vulturești, c. Hîrtiești; azi j. Argeș> 315.
 Crîngu, sat <Sătucu, j. Prahova> 140, 142, 144, 311.
 Crînguri, top. la Corșori <j. Mușcel; azi j. Argeș> 416.

Crucea lui Ivan, top. la Scăieni (j. Sac; azi j. Prahova) 351.
 Crușăț, top. la Știubeele (j. Teleorman) 186.
 Crușeți (Crușăți, Crușețe) j. Gorj, sat, pricină pentru partea lui Ghioca și Malcoci sulger între fiii lor, Dumitrașco și Dima 274, 324.
 Cucă din Nucșoara, rumân 418.
 Cucești, sat (j. Vlcea) 407.
 Cuciuț, vâtaf din Topolnița, martor 391.
 Cuciuțași, sat (Căciulași j. Ilfov) 314.
 Cuco, țigan 408.
 Cucoiu v. Cocoi, sat.
 Cucur v. Radul Cucur.
 Culiu v. Hași Culiu și Vasilie Culiu.
 Cumcești, sat (probabil Conțești j. Teleorman) 19, 48.
 Cupăcini v. Copăceni, sat (j. Vlașca).
 Cupen, rumân din Jigoreni vindut cu ocina (menț.) 56.
 Cupsela, top. (?) la Știubeele (j. Teleorman) 186.
 Curăiacea (Curăiași) sat (Curiacea, c. Izvorul Birzei, j. Mehedinți), rumâni ai m-rii Govora 296.
 Curăteștii de la Mostiște, j. Ilfov, în hotar cu Futeștii 212, 215, 316, 317.
 *Curătești (Corătești, Curotești, Curoteștii de Jos, ~ de Sus, j. Vlașca, sat (azi Chirculești, j. Ilfov) 350; întărit jupaniței Maria după pricină 299.
 *Curești, sat (lg. Cunești, j. Ialomița) 267; pricină pentru ocină și rumâni între Mitrea pitar și Ionașco comis; ocina lui Dobrotă și Cîrstea dăruită m-rii Glavacioc 207.
 Curicea, cneaz rumânit din Răsipiți 34.
 *Curota j. Ilfov sat (lg. Gălbinași) ocină fără rumâni, cumparată de Vucina mare pah. 364.
 Curpen j. Gorj, sat, locuri de vie și ocine întărite lui Dabela 271.
 *Curtea (Curte) j. Gorj (lg. Curpen) sat 271; ocină și loc în vatra satului întărite lui Iorga, slugă domnească 191.
 Curteșoara, sat (j. Gorj) 191.
 Curtișoara, sat (j. Olt) 169, 265, 267, 389, 417.
 Curtu, bărbier, martor 395.
 Curuia (Curiuia), tatăl lui Balica, vinde ocină în Erghevița 391.
 Cusfești, sat (Costești, j. Mehedinți), ceaș 391.
 Cușfereni, sat (probabil Guștereni, j. Ilfov; azi Frumușani) 15, 163.

D

Dabela din Grivi, cu părți în Curpen, Obreja, Rusești, ș.a. 271.
 Dabul, rumân din Studenița 41.
 Dada, pîriu (j. Dimbovița) 363.
 Dadul v. Valea lui Dadul.
 Dadul din Băilești, tatăl lui Mihai Pribeagul (menț.) 24.

Dadul, fiul Dragolei, frate cu Mircea ș.a. vinde loc în dealul Scăienilor 351.
 Dadul, partea lui din Vlăduța întărită m-rii Potoc (menț.) 363.
 Dadul al lui Bunghe, funia sa în Scăiani (menț.) 351.
 Dafina din Grivi, martor 271.
 Dajul, tatăl lui Hmazule și Bistrul, rumâni din Murgești (menț.) 355.
 Damian iuzbașa din Bădinești, familie, dăruit de Radu Șerban vv cu parte din Vilcana și rumâni, eliberează din rumânie (menț.) 42.
 Dan, cneaz rumânit din Risipiți 34.
 Dan din Alămănești, martor 85; ~ din Valea Boului, chezaș 293; ~ din Vrănești, martor 315.
 Dan rumân din: Cepturoaia, încearcă să se judecească 222; ~ din Lazul 35; ~ din Fometești 245; ~ din Năpărteni 163.
 Dan vâtafi, martori: din Brezoe 149; ~ pentru Baia de Fier 396; pentru Fintinele 237.
 Dan, vornic, fost mare, familie (menț.) 382.
 Dan (I), domn al Țării Românești (1383—1386), danie la m-rea Tismana 115.
 Dan (al II-lea), domn al Țării Românești (1420—1431) 45; hrisov de la ~ 55.
 Dan Căpățînă, rumân din Mușetești 163.
 Dan Schiopul, rumân din Fometești 245.
 Danciul, boariul, rumân din Fometești, 245.
 Danciul cel bătrîn din Tirgoviște, tatăl lui Gherge logofăt, martor 327, 328.
 Danciul clucer v. Danciul Doicescul.
 Danciul din: Curpen, aldămașar 271; ~ din Măldărești v. Danciul postelnic; ~ din Pitești, martor 118; ~ din Pleșoi, se înfrățește cu Dobromir fost mare ban peste satul Belovții (menț.) 107; ~ din Turcinești, în pricină de rumânie 45; ~ din Vlădila, martor 38.
 Danciul, judec din Brătășani, dăruiește funie m-rii Brîncoveni 81.
 Danciul, jupin, cumpără loc în Bășinești 393.
 Danciul logofăt v și Danciul Pîrșianul.
 Danciul, logofăt din Uscați, martor, jurător, hotarnic 163, 207, 227, 267, 389.
 Danciul, martor pentru Strocești 206.
 Danciul, postelnic din Măldărești, frate cu Radul căpitan, martor, semnează 218, 283, 378.
 Danciul, rumân din Jigoreni 56.
 Danciul, țigan 197.
 Danciul, vornic (din Brîncoveni), tatăl lui Matei Basarab (menț.) 40.
 Danciul al lui Aldea din Curpen, aldămașar 271.
 Danciul Boboefază, martor pentru Băjești și Ciulnița 73, 261.
 Danciul Doicescul, clucer din Doicești, în adunarea de stări 406; martor 73, 181, 404; semnează 406.

- Danciul Fră . . .**, tatăl Tudosiei care vinde vie în Cirligi (menț.) 334.
- Danciul Gîngavul**, rumân din Murgești 355.
- Danciul Negrul**, rumân din Murgești 355.
- Danciul Pîrliianul (Danciul)**, logofăt din Pîrliiani, familie 10; stăpîn în Baia de Fier; Polovragi, Vulpeni ș.a. 10, 396, 426; martor, boier hotarnic, semnează 322, 341.
- Danciul Zamona** (~ Zamonea), bunicul lui Stanciul post., al lui Danciul log., ș.a. stăpîn în Polovragi (menț.) 10.
- Danilă v. Dănilă.**
- Danovic v. Tatul Danovic.**
- Dara, fiul Darăi**, partea sa din Preajva (menț.) 175.
- Dara, tatăl Badei și al Darăt** din Preajva (menț.) 175.
- Darul din Tărtășești**, martor 59.
- Datco, Deatco, Detco:**
— Detco, călugăr, tatăl lui Duca rumân din Jigoreni (menț.) 56.
— Datco clucer, 49, eroare: Ivașco clucer.
- Datco**, clucer din Potoceni, tatăl lui Radu post., al lui Datco paharnic ș.a. care vind în Trănșani (menț.) 32.
- Datco (Deatco) din: Ciulnița**, vinde loc de casă 261; ~ din Curpen, vinde loc de vie 271; ~ din Curtișoara, martor 191; ~ din Potoceni, jurător 332.
- Datco, (Detco)**, fiul lui Gîrbaci căpitan, vinde vie în Dealul Bucureștilor, semnează 242.
- Datco (Deatco)**, fiul lui Mîinea dorobanț din Stolojani, în pricină pentru delnițe în Izvorani 408.
- Deatco, fiul lui Suliță din Curpen, vinde vie 271.
- Deatco, fiul lui Vilcul din Alexeni, vinde loc 271.
- Datco**, ginerele lui Tudoran din Gherghița 314.
- Datco**, logofăt, martor pentru Drăgoeni 297.
- Datco**, paharnic din Copăceni, martor 77, 79.
- Datco**, paharnic, fiul lui Datco clucer din Potoceni, familie, vinde parte în Trănșani 32.
- Detco, roșul, martor pentru Dediulești 330.
- Datco**, rumân din Ninășești 152.
- Deatco, vătaf din Vălari, martor 271.
- Datco al Crăciunelei** din Grivi, face schimb de locuri 271.
- Deatco al Fuglei din Grivi, martor 271.
- Datco Robul**, fiul lui Cornea, familie, vinde parte în Stănimirul de Jos 49.
- David**, iuzbașa din Ploiești, martor 370.
- ***Davidești**, sat <lg. Valea Caselor, j. Dimbovița>, întărit m-rii Potoc 363.
- Dădești**, j. Teleorman, sat <Didești>, cu rumâni întărit lui Stoica spătar, fiul lui Dumitru vornic din Cepturi 270.
- Dădulești**, v. Dedulești, sate.
- Dăinea v. Dragomir Dăinea.**
- Dălhuț**, via lui din Cirlige (menț.) 334.
- Dănești**, sat <j. Gorj>, parte întărită lui Iorga, slugă domnească, cumpărată de la Dobromir 191.
- Dănilă (Daniilă)**, diacon, martor pentru Șirina 124.
- Dănilă din Dragotești**, vinde vie și loc în Mircești 282.
- **Dănilă**, martor pentru Muereasca 283.
- Dănilcea** din Dărmănești, martor 127, 176.
- Dănuțoiul**, cunmat cu Iovan mezilul, vinde parte în Drăgoeni 297.
- Dămian**, vătaf din Păcălești, martor F. Dărăști, sat <j. Vlașca, azi j. Ilfov> 299.
- Dărmănești (Dărmenești) j. Prahova**, sat <azi j. Dimbovița>, părți cu vad de moară vindute de Stroe ș.a. lui Dedul Bucureșteanul 127, 141, 176, 373, 384.
- Dărmănești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi Dărmănești, j. Argeș> 394, 419.
- Dealul (Deal)**, m-re <j. Dimbovița; azi mnc. Tîrgoviște>, Rafail călugăr dă parte din Udeni m-rii ~ 76; egumen 76, 327, 328.
- ***Deal**, sat <probabil lg. Olteni, j. Vilcea> 403.
- Dealul Boului la Șerbănești** <j. Vilcea, c. Ștefănești>, vie întărită popii Ianache din Morunglav 133; ~ **Bucureștilor v. București**, oraș; ~ **lui Boldea**, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș> 315; ~ **Pații la Podbelești j. Dimbovița** <azi Cazaci>, vie dată în schimb m-rii Mărgineni 337; ~ **Pifeștilor**, vii ale orașenilor din Cîmpulung, vinărici 425; ~ **Săsenilor v. Săseni**, sat; ~ **Sătenilor v. Săteni**, sat; ~ **Stufului**, top. la Zlaşoma 122; ~ **Tîrgoviștei**, vie vindută de Stanciul Șoimar lui Hrida mare ban 328, vie vindută de Radu lui Bunea log. de visterie 356; ~ **Urleaților v. Urleați**, sat.
- Dedescul v. Ștan Dedescul.**
- Dediul** din Strîmbeni, în pricină 146.
- Dedul Bucureșteanul (Dedul)**, vătaf din Călinești, văr cu Stanca, cumpără părți și vad de moară la Dărmănești 127, 176, 373, 384; martor, semnează 141, 164.
- ***Dedulești (Dădulești, Dediulești)**, sat <lg. Potoceni, j. Buzău> 222, 329; **Dragomir și Buzea** cu drept să-și facă mori la Buzău, după pricină; 151 partea lui Duțe impresurată de Ion Potecă <330>.
- ***Dădulești j. Ilfov**, sat <lg. Stroești; Fierbinții de Sus>, părți vindute de Barbul post. din Mănești lui Radul al doilea vistier 282.
- ***Dedulești (Dădulești) lângă Tîrgșor j. Prahova**, sat, parte cu rumâni întărită lui Pădure paharnic, fiul lui Tatul post. din Lazuri și verilor lui 193, 248, 309.

- Defța**, negustor, martor pentru Vărăști 175.
- Delința**, țigan 174.
- Desa**, sat (j. Dolj) 20, 25, 212, 215, 389, 406, A.
- Despa**, jupineasa lui Chirca paharnic din Runcu 18; stăpânește parte din Runcu 17.
- Despa**, preoteasa lui popa Stoica, vinde loc în Seciul Banei 36.
- Despina**, Dospina:
- Dospina fiica lui Dragul log. din Slătioara, soția lui Vlad log (Rudeanul), apoi a lui Preda spătar, stăpînă în Lichirești 227.
- Despina**, jupineasa lui Dumitrașco, cumpără vad de moară la Cindești 336.
- Dospina, jupineasa lui Ivașco vornic, mama Mariei și a Elincăi, în pricină pentru averile lui Mușat vistier 160.
- Detcoi**, Dătcoi:
- Dătcoi, sat (Detcoi, mnc. București), parte cu vad de moară cumpărată de Sima al doilea log. de la megiași 28; 33; Fundul Dătcoilor (menț. țirzie) 33.
- Dătcoi, sat (probabil Tețcoi, j. Dîmbovița) parte de moară vindută de Pătru jupinesei Dumitra din Cotroceni ș.a. 221, 303.
- Detcoi**, j. Vlașca, sat cu rumâni, agă dăruit de Matei Basarab lui Oprea mare 358.
- Deunlemn** (Sf. Maria), m-re (j. Vilcea), dăruită de Cîrstian din Zătreni cu doi țigani, fierari 57.
- Deveselul** j. Romanai, sat (j. Olt), parte cumpărată de Stroe log. de la moșneni 302.
- Dia** din Fometești 245.
- Diicul**, clucer, frate cu Șerban ban, înzestrează pe sora lor Neașca cu parte din Futeștii de pe Moștiște (menț) 212, 215.
- Diicul**, cupar, birar de județ 286; martor 92, 169, 243, 278.
- Diicul**, din: Mihăești, jurător 270; ~ din Pădureți rumănit 169.
- Diicul**, gramătic, martor pentru Bărbuleț 240.
- Diicul**, rumân din Gropșani 78.
- Dicul**, spătar, martor pentru Erghevița 391.
- Didea**, martor pentru Pupezeni 390.
- Didești** v. Dădești, sat.
- Didilești**, sat (j. Gorj), vie vindută de Dumitreasa 113.
- Dima** v. Grigore al lui Dima.; Radul Dimii și Stanciul Dimii.
- Dima**, călăraș, soful Vișei, cumpără părți în Lindești 130.
- Dima**, clucer din Bizdana, cumpără Lazul și Gabrul 171; zălogoște Lazul și Gabrovul pentru bani împrumutați de la Parascul negustor 326.
- Dima** din: Lapoș, vinde parte în Cîrnitura 239; ~ din Ludești, martor 158.
- Dima**, județ din Tg. Jiu, martor 191, 271.
- Dima**, fiul lui Mălcoci sluger din Căpreni, în pricină pentru parte din Crușeț, 274, 324.
- Dîma**, postelnic, fiul lui Eftemie fost pitar și al Vilaei, familie, dăruiește parte din Ulița de la Rîmnic lui Pirvul log. semnează 23.
- Dima**, rumân din Lazul 35.
- Dima**, săbier, martor la București, 155.
- Dima** Gorești, martor pentru Boldești 104.
- Diman** din Carcadulea, vinde parte 166.
- Dinea**, rumân din Podbelești 337.
- Dionisia**, călugăriță din Săseni, fiica lui Stoica și a Dionisiei, familie, vinde vie și loc de casă în Săseni 383; vinde țigănci 244.
- Dionisia**, mama Dionisiei călugărița din Săseni(menț.) 383.
- Dionisie** (Deonisie, Cozianul), egumen al m-rii Cozia 5, 41, 55; martor 77, 79, 80, 81, 283; semnează 80, 81.
- Dionisie** (Deonisie), popă la m-rea Gruiu, participă la soborul m-rii 282; martor, semnează 202.
- Dișă** din Gurbănești, vinde parte în Mălăiești, semnează 225.
- Dilga**, sat (j. Dolj; azi c. Calopăr) 398, 399.
- Dîmbovița**, județ, sate din ~ 2, 64, 282, 382, 357.
- Dîmboviță**, riu 173, 377, 424; sate pe ~ 33, 105, 209.; mori pe ~ 28, 59, 214.
- Dîmbrava**, soția lui Nenciul post., dăruiește la înfrățire lui Necula ceaș parte din Șerbănești 188.
- Dîmbul**, pîru (j. Prahova) 168, 308.
- Dîngești**, sat (j. Argeș; azi j. Vilcea) 77, 79.
- Dîrstor**, oraș (Silistra, Bulgaria) 163.
- Doba**, sat (j. Vilcea; azi j. Olt), 132, 150, 283, 378, 409, 417.
- Doboșar** v. Dumitru Doboșar.
- Dobra**, femeia lui Bunea, fiica Ancăi, vinde parte din Starchiojd 312.
- Dobre**, jupineasa lui Ivașco din Beleți, fiica lui Radul Cîrliban lasă toată averea ei din Jupineni, Negomirești, Lucăcești ș.a. fiului ei Lăudat 279.
- Dobra**, jupineasa lui Loiz clucer, cumpără vie în dealul Bucureștilor 242.
- Dobra**, nepoata lui Balco, cu parte și vie în Vernești 332.
- Dobra**, soția lui Dediul din Strimbeni, în pricină 146.
- Dobra**, soția lui Voicu, mama lui Neagoe post. din Corșori (menț.) 223.
- Dobra**, sat (j. Mehedinți), în hotar cu Zlaşoma 122.
- Dobrana**, mama lui Radul și a Vladului, vinde parte în Pulaș 156.
- Dobre** v. Hagi Dobre.
- Dobre**, armaș din Săcuiani, fiul lui Oprea log. în pricină 244; martor 217, 244, 395.
- Dobre** (Dobrea, Dobri, Dubrea) din: Bălișoara, vinde parte în Calcaleții din Vale, fiul lui Vlad Hoștean 336; ~ din Brezoe, martor pentru Motomeanul 149; ~ din

- Dușești, martor 230; ~ din Ciulnița, martor 261; ~ din Vrănești, martor 300.
- Dobre**, logofăt din Sărulești, jurător, hotarnic la Curești și Ciocănești 207, 267.
- Dobre**, logofăt, martor la Tîrgoviște 327, 328; semnează 327.
- Dobre**, martor pentru Băjești 73.
- Dobre**, rumâni; din Critenești încearcă să se judecească 423; ~ din Jigoreni 56; ~ din Podbelești 337.
- Dobre**, tatăl lui Stan rumânit în Răsipiți (menț.) 34.
- Dobre** vinde parte în Cacaletii din Vale 336.
- Dobre**, vornic, în marea adunare a țării 406.
- **Dubre** Cataramă, martor pentru Grădiștea 285.
- * **Dobrești** j. Olt, sat <lg. c. Curtișoara>, rumân din ~ încearcă să se judecească, dat de Stănimir log. lui Tudor slujer Rudeanul 265.
- Dobrești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 31.
- Dobrică**, rumân din Podbelești 337.
- Dobrin** din: Cirlomănești, jurător pentru Cindești 182, 235; ~ din Costești, martor pentru Văleni 125.
- Dobrin**, martori: pentru Dădulești, în cartea județului din Tîrșor 193; ~ pentru Dușești 230; ~ pentru Prisceeni 119.
- Dobrin**, popă din Cindești, martor 93.
- Dobria**, rumân din Lichirești, stabilit în Crăceni 227.
- Dobrișan** din Săseni, martor 4.
- Dobrișan**, tatăl unor rumâni din Dreșești (menț.) 88.
- Dobrișăști** v. **Dobrușești**, sat.
- Dobroești**, sat <c. mnc. București> 228, 231.
- Dobrogoste**, sat <Dobrogostea, j. Argeș> 139, 294, 343.
- Dobroiu**, rumân din Podbelești 337.
- Dobromir**, ban mare (fost), tatăl lui Mihăilă post., familie, stăpin în Runcu și Belovții (menț.) 17, 18, 107.
- Dobromir** din Frătești, vinde parte în Dănești 191.
- Dobromir**, rumân din Sărățeni 181.
- Dobromira**, nepotul ei Jipa cumpără în Verzești (menț.) 98.
- Dobronul**, sat <Dobrun, j. Romanați; azi j. Olt>, întărit jupînesei Anca și jupînesei Grajdana 203.
- Dobroslav**, satean din Cîrligi, vinde partea unor săteni pentru plata mierei împărțitești 334.
- Dobrotă** din: Bucu, vinde parte, fiul lui Radul Robul 321; ~ din Gosteli, boier hotarnic pentru Gănești de Jos 405; ~ din Petrari, martor pentru Bărbuleț 240; ~ din Pătirlage jurător pentru Cindești 182, 235.
- Dobrotă**, popă, partea lui din Curești cu rumâni dată m-rii Glavacioc 207.
- Dobrotă**, rumâni: din Glina 287; ~ din Mușetești 267; ~ din Nucșoara 418.
- Dobrotă** Muscă, rumân din Nucșoara 418.
- Dobroți** j. Argeș, sat <Dobrotu> 76; parte întărită jitelniței Stanca a lui Preda spătar din Albești 180.
- * **Dobroți**, sat <lg. Runcu, j. Ilfov> 314.
- Dobru** v. **Stoica Dobru**.
- Dobrușești** (Dobrișăști), sat <Dobrușești, c. Snagov, j. Ilfov> 59, 314.
- Dochia**, Doichiia:
- **Doichiia**, jupîneasă lui Stanciul, vinde parte din Lăzărești 273.
- Dochia**, jupanița lui Stoica fost mare vistier, ctitoră a m-rii Strîmbul (menț.) 355.
- Dochie** (Dochiia, Dochin), rumân din Mureasca 276, 283, 286.
- Dodoș**, top. la Jupinești, j. Muscel și Pădureț <azi j. Argeș> 208.
- Dohiar** v. **Athos**.
- Doicescul** v. **Danciul Doicescul**.
- Doicesți**, sat <j. Ialomița, probabil or. Fetesti> 73, 261, 321.
- Dolj**, (Jiul de Jos) județ, sate din ~ 24, 283, 320, 326, A.
- Dolofan** v. **Pîrvul** ~, **Preda** ~ și **Stroe Dolofan**.
- * **Domirești** j. Argeș, sat <probabil *Ialomi-rești, c. Albeștii de Argeș>, parte întărită jitelniței Stanca, în urma unei judecăți 180.
- Domnești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> istoric 16.
- Dona**, rumân din Studenița 41.
- Dona**, vâtaf din Socoteni, jurător, boier tocmelnic 83, 101.
- Donosie** călugărul v. **Dumitru Găgeanul**.
- Dos**, sat <j. Vilcea; azi Priporu, c. Vlădești> 260.
- Dragiul** din: Arși, boier hotarnic pentru Creața 87; ~ din Prodelești, cu parte în Udeni 76; ~ din Tîncăbești, megias jurător 314.
- Dragna** din Ibănești, fiica lui Pîrvul, femeia lui Vlad, vinde parte 156.
- Dragne**, satean din Brănești, cu părți în București 60.
- Dragnea**, jupaniță, nepotul ei Mitrea din Cătun (menț.) 282.
- Dragodan**, tatăl lui Neagoe din Curpen (menț.) 271.
- Dragolea**, femeia lui Sin, mama lui Mircea ș.a., vinde parte în dealul Scăienilor 351.
- Dragomir** v. **Ștan** al lui **Dragomir**.
- Dragomir**, armaș mare <din Plăviceni>, familie, stăpin în Runcu 17, 18; vinde Vaideei 115; martor, dă cărți de mărțurie 2, 68, 88, 128, 161, 167, 169, 181, 245, 382, semnează 18, 335.
- Dragomir**, călăraș, vinde parte din Ibănești 156; martor 338, 339.
- Dragomir**, cămăraș din Rătivoești, martor 97, 268.
- Dragomir**, cimpoitor, martor pentru Cindești 120.
- Dragomir**, comis, martor la diata lui Tudoraș sulger 241.

- Dragomir, dorobanț, soful Maricăi din Birzești, vinde răzor de vie în dealul Birzeștilor 244.
- Dragomir din: Bălteni, jurător, boier toc-melnic 83, 101; ~ din Bălțești, martor 300; ~ din Bibești, jurător, boier toc-melnic 83, 101; ~ din Buești, martor pentru Ludești, frate cu Stan 130; ~ din Bumbuești, martor pentru Titești 232; ~ din Ciocănari, vinde parte în Micșani 282; ~ din Curtișoara, funia lui la Iași și Tomești, tatăl lui Dumitru (menț.) 417; ~ din Gioroc, martor la înzestrare 30; ~ din Fărcăsești v. v. *Dumitru*, post. din Fărcăsești; ~ din Grivi, martor 271; ~ din Mătești, martor 329; v și *Dumitru* ispravnic; ~ din Ohaba v. *Dragomir*, post. din Ohaba; ~ din Pătirlage, cu părți în Cindești, nepotul lui Cornea 182, 235; ~ din Pătrășcani, martor 300; ~ din Podeni, martor 300; ~ din Săseni, martor 4; ~ din Stoenеști, martor 77; ~ din Șuici, soful jupinesei Stana, vinde în Titești și Gruiu 232; martor 92, 243, 278; semnează 232.
- Dragomir, fiul lui Iadă vinde parte în Starchiojd 351.
- Dragomir, fiul lui Mălai Rece, martor pentru Cherba 311
- Dragomir, fiul Talei, cumpără parte în Vîrbilov 379.
- Dragomir, frate cu Buzea, cu mori în Dedulești 151.
- Dragomir, ispravnic pentru Mătești 329; v și *Dragomir* din Mătești.
- Dragomir logofăt v și *Dragomir Rativoescul*.
- Dragomir, logofăt, martor pentru Oltenei, scrie zăpis 368.
- Dragomir, martori pentru: m-rea Cozia 79; ~ pentru Grădiștea 285; ~ pentru Lazul 171; ~ pentru Lindicești 429; ~ pentru Pisculești 256; ~ pentru Vernești, jurător 284, 291.
- Dragomir nepotul lui Cornea v. *Dragomir* din Pătirlage.
- Dragomir, nepotul lui Radul curelar, vinde parte în Grădiștea de Jos 359.
- Dragomir, nepotul său Manea vinde vad de moară în Bădicești (menț.) 336.
- Dragomir, partea lui din Ludești întărită m-rii Potoc (menț.) 363.
- Dragomir, părțile lui din Morunglov, Iași și Tomești (menț.) 417.
- Dragomir, popă din Petrești, martor 111.
- Dragomir, popă din Poeni, martor pentru Cozleci 375.
- Dragomir, postelnic din Fărcăsești, împarte averea cu Radu 348; martor 200, 277, 322.
- Dragomir, postelnic din Ohaba, martor, jurător 67, 283, semnează 218.
- Dragomir, rumâni din Groșani, 78; ~ din Studenița 41.
- Dragomir, scaunul din Izvorani, martor 319.
- Dragomir, spătar din Grădiște, tatăl Ilinei și al lui Gheorghe, stăpîn în Grădiște și Viriți (menț.) 272.
- Dragomir, stolnic, văr cu Mihai din Sărata, vinde țigancă 408.
- Dragomir, tatăl Dragomirei care vinde în Cătun (menț.) 282
- Dragomir, tatăl lui Stoica din Vărăști, familie (menț.) 175.
- Dragomir țigani 244, 290, 408.
- Dragomir, unchiașul din Fieni, tatăl lui Cîrstian păcurariu (menț.) 178.
- Dragomir, vornic mare în vremea lui Alexandru Mircea vv. (menț.) 105; întărit cu loc de prăvălii în București 47.
- Dragomir al Diaconului, ctitor < nou > al m-rii Ciolanul 336; martor 344.
- Dragomir al Manii v. *Dragomir* lu Udrești.
- Dragomir Dăinea (*Dragomir*) din Zorești, vinde vad de moară la Mătești 344; jurtăor 332.
- Dragomir Fitorea din Bumbuești, jurător 46.
- Dragomir Fundea, țigan 408.
- Dragomir lu Udrești (*Dragomir* al Manii), fost mare vornic, dăruiește sate, mori și țigani m-rii Potoc (menț.) 363.
- Dragomir Rativoescul (*Dragomir*), logofăt din Rativeoști, stăpîn în Groșăutul 302; martor 159, semnează 23.
- Dragomir Robul din Doba, jurător 132, 150.
- Dragomir Sorescul, ctitor < nou > al m-rii Ciobanul 336; martor 344.
- Dragomir Spineiu, martor pentru Dedulești 330.
- Dragomir Sprintenul din Ciulnița, martor 261.
- Dragomir Turcul, bărbatul Dumitrei care vinde casă în Ibănești (menț.) 156.
- Dragomir Turță, tatăl lui Mateiu, vinde parte în Mătești 222, 329.
- Dragomir Vrăjitorul, tatăl lui Tudoran care vinde în Dărmănești (menț.) 176.
- Dragomira, fiica lui Dragomir, nepoata Stanei, vinde parte în Cătun 282.
- Dragomirești, sat < j. Ilfov > 142, 237.
- Dragosin, martor pentru Oltenei, semnează grecește 368.
- Dragoslav, pircălab al clucerului Danciu, martor pentru Virliți 404.
- Dragoslav, socrul lui Radul călăraș din Ciulnița (menț.) 261.
- Dragoslavele, sat < j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș > 279.
- Dragosten, spudei, scrie zăpis 164.
- Dragofă din Căpreni, martor 111.
- Dragofă, fiul lui Cazan din Băbeni, vinde țigani 244.
- Dragofă, fiul lui Gheorghe, vinde parte în Murgești 355.
- Dragofă, rumân din Muereasca 286.
- Dragofă, scaunul din Potoceni, martor 330.
- Dragofă, tatăl lui Manea martor pentru Bărbuleț (menț.) 240.
- Dragofă, tatăl lui Stanciu care vinde parte în Crasna (menț.) 398, 399.
- Dragofă al lui Pătru, din Alexeni, martor 271.

- Dragul, <armaș>, fiul lui Dragul post. din Slătioara, frate cu Constantin, în pricină pentru Jupinești 208.
- Dragul din: Cindești, martor 179; ~ din Genuneni, tatăl lui Ion (menț.) 75; ~ din Negovani, boier hotarnic 147, 148; ~ din Tirgoviște, jurător, fiul lui Mihalco 63; ~ din Tirgșor, martor 309; ~ din Zegaia, vinde parte în Ergevița, tatăl lui Pirvul și Oancea 391.
- Dragul, fiul lui Piscică din Tirgșor, martor 275.
- Dragul, județ din Tirgșor, dă carte de mărturie 193.
- Dragul, logofăt din Cislău, nepotul lui Stroe, vinde parte în Berciugov, 192; martor 190.
- Dragul, logofăt din Ciupenița, soțul jupaniței Calea, tatăl lui Petco și al Samfirei, care își împart averea rămasă moștenire (menț.) 369.
- Dragul logofăt din Slătioara v. Dragul, postelnic din Slătioara.
- Dragul, logofăt, martor la București, 91; probabil același: Dragul, logofăt, martor pentru <Dealul Tirgoviștei> 238.
- Dragul nepotul lui Stroe din Cislău v. Dragul, logofăt din Cislău.
- Dragul, popă din București, martor 91.
- Dragul, popă, cu parte în Frâsinet, scutit de dijma domnească 340.
- Dragul portar v. Dragul Robul.
- Dragul, postelnic din Slătioara, tatăl lui Constantin, al lui Dragul <armaș> și al Despinei, socrul lui Vlad log. <Rudeanu>, dă zestre fiicei sale Lichireștii (menț.) 208; în pricină pentru Jupinești 227; eroare: logofăt 227.
- Dragul, postelnic din Tătulești, tatăl jupaniței Neacșa care vinde în Virliți (menț.) 404.
- Dragul, postelnic din Tirgoviște, martor 327, 328.
- Dragul, rumâni din Critinești, încearcă să se judecească 423; ~ din Ciocănești 267; ~ din Lazul 35.
- Dragul, scaunul din Tirgoviște 164.
- Dragul, vornic, bunicul lui Pătru log. din Fălcoi (menț.) 337.
- Dragul Robul (Dragul), portar, soțul jupaniței Erina, tatăl Velicăi, bunicul lui Nan post. din Bărbătești și al lui Hriзан post.; stăpin în Mănești, Birzești, Podbelești ș.a. (menț.) 247, 337.
- Dragulea, rumân din Podbelești 337.
- Dranoveți, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 409.
- *Drăcești, sat <lg. Cojești, j. Ilfov> 405.
- Drăgan, cu delniță în Corbușori 162.
- Drăgan din: Cindești, martor 179; ~ din Dediulești, martor 330; ~ din Fintinele, megiaș vinde vad de moară 237; ~ din Orașul de Floci, martor pentru Bucu și Pupezeni, fiul lui Radul 321, 390; ~ din Pisculești, martor 256; ~ din Uda, martor 3; ~ din Voivodești, tatăl lui
- Tatul și Radul care vind vie în dealul Măguranilor (menț.) 282.
- Drăgan (Drăganu), frate cu Matei, vinde parte în Frâsinetul lui Boțocanu 249.
- Drăgan, martori: pentru Muereasca 283; ~ pentru Prisceeni 119.
- Drăgan, nepotul lui Dumitru Bordea, vinde părți din Prooroci, Ghizdavul și Dumbrăvița 92, 243, 278.
- Drăgan, popă, tatăl Vișei care vinde parte din Liudești (menț.) 130.
- Drăgan, tatăl lui Biră rumân din Jigoreni (menț.) 56.
- Drăgan, tatăl lui Mușat rumân din Jigoreni (menț.) 56.
- Drăgan, rumân din Cocorăști 54.
- Drăgan, țigan 268.
- Drăgan Pițul, rumân din Stoienești 54.
- Drăgana v. Udrea al Drăganei.
- Drăgana, jupineasa, mama lui Mitrea și a lui Drăghici, vinde în Jegălia 302.
- Drăgana, mama lui Radul care vinde în Curota (menț.) 364.
- Drăgănești, sat <j. Olt; azi oraș Drăgănești-Olt> 85.
- Drăgănești, sat <j. Prahova> 147, 148
- Drăgănești j. Vlașca, sat <Drăgănești-Vlașca, j. Teleorman>, parte vindută de Ion lui Mihai postelnic 371.
- Drăghici, armaș din Afumați, nepoata sa Neacșa vinde în Virliți (menț.) 404.
- Drăghiciu, armaș din Bărbulești, martor 429.
- Drăghici din: Dobroșești, martor pentru Șarlău 59; ~ din Fărcășești v. *Drăghici*, post. din Fărcășești; ~ din Holești, vinde parte și roată de moară la Dăr-mănești 384; ~ din Pleșoiu, boier hotarnic, semnează 341; ~ din Șomonești, tatăl lui Stoica (menț.) 170.
- Drăghici, fiul jupinesei Drăgana, frate cu Mitrea, vinde în Jegălia 302.
- Drăghici, fiul lui Papa fost mare log. v. Drăghici, spătar.
- Drăghici, frate cu Dragomir spătar, lasă la moartea sa părți din Grădiștea și din Viriți nepoatei sale Iliana și lui Ivan post. 272.
- Drăghici, frate cu Stan din Cacleți, vinde parte în Cacleții din Coastă (menț.) 336.
- Drăghici, jurător pentru Căpriorul 123.
- Drăghici, logofăt din Belciugatul, vinde parte 388.
- Drăghici, logofăt, martor pentru Liperești 138.
- Drăghici, logofăt, stăpin în Glina (menț.) 287.
- Drăghici, paharnic din Breasta, nepotul său Balica paharnic stăpin în Belovții (menț.) 107.
- Drăghici, paharnic, martor pentru Boldești 104.
- Drăghici, popă, fiul lui Dragul post. din Tătulești; frate cu Neacșa care vinde parte din Virliți pentru birul lui ~ 404.

- Drăghici, postelnic din Brănești, în pricină pentru Brănești 101; martor pentru Spinișorul de Sus 34.
- Drăghici, postelnic din Bărbătești, tatăl lui Pătrașco post. și al lui Pană (menț.) 9,89.
- Drăghici, postelnic din Fărcășești, martor 200, 277, 355, semnează 113.
- Drăghici, postelnic din Mărgineni, familie, dăruiește Mitropoliei satul Lucianii de pe Dîmbovița (menț.) 105.
- Drăghici, postelnic, nepotul jupinsei Neacșa din Tătuțești, stăpîn de rumân în Virliți 62.
- Drăghici, roșu din Cherba, martor pentru Loloești 140, 142, 144, 311.
- Drăghici, rumân din Lazul 35.
- Drăghici, spătar din Crasna, strămoșul lui Dumitru Filieșanul mare pitar și al lui Stamatie fost mare agă (menț.) 399.
- Drăghici, spătar din Greci, fiul lui Papa <fost mare> logofăt, frate cu Fota spătar, stăpîn în Mihălești după pricină 19,48; martor 2,158, semnează 23.
- Drăghici, spătar, tatăl Stancăi agoaia, familie, dă zestre fiicei sale Șcheii (menț.) 282.
- Drăghiciu, tatăl lui Pătru care vinde în funia Miclească (menț.) 118.
- Drăghici, tatăl lui Stoian din Izvorani (menț.) 135.
- Drăghici, vătaf <de aprozi> din Huria, jurător 270:
- Drăghici, vătaf, fiul lui Badea din Grădiște, martor pentru Șerbănești 188.
- Drăghici, vornic din Mărgineni, dăruiește Cricoveni m-rii Mărgineni (menț.) 177.
- Drăghiciu vinde vad de moară în Dărmănești 373.
- Drăghici Riba, rumân din Lazul 35.
- Drăghici Șchiopul, frate cu Stroie ș.a. vinde parte și vie în Măgureni 282.
- Drăghinești j. Vlașca, sat <azi j. Teleorman>, parte vindută de Tatul Jambul lui Gherghe mare agă 333.
- Drăgoeni (Drăgoene, Drăgoenie), sat <j. Gorj>, cu vii întărit lui Mihart clucer 194; partea vindută de Iovan lui Iane Dumitrescul 297.
- Drăgoești j. Gorj <azi Brădiceni>, parte întărită lui Pirvul 170.
- Drăgoești, sat <Drăgoiești, c. Crasna j. Gorj>, jumătate cu vii și rumâni cumpărată de Preda vornic din Ceplea de la Andronie din Albeni 200.
- *— Drăgoești, sat <probabil j. Prahova>, parte cu rumâni a jupaniței Maria Boldeasca întărită lui Stan log. ș.a. 158.
- Drăgoești, sat <j. Argeș; azi j. Vîlcea> 296.
- Drăgoi, Dragoe, Drăgoe:
- Drăgoe (Dragoe), aldămășar pentru Dealul Săsenilor 292; probabil același: *Dragoe* vinde vie în Dealul Săsenilor 336.
- Drăgol, ceauș din Puțuri, tatăl lui Lamba (menț.) 30.
- Drăgol, delnița lui din Șcheii de la Potoc 282.
- Drăgoi (Drăgoiu) din Dobrești, soțul Eftanei, stăpîn în Mușetești 31; ~ din Ciuturi, jurător 280; ~ din Gețuneni, jurător 407.
- Drăgoiu funia lui la Glodeni 117.
- Drăgoi, logofăt din Fălcoi, fiul lui Pătru log. vinde parte în Podbebești 337; martor 372.
- Drăgoi (Drăgoiu), pîrcălab din Muereasca, se vinde rumân 276, 283.
- Drăgoiu, popă de la Biserica Grecilor din București, martor 28, 33, 155.
- Drăgoi, slugă domnească din Chiojd, întărit cu părți, vii și vad de moară în Chiojd și în dealul Scăienilor 351.
- Drăgoiu, vinde parte în Nămuiești 251.
- Dragoe vinde vie în Dealul Săsenilor v. Drăgoe, aldămășar.
- *Drăgoicea, sat <j. Mehedinți>, în hotar cu Zlașoma 122.
- Drăgoască, parte la Mătești <j. Buzău> 344.
- Drăgoteasca, parte în dealul *Mirceștilor <lg. or. Buzău> 282.
- Drăgotescu, deal la *Mircești <lg. or. Buzău> 282.
- *Drăgotești, sat <lg. Lipia, j. Buzău> 282; vie întărită lui Radul, Gheorghe, Neagoe și Moisi fiii lui Mihalcea portar, cumpărată de la Gogoșe 336.
- Drăguliu, din Chiojdu, tatăl lui Radul (menț.) 120.
- Drăguș, fiul lui Radul cojocar, vinde livadă în Bătiești 315.
- *Drăgușești, sat <lg. Podeni j. Săcuieni, azi j. Prahova> 300.
- Drăgușin, Drăgușin:
- Drăgușin, ban <din Hotărani>, soțul Stanei, familie (menț.) 192.
- Drăgușin (Drăgșar), boier hotarnic la Blejoi 168.
- Drăgușen, cumpără vie cu loc la Osica 372.
- Drăgușin, mare portar, martor pentru Prooroci 243.
- Drăgușin, postelnic al doilea, stăpîn în Alămănești și Pădureț 169, 269; în marea adunare a țării 406; martor 48, 88, 181, 338, semnează 335.
- Drăgușul, țigan 364.
- Drănăștie, sat (?) 230.
- *Drăngești, sat <lg. Bolintinu, j. Ilfov> 49, 397.
- Dreșești, j. Ialomița, sat <Andrășești>, partea jup. Catrina și a fiilor ei, cumpărată de Radul al doilea vistier 88.
- Dreșan, sat <Drăganu, j. Vîlcea> 68.
- Drincea, sat <j. Mehedinți>, în hotar cu Scorila 122.
- *Drivești, sat <lg. Cerăt, j. Dolj>, 354.
- Drimbovnic (Drimbovnic), pîrîu <Drimbovnic, afluent al Neajlovului> 175, 333.
- Dronea, soțul Stanei, vinde în Dușești 230.
- Drosul, postelnic, soțul jupaniței Rada, ginerele lui Pașadia log. face zapis mincinos pentru partea Hogească 267.
- Druli v. Radul Druli.
- Drumea, martor pentru Drăghinești 333.
- Drume, din Tătărăi, frate cu Stan, martor pentru Bucu 172.

- Drumeșă, din Strehaia, jurător 280.
- Drumul cel Mare (Calea cea Mare) la *Cacaleți <lg. Albești, j. Buzău> 336.
- Drumul cel Mare, părăsit, la Știubele <j. Teleorman> 186.
- Drumul Diicului 341.
- Drumul Ocnișii la Cernătești <c. Plopu, j. Săcuieni; azi j. Prahova>. 148.
- Duca v. Constantin Duca.
- Duca din: Brătiani, martor 419; ~ din Deal, jurător 403.
- Duca, martor pentru Chiojdeni 293.
- Duca, rumâni din Jigoreni 56; ~ din Mușetășii 267.
- Ducue v. Șfana Ducue.
- Dudescul v. Dumitru ~ și Radul Dudescul.
- Duica v. Șfan al Duicăi.
- Duiul din Izbiceni, în pricină pentru Ostra 84.
- Duliman din Turceani, jurător 280.
- Duma v. Șfan al Dumei
- Dumbravă (Donbravă) din Râsciori, martor pentru Belcești 108.
- Dumbravă, fiul lui Pîrvul, frate cu Stanciul ș.a., vinde parte în Ibănești 156.
- Dumbravă (Dunbravă), roșu din Crîngu, martor pentru Loloiești 140, 142, 144.
- Dumbrăvița, moșie la Prooroci j. Olt <Ulmi> 92, 243, 278.
- Duminică, fiul lui Colceac din Samara, martor 131.
- Dumitra, jupîneasă din Cotroceni, mama lui Ghioca iuzbașa, cumpără vad de moară la Dătcoi 221, 303.
- Dumitra, soția lui Dragomir Turcul, vinde casă în Ibănești 156.
- Dumitra, soția lui Ivan din Țîrșor, în pricină pentru vii la Găgeni și Călugăreni 275.
- Dumitran, martor în cartea județului din Țîrșor, pentru Dădulești 193.
- Dumitrașco, clucer din Filipești, tatăl lui Pană post. 209, 234; ține zălog Comarnicul 331; în pricină pentru Luciani 105; ctitor al m-rii Mărgineni 337; în marea adunare a țării 406; participă la judecată 20; martor, jurător, ispravnic la hotărnicie 2, 15, 25, 88, 147, 148, 181, 397, semnează 20, 188, 202, 406; fost clucer al doilea 147.
- Dumitrașco, clucer, postelnic, din Spineni <fiul lui Preda clucer din Țîntăreni> și al Marăi, frate cu Mihai spătar Coțofeanul 281; stăpîn în Futeștii de pe Moștiștea, Vârbița, Izvorani. Ponorălu 194, 212, 215, 248, 316, 317; martor: postelnic 24, 34, clucer 242; semnează 242, 317.
- Dumitrașco din: Grivi, martor 271; ~ din Zătreni 407.
- Dumitrașco, fiul lui Gheoca din Crușăț, în pricină 274, 324.
- Dumitrașco, iuzbașa de călărași din Petroșani, împuternicit să stringă dăjdiile 307.
- Dumitrașco, iuzbașa, martor pentru dealul Urlaților 106.
- Dumitrașco, logofăt din Țîrșor, martor 327, 328; probabil același: Dumitrașco, logofăt, scrie act domnesc 417.
- Dumitrașco, postelnic <din Cepari>, fiul lui Stanciul Cepariul log., soțul Caplei, vinde țigan 282.
- Dumitrașco, postelnic din Spineni v. Dumitrașco, clucer din Spineni.
- Dumitrașco, postelnic, fiul lui Necula vistier vinde parte cu rumâni în Sărățeni 181, 412.
- Dumitrașco (Domitrașco, Dumitrașcu), scrie zăpis 36, 37, 125, 400.
- Dumitrașco, soțul jupăniei Despina care cumpără în Cindești (menț.) 336.
- Dumitrașco vinde delnițe în Izvorani 103.
- Dumitrașco, vistier, frate cu Cara-Hagi Hasan din Țîrșor 163; ispravnic la Ocelele Mari, atribuții 260 276, 283; martor pentru Cîrlige 334.
- Dumitrașco, vistier mare (fost), martor, dă cărți de mărturie 128, 160, 181, 382.
- Dumitrașco Buluroiul cumpără țigancă 134.
- Dumitrașcu Covescu, via lui în moșia Mociască la Mircești 336.
- Dumitreasă, via sa din partea Didileștilor la Sărdănești 113.
- Dumitrescul, v. Gheorghe ~ Iane Dumitrescul.
- Dumitru, Dimitrie:
- Dumitru v. Șfan lu Dumitru.
- Dumitru, aldămășar pentru Dealul Săsenilor 212.
- Dumitru, călăraș din Caracal, jurător 31.
- Dumitru, căpitan, cumpără parte în Frăsinetul lui Boțocanu 249; în marea adunare a țării 406
- Dumitru cel bătrîn, meșter din București, martor 155.
- Dumitru, cneaz rumănit din Risipiți 34.
- Dumitru, copilul, slugă domnească, volnic să prindă țigan fugit 313.
- Dumitru, croitor din București, martor 28, 33.
- Dumitru, diacon din Țîrșor, martor 275.
- Dumitru (Dimitrie) din: Baia de Fier, martor 396; ~ din Bobești, hotarnic pentru Piteștii de Sus 405; ~ din Cacova, martor pentru. Păușești, frate cu Matei, Fiera și Toma log. 378; ~ din Cocorăști, martor 409; ~ din Craiova, martor pentru dealul Sătenilor 63; ~ din Glogova, martor 381; ~ din Izvorani, martor 319; ~ din Pătîrlage vinde parte 336; ~ din Pîrscov, martor 51; ~ din Sfîntești, martor 92, 243, 278, ~ din Țîrșor, stăpîn de vii în Gădeni și Călugăreni, soțul Călinei (menț.) 275; ~ din Zătreni, martor 407.
- Dumitru, fiul Dragolei, frate cu Mircea ș.a., vinde loc în dealul Scăienilor 351.
- Dumitru, fiul lui Dragomir din Curtișoara, vinde părți din Iași și Tomești 417.
- Dumitru, fiul lui Micul, delnița lui la Izvorani 135.

- Dumitru**, fiul lui Mihai log. din Gănești, frate cu Miroslav, în pricină pentru Gănești și Pitești de Sus 415.
- Dumitru**, fiul lui Neagul, vinde parte din Lindicești 429.
- Dumitru**, fiul lui Negre postelnic din Mihăești, vinde și dăruiește delnițe în Mihăești 187, 394.
- Dumitru**, fiul lui Preda din Brănești, partea lui cu vii din Sărdănești 113.
- Dumitru**, fiul lui Radul, martor pentru Bășinești 393.
- Dumitru**, fiul lui Radu log. Dudescul, nepotul lui Dumitru Dudescu mare vistier, stăpîn în Ciurnernic 58.
- Dumitru**, fiul lui Stan din Iaroslăvești, martor 411.
- Dumitru**, fiul lui Stanciul Portărescul, frate cu Nicola și Oprea, vinde vad de moară la Rîmnic 213.
- Dumitru**, fiul lui Ticiian din Belcești, frate cu popa Stan cu parte în Belcești 380.
- Dumitru**, fiul popii Sava din Pitești, slugă domnească, cumpără delniță și rumâni în Izvorani 281; martor 319, 413, semnează 401.
- Dumitru**, frate cu Coman, cumpără vii, ogoare și livezi în dealul Sătenilor 63.
- Dumitru**, frate cu Franța, în pricină pentru Păușești 378.
- Dumitru**, frate cu Stanciul, martor pentru Muereasca, 283.
- Dumitru**, fuștașul din București, martor 298.
- Dumitru**, grămătic, fiul preotesei Armeanca din Tîrgoviște, frate cu Mihalco, vinde vie și livezi în dealul Sătenilor 63.
- Dumitru**, județ din Argeș, martor 413, semnează 401.
- **Dimitrie**, jupan, stăpîn pe jumătate din Băcălești, dobîndește cealaltă jumătate pentru o datorie 353.
- Dumitru**, logofăt din București, martor 298.
- Dumitru**, logofăt din Căcova, martor pentru Pădureț 414.
- Dumitru**, logofăt din Mogoșoaia, martor 2.
- Dumitru**, logofăt din Tîrgoviște, cumpără parte în Mălăiești 225.
- Dumitru** logofăt, frate cu Tudor spudei v. **Dumitru Panovici**
- Dumitru**, logofeți: martori 56, 88, 195, 202, 217, 244, semnează 203; scriu acte domnești 25, 42, 94, 100, 180, 191, 195, 208, 211, 235, 269, 272, 314, 334, 351, 354, 356, 359, 385, 403; scriu cărți de mărturie 71, 128; scriu zapise 110, 131, 148, 203, 212, 225, 283, 398, 426.
- Dumitru (Domitru)**, martori: pentru Mlaca și Spinete 37; ~ pentru Seciul Banei 36; ~ pentru Șoimari 220.
- Dumitru**, neguțator din Tîrgoviște, tatăl lui Mihalcea log. 188; martor 328.
- Dumitru**, nepotul lui Arsenie din Zorești, vinde roată de moară și loc de grădină la Mătești 344.
- Dumitru**, pircălab din București, martor 28, 33, semnează 28.
- Dumitru**, pircălab, din Grozăvești, martor pentru Păușești 378.
- Dumitru**, popi: din Ciulnița, martor 73, 261; ~ din Groșani, rumân 78; ~ din Tîrgoviște, din clirosul Mitropoliei, martor 63, 327, 328.
- Dumitru**, postelnic, nepotul Dionisiei călugărița, vinde țigancă 244.
- Dumitru**, rumâni: din Bogdănești 335; ~ din Ceuri 252; ~ din Glina 287; ~ din Izvorani 301; ~ din Jigoreni 56; ~ din Muereasca 276, 283, 286; ~ din Năpirteni 163; ~ din Sărdănești 113.
- Dumitru**, stegarul din București, soțul Stanei, stă cu chirie în prăvălia m-rii Sf. Ioan 50.
- Dumitru**, postelnic al doilea din Grădiște (fiul lui Badea pah.), frate cu Stroe fost mare stolnic și cu Pătrașco, stăpîn în Grădiște, Viriți și Stoenesti 185, 272; jurător 270.
- Dumitru**, stolnic, frate cu Pană iuzbașa, martor la Eșciori E.
- Dumitru**, țigani 244, 268, 282, 354.
- Dumitru**, vinde parte în Stoenesti 206.
- Dumitru** vistier mare v. **Dumitru Dudescul**.
- Dumitru**, vornic din Cepturile, tatăl lui Stoica spătar, soțul Calei, stăpîn în Dădești (menț.) 270.
- Dumitru**, vornic din Mănești, martor 2.
- Dumitru**, vornic (Zemțea) tatăl (vitreg) al lui Bunea log., stăpîn în Grădiștea (menț.) 318.
- Dumitru** al lui Bălaur din Păușești, martor 400.
- Dumitru Bercescul**, martor pentru Muereasca, 283.
- Dumitru Bordea** (~ Burdea), părțile lui din Prooroci, Ghizdavul și Dumbrăvița vindute de ginerele său Costea ș.a. 92, 243, 278.
- Dumitru Caramazache** din Cornățel, martor, semnează 225, 267.
- Dumitru Cioca** din Țara Hațegului, martor la judecirea 24.
- Dumitru Codreș**, țigan 278.
- Dumitru Doboșar** din Flămînda, martor 391.
- Dumitru Dudescul (Dumitru)**, mare vistier, tatăl lui Radul Dudescu log. 28, 58; stăpîn în Săcuieni, dealul Borzeștilor și de țigani 21, 217, 244, 282; trimis domnesc 183; fură din banii de haraci, cercetat de roșii și judecat de marea adunare a țării 406; căzut la marea datorie, dă tot ce are: moșii, țigani 427; în sfatul domnesc: mare vistier 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35, 39, 41, 42, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267, 268—272, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352,

354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 381, 382, 399, 405, 407, 408, 411, 412, 413, 418, 423—425;
 martor dă carte de mărturie 2, 33, 128, 161, 181, semnează 28, 335;
 fost mare vistier 427.

Dumitru Fachinole din Tîrgoviște, jurător 63.

Dumitru Filieșanul (Dumitru, ~ Filișanu), mare pitar din Filiași, fost căpitan, nepot lui Dobromir fost mare ban 17, 18; stăpîn în Crasna, Jupînești, Spinișorul ș.a. 17, 18, 34, 360, 364, 398, 399, 415; pribeag cu Matei Basarab 24; în marea adunare a țării 406; martor, dă carte de mărturie 2, 113, 128, 167, 169, 181, 200, 245, semnează 18, 153, 398.

Dumitru Găgeanul (Dumitru, ~ Găgeana, Donosie călugărul) vinde parte în Băbeni 370.

Dumitru Grecul din Slatina, vinde livadă și siliști 3.

Dumitru Hândolea, martor pentru Mue-reasca 283.

Dumitru Jeribiță (Dumitru), martor pentru Belcești 108.

Dumitru Panovici (Dumitru ~, Dumitru), logofăt, frate mai mare al lui Tudor spudei 45, 115, 197, 233, 258, 282, 286, 320.

Dumitru Strechea, din Cimpulung, martor pentru Izvorani 135.

Dumitru Tăfarul, (~ Tătariul), țigan 408.

Dumiutriu v. Anghelachi Dumiuțriu.

Dunăre, fluviu, 32, 55, 152, 320.

Dușca, megiaș din Borlești, martor, hotar-nic 139, 294.

***Dușești**, sat (lg. Cernetu, j. Vlașca; azi j. Teleorman), parte vindută de Stana lui Gherghe post. din Mărzănești 230.

Dușman, popă din Poiana lui Bran, martor pentru Ludești 130.

Dușman, rumân din Lichirești, stabilit la Crăceni 227.

Duță v. Radul Duță.

Dușe, în pricină pentru impresurare de ocină 300.

E

Efrem, Efrim, Ifrim:
Efrem, (Efrini, ~ Buzevschi), episcop de Buzău 210, 253; dăruit de domn cu țigancă 8,43; judecă și dă carte 71, 151, 235; martor 121, 254, 383.

Efrem, episcop de Rimnic, judecă pricină între m-ri, (menț.) 115.

Efrem, fiul lui Iorga din Pătirlage, familie, vinde rumân 190.

Efrem logofăt, tatăl lui Vlad din Tîrgoviște 327, 328.

Efrem, martor pentru Cindești 120.

Eftana, jupaniță, jitelnița lui Drăgoi, stăpînă peste rumâni în Mușetești 31.

Eftimie, Eftemie, Iftimie:
 — Iftimie, dichiu la m-rea Argeș, martor 223.

— **Eftimie** (Eftemie) din Fundeni, martor 228, 231; ~ din Tîrgoviște, martor 328.

Eftimie iuzbașa din Dobroți, megiaș jurător 314.

Eftimie, mitropolit al Țării Românești (1568—1576) 105.

Eftimie (Eftemie) pitar, fost mare pitar, din Cepari, soțul Vilaei, familie, dăruiește parte din Ulița de la Rimnic 23; jurător 226, 246, 267; semnează 23.

— **Eftemie**, rumân din Mureasca 283, 286.

Eftimie cel bătrîn (Star ~) din Gurbănești, martor, semnează 225.

Eftinca, țigancă 354.

Elhov v. Ilfov, județ.

Eliana, **Eliana**, **Ilina**:
Eliana, doamna (lui Radu Șerban voievod), stăpînă de țigani (menț.) 8.

— **Ilina** din Văleni, fiica Cîrstinei și a lui Radu Piarsecă, familie, vinde parte 125.

— **Ilina**, femeia lui Vlad Inimă Rea din Bășinești, vinde loc de vie 393.

Eliana, jupineasă, fata Măndeștilor, în pricină pentru satul Mihăești 99.

Eliana, jupineasa lui Constantin mare post., via ei din dealul Viespeștilor întărită soțului (menț.) 173.

— **Ilina**, jupineasa lui Ivan post., familie, stăpînă în Grădiște și Viriți 272.

— **Ilina**, jupineasă, vinde parte din Budurești 60.

Eliana, nepoata lui Balco, întărită cu ocină și vie în Vernești 332.

Eliana (Ilina) spătăreasa, fata Mariei din Bucov, soția lui Ianul spătar, familie, zălogește parte din Comarnic cu rumâni 331; în pricină pentru zestre 71.

Eliana (Eliana, Ilina) vorniceasa, soția lui Ivașco vornic din Golești, familie 105, 160; stăpînă în Golești și Domnești, pribeagă 16.

Enache Catargiul v. Ianache.

Encul, martor pentru Izvorani 103.

Ene paharnic, ~ portar v. Iane.

Epotești, sat (Ipotești, j. Olt) 169.

Erbășie, pîriu (j. Vilcea), mori și vaduri de moară pe ~ 402.

Erciul v. Iarciul.

Eremia, **Erimia** v. Irimia.

Erghevița, sat (j. Mehedinți) parte vindută de Curuia ș.a. 391.

Erhovița, sat (Ilovița, j. Mehedinți) al m-rii Tismana, sătenii fugiți peste Dunăre chemați de domn 116.

Erina, **Irina**:
 — **Irina**, familie, vinde ocină în Olteni, la Zapșa 368.

Erina, fiica lui Ivan sulger, familie, partea ei în Băleni 161, 382.

Erina, jupanița lui Dragul portar din Poiana, în pricină pentru zestre 247.

Ermin, fiul lui Neagoe moșnean rumânit din Vaidei 68.

Erusalim v. Ierusalim.

*Eșclori, sat (lg. Bărbătești j. Argeș) vad de moară în ~ al lui Ivan log. din Pitești, cotropit de m-rea Tutana E. Eufrosina (Efrosina) călugărița, fiica popii Stancul, în pricină pentru vii în Cînești 196.
Eustatie Ruceri v. Stanciul Ruzieriu.
Evdochia (Dochia), jupanița lui Stoica fost mare vist. (Roșianul), vinde țigancă (menț.) 408.
Evghenie, popă, egumen al m-rii lui Ghiorma banul, cumpără prăvălii în București 47.

F

Fachinole v. Dumitru Fachinole
Falenfanta v. Stanciulu Falefanta
Farcaș v. Fărcaș, sat
Fata din Zorești, mama Albei care vinde vie în dealul Zoreștilor (menț.) 222.
Fața Sfraorei, top. la Bătiești, (Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș) 219.
Făgăraș în titulatura domnului v. Amlașul și Făgărașul
Fălcoiu (Fălcoii, Fulcân), sat (j. Romanai; azi j. Olt) 28, 33, 80, 81, 92, 188, 243, 278, 337, 372, 414.
Fărcaș (Farcaș, Fercași), sat (Fărcașu, j. Romanai; azi j. Olt) 34, 92, 243, 278.
Fărcăsești, sat (j. Gorj) 113, 200, 277, 322, 348, 355.
Fătuiucul (Fătuicul) din Brănești, cu parte în București 60.
Fătul v. Oprea al Fătului.
Fătul cel bătrîn din Tîrșor, martor pentru Dedulești 193, 309
Fătul din: Cocorăști, martor pentru Morunglavi 409; ~ din Lipia, martor 387; ~ din Zăvoiani, martor pentru Cîrligi 334.
Fătul, martor pentru Grădiștea de Jos 385.
Fătul, rumân din Glina 287.
Fătul, uncheș, martor pentru (Trănșani) 366.
Fetea din Drăgănești, martor, semnează 371.
Fețe top. la Dealul Tîrgoviștei 328.
Fieni v. Fiiani, sat.
Fiera, Hera, Hiera;
— Hera v. Nedelco al Herăi.
Fiera v. Stroe Fiera.
Fiera (Hiera) din: Cacova v. Fiera logofăt; ~ din Fiani, megiaș jurător 314; ~ din Gurbănești, martor 225.
Fiera (Hiera), logofăt din Cacova, frate cu Matei ș.a. martor 283, 378, 414; semnează 283.
Fiera (Hiera), logofăt din Orăști, soțul Stancăi, tatăl lui Ivașco mare vornic 2; scrie diata lui Dumitru mare vornic din Cepturi (menț.) 270.
— Hera logofăt din Piscure, hotarnic 405.
Fiera, logofăt mare, (din Leurdeni, din Corbi), tatăl lui Stroe logofăt, (menț.) 268; probabil același: Fiera, logofăt, casa lui din Tîrgoviște (menț.) 164.

Fiiani, sat (Fieni, j. Dimbovița; azi oraș) 420.
Fiiani, j. Ilfov, sat (Fieni lg. Căciulați) 178, 314.
Filiași, sat (j. Dolj, azi oraș) 200.
Filieșanul v. Dumitru Filieșanul.
Filip v. Negoe al lui Filip.
Filip din Alămănești, martor 85.
Filip, județ din Slatina, martor pentru Prooroci 92, 243, 278.
Filip, martor pentru Muereasca 283.
Filipești (Hilipești), sat (j. Prahova) 2, 15, 20, 25, 88, 105, 148, 181, 188, 202, 209, 234, 331, 337, 397.
Filotei, egumen al m-rii Strîmbul 355.
Finaf din Drăcești, boier hotarnic 405.
Finice, rumân din Fometești 245.
Fințești, sat (j. Săcuieni; azi j. Buzău) 259, 290.
Firel, rumân din Fometești 94.
Fintîna, sat (Fintinele j. Dimbovița) 209.
Fintîna Săracului, top. la *Futeștii de pe Mostiște j. Ilfov (lg. Curătești) 212, 215, 317.
Fintinele, sat (j. Săcuieni; azi j. Prahova) 262; parte din ~ zestre a jup. Rada, vindută de Staico pah. Rudeanu 128; probabil același: megiașii din ~ vind vad de moară lui Hrizea mare ban 237; parte cu rumâni întărită m-rii Strîmbul, dania jitelniței Ana 198.
Fintinele, top. la Corșori (Corbșori, j. Mușcel; azi j. Argeș) 216.
Fîrla, popă din Chiojd, martor 351.
Flămînda, mușcel la Corsari (Corbșori, j. Mușcel, azi j. Argeș) 263.
Flămînda, m-re (j. Argeș; azi j. Vîlcea) dăruită cu parte din Ninăsești de Vlad log. Rudeanu 152.
Flămînda, sat (j. Mehedinți; azi Jianu) 391.
Flești, sat (j. Argeș; azi c. Bascov, mnc. Pitești) 131, 294.
Floci v. Orașul de Floci.
*Flocoși, sat (lg. Găneasa, j. Ilfov) 405.
Florea, rumâni: din Licherești, stabilit în Crăceni 227; ~ din Muereasca 283, 286; ~ din Zatrei, lăsat moștenire 57.
Floreia, țigani 21, 89, 408.
Floreasca v. Maria Floreasca.
Florescu v. Stroe Florescu.
Florica, fiica lui Mihai (Viteazul) v. familie (menț.) 41.
Florica, fiica lui Mihăilă postlenic din Văleni, zestre sa 203.
Florica, jupanița lui Necula pîrcălab, fiica lui Radu comis din Corlătești, stăpînă de țigani 305.
Floricoiul v. Preda Floricoiul.
Floriești, sat (Florești, mnc. București), popă 166.
Focan v. Stan Focan.
Focșănei (Focșani, Focșeni) sat (j. Buzău) 137, 332, 334.
Folefia, baltă?, dijma din ~ întărită m-rii Topolnița 82.

Folești, j. Vilcea, sat 75; ~ de Jos (Dol ~),
 întărit lui Udriște, fiul lui Oprea log-
 din Șirineasa 75; ~ de Sus (Gor ~) 75.
 Fomefești, sat <Rugetu, j. Vilcea>, dat de
 Staico pah. Rudeanul jupaniței sale
 Rada 128; cu rumâni întărit lui Pătru
 și Ghioca neguțatori, dat de jup. Voica
 și de Rada pentru bani împrumutați 65,
 94, 153, 167, 245; rumâni fugiți din ~ 94.
 Fota, postelnic <din Greci>, fiul lui Papa
 log., frate cu Drăghici spătar, stăpin
 în Mihăilești 19, 48;
 eroare: spătar 19.
 Fota cel bătrîn din Tirgoviște, jurător
 (menț.) 63.
 Fota cel mare din Tirgoviște, martor,
 semnează 327, 328; probabil același:
 Fota din Tirgoviște, cu loc de prăvălie
 în București, martor 395.
 Fota cel mic din Tirgoviște, martor, semnea-
 ză 327, 328.
 Francesco, <sluger>, martor, semnează cu
 litere latine 144.
 Frafostîța, sat <j. Dolj; azi or. Filiași> 83,
 101.
 Franța din Cimpulung, fiul lui Pană, martor
 pentru Izvorani 319.
 Franța (Sfranța) din Păușești, familie 125,
 378; în pricină de hotare pentru Pău-
 șești 378; martor 36, 37, 125, 400.
 Fră... v. Danciul Fră...
 Frăcea v. Plaiul lui Frăcea.
 Frăcea cel mare din Cotenești, martor 279.
 Frăcea cel mic din Cotenești, martor 279.
 Frăsinet, sat <j. Ilfov>, partea popei Dragul
 scutită de dijmă domnească 340.
 Frăsinet, sat <~ Gară, j. Romanați; azi
 j. Olt>, partea Comăneșii întărită m-rii
 Govora, dania lui Vasilie monah 5;
 Frăsinetu lui Boțocanu, parte vindută de
 Matei și Drăgan lui Dumitru căpitan 240.
 Frățești, sat <j. Gorj> 191.
 Frățești, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov>, de
 zestre al jup. Rada, vindut de Staico
 pah. Rudeanul 65, 128, 167, 245.
 Frățilă din: Putrida, vinde parte 189;
 ~ din Urești, jurător 207.
 Frățilă, logofăt din Orești, hotarnic 267.
 Frățilă, stolnic din Rovinari 200, 277, 322.
 Frățilev, partea sa în Pătirlage (menț.) 336.
 Freja, țigan 198.
 Frejureanul v. Radul Frejureanul.
 *Frejurenii, sat <j. Săcuiani; azi Iazul, j.
 Prahova> 247.
 Frențu, negustor, martor la zălogire în
 Vulpeni și Grua 426.
 Fricea din Păltineni, martor pentru Pîrscov
 B.
 Frînrariul, partea sa în <Grădiștea> (menț.)
 359.
 Frîncești, sat <j. Vilcea> 283, 407.
 Frîncul din Ștefănești, martor 319.
 Frîncul, rumân din Cocorăști 54.
 Frujina, jupineasa lui Nedelco pah., fiica
 Marei din Bucov, familie, stăpină în
 Mărgineni 71.

Fruntea Gruului Mare top. la Corșori
 <Corbșori, j. Mușcel; azi j. Argeș> 216.
 Fuiște, sat 230.
 Fulcân v. Fălcoi, sat.
 Fugla v. Deatco al Fuglei.
 Fulga, frate lui Cazan, cu parte în Pătirlage
 336.
 Fulga, țigan 1.
 Fundea v. Dragomir Fundea.
 Fundeanul v. Ștanciu Fundeanul.
 Fundeni, sat <mnc. București> 34, 228, 231.
 *Fundeni j. Ialomița, sat <lg. Periați>,
 partea lui Mihai pah. din Buești, cum-
 părată de domn și dăruită m-rii Slobozia
 412.
 Fundul Dătcoilor v. Dăfcoi, sat.
 *Fufești, sat <azi or. Fetești>, partea lui
 Mihail armaș cumpărată de Mihalcea
 portar, întărită fiilor lui 336.
 *Fufești de pe Mostiște, j. Ilfov, sat <lg.
 Curătești>, parte întărită lui Dumitrașco
 clucer din Spineni 212, 215; schimbat
 de Dumitrașco clucer cu Andrei spătar
 pentru Verbița 316, 317.

G

Gabrian, rumân al jupaniței Stanca din
 Albești 180.
 Gabrovenii (Gabroveni), în pricină pentru
 Lacul Tomei 341.
 Gabrul (Gavrovul) j. Dolj, sat, parte cu
 rumâni vindută de Petre slujer lui Dima
 clucer 171; întărit lui Parascul negustor,
 luat pentru o datorie 326.
 *Gabruvu, sat <lg. Pielea j. Vlașca; azi
 Teleorman, j. Teleorman> 230.
 Gaia, sat <j. Dolj> 341, 426.
 Gaiță, fiul lui Baico din Șainești, martor D.
 Gancul, martor pentru Stroești 206.
 Ganea, din Bălțești, martor 300.
 Ganea, țigan 282.
 Gavril v. Aldea Gavril.
 Gavril din: Corbești, jurător pentru Șarlău
 59; ~ din Mătești, martor 329.
 Gavril egumen al m-rii Cernica 395.
 Gavrilă, logofăt, scrie zapis pentru Urლაი
 106.
 Gavril, martor pentru Bășinești 393.
 Gavriil, monah la Biserica lui Ghiorma ban
 47.
 Gavriil, popă, dichiul m-rii Mărgineni 39.
 Gavril, spătar, fiul lui Mirzea vornic, martor
 pentru Tătărăi, semnează 209.
 Gavril <Movilă> (Gavriil), domn al Țării
 Românești <1618–1620> 211; cărți de
 la 66, 289, 320.
 Gădeanu vinde vie în dealul Năenilor 374.
 Găescul v. Udrea Găescul.
 Găgeanul v. Dumitru Găgeanul.
 Găgenească, ocină <lg. Vintileanca, j. Buzău>
 părți vindute de Radul lui Tatos, ș.a.
 din Jigoreni lui Lupul căpitan 259.
 Găgenii, sat <j. Prahova; azi în mnc. Ploiești>
 vii moștenite de Mușca și Neacșa
 de la mama lor Călina 275.

- Gălbenușul**, din Mușcel, martor 273.
- Gălbinează**, martor pentru Săinești D.
- Găleșești** (Găleșăști, Gălișăști) j. Argeș, sat <Găleșești, c. Budeasa>, pricină de hotar cu Vucina mare pah. 139; megiașii din ~ vind parte și vad de moară lui Vucina mare pah. pentru plata unei dușegubine 294, 295; Găleșeștii de Sus (Gălișăștii ~) 294, 364.
- Gănești**, sat <Găneasa, j. Ilfov> 405; ~ de Jos, parte întărită lui Șteful Piteșteanul după pricină cu fiii lui Mihai log. 405.
- ***Găojani**, sat <lg. Bălțești, j. Râmnicu Sărat și Brăila; azi Valea Rîmnicului, j. Buzău> 375.
- Găspăroae**, fiii ~ rumâni ai jupaniței Stanca din Albești 180.
- Găuriciu**, sat <j. Teleorman; azi Izvoarele> 19, 48.
- Geamenul din Meriș v. Ion Geamanul**.
- Gelalul v. Ștanciu Gelalul**.
- Gemelele**, sat <Gemenea-Brătulești, j. Dimbovița> 240.
- Genuneni** (Ginuneni), sat <j. Vilcea> 407; în hotar cu Foleștii de Jos 75.
- Gheena Lipniței**, top. la Belovții j. Mehedintți <probabil Albulești> 107.
- Gheoca v. Ghioca**.
- Gheocel v. Opre al lu Gheocel**.
- Gheorma v. Ghiorma**.
- Gherganul**, sat <Ghergani, j. Dimbovița> 76.
- Gherghe, Gheorghie, Ghierghi . . .**
- Gherghe, v. Radul al lui Gherghe**.
- Gherghe, agă mare (fost)**, cumpără parte în Drăghinești 333; martor 175.
- Gorghie**, băcan din București, martor 395.
- Gherghe**, băiaș din Tirgoviște, martor, semnează 164.
- Gherghie**, cantaragiul din București, martor 237.
- Gherghe**, căpitan, dăruit de domn cu satul Putineiu 362; în marea adunare a țării 406.
- Gherglie**, (Ghierghie) din: Lumotești, jurător, hotarnic 207, 267; ~ din Truțești, jurător 19, 48.
- Gherghev**, fiul Anei, nepot lui Ciolan, partea lui la Cindești (menț.) 336.
- Gherghe**, fiul Cojocarului, vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Gherghe**, fiul lui Anghelache portar, dăruiește parte și rumâni din Glina m-rilor Iver și Radu Vodă 287.
- Gherghe**, fiul lui Dragomir spătar din Grădiște și al Stoianei, părțile lui la Grădiște și Viriți 272.
- Gherghe**, fiul lui Iorga din Pătirlage, frate cu Pătru și Efrem, cumpără parte în Cindești 93; vinde rumân 190.
- Gherghè**, fiul lui Moisi, martor semnează pentru Oprea din Cornățel 225.
- Gherghil**, iuzbașa, martor pentru Oltenei 368.
- Ghiorghie**, jupin, cumpără pămînturi la Samara 131.
- Gherghe**, logofăt, fiul lui Danciul cel bătrîn din Tirgoviște, martor 56, 327, 328.
- Gherghe**, logofăt mare (fost) <din Măgureni>, fiul lui Lupul fost mare log., soțul jupaniței Neacșa <din Boleasca>, stăpin în Petrești (menț.) 15, 159.
- Gherghe** (Gheorghie, Gherghi, Ghiorghie), martori: pentru Priseceni 119; ~ pentru Sărăteni 181; ~ pentru Săseni 383; ~ pentru Tirgșor 275.
- Gherghe**, nepotul lui Balco, cu părți și vie la Vernești și Valea Teancului, pricină 210, 332.
- Gherghe**, paharnic, fiul lui Preda vornic din Ceplea, cumpără parte și rumâni în Sărdănești cu vaduri de moară și vie 113.
- Gorghie**, partea lui la Goruneni 350.
- Gherghe** (Gherghie), popă din Argeș, martor 401, 413.
- Gherghe**, popă din Cimpulung, martor 135.
- Gherghe**, popă, martor pentru Mătești 344.
- Gherghe**, postelnic din Mărzănești, cumpără parte în Dușești 230.
- Gherghe**, postelnic din Tirgoviște, martor 327, 328.
- Gherghe**, postelnic, martor în București semnează grecește 91.
- Gherghe**, rumân din Podbelești 337.
- Gherghe**, spătar din Băleni, fiul lui Ivașco mare vornic, frate cu Pătru post. stăpin în Băleni și Crăcenii 2, 227; martor 15; postelnic 227.
- Gherghe**, (Gorghie) spătar <Cindescul>, fiul lui Mihalcea vornic din Pătirlage, frate cu Radul, Neagoe, și Moisi, stăpin în Cacleți, Cindești, Pătirlage ș.a. 179, 336; probabil același: Gherghe, spătar, cumpără țigancă 134.
- Ghiorghie** (Ghiorghii), tatăl lui Alexi și Dragotă care vind în Murgești (menț.) 355.
- Gherghe**, țigan 158.
- Gherghe**, vinde parte în Birlui 417.
- Gherghe vistier v. Gherghe Caridi**.
- Gherghie**, vornic din Blagodești, jurător 369; probabil același: Gherghe, vornic al doilea, trimis domnesc 340.
- Gheorghie**, vornic, tatăl lui Radul post. bunic lui Pătru, Badea și Preda care vind în Secărești (menț.) 302.
- Gherghe al Banului**, martor pentru Drăgoeni 297.
- Gherghie al lui Agrica** din Scăieni, vinde vie în dealul Scăienilor 351.
- Gherghe al lui Bunea** din Tirgoviște, jurător 63.
- Gherghe al lui Hazan** (Gorghie lu ~) din Brănești; cu parte în București 60.
- Gheorghie al lui Oprea**, vinde delniță în Izvorani 281.

- Gherghe al lui Pătroacă din Șchei, fiul jupinesei Neaga, în pricină de moștenire cu jupineasa Marica 211.
- Gherghe al Stanei din Puți, martor 343.
- Gherghe Caridi (Gheorghie ~, Gherghie), vistier, fost al doilea vistier, stăpîn în Jigorenii de Sus și de Jos 56; cercețează pricină în București 47; în marea adunare a țării 406; martor, jurător, hotarnic, 181, 197, 215, 335, semnează grecește 160, 175, 212.
- Gherghi Dumifrescul, din Tg. Jiu, martor pentru Curtea 191.
- Gherghe Litului vinde vie în dealul Urlaților 106.
- Gherghe Meiuță (Meiutescul), familie, stăpîn de vii și ocină în Vernești, pe Valea Teancului 210, 284, 291.
- Gherghe Meiuță (Maiutescul), frate cu Neagoe și Stanciu armaș, cumpără vii și ocină în Vernești, pe Valea Teancului (ment.) 284, 291.
- Gherghie Maș din Lipia, martor 387.
- Gheorghe Pecea, din Brătiești, martor 169.
- Gherghe Pefrescul, martor pentru Dedulești 193.
- Gherghe Sirbul (~ Serbol) din Slatina, martor pentru Ibănești 338, 339.
- Gherghina, armaș din Stejari, nepotul lui Udriște vornic, vinde țigan 408.
- Gherghina (Gherghena, Gherighin) din: Brănești cu parte în București 60; ~ din Osica, martor 372; ~ din Păhulești, jurător pentru Mihăilești 19, 48.
- Gherghița, oraș <j. Ilfov, azi j. Prahova> 311, 314.
- Gherman, din Stăculești vinde vie 300.
- Ghermec, din Priseaca, jurător 265.
- Ghidul, fiul lui Toader vătaf din Popești, în pricină pentru Curățestii de Sus 299.
- Ghimpeni, sat <Ghimpați, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 304.
- Ghina, sat (?) 405.
- Ghindar v. Stoian Ghindar.
- Ghinea, Ghinu:
- Ghinea din: Buzău, ctitor al m-rii Ciolanul 336; ~ din Izvorani, martor 135; ~ din Pitești martor, fiul lui Mihai 319.
- Ghinu, popă din Bujoreni, tatăl lui Stanciu și Voica 218.
- Ghinu, popă, văr cu Stanciu și Voica, martor pentru Ulița, semnează 218.
- Ghinea, sluger din Văleni, cu drepturi (?) în Alimănești 269; martor 80, 92, 167, 243, 245, 278, semnează 153.
- Ghinea, vameș din Focșani cu părți și vii la Cîrlige, vad de moară la Golești 334.
- Ghinea Coși, negustor, stăpîn de țigan 233; jurător 369.
- Ghinea Turculescul, frate cu Mihnea, cumpără loc în Cotești 236.
- Ghioca căpitan v. Ghioca, iuzbașa.
- Ghioca (Gheoca) din Călinești, martor la Tîrgoviște 164; ~ din Crușeț, frate cu Malcoci slujer, tatăl lui Dumitrașco (ment.) 274, 324.
- Ghioca (Gheoca), neguțător, frate cu Pătru, împrumută bani jupaniței Rada a lui Stoica pah. <Rudeanul> și primește Fometestii, Runcu, Toxobenii ș.a. pentru datorie 65, 94, 153, 167, 245.
- Ghioca (Ghiuoca), iuzbașa din Cotroceni, cumpără vad de moară la Dătcoi 303; martor, semnează 28, 33; căpitan 303.
- Ghioca, (Ghiuoca), spudei, scrie acte domnești 84, 88.
- Ghioca, vameș pentru Cîrlige 334.
- Ghiorma, banul, biserica lui ~ din București, tăiat de Alexandru Mircea vv. (ment.) 47.
- Ghiorma, clucer, dăruit cu parte în Stoicesti de pe Mostiște 110; cumpără loc de casă în București 91; adus din Țari-grad 110.
- Ghiorma, martor pentru Cîrnitura 239.
- Gheorma (Ghiurma), pitar, martor pentru Păușești 378, 400.
- Ghiuoca v. Ghioca,
- Ghiura v. Mane al Ghiurii.
- Ghițioara, sat și ocină <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, venitul de la ~ luat de jupanițele Calea și Neacșa, fiicele lui Cernica vornic 20, 25; sare dăruită m-rii Slobozia lui Enache 374.
- Ghițdav v. Stoian Ghițdav.
- Ghizdavul, moșie la Prooroci <j. Olt; azi Ulmi> 92, 243, 278.
- Gilort, pîriu <afluent al Jiului>, sat pe ~ 399.
- Giolumă, din Prăjani, unchiul lui Negul, martor 379.
- Gioroc, sat <j. Dolj; azi Castranova>, parte dată zestre de Iova fiicei sale Petriia 30.
- Giura cel mare, tatăl Buicăi, bunicul preotesei Chera cu vie în dealul Șerbăneștilor (ment.) 150.
- Giura, din Bălcești, trimis de Matei Basarab cu haraciul la Poartă 406; jurător 157.
- Giura, fiica lui Roman, soția lui Vasilie, vinde vie în dealul Cîndeștilor 179, 336.
- Giura, fiul jupaniței Călina din Comani, în pricină 85.
- Giura, fiul popii Ianache din Morunglavi, frate cu Pătrașco, cu vie în dealul Șerbăneștilor 132.
- Giura, rumân din Roșiani 337.
- Giurca, din Drăcești, boier hotarnic 405.
- Giurcul, rumân din Nucșoara 418.
- Giurcea (Giurgie) din : Odobeni, cumpără vie 90; martor pentru Vernești 98; ~ din Vaideei, martor 271.
- Giurgiu, erei, scrie zăpis pentru Vernești 98.
- Giurgiu, jurător pentru Vernești 291.
- Gilcă v. Radul Gilcă.

- Gilcă**, iuzbașa din Roșiorii de Vede, dăruit de domn cu Putineul 362.
- Gingă v. Salcia uncheșului Gingăi.**
- Gîrbaci**, căpitan, tatăl lui Datco și al lui Gîrbaci care vînd vie în dealul Bucureștilor (menț.) 242.
- Gîrbaci**, fiul lui Gîrbaci căpitan, frate cu Datco, vinde vie în dealul Bucureștilor 242.
- Gîrbovi**, sat <c. Urdari, j. Gorj> 113.
- Gîrbovi**, sat <or. R. Sărat> 173.
- Gîrgana**, mama lui Stanciu din Curpen 271.
- Gîrla Miclei**, gîrlă la Dătcoi <mnc. București>, 28, 33.
- Girloșască**, funie la Muereasca j. Vîlcea 283, 286.
- Glamotă v. Opre Glamofă.**
- *Glaveș**, sat <lg. Bădeni. j. Săcuieni; azi j. Buzău> 239; în hotar cu Cacaletii din Coastă 336.
- Glăvăcioc** (Glavaciog, Glăvăciog), m-re <Glavacioc, j. Vlașca; azi j. Argeș>, sate, rumâni, hotărnicie 61, 147, 148, 207; egumen Ioanichie 147, 207.
- Glăvăescul v. Vladul Glăvăescul.**
- Glăvănești**, sat <lg. Albești-Muru, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 375.
- Gligorcea**, vornic al doilea, ispravnic de hotărnicie la Piteștii de Sus și Găvăneștii de Jos 405.
- Gligorie, Grigorie:**
- Gligorie**, comis, martor pentru Mușetești 163; sluga sa 63.
- Gligorie** (Gligore, Grigorie) din: Morunglav, cu părți în Morunglav, Iași și Tomești 409, 417; ~ din Păltineni, martor pentru Pîrscov B; ~ din Pîrscov, martor 51, B.
- Grigorie, egumen al m-rii Argeș, martor 246, 267.
- Grigorie, egumen al m-rii Tismana (menț.) 115.
- Gligorie**, frate cu Badiul din Tirnava, martor pentru Drăgănești 371.
- Gligorie** (Grigorie), logofăt mare din Poenari, stăpîn în Poiana 247; în sfatul domnesc: mare logofăt și ispravnic 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35, 39, 41, 42, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 235, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—272, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 382, 399, 403, 405, 407, 408, 411—413, 417, 418, 423—425, 427; în marea adunare a țării 406; martor, jurător, hotarnic dă carte de mărturie 2, 48, 56, 71, 128, 161, 167, 181, 231, 234, 294, 399, semnează 58, 203, 228, 335, 398; eroare: mare postelnic 24.
- Gligorie** (Grigorie), mitropolit al Țării Românești <1629—1636>, 105, 235; fost egumen la Radu Vodă 214, 287; dă vad de moară și mori m-rii Stelea 121; martor, judecă, primește jurămint 2, 6, 25, 71, 181, 299; dă cărți 20, 40, 121, 128, 274, semnează grecește 17, 18, 20, 40, 71, 80, 81, 254, 274; (menț.) 369.
- Grigorie, popă clisiarh din Craiova, hotarnic 341.
- Grigorie, popă, martor, la diata lui Cristian din Zătreni, semnează 57.
- Gligorie**, postelnic din Păușești, scrie zapis 125.
- Gligorie**, postelnic, soțul jupaniței Maria Boldeasca, stăpîn în Boldești, Răsturnăți ș.a. (menț.) 158.
- Gligorie** (Grigore), rumânu din Bogădănești 335; ~ din Muereasca 283, 286.
- Gligorie**, slujitor A.
- Grigore, vinde parte în Cacaletii din Vale 336.
- Grigore al lui Dima, martor pentru Mihăești 187.
- Gligoroae v. Maria Gligoroae.**
- Glina j. Ilfov**, sat <mnc. București> 58; părți întărite m-rilor Iver și Radu Vodă 287.
- Gliinea**, din Tîrgoviște, vinde loc de casă 336.
- Glodeni**, sat <Glodeanu Sărat, j. Buzău> 429.
- *Glodeni**, sat <lg. Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, părți vindute de Arbănaș jupinului Postolache 117.
- *Glodul** sat <or. Băile Govora>, cu imunități, întărit m-rii Govora 253, 254.
- Glogova**, sat <j. Mehedinți; azi j. Gorj> 52, 305, 381.
- Goești**, sat <Goiești, j. Dolj> 83, 101.
- Gogoasă** din Mircești, vinde vie în dealurile Mircești și Drăgotești 336.
- Gogul**, cneaz rumănit din Risipiți 34.
- Goia**, megiaș din Bogați, tocmelnic pentru Beleți 165.
- Goita**, soția lui Dragomir din Vlădila 38.
- Golea** din Lipia, martor 387.
- Golești j. Mușcel și Pădureț**, sat <azi j. Argeș> parte dăruită de jupanița Neacșa lui Radul log. Dudescul 15; fost al lui Ivașco mare vornic, întărit Stanei spătăreasa și lui Radul spătar după pricini 16.
- Golești**, sat <j. R. Sărat, azi. j. Vrancea>, vad de moară vîndut de Mircea și Șerbu lui Ghinea vameș 334.
- Goñtea v. Radul Goñtea.**
- Goñtea** din Mircești, vinde vie în dealul Mirceștilor 336.
- Goñtea** (Goñtie), nepotul lui Cazan, înfrățeste pe Mușat croitor pe partea sa din Cîndești 120.

- Gonțea, răzorul lui de vie în dealul Birzeștilor 240.
- Gorân cel bătrîn, partea lui din Șoimari (menț.) 220.
- Goran, fiul lui Andrei din Băbeni, vinde parte în Mihăești 389.
- Goran, logofăt din Olănești, martor, jurător, 67, 260, 335, 378, 403, semnează 283.
- Goran, (Gorân) tatăl lui Neagul, vinde parte în Șoimari 220.
- Gordoba, sat 169.
- Gorești, v. Dima Gorești.
- Gorgan din Mărăcineni, jurător 332.
- Gorgan, spătar, pribeag cu Matei Basarab martor la judecirea 24.
- Gorgan la Cremene, top. la *Cacaleții din Vale (lg. Albești, j. Buzău) 336.
- Gorganul Stelei, top. la *Futeștii de pe Moștiște, j. Ilfov (lg. Curătești) 212, 215, 317.
- Gorgănoae v. Sfana Gorgănoae.
- Gorgești, moșie la Dădești (j. Teleorman) 270.
- Gorj (Gorjil), județ, sat din ~ 10, 45, 191, 200, 271, 355, 398, 399.
- Gorun (Gorunu) din Corșori, martor 216, 416.
- Goruneni j. Vlașca, sat (Gorneni; azi j. Ilfov), parte vindută jupinsei Todossia 29; partea lui Gorghie vindută de Stan din Ogrăzeni lui Mihăilă din Budeasa 350.
- Gosteli, sat (Goștilele, j. Ilfov) 405.
- Goșescul, martor pentru Dătcoi 221.
- Gofa, rumân din Jigoreni 36.
- Goțeasca, funie la Măstănești (Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 323.
- Govora (Adormirea), m-re (j. Vilcea; or. Băile Govora) 283; sărăcitate 5; rămasă pustie, jefuită de unguri și leși 152; sate, rumâni, mori și țigani 1, 5, 152, 296, 403; în pricină pentru Mihăești 67; danii 38, 53, 402; scutiri 253, 254; înzestrată de Matei Basarab cu 1000 de florini anual pentru școală și tipografie 361; relații cu Patriarhia de Ierusalim 254, 361; egumen: Melentie Mace-doneanul.
- Govoreanu, țigan, 1.
- Gradea vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Grădie din Pitești, martor 343.
- Grajdana, jupanița (lui Radu din Văleni), împarte averea și zestrea cu soacra ei jupanița Anca a lui Mihăilă post. 203.
- Grama, v. Barbu al Gramei.
- Grama din: Rătești, tatăl lui Jipa scos de domn de la birul de rușală, scutit de dări pentru că a sărăcit 224; ~ din Tîrgoviște, martor 328.
- Grama, logofăt din București, martor 298.
- Grama, martor pentru Băbeni 370.
- Grama, pitar, soțul Vișei, stăpin în Creța 87; se înfrățește cu Nedelco ceauș pe parte din Șerbănești, semnează 188.
- Grama, rumân din Gropșani 78.
- Grafie, sat (Gratia j. Vlașca; azi j. Teleorman) 333.
- Grădeasca, top. la Lindicești (Bărbulești, j. Ilfov) 429.
- Grădiște, sat (j. Vlașca; azi c. Comana, j. Ilfov), hotărnicie 318, partea lui Bîrcă vindută de Radu lui Bunea log. 365; Grădiștea de Jos (Grădiște), părțile lui Mogoș, a popii Andreica ș.a. întărite lui Bunea log. 145, 359, 385; Grădiștea de Sus (~de Coastă), via lui Badola Surdul vindută de Vlad din Copăceni lui Bunea log. 285.
- Grădiște j. Olt, sat (c. Sprincenata) 188, 197; partea lui Pătrașco întărită fraților lui Stroe fost mare stolnic și lui Dumitru al doilea stolnic 185; parte cu vii și grădini întărită lui Ivan post. și Ilinei 272.
- Grămadă v. Mihaiu Grămadă.
- Greaca (Greca) din Priezna, martor pentru Belcești 108.
- Greaca j. Vlașca, sat cu baltă (azi j. Ilfov), vama de pește dăruită de Matei Basarab m-rii Mislea 422.
- Grebleşti, sat (Cerbu, j. Argeș) 46.
- Greci, moșie la Albeni (j. Gorj) 200.
- *Greci, sat (mnc. București), dăruit m-rii Radu Vodă de Alexandru Mircea, cti-tor 214.
- Greci, sat (j. Ilfov) 2.
- Greci, sat (probabil c. Schitu, j. Olt) 281.
- Greci, sat (j. Romanați; azi j. Olt) 80, 81, 180.
- Grecu v. Alexe al lui Grecu și Dumitru Grecul.
- Grecul, tatăl lui Voinea și al lui Radul care vind în Topliceni (menț.) 189.
- Grind, top. la balta Căbelul (Căbăl, j. Ialomița) 55.
- *Grivi, j. Gorj, sat (lg. Curpen), părți întărite lui Dabela 271.
- Groapa Balăi, top. la Cernătești (c. Plopu, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 148.
- Groapa lui Țimirlon, top. la Cernătești (c. Plopu, j. Săcuieni; azi Prahova) 148.
- Grohofiș, top. la Bătiești (Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș) 315.
- Gropșani (Grușani). j. Romanați, sat (azi j. Olt) 302; întărit lui Ilie postel-nic 78.
- Grosul v. Manea Grosul.
- Groșani, sat (lg. Vinăta j. Gorj), parte dăruită de Chirca comis m-rii Tismana 347.
- Groși (Groșăț) j. Mușcel, sat (azi j. Argeș) 294; parte cu rumâni întărită lui Stroe logofăt 302.
- Grozav din Cerneți, martor 391.
- Grozav, tatăl lui Voico din Vernești (menț.) 98.
- Grozăvești, sat (mnc. București) 378; în hotar cu Dătcoi 28, 33.
- Grozea v. Barbul al lui Grozea.
- Grozea din Curpen, tatăl lui Barbul, martor 271.

*Grozefți, sat <lg. Lăceni, j. Teleorman> 19, 48; în hotar cu Gruiani 22.
 *Grua, sat <probabil lg. Vulpeni, j. Romanai; azi j. Olt>, cu rumâni. zălogit de Preda spătar la Danciu log. din Pirlieni pentru bani împrumutați 426.
 Gruban, martor pentru Muereasca 283.
 Gruia, țigan 174.
 Grulani, j. Vlașca, sat <azi Gurueni, j. Teleorman>, cu rumâni întărit lui Eremia căpitan, slobozie, scutiri 22.
 Gruu, (Groui, Sf. Mihail), m-re <j. Ilfov>, ctitori 202; sărăcită; dă locuri de vie din dealul Loloieștilor pentru oi cu miei 202, 204, 282; egumen Leontie 140, 142, 144.
 Gruu, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hirtiești, j. Argeș> 315.
 Gruu, top. la Titești <j. Argeș; azi j. Vlcea> 232.
 Grupșani v. Gropșani, sat.
 Gumați, baltă(?), dijma din ~ întărită m-rii Topolnița 82.
 Gura Burulanilor, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hirtiești, j. Argeș> 315.
 Gura Straorei, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hirtiești, j. Argeș> 219.
 Gura Văii lu Dadi, top. la Vlăduța <j. Argeș> 363.
 Gurbana, femeia lui Cazacu, face diată pentru vie și pivniță cu loc 229.
 Gurbănești, sat <j. Ilfov> 225.
 *Gurguiaș de la Moștiște, j. Ilfov, sat cu baltă <lg. Chirnogi; azi j. Ialomița>, scutiri acordate m-rii Viforța 66, 258.
 Gurgur, funia lui la Morunglav (menț.) 417.
 Gurîța (Ghiurița), căpitan, martor pentru Vaideei 68.
 Guța, rumân din Jigoreni 56.
 Guțlă din Bărbuleț, martor 240.
 Guțul, din Stilpeni, vinde în Săcuieni 244.
 *Guzeni, (Guziani), sat <lg. Tirnava, j. Vlașca; azi j. Teleorman> 19. 48.

H

Hadir v. Stanciul Hadir.
 Hagi Dobre din Nicopole, frate cu Ivan Sirbul 222.
 Hagi Culiu, tatăl lui Vasilie care vinde în Băcălești (menț.) 353.
 Hahn, Sofia Constantinova baroneasă de ~ 336.
 Halinga, sat <j. Mehedinți> 391.
 Hamza, fiul lui Neagoe Negrei din Crasna, vinde țigan (menț.) 408.
 Hamza, rumâni din: Fometești 245; ~ din Gropșani 75.
 (Hamza, unchiul lui Stanciul din Crasna, martor 398, 399.
 Hamzule, rumân din Murgești 355.
 Hasan v. Cara-Hagi Hasan.
 Hasan, basa, împrumută bani unui boier și primește zălog două roți de moară 413.
 Hașeg, țară, boieri din Țara Românească pribegi în ~ 24.
 Hazan v. Gorghe lui Hazan.
 Hălmeșani, delnițe la Murgești, j. Gorj 355.
 Hândolea v. Dumitru Hândolea.
 *Hânzești, sat <lg. Bălțești j. Săcuieni; azi j. Prahova> 300.
 Hărgetoia, sat <Argetoia j. Mehedinți; azi j. Dolj> 113.
 Hărtescul v. Manta Hărtescul.
 Hențe din Șipot, martor 101.
 Hera, Hiera v. Fiera.
 Hierăști, sat <Herăști, j. Ilfov> 180, 299.
 Hilipan vinde vie în dealul Vispeștilor 173.
 Hirs, Hirsu v. Lera lu Hirsu.
 Hirseni, top. la Mihăești, j. Vlcea 67.
 Hirsova, jupineasa lui Mihai fost mare spătar, dă țigancă la înfrățire (menț.) 364.
 Hırtești, sat <Hirtiești j. Mușcel, azi j. Argeș> 89.
 Hırțu, tatăl lui Stoica rumân din Sărdănești (menț.) 113.
 Hlebul, din Vaidei, rumânit cu toată ocina 68.
 Hodea, cumpără parte în Băleni 86.
 Hodopeni, j. Ilfov, sat <Otopeni în mnc. București>, parte întărită m-rii Radu Vodă 289.
 Hodor v. Odor.
 Hodorea călăraș, martor pentru Frâsinet 249.
 Hogeia v. Stanciul al lui Hogeia.
 Hogeia, bunicul lui Stan, Milea și Radul în pricină pentru partea Hogească din Mușetești (menț.) 267.
 Hogească, parte la Mușetești j. Argeș „numită boierească“ 226, 246, 267.
 *Holeș, sat <lg. Finta, j. Dimbovița> 384.
 Hololan din Alexeni, vinde loc 271.
 Holu v. Ștan Holu.
 Hulubești, sat <Hulubești, j. Vlașca; azi j. Ilfov>, parte cu vecini întărită jupăniței Stancăi agoae 282.
 Hoștean v. Vlad Hoștean.
 Hotărani, sat <j. Romanai; azi j. Olt> 342.
 Hoțea v. Bobe Hoțea.
 Hovița, pîriu la *Rătești <lg. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> F.
 Hrana, călăraș, martor pentru Frâsinet 249.
 Hranita, fiul lui Iane Blagodescul post., stăpîn în Boldești, Răsturnați, Drăgoești ș.a. 158.
 Hrustul j. Dolj, sat <Rast>, schimbat de Ep. Rîmnic, cu Preda mare spătar 283, 286.
 Hrezan v. Hrizan.
 Hristu, vâtaf, martor pentru Șirina, seincează grecește 124.
 Hrizan (Hrezan) din: Bulbuceni, martor 76; ~ din tirgul Iași, martor 76.
 Hrizan, postelnic, frate cu Nan postelnic, vinde în Mănești, Bîrsești și Mușcel 247.
 Hrișea (Hrișa), mare ban al Craiovei, vornic mare sub Leon Tomșa 71; mare ban al Jiului 315; stăpîn în Băleni,

Romanești, Bercești, Ciumernic ș.a. 2, 58, 64, 149, 237, 327, 328, 388; in sfatul domnesc ,1 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16. 22, 24, 25, 31—35, 39, 41, 42, 44—48, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 268, 261, 265, 267—272, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 399, 403, 405, 407, 408, 411—413, 417, 423—425, 427;
in marea adunare a țării 406; judecă 157; dă dispoziții 95;
martor, dă cărți de mărturie, jurător 48, 71, 128, 161, 167, 181, 203, 234, 294, 335, 345, 382, 398, 399, 406; semnează 203, 398, 406;
eroare in text: mare vornic 200.

Hzizea (Hziza), vătaf din Grozăvești, martor 28, 33, 221, 378.

Huiuș v. Radul Huiuș.

Hulubești, sat (j. Dimbovița), întărit m-rii Potoc 363.

Hurdează, vinde ocină in Stănulești 26.

Huria, sat (Uria, j. Olt) 270.

Huzie, vale la Corșori (Corbșori, j. Mușcel; azi j. Argeș) 416.

I

Iacovu călăraș, martor pentru Frăsinet 249.

Iacov clucer, trimis de domn cu haraciul la Poartă, semnează 406.

Iacov din Berilești, martor 172, 390.

Iacov (Iacovu) logofăt, zălogește ocină in Stenca, semnează 143; martor, semnează 104, 395.

Iacov postelnic din Cernaia, vinde țigani 89, 200.

Iacoveștii j. Vlașca sat (azi j. Dimbovița), cu rumâni, case și mori luat de boierii Lerești de la Radu vist. 282.

Iadă din Chiojd, tatăl lui Stan, Dragomir, Coica și Șerb 351.

Ial, țigan din Potlogi 363.

Ialomița, județ, sate in ~ 32, 88, 181, 244, 261, 412.

Ialomița, riu, sate pe ~ 32, 96, 374, 412; in descriere de hotar 55, 321, 390.

Ianache, Ionache, Enache:

Ianachi, cismar, soțul Mariei din București, familie, (menț.) 91.

Ianache din Mătești, martor 329.

Ianache (Enache) fiul lui Crăciun și al Mariei, vinde ocină la Cindești 93.

Ianache (Ionache), popă din Morunglavi 132; familie, vie in Șerbănești 132, 133.

Ianache, popă din Tirgoviște, fiul popii Atanasie, martor 327, 328; v. și Iane, popă la Tirgoviște.

Ianache v. și Slobozia lui Ianache.

— Enache Catargiul fost mare ban, soțul Mariei (menț.) 289.

Ianăș, Ianoș:

Ianăș, diacon din Curtea, martor 191.

— Ianoș megiaș, martor pentru Liperești 138.

Ianăș, negustor din Tirgoviște, martor 327, 328.

— Ianoș rumân din Pleașov, mutat in Laiov 302.

Ianăș țigan 408.

Iancul căpitan, slugă domnească, întărit cu vad de moară la Vădinău 199; martor 106; in marea adunare a țării 406.

Iancul rumân din Fometești 245.

Iancul, țigan 88.

Iane, Ianu, Ene, Iano:

Iane căpitan, jurător 123.

Iane cojocar, cumpără loc cu pivniță in București 155.

Iane (Ianu, ~ Cotrăceanu) din Cotroceni, comis, stăpin in Românești, vinde parte de sat 64; martor 28, 33; semnează grecește 28.

Iane croitorul din București, martor 298.

Iane (Ian, Iano, Ianu): din Belcești, martor 108; ~ din Boldești, martor D; ~ din Dragoslavele, martor 279; ~ din Flocoși, hotarnic 405; ~ din Iaroslăvești, cumpără ocine 72, 411; ~ din Dos, jurător 260; ~ din Pleșoi, in pricină pentru Morunglavi, Iași și Tomești 417, boier hotarnic 341; ~ din Trestiani, martor 392; ~ din Văleni, martor 125.

Iane fiul lui Cornea din Cornățel, soțul lui Necula, martor 225.

Iane iatru, doitor, din Tirgoviște, martor 327, 328.

Iane județul, martor pentru Drăgoeni 297.

Iane (Ianu, Iano) logofeți: din Birsești, soțul jupaniței Stanca, familie, vinde in Morunglav, Iași ș.a. 409, 417; ~ jurător, martor pentru Vernești 284, 291.

Iane (Iano) martori: pentru Cindești 120; ~ pentru Muereasca, semnează grecește 283.

— Ianu negustor, dă bani cu împrumut 200.

Iane (Ianu) paharnic din Aninoasa, fiul lui Tudoran sulger, familie 12, 241; cumpără țigancă 12; in diata tatălui lui 241; martor 135.

Iane (Ene) paharnic din Băbeni, slugă domnească, in pricină cu frații lui pentru avere 157; martor 92, 243, 278; prins de Leon Tomșa in lupta cu Matei Basarab 157.

Iane pitar v. Iane portar.

Iane popi: din Cimpina, scrie zapis 367; ~ din Tirgoviște, martor 229, 327, 328.

Iane portar, fost mare portar din București, hotarnic domnesc 228, 231; in sfatul orașului 377; martor 244; semnează: ~ pitar (?) 228, probabil același: Ene portar, (casa) lui in București 395.

Iane (Ianu) postelnici: ~ din Boleasca, înzestrează fiica cu moșie in Golești (menț.) 15; ~ din Cîmpulung, jurător

- 99, 394; martor 135, 236; ~ din Tirgu Jiu martor 322, probabil același: Ene post, martor pentru Crasna 415.
- Ianiu rumâni: din Nucșoara 418; ~ din Stoienești 54.
- Iane (Ianlu, Ianul) spătar din Bucov, soțul Elinei, familie 105; vinde țigancă 337; zălogește parte din Comarnic 331; în pricină pentru satul Luciani și pentru moștenirea soacrei lui 71.
- Iani (Ianiu) vistier, jurător 299, martor, semnează 406.
- Iane zaraf, martor 23, 238.
- Iane Blagodescul, postelnic, tatăl Hranitei, stăpin în Boldești, Răsturnați, Drăgoești ș.a. (menț.) 158.
- Iane Buzatul, (casa) lui în București, martor 91.
- Iane Cotrăcean v. Iane comis din Cotroceni.
- Iane Dumitrescu (Iane) postelnic din Stingăcea, cumpără moșie în Drăgoeni 297; martor, semnează 113.
- Iane Grecul, tatăl lui Ivan din Pitești cumpără vad de moară pe Argeș (menț.) E. Ianolie, martor pentru Mătești 344.
- Iarca, rumân cu delniță din Slănicul de Jos, se răscumpără C.
- Iarciul din: Flești, vinde locuri în Samara 131; ~ Mihăești frate cu Stoian, partea lui revine m-rii Govora (menț.) 67.
- Iarciul (Erciul) vătaf din Răzvad, martor 76.
- *Iaroslävești j. Vlcea, sat (azi Priporu, c. Vlădești), ocine vindute de Ivan și de Stanciul lui Ianu 72, 411.
- *Iaroslävești j. Vlașca, sat (lg. Botoroagă, j. Teleorman), întărit cu rumâni lui Pavlache ban; cnezi din ~ fugiți în țară străină din pricina dărilor 70.
- Iarul martor pentru Crasna 415.
- *Iași, sat (lg. Morunglav, j. Romanati; azi j. Olt), părți din ~ vindute de Iane logofăt, Vichentie ș.a. lui Pătru din Morunglav 409, 417.
- Iași, tîrg 76.
- Ibănești j. Olt, sat 169; părți din ~ cumpărate de Radu Piscotan de la Manea dorobanțul ș.a. 156; Radu paharnic răscumpără moșie și vie în ~ de la Radu Piscotan 338, 339.
- Ibraim (Ibriham) bașa vinde două roți de moară ținute zălog pentru o datorie bănească 401, 413.
- *Icoana, sat (?) (lg. Frăsinet, j. Ilfov), drum la ~ 212, 215, 317.
- Icomicioaia, mama lui Stanciu din Zătreni (menț.) 57.
- Ierusalim (Erusalim) oraș, cetate sfântă (Israel), patriarh al ~ 6, 253, 254, 342, 361, 403.
- Iftimie v. Eftimie.
- Ignat, grămătic din Tirgoviște, martor (menț.) 63.
- Ignat, megiaș, martor la Belciugatul 388.
- Ignatie, popă la biserica Sf. Troiță 423.
- Ilcul, rumân din Aninoasa, vindut cu delnița lui Tudoran sulger 97.
- Illezul din Tîrgșor, martor 392.
- Ilfov (Elhov), județ, sate din ~ 25, 212, 215, 244, 258, 267, 287, 289, 314, 316, 317, 364, 405.
- Iliăș, Iliăș v. Alexandru Iliăș.
- Ilie din Alexeni (doi): martor 271; tatăl lui Stan și al Preei 271.
- Ilie, fiul popii Sărban, înfrățit pe ocină în Izvorani 319.
- Ilie, frate cu Socol, rumân judecit din Vulpeni 426.
- Ilie, în pricină de hotar la Păușești 379.
- Ilie, martori pentru: Liperești 138; ~ Mlaca 37; ~ Seciul Banei 36.
- Ilie negustor, frate cu Stanciul Ruzeriu 200.
- Ilie paharnic din Tîrgșor, martor 309.
- Ilie postelnic din Groșșani, stăpin 78; vinde ocină și vie în Jegălia 302.
- Ilie rumâni din Curățesti de Sus 299; ~ din Izvorani 103; 268.
- Ilie, unchiul lui Sfrânța, martor pentru Văleni 125.
- Ilie, via lui la Susuiaci (menț.) 300.
- Ilie vornic din Cornești, vinde în București 60; trimis de domn cu haraciul la Poartă 406; jurător 123; semnează 406.
- Iliăș v. Alexandru Iliăș.
- Ilina v. Elina.
- Ilovița v. Erhovița, sat.
- Imanita v. Stan al Imăniții 235.
- Imbre, țigan 174.
- Inimă Rea v. Vlad ~ .
- Ioachim egumen al m-rii Vierăș, volnicit de marele ban să ia dijma de piine din sate 15.
- Ioachim popă de la m-reș Radu Vodă; scrie diată 353.
- Ioan Vodă (cel Cumplit) domn al Moldovei (1572—1574) tatăl lui Ștefan Surdul 320.
- Ioana din Lipia, sora Todosiei, martoră 387.
- Ioana, fiica Mariei și a lui Vasilie spăt., familie, moștenește 6, 129, 257.
- Ioancea logofăt, tatăl lui Sava v. Oancea log. din Cuștereni.
- Ioanichie (Ionechie) egumen al m-rii Glava-cioc 61, 147, 148, 207; semnează 147.
- Ion armaș al 2-lea, rumânește în Vaidei 68.
- Ion armean, semnat în zăpșul de rumănie al satului Muereasca 283.
- Ion, cnezi rumăniți: din Jugureni, familie 56; ~ din Risipiți 34.
- Ion, (doi) croitori: din Dușești 230; ~ vinde vie cu stinjeni de ocină în dealul Săsenilor 292.
- Ion din: Bălțești, martor 300; ~ Bătești, aldămășar 219; ~ Belcești, fratele lui Zlate, cumpără parte 108; ~ din Brezoi, tatăl Mariei și al Stanei, partea lui dăruită m-rii Cozia (menț.) 77; ~ Cerneți, martor 391; ~ Cocoli, vinde parte în sat 46; ~ Craiova, slugă boierească, martor (menț.) 63; ~ din Crasna, ține cărțile moșii 415, probabil același: ~ fiul lui Radul Arcoae din Crasna, martor 399; ~ Jigorani, boier hotarnic 87; ~ Pîr-

- scov, martor 51; ~ Stoiceni, hotarnic 405.
- Ion**, fii: al lui Balotă, familie, vinde vie în dealul Mircăștilor 282; ~ lui Dragul din Genuneni, în slujba lui Matei Basarab, în pricină pentru parte în Folești 75; ~ lui Radul din Fiiani v. *Ion* rumâni; ~ lui Radul moșnean rumânit din Vaidei 68; lui Radul Arcoe v. ~ din Crasna; ~ lui Stan din Bircăști v. *Ion*, rumâni; ~ lui Stan din Călinești vinde vie 189; ~ lui Stanciul și ~ lui Șipa v. *Ion* rumâni; ~ lui Tatomir din Bunești, martor pentru Slănicul de Jos C; ~ lui Vrabie v. *Ion Vrabie*.
- Ion**, frați: al lui Lupul ș.a. v. *Ion* rumâni; ~ al lui Mihnea, fuge în Moldova, partea lui din Cirlige vindută pentru datorii 334; ~ al lui Voico, judecit cu moșia din Vilceni 42.
- Ion** iuzbaș de doboranți călări, trimis cu haraciul la Poartă 406.
- Ion** jupin, martor pentru București 155, **Ion** logofăt v. *Ion Vrabie*.
- Ion**, martori: în cartea județului din Tîrșor 193; ~ pentru Scăieni 351.
- Ion** nepotul lui Manuha, în pricină pentru Polovragi 10.
- Ion**, partea lui în Ludești 363.
- Ion**, popă, fiul lui Vlad din Jugureni, vinde parte în ocina Găgenească 259.
- Ion** (Ionu) postelnic din Fuiște, martor pentru Dușești 230.
- Ion**, rumâni din: Bircăști (doi), se răscumpără numai cu capul 195; ~ Fiiani 420; ~ Murgăști 355; ~ Mușești, în pricină de rumânie 31; ~ Pădurești 169.
- Ion** scaunul din Izvorani, martor 319.
- Ion** stolnicul, înmănează zapis (menț. ulterioară) E.
- Ion**, tatăl lui Lupul care vinde în ocina Găgenească 259.
- Ion** țigan 290.
- Ion** vâcar din Izvorani, cu delniță 319.
- Ion** vînd: parte la Drăgănești 371; ~ vad de moară și loc 351.
- Ion** Bașta din Titești, martor 232.
- Ion** Breazu rumân din Murgăști 355.
- Ion** Burțoiul vinde ogor în Bătiești 315.
- Ion** cel mic din Păcălești, martor F.
- Ion** Dan cumpără ocine și vie la Curpen 271.
- Ion** Geamănul din Merișani, martor 410.
- Ioan** (Ion) Matei voievod v. *Matei Basarab*.
- Ion** Milosrîdi, via lui la Scăieni 351.
- Ion** Potecă, în pricină pentru impresurare de ocină 330.
- Ion** Șongher martor pentru Slătioare 386.
- Ion** Țață din Bora, martor 261.
- Ion** Virvor din Titești, martor 232.
- Ion** Vrabie logofăt din Berceni, frate cu Pătru cumpără locuri: în Cîrstienești 428; în Corșori 154, 216, 263, 416; în Poenărei 74; în pricină pentru Cîrstienești 419; martor, semnează 223, 394.
- Ionache** v. *Ianache*.
- Ionășco** (Ionășcu) comis, soțul Neacșei, ginerele lui Cernica vornic, familie, în pricină pentru Curești 207; vinde loc de prăvălie în București 395, ocină la Săcuieni 217, 244; pricină de moștenire 20, 25.
- Ionășco** din Cornet v. *Ionășco* postelnic din Cornet.
- Ionășco**, fii: al Mihnicioe, plătește să scape de ștreang 90; ~ al lui Stan din Călinești, vinde vie 189; ~ al Stanei, fratele lui Șerban, vinde parte lângă hotarul Răteștilor F.
- Ionășco**, ginerele lui Ban, cumpără vie în dealul Călineștilor 189.
- Ionășco**, martor pentru Mătești 329.
- Ionășco** popă din Liperești, scrie zapis 138.
- Ionășco** postelnici: din Cătun, fiul lui Miroslav logofăt, martor 290, 375, 404; semnează 404; ~ din Cornet, <fiul> lui Iscu din Gaia, martor 426, probabil același; ~, martor 24.
- Ionășco** vinde vie în dealul Viespeștilor 173.
- Ionășco** Meiută, martor pentru Bucu 321, Ionechie v. *Ioanichie*.
- Iordachi** (Iorgachi) vornic, cumpără în Cozleci și în dealul Cherbei 311, 375; în pricină pentru țigani 342.
- Iordan** în titulatura patriarhului 254, 342.
- Iorga**, Iurga:
- Iorga** din Pătirlage, tatăl lui Gherghie ș.a. (menț.) 190.
- Iorga**, fiul lui Stahie din Pitești, se înfrățeste în Izvorani 319.
- **Iurga** negustor, fratele lui Pană, martor pentru Mihăești 187.
- Iorga** postelnic din Pitești, martor 319.
- Iorga** al lui Țangonie din Curte, slugă domnească, întărit 191; stringător de miere împărătească 271.
- Iorgache** v. *Iordache*.
- Iova** ban din Păușești, martor 28, 33.
- Iova** din Gioroc, tatăl lui Stoichina și al Petrici, înzestrează pe fiica sa în Nisip și Turnaș 30.
- Iova**, rumân din Fometești 245.
- Iovanu** din Similești, martor 391.
- Iovanu**, țigan 174.
- Iovan** (Ivan) mazilul, soțul Necșei, familie, vinde în Drăgoeni 297.
- Ipoțești** v. *Epotești*.
- Irimia**, **Irimie**, **Eremia**.
- **Eremia** (Ieremia), căpitan de sirbi, dăruit de domn cu satul Gruiani pentru credincioasă slujbă, scutiri; steagul lui ~ 22.
- Irimia** (Irimie) diacon la Tirgoviște, martor 327, 328.
- Irimia** din Pîrscov, martor la înfrățire 51.
- Irimia**, (Eremia), egumeni: al m-rii Căluui, jurător 132, 150; ~ al m-rii Ciolanul 336; ~ al m-rii Strîmbul 198, 290.
- Irimin** din Negovani, boier hotarnic 147, 148.
- Irina** v. *Erina*.
- Isac** logofăt din Frințești, martor 283.
- Isar** ban din Mușceleni, tatăl jupanitei Stanca (menț.) 2.

- Isar cămăraș, „tovarăș” cu Ianu negustorul 200.
- Isar paharnic, familie 245.
- Isar, popă din Tirgoviște, martor 327.
- Iscru din Gaia (vornic), martor 426.
- Iscrul, frate cu Iane pah. și cu Zaharia, în pricină pentru avere 157.
- Ispas din Văcărești, boier hotarnic pentru Găneștii de Jos și Piteștii de Sus 405.
- Istrafie din Stăiculești, martor 300.
- Istratie, fiul popii Vlaicul, vinde parte în Cacaletii din Vale 336.
- Istratie mare post. în sfat, eroare v. Costantin Cantacuzino.
- Ișțfan (Ișfan), cumpără în Cînești 27; în pricină 196.
- Ișțfan logofăt din Mihăilești, tatăl lui Mitrea sulger. (Rudeanul) cumpără parte cu rumâni (menț.) 67.
- Ișțfan, rumân din Muereasca 283, 286.
- Ișțfan cel mare, martor pentru Muereasca 283.
- Ișțfan cel mic, rumân din Muereasca 283, 286.
- Ișțfan v. și Ștefan.
- Iuga din: Alămănești, jurător 85; ~ Cirstănești, martor 74, 216, 416, 428, probabil același: ~, martor pentru Corșor 263; ~ Corșori, vinde locuri 216, 263, martor 416; ~ din Vernești, jurător 332.
- Iuga, rumân din Fometești 245.
- Iva, rumân din Sărdănești 113.
- Ivan v. și Crucea lui Ivan, top.
- Ivan clucer mare (fost), martor pentru Bogdănești 335.
- Ivan, cneaz rumânit din Răsiți 34.
- Ivan croitor din Pi(țe)ști, martor pentru Soceni 343.
- Ivan din: Bogătești, martor 251, ~ Găleșești v. Ivan post.; ~ Olteni, martor 334; ~ Pietrari, martor 125, 378, 407; ~ Pitești, delnițele lui la Izvorani 102, 103, 268, v. și *Ivan Cortofleș*; ~ Pîrscov, jurător 182, 235; ~ Stăiculești, martor 300; ~ Tirgșor, soțul Dumitrei, în pricină pentru vii la Găgeni și Călugăreni 275.
- Ivan, fiii: al jupanitei Catrina din Romceani, familie, cu parte în Dușești 88; ~ lui Radu, martor pentru Cindești 120; ~ lui Simion, vinde ocină în Iaroslăvești 72, 411; ~ lui Vucomir, martor, semnează 154.
- Ivan, frate cu Barbul post. din Mănești, vinde în Dedulești 282.
- Ivan iuzbașa, porci furăți de la ~ 111.
- Ivan jupin din Pitești v. Ivan Cortofleș.
- Ivan logofăt din Pitești, fiul lui Iane Grecul, vinde vad de moară la Eșciort E; scrie zapis 386; martor 319; semnează E.
- Ivan, martor pentru Stroești 206.
- Ivan, popi din: Beleți, cu părți și vie 165; ~ Brîncoveni, scrie zapis 81, martor 278, v. și *Ivan Sîrbul*, popă; ~ Tirgoviște, martor 327, 328; ~ martor pentru Motomeanul 149; ~ martor pentru Șerbănești 188.
- Ivan postelnici: din Găleșești, frate cu Pană iuzbașa, moara lui pe apa Argeșului 294, 364, impresoară vadul unor săteni 139, 295, martor E; ~ din Văcărești, boier hotarnic la Creța 87; ~, soțul jupanitei Elina, familie, stăpîn în Grădiștea și Virii 272.
- Ivan, rumâni: din Aninoasa 97; ~ din Jigoreni 56.
- Ivan scaumul din Ștefănești, martor 319.
- Ivan spătar din Boteni, martor 15
- Ivan sulger, unchiul lui Badea post., familie, stăpîn în Băleni (menț.) 161, 382.
- Ivan șifar mare, martor 49, 406, E.
- Ivan, țigan potcovar 21.
- Ivan vinde parte în Pădureți 169.
- Ivan vornic, martor pentru Lazul și Fomețești 167, 171.
- Ivan al lui Bran vinde vad de moară 351.
- Ivan Buciumeanul, jurător 132.
- Ivan Cioci din Poiana, martor 366.
- Ivan Cortofleș, jupin din Pitești, cumpără ocină și livadă 118, 343.
- Ivan Felea, popă, stăpîn în Drăgănești 371.
- Ivan Orbul, fratele lui Larion episcopul, stăpîn în dealul Verneștilor 284, 291, 332.
- Ivan Pecea din Slatina, sîrb, martor 339.
- Ivan Sîrbul, frate cu Hagi Dobre din Nicopole, cumpără rumân 222.
- Ivan Sîrbul, popă din Brîncoveni, martor 339, v. și *Ivan* popă din Brîncoveni.
- Ivanco din Trestiani, martor 392.
- Ivanco spătar, martor la Bircești 195.
- Ivașco clucer v. Ivașco Ceparul.
- Ivașco din: Beleți, soțul jupiniei Dobre, familie (menț.) 279; ~ Rătești, martor 268; ~ Tg. Jiu, martor 191.
- Ivașco fiii: al lui Iovan și al Neașei din Drăgoeni 297; ~ lui Fiera log., vinde parte în Băleni (menț.) 2.
- Ivașco logofeți: din Boișoară, scrie zapis 79; ~ din Pitești, tatăl lui Pană (menț.) 237.
- Ivașco postelnici: din Bălotești, tatăl lui Cindea post., în pricină la Jupinești 208; ~ martor pentru Sărățeni 181.
- Ivașco vornic din Golești, fost vornic mare, soțul Ilinei, familie, stăpîn (menț.) 16; schimbă sate 214; hotarnic la Luciani 105.
- Ivașco vornic mare (Băleanul), tatăl lui Gherghe spătar, Pătru post. și al jupanitei Maria, familie 6, 129, 257; stăpîn în Băleni, Tătărăi, Trănșani ș.a. 96, 161, 209, 357, 382; în pricină: cu moșnenii din Jupinești 208; cu Mușat vistier 126, 160, cu rumâni din Lichirești stabiliți la Crăceni 227.
- în sfatul domnesc mare vornic: 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31, 33-35, 39, 41, 42, 44-47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169,

173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—272, 278, 281, 282, 286, 287—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 369, 374; 376, 377, 381, 399, 403, 405, 407, 408, 411—413, 417, 418, 423—425, 427; ispravnic 84; eroare: mare portar 336
in marea adunare a țării 406
dă carte 128, 165;
jurător 71, 203, 234; martor 56, 58, 163, 181, 294, 335, 398, 399; semnează 58, 203, 335, 398.

Ivașco Ceparul, clucer, martor 23, 49, 246, 267; semnează 23; eroare: Datco clucer 49.

Ivașco Mujescul postelnic, martor, semnează 21.

Ivăniș din: Brăsnita, vinde vie 360; ~ Negoești, megias jurător 52.

Ivănuș postelnic din Tirgoviște, martor 327, 328.

Ivir, (Iver), m-re la Athos, întărită cu ocină la Glina 287; metoh 121.

Ivl din Cozleci, martor 375.

Ivl, popă în Tirgoviște 356.

Izbiceni, sat (j. Romanai; azi j. Olt) 68, 84.

Izmă, rumân din Izvorani, vinde delniță 281; v. și Stan Izmă.

Izrum v. Neca Izrum.

Izvoare, sat (probabil Izvarna, j. Gorj) 52.

Izvorani j. Mușcel și Pădureț, sat (azi în mnc .Pitești) delnițe întărite lui Ilie și unor slugi domnești 281, 319; înfrățire între popa Stanciu și Vasile spătar 135; 301; mori întărite lui Vasilie spătar 13; parte întărită lui Cindea post. 103, 268.

Izvorani, sat, pricină între Datco și Udriște vornic pentru dedina lui Lupu 408.

J

Jambu v. Tatul Jambu.

Jălovul v. Tudoru Jălovul.

Jeribiță v. Dumitru Jeribiță.

Jideni, sat (j. R. Sărat; azi Podgoria, j. Buzău) 189, 197.

Jidoștița, sat (j. Mehedinți) al m-rii Tismana, sătenii din ~ fugiți peste Dunăre, „de bogate nevoi” 116.

Jigălia j. Romanai, sat (azi j. Olt) ocine cu vii cumpărate de Stroie log. de la Jup. Drăgana cu fiii, Mitrea și Drăghici și de la Ilie post. din Groșani 302.

Jigoreni (Jogorani), sat (probabil Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 259, 336.

***Jigoreni** de Sus, ~ de Jos j. Vlașca, sat (lg. Ciorogirla, j. Ilfov) ocine și rumâni cu ocine, întăriți lui Gherghie f. al doilea vistier 56; probabil același: *Jigoreni*, boieri hotarnici din ~ pentru Creața de Jos, Cătunul Tomei 87.

Jiliște, sat (j. R. Sărat; azi j. Vrancea) 137.

Jimba, Neag fiul ~ 337.

Jimbură, plai în moșia or. Cîmpulung 424.

Jipa, fiul lui Grama din Rătești, scutit de dări 224.

Jipa, fiul lui Lorinț, nepotul Dobromirei, cumpără în Vernești 98.

Jipa, negustor, jurător 369.

Jipa, popă, ctitor al m-rii Ciolanul 336.

Jipa, popă din Călimănești, martor 77.

Jipa, popă, martor pentru Mătești 344.

Jipa (Jipe), postelnic din Vernești, cumpără roată de moară și loc de grădină în vadul despre Mătești 344.

Jirov, sat (j. Mehedinți) 113, 305.

Jiu, județ, mare ban al ~ 315.

Jiul, riu, sat și seliște pe ~ 320.

Jiul de Jos v. Dolj, județ.

Jiul de Sus v. Gor Jil, județ.

Jodul, fiul lui Gavril, vinde ocină în Măstănești 323.

Jorzu, rumâni din Muereasca 276, 283, 286.

Jugoreni v. Jigoreni, sate.

Juguri, sat (j. Mușcel; azi j. Argeș) 99.

Jumară v. Radul Jumară.

Jupineni, sat (Jupinești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș), parte cu rumâni dată de Jupineasa Dobra fiului ei Lăudat 279.

Jupinești pe apa Gilortului, sat (j. Gorj), părți cu rumâni întărite lui Dumitru Filieșanul mare pițar și lui Stamatie f. mare agă 399.

Jupinești de pe Rîul Doamnei, j. Mușcel și Pădureț, sat (azi j. Argeș) de cnezi, cotropit de Ivașco mare vornic, m-rea Vierăș ș.a., pricină 208.

L

Lacul cu Cîrligele, top. la Mircești (lg. mnc. Buzău) 282.

Lacul Cocorului, în hotar la Scorila 122.

Lacul cu Frasinu, în hotar la Zlaşoma 122.

Lacul Curuții, în hotar la Scorila 122.

Lacul Grecilor, în hotar la Scorila 122.

Lacul Magdăi, în hotar la Zlaşoma 122.

Lacul cu Răchitele, top, de hotar la Dealul Săsenilor (j. Buzău) 292.

Lacul Stăjăretului, top. la Cernătești (c. Plopu, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 147, 148.

Lacul lui Stoe (Lacul Stoiu), top. la Futeștii de pe Mostiște j. Ilfov (lg. Frăsinet) 212, 215, 317.

Lacul Tomei, lac la Cornățel (j. Dolj), alegerea hotarului 341.

Lacul cu Zălojii, top. la Săseni (j. Buzău) 4.

***Laiov**, sat (Saelele, j. Teleorman) cu rumâni, vindut de Preda sulger Floricoiul lui Petrea sulger; rumâni din Pleașov, mutați în ~, revin în satul lor 302.

Lal cel bătrîn din Stănimirul de Jos, strămoșul lui Datco Robul (menț.) 49.

Lamba, fiul lui Drăgoi din Puțuri, scrie zapis 30,

- Lapoș (Lapoși, Lapoșu), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 14, 259; Lupul căpitan din ~ cumpără de la mai mulți moșie în Cîrnitura 239.
- Larga, sat <probabil c. Samarinești, j. Gorj> 280.
- Largul v. Stanciul Largul și Stanciul Largului.
- Larion, episcop, frate cu Ivan Orbul, unchiul lui Partenie monah, ocină și vii la Vernești cumpărate de ~ (menț.) 291, 332.
- Larion, fiul lui Ivan Orbul, ocina și vilele lui la Vernești, Valea Teancului (menț.) 284.
- Lațco, fratele lui Ilie postelnic, întărit în Groșani 78.
- Lațco, martor pentru Cornățel, semnează 225.
- Lațco, negustor, martor la Ulița 218.
- Lațco, rumâni: din Ceuri, al m-rii Tismana 252; ~ din Studenița 41.
- Lațcu, fiul Neculei din Ciucel, nepotul lui Radul, întărit cu parte în Ciucel, 381.
- Lazăr, Lazar:
- Lazăr din: Fintfinele, megiaș vinde parte de vad de moară 237; ~ din Stoenesti, martor pentru Năimești 251.
- Lazar, fratele popei Anghel, martor 238.
- Lazar, logofăt, călugăr <din Gorneni> martor 29.
- Lazar, logofăt, tatăl lui Stanciul care vinde în Lăzărești (menț.) 273.
- Lazar, martor pentru Muereasca 283.
- Lazăr, popă din Titești, martor 46.
- Lazar, postelnic din Lăzărești, martor 273.
- Lazăr, rumâni din: Curățești de Sus 299; ~ din Lazul 35.
- Lazăr al Nedelei (~ al Nedeloe) din Tirgoviște, martor 327, 328.
- Lazul j. Dolj și Mehedinți, sat <azi j. Dolj> cu rumâni, întărit lui Petre sluger, care-l vinde lui Dima clucer și Balica pah. 35, 171; întărit lui Parascal negustor pentru o datorie bănească neachitată a stăpînilor 326.
- Lazul Bucur, top. <probabil la Păușești, j. Vilcea>, Stanumir vinde parte în ~ 36.
- Lazuri (Lazure), sat <j. Dîmbovița> 192, 193, 209, 309.
- Lăcureni, sat <j. Săcuieni> Stanciu din ~ martor pentru Păcălești, F.
- Lăcusteni, sat <j. Vilcea> 278.
- *Lăngești, (Lăingesti, Lănăgesti) sat <lg. Furnicoși, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 97, 99, 154, 241, 273.
- Lăceni, sat <Lăceni, j. Teleorman> hotar 22.
- Lățea, Pădure fiul ~ (menț.) 244.
- Lăudat, comis <din Vlădeni, frate cu Arsenie pah.> martor 12, 97, 241.
- Lăudat, fiul jup. Dobra și al lui Ivașco din Beleți, moștenește averea mamei sale din Jupineni, Negomirești, Lucăcești, rumâni ș.a. 279.
- Lăzărești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi c. Schitu Golești, j. Argeș>, parte vindută de Stanciul lui Nica din Cîmpulung 273.
- Leavotă v. Nan Leavotă.
- Leca, fiul lui Cîrstea post. din Brătulești, vinde țigan 88.
- Leca, postelnic, fiul lui Oprea mare agă, 172; cumpără parte în Bucu 321, în Puzezeni 390; semnează zapisul Rudenilor 153; martor 167.
- Leca, spătar, martor, semnează grecește 91.
- Leca Meiuță din Berilești, martor 321, 390; semnează 321.
- Lefter, jurător 291.
- Lefter, martori pentru Vernești 98 (din Odobeni), 284.
- Lehăcești, sat <Leicești j. Mușcel; azi j. Argeș> 31.
- Lenea v. Oprea al lui Lenea.
- Leoa, megiaș din Trestenic, jurător 19, 48.
- Leon <Tomșa> (~ Ștefan, ~ Ștefanovici), domn al Țării Românești <1629-1632> 64, 113, 128, 159, 227, 233, 282, 336, 337, 405, 424; fiul lui Ștefan voievod 76, 408; Matei Basarab vine cu pribegii asupra lui ~ 157; judecă și administrează 6, 22, 41, 66, 71, 100, 150, 203, 205, 245, 408; danii 22, 364; întărire de stăpînire m-rii Cozia 41; rumâniri în zilele lui ~ 56.
- Leontie (Liontie), egumen ermonah al m-rii Gruiu, nastavnic 202; împreună cu soborul schimbă locuri sterpe cu vite 282; vinde loc de vie cu pădure la Loloiești 204; martor 140, 142; semnează 142, 202, 204.
- Leontie, postelnic din Bițcoveni, martor 420.
- Leotească (Leoteasca), funie cu vecini la Muereasca, j. Vilcea 283, 286.
- Lepădat, Lepadaf:
- Lepădatu, ceaus din Cerneți, martor 391.
- Lepădat, cneaz rumănit din Răsipiți 34.
- Lepădat din Bărbuleț, martor 240.
- Lepădat, logofăt (de la Gherghița 199) în pricină pentru vad de moară 199; scrie acte domnești 2, 6, 15, 31, 32, 34, 46, 56, 63, 135, 146, 158, 163, 200, 214, 231, 234, 244, 267, 268, 287, 289, 291, 299, 300, 309, 325, 332, 364, 374, 377, 382, 399, 405, 411, 412, 421, 423, 424, 427; dă învățătură unor spudei 56, 332, 374, scrie cartea marelui ban („zapis”) 58; răvaș de jurători 280, zapise 17, 18, 113, 149, 161, 181; semnează 17, 18.
- Lepădat, martor pentru Cindești 120.
- Lepădat, rumâni din Fometești, întăriți lui Pătru și Ghioca neguțatori 245.
- Lepădat, țigan mănăstiresc 1.
- Lepădat vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Lepădat Roșca din Bărbuleț, martor 240.
- Lepădata, fiica lui Buzea, vinde în Curtea <j. Gorj> 191.
- Lepșa v. Radul Lepșa.
- Lera v. Stanciul Leref.
- Lera, rumân din Pătirlage 337.

- Lera lui Hîrș** (~lu Hîrsu), megiaș din Pătirlage, martor, jurător pentru Cindești 120, 182, 235.
- Lera Onicica**, martor pentru Cindești 120.
- Lerești** (Lirești), sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 97, 99, 159, 394; Preda post. și Oancea log., întăriți în ~ 205; boierii din ~ dobîndesc satul Iacovești, după judecată 282.
- Letcă**, sat <Letca, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 304.
- Letsoă v. Stoican Letsoă** al lui Marcu.
- Leul din Robănești**, frate cu Rafail călugăr, închină parte și „un schitișor la Vlașca“ m-rii Brincoveni 80.
- Leurdeni**, sat <Leordeni, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 141.
- Lichirești**, sat <or. Călărași>, rumâni din ~ ai lui Preda spătar, stabiliți la Crăceni după legătura lui Mihai, întorși la ~ 227.
- Liian din Glina** vinde parte lui Mihai Viteazul 287.
- Lîca**, jupan, martor pentru dealul Urlaților 106.
- Limber**, șelar din București, vinde casă cu pivniță 298.
- *Lindicești**, sat <Bărbulești, j. Ilfov>, Neagul și fiul său Dumitru vind ocină 429.
- Lipereasca**, parte la Lindicești <Bărbulești, j. Ilfov> 429.
- *Liperești** (Lipărești), sat <lg. Slătioarele, j. Ialomița; azi j. Ilfov> 429, Radul Gălăgie vinde parte 138.
- Lipia**, sat <j. Buzău>, Stan ș.a. vind ocină și vie; popă 387.
- Lipnița V. Gheena Lipniței**.
- Lirești v. Lerești**, sat.
- Litul v. Gherge Litului**.
- Lițea din Comani**, martor 85.
- Liudești** (Ludești, Ludiști), sat <j. Dimbovița> 158; părți întărite m-rii Potoc 336, lui Dima călăraș 130.
- Loiz** (Loizi), clucer, soțul jup. Dobra, cumpără vie în dealul Bucureștilor 242, vinde țigani 354; în marea adunare a țării, semnează 406; martor, semnează grecește 243.
- Loizi din Crefulești**, martor 163.
- Loizi**, postelnic din Sălătruc, martor (menț.) 163.
- Lolocești**, sat <Loloiasca, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 311; vie cumpărată de Costandin post. și jup. Bălașa 140; locuri de vie cu pădure vindute de m-rea Gruiu lui Costandin post. al doilea și lui Radu vistier al doilea, pe vite 202, 204, 282.
- Lopătariul v. Radul Lopătariul**.
- Lorențu din Bărbucești**, frate cu Marco, dărnit cu vie și loc la Săseni 4.
- Lorinți**, tatăl lui Jipa care cumpără în Vernești (menț.) 98.
- Lotru**, riu, sat din Gura ~ 77.
- Luca din: Găleşti**, megiaș, vinde, cu tot satul, ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364; ~ din Nucșoara (menț.) 418; ~ din Păușești, martor 125; ~ din Pleașov, rumâni boierești, mutați în Laiov, revin în satul lor 302.
- Luca**, episcop de Buzău, judecă pricină între m-ri 115; vlădică, mitropolit al Țării Românești <1605–1629>, judecă pricină între boieri (menț.) 247.
- Luca**, nepot al lui Sas din Cotești, vinde parte 236.
- Lucaci din Bildănești**, martor 59.
- *Lucăcești**, sat <lg. Coteșești, j. Mușcel; azi j. Argeș>, parte cu rumâni, dată de jupineasa Dobra, fiului ei Lăudat 279.
- Lucianii de pe Dimbovița**, sat <j. Dimbovița> cu rumâni, întărit Mitropoliei din Tirgoviște 105.
- Ludești**, Ludiști, v. Liudești, sat.
- Lumotă din Poiana**, martor 366.
- Lumotești**, sat <Gălbinași, j. Ilfov> 207, ceauș 267.
- Lumută**, rumân boieresc din Dreșești 88.
- Luncă**, top. la Samara <j. Argeș> 131.
- Lungaș v. Stanciul Lungaș**.
- *Lungi**, sat <lg. Lungulețu, j. Dimbovița>, mori întărite m-rii Potoc 363.
- Lupașco v. Lupul**.
- Lupea**, popă din Dediulești, scrie carte a jurătorilor 330.
- Lupescu**, moș din Star Chiojd 351.
- Lupp**, dascăl slovenesc la Școla domnească din București, scrie izvod (menț.) 205; talmăcește uric 244.
- Lupșe din Puținței**, fiul lui Cernat, martor 98.
- Lupșe**, jurător 291.
- Lupul**, căpitan din Lupoș, cumpără ocini în Mocești, Găgeneasca și Cîrnitura 14, 239, 259; căpitan de roșii, ia seama de banii furați de Dumitru Dudescu mare vist. din haraci 406; mare căpitan, cumpără ocină în Carcadulea 166, martor 290; în adunarea de stări care dă o carte de dezvinovățire 406; probabil același: martor, semnează 335.
- Lupul cumpără parte în Poiana** 310.
- Lupul de (din) Jirov v. Lupul**, pah.
- Lupul din: Ciulinița**, martor 261; probabil același: Lupul tatăl lui Stan, martor pentru Ciulinița; (menț.) 261; din Crasna v. Lupul, județ; ~ din Curtișoara, martor 191; ~ din Jugureni, vinde loc de casă în Tirgoviște 336; ~ din Pădureți, se vinde rumân 169.
- Lupul (Lupașco)**, fiul lui Avram post., nepotul lui Borcea log. din Bucșani, urmaș al ctitorilor de la Gruiu, vinde loc de vie cu pădure la Loloiești, al m-rii, unor boieri, pe vite 202, 204, 282.
- Lupul**, fiul lui Badea, dedina sa în Izvorani (menț.) 408.
- Lupul**, fiul lui Hlebul, moșnean rumânit din Vaidei 68.
- Lupul**, fiul lui Ion, vinde din partea Găgenească <Buzău> 259.
- Lupul**, fiul lui Radul Arcoae din Crasna, martor 399.

Lupul (Lupu), fratele lui Voinea din Mue-reasca 283, (menț.) 286.
Lupul, județ, martor pentru Crasna 415 și Drăgoeni 297; probabil același: **Lupul** din Crasna 415.
Lupul, logofăt, tatăl lui Gherghie log., satul Petrești cumpărat de ~ (menț.) 159.
Lupul, martor pentru Șoimari <Saac> 220.
Lupul, paharnic de (din) Jirov (menț.) 113, 305.
Lupul, paharnic <Mehedințeanul>, dăruit de Mihai Viteazul cu satul Ponorălu (menț.) 194.
Lupul, paharnic, socrul lui Mihai clucer (menț.) 331.
Lupu v. Poiana Lupului, top.
Lupul, popi: cumpără moșie în Pădureț 414; ~ din Lipia, scrie zapis 387.
Lupul, rumâni din: Bircești, frate cu Stan, Radul, Ion, iertat de vecinie — numai capul — pentru slujbă în țări străine 195; ~ din Fometești, întărit unor neguțători 245; ~ din Grosșani 78; ~ (2) din Lazul 35.
Lupul (Lupulu), țigani 198, 290.
Lupul, tatăl: lui Stan martor pentru Băjești 73; ~ tatăl Mariei din Curpen (menț.) 271.
Lupul al lui Nenciu, rumân din Lazul 35.
Lufcan din Drăcești, boier hotarnic 405.

M

Macarie din Flești, martor 294.
Macarie, mitropolit al Tirnavei, în Țara Românească 6.
Macarie, rumân din Ciocănești 267.
Macedoneanul v. Meletie Macedoneanul.
Macsin din Șăinești, martor D.
Magda, soția lui Simon Sasul, vinde casă în Tîrgoviște 364.
Maiuoga din Grivi, martor 271.
Mala v. Stoica al Malei.
Malema, hotarul ~ la Șarlău 59.
Malcoci, sluger din Căpreni, soțul jupaniței Maria și tatăl lui Dima (menț.) 274, 324.
Malotă din Chiojd, tatăl lui Manea (menț.) 351.
Melovățul, sat <j. Mehedinți>, dăruit de Udriște post. m-rii Govora 296.
Manciu, rumân din Fometești 245.
Manea, Mane, Manul:
Manea v. Dragomir al Manii.
 — **Manul** v. Stan al Manului.
Manea, călăraș din Fintinele, martor 237.
Manea, căpitan (fost) de călărași, martor pentru Oltenei 368.
Mane cel mic, neguțator, martor pentru Mihăești 187.
 — **Manul** (Manulu), cupet, martor pentru București și Vărăști 175, 298.
Manea, dărbănt din Ibănești, vinde parte 156.
Manea din: Cumcești, jurător 19, 48; ~ din Dătcoi, vinde parte 28, 33; ~ din Dedin-lești; martor 330; ~ din Ibănești, vinde parte 156; ~ din Lăzărești, martor 273; din Mogoșani, martor 135; ~ din Păcălești, martor F; ~ din Pădeni, în pricină 52; ~ din Samara, martor 131; din Sfințești, martor 92, 243, 278; ~ din Tîncăbești, jurător 314; ~ din Zorești, martor 98.
Manea, fiul lui Coman din Negovani, vinde vie și casă în Strîmbătenasca 349.
Manea, fiul lui Dragotă, martor pentru Bărbuleț 240.
Manea, fiul lui Malotă, zălogește parte din Chiojd 351.
Manea, fiul lui Tudor al lui Nan din Căzănești, vinde loc de stupină în Pulaș 156.
Manea, fiul lui Zaharia monah, vinde parte în Poiana 310.
Manea, fiul popii Mănilă, vinde în Trestiani 392.
Manea, fiul popii Stanciul, cumpără în Bărbuleț 240.
Manea, fustaș din Tătulești, jurător 59.
Manea, jefuit de haine în Moldova 137.
Manea, logofăt din Șirineasa, vinde rumâni din Ninășești 152.
Manea (Mane), martori pentru: Cornățel 225; ~ pentru Pupezeni 256; ~ pentru Stănulești 26.
Manea, moșnean din Jupinești, în pricină de rumânie 208.
Manea, moșnean rumânit din Motomeanul, semnează 149.
Manea, moșul Mariei și Stanei din Brezoi, scris în pomelnicul m-rii Cozia (menț.) 77.
 — **Mane** neguțator v. Manea al lui Ștefan.
Manea, nepotul lui Dragomir, vinde vad de moară în Bădicești 336.
Manea, popi din: Stănțești, martor 124, 404; ~ din Strezești, jurător 132, 150; ~ tatăl lui Voico diacon din Vernești (menț.) 98.
Manea, rumâni din: Glina 287; ~ din Jigoreni 56; ~ din Lazul 35; ~ al jupaniței Stanca din Albești 180. ~ din Șchei 282.
Manea, tatăl lui Manea din Dătcoi (menț.) 28, 33.
 — **Mane**, tatăl popii Radu, martor pentru Muereasca (menț.) 283.
Manea, tatăl Vlădăei și Radei care vind în Cîrnitură (menț.) 239.
Manea, țigan 342.
Manea, vinde parte în Căcaleți 336.
 — **Mane** al Glurii (Mane), scrie zapis, semnează 90.
Manea al lui Ștefan (Mane), neguțator, martor pentru Mihăești, semnează grecește 187.
Manea Bețul, fiul lui Pătru din Belcești, cu parte 380.
Manea Boului, tatăl lui Neagul Baștac din Vernești (menț.) 98.
Manea Cizmescul, martor pentru Pupezeni 390.
Manea Cot (Manecul) din Dușești, martor 230.

- Manea Guzescul** (Maane Cughescul) din Măcineni, martor D.
- Manea Grosul** din București, martor, semnează 91.
- Manete** din Cirlomănești, martor 330.
- Manolache**, șifar, în pricină pentru Șarlău, semnează grecește 59.
- Manole** (Manolie), comis din Topoloveni, vinde parte în Bercești 64; martor 268, 394, semnează grecește 394.
- Manole** din: Pitești, martor 343; ~ din Tirgșor, martor 309.
- Manole**, jupin, cumpără vie în dealul Urlaților 106.
- Manole**, martor pentru Dădulești 193.
- Manole** (Manolie), postelnic din Creța, martor pentru Șărbănești 188; scrie zapis 86.
- Manța**, diacon, martor pentru București 50.
- Manța**, fiul lui Stanciul Zgăia din Curte, vinde parte 191.
- Manța**, popă, martor pentru Tirgoviște, semnează 164, 238.
- Manța Hărfescul**, postelnic din Hirtești, martor 89, 273.
- Manușa**, fiul prezumtiv al lui Danciul Zamona, nepoții săi Ion și Bunea în pricină pentru Polovragi (menț.) 10.
- Manul** v. Manea.
- Mara**, călugărița, mărturisește în divan pentru părți din Grădiște și din Viriți 272.
- Mara**, fiica jupaniței Calea, nepoata lui Cernica vornic, stăpină în Ghitioara, Săcuiani ș.a. 20.
- Mara**, fiica lui Andronie din Albeni și a jupaniței Marga, moștenește partea mamei din averea părinților 200.
- Mara**, jupineasa din Piscu, cumpără parte A.
- Mara**, jupanița lui Parepa postelnic, cumpără ocină în Șirina 124.
- Mara**, jupaniță, mama lui Dumitrașco clucer din Spineni (menț.) 212, 215, 317.
- Marcea** v. Radul Marcea.
- Marcea**, alăutariul, țigan 337.
- Marco**, comis, martor pentru București și Mihăești 187, 298.
- Marco** din: Bărbuncești, dăruit cu vie în dealul Săsenilor 4; jurător 332; ~ din Brăniștari, în pricină și vinde parte din Grădiștea de Jos 318, 385; ~ din Carca-diul v. Marco, pircălab; ~ din Glaveș, martor 239; ~ din Grivi, martor 271.
- Marco**, logofăt (Danovici) din Orbeasca, soțul Radei, frate cu Tatul log., în pricină pentru Dădești 270; învinuit de lipsa banilor de haraci 406; martor 244, 245, 335, 338, 382.
- Marco**, moșnean rumânit din Vaidei 68.
- Marco**, postelnic din Curte, martor 191.
- Marco**, postelnic din Mihăești ginerele lui Matei, stăpină de ocine în Mihăești și de țigani 9, 89, 187; în pricină pentru Jupinești 208.
- Marco**, pircălab din Carcadulea, martor 166, 239.
- Marcu** v. Stoican Letsoă al lui Marcu.
- Mardarie** din Dobrișești, jurător 314.
- Mareș** (Marăș), căpitan din Ploiești, cumpără ocină în Băbeni 370; martor 168; în marea adunare a țării 406.
- Mareș**, fiul lui Anghel, martor pentru Muereasca 283.
- Marga**, jupanița lui Andronie din Albeni, partea sa de avere lăsată fiicei sale Mara (menț.) 200.
- Marga**, jupanița lui Preda vornic din Ceplea, stăpină în Prigoria, Drăgoești, Negoiești ș.a. 200.
- Marga**, țigancă 408.
- Maria** v. Oprea al Mariei.
- Maria** (Marica), băneasa (lui Eghache Catargi), fiica lui Radu clucer Buzescu și sora lui Radu Buzescu ban, zălogește părți de sate (menț.), 54; dăruiește parte cu rumâni din Hodopeni m-rii Radu Vodă 289.
- Maria** din Brincoveni, mama Stanei spătăreasa și a lui Preda spătar, vară cu Matei Basarab (menț.) 40.
- Maria** din Bucov, jupineasă, fiica lui Staico post. mama Elinei, și a Frujinei, familie, stăpină în Mărgineni (menț.) 71, 105, 331.
- Maria** din București, soția lui Ianachi cizmar, mama Paraschivei (menț.) 91.
- Maria** din Curpen, vinde loc de vie 271.
- Mariia**, femeia lui Oprea, vinde în Mlacă și Spinete 37.
- Maria**, fiica jupaniței Calea, nepoată lui Cernica vornic, stăpină peste părți, rumâni, țigani și venitul de la Ghitioara, Moștenite de la bunic 25.
- Marie**, fiica lui Calin, vinde loc de vie în Lazul Bucur 36.
- Mariia**, fiica lui Ion din Brezoi, dă m-rii Cozia parte din Brezoi 77.
- Maria**, jupaniță, fiica jupaniței Mara (și a lui Preda clucer dia. Țințăreni), soră cu Mihai spătar Coțofeanul și cu Dumitrașco clucer din Spineni 215, 281.
- Maria**, jupaniță, fiica jupaniței Stana, stăpină în Curoteștii de Sus 299.
- Maria**, jupaniță, fiica lui Ivașco mare vornic, mama Ioanei, Neacșei și Vilaei, în pricină cu fostul ei bărbat Vasilie spătar, dobindește toată averea acestuia 6, 96, 126, 129, 160, 257.
- Mariia**, jupanița lui Malcoci sluger, mărturisește pentru drepturile lui Dima în Crușet 274, 324.
- Maria**, jupanița lui Radul Frejureanul sluger, stăpină în Podbelești 247, 337.
- Maria**, jupaniță, nepoata jupaniței Maria Boldeasca, mama lui Hranita, cu drept de moștenire în Boldești, Răsturnați, Drăgoești, ș.a. 158.
- Mariia**, jupineasa lui Radul al doilea armaș, vinde vie cu livadă în Tirgoviște 164.
- Maria** (Marie), jupineasa lui Sima al doilea logofăt 36, 37, 125, 400.

- Maria**, jupîneasă lui Toderășco al doilea vornic, vinde casă cu pivniță în București 298.
- Maria**, mama lui Ivan log. din Pitești, în pricină pentru vad de moară la Eșciori E.
- Maria**, monahia, mama lui Preda spătar din Albești, soacra Stancăi în pricină pentru părți din Albești, Domirești și Dobroți 180.
- Maria**, nepoată lui Nicoară vornic, vinde parte din Izvorani lui Mușat vistier (menț.) 319.
- Maria**, pităreasa din București cu casă 298.
- Maria**, soția lui Albuți, iuzbașa din Ploiești, vinde parte în Căcaleți 336.
- Maria** (Mariia), soția lui Cîrstian din Zătreni, stăpînă de rumâni și țigani 57.
- Maria**, țigancă 364.
- Maria** a lui Crăciun din Cîrlomănești, femeia lui Crăciun, mama lui Ianache, vinde parte și vad de moară la Cîndești 93, 336.
- Maria** a lui Lupul din Curpen, vinde siliște de casă 271.
- Maria** Bălțăteanca, cu parte în Blejoi de Sus 168.
- Maria** Boldeasca, lasă la moarte toată averea vărului ei Tudor log. din Vlădeni 158.
- Maria** Floreasca, mama jupanței Ana (menț.) 198.
- Maria** Gligoroe din Rîmnic, martoră 400.
- Maria** din Birzești, soția lui Dragomir dorobanț, cu parte 244.
- Mariuca**, fiica lui Eftimie fost mare pitar și a Vilaei, soră cu Dima post. ș.a. dăruiește parte din Ulița de la Rîmnic lui Pîrvul log. 23.
- Mariuca**, jupîneasă lui Preda post. din Tătărăni, stăpînă peste sate, rumâni și țigani, moștenite de la Mitroaia vorniceasa 211.
- Mariuca**, jupîneasă, împrumută cu bani pe Neagoe post. din Corbușari 162.
- Mariuca**, jupîneasă, schimbă țigani cu m-rea Strîmbul 290.
- Marin**, Mărin:
- Mărin**, cneaz rumânit din Risipiți 34.
- Marin** din: Lipia, martor 387; ~ Roteni, boier hotarnic 405; ~ din Uești, martor 294; ~ din Smedești, vinde vie în dealul Drăgoștilor 282.
- Marin**, martor în cartea județului din Tirgșor, pentru Dădulești 193.
- Marin**, martor pentru Slănicul de Jos C.
- Marin** (Marinov), partea lui de vie și stînjeni în Mocești 336.
- Marin**, (portar, ispravnic de jurători pentru Cîndești 235.
- Marin**, rumâni: din Lazul 35; ~ din Lichi-rești, stabilit în Crăceni 227; ~ din Vîlceni, se judecește, cu partea lui 42.
- **Mărinu**, țigan 389.
- Marin** Belical, tatăl lui Oprea Belical (menț.) 334.
- Marta** v. Voico al Martei.
- Marta**, călugărița, fiica lui Radu a jupînesii, vinde parte în Tega 336.
- Martin** (Mărtin) din Gabruv, martor pentru Dușești 230.
- Martin** din Polovragi, nepotul lui Danciu Zamina, văr cu Stanciu post., familie, stăpîn în Polovragii de la Olteț 10; ~ din Titești, martor 46, 232.
- Martin**, martor pentru Poenărei 74.
- Martin** (Mărtin), popă din Pitești, cumpără delnițe în Izvorani 102, 103, 268; martor 319; scrie zapise 102, 103; semnează 103.
- Martin**, tatăl lui Preda, rumân din Murgești (menț.) 355.
- Matca** Mușel, top. la Jupînești j. Mușcel și Pădureț <azi j. Argeș> 208.
- Matca** Țăncăi, top. la Jupînești j. Mușcel și Pădureț <azi j. Argeș> 208.
- Matei**, Mathei:
- Matei** (Mateiu), clucer din Cotești, martor 97, 241.
- Matei** (Mateiu), clucer din Săcuiani, martor 244, semnează „manu propria“ 217.
- Matei** din Brîncoveni, martor 278.
- Matei** din Comanca, ține un loc al m-rii Govora de la Frăsinet 5.
- Matei** din Mihăești v. Matheiu Mihăescul.
- Matei**, fiul lui Dragomir Turtă, vinde în Mățești 222, 329.
- Mateiu**, frate cu Drăgan, vinde parte din Frăsinetu lu Boțocană cu siliște și vie 249.
- Matei** (Mateiu), logofăt, postelnic, din Cacova, frate cu Fiera, Dumitru și Toma log., martor, jurător, 260, 378, semnează 283.
- **Mathei**, monah la m-rea Ciolanul 336.
- Matei**, popă, martor pentru Muereasca, semnează 283.
- Mateiu**, postelnic, din Vața, martor pentru Șerbănești 188.
- Matei**, rumâni din Muereasca 283, 286.
- Matei** Basarab, (Matei, Mateiu, Băsărab, Mathei ~, Matheiu ~), domn al Țării Românești <1632—1654>, fiul lui Danciu vornic, familie 40; Neagoe Basarab, străbunicul său 44; nepot lui Basarab: passim; stăpîn din boierie 34; pribeag în Hațeg 24, 40; luarea domniei, cînd a venit cu pribeगी asupra lui Leon Tomșa 44, 157; trimite haraciul la Țarigrad 406; dă mărturie 122; întărește, dă scutiri, dispoziții, judecă: passim, confiscă și dăruiește 362; ctitor, donator 39, 44, 55, 181, 276, 374, 412, 422,; zidește m-rea Slobozia 412; participă la sobor 254; acordă m-rii Govora 1000 de florini anual pentru tipărirea cărților și pentru școală 361; relații cu Patriarhia de Ierusalim 254, 361; tocmește așezămînt: lasă toată averea nepoților săi, Stana și Preda, fii Mariei din Brîncoveni, vara sa 40; liberează rumâni, slugi ale sale 24.
- **Matheiu** Mihăescul (Matei), postelnic din Mihăești, socrul lui Marco post. 89; în

- pricină pentru Mihăești și Jupinești 99, 208; martor 273, semnează 97.
- Mațeaș Bărbaf**, fiul lui Miclăuș Bărbat din Hațeg, martor la judecirea 24.
- Mavrodin**, vornic din Mănești, martor 2, 192, 397; în marea adunare a țării 406.
- Maxenu**, sat <j. Buzău>, în hotar cu Căcaleți 336.
- Maxim**, monah la m-rea Stănești, jurător 132, 150.
- Măcineni v. Mărăcineni**, sat.
- Măciucă**, clucer, în pricină pentru Greci 214.
- Măciucu**, vătaf din Buciumeni, martor 163.
- Măciucu**, comis, sotul Cirstinei, vinde parte în Mușceleni, scrie zăpis, semnează 397.
- Măgură**, sat <Măgura, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 51.
- Măgureci**, funie la Tîrseni <lg. Morunglav, j. Romanați; azi j. Olt> 417.
- Măgureni**, sat <j. Prahova> 166; vii și livezi cumpărate de Radul vist. de la Drăghici Șchiopul ș.a. 282.
- Măinești**, sat <j. Romanați; azi Minești, j. Olt, or. Balș> 195.
- Măiroși**, sat <Miroși, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 166.
- Mălai**, partea lui din Bătiești vindută de fiica sa Neaga (menț.) 315.
- Mălai Rece**, tatăl lui Dragomir, martor pentru Cherba (menț.) 311.
- Mălaia v. Neagoe Mălaia**.
- Mălaia**, sat <j. Vilcea>, parte și din munte dată de Calin și Opriș m-rii Cozia 79.
- Mălaiești**, sat <j. Săcuieni; azi Prahova, or. Plopeni>, parte cumpărată de Dumitru log. din Tîrgoviște de la Oprea din Cornățel ș.a. 225.
- Măldărești (Măldărește)**, sat <j. Vilcea> 67, 218, 260, 283.
- Mălin**, top. la Jupinești, j. Mușcel și Pădureț <azi j. Argeș> 208.
- Mălureni**, sat <j. Argeș> 343.
- Mănăilă, Mănilă:**
- Mănăilă**: rumâni: din Cocorăști 54; ~ din Vilceni, se judecește 42.
- **Mănilă**, popă din Trestiiani, tatăl lui Manea și Radul care vind în Ratina 392.
- **Mănilă**, vinde parte în Căcaleți 336.
- Mănăilești**, sat <j. Vilcea>, parte cu vie vindută de Radu Cotorogea lui Sima al doilea logofăt 407.
- Măndeștii**, familie, jupîneasa Elina fiica ~ în pricină pentru Mihăești 99.
- Măneasa**, funie la Samara <Sămara, j. Argeș> 131.
- Mănecul v. Manea Cot**.
- Mănești**, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 9, 89, 163.
- Mănești**, sat <j. Dimbovița; azi j. Prahova> 2, 20, 25, 100, 192, 247.
- Mănică**, livada lui din Bătiești 315.
- *Mănicești**, sat <probabil lg. Seaca, j. Olt> 270.
- Mănic din Dușești**, martor 230.
- Mănilă v. Mănaică**.
- Mărăcineni**, sat <j. Buzău> 332; probabil același; Măcineni, sat D.
- Mărgineni (Sf. Arhangheli Mihail și Gavril)**, m-re <c. I. L. Caragiale, j. Prahova; azi j. Dimbovița> 273; sate, rumâni și vii 177, 337; dăruită de Stan log. în Căprioarul 123; vama de la Telega 39.
- Mărgineni**, sat <j. Prahova> 105, 177; parte dată de Nedelco mare paharnic jupînesii Mariei și lui Ianiu spătar 71.
- Mărin v. Marin**.
- Mărița**, din Grivi, vinde loc 271.
- Mărtin v. Martin**.
- *Măstănești**, sat <Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 117, 293; parte vindută de Jodul lui Apostolache comis 323.
- Măș v. Gherghe Măș**.
- Mătăsari** sat <Mătăsaru, probabil j. Vlașca; azi j. Dimbovița> 87.
- Mătăsești**, sat <Bucu ~, j. Ialomița; azi Scînteia> 172, 321, 390.
- Mătești (Mătiești) j. Buzău**, sat, părți vindute de Dragomir Turtă ș.a. lui Buzinca mare comis ș.a. 222, 329; roată de moară și loc de grădină vindute de Sarul din Zorești lui Stanciu și Jipa din Vernești 344.
- Mățiceni**, sat <probabil Mătița j. Săcuieni; azi j. Prahova> 300.
- Mățau**, sat <j. Argeș> 236.
- Meca v. Oprea Meca**.
- Mecleuș** din Cilcești, megiaș jurător 52.
- Mecula**, <negustor> din Ocna Mare, martor 411.
- *Medvejdea (Medvejde)**, sat <lg. Malovăț, j. Mehedinți> 391; dăruit de Udriște post. din Drăgoești m-rii Govora 216.
- Meesășcul v. Albul Meesășcul**.
- Mehedinți**, județ, sate din ~ 34, 35, 107, 122, 171, 381.
- Mehedinți** sat <Mehedința, c. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova F>.
- Meiută v. Gherghe ~, Ionașco ~, Leca ~ și Neagoe Meiută**.
- Meiutescul v. Stanciul Meiutescul**.
- Meiuteștii v. Gherghe Meiută și Neagoe Meiută**.
- Melentie**, egumen al m-rii Cozia 5.
- Melentie**, egumen al m-rii Mihai Vodă, 47, 234, 267.
- Melentie Macedoneanul (Meletie)** egumen al m-rii Govora 1, 38, 53, 67, 152, 253, 283, 361, 402, 403.
- Menedecu**, plai în moșia orașului Cimpulung 424.
- Menedic (Sf. Nicolae)**, m-re <Vintilă Vodă, j. Buzău>, vie la Săseni 336; scutiri 184; egumen: Neofit.
- Meniia**, rumân din Fometești 245.
- Meriș (Merişani)**, sat <j. Mehedinți; azi j. Gorj, or. Motru>, parte vindută de Zaida jupînesii Todosiă din Orboești 410.
- Mezea** vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Miaucă v. Opriș Miaucă**.
- Miclăuș** postelnic, fiul lui Datco clucer din Potoceni, tatăl lui Radu post. și al lui

- Datco paharnic care vind in Trănzani (menț.) 32.
- Miclăuș Bărbat, tatăl lui Mateiaș Bărbat din Hațeg, martor la judecirea 24.
- Miclea v. Girtla Miclii și Radul Miclea.
- Miclească, funie la Pitești 118.
- Micșan, din Ciulnița, vinde parte 261.
- Micșan, rumâni din Jigoreni 56.
- Micșan vinde parte în Băjești 73.
- *Micșani, sat (lg. Ologeni, j. Prahova), parte cumpărată de Radul al doilea vistier de la Dragomir din Ciocănari 282.
- Micuda (Micudă), popă din Cimpulung, martor 135, 279.
- Micul din: Birseni, martor D; ~ din Budeni, vinde parte în Grădiștea, martor 350, 359; ~ din Dădulești, tatăl lui Stanciu care vinde în Mătești (menț.) 222; ~ din Liperești, martor 429; ~ din Lipia, martor 387; ~ din Rădănești, martor pentru Șanești D; ~ din Stăiculești, martor 300.
- Micul, fiul lui Vlaicul, martor pentru Șoimari 220.
- Micul, ginerele popii Stanciu, în pricină pentru Ciinești 196.
- Micul, martor pentru Grădiștea de Jos și de Sus 145, 285.
- Micul, moștean din Jupinești 208.
- Micu, nepotul lui Cinda din Soceni, vinde livadă 343.
- Micul, popă din Floriești, martor pentru Carcadulea 166.
- Micul, roșul din Periași, martor pentru Liperești 138.
- Micul, rumâni: din Bogdănești 335; ~ din Dobrești (menț.) 265; ~ din Mușetești 163; ~ din Nucșoara 418.
- Micul, tatăl lui Dumitru cu delmită în Izvorani (menț.) 135.
- Micul, tatăl lui Necula din Vărăști (menț.) 175.
- Mihai, Mihail, Mihăilă:
— Mihăilă v. Mihnea.
— Mihail, armaș din Băleni, vinde în Futești, Pătirlage și Bădeni 336.
— Mihail, călugăr din Călugăreni, martor 11.
— Mihăilă, ceauș din Mirzânești, martor pentru Dușești 230.
- Mihai, clucer (fiul lui Preda clucer din Tințăreni), ginerele lui Lupu paharnic 331, martor 24, 34.
- Mihai (Mehăilă, Mihail, Mihaiu, Mihăilă) din: Borăscul, în pricină 280; ~ din Brinceni, megiaș jurător 19, 48; ~ din Budeasca, vinde parte 350; ~ din Căldărușani, martor 163; ~ din Cocul, martor 294; ~ din Dădulești v. *Mihai*, post. din Lazuri; ~ din Dedulești, martor 329, 330; ~ din Dobrușești, martor pentru Șarlău 59; ~ din Gherganul, hotarnic la Udeni 76; ~ din Glogova, martor jurător 52, 381; ~ din Măgură, scrie zapis 51; ~ din Sărata v. *Mihai*, (post.) din Sărata; ~ din Tirgșor, tatăl lui Neagul (menț.) 309.
- Mihăilă, erodiacon, martor, semnează 238.
- Mihai fiul lui Pîrvul v. Mihai, post. din Lazuri.
- Mihail, fiul lui Voicilă, partea lui în Căcalești din Vale (menț.) 336.
- Mihaiu, fiul popii Apostol, martor pentru Șirina 124.
- Mihail, frate cu Vasile monah, vinde vie în dealul Cîndeștilor 336.
- Mihai (Mihaiu), logofăt din Gănești, familie, impresară moșie la Găneștii de Jos și Piteștii de Sus (menț.) 405.
- Mihai, logofăt din Morunglavi, frate cu Pătru, stăpin în Morunglav, Iași și Tomești 409, 417; martor 195.
- Mihai, paharnic din Buești, fiul lui Negrilă log., vinde parte în Fundeni 412.
- Mihai, paharnic din Hărgetoaia, martor semnează 113.
- Mihăilă, popă din Cimpulung, martor pentru Izvorani 135.
- Mihaiu, popă, martor pentru Săseni 383.
- Mihai, popă, nepotul popii Stan, moștenește parte în Belcești 380.
- Mihăilă, portar, martor pentru Ulița de la Rimnic 23.
- Mihai postelnic v și Mihai Coțofeanul.
- Mihai, postelnic din Bărbătești (fiul lui Tanasie pah.), în pricină 100.
- Mihai, (Mihaiu) postelnic din Lazuri, fiul lui Pîrvu, văr cu Pădure pah., stăpin în Dădulești 193, 248, 309; martor, semnează 192.
- Mihai, postelnic (din Roata), cumpără parte în Drăgănești 371.
- Mihai, (postelnic) din Sărata, văr cu Dragomir stolnic, vinde țigancă 408.
- Mihăilă, postelnic din Văleni, soțul jup. Anca, familie (menț.) 203.
- Mihai, postelnic, fiul jupanitei Vilae, inmormintat în m-rea Radu Vodă 289.
- Mihăilă, postelnic, fiul lui Dobromir fost mare ban, dă la înfrățire Belovții cu rumâni (menț.) 107.
- Mihaiu, roșul din Slănic, dă bani la cumpărare de ocină în Virbilov 379.
- Mihai (Mihăilă), rumâni din: Brădăsești 364; ~ din Curotești de Sus 299; ~ din Lichirești, stabiliți în Crăcenți 227; ~ din Morunglav 417; ~ din Nucșoara 418; ~ din Șchei 282.
- Mihai, tatăl lui Ghinea din Pitești 319.
- Mihai, scrie zapis pentru Pitești 118.
- Mihaiu, vistier mare (eroare), martor pentru Băleni 161.
- Mihai Coțofeanul (~ din Coțofeni, ~ Coțofenul, Mihaiu), mare spătar (fiul lui Preda clucer din Tințăreni), frate cu Dumitrașco clucer din Spineni, tatăl lui Vasilie post., familie 242, 281, 316, 317, 364; stăpin de țigani 268, 364; pribeag, cu Matei Basarab 24; postelnic 24; în sfatul domnesc: mare spătar 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, (22), 24, 25, 31-35, 39, 41, 42, 44-47, 54, 56, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 146, 150

- 152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180;
martor, jurător, dă carte de mărturie 2, 113, 128, 161, 171, 181, 200, 382, semnează 58, 160;
fost mare spătar 364, 382.
- Mihai Grămadă** din Cindești, martor 179.
- **Mihăilă Pirciul**, sătean din Brănești, cu parte în București 60.
- Mihai Pribeagul**, rumân din Băilești, sluga lui Matei Basarab, judecit în pribegie la Hațeg 24.
- **Mihaiul Truhanăi**, aldămășar pentru Dealul Săsenilor 292.
- Mihai Viteazul**, (Mihail voievod), domn al Țării Românești <1593–1601>, 15, 67, 78, 214, 299, 318; E: fiul lui Pătrașco vv și al doamnei Teodora, tatăl Floricăi 41, 320; cumpără și rumânește, dăruiește 5, 22, 41, 194, 234, 287, 308, 309, 358; legătura lui ~ 31, 227, 252, 280, 423; rumânire sub ~ 42; taie capul lui Mitrea vornic 234;
cărți de la ~ 41, 66, 150, 194, 250, 320, 360, 405, 424.
- Mihalache** din Băncești, vinde vie în dealul Mirceștilor 282.
- Mihalache** din Copăceni, vinde parte în Grădiștea de Jos 359.
- Mihalcea**, căpitan, portar din Pătirlage, <fost> vornic <al doilea>, tatăl lui Radul, Neagoe, Mosi, postelnici și al lui Gherghie spătar, stăpîn în Căcaleți, Cindești, Mircești ș.a. (menț.) 168, 179, 336.
- Mihalcea**, clucer al doilea, scrie zăpis 209.
- Mihalcea**, logofăt din Măgureni <fiul lui Nan log.>, scrie zăpis 166; probabil același Mihalcea, logofăt, martor 197; scrie zăpis, semnează 371.
- Mihalcea**, logofăt, fiul lui Dumitru neguțător, scrie zăpis semnează 188.
- Mihalcea**, martor pentru Ciulnița 261.
- Mihalcea**, martor pentru Mătești 344.
- Mihalcea**; vornic, jurător pentru Curotești 299.
- Mihalco**, cel mare, șălar din Tîrgoviște, martor, semnează 164.
- Mihalco** cel mic din Tîrgoviște, martor, semnează 164.
- Mihalco**, fiul preotesei Armeanca din Tîrgoviște, frate cu Dumitru grămatic, stăpîn de vie în dealul Sătenilor 63.
- Mihalco**, șălar din București, martor 298.
- Mihalco**, taful lui Dragul din Tîrgoviște (menț.) 63.
- Mihalo**, fiul Bobei Hoții din Pupezeni, vinde parte 390.
- Mihartii**, clucer, stăpîn în Drăgoeni 194; martor 171.
- Mihăești**, j. Mușcel azi <j. Argeș> 97; 208, 273; părți întărite lui Marco post. 89, 187; pricină pentru parte între Matei post. din ~ și jupineasa Elina 99; delniță dăruită de nuntă la Tudoran 394; de moștenire al jupinsei Stanca și al fraților ei Oancea și Negre 201.
- Mihăești**, sat <j. Olt> 9, 270.
- Mihăești**, j. Vlcea, sat 283, 407; pricină pentru ~ între Mitrea slujer și m-rea Govora 67; parte vindută de Goran lui Andrei clucer 389.
- Mihăilă** v. **Mihai**.
- Mihăilești**, nume atribuit abuziv satului Mihăești <j. Mușcel azi. j. Argeș> 99.
- Mihăilești**, sat <j. Ilfov> 311.
- ***Mihăilești**, j. Teleorman, sat <lg. Cervenia> întărit lui Drăghici și Fota, fiii lui Pașa log., după pricină 19, 48.
- Mihna**, soția lui Hrizan, frate cu Nan post. din Bărbătești 247.
- Mihnea**, (Mihăilă) din: Cîrligi, fugit în Moldova de miera împărătească, partea lui vindută pentru plata dărilor 334; ~ din Ibănești, martor 339; ~ din Mircești, vinde vie 336; ~ din Tătărani, martor 290.
- Mihnea**, frate cu Ghinea Turculescul, cumpără loc în Coteștii 236.
- Mihnea**, meșter din Găujani, martor pentru Cozleci 375.
- Mihnea**, popă, martor pentru dealul Urlaților 106.
- Mihnea**, vinde parte în Căcaleții din Vale 336.
- Mihnea**, vistiernic <din Bădeni>, tatăl lui Mihalcea portar din Pătirlage (menț.) 336.
- Mihnea** <Turcitul>, domn al Țării Românești <1577... 1591> 107, 214, 215, 284, 289, 309, 332; fiul lui Alexandru <Mircea> -212, 320; tatăl lui Radu <Mihnea> 63, 66, 271; stăpîn de sate și țigani 16; cărți de la ~ 61, 105, 115, 212, 291, 320, 405.
- Mihnea Vit**, frate cu Vlad, vinde parte în Tufești 336.
- Mihnicioc**, fiul său Ionașco, scos de la ștreang (menț.) 90.
- Miho**, jupîn din București, martor 127.
- Miho**, luminărar din București, cumpără loc de prăvălie 395.
- Miho**, spătar mare (fost), ispravnic de hotărnicie, dă carte de mărturie 128, 231, semnează 228.
- Miho**, țigan 198.
- Mihoc**, din Ungureni, martor pentru Săseni 4.
- Mihocu**, țigan 290.
- Mihorcea**, cneaz rumânit din Risipiți 34.
- Mihoveni**, sat <Mioveni, j. Mușcel și Pădureț; azi mnc. Pitești, j. Argeș> 97.
- Milcoae** din Pitești, soacra lui Sîrnanța (menț.) 363.
- Milcoiu** (Milcoi), sat <j. Argeș; azi j. Vlcea> 243, 278, v și *Milcov* sat.
- Milcov**, sat <j. Olt> 92, 169; v și **Milcoiu**, sat.
- Milea**, fiul lui Oprea din Argeș, nepotul lui Hogeia, în pricină pentru partea Hogească din Mușeștii 267.
- Mile**, martor pentru Pupezeni 256,
- Milosirdi** v. **Ion Milosirdi**.

- Miloș, logofăt din Pîrîu (fiul lui Badea), stăpîn în Brănești 83, 101, 306; ctitor la m-reă Strîmbul, în pricină pentru Murgești 355; martor, jurător, scrie zăpis 322, 348, semnează 113.
- Miloș, logofăt, fiul lui Scovei log. din Ușcați, martor pentru Bircești 195.
- Miloș, moștean din Jupînești 208.
- Miluitul v. Stoica Miluitul.
- Mincea al popei, vinde delniță în Izvorani 281.
- Mioveni v. Mihoveni, sat.
- Mira, vinde parte în Pătîrlage (menț.) 336.
- Mirăuț, diac, scrie zăpis 137.
- Mircan, fiul lui Stan, martor pentru Șoimari 220.
- Mircea, armaș al doilea din Vărăști, martor pentru Șărbănești 188.
- Mircea, cumpără parte în Șainești D.
- Mircea (Mirce) din: Boldești, boier hotarnic 168; ~ din Mihăilești, martor pentru Cherba 311.
- Mircea, fiul Dragolei, frate cu Dumitru ș.a., vinde loc în dealul Scăienilor 351.
- Mirce, fiul lui Burlan, martor pentru Odo-beni 90.
- Mircea, frate cu Șerbu din Golești, vinde vad de moară 334.
- Mircea (Mirce), martori: pentru Băleni 86; ~ pentru Bucu 321; ~ pentru Săseni 383.
- Mircea, popă, scrie zăpis pentru Dealul Săsenilor 292.
- Mircea, scaun din Cherba, martor pentru Loloiești 142.
- Mircea, spătar din Preajva, martor 9, 49, 89.
- Mircea, tatăl lui Stan din Călinești (menț.) 189.
- Mircea voievod, domn al Țării Românești (1509—1510), tatăl lui Alexandru 177, 291, 320, 363.
- Mircea cel Bătrîn, domn al Țării Românești (1386—1418), danie la m-reă Tismana 115; hirsov de la ~ 55.
- Mircea Ciobanul, domn al Țării Românești (1545—1599) 213, 377; tatăl lui Petru cel Tânăr 55, 115, 405; cărți de la ~ 10, 115.
- Mircea Zgîi, tatăl lui Oancea care vinde în Zorești Pirtii (menț.) 222.
- *Mircești, sat (lg. mnc. Buzău) 26; pogoane de vie cumpărate de Radul al doilea vistier de la Balotă ș.a. 282; vii întărite fiilor lui Mihalcea post. Neagoe, Radul, Gherge și Moisi, cumpărate de la Gogoasă ș.a. 336.
- *Mircești, sat (Comoara, j. Teleorman), în hotar cu Gruiani, 22.
- Mirea, din Branef, martor pentru Birza 278.
- Miriță, neguțător cu parte în Bercești 64.
- Mirlea, (Mirlia) din Blotori, megiaș jurător pentru Mihăilești 19, 48.
- Miroslav din Prodelești, cu parte în Udeni 76.
- Miroslav, fiul lui Mihaie log. din Gănești, frate cu Dumitru, în pricină pentru Gănești și Pitești de Sus 405.
- Miroslav, logofăt mare (fost), jurător pentru Nan post. din Bărbătești, 274.
- Miroslav (Miroslavu), logofăt, tatăl lui Ionașco post. din Cătun (menț.) 290, 404.
- Miroși v. Măiroși, sat.
- Mirul, rumân din Podbelești 337.
- Misail din Tătărani, martor pentru, m-reă Strîmba 290.
- Mislea (Sf. Troiță), m-re (j. Prahova), schimbă parte din Pătîrlage cu Radu al doilea post. pentru parte din Blejoi de Jos 168, 337; volnicii pentru: vama de pește de la Greaca 422; dijma de la stîmle de pe muntele Sorica 325; gorștina din codrii de la Cornu și Breb 421; călugări, ispravnici 325.
- Mișinărescu, moș în Starchiojd j. Sac (azi j. Prahova) 351.
- Mitrea din Pircești, martor pentru Mușetești 163.
- Mitrea, fiul jup. Dragana, frate cu Drăghici, vinde în Jigălia 302.
- Mitrea, nepotul jup. Dragnea, vinde partea lui din Cătun 282.
- Mitrea, pitar mare (fost), soțul jup. Neacșa, tatăl lui Albul sulger, familie 88; stăpîn în Mușetești, Năpîrteni, Ciocănești, ș.a. 163, 226, 246, 267, 364; în pricină pentru Curești 207; în mare adunare a țării 406; martor, ispravnic de jurători, 49, 401, 413, semnează 59.
- Mitrea, postelnic din Dragomirești, martor pentru Fintinele 237.
- Mitrea, postelnic, frate cu Pîrvul log., cumpără pivniță cu loc 238.
- Mitrea, stolnic al doilea din Boari, cumpără în Stănimirul de Jos și moară la Eșciori 49 E; în marea adunare a țării 406; martor 15, 23.
- Mitrea, sulger din Mihăești (Rudeanul), fiul lui Ișțfan log., rudă cu jup. Rada 67, 245; împarte satul Mihăești cu m-reă Govora 67; renunță la drepturile lui în Fometești 153; martor 389, 407, semnează 283.
- Mitrea, soțul jup. Stanca, tatăl lui Pătrașco în pricină pentru Grădiștea (menț.) 195.
- Mitrea, vornic mare (fost) din Hotărani, nepoata lui, soția lui Pană al doilea spătar, familie (menț.) 234; stăpîn în Vernești 284, 219; decapitat de Mihai Viteazul 234.
- Mitaru, țigan 305.
- Mînea, dorobanț din Stolajari, tatăl lui Datco (menț.) 408.
- Mîne, din Văleni, martor 125.
- Mîlne, fiul lui Vîlcul din Dărmănești 384.
- Mîne, postelnic din Șturăbani, martor pentru Dușești 230.
- Mînea, tatăl lui Radul, vinde ogor în Bătiești 315.
- Mînești v. Măinești, sat.

- Minjina** din Glina, partea sa din sat (menț.) 287.
- Minzeșu** (Minzeși) din Bughiani, vinde parte în Cacaletii din Coastă 336.
- Mirșa** sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 42.
- Mirza**, căpitan, martor 320.
- Mirzânești** (Mărăzânești) sat <j. Teleorman> 230.
- Mirzea**, vornic, tatăl lui Gavrilă spătar (menț.) 209.
- Mițuleasca**, parte în Lipia <j. Buzău> 387.
- Mizgă** vinde parte în Pătirlage 336.
- Mlacă**, top. <probabil la Păușești, j. Vilcea>, parte vindută de Maria lui Sima al doilea logofăt 37.
- Moașa**, jupineasa lui Radul căpitan, în pricină pentru mori la Dedulești 151.
- Moașa**, munte la Viiani <lg. Radovanul, j. Dolj>, al lui Nedelco din Vereani, dijma din râmători și din oi de pe ~ 11.
- Mocanul** v. Stan Mocanul.
- Mocea** v. Stan Mocea.
- *Mocești** (Mociască, Moceștie), sat <lg. Lipia, j. Buzău> 26; partea lui Toma cumpărată de Lupul căpitan din Lapoș 14; pogroane de vie întărite lui Radul, Gherghe, Neagoe și Moisi, fiii lui Mihalcea portar 336.
- Mocirla**, top. la Curpen <j. Gorj> 271.
- Mocul** din Vilcănești, martor 419.
- Modroghin** v. Virtopul Modroghinului.
- Mogoș** v. Stănilă al lui Mogoș.
- Mogoș**, diac din Slănicul de Sus, martor 419.
- Mogoș** cu ceata lui, partea lor din Grădiștea de Jos vindută de Radul cel bătrîn din Mogoșăști (menț.) 359; v. și Mogoș din Budeni.
- Mogoș** din: Budeni, vinde parte în Grădiștea de Jos 359; v. și Mogoș, cu ceata lui; ~ din Lehăcești, jurător 31; ~ din Uești, martor 294.
- Mogoș** iuzbașa, de roșii, martor pentru Dărmănești, semnează 141.
- Mogoș**, logofăt din Păulești, stăpîn în Strîmbeni 146; martor 429.
- Mogoș**, portar din Mănești, martor pentru Mușetești 163.
- Mogoș**, vătaf din Mirzânești, martor pentru Dușești 230.
- Mogoșani**, sat <j. Vlașca; azi j. Dimbovița> 87, 135.
- Mogoșăști**, sat <Mogoșești, j. Olt> 270.
- Mogoșești** (Mugoșești), sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 145, 359, 385.
- Mogoșoia**, sat <j. Ilfov; azi mnc. București> 2.
- Moi**, sat <j. Gorj>, rumâni ai m-rii Tismana, fugiți 252; parte cumpărată de Preda clucer din Ceplea de la fiii lui Staico, dată în schimb m-rii Tismana 277.
- Moisi**, iconom, martor pentru Vărăști, semnează grecește 175.
- Moisi**, județ din Cornăești, martor pentru Ciocănești 267.
- Moisi**, postelnic <Cindescul>, fiul lui Mihalcea vornic, frate cu Radul, Neagoe și Gherghe, stăpîn în Cacaletii, Cîndești, Pătirlage ș.a. 179, 336.
- Moisi**, tatăl lui Gherghe și al lui Alexi, martor pentru Mălăiești, semnează 225.
- Moldova** (Țara Moldovei), oameni din Țara Românească plecați în ~ 51, 137; boier plecat din Țara Românească în ~ 178; fugiți în ~ 334.
- Moldovean** v. Stan Moldovean.
- Moldoveanu**, top. la Zlaşoma 122.
- Momcilă** v. Stan Momcilă.
- Mordan** din Scăieni, aldămășar, jurător, boier hotarnic, 147, 148, 168, 351.
- Morînglav** j. Romanai, sat <Morunghlav; azi j. Olt> 132, 195; părți cumpărate de Pătru ș.a. 409, 417; popă 133, 150.
- Morsă** (Mursă) din Morșești, martor pentru Belcești 108.
- Morșești**, sat 108.
- Moștiște**, rîu în j. Ilfov <și Ialomița>, sate pe ~ 110, 212, 215, 258, 316, 317.
- Moș** din Dedulești, frate cu Neagoe, martor 330.
- Moș**, moșnean din Deveselul, vinde parte 302.
- Moș**, tatăl Preei care vinde în Poenărei (menț.) 74.
- Moșa**, vinde parte în Pătirlage (menț.) 336.
- Moșat** v. Mușaf.
- Moșoia** (Moșoia), sat <j. Argeș> 3, 386.
- *Motomeanul** j. Vlașca <probabil lg. Brezoaia Ilfov>, Manea din ~ se vinde rumân cu ocina lui Hriza mare ban 149
- Muereasca** (Muierasca) j. Vilcea, sat 407; rumănit de Matei Basarab dăruit Ep. de Rimnic 276; rumănit de Preda mare spătar, dat în schimb Ep. de Rimnic 283, 286; scutiri 264, 286.
- Mugoșești** v. Mogoșești, sat.
- Muja**, pierde partea sa din Ohaba, vinde în Ciorăni 360.
- Muja**, <postelnic> din Rătești, în pricină pentru Jupinești 208.
- Muja**, rumân din Muereasca 283.
- Mujăști**, familie, în pricină pentru rumâni din Lichirești, stabiliți în Crăceni 227.
- Mujescul** v. Ivașco Mujescul.
- Murga** v. Staico al Murgăi.
- Murgești** j. Gorj, sat, întărit m-rii Strîmbul 355.
- Murgul**, din Circiumari, jurător 265.
- Murmița**, top. la Grivi <j. Gorj> 271.
- Mustață**, v. Tudor Mustață.
- Mustață** din Bălțați, cumpără vie în Buculești 189.
- Mușa**, fiica Simei din Stăncești și a Călinei, soră cu Neașa stăpînă de vii la Găgeni și Călugăreni, cu loc de casă în Tirgșor 275.
- Mușa**, jupaniță, familie, dă mărturie pentru Futeștii de pe Moștiște (menț.) 215.
- Mușa**, mătușa lui Datco Robul care vinde în Stănimirul de Jos (menț.) 49.
- Mușa**, țigancă 244.
- Mușat** v. Voico a lui Mușaf.
- Mușat**, croitor din Cîndești, înfrățit de Zîrnă ș.a. peste parte în Cîndești 120..

Mușat (Moșat) din: Curătești, martor pentru Goruneni 350; ~ din Fiani, martor 420; ~ din Pupezeni, tatăl lui Nicula 321; ~ din Răducești, vinde vie în Topliceni 189.

Mușat, iuzbașa, martor pentru Dătcoi 221; jurător pentru Șarlău, semnează 59.

Mușat, logofăt, scrie zapis 296.

Mușat, martor pentru Glodeni 117.

Mușat, monah din Curoteștii de Jos, cumpără jumătate din Curoteștii de Sus 299.

Mușat, rumâni; din Cerbureni, 364; ~ din Jigoreni 56; ~ din Lichirești 227.

Mușat, tatăl lui Nica martor pentru Bășinești 393.

Mușat, vistier <din Pietroșani>, tatăl lui Vasilie spătar, soțul Samfirei, socrul Mariei, 6, 126, 135, 160, 246, 267, 268, 301; stăpin în Izvorani, Trănsani, ș.a. 13, 32, 96, 319; dator 302.

Mușat al Bolei, tatăl lui Tudor și al lui Nedelco din Cindești 93, 383.

Mușat Tălpășescul, tatăl lui Braico rumân din Jigoreni 56.

Mușătești, (Mușetești) j. Argeș, sat, părți cumpărate de Mitrea fost mare pitar, de la Vasilie spătar, Oancea log. ș.a. 163, 226, 246, 267; încercare de judecare 31.

***Mușcel**, sat <lg. Dara, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 222; parte din ~ zestre a jupaniței Rada, vindută de Staico pah. Rudeanul 128; partea lui Drațul portar vindută de nepoții lui, Nan post. și Hrizan 247.

***Mușcel**, sat 273.

Mușcel și Pădureș (Mușcel, ~ și Padureș), județ, sate din ~ 15, 16, 135, 159, 208, 268, 279, 281, 302, 315, 319, 418, 419.

***Mușceleni** (Mușcileni) sat <probabil lg. Săcuieni, j. Dimbovița> 2; parte vindută de Măciucu comiș lui Radu al doilea postelnic 397.

Mutul, rumân din Muereasca 283, 286.

N

Nadre v. **Dobre**.

Nan, **Nanu**:

Nan (Nanul) din: ~ Bărbătești v. **Nan** post.; ~ din Birzești v. **Nan** Leavofă log.; ~ din Căzăneșit, nepotul său Manea vinde în Pulaș (ment.) 156; ~ din Ohaba, martor 355; ~ din Ogrăzeni v. **Nanul** Ogrăzean; ~ din Șainești v. **Nan** Șainescul; ~ din Văcărești v. **Nan** Leavofă log.

Nan, iuzbașa, martor pentru Oltenei 368.

Nan logofăt v. **Nan** Leavofă.

Nan, logofăt, fiul lui Bolboșea din Bervoești. scrie zapis 154.

Nan (Nanu), martori: pentru Aninoasa, semnează 97; ~ pentru Cindești, frate cu Anania 120; ~ pentru Drăghinești

333; ~ pentru Grădiștea de Jos 145; pentru Pupezeni 256.

Nan, moșnean rumânit din Răsiți 34.

— **Nanul**, partea lui din Ludești (ment.) 363.

— **Nanu**, popă din Ceplea, scrie cartea jurătorilor 111.

Nan, postelnic din Bărbătești, tatăl lui Tudoru 149; familie 247, 337; vinde în Mănești, Birsești, Mușcel și Podbelești 247, 337.

Nan, rumân din Moi, fuge în alt sat 252.

Nan, țigan: boieresc 244; ~ mânăstiresc 198.

Nan Boghean, martor pentru Cîrnitura 239.

Nan Leavofă (Nan), logofăt din Văcărești (Birzești), boier hotarnic 207, 267, 403; martor pentru Săcuieni 217, 244.

Nan Ogrăzean (Nanul) din Ogrăzeni, martor 350.

<**Nan** Șainescul> (Nan, Navșainescul, Novșainescul) din Șainești, fiul Turcăi, vinde în Căcaleții din Vale și în Șainești 336, D.

Nastase, martor pentru Vernești 284.

Nastase, din Băncești, jurător pentru Vernești ș.a. 124, 291.

Nastase, duhovnic de la Ep. Buzău, martor 383.

Nastea, cel bătrîn, vinde jumătate din Dedulești lui Mihai Viteazul vv. (ment.) 309.

Nastea, jupan din Negoești, cu moară la Blejoi 168; martor, jurător 193, 349, 369.

Navșainescul v. <**Nan** Șainescul>.

Năianii, sat <Năeni, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, pogoane de vie din dealul ~ cumpărate de domn și dăruite m-rii Slobozia lui Enache 374.

... năilă din Toc..., martor pentru m-rea Strîmbul 290.

Nămuiești (Nemuiaști), sat <Nămăești, j. Mușcel; azi în or. Cimpulung, j. Argeș>, parte vindută de Bran, Drăgoiu, Bratul ș.a.; popă iertat de rumânie 251.

Nănesă v. **Radul** Nănesă.

***Nănișori**, sat <lg. Armășești, j. Ialomița; azi j. Ilfov> 32.

***Năpirteni** lg. Mușeștești, j. Argeș, sat, parte cu vecini cumpărată de Mitrea fost mare pitar de la Preda vornic 163.

Nărăcea v. **Vladul** Nărăcea.

Năsip, sat <c. Ceplea, j. Gorj>, parte schimbată de m-rea Tismana cu Preda clucer din Ceplea 277.

Năsfase din Tirgușor, cu parte în Blejoi de Sus 168.

Năsturel v. **Radu** ~ și Udriște Năsturel. Nea..., fost ban, martor pentru Oltenei 368.

Neacșa, **Neacășa**, **Necșa**:

Neacșa din Tătulești, jupanița lui Tudor log. din Vlădeni, mătușa Neacășai, familie 62; stăpină în Băbeni și Virliți (ment.) 370, 404.

Neacșa, fiica lui Buzea, soră cu Lepădata, vinde delniță în Curtea 191.

Neacșa, fiica lui Dragul post. din Tătulești, nepoată Neacșăi, vinde parte în Virliți 404.

Neacșa, fiica lui Eftimie fost mare pitar și a Vilaei, dăruiește parte cu rumâni din Ulița de la Rîmnîc lui Pîrvul log. 23. — Necșa, fiica lui Roman din Virbilov și mama lui Negul (menț.) 379.

Neacșa, fiica lui Sima din Stăncești, stăpînă de vie în Găgeni, Călugăreni și loc de casă în Tîrșor 275.

Neacșa, fiica lui Sas din Cotești și soția lui Tudor, vinde loc în Cotești 236.

Neacșa, fiica lui Vasilie spătar și a Mariei, soră cu Ioana și Vilae, stăpînă de sate, vie, rumâni și țigani 6, 129, 257.

— Neacșa, fiica lui Vlad Inimă Rea și a Ilinei, vinde parte în Bășinești 393.

— Neacșa, jupanița lui Gerghe f. mare log. și fiica lui Ianiu f. mare post., dăruiește parte din Golești lui Radul Dudescul log. 15; marmoră în marele divan 159.

Neacșa, jupanița lui Ionașco comis și fiica lui Cernica vornic, familie 20, 25, 217, 244; stăpînă în Ghitoara, Săcuiani, vecini și țigani moștenite de la tatăl său 20, 25, 217, 244; în pricină de hotare cu m-rea Plumbuita 228, 231.

Neacșa, jupanița lui Mitrea f. mare pitar, stăpînă în Mușetești, și Năpîrteni cu vecini 163, 267.

Neacșa, jupanița lui Nenciu vornic, dăruiește ocină în Boldești fiului său Sava la nuntă 104.

Neacșa, jupanița lui Stoica pah. din Răzvad, vinde pivniță cu loc în București 155.

Neacșa, jupaniță, nora Erinei, și a lui Dragul portar, marmoră în divan 247.

Neacșa, jupaniță, sora Caplii, stăpînă în Dedulești (menț.) 309.

Neacșa, jupaniță, sora lui Șerban banul și a lui Dicul clucer, stăpînă în Futești (menț.) 212, 215.

— Necșa, soră cu Anghelina și nepoata lui Hodea, vinde parte în Băleni 86.

— Necșe, soția lui Iovan mazilul și mama lui Ivașco, vinde moșie în Drăgoeni 297.

Neacșa, țigancă 203.

Neacșul, armaș din Fintina, martor pentru Tătărăi 209.

Neacșul (Necșul) din: Pitești, cumpără delniță în Izvorani 102, 268; v. și Neacșul județ; ~ din Stăiculești, fiul lui Gherman, martor 300; ~ din Soceni, vinde livadă 343; ~ din Țigănești, jurător 31; ~ din Vrănești, martor 315.

Neacșul (Necșul, Neșcul), județ (fost) din Pitești, cumpără delniță în Izvorani 102, 103, 268; martor 319, 401, 413; semnează 401.

Neacșu, partea lui în Putrida (menț.) 189.

Neacșul, pircălab din Cîmpulung 273.

Neacșul, portar din Topoloveni, martor 206.

Neacșul, rumâni din: Criteonești, încearcă să se judecească, bătut în divan 423;

~ din Curotești de Sus 299; ~ din Dreșești 88; ~ din Licheresti, mutat în Crăceni 227.

Neacșul, tatăl lui Mihăilă rumân din Brădărești (menț.) 364.

Neacșul, țigan boieresc 290.

Neaga din Curpen, vinde loc de vie 271.

Neaga, fiica lui Mălai și mama lui Radul, vinde ogor în Bătiești 315.

Neaga, jupanița lui Șarban log. cumpără în Vărăști și Preajva 175.

Neaga, jupanița lui Vucina mare pah., stăpînă în Brădărești, Curota, Gălișăstii de Sus și casă la Tîrgoviște 364.

Neaga, jupaniță, mama lui Ghergha a lui Părtoacă din Schei, în pricină de moștenire cu nepotul său Preda post. (menț.) 211.

Neaga, nepoată lui Stoinea vataf, în pricină pentru Ostra 84.

Neaga, țigănci boierești 407.

Neaga Mitroae (Neaga), vorniceasa a lui Mitrea mare vornic, familie 211, 234; stăpînă în Suharna 234; lasă moștenire sate, rumâni și țigani nepotului ei Preda stolnic (menț.) 211.

Neagoe, Negoe:

— Negoe, aldămășar pentru Dealul Săsenilor 292.

— Negoe, cumpără locuri în Priseceni 119.

Neagoe (Negoe) din: Corșori v. Neagoe post.; ~ din Dediulești, martor 330;

~ din Fălcoi v. Neagoe log.; ~ din Găleșești vinde ocină și vad de moară 294; 364; ~ din Gosteli, hotarnic 405;

~ din Grivi, martor 271; ~ din Mătăsari, hotarnic 87; ~ din Mihăești, martor 89; ~ din Pitești, martor 118; ~ din Pircești, hotarnic 405; ~ din Săcueni, hotarnic 405; ~ din Stăiculești, martor 300.

— Negoe, fiul lui Costandin, martor pentru Dărmănești 384.

Neagoe, fiul lui Crăciun din Grivi, martor 271.

Neagoe, fiul lui Negoită căpitan v. Negoită.

Neagoe (Negoe), fiul lui Tudor Boendăr log., vinde parte în Ibănești 156; martor 338, 339.

Neagoe, fiul popii Stanciului, cumpără ocină în Bărbuleț 240.

Neagoe, frate cu Vasilie și Bele, vinde ocină în Șirina 124.

Neagoe (Negoe), logofăt din Corșori (Corbeni), martor, jurător 163, 226, 246, 267, 419; v. și Neagoe post.

Neagoe, logofăt din Fălcoi, frate cu Pîrvul, martor 33; semnează 28; probabil același: Negoe (Negoie), paharnic din Fălcoi, martor 372.

Neagoe (Negoe) moșneni rumâniți din: Răsițiți 34; ~ din Vaidei 68.

Neagoe, olar, martor pentru Oltenei 368.

— Negoe, popă din Corbi, martor, semnează 416.

- Neagoe, postelnic din Corșori, fiul lui Voicu și al Dobrei, tatăl lui Bratul 223; zălogeste și vinde în Corșori 154, 162; probabil același: Neagoe din Corșori, vinde parte în Nucșoara 418; martor 394.
- Neagoe, postelnic <Cindescul>, fiul lui Mihalcea vornic din Pătirlage, cumpără cu frații săi părți în Cindești, Caclești, Mircești, ș.a. 179, 336.
- Neagoe, rumâni din Lazul 35; ~ din Murgești 355; ~ din Năpirteni 163; ~ din Nucșoara 418; ~ din Mușeștești 163.
- Neagoe, tatăl lui Neagul care vinde în Oltenei (menț.) 368.
- Neagoe, unchiul Mariei și Stanei din Brezoi, în pomelnicul m-rii Cozia (menț.) 77.
- Neagoe, unchiul lui Oprea al Fătului care vinde în Corșori 416.
- Neagoe, țigan boieresc 12.
- Neagoe al lui Arcuție, (~ al Arcuții), vărul lui Stanciul, martor pentru Crasna 398, 399.
- Neagoe al lui Dragoșan din Curpen, aldă-mășar 271.
- Neagoe al lui Filip din Corbi, martor 416.
- <Neagoe> Basarab (Basaraba, Băsărab, Băsărab), domn al Țării Românești <1512–1521> „moșul“ lui Matei Basarab 402; strămoș 44, 208, 320; Matei Basarab nepotul lui ~ : passim; donator 115; cărți și hrisoave de la ~ 44, 320, 402, 405.
- Neagoe Căpușă (~ Căpușăscul, Neagul Căpășescul), din Scăieni, aldă-mășar, boier hotarnic 147, 148, 168, 351.
- Neagoe lui Bărzăc din Băncești, martor 330.
- Neagoe Mălaia din Brănești, cu parte în București 60.
- Neagoe Meiuță (Meiutescul), familie, stăpîn de vii și ocină în Vernești, pe Valea Teancului 210, 284, 291.
- Neagoe Meiuță (~ Meiutescul), frate cu Gheorghe și Stanciul armaș, cumpără vii și ocină în Vernești, pe Valea Teancului (menț.) 284, 291.
- Neagoe Negrei din Crasna, tatăl lui Hamza (menț.) 408.
- Neagoe Robul din Dediulești, martor 330.
- Neagomir, rumân din Cocorăști 54.
- Neagoslav (Neagoslavv, Negoslav) din Stănelești, martor, jurător 26, 330.
- Neagoveni v. *Negovani*, sat.
- Neagul, *Neag*, *Neagv*, *Negul*:
- Neagul, agă <mare>, soțul Stancăi și tatăl lui Coman comis, Andrei spătar și Pătrașco post. (menț.) 21, 282; casele lui în București 173; martor 163.
- Neagu (Neag), cnezi rumâniți (megiaș) din: Jigoreni 56; din Vărăști 175.
- Neagul (Neag) din: Bălcești, martor 355; ~ din Ciuperceni, jurător 52; ~ din Cumcești, jurător 19, 48; ~ din Drăgănești, martor 85; ~ din Găleşești, vinde ocină 294, 364; ~ din Greoi v. *Neagul* fiul lui Badea post.; ~ din
- Ibănești, vinde parte 156; ~ din Lipia, martor 387; ~ din Negoști v. *Neagul* jupan; ~ din Piscure, boier hotarnic 403; ~ din Singureni, martor, jurător 42, 371; ~ din Schei, cu parte 114; ~ din Tîrșor v. *Neagul* jupan.
- Neagul, <fiul lui Badea post.>, din Greci, tatăl lui Vasilie care vinde în Izvorani (menț.) 281.
- Neagul, fiul lui Barbul din Lindicești, vinde ocină 429.
- Neagul, fiul lui Gorân, martor pentru Șoimari 220.
- Neagul, fiul lui Neagoe, vinde ocină în Oltenei, la Zapșa 368.
- Negul, fiul Necșei, vinde ocină în Virbilov 379.
- Neagul (Negul), jupan <postelnic> din Negoști, fiul lui Mihai din Tîrșor, <frate> cu Antonie <vodă>, socrul lui Radul al doilea post., familie 168, 309, 349; cumpără vie la Neagovani 349; dă parte din Blejoi zestre fiicei sale Sofica 168; martor 104, 193, 275, 309.
- Neagul (Negoiță), logofăt, scrie zapis 370.
- Neagul (Negu), martor pentru: Bucu 321; ~ pentru Oltenei 368; ~ pentru Pri-seceni 119.
- Neagul, nepotul său Datco Robul vinde în Stănimirul de Jos (menț.) 49.
- Neagul, popă din Tîrșor, martor 275.
- Neagul, (Neag) rumâni din: Curotești de Sus 299; ~ din Glina 287; ~ din Lazul 35; ~ din Podbelești 337.
- Neagul, țigan 408.
- Negul, vinde livadă în Bătiești 219.
- Neagul Baștac din Vernești, se înfrățește cu Jipa peste partea Cirlomănească 98.
- Neagul Căpășescul v. Neagoe Căpușă.
- Neagu Cîmpoitorul din Bărbuleț (menț.) 240.
- Neagul Turcu din Drăcești, boier hotarnic 405.
- Neamțul, vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Nebunul v. Radul Nebunul.
- Neca v. Nica.
- Nechifor v. Nichifor.
- Nechita*, Nichăta:
- Nichăta, aldă-mășar pentru Dealul Săsenilor 292.
- Nechita din: Cimpina, martor 104; ~ din Motomeanul, martor 149.
- Nechita, mama lui Necula și soția lui Tudorache, în pricină cu Turturea din Sulfeni 136.
- Necoră v. Nicoară.
- Necșa v. Neacșa.
- Necșăști, v. Nicșăști, sat.
- Necșul v. Neacșul.
- Necula, Nicola, Nicula:
- Necula, ceauș din Buzău, cumpără ocină în Oltenei, la Zapșa 368.
- Necula, ceauș din Lumotești, boier hotarnic 207, 267.
- Necula, cupar, martor pentru Tătărăi 209.
- Necula din: Ciucel, tatăl lui Lațcu (menț.) 381; ~ din Cornățel v. *Necula*, ginerele

- lui Iani; ~ din Cosimbești, martor 390; ~ din Glogova v. *Necula*, vătaf; ~ din Lumotești v. *Necula*, ceaș; ~ din Pupezeni, martor 321; ~ din Săteni, jurător (menț.) 63.
- Necula*, fiul lui Albul comis din Brezoi, martor 149.
- Necula*, fiul lui Bărcan și al juvaniței Voica, vinde delniță în Vrănești 315.
- Necula*, fiul lui Stanciul Portărescul, vinde vad de moară la Rîmnic 213.
- Necula*, (*Necola*), fiul lui Tudorache și al Nechitei, venit din robie, în pricină cu unchiul său Turturea din Sufleni 136.
- Necula*, ginerele lui Iane din Cornăești, martor 225, 267; semnează grecește 225.
- Necula*, iuzbașa, martor pentru Dealul Urtaților 106.
- *Nicola*, jupin v. *Necula*, negustor.
- Necula* (*Necola*), logofăt din Dărmănești, stăpin peste parte din Petrești, fără rumâni 159; martor 394, 419; probabil același: *Necula*, logofăt din Pitești, martor 3.
- *Nicula*, martor pentru vinzare în București, semnează grecește 155.
- *Nicola*, meșter, vinde parte în Mihăești 89.
- Necula* (*Nicola*, *Nicula*), moșneni rumâniți din: Muereasca 283, 286; ~ din Vărăști 175.
- Necula* (*Nicola*, *Nicula*), negustor din Ocna Mare, zapis scris în casa lui 72; martor 283, 407, 411.
- Necula* (*Nicola*), paharnic din Ogrumi, martor pentru Baia de Fier ș.a. (<—) 200, 322, 396; semnează 113.
- *Necola*, paharnic din Smîrdeștețu, martor pentru Sărdănești 113.
- Necula*, pircălab, soțul Floricăi și ginerele lui Radul comis din Corlătești, familie, stăpin de țigani 305; în marea adunare a țării 406.
- Necula* (*Nicula*), portar mare din Fălcoi, ispravnic de jurători la Mihăilești 19; martor 48; fost mare portar, (<—) semnează 188.
- Necula*, postelnic din Cocorăști, martor pentru Șerbănești 188.
- Necula*, (*Nicola*), postelnic din Stingăcea, stăpin în Ohaba și Brăsnita 360; martor, semnează 113; probabil același: *Nicola*, postelnic, dă dispoziții pentru împărțirea rumânilor din Cernețu, Belotești și Curăiaici 296.
- *Nicola* (*Necola*), postelnic din Vrabeți, martor pentru Meriș semnează 410.
- *Nicula*, spătar din Medvejde, martor pentru Erghevița 391.
- Necula*, sulger, casele lui din București (menț.) 288
- Necula*, țigani 363; faur 369.
- Necula*, vătaf din Glogova, fiul lui Radul comis din Corlătești, cumnat cu *Necula* pircălab, familie 305; martor pentru Ciucel 381.
- *Nicula* (*Nicola*) vătaf din Virfiți, martor 396, 426.
- Necula*, vinde parte în satul București și vie în dealul Năenilor 60, 374.
- Necula*, vinde delniță în Izvoreni 281.
- Necula* (*Necola*, *Nicola*, *Nicula*), vistier (fost mare vistier, din Ianina, fugit în Moldova), tatăl lui Dumitrașco post, familie (menț.) 181, 309, 412; dăruit de Radu Mihnea vv. cu jumătate din Dedulești pentru slujbă dreaptă 309; în pricină pentru Studenița 41; partea lui din Sărățeni vindută de fiul său Dumitrașco post. lui Matei Basarab vv. 181, 412; satele sale dăruite de Matei Basarab vv. altor boieri 362.
- *Necola* Ciobotarul, martor pentru (Trânșani) 366.
- Neculcea* din Pîrcești, boier hotarnic la Curești și Ciocănești 207, 267.
- Nedelco*, căpitan din Dărăști, tatăl lui Radu armaș 354.
- Nedelco*, ceaș, dăruit la înfrățire cu parte din Șerbănești 188.
- Nedelco* clucer mare v. *Nedelco* Boteanul.
- Nedelco* din: Bucu v. *Nedelco* paharnic; ~ din Cucești, jurător pentru Mănăilești 407; ~ din Grozești, jurător pentru Mihăilești 19, 48; ~ Lazuri v. *Nedelco*, postelnic; ~ din Săvești, boier hotarnic pentru Creța 87; ~ din Vereni, stăpin peste muntele Moașa 11.
- Nedelco* (*Nidelco*), fiul lui Mușat al Bolei din Cindești, martor 93, 383.
- Nedelco*, iuzbașa, martor pentru Glodeni 117.
- *Nidelco*, monah, tatăl lui Ștefan, Mihăilă și Toader din Curotești (menț.) 299.
- Nedelco*, moșnen rumânit din Răsipiți 34.
- Nedelco*, paharnic mare, soțul Frujinei și ginerele Mariei din Bucov, familie, în pricină pentru zestre 71; probabil același: *Nedelco* din Bucu, tatăl lui Vintilă 321; schimbă parte din Pisculești pentru parte din Pupezeni 256; martor 321, 390, semnează 172.
- Nedelco* portar v. *Nedelco* Boteanul.
- Nedelco*, (postelnic) din Lazuri (fiul lui Pîrvul), văr cu Pădure paharnic, familie, stăpin în Dădulești 193.
- Nedelco*, rumâni din: Ciocănești 267; ~ din Lazul 35.
- Nedelco*, țigani 197, 282.
- Nedelco* al Herăi, cu parte în Pupezeni, martor 256.
- Nedelco* Boteanul (*Nedelco*), mare clucer; în sfatul domnesc 4, 6, 10, 16, 35, 42, 45, 47, 54, 67, 115, 135, 169, 184, 191, 197, 200, 211, 222, 233, 245, 258, 261, 265, 267—269, 271, 272, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 305, 309, 314, 318, 319, 332, 334, 337, 351, 354, 356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 382, 399, 403, 405, 408, 411—413, 418, 423—425, 427; în marea adunare a țării 406; martor, dă carte de mărturie, jurător

- 2, 128, 161, 167, 181, 234, 294, 399; semnează 58, 203, 335, 398; portar 163.
Nedelco v. **Lazar al Nedelei**.
Nedelea, fiica lui Stanciul Gelalăul din Boloești 142.
Nedelea, mama lui Ștefan negustor, vinde loc în București 222.
Negoe v. **Neagoe**.
Negoiești, sat (Negoiești, j. Gorj), vii cumpărate de Preda vornic de la Andronic din Albeni 200.
Negoiești, sat (j. Mehedinți; azi în or. Baia de Aramă) 52.
Negoiești, (Negoiești, Negoiești), sat (j. Prahova; azi în munc. Ploiești) 104, 168, 193, 349, 369.
Negoita, dăruiește vie în Dealul Săsenilor nepoților ei Marco și Lorențu 4.
Negoită, căpitan, tatăl lui Negoită care vinde în Topliceni 189.
Negoită din: Fintăști, fiul popii Staicob, martor 259; din ~ Titești, cu delniță 232.
Negoită (Neagoe), fiul lui Negoită căpitan, vinde vie în Topliceni 189.
Negoită, fiul lui Preda din Răscăiați, vinde partea lui Ivan din Pădureți 169.
Negoită, fiul lui Zaharia monah, vinde parte din Poiana 310.
Negoită logofăt v. **Neagul**.
Negoită, partea lui din Beleți (menț.) 165.
Negoită, postelnic, fiul lui Vintilă vornic și al Stancăi, frate cu Tudosie logofăt, stăpîn de țigani 282.
Negoită, rumân din Podbelești 337.
Negomir, din Răsciori, martor pentru Belcești 108.
Negomir, portar, martor pentru Odobeni 90.
***Negomirești**, sat (lg. Boteni, j. Mușcel; azi j. Argeș), parte cu rumâni dată de jupineasa Dobra fiului ei Lăudat 279.
Negoslav v. **Neagoslav**.
Negovani, sat (Bascov, j. Mușcel; azi j. Argeș) 343.
Negovani (Neagovani), sat (Valea Nicovani, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 147, 148; vie vindută de Coman din ~ lui jupan Neagul și lui Antonie (vodă) 349.
Negre din: Birzești, martor 244; ~ din Măticeni, martor 300; ~ din Trestiani, martor 392; ~ din Văcărești, tatăl lui Sava (menț.) 377; ~ din Vrănești, martor 315.
Negre, fiul lui Dumitru din Mihăești, nepotul lui Negre postelnic, vinde delniță, semnează 187.
Negre, frate cu Stanca și cu Oancea, stăpîn în Mihăești 201.
Négrea, jupan, martor pentru Dealul Urlaților 106.
Negre, nepot lui Stanciul fost mare clucer în pricină pentru Mihăești (menț.) 201.
Negre, postelnic din Mihăești, tatăl lui Dumitru (menț.) 187, 394.
Negre, rumân, lăsat moștenire de jupineasa Dobra, fiului ei Lăudat 279.
Negrei v. **Neagoe Negrei**.
Negrei, neguțător din Gherghița, martor pentru Cherba 311.
Negrești, sat (j. Mușcel și Pădureți; azi j. Argeș) 394.
Negrilă din Plecicoi, jurător pentru Cindești 182, 235.
Negrilă, logofăt, tatăl lui Mihai paharnic din Buești (menț.) 412.
Negrita, mama lui Stanciul și a lui Vlad, vinde moară în Stănulești 26.
Negru, voievod (menț.) 45.
Negul v. **Neagul**.
Neguț, cumpără laz în Uracnița 69.
Neguț (Neguțu) din: Cacleți, martor 111; ~ din Stăculești, martor pentru Susuiaoi 300; ~ din Surlănești, martor pentru Nămăești 251.
Neica din Zorești, frate cu Pirtea, vinde vie în dealul Zoreștii Pirtii 222.
Neicu din Băbeni, martor pentru Cizleci 375.
Neicul, vătaf din Rasa, boier hotarnic la Curești și Ciocănești 207, 267.
Neicură, martor pentru Dealul Urlaților 106.
Nenciu v. **Lupul al lui Nenciu**.
Nenciul (Neciul) din: Pătirlage, martor 190; ~ din Tirnava, martor pentru Drăgănești 371.
Nenciul, popă, tatăl lui Radul martor pentru Șirina (menț.) 124.
Nenciul, postelnic, soful Dimbravei, dăruiește la înfrățire parte din Șerbănești 188.
Nenciul, rumâni din: Aninoasa 97; ~ din Dreșești 88.
Nenciul, vornic (al doilea) din Mănești, soful Neacăi, dăruiește parte din Boldești finului său Sava 104; în pricină pentru o datorie de bani 100; martor, dă carte de mărturie, jurător, 2,20, 25; semnează 104.
Neniul din Girbovi, vinde vie și ocină în dealul Vispeștilor 173.
Neniul, frate cu Drăghici Șchiopul, cu Stroe și Pătrașco, vinde vie și ocină în dealul Măgurenilor 282.
Neofit, egumen al m-rii Menedic 184.
Nestor v. **Nistor**.
Neșcul v. **Neacșul**.
Netedul, munte în moșia orașului Cimpulung 424.
Nica, **Neca**:
Nica v. **Radul Nicăi**.
Nica, căpitan, iuzbașa din Tirgoviște, (tatăl lui Bădea comis), cu vie în Dealul Tirgoviștei 327, 328; martor 14, 328; semnează 164, 327.
Nica din: Curpen, tatăl lui Andreica (menț.) 271; din ~ Dătcoi, vinde parte 28, 33.
Nica, fiul lui Avram logofăt, schimbă parte din Cepturi pentru o parte din Budurești 262.
Nica, fiul lui Mușat, martor pentru Bășinești 393.
Nica, fiul lui Neagoe și frate cu Neagul, vinde ocină în Olteina, la Zapșa 368.
Nica, fiul lui Stănilav din Ocna Mare, martor pentru Iaroslăvești 411.

- Nica jupin din Cimpulung v. Nica Cascul.
 Nica jupin din Stăncesti v. Neca Izrum.
 Nica logofăt mare (fost), tatăl lui Preda spătar (menț.) 158, 188, 364; jurător 247.
 Nica negustor din Tirgoviște v. Nica Isar.
 Nica Cascul (Neca Casul, Nica), jupin din Cimpulung, cumpără parte din Lăzărești 273; martor 135, 236.
 — Neca Chefala, martor pentru Cotești 236.
 Nica Isar (Nica), negustor din Tirgoviște frate cu Proca, martor 328; semnează 327.
 — Neca Izrum (Nica), jupin din Stăncesti, vinde ocină și casă cu loc 367; martor pentru Dădulești 193.
 Nica Răul din Căpreni, vinde țigan 408; jurător, dă carte de mărturie 274, 324.
 Nichifor, Nechifor:
 — Nechifor din Jiliste, martor pentru Zălogi 137.
 Nichifor, martori: pentru Cindești 120; ~ la diata lui Cirstian din Zătreni, semnează 57.
 — Nchifor (Nichefor), monah de la m-rea Gruiu, în soborul mănăstirii 282; semnează 202.
 Nichifor, mitropolit al Țării Românești (1589—1592), judecă împreună cu domnul 115.
 Nichifor, rumân din Ninășești, 152.
 Nichita v. Nechita.
 Nicoară, Nicoră:
 Nicoară v. Sima Nicoară.
 — Nicoră, aldămășar pentru Dealul Săsenilor 292.
 Nicoară (Necoră, Necură, Nicoară) din Pitești cumpără delnițe în Izvorani 102, 103, 268,; martor 401, 413.
 Nicoară, moșnean rumânit din Răsipiți 34.
 Nicola v. Necula.
 Nicolae din Păusești, martor pentru Pădureț 414.
 Nicolae, martor la diata lui Vasile Culiu, scrisă la m-rea Sf. Troiță din București 353.
 Nicopole, oraș (R. P. Bulgaria) 222.
 Nișăști, sat (Necăști j. Teleorman) 244.
 Nicula v. Necula.
 Nidelco v. Nedelco.
 Nifon, monah din Tirgoviște, nepotul său Radul vinde vie în Dealul Tirgoviștei (menț.) 356.
 Nifor, vinde vie și ocină la Lipia 387.
 *Ninășești (Ninișăști), sat (lg. Galicea j. Argeș; azi j. Vilcea) al m-rii Govora, dania lui Vlad Călugărul și Radul cel Mare, pricină cu Rudenii 152.
 Nisip, top. la Gioroc (j. Dolj; azi în c. Castranova) 30.
 Nistor (Nestor) din: Cuciuțași, jurător pentru Fiani 314; ~ din Ogrăzeni, martor pentru Goruneni 350; ~ din Rimnești, martor pentru Șainești D.
 Nișcov, pîriu (afluent al Buzăului) 336.
 Nișcoveni, sat (Nișcov, j. Buzău) 332.
 Niță v. Radul al Niții.
 Niță, agă, martor pentru Tătărăi 209.
 Niță din Zăvoiani, martor pentru Cirligi 334.
 Niță, iuzbașa din București, stăpin de ocină, vie și livezi 377; oprit să ia dijma domnească de la popa Dragul din Frăsinet 340; martor pentru Detcoi 221.
 Nițu, țigan (men. tirzie) 21.
 Norocea (Ivan Norocea), vornic, familie, stăpin în Izvoreni (menț.) 319.
 Novac din Birci, martor pentru Ludești 130.
 Novac, fiul lui Cernat, vinde parte din Jugureni 259.
 Novaci, sat (j. Vlașca; azi j. Giurgiu) 299.
 Novașainescul v. (Nan Șainescul).
 Nucet, pîriu la *Glodeni (lg. Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 117.
 *Nucet, sat (lg. Dăneasa, j. Olt) 85.
 Nucșoara j. Mușcel și Pădureț, sat (azi j. Argeș), parte cu vecini cumpărată de Bunea logofăt de la Neagoe din Corșori 418.
 Nusea v. Matca Nusei.
 Nuțea, feciorul său Tudor logofăt vinde loc de moară la Rimnic (menț.) 403.

O

- Oana (Oane) din: Căpriorul, jurător 123; ~ din Negovani, martor 349; ~ din Săseni, vinde loc de moară în apa Buzăului și vie în dealul Săsenilor 4; 336; ~ din Vrănești, martor 300.
 Oana, iuzbașa, martor pentru Șarlău, semnează 59.
 Oana (Ona), partea sa din Băjești (menț.) 73, 261.
 Oana, rumân 279.
 Oana, scaun din Negovani, martor 349.
 Oancea, Once, Oncea:
 Oancea din: Corbi v. Oancea pirc.; ~ din Lipia, martor 357; ~ din Policioi, jurător 235; ~ din Zorești, martor 344; v. și Oancea fiul lui Mircea Zgăii.
 Oancea, fiul lui Dragul, partea lui în Erghe-nița 391.
 Oancea, fiul lui Mircea Zgăii, vinde vie în Zoreștii Partii 222 v. și Oancea din Zorești.
 Oancea, frate cu jupineasa Stanca și cu Negre, stăpin în Mihăești 201; v. și Oncea, logofăt din Lerești.
 Oancea, logofăt din Cuștereni, socrul Aliveriei, stăpin în Mușetești 163, 226; martor pentru Năpirteni 163.
 Oancea, logofăt din Lerești, frate cu Preda post. stăpin în Lerești, Voinești și Mihăești 205, 394; martor 159; probabil același; Oancea, logofăt din Stîlpeni, martor pentru Aninoasa 97 și Once, logofăt scrie zapis pentru Belcești 108; v. și Oancea frate cu jupineasa Stanca.
 Oancea, martor pentru Drăghinești 333.
 Oancea, pircălab din Corbi, martor pentru Corșori și Cirstienești 223, 416, 428; semnează 416.
 — Oncea (Once), pircălab din Stoinești, martor semnează 141.

- Oancea (Once) rumâni din: Aninoasa 97; ~ din Curoteștii de Sus 299.
- Oancea, tatăl lui Micul din Vărăști (menț.) 175.
- Once, tatăl lui Stoian din Corșori (menț.) 416.
- Obială din Brăniștari, vinde parte din Grădiștea de Jos 385.
- Obirșia lui Ureche, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hirtiești, j. Argeș> 315.
- Obirșia Plopilor, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hirtiești, j. Argeș> 315.
- Obreje, cumpără ocină în Șoimari 220.
- Obreje, pirlu la Curpen j. Gorj 271.
- Obrocea v. Stan Obrocea.
- Ocna Mare (Ocna cea Mare, Ocnă), oraș și ocnă (or. Ocnele Mari) 77, 286; negustori din ~ 125, 378, 411; munca la ocnă 1; cămărași, ispravnic 1, 253, 276, 283.
- Oceanul v. Stanciul Oceanul.
- *Odobeni, sat <Odoba, lg. Sătuc, j. Buzău> 90, 98, 178.
- Odor, Hodor:
- Odoru (Hodor) din Criva de Sus, martor 92, 243, 278.
- Odor, martor pentru Șoimari 220.
- Hodor, moșnean rumânit din Răsiți 34.
- Ofcia din Cerneți, martor 391.
- Ogrezeni (Ogrăzeni), sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 304, 350.
- *Ogrumi, sat <lg. Bengești, j. Gorj> 113, 200, 322, 396.
- Ohaba (Ohabă), sat <Ohaba — Jiu, j. Mehedintși; azi j. Gorj> 277, 355; parte cu rumâni întărită lui Nicola post. din Stingăcea 360.
- Ohaba, sat <probabil Obeni, j. Vilcea; azi Ionești> 67, 218, 283.
- Olănești, sat <j. Vilcea; azi or. Băile Olănești> 67, 260, 283, 378, 403.
- Olt, județ, sate din ~ 84, 92, 156, 185, 243, 265, 269, 272, 278, 302, 380.
- Olt, riu, sat pe ~ 156.
- Oltenei, sat, părți vindute de Irina, Neagul și Nica lui Necula ceauș 368.
- Olteni, sat <j. Rîmnicul Sărat; azi j. Vrancea> 334.
- Olteț, riu, sat de la ~ 10.
- Ona, v. Oana.
- Oncia din Bărbulești, martor 429.
- Onicia v. Lera Onicia.
- *Opăriți, sat <lg. Țintestei, j. Buzău> 336.
- Oprea, Opre:
- Oprea v. Gheorghe al lui Oprea și Radul al lui Oprea.
- Oprea, agă mare din Bucu, tatăl lui Leca postelnic 153, 167, 172, 321, 390; stăpin în Bucu, Detcoi, Vernești, ș.a. 59, 172, 210, 284, 291, 321, 358, 390; în marea adunare a țării 406; judecă 20; jurător, martor, dă cărți de mărturie 25, 128, 335, semnează 20, 284, 406.
- Oprea, călăraș, cu parte în Cepturi 262.
- Oprea din: Cirstinești, martor 92, 243, 278; ~ din Cornățel, vinde parte în Mălăiești, semnează 225; ~ din Costești martor 125; ~ din Dobrogoste, martor 294; ~ din Găleșești, vinde parte 294, 364; ~ din Lipia, fratele lui Stoica Momcilă, martor 387; ~ din Murghești (cel bătrîn) vinde delnițe 355; ~ din Negovani, martor 349; ~ din Ogreneni, martor 304; ~ din Păușești, vinde parte în Pădureți 415; ~ din Pîrscov, înfrățește fiică peste partea sa 51; ~ din Rogojel v. Oprea al Zlatei post.; ~ din Samara, martor 131; ~ din Săcuiani, hotarnic 267; v. și Oprea, logofăt; ~ din Săteni, fiul lui Vintilă post. martor 63; ~ din Văsălați, jurător hotarnic 207, 267; ~ din Vlădești, martor 378; ~ din Zărnești, hotarnic, martor 139, 294; ~ din Zorești tatăl lui Sarul (menț.) 344.
- Oprea, fiul lui Stan, vinde vie la Cirlige (menț.) 334.
- Oprea, fiul lui Stanciul ban, soțul Mariei care vinde în Mlacă și Spinete (menț.?) 37.
- Oprea, fiul lui Stanciul Portărescul, vinde vad de moară la Rîmnic 213.
- Oprea, fiul lui Voica, martor pentru Șoimari 220.
- Oprea, ginerile popii Stanciul, în pricină pentru parte din Ciinești 196.
- Oprea, iuzbașa din Ploiești, martor pentru Băbeni 370.
- Oprea, logofăt din Argeș, tatăl lui Stan, Radul ș.a. familie (menț.) 226, 267.
- Oprea, (Opre), logofăt din Berindești, jurător 226, 246, 267.
- Oprea, logofăt din Călinești, martor pentru Dărmănești 384.
- Oprea, logofăt din Pizdulești, tatăl lui Vlad Glăvăescul, cu parte în Șchei (menț.) 114.
- Oprea logofăt din Săcuiani, tatăl lui Dobre armaș și al lui Udrea 244; jurător 207; v și Oprea din Săcuiani.
- Oprea logofăt din Șirineasa, tatăl lui Udriște, stăpin în Foleștii de Jos (menț.) 75.
- Oprea, martori pentru: Băbeni 370; ~ pentru Bătiești 219.
- Oprea, moșneni rumâniți din: Muereasca 283; 286; ~ din Pădureți 169; ~ din Risipiți 34.
- Oprea, moșul Mariei și Stanei din Brezoi, scris în pomelnicul m-rii Cozia (menț.) 77.
- Oprea, nepotul lui Drăghici log. vinde ocină la Belciugatul 388.
- Oprea, păcurar (menț. ulterioară) 241.
- Oprea popi din: Izvorani, martor 102, 103, 319; ~ din Muereasca, socrul lui Stanciul (menț.) 283, 286; ~ din Stăncești, martor 193.
- Oprea, portar din Rîmnic, bunicul lui Stanciul Portărescul, cu vad de moară la Rîmnic (menț.) 213.
- Oprea postelnic v. Oprea al Zlatei.
- Oprea, răspodă din Tătării, în pricină pentru ocină 357.

Oprea rumâni din: Fometești 245; ~ din Groșani 78; ~ din Ninăsești 152; ~ din Pleașov, mutat în Laiov 302.

Oprea, vinde vie în Scăeni 351.

Oprea, vistier (menț.) 402.

Oprea Afumatul, martor pentru Muereasca 283.

Oprea al Fătului din Corșori, vinde grădină și loc la Cringuri 416.

— **Opre al lu Gheocel**, vinde vie la Osica 372.

Oprea al lui Lenea, rumân din Murguești 355.

Oprea al lui Raico din Nămăiești, martor 251.

Oprea al lui Romașcu din Cîrlige, vinde ocină 334.

Oprea al lui Vilcul, vinde delniță în Izvorani 281.

Oprea al Mariei, martor pentru Grivi 271.

Oprea al Zlatel (Oprea, Oprea Zlati), postelnic din Rogojel, fiul Zlatei, familie 113, 305; vinde parte în Sărdănești 113; împrumută bani 200; martor, jurător 277, 305; 348; semnează 113.

Oprea Belical (Oprea al lui Marin Belical) din Cîrlige, vinde ocină și vie 334.

Oprea Borsoi, rumân din Stoienești 54.

Oprea Brezica, rumân din Jigoreni 56.

Oprea Corbel, rumân din Șchei 282.

Oprea Cofea din Cîrlige, vinde ocină 334.

Oprea Glamofă, martor pentru Slănicul de Jos C.

Oprea Meca, rumân din Groșățul 302.

Oprea Negrul, rumân din Murguești 355.

Oprea Peșadia, partea lui din Pîrscov (menț.) B.

Oprea Pîrșul, delnița lui din Mihăești (menț.) 187.

Oprea Răul, rumân din Dreșești 88.

Oprea Zîrnă, martor pentru Slătioara 386.

Oprian din Podbelești, se vinde rumân numai „cu capul” 337.

Oprian, moșnean rumânit din Vaidei 68.

Opriana, soția lui Oprea cel bătrîn, vinde delnițe cu vecini în Murguești 355.

Oprican din Bengești (Dinguești), martor 77, 79.

Oprina v. **Vladul al Oprinii**.

Oprina, tatăl lui Balco, stăpin de ocină și vie în Vernești (menț.) 284, 291, 332.

Opriș, din: Dobrogoste, martor 343; ~ din Mălaia, vinde parte 79; ~ din Racovița, martor, semnează 401, 413; ~ din Văleni martor 125.

Oprișu, fiul Rélii, scrie zapis 131.

Opriș, popă din Pîrscoveni, moștenește parte în Belcești 380.

Opriș, rumâni din: Curoteștii de Sus 299; ~ din Mușetești 163; ~ din Ninăsești 152.

Opriș, țigan 408.

Opriș al lui Stoia din Racovița, jurător 46.

Opriș Mlaucă, martor pentru m-rea Cozia 77.

Oprița, fiica lui Vilcul din Alexeni, vinde loc 271.

***Orașul de Floci**, (Floci, Orașul Floci); oraș (Pîua Pietrii, c. Giurgeni, j. Ialomîța) 172, 321, 390; act scris la ~ 136.

Orate, top. la Corșori (Corbșori, j. Mușcel; azi j. Argeș) 263.

Orăști, v. **Orești**, sat.

Orăști, sat (Oreasca, j. Dimbovița) 2.

Orbeasca, sat (j. Teleorman) 29, 244.

Orbești, sat (probabil Orbeni, c. Broșteni, j. Mehedinți) #10.

Orbul v. **Ivan** ~ și **Vladul Orbul**.

Orești, sat (probabil Orăști, j. Ilfov) 267.

Orzea v. **Stănilă Orzea**.

Orzea, rumân din Ciocănești 267.

Osica, sat (j. Romanai, azi j. Olt) 372.

***Ostra**, j. Olt, sat (Slobozia Mîndra; azi j. Teleorman) 84.

Otesău, pîriu (Otăsău, afluent al Bistriței) 196.

Oteteliș, sat (j. Vîlcea) 157, 260.

Oțelea, păcurar (menț.) ulterioară 241.

P

Paca, rumân din Groșățul, 302.

Padeș din: Ciinești, megiaș jurător 407; ~ Pădureți, rumân cu ocină 169.

Pahomie, ierodiacon la m-rea Bistrița, scrie zapis 77; probabil același. Pahamios, martor, semnează 57.

Paindur, Paendur, Paiandur etc. v. **Vasilie Paindur**.

Paisie, călugăr din Mihăești, tatăl lui Anghel, vinde țigani 407; jurător 67.

Paisie, monah la m-rea Ciolanul 336.

Pajiște, sat (Pajiștele, jud. Gorj), locuri întărite Stanei 271.

Palciul, megiaș din Borlești, hotarnic 139.

Palestina, țară istorică (Israel – Iordania), în titulatura patriarhului Ierusalimului 254, 361, 342.

Panaît, ban din Hotărani, schimbă țigani (menț.) 342.

Panaît (Panaite), jupin, cumpără ocină în Stănulești și părți de moară în Buzău 26; martor 138.

Panaîut, soțul (?) Todoseiei, familie, cumpără vie și ocină în Lipia 387.

Pană, cumpără parte din Poiana, zălogită de moșii lui 310.

Pană (Pano), fiul lui Drăghici post. din Bărbătești, familie, vinde țigani 9,89.

Pană, fiul lui Ivașco log. din Pitești, scrie zapis 237.

Pană, frate cu Ivan din Gălăsești (menț.) 139.

Pană iuzbașa, martor la Eșciori E.

Pană logofăt (din Rimnic) vinde loc de moară 403; martor, semnează 113.

Pană, negustor, fratele lui Iorga, 187.

Pană, pîrcălab din Cimpulung, martor 135.

Pană postelnic, al doilea spătar, fiul lui Dumitrașco clucer din Filipești, în pricină pentru Suharna 234; martor 209.

- Pană** postelnic, frate cu Arsenie din Pitești, slugă domnească, întărit cu delnițe și vecini în Isvorani 281.
- Pană** stolnic mare în sfat domnesc, eroare 281.
- Pană**, tatăl lui Franța din Cimpulung (menț.) 319.
- Panga**, popă din Rîmnic, tatăl lui Pirvul log. (menț.) 23.
- Panovici** v. Dumitru Panovici.
- Pantazi** din: Pleșoi, frate cu Barbul, martor 109; ~ Țița, martor 69.
- Papa** v. Teodor al lui Papa.
- Papa** logofăt, f. mare log., vornic (din Greci), tatăl lui Drăghici și al lui Fota 19, 23, 48, 158; rumânește satul Mihăești 19, 48; jurător 71, 203; ispravnic 418.
- Para** (fost) mare paharnic, logofăt din Crețești, în adunarea de stări 406; martor, jurător 56, 160, 163, 175, 197, 202; semnează 160, 175, 202, 335.
- Parapanii**, sat (Paraipani, j. Vlașca; azi Vedea, j. Ilfov) al m-rii Sfinta Troiță, oameni care se hrănesc pe moșia m-rii dau dijmă 307.
- Parashiv**, rumân din Gropșani 78.
- Paraschiva** v. și Parascul.
- Paraschiva**, troitor din București, martor 28, 33.
- Paraschiva** din Săcuieni, fiul lui Ionașco comis, familie, vinde ocină 217, 244.
- Paraschiva**, fiica lui Ianachi cizmar, vinde loc de casă în București 91.
- Paraschiva**, fiul Stoichiței, nepotul lui Paraschiva log. (din Drăghinești), vinde țigancă 354; ~ fiul lui Vlad Văcarea vinde ocină în Bărbuleț 240; ~ fiul popii Tudorică, vinde ocină la Glina (menț.) 287.
- Paraschiva**, ginerele lui Tanasie călugăr, vinde vie în dealul Viespeștilor 173.
- Paraschiva**, logofeți: din Mihăești, martor 283, 389, 407; ~ (fost mare log. din Drăghinești), tatăl Stoichiței 354; probabil același: stăpîn în Poeni, dator 183, în marea adunare a țării 406; ~, martor pentru Balotești 268.
- Paraschiva**, popă din Voroveni, martor 158.
- Paraschiva**, sora lui Stanciul vătaf, lazul ei în Vracnița, de zestre 69.
- Paraschiva**, țigancă 282.
- Paraschiva Roaba**, fiica lui Paul, dăruiește la înfiere lui Ghiorma clucer parte în Stoicestii de pe Moștiște 110.
- Parascul** (Parasco, Paraschiva), negustor din Țirgoviște, ține satele Lazul și Gabrovul, în schimbul unor bani împrumutați 326; martor 327, 328; semnează 327.
- Paraștova** (Parașta), țigan boieresc 408.
- Parca**, martor pentru Dărmănești 373.
- Parepa** postelnic din Stăncești, soțul Mariei, cumpără ocină în Șirina 124, în Virliți 404.
- Partenie** călugăr (monah), nepotul episcopului Larion, familie, în pricină pentru moșie în Vernești și Valea Teancului, 210, 284, 291.
- Partenie** (Parthenie) episcop, nastavnic al m-rii Mărgineni 123, 177, 337.
- Pasărea**, pîrvu (afl. al Dîmboviții), sat pe ~ 405.
- Pascotă**, tatăl lui Pătru și Semen, rumâni din Murgești 355.
- Pașadia** (Pașadiia) logofăt, socrul lui Drosul post., miluiește pe Hogeă pentru slujbă dreaptă în Mușetești (menț.) 246, 267.
- Pașadie** v. Oprea Pașadie.
- Paștea** (Paștia) cel bătrîn din Crasna, familie, partea lui în Crasna (menț.) 398, 399.
- Paștina**, fiul lui Boga, rumâni din Curoteștii de Sus 299.
- Paul** v. Piscul lui Paul.
- Paul** din Stoicestii de pe Mostiște, tatăl Paraschivei Roaba (menț.) 110.
- Pavel** postelnic din Cernătești, moșia lui aleasă de cea a m-rii Glavaoioc 147, 148; martor 290; semnează 404.
- Pavliche** ban, fost ban, întărit în Iaroslăvești pentru că a plătit dările și haraciul cnezilor din sat 70; în marea adunare a țării 406.
- Păcală**, cu parte în Cepturi 262.
- ***Păcălești**, sat (lg. Podeni Noi, j. Săcuieni; azi j. Prahova), popă F.
- Păd** . . . , martor pentru Bărbuleț 240.
- Pădeni**, sat (prob. Podeni, lg. Arjoci, j. Gorj) 52.
- Pădure** din Bobești, fiul Lăfel, martor 244.
- Pădure**, fiul lui Fiera log. din Orăști și al jupaniței Stanca, vinde parte în Băleni (menț.) 2.
- Pădure**, martor pentru Pitești 118.
- Pădure** paharnic din Lazuri, fiul lui Tatul post., familie, stăpîn în Dedulești 193, 248, 309; postelnic 248; martor 209.
- Pădure**, țigani: 305; ~, fură și fuge 313.
- Pădurean**, țigan mănăstiresc 1.
- Pădureț** v. Mușcel și Pădureț, județ.
- Pădureți** j. Vilcea, sat (Pădurețu), megiașii se vînd rumâni cu ocinele lor lui Drăgușin al doilea post: 169; probabil același: Pădureț, parte vindută de Oprea din Păusești ș.a. lui popa Lupul, Tudoran log. și Radul 414.
- Păhulești** (Pahulești), sat (j. Teleorman) 19, 48.
- Păltineni**, sat (j. Buzău) B.
- ***Păpăleri**, sat (Mărgineni, j. Romanți; azi j. Olt) 169.
- Păpușa**, munte, hotar al moșiei orașului Cimpulung 424.
- ***Păpușari**, sat (probabil Merișani, c. Dobrotești, j. Teleorman) 139, 294.
- ***Pârdești**, sat (lg. Cireasov, j. Olt; azi în or. Slatina) 80, 81.
- Părtoacă**, soțul jupinesei Neaga și tatăl lui Gherghie din Schei (menț.) 211.
- Părul**, baltă la Jiul de jos, întărită m-rii Xenofon 320.
- Pătea** din Fintestești, martor 259.
- Păfîrlage** (Pătrălage) j. Sac (azi j. Buzău) sat 182, 190, 235; părți întărite lui Radu al doilea post. și celorlalți fii ai

- Ini Mihalcea portar 336, 337; m-rea Mislea schimbă parte în ~ pentru parte în Blejoi 168; popă 120.
- Pătrașco** clucer din Dilga, martor 399; probabil același: Pătrașco, clucer, martor 161.
- Pătrașco** din Bucșani v. Pătrașco post.
- Pătrașco** (Patrașco) din Dărmănești, frate cu Stroe, vinde parte 127, 141; semnează 141.
- Pătrașco**, fii: al jupaniței Cătrina din Romceani, familie, vinde în Andreșăști 88; ~ al jupaniței Sima și al lui Barbul post. din Grădiștea, vinde țigani 197; ~ al lui Căzan din Zălogi, fură, răscumpărat de la spinzurătoare 137; ~ al lui Mitrea pitar și al jupaniței Stanca, familie, în pricină pentru Grădiștea, Viriți și Stoenști 185; ~ al popii Ionache din Morunglavi 132.
- Pătrașco**, fratele lui Drăghici Șchiopul vinde vie și ocină în Măgureni 282; ~ frate cu Stroe și Dumitru stolnici, familie, părțile lui cu rumâni, vii și țigani din Grădiște Viriți și Stoenști moștenite de frații lui (menț.) 185.
- Pătrașco** postelnici: din Bucșani, scrie zapis 9, martor 192; ~ din Cîrstești, familie, vinde țigani 9,89; ~ fiul lui Neagu aga, familie, schimbă parte în Scheii de la Potoc pentru parte în Hulubești 282, vinde țigan, semnează 21; ~ (Pătru), nepotul jupaniței Neacșa, martor 155; ~, nepotul jupaniței Neaga vorniceasa, cu drepturi în Suharna 234.
- Pătrașco** vătaf, cu parte în Berciugov (menț. ulterioară) 192.
- Pătrașco** vornic, în marea adunare a țării 406.
- Pătrașco**, (Pătrașcu) (cel Bun), domn al Țării Românești (1554—1557), tatăl lui Mihai Viteazul 320; carte de la ~ 115.
- Pătrașco** <Văcărescu>, cetropește satul Luciani (menț.) 105.
- ***Pătrășcani**, sat (lg. Bălțești, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 300.
- Pătru**, Petre, Petrea:
- Pătru** v. Dragotă al lui Pătru.
- Petru v. Plaiul lui Petru.
- Pătru** diacon, martor pentru Stănulești 26.
- Pătru** din: Alexeni, martor 271; ~ Bărbătești megiaș jurător 132, 150; ~ Belcești, tatăl lui Manea Beșil familie (menț.) 380; ~ Borlești, martor 294; ~ Bucu martor 256; } ~ Ciuharu, martor 304; ~ Dîngești, frate cu Andronie vătaf, martor 79; ~ Dobrogoste, hotarnic 139, martor 294; ~ ... erburești, frate cu Barbul, martor 195; ~ Larga, în pricină de rumânie 280; ~ Mălureni, martor 343; ~ Morunglavi, familie, stăpîn în Iași, Tomesti, Birliuiu etc., în pricina cu satul Șemnicu 409, 417, martor 195; ~ Pădureți, fiul lui Stan, se vinde rumân 169; ~ Răscioare, martor 108.
- Pătru**, fiul: lui Chisar din Mușcel, vinde țigan 222; ~ lui Drăghici, vinde din funia Miclească la Pitești 118; ~ lui Hlebul, moșnean rumânit din Vaidei 68; ~ lui Neagoe post. din Corșori, familie, se înfrățeste cu fratele lui 223; ~ lui Pașcotă, rumân din Murgești 355; ~ lui Radul post., familie, vinde parte cu vie la Socărești 302; ~ lui Stoica Robul v. Pătru, megiaș; ~ lui Șimon Sasul, vinde casă în Tîrgoviște 364.
- Pătru**, fratele : lui Ion log. <Vrabie>, 154, cumpără locuri în Corșori ș.a. 74, 216, 263, 416; ~ cu Gherghe, cumpără ocină în Cindești 93; ~ cu Mihai v. Pătru din Morunglavi; ~ cu Prodan, vinde parte în Tîrseni 417,
- Pătru**, înfrățit cu Șimon și Radu peste parte în Pîrscov 51.
- Pătru** logofăt din Fălcoi cumpără în Osica 372; vinde ocină în Podbelești 337; martor: logofăt, sulger: 80, 81, 92, 243, 278, 372, 414; semnează: 80, 81.
- Pătru**, martor pentru Muereasca 118, 283.
- Pătru**, megiaș din Dătcoi, fiul lui Stoica Robul, vinde vad de moară și moșie 28, 33, 221, 303.
- Pătru**, negustor, frate cu Ghioca, stăpîn în Fometești, Runcul și Toxobeni; bani dați cu imprumut: 65, 94, 153, 167, 245; martor 21.
- Pătru** paharnic din Băbeni, martor 92, 243, 278.
- Pătru** popă din Cerneți, martor 391.
- Pătru** postelnici; fiul lui Iorga din Pătirlage, familie, vinde un rumân 190; ~, fiul lui Ivașco vornic, întărit în Băleni 2; v. și Pătrașco post., nepotul jup. Neacșa.
- Pătru** rumâni din: Jigoreni, vindut cu ocina (menț.) 56; ~ Lazul 35; ~ Podbelești 337.
- Petru, scaun, martor 144.
- Pătru** spătar, fiul lui Dragomir vornicul, vinde prăvălii în București 47.
- Pătru** sulger v. și Pătru, log.
- Petrea (Petre, Pătru), sulger, fiul lui Aslan vornic, întărit în Lazul și Ostra 35, 84; vinde Lazul și Gabrovul 171, 326; cumpără Laiouul 302; vinde țigani 337; cu drepturi (?) în Alimănești 269; martor, semnează 242; în marea adunare a țării 406; probabil același: Petrea (Pătre, Pătru) sulger din Părdești, martor, semnează 80, 81.
- Pătru** șelariu din Tîrgoviște, jurător (menț.) 63.
- Pătru**, tatăl lui Cupen (menț.) 56.
- Pătru**, țigani 233, 268.
- Pătru** vătaf din Corbi, martor 216, 416, 418.
- Pătru** vătăman, martor 137.
- Pătru** vinde în partea Pilească, la Mătiești 222.
- Pătru** (Petru) voievod v. Pătru cel Tânăr și Pătru Cercel.
- Petrea al lui Buțcat, sătean din Cîrlige 334.
- Pătru** al lui Radul, sătean din Cîrlige 334.

- Pătru** <cel Tînău>, (Petru) domn al Țării Românești <1559–1568>, fiul lui Mircea <Ciobanul>, cărți de la ~ 55, 115, 201, 405.
- Pătru Cercel**, domn al Țării Românești <1583–1585>, boier dator lui ~ 128.
- Păulești**, sat <j. Prahova> 146.
- Păuna**, jupîneasă, mama lui Pătru, Preda și Badea, vinde parte cu vie la Secărești 302.
- Păușești**, sat <j. Vlcea> 33, 125, 400, 407, 414; hotarele viei lui Simo al 2-lea logofăt, încălcate de megieși 378.
- Pecea v. Gheorghe Pecea și Ivan Pecea.**
- Pendea**, martor pentru Slătioare 386.
- Periași (Perieți)**, sat <j. Ialomița> 138, 412.
- *Periași**, sat <probabil lg. Cotorca, j. Ilfov>, parte cu vecini a jupîniei Maria Boldeasca întărită lui Stan log. ș.a. 158.
- *Periași**, sat <lg. Grădiștea, j. Rm.-Sărat și Brăila; azi j. Brăila> 173.
- Periș**, sat <j. Ilfov> 215.
- Perpelici din Rusești** vinde loc de arătură 271.
- Pesică v. Pисică.**
- *Pestrea**, sat <Glodeanu, j. Buzău> parte cu vecini a Mariei Boldeasca întărită lui Stan log. ș.a. 158.
- Petco**, fiul lui Dragul log. și al Calei, familie, moștenește averea tatălui său în urma unei judecăți 369.
- Petcu**, popă din Dușești, martor 230; probabil același: Petco, popă, martor la Drăgănești 371.
- Petecel v. Semen Petecel.**
- Petolia**, vătaf din Țaroveț, martor 391.
- Petrari v. Pietrari, sat.**
- Petre**, Petrea v. Pătru.
- Petraul din Ștefănești**, martor 319.
- Petrecescul v. Ghergh Petrecescul.**
- Petrești**, j. Muscel și Pădureț, sat <azi j. Argeș> 208; jumătate de sat întărit lui Necula, log., cumpărat de la Ghergh log. 159.
- Petrești**, sat (?), popă 111.
- Petriia (Pitria)**, fata lui Iova din Gioroc, înzestrată de tatăl ei în Nisip și Turnaș 30.
- Petrica**, martor pentru Dedulești 193.
- Petrică v. Anghel al lui Petrică și Radul al lui Petrică.**
- Petriman**, fratele lui Tatol, care vinde în Izvorani 319.
- Petrișor** vinde parte în Baia (menț.) 396.
- Petroșani**, sat <Pietroșani j. Vlașca; azi j. Teleorman> 307.
- Piarsecă v. Radul Piarsecă.**
- Piatra Cislăului (Piatra ~)**, munte <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, în descriere de hotare 173, 259.
- Pietrari, Petrari.**
- **Petrari**, sat <Pietrari, j. Dimbovița> 240.
- Pietrari**, sat <j. Vlcea> 125, 378, 407.
- Pietrariul v. Radul Pietrariul.**
- Pietrele Vărgate**, top. la Vlădulești <lg. Corlățești, c. Bucșani în mnc. Floiești> 308.
- Pilească**, parte la Mătiești <j. Buzău> cumpărată de Buzina m. comis 222.
- Pirății v. Toder Pirății.**
- Pirlescu v. Staicul Pirlescu.**
- Piscotan v. Radul Piscotan.**
- Piscu**, sat <j. Dolj>, stînjeni de ocină cumpărați de jupîneasă Mara, pricină A.
- Piscul Cerului**, top. în hotarul Lacului Tomei <Bucovăț, mnc. Craiova> 341.
- Piscul lui Paul**, top. la Jupinești – j. Muscel și Pădureț <azi j. Argeș> 208.
- Piscul Sîrbului**, top. la Bătiești <j. Argeș> 219.
- Piscul Zatri**, top. la Beleți <j. Muscel și Pădureți; azi j. Argeș> 165.
- *Pisculești**, sat <lg. Cosîmbești, j. Ialomița> 172, 390; ocină și parte de moară schimbate de Nedelco cu Șerban 256.
- *Piscura** <lg. Frumușani, j. Ilfov> 405.
- Piscuri**, top (?) lângă Costești <probabil j. Vlcea> 112.
- Pisică**, din **Neică:**
- Pisică din Nenișori**, tatăl lui Albul (menț.) 32.
- **Pesică**, tatăl lui Dragul din Tîrșor (menț.) 275.
- Pitești după Pasărea j. Ilfov (Piteștii de Sus)**, sat <Piteasca>, moșie întărită lui Stan Piteșteanul, după pricină 405.
- Pitești**, oraș azi mnc. 118, 237, 268, 281, 319, 413, E; mori 363; județi 319, 401; circiumar 3; croitor 343; popi 135, 319; v. și Dealul Piteștilor.
- Pițig v. Stan Pițig.**
- *Pizdulești (Pizdelești)**, sat <Gura Cilnăului, c. Vadu Pașii, <j. Buzău>, 114.
- Pîrcești**, sat <j. Ilfov> 163, 207, 267, 405.
- Pîrcioiul din Titești**, martor 46.
- Pîrciul v. Mihăilă Pîrciul.**
- Pîrlîani (Pîrieni, Pîrianie)**, sat <j. Gorj; azi j. Vlcea> 113, 322, 341, 396, 426.
- Pîrfu**, sat <c. Brănești, j. Gorj> 113, 322, 348.
- Pîrjoleni**, hotarul ~ la Scăieni <j. Săcuieni, azi j. Prahova> 351.
- Pîrle** din Osica, martor 372.
- Pîrlita**, sat <Urliul, j. Teleorman>, în descriere de hotar 186.
- Pîrscov**, sat <j. Buzău> 182, 235; Oprea înfrățește peste partea lui pe Radul, ginerele său și pe Rada, fiica sa 51; partea lui Stancul din Păltineni lasată nepotului său Stan B.
- Pîrșoveni (Pârsoveni)**, sat <j. Romanați; azi j. Olt> popă 380.
- Pîrtea** din Zorești, frate cu Neica, vinde vie 222; martor 344.
- Pîrțache v. Costandin Pîrțache.**
- Pîrva**, jupanița lui Radu, familie, în pricină pentru Cărăteștii de Sus 299.
- Pîrvana**, fiica lui Aldea, vinde parte în Ibănești 156.
- Pîrvul ceauș** din Văginlești, martor 410.
- Pîrvul** din: Bengești, martor 79; ~ Drăgoești, întărire de ocină în urma unei judecăți 170; ~ Sturăbani, martor 230; Zătreni, martor 400, 407.

- Pîrvul**, fiul: lui Anghel, martor pentru Muereasca 283; ~ lui Dragul din Zegaia, familie, cu parte în Erghevița 391; ~ lui Pîrvul, familie, vinde parte în Ibănești 156; ~ lui Tudoran sulger, familie, moștenește a treia parte din averea tatălui său 241.
- Pîrvul**, fratele: lui Neagoe log. din Fălcoi, martor 28, 33; ~ lui Tatul post. din Lazuri, stăpin în Dedulești 309.
- Pîrvul** grămătic, spudei din Tîrgoviște, scrie acte domnești 24, ~ cu învățătura lui Lepădat și Uril log. 56; martor 327, 328; probabil același: Pîrvul logofăt, frate cu Mitrea post., familie, cumpără loc 238; slugă domnească, strînge birul în j. Argeș, întărit în Corbi 376; ispravnic în sfat 85; scrie zăpis, semnează (?) 378.
- Pîrvul** logofăt, fiul lui popa Pangă din Rîmnic, dăruit de jupîneasa Vilae cu parte și rumâni în Ulița 23; probabil același: Pîrvul logofăt din Rîmnic, frate cu Vladul, martor 283, cumpără vad de moară la Rîmnic 213.
- Pîrvul** log., v. și Pîrvul Rudeanu.
- Pîrvul**, rumâni din: Fometești 245; ~ Gropșani 78; ~ Lazul 35.
- Pîrvul** spudei v. Pîrvul grămătic.
- Pîrvul**, tatăl lui Dumbrovă, care vinde în Ibănești (menț.) 156.
- Pîrvul**, unchiul jupîneșii Dobra (menț.) 279.
- Pîrvul** vîtaf din Cerneți, martor 391.
- Pîrvul** vistier, martor al lui Matei Basarab cînd era boier în pribegie 24.
- Pîrvul** Dolofan, logofăt din Stoenești, jurător 226, 246, 267.
- Pîrvul** Rudeanul (Pîrvul), logofăt, tatăl jupaniței Stanca, socrul lui Preda spătar și apoi al lui Condilo post. 54, 180; cumpără ocină la Futeștii de pe Mostiștea 215; împrumută bani lui Preda spăt. 180; scrisori ale lui ~ la Condilo post. (menț.) 266.
- Plaiul** Frăcii, ~ lui Petru, ~ Voievodului, în moșia orașului Cîmpulung 424.
- Plăcintă**, popă, biserica lui în București 50.
- Plășcoi**, sat <j. Buzău> 332.
- Plătărești**, sat <j. Ilfov> schimbat de Ivașco mare vornic cu satul Greci 214.
- Pleașov**, sat <j. Olt>; azi j. Teleorman), întărit lui Stroe log., vecini ai lui Preda Floricioiu mutați în Laiov, apoi reveniți în ~ 302.
- Pleciccol** (Plecicioiu), sat <Pleșcoi, j. Buzău> 182, 235.
- Pleșoi**, sat <j. Dolj> 107, 409, 417.
- Ploiești**, oraș <azi mnc.>, iuzbașă, 336; căpitan 370.
- ***Plopul**, silîște j. Jiul de Jos <lg. Bechet>, întărit m-rii Xenofon, dania lui Barbu Craiovescu ban 320.
- Plumbuța** de la podul Colentinei, m-re <în mnc. București> hotărnicii 228, 231.
- Podbelești** j. Dimbovița, sat <azi Cazaci>, părți întărite lui Radu al doilea postelnic 337.
- Podeni**, sat <j. Sac< azi j. Prahova> 300.
- Podeni** <j. Gorj> v. Pădeni.
- Podișor**, top la Scăieni <j. Săcuieni>; azi j. Prahova> 351.
- Podul** Țorlofii, top. la Cernătești <c. Plopu j. Săcuieni>; azi j. Prahova> 148.
- Pogan** din Drăcești, boier hotarnic 405.
- Pogoniana**, în Țara Grecească, arhiepiscopie, metoh 47.
- Poenărei** (Poeneri), sat <Poienărei, j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș> 419; locuri vindute de Stanciul lui Ion log. 74.
- Poeni**, sat <j. Săcuieni>; azi j. Buzău>, popă 375.
- Poeni** j. Vlașca, sat <azi j. Teleorman>, al lui Paraschiva log., zălogit pentru o datorie 183.
- Poiana**, sat <j. Dimbovița>; azi Poenari, j. Ilfov>, partea lui Dragul portar vindută de fiica lui Velica lui Grigorie mare log. 247.
- Poiana**, sat <j. Dolj>; azi c. Turburea, j. Gorj> 34, 122, 348, 364, 408.
- Poiana**, j. Sac <~ Vărbilău>; azi j. Prahova>, parte cumpărată de Lupul și Pană 310.
- Poiana** lui Bran, (?), popă 130; ~ Lupului, top. la Vlădulești <probabil Corlătești>; azi în mnc. Ploiești> 308; ~ Părului, top. la Jupinești, j. Muscel și Pădureț <azi j. Argeș> 208.
- Poiana** Rovinii, top. la Scorila 122.
- Poienari**, j. Ilfov v. Poiana, sat <j. Dimbovița>.
- Poienărei** v. Poenărei, sat.
- Policioi** (Policioiu), sat <Policiori, j. Buzău> 182, 235.
- Polovragii** de la Olteț <j. Gorj>, sat cu munte întărit lui Stanciul post., Danciul log. ș.a. în urma unei judecăți 10.
- ***Ponorălu**, sat <probabil lg. Balta, j. Mehedinți>, vindut de Barbul din Drăgoeni lui Mihai Viteazul; Mihart clucerul întărit cu satul Drăgoeni pentru ~ 194.
- Popa** armaș din Focșani, martor 137.
- Popeasca**, funie în hotarul Scăienilor <j. Săcuieni>; azi j. Prahova> 351.
- Popescul** v. Stan Popescul și Stoica Popescul.
- Popești**, sat <probabil ~ Leurdeni, j. Ilfov>; azi or. București> 64.
- ***Popești**, sat <~ de pe Ctăsău, j. Vilcea> 196.
- Popești**, sat <~ Novaci, j. Vlașca>; azi j. Ilfov> 28, 29, 33, 56, 163, 299.
- Popezeni** v. Pupezeni, sat.
- Poroschi**, megiaș din Guzeni, jurător 19, 48.
- Portărescul** v. Stanciul Portărescul.
- Potcavel** v. Stan Potcavel.
- Potlogi**, sat <j. Dimbovița>, țigani din ~ întăriți m-rii Potoc 363.
- Potoc** (Schimbarea la Față, Preobrajenia), m-re <Butoiu, j. Dimbovița>, stăpină în Vlăduța ș.a., mori, țigani 363.
- Potoc**, pîrflu la Schei <Potopul, j. Dimbovița>, sat pe ~ 282.
- Potoceni**, sat <j. Buzău> 26, 32, 90, 330, 332.
- Potruvule**, frate cu Proca, dă bani cu împrumut 200.

- Pozmircă v. Vladul Pozmircă.**
Prahova, județ, sate în ~ 54, 127, 141, 146, 168, 176, 177, 275, 308, 309, 337.
Prahovița, pîriu v. **Prăovița**.
Prahova rîu, (Prahova), matca 141.
Pravăț (Praveț) din: Dobrogoște, martor 294; ~ Negovani, martor 343; ~ Titu, tatăl lui Stoian. (menț.) 86.
Prăjani, sat (j. Săcuieni; azi în or. Slănic), casă 379.
Prăjur v. Stan Prăjur.
Prăovița, pîriu (Prahovița, afl. al Prahovei), matcă 141.
Prăvul v. Pîrvul din Șturăbani 230.
Preajva (Prejva), sat (Preajba, j. Vlașca; azi j. Teleorman) 9, 89 partea lui Necula din Vărăști și a altora vindută lui Șerban log. 175.
***Precristiea**, sat (lg. Gura Văii, j. Mehedinți; azi în or. Turnu Severin), al m-rii Tismana; sătenii fugiți peste Dunăre „de bogate nevoi“, chemați de domn înapoi 116.
Preda ban din Cepturoaia (Buzescu), f. mare ban, socrul lui Teodosie f. mare log., bunicul lui Preda spătar (menț.) 122, 426; stăpîn de sate și rumâni în Groșani, Bircești și Cepturoaia 78, 195, 222.
Preda clucer din Birsești, jurător 67.
Preda clucer din Coplea v. **Preda Copleanul**.
Preda din: Beleți, cu parte și vie 165; ~ Brănești, tatăl lui Dumitru (menț.) 113; ~ Călugăreni, roșu, martor 14; ~ Cepturoaia, tatăl lui Dan și Stoica, rumâni (menț.) 222; ~ Frîncești, jurător 407; ~ Lazuri, fiul lui Pîrvul, familie, stăpîn în Dedulești 193, 248, 309; ~ Mogoșăști, jurător 270, ~ Răsciați, tatăl lui Negoită și al lui Tudor, cumpără parte (menț.) 169; ~ Similești, martor 391; ~ Șirineasa, martor 378.
Preda, fiul: jupăniței Păuna, familie, vinde parte cu vie la Seacărești 302; ~ lui Bădea log. din Argeș, familie 364; ~ lui Martin, rumân din Murgești 355; ~ lui Pîrvul v. **Preda** din Lazuri; ~ lui Radul din Balomirești v. **Preda** vornic din Balomirești; ~ lui Radul moșnean rumânit din Vaidei 68; ~ lui Tudose log. v. **Preda** spătar.
Preda logofăt, martor pentru Fometești 245.
Preda, martor: la Comarnic 331; ~ la Corșori 223.
Preda, popă, scrie zăpis 117, 323.
Preda postelnic dăruiește țigan v. **Preda** spătar, fiul lui Teodosie log.
Preda, postelnic din Lerești, frate cu Oancea log., stăpîn în Lerești și Voinești, în pricină pentru Cîmpulung 205; martor 97; jurător, semnează 99.
Preda postelnic din Măinești, martor 195.
Preda postelnic din Tătărani, bărbatul jupînesii Marica, fiul lui Preda stolnic din Rumcenii, familie, în pricină de moștenire (menț.) 198, 211; spătar: 198.
Preda postelnic, fiul lui Staico pah. Rudeanu și al Radei, familie, vinde în Fometești și Bogdănești 167, 335; semnează 335.
Preda postelnic, frate cu Oancea log. v. **Preda**, post. din Lerești.
Preda, postelnic, martor în act domnesc 24.
Preda, rumâni: din Fometești 245; ~ din Muereasca 283, 286.
Preda, spătar din Albești, soțul Stancăi, ginerele lui Pîrvul log. Rudeanu, lasă părți în Albești, Domirești și Dobroți soției sale pentru că i-a cheltuit zestrea (menț.) 180.
Preda spătar, spătar mare din Brîncoveni v. **Preda** Brîncoveanul.
Preda spătar din Tătărani v. **Preda** postelnic.
Preda spătar, fiul lui Buzina mare comis v. **Preda** sulger.
Preda spătar, fiul lui Nica Țost mare log., vinde țigancă 364; martor 158, 188; semnează: **Preda** Nica 188.
Preda, spătar, fiul lui Teodosie log. din Cepturoaia, nepotul lui Preda (Buzescu) ban 122; vinde parte în Groșani 78, judecește 195, vinde țigan 222; zălogește satele Vulpeni și Grua 426; probabil același: **Preda**, postelnic, dăruiește un țigan, împreună cu Sima stolniceasa și Radul ban Buzescu lui Ghinea Coți pentru „multă slujbă“ 233.
Preda spătar, soțul Despinei, volnicit să-și ia rumânii din Crăceni și să-i aducă la moșiile lor din Lichirești, 227.
Preda stolnic, tatăl lui Preda post. din Tătărani, moștenește pe mătușa sa Mitroae vorniceasa (menț.) 211.
Preda, sulger (spătar), fiul lui Buzinca mare comis, în pricină pentru Cepturi 262.
Preda sulger, fiul lui Radul vistier v. **Preda** Floricoiu.
Preda, țigan mănăstiresc 1.
Preda vinde parte în Căcaleți 336.
Preda vornic din Balomirești, fiul lui Radu post.; vinde în Bercești, Năpîrteni și Mușetești 64, 163, 246, în pricină pentru Mușetești 226, 267.
Preda Brîncoveanul (**Preda**), spătar, mare spătar, fiul Marici din Brîncoveni, nepotul lui Ivașco vornic din Golești 214; familie, moștenește toată averea lui Matei Basarab 40; stăpîn în Golești 16; rumânește satul Muereasca, îl schimbă cu Hrustul 283; ctitor, face danii 186; în sfatul domnesc: 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—272, 278, 281, 282, 283, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334—337, 351, 354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 382, 399, 405, 406—408, 411—413, 417, 418, 423—425, 427; martor, spătar: 80, 81, 169; probabil același, **Preda**, martor, semnează 398.
Preda Buzescu v. **Preda** ban din Cepturoaia.

Preda Cεpleanul (Preda), vornic, apoi clucer, tatăl lui Gheorghe pah. 113; soțul jupaniței Marga, stăpin în Frigoria, Drăgoești, Greci ș.a. 200; schimbă satul Moi cu satul Năsip 277; se înfrățește în Murgești 355; trimes de domn cu haraciul la poartă, semnează 277.

Preda Cherbeleș din Crețești, soțul Vilaei, familie, vinde în Ostra 84.

Preda Floricoiul (Preda), sulger din Pleașov, fiul lui Radul vist., frate cu Răducanu și Stroe clucer din Greci 180; vinde satul Laiov 302.

Pree, fata lui Moș, soția lui Stanciul care vinde în Poenărei 74.

Preia din Alexeni, fiica lui Ilie, martoră 271.

Preica v. Radul Stoicăi Preicăi.

Prejva v. Preajva, sat.

***Preotești**, sat <lg. Dărmănești, j. Prahova; azi j. Dimbovița> vătaf, croitor 314.

Pribeagul v. Mihai Pribeagul.

Priezna, sat 108.

Prigoria j. Gorj, sat cu vii și rumâni întărit lui Preda vornic din Ceplea, cumpărat de la Andronie din Albeni 200.

Pripor, top. la Mircești <lg. Smileasca, j. Buzău> 282.

Prisacă, sat <Priseaca, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, în descriere de hotar 208.

Priseaca, sat <j. Olt> 265.

Priseceni, sat <probabil c. Călmățui, j. Teleorman>, locuri vindute de Vlaicul lui Neagoe 119.

Privalea, sat 167.

Proca, frate cu Potruvule 200.

Proca, gramatic domnesc din Țirgoviște 63.

Proca negustor din București, martor, semnează grecește 91; probabil același: Proca, negustor, martor 89.

Proca Isar (Proca), fratele lui Nica negustorul din Țirgoviște, martor 327, 328; semnează grecește 327.

Prociicanul din Cîndești 182; impresoară ocină 235.

Prodan, frate cu Pătru, vinde în Birlui și Tirseni 417.

Prodan, rumâni din: Lazul 35; ~ Nimășești 152.

Prodan, țigan boieresc 158.

Prodea, jurător pentru dealul Verneștilor 291.

Prodelește, sat j. Dimbovița, megiași din ~ au parte de ocina la Udeni 76.

Prooroci (Proroci) j. Olt <Ulm>, jumătate de sat cu vie și vad de moară cumpărată de Radu pah. din Brincoveni de la Costea ș.a. 92, 243, 278.

Puia din Lipia, martor 387.

Puia, țigan boieresc 408.

Puiască, funie în hotarul Glodenilor, „moș” din ~ vîndut de Arbănaș jupinului Postolache 117.

Pulaș (Pulașu) j. Olt, <lg. Poganu> sat, părți cumpărate de Radul Piscotan de la Manea ș.a. 156.

Pungulescu v. Stan Pungulescu.

***Pupezeni** (Popézeni), sat <lg. Bucu, j. Ialomița> 321; ocină și vad de moară ale lui Șerban schimbate cu Nedelco al Herăi 256; ocina lui Mihalo vîndută lui Oprea mare agă 390.

Putineiul, sat <j. Teleorman> de rumâni al lui Nicula vist., <confiscat> de Matei Basarab și dat milă lui Gherghe cpt. și Gîlcă iuzb.; luat de la ei și dat lui Stroe logofăt 362.

Putrida, sat <j. Rm. Sărat; azi Livada, j. Buzău> 189.

Puturoasa, sat <j. Olt; azi Teiușu> 92, 243, 270, 278.

Puți, sat (?) 343.

***Puținei**, sat <lg. Potoceni, j. Buzău> 98.

Puțul Bratului, top. la Zlaşoma 122.

Puțuri, sat <j. Romanați; azi j. Dolj> 30.

R

Racotă, cumpără țigancă 134.

Racoți, sat <j. Gorj> 52.

Racovița, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 46, 401, 413.

Rada, bunica lui Dragomir, vinde vie în Grădiștea de Jos 359.

Rada din Beleți, cu parte și vie 165.

Rada, fiica: jupaniței Pirva, în pricină pentru Curăteștii de Sus 299; ~ fiica lui Manea, soră cu Vlădae, vinde în Cîrnitura 239; ~ fiica lui Oprea, soția lui Radul, înfrățită peste parte din Pîrscov de tatăl ei 51; ~ fiica (?) lui Pașadia log., soția lui Drosul post. (menț.) 267.

Rada, jupanița lui Staico pah. <Rudeanul>, fiica jup. Voica, mama lui Preda post. și a lui Tudosie 65, 167, stăpină în Fometești, Simburești, Runcul, rumâni, vii la Copăcel ș.a. 128; schimbă sate 245; volnică să vîndă sate zălogite pentru plata unei datorii 85, 128, 153, 167.

Rada, preoteasă, soția popii Drăgan, partea ei din Liudești 130.

Rada, soră cu Sora, fata lui Caliu (menț.) 59.

Rada, soția lui Marco log., nepoata lui Stoica spăt., în pricină pentru Dădești 270.

Rada, țigan mănăstiresc 174.

Rada, țigancă boierească 268.

Radomir, partea lui în Cepturi 262.

Radoslav, cneaz rumănit din Răsipiți 34.

Radoslav, rumân din Lazul 35.

— Raduslav, vătaf din Halînga, martor 391.

Radul, Radu:

Radul v. Pătru al lui Radul.

Radul al popii, din Mihăești, martor 89.

Radul <al> popii, martor pentru Drăghinești 333.

Radul, aldămășar pentru Dealul Săsenilor 292.

Radul armaș v. Radul Buzescul, clucer.

Radul, armaș din Gherghița, martor 314.

- Radul, armaș, fiul lui Neđ. Ico căpitan din Dărăști, cumpără țigancă 354.
- Radul, armaș, martor pentru Zălogi 137.
- Radul, armaș al doilea din Stăncești, vinde casă cu loc și vie la Tîrgoviște 164; martor 147.
- Radul ban, f. mare ban v. Radul Buzescul.
- Radul, călăraș, cumpără ocină în Băjești 73
- Radul, călăraș din Ciuliniața, întărit cu ocină și loc de casă 261.
- Radul, căpitan de roșii, ia seama de banii haraciului, furați de Dumitru Dudescu marele vistier 406.
- Radul, căpitan (din Dedulești) 330; soțul jup. Moașa, pricină 151.
- Radul, căpitan din Farcaș, martor 92, 243, 278.
- Radul, căpitan din Măldărești, frate cu Danciul, martor 283; jurător 67, 260, semnează 283.
- Radul, căpitan, (jurător) 291.
- Radul cel bătrîn din Moșoșești, vinde ocină la Grădiștea de Jos 359.
- Radul cel mare din Plecicoi, jurător 182, 235.
- Radul clucer v. Radul Buzescul.
- Radul, clucer mare (fost) din Băleni, tatăl lui Badea post., stăpin (menț.) 161, 382.
- Radul, clucer, martor pentru Tătării 209.
- Radul, cojocar, vinde livadă la Bătiești 315.
- Radul, comis din Amărăști, jurător numit de marele ban al Craiovei, A.
- Radul, comis din Corlătești, tatăl jup. Florica (menț.) 305.
- Radul comis mare (?) v. Radul, postelnic al doilea.
- Radul, croitor din Fiani, megiaș jurător 314.
- Radul cumpără: moșie în Pădureț 414; ~ ocină în Șainești, D.
- Radul, curelar, bunicul (unchiul) lui Dragomir (menț.) 359.
- Radu, diac din București, scrie act domnesc 75.
- Radul, diacon din Tefulești, martor 383.
- Radul, (Radu) din: Amărăști v. Radul, comis; ~ Arși, megiaș în Prodelești (sic!), cu parte în Udeni 76; boier hotarnic 87; ~ Baba, martor, semnează 371; ~ Balomirești v. Radul, post; ~ Băleni v. Radul, clucer mare; ~ Budeni, ginerele lui Bircă, vinde parte în Grădiștea 365; ~ Bulbuceni, tatăl lui Hrizan (menț.) 76; ~ Carcadulea, frate cu Radul Lepșa, martor 166; ~ Chiojd, martor 351; Cîrlomănești, martor 179; ~ Curte, tatăl lui Vlad, cumpără ocină (menț.) 191; ~ Desa v. Radul, vornic; ~ Dobroești, slugă la tatăl jup. Neacșa, martor 228, 231; ~ Găleşești, vinde cu tot satul ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364; ~ Măldărești v. Radul căpitan; ~ Mănicești, jurător 270; ~ Muereasca, se vinde rumân 283; ~ Nămuiaști, martor 251; ~ Orașul de Floci, tatăl lui Drăgan (menț.) 390; ~ Păltineni, martor. B.; ~ Pătrășcani, nepotul lui Șerban, martor 300; ~ Pietrari, fiul Cîrstei lui Bărcan, martor 240; ~ Pulaș, fiul Dobranei, vinde parte 156; ~ Racoți, ia jurători pentru o vie 52; ~ Roșiani, rumân în Podbelești 337; ~ Săcueni, boier hotarnic 405; ~ Secărești v. Radul, post.; ~ Sfintești, martor 92, 243, 278; ~ Slăvitești v. Radul, log. și Radu Slăviscu, post.; ~ Stăncești v. Radul, armaș al doilea; ~ Stoenști, jurător 423; ~ Stolojani, popă v. Teodosie, egumen al Tismanei; ~ Strîmbeni, în pricină 146; ~ Tirșor v. Radul, iuzbașă; ~ Țigănești, fiul lui Baldovin, jurător 31; ~ Vărăști, fiul lui Oancea, tatăl lui Radul și Stanciul, se vinde rumân 175; ~ Vlădulești, slugă domnească, nepotul lui Stanciul Lungaș, întărit pe ocina sa 308.
- Radul, fiasturul lui Drăgomir post. din Fărcăsești 348.
- Radul, fiul Drăganei, vinde în Curota 364.
- Radul, fiul lui Badea log. din Argeș, frate cu Preda și Stanciul vinde satul Brădășești 364; martor 79.
- Radul, fiul lui Barbul, rumân din Cocorăști 54.
- Radul, fiul lui Bălboe din Novaci, soțul dintii al jup. Pirva, în pricină 299.
- Radul, fiul lui Bărcan și al jup. Voica, vinde parte la Vrănești 315.
- Radu, fiul lui Cocoș din Crîngu, martor pentru Cherba 311.
- Radul, fiul lui Drăgan, frate cu Tatul, vinde vie la Măgureni 282.
- Radul, fiul lui Drăgulin din Chiojdu, martor 120.
- Radul, fiul lui Grecul și al Stoianei, vinde ocină, vie și moară la Topliceni 189.
- Radul, fiul lui Măinea, vinde ogor în Bătiești 315.
- Radul, fiul lui Oprea log. din Argeș, familie, în pricină pentru Mușetești 226, 267.
- Radul, fiul lui Radul din Vărăști, frate cu Stanciul, se vinde rumân 175.
- Radul, fiul lui Stănimir log. din Dobrești 265.
- Radul, fiul lui Vladul Rudeanu log., frate cu Andrei sulger și Vlad 153, 245; în pricină pentru Futeștii de pe Mostiște 215; renunță la drepturile sale în Fomețești 153.
- Radul, fiul Neagăi, nepotul lui Mălai, vinde ogor în Bătiești 315.
- Radul, (fiul) popii Aghii, vinde vie și livadă la Tega 336.
- Radul, fiul popii Mănilă din Trestieni, frate cu Manea, vinde la Ratina 392.
- Radul, fiul popii Nenciul, martor pentru Șirina 124.
- Radul, fiul popii Stanciul din Tîrgoviște, vinde vie 356.
- Radul, frate cu: Raico martor pentru Bucu (menț.) 321; ~ Șerb, vinde rumân cu delniță în Mușetești 163; ~ cu Tîrcă din Periați, vinde vie 173.

- Radul**, gramatic din Păltineni, scrie zăpis, B.
- Radul** (Radolo), gramatic, martor pentru Ibănești 338.
- Radul**, gramatic, martor pentru Săseni 383.
- Radul**, iuzbașa din Tirgșor, martor 392; probabil același: Radu iuzbașa, de față la judecata județului și pîrgarilor din Tirgșor pentru Dedulești 193.
- Radul**, județ din Pitești v. **Radul Frejureanul**.
- Radul**, logofeți v. ~ **Dudescul** și **Radul Năsfurel**.
- Radul**, logofăt al doilea, învață în cartea boierilor 160.
- Radul**, logofăt din Șintesti, martor 15, 23; semnătură autografă 23.
- Radul** (Radu) logofăt din Slăvitești, martor 218; jurător 67; v. și **Radu Slăviscu**.
- Radul**, logofăt din Țigănești, cumpără în Liperești 138.
- Radul**, logofăt, martor pentru Dealul Urlărilor 106.
- Radul**, lopătar, martor pentru Virliți, semnează 404.
- Radul** (Radu), martor pentru: Poenărei 74; ~ Rîmnic, semnătură autografă 213; ~ Stănulești 26; ~ Tirgoviște, semnează grecește 164.
- Radul**, paharnic din Brincoveni, stăpin în Proroci, Ghizdavul, Dumbrăvița, Birza de Jos 92, 243, 278; țigani 278; probabil același; răscumpără moșia și via de la Ibănești 338, 339.
- Radul** (Radu), paharnic, martor la Tirgoviște 327, 328; semnează 327.
- Radul**, pietrar din Zătreni, martor 407.
- Radu**, pircălab de Blatnița, atribuții într-o pricină 296.
- Radul** (Radu), popi: din Boișoara, martor 232; ~ din Brincoveni, martor 278; ~ din Cîrlomănești, vinde vie în dealul Săsenilor 336; ~ din Muereasca, tatăl lui Stan și Stoica 283, 286; probabil același, fiul lui Mane, martor 283; ~ din Vlădești, martor 241; ~ din Vrănești, martor 315;
- Radul**, portar al doilea, ispravnic de jurători 402, 403; ispravnic la jurămînt 299.
- Radul**, portar din Rîmnic, soțul jup. Apostola, dăruiește loc de casă cu pivniță la Rîmnic, m-rii Govora, scris în pomelnic 53; martor 77.
- Radul**, portar din Stănești, martor 76.
- Radul**, portar, trimis de domn la Buzău pentru jurători 210.
- Radul**, portar, trimis de domn la Păușești pentru pricină de hotar 378.
- Radul** (Radu), postelnic al doilea <Cîndescul>, fiul lui Mihalcea căpitan din Pătirlage 168, 336; frate cu Gherghe, Moisi și Neagoe 336; stăpin în Cîndești, Pătirlage, Cacaletți ș.a. 179, 336, 337, 397; schimbă parte din Blejoi cu m-rea Mislea 168; cumpără rumân 190; dă cărți 128, 406; martor 181, 335; semnează 335; probabil același; **Radul**, comis mare (?), cumpără în Mătești 329.
- Radu**, postelnic, cumpără vie la Cîndești 179.
- Radul**, postelnic din Balomirești, tatăl Aliverei 163 și al lui Preda vornic (menț.) 164, 226.
- Radul**, postelnic din Beliți, martor 159.
- Radul**, postelnic din Berce, martor 394.
- Radul**, postelnic din Farcaș, martor al lui Matei Basarab în boierie 34.
- Radu**, postelnic din Hierești, jurător 299.
- Radul**, postelnic din Ibănești, martor 169.
- Radul**, postelnic din Lăcusteni, vinde țigan 278.
- Radul**, postelnic din Negrești, martor 394.
- Radul**, postelnic din Secărești, tatăl lui Pătru, Preda și Badea (menț.) 302.
- Radul**, postelnic din Văleni, martor al lui Matei Basarab în boierie 34.
- Radu**, postelnic, fiul lui Corcodel stolnicul din Bucșani, martor 371.
- Radul**, postelnic, fiul lui Datco clucerul din Potoceni, vinde la Trășani 32.
- Radul**, postelnic <Rudeanul>, fiul lui Vlad log., familie, refuză să cumpere ocină 335.
- Radul**, postelnic, frate cu Ivașco mare vornic, (menț.) 357.
- Radu**, postelnic, martor pentru Lazul 171.
- Radul**, rumâni: din Aninoasa (2), fiul lui Stanciul, frate cu Adam și Ilcul; fiul lui Stoian, frate cu Barbul și Stoica 97; ~ din Bircești, frate cu Lupul, Stan și Ion, se răscumpără fără ocină 195; ~ din Brădărești 364; ~ din Curăteștii de Sus 299; ~ din Groșani (2), 78; ~ din Jigoreni, fiul lui Duca, nepot al lui Detco călugărul (menț.) 56; ~ din Muereasca 286; ~ din Pleașov, frate cu Staico, mutat în Laiov, revine în satul lui 302; ~ fiul lui Micul din Dobrești, în pricină 265.
- Radul** se vînd rumâni în: Jigoreni, cu ocina, cneaz 56; ~ Podbelești, „cu capul” 337; ~ Răsipiți, cneaz 34; ~ Vaidei (2) cu ocina 68.
- Radul**, soțul Radei, ginerele lui Oprea din Pîrscov, înfrățiț peste parte din sat de socrul său 51.
- Radul** (Radu), spudei, scrie act domnesc 332, 374.
- Radul** sulger din Frejurenii v. **Radul Frejureanul**.
- Radul** (Radu), tatăl lui: Dumitru martor pentru Bășinești (menț.) 393; ~ Ion din Fiiții care se vinde rumân (menț.) 420; ~ Ivan 120; ~ Stan (menț.) 364; ~ Zaharia rumân judecînt din Vulpeni (menț.) 426; ~ Martei călugărița, partea lui în Tega (menț.) 336.
- Radul**, țigani 282, 290, 408 (2).
- Radul**, unchiaș din Mogoșești, martor 385.
- Radul**, unchiul lui Lațco, vinde la Ciucel 381.
- Radul**, văr cu Stroe din Rifov, vinde în Cozleci 375.
- Radul**, via lui la Susuiaci 300.
- Radul**, vistier al doilea <Cocorăscul>, întărit cu satul Șcheii, ocine în Dădulești, Cătun, Dreșești 88, 282, via la Miroești,

- Loloiești 202, 282, țigani 88, 282; dă cărți 128, 406; martor 2, 23, 49, 58, 161, 181, 197, 245, 335, 382, 399; semnează 335 (vistier), 406.
eroare: mare vistier 245.
- Radul vistier din Greci, tatăl lui Preda sulger, Stroe clucer din Greci și al lui Răducanul care zălogește părți din Albești, Domirești și Dobroești (menț.) 180.
- Radul, vîstier mare, în sîtat domnesc 417; martor pentru Comarnic 331.
- Radul (Radu) vind: părți din Prooroci, Ghizdavl și Dumbrăvița 92, 278; ~ vad de moară la Scăiani 351.
- Radul vodă (neindentificat), în zilele lui ~ ~ 345.
- Radul voievod v. Radul Călugărul, ~ cel Bun, ~ cel Frumos, ~ de la Afumați, ~ Mihnea și Radu Șerban.
- Radul, vornic din Desa, boier hotarnic 212, 215; judecă 20; jurător 25. A; martor 389; semnează 20, 406; probabil același: Radul, vornic, partea lui din Lăzărești 273.
- Radul al Bietei, martor pentru Priseceni 119.
- Radul al lui Baico din Cirlige, vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni pentru plata mierei împărătești 334.
- Radul al lui Botoe din Ciinești, jurător 407.
- Radul al lui Gherghe (~ Gherghev) din Buzău, vinde vad de moară 336.
- Radul al lui Oprea, martor pentru Grivi 271.
- Radul al lui Petrică din Cirlige, vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni, pentru achitarea mierei împărătești 334.
- Radul Arcoae din Crasna, tatăl lui: Stanciul, Ion, Arca și Lupul 399.
- Radul Banului, martor pentru Drăghinești 333.
- Radul Băscanul, martor pentru Cindești 120.
- Radul Bivolarul, rumân din Murgești 355.
- Radul Burlan din Tîrnova, martor 371.
- Radul Buzescul (Radu ~), ban, mare ban (f.) al Craiovei, fiul lui Radul clucer 54, 107; stăpin în Stănești 150; danii 107, 233; în pricină pentru Cocorăști 54, pentru Belovții și Șerbănești 107, 150; abuzuri 150; cercetează moșie 132; dă carte 133; martor 161, 382.
- Radul Buzescul (Radu ~), clucer, tatăl lui Radul banul și al Mariei băneasa (menț.) 54, 107, 289; în pricină pentru Belovții, cotopește acest sat (menț.) 107.
eroare: armaș (menț.) 107.
- Radul Cașofin (Radol ~), martor pentru I bănești 338.
- Radul Cazacu, din Glaveș, martor 239.
- Radu Călugărul (Radu Paisie), domn al Țării Românești (1535–1545), dania lui la m-rea Vierăș (menț.) 115; cărți de la ~ 55, 115, 320; „care a pierit la Rîmnic“ (eroare), v. Radu de la Afumați.
- Radul cel Bun (~ cel Mare), domn al Țării Românești (1495–1508), fiul lui Vlad (Călugărul) 55, 152, 402, 405; tatăl lui Radul (Paisie) 55, 61; danii m-rilor Govora 152 și Tismana 115; acte de la ~ 5, 55, 152, 201, 402.
- Radul (cel Frumos), domn al Țării Românești (1462... 1475), fiul lui Vlad (Dracul) 10, 363; danie m-rii Potoc 363; hrisov de la ~ 10.
- Radul Cirloban din Jupineni, tatăl jup. Dobra, cu părți în Jupineni, Negomirești, Lucăcești ș.a. (menț.) 279.
- Radul Cîrstii (~ Cirstei) din Muereasca, se vinde rumân 283, 286.
- Radul Cîrstian (~ lu Cirstian) din Nego-vani, boier hotarnic pentru Cernătești 147, 148.
- Radu Clocea, țigan 337.
- Radu Corbiș, rumân din Vulpeni și Grua, judecit fără ocină 426.
- Radu Cotorogea (Cotorogea) din Ciinești, soțul Stancăi, ginerel popii Stanciul, stăpin peste ocină și vie în Ciinești, Mănăilești ș.a. 196, 407; pricină 27.
- Radul Cotorogea din Pădureți, se vinde rumân 169.
- Radul Cucur din Ștefănești, martor 319.
- Radul (de la Afumați), domn al Țării Românești (1522... 1529), fiul lui Radul (cel Mare) 61, 320; scoate numele unui sat cu chinovar din cărți 208; acte de la ~ 61, 208, 320; pierit la Rîmnic 320.
- Radul Dimii din Bășinești, martor 393.
- Radu Doicescul, cumpără parte cu vie în Bădeni 336.
- Radu Drull din Șipot, martor 101.
- Radul Dudescul, logofăt, fiul lui Dumitru Dudescul mare vist., întărit în Săcuiani după pricină 244; infiat de jup. Neacșa și dăruit la Golești 15; tatăl lui Dumitru „coconul“ 58; în pace și slobod“ cu averea lui“ de către creditorii tatălui său de care s-a lepădat 427; martor 2, 28, 33; semnează 28.
- Radul Duță, attăl Sorei (menț.) 222.
- Radul Frejureanul (~ Frejureanul, ~ Frujenel, ~ Frujireanul), sulger, f. mare sulger, soțul jup. Maria, vinde în Podbelești 337; pricini și abuzuri 11, 247; boier hotarnic 168; martor 370, 413; aldămășar 351; (eroare): județ din Pitești 401.
- Radul Gălăgie din Liperești, își vinde partea de moșie 138.
- Radul Gilcă din Păltineni, martor B.
- Radul Gonța, cneaz rumânit din Răsiți 34.
- Radul Huiup vinde parte dintr-o roată de moară 26.
- Radul Jumăra din Suslănești, martor 251.
- Radul Leșpa din Carcadulea, frate cu Radul, martor 166.
- Radul lu Bălan, rumân din Sărdănești, vîndut cu delnița și fiii, între boieri 113.
- Radul lu Totos (~ lu Totosu) vinde parte din ocina Găgenească 259.
- Radul Marcea, moștean din Jupinești 208.

Radul Miclea (~ Miclii) vinde parte în Cacaletii din Coastă (menț.?) 336.

Radul Mihnea (~ Mihnovici), domn al Țării Românești <1611–1616; 1620–1623> 42, 54, 58, 63, 64, 158, 185, 235, 247, 258, 262, 287, 309, 355, 382, 409, 411, 417;
fiul lui Mihnea <Turcitul> 63, 66, 271;
eroare în copie: fiul lui Radul vv. 42;
tatăl lui Alexandru <Coconul> 2, 4, 84, 161, 180, 288, 302, 399;
satul lui lg. Țarigrad 406; repară m-reau Tutana E;
sloboziri și judeciri sub ~ 308;
boieroaică năpăstuită de ~ 408;
judecăți înaintea lui ~ 146, 196, 299;
cărți de la 41, 66, 184, 196, 336.

Radu Moncescu vinde parte 366.

Radul Nănesă, martor la Piscuri <?> 112.

Radul Năsturel (Năsturel), logofăt din Hierăști, părți din Albești, Domirești și Dobroți zălogite la ~ 180; mare vistișer <fost> în sfat 78.

Radul Nebunul (~ Nebunului) din Drăgănești, boier hotarnic 147, 148.

Radu Negru, hrisov de la ~ (menț.) 250.

Radul Nicăi, martor pentru Giurgea din Odobeni 90.

Radul Nișii (~ al Nișii) din Săseni, megias <jurător> pentru Cindești 182, 235; martor 330.

Radul Piarscă, tatăl Velicăi și al Ilinei din Văleni (menț.) 125.

Radul Piefariul, martor pentru Păușești 378, 400.

Radul Piscotan (Radol ~) cumpără părți în Ibănești și Pulaș 156; întoarce lui Radu pah. moșie la Ibănești 339.

Radul Pișlianul, rumân din Curățestii de Sus 299.

Radul Răchie, tatăl Buicăi (menț.) 400.

Radul Răsipă din Muereasca, se vinde rumân 283, 286.

Radul Robul, moștean din Jupinești 208.

Radul Robul, tatăl lui Dobrotă din Bucu, vinde ocină în Bucu, lui Oprea mare agă 321.

Radu Scafă, martor pentru Stroești 206.

Radu Slăviscu (Radu), postelnic din Slăvitești, martor 283; logofăt în semnătură autografă 283; v. și Radul, logofăt din Slăvitești.

Radul Spulber, rumân mănăstiresc[†] din Ninăsești 152.

Radol Stoianescu, martor pentru Seciul Banei 36.

Radul Stoicăi Preicăi vinde vie 372.

Radu Șerban (Radu Șarban, Șerban), domn al Țării Românești <1602–1611> 42, 75, 315; nepotul lui Basarab <Neagoe> 320; m-reau Govora jefuită în zilele lui ~ 152; carte de la ~ 41.

Radul Șohahanolul, aldămașar pentru Măstănești 323.

Radul Tătarul, aldămașar pentru Măstănești 323.

Radul Turfiman vinde ogor la Bătiești 315.

Radul Tuchi din Cimpulung, om bătrîn de 100 de ani, mărturisește pentru satul Mihăești 99.

Radul Vinfilescul din Zurești, martor 344.

Radul Vodă, m-re v. Buceurești, oraș.

Radulu Zăbul din Drănăști, martor 230.

Rae v. Șerban al lui Rae.

Rafail (Rafailă), călugăr, frate cu Leul din Robănești, tatăl lui Cîrste și al popei Chirfote, dă ocina din Udeni m-rii Dealul ca să-și răscumpere fiul din rumânie 76; danie în Robănești și un „schitișor de la Vlașca”, m-rii Brincoveni 80.

Rafail, egumen al m-rii Codmeana 44.

Raico v. Oprea a lu Raico.

Raico, frate cu Radul, martor pentru Bucu, semnează 321.

Raicu din Gioroc, martor 30.

*Rasa, sat <Prozanchiu, azi Vasilăți, j. Ilfov>, vătaf 207, 267.

Rafea, martor pentru Slăfioare 386.

Rafea, morar, rumân boieresc 180.

Rafina peste Cricov, top. la Treștiani <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 392.

Rativoești v. Rătivoești, sat.

Răca (Rica) cu parte în Cepturi 262.

Răchie v. Radul Răchie.

Răchilă din Vernești, jurător 332.

Rădan, nepotul lui Stoica Borancea, vinde în Iudești 130.

Rădăcină, cneaz rumânit din Răsipiți 34.

Rădăcineni, sat <Rădăcinești ?, j. Argeș; azi j. Vilcea> 167.

Rădăcinești, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 226, 245, 246, 267.

Rădănești, sat <probabil Rădăneasca, moșie, j. Buzău>, D.

Rădei din Cerneți, martor 391.

Rădici din Tîrgoviște, fratele lui Fota, martor 327, 328.

Rădilă, unchiul japinesei Dobra (menț.) 279.

Rădocea, ginerele lui Crețu, nepotul lui Oprea din Zorești, vinde roată de moară și grădini la Mătești 344.

Răducanul, fiul lui Radul vist. din Greci, frate cu Preda sulger și Stroe clucer, zălogește părți din Albești, Domirești și Dobroți 180.

Răducel din Samara, martor 131.

Răducești, sat <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 189.

Răduța din Rudeni, martor 333.

Răduțul din Brănești, tatăl lui Stan, Stănilav și Stanciul, rumâni fugiți din Brănești (menț.) 306.

Răgep, martor pentru Oltenei <Buzău ?> 368.

Răgep Celebi, martor pentru Argeș 413 și Pitești <?> 401.

Răncea, rumân din Gropșani 78.

*Răsciori (Răsciore), sat <probabil lg. Căzănești, j. Ialomița> 108.

Răsipă v. Radul ~, Stanciul ~ și Stoica Răsipă.

Răsipă din Muereasca, se vinde rumân lui Matei Basarab 276.

Răsipiți v. Risipiți, sat.

- Răspopul, nepotul comisului Apostolache 293.
- *Răsturnați (Răsturnaté), sat <lg. Mihăilești, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, 166, 239; parte cu rumâni, a jup. Maria Boldeasca, întărită lui Stan log. ș.a. 158.
- Rătești, sat <j. Buzău> 224.
- *Rătești, sat <lg. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 168, 200, 300, 341; în hotar cu Păcălești F.
- Rătești, sat <probabil j. Vlașca; azi j. Argeș> 208, 268.
- Rătivoescul v. Dragomir Rătivoescul.
- Rătivoești, sat <Retevoești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 97, 109, 159, 241, 268, 302.
- Răul v. Nica ~ și Oprea Răul.
- Răzmiriță din Cindești, martor 93.
- Răsturnaté v. Răsturnați, sat.
- Răzvad (Răzvadul), sat <j. Dimbovița; azi în mnc. Tirgoviște> 2, 155; vătaf 76.
- Răzvan, căpitan, atribuții 405; în marea adunare a țării 406; martor 49, 225; semnează 225.
- *Recica, sat j. Jiului de Jos <lg. Dăbuleni>, întărit m-rii Xenofon, dania lui Barbu banul Craiovescu 320.
- Rélea, fiul său, Oprișu, scrie zăpis (menț.) 131.
- Rica v. Răca.
- Risipiți (Răsipiți), sat <Unirea, j. Mehedinți; azi j. Dolj>, rumânit de Dumitru mare pitar în vremea lui Alexandru Iliăș 34.
- Ribniceschi, Rîmniceschi v. Theofil, episcop.
- Rîhof, sat <j. Prahova>, 367.
- Rîioasa, top. la Șarlău <j. Dimbovița> 59.
- Rîmești, sat <j. Vîlcea>, D.
- Rîmnic (Rîmnecul), oraș <Rîmnicu Vîlcea> 400; loc de casă cu pivniță și locuri de moară ale m-rii Govora 53, 403; pricină 403; Ulița de la ~ 23; biserica Sf. Gheorghe 213; popi 23, 283; portar 77; județ 213; cartea și bătrîinii orașului 403; episcopia de ~ 286; m-rea Govora aflată în eparhia ~ 361; satul Muereasca, dăruit de Matei Basarab la ~ scutit de dări, să fie slobozie 264, 276, 283; episcopi 53, 67, 71, 115, 121, 253, 254, 283; Radu de la Afumați pierit la ~ 320.
- Rîmnic, pîriu <j. Vîlcea>, vad de moară pe ~ 213.
- Rîmnic, tîrg <Rîmnicu Sărat>, căpitan 334.
- Rîmnicu <Sărat>, județ, sat în ~ 334; roșii 224.
- Rîscliași, sat <j. Vîlcea> 169.
- Rîu Bărbat Miclăuș, sat <Rîu Bărbat, j. Hunedoara>, Matei Basarab pribeag la , Hațeg, în ~ 24.
- Rîul Doamnei, rîu <afl. al Argeșului> sat pe ~ 208.
- Robănești, sat <j. Romanai; azi j. Dolj> parte închinată de Rafail călugărul și Leul m-rii Brîncoveni 80.
- Robul v. Datco ~, Dragomir ~, Ivan Stanciu ~, Radul ~, Stan ~, Stanciul ~ și Stoica Robul.
- Robul, partea lui la Scăieni 351.
- Rogojel, sat <j. Gorj> 113, 200, 277, 348.
- Rogojina, sat <j. Gorj; azi Vierșani> 200.
- Rogolea v. Stoica Rogolea.
- Rogoz, frate cu Cazan, care vinde în Moecești 336.
- Roma, sat <Corbu, j. Buzău>, partea de zestre a jup. Rada, vindută de Staico pah. Rudeanul 128.
- Roman v. Vladul Roman.
- Roman: din Cindești, tatăl Giurei (menț.) 179, 336; ~ din Păpușari, hotărniceste la Găleşti 139; martor 294; ~ din Slăvilești, jurător 280; ~ din Vărbilov, tatăl Necșei (menț.) 379.
- Roman, popă, martor pentru Șerbănești 188.
- Roman se judecește cu partea lui din Vîlceni, după pricină 42.
- Romanați (Romănați), județ, sate din ~ 38, 41, 92, 195, 243, 278, 302, 417.
- Romanești (Rumănești) j. Dimbovița, sat 149; parte cumpărată de Hrizea mare ban de la Iane comis Cotrăceanul 64.
- Romașcan v. Oprea al lui Romașcan.
- Romănescul, „moș“ la Drăghinești <j. Vlașca> 333.
- Romce, rumân boieresc 180.
- Romceani v. Rumceni, sat.
- Roșca v. Lepădat ~ și Vladul Roșca.
- Roșcescul v. Stanciul Roșcescul.
- Roșcești, partea (codru) ~ din Beleți (menț.?) 165.
- Roșia (Rosie, Roșia), sat Roșia Jiu, j. Gorj 277, 297, 348, 355, 408.
- Roșiani, sat <j. Romanai; azi j. Olt>, rumâni din ~ 337.
- Roșii, moșie la Dădești <j. Teleorman>, hotare, pricină între boieri pentru ~ 270.
- Roșii, top. la Bătiești j. Mușcel și Pădureț <Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș> 315.
- Rotăreasa, funie <la* Păcălești>, <Podenii-Noi, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, în descriere de hotare F.
- *Roțeni <lg. Vărăști, j. Ilfov> 405.
- Rovinari, sat <j. Gorj> 200, 277, 322.
- Rovină, top. la Scorila 122.
- Ruda, sat <j. Argeș; azi j. Vîlcea> 152, 153, 264, 265, 347.
- Rudeanul v. Andrei ~, sulger, Pîrvul ~ log., Staico ~, Theofil ~, Tudor ~, Tudosie ~ și Vlad Rudeanu.
- Rudeni, familie, renunță la satul Fometești în favoarea jup. Rada a lui Staico pah. <Rudeanul> 153; în pricină cu Condilo post. 266.
- Rudeni, sat <c. Șuici, j. Argeș> 333.
- Rugi, sat <j. Gorj> 271.
- Rugi, top. la Poenărei <j. Argeș> 74.
- Rumănești v. Romanești, șat.

***Rumceani** (Romceani), sat <Marginea Pădurii, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 88.
Runcu (Runcul) j. Vilcea, sat, parte cu rumâni a lui Dobromir banul, stăpînită de Chirca pah. cu jup. lui Despa 17, 18; dat de jup. Voica și de Rada, lui Petru și Ghioca cupeți, pentru bani împrumutați 65; rumâni fugiți din ~ 94; dat de Staico pah. Rudeanul, jupaniței sale Rada, pentru alt sat 128.
Rusa din Mihăești, martor 89.
Rusa, jupîneasă, vinde parte în București 60.
Ruse din Bogătești, martor 251.
Rusin vinde vie cu ocină la Mircești 282.
Ruste, negustor, împrumută bani unui boier 183.
***Rușești**, sat <lg. Curpen, j. Gorj>, locuri întărite lui Dabela 271.
Rușii de Vede, sat <orașul Roșiorii de Vede>, iuzbașă 362.
Rușiul, sat <j. Buzău; azi j. Brăila> hotare 336.
Ruzieriu v. Stanciul Ruzieriu.

S

Sac (Saac Săcuieni), județ Săcuieni, sate în ~ 25, 60, 62, 166, 300, 310, 337, 351; m-re în ~ 352.
Salcea uncheșului Gîngăi, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș> 219.
Samara, sat <Sămara, j. Argeș>, locuri cumpărate de jupîn Gheorghie 131.
Samfira (Samhira), fiica lui Dragul log. și a Calei, familie, moștenește averea tatălui ei în urma unei judecăți 369.
Samfira, jupîneasă, martoră 229.
Samfira, jupîneasă lui Mușat vist., mama lui Vasilie spăt., parte din moșiile ei dobândite de Maria, nora ei 126; stăpîină în Trănzani 32.
Samfira, țigancă mănăstirească 322.
Sarapion (Țalapion), popă, martor pentru m-rea Cozia 77, 79.
Sarchiz din Bujorani, tatăl lui Stanciul, cumpără în Iaroslăvești (menț.) 72, 411.
Sarul din Zorești, fiul Operei, vinde în Mătești, în partea Drăgușească 344; jurător 332.
Sasul v. Șimon Sasul.
— Sas din Cotești, tatăl Neacșei, vinde parte 236.
Sasul din Pădureți, fiul lui Stan, se vinde rumân 169.
Savá, Savul:
Sava cel mare din Argeș, martor 267.
Sava cel mare din Mărăcineni, jurător 332.
Sava din: Goruneni, martor 350; ~ Pitești, martor 401, 413, ~ Văcărești, fiul lui Negre, în pricină de hotar cu orașenii din București și m-rea Radu Vodă 377; probabil același, hotarnic 267.
Sava, egumen la m-rea Coziani 383.

Sava logofăt, pitar din Cuștereni, fiul lui Oancea log., soțul Aliverei, fam., martor 15, 49, 163.
Sava logofăt, martor pentru Sărățeni 181.
Sava logofăt, martor, semnează 203.
Sava martor, jurător pentru Vernești 284 291.
Sava, nepotul Gurbanei, moștenește vie cu pivniță 229.
Sava pitar v. Sava log. din Cuștereni.
— Savul, popă din Cotești, martor 241.
Sava, popă, tatăl lui Dumitru din Pitești (menț.) 281, 319, 401, 413; v. și Dumitru al popii Sava.
Sava postelnic din Tîrgoviște, martor, semnează 238.
Sava, soțul Alixandrei, dăruit cu parte în Boldești 104.
Sava, setrar, vinde loc de casă în București 173.
Sava, țigan 197.
Săbea, tatăl lui Cazan (menț.) 370.
Săbiceau, sat <Sibicen, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 235.
Săbofin, martor în Dealul Urlaților 106.
Săcărești, v. Secărești, sat.
***Săculani**, (Săcuieni, Secuieni) j. Ilfov, sat <lg. Tinganu>, 207, 267, 395, 405; mori și vie ale lui Cernica vornic moștenite de fiicele sale Neacșa și Calea 20; ocine cumpărate de Dumitru Dudescu de la Ionașco comis ș.a. 217, 244.
Săhățeni, sat <j. Buzău>, hotar 173.
Sălătruc, sat <j. Argeș> 163, 169.
Sămara v. Samara, sat.
Săpatul lângă Căbelul, baltă <probabil Săpata j. Ialomița>, întărită m-rii Cozia 35.
Sărata, sat <j. Buzău> 408.
Sărăcinești, sat <Balota, j. Vilcea> 283.
***Sărăști**, sat <lg. Păcureți, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 300; v. și Serești.
Sărățeni j. Ialomița, sat <Strachina>, moșie cu rumâni, baltă vad de moară și vie ale lui Necula vist., vindute de fiul său Dumitrașco post. lui Matei Basarab 181; dăruită de domn m-rii Slobozia lui Ianache 412.
Sărdănești, sat <c. Plopșoru, j. Gorj>, parte cu vaduri de moară, vie și case de rumâni vindute de Oprea pah. lui Gherghie pah.
Sărulești, sat <j. Ilfov> 207, 267.
Săseni (Siseni, Siseani, Sisiani), <j. Buzău> 182, 235, 330, 332; vie în Dealul ~: dăruite de Negoită lui Marco și Lorențu 4; întărite fiilor lui Mihalcea portar, cumpărate de la popa Radul ș.a. 336; vindute împreună cu loc de casă în sat de Dionisia călugărița m-rii Coziani 383; vie vindută de Ion croitor lui Stoica negustor 292.
Săteni, sat <j. Dîmbovița; azi mnc. Tîrgoviște>, vie în dealul ~ ale lui Dumitru și Coman 63.

- Săveni, sat (?), pricină între Condilo post. din Albești și fam. Rudeanu pentru banii bisericii din ~ 246.
- Săvești, sat <j. Dimbovița; azi în or. Titu> 87.
- Scafă v. Radu Scafă.
- Scăeni (Scăiani) j. Sac, sat <azi or. Boldești, j. Prahova> 147, 148, 168; vie în dealul ~ cu locuri întărite lui Drăgoi și Badea log., cumpărate de la Gheorghie, Dragolea ș.a. 351.
- Scăldătoarea Turcească, top. la Știubeele <j. Teleorman> 186.
- Schei v. Șchei.
- Scorea (Scorei) din Uscăți, frate cu Danciul log. familie 195; martor 163.
- Scorila, sat <j. Mehedinți>, întărit lui Barbu clucer din Poiana, cumpărat de la Tudosie log. 122.
- Scoruși, top. la Beleți <j. Mușcel și Pădureți; azi j. Argeș> 165.
- Secărești, j. Olt, sat, jumătate de sat cu vecini și vii cumpărat de Stroe log. 302.
- Seceră, top. <probabil la Păușești, j. Vilcea>, falce vindută de Tudor lui Sima al 2-lea log. 36.
- Seciul Banei (~ Banie), top. <probabil la Păușești, j. Vilcea>, făci vindute de Maria, Tudosie ș.a. lui Sima al 2-lea log. 36.
- Secuiani v. Săculani, sat.
- Seman, Semen:
- Seman (Semen), rumâni: din Murgești, fiul lui Pascotă 355; ~ din Muereasca 276, 283, 286.
- Seman, tatăl lui Șerban log. 228, 231.
- Semen Pefecel (Simen), rumân din Muereasca 283, 286,
- Semedrin din Roșiani, rumân din Podbelești 337.
- Serafim (Serahim), mitropolit al Țării Românești <1576—1586>, în pricină pentru satul Luciani 105; înfrățire înaintea lui ~ 107.
- Serbol v. Gherge Sirbul.
- Serești, sat 299; v. și Sărăști, sat.
- Severin din Strimtele, jurător 280.
- Sferia, tatăl lui Crăciun, vinde parte în Birza de Jos 278.
- Sfintești, sat <probabil j. Teleorman> 92, 243, 278.
- Sfântul Ghiorghie, biserică v. Rimnicu Vilcea, oraș.
- Sfântul Ion, m-re v. București, oraș.
- Sfântul Mormint v. Ierusalim, oraș.
- Sfântul Munte v. Afhos.
- Sfântul Nicolae, biserică v. București, oraș și Tirgoviște, oraș.
- Sfânta Troiță, biserică v. București, oraș.
- Sfânta Vineri, biserică v. Tirgoviște, oraș.
- Sfranța, ginerele, Milcoaei din Pitești, în pricină pentru mori (menț.) 363.
- Sicritească, funie la *Birlui <lg. Bărăști, j. Olt> 336.
- Siliștea, moșie, în descriere de hotar la Cacaletți <Albești, j. Buzău> 336.
- Siliștea Vlădeii, sat (?) 63.
- Sima din Stănțești, soțul Călinei, familie, în pricină pentru Găgeni și Călugăreni 275; martor 124, 404.
- Sima, fiul lui Damian iuzbasa din Bădinești, pricină de rumânie cu oameni din Vilcei 42.
- Sima județul din Tirgoviște, cartea lui (menț.) 364.
- Sima, jupanița lui Barbul post. din Grădiște, familie, vinde țigani 197.
- Sima (Simion, Simon) logofăt al' doilea, logofăt, soțul jupinsei Maria 36, 125, 400; cumpără în Dătcoi, Cînești, Păușești ș.a. 27, 28, 33, 36, 37, 125, 196, 378, 400, 407; ține zălog ocină la Stenca 143; în pricină pentru moară în Rm. Vilcea 402, 403;
- ispravnic în act domnesc 41, 48, 211, 245, 272, 286, 425; dă carte 128; în adunarea de stări 406; învață 11, 200, 304, 320; jurător 48; martor 49, 161, 181, 221, 245, 268, 335; semnează: 153, 161, 200, 406.
- Sima negustor, martor la Mihăești 187.
- Sima paharnic, martor pentru Boldești, 104.
- Sima pușcar, martor pentru Tirgoviște 164.
- Sima, stolniceasă <jupineasa lui Stroe Buzescul>, familie 18; dăruiește țigan 233.
- Sima, vătafi: de dărăbani, martor 28, 33; ~ din Tirgoviște, martor 163; probabil același, vătaf, cumpără vie casă și loc în Tirgoviște 164; ~, fiul lui Nastea cel bătrîn cu parte în Dedulești 309.
- Sima Nicoară, rumân din Pleașov, mutat în Laiov revine în satul lui 302.
- Simca, în pricină pentru moșie în Grădiștea 318.
- Simen v. Semen Pefecel.
- *Similești, sat <lg. Crăguești, j. Mehedinți> 391.
- Simin diacon, martor pentru Aninoasa, semnează 97.
- Simina, țigancă boierească 364.
- Simion din Iaroslăvești, tatăl lui Ivan (menț.) 72, 411.
- Simion din Pitești, cumpără delnițe la Izvorani 103, 268.
- Simion, înfrățit cu Pătru și Radu în Pîrscov 51.
- Simion log. al doilea v. Sima, log.
- Simion, megiasă din Prodelești, cu parte în Udeni 76.
- Simion, popă din Pătirlage, martor 190.
- Simion stuparul din Cindești, martor 93.
- Simion <Movilă>, domn al Țării Românești <1601—1602> 114, 265, 270, 305; tatăl lui Gavril voievod 320; cărți de la ~ 66, 170, 320;
- Simeon Zală, rumân din Lazul 35.
- Simon al doilea log. v. Sima log.
- Simon v. și Șimon.
- Sin (Sinu) călugăr, sătean din Brănești, cu parte în București 60.
- Sin din Alămănești, martor 85.
- Sin, popă din Rm. Vilcea, martor 283.

Sin, rumâni din: Brădărești 364, ~ Muereasca 276, 283, 286.

Sin, soțul Dragolei, ograda lui în dealul Scăenilor (menț.) 351.

Singureni, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 42, 371.

Sintești v. Șintești, sat.

Sion, în titulatura patriarhului Ierusalimului 254, 342.

Sirbuleț v. Chira Sirbuleț.

Siria, în titulatura patriarhului Ierusalimului 254, 342.

Simburești, sat <j. Argeș; azi j. Olt> dat de Stoica pah. Rudeanul jupaniței sale Rada, pentru alt sat 128.

Sinbăfă, scaun din Crîngu, martor 140, 142, 144.

Sîrbul v. Conda Sîrbul, Gherghi ~, Ivan ~.

Sîrbul din Potoceni, martor 90.

Sîrbul, fratele lui Necula, rumân din Muereasca 283, 286.

Slamna, țigancă 282.

Slatina, oraș 339; județul din ~ 92, 243, 278.

Slatina, sat v. Slătioare <j. Argeș>.

*Slavica (Slăvica) pe apa Ialomiței sat, <j. Ialomița; lg. or. Slobozia> 374, 412.

Slănicu, sat <j. Săcuieni; azi oraș> 379.

Slănicul de Sus, ~ de Jos, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> diac 419; pircălab C.

Slătioara, poiana, întărită m-rii Potoc 363.

Slătioare (Slatina), sat <j. Argeș> 3; Dumitru grecul vinde în funia Băbuiască la ~ 386.

Slătioare (Slătiiuoare) sat <j. Ialomița; azi j. Ilfov> 208, 227.

Slăvica v. Slavica.

Slăvilești, sat <Slivilești, j. Gorj> 280.

Slăvilești, sat <j. Vilcea> 67, 218, 283; boierii din ~ în pricină cu m-rea Bistrița pentru iaz la Băbeni 260.

Slenne Corbului, top la Rătești <lg. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> F.

Slivilești v. Slăvilești.

Slobozia lui Ianache (Slobozia, ~ lui Enache, sf Mihail și Gavriil) care se cheamă Vaideei lângă Slavica, sat <or. Slobozia>, m-re de la ~ ridicată de Matei Basarab, închinată m-rii Dochiar, sate, vii, privilegii, egumen: 7, 374, 412.

*Smedești, sat <lg. mnc. Buzău> 282.

Smrdeștețu, sat <Viașu, j. Mehedinți> 113.

<Snagov> (Znagov), m-re <j. Ilfov>, călugării dăruiesc vad de moară de la Cornul lui Iancu cpt. pentru că le-a dat bani să-și răscumpere „arginturile” risipite de egumeni 199.

Soceni, sat, livade vindută de Cînda și frații săi 343.

Soare din Brătienii de Jos, vinde rumân cu ocină la Mușetești 163.

Soare, fratele lui Negoită, rumâni din Podbelești 337.

Soare, logofăt, scrie acte domnești: 85, 150, 247; 355, 408; scrie zăpis: 91, 335; probabil același: ~ grămătic, martor 200.

Socol, chucer din Cornățeni, (din Răzvad 2), vinde în Băjești 73, 261; în adunarea de stări 406; jurător 20, 25; martor: 2, 88, 331, 397; probabil același, martor jurător 227, 171.

Socol, în pricină pentru părți în Grădiște și Viriți 272.

Socci, rumâni: din Mușetești 163; ~ din Vulpeni, frate cu Ilie, judecit 426.

Socofeni, sat <j. Dolj; azi j. Gorj> vătaf 38, 101.

Sofia Constantinova de Hahn din Paris, baroneasă, născută Lipănescu (mențiune tîrzie) 336.

Sofiica, soția lui Radul al doilea postelnic, familie, schimbă parte în Blejoi pentru parte în Pătirlage 168, 337.

Solfan, din Budești, martor 137.

Solomon v. Șolomon.

Somonești v. Șomănești, sat.

Sora, fiica lui Radul Duță, vinde în Mătiești 222.

Sora, jupineasa lui Udrea, vinde loc lui Pîrvul log. 238.

Sora, mama Vișei din Cîrstinești, vinde locuri 428.

Sora, sora Radei, familie, partea ei cu vad de moară în Șarlău (menț.) 59.

Sorcă, țigan boieresc 268.

Sorescul v. Dragomir Sorescul.

Sorica, munte <j. Prahova; azi j. Brașov>, dijmă luată de m-rea Mislea de la stînila de pe ~ 325.

Spanea, funie cu rumâni la Muereasca <j. Vilcea> 283, 286.

Spilea (Spile, Spele) din Pitești, cumpără delnițe în Izvorani 102, 268.

Spineni (Spinini), sat <j. Dolj> 34, 194, 215, 216, 268, 281, 316, 317.

Spinete, top <probabil la Păușești j. Vilcea>, fălci de loc vindute de Maria lui Sima al doilea log. 37.

Spini, sat <j. Argeș, azi j. Vilcea> 46.

*Spinșorul de Sus j. Mehedinți, sat <azi în or. Filiași>, jumătate de sat vindut de Matei Basarab, în vremea cînd era mare agă, lui Dumitru Filișanul 34.

Spiridon, tatăl lui Stan din Roteni (menț.) 405.

Sprintenul v. Dragomir Sprintenul.

Spulber v. Radul Spulber.

Stafie, Stahie:

Stafie (Stahie) din Pitești, tatăl lui Iorga, familie; martor 319.

Stahie, martor pentru Oltenei 368.

Staico, diacon din Tirgoviște, martor 63; v. și ~, popă.

Staico din Bucov v. Staico post

Staico din Cătun, tatăl Stanei (menț.) 282; ~ din Golești vinde moșie cu rumâni 15; ~ din Ohaba, stăpîn de boi (menț.) 227.

Staico logofăt, martor 420.

Staico paharnic din Puturoasa, martor 92, 243, 278.

- Staicu paharnic din Ruda, ~ soful Radei v. Staico Rudeanul.
- Staico popă, martor 229; v. și ~ diacon.
- Staico, postelnici: din Bucov, tatăl jupaniței Maria 105; stăpin în Podbelești, ctitor la m-rea Mărgineni (menț.) 337; ~ din Bușani, martor 192; fiul lui Staico pah. din Ruda, familie, vinde parte în Bogdănești 335.
- Staico, rumân din Pleașov, frate cu Radul, mutat în Laiov revine în satul lui 302.
- Staicu slujitor, dator A.
- Sfaico, tatăl lui Oprea din Cornățel (menț.) 225.
- Staico vornic din Crețești, din Popești, martor 163, 299.
- Staicul Pirllescul, fiul lui Stoica al Malei, vinde în Piscu A.
- Staico Rudeanul (Staico), soful jupaniței Rada, familie 128, 167, 335; vinde satele de zestre ale jupaniței sale dindu-i schimb Fometești, Runcul, Toxobeni 65, 94, 128, 153, 167, 245; stăpin în Bogdănești (menț.) 335.
- Stamatie, fost mare agă, stăpin în Crasna și Jupinești 399; martor 34.
- Stamatie, jupin din Pitești, cumpără în Slățioare 3, 386; probabil același: Stamatie, prăvălia lui în București, 50.
- Stan, căpitan, vinde parte în Liudești 130; v. și Stan clucer.
- Stan cel mic vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Stan clucer, vătaf din Bals, frate cu Vintilă 195; martor: vătaf 80, 81, 195, clucer 92, 243, 278; eroare: căpitan: 243; probabil același: Stan, clucer în marea adunare a țării 406.
- Stan cojocar, martor pentru Cindești 179.
- Stan diacon, martor semnează pentru Muereasca 283.
- Stan din: Baia de Fier, martor 396, ~ ~ Boldești, martor D; ~ Borlești, Dobrogoste, martor 294, 343, ~ Buești, frate cu Dragomir, martor 130; ~ (Stanov) din Cacleți, (fiul) lui Udriște, familie, vinde moșie și vad de moară 336; ~ Ciulnița, martor 73; 261; ~ ~ (Stanul) din Cirlomănești, jurător 330, martor 179; ~ Cirstienești, cu parte 410; ~ Cocani, martor 130; ~ Curtișoara, martor 191; ~ Dobrogoste v. Stan din Borlești; ~ din Găleşești v. Stan, megiași; ~ Grăție, martor 333; ~ Mogoșești, vinde parte în Grădiștea 359; ~ Motomeanul, fratele pircălabului, martor 149; ~ Ogrăzeni, cumpără parte în Goruneni 350; ~ Pătirlage, nepotul lui Cornea din Cindești, întărit în Cindești, după pricină 182, 235; ~ ~ Pisculești v. Stan, fiul lui Stan vătaf; ~ Popești, ginerele lui Radul Cotorogea, în pricină pentru via la Cîinești, 196, vinde prate în Bercești 64; ~ Roteni, fiul lui Spiridon, boier hotarnic 305; ~ ~ Tătărai, frate cu Drume; martor
- 172; frate cu Dumitru, familie, vinde țigancă 244.
- Stan, fiul: lui Iadă, familie, vinde în Star Chiojd din moșul Mișinarescul 351; ~, lui Lupul, martor 73, 261; ~ lui Mircea din Călinești, vinde vie 189; ~ lui Oprea cel bătrîn, vinde delnițe cu rumâni la Murgești 355; ~ lui Oprea-log. din Argeș, familie 267; în pricină pentru partea Hogească la Mușetești 226, 246, 267; ~ lui Radul, vinde parte în Curota 364 ~ lui Stan vătaful din Pisculești, cu parte 256, martor 172, 256, 321, 390, semnează 321, 390; ~ lui Stănilav, martor 220, ~ lui Șerbu, vinde ogor la Bătiești 315; ~ lui Vlad, martor 330.
- San, fratele: lui Cinda din Soceni, vinde livadă 343; ~ lui Stoica, familie, vinde vie și ocină la Lipia 387.
- Stan grămătic, spudei 261, 319; scrie acte domnești: 261, 288, 305, 319; scrie zapis: 220, 290.
- Stan grămătic, vinde ogor în Bătiești 315.
- Stan, iuzbașe: din Dărmănești, din Tîrșor, martor 127, 176, 248, 392; ~ din Mătăsești, martor 172, 321, 390, semnează 172, 321.
- Stan județ (sudeț) din Cimpulung, întărit cu privilegiu 250; în pricină pentru mori 205; martor 135.
- Stan, logofeți: din Crețulești 130, 163; din Săvești, hotarnic 87; ~ din Serești, soful jup. Maria, familie, cumpără jumătate de sat la Curotești de Sus (menț.) 299; ~ scrie zapis pentru vânzare la Cozleci 375; ~, soful Stancăi, stăpin în Boldești, Răsturnați, Drăgoești ș.a. 158; ~, soful Vișei, dăruiește m-rii Mărgineni parte în Căprioarul (menț.) 123.
- Stan, martori: 111; ~ pentru Bircești 195.
- Stan, megiași din: Dătcoi, vinde parte și vad de moară 28, 33; probabil același, în pricină pentru vad de moară la Dătcoi 303; ~ Gălășești, vinde cu tot satul parte și vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364; ~ Vernești, fiul lui Coman, vinde în partea Cirlomănească 98.
- Stan, nepotul: lui Drăghici log., vinde moșie la Belciugatul 388; ~ lui Stancul din Păltineni, moștenește în Pîrscov B.
- Stan, popi din: Alexeni, aldămașar 271; ~ Belcești, familie, lasă parte nepotului său, popa Opriș, semnează 380; ~ Cerneți, familie (menț.) 391; ~ Clocotici, frate cu Stoica, martor 232; ~ Costești, martor 188; ~ Mircești, scrie zapis 26; ~ Păcălești, cumpără parte lângă Rătești F; ~ Săseni, martor 4; ~ Titești, cumpără siliște și locuri în cîmp 232; ~ Zorești, martor 344.
- Stan portar al doilea, trimes de domn „să tragă” moșia Grădiștenilor 318.
- Stan rachier din Șărbănești, jurător 407.

- Stan**, rumâni din: Bircești, familie, se judecește 195; ~ Brănești, fiul lui Răduful, fușe din sat 306; ~ Ceuri, nepotul lui Lațco 252; ~ Curoteștii de Sus, frate cu Moga 299; ~ Fometești 245; ~ Jigoreni, fiul lui Costea, fiul lui Gotea, fiul lui Stoica 56; ~ Lazul 35; ~ (Stanu, Stepan) din Muereasca 283, 286; ~ Pădureți 169; ~ Pătirlage 337; ~ ~ Podbelești, fiul lui Trișcă 337; ~ Răsiți 34; ~ Schei 282; ~ Vaidei 68.
Stan spudei v. Stan grămătic.
Stan sudeț v. Stan, județ.
Stan, săpunar din București, martor 166.
Stan, scaun, vinde vie în dealul Năienilor 374.
Stan, sulger din Mihăești, jurător 270.
Stan, șelar din București, martor 298.
Stan, (Stanu), tatăl: lui Costea, familie (menț.) 56; ~ lui Dumitru din Iaroslăvești (menț.) 411; ~ lui Mircan, martor pentru Șoimari (menț.) 220; ~ lui Oprea (menț.) 334.
Stan, țigani 197, 222, 278, 408.
Stan vătaf din Balși v. **Stan**, clucer.
Stan vătaf din Brănești, partea lui împărțită între Miloș și Berivoe 101.
Stan vătaf din Gaia, hotarnic 341, martor 426.
Stan (Stanciul) vătaf din Pisculești, tatăl lui Stan 256, 321, 390; martor 172.
Stan al Aniței din Cîrlomănești, jurător, 332; probabil același **Stan** al Iuianii din Cîrlomănești, jurător 182, 235.
Stan al Duicăl (Stan), martor pentru Vracniță 69.
Stan al Dumei vinde parte în Bercești 64.
Stan al lui Bălan, rumân din Lazul 35.
Stan al lui Dragomir, din Cîrlige, vinde partea unor săteni pentru achitarea mierei împărătești 334.
Stan (al) lu Dumitru, aldămașar pentru Dealul Săsenilor 292.
Stan al lui Ilie din Alexeni, martor 271.
Stan al Manulul, martor pentru Muereasca 283.
Stan al popii din Golești, martor 334.
Stan Ariciul, rumân din Studenița 41.
Stan Bahamef (Stan) din Cindești, martor 93.
Stan Băcan din Stănulești, vinde parte de roată de moară 26.
Stan Băjănescul, unchiaș, martor 366.
Stan Bălin din Chintești, jurător 132, 150.
Stan Bonciul, martor pentru Cindești 120.
Stan Brădișeanul din Pătirlage, martor 190.
Stan Cernătescul, martor pentru Oltenei 368.
Stan Clojdenul, martor la Glodeni 117.
Stan Cioroiu, moșul Staneș (menț.) F.
Stan Coca, rumân din Lazul 35.
Stan Dedescul din Costești, martor 112.
Stan Focan din Cimpulung, în pricină pentru vad de moară 205.
Stan Găvicioiul din Bogdănești, rumân 335.
Stan Gealoiul din Jideni, vinde vie în dealul Călineștilor 189.
Stan Holu din Dușești, martor 230.
Stan Ivul, martor pentru Cindești 120.
Stan Izmă din Izvorani, martor 319.
Stan Mitre, unchiaș, martor 366.
Stan Mocanul din: Băjești, jurător 31; ~ Pitești, martor 135.
Stan Mocea, martor 179.
Stan Moclogan din Cîrlomănești, jurător 332.
Stan Moldovean, boier hotarnic pentru Blejoi 168.
Stan Nebunulea, călăraș, martor la Belciugatul 388.
Stan Negurescul, martor 366.
Stan Obrocea, martor pentru Ciulnița 261.
Stan Pițig din Bucu, vinde ocină 172; martor 321.
Stan Prăjmur (~ Prejur), boier hotarnic la Blejoi 168.
Stan Potcavel, martor 293.
Stan Pungulescul, rumân din Muereasca 283, 286.
Stan Robul din Cîrstănești, martor 416.
Stan Șoșoiul (~ Sușoiul), din Girbovi, vinde vie 113.
Stan Trușcă din Izvorani, martor 319.
Stan Țapul, vinde vie în Săseni 336; aldămașar 292.
Stan Ungureanul, rumân din Murgești 355.
Stan Urloiu vinde vie în dealul Viespeștilor 173.
Stan Velter (~ Venter), rumân din Muereasca 283, 286.
Stanul Viști (Stan) din Căpăținești, megiaș jurător 330.
Stana v. Gheorghe al Stanei.
Stana (din Brincoveni) v. **Stana** Gorgănoae.
Stana, fiica: lui Bădilă, soția lui Dromea, vinde la Dușești 230; ~ lui Gorin cel bătrîn, vinde parte în Șoimari 220; ~ lui Ion din Brezoi, dă parte m-rii Cozia 77; ~ lui Ivan sulger, familie, partea ei în Băleni 161, 382; ~ lui Oprea log. din Argeș, familie, în pricină pentru partea Hogească la Mușetești 226, 267; ~ lui Stoica, din Cătun, vinde parte în ocina Soslănească 282; ~ lui Stanciul Băiașul, familie, vinde parte în Baia 396.
Stana, jupanițe: din Curătești, mama jupaniței Maria (menț.) 299; ~ lui Dragomir din Șuici 232; ~ lui Drăgușin banul, partea ei la Berciugov (menț.) 192.
Stana, mama lui Ionașco și a lui Șerban, vinde parte lângă Rătești F.
Stana, mătușa lui Datco Robul (menț.) 49.
Stana, soția: lui Anghelache portarul, dăruiește m-rilor Iver și Sf. Troiță ocină cu rumâni la Glina 287; ~ lui Dobela, întărită în Pajiște 271; ~ lui Dumitru stegarul 50; ~ lui Ion, familie, vinde parte în Drăgănești 371.
Stana, țiganci: 9, 244, 282, 364.
Stana Ducue, impresoară ocină în Dărmănești 384.
Stana Gorgănoae, spătăreasa (din Brincoveni, jupineasa lui Gorgan spătar), nepoată de vară a lui Matei Basarab, familie 16, 40; stăpină în Golești 16;

- moștenește toată averea unchiului ei 40; stăpînă de țigani 282.
- Stanahul v. Stan Holu.
- Stanca agoae, jupanița lui Neagu aga, familie, schimbă satul ei de zestre Șcheii de la Potoc cu satul Hulubești 282.
- Stanca, cneaghină, (doamna lui Mihai Viteazul), face zapis de danie m-rii Cozia pentru satul Studenița 41.
- Stanca din Dărmănești, vară cu Dediu Bucureșteanul, dă partea ei lui Drăghici din Holești, pentru că a cheltuit să o scoată din împresurare 384.
- Stanca, fiica: popii Stanciul, soția lui Radu Cotorogea, moștenește ocine și vii la Cînești 196; ~ lui Pîrvul, familie, vinde parte în Ibănești 156.
- Stanca, jitelniță, fiica lui Pîrvul log. Rudeanul, soția lui Condilo f. mare post, stăpînă în Cocorăști și Stoenești 54; fostă soție a lui Preda spătar, stăpînă în Albești, Domirești și Dobroți 180.
- Stanca, jupînese: fiica lui Isar ban, soția lui Fiera log. din Orăști, familie, stăpînă în Băleni 2; ~, sora lui Oancea și Negre, urmașă a jupînesei Vișa, stăpînă în Mihăești 201; ~, soția lui Iane log. din Birsești, vinde în Morunglav, Iași și Tomești 409, 417; ~, soția lui Mitrea, familie, în pricină pentru Grădiștea, Viriți și Stoenești 185; ~, soția lui Stan log., familie, stăpînă în Boldești, Răsturnați, Drăgoești ș.a. 158.
- Stanca, sora Vilaei, familie, martoră pentru Ulița, lângă Rm. Vilcea 23.
- Stanca, soția lui Turturea, moștenește în Sifleni și alte averi după moartea soțului ei 134, 136.
- Stanca (Stainca), țigănci 322, 364.
- Stanca vorniceasa, soția lui Vintilă vornic, stăpînă de țigani 282.
- Stanca Avrăpoe, cu parte în Blejoi de Sus 168.
- Stanciul aprod, martor la vînzare în București 91.
- Stanciul ban din Vlădueni, martor 278.
- Stanciul ban, tatăl lui Oprea, familie (menț.) 37.
- Stanciul călăraș, martor pentru Frăsinet 249.
- Stanciul clucer mare, fost, în pricină pentru parte la Mihăești (menț.) 201.
- Stanciul comiși: martor pentru București 298; ~ martor pentru Mușceleni 397; ~ al doilea, martor 158.
- Stanciul din: Baia de Fier, martor 396; ~ Boișoară, martor 232; ~ Broscari, desvinovățit dintr-o pricină pentru bani 345; ~ Bojorani, martor 213; ~ Cîrlige, vinde partea unor săteni pentru mierea împărătească 334; ~ Cocoli, fiul lui Călin, martor 46, 232; ~ din Crasna v. Stanciul Crasnariul; ~ Criva de Sus, martor 92, 278; probabil același: ~ pascarul, martor 243; ~ Curte, martor 191; ~ Drivești, vinde țigani 354; ~ Găleșești; megiaș, vinde cu tot
- satul parte cu vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364; ~ Izbi-ceni, tatăl lui Cîrste log. (menț.) 68; ~ Lăcureni, martor F; ~ Mihoveni, martor 97; ~ Nămăești, martor 251; ~ Negovani, martor 349; ~ Pitești, martor 135; ~ Plășcoi, jurător 332; ~ Rumănești 149; ~ Săvești, martor 300; ~ Stroești, martor 294; ~ Turcinești, în pricină cu m-rea Tismana 45; ~ Vernești, cumpără roată de moară în vadul dinspre Mătești, în partea Drăgoșească 344, martor 332; probabil același: ~, martor pentru Vernești 98.
- Stanciul, fiul: lui Badea log. din Argeș, familie, vinde satul Brădărești lui Vucina mare pah. 364; ~ lui Badiul, martor pentru Pupezeni și Pisculești 256; ~ lui Bărbăteiu, vinde în Mătiești 222; ~ lui Bogdan v. Stanciul Bogdan; ~ lui Bran, vinde moșie în Nămăești și eliberează un rumân 251; ~ lui Coman din Scăiani, vinde vad de moară și loc 351; ~ lui Dragotă, familie, vinde moșie în Crasna 398, 399; ~, fiul Icomicioai din Zătreni, martor 57; ~ lui Ilie din Alexeni, martor 271; ~ lui Micul din Dădulești, vinde parte în Mătiești 222; ~ fiul Negritei, familie, vinde jumătate de roată de moară la Buzău 26; ~ lui Pîrvul, frate cu Dumbrava ș.a. vinde parte în Ibănești 156; ~ lui Sarchiz din Bujorani vinde parte în Iaroslăvești 411; ~ lui Toader din Strîmbeni vinde ocină 146; ~ popii Ghinu din Bujorani, familie, vinde parte din Ulița cu yad de moară 218.
- Stanciul, fratele lui Dumitru 283.
- Stanciul gramatic, scrie zapis 72.
- Stanciul județ în Argeș, martor 246, 267, 401, 413.
- Stanciul logofeți: din București, se plînge domnului de împresurarea ocinei orașului 377; scrie zapis 141; martor, semnează 141; probabil același: ~ din Fundeni, martor 34; ~ din Cilcești, martor 241, 273; ~ din Ocna Mare, martor 411; ~, martor pentru Păușești, semnează 378.
- Stanciul, martori pentru: Ciulința 261; ~ Cîrnitura 239; ~ Oprea din Cornățel 225; ~ Stănulești 26.
- Stanciul, moșneni din: Devesel, vinde parte 302; ~ Jupînești, întărit, împreună cu ceilalți săteni cu satul Jupînești, după pricină 208.
- Stanciul, nepotul; lui Dragomir din Bumbuești, martor 232; ~ lui Stanciul, martor 57.
- Stanciul, popă: la biserica Domnească din București, martor 228, 231; ~ din Bărbuleț, tatăl popii Șerban ș.a. 240; ~ din Bogătești, înfrățit la Izvorani pe o delniță și țigani cu Vasilie spătar 135, 301, martor 251, 279; ~ din Brănești, scrie zapis 141; ~ din Cînești,

- lasă parte ficei și ginerelui său 196; ~ din Iaroslävești, martor 411; ~ din Țirgoviște (menț.) 356; ~ din Titești, martor 232; ~ martor pentru Grădiștea de Jos 145; ~ martor pentru Șoimari, semnează 220.
- Stanciu păscar v. Stanciul din Criva de Sus.
- Stanciul pircălab din Zătreni, martor 36, 407.
- Stanciul postelnici: din Piriiani, nepotul lui Danciu Zamona, familie, stăpin în Polovragii de la Olteț 10, martor 113; ~ din Zătreni, martor 113, 426, semnează 113; ~, martor pentru Crasna 415.
- Stanciul, rumâni: din Aninoasa 97; ~ din Bogdănești, 335; ~; din Brănești, fuge din sat 306; ~ din Groșani 78; ~ din Lazul 35; ~ din Muereasca 283, 286; ~ din Mușetești 163; ~ din Nucșoara, fiul lui Bădilă 418; din Pădureți 169; ~ din Răsiپیți 34; ~ din Șchei 282, ~ din Vaidei 68; ~ din Vărăști, fiul lui Radul 175; ~, frate cu Badea 180.
- Stanciul scie act domnesc 159.
- Stanciul, soțul jupinsei Dochia, familie, vinde în Lăzărești 273; ~ soțul Preei, vinde locuri în Poienărei 74.
- Stanciul (Stănciulu), stegar din Studenița, martor 249.
- Stanciul șoimarul din Țirgoviște, vinde în dealul Țirgoviștei 327, 328.
- Stanciul țigani: mănăstiresc 198; ~, boieresc 408;
- Stanciul vătăfi: din Bășinești, martor 393; ~ din Pisculești v. Stan, vătăf din Pisculești; ~ Preotești, slugă domnească, întărit în Fiani 314; ~ vinde un laz din Vracnița 69.
- Stanciul, via lui în dealul Scăienilor 351.
- Stanciul vind: loc de moară în Rîmnicul Vilcea (menț.) 403; ~ vie cu ocină în dealul Drăgoteasca 282, ~ vie în dealul Năenilor 374.
- Stanciul, vornici: din Sălătruc, martor 163, 169; ~ al doilea din Orașul de Floci, martor, semnează 172.
- Stanciul al Girganei din Curpen vinde loc 271.
- Stanciul al lui Arcoe vinde jumătate din Murgești m-rii Strîmbul 355; v. și Stanciul Crăsnariul.
- Stanciul al lui Busulă, rumân din Murgești 355.
- Stanciul al lui Hogea din Alexeni, martor 27 I.
- Stanciul al lui Tatoe din Mircești, vinde vie cu ocină 282.
- Stanciul Băiașul, tatăl Stanei și al Caplei (menț.) 396.
- Stanciul Bogdan, fiul lui Bogdan din Zătreni, martor 57.
- Stanciul Boroancă, rumân din Murgești 355.
- Stanciul Budel, delnița lui (în Corbușori) 162.
- Stanciul Cepariul, logofăt, tatăl lui Dumitrașco post. (menț.) 282.
- Stanciul Crăsnariu (Stanciul), fiul lui Radul Arcoe din Crasna, familie, ține cărțile
- bătrîne ale Crasnei 398, 399, 414; frate de ocină la Jupinești cu Dumitru Filieșanu mare pitar 399.
- Stanciul Dimii din Bășinești, martor 393.
- Stanciulu Falafanta, martor pentru București 50.
- Stanciul Fulga, rumân din Lazul 35.
- Stanciul Fundeanul, călugăr, frate cu Vișină, vinde în Săcuieni 244.
- Stanciul Gelalăul, tatăl Nedelii, vinde vie 142.
- Stanciul Hadir, martor pentru Băjești și Ciulinia 73, 261.
- Stanciul Largului din Urlați, boier hotarnic, 147, 148.
- Stanciul Lerei, martor pentru Cindești 120.
- Stanciul Lungaș, fiul lui Corlat cel bătrîn din Vlădulești, familie (menț.) 308.
- Stanciul Mciutescul (Stanciul), armaș, unchiul lui Oprea mare agă, familie, cumpără ocină și vie la Vernești (menț.) 291.
- Stanciul Ocneanul, martor pentru Lăzărești 273.
- Stanciul Portărescul, fiul lui Vladul portar, familie, vinde vad de moară în Rîmnic 213.
- Stanciul Preutesii din Geblești, jurător 46.
- Stanciul Răsipă, martor pentru Muereasca 283.
- Stanciul Robul din Pîrscov, megiaș jurător 182, 235.
- Stanciul Roșcescul, cumpără falce de pădure sub Piscure 112.
- Stanciul Ruzieriu, fratele lui Ilie negustor, dă bani cu împrumut 200.
- Stanciul Știrbel (Stanciul), megiaș din Tărtășești, jurător pentru Șarlău 59.
- Stanciul Zglia din Curte, tatăl lui Manea (menț.) 191.
- Stancovici v. Vasilie Stancovici.
- Stancul, Stancov:
- Stancul, cneaz rumânit din Jigoreni, familie 56.
- Stancov din Mircești, tatăl Vișei (menț.) 336.
- Stancul din Păltineni, familie, lasă parte în Pîrscov nepotului său Stan B.
- Stancul din Tomșani, martor 86.
- Stancul, tatăl lui Radul, familie (menț.) 56.
- Stancul, țigan boieresc 158.
- Stanomir, Stanumir v. Stănimir.
- Starchiojd j. Sac, sat (azi j. Prahova), părți din moșul Mișinărescul, moșul Lupescu întărite lui Balea log. și Drăgoi, în urma unei judecăți 312, 351; v. și Chiojd, sat.
- Stavăr, rumân din Studenița, fost din „bătrîinii moși“ 41.
- *Stănculești, sat (lg. Bălțești, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 300.
- Stăjarea, top. la Grădiștea de Jos (j. Vlașca, azi j. Ilfov) 145.
- Stăncești j. Prahova (azi în c. suburbană Țirgșoru Vechi) 147, 275; Neca Izrum

- vinde ocină jupanului Costandin 367; popi 124, 193, 404.
- Stăncia**, rumân din Muereasca 286.
- Stănciulea** din Curpen, fiul lui Grozea, familie, aldămășar 271.
- Stănești**, (Uspenia) m-re <j. Vilcea>, monah 132, 150.
- Stănești**, sat <c. Lungești, j. Vilcea> 132, 133, 150.
- ***Stănești**, sat <probabil Izbășești c. Milcoiu j. Argeș, azi j. Vilcea> 378, 403; probabil același: ~ 76.
- Stăniia** din Stoenesti, jurător 423.
- Stăniia**, (doi) rumâni din Muereasca 283, 286.
- Stăniia** al Bidivului (~ al lui Bidiviul) rumân in Muereasca 283, 286.
- Stănila**, in descriere de hotar la Vlădulești 308.
- Stănilă** din: Berevoești, martor, semnează 97; ~ Căpreni, martor 101; ~ Chiojd, martor 351; ~ Mogoșești, vinde parte in Grădiște menț. 359; ~ Muereasca, martor 407; ~ Păușești, martor 125, 407 v. și ~ Orzea; ~ Rușești, vinde loc 271.
- Stănilă**, fiul lui Bican din Grevi, familie, schimbă loc de pivniță pentru loc in Murmița 271.
- Stănilă** logofeți, martor: din Bănești 29; ~ din Branet 278.
- Stănilă**, martor pentru Mlaca și Spinete 37.
- Stănilă**, rumân din Fometești 245.
- Stănilă** al lui Mogoș din Alexeni, martor 271.
- Stănilă** Orzea (~ al Orzei) din Păușești, jurător, martor 378, 407.
- Stănimir**, Stanomir, Stanumir.
- Stănimir** din Ciulinița, martor 73, 261; ~ din Cojești, boier hotarnic 405.
- **Stanomir**, fiul lui Toader din Strimbeni, familie, vinde ocină 146.
- Stănimir** logofăt din Dobrești, tatăl lui Radul, întărit cu un rumân 265; probabil același: ~ logofăt din Comăniți, martor 169.
- **Stanumir** vinde loc in Lazul Bucur 36.
- ***Stănimirul** de Jos ce să cheamă Căcănău, sat <Călăreți j. Ilfov>, moșie vindută de Datco Robul lui Mitrea al doilea stolnic 49; probabil același: Cacaieiu, sat 261.
- Stănislav**, ceauș din Tirgoviște, martor 309.
- Stănislav** circiumar din Pitești, martor 3.
- Stănislav** din: Băbrin, megiaș jurător 52; ~ Ocna Mare, tatăl lui Nica, martor 411, ~ Șipot, martor 101; ~ Țița, martor 69.
- Stănislav** logofăt scie zăpis pentru Vaidei 68.
- Stănislav** rumâni: din Brănești, fiul lui Răduțul, fuge din sat 306; ~ din Grosșani 78.
- Stănislav**, tatăl lui Stan, martor pentru Șoimari (menț.) 220.
- ***Stănislăvești**, sat <lg. Cîrtojani, j. Vlașca; azi or. Videle> 304.
- Stănuță** din Păușești, martor pentru Pădureț 414.
- ***Stănulești**, sat <lg. Găvănești, j. Buzău> 330; Panaite cumpără ocină la ~ 26.
- Stăclenul**, baltă la Vărăști, Gurguiați ș.a. <j. Ilfov; azi j. Ialomița>, scutire de vamă acordată m-rii Viforita 66.
- Stefan** log. 171 v. Ștefan.
- Stejari**, sat <probabil Stejaru, j. Gorj; azi Fintinele> 408.
- Stelea** v. Gorganul Stelei.
- Stelea** biserică, mănăstire v. București, mnc. și Tirgoviște, oraș.
- Stelea** rumân din Lazu 35.
- Stelea** <spătar>, ctitor 121.
- ***Stenca**, sat <prob. lg. or. Fetești> cu baltă, pește; ocină cu rumâni a lui Iacovu log. zălogită la Sima log. 143.
- Stepan** v. și Ștefan.
- Stepan** din Cacaletți, martor pentru Belcești, semnează 380; ~ din Genuneni, jurător 407.
- Stepan** logofăt din Țigănești, martor 89; semnează 9.
- Stepan** rumâni: in Lazu 35; ~ in Muereasca v. Stan, rumâni.
- Stepca** (Stepcea) din Păușești, jurător, martor 125, 407.
- Sticleanul** v. Stăclenul.
- ***Stilpeni**, sat <azi in mnc. București> 244.
- Stilpeni**, sat <prob. j. Argeș> 97.
- Stilpul** lui Vișan, top la Șarlău 59.
- Stingă**, martor pentru Bucu 172.
- Stingăcea**, sat <Stingăceaia, j. Mehedinți> 113, 360.
- Stoen** v. Stoian.
- Stoenesti**, **Stoinesfi**, **Stoinesfi**:
- Stoenesti**, (Stoinesfi), sat <j. Argeș; azi j. Vilcea, c. Berislăvești> 226, 246, 267; probabil același: 77, 79.
- Stoenesti**, sat <prob. Stoenoaia, j. Ilfov; azi Petrochioaia> 423.
- **Stoinesfi**, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 251.
- **Stoinesfi** (Stoienesti) j. Prahova, sat 141; parte întărită lui Condilă fost mare post 54.
- **Stoinesfi**, sat <j. Romanți; azi j. Olt> partea lui Stroe și Dumitru, stolnici din Grădiștea dobindită de la fratele lor Pătrașco după pricină 185.
- Stoenesti**, sat <c. ~, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 304.
- Stoia** v. Lacul Stoii.
- Stoia** din Roșiani, fratele lui Samedriu, rumân in Podbelești 337.
- Stoia**, tatăl lui Dumitru (menț.) 56.
- Stoian**, **Stoen**:
- Stoian** din: Chiojd, martor 351; ~ Gioroc, martor 30; ~ Izvorani, martor 135; ~ Pietrari, martor 125; ~ Vasilați, hotarnic 207, 267; ~ Vlădila, martor 38.
- Stoian**, fiul: lui Gherman din Stăiculești, vinde vie 300; ~ lui Ivan din Stăiculești, martor 300; ~ lui Once din Corbiu de Piatră, martor 416; ~ lui Neagu din Vărăști, megiaș, se vinde rumân 175; ~ lui Praveț din Titu, martor 86.

Stoian, fratele lui Iarciul, partea lui în Mihăești (menț.) 67.

— Stoian logofăt scrie zăpis în Corbiu de Piatră 416.

Stoian, rumâni: (doi) în Aninoasa, familie 97; ~ (doi) în Gropșani, familie 78; ~ în Lichirești, stabilit în Crăceni după legătura lui Mihai 227.

Stoian, tatăl lui Neag, familie (menț.) 56.

Stoian Ghica, rumân în Lazul 35.

Stoian Ghindar din Băbeni, jurător pentru Cindești 182, 235.

Stoian Imbrostă din Hânzești, martor 300.

Stoiana jupinească lui Dragomir spăt. din Grădiște, familie 272.

Stoiana, mama lui Voinea și a lui Radul vinde parte de moară la Topliceni 189.

Stoiana soția lui Badaea post. din Tîrgoviște, vinde rumân 337.

Stoianescul v. Radol Stoianescul.

Stoica, Stoicul, Stuca:

Stoica 248 v. Stoica din Lazuri.

Stoica călăraș, martor pentru Frâsinet 249.

Stoica, diacon, scrie act 324.

Stoica din: Bălțați, cumpără vie la Călinești 189, martor 275; ~ Beleți, partea lui cu vie 165; ~ Cocorăști, martor 409; ~ Costești, martor 125; ~ Drăgănești, martor 85; ~ Găleşești, vinde cu tot satul ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubini 294, 364; ~ Groși, martor 294; ~ Lazuri, fiul lui Pirvu, familie, stăpîn în Dedulești 193, 248, 309; ~ Păltineni, martor B; ~ Sfințești, martor 92, 243, 278; ~ Șomonești v. Stoica post. din Somonești; ~ Știubei, în pricină pentru bani 345; ~ Vărăști, fiul lui Dragomir, megiaș, se vinde rumân 175.

Stoica fiul: lui Damian iuzbașa, încearcă să rumânească în Vilceni 42; ~ lui Drăghici v. Stoica post. din Șomănești.

Stoica fratele: lui Barbul, vinde parte în Căcaleții din Vale 336; ~ lui Stan, familie, vinde vie și ocină în Lipia 387; ~ lui popa Stan din Clocotici 232.

Stoica, ginerele lui Moș din Dedulești, martor 330.

Stoica logofăt din: Bătiești cumpără ogoare, livezi, vie 219, 315; martor, semnează 188; ~ Titu, boier hotarnic 87.

394 Brătiani, martor, semnează

Stoica log., fiul lui Șerban, Stoica log. scrie v. Stoica Șerbanovici log.

Stoica, martor: la vânzare de loc în București 395; ~ pentru dealul Săseni 4; ~ pentru Muereasca 283.

Stoica, megiaș: din Bogați, tocmelnic 165 ~ din Fintnele vinde parte de vad de moară 237; ~, familie, rumânit în Vaidei 68.

Stoica meșter din Frințești, jurător 407.

Stoica negustor din Buzău, cumpără vie și ocină în dealul Săsenilor 292.

Stoica, nepotul lui Larion, întărit cu vie și ocină în dealul Verneștilor 284.

Stoica paharnic din: Dragomirești <fiul lui Vilcul cîncer> vinde vie 144, martor 140, 142, semnează 142; ~ Răzvad, soțul jupăniței Neacșa (menț.) 155; ~ Roșia, martor 355; ~ Zărnești, vinde rumân 364, ispravnic de hotărnicie 139, jurător 226, 246, 267.

Stoica pîrcălab din Slănicul de Jos, chezaș pentru datoria unor rumâni C.

Stoica (Stuca) popi: din Bălțești, întărit cu vie la Susuici 300; ~ din București, martor 33; ~ din Comani, jurător 85; ~ din Nămăiești, eliberat din rumânie 251; ~, martor pentru m-rea Cozia 77; ~ martor pentru Dătcoi, semnează 28; ~ scrie zăpis 119; ~ soțul Despei care vinde în Seciul Banei (menț.) 36; ~, tatăl lui Negoită din Fintestești 259.

Stoica portar, vinde ocină în Mocești (menț.) 14.

Stoica postelnic din Șomănești, fiul lui Drăghici, nepotul lui Stoichiță fost mare vist. 252; în pricină pentru parte în Drăgoești 170 și pentru rumâni în Ceuri 252, 346; martor 322.

Stoica postelnic mare, fost <din Modruzești>, în pricină pentru Futeștii de pe Mostiștea (menț.) 215.

Stoica rumân: din Albești 180; ~ din Aninoasa, familie 97; ~ din Cepturoaia, familie 222; ~ din Ciocănești, familie 267; ~ din Cocorăști 54; ~ din Fomețești 245; ~ din Gropșani 78; ~ din Lazul 35; (trei) din Muereasca 283, 286; ~ din Mușestești, familie, în pricină 31; ~ din Năpîrteni 163; ~ din Pădureți, 169; ~ din Podbelești 337; ~ din Răsipiți 34; ~ din Sărdănești, familie 113; ~ din Slănicul de Jos, familie, se răscumpără C.; ~ vindut de fiii lui Iorga din Pătirlage 190.

Stoica spătar, fiul lui Dumitru vornic din Cepturile, familie, întărit în satul Dădești cu rumâni, după pricină 270.

Stoica spudei v. Stoica Șerbanovici.

Stoica, tată: al Dionisiei călugărița din Săseni (menț.) 383; ~ lui Stan rumân (menț.) 56; ~ al Stanei, familie 371.

Stoica, țigani 9, 21, 89, 244, 369.

Stoica, unchiul jupinesei Dobra (menț.) 279.

Stoica vistier din Golești, martor 334.

Stoica (Stoichiță) vistier mare fost <Roșianul>, soțul Evdochiei 408, familie, stăpîn în Șomănești 252, ctitor al m-rii Strîmbul (menț.) 355.

Stoica al Barbulof scrie zăpis de vânzare în București 155.

Stoica al lui Calofă, martor pentru Muereasca 283.

Stoica al Dobrului v. Stoica Dobrul.

Stoica al lui Balcul vinde delnițe în Curtea 191.

Stoica al lui Calin (~ lu Calen) rumân în Muereasca 283, 286.

Stoica al Malei, tatăl lui Staicul Pîrlescu, familie (menț.) A.

- Stoica al Murgăi din Fîntești, martor 259.**
Stoica Barbul din Cacaletți, vinde parte (menț.) 336.
Stoica Bold boier hotarnic la Blejoi 168.
Stoica Borancea, unchiul lui Rădan, partea lui în Liudești 130.
Stoica Boteanu din Mogoșani, boier hotarnic 87.
Stoica Buduruicul din Tătărani, jurător 332.
Stoica cel bărin, martor pentru Oprea din Cornățel 225.
Stoica cel băfrin din Păusești, martor 407.
Stoica Dobrul (~ al Dobrului), rumân în Muereasca 283, 276, 286.
Stoica Miluiful vinde vie în dealul Năenilor 374.
Stoica Momcilă din Lipia, frate cu Oprea martor 387.
Stoica Oglindescu, martor la Liperești 138.
Stoica Preicăi v. Radul Stolcâl Preicăi.
Stoica Popescul din Costești, boier hotarnic 87.
Stoica Răsipă, rumân din Muereasca 283, 286.
Stoica Robul, tatăl lui Petru megiaș din Detcoi (menț.) 28, 33, 221, 303.
Stoica Rogolea din Mircești, vinde vie 336.
Stoica Strimful martor pentru Baia de Fier 396.
Stoica Șerbanovici (Stoica, ~ Șărbanovici) spudei, logofăt, scrie acte domnești 1, 7, 19, 33, 39, 41, 44, 55, 64, 152, 173, 177, 185, 189, 196, 198, 205, 250, 253, 270, 302, 308, 336, 337, 352, 407; scrie zapise 28, 49, 109, 202, 294, 331; scrie cartea patriarhului 254; semnează 28.
Stoica Tăpșan, cumpără delnițe la Slănicul de Jos C.
Stoica Țuia, rumân în Muereasca 276, 283, 286.
Stoican (Stoicanul) martori: din Dedulești 330; ~ pentru Mătești 329; ~ pentru Șirina 124.
Stoican, țigan, alăturiu 337.
Stoican Letsoa al lui Marcu, martor 112.
***Stoicestii de pre Mostiște, sat (prob. lg. Chiroiu j. Ilfov), parte dăruită de Paraschiva Roaba lui Ghiorma clucer 110; probabil același: Stoiceni 405.**
Stoichina, fiul lui Iova din Gioroc 30.
Stoichița, fiica lui Paraschiva log. (menț.) 354.
Stoichiță vistier v. Stoica vistier mare, fost. Stoicul v. Stoica.
Stoina, Stoinea:
 — **Stoinea, moșnean din Deveselul, vinde parte 302.**
Stoina, rumân din Studenița 41.
 — **Stoinea vâtaf, văr cu Cherbeleț, în pricină pentru Ostra 84.**
Stoinesti v. Stoenești.
Stolojani, sat (în c. suburb. Bălești, Tg. Jiu) 408; probabil același: ~ sat 45.
Straora, piriu la Bătiești (j. Mușcel; azi j. Argeș) 219.
Stratonie din Măiroși, martor 166.
Străpodarulu, prăvălia m-rii Sf. Ioan din București, lingă ~ 50.
Strechea v. Dumitru Strechea.
Strehaia (Străhaia), sat (azi oraș) 280; poruncă sătenilor de a se stringe la un loc 255.
Strezea, fiul jupaniței Catrina din Romceni, familie, partea lui în Dreșești 88.
Strezești, sat (Strejești, j. Romanai; azi j. Olt) 132, 150.
Strimtul v. Stoica ~.
Strimbăteneasca, loc, vie cu casă s.a. vindute de Coman din Negovani 349.
Strimba, sat (j. Gorj, azi Nucetu, c. Negomir), județul din ~ 280.
Strimba, sat (j. Vlașca; azi Hulubești, j. Ilfov) părțile lui Neagul aga vindute, luate înapoi de Stanca agoae 287.
Strimba, top. la Strimbeni 146.
Strimbeni j. Prahova, sat (azi Ostrova), parte întărită lui Mogoș log. 146.
Strimbul (Sf. Nicolae), m-re (Găiseni j. Dimbovița; azi j. Ilfov), stăpină de moșii, rumâni și țigani, egumen 198, 290; mormint 198.
Strimbul, m-re (Girbovl de Sus, j. Gorj), stăpină de sat cu rumâni 355.
Strimtele, sat (Strimtu, j. Gorj) 280.
Stroe, Stroia:
Stroe aga (Bengescu), partea lui în Podbelești (menț.) 337.
Stroe clucer din Greci, fiul lui Radul vist. din Greci, în pricină pentru părți în Albești, Domirești și Dobroți 180; martor, semnează 80, 81.
Stroe din: Birca, jurător 265; ~ din Cislău, familie, vinde ocină în Berciugov 192; ~ Fiiani; martor 420; ~ Nucșoara (menț.) 418; ~ Pupezeni, martor 256; ~ Puturoasa, jurător 270; ~ Rihov, văr cu Radul, vinde ocină în Cozleci 375.
Stroe (diferiți), fii: al jupaniței Călina din Comani, în pricină 85; ~ al lui Neagoe, moșnean rumânit din Vaidei 68.
Stroe (doi) frați: al lui Drăghici Șchiopul ș.a., vinde vie și ocină în Măgureni 282; ~ al lui Pătrașco, vinde parte în Dărmănești 127, v. și ~ martor pentru Dărmănești.
Stroe logofăt v. și Stroe Fiera.
Stroe logofăt din Corbi, martor 80, 81; ~ din Stoenești v. Stroe Dolofan.
Stroe logofăt, dăruit de domn cu satul Putineiul ș.a. ca să-și pătească datoria 362.
Stroe, martori: pentru Băjești și Ciulinița 73, 261; ~ pentru Dărmănești 127, v. și Stroe, fratele lui Pătrașco; ~ pentru Drăghinești 333.
 — **Stroia paharnic v. Stroia Bratovici.**
Stroe postelnici: din Oteteliș, jurător 157. 260; ~, martor pentru Boldești 104.
Stroe, rumâni: 279; ~ din Lazul 35; ~ din Virleți, judecat în fața domnului 62.

Stroe stolnic mare, fost stolnic din Grădiște, din Viriți, frate cu Dumitru și Pătrașco, stăpîn în Grădiște, Viriți, Stoenesti 185, 272; jurat 270; martor 169.

— **Stroia Bratovici** (Stroia) paharnic scrie zapise 172, 321, 390; semnează 321.

Stroe Dolofan (Stroe) logofăt din Stoenesti, martor 77, 79.

Stroe Fiera (Stroe), logofăt din Leurdeni, stăpîn în Jigălia, Devesel, Secărești ș.a. 302; cumpără rumân în Ștefănești 109; în Dărmănești 141; martor; semnează 49, 58, 153, 161, 268: probabil același: Stroe (~ Florescu) logofăt martor 88, 197, 202, 245, 335, 398; în adunarea de stări, dă carte de dezvinovățire 406; în cartea mitrop. și a marilor boieri 128; logofăt de vistierie, martor 181, 214, 399.

Stroesti, sat <j. Argeș> 294.

Stroesti, sat <j. Ialomița; azi j. Ilfov>, ocină cumpărată de Borcea vornic 206.

Studenita (Studinița), j. Romanai, <azi j. Ȕlt> sat de cnezi 249; rumănit de Mihai Viteazul, miluit de mama sa monahia Teofana m-rii Cozia, întărire 41.

Stuică v. Stoica.

***Sufleni**, sat <lg. Țândărei j. Ialomița> 136; ocina lui Turturea, moștenire 134.

***Suharna**, sat <lg. Clătești, j. Ilfov> pricină între m-rea Mihai Vodă și urmașii lui Mitrea vornic 234.

Suliță, tatăl lui Deatco din Curpen (menț.) 271.

Surdul v. Bădila Surdul.

Suseni, sat <j. Dimbovița>, în hotar 86.

Suslăneasca, ocină la Cătun <j. Dimbovița> 282.

Suslănești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 251.

Susuiaei, deal cu vii <j. Sac azi j. Prahova>, vii întărite popii Stoica 300.

Ș

Șainești, sat <probabil Șeineasca, j. Buzău; azi Beilic>, ocina lui Nan din seliștea ~ vindută lui Radu și Mircea D.

Șandru din Cirlige vinde cu ceilalți săteni părți din sat pentru bir 334.

Șarlău?, sat, ocină și vad de moară în ~ ale Sorii și ale lui Oprea log. alese de morile lui Manolache șifar 59.

Șarban v. Șerban.

Șarbanovici v. Stoica Șerbanovici.

***Șărbănești**, (Șerbănești), sat <j. Dimbovița, lg. Tețcoiu> alegere de hotare 87; funie și parte de vad de moară, dăruite de Nenciul post. și Grama pitar lui Nedelco ceauș la înfrățire 188.

Șărbănești, sat <j. Vilcea, prob. c. Păușești> 407.

Șărbănești, sat <c. Ștefănești, j. Vilcea>, cercetare de hotare pentru popa Ianache și feciorul lui, Pătrașco 132; deal cu vii, via popii Ianache 133, 150.

Șărbu v. Șerbu.

Șărineasa v. Șirineasa.

Șcheii, baltă la Jiu <j. Dolj>, întărită m-rii Xenofon 320.

Șcheii de la Potoc, j. Dimbovița, sat <Șcheiu>, parte cu rumăni a jupaniței Stanca agoaia, de zestre, dată lui Radul al 2-lea vist. în schimbul Hulubeștilor 282.

Șcheii, sat <probabil Valea Șcheilor c. Valea Călugărească, j. Prahova> 211; deal cu vii, partea lui Badea Cioroiul, întărită lui Vlad Glăvăescul după judecată 114.

Șcheii, sat?, oi duse la vremea ernatecului la nutreț la ~ 178.

Șchiopul v. Dan ~ și Draghici Șchiopul. Șeineasca v. Șainești.

Șemnicu, sat <azi în mnc. Craiova>, în pricină cu Mihai log. pentru moșii 417.

Șerămet vinde 1/2 din satul Curotești de Sus 299.

Șerb v. Șerbu.

Șerban, Șărbănu, Șirban:

Șerban banul, frate cu jupanița Neacșa ș.a., inzestrată cu parte în Futeștii de pe Mostiște 212, 215.

Șerban comis mare v. Buzinca.

Șerban din Drăgusești, martor 300; ~ din Susuiaei vinde loc sterp 300;

Șerban fiul: lui Bratul, vinde moșie în Nămăiești 251; ~ lui Seman v. Șerban log.; ~ Stanei, familie, vinde parte lingă hotarul Răteștilor F.

Șerban (Șărbănu) logofăt: din Bîlcirești, scrie zăpis 80; martor în actul dat de marea adunare a țării 406; martor 2., 15, 21, 49, 56, 58, 88, 181, 188, 202, 244, 335; semnează: 58, 188, 202, 406; ~ din Zătreni (?), martor 407; ~ soțul Neagăi, cumpără parte și rumăni în Preajva 175.

Șerban moștean din Jupinești 208.

Șerbanu (Șărbănu) pircălab; martor pentru Grădiștea 145, 285.

Șerban (Șărbănu, Șirban), popi: din Izvorani, tatăl lui Ilie, cumpără delniță 319; martor 135; ~ din Pătirlage, scrie zăpis 120, martor 190; ~, fiul popii Stanciu din Bărbuleț, familie, cumpără ocină 240.

Șerban schimbă ocina din Pupezeni pe o alta din Pisculești 256.

Șerban (Șărbănu), tatăl lui Stoica log. (menț.) 177, 250.

Șerban, țigan din Potlogi 363.

Șerban vornic, ctitor la Xenofon (menț.) 320.

Șerban voievod v. Radu Șerban.

Șerban al lui Rae din Cirlige vinde cu ceilalți săteni părți din sat pentru bir 334.

Șerban Danovici logofăt, martor, semnează pentru Băleni 161.

Șerbanovici v. Stoica Șerbanovici.

Șerbănești v. Șărbănești.

Șerbu, Șărbu, Șerb:

Șerbu (Șărbu) din: Bătiești, aldămășar 219; probabil același: ~ tatăl lui Stan (menț.) 315; ~ Buculești, vinde vie

- 189; ~ Cirstienesti, cu parte 419; martor 428; ~ Comănești, martor 304; ~ Criva de Sus, martor 92, 243, 278; ~ Golești, frate cu Mircea, vinde vad de moară 334.
- Șerb, fiul: lui Iadă, familie, vinde partea lui din Star Chiojd 351; ~ lui popa Ștefan din Tătulești, eliberat din România 85.
- Șerb, frate cu Radul, vinde rumân cu delniță la Mușetești 163.
- Șerbu, martori: la Bărbuleț 240; ~ la Corșori 263.
- Șerbu, rumân din Șchei, 282.
- Șerbu, tatăl lui Stan v. Șerbu din Bătiești.
- Șerb, tatăl lui Stoica 180.
- Șerbu, țigan boieresc 158.
- Șerbu vinde vad de moară și loc 351.
- Șerineasa v. Șirineasa.
- *Șevărluc, sat <Schitul Topolniței, j. Mehedintși>, m-rea Topolnița volnicită să ia dijma de pe ocina ei din sat 82.
- Simon Sasul din Tirgoviște, soțul Magdei, familie, vinde casă 364.
- Sintești (Sintești), sat (Sintești, j. Ialomița; azi j. Ilfov, c. Coșereni) 15, 23, 428.
- Șipa, tatăl lui Ion și Stoica, rumâni din Mușetești (menț.) 31.
- Șipot, sat <j. Gorj> 101.
- Șipot, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova, c. Lipănești> F.
- Șipoteș, top. la Bătiești <Vulturești, c. Hirtiești, j. Argeș> 315.
- Șirina, sat <Șirna, j. Prahova>, părți cumpărate de Parepa post. 124.
- Șirineasa (Șărineasa, Șerineasa), sat <j. Vilcea> 33, 75, 152, 378.
- Șipot v. Șipot.
- Șohahanolul v. Radul ~.
- Șoimari, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, funii vindute de Goran și Stana lui Obrejie 220.
- Șoldo din Budeni, martor 350.
- Solomon (Solomonu) pircălab din Corbi, martor, semnează 416.
- Șomonești, sat <Șomănești, j. Gorj> 170, 252, 322, 346.
- Șongher v. Ion Șongher.
- Șoplea, sat <lg. Corlătești; s. în c. suburb. Berceni, mnc. Ploiești>, hotar 308.
- Șoșoiul v. Stan Șoșoiul.
- Șovirligul v. Șevărluc.
- Ștebliț, sat <probabil Stignița, j. Mehedintși>, m-rea Topolnița volnicită să ia dijma de pe ocina ei din sat 82.
- Ștefan călugăr, martor pentru Săseni 383.
- Ștefan din Gălișești dă parte cu vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364.
- Ștefan fiul lui Nedelco monahul v. Ștefan, rumâni.
- Ștefan grămătic din Păcălești, martor F.
- Ștefan (Ștefan), logofeți: din Brătian, scrie zapis 21, 217, 244; ~ martor pentru vinzare în Lazul 171; ~ martor, semnează 203.
- Ștefan negustor din București, fiul Nedelei, vinde loc 222.
- Ștefan, popi: de la m-rea Cozia, martor 77, 79, ~ din Tătulești, eliberat din România 85; ~, tatăl popii Ștefan din Tătulești (menț.) 85.
- Ștefan, (doi), rumâni din Curoteștii de Sus 299.
- Ștefan vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Ștefan <Surdul>, domn al Țării Românești <1591–1592>, fiul lui Ioan vodă, cărți de la ~ 67, 320.
- Ștefan <Tomșa>, domn al Moldovei <1611–1615, 1621–1623>, tatăl lui Leon <Tomșa> voievod 22, 76, 408, 424.
- Ștefan v. și Ișffan și Ștepan.
- Ștefănești (Știțănești), sat <j. Mușcel; azi în c. suburbana Ștefănești a mnc. Pitești> 319; ocină cu vecini ale lui Stroee log.; partea lui Mușat vist. vindută pentru achitarea datoriilor 109, 302.
- Ștefeni, sat <j. Vlașca; azi j. Teleorman> 304.
- Șteful din: Nucșoara (menț.) 418; ~ Potoцени, jurător 330; ~ Stăncesti, martor 193; ~ din Tg. Jiu, martor 191; ~ din Urechești, martor 137; ~ din Zorești, martor 344.
- Șteful logofăt, martor pentru Dătcoci 28, 33.
- Șteful popă, martor pentru dealul Urlaților 106.
- Șteful, postelnici din: Berilești, martor 163, 404; ~ Dărmănești, Tămășești, martor 159, 419.
- Șteful, țigan (menț.) 322.
- Șteful vinde vie lui Giurgea din Odobeni 90.
- Șteful Piteșteanul (Șteful, ~ Pitișteanul) întărit cu moșie în Găneștii de Jos și Piteștii de Sus 405.
- Șuche v. Vasilie ~.
- Șuici, (Șiuci) sat <j. Argeș> 92, 232, 243, 278.
- Șupitul din Maxeni, tatăl lui Bogdan care vinde parte în Cacaleți (menț.) 336.
- Șușețu, sat <probabil Șușița, c. Grozăvești, j. Mehedintși> 408.
- Șușița, sat <c. Breznița – Ocol, j. Mehedintși>, al m-rii Tismana, săteni fugiți peste Dunăre, chemați înapoi de domn 116.
- Șușmăneasa din Curpen vinde siliște de casă 271.
- Știțănești v. Ștefănești.
- Știrbei v. Stanciul ~.
- Știrbul (Șterbul) din Tihulești, martor pentru Goruneni 350.
- *Știubeac, sat <lg. Schitu Topolniței, j. Mehedintși> 345.
- *Știubeiele, sat <prob. Vierăși, j. Teleorman>, hotare, moșia lui Preda Brincoveanu m. spătar, dăruită m-rii Vierăș 186.
- Șturăban, sat <probabil Ștorobăneasa, j. Teleorman> 230.

Tabăr, meșter, dușegubina lui 315.
Tabără v. Calen Tabără.
Talapi din Negovani, martor 343.
Talea, tatăl lui Dragomir care cumpără în Virbilov (menț.) 379.
Talpă din Mătești, martor 329.
Tanasie, Thanasie:
Tanasie, călugăr, vinde vie 173.
Tanasie, căpitan din Rimnic, vinde vie 334.
Tanasie din Bărbătești v. Tanasie, post.
 — **Tanasie** din Orbești, martor 410.
 — **Thanasie**, egumen al m-rii Sf. Troiță (Radu Vodă) 214, 289; se judecă cu rumâni ai m-rii 423.
Tanasie, gramatic, scrie acte domnești 271, 381; probabil același: **Tanasie** spudei, scrie act domnesc 418 și **Thanasie**, scrie zăpis 343.
 — **Tănasi** paharnic din Bărbătești, v. **Tanasie**, post. **Tanasie**, paharnic din Bojorani, martor, semnătură autografă 283; probabil același: **Tanasie**, pah., martor pentru Bogdănești 335.
Tanasie (Tasie), paharnic din Stănești (Rudeanul), jurător 403; martor 378.
Tanasie, popă clisiarh din Tirgoviște, martor 327, 328; semnează 327.
Tanasie, popă din Chiojd, martor 351.
Tanasie, postelnic din Bărbătești, martor 9, 89, 192; paharnic, (Tănasi) jurător 123.
Tanasie, rumân din Jigoreni, familie, vindut cu ocina (menț.) 56.
Tanasilie, popă, tatăl popei Ianache din Tirgoviște, martor 328.
Tatoe v. Stanciul al lui Tatoe.
Tatomir: din Anbești, martor pentru hotare 228, 231; ~ din Bunești, tatăl lui Ion (menț.), C; ~ din Curpen, vinde loc și vatră de casă 271; ~ din Osica, martor 372; ~ din Păpușari, martor 294; ~ din Vlădila, dăruiește și vinde ocina m-rii Govora, semnează zăpis 38.
Tatomir, frate cu Marin, se judecește cu partea lui din Vilcenii, după pricină 42.
Tatomir, rumân judecit din Vulpenii și Grua 426.
Tatul v. Barbul Tatului.
Tatul din Lazuri v. **Taful**, post.
Tatul din Voivodești, fiul lui Drăgan, frate cu Radul, vinde vie la Măgureni 282.
Tatul, fiul jupinesei Dobra, frate cu Lăudat, exclus de la moștenire 279.
 — **Tatul**, frate cu Petriman, pietrăria lui din Izvorani 319.
Tatul, frate cu popa Comanu, martor 111.
Tatul, negustor din Cotrăceni, martor 28, 33; semnează 28.
Tatul (Tatu), popă la Tirgoviște 164; martor 327, 328.
Tatul, postelnic din Lazuri, stăpin la Dedulești 309.
Tatul, rumâni: din Brădăsești, boieresc 364; ~ din Studenița, fost din „bătrîni moși” 41.

Tatul Danovic (Tatul), logofăt, fratele lui Marco log. 382; log. al treilea, martor 161; probabil același:
Taful, log., martor 401, 413.
Tatul Jambu (~ Jambul), vinde în Drăghinești 333.
Tălpădan, aldămășar pentru Scăiani 351.
Tălpășescul v. Mușaf Tălpășescul.
Tămășești, sat (j. Mușcel și Pădureț; azi Valea Nandrii, j. Argeș), 159.
Tăpșan v. Stoica Tăpșan.
Tăriță, partea lui la Măgureni (menț.) 282.
Tărtășești, sat (j. Ilfov) 59.
Tătarul, Tătariul v. Dumitru ~ și Radul Tătarul.
 ***Tătarul**, sat (probabil lg. Boldești, j. Săcuieni; azi j. Prahova), partea jup. Maria Boldeasca, întărită lui Stan log. ș.a. 158.
 ***Tătărani**, sat (probabil lg. Vernești, j. Buzău) 332.
Tătării j. Dimbovița, sat (azi j. Prahova), Ivașco mare vornic stăpin în ~ 209, 357.
 ***Tătării** j. Ialomița, sat (probabil lg. Andrășești) 172, 244, 412.
Tătării, sat (probabil Conduratu, j. Săcuieni; azi j. Prahova), partea de zestre a jup. Rada, vindută de Staico pah. Rudeanul 128; săteni din ~ schimbă parte din Tătarul cu jup. Maria Boldeasca 158.
 ***Tătulești**, sat (lg. Scurtești, j. Buzău) 62.
 ***Tătulești**, sat (lg. Românești, j. Dimbovița) 59, 172; vâtaf 149.
Tătulești, sat (j. Olt) 85.
 ***Tătulești**, sat (probabil lg. Fefelei, j. Săcuieni; azi j. Prahova) 404.
Tecuceni, moșie la Dădești (j. Teleorman), pricină între Stoica spăt. și Marco log., pentru ~ 270.
 ***Tefulești**, sat (j. Buzău), diacon 383.
Tega, piriu la Tega (j. Săcuieni; azi j. Buzău) podurile ~ 336.
Tega, sat (j. Săcuieni; azi j. Buzău), moșie vindută de Marta călugărița lui Radu, Gherghie, Neagoe și Moisi, fiii lui Mihalcea portar 336.
Teișani j. Sac, sat (j. Prahova) 62.
Teleajen (Teleajin, Teleajăn), riu (afluent al Prahovei), sate pe ~ 148, 168; parte din ~ întărită lui Drăgoi și Balea log. pentru vad de moară 351.
Telega, sat cu ocină (j. Prahova), parte din sarea de la ~, întărită m-rii Mărginenii 39.
Teleorman, județ, sate și moșii din ~ 19, 48, 270.
Teleorman, riu, sat pe ~ 363.
Teodor, Theodor v. **Tudor**.
Teodosie, Theodosie v. **Tudosie**.
Teofan v. **Theofan**.
Teofana, monahie v. **Tudora**, doamnă.
Teofil v. **Theofil**.
Tețcoi v. **Dătcoi**.
Thanasie v. **Tanasie**.

- Theodor v. Tudor.**
Theodosie v. Tudosie.
Theofan (Teofan), patriarh al Ierusalimului 253; în Țara Românească, întărește daniile și înzestrări făcute la m-rea Govora 254, 361; dispoziții date de ~ 361; cărți de la ~ 6, 342; semnează grecește 254, 361.
Theofil, Teofil:
Theofil (Teofil), mitropolit al Țării Românești, în soborul țării 406; dă cărți 346, 406; primește jurămint E; episcop de Rimnic 121, 253, 264, 276, 283, 286; cumpără parte la Ulița 218; judecă 67, 71; martor, dă carte 53, 80, 81, 254; semnează: ~ Rîmniceshim 80, 81.
 — **Teofil, popă, scrie zapis** 132.
Theofil (Teofil), proegumen al m-rii Cozia, martor 77, 79.
Theofil proegumen al m-rii Tismana, martor 322.
Theofil Rudeanu, monah (la m-rea Cozia), martor 23, 283.
Ticliian din Belcești de pe Vede, tatăl popii Stan și al lui Dumitru (menț.) 380.
Tifulești v. Tefulești, sat.
***Tihulești, sat (lg. Daia, j. Vlașca; azi j. Ilfov)** 350.
Tilea, croitor din Tirgoviște, martor, semnează 164.
Tilea, din Comani, martor 85.
Tismana (Uspenia), m-re (j. Gorj), sate, pricini 115, 116; rumâni 252; schimbă sate 277 și țigănci 322; locuitorii din satele ~ fugiți peste Dunăre „de bogate nevoi” 116; jurători ai ~ 52. egumen: Theodosie 80, 81; proegumen: Theofil 332.
Tismana, piriu (j. Gorj) sat pe ~ 115.
Tismana, sat (j. Gorj) întărit m-rii Tismana 115.
Titești, sat (j. Argeș; azi j. Vilcea) 46; seliște și locuri vindute de Dragomir din Suici 232.
Titu (Titiu, Titul), sat (j. Vlașca?; azi oraș, j. Dimbovița) 86, 87, 145.
Țimpa, gîrlă (j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș) 208.
Țincăbești, sat (j. Ilfov) 314.
Ținga din Crasna, vinde parte (menț.?) 399.
Ținganu, m-re (j. Ilfov), schimbă sate 214.
Țircavul, munte în moșia or. Cîmpulung 424.
Țîrcă din Periați, frate cu Radul (menț.) 173.
***Țirgoviște (Trăgoviște) oraș, oraș domnesc** 163, 225, 238, 337, 395; scaun 76; Dealul ~ 364; case 164, 364; loc de casă 164, 336; vii 164, 327, 356; 364; prăvălie 63; băias, croitor, poșcal (?) 164; șelari 63, 164; sas 364; județul și pîrgarii 63, 328, 364; căpitan 14; vâtaf 163; scaun 164; ispravnic al scaunului ~ 76. biserici: Biserica Baraților 364; Biserica Sf. Nicolae 327, 328; Biserica Sf. Vineri (Sveta Petca) 327, 328, 364; Mitropolia din ~ întărită peste sat 105; popi 155, 164, 175, 364; preoteasă 63; diacon 63; monah 356; gramatic 76; zapis scris în ~ 327. v. și Dealul Țirgoviștei.
Țirșor (Țirșor, Țirșor, Turșor), oraș? (j. Prahova) 76, 168, 309; loc de casă 275; județ 193; iuzbași 248, 392; orașeni bătrîni 248; sîrb 392.
***Țirgu (Gilorț), Țirgu (Bengești, j. Gorj)** 322; Țirgu-Jiu (Țirgul-Jiului) oraș (azi mnc.) 191, 271, 297.
Tirnava, sat (j. Vlașca; azi j. Teleorman) 42, 371.
Tirnova, mitropolie (R. P. Bulgaria) 6.
***Țirșeu (Tirseni), sat (lg. Morunglav, j. Romanai; azi j. Olt), Pătru și Prodan își vind părțile din ~** 417.
Țirzlia, martor pentru Drăgoeni (j. Gorj) 297.
Toc ... , sat 290.
***Tocobeni (Tocsobeni, Tocsobesti) sat (lg. Goranu, j. Argeș; azi j. Vilcea) cu rumâni, întărit lui Pătru și Ghioca neguțătorii** 65, 94.
Toader, Toder v. Tudor.
Toderașco (Tuderașco), vornic al doilea, soțul jupinsei Maria, vinde casă cu pivniță în București 298; <eroare>: portar al doilea 298.
Todoran v. Tudoran.
Todosia, Todosie v. Tudosia, Tudosie.
Toia, iuzbaș de roșii din Bălțați, întărit peste ocină și vie la Topliceni 189.
Tolia v. Vlad Tolia.
Toma: din Găleşti, vinde, cu tot satul, ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubini 294; ~ (Tuma) din Mocești, vinde ocină 14; ~ din Muereasca, se vinde rumân 283, 286; ~ din Pîrscov, martor 51, B.
Toma, logofăt, scrie zapis 414.
Toma, logofăt din Cacova, frate cu Dumitru, Fiera și Matei post., martor 378.
Toma, martor pentru Muereasca 283.
***Toma, sat (*Cătunul Tomei, Tomșani, j. Dimbovița), pricină de hotar** 87.
***Tomești, sat (lg. Morunglav, j. Romanai; azi j. Olt), parte vindută de Iane log. în zilele lui Radu Mihnea** 409; părți cumpărate de Pătru din Mornuglav 417.
Tomșani, sat (j. Dimbovița) 86.
Topcia, popă, martor pentru Cîndești 120.
Topile, top. la *Rătești (Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova) F.
Topliceni, sat (j. R. Sărat; azi j. Buzău), ocină și vie întărite lui Toia iuzbaș de roșii 189.
Toplița, top. la balta Bistrițelul (j. Dolj) 115.
Topolnița (Sf. Mihail), m-re (Schitu Topolniței, j. Mehedinți), volnică să-și ia dijma de pe ocinele de la: Șevărluc, Ștelbiț ș.a. 82; țigani, pustiită 174; egumen 174.

Topolnița, sat <Schitu Topolniței j. Mehedintși>, vătaf 391.

*Topoloveni, sat <lg. Stroești, j. Ilfov 158, 206, 244, 405.

Topoloveni (Topolovéni) sat <j. Mușcel și Pădureț; azi oraș, j. Argeș> 268; dealul ~ 425; vie întărită m-rii Potoq 363.

Totos v. Radul lu Tofos.

Trandafir, țigan 305.

Trandafira, fiica lui Oprea cel bătrîn, vinde delnițe cu rumâni la Murgești 355.

Transilvania (Țara Ungurească), Mihai Viteazul moare în ~ 41; Matei Basarab, pribeag la Hațeg în ~ 24, 40; jupanite din Țara Românească, în ~ 16, 312; rumâni fugiți în ~ C.

*Trânșani j. Ialomița, sat <lg. Tonea; azi în or. Călărași> întărit lui Ionașco mare vornic pentru biruri neplătite 32.

Trestenic (Tristinic) sat <j. Vlașca; azi Tomulești, j. Teleorman> 19, 48.

Trestia, top la Alexeni <j. Gorj> 271.

Trestia (Trestiani) sat <c. Pîrscov, j. Buzău> 182, 235.

Trestiani, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte vindută de Manea și Radul 392; i. popă 392.

Trifa din Săseni, jurător 332; probabil același: Trifan <din Săseni>, martor 4.

Trifa, megiaș din Vernești, vinde parte 98.

Trifan, pivnicer, locul lui de casă în București (menț.) 91.

Tristinic v. Tresfenic, sat.

Trișcă din Podbelești, rumâni, 337.

Troene, top. la Corșori <j. Argeș> 216.

Troianul, top. la Știubele <j. Teleorman> 186, 189.

Truhana v. Mihaiul Truhanăi.

Trușcă v. Stan Trușcă.

Truțești, sat <j. Teleorman> 19, 48.

Tudor, Teodor, Theodor, Toader:

Tudor, aldămășar pentru Scăiani 351.

Tudor, călugăr v. Tudor Rudeanul.

Tudor cel bătrîn, boier hotarnic la Blejoi 168.

— Toader, cneaz rumănit din Răsipiți 34.

Tudor (Tudoru), comis din Mîlcov, martor 92, 169, 243, 278.

— Toader cu parte în Cepturi 262.

Tudor din Doba v. Tudor, log.

Tudor din Goruneni v. Tudor, portar.

Tudor din Slăvitești v. Tudor, log.

Tudor din Topoloveni v. Tudor, stolnic,

Tudor: din Beleți, jurător 31; ~ din Ceuri,

nepotul lui Lațco, rumân al m-rii Tismana

252; ~ (Teodor) din Bălțești, martor

300; ~ (Tudoru) din Bărbătești, fiul

lui Nan post., martor 149; ~ (Tudoru)

din Brezoe?, martor la Motomeanul

149; ~ (Toader, Toateri) din Lapoș,

vinde parte în Cîrnitura 239; ~ (Toader)

din Mătești, martor 329; ~ (Toder) din

Mehedinți, martor pentru Păcălești,

F; ~ din Pădureți, fiul lui Lupul, se

vinde rumân 169; ~ (Toder) din Poto-

ceni, martor 26; ~ din Scăiani, boier

hotarnic 147, 148; ~ (Toader) din

Strimbenei (menț.) 146; ~ (Tuduru) din

Tărtărești, frate cu Cernica, martor 59;

~ din Tirgoviște, stăpin de vie 356.

— Theodor, egumen al m-rii Topolnița 174.

Tudor: fiul Ancăi jupineasa, vinde țigancă

12; ~ (Tudur) fiul lui Mușat al Belei,

martor pentru Săseni 383; (Toader) fiul

lui Nedelco monahul, rumân din Cură-

teștii de Sus 299; ~ fiul lui Pătru din

Fălcoi, vinde rumâni din Roșiani 337;

~ fiul lui Preda din Rîșciați, frate cu

Negoiață, vinde partea lui Ivan din

Pădureți 169.

Tudor, ginerele lui Sas din Cotești, soțul

Neacșei, vinde loc 236.

Tudor, iuzbașă din Comănești, martor 371.

Tudor, logofăt din Bujorani, nepotul lui

Tudor log. <din Slăvitești> 403; martor

77, 79; probabil același:

Tudor, log., fiul Nuții, vinde loc de moară

în Rîmnic 403.

Tudor, logofăt din Doba, fiul lui Iane log.

din Birsești, familie 417; martor 378,

417; scrie zapise 409, 417; probabil

același: Tudoru din Doba, martor,

semnează 283.

Tudoru, logofăt din Gordoba, martor 169.

Tudor (Tuduru), logofăt din Slăvitești,

moșul lui Tudor din Bujorani, 403;

martor, semnează 283; probabil a-

celași: Tudor, logofăt din Rîmnic 403.

Tudor, logofăt din Vlădeni, soțul jupanitei

Neacșa (menț.) 370; în călugărie: Teodo-

sie monah 158; stăpin în Golești 15,

Băbeni 370; lasă toată averea nepotei

sale jupanita Stanca și soțului ei, Stan

log. 158; același: Tudor, log., soțul

Neacșei, stăpin în Virliți (menț.) 404.

Tudor, logofăt, martor pentru Lazul 171.

Tudor, logofăt, scrie act domnesc 278.

Tudor, martor pentru Fintinele 237.

— Toader, martor pentru Zălogi 137.

Tudor, nepotul jup. Căplea din Periš; martor

pentru Futeștii de pe Mostiște 215.

Tudor, nepotul lui Udrea și al Sorei, vinde

pivniță cu loc lui Mitrea post., 238.

Tudor, parte vindută din funia lui la Ibă-

nești (menț.) 156.

— Toader, popi: din Baba, martor, semnea-

ză 371; ~, martor pentru Glodeni 117.

Tudor, portar din Goruneni, martor 29.

Tudor postelnic din Curtișoara v. Tudor

Rudeanul.

Tudor (Toader), rumâni: din Brădăștini

boieresc 364; ~ din Izvorani, cu delniță

281; ~ din Lazul (2), 35; ~ din Lichi-

rești, stabilit la Crăceni după legătura,

lui Mihai 227; ~ din Podbelești, (cel

bătrîn) 337.

Tudor, spudei din București 243, frate cu

Dumitru Panovici, log., scrie acte dom-

nești 10, 16, 35, 45, 47, 54, 67, 70, 89,

115, 156, 169, 197, 215, 222, 233, 245,

258, 281, 282, 286, 318, 369, 376, 413,

425; scrie zapise 167, 243, 316, 317;

semnează 316, 317; probabil același:

- Tudor, scrie act domnesc 201, scrie zapis 12.
- Theodor, staroste, martor pentru Boldești, semnează grecește 104.
- Tudor, stolnic din Bîrsești, martor 163.
- Tudor, stolnic din Topoloveni, hotarnic 405; martor 158, 244.
- Toader, sulger al doilea v. Toader, vătaf din Popești.
- Tudor, sulger din Ruda v. Tudor Rudeanul.
- Toader, sulger, frate cu Calotă clucer din Popești, martor 29, 350.
- Toader, sulger, martor pentru Mușceleni 397.
- Tudoru, țigan boieresc 203.
- Tuader (Toader) uncheas, fiul lui Bunea din Tăcărâi, vinde ocină 209.
- Toader, vătaf din Popești, al doilea soț al jup. Pîrva, vinde parte din satul Curăteștii de Sus 299.
- Tudor, vătaf, ispravnicul scaunului Craiovei, martor 396.
- Toader, via lui la Scăieni 351.
- Tudor vinde la Seceri 36.
- Tudor (Theodor), vornic al doilea din Rătești v. Tudor Ciocor.
- Tudor, vornic, martor pentru Stănimirul de Jos 49.
- Tudor al lui Nan din Căzănești, tatăl lui Manea care vinde în Pulaș (menț.) 156.
- Teodor al lui Papa, martor pentru Mihăești, semnează grecește 187.
- Tudor Boandăr, logofăt, partea lui din Ibănești, vindută de nepoți (menț.) 150; probabil același: Tudor, log., tatăl lui Neagoe care vinde în Ibănești 156.
- Tudor Ciocor (Theodor), vornic, vornic al doilea din Rătești, boier hotarnic 168; ispravnic de jurători 291, 341; martor 200, 284, 290, 300; semnează 284.
- Tudoru Jălavlul (Jălovul) schimbă loc de moară cu m-reă Govora, apoi îl vinde 403.
- Tudor Muce, diacon, stăpin de vie la Tirgoviște 327, 328.
- Tudor Mustățâ din Tîrșor, cumpără moșie la Trestiani 392.
- Toder Pirății din Pîrscov, martor 51.
- Tudor Rudeanul, călugăr (Tudor post. din Curtișoara, Tudor sulger din Ruda), tatăl lui Tudosie clucer și al lui Chirța sluger, schimbă rumâni 265; jurător pentru Curotești 299.
- Tudora, femeia lui Datco Robul din Stănimirul de Jos 49.
- Tudora (Teofana monahia) doamna, mama lui Mihai Viteazul, se călugărește, îngropată la m-reă Cozia pe care o miluie cu satul Studenița și cu rumâni 41.
- Tudorache, frate cu Turturea din Sufleii, soțul Nechitei, tatăl lui Necola (menț.) 136.
- Tudoran (Todoran, Tuduran): din Fintinele, megias, vinde parte din vad de moară 237; ~ din Gherghița, socrul lui Datco, megias jurător, martor 314; ~ Pitești, cumpără delnițe la Izvorani 102, 103, 268; martor 319, 401, 413; semnează 401.
- Tudoran, fiul lui Dragomir Vrăjitorul, vinde parte din Dărmănești 176.
- Tudoran, județ din Tirgoviște, întărește, cu cei 12 pîrgari, o vie în dealul orașului 328.
- Tudoran, logofăt, cumpără moșie în Pădureț 414.
- Tudoran, martor pentru Iaroslăvești 72.
- Tudoran, nepotul lui Dumitru din Mihăești, dăruit cu delniță la nuntă 394.
- Tudoran, pitar de Aninoasa, pricină pentru mori la Izvorani 13.
- Tudoran, postelnic, fiul lui Ivașco vornicul, vinde satul Plătărești 214.
- Tudoran, sulger (din Vlădești), tatăl lui Iane și Badea paharnici și al lui Pîrvul, stăpin peste părți cu rumâni la Aninoasa 97; jurător 99; diata lui ~ 241.
- Tudoran, țigan boieresc 222.
- Tudoran, vătaf, martor pentru Vaidei 68.
- Tudorică, popă, tatăl lui Paraschiva din Glina (menț.) 287.
- Tudosia, Todossia:
- Tudosia, fiica lui Danciul Fră..., vinde vie la Cîrlige 334.
- Todossia, jupinese: din Orbești, cumpără în Meriș 410; ~, soția unui vornic al doilea, cumpără în Goruneni 29.
- Todossia, soția lui Panaiut, familie, cumpără ocină și vie la Lipia 387.
- Tudosie, Teodosie, Theodosie:
- Teodosie, călugăr v. Tudor, log. din Vlădeni.
- Teodosie (Theodosie), călugăr din Fundeni, martor 228, 231.
- Tudosie (Teodosie, Thudosie) clucer din Curtișoara, din Ruda (Rudeanul), fiul lui Tudor Rudeanul sulger, frate cu Chirță 265; familie 245; renunță la drepturile sale în Fometești 153; martor 169, 246, 267; semnează 153; probabil același: Tudosie, clucer, martor 335.
- Tudosie din Moșoia, martor 386.
- Theodosie (Teodosie), egumen al m-rii Tismania 115, 252, 322, 346; în mirenie: Radul, popă în Stolojani 45; pricină cu m-reă Bistrița 115, cu satul Turcinești 45; martor 80, 81.
- Tudusie, fiul Vladului Vucicăi, vinde loc în Seciul Banei 36.
- Tudosie (Teodosie, Theodosie) (din Cepturoaia, Corbeanul) logofăt, f. mare logofăt, fiul lui Vintilă vornic și al jup. Stanca, frate cu Negoită post., tatăl lui Preda spăt., nepot lui Preda ban din Cepturoaia, ginerele lui Preda ban Buzescu; stăpin în Groșani 78, Scorila și Zlaşoma 122; rumâni 222; țigani 282; judecește rumâni 195; martor 202, 382; în sfatul domnesc: f. mare log. 208; dă cărți 128, 161, 406.
- Theodosie, martor pentru Muereasca, semnează 283.
- Tudosie, paharnic, martor eroare: pt. Tudor, comis? 243.

Tudosie, postelnic, fiul lui Staico Rudeanul pah. și al Radei, familie, stăpîn în Fometești 167 și Bărcănești, semnează zapis 335.

Tudosie (Todosie) rumâni din: Lazul 35; ~ din Muereasca 283, 286.

Tudosie, țigan mănăstiresc 290.

— **Theodosie**, vătaf, martor pentru Șerbănești, semnează grecește 188.

Tudosie Rudeanul (Theodosie), logofăt, f. mare logofăt, tatăl lui Staico Rudeanul pah., „moșul” lui Preda, Tudosie și Staico postelnici 128, 335; bani domnești de la Petru voievod rămași la ~ 128; ocină cumpărată la Futeștii de pe Mostiște 215; jurător (menț.) 247.

Tufe, top. la Văcărești (mnc. București) 377.

Tuțești, sat, fiii lui Mihalcea portar, întăriți peste părți din ~ 336.

Tuleasca, funte cu rumâni la Muereasca (j. Vlcea) 283, 286.

Tunsul din Celei(?), partea lui, întărită m-rii Potoc 363.

Turbalint din Nucșoara, rumân 418.

Turburești, sat (j. Dimbovița?) ocina Vlcului, întărită m-rii Potoc 363.

Turcea, tatăl lui Nan din Săinești (menț.), D.

Turcenii, sat (j. Gorj) 280.

Turcia v. Țara Turcescă.

Turcinești (j. Gorj), sat întărit moșnenilor 45.

Turcu, **Turcul** v. Draogmir ~ și Neagul Turcul.

Turcul, rumâni: din Fometești, întărit unor negustori 245; ~ din Nucșoara 418.

Turculescul v. Ghinea Turculescul.

Turnaș, top. la Gioroc (j. Romanai); azi în c. Castranova, j. Dolj), Iova din Gioroc își înzestrează fiica în ~ 30.

Turtă v. Dragomir Turtă.

Turtiman v. Radul Turtiman.

Turturea din Glina v. Turturea, pah.

Turturea din Sufleni, soțul Stancăi, frate cu Badea, familie, cu parte în Sufleni 134; pricină 136

Turturea, paharnic, stăpîn în Glina 287.

Tutana, m-re (j. Argeș) reparată de Radu vodă (Mihnea), pricină pentru vad de moară, E.

Ț

Țalapi, stolnic, ia bani cu camătă și cumpără un rumân 111.

Țalapion v. Sarapion, popă.

Țangonie din Tirgu Jiu, tatăl lui Iorga 191, 271.

Țapul v. Stan Țapul.

Țara Grecească, arhiepiscopie în ~ 47.

Țara Moldovei v. Moldova.

Țara Românească (~ Rumânească, Ungrovlahia, Vlahia, în titulatura domnului: passim; steagul ~ 358; mitropolit al Ungrovlahiei 17, 18, 25, 80, 128, 253, 346; moldoveni în ~ 170; Theofan, patriarhul Ierusalimului, aflat în ~ 361.

Țara Turcescă, locuitori din satele m-rii Tismana, fugiți în ~ „de bogate nevoi” 116; v. și Țarigrad.

Țara Ungurească v. Transilvania.

Țarigrad, oraș (Istanbul) 337; boier muntean la ~ 110; haraci dus la ~ 406; patriarh de ~ 6.

Țață v. Ion Țață.

Țanca, pîriu la Jupinești (j. Gorj) 208.

***Țeroveș**, sat (Ceroveți, lg. Lumnic j. Mehedinți) vătaf; popă 391.

Țica, țigan 408.

Țigănești, sat (j. Ilfov) 138.

Țigănești, sat (j. Mușcel; azi j. Argeș) 9, 31, 89.

Ținfea din Mircești vinde vie cu ocină 282.

Țițeia, cneaz rumânit din Răsipiți 34.

Țița, sat (j. Dimbovița; azi Dealul Mare) 69.

Țuia v. Stoica Țuia.

Țundrea (Țondră), căpitan, în marea adunare a țărilor 406; martor pentru Tirgoviște 327, 328; semnează 327.

Țundrea, cneaz rumânit din Răsipiți 34.

U

Uda, sat (j. Argeș) 3.

***Udeni**, sat (lg. Produlești, j. Dimbovița) megiași din Produlești cu ocina la ~; parte din ~ vindută de Adîncă vătaf lui Rafail călugăr 76.

Udrea din Rădăcineni, martor 167,

Udrea din Săcuiani, frate cu Dobre armaș, martor, 217, 244.

Udrea din Vîlsănești, martor 380.

Udrea iuzbașă de roșii din Cosoba, martor 158.

Udrea, logofăt din Rădăcinești, martor, jurător 245, 246; probabil același: **Udrea**, sulger, jurător 226, 267.

Udrea, logofăt, martor pentru Ulița de la Rîmnic 23.

Udrea, martor pentru Liperești 138.

Udrea, postelnic din Bibești, fiul lui Vlad post., stăpîn în Lindicești și peste țigani 322, 429; martor 113, 200, 209; semnează 209.

Udrea, soțul jupinsei Sora 238.

Udrea sulger v. **Udrea**, logofăt din Rădăcinești.

Udrea al Drăganei, cu vie la Tirgoviște 356.

Udrea Găescul din Mogoșani, martor 135.

Udriște, ban din Mărgineni, închină Cricovenii m-rii Mărgineni (menț.) 177.

Udriște, frate cu Vlaicul, martor pentru Prisceni 119.

Udriște, fiul jupaniței Maria, în pricină pentru Curoteștii de Sus 299.

Udriște logofăt v. **Udriște** Năsturel.

Udriște, logofăt din Șerineasa, fiul lui Oprea log., stăpîn în Foleștii de Jos 75; logofăt de cămară, martor 28, 33; semnează 28.

Udriște, martor pentru Drăghinești 333.

- Udriște, postelnic din Drăgoești, dăruiește Medvejdea și Malovățul m-rii Govora (menț.) 296.
- Udriște, postelnic, frate cu Drăghici post., dăruiește Lucianii Mitropoliei 105.
- Udriște, vornicul doamnei din Roșia, stăpîn de țigani 408; închis de Leon Tomșa vv. și urgisit 408; martor, jurător 277, 297, 335, 348; semnează 335.
- ⟨Udriște Năsturel⟩ (Urill), logofăt, dă învățatură unui spudei 56.
- Udriște, tatăl lui Stan, partea sa din Căcăleții de Coastă (menț.) 336.
- Uești, sat ⟨j. Argeș; azi Uiasca, c. Bascov, mnc. Pitești⟩ 29.
- Uești, sat ⟨j. Vlașca; azi j. Ilfov⟩ 25, 267.
- Ugrin, din Mărcinenii, jurător 332.
- *Ulitești, sat ⟨Mărginenii de Jos, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ parte cu rumâni întărită m-rii Mărginenii 177,
- Ulița de la Rîmnic, sat ⟨mnc. R. Vilcea⟩, parte cu rumâni dăruită de jupineasa Vilaei lui Pirvul log. 23; parte cu vad de moară cumpărată de Ep. Rîmnicului 218.
- Ulmuleț, top. la Luciani ⟨j. Dimbovița⟩ 105.
- Ungrovlahia v. Țara Românească.
- Ungureni, sat ⟨Unguriu, j. Buzău⟩ 4.
- Ungureni v. Barbul Ungureniul.
- Ungurul v. Vlaicul Ungurul.
- Unta, moara sa din Samara (menț.) 131.
- Ureche v. Obirșia lui Ureche.
- Urechești, sat ⟨j. R. Sărat; azi j. Vrancea⟩ 137.
- Urești, sat ⟨probabil Orești j. Ilfov⟩ 207.
- Uria v. Huria, sat.
- Urii logofăt v. Udriște Năsturel.
- Urilași (Orlași), sat ⟨j. Săcuieni; azi oraș, j. Prahova⟩ 147, 148; pogoane de vie din dealul ~ vindute de Gheorghe Litului jupinului Manole 106; vie vindută de Turturea lui Gherghe spătar 134.
- Urloiu v. Sfan Urloiu.
- Ursul din: Focșeni, martor 137; ~ din Izvoare, jurător 52; ~ din Motomeanul, tatăl lui Manea (menț.) 149.
- Ursu, rumâni: din Ciocănești 267; ~ din Studenița 41.
- Ursul cel bătrîn, martor pentru Cornățel 225.
- Urziceni, sat ⟨j. Ilfov; azi oraș⟩ 374.
- *Uscății, sat ⟨lg. Vasilași, j. Ilfov⟩ 163, 195, 207, 227, 267.

V

- Vadul Țiganului, top. la București, 228, 231.
- Vaidei, m-re ⟨Slobozia lui Enache, j. Ialomița⟩ 412.
- Vaidei, sat ⟨Vaidei, c. Stănești, j. Gorj⟩ 271.
- *Vaidei lingă Slăvica, pe apa Ialomiței, sat ⟨or. Slobozia⟩ al m-rii domnești ⟨Slobozia lui Enache⟩ scutit de dări 7, 374.
- Vaidei (Vaidei), sat ⟨Vaideeni, j. Vilcea⟩, Hlebul, Radul ș.a. se vind rumâni cu ocinele 68; cumpărat de domn și dăruit m-rii Bistrița 115.
- Valahia v. Țara Românească.
- Vale, m-re ⟨Țițești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩, parte din Lăzărești, închisă ~ 273.
- Vale, sat ⟨probabil Valea Mare, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩, popă 413.
- Valea Boului, sat ⟨j. Săcuieni; azi Valea Cricovului, j. Prahova⟩ 293.
- Valea Caselor (Valea Casei), top. la Bătiești ⟨Vultnești, c. Hîntești, j. Argeș⟩ 315.
- Valea cea Adîncă, top. la ⟨Mocești, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 336.
- Valea Cerului, top. în hotarul lacului Tomei 341.
- Valea Corbului, top. la Strîmbeni, j. Prahova 146.
- Valea cu Perii, top. la Futeștii de pe Mosești, j. Ilfov 212, 215, 317.
- Valea lui Dadul, top. la Jupinești, j. Mușcel și Pădureț ⟨azi j. Argeș⟩ 208.
- Valea Lupoaiei, top. la Scăieni ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 351.
- Valea Nicovani v. Negovani, sat.
- Valea Pleșcioi, top. la *Ciinești și Mănai-lești ⟨j. Vilcea⟩ 407.
- Valea Sării, top. ⟨lg. Bărăști, j. Buzău⟩ 259.
- Valea Tancului (~ Teancului), top. la Vernești, j. Buzău, vii 210; ocină și vie stăpînite de Oprea mare agă, m-rea Adîncata ș.a. 284, 291.
- Valea Stălniții, top. la Zlășoma 122.
- Valea Voievodului, podgorie în Dealul Tîr-goviște 356.
- Vancea, popă din Rîmnic, martor 283.
- Varlam (Vărlamu), egumen al m-rii Dealul 76; martor 327, 328; semnează 327.
- Varnița, sat ⟨Gvardinița, j. Mehedinți⟩, în hotar cu Zlășoma 122.
- Vasilache stolnic mare v. Vasilie Paindur.
- Vasilie, agă, martor pentru Mușetești 163.
- Vasilie ⟨călugăr⟩ (monah) dăruiește m-rii Govora ocină la Frăsinet (menț.) 5.
- Vasilie ⟨călugăr⟩ (monah), frate cu Mihail, vinde vie la Cîndești 336.
- Vasilie, călugăr, tatăl lui Mișcan care se vinde rumân (menț.) 56.
- Vasili din Brătești v. Vasili, post.
- Vasilie din: Corșori 223; ~ din Dărmănești, martor 176; ~ din Vaidei, se rumânește cu ocina 68.
- Vasilie, egumen al m-rii Arnota, năstavnîc, cumpără sat 335.
- Vasilie (ermonah ~), egumen al m-rii Bistrița, pricină cu m-rea Tismana 115; ia jurători pentru Băbenii 260; martor 57, 80, 81, 238, 283; semnează 57, 80, 81, 238.
- Vasilie (Văsiu), fiul lui Albul log. din Răti-voești, frate cu Albul, vinde părți cu

- rumâni la Aninoasa 97, la Ștefănești 109, 302; martor 159, 241; scrie zapis 97; semnează zapise 97, 109.
- Vasilie**, fiul lui Neagul din Greci, nepotul lui Dumitrașco clucer din Spineni și al jup. Maria, vinde la Izvorani 268, 281.
- Vasilie**, frate cu Neagoe și Bale, vinde în Șirina 124.
- Vasilie** monah v. **Vasilie**, călugăr.
- Vasilie**, nepotul lui Larion, cu vie și ocină la Vernești 284.
- Vasilie**, popă din Tîrgoviște, martor 175, 327, 328.
- Vasilie**, portar, trimis domnesc 11.
- Vasilie**, postelnic din Brătești, martor (menț.) 2.
- Vasilie**, postelnic din Brătulești, vinde ocină la Podbelești (menț.) 337.
- Vasilie**, postelnic (din Tîrgoviște?), martor 229.
- Vasilie**, postelnic, fiul lui Mihai f. mare spătar (Coțofeanul) și al Hîrsovei, se înfrățește cu Vucina mare pah. 364.
- Vasilie**, rumân din Podbelești 337.
- Vasilie** scrie zapis 97.
- Vasilie**, soțul Giurei, vinde vie la Cindești 179, 336.
- Vasilie**, spătar, fiul lui Mușat vist. și al Samfirei, tatăl Neacșei, Ioanei, Ilvaei, familie 6, 96, 126, 268; stăpîn în Izvorani 319, Mușetești 246, 267, Ștefănești 302, Trănsani 32, mori 13, 96, rumâni 301, țigani 135, 268; pricină de familie 6, 96, 126, 129, 160, 257; semnează 301; probabil același: **Vasilie**, spătar, martor pentru Izvorani 102.
- Vasilie**, stolnic, jurător 71.
- Vasilie** stolnic mare v. **Vasilie** Paindur.
- Vasilie**, țigan (menț. ult.) 21.
- Vasilie**, vistier, frate cu Necula vist., dăruiește de Radu Mihnea cu jumătate din Dedulești pentru slujbă dreaptă 309.
- Vasilie** Cului, fiul lui Haği Cului, diata lui, semnează 353.
- Vasilie** Drăncescul, popă, scrie și semnează zapis 327; scrie act al județului și și pîrgarilor din Tîrgoviște 328.
- Vasilie** Paindur (Vasalachi, Vasilache, Vasilachi, **Vasilie**, ~ Paendur, ~ Paiandur, ~ Paindor, ~ Painindur) mare stolnic, soțul Caplei 104; stăpîn în Budurești 60;
- în sfatul domnesc 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35, 39, 42, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 128, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—272, 278, 282, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 399, 403, 405, 407, 408, 411—413, 417, 418, 423, 424, 425, 427;
- martor 2, 58, 104, 161, 181, 335, 382, 398;
- în marea adunare a țării dă carte de dezvinovățire 406; jurător 234; semnează 58, 335, 398, 406.
- Vasilie** Stancovici traduce doc. slav în 1833 205.
- Vasilie** Șuche (Vasili) din Cînești, martor 14.
- Vața**, sat (j. Argeș) 188.
- Văcarea** v. **Vlad Văcarea**.
- Văcărescu** v. **Barbu Văcărescu**, log. mare.
- Văcărești**, boieri, în pricină cu Mitropolia pentru satul Luciani 105.
- Văcărești**, sat (j. Dîmbovița) 87, 267.
- Văcărești**, sat (mnc. București), în hotarul m-rii Sfînta Troiță 377; logofăt 207, 217, 244, 405.
- Vădinău**, apă la Cornul (Vodnău) (probabil c. Drăgănești, j. Prahova), vad de moară, pe ocina m-rii Snagov, întărit lui Iancu căpitan, după pricină 199.
- Vădislav**, **Vladislaw**:
- Vădislav** din Belcin v. **Vădislav**, post.
- Vădislav** din Dranoveți, martor 409.
- **Vladislaw** din Slănicul de Jos, tatăl lui Stoica (menț.), C.
- Vădislav**, logofăt, martor pentru București 242.
- Vădislav**, postelnic din Belcin, schimbă țigancă 364.
- Vădislav** (II) voievod, domn al Țării Românești (1446—1456), tatăl lui **Vladislaw** al III-lea, 10; cărți de la ~ 250, 424.
- Vădislav** (III) voievod, domn al Țării Românești (1523—1525), fiul lui **Vladislaw** al II-lea, carte de la ~ 10.
- Văgiulești**, sat (j. Mehedinți; azi j. Gorj) ceauș 410.
- Vălari**, sat (j. Gorj) 271.
- Văleni**, sat (c. Sălătrucu, j. Mușcel; azi j. Argeș), parte din ~ și din munte, cu rumâni, dată de jup. Dobra, fiului ei Lăudat 279; v. și dealul **Vălenilor** podgorie (j. Argeș) 425.
- Văleni**, sat (j. Romanai; azi j. Olt) 34, 80, 92, 153, 167, 203, 243, 245, 278.
- Văleni**, sat (j. Vilcea), Ilina și Velica, fetele lui Radu Piarșic, cu parte în ~ 125.
- Vărăști**, sat (j. Ilfov, comună) 42.
- Vărăști**, sat (j. Ilfov, c. Dascălu) 267; probabil același: ~ de Crîngu 188.
- Vărăști**, sat cu baltă (j. Ilfov; azi j. Ialomița), scutire de vamă acordată m-rii Viforita 66.
- ***Vărăști** de pre Drinbovnic, j. Vlașca, sat (lg. Glavacioc; azi j. Argeș), megiași se vind rumâni cu ocina 175.
- Vărbani** din Pitești, martor 343.
- Vărbilău** (Virbilov), sat (j. Săcuieni, azi j. Prahova) 310, 379.
- Văsiu**, „moș” din Cîndești 182; pricină 235; martor 120.

- Văsiu din Rătivoești v. Vasilie, fiul lui Albul log. din Rătivoești.
- Vesiu din Dedulești (?), martor pentru Mătești 329.
- Văsilăți (Văsălați), sat <Vasilați, j. Ilfov> 207, 267.
- Vătășească, parte la Săcuiani <lg. Tinganu, j. Ilfov> cumpărată de Dumitru Dudeșcu 244.
- Vedea, riu, sat pe ~ 380.
- Velica, fiica lui Dragul post., moștenește în Mănești, Birsești ș.a., vinde în Poiana (menț.) 247.
- Velica, fiica lui Radu Piarscă și a Cirstiane, sora Ilinei, vinde la Văleni 125.
- Velica, sora lui Oprea din Păușești, nepoata lui Calvin călugărul, vinde la Pădureț 414.
- Velica, țigancă boierească 268.
- Vélter v. Stan Vélter.
- Veniamin, egumen al m-rii Strimbul, cumpără jumătate din Murgești, pe vremea lui Radu Șerban 355.
- Ventilă v. Vintilă.
- Vereani, sat <probabil j. Dolj> 11.
- Vernești j. Buzău, sat 344; megieși vind din partea Cîrlomănească 98; ocină și vii stăpinite de Oprea mare agă, m-rea Adincata ș.a. 284, 291; partea Balculească, cu ocină și vie, întărită lui Partenie monah 291; parte cu vie, întărită lui Gherge și cetei sale 332.
- Vernești, sat <probabil j. Ilfov> moșie cu rumâni dăruită de jupanița Ana, fiica Mariei Floreasca, m-rii Strimbul 198.
- Vesiu v. Văsiu.
- Veștișorivi, lac <lg. Lacul Tomei j. Dolj?> 341.
- Vetrea din Potoceni, jurător 332.
- Vichentie, nepot de fiu al lui Vișan, vinde părți din Morunglavi, Iași și Tomești 417.
- Vierăș (Vieroșul, Virăș, Vovidenie), m-re <j. Mușcel și Pădureț; azi Făgetul, c. Colibași, j. Argeș> dăruită cu satul Știubeele de Preda Brincoveanu mare spătar 186; dijma de piine cuvenită ~ din satele sale 95; pricină cu moștenii din Jupinești 208, cu m-rea Tismana 115; egumen 95, 208.
- Vihorita (Vihorăști, Nașterea Maicii Domnului), m-re <j. Dimbovița; azi Viforita or. Tîrgoviște>, stăpină peste satul Gurguiati cu bălți 258; scutire de vamă 66.
- *Viiani, sat <lg. Radovanul, j. Dolj>, muntele ~ 11.
- Vilae, fiica lui Eftimie f. mare portar și a Vilaei, soră cu Anca, Marica, Neașa și Dima post., dăruiește parte cu rumâni din Ulița de la Rîmnice, lui Pirvul log. 23.
- Vilae, fiica Mariei și a lui Vasilie spăt., soră cu Neașa și Ioana, stăpină 6, 129, 257.
- Vilae, jupaniță, mama lui Mihai post. dăruiește jumătate din satul Hodopeni m-rii Radu Vodă (menț.) 289.
- Vilae, jupineasa lui Eftimie f. mare pitar, mama lui Dima post., ș.a. lasă la moarte parte din Ulița de la Rîmnice, lui Pirvul log. (menț.) 23.
- Vilae, soția lui Cherbelet, în pricină pentru Ostra 84.
- Vintilă, Ventilă:
- Vintilă din Orbești, martor 410.
- Ventilă din Tătulești v. Ventilă, vătaf.
- Vintilă, fiul lui Nedelco, martor pentru Bucu 321.
- Vintilă (Ventila), frate cu Necula ș.a., se vinde rumân 283, 286.
- Vintilă, frate cu Stan vătaful din Balș martor 195.
- Ventilă, județ, cartea lui cu pîrgarii din Tîrgoviște (menț.) 63.
- Vintilă, logofăt, scrie carte pentru Sufleni 134.
- Vintilă, martor în cartea județului din Tirgșor 193.
- Ventilă (Ventilă), paharnic din Turșoru, martor 76.
- Vintilă (Ventila, Ventilă), postelnic, fiul lui Preda post. din Tătărani și al Maricăi, pricini 198, 211; probabil același: Ventilă, post. tatăl lui Cirstea și Oprea din Săteni (menț.) 63.
- Vintilă, țigan 408.
- Vintilă, vătaf din Brezoe, cumpără la Berciugov 192; martor 59, 268.
- Ventilă, vătaf din Tătulești, tatăl lui Calotă (menț.) 149.
- Ventilă (Ventelă) vinde ocină comisului Apostolache 293.
- Vintilă, Ventilă voievod v. Vlad Vintilă, domn.
- Vintilă, vornic <din Cornășeni>, soțul Stancăi, tatăl lui Tudosie log. și Negoită post. (menț.) 282.
- Vintilescu v. Radul Vintilescul.
- Visarion, egumen al m-rii Potoc, cumpără în Vlăduța 363.
- Vispești, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, deal cu vii 173.
- Vistion, rumân din Fometești, întărit unor neșugători 245.
- Vișa v. Stanul Vișei.
- Vișa din Cîrstinești, fiica Sorei, vinde locuri 428.
- Vișa, fiica lui Stancu din Mircești, vinde vie la Cîndești 336.
- Vișa, jupineasa lui Grama pitar, dă parte din Șerbănești, la înfrățire 188.
- Vișa, jupineasa lui Stan log., m-rea Mărgineni, dăruită cu parte și rumâni de ~ (menț.) 123.
- Vișa, jupineasă, moașa Stancăi, a lui Oancea și Negre, stăpină în Mihăești (menț.) 201.
- Vișa, soția lui Dima călăraș, cumpără în Liudești 130.
- Vișa, soția lui Voico din Fiani 314.

- Vișa, țigancă boierească 369.
- Vișan, cneaz rumânit din Răsiți 34.
- Vișan din Urziceni, vinde vie în dealul Năenilor 374.
- Vișan, moșul lui Vichentie, cu părți în Morunglavu, Iași și Tomești (menț.) 417.
- Vișan, popă din Mușetești, martor 163.
- Vișan, rumâni: din Curătești de Sus 299; ~ din Lazul 35.
- Vișină, frate cu Stanciul, vinde la Săcuieni <Ilfov> 244.
- Vihoritul v. Calmățutul Vihorțului.
- Vilcănestei, sat 19.
- Vilcea, județ, sate din ~ 17, 18, 67, 75, 167, 169, 196, 245, 264, 276, 283, 386, 335, 411;
- preoți, egumeni, boieri, roșii din ~ 283.
- Vilceaua Gemenii, top. la Luciani 105.
- Vilceaua Preajvei, top. la Luciani 105.
- Vilceaua Văcarilor, top. la Luciani 105.
- *Vilcenii j. Vlașca, sat <lg. Comoara; azi j. Teleorman>, rumâni judeciți 42.
- Vilcul, Viljițul v. Bunea Vilcul, log.
- Vilcul v. Oprea al lui Vilcul.
- Vilcul, boier hotarnic la Blejoi 168.
- Vilcul cel bătrîn din Dărmănești, martor 176; probabil același: Vilcul din Dărmănești, martor, semnează 141 și ~ tatăl lui Miine (menț.) 384.
- Vilcul: din Alexeni, vinde loc 271; probabil același, tatăl lui Detco și al Opriței 271; ~ din Mușetești, rumân 267; ~ din Puținței, fiul lui Cernat, martor 98.
- Vilcul, hotarul ~ la Șarlău <j. Dimbovița> 59.
- Vilcul, ocina lui la Turburești, întărită m-rii Potoc 363.
- Vilsan vinde parte la Curtea <j. Gorj> (menț.) 191.
- Vilsăneasca (Vilsănească), parte în satul Băleni, a lui Badea post. 161, 382.
- *Vilsănești, sat <Olari j. Romanați; azi j. Olt.> 380.
- Vîfșul, martor pentru Grădiștea <j. Ilfov> 285.
- Vilturești, sat <Vulturești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 219.
- Virbilov v. Vărbilău.
- Vîrbița, sat <j. Dolj> boieresc, cu rumâni, schimbat cu alt sat 316, 317.
- Vîrf, top. la Susuiaci 300.
- Vîrși, sat <j. Dolj; azi Jiul> vătaf 396, 426.
- *Virți j. Olt, sat <Sprincenata> 169, 270; parte cu vii și grădini, întărită lui Ivan post. și jup. sale, Ilina 272; partea lui Pătrașco, cu vii, rumâni și țigani, moștenită de frații săi, Stroe și Dumitru stolnici 185.
- Vîrjoghe, sulger, închină vad de moară m-rii Tutana, E.
- Vîrjoghie din Mănicești, jurător 270.
- *Virliți (Virleți), sat <lg. Coslegiu, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, partea lui Vintilă din Teșani, vindută cu rumâni lui Drăghici post. 62; parte cu vad de moară, vindută de Neața 404.
- Vîrtopul Boarteșului, plai în moșia or. Cimpulung 424.
- Vîrtopul Epurelui, plai în moșia or. Cimpulung 424.
- Vîrtopul Modroghinului, plai în moșia or. Cimpulung 424.
- Virvor v. Ion Virvor.
- Vladul, Vlad:
- Vladul, ban, cumpără jumătate din satul Futeștii de pe Mostiște 215.
- Vlad, bărbatul Drajnei, care vinde în Ibănești 156.
- Vladul, boi luați de la ~ 101.
- Vladul cel orb v. Vladul Orbul.
- Vladul, dărăbanț, vinde falce de pădure de sub Piscuri 112.
- Vladu, diacon, martor pentru Muereasca, semnează 283.
- Vladul din Birsești v. Vladul, post. din Birsești.
- Vladul: din Bătiești, aldămașar și martor 219; ~ din Carcadulea, martor 166; ~ din Ciinești, martor 14; din Comani, martor 85; ~ din Copăceni, vinde vie la Grădiștea de Sus 285; ~ din Cotești, martor 279 ~ <din Curpen>, aldămașar 271; ~ din Curte, martor 191; ~ din Dranovești, martor 409; ~ din Flești, martor 294; ~ din Ghina <probabil: Glina>, boier hotarnic pentru Găneștii de Jos și Piteștii de Sus 405; ~ din Jugureni, fiii lui vind din ocina Găgenească 259; ~ din Pulaș, fiul Dobranei, vinde parte 156; ~ din Rimnic, frate cu Pirvul log., martor, semnează 283; ~ din Tirgoviște, martor 163; ~ din Ungurâni, martor 4; ~ din Vrănești, martor 300; ~ din Zărnești, megiș hotarnic pentru Găleşești 139.
- Vladul, fiul lui Anghel din Iaroslăvești, martor 72, 411.
- Vladul, fiul lui Baico din Sănești, martor, D.
- Vladul, fiul lui Coarvă din Zorești, vinde vie 222.
- Vlad, fiul lui Crăstian din Loloști, vinde vie 311.
- Vladul, fiul lui Efreim log., martor la Tirgoviște 327, 328.
- Vladul, fiul lui Negoe, se vind rumâni la Vaidei 68.
- Vladul, fiul lui Radul din Curtea, vinde din partea lui Vilsan 191.
- Vlad, fiul lui Toader din Strimbeni, vinde ocină 146.
- Vlad, fiul lui Vlad log. Rudeanul v. Vlad, post.
- Vlad, fiul Negritei, frate cu Stanciul 26.
- Vladul, frate cu Ilie post. întărit în Gropșani 78.
- Vladu, frate cu Mihnea Vit, vinde parte în Tufești 336.
- Vladul log. v. Vlad Rudeanul.

- Vladul**, log., cumnat cu Stanciul și Voico, martor la Ulița 218.
- Vladul**, moșneni: din Glina, se vinde rumân lui Mihai Viteazul 287; ~ din Jupinești 208; ~ din Prodelești, cu parte în Udeni 76.
- Vladul**, partea lui din Ludești, întărită m-rii Potoc 363.
- Vladul**, popi: din Jupinești 208; scrie zapis 366.
- Vladul**, portar, fiul lui Oprea portar din Rîmnic, tatăl lui Stanciul Portărescut care vinde vad de moară pe Rîmnic (menț.) 213.
- Vladul**, postelnic din Birsești, martor 283, 289, 407.
- Vladul**, postelnic, fiul lui Vladul Rudeanu log., nepot al lui Teodosie log., frate cu Andrei sulger și cu Radul 153, 245, 335; în pricină pentru Futeștii de pe Mostiște 215; renunță la drepturile lui în Fometești 153.
- **Vlad**, postelnic, tatăl lui Udre post., schimbă țigănci cu m-rea Tismana (menț.) 322.
- Vladul**, rumâni: din Fometești, întărit unor neguțători 245; ~ din Grosșani 78; ~ din Jigoreni, fiul lui Cupen (menț.) 56; ~ din Muereasca 283, 286; (altul) frate cu Necula 283, 286;
- Vladul**, stolnic din Zărnești, jurător 226, 246, 267.
- **Vlad**, tatăl lui Stan martor pentru Dedulești 330.
- Vladul** vinde vie la Vispești 173.
- Vlad** voievod v. ~ Călugărul, ~ cel Tânăr, ~ Dracul, ~ Înecaful, ~ Țepeș și Vlad Vintilă.
- Vlad** voievod, tatăl lui Basarab, străbunicul lui Matei Basarab eroare pentru Basarab
- Vladul**, vornic din Drăngești, martor 49, 397; probabil același: Vlad vornic, trimis de domn cu haraciul la Poartă 406, martor pentru Dătcoi, semnează 221.
- Vladul** al Oprinei (~ al Oprinii, ~ Oprinii) din Muereasca, se vinde rumân lui Matei Basarab 276, 283, 286.
- Vladul** Băloae, moștean din Jupinești 208.
- **Vlad** Caloian (Vlad) din Cîndești, martor 93.
- Vladul** Cazac din Baba, megias (jurător) pentru Vilcenii 42; probabil același: ~ Cazacul din Costeni, martor pentru Drăgănești, semnează 371.
- **Vlad** Călugărul (~ voievod), domn al Țării Românești (1481—1495), tatăl lui Radu cel Mare 55, 152, 402, 405; daniilor m-rilor Govora 152, 402 și Glavacioc 61; cărți de la ~ 55, 61, 152 (menț.).
- **Vlad** (cel Tânăr) (~ voievod, Vlăduț), domn al Țării Românești (1510—1512), tatăl lui Vlad Înecatul (menț.) 150, 320.
- **Vladu** Cioroiul din Jugureni, martor 259.
- **Vlad** (Dracul) (~ cel Mare), domn al Țării Românești (1436—1442, 1443—1446), tatăl lui Radul cel Frumos și al lui Vlad Țepeș 10, 363; carte de la ~ 250, 424.
- Vladul** Glăvăescul, fiul Oprei log. din Pizdulești, rob în zilele lui Simion Movilă, volnicit de domn să-și stăpînească moșia din Schei 114.
- **Vlad** Hoștean (Hoșteneală), tatăl lui Dobrea din Bălișoara cu parte în Cacaleți (menț.) 336.
- **Vlad** Inimă Rea din Bășinești, soțul Ilinei (menț.) 393.
- **Vlad** (Inecatul) (~ voievod), domn al Țării Românești (1530—1532), fiul lui Vlad cel Tânăr, cărți de la ~ 150, 320.
- Vladul** Moțai, rumân din Stoienești 54.
- Vladul** Narăcea din Samara, martor 131.
- Vladul** Nebleajnicul, rumân din Stoienești 54.
- Vladul** Orbul (Vladul cel orb) din Muereasca, se vinde rumân 283, 286.
- Vladul** Pozmircă din Jugureni, martor 259.
- Vladul** Roman din Muereasca, se vinde rumân lui Matei Basarab 276.
- Vladul** Roșca din Brătiani, tatăl lui Voico, bunicul Eftanei, stăpin peste rumâni în Mușești (menț.) 31.
- Vladul** Rudeanu (Vlad, Vladul) logofăt din Ruda, soțul Dospinei 227, tatăl lui Andrei, Radul și Vladul, familie (menț.) 152, 153, 215, 245, 316, 317, 335; întărit peste rumânii din Lichirești, stabiliți în Crăcenii după legătura lui Mihai Viteazul (menț.) 227; închină ocină și rumâni la Ninășești, m-rii Flămînda (menț.) 152.
- **Vlad** Tolia vinde vie la Pătirlage 336.
- **Vlad** Țepeș (Vladul voievod), domn al Țării Românești (1456—1462, 1476), fiul lui Vlad Dracul, carte de la ~ 363.
- **Vlad** Văcarea din Bărbuleț, tatăl lui Paraschivă (menț.) 240.
- **Vlad** Vintilă (Ventilă voievod), domn al Țării Românești (1532—1535), „fiul lui Vlad voievod”, eroare pentru Radu cel Mare 320; întemeietorul m-rii Mehedic 184; cărți de la ~ 115, 320.
- **Vlad** Vucica, tatăl lui Tudosie care vinde în Seciul Baniei (menț.) 36.
- Vlahia** v. Țara Românească.
- Vlaica** din Cornet, martor 426.
- Vlaicul**, ceauș din Pitești, martor 319.
- Vlaicul**: din Bogătești, martor 251; ~ din Fintești, martor 290; ~ din Izvorani, martor 135, ~ din Săteni, jurător (menț.) 63.
- Vlaicul**, frate cu Udriște, vinde locuri la Priseceni 119.
- Vlaicul**, logofăt din Conțești, martor 97; jurător, semnează 99.
- Vlaicul**, logofăt din Juguri, jurător, semnează 99.

- Vlaicul, martori: pentru Grădiștea de Sus, 285; ~ pentru Muereasca 283.
- Vlaicul, nepotul jupinsei Vișa, pricină cu m-reă Mărgineni 123.
- Vlaicul, păcurar, martor pentru Ciulinița 261.
- Vlaicul, popă al vlădicăi la bis. Sf. Nicolae din Tirgoviște, martor 327, 328.
- Vlaicul, popă, ceata lui (menț.) 363.
- Vlaicul, popă, tatăl lui Istratei care vinde la Cacaletii din Vale (menț.) 336.
- Vlaicul, tatăl lui Micul, martor pentru Șoimari 220.
- Vlaicul Ungurul din Corșori, martor 216.
- Vlasie primește parte din Zălogi în schimbul banilor dați ca să-l scoată pe Pătrașco de la spinzurătoare 137.
- Vlașca, județ, sate din ~ 22, 29, 42, 56, 70, 173, 183, 282, 299, 333, 358, 359, 371, 422.
- Vlașca, top. la Robănești <j. Romanai; azi j. Dolj>, schitișor la ~ 80.
- Vlăcul v. Bunea Vilcul, log.
- Vlădae, fiica lui Manea, soră cu Rada, vinde parte în Cîrnitura 239.
- Vlădărau din Drăgănești, martor 85.
- Vlădeni, sat <c. Mihăești, j. Mușcel; azi j. Argeș> 241.
- Vlădeni, sat <j. Prahova; azi j. Dimbovița> 15, 158, 370.
- Vlădești, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> popă 241.
- Vlădești, sat <j. Vilcea> 378.
- Vlădica, ceas din Costești, martor 391.
- Vlădila j. Romanai, sat <azi j. Olt>, părți dăruite și vindute de Tatomir, m-rii Govora 38.
- Vlădilă, copil de țigan 279.
- Vlădimir, moștean din Jupinești 208.
- Vlădislav v. Vădislav.
- Vlăducă vinde și schimbă vie la Vispești 173.
- Vlădueni, sat <j. Romanai; azi j. Olt> 278.
- *Vlădulești j. Prahova, sat <probabil lg. satul Corlătești, c. suburbană Berceni, mnc. Ploiești>, hotare, Radul, slugă domnească și moștenii, întăriți în ~, rumânire, judecări 308.
- Vlădunea din Trestia, jurător pentru Cindești 182, 235.
- Vlăduț vodă v. Vlad cel Tânăr, domn.
- Vlăduța pe apa Teleormanului, sat <j. Argeș> întărit m-rii Potoc 363.
- *Vlășceani, sat <probabil j. Mehedinți>, m-reă Topolnița, volnicită să ia dijma de pe ocina ei de la ~ 82.
- Voda, armaș din Vilsănești, martor, semnează 380.
- Voda, rumân din Fometești, întărit unor neguțatori 245.
- Voevodul, plai în moșia or. Cimpulung 424.
- Voica, fiica popei Zirnă, vinde parte în Liudești 130.
- Voica, jupanița lui Bărcan și mama lui Necula și Radul, vinde la Vrănești 315.
- Voica, jupineasă, mama Radei, dă satele Fometești, Runcul, Toxobeni, viu la Copăcel, lui Pătru și Ghioca neguțatori, pentru bani împrumutați 65.
- Voica, soția lui Cindea post. din Balotești, întărită la Izvorani 268.
- Voica, țigănci 12, 337, 408.
- Voica a lui Mușat vinde parte la Grădiștea 359.
- Voicilaș vinde loc de casă în Star Chiojd 351.
- Voicilă: din Drăgănești, boier hotarnic pentru Cernătești și Bucov 147, 148; ~ din Jupinești, moștean 208; ~ din Mogoșești, vinde parte în Grădiștea și vie la Stăjărea 145, martor 385.
- Voicilă, fiul călugăriței Dionisia, frate cu Constantin, vinde vie cu ocină și loc de casă la Săseni 383.
- Voicilă, martor pentru Pupezeni 256.
- Voicilă, tatăl lui Mihail, cu parte în Cacaletii din Vale (menț.) 336.
- Voicina mare pah. v. Vucina.
- Voico, diacon din Vernești, fiul popei Manea, vinde parte 98.
- Voico: din Fiani, soțul Vișei, în pricină 314; ~ din Fintinele, vinde parte din vad de moară 237; ~ din Letcă, jurător 304; ~ din Jupinești, moștean 208; ~ din Păltineni, martor B; ~ din Pitești, martor 118; ~ din Săcuieni, boier hotarnic 405; ~ din Slătioare, martor 386; ~ din Vernești, jurător 332.
- Voico, fiul lui Vlad Roșca din Brătiani, tatăl Eftanei, stăpînă peste rumâni în Mușetești (menț.) 31.
- Voico, fiul popei Ghinu din Bujoreni, vind parte din satul Ulița, cu vad de moară 218.
- Voico, frate cu Dimitrie, vinde moșie la Pătirlage 336.
- Voico, frate cu Ion, judecit cu ocina din Vilceni 42.
- Voico, logofăt, parte din Pîrscov răscumpărată de la ~ 51.
- Voico, martor pentru Șoimari 220.
- Voico, megiaș din Vernești, fiul lui Grozav, vinde în partea Cîrlomănească 98.
- Voico, tatăl lui Oprea martor pentru Șoimari (menț.) 220.
- Voico al Martei, megiaș din Vernești, vinde în partea Cîrlomănească 98.
- Voicu, tatăl lui Neagoș post. din Corșori, soțul Dobrei (menț.) 223.
- Voievod v. Plaiul Voievodului.
- Voinea v. Voinea din Găleşești.
- Voinea: din Bădeni, martor 429; ~ (Voinea) din Găleşești, vinde, cu tot satul, ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364; ~ din Măstănești, chezaș la vînzare de ocină 293, aldă-mășar 323; ~ din Muereasca, frate cu Lupul, se vinde rumân 283, 286; ~ din

- Pupezeni, martor 321, 390, semnează 390; ~ din Tîrnava, jurător pentru Vilceni 42.
- Voinea, fiul lui Grecul și al Stoianei, vinde ocină, vie și moară la Topliceni 189.
- Voinea, martor pentru Drăghinești 333.
- Voinea, țigan 197.
- Voinea vinde parte la Vlăduța (menț.) 363.
- Voinești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> Preda post. și Oancea log. întăriți peste ~ 205.
- Voislav, călăraș din Dobroți, megiaș jurător 314.
- *Voivodești, sat <lg. Florești, j. Prahova> 282.
- Voroveni, sat popă 158.
- Vrabeți, sat <Brabeți, j. Mehedinți; azi Horăști, or. Motru j. Gorj> 410.
- Vrabie v. Ion Vrabie, log.
- Vrabie, fiul lui Luca, rumân din Nucșoara 418.
- Vrabie, tatăl lui Ion, în pricină pentru Cîrstienești (menț.) 419.
- Vracnița, sat <probabil j. Dimbovița>, laz vindut de Stanciul vataf 69.
- Vrăjitorul v. Dragomir Vrăjitorul
- Vrănești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> vine vindută de Bulborea 315.
- Vrănești, sat <lg. Băltești, j. Sac; azi j. Prahova> 300.
- Vrîbiev, top. la Buzău 336.
- Vucica v. Vlad Vucica.
- Vucina (Bucina, Vucena, Voicina), mare paharnic, stăpîn 139, 294, 295, 364, 376, 401, 413; pricină 42; în sfatul domnesc 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 32-35, 39, 41, 44-47, 54, 56, 63, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195-198, 200, 201, 203, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267-270, 272, 278, 281, 282, 286, 289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318-320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354-356, 359, 364, 374, 377, 381, 382, 399, 403, 405, 407, 408, 411, 412, 417, 418, 423, 424; mare ceașnic în sfatul domnesc 67; martor 58, 161, 181, 382, 335; semnează 58, 406; mare postelnic în sfatul domnesc eroare: în loc de paharnic.
- Vucomir din Berindești, jurător 226, 267, Vucomir din Bucșanești (Vucu), tatăl lui Ivan, jurător 246; martor, semnează (menț.) 154.
- Vulpe, rumân boieresc 180.
- Vulpeni, sat <j. Romanăți; azi j. Olt> cu rumâni, al lui Preda spăt.; zălogit pentru o datorie 426.
- Xenoh, m-re v. Athos.
- Z
- Zaharia, călugăr, tatăl lui Negoită și al lui Manea care vind în Poiana 310.
- Zaharia, (Zaharachi, Zahăria) din Pitești, cumpără delniță în Izvorani 102, 103, 268.
- Zaharia din Mățău, scrie zăpis 236.
- Zaharia, frate cu Iane pah. și cu Iscrul, în pricină pentru vite și argint 157.
- Zaharia, martor pentru m-rea Cozia 77, Zaharia (Zaharie), popă din Păușești, în pricină 378; martor, semnează 400, 407.
- Zaharia, proegumen, al m-rii Cozia, martor 77, 79.
- Zaharia (Zaharia), sluger mare, martor 181, sluger 171.
- Zaharie, rumân din Aninoasa, cu delniță 97.
- Zaharia, rumân din Vulpeni, judecit fără ocină 426.
- Zaharia, vinde ocină și vad de moară în Șarlău (menț.) 59.
- Zaida, vinde parte în Meriș 410.
- Zamfira v. Samfira.
- Zamona v. Danciul Zamona.
- Zapșa, top. la Oltenei 368.
- Zatrea v. Piscul Zatrii.
- Zahul v. Radul Zahul.
- Zăgazul de Pămînt, top. la *Știubeiele <probabil Vierăși, j. Teleorman> 186.
- *Zălogi, sat <probabil lg. Urechești, j. R. Sărat; azi j. Vrancea>, parte dată de Căzan lui Vlășie 137.
- Zărnești (Zărănești), sat <j. Argeș> 139, 226, 246, 267, 294, 364.
- Zătreni, sat <j. Vîlcea> 113, 426.
- *Zătrăni (Zetrăni), sat <lg. Frințești, j. Vîlcea> 57, 400, 407.
- Zătruca top, la Beleți <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 165.
- *Zăvoiani, sat <*Zăvoiu, probabil lg. mnc. Buzău> 334.
- Zegaia, sat <j. Mehedinți> 391.
- Zemnici, top. la *Vlădulești j. Prahova <lg. Corlătești; azi în mnc. Ploiești> 308.
- Zgîia v. Mircea ~ și Stanciul Zgîia.
- Zisul, rumân din Fometești 245.
- Zirná v. Oprea Zirná.
- Zirná din Bărbunțești, jurător 332.
- Zirná, fratele lui Căzan, înfrățește pe Mușat croitor peste parte din Cindești 120.
- Zirná, popă, tatăl Voicăi care vinde în Liudești (menț.) 130.
- Zlaşoma, j. Mehedinți, sat <Zlaşoma>, cumpărat de Barbu clucer din Poiana de la Tudosie log. ș.a. 122.
- Zlate v. Oprea al Zlatei.
- Zlate din Belcești, vinde parte 108.

Zlate, fiul său Oprea post. vinde în Sărdănești (menț.) 113.

Zlătescul din Șușețu, vinde țigan 408.

Znagov, m-re v. Snagov, m-re.

Zorești, sat <j. Buzău> 90, 98, 332, 334;
dealul ~, pogoane de vie cumpărate de
Buzinca mare comis de la Alba ș.a. 222.

Zoreștii Pirtii, deal la Zorești <j. Buzău>
222.

Zorilă, delniță sa din Mihăești 394.

Zaseanca, ocină la Boldești <j. Săcuieni;
azi ~ Grădiștea, j. Prahova> 104.

Zosim, egumen al m-rii Mislea 325, 337,
421, 422.

A

ace 275, 279.

acfe:

~ date de domn: hrisoave 123, 177, 253, 320, 336, 337, 364; mențiuni simple de hrisoave 10, 40, 41, 44, 250, 320, 415; mențiuni de porunci, cărți passim; mențiuni de ~ cu numele emittentului: Radu Negru 250; Mircea cel Bătrîn 55; Mihail I 250; Vlad Dracul 250; Vladislav II 250; Vlad Țepeș 363; Vlad Călugărul 55, 152, 402; Radu cel Mare 5, 55, 152, 402, Neagoe Basarab 55, 320, 402; Radu Paisie 55, Petru cel Tânăr 55; Alexandru Mircea 177, 288, 291; Mihnea Turcitul 214; Ștefan Surdul 67; Alexandru cel Rău 363; Mihai Viteazul 67, 75, 234; Radu Mihnea 41, 61, 299; Alexandru Iliăș 308; Matei Basarab 41, 254, 267, 361; răvașe domnești de jurători 19, 20, 25, 31, 42, 46, 52, 59, 85, 87, 160, 234, 235, 246, 265, 270, 280, 284, 291, 299, 314, 324, 369, 377; mențiuni de răvașe 31, 41, 48, 247, 267; v. și scutiri și imunități.

~ date de patriarhi 254, 361;

~ date de mitropoliți 20, 40, 71, 128, 274, 324;

~ date de mari boieri 95, 133, 165, 296, 341, 347;

~ dată de județ și pîrgari 63;

~ zapise passim.

<adunare de stări> 269, 406.

agă, stăpîni, familie 21, 59, 153, 167, 172, 173, 284, 291, 321, 333, 358, 390, 399, 410; martori 34, 163, 175, 209, 335; jurători 20, 25; datornic 282; ia parte la adunarea stărilor 406; dă carte 128;

<menț.> 34, 41, 122, ~ mare v. Oprea.

agoae 282.

albine v. stupi

aldămaș 28, 119, 230, 271, 328, 410.

aldămașari 219, 222, 271, 351, 411.

alfoi F.

amenzi v. dușegubină, gloabă, treapăd.

aprod 91.

arături 163.

argint 157; obiecte de ~ 135, 199, 275; bani de ~ 214, 230, 291, 309, 332, 383, 406.

arhiepiscopi (arhiemitropoliți) 2, 40, 47, 80, 81, 128.

arhieriei 269.

arici, în onomastică 41.

arie 315.

armași 336; stăpîni, familie 17, 18, 115, 164, 217, 244, 291, 354, 404, 408; se judecă 84, 244; cotropesc 68, 107; atribuții 255, 294, 408; martori 2, 34, 68, 88, 137, 147, 161, 163, 167, 169, 181, 188, 209, 217, 244, 245, 314, 335, 380, 382, 389, 395, 429; dă carte 128; ~ mare v. Dragomir.

armean 283.

ascultare, datorată de rumâni 57, 65, 184, 352, 358.

aspri, în prețuri 4, 12, 32, 34, 46, 63, 64, 68, 74, 84, 86, 107, 113, 125, 127, 130, 146, 156, 159, 161, 169, 173, 176, 179, 188; 191, 200, 214, 219, 222, 230, 237, 244, 263, 271, 273, 282, 286, 287, 291, 297, 299, 300, 309, 314, 315, 321, 332, 333, 334, 336, 337, 343, 349, 351, 354—356, 359, 364, 367, 374, 381, 382, 387, 399, 403, 407—409, 411, 416, 417, D; în dări 269, 271; în gloabe 32; la înfrățire 271, 319; în datorii 185, 200, 334, 347, 353; în zestre 247; la haraci 406; la înmormintare 185; ~ de argint 214, 230, 291, 309, 332, 406; ~ turcești 163, 247, 332; echivalențe 247.

ășezămînt (intocmire) 39, 40, 115, 122, 205.

atlas 275.

aur, obiecte de ~ 203, 275; bani de ~ 16, 64.

B

bani <dregători>:

stăpîni, familie, ctitori 2, 17, 37, 47, 58, 64, 70, 107, 133, 149, 150, 177, 212, 222, 233, 237, 328, 342, 426; judecă 157, 234; dă carte 95, 128; martori 28, 33, 48, 161, 167, 181, 203, 294, 335, 368, 382, 399; jurător 71; ia parte la adunarea de stări 406; mare ~ v. Hrizea din Bălteni; ~ de județ (bănișori) 184, 253, 286, 410; <menț.> 18, 192, 195.

bani <monedă>:

în prețuri 9, 12, 21, 26, 28, 33, 36, 37, 49, 51, 65, 72, 73, 88, 89, 91–93, 97, 98, 109, 112, 124, 131, 138, 140–142, 144, 152, 155, 166, 187, 189, 197, 216–218, 220–222, 225, 230, 232, 239, 243, 259, 275, 278, 281–283, 285, 292, 298, 303, 312, 323, 344, 365, 372, 384, 385, 390, 391, 393, 396, 400, 404, 410, 420, 428, 429, F; echivalențe 166, 217, A; în dări 70, 425; la înfrățire 274; în datorii 183, 266; împrumutați 111, 130, 163, 167, 245, 272; întorși (lepădați) 19, 222, 299, 337, 354; v. și generic aspri, costande, florini, galbeni, lei, potronici, taleri, ughi.

bașă, stăpîn de moară 401.

băcan 395.

băiaș 164, 396;

bălți 55, 66, 74, 115, 143, 181, 212, 258, 271, 283, 287, 315, 317, 320, 363, 390, 422.

băneasă 289.

bărbier 395.

bătaie, în divan 423.

bătrîni satului 246; orașului 327, 328.

berbeci 241.

bir 283, 286, 308; scutiri de ~ 184, 264, 286, 320; scoateri de la ~ 269, 276; fugă de ~ 94, 269, 376, C; ocini vindute pentru plata ~ 404; solidaritate la ~ 32; scăderi de ~ 376; ~ după „obi-ceiul țării” 376; ~ rumânilor 94, 252, 276, C; ~ de lună 264, 352; moldove-nilor 352; ~ de rușală 224.

birar 32.

birărie de județ 32, 286.

biserici 223, 266, 319, 361, 364.

bivolii 170.

bîlci 250.

boi, în prețuri 118, 169, 189, 218, 351, 363, F; în dări 7, 250, 253, 264, 271, 286, 352; în gloabă 252; într-o cheltu-ială 101; în onomastică 98; în toponimie 133, 293.

boieri, stăpîni passim; ctitori 53, 115, 152, 186, 233, 282; ~ mari și mici 17, 128, 181, 213, 294, 406, 412, 427; înfrățiți 2, 58; martori 2, 12, 24, 56, 68, 77, 88, 97, 111, 154, 168, 161, 163, 167, 169, 171, 192, 217, 223, 230, 244, 245, 283, 327, 328, 333, 399, 407, 413; judecă 6, 234, 257, 346; cotopec 169, 262, 269, 283; fac alte abuzuri 150, 295; supuși la dări 325, 421; opreliști 7, 250, 320; hicleni 6; cu datorii bănești 100, 160, 163, 180, 183, 200, 282, 413; căzuți în nevoie 153, 245, 331; închiși 408; pribegi 157, 178; v. și jurători, hotarnici.

bolovani de sare 39.

braniște 363.

bucate (averi) 6, 82, 128, 136, 178, 200, 203, 224, 227, 241, 255, 348, 427.

buciumă de vie 222, 374.

bușteni 374.

buți de vin 55, 98, 425.

C

cai (telegari), în prețuri 38, 49, 107, 122, 232, 305, 407, 417; dați la înfrățiri 135, 188, 223, 319, 364; furați 313; luați cu sila 85, 170; la ocna de sare 39; în obligații fiscale (darea ~; ~ de olac) 7, 184, 253, 264, 286, 352; la vamă 250; în zestre 203.

camătă (dobîndă) 111, 130, 163, 167, 245, 272.

cantaragiu 237.

capre 241, 271.

care 55.

case:

— domnească 313; boierești 20, 25, 173, 288, 318, 334, 337, 364; ale bise-ricii 53, 121; de megiași 156, 223, 269, 334, 339, 367, 379; de rumâni 113, 116, 163; de meșteșugar 298; ~ în orașe 23, 121, 164, 173, 298, 364; în sate 3, 20, 113, 116, 156, 163, 223, 253, 269, 282, 318, 334, 337, 339, 367, 379, 416; la vie 349, 356; în prețuri 164, 364; locuri de ~ 53, 223, 275, 336, 383; în prețuri 91 173; în scutiri 224, 253; în descriere de hotare 317.

cataramă, în onomastică 285.

cazac, în onomastică 239.

călărași, stăpîni 73, 130, 156, 261, 262, 339; supuși la dări 82, 307, 325, 421; organe executive 286, 307; martori 130, 155, 237, 249, 338, 383; jurători 31, 314; căpitan de ~ 368; iuzbașă de ~ 307.

călugări (monahi) stăpîni, familie 56, 76, 80, 173, 244, 265, 284, 291, 299, 310, 407, 414; fac danii 5, 336; vind 336; se judecă 16, 210, 332; cotopec ocină 5; construiesc moară E; string dijmă 325; opreliști 25 adună avere risipită 199; martori 11, 29, 223, 228, 231, 273, 283, 286, 336, 340, 383; jurător 67, 150; hotarnici 13; menț. 14.

călugărițe 41, 57, 66, 180, 244, 272, 282, 336, 374, 383.

cămară domnească 28, 423.

cămărași 1, 97, 200, 225, 253, 268.

căpitani 199, 320, 405, stăpîni, familie 14, 22, 34, 130, 166, 168, 239, 242, 249, 259, 334, 370, 391; martori 14, 24, 49, 68, 92, 106, 164, 225, 243, 278, 283, 290, 327, 328, 330, 335, 368; jurători 67, 260, 291; răsplătit de domn 362; supuși la dări 421; participă la marea adunare a țării 406.

cășărie <dare> 264.

ceapraz 107.

ceară, ca dare 7, 184, 253, 264, 286, 352; vindută 65, 189; dată la înmormîntare 156; bani luați de la turci pe ~ 429.

cearșaf 275.

ceașcă 135.

ceașnic v. paharnic.

- ceată a unui boier 247; a unui armaș 84; logofetească 224; postelnicească 147, 148; de moșneni 332, 359, 363.
- ceauși, stăpîni, familie 30, 188, 368; martori 230, 309, 319, 391, 410; hotarnic 267. cercei 279.
- cetate de scaun v. București, Tirgoviște.
- cheltuieli de judecată 41, 101, 272, 384; la răscumpărări de ocine 51; la înfrățire 83; la hotărnicie 75; la înmormîntare 185; passim.
- chezași 293, 426, C.
- chezășie 313.
- chihaiele la Poartă 406.
- chinovar 105, 208, 270.
- chintese 203, 275.
- chirie pentru o prăvălie 50.
- cimpoitor 120; în onomastică 240.
- ciobani 32.
- ciocănași 39.
- ciozvirte (cetviști) <măsură> de vie 173, 243, 278, 374.
- cireș 105, 189, 271.
- ciubere 349.
- cizmar 91.
- cîmp, amîndouă 33.
- cîntar 65.
- cîrciumar 3.
- clăi 307.
- clisiari 217, 244, 327, 328, 377.
- cluceri, stăpîni, familie 91, 110, 122, 147, 153, 161, 171, 180, 194, 209, 212, 215, 234, 242, 245, 261, 265, 268, 277, 281, 316, 317, 326, 331, 354, 355, 364, 408; martori 2, 15, 23, 24, 28, 29, 33, 34, 49, 56, 58, 73, 80, 81, 88, 92, 97, 161, 167, 169, 171, 181, 202, 203, 209, 217, 241, 242—244, 246, 261, 267, 278, 294, 331, 335, 397, 399, 404; jurători 20, 25, 67, 83, 101, 160, 227, 348; judecă 234; în pricini 105, 194, 201; ispravnic 54, 148; ctitor 337; dă carte 128; scrie zăpis 209; dă bani cu împrumut 331; ia parte la marea adunare a țării 406; învinuit de furt din haraci 406; ~ mari în sfat v. Nedelco Boteanul.
- cneaghină 41.
- cnezi v. moșneni.
- codri 165, 219, 421.
- cofterie 203.
- cojocari 155, 179, 315, 374.
- comiși, stăpîni, familie 20, 21, 25, 63, 64, 88, 417, 149, 207; 217, 222, 244, 282, 293, 323, 329, 347, 395, 397; martori 12, 28, 33, 58, 88, 92, 97, 158, 161, 163, 169, 181, 187, 241, 243; 246, 268, 278, 294, 298, 335, 382, 394, 397, 399; jurători 20, 25, 203, 226, A; se judecă 262; ia parte la marea adunare a țării 406; dă carte 128; scrie zăpis 397; ~ mare în sfat v. Buzinca.
- conace <obligație fiscală> 184.
- copii, slugă domnească 313; de țigani 9, 21.
- copilă 271.
- corb, în toponimie F.
- costande <monede>, în prețuri 14, 108, 144, 166, 192, 240, 374; în plata chiriei 50; echivalențe 108, 166, 180.
- cotropiri de sate și ocine 25, 105, 262, 309, 337, 384.
- coți <măsură> 107, 356.
- covoare 107, 364.
- criptogramă 344.
- croitori, stăpîni 120, 292, 298; martori 28, 33, 164, 230, 298, 343; jurător 314.
- cruci, ferecată 279; semne de hotar 217, 244, 315.
- ctitori 41, 50, 79, 121, 174, 184, 186, 202, 320, 336, 337, 374, 412.
- cupari, birar de județ 286; martori 92, 169, 209, 243, 278.
- cupeți v. negustori.
- curătură 2.
- curelar 359.
- curte domnească 378, 404; boierească 415.

D

- danii (închinări, miluiri):
- domnești, bisericii 5, 39, 41, 44, 55, 61, 66, 115, 276, 288, 361, 374, 402, 412, 422; unor boieri 194, 358, 364; unor slujitori, pentru slujbă credincioasă 22, 42, 362; unor rude 40, 41;
 - ~ boierești bisericii 53, 152, 186, 198, 202, 273, 282, 296, 347; între boieri 2, 15, 23, 58, 364; unui negustor 233; unui orașan 267;
 - ~ ale unor clerici bisericii 5, 50, 80, 121, 336;
 - ~ ale unor megiași bisericii 57, 77, 81.
 - ~ la înfrățire 319;
 - ~ între rude 4, B;
- dascăli, scriu zăpis 93; învață copii 361; ~ slovenești <în menț. tirzii> 201, 244.
- dat 94.
- datări și cu anul erei noastre 6, 15, 135, 185, 191, 197, 200, 233, 254, 308, 336, 377; cu anul nou la 1 sept. 377; după sărbătoare religioasă 15; cu numele zilei 377.
- datorii bănești, ale unor boieri 16, 20, 25, 100, 128, 160, 162, 167, 183, 185, 197, 200, 203, 265, 282, 331, 362, 369, 427; ~ ale unor boieri la turci 302, 413, 426; ale unor moșneni 49, 93, 368, 429, A; ale unor rumâni C.
- dăjdii către domnie 32, 70, 224, 264, 283, 286, 320, 336.
- dărăbani (dărăbanți) 28, 33, 82, 112, 156, 244, 406, 408.
- dări, quantum 269; sparte 70; solidaritate la ~ 269; ~ de lună 7, 253; specificate, V. bir, boi, cai, cășărie, ceară, conace, dijmă, drahme, fin, fum, galbeni, gorștină, împrumuta, maglă, mertice, miere oi, pârgar, plocon, podvoade, porci, stupi, sulgin, vinărici; v. și rentă feudală.

dealuri cu vii 114, 132, 135, 146, 150, 173, 179, 244, 268, 291, 300, 302, 332.

delnițe 103, 123, 162, 187, 282, 315, 394, C; ~ boierești 163, 246; ~ cu rumâni 97, 113, 163, 181, 418; ~ fără rumâni 268, 355, 418; date la înfrățiri 301, 319; puse zălog 102.

diaconi 98, stăpini 327, 328, 344, 374; martori 26, 50, 63, 97, 124, 155, 191, 275, 283, 327, 328, 383; scriu zapise 219, 324.

<diatē> 57, 229, 353.

dicheu 223.

dieci scriu acte 75, 137; martori 419.

dijmă domnească 254, 320, 340; ~ boierească 95, 320, 325, 340; ~ cuvenită mănăstirii 39, 307; ~ din stupi 55, 82, 224, 253, 352; ~ din oi 11, 82; ~ din porci 11; ~ din grădini 55; din pește 422.

divan (sfat): acte cu ~ passim; judecăți în ~ passim; numit marele ~ 6, 25, 31, 41, 67, 84, 107, 152, 180, 227, 270, 291, 308, 405; bătaie în ~ 423; boier scos cu rușine din ~ 10.

doamnă a țării 41, 277.

dobindă v. camătă.

domnul, numit cnez 44; judecă passim; face danii, ctitor 5, 7, 39, 41, 44, 66, 184, 288, 358, 361, 362, 374, 402, 412, 422; rumânește 41, 276, 308, 358; judecește 24, 308; vinde și cumpără 34, 115, 181, 213; își lasă averea 40; ia măsuri împotriva unor boieri 151, 178, 224, 245, 408; taie capul unui boier 234; pribeag 24, 40, 157; dă învățătură în acte 174, 183, 307, 340, 360; v. și acte, danii, judecată, slugi, scutiri.

domnie 44, 59.

drahmă (didrahmă) împărătească <dare> 269, 376.

dram <măsură> 157.

drum, în descriere de hotar 186, 261, 351.

dumbravă 168.

dușegubine, 32, 139, 294, 295, 315, 364, 378.

E

egumeni 208; numai cu numele și mănăstirea 1, 5, 41, 44, 53, 55, 61, 76, 80, 115, 147, 148, 152, 174, 184, 198, 202, 214, 231, 234, 252, 253, 267, 322, 325, 336, 346, 353, 361, 363, 374, 383, 402, 403, 412, 422; atribuții 82, 282; poartă pricini ale mănăstirilor 16, 67, 115, 304, E; cumpără, vind, fac schimburi 38, 47, 204, 290, 335, 337, 355; iau dijme 95, 421; judecă 253; participă la sobor 6, 253, 254, risipesc averea m-rii 199; martori 57, 77, 79, 80, 140, 142, 144, 238, 246, 283, 286, 327, 328, 395; jurători 132, 150.

episcopi cu numele 67, 71, 115, 253, 266, 283, 291, 361; stăpini 8, 43; judecă 6, 67, 71, 115, nastavnici la m-ri 123, 174,

337, cumpără ocină 332; dau cărți 53, 235; martori 80, 81, 121, 254, 383. episcopii, stăpine 8, 43, 283; jurămint făcut la ~ 235; loc de stringere a unor jurători 210.

erei 98.

ernatec, oi la ~ 178.

erodiacon 238.

evanghelie, jurămint pe ~ 6, 85, 98, 107, 235, 319, 332, 406, E.

exarh 6.

F

faur 369.

fălci de ocină 36, 37, 112, 156.

fiare, om legat în ~ 111.

fiastru 348.

fier 57.

fii de suflet 15, 110.

femei fac diată 229; martore 271.

ferecături 279.

feregea 107.

fir, ceapraz de ~ 107.

fin, dare 7, 184, 253, 264, 271, 307, 352.

fintină, în descriere de hotar 351; în toponimie 212.

florini 361.

frați de ocină 2, 73, 120, 127, 157, 165, 176, 182, 237, 284, 303, 399.

friu 408.

fugă din cauza apăsării fiscale: moșneni în țară 376; în „țări străine” 70, 269; peste Dunăre 32, 116, 152; în Moldova 334; în Transilvania C; ~ a unor rumâni 94, 252, 267, 306; a unui țigan 313.

fum <dare> 7.

funii de moșie 30, 34, 39, 42, 67, 81, 117, 118, 131, 148, 156, 188, 283, 314, 318, 323, 386, 391, 396, 417.

furturi de cai 313; de porci 111.

fustași 59, 298.

G

galbeni, în prețuri 3, 16, 26, 42, 64, 102, 115, 122, 159, 195, 213, 283, 286, 353, 355, 374, 383, 397, E; la răscumpărări de sate și ocine 42, 272, 308; la biruri 283, 286; în gloabă 101; luați împrumut 20, 162, 180, 199, 282, 426; în cheltuieli 16, 25.

garduri 47, 285, 364.

gălefi, <dare> 7, 184, 250, 253, 352; ~ cu fin <dare> 264, 286; <rentă feudală> 94; <măsură> 363.

gelep ucis 32.

gfrle 55, 320, 351, 363.

globe 101, 139, 171, 205, 252.

globnici 43, 408.

gorștină 254, 425; oilor și porcilor 224, 253, 352.

gorun, în onomastică 416.

grana 107, 275, 319, 356, 364.

grădini 53, 55, 73, 121, 163, 261, 272, 336, 344, 364, 412, 416.
grămătică, stăpîni 63, 315; scriu acte domnești 24, 107, 271, 288, 305, 381; scriu zapise 23, 72, 175, 220, 238, 290, 344, B; martori 63, 200, 228, 231, 240, 327, 383, F; în sfatul orașului 377.
greci, mitropolit ~ 121; martori 59, 104, 283; jurători 270; în onomastică 3, 281, 386; în toponimie 2, 155, 281.
grind 300.
grîu (pîine) 95, 271, 307.

H

haine 137, 241, 271, 548.
hamuri 203.
haraci 32, 70, 406.
heleșteu 131.
herțeg, în titlul domnului 253, 336, 337.
holdă 219.
hofare 270, 315; descriere și semne 16, 22, 59, 105, 107, 139, 148, 168, 186, 208, 212, 317, 336, 341, 351, 363, 364, 377, 405, F; vechi (bătrîne) 10, 15, 16, 22, 34, 45, 107, 147, 163, 208, 212, 215, 258, 269, 332, 355, 358, 364, 376, 377, 426; încălcate 13, 377, 378; obiceiul hotarului 13.
hotarnici, 63, 207; șase 228; doisprezece 60, 148, 287, 318, 377, 405; douăzeci și patru 75, 377, 405.
hotărnicii 13, 59, 60, 75, 76, 87, 139, 147, 148, 212, 228, 270, 287, 309, 318, 377, 378, 405.
hotnogi 362.
hramuri:
Adormirea Maicii Domnului (Uspenia) la mănăstirile: Brîncoveni 80, 81; Govora 1, 152, 253, 402; Iver (Athos) 287; Tismana 115, 277; Bunavestire (Blagoveștenia), la m-rea Cotmeana 44; Intrarea în biserică (Văvedenia), la m-rea Vierș 186; Înălțarea (Văznesenia), la Mitropolie 105; Întîmpinarea (Stretenia), la m-rea Tinganu 214; Nașterea lui Hristos, la Biserica lui Ghiorma banul 47; Nașterea Maicii Domnului, la m-rile: Dintrunlemn 57; Viforita 66, 258; Pogorirea Sf. Duh, la m-rea Strîmbul 355; Schimbarea la Față (Preobrajenia), la m-rea Potoc 363; Sf. arhangheli Mihail și Gavril, la m-rile: Adîncata 291; Arnota 335; Dohiar (Athos) 412; Gruiu 202, 204, 282; Mărgineni 39, 123, 177, 337; Slobozia 374, 412; Topolnița 82, 174; Sf. Dimitrie, la m-rea Bradul 352; Sf. Gheorghe, la m-rea Xenoh (Athos) 320; Sf. Ioan Botezătorul, la m-rea Plumbuita 231; Sf. Nicolae, la Episc. de Rimnic 286; la m-rile: Menedic 184; Mihai Vodă 267; Strîmbul 198; Sf. Paraschiva, la bis. din Tirgoviște 364; Sf. Troiță, la m-rile: Cozia 41, 55;

Cozieni 383; Mislea 325 337, 421, 422; Radu Vodă 214, 287, 307.
hrană <cereale> 307.

I

iatro <medic> 327, 328.
iazuri 219, 260, 315, 351.
iconă, în toponimie 212.
iconom 175.
iepe, în prețuri 34, 125, 154, 408; ca preț în natură 38, 337; în gloabă 139; în moștenire 158.
iepure, în toponimie 424.
ierodiacon 77.
ieromonahi (ermonahi) 77, 80, 81, 132, 140, 283, 353.
iezere 55, 351.
iezi 241.
inele, de aur, în zestre 203, 275; ~ peceț 41, 59, 187.
ispravnici la hotăriri domnești: spusa domnului passim; marele logofăt passim; fost mare logofăt 418; marele vornic 84, 114; al doilea vornic 291; al doilea logofăt 48, 211, 245, 272, 286, 425; marele portar 19, 178, 182, 226, 332; marele pitar 59; vornic 341; logofăt 85; vistier 260, 276, 283; paharnic 139; postelnic 280; clucer 54; portar 235; stolnici și vameși 66; călugări 325; ~ de scaun 76; 396.
Iuzbașă, de călărași 307; de dărăbanți 406; de roși 141, 158, 189; stăpîni, familie 111, 189, 299, 303, 327, 328, 336, stringe dăjdi 307, 340; dăruiri de domn pentru slujbă credincioasă 42, 362; martori 28, 33, 59, 106, 117, 127, 141, 158, 176, 190, 193, 221, 248, 267, 284, 314, 327, 328, 368, 370, 371, 390, 392, 429, E; jurători 291, 314; participă la adunarea de stări 406.

I

împărat <sultan> 32, 44, 358.
împrumută <obligație fiscală> 22, 224, 253.
împrumuturi de bani 65, 94, 102, 128, 163, 167, 180, 183, 245, 326, 369, 413.
<înfieri> 110, 136.
înfrățiri, între boieri 107, 364; între boieri și preoți 210, 232, 301; între boieri și moșneni <vinzări deghezate> 83, 98, 135, 274, 301, 355; între moșnean și meșteșugar <vinzare deghezată> 120; între moșneni 101, 319; între frați 188, 223; între tată și fiică 51; între frate și soră 271.
întărți <berbeci de trei ani> 241.
întocmiri 63, 65, 159, 171, 180, 282, 284, 291, 302, 399.
învățătură, acte scrise cu: ~ domnului 43, 65, 174, 178, 183, 252, 340; a marelui logofăt 87; a logofătului al doilea 11,

66, 304; a unor logofeți 56, 374; a vinzătoarei 410; rumânii să lucreze cum vor primi ~ 94, 358.

J

jafuri 137, 152.

jder 408.

judcăți, înaintea: domnului și a divanului passim; mării adunări a țării 6; mitropolitului 71, 369; episcopului 67; marelui ban 157, 345; marelui vornic 165; județului și pirgarilor 193; orașului Cimpulung 210; ~ repetate 6, 41, 42, 84, 100, 126, 136, 146, 151, 157, 185, 208, 227, 247, 257, 267, 299, 332, 423; egumen cu drept de judecată 253.

judeci v. moșneni.

judectri 15, 24, 57, 195, 251, 308, 426, C. județe, sate în ~ (v. indicele de nume) 2, 4, 15, 16, 18, 19, 22, 24, 29, 32, 34, 35, 41, 42, 45, 48, 54, 56, 60, 62, 64, 67, 70, 75, 84, 88, 107, 135, 146, 153, 175, 181, 183, 185, 191, 195, 200, 208, 209, 212, 215, 222, 243, 244, 264, 265, 267-269, 270, 271, 275, 278, 281, 282, 286, 287, 289, 295, 299, 300, 302, 308-310, 314, 316, 317, 332-337, 351, 352, 355, 358, 359, 363, 364, 376, 380-382, 398, 405, 408, 412, 417, 418, 422, A; ~ de bir 269, 376; roșii de ~ 224.

județi (sudeți) din: Argeș 246, 267, 401, 413; Brașov 282; București 288; Cimpulung 102, 103, 135, 205, 250; Cornăeșel 267. Craiova 396; Pitești 319, 401, 413; Rimnicul Vilcea 213; Slatina 92, 243, 278; Strimba 280; Tîrgoviște 63, 328, 364; Tîrgșor 309; Tîrgu Jiu 191, 271, 297, 415.

jupani passim.

jupînese (jupanite), stăpîne, familie 23, 65, 94, 96, 128, 159, 167, 180, 257, 279, 299; face danie 53; se judecă cu soțul 6; împrumută bani 65, 94, 128, 153, 167; martoră 229; jurători 6; pribeagă 312.

jurăminte, pe evanghelie 54, 85, 299, 332, 406, E; încinși cu „brîul preacuratei” 135; ale bătrînilor satului 227; ale megișilor 235.

jurători, în număr de: doi 85, 165; trei 265; patru 46, 100, 247, 369, 403; șase 20, 25, 31, 42, 52, 59, 67, 83, 99, 101, 123, 139, 150, 160, 208, 227, 234, 260, 280, 299, 304, 324, 330, 348; doisprezece 6, 19, 41, 48, 84, 87, 105, 146, 207, 208, 210, 226, 227, 235, 246, 267, 270, 291, 299, 314, 346, 355, 407; douăzeci și patru 210, 332.

L

lac, în descriere de hotare 377.

lapte 135.

lazuri 69, 271.

lăntîșor de aur 275.

lăturași 252.

lăufari 244, 337, 408.

leafă 22.

legătura lui Mihai voievod 31, 252, 280, 423.

Iege, judecată după ~ passim; rămînere de ~ 31, 123, 159, 180, 196, 211, 262, 303, 316, 317, 402, 419; ~ lui Dumnezeu 41, 42; ~ țării 282, 307, 325, 364, 422; părăsirea familiei fără ~ 129.

lehi pradă m-rea Govora 152.

lei (monedă) 331, 379.

lemne, opreliști la tăiat 205; de moară 295; puse la hotărnicie 405.

linguri de argint 275.

livezi 2, 3, 63, 163, 164, 216, 219, 232, 282, 315, 356, 364, 377, 384, 407.

locuri 74, 119, 191, 263, 341, 351, 428; ~ de casă 91, 154, 173, 222, 351; ~ de pivniță 271; ~ de arătură 271; ~ de vie 164, 204, 271, 336, 351, 372; case cu ~ 154, 334, 364; mori cu ~ 363; ~ cu prăvălii 47; pivniță cu ~ 229; grădină cu ~ 416; ~ sterpe 282, 300, 336.

logofeți:

mari: stăpîni 247; în marea adunare a țării 406; în divan passim; v. Grigorie; ispravnic în acte domnești passim; dă carte 128; trimis domnesc la hotărnicie 228, 231; martori 2, 48, 56, 58, 161, 167, 181, 203, 294, 335, 382, 399; jurători 71, 203, 234; dă învățătură în act domnesc 87;

foști mari ~: stăpîni, familie 15, 195, 364; în marea adunare a țării 406; în divan 208; dă carte 128; ispravnic de hotărîre domnească 418; martori 212, 382; jurători 247;

~ ai doilea: stăpîni 27, 28, 33, 36, 37, 196, 378, 407; ia parte la marea adunare a țării 406; în divan 41, 320; ispravnic în acte domnești 211, 245, 272, 286, 425; citește și semnează act domnesc 200; dă învățătură la scrierea actelor domnești 11, 66, 160, 304; dă carte 128; martori 49, 161, 181, 221, 245, 268; jurător 48;

~ al treilea, martor 161;

~ de vistierie 128, 181, 214, 318, 354, 356, 359, 399;

~ de cămară 28;

~ (mici): stăpîni, familie 2, 10, 15, 23, 48, 51, 58, 67, 75, 79, 83, 97, 109, 114, 115, 122, 123, 125, 128, 130, 138, 141, 145, 146, 152-154, 156, 158, 159, 163, 164, 175, 180, 183, 188, 195, 197, 205, 213, 216, 219, 222, 225-227, 237, 238, 244, 245, 258, 262, 263, 265, 267, 273, 282, 285, 287, 299, 302, 306, 312, 315-317, 337, 351, 364, 369, 370, 372, 376, 385, 388, 394, 396, 400, 402-405, 409, 412, 414, 416-418, 420, 427, 428, E; fac danii 202, 282; în pricini 199, 208, 266, 270; dau bani împrumut 143; datornici 143, 362; rumănesc 19; iau parte la marea adunare a țării 406; ispravnici

în act domnesc 85; în sfatul crașului București 377; supuși la împrumut 224; dau carte 128; dau învățătura la scrierea actelor domnești 56, 374; scriu acte domnești 6, 15, 25, 31, 32, 34, 42, 46, 85, 100, 135, 146, 150, 152, 163, 173, 177, 180, 185, 189, 191, 195, 196, 200, 205, 208, 211, 214, 231, 234, 235, 244, 247, 253, 267—270, 272, 278, 287, 289, 291, 299, 300, 302, 308, 309, 314, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 377, 385, 405, 411, 412, 417, 423, 424; scrie cartea patriarhului 254; scriu cartea mitropolitului 71, 128; scrie cartea unor boieri 212, 296; scriu zapise 17, 18, 21, 49, 58, 68, 79, 80, 91, 106, 108—110, 113, 131, 134, 148, 149, 154, 161, 166, 176, 181, 188, 192, 202, 223, 225, 270, 283, 294, 298, 322, 335, 368, 370—372, 375, 378, 386, 398, 409, 414, 416, 428; hotarnici 87, 267, 341, 405; martori 2, 3, 9, 15, 21, 23, 28, 29, 33, 34, 49, 56, 58, 68, 77, 79—81, 88, 91, 97, 106, 113, 138, 141, 153, 159, 161, 163, 167, 169, 171, 181, 188, 190, 195, 197, 202, 203, 217, 218, 228, 238, 241, 242, 244, 245, 268, 273, 278, 283, 284, 297, 298, 319, 322, 327, 328, 335, 368, 372, 375, 378, 382, 384, 389, 394, 398, 401, 407, 411, 413, 414, 419, 420, 429; jurători 67, 71, 83, 99, 101, 207, 226, 227, 246, 260, 267, 291, 348, 403; chezași 426.

lopătar, martor 404.

lospe de sare 39.

lucru (muncă) <obligație fiscală> 7, 184, 352; <rentă feudală> 57, 94, 352;

lumanărar 395.

lunci 219, 271, 377.

lup, în toponimie 308.

M

macedonean în onomastică 67.

maglă, în scutiri 253.

mahala, în București 47, 229.

majă, în scutiri 320.

maici, m-re de ~ 57.

marfă, în diată 241.

mahrane 107, 185.

marfori passim.

mazili 95, 297.

măgură, în descriere de hotare 186.

mănăstiri, cu scutiri de dări 7, 320, 352;

iau rentă 44, 55, 95, 325; primesc danii 41, 53, 77, 80, 152, 186, 273, 288, 320, 374, 402; înzestrată cu dascăli și tipografie 361; vinde-cumpără 202; în pricină 67, 115, 346, 423; împrumuta bani 50; volnicita: să-și facă moară 402; să-și strângă rumâni fugiți 252; închiriază prăvălie 50; pustiite și sărăcite 5, 121, 152, 174, 282; opreliști 82; de maici 57; v. și metoace; pentru stăpîniri v. Adîncata, Argeș, Bistrița, Bradul, Căluui, Ciolanu, Cotmeana, Cozia,

Cozieni, Dintrunlemn, Flămînda, Glavacioc, Govora, Gruiu, Mărgineni, Menedic, Mislea, Plumbuita, Potoc, Robănești, Sf. Troiță (Radu Vodă), Slobozia lui Ianache, Snagov, Stănești, Stelea, Tismana, Topolnița, Valea, Vieroș v. și Athos, București.

megiași <vecini de ocină> passim.

mei 307.

meri 74, 148, 315, F.

metrice 7, 253, 320, 352.

meșteri 89, 155, 315, 375, 407.

metoace 7, 44, 47, 121, 287, 374, 402, 403, 412.

miel 64, 154, 204, 241, 271; v. și oi.

miere, în vînzare-cumpărare 65, 163; obligație fiscală 7, 184, 253, 264, 269, 286, 352; numită „împărătească” <obligație către Poartă> 32, 271, 334.

mită 6, 274.

mitropoliți 247, 253, 264, 346; judecă 6,

25, 71, 115, 369; iau jurămint 6, 299, E; înfrățire înaintea ~ 107; dau cărți 20, 40, 121, 274; atribuții 361; ia parte la marea adunare a țării 406; martori 2, 17, 254.

mitropolie, opreliști 121; popa din clirosul ~ 63; v. Mitropolia Ț. Rom.

mîncături, în scutiri F, 22, 184, 224, 253, 264, 352.

minji, 38, 154, 158, 337.

mînzări, în diată 241.

moldoveni 170.

monahii v. călugări

monahii v. călugărițe.

morar 180.

mori 59, 151, 315, 336, 403; vaduri de ~ 28, 29, 33, 92, 121, 127, 139, 151, 152, 159, 161, 168, 176, 180, 181, 188, 199, 205, 213, 221, 237, 243, 256, 278, 282, 288, 294, 303, 316, 329, 334, 336, 351, 264, 373, 376, 397, 402, 403; roți de ~ 26, 103, 200, 219, 344, 384, 401, 413; ~ domnești 288; ~ ale bisericii 23, 53, 61, 105, 121, 288, 336, 363, 402; ~ boierești 13, 16, 20, 25, 30, 64, 96, 160, 205, 282, 295, 337, 364, 401, 404; ~ ale unor săteni 131, 295; ~ în descrieri de hotare 147, 148, 168, 351.

morminte 41, 198.

„moși”, sate stăpînite pe ~ 38, 117, 182, 235, 244, 267, 310, 333, 370.

moșii passim.

moșneni (numiți și: cnezi, judeci, megiași, moșneni), stăpîni de sate și ocine passim; rumâniți 41, 308, 420; se vînd rumâni 35, 56, 149, 169, 175, 287; se răscumpără din rumânie 32, 308; vind-cumpără passim; se judecă passim; fug din cauza dărilor 70, 269; plătesc gloabă 364; jurători 19, 42, 48, 52, 59, 114, 132, 165, 235, 304, 314; martori la tranzații 138, 159, 284, 294, 411; hotarnici 228; cu parte în alt sat 76; slugi domnești 308; opreliști 421; v. și danii,

înfrățiri pricini, rumâni, vînzări-cumpărări.
moșneniri 17, 20, 63, 173, 211; de la părinți 30, 200, 279; de la bunici 158; de la unchi 136; de la socri 196; de la soți 57, 134, 136; contestate 219; cu particularități 229; excludere de la ~ 279; pricini pentru ~ 25, 369.
mrejar 422.
munți. în întăriri 10, 11, 279; în danii 77, 79; în vînzări-cumpărări 163, 232; venituri din 208, 325.

N

nastavnici la m-ri, episcopi 123, 177, 337; v. și egumeni.
nădragi 319, 364.
năpășfi de biruri 10, 308, 387.
năvodar 422.
neamț, în onomastică 374.
negustori (cupeți, neșuțatori), stăpîni, familie 64, 65, 94, 153, 188, 245, 326; vînd-cumpără locuri, vie 222, 292; dăruit pentru slujbă 233; dau bani împrumut 65, 128, 153, 167, 183, 200, 245, 302, 326, 426, 427; dau dijma 325; scrie zapis 127; în pricină 47; martori 21, 28, 33, 35, 91, 125, 127, 175, 187, 218, 283, 298, 309, 311, 327, 328, 378, 407, 411, 426; jurători 267, 369; cercetează pricină 100.
nemții de grana 275.
nevoi, boieri căzuți în ~ 65, 94, 128, 153, 167, 331, 427; moșneni căzuți în ~ 49, 93; rumâni fug de ~ 42, 116, C;
noafeni 241.
nuc, în descriere de hotare 351.
munți 104, 394.
nutreț 178.

O

oameni, buni și bătrîni passim, ~ domnești cercetează pricini, hotărînesc 100, 378, 405, 408, 415; ~ ai mănăstirii, scutiți 184, 352; ~ ai unui iuzbașă 340; ~ ai unor negustori 94; ~ străini, primiți în slobozii 22, 184.
obicei, al țării 376; dat și găleți după ~ 94; dijme după ~ 82, 307, 325; vamă după ~ 422; dușegubină după ~ 294, hotarului 13, 405.
oboroc de grîu 271.
ocale de ceară 65, 189.
ocne passim.
ocne de sare 20, 25, 39, 374.
ogoare 15, 63, 315, 336, 364, 399.
oi, în prețuri (bănești și în natură) 64, 154, 202, 204, 271, 282, 409, 417; în diată 241; date la înfrățire 135; date ca simbrie 178; luate pe seama domnească 178; dijma din 11, 82; la vamă; ~ (obligație fiscală) 22, 254, 286; gorștină de ~ 224, 253, 352 ~ de sul-

giu 7, 253; oaie seacă (obligație fiscală) 7, 184, 253, 264, 352.
oieri 178.
oierit 320.
olac, v. cai
olar, în onomastică 368.
orase, cu privilegiu 250; rumâni fugiți în ~ 252; v. Argeș, București, Buzău, Cîmpulung, Craiova, Pitești, Rîmnic, Slatina, Tîrgoviște, Tîrșor, Tîrgu Jiu.
orașeni, stăpîni 268, 428, 425; privilegiați 250; în pricină 205; dau dijme 325, 421; martori 248, 297, 309, 364, 377, 403; opreliști 288.
oriaș dă vamă de pește 422.
orz 207.
ovăz 307.

P

paloș 223.
parango (postav) 364.
pasmagi 107.
pași (măsură) 30, 81, 84.
paharnici
~ mari: stăpîni 139, 294, 295, 364, 401, 413; rumânește 42; birar de județ 376; martori 56, 58, 161, 181, 335, 382; în divan, v. Vucina.
~ (mici): stăpîni, familie 17, 18, 58, 65, 71, 92, 94, 107, 113, 128, 144, 153, 155, 157, 167, 171, 193, 194, 241, 243, 245, 278, 287, 309, 326, 331, 338, 339, 347, 364, 412, cumpără țigani 12; se judecă 71, 107; ia bani împrumut 326; martori 12, 24, 76, 77, 79, 92, 97, 104, 113, 135, 140, 142, 169, 175, 197, 200, 202, 209, 243, 278, 283, 309, 322, 327, 328, 335, 355, 372, 378, 396; jurători 123, 160, 226, 246, 267, 270, 403; hotar-nic 341; ispravnic de hotărnicie 139; iau parte la marea adunare a țării 406; scriu zapise 172. 321, 390; (menț.) 113.
patriarhi, dau cărți 6, 253, 254, 342, 346, 361.
păcurari 178, 241, 261.
păduri 77, 168, 202; opreliști 82, 205.
perperi (obligație fiscală) 55, 425.
pături 250.
peceți, a mitropolitului 40; ale unor m-ri 57, 364; ~ inele 41; (menț.) 111, 171.
pedepse 6, 75, 137, 157, 227, 408.
peri, în toponimie 208, 212, 317; în descriere de hotare 351.
perne, în zestre 203.
pescari 243, 422.
pește 55, 82, 143, 205, 250, 422.
piersică, în onomastică 125.
pietrari, martori 407; în onomastică 378, 400.
pietrărie 319.
pietre, de hotar 105, 132, 139, 168, 186, 219, 231, 300; ~ de moară 231; avînd înscris privilegiul or. Cîmpulung 250.

pilotă, față de ~, în zestre 275.

pitari:

~ mari; stăpîni familie 17, 18, 34, 364, 398, 399; atribuții 415; ia parte la marea adunare a țării 406; martori 2, 113, 167, 169, 181, 200, 245; dă carte 128; v. și Dumitru Filieșanul;

foști mari ~: stăpîni, familie 23, 88, 163, 207, 226, 246, 267, 364; martori 49; ia parte la marea adunare a țării 406; ispravnic în carte de jurători 59; ~ al doilea 402; ~ (mici): stăpîni, familie 13, 87, 163, 188; martori 378, 400, 401, 413; jurători 226, 246, 267.

pităreasă, stăpîină 298.

pive, vaduri de ~ 205.

pivnicer 91.

pivnițe 397; ~ cu loc 155, 229, 238; casă cu ~ 298; loc de casă cu ~ 53; loc de ~ 271.

pline v. grîu.

pînză, în preț 336.

pircălabi, stăpîni, familie 149, 273, 305; se vinde rumân 276; atribuții 250, 296; opreliști 320; martori 33, 36, 135, 141, 145, 166, 278, 285, 378, 404, 407, 416, 428; chezaș C.

pirgari din: București 288; Cîmpulung 250; Slatina 243; Tîrșor 193, 309; Tîrgoviște 63, 328, 364; Tîrgu Jiu 297.

plapomă, în zestre 203.

plașea 362; ~ de grana 356.

plopi, în descriere de hotare 217, 244; în toponimie 315.

poartă de casă 336.

podgorie 148.

poduri 336; umblător pe Jiu 320; în toponimie 148.

podvoade, în scutiri 7, 184, 253, 320, 352.

pogoane, de vie 4, 27, 90, 142, 202, 204, 242, 292, 336, 349, 351, 383, 387, 393; ~ în prețuri 106, 134, 140, 144, 173, 179, 189, 222, 311, 334, 337; ~ de loc 300.

poiană 363.

pomelnice 38, 53, 77, 105, 218, 287.

pomi (pomet) 163, 168, 196; ~ la vie 164, 189, 327, 328, 339, 356; locuri cu ~ 334, 363.

popi (preoți duhovnici) 50, 185, 208, 334, 353, 356; stăpîni, familie 23, 36, 60, 76, 98, 102, 103, 130, 133, 135, 150, 165, 196, 207, 229, 238, 240, 259, 281, 283, 319, 333, 336, 340, 380, 391, F; cumpără ocine și vii 300, 414; ctitor 336; se vinde rumân numai cu capul 251; are fii rumâni 286; primesc privilegiu 250; este înfrățit 301; în pricină 85, 378; dă bir 404; se plîng domnului pentru hotare 377; ~ clisieri 377; ~ egumeni 45, 290, 353; ~ dichiu 39; martori 4, 28, 33, 50, 57, 63, 73, 77, 79, 91, 93, 102, 103, 106, 111, 117, 120, 124, 130, 134, 135, 145, 149, 155, 158, 163, 164, 166, 175, 188, 190, 193, 202, 217, 218, 220, 228—232, 238, 241, 242, 244, 261, 275, 278,

279, 283, 286, 315, 319, 327, 328, 339, 344, 351, 364, 371, 375, 380, 383, 387, 391, 400, 404, 407, 411, 413, 416; jurători 85, 150; hotarnici 341; aldămășar 271; scriu: act opunere (?) 320; act al județului și pirgarilor 328; cărți de jurători 111, 330; zapise 74, 81, 103, 117, 119, 120, 132, 138, 141, 216, 219, 263, 292, 293, 323, 327, 366, 367; <menț> 164, 281, 336, 363, 392.

porci (rimători) 11, 111; gorștină de ~ 253, 254, 320.

portari:

~ mari: ispravnici de jurători 19, 48, 182, 226, 332; martori 167, 181, 243, 245, 335;

foști mari ~; hotarnic 231;

~ al doilea: trimiși domnești 318, 403; ispravnic la jurămînt 299.

~ (mici): stăpîni, familie 14, 53, 213, 247, 287, 395; ispravnici: de jurători și la hotărnicie 76, 235; trimiși domnești 11, 178, 210, 228, 378; martori 23, 29, 77, 163, 188, 206, 244, 377.

porunci domnești v. acte.

poslușnic 202.

postav 107, 203.

potelnici:

~ mari : stăpîni 173; fac danii 8; martori 2, 49, 58, 161, 294, 331, 335, 382, 399; jurători 71, 234; dă carte 128; ia parte la marea adunare a țării 406; în divan v. Costandin Cantacuzino ~ foști mari; stăpîni 15, 54;

~ al doilea: stăpîni, familie 142, 144, 168, 169, 190, 204, 336, 337, 397; în sfat 173; în adunarea de stări 406; birar de județ 269; cercetează pricină 100; martori 48, 88, 181, 202, 331, 335; ~ (mici): stăpîni, familie 2, 10, 21, 23, 48, 62, 64, 78, 88, 89, 103, 104, 107, 113, 124, 140, 147—149, 154, 158, 161, 163, 167, 172, 179, 181, 187, 188, 190, 197, 198, 203—205, 208, 211, 223, 226, 227, 230, 238, 244, 247, 248, 265, 267, 268, 272, 278, 281, 282, 294, 296, 297, 302, 309, 321, 322, 336, 337, 344, 348, 357, 360, 364, 382, 390, 404, 412, 429; ctitori, fac danii 202, 233, 337; cumpără-vînd ocine, țigani 9, 238, 371; se judecă 99—101, 205, 266; fac abuzuri 295; iau bani împrumut 102, 162; dă dispoziții 296; martori 2, 9, 12, 21, 23, 24, 34, 76, 89, 91, 97, 104, 113, 135, 153, 155, 159, 163, 167, 169, 171, 172, 181, 188, 191, 192, 195, 197, 200, 201, 209, 218, 229, 230, 236—238, 273, 277, 283, 290, 297, 319, 321, 322, 327, 328, 338, 355, 375, 389, 394, 404, 407, 410, 415, 419, 420, 426, E; jurători 67, 99, 157, 246, 260, 267, 299; ispravnic de jurători 280; hotarnic 87; dă carte 128; scriu zapise 86, 125; iau parte la adunarea de stări 406.

postelnicea, vîtaf de ~ 406.

potcovari țigani 21.

potronici de argint 383.
pradă 82, 94, 378.
pravilă 6, 96, 129.
praznic la m-ri 77, 79.
prăjini, <măsuri> 189, 374.
prăvălii 47, 50, 63, 395.
precupeț 207.
preotese 36, 63, 130, 150, 229, 391.
prețuri de: sate întregi 35, 78, 115, 122, 171, 214, 218, 283, 286, 299, 326, 335, 353, 355, 364; sat răscumpărat din rumânie 308; părți de sate 2, 33, 34, 64, 130, 153, 159, 161, 163, 169, 243, 244, 246, 278, 312, 331, 363, 399, 404, 411, 417; moșii, funii, delnițe, „moși”, livezi, lazuri, ogoare, nedelimitate prin unități de măsură passim; case 156, 164, 298, 364; locuri de casă 91, 173, 222, 271; loc de prăvălie 395; fâlcii 36, 37, 112, 156; pogoane de vie 4, 106, 134, 140, 142, 144, 173, 179, 189, 222, 242, 292, 311, 334, 337, 351, 374, 393; vaduri de moară 213, 303, 334, 373, E; roți de moară 26, 401, 413; rumâni 19, 48, 109, 111, 149, 159, 163, 169, 175, 195, 222, 283, 286, 302, 337, 355, 364, 420; țigani 9, 12, 21, 88, 89, 134, 197, 222, 244, 268, 278, 337, 364, 407, 408; cai 49, 107, 232, 417; iapă 34; vacă 34; vadră de vin 410; oca de ceară 65; vedre de vin 230, 410; plască de grana 356; lăntșor de aur 275; șea 408; ~ mixte, în bani și în natură 34, 125, 189, 218, 249, 271, 351, 400, 417, F; ~ în natură 34, 38, 64, 118, 154, 189, 204, 305, 363, 417.

pribegie 24, 64, 157.

pricini (judecăți) între: mănăstiri 47, 115; mănăstiri și boieri 16, 41, 67, 123, 152, 198, 214, 231, 234, 252, 342, 346, 402, 403, E; mănăstire și orășeni 377; mănăstire și moșneni 45, 207, 304; boieri 6, 10, 13, 25, 54, 59, 71, 84, 96, 100, 107, 151, 180, 185, 194, 201, 207, 211, 215, 227, 244, 246—248, 270, 272, 282, 284, 291, 305, 312, 316, 317, 348, 355, 360, 362, 369, 405, 407, 408; boieri și orășeni 205; boieri și moșneni 11, 19, 42, 48, 75, 85, 146, 157, 208, 262, 267, 274; 280, 299, 318, 378, 417; boieri și rumâni 35, 62, 78, 159, 265; slujitori și moșneni 303, 314; moșneni 31, 114, 120, 136, 165, 170, 196, 235, 324, 330, 345, 419; moșneni și călugări 332.

proegumeni 77, 79, 322.

pungi de bani 406.

pușcar 164.

puț 91.

R

rachier 407.

răchiți, în deschiere de hotare 271.

rădăcină, în onomastică 34.

răscumpărări de moșii 137, 180, 272, 427, ~ din robie, 114; ~ din rumânie v. judecări, rumâni.

răspopă 293, 357.

răvașe v. acte.

război 157.

răzoare, de vie 145, 189, 196, 244, 300, 351, 372; ~ de varză 30.

rimători v. porci.

robi, la turci 110, 114; în onomastică 33, 49, 150, 182, 208, 221, 321.

robie 114, 136.

roșii 141, 158, 189, 379; dau dijme 82, 95, 325; 421; opreliști 224; participă la marea adunare a țării 406; martori 14, 138, 142, 144, 283, 330; ~ aleși 309. roți de moară v. mori, prețuri.

rude 232; opreliști 15; în moșteniri 17, 135, 229; întrebate la vinzări 49, 155, 249, 314, 398, 399.

rumâni (vecinii):

~ domnești 24, 40, 276, 308;

~ ai bisericii 41, 61, 76, 123, 152, 177, 198, 214, 252, 286, 289, 296, 304, 335, 346, 355, 423;

~ boierești 6, 10, 15—20, 23, 25, 31, 32, 34, 42, 48, 56, 57, 62, 64, 67, 70, 71, 75, 78, 88, 97, 103, 107, 109, 111, 113, 128, 129, 143, 149, 153, 159, 163, 169, 171, 180, 181, 183, 185, 190, 195, 200, 207, 208, 211, 212, 215, 222, 227, 241) 246, 251, 265, 267, 269, 270, 277, 279, 282, 283, 299, 301, 302, 306, 309, 316—318, 331, 337, 358, 360, 362, 364, 376, 399, 412, 417, 418, 426, C;

~ ai unor comandanți de slujitori 22; ~ ai unor negustori 65, 94, 167, 245, 326;

~ în întăriri și tranzacții passim;

~ în danii 23, 70, 123, 276, 289;

~ în moșteniri 25, 57, 211, 241, 279;

~ puși zălog 183; 331;

~ dați la înfrățire 107, 301;

~ schimbăți 316, 317, 277, 337;

~ dați zestre 282;

~ mutați în alt sat 302;

~ în pricină 31, 62, 423; bătuți în divan 423;

~ datori cu ascultare 65, 358;

~ fugiți în țară 94, 227, 252, 267, 306; peste Dunăre 152;

~ se răscumpără din rumânie 24, 32, 42, 76, 88, 94, 159, 222, 308, 426, C;

~ iertat de rumânie pentru slujbă în țări străine 195;

~ cu delnițe 56, 67, 97, 113, 337, 355, 364, 418, C;

~ numai cu capul 15, 19, 48, 159, 251, 337;

ocină fără ~ 141, 359; v. și judecări, prețuri.

rumânie (vecinie), teamă de ~ 267; pricină pentru ~ 62, 252; slobozenie din ~ 85.

rumâniri cu sila 19, 34, 41, 42, 48, 56, 62, 75, 149, 169, 175, 208, 269, 276, 308, 376; v. și **cotropiri**.
ruptoare, dări plătite cu ~ 7.
rușală, bir de ~ 157, 224.

S

salcie, în descriere de hotare 219, 271.
sare 1, 39; 184, 374.
sate, dăruite de domn 115, 358; vindute-cumpărate 22, 65, 128, 167, 404; v. și **prețuri**; lăsate moștenire 20, 25, 40, 211; zălogite 180; date pentru datorii 16, 167, 245; dat la înfrățire 107; schimbate 277; rumânite cu sila 48, 308, 376; v. și rumâniri; judeciri fugite (sparte) 116, 269; slobozie 283; v. și funii, moși, rumâni fugiți în ~ domnești, boierești, mânăstirești 94, 252, 313; v. și scutiri, vatră; acte domnești scrise în ~ 82, 84, 107, 115, 378.
săbier 155.
sălașe de țigani 1, 197, 198, 282, 354, 364.
săpunar 166.
sărăcuste 380.
scaun, cetate, oraș de ~ v. București, Craiova, Tîrgoviște; ~ al Ț. Rom. 40; ~ (dregătorie) vinde vie 374; martori 140, 142, 144, 164, 319, 330, 349; ispravnic de ~ 396.
scăldătoare turcească, în toponimie 186.
schileri la ocină 39.
schimburi de: sate 65, 94, 128, 167, 214, 262, 277, 282, 283, 286, 317; de ocine 158, 168, 271, 282; de vii 173, 202; de locuri 40; de țigani 290, 322, 342, 364, 408; pricină pentru ~ 402; schimbul banilor, în scutiri 253.
schiptru, al Ț. Rom., dăruit domnului de sultan 32, 34, 41, 44, 250.
schit 80.
scorus, în descriere de hotare 336.
scriitori de acte v. dieci, grămăticii, logofeți, scule (podoabe) 369
spudei.
scutiri și imunități acordate: episcopilor 264, 286; unor mânăstiri 7, 184, 253, 254, 320, 352; orașului Cîmpulung 250; unor slujitori 22, 224.
semnături autografe passim.
semne de hotar 10, 15, 41, 130, 148, 163, 208, 237, 258, 341, 351, 358, 376, 377.
sfat domnesc v. divan.
silișt, în întăriri, vinzări passim; în descriere de hotare 168; ~ cu vecini 180; v. și vatră.
simburii 178, 241.
sitar, țigan ~ 408.
sîrbi, dăruți cu sat 22; obligat la dijmă 307; în toponimie 219; în onomastică 222, 339, 392.
slobozii 22, 94, 252, 264, 283, 286, 374.
slomn, la vie 356.
slugi: domnești passim; cu sarcini din partea domnului 7, 27, 41, 306, 313; opreliști 288, 320; ~ boierești 231, 250.

slujbă, dreaptă și credincioasă, răsplătită de domn 22, 24, 42, 195, 267, 287, 309, 358, 364; ~ în scutiri 250, 253, 352; la mânăstiri și boieri 39, 75, 233.
slujitori dau dări 421.
sobor, al țării 6, 269; la m-ri 253, 282, 335, 337, 342; zi de ~ 254.
soaroace: de judecată 31, 48, 83, 85, 100, 332, 407, 423; de jurători 165, 226, 234, 235, 260, 265, 280; pentru restituire de datorii bănești 65, 102, 162, 163, 167, 245, 326, 331, 426, C; zăloage cu ~ 94, 143, 351, 413; ~ pentru plata simbrii 178; ~ pentru aducerea hrisoavelor la judecată 415; ~ pentru vânzarea mierii 65.
spătari:
~ mari: stăpini, familie 283, 286; ctitor 186; trimis domnesc la hotărnicie 228; martori 2, 58, 113, 161, 181, 335, 382; jurători 160; dă carte 28; ia parte la marea adunare a țării 406; în divan v. Mihai Coșofeanu, Preda Brincoveanu; foști mari ~: stăpini, familie 281, 316, 317, 364; martor 200; hotarnic 231; dă carte 128;
~ al doilea: stăpin 234;
~ (mici): stăpini, familie 2, 6, 13, 16, 21, 40, 48, 71, 126, 129, 134, 135, 153, 158, 160, 179, 180, 195, 198, 222, 227, 242, 246, 257, 267, 268, 270, 272, 282, 302, 316, 317, 319, 331, 336, 337, 364, 399; se judecă 71, 96, 105, 270; vinde prăvălii 47; zălogește sate pentru datorii 426; înfrățit 302; martori 2, 9, 15, 23, 24, 49, 80, 81, 89, 91, 102, 169, 188, 195, 209, 391.
spătăreasă, stăpină 16, 40, 282.
spudei scriu: acte domnești 1, 7, 10, 16, 33, 35, 45, 47, 54, 56, 67, 70, 84, 88, 89, 115, 169, 194, 215, 222, 245, 258, 261, 281, 286, 315, 319, 332, 369, 413, 418, 425; zapise 164, 167, 243, 316, 327.
staroste, martori 104.
steag, al Ț. Rom. 358; ~ de oaste 22.
stegari 50, 249.
stejar, în descriere de hotare 145, 168, 231, 237; ~ infierat 147, 148.
stfni, dijmă de la ~ 325; în descriere de hotare 117.
stfnjeni de ocină (moșie) în întăriri, danii, vinzări 4, 14, 26, 73, 108, 138, 143, 148, 166, 168, 172, 181, 192, 206, 209, 225, 256, 261, 262, 282, 292, 294, 318, 321, 329, 336, 351, 364, 365, 368, 383-385, 387, 390, 397, 405, 412, 429, D; vie cu ~ de ocină 90, 173, 285, 374; ~ în prețuri 64, 108, 127, 139, 141, 145, 176, 192, 217, 222, 239, 244, 295, 302, 388, 390, A.
stolnicese, stăpine, familie 18, 104, 233.
stolnici:
~ mari: stăpini, familie 60, 104; rumânește (menț) 41; martori 2, 58, 104, 161, 169, 171, 335, 382, 398; jurători 71, 234; dă carte 128; ia parte la marea

adunare a țării 406; în divan v. Vasile Păindur;

fost mare ~: stăpîn 185; ~ ai doilea: stăpîni 49, 185;

~ (mici): stăpîni, familie 211, 408, E; se judecă 272; ia bani cu camătă 111; impresoară bălți mănăstirești 55; opreliști 66; martori 15, 23, 158, 163, 200, 241, 244, 277, 322, 405, E; jurători 226, 246, 267, 270; ia parte la marea adunare a țării 406.

strajă la m-re 184.

stupar, martor 93.

stupl, dijmă din ~ 55, 82, 224, 253, 254, 320, 352; opreliște la căutare de ~ în pădure mănăstirească 82.

stupină, loc de ~ 156.

udeți v. județi.

slugeri

~ mari: martori 161, 181, 221, 335, 350, 399;

foști mari ~: se judecă 11; hotarnic 168; aldămășar 351;

~ (mici): stăpîni, familie 35, 67, 84, 88, 97, 152, 153, 161, 171, 180, 241, 245, 265, 274, 288, 302, 326, 337, 382; vind-cumpără 337, E; atribuții 269; martori 2, 23, 29, 80, 92, 153, 167, 169, 171, 242, 243, 245, 278, 283, 370, 372, 389, 397, 407, 413; jurători 99, 226, 267, 270, 299.

sulgiu 7, 253, 286.

Ș

(școală) la m-re 361.

șea, în preț 408.

șelari 63, 164, 298.

șetrari 147, 148, 173.

șcheau dă dijmă 325.

șifari, mari; martori 49, E†; ~ (mici): stăpîni, familie 59, 188; participă la adunarea de ștări 406.

șoimari 327, 328.

ștreang (spînzurătoare) 90.

T

tafta leșească 275.

taleri, în prețuri 414, C; dați împrumut 180; echivalență 180; (sistem fiscal) 306.

tăiefori de sare 1.

tămîie 50.

tăfari, năvală (menț.) 84; în onomastică 323, 408.

tei (măsură) 410.

telegari v. cai.

temniță 408.

temniceri 408.

tipografi 361.

tilhari 111.

tîrguri v. orașe.

tocifori, la vie 356.

tocmeli (intocmiri) 17, 18, 28, 49, 153, 202, 279, 283, 326, 327, 426.

toiege, date în divan 423.

treapă 95, 378, 408, 415.

turci, cumpără vie 336; cumpără unt C; dă dijmă 307; dau bani împrumut 100, 163, 302, 413, 426, 427, 429; în toponimie 147, 148, 186.

Ț

țapi, în diată 241; în onomastică 292, 336. țară 6, 13, 51, 406; țări străine (text) 195. țărani dau dijme 82, 95, 307, 325, 421.

țelină de vie 90, 189, 285, 336, 374, 393.

țigani, domnești 40, 337; mănăstirești 1, 57, 174, 198, 363; boierești 6, 16, 20, 21, 25, 88, 96, 126, 128, 129, 135, 158, 160, 180, 185, 197, 200, 203, 211, 222, 233, 241, 244, 257, 278, 282, 290, 302, 313, 364, 369, 408, 427;

~: în danii 135, 158, 337, 364; în vinzări-cumpărări 21, 88, 128, 222, 278; v. și prețuri; în moșteniri 16, 20, 25, 40, 211, 241; ~ puși să taie sare 1; lucrează fier 57.

țigănci 21, 203, 244, 369; ~ în danii 8, 43, 364; în vinzări-cumpărări 12; v. și prețuri; în schimburi 322, 342, 364.

țigănie: domnească 8, 43, 313, 364; călugărească 313; boierească 158, 241, 313.

U

ughi (galbeni ungurești), dați în: moștenire 158; zestre 203; dări 7, 32, 376; amenzi 59, 294, 364, 378, 408; datorii 65, 94, 100, 128, 143, 167, 245, 331, 369, 413; înfrățiri 135, 301; răscumpărări 137, 157, 272; temniță 408; împăcare 25; pricină 272. ~ întorși 171; în vinzări-cumpărări, prețuri 2, 19, 29, 34, 35, 48, 56, 58, 64, 68, 69, 76, 78, 90, 106, 108, 111, 117—119; 128, 134, 139, 149, 153, 163, 164, 169, 171—173, 175, 181, 189, 217, 236—238, 244, 246, 247, 267, 268, 276, 282, 287, 295, 302, 311, 316, 317, 326—329, 338, 339, 364, 366, 368, 370, 373—375, 386, 389, 392, 395, 401, 410, 412, 413, C; echivalențe 25, 108, 217, 247; ~ moldovenilor, în scutiri 184.

uliță, la Rîmnic 53, 402.

ulm, în descriere de hotare 237.

unguri, jefuiesc m-reă Govora 152.

unt C.

urs, în onomastică 41.

uric (menț.) 244.

V

vaci, cu lapte 38, 135, 400; cu viței 189; în prețuri bănești 34, 249, 400; ca prețuri în natură 38, 189, 256, 363.

vaduri de moară 29, 113, 139, 161, 175, 205, 222, 288, 295, 299, 334, 364, 382, 404, E; v. și mori, prețuri.

vamă, în orașe 250; ca dijmă: din pește 55, 60, 422; din pită 250.

vameși, stăpîn 334; ispravnici la bălți 66; martori 221, 334.

vără, răzoare de ~ 30.

văcar 319.

văfafi, stăpini, familie 69, 76, 101, 149, 164, 192, 256, 299, 329, 314, 342, 390; se judecă 84; ispravnic de scaun 396; fuge în Moldova 178; martori 15, 28, 33, 59, 68, 76, 79—81, 124, 149, 163, 164, 172, 188, 195, 230, 237, 271, 378, 391, 396, 416, 426, 428, F; jurători 83, 101, 270; hotarnici 207, 341; ~ de postelniciei, participă la adunarea de stări 406.

vătăman, martor 137.

vături, în diată 241.

vedre <măsuri> de vin, în vinărici 425; băute: la înfrățire 107; la aldămaș 119, 230, 271, 410; în prețuri 230, 410.

vetre de sat 28, 34, 41, 92, 156, 169, 258, 267, 319, 398, 399, 405, 412, D; ~ de casă 271.

vii:

~ domnești 40;

~ ale bisericii 47, 61, 177, 210, 337, 363, 374, 377, 383;

~ boierești 6, 16, 20, 25, 36, 78, 84, 92, 107, 113, 126, 128, 133, 140, 142, 144—146, 158, 160, 164, 169, 173, 181, 185, 194, 200, 215, 222, 243, 244, 272, 278, 282, 284, 285, 291, 302, 311, 315—317, 327, 328, 336, 339, 358, 360, 372, 378, 400, 407;

~ orășenești 65, 134, 275, 292, 377, 425; ~ ale unor slujitori 179, 189, 242, 249, 334, 351;

~ ale unor popi 133, 135, 150, 229, 300;

~ ale unor moșneni 4, 27, 28, 52, 63, 106, 165, 196, 202, 262, 271, 300, 332, 349, 374, 381, 387, 393;

~ în întăririi, vânzări-cumpărări, pricini passim; în danii 4, 158, 358; în moșteniri 20, 25, 40, 173, 185, 229; în schimburi 316, 317; la înfrățire 107, 135;

~ cu locuri 63, 349, 372, 374; cu pomi 328, 339; ~ nedajnice 282, 336; ~ para-gină 196, 336, 387; v. și pogoane, prețuri, răzoare.

vin 22, 55, 98, 107, 362, 407, 410.

vinărici 63, 281, 282, 315; ~ domnesc 44, 224, 253, 254, 352, 425;

~ boieresc 132, 135, 150 425.

vistieri:

~ mari: stăpini, familie 21, 58, 217, 244; cumpără țigani 282; trimis domnesc 183; martori 2, 28, 33, 161, 331, 335, 382; dă carte 128; în sfat v. Dumitru Dudescu, Radu Cocorăscu.

foști mari ~: familie, 252, 408; martori 181, 382; datornic 427; dă carte 128; ~ ai doilea: stăpini 56, 88, 202, 282; martori 2, 33, 49, 58, 161, 181, 197, 245, 335, 382; dă carte 128; ia parte la adunarea de stări 406;

~ <mici>: stăpini, familie 6, 13, 41, 96, 126, 135, 163, 180, 181, 246, 267, 301, 302, 319, 336, 362, 412; cercetează pricină 47; datornic 160; ispravnic: de jurători 260; la ocne 276, 283; martori 24, 161, 175, 197, 334, 335; jurători 160, 299; hotarnici 212, 215; ia parte la adunarea de stări 406.

vistierie 128, 181, 308, 318, 354, 356, 359, 399.

vite (dobitoace) 157, 205, 282, 348.

vișei 189, 249.

vinătoare <pescuit> 205.

vinzări-cumpărări passim; cu particularități 27, 28, 79, 128, 164, 202, 293, 314; contestate 129, 217; cu sila 35; deghizate 98, 135, 188, 301.

vîldici 6, 217, 324; v. și episcopi, mitropoliți, vornici:

~ mari: stăpini, familie 2, 6, 32, 96, 126, 129, 160, 161, 209, 227, 257, 357, 382; ctitor <menț.> 395; birar de județ 32; ispravnic în act domnesc 84, 114; martori 56, 58, 163, 181, 203, 294, 335, 398, 399; jurători 71, 203, 234; dă cărți 128, 165; ia parte la marea adunare a țării 406; în sfat passim; v. și Ivașco Băleanu.

foști mari ~: stăpini 214, 291; martor 24; jurător 247; <menț.> 71;

~ ai doilea: stăpini, familie 29, 298; trimiși domnești 340, 405; ispravnic de jurători 291; martori 169, 172, 284; jurător 25; hotarnic 168;

~ al doamnei 277;

~ <mici>: stăpini, familie 16, 20, 25, 40, 60, 104, 113, 163, 171, 177, 179, 206, 209, 226, 234, 242, 246, 267, 270, 273, 284, 302, 311, 319, 326, 375; 408, 413; se judecă 100; face prăvălii în București 47; oprești 288; ispravnic de jurători 341; martori 2, 49, 76, 167, 171, 192, 221, 290, 297, 335, 397; jurători 20, 25, 123, 203, 226, 246, 299, 348, 369, A; hotarnici 105, 212; iau parte la adunarea de stări 406; <menț.> 302.

vornicese, stăpine, familie 16, 211, 234.

vulpi, blănuri de ~ 107, 275.

Z

zaraf, martor 238.

zăloage : sate și părți de sate 51, 54, 65, 94, 128, 153, 180, 310, 331, 419, 426; ocine 143, 351, 427; delnițe 102; roți de moară 413.

zecială v. dijmă.

zestre, dată unor fiice: de boieri 6, 15, 20, 25, 65, 71, 94, 128, 153, 168, 173, 180, 203, 212, 227, 247, 275, 279, 282, 354, 425; de preot 196; de moșneni 30, 69, 125, 156; ~ a unei preotese 132.

zugrav, martor 23.

LISTA DE CUVINTE ȘI EXPRESII SLAVE
ÎN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

az ... eu
biv ... fost
Bogorodițe ... Născătoare de Dumnezeu
brat ... frate
cin cup ... fac împreună
cin do cin ... cap în cap
cletovți ... jurători
cupeț ... negustor
dni ... zile
dori u ... pină la (în)
eto ... iată
gospodin ... domn
grad ... cetate
i ... și
izpisah, napisah, pisah, pis. = am (a) scris
leat ... an
méseța ... luna
na (po) ime ... anume, pe nume
naș ... al nostru
ot, ot tam ... din, de acolo
otți ije vă Nichei ... părinți cei de la
Nicheia

pišem gospodstvo mi ... scrie domnia mea
proclēt ... blestemat
redi ... pentru
reci ... spusă, cuvînt
rojdestvo ... naștere
sās ... cu
selo ... sat
sin ... fiu
star ... bătrîn, vechi
sud(stvo) ... județ
svedetel(stvo) ... martor, mărturie
treti ... al treilea
u ... în
uspenie ... adormire
varoš ... oraș
vă ... în
vel (velichi) ... mare
ves ... sat, oraș, localitate
vzuc ... nepot
vtori ... al doilea
za ... pentru
zde ... aici

БѢ НМЕ ШТЦА Н СНА Н СВѢТОГО ДЪХА
(АМИН), ТРОИЦѢ НЕРАЗДЕЛНА Н ЕДИНОСЪЩНА

În numele tatălui și al fiului și
al sfintului duh (amin), troiță ne-
despărțită și de o ființă

Инако да нѣст, по реч господства мн.
И исправник, сам реч господства мн.

Altfel să nu fie, după spusa dom-
niei mele. Și ispravnic, însăși spusa
domniei mele

И написах аз ... логофет въ настолин
град БѢКРЕЩИН, мѢСЕЦА ... Н ШТ
АДАМА ДО НИИѢ ТЕЧЕНИЕ ЛѢТОМ ВЪ ЛѢТ.

Și am scris eu... logofătul, în ce-
tatea de scaun București, luna...
și de la Adam pînă acum cursul
anilor în anul...

Исписах аз ...

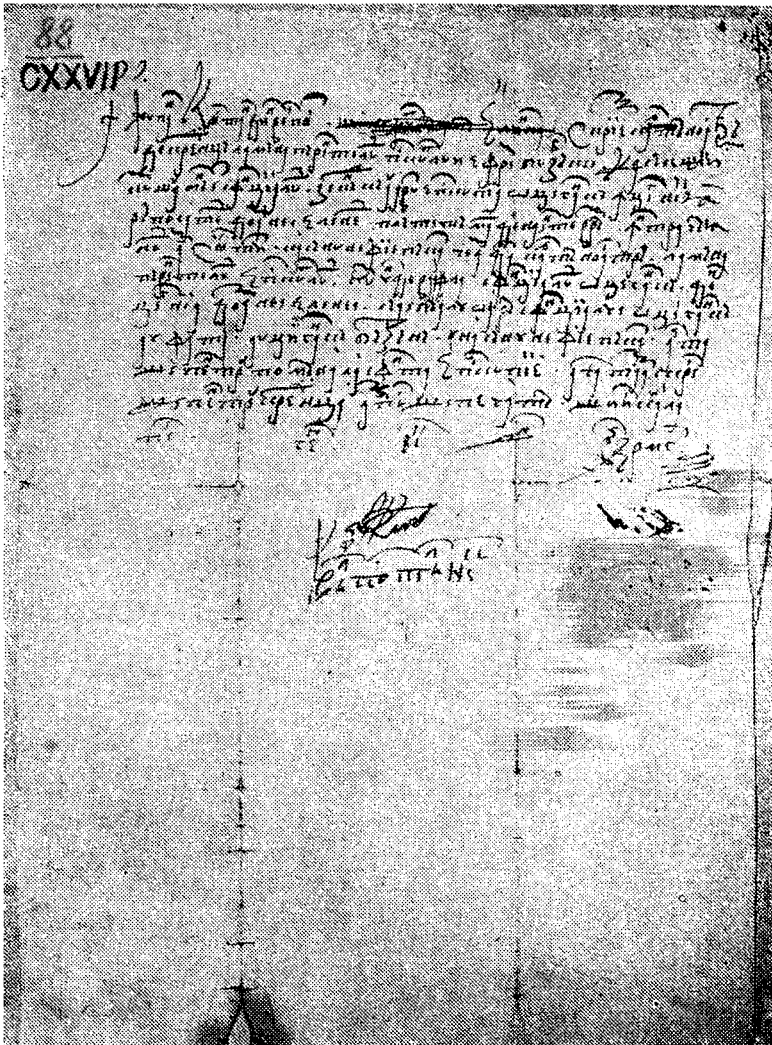
Am scris eu...

ШНОСТІЕЮ БОЖІЕЮ, Іо МАТЕН Ба-
сараба воєвод н господинь. Дават гос-
подство мн сіе повелѣніе господства
мн свѣтѣн, божественѣн монастыр (поч-
теномѣ волѣринѣ; сазг господства мн
... н със синови си, елижеже Богъ
припѣстнт) ... ижеже ест храм...

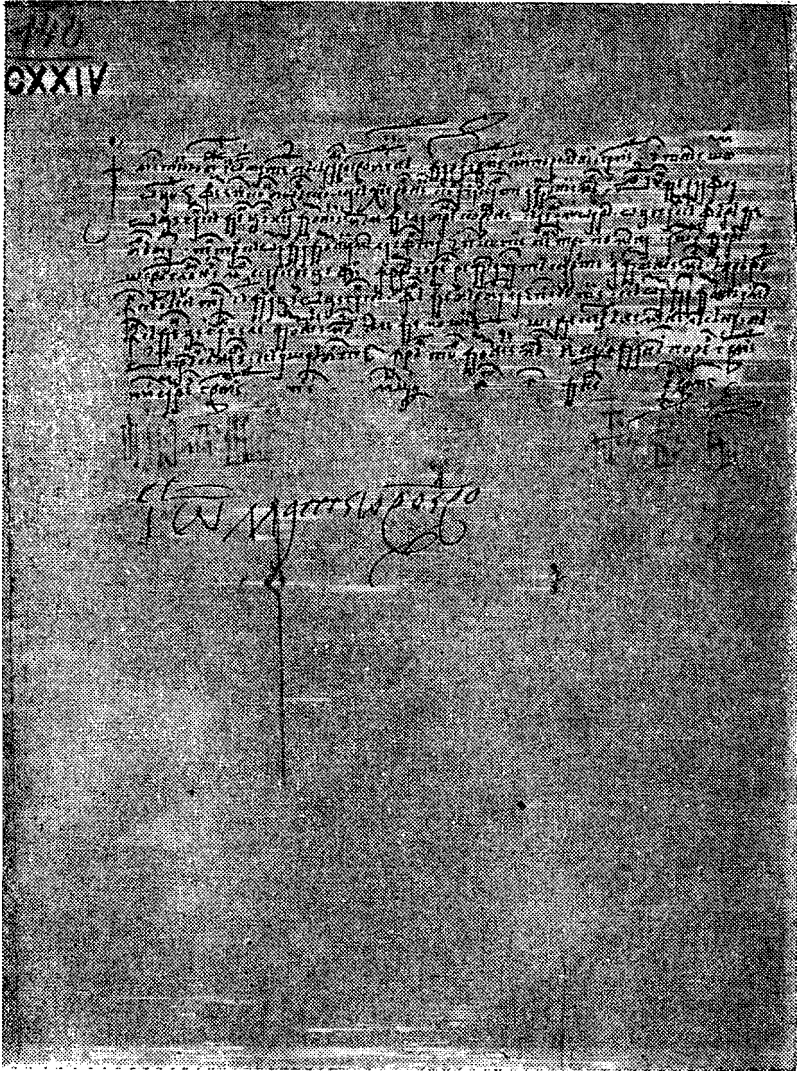
Din mila lui Dumnezeu, Io Matei
Basarab voievod și domn. Dă dom-
nia mea această poruncă a dom-
niei mele sfintei, dumnezeieștii mă-
năstiri (cinstitudinii boier; slugii dom-
niei [mele... și cu fiii lui, cîți fi va
lăsa Dumnezeu) ... unde este hra-
mul...

LISTA DOCUMENTELOR CU DATE RECTIFICATE

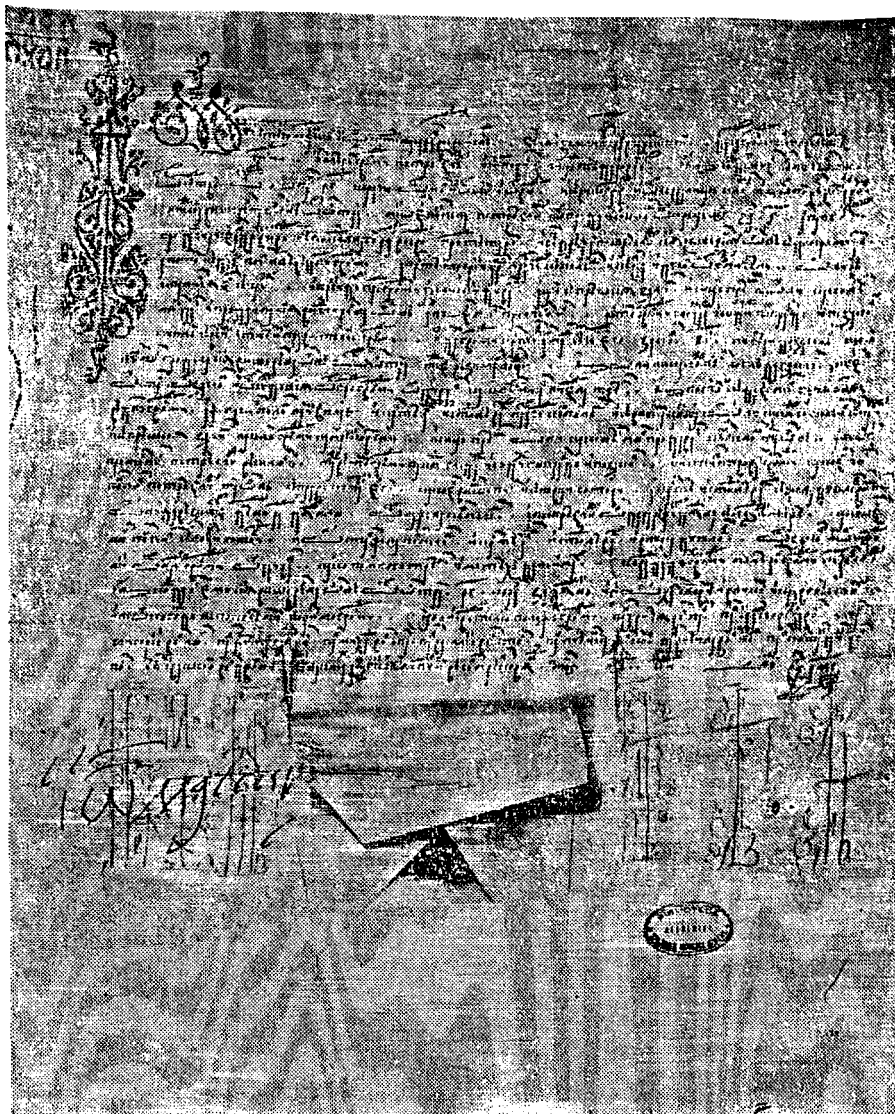
1. 1631 (7140) noiembrie 10
Muz. dejist. a municip. București, nr.
27 212	<1635> noiembrie 10
Datat după boierii martori și dregătoriile lor
2. 1633 (7141) ianuarie 10
Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXIII/10	<1635> ianuarie 10
Datat după divan
3. 1635 (7143) ianuarie 11
Arh. St. Buc., ms. 479, f. 150	<1636> ianuarie 11
Datat după emitent și dregătoria sa
4. 1635 (7143) ianuarie 20
Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CIX/8	<1639> ianuarie 20
Datat după divan
5. 1635 (7143) iulie 7
Arh. St. Buc., ms. 712, f. 532	După 1640
Datat după egumen
6. 1635 (7144) noiembrie 25
Arh. St. Buc., M-rea Govora XIII/10	<1638> noiembrie 25
Datat după boierii martori și dregătoriile lor

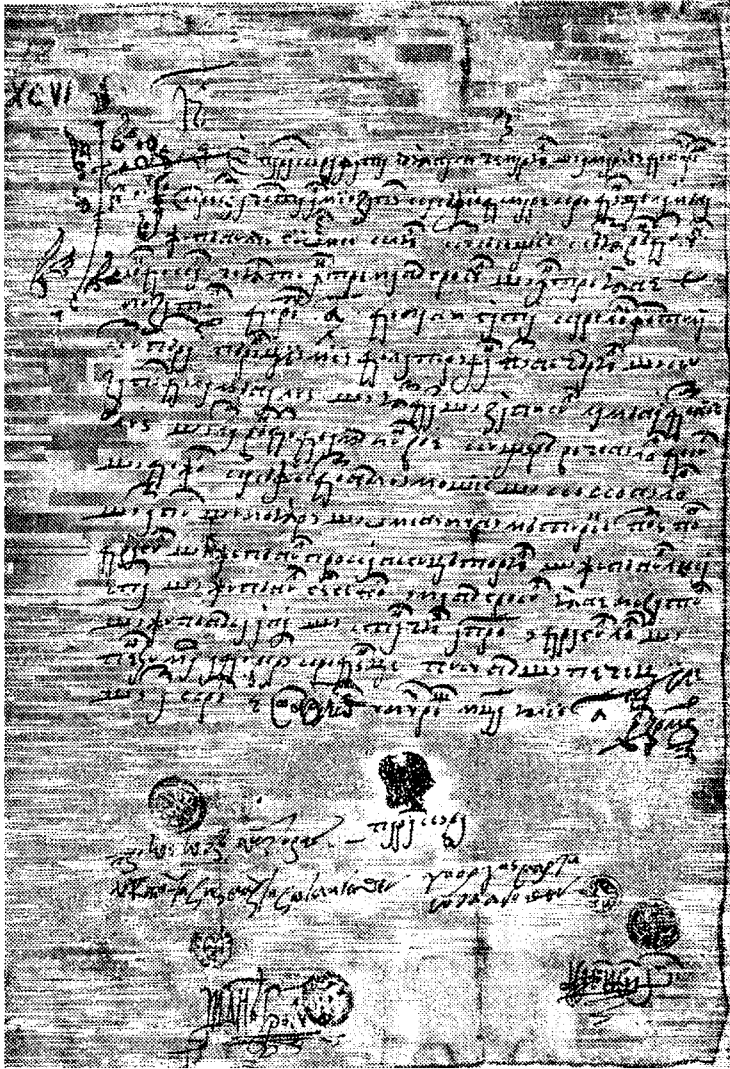
I = Doc. nr. 8.

II = Doc. nr. 43.

III = Doc. nr. 84.

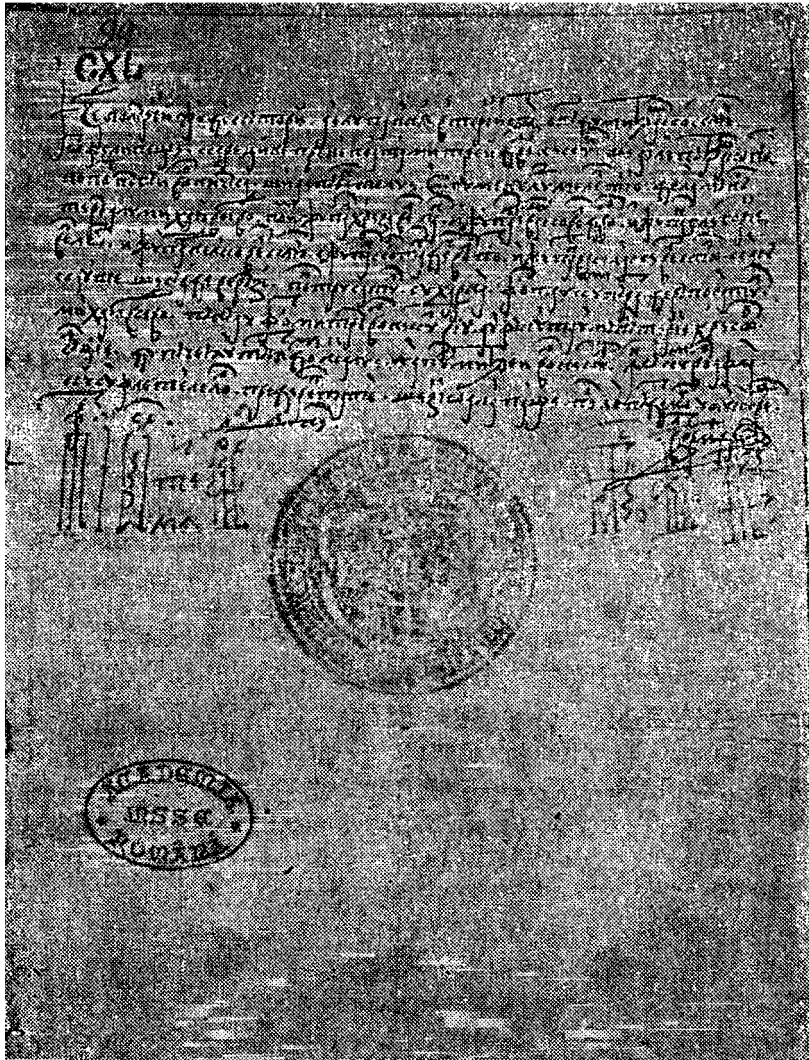

IV = Doc. nr. 91.

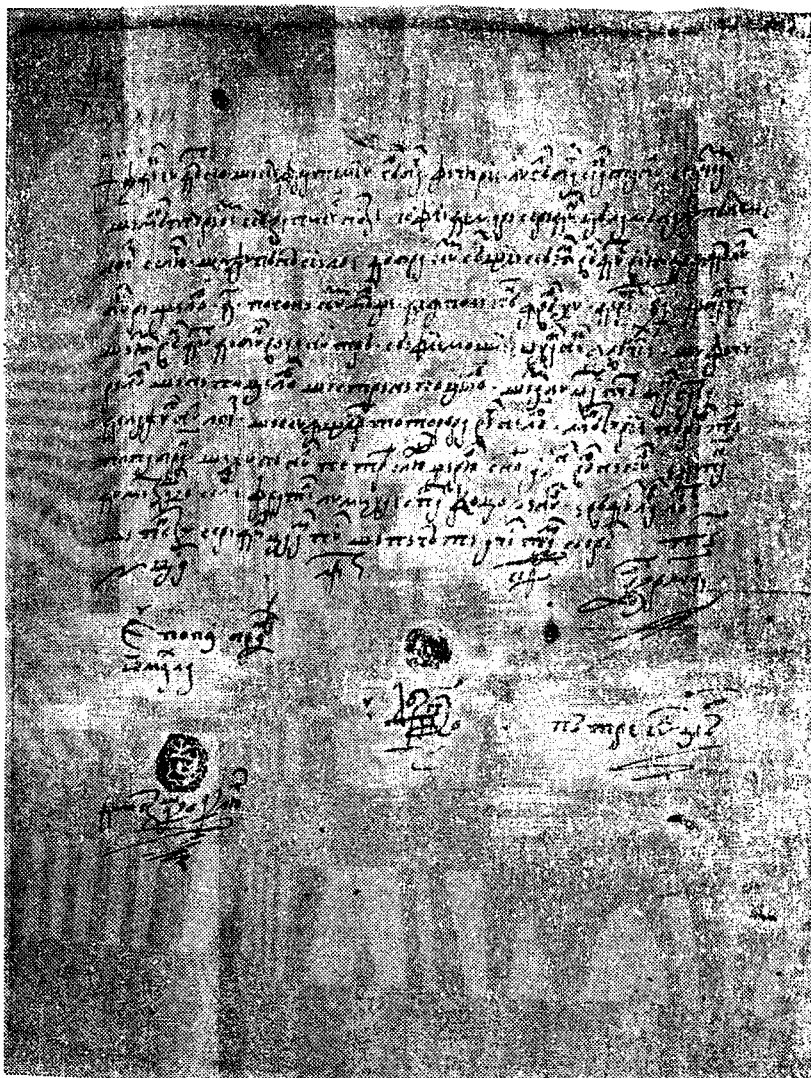
104
CXLVII

Handwritten text in an old Cyrillic script, likely Church Slavonic. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. The script is dense and characteristic of medieval manuscripts. At the bottom of the page, there are several large, stylized characters that appear to be initials or a signature, possibly including 'СВ' and 'В'.

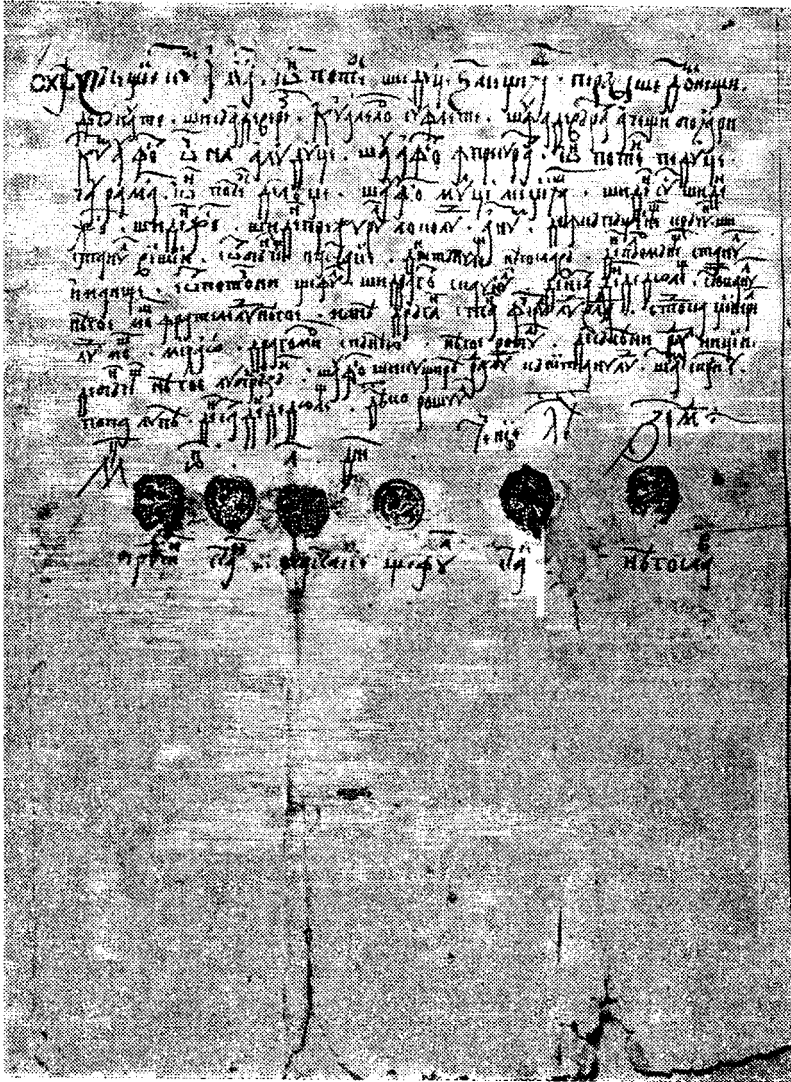
V = Doc. nr. 98.

VI = Doc. nr. 234.

VII = Doc. nr. 242.

VIII = Doc. nr. 330.

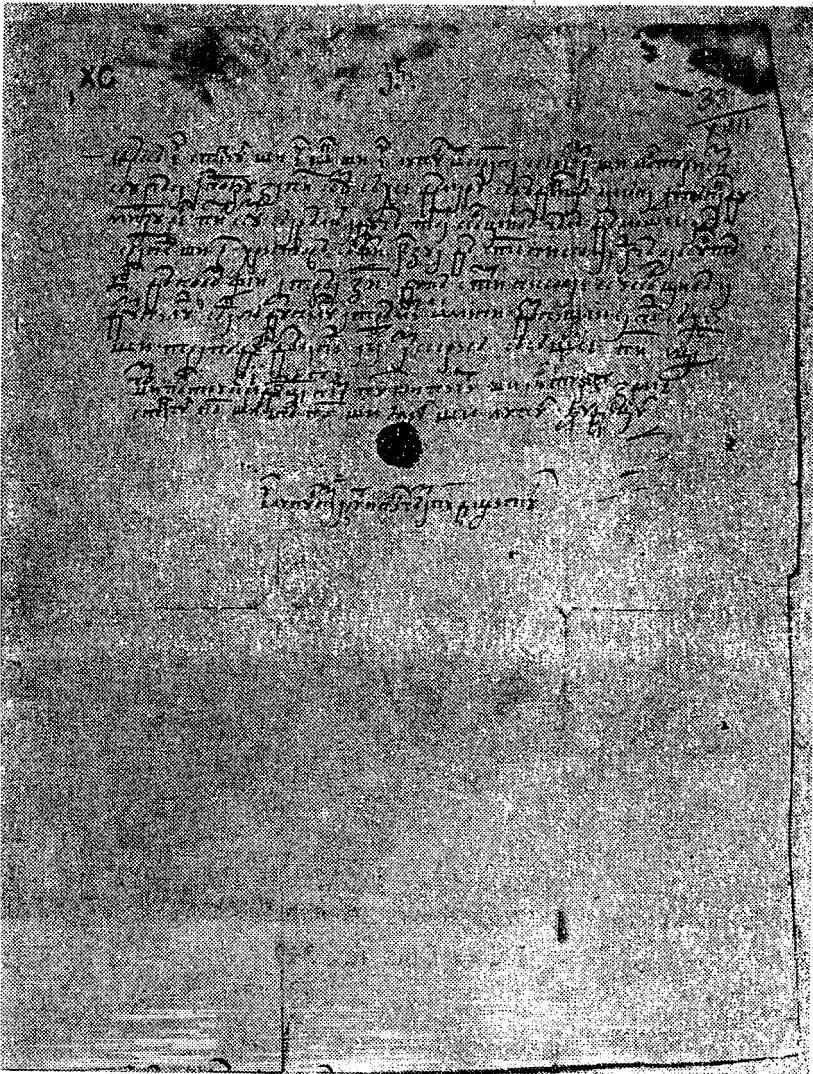
IXCVI

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or a Romance language, consisting of several lines of dense, cursive handwriting.

Handwritten text or signature, possibly a date or a name, located below the main body of text.

Handwritten text or signature, possibly a date or a name, located further down the page.

IX = Doc. nr. 349.

X = Doc. nr. 415.

C U P R I N S

Prefață	V
Prescurtări — Bibliografie	VII
Rezumatele documentelor	IX
Résumés des documents	XXIII
Documente	1
Indice onomastic	478
Indice de materii	572
Lista de cuvinte și expresii slave în documentele de limbă română	585
Lista documentelor cu date rectificate ..	586
Fotocopii	587

Redactor: BEATRICE BUDESCU
Tehnoredactor: SILVIA DEOCLEȚIAN

*Bun de tipar: 7 III 1985. Format 16/70 × 100. Coli
tipar: 39,75. C.Z. pentru biblioteci mari: 9(498.1)
„1635 : 1636” (00—12) C.Z. pentru biblioteci mici:
9(498) „16”.*

Tiparul executat sub comanda
nr. 1502 la
Intreprinderea poligrafică
„13 Decembrie 1918”,
str. Grigore Alexandrescu nr. 89-97
București,
Republica Socialistă România

Lei 63